مصحف التجويد

Tecvitli KUR'AN

Türkçe Meal Çevirisi

القرآن الكريم

ورتل القرآن ترتيلا

KUR'AN'I KERİM FİHRİSTİ

منتدى إقرأ الثقافي

Türkçe Okunuşu

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدى إِقْرَأ الثَقافِي)

براي دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

بۆدابەزاندنی جۆرەها کتێب:سەردانی: (مُنْتَدى إِقْرَأ الثَقافِي)

www. iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربي , فارسي)

Im Namen des Erbarmers, des Barmherzigen — بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Wir haben den Ọur'ân heruntergesandt und wir bewahren ihn auf — إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

Die grossen Segen 'Allâh's an uns sind, dass er uns den Ọur'ân sehr leicht zum lesen und zitieren machte.

* Seine Worte wurden zur Zeit des Propheten Muḥam-mad niedergeschrieben:

Nur die Schrift für die Wörter

1

* Die Buchstaben seiner Wörter sind dann in der Ära des 'Imâm ʻAlie durch das sogenannte “Taschkiel” (Vokalisierung der Buschstaben) gekennzeichnet worden, und zwar zur:

Schrift + Vokalisierung

2

* zur Ära des Chaliefen ʻAbdul-Malik Ibn Marwân wurden Punkte auf seine sich ähnlichen Buchstaben zugefügt:

Schrift + Vokalisierung + Punktierung

3

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ

* Und nun sind wir Gott zu Danke verpflichtet, dass uns in dieser gesegneten Ära gelang, Symbole auf einige Buchstaben des Buch Gottes zu setzen, die den Regeln des Tagwied unterworfen sind. Dabei haben wir farbliche Kennzeichnungen verwendet, die die Regeln des Tagwied und die Takte zeigen - Dabei haben wir die ʻuthmânische Urschrift zu grunde gelegt - , und zwar damit das Vorsingen des Ọur'ân's erleichtert ist. Mit Hilfe 'Allâh's und seinem Gebot im Verse folgend : **“Singe den Ọur'ân vor”**:

Schrift + Vokalisierung + Punktierung + Tagwied

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٨

دار المعرفة

خطَّ حروف كلماته بالرسم العثماني
الخطاط حافظ عثمان Hafiz Osman Hattı

القرآن الكريم

جوَّد حروفه
الدكتور المهندس صبحي طه
بموجب براءة اختراع رسمية
للترميز الزمني واللوني برقم ٤٤٧٤ تاريخ ١٩٩٤/٥/٣١

Tecvitli Kur'an مصحف التجويد

Türkçe Meal Çevirisi : Ahmet DAVUTOĞLU
Sadeleştiren: Süleyman KABLAN
Türkçe Okunuşu: Suphi TAHA

Yeni metot: Kur'an'ın Türkçe harflerle Arapça aslı gibi okunmasını sağlamak için Arapça'ya has bazı harflerin sesleri, Türkçe harflerde yapılan özel noktalama metoduyla türetilip, Kur'an'ın Arapça lafızla okunuşu gerçekleştirildi.

Harflerin Okunuş Sembolleri

Arapça Harfler	Fonetik	Örnek		Arapça Harfler	Fonetik	Örnek	
ح	ḥ	حَرّ	ḥarr	ص	ṣ	صِراطَ	ṣırâṭa
(فتحة) ـَ	a			ط	ṭ	صِراطَ	ṣırâṭa
خ	ḣ	يَسحَرُ	yesḣaru	ظ	ẕ	عَظيم	‘aẕîm
(ضمة) ـُ	u			ث	ṡ	كَوثَر	kevṡer
غ	g	غَيرِ	gayri	ق	k̇	قالَ	k̇âle
(كسرة) ـِ	i			وَ	ve	وَقالَ	vek̇âle
ذ	ẓ	ذٰلِكَ	ẓêlike	ش	ş	أَشَدُّ	'eşeddu
ا	â,ê			(همزه) ء	'	مؤمِنين	mu'minîn
ض	ḍ	مَغضوبِ	magḍûbi	أَوْ	'ev	أَوْلا	'evlê
و	û						
ع	‘	عالَمين	‘âlemîn				
ي	î						

Tüm Yayın Hakları Dar'ul Marife'ye aittir
Damascus - Syria Phone +963 11 2210269 Fax 2241615
www.easyquran.com e-mail: info@easyquran.com
حقوق فكرة وتنفيذ مصحف التجويد (الواضح)، وترجمة المعاني والترجمة اللفظية
باللغة التركية مُرَمَّزة زمنياً ولونياً، مسجلة رسمياً في مديرية حماية حقوق المؤلف
بوزارة الثقافة ـ سورية برقم ١٢٥٩ تاريخ ٢٠٠٧/٤/٢٢ وبرقم ١٣٣٨ تاريخ ٢٠٠٧/١٠/٢٤

ISBN 978-9933-423-79-7

حازت على جائزة
تاج الجودة العالمية
لندن عام 2003

حازت على جائزة
رأس الخيمة للقرآن الكريم
الإمارات عام 2007

Birinci Baskı 2010
مطبعة الثريا - دمشق

AÇIKLAYICI ÖRNEK

Sadece üç ana renk kullanılmıştır:

- **Kırmızı**, (değişik tonlarıyla beraber) medd yani uzatma yerlerini,
- **Yeşil**, gunne yerlerini,
- **Mavi**, harflerin çıkış yerlerini (mahreçlerini) gösterir.

Gri renk ise dilde söylenmez (telaffuz edilmez).

Tecvit hükümlerini ezberlemeksizin 26 tecvit hükmünü Kur'an okurken hemen uygulayın. Eğer tecvit hükümlerini ezberlemek isterseniz tüm hükümler bu mushafın sonunda açıklanmıştır.

Not: Kalın harflerin (خ ḣ - ص ṣ - ض ḍ - غ g - ط ṭ - ق ḳ - ظ ẓ) harekesi fetha ise kalın okunuş en yüksek, esre ise en aşagı dü zeyde olmalı.

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ ﴿١﴾

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ ﴿٢﴾ اَلرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِۙ ﴿٣﴾ مَالِكِ

يَوْمِ الدّ۪ينِۜ ﴿٤﴾ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَع۪ينُۜ ﴿٥﴾

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَق۪يمَۙ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذ۪ينَ اَنْعَمْتَ

عَلَيْهِمْۙ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّٓالّ۪ينَ ﴿٧﴾

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla (başlıyorum).

1,4- Hamd, âlemlerin Rabbi, Rahmân, Rahîm ve din gününün sahibi olan Allah'a mahsustur. 5,7- **(Allah'ım)** ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden yardım dileriz. Bizi doğru yola, nimet verdiğin kimselerin yoluna eriştir, gazaba uğrayanların ve sapmışların yoluna değil.

(Âmin).

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ħ	=	خ
ẓ	=	ذ
ẕ	=	ظ
ṭ	=	ط
ḱ	=	ق
ʿ	=	ع
'	=	ء

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Harekeler

i, ı	=	ـِ (كسرة)
u, ü	=	ـُ (ضمة)
e, a	=	ـَ (فتحة)

'ev	=	أو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

7 'ÊYEH

FÊTİḤAH

Nº 1

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm (1)

'El-Ḥamdü li-LLêhi Rabbil-ʿâlemîn (2)

'Er-Raḥmênir-Raḥîm (3) Mêliki

Yevmid-Dîn (4) 'İyyêke neʿ-budü ve

'iyyêke neste-ʿîn (5) 'İhdineṣ-Ṣırâṭal-

Müste-ḱîm (6) Ṣırâṭal-leẕîne 'en-ʿamte

ʿaley-him gayril-megḍûbi ʿaleyhim

ve leḍ-ḍâllîn (7)

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

آيَاتُهَا ٢٨٦ — تَرْتِيبُهَا ٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۛ ف۪يهِ ۛ هُدًى لِلْمُتَّق۪ينَۙ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ينَ
يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَۙ ﴿٣﴾
وَالَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَۜ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Elif, Lâm, Mîm. 2- Bu kitapta **(Allah tarafından gönderildiğinde)** hiç şüphe yoktur. Takvâ sahipleri için doğru yolu gösterendir. 3- **(O takvâ sahipleri ki)** onlar gayba inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan **(Allah yolunda)** harcarlar. 4- Onlar **(o kimselerdir ki,)** sana indirilen Kitab'a da senden önce indirilenlere de inanırlar. Âhirete de kesin olarak onlar inanırlar. 5- İşte Rablerinin yolunda olanlar bunlardır. Saadete erecek olanlar da bunlardır.

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḧ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

286 ÊYEH — BEK̇ARAH — № 2

BEK̇ARAH

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif-lêm-mîm (1) Ẓêlikel-
Kitêbu lê ray-be fîh. Hudel-lil-
Muttek̇în (2) 'Elleẓîne yu'-minûne
bil-Gaybi ve yuk̇îmûneṣ-Ṣalête ve
mimmê razek̇nêhum yunfik̇ûn (3)
Velleẓîne yu'-minûne bimê 'unzile
'ileyke ve mê 'unzile min-k̇ablik,
ve bil-'Êḧirati hum yûk̇inûn (4)
'Ulê-'ike ʻalê Hudemmir-Rabbihim
ve 'ulê'ike humul-Muf-liḥûn (5)

4 elif uzatmak vâcib | 2 veya 4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | Bir elif uzatılır | İhfa ve Gunne yerleri | İdgam ve okunmayan harfler | Kalın | Kalkale

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ وَعَلٰى
أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ
﴿٨﴾ يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا
أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ
اللّٰهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ
لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوا
كَمَا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا اٰمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ
هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا
قَالُوا اٰمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلٰى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٤﴾ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي
طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ
بِالْهُدٰى فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

مَثَلُهُمْ

6— Şüphesiz ki, küfredenleri başlarına gelecek azapla korkutsan da korkutmasan da onlarca birdir. İnanmazlar.

7— Allah, onların kalblerine ve kulaklarına mühür basmıştır. Gözlerinin üstünde **(manevi)** perde vardır **(Hakkı görmezler).** Onlar için büyük bir azap da vardır.

8— İnsanlardan bazıları, "Biz Allah'a ve âhiret gününe inandık" derler. Halbuki inanmış değillerdir.

9— **(Bunlar)** Allah'ı ve iman edenleri aldatmaya çalışırlar. Oysa sadece kendilerini aldatırlar da farkında değillerdir.

10— Kalblerinde **(inançsızlık)** hastalık vardır. Allah da **(Kur'ân'ı indirmekle)** hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söyleyegeldikleri için onlara acıklı bir azap vardır.

11— Kendilerine "Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın" denildiği zaman, "Bizler ancak ıslah edicileriz" derler.

12— İyi bilin ki, asıl bozguncular kendileridir; ama **(bunun)** şuurunda değillerdir.

13— Onlara, "İnsanların inandığı gibi siz de iman edin" denilince, "Biz de o beyinsizlerin inandığı gibi mi inanacağız?" derler. İyi bilin ki, asıl beyinsizler kendileridir; fakat bilmezler.

14— İman edenlere rastladıkları vakit, "İman ettik" derler. Şeytanları **(kendilerini aldatan dostları)** ile başbaşa kaldıklarında ise "Biz sizinleyiz. Biz onlarla sadece alay ediyoruz!" derler.

15— **(Hakikatte)** Allah, onlarla alay eder ve kendilerini, taşkınlıkları **(ve azgınlıkları)** içinde bocalar bir halde bırakır.

16— İşte bunlar hidayete karşılık sapkınlığı satın almışlardır. Ama ticaretleri kâr etmemiş, doğru yolu da bulamamışlardır.

Elbek̇arah	
ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'İnnel-leẓîne keferû sevê-'un ʻaley-him 'e'enẓertehum
'em lem tunẓirhum lê yu'-minûn (6) Ḣateme-LLâhu
ʻalê k̇ulûbihim ve ʻalê sem-ʻihim, ve ʻalê 'ebṣârihim
gışêveh; ve lehum ʻaẓêbun ʻaẕîm (7) Ve minen-nêsi
meny-yek̇ûlu 'êmennê bi-LLêhi ve bil-Yevmil-'Ê-ḣiri
ve mê humbi-mu'-minîn (8) Yuḣâdi-ʻûne-LLâhe
velleẓîne 'êmenû ve mê yeḣde-ʻûne 'illê 'enfusehum
ve mê yeş-ʻurûn (9) Fî k̇ulûbihim-meraḍun-fezêde-
humu-LLâhu meraḍâ. Ve lehum ʻaẓêbun 'elîmum-
bimê kênû yekẓibûn (10) Ve 'iẓê k̇île lehum lê tuf-
sidû fil-'erḍi k̇âlû 'innemê neḥnu muṣliḥûn (11) 'Elê
'innehum humulmuf-sidûne velêkillê yeş-ʻurûn (12)
Ve 'iẓê k̇île lehum 'êminû kemê 'êmenen-nêsü k̇âlû
'e-nu'-minu kemê 'ê-menes-süfehê'? 'Elê 'innehum
humüs-süfehê-'u ve lêkil-lê yeʻlemûn (13) Ve 'iẓê
lek̇ul-leẓîne 'êmenû k̇âlû 'ême-nnê, ve 'iẓê ḣalev 'ilê
şeyêṭînihim k̇âlû 'innê me-ʻaküm 'innemê neḥnu
müs-tehzi-'ûn (14) 'E-LLâhu yes-tehzi-'u bihim
ve yemuddü-hum fî ṭugyênihim yeʻ-mehûn (15)
'Ulê-'ikelleẓîneşteravuḍ-ḍalêlete bil-hudê; femê
rabiḥat-ticêratuhum ve mê kênû muhtedîn (16)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا اَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللّٰهُ
بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ
فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ اَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ
وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ اَصَابِعَهُمْ فِي اٰذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ
حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللّٰهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ
اَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا اَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَاِذَا اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ
قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ
الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ
اَنْدَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى
عَبْدِنَا فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

17— Onların hali karanlıkta ateş yakan kimsenin haline benzer. Ateş, etrafındaki şeyleri aydınlatınca, Allah onların nurlarını söndürür ve kendilerini karanlıklar içinde bırakır **(artık hak ve hakikati)** görmezler.

18— Sağırlardır; dilsizlerdir, körlerdir. Bu sebeple **(onlar, doğru yola)** dönmezler.

19— Veya onların benzeri; gökten boşanan ve içinde karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek bulunan yağmura tutulanlardır ki, yıldırımlardan ölmek korkusu ile parmaklarını kulaklarına tıkarlar. **(Bunlar da öyledir. Kur'ân inince kulaklarını tıkarlar. Çünkü Kur'an'da karanlıklara benzeyen küfürden bahsedilmekte, yine onda gök gürültüsüne benzeyen tehditler ve şimşeğe benzeyen deliller vardır. İşitip imana meyletmemek için kulaklarını tıkarlar)**.Halbuki Allah **(ilmi ve kudreti ile)** kâfirleri kuşatmıştır.

20—Şimşeğin çakması,nerdeyse gözlerini alacak gibi olur. Onlara aydınlık verdikçe ışığında yürürler. Üzerlerine karanlığı indirince dururlar. Allah dilese idi, onların işitmelerini ve görmelerini de yok ederdi. Çünkü Allah, her şeye kaadirdir.

21— Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin. Tâ ki korunmuş olasınız.

22— O Allah ki, yeryüzünü size döşek, gökyüzünü de bina yapmıştır. Gökten su indirerek onunla size rızk olmak üzere mahsuller meydana getirmiştir.O halde, bile bile Allah'a eşler koşmayın!..

23— Eğer kulumuza **(Muhammed)** indirdiğimiz Kur'ân' dan şüphe ediyorsanız siz de onun benzeri bir sûre getiriverin! Allah'dan başka şâhidlerinizi de getirin! Eğer samimî iseniz!..

24— Bunu yapamazsanız — ki aslâ yapamayacaksınız — o halde kâfirler için hazırlanan ve yakıtı insanlarla taşlar olan ateşten sakının.

Elbekarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Meseluhum kemeselilleẓistevḱade nêrâ; felem-mê
'eḍâ-'et mê ḥavlehû ẓehebe-LLâhu binûrihim ve tera-
kehum fî ẓulumêtil-lê yubṣırûn (17) Ṣummum-buk-
mun ʻumyun-fehum lê yerci-ʻûn (18) 'Ev keṣayyi-bim-
mines-semê-'i fîhi ẓulumê-tunv-ve ra'-dünv-ve berḱ;
yec-ʻalûne 'eṣâbi-ʻahum fî 'êẕênihim-mineṣ-ṣavê-
ʻiḱi ḥaẕeral-mevt. Va-LLâhu Muḥîṭum-bil-kêfirîn
(19) Yekêdül-berḱu yeḣṭafu 'ebṣârahum; küllemê
'eḍâ-'e lehum-meşev fîhi ve 'iẓê 'eẓleme ʻaleyhim
ḱâmû. Ve lev şê-'e-LLâhu leẓehebe bisem-ʻihim
ve 'ebṣârihim; 'inne-LLâhe ʻalê külli şey-'in-Ḱadîr
(20) Yê-'eyyu-hen-nêsü'-budû Rabbe-kümulleẓî
ḣaleḱaküm velleẓîne min-ḱabliküm le-ʻalleküm
tetteḱûn (21) 'Elleẓî ce-ʻale lekümul-'erḍa firâ-şenv-
vessemê-'e binê-'ê; ve 'enzele mines-semê-'i mê-'en-
fe-'eḣ-race bihî mineṡ-ṡemerâti rizḱal-leküm; felê
tec-ʻalû li-LLêhi 'endêdenv-ve 'entum te'-lemûn (22)
Ve 'in-küntum fî ray-bim-mimmê nezzel-nê ʻalê ʻAb-
dinê fe'-tû bi-Sûratimmim-miṡ-lih; ved-ʻû şuhedê-
'eküm-min-dûni-LLêhi 'in-küntum ṣâdi-ḱîn (23)
Fe-'illem-tef-ʻalû ve lentef-ʻalû fetteḱun-Nêral-letî
veḱûdü-hen-nêsü velḥicêratu 'u-ʻiddet lil-Kêfirîn (24)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَبَشِّرِ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هٰذَا الَّذٖى رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوا بِهٖ
مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فٖيهَا اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فٖيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖۤ اَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا
بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَاَمَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ
اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَاَمَّا الَّذٖينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ
مَاذَۤا اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهٖ كَثٖيرًا وَيَهْدٖى بِهٖ
كَثٖيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهٖۤ اِلَّا الْفَاسِقٖينَ ﴿٢٦﴾ اَلَّذٖينَ يَنْقُضُونَ
عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مٖيثَاقِهٖ وَيَقْطَعُونَ مَۤا اَمَرَ
اللّٰهُ بِهٖۤ اَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِ اُولٰۤئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ
ثُمَّ يُمٖيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيٖيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذٖى
خَلَقَ لَكُمْ مَا فِى الْاَرْضِ جَمٖيعًا ثُمَّ اسْتَوٰۤى اِلَى السَّمَۤاءِ
فَسَوّٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٢٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

25— **(Resûlüm)** iman edip de salih amel yapanlara, kendileri için altlarından ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele! Onlardan kendilerine ne zaman bir meyve rızk olarak yedirilse, "Bu daha önce de rızıklandığımız **(yediğimiz)** şeydir" derler. O meyveler birbirine benzer şekilde kendilerine sunulur **(Renkleri birbirine benzer; fakat tadları başkadır).** Onlar için orada temiz pak eşler de vardır. Hem onlar orada ebedî olarak kalacaklardır. **(Allah Teâlâ sineği misal getirdiği zaman Yahûdiler, "Allah bu değersiz şeyleri söylemekle ne demek istiyor?" demişlerdi. Onların bu sözünü red için şu âyet inmiştir):**

26— Şüphesiz ki, Allah sivrisineği ve ondan üstününü misal vermekten utanmaz. İman edenler bunun Rablerinden gelen bir hak olduğunu bilirler. Kâfirlerse, "Allah bu misal ile ne kastetmiştir?" derler. O misal ile Allah birçok kimseleri saptırır; birçoklarını da yola getirir. Ama onunla ancak fâsıkları saptırır.

27— O **(fâsıklar)** ki, Allah'a verdikleri sözü sağlama bağladıktan sonra bozarlar. Ve Allah'ın birleştirilmesini emir buyurduğu şeyi **(Peygambere imanı ve akrabaya yardımı)** keserler; yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte bunlar zarara uğrayanların tâ kendileridir.

28— Allah'ı nasıl inkâr edersiniz ki, ölüler idiniz, sizi diriltti. Sonra sizi yine O öldürecek, sonra yine diriltecek. Sonra O'na döndürüleceksiniz.

29— Yerde olan şeylerin hepsini sizin istifadeniz için yaratan O'dur. Sonra gökyüzüne yönelip, gökleri de yedi kat halinde düzenledi. O her şeyi iyi bilendir.

Elbek̇arah

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ş	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= و
'ey	= أي
yê	= يا

Ve beşşi-rilleẓîne 'êmenû ve ʻamiluş-Şâliḥâti 'enne lehum cennêtin-tecrî min-teḥtihel-'enhêr. Küllemê ruzik̇û minhê min-ṡemeratirrizk̇an-k̇âlû hêẓelleẓî ruzik̇nê min-k̇ablu ve 'utû bihî muteşêbihê. Ve lehum fîhê 'ezvêcum-mu-ṭahherah; ve hum fîhê ḣâlidûn (25)

'İnne-LLâhe lê yesteḥ-yî 'eny-yeḍribe meṡelem-mê beʻûḍaten-femê fevk̇ahê. Fe'emmelleẓîne 'êmenû fe-yeʻlemûne 'ennehul-Ḥak̇k̇u mir-Rab-bihim; ve 'emmelleẓîne keferû feyek̇ûlûne mêẓê 'erâde-LLâhu bihêẓê meṡelê? Yuḍillu bihî keṡîranv-ve yehdî bihî keṡîrâ; ve mê yu-ḍillu bihî 'illel-Fêsi-k̇în (26) 'Elleẓîne yenk̇u-ḍûne ʻAh-de-LLâhi mim-beʻ-di mîṡêk̇ihî, ve yek̇ṭa-ʻûne mê 'emera-LLâhu bihî 'enyyû-şale ve yufsidûne fil-'erḍ; 'ulê-'ike humul-ḣâ-sirûn (27) Keyfe tekfurûne bi-LLêhi ve küntum 'em-vêtenfe-'eḥyêküm; ṡümme yumîtuküm ṡümme yuḥyîküm ṡümme 'ileyhi turce-ʻûn (28) Huvel-leẓî ḣaleka leküm-mê fil-'erḍi cemî-ʻâ; ṡümmestevê 'iles-Semê-'i fesevvê-hunne seb-ʻa semêvêt; ve Huve bi-külli şey-'in ʻalîm (29)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Bakara Sûresi

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَل۪يفَةًۜ قَالُٓوا
اَتَجْعَلُ ف۪يهَا مَنْ يُفْسِدُ ف۪يهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَٓاءَۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۜ قَالَ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ
اٰدَمَ الْاَسْمَٓاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِؤُ۫ن۪ي
بِاَسْمَٓاءِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ
لَا عِلْمَ لَنَٓا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ
يَٓا اٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۚ فَلَمَّٓا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ
لَكُمْ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا
لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْل۪يسَۜ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَۗ وَكَانَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا
يَٓا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَاۖ
وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ
عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا ف۪يهِۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى ح۪ينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقّٰٓى
اٰدَمُ مِنْ رَبِّه۪ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِۜ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿٣٧﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

30— Hani Rabbin meleklere, "Muhakkak ben yeryüzünde bir halife yaratacağım." demişti. Melekler; "Sen orada bozgunculuk yapacak, kanlar dökecek birini mi yaratacaksın? Halbuki, biz seni hamdinle tesbih ve noksan sıfatlardan tenzih edip duruyoruz!" dediler. Allah, "Şüphesiz, ben sizin bilemeyeceğinizi bilirim" buyurdu

31— Ve Âdem'e bütün isimleri öğretti. Sonra onları meleklere arz ederek, "Eğer sözünüzde sâdıksanız bana şunların adlarını söyleyin" dedi.

32— Melekler, "Biz seni tenzih ederiz. Senin öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Muhakkak her şeyi bilen hakim ancak sensin" dediler.

33— **(Allah)** "Ey Âdem! Onlara eşyanın adlarını haber ver." buyurdu. Âdem eşyanın adlarını haber verince, Allah, "Ben size demedim mi ki, göklerin ve yerin gaybını ben bilirim. Açıkladığınız ve gizlediğiniz her şeyi de ben bilirim!" buyurdu.

34— Hani meleklere, "Âdem'e **(hürmet için eğilerek)** secde edin." demiştik de, İblis'ten başka bütün melekler hemen secde etmişlerdi. İblis, secde etmekten kaçındı; büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu.

35— Dedik ki: "Ey Âdem! Sen eşinle birlikte cennete yerleşin. Ve onun nimetlerinden istediğiniz yerden ikiniz de bol bol yeyin. Ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz!"

36— Derken, şeytan oradan ikisinin de ayaklarını kaydırdı ve onları bulundukları yerden çıkardı. Biz de, "Birbirinize düşman olarak inin. Yeryüzünde sizin için bir zamana kadar yerleşecek yer ve geçim vardır." dedik.

37— Nihayet Âdem Rabbinden birtakım kelimeler belleyip aldı **(ve bunlarla tevbe etti).** O da tevbesini kabul buyurdu. Çünkü tevbeleri çok çok kabul buyuran merhametli ancak O' dur.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِـ (كسرة)
u, ü	= ـُـ (ضمة)
e, a	= ـَـ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'iẓ k̇âle Rabbuke lil-Melê-'iketi 'İnnî cêʿilunfil-'erḍi
ḢALÎFEH. K̇âlû 'etecʿalu fîhê meny-yufsidü fîhê ve
yesfi-küd-dimê'? ve neḥnu nusebbiḥu bi-Ḥamdike ve
nu-k̇addisü lek. K̇âle 'İnnî 'eʿ-lemu mê lê teʿ-lemûn
(30) Ve ʿalleme 'Êdemel-'esmê-'e küllehê ṡümme
ʿaraḍahum ʿalel-melê-'iketi fek̇âle 'embi-'ûnî bi-'esmê-
'i hê'u-lê-'i 'in-küntum ṣadik̇în (31) K̇âlû Sübḥâneke lê
ʿilme lenê 'illê mê ʿallemtenê; 'inneke 'entel-ʿAlîmul-
Ḥakîm (32) K̇âle Yê-'Êdemu 'embi'-hum-bi-'esmê-
'ihim. Felemmê 'embe-'ehum-bi-'esmê-'ihim k̇âle 'elem
'ek̇ulleküm 'innî 'eʿ-lemu gay-bessemêvêti vel-'erḍi ve
'eʿ-lemu mê tubdûne ve mê küntum tektu-mûn (33)
Ve 'iẓ k̇ulnê lil-melê'iketis-cudû li-'Êdeme fesecedû;
'illê 'İblîse 'ebê ves-tekbera ve kêne minel-Kêfirîn (34)
Ve k̇ulnê yê'Êdemüs-kün 'ente ve zevcukel-Cennete
ve külê minhê ragaden ḥay-ṡü şi'-tumê, ve lê tek̇rabê
hêẓihiş-şecerate fete-kûnê mineẕẕâlimîn (35) Fe-
'ezelle-humeş-Şeyṭânu ʿanhê fe-'eḣracehumê mimmê
kênê fîh. Ve k̇ulneh-biṭû beʿ-ḍuküm libeʿḍin ʿadüvv.
Ve leküm fil-'erḍi müste-k̇arrunv-ve metê-ʿun 'ilê
ḥîn (36) Fete-lek̇k̇â 'Êdemu mir-Rabbihî Kelimê-tin
fetêbe ʿaleyh; 'innehû Huvet-Tevvê-bur-Raḥîm (37)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Bakara Sûresi

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعاً فَاِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّى هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
هُدَاىَ فَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾
يَا بَنِٓى اِسْرَٓائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِىَ الَّتِٓى اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوا بِعَهْدِٓى
اُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّاىَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَاٰمِنُوا بِمَٓا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقاً
لِمَا مَعَكُمْ وَلاَ تَكُونُٓوا اَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلاَ تَشْتَرُوا بِاٰيَاتِى ثَمَناً
قَلِيلاً وَاِيَّاىَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلاَ تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا
الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ اَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ اَفَلاَ تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾
وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ اِلاَّ عَلَى الْخَاشِعِينَ
﴿٤٥﴾ اَلَّذِينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلاَقُوا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾
يَا بَنِٓى اِسْرَٓائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِىَ الَّتِٓى اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّى فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْماً لاَ تَجْزِى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـٔاً
وَلاَ يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلاَ يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلاَ هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾

حِزْب ٢

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ

38— "Oradan hep beraber inin. Eğer benden size bir yol gösteren gelirse bilin ki, benim yol göstericime tâbi olanlar için hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır. " dedik.

39— Küfredip âyetlerimizi yalanlayanlar **(yok mu?)** Onlar, cehennemliktirler. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

40— Ey İsrâiloğulları! Size verdiğim nimeti hatırlayın ve bana verdiğiniz sözü tutun ki, ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Hem yalnızca benden korkun!

41— Ve yanınızdaki **(Tevrât'ı)** tasdik edici olarak indirdiğim **(Kur'ân)**'a iman edin. Onu inkâr edenlerin ilki olmayın. Benim âyetlerimi birkaç paraya değişmeyin ve yalnızca benden korkun!

42— Hakla batılı karıştırıp da bile bile hakkı gizlemeyin.

43— Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve rûkû edenlerle birlikte rûkû edin **(cemaatle namaz kılmaya devam edin).**

44— Siz halka iyiliğ emredip kendinizi unutuyor musunuz? Halbuki kitabı **(Tevrat'ı)** okuyup duruyorsunuz. Hâlâ aklınızı çalıştırmayacak mısınız?.

45— Bir de sabır ve namazla Allah'dan yardım isteyin. Gerçi bu **(nefislere)** pek ağır gelirse de **(Allah'a)** saygısı olan kimselere ağır gelmez.

46— Onlar öyle kimselerdir ki, Rablerine kavuşacaklarını ve ona döneceklerini bilirler.

47— Ey İsrâiloğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi bir zamanlar âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

48— Hem öyle bir günden korkun ki, o günde hiçbir kimse başkası adına bir şey ödeyemez. Kimseden şefaat kabul edilmez; kimseden bedel alınmaz; onlara yardım da edilmez.

İbeḳarah	
ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ḳulneh-biṭû minhê cemî-ʻâ; fe-'immê ye'-tiyennekümminnî Huden-femen-tebi-ʻa Hudê-ye felê ħavfun ʻaleyhim ve lê hum yeḥzenûn (38) Velleẓîne keferû ve keẕẕebû bi-'êyêtinê 'ulê'ike 'Eṣ-ḥâbun-Nêr; hum fîhê ħâlidûn (39) Yê-Benî-'İsrâ'îleẕkürû niʻ-metiyelletî 'enʻamtu ʻaleyküm ve 'evfû bi-ʻAhdî 'ûfi bi-ʻAhdiküm ve 'iyyê-ye ferhebûn (40) Ve 'êminû bimê 'enzeltu muṣaddiḳal-limê meʻa-küm ve lê tekûnû 'evvele kêfirim-bih. Ve lê teş-terû bi-'Êyêtî ṡemenen-ḳalîlê; ve'iyyêye fetteḳûn (41) Ve lê telbisül-Ḥaḳḳa bilbêṭıli ve tektumul-Ḥaḳḳa ve 'entum teʻ-lemûn (42) Ve 'eḳîmuṣ-Ṣalête ve 'êtuz-Zekête Verke-ʻû meʻar-râkiʻîn (43) 'Ete'-murûnen-nêse bilbirri ve tensevne 'enf-useküm ve 'entum tetlûnel-Kitêb? 'Efelê teʻḳilûn (44) Veste-ʻînû biṣ-Ṣabri veṣ-Ṣalêh; ve 'innehê lekebîratun 'illê ʻalel-Ḣâşi-ʻîn (45) 'Elleẓîne yeẓunnûne 'ennehum-mulêḳû Rabbihim ve 'ennehum 'ileyhi râci-ʻûn (46) Yê-Benî-'İsrâ-'îleẕkürû niʻ-metiyel-letî 'en-ʻamtu ʻaleyküm ve 'ennî feḍḍaltuküm ʻalel-ʻâlemîn (47) Vetteḳû Yevmel-lê teczî nefsün ʻannefsin-şey'env-ve lê yuḳbelu minhê şefê-ʻatunv-ve lê yu'-ħaẕü minhê ʻad-lunv-ve lê hum yun-ṣarûn (48)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ
اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَف۪ي ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ
عَظ۪يمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ وَاَغْرَقْنَٓا اٰلَ
فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوسٰٓى اَرْبَع۪ينَ لَيْلَةً
ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِه۪ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا
عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوسَى
الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى
لِقَوْمِه۪ يَا قَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ
فَتُوبُٓوا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ
﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ
جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ
مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

49— (Ey İsrâiloğulları!) Hem hatırlayın ki, sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Size azabın en kötüsünü reva görüyor; oğullarınızı boğazlayıp kızlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bunda size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardır.

50— Ve hani sizin için denizi yarmış da sizi kurtarmış; Firavun'un adamlarını ise gözlerinizin önünde boğmuştuk.

51— Bir zamanlar Mûsa ile kırk gece **(Tûr'da vahy için)** sözleşmiştik. Sonra onun arkasından siz buzağıyı **(ilâh)** edindiniz ve bu hâlinizle zalimlerden oldunuz.

52— Bundan sonra belki şükredersiniz diye sizi affettik.

53— Hatırlayın ki, Mûsa'ya Tevrât'ı ve **(Hakla bâtıl arasını ayıran)** Furkan'ı vermiştik tâ ki, doğru yolu bulasınız.

54— O zaman Mûsa, kavmine, "Ey kavmim, siz buzağıyı **(ilâh)** edinmekle gerçekten kendinize zulmettiniz. Hemen yaradanınıza tevbe edin ve kendinizi öldürün **(nefsinizi ıslah edin)**! İşte bu yaradanınız katında sizin için daha hayırlıdır." demişti. Allah da tevbelerinizi kabul etmişti. Çünkü tevbeleri çok çok kabul eden ve çok merhametli olan O'dur.

55— Bir zamanlar siz, "Ey Mûsa, biz Allah'ı açıkça görmedikçe sana aslâ inanmayız." demiştiniz. Bunun üzerine, gözleriniz bakıp dururken sizi yıldırım çarpmıştı.

56— Ölümünüzden sonra, şükredesiniz diye, sizi tekrar dirilttik.

57— (Tih sahrasında) üzerinize bulutu gölge yaptık ve size kudret helvası ile bıldırcın **(kuşu)** indirdik. "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin iyi ve güzelinden yeyin **(dedik)**". Ama onlar **(itaat etmemekle)** bize zulmetmediler. Lâkin kendilerine zulmetmişlerdi.

Elbeǩarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẓ neccey-nêküm-min 'Êli-Fir-ʿavne yesû-
mû-neküm sû-'el-ʿaẕêbi yuẕebbiḥûne 'ebnê-'eküm
ve yes-teḥyûne nisê-'eküm; ve fî ẓêliküm-belê-
'üm-mir-Rabbiküm ʿaẓîm (49) Ve 'iẓ ferakʿnê
biküumulbeḥra fe-'encey-nêküm ve 'egrakʿ-nê 'Êle-
Fir-ʿavne ve 'en-tum tenẓurûn (50) Ve 'iẓ vê-ʿadnê
Mûsê 'erbe-ʿîne ley-leten-ṡümmet-teḣaẓtu-mul-
ʿicle mimbeʿ-dihî ve 'entum ẓâlimûn (51) Ṡümme
ʿafevnê ʿanküm-mim-beʿ-di ẓêlike le-ʿalleküm teş-
kürûn (52) Ve 'iẓ 'êteynê Mûsel-Kitêbe vel-Furǩâne
le-ʿal-leküm tehtedûn (53) Ve 'iẓ ǩâle Mûsê li-
Ǩavmihî yê-ǩa-vmi 'inneküm ẓalemtum 'enfuseküm-
bittiḣâẓikümul-ʿicle fetûbû 'ilê Bêri-'iküm fektulû
'enfuseküm; ẓêliküm ḣayrulleküm ʿinde Bêri-'iküm.
Fetêbe ʿaleyküm; 'innehû Huvet-Tevvê-bur-Raḥîm
(54) Ve 'iẓ ǩultum yê-Mûsê len-nu'-mine leke ḥattê
nera-LLâhe cehraten-fe-'eḣaẓetkümuṣ-ṣâ-ʿiǩatu ve
'entum tenẓurûn (55) Ṡümme be-ʿaṡnêkümmim-beʿ-
di mevtiküm le-ʿalleküm teş-kürûn (56) Ve ẓallelnê
ʿaleykümul-gamême ve 'enzelnê ʿaleykümul-Menne
ves-Selvê; Külû min-ṭayyi-bêti mê razeǩnê-küm-ve
mê ẓalemûnê ve lêkin-kênû 'enfusehum yeẓlimûn (57)

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ
وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي
قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذِ اسْتَسْقٰى مُوسٰى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ
كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نَصْبِرَ عَلٰى
طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ
مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا
قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنٰى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ
اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

إِنَّ الَّذِينَ

58— Bir zamanlar **(Tih sahrasından çıktıktan sonra),** "Şu şehre **(Kudüs'e)** girin de nimetlerinden dilediğiniz kadarını bol bol yeyin, kapısından secde ederek girin ve "hıtta!" **(ya Rabbi! bizi affet!)** deyin **(tevbe edin)** ki, günahlarınızı affedelim. Biz iyilik edenlere sevabı daha artıracağız." demiştik.

59— Fakat o **(kendilerine)** zulmedenler, kendilerine söylenen sözü başka sözle değiştirdiler **(tevbe ettik mânâsına gelen hıtta kelimesini alaya alarak buğday mânâsına gelen hınta'ya çevirdiler).** Biz de bu zalimlere yaptıkları sapıklığın karşılığı olarak gökten iğrenç bir azap indirdik.

60— Bir zamanlar Mûsa, kavmi için su dilemişti. Biz de, "Asân ile taşa vur," demiştik. Bunun üzerine o taştan on iki pınar fışkırdı, her insan içeceği yeri bildi. "Allah'ın rızkından yeyin için ama yeryüzünde kötülük ederek fesad çıkarmayın **(dedik)**"

61— Hatırlayın ki, bir zamanlar, "Ey Mûsa! Biz bir çeşit yemeğe aslâ katlanamayız. Hemen bizim için Rabbine dua et de yerin yetiştirdiği şeylerden; sebzesinden, hıyarından, sarımsağından, mercimeğinden, soğanından çıkarsın." dediniz. O da, "Siz daha hayırlı olanı daha aşağı olanla değişmek mi istiyorsunuz? Bir şehre inin; orada size istediğiniz **(sebzeler)** var" dedi. Böylece onların üzerine alçaklık ve yoksulluk **(damgası)** vuruldu ve Allah'ın gazabına uğradılar. Şu sebeple ki: Onlar Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. Evet bu, isyan ederek aşırı gitmelerindendi.

Elbeǩarah

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'iẓ ǩulned-ħulû hêẓihil-ǩaryete fekülû minhê
ḥayṡü şi'-tum ragadenv-ved-ħulul-bêbe süccedenv-
ve ǩûlû ḥiṭṭatun-negfir leküm ħaṭâ-yêküm; ve
senezîdül-Muḥ-sinîn (58) Febedde-lelleẓîne ẓalemû
ǩav-len gay-ralleẓî ǩîle lehum fe-'enzelnê ʻalelleẓîne
ẓalemû riczem-mines-semê'i bimê kênû yef-süǩûn
(59) Ve 'iẓ-is-tesǩâ Mûsê liǩavmihî feǩulneḍrib-
biʻAṣâkel-ḥacer. Fen-fecerat minhuṡnetê ʻaşrate
ʻaynê. Ǩad ʻalime küllu 'unêsim-meşrabehum.
Külû veşrabû mir-rizǩi-LLêhi ve lê teʻṡev fil-'erḍi
mufsidîn (60) Ve 'iẓ ǩultum yê-Mûsê len-neṣbira
ʻalê ṭa-ʻâ-minv-vêḥidin-fed-ʻu lenê Rabbeke yuħ-
ric lenê mim-mê tumbitul-'erḍu mim-beǩlihê ve
ǩiṡṡê'ihê ve fûmihê ve ʻadesihê ve beṣalihê. Ǩâle
'etestebdilûnel-leẓî huve 'ednê billeẓî huve ħayr?
'İh-biṭû miṣran-fe-'inne leküm-mê se-'eltum. Ve
ḍuribet ʻaleyhimuẓ-ẓilletu vel-meskeneh; ve bê-'û bi-
gaḍabimmine-LLâh. Ẓêlike bi-'ennehum kênû yekfu-
rûne bi'êyêti-LLêhi ve yeǩtulûnen-nebiy-yîne bi-
gayrilḥaǩǩ. Ẓêlike bimê ʻaṣav-ve kênû yeʻ-tedûn (61)

Bakara Sûresi

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارٰى وَالصَّابِئِينَ
مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ
أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ
بَعْدِ ذٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسٰى
لِقَوْمِهِ إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا
هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللّٰهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا
ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ
وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا
ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ
صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

62— **(Senden evvelki peygamberlere)** iman edenler, **(Mûsa dinini kabul eden)** Yahûdiler, Hıristiyanlar ve Sâbiiler, **(yıldızlara tapanlar)** var ya, **(şimdi)** bunlardan her kim Allah'a ve âhiret gününe iman eder de, yararlı işler yaparsa, bunların Rableri indinde mükâfatları vardır. Hem onlara hiçbir korku da yoktur. Onlar mahzun olacak da değillerdir.

63— **Bir zamanlar biz sizden sağlam söz almıştık. Tûr (dağı-nı)u da yükselterek başınıza dikmiştik (ve demiştik ki:)** "Size verdiğimiz kitabın hükümlerini kuvvetle tutun; içindekileri hatırlayın! Umulur ki, korunursunuz."

64— Bundan sonra siz dönek-lik ettiniz. Eğer size Allah'ın fazlı ve rahmeti olmasaydı, mutlaka zarar görenlerden olurdunuz.

65— Yemin olsun ki, siz içinizden cumartesi günü hakkında ileri gidenleri bilirsiniz. Biz de onlara "Aşağılık maymunlar olun!" dedik.

66— Bu cezayı, onlarla beraber bulunanlara, onlardan sonra gelenlere bir ibret ve takvâ sahiplerine bir nasihat olmak üzere verdik.

67— Hatırla ki, bir zamanlar Mûsa, kavmine, "Allah size bir inek kesmenizi emrediyor" demişti. Onlar, "Bizimle alay mı ediyorsun?" dediler. Mûsa, "Ben, cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" demişti.

68— Yahûdiler, "Bizim için Rabbine dua et de sığırın mahiyetini bize bildirsin" dediler. Mûsa, "Allah onun ne pek yaşlı ne de pek körpe, ikisi ortası bir inek olduğunu söylüyor. Artık emrolunduğunuz şeyi yapın" demişti.

69— Yahûdiler, "Bizim için Rabbine dua et de renginin ne olduğunu bize açıklasın" dediler. Mûsa, "O, sığırın, görenleri memnun edecek sapsarı bir inek olduğunu söylüyor" dedi.

lbeǩarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnnel-leẓîne 'êmenû velleẓîne hêdû ven-Neṣârâ veṣ-
Ṣâbi-'îne men 'êmene bi-LLêhi vel-Yevmil- 'Êḣiri ve
ʿamile ṣâliḥan-felehum 'ecruhum ʿinde Rabbihim;
ve lê ḣavfun ʿaleyhim ve lê hum yeḥzenûn (62) Ve
'iẓ 'eḣaẓnê Mîṡêǩaküm ve rafeʿ-nê fevǩakümuṭ-
Ṭûr; Ḣuẓû mê 'êtey-nêküm-bi-ǩuvvetinv-veẓ-kürû
mê fîhi le-ʿalleküm tetteǩûn (63) Ṡümme tevel-
leytum-mim-beʿ-di ẓêlik; Felev-lê feḍlu-LLâhi
ʿaleyküm ve raḥmetuhû leküntum-minel-ḣâsirîn
(64) Ve leǩad ʿalim-tumulleẓîneʿ-tedev minküm
fis-Sebti fe-ǩulnê lehum kûnû ǩiradeten ḣâsi-'în
(65) Fece-ʿalnêhê nekêlellimê beyne yedeyhê ve
mê ḣal-fehê ve mev-ʿiẕatel-lil-Mutteǩîn (66) Ve 'iẓ
ǩâle Mûsê liǩavmihî 'inne-LLâhe ye'muruküm 'en-
teẓbeḥû BEǨARAH. Ǩâlû 'etetteḣiẓünê huzuvê?
Ǩâle 'e-ʿûẓü bi-LLêhi 'en 'ekûne minel-cêhilîn
(67) Ǩâlud-ʿu lenê Rabbeke yubeyyillenê mê hî!
Ǩâle 'innehû yeǩûlu 'innehê beǩaratul-lê fêriḍunv-
ve lê bikr; ʿavênum-beyne ẓêlik; fef-ʿalû mê
tu'merûn (68) Ǩâlud-ʿu lenê Rabbeke yubeyyil-lenê
mê levnuhê. Ǩâle 'innehû yeǩûlu 'innehê beǩara-
tun-ṣafrâ'u fêǩi-ʿul-levnuhê tesürrun-nêẕirîn (69)

Bakara Sûresi

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا
وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ
لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ
جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا
فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا
كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾
ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ
قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا
يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ
اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ أَفَتَطْمَعُونَ
أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ
كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا
خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

حزب ٣

70— **(Yahûdiler tekrar)** "Bizim için Rabbine dua et de bunun ne olduğunu bize bildirsin. Çünkü, bizce sığırlar birbirine benzerler. Allah dilerse biz elbette doğruyu buluruz." dediler.

71— Mûsa, "Allah Teâlâ, onun tarla sürüp boyunduruk altında ezilmemiş; ekin sulamamış kusursuz, alacasız bir inek olduğunu söylüyor." dedi. Yahudiler, "İşte şimdi gerçeği getirdin." deyip sığırı boğazladılar ki, az kalsın, bunu yapmayacaklardı.

72— Hani siz bir kişiyi öldürmüş de suçu birbirinizin üzerine atmıştınız. Halbuki Allah gizlediğiniz şeyi ortaya çıkaracaktı.

73 — Bundan dolayı dedik ki: "Sığırın bir parçasıyla ona **(ölüye)** vurun!" **(Vurdular ve ölü dirildi).** İşte böyle Allah Teâlâ ölüleri diriltir ve aklınızı kullanasınız diye size âyetlerini gösterir.

74— Bundan sonra kalbleriniz yine katılaştı; taş gibi veya daha katı oldu. Zira öyle taşlar vardır ki, içinden nehirler fışkırır. Öylesi de vardır ki yarılıp içinden su çıkar. Bazı taşlarda Allah korkusundan aşağı yuvarlanırlar. Allah Teâlâ yaptığınız işlerden gaafil değildir.

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

أَوَلَا يَعْلَمُونَ

75— Onların **(Yahûdilerin)** size inanacaklarını umuyor musunuz? Halbuki onlardan bir fırka vardı; Allah'ın kelâmını **(Tevrât'ı)** dinler; hakkı anladıktan sonra onu, bile bile değiştirirlerdi.

76— **(Yahûdilerin münafıkları),** mü'minlere rastladıkları zaman, "iman ettik" derlerdi. Birbirleriyle başbaşa kaldılar mı **(ileri gelen Yahûdi reisleri, münafık Yahudilere),** "Allah' ın size açıkladığını Rabbiniz huzurunda size karşı delil göstersinler diye mi, onlara anlatıyorsunuz? Sizin hiç aklınız ermiyor mu?" derlerdi.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسره)
u, ü	= ـُ (ضمه)
e, a	= ـَ (فتحه)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

K̇âlud-ʻu lenê Rabbeke yubeyyil-lenê mê hiye 'in-nel-
bek̇ara teşêbehe ʻaleynê, ve 'innê 'in-şê'e-LLâhu
le-muhtedûn (70) K̇âle 'innehû yek̇ûlu 'in-nehê
bek̇aratul-lê-ẓelûlun-tuṡîrul-'erḍa ve lê tesk̇il-ḥarṡ;
müsellemetul-lê şiyete fîhê. K̇âlul-'êne ci'-te bil-ḥak̇k̇.
Feẓebeḥûhê ve mê kêdû yef-ʻalûn (71) Ve 'iẓ k̇ateltum
nefsen-feddêra'-tum fîhê; va-LLâhu muħricum-mê
küntum tektumûn (72) Fek̇ul-neḍribûhu bi-beʻḍi-
hê. Keẓêlike yuḥyi-LLêhul-mevtê ve yurîküm
'êyêtihî le-ʻal-leküm teʻ-k̇ilûn (73) Ṡümme k̇aset
k̇ulûbuküm-mim-be-ʻdi ẓêlike fehiye kelḥicêrati
'ev 'eşeddü k̇asveh. Ve 'inne minel-ḥicêrati lemê
yetefecceru minhul'enhêr; ve 'inne minhê lemê yeş-
şek̇k̇ak̇u fe-yeħrucu minhulmê'. Ve 'inne minhê
lemê yehbiṭu min ħaş-yeti-LLêh. Ve me-LLâhu bi-
ğâfilin ʻammê teʻ-melûn (74) ۞ 'Efe-teṭme-ʻûne
'eny-yu'minû leküm ve k̇ad kêne ferîk̇um-minhum
yesme-ʻûne Kelême-LLâhi ṡümme yuḥarrifûnehû
mim-beʻ-di mê ʻak̇alûhu ve hum yeʻlemûn (75)
Ve 'iẓê lek̇ulleẓîne 'êmenû k̇âlû 'êmennê; ve
'iẓê ħalê beʻ-ḍuhum 'ilê beʻ-ḍin-k̇âlû 'etuḥad-di-
ṡûnehum-bimê feteḥa-LLâhu ʻaleyküm li-yuḥâc-
cûküm-bihî ʻinde Rabbiküm? 'Efelê teʻ-k̇ilûn (76)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ
اُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ اِلَّا اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ
﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِاَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ
هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ
مِمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّا اَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُ
اَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلٰى مَنْ كَسَبَ
سَيِّئَةً وَاَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَاُولٰئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
اُولٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا
مِيثَاقَ بَنِي اِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا
لِلنَّاسِ حُسْنًا وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

77— Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah gizlediklerini de açıkladıklarını da bilir.

78— Onlardan bazıları okuma yazma bilmezler. Kitabı **(Tevrât'ı)** anlamazlar. Bildikleri sadece birtakım yalan ve uydurmalardır ve sadece zanda bulunurlar.

79— Vay kitabı elleriyle yazıp da, sonra onu az bir fiyatla satmak için, ''Bu Allah tarafındandır.'' diyenlere! Vay ellerinin yazdıklarından dolayı başlarına geleceklere! Vay şu kazandıkları günahtan dolayı başlarına geleceklere!..

80— **(Yahûdiler),** ''Bize ateş sadece sayılı birkaç gün **(kırk gün)** dokunacak.'' dediler. **(Onlara),** ''Siz Allah'dan bir söz mü aldınız? —ki Allah aslâ sözünden dönmez— yoksa Allah'ın üzerinden bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?'' diye sor.

81— Hayır, kim günah kazanır da günahları kendisini kuşatırsa işte cehennemlikler bunlardır. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

82— İman edip yararlı işler görenler yok mu? Onlar cennetliklerdir. Onlar, orada ebedî kalacaklardır.

83— Bir zamanlar dahi İsrâiloğullarından, '' Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik edin. İnsanlara güzel sözler söyleyin. Namazı dosdoğru kılın. Zekâtı da verin!'' diye söz almıştık **(Bunu kabul ettiniz).** Sonra pek azınız müstesna, verdiğiniz sözden caydınız. Hâlâ da dönekliğinizde devam etmektesiniz.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ̈ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'Evelê yeʿ-lemûne 'enne-LLâhe yeʿ-lemu mê yu-sir-
rûne ve mê yuʿ-linûn (77) Ve minhum 'Üm-miyyûne
lê yeʿ-lemûnel-Kitêbe, 'illê 'emêniyye ve 'in hum 'illê
yeẓunnûn (78) Fe-veylul-lilleẓîne yektubûnel-Kitêbe
bi-'eydîhim ṡümme yeǩûlûne hêẓê min ʿindi-LLêhi li-
yeşterû bihî ṡemenen-ǩalîlê! Fe-veylul-lehum-mimmê
ketebet 'eydîhim ve veylul-lehum-mimmê yeksibûn
(79) Ve ǩâlû lentemessenen-Nêru 'illê 'eyyêmem-meʿ-
dûdeh. Ǩul 'etteħaẓtum ʿinde-LLâhi ʿahden-feleny-
yuħlife-LLâhu ʿahdehû 'em teǩûlûne ʿale-LLâhi mê
lê teʿ-lemûn (80) Belê men-kesebe seyyi'etenv-ve
'eḥâṭat bihî ħaṭî'etuhû fe-'ulê-'ike 'Eṣḥâbun-Nêr; hum
fîhê ħâlidûn (81) Velleẓîne 'êmenû ve ʿamiluṣ-ṣâliḥâti
'ulê-'ike 'Eṣḥâbul-Cenneh; hum fîhê ħâlidûn (82)
Ve 'iẓ 'eħaẓnê Mîṡêǩa Benî 'İsrâ-'île lê teʿ-budûne
'ille-LLâh, ve bil-vêlideyni 'iḥsênenv-ve ẓil-ǩur-bê
velyetêmê vel-mesê-kîni ve ǩûlû linnêsi ḥusnenv-
ve 'eǩîmuṣ-Ṣalête ve 'êtuz-Zekêh. Ṡümme tevelley-
tum 'illê ǩalîlemminküm ve 'entum-muʿ-riḍûn (83)

Bakara Sûresi

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
ثُمَّ اَنْتُمْ هٰۤؤُلَٓاءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ
فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَاِنْ يَأْتُوكُمْ اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ
وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ
اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلٰٓى اَشَدِّ
الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ
الْقُدُسِ اَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

وَلَمَّا جَآءَهُمْ

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

84— Yine bir zamanlar sizden sağlam söz almıştık, birbirinizin kanlarını dökmeyecek; birbirinizi yurdunuzdan çıkarmayacaktınız. Sonra siz bunu ikrar ettiniz; ikrarınıza şâhid de oldunuz.

85— Bundan sonra sizler, tâ şunlarsınız ki **(işte)** birbirinizi öldürüyor; sizden birtakım insanları yurtlarından çıkarıyor; onların aleyhinde zulüm ve düşmanlık için yardımlaşıyorsunuz. Onlar esir olup size gelirlerse mal karşılığında esir mübadelesi yapıyorsunuz **(da yine yurtlarında kalmalarına müsaade etmiyorsunuz)**. Halbuki onları yurtlarından çıkarmak size haram kılınmıştı. Yoksa siz kitap **(Tevrât)**'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden bunu yapanların cezası dünyada rezil rüsvay olmaktan başka bir şey değildir. Kıyamet gününde ise azabın en şiddetlisine atılacaklardır. Allah sizin yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir.

86— Bunlar âhireti dünya hayatına satmış kimselerdir. Onun için bunlardan azap hafifletilmez; onlara yardım da edilmez.

87— Yemin olsun ki, Mûsa'ya kitabı **(Tevrât'ı)** verdik ve ondan sonra birbiri ardınca peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya mûcizeler verdik ve kendisini Cebrâil **(a.s.)**' le takviye ettik. Artık size bir peygamber nefislerinizin hoşlanmadığı bir şey getirirse her defasında kibrinize yediremeyecek misiniz? İşte birtakımını yalanladınız. Birtakımını da öldürüyorsunuz!

88— Yahûdiler **(Muhammed (s.a.v.) ile alay ederek)**, "Bizim kalblerimiz kılıflıdır." dediler. Hayır! Allah onları küfürleri sebebiyle lânetlemiştir. Onun için onların pek azı iman eder.

'Elbekarah
ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẓ 'eḣaẓnê Mîŝêk̇aküm lê tesfikûne dimê-
'eküm ve lê tuḣricûne 'enfuseküm-mindiyêriküm
ŝümme 'ek̇rartum ve 'entum teşhedûn (84) Ŝümme
'entum hê'ulê-'i tek̇tulûne 'enfuseküm ve tuḣricûne
ferîk̇am-minküm-min-diyêrihim; teẓâherûne
ʻaleyhim-bil'iŝmi vel-ʻudvên; ve 'iny-ye'tûküm
'usêrâ tufêdûhum ve huve muḥarramun ʻaleyküm
'iḣrâcuhum. 'Efe-tu'-minûne bi-beʻḍil-kitêbi ve
tekfurûne bi-beʻḍ? Femê cezê-'u meny-yef-ʻalu
ẓêlike minküm 'illê ḣiz-yun-fil-ḥayêtid-dünyê?-Ve
Yevmel-K̇iyêmeti yuraddûne 'ilê 'eşeddil-ʻaẕêb. Ve
me-LLâhu bi-gâfilin ʻammê teʻ-melûn (85) 'Ulê-
'ikelleẓî-neşteravul-ḥayêted-Dünyê bil-'Êḣirati felê
yuḣaffefu ʻanhumul-ʻaẕêbu ve lê hum yunṣarûn
(86) Ve lek̇ad 'êteynê Mûsel-Kitêbe ve k̇affeynê
mimbe-ʻdihî birrusüli ve 'êteynê ʻÎsebne-Meryemel-
Beyyinêti ve 'eyyednêhu birûḥil-k̇udüs. 'Efe-küllemê
cê-'eküm Rasûlum-bimê lê tehvê 'enfusükümüs-
tekbertum? Fe-ferîk̇an-keẓẓebtum ve ferîk̇an-
tek̇tulûn (87) Ve k̇âlû k̇ulûbunê gulf; bel-leʻanehumu-
LLêhu biküfrihim fe-k̇alîlem-mê yu'minûn (88)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Bakara Sûresi

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْۙ وَكَانُوا
مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُواۚ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهٖۘ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا
اشْتَرَوْا بِهٖ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوا بِمَا اَنْزَلَ
اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهٖۚ فَبَاؤُ بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍۜ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾
وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوا بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا اُنْزِلَ
عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُۗ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْۜ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ اَنْبِيَاءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ
اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَاِذْ
اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَۜ خُذُوا
مَا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُواۜ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَاُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْۜ قُلْ بِئْسَمَا
يَأْمُرُكُمْ بِهٖ اِيمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

89— Onlara ellerindekini tasdîk etmek üzere Allah tarafından bir kitap **(Kur'ân)** gelince önceden kâfirlere karşı yardım isteyip dururken **(Tevrât'ın sarih açıklaması ile)** tanıdıkları o kitap gelince onu inkâr ettiler. Artık Allah'ın lâneti kâfirler üzerine olsun.

90— Allah'ın lütfedip kullarından dilediğine indirdiği vahyi çekemeyerek, indirdiği Kur'ân'ı inkâr etmekle kendilerini ne kötü bir şey karşılığında sattılar! Ve bu yüzden gazab üstüne gazaba uğradılar. Kâfirler için hakaretâmiz (alçaltıcı) bir azap vardır.

91— Onlara **(Yahûdilere)**, "Allah'ın bütün indirdiklerini inanın!" denildiği vakit, "Biz, bize indirilene inanırız" derler, ondan ötesini inkâr ederler. Halbuki o Kur'ân, hakdır; ellerindeki Tevrât'ı tasdîk ederek inmiştir. Sen onlara, "Mademki, **(Tevrât'a)** inanıyordunuz; o halde Allah'ın daha önce gelen peygamberlerini niçin öldürüyordunuz?" diye sor.

92— Yemin olsun! Mûsa size mûcizeler getirmişken **(O Tûr dağına gittikten sonra)** arkasından buzağıya **(Tanrı diye)** tutundunuz. Böylece siz, zalimlerden oldunuz.

93— Bir zamanlar sizden sağlam söz almış ve üzerinize Tûr dağını dikmiş, "Size verdiğimiz Tevrât'a kuvvetle sarılın ve dinleyin!" demiştik. Yahûdiler, "İşittik ve isyan ettik" dediler. Küfürleri sebebiyle kalblerine buzağı sevgisi sindirilmişti. De ki: "Eğer inanmışsanız imanınız size ne kötü şey emrediyor!".

'Elbeḳarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

Ve lemmê cê-'ehum Kitêbum-min ʿindi-LLêhi
muṣaddiḳul-limê me-ʿahum ve kênû min-ḳablu
yesteftiḥûne ʿalel-leẓîne keferû, felemmê cê-'ehummê
ʿarafû keferû bihî feleʿnetu-LLâhi ʿalel-Kêfirîn (89)
Bi'-se-meş-terav bihî 'enfusehum 'eny-yekfurû
bimê-'enzele-LLâhu begyen 'eny-yunezzile-LLâhu
minfeḍlihî ʿalê meny-yeşê-'u min ʿibêdih. Febê-'û
bigaḍabin ʿalê gaḍab. Ve lil-Kêfirîne ʿaẓêbum-muhîn
(90) Ve 'iẓê ḳîle lehum 'êminû bimê 'enzele-LLâhu
ḳâlû nu'-minu bimê 'unzile ʿaleynê ve yekfurûne
bimê verâ-'ehû ve huvel-Ḥaḳḳu muṣaddiḳal-
limê me-ʿahum. Ḳul felime teḳtulûne 'embiyê-
'e-LLâhi min-ḳablu 'in-küntum-mu'-minîn (91)
Ve leḳad cê-'eküm-Mûsê bil-Beyyinêti ṡüm-
metteḣaẓtumul-ʿicle mim-beʿ-dihî ve 'entum ẕâlimûn
(92) Ve 'iẓ 'eḣaẓnê Mîṡêḳaküm ve rafeʿ-nê fevḳa-
kümuṭ-Ṭûr; Ḣuẓû mê 'êteynêküm-bi-ḳuvvetinv-
vesme-ʿû. Ḳâlû semiʿnê veʿaṣaynê; ve'uş-ribû fî
ḳulûbihimul-ʿicle bi-küfrihim. Ḳul bi'-semê ye'-
murukum-bihî 'îmênuküm 'in-küntum-mu'-minîn (93)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً
مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ وَمِنَ
الَّذِينَ اَشْرَكُوا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ وَمَا
هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُعَمَّرَ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَاِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلٰى
قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى
وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ
وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ
لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا
اِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ
لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
كِتَابَ اللّٰهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاتَّبَعُوا

94— De ki, eğer âhiret yurdu **(cennet)** Allah indinde başka insanlara değil de, özellikle size ayrıldı ise, o halde doğru söylüyorsanız, ölümü temenni edin! **(Çünkü yüzde yüz cennete gireceğini bilen kimse ona kavuşmaya sebep olan ölümü ister).**

95 — Fakat onlar, önceden işledikleri günahlar sebebiyle, bunu aslâ istemeyeceklerdir. Allah zalimleri bilir.

96 — Yemin olsun, sen onları **(Yahûdileri)**, yaşamaya karşı insanların hatta müşriklerin en hırslısı bulacaksın. Onların herbiri bin sene yaşamış olmayı ister. Halbuki uzun ömürlü olmak onu azaptan uzaklaştıracak değildir. Allah onların yaptıklarını görmektedir.

97— Söyle onlara! Cebrâil'e kim düşmansa **(öfkesinden çatlasın)**. Çünkü Kur'ân'ı senin kalbine daha önceki kitapları tasdîk ederek ve mü'minlere bir hidâyet ve müjde olarak Allah'ın izniyle indiren O'dur.

98— Her kim Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrâil'e ve Mikâil'e düşman olursa bilsin ki, Allah bütün kâfirlerin düşmanıdır.

99— Gerçekten biz sana apaçık âyetler indirdik. Onları fâsıklardan başkaları inkâr etmez.

100— O fâsıklar her ne zaman bir anlaşma yaparlarsa her defasında içlerinden bir grup onu bozup atacak mı? Bilâkis **(az bir grup değil)** onların çoğu iman etmezler.

101— Onlara **(Yahûdilere)** Allah tarafından beraberlerindeki Tevrât'ı tasdîk eden bir Peygamber geldiği zaman, ehl-i kitaptan bir fırka sanki bilmezlermiş gibi Allah'ın kitabını **(Tevrât'ı)** arkalarına attılar **(yani ondaki peygambere ve diğer konulara iman emri ile amel etmediler).**

'Elbekarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ḳul 'in-kênet lekümud-Dêrul-'Êḣiratu ʻinde-LLâhi
ḣâlişatem-min-dûnin-nêsi fetemennevul-mevte
'inküntum şâdiḳîn (94) Ve leny-yetemennev-hu
'ebedem-bimê ḳaddemet 'eydîhim. Va-LLâhu ʻAlî-
mum-biẕ-ẕâlimîn (95) Ve le-tecidennehum 'eḥraṣan-
nêsi ʻalê ḥayêh. Ve minelleẓîne 'eşrakû yeveddü
'eḥadühum lev yuʻammeru 'elfe seneh; ve mê huve
bi-muzeḥziḥihî minel-ʻaẓêbi 'eny-yu-ʻammer. Ve-
LLêhu Beşîrum-bimê yeʻmelûn (96) Ḳul men-kêne
ʻadüv-velli-Cibrîle fe-'innehû nezzelehû ʻalê ḳalbike
bi'iẓni-LLêhi muşaddiḳal-Limê beyne ye-deyhi ve
hudenv-ve buşrâ lil-Mu'minîn (97) Men-kêne ʻadüvvel-
li-LLêhi ve melê-'iketihî ve rusülihî ve Cibrîle ve
Mîkêle fe-'inne-LLâhe ʻadüvvullil-kêfirîn (98) Ve
leḳad 'enzelnê 'ileyke 'Êyêtim-beyyinêt; ve mê
yekfuru bihê 'illel-fêsiḳûn (99) 'Eve-küllemê ʻâhedû
ʻahden-nebeẓehû ferîḳum-minhum? Bel 'ekṡeruhum
lê yu'-minûn (100) Ve lemmê cê-'ehum Rasûlum-min
ʻindi-LLêhi muşaddiḳul-limê me-ʻahum nebeẓe
ferîḳum-minel-leẓîne 'ûtul-Kitêbe Kitêbe-LLâhi
verâ-'e ẕuhûrihim ke-'ennehum lê yeʻ-lemûn (101)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ
وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا
اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ
مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَا اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ
وَمَا هُمْ بِضَارّٖينَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَتَعَلَّمُونَ
مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرٰيهُ
مَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖ
اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا
وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
﴿١٠٣﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا
وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ اَنْ يُنَزَّلَ
عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

102— (Yahûdiler Allah'ın kitabını bırakarak sihir yapmaya başladılar ve) Süleyman **(aleyhisselâm)**ın saltanatı aleyhine şeytanların okudukları şeye **(sihire)** tâbi oldular. Süleyman **(sihir yapıp da)** kâfir olmadı, fakat şeytanlar kâfir oldular. **(Çünkü o şeytanlar),** insanlara sihri ve Bâbil'deki Hârut ile Mârut adındaki iki melek'e indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Halbuki o iki melek, ''Biz ancak bir imtihan için gönderildik, sen kâfir olma'' demedikçe, kimseye hiçbir şey öğretmezlerdi. İşte **(insanlar),** onlardan karı ile koca arasını ayıran şeyleri öğreniyorlardı. Ama Allah'ın izni olmadıkça kimseye sihirle bir zarar veremezlerdi. Onlar kendilerine zarar verecek, faydası olmayacak bir şey öğreniyorlardı. Yemin olsun, bunu satın alanın âhiretten bir nasibi olmadığını muhakkak bilmişlerdi. Karşılığında canlarını sattıkları o şey ne çirkin idi. Keşke bunu bilselerdi!..

103— Eğer Yahûdiler **(Peygambere ve Kur'ân'a)** iman edip sihir yapmaktan sakınmış olsalardı, Allah tarafından gelen bir sevap, elbette daha hayırlı olurdu. Keşke bilselerdi!

104— Ey iman edenler! Peygamberinize "Raina" bizi güt, bize bak demeyin. "Unzurna" bizi gözet deyin ve söylediklerini dinleyin. Kâfirler için pek acıklı bir azap vardır.

105— Ne ehl-i kitaptan olan kâfir, ne de müşrikler size Rabbinizden hiçbir hayır indirilmesini istemezler. Ama Allah rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah büyük ihsan sahibidir.

'Elbek̇arah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Vettebe-‘û mê tetluşşeyê-ṭînu ‘alê mulki Süleymên.
Ve mê kefera Süleymênu ve lêkinneş-şeyê-ṭîne
keferû yu‘allimûnen-nê-ses-siḥr, ve mê 'unzile ‘alel-
melekeyni bi-Bêbile Hêrûte ve Mêrût. Ve mê
yu‘allimêni min 'eḥadin ḥattê yek̇ûlê 'innemê neḥnu
fitnetun-felê tekfur. Feyete‘allemûne minhumê mê
yuferrik̇ûne bihî beynel-mer-'i ve zevcih. Ve mê
hum-bi-ḍârrîne bihî min 'eḥadin 'illê bi'iẓni-LLêh. Ve
yete-‘allemûne mê yeḍurruhum ve lê yenfe‘uhum.
Ve lek̇ad ‘alimû lemenişterâhu mê lehû fil-'Êḣirati
min ḣalêk̇. Ve lebi'se-mê şerav bihî 'enfusehum, lev
kênû ye‘-lemûn (102) Ve lev 'ennehum 'êmenû vettek̇av
lemeṡ-ûbetum-min ‘indi-LLêhi ḣayr; lev kênû ye‘-
lemûn (103) Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû lê tek̇ûlû râ-
‘inê ve k̇ûlunz̤urnê vesme-‘û. Ve lil-Kêfirîne ‘aẓêbun
'elîm (104) Mê yeveddülleẓîne keferû min 'Ehlil-Kitêbi
ve lel-Muşrikîne 'eny-yunezzele ‘aleyküm-min
ḣayrim-mir-Rabbiküm. Va-LLâhu yeḣteṣṣu bi-
raḥmetihî meny-ye-şê'; va-LLâhu Ẓül-Feḍlil-‘az̤îm (105)

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا اَوْ مِثْلِهَاۜ اَلَمْ
تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُر۪يدُونَ اَنْ تَسْـَٔلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا
سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْا۪يمَانِ فَقَدْ ضَلَّ
سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَث۪يرٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ
مِنْ بَعْدِ ا۪يمَانِكُمْ كُفَّاراًۚ حَسَداً مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّۚ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ
بِاَمْرِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ
تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا
لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوداً اَوْ نَصَارٰىۜ تِلْكَ
اَمَانِيُّهُمْۜ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿١١١﴾
بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ اَجْرُهُ
عِنْدَ رَبِّه۪ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ۟ ﴿١١٢﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَقَالَتِ

حِزْب ٤

106— Eğer biz bir âyetin hükmünü kaldırır veya onu unutturursak, ondan daha hayırlısını veya dengini getiririz. Bilmez misin ki, Allah her şeye kaadirdir!.

107— Bilmez misin ki göklerle yerin mülkü Allah'ındır. Ve sizin için Allah'dan başka bir dost yardımcı yoktur.

108— Yoksa önceden Mûsa (a.s.)'ya sorulduğu gibi siz de peygamberinizi sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Her kim imanı küfürle değişirse, muhakkak doğru yoldan sapmıştır.

109— Ehl - i kitaptan birçokları sizi imanınızdan sonra küfre döndürmek isterler. Kendilerine hak zâhir olduktan sonra bunu içlerindeki hasedden dolayı yaparlar. Allah, emrini getirinceye kadar, onları affedip bağışlayıverin. Şüphesiz Allah, her şeye kadirdir(gücü yetendir).

110— Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin. Kendiniz için hayır adına önden ne gönderirseniz, Allah katında onu bulursunuz. Şüphesiz Allah, bütün yaptıklarınızı görür.

111— Bir de, "Yahûdi ve Hıristiyanlardan başkası aslâ cennete giremez" dediler. Bu onların kuruntularıdır. De ki: "Eğer doğru söylüyorsanız delilinizi getirin!".

112— Hayır öyle değil! Her kim iyilik yaparak kendini Allah'a teslim ederse, onun ecri Rabbinin katındadır. Böylelerine hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmazlar.

'Elbek̇arah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Mê nenseħ min 'êyetin 'ev nunsihê ne'-ti biħayrim-
minhê 'ev miṡlihê; 'elem teʿlem 'enne-LLâhe ʿalê külli
şey'in-K̇adîr (106) 'Elem teʿ-lem 'enne-LLâhe lehû
mulküs-semêvêti vel-'erḍ? Ve mê leküm-mindû-ni-
LLêhi minv-veliyyinv-ve lê neṣîr (107) 'Em turîdûne
'en-tes-'elû Rasûleküm kemê sü-'ile Mûsê min-k̇abl?
Ve meny-yetebeddelil-küfra bil-'îmêni fek̇ad ḍalle
sevê'essebîl (108) Vedde keṡîrum-min 'Ehlil-Kitêbi lev
yeruddûneküm-mim-beʿ-di 'îmêniküm küffêran,
ḥasedem-min ʿindi 'enfusihim-mim-beʿ-di mê tebey-
yene lehumul-Ḥak̇k̇. Feʿfû veş-feḥû ḥattê ye'tiye-
LLêhu bi-'emrih; 'inne-LLâhe ʿalê külli şey-'in-K̇adîr
(109) Ve 'ek̇îmuṣ-Ṣalête ve 'êtuz-Zekêh; ve mê tuk̇addi-
mû li-'enfusiküm-min ħayrin-teci-dûhu ʿinde-LLâh;
'inne-LLâhe bimê teʿ-melûne Beṣîr (110) Ve k̇âlû
leny-yedħulel-Cennete 'illê men-kêne Hûden 'ev
Neṣârâ. Tilke 'emêniyyuhum. K̇ul hêtû burhêneküm
'in-küntum ṣâdik̇în (111) Belê, men 'esleme vechehû
li-LLêhi ve huve muḥsinun-felehû 'ecruhû ʿinde Rab-
bih; ve lê ħavfun ʿaleyhim ve lê hum yeḥzenûn (112)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍۖ وَقَالَتِ النَّصَارٰى لَيْسَتِ
الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍۙ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَۜ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
مِثْلَ قَوْلِهِمْۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ
اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى فِي خَرَابِهَاۜ اُو۬لٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ
يَدْخُلُوهَٓا اِلَّا خَٓائِفِينَۜ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ
اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ
وَلَدًاۙ سُبْحَانَهُۜ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ كُلٌّ لَهُ
قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا
فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَأْتِينَٓا اٰيَةٌۜ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْۜ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْۜ قَدْ بَيَّنَّا
الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
بَشِيرًا وَنَذِيرًاۙ وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

113— Yahûdiler, "Hıristiyanlar **(itimad edilecek)** bir şey üzerinde değil" dediler. Hıristiyanlar da, "Yahûdiler **(güvenmeye lâyık)** bir şey üzerinde değil" dediler. Halbuki kendileri kitabı okuyup duruyorlardı. Okuma bilmeyenler dahi bunların dediği gibi dediler. Ama Allah, ihtilâf ettikleri şeyde kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

114— Allah'ın mescidlerinde O'nun isminin anılmasını yasaklayandan ve onların harap olmasına çalışan kimseden daha zalim kim olabilir? Böyleleri o mescidlere ancak korka korka girerler. Onlar için dünyada aşağılanma vardır, âhirette de büyük azap onlar içindir.

115— Doğu ve batı Allah'ındır. Artık **(namaz için)** nereye yönelseniz Allah'ın yüzü **(kıblesi)** oradadır. Şüphesiz Allah geniş **(mağfiretli)** dir, bilicidir.

116— O zalimler, "Allah çocuk edinmiştir." dediler. **(Hâşâ!)** O, bundan münezzehtir. Bilâkis göklerde ve yerde ne varsa onundur. Hepsi onun emrine itaat etmektedir.

117— O göklerle yerin yaratanıdır. Bir şeyin olmasını istedi mi ona yalnız "Ol!" der, o da oluverir.

118— Bilgisi olmayanlar, "Allah bizimle konuşsa ya; yahut bize bir mûcize gelse ya!" dediler. Bunlardan öncekiler de tıpkı bunların dediği gibi demişlerdi. Kalbleri birbirine benzedi. Biz, hakikati anlayacak bir ümmet için, mûcizeleri apaçık gösterdik.

119— Şüphe yok ki biz, seni bir müjdeci ve bir azap habercisi olarak Hak **(Kur'ân)** ile gönderdik. Sen cehennemliklerden sorumlu değilsin.

Elbekarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve ǩâletil-Yehûdü leysetin-Neṣârâ ʻalê şey'; ve ǩâle-
tin-Neṣârâ leysetil-yehûdü ʻalê şey-'inv-ve hum
yetlûnel-Kitêb. Keẓêlike ǩâlel-leẓîne lê yeʻ-lemûne
miṡle ǩavlihim. Fe-LLâhu Yeḥkümu beynehum
Yevmel-Ǩiyêmeti fî-mê kênû fîhi yeħtelifûn (113) Ve
men 'eẓlemu mimmem-mene-ʻa mesêcide-LLâhi
'eny-yuẕkera fîhesmuhû ve se-ʻâ fî ħarâbihê? 'Ulê-
'ike mê kêne lehum 'eny-yedħulûhê 'illê ħâ-'i-fîn.
Lehum fid-dünyê ħizyunv-ve lehum fil-'Êħirati
ʻaẕêbun ʻaẓîm (114) Ve li-LLêhil-Meşriǩu vel-Megrib;
Fe-'eynemê tu-vellû fe-ṡemme Vec-hu-LLâh. 'İnne-
LLêhe Vêsi-ʻun ʻAlîm (115) Ve ǩâlutte-ħaẕe-LLâhu
veledê. Sübḥâneh! Bel-lehû mê fissemêvêti vel-'erḍ;
küllul-lehû ǩânitûn (116) Bedî-ʻus-semêvêti vel-'erḍ;
ve 'iẓê ǩaḍâ 'emran-fe-'innemê yeǩûlu lehû KÜN
feyekûn (117) Ve ǩâlel-leẓîne lê yeʻlemûne levlê yu-
kellimune-LLâhu 'ev te'-tînê 'Êyeh? Keẓêlike ǩâlel-
leẓîne minǩablihim-miṡle ǩavlihim. Teşêbehet
ǩulûbuhum. Ǩad beyyennel-'êyêti li-ǩavminy-
yûǩinûn (118) 'İnnê 'erselnêke bilḥaǩǩi beşîranv-
ve neẕî-ranv-ve lê tus-'elu ʻan 'Eṣḥâbil-Ceḥîm (119)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ
اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَٓاءَهُمْ بَعْدَ الَّذ۪ي جَٓاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِه۪ اُو۬لٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَمَنْ يَكْفُرْ بِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَاَنّ۪ي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْز۪ي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ
شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ
﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنّ۪ي جَاعِلُكَ
لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّت۪ي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِم۪ينَ
﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَاَمْنًا وَاتَّخِذُوا
مِنْ مَقَامِ اِبْرٰه۪يمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَٓا اِلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ وَاِسْمٰع۪يلَ اَنْ
طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّٓائِف۪ينَ وَالْعَاكِف۪ينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ
﴿١٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَارْزُقْ اَهْلَهُ مِنَ
الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
فَاُمَتِّعُهُ قَل۪يلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿١٢٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

وَاِذْ يَرْفَعُ

120— Dinlerine tâbi olmadıkça, senden ne Yahûdiler, ne de Hıristiyanlar aslâ razı olmazlar. De ki: "Gerçek yol ancak Allah'ın yoludur". Sana gelen bunca ilimden sonra onların hevalarına tâbi olursan bir daha Allah'dan sana hiçbir dost ve yardımcı yoktur.

121— Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, o kitabı gereği gibi okurlar. Onlar, ona iman ederler. Her kim o kitabı inkâr ederse, işte böyleleri zarar edenlerin tâ kendileridir.

122— Ey İsrâiloğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi **(vaktiyle)** bütün âlemlere üstün tuttuğumu hatırlayın!

123— Öyle bir günden korunun ki, o günde kimse başka bir kişi adına bir şey ödeyemez. Kimseden bedel kabul olunmaz ve kimseye şefaat fayda vermez; hem hiçbir taraftan yardım görmezler.

124— Hani bir zamanlar İbrâhim'i Rabbi birtakım kelimelerle imtihan etmiş; o da onları tamamen yerine getirmişti. "Ben seni insanlara imam **(önder)** yapacağım!" buyurdu. İbrâhim, "Zürriyetimden de!" dedi. Allah, "Benim verdiğim söze zalimler nâil olamaz" buyurdu.

125— O vakit biz Kâbe'yi insanlar için bir toplanma ve güven yeri yaptık. "Ey mü'minler, siz de İbrâhim'in makamından kendinize bir namazgâh edinin" dedik. İbrâhim ve İsmâil'e de "Evimi **(Kâbe'mi)** tavaf edenlere, ibadete kapananlara, rükû ve secdeye varanlara tertemiz tutun" diye emrettik.

126— O vakit İbrâhim, "Yâ Rabbi! Burasını emin bir belde yap! Ahalisinden Allah'a ve âhiret gününe iman edenleri çeşitli meyvelerle rızıklandır" diye dua etti. Allah Teâlâ, "Ben küfredeni de **(dünyada)** biraz rızıklandırır, sonra cehennem azabına uğratırım. O ne kötü varılacak yerdir" buyurdu.

'Elbekarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u,ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve len-terḍâ ʻankel-Yehûdü ve len-Neṣârâ ḥattê tettebi-
ʻa milletehum, Ḱul 'inne Hude-LLâhi huvel-Hudê.
Ve le-'inittebeʻ-te 'ehvê-'ehum-beʻdelleẓî cê-'eke
minel-ʻilmi mê leke mine-LLâhi minv-veli-yyinv-
ve lê neṣîr (120) 'Elleẓîne 'êteynêhumul-Kitêbe
yetlûnehû ḥaḱḱa tilêvetih; 'Ulê-'ike
yu'-minûne bih. Ve meny-yekfur bihî fe-'ulê-'ike
humul-ḣâsirûn (121) Yê-Benî-'İsrâ-'îleẓkürû niʻ-
metiyelletî 'en-ʻamtu ʻaleyküm ve 'ennî feḍḍaltuküm
ʻalel-ʻâlemîn (122) Vetteḱû Yevmel-lê teczî nefsün
ʻan-nefsin-şey-'env-ve lê yuḱbelu minhê ʻadlunv-
ve lê tenfeʻuhê şefê-ʻatunv-ve lê hum yunṣarûn (123)
Ve 'iẓ-ibtelê 'İbrâhîme Rab-buhû bi-Kelimêtin-
fe'etemmehunn; ḱâle 'İnnî cêʻiluke lin-nêsi 'İmêmê.
Ḱâle ve min-ẕürriyyetî! Ḱâle lê yenêlu ʻahdiẕ-
ẕâlimîn (124) Ve 'iẓ ce-ʻalnel-Beyte meṡêbetel-linnêsi
ve 'emnê; vetteḣiẓû mim-Meḱâmi 'İbrâhîme muṣ-
allê; ve ʻahidnê 'ilê 'İbrâhîme ve 'İsmê-ʻîle 'en-
ṭahhirâ Beytiye liṭṭâ-'ifîne vel-ʻâ-kifîne verrukke-
ʻis-sücûd (125) Ve 'iẓ ḱâle 'İbrâhîmu Rabbic-ʻal hêẓê
Beleden 'Êmi-nenv-verzuḱ 'ehlehû mineṡ-ṡemerâti
men 'êmene minhum-bi-LLêhi vel-Yevmil-'Êḣir.
Ḱâle ve men-kefera fe-'ümetti-ʻuhû ḱalîlen-ṡümme
'eḍṭarruhû 'ilê ʻaẕêbin-Nêr, ve bi'-sel-meṣîr (126)

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعٖيلُؕ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّاۜ
اِنَّكَ اَنْتَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ
ذُرِّيَّتِنَٓا اُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَۖ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَاۚ
اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحٖيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فٖيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكّٖيهِمْۜ
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ اِبْرٰهٖيمَ اِلَّا
مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُؕ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَاۚ وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ
لَمِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿١٣٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ اَسْلِمْۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿١٣١﴾
وَوَصّٰى بِهَٓا اِبْرٰهٖيمُ بَنٖيهِ وَيَعْقُوبُؕ يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى
لَكُمُ الدّٖينَ فَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَؕ ﴿١٣٢﴾ اَمْ
كُنْتُمْ شُهَدَٓاءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُۙ اِذْ قَالَ
لِبَنٖيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدٖيۜ قَالُوا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ
وَاِلٰهَ اٰبَٓائِكَ اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاحِدًاۚ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْۚ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

127— Hatırla ki, İbrâhim'le İsmâil Kâbe'nin temellerini yükseltiyorlardı. **(Şöyle dua ettiler):** "Ey Rabbimiz! Bizden bu **(hayırlı ameli)** kabul et! Şüphesiz ki **(sözü)** işiten, **(işi)** bilen ancak sensin!

128— Ey Rabbimiz! Bizi yalnız sana boyun eğen Müslümanlar yap! Ve soyumuzdan yalnız sana boyun eğen bir ümmet yarat! Bizlere ibadet yerlerimizi göster, tevbemizi kabul buyur. Çünkü tevbeleri kabul eden ve merhametli olan ancak sensin!

129— Ey Rabbimiz! Bir de onlara kendilerinden bir peygamber gönder de senin âyetlerini onlara okusun; kitabı ve hikmeti öğretsin; onları her kötülükten arıtsın. Şüphesiz güçlü ve hikmet sahibi ancak sensin!.."

130— Kendini bilmezlerden başka, İbrâhim'in dininden kim yüz çevirir? Gerçekten biz, dünyada onu seçtik. O, âhirette dahi gerçek sâlihlerdendir.

131— Hani ona Rabbi **(İbrâhim'e)**, "**(Benim emrime)** teslim ol!" buyurmuş. O da, "Âlemlerin Rabbine teslim oldum" demişti.

132— İbrâhim bunu oğullarına ve Yakûb'a vasiyet etti: "Ey oğullarım! Hiç şüphe yok ki, Allah bu dini sizin için seçmiştir. O halde siz ancak Müslüman olarak can verin!" dedi.

133— Yoksa **(ey Yahûdiler)**, Yakûb'a ölüm hali geldiği vakit, siz orada mıydınız? Hani **(Hz.)** Yakûb oğullarına, "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" diye sormuştu. Onlar, "Senin ilâhına, ataların İbrâhim'in, İsmâil'in ve İshak'ın ilâhı olan tek Allah'a ibadet edeceğiz. Biz o Allah'a boyun eğeceğiz." demişlerdi.

134— Onlar bir ümmetti, **(geldi)** geçti. Onların kazandıkları kendilerine, sizin kazandığınız da **(ey Yahûdiler)** sizedir. Siz onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz.

Elbekarah	
ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وِ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'iẓ yerfe-ʿu 'İbrâhîmul-k̇avê-ʿide minel-Beyti ve
'İsmê-ʿîl, Rabbenê te-k̇abbel minnê; 'inneke 'Entes-
Semî-ʿul-ʿAlîm (127) Rabbenê vec-ʿalnê Müslimeyni
leke ve min-ẓürriyyetinê 'Ümmetem-Müslimetel-
lek; ve 'erinê menêsikenê ve tub ʿaleynê; 'inneke
'Entet-Tevvêbur-Raḥîm (128) Rabbenê veb-ʿaṡ fîhim
Rasûlem-minhum yetlû ʿaleyhim 'Êyêtike ve
yuʿallimuhumul-Kitêbe vel-Ḥikmete ve yuzekkîhim;
'inneke 'Entel-ʿAzîzul-Ḥakîm (129) Ve meny-yergabu
ʿam-Milleti 'İbrâhîme 'illê men-sefihe nefseh? Ve
lek̇adiṣṭafeynêhu fiddünyê; ve 'innehû fil-'Êħirati
lemineṣ-Ṣâliḥîn (130) 'İẓ k̇âle lehû Rabbuhû 'eslim
k̇âle 'eslemtu li-Rabbil-ʿâlemîn (131) Ve veṣṣâ bihê
'İbrâhîmu benîhi ve Yeʿ-k̇ûb; yêbeniyye 'inne-
LLêheṣ-ṭafê lekümud-Dîne felê temûtunne 'illê ve
'entum-Müslimûn (132) 'Em küntum şuhedê-'e 'iẓ
ḥaḍara Yeʿ-k̇ûbel-mevtu 'iẓ K̇âle libenîhi mê teʿ-
budûne mimbeʿdî? K̇âlû neʿ-budü 'İlêheke ve 'İlêhe
'êbê'ike 'İbrâhîme ve 'İsmê-ʿîle ve 'İs-ḥâk̇a 'İlêhenv-
Vêḥidê; ve neḥnu lehû Müslimûn (133) Tilke 'üm-
metun-k̇ad ħalet. Lehê mê kesebet ve leküm-mê
kesebtum. Ve lê tus-'elûne ʿammê kênû yeʿmelûn (134)

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ
اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلٰى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ
وَمَا اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ
لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ
مَا اٰمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ
فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِ
وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾
قُلْ اَتُحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا
اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾
اَمْ تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطَ
كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

سَيَقُولُ

135— Bir de, "Yahûdi veya Hıristiyan olun ki, hidâyet bulasınız." dediler. Sen de de ki: "Hayır, biz hak yol üzere bulunan İbrâhim dinindeyiz; o hiçbir zaman müşriklerden olmadı".

136— **(Ey mü'minler)** Siz şöyle deyin: "Biz, Allah'a, bize indirilene **(Kur'ân'a)** İbrâhim'e, İsmâil'e, İshak'a ve Yakûb'un torunlarına indirilenlere; Mûsa'ya ve İsa'ya verilen kitaplara ve bütün peygamberlere Rableri tarafından verilen **(kitap ve âyetler)**e iman ettik. Onların hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz. Biz ancak Allah'a teslim olmuş kimseleriz.

137— Şayet sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse muhakkak doğru yolu bulmuşlardır. Yüz çevirirlerse size karşı ancak ayrılık ve düşmanlık içindedirler. Onlara karşı Allah sana yeter **(onların haklarından gelecektir).** O hakkıyla işiten ve bilendir.

138— **(Sen)** Allah'ın boyası **(na bak vaftiz ne olacak).** Allah'dan daha güzel boya vuran kim olabilir? Biz işte ona kulluk edenleriz.

139— De ki: "Allah hakkında bizimle mücadele mi edeceksiniz? Halbuki o bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize; sizin amelleriniz sizedir. Biz ancak ona karşı samimileriz."

140— Yoksa siz, "İbrâhim, İsmâil, İshak, Yakûb ve torunları Yahûdi yahut Hıristiyandılar" mı diyorsunuz? "Sizler mi daha iyi bileceksiniz, yoksa Allah mı?" diye sor. Allah'ın şâhidlik ettiği bir hakikatı gizleyenden daha zalim kim olabilir? Ama Allah yaptıklarınızdan gaafil değildir!

141— Onlar bir ümmetti, **(geldi)** geçti. Onların kazandıkları kendilerine, sizin kazandıklarınız da sizedir. Ve siz onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz.

Elbekarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve k̇âlû kûnû Hûden 'ev Neṣârâ tehtedû.K̇ul bel
Millete 'İbrâhîme Ḥanîfê, ve mê kêne minel-muşrikîn
135 K̇ûlû 'êmennê bi-LLêhi ve mê 'unzile 'ileynê ve
mê 'unzile 'ilê 'İbrâhîme ve 'İsmêʻîle ve 'İsḥâk̇a ve
Yeʻ-k̇ûbe vel-'esbêṭi ve mê 'ûtiye Mûsê ve ʻÎsê ve
mê 'ûtiyennebiyyûne mir-Rabbihim. Lê nuferrik̇u
beyne 'eḥadim-minhum, ve neḥnu lehû Müslimûn
136 Fe-'in 'êmenû bimiṡli mê 'êmentum-bihî fek̇a-
dihte-dev. Ve 'in-tevellev fe-'innemê hum fî şik̇âk̇;
fese-yekfîkehumu-LLâh, ve Huves-Semî-ʻul-ʻAlîm
137 Ṣıbgata-LLâh, ve men 'eḥ-senu mine-LLâhi
ṣıbgah? Ve neḥnu lehû ʻâbidûn 138 K̇ul 'etuḥâccû-
nenê fi-LLêhi ve Huve Rabbunê ve Rabbuküm; ve
lenê 'eʻ-mêlunê ve leküm 'eʻ-mêluküm, ve neḥnu
lehû muḣ-liṣûn 139 'Em tek̇ûlûne 'inne 'İbrâhîme
ve 'İsmê-ʻîle ve 'İs-ḥâk̇a ve Yeʻ-k̇ûbe vel-'Esbêṭa
kênû Hûden 'ev Neṣârâ? K̇ul 'e-'entum 'eʻ-lemu
'emi-LLêh? Ve men 'eẕlemu mimmen-keteme
şehêdeten ʻinde-hû mine-LLâh? Ve me-LLâhu
bigâfilin ʻammê teʻ-melûn 140 Tilke 'Ümmetun-
k̇ad ḣalet. Lehê mê kesebet ve leküm-mê keseb-
tum. Ve lê tus-'elûne ʻammê kênû yeʻmelûn 141

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰيهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي
كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ
شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ
يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا
عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ
اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ
فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰيهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا
اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ
وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

142— İnsanların içinden beyinsiz takımı, "Müslümanları öteden-beri döndükleri kıbleden Kâbe'ye çeviren nedir?" diyecekler. Sen de de ki: "Doğu, batı hep Allah'ındır. O dilediğini doğru yola iletir".

143— Ve işte böyle, sizi vasat bir ümmet yaptık ki, bütün insanlar üzerine hak şâhidleri olasınız. Peygamber de sizin üzerinize şâhid olsun. Vaktiyle dönmekte olduğun yönü şimdi sana Kıble yapmamız, ancak peygambere uyanlarla ona uymayıp geri dönenlerin arasını ayırt etmek içindir. Gerçi bu iş pek ağır ise de o yalnız Allah'ın hidâyet ettiği kimselere ağır gelmez. Allah sizin imanınızı **(yani Kudüs'e doğru kıldığınız namazlarınızı)** zayi edecek değildir. Çünkü Allah insanlara çok merhametli ve bağışlayıcıdır.

144— **(Vahyi gözetmek için)** yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu görüyoruz. Seni elbette razı olacağın bir Kıble'ye döndürüyoruz. **(Namaz kılacağında)** artık yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. **(Ey mü'minler)** nerde bulunursanız siz de yüzlerinizi **(namazda)** o mescid tarafına çevirin! Şüphe yok ki, kendilerine kitap verilenler bunun Rableri tarafından bir hak olduğunu pekâlâ bilirler. Ama Allah, onların yaptıklarından gafil (habersiz) değildir.

145— Celâlim hakkı için! Sen o ehl-i kitaba her türlü mûcize ve delili getirsen yine senin kıblene tâbi olamazlar. Sen de onların kıblesine tâbi olacak değilsin. Onlar birbirlerinin kıblelerine de tâbi olmazlar. Yemin olsun, sana gelen bunca ilimden sonra onların hevalarına uymuş olsan, bu takdirde zalimlerden olursun.

Ibekarah	
ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Se-yeḳûlus-süfehê-'u minen-nêsi mê ve-llêhum
ʿan-Ḳibleti-himul-letî kênû ʿaleyhê? Ḳul li-LLêhil-
Meş-riḳu vel-meg-rib; yehdî meny-yeşê-'u 'ilê
Ṣırâṭim-Müsteḳîm 142 Ve keẓêlike ce-ʿalnêküm
'Ümmetenv-Veseṭal-litekûnû şuhe-dê-'e ʿalen-nêsi
ve yekûner-Rasûlu ʿaleyküm Şehîdê. Ve mê ce-
ʿalnel-Ḳibletel-letî künte ʿaleyhê 'illê li-neʿ-leme
meny-yettebi-ʿur-Rasûle mim-meny-yenḳali-bu ʿalê
ʿaḳibeyh. Ve 'inkênet lekebîraten 'illê ʿalel-leẓîne
hede-LLâh. Ve mê kêne-LLâhu liyuḍî-ʿa 'îmêneküm.
'İnne-LLâhe binnêsi le-Ra-'û-fur-Raḥîm 143 Ḳad
nerâ teḳallube vechike fis-semê'; felenuvelliyenneke
Ḳibleten-terḍâhê. Fe-velli vecheke şeṭral-Mescidil-
Ḥarâm. Ve ḥay-ṡü mê küntum fevellû vucûheküm
şeṭrah. Ve 'innelleẓîne 'ûtul-Kitêbe leyeʿlemûne
'en-nehul-ḥaḳḳu mir-Rabbihim. Ve me-LLâhu
bigâfilin ʿammê yeʿ-melûn 144 Ve le-'in 'eteytel-
leẓîne 'ûtul-Kitêbe bi-külli 'Êyetimmê tebi-ʿû
Ḳibletek; ve mê 'ente bi-têbi-ʿin-Ḳibletehum, ve
mê beʿ-ḍuhum-bi-têbi-ʿin-Ḳiblete beʿ-ḍ. Ve le-
'inittebeʿ-te 'ehvê-'ehummim-beʿ-di mê cê-'eke
minel-ʿilmi 'inneke 'iẓelle-mineẕ-ẕâlimîn 145

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ
يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي
أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَلَا تَقُولُوا

146 — Kendilerine kitap verdiklerimiz O'nu **(Muhammed'i)** oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Böyle iken onlardan bir fırka, bile bile hakkı gizlerler.

147— Hak Rabbindendir. O halde sakın şüphe edenlerden olma.

148— Her ümmetin bir kıblesi vardır. Ona yönelir. Öyle ise hayırlı işlerde birbirinizle yarış edin. Nerede olursanız olun Allah **(kıyamet gününde)** hepinizi bir araya getirir. Çünkü Allah her şeye kaadirdir.

149 —Nereden **(yola)** çıkarsan hemen **(namazda)** yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Bu emir Rabbinden gelen bir gerçektir. Allah sizin yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir.

150— Nereden **(yola)** çıkarsan **(namazda)** yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir. Siz de nerede olursanız yüzünüzü o tarafa çevirin ki, insanlar için aleyhinize bir delil olmasın. **(Yahûdiler, "Dinimizi inkâr ediyor, ama kıblemize dönüyor." demesinler. Müşrikler de, "İbrâhim dininde olduğunu iddia ediyor, ama onun kıblesini terkediyor." demesinler).** Ancak onlardan zulmedenler müstesna! Siz de onlardan korkmayın; benden korkun! Tâ ki size olan nimetimi tamamlayayım, umulur ki hidâyete eresiniz.

151— Nitekim size içinizden bir peygamber gönderdik. O, size âyetlerimizi okuyor; sizi şirkten temizliyor; size kitabı ve hikmeti öğretiyor ve size bilmediğiniz şeyleri öğretiyor.

152— O halde siz beni zikredin ki, ben de sizi anayım. Bana şükredin, nankörlük etmeyin.

153— Ey iman edenler! Sabırla ve namazla **(Allah'dan)** yardım isteyin. Hiç şüphe yok ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

Elbekarah	
ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler	
i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Elleẓîne 'êteynê-humul-Kitêbe yeʻ-rifûnehû kemê
yeʻ-rifûne 'ebnê-'ehum; ve 'inne ferîk̇am-minhum le-
yek-tumûnel-Ḥak̇k̇a ve hum yeʻ-lemûn (146) 'El-Ḥak̇k̇u
mir-Rabbike felê tekûnenne minelmumterîn (147) Ve
li-küllinv-vichetun huve muvellîhê festebik̇ul-ḣayrât.
'Eyne mê tekû-nû ye'-ti bikümu-LLâhu-cemî-ʻâ.
'İnne-LLâhe ʻalê külli şey'in-K̇adîr (148) Ve min ḥay-
ṡü ḣaracte fevelli vec-heke şeṭral-Mescidil-Ḥarâm;
ve 'innehû lel-ḥak̇k̇u mir-Rabbik. Ve me-LLâhu
bigâfilin ʻammê teʻ-melûn (149) Ve min ḥay-ṡü ḣaracte
fevelli vec-heke şeṭral-Mescidil-Ḥarâm; ve ḥayṡü mê
küntum fevellû vucûheküm şeṭrahû li-'ellê yekûne
lin-nêsi ʻaleyküm ḥuccetun 'illelleẓîne z̤alemû
minhum; felê teḣşevhum veḣşevnî, ve li-'utimme
niʻ-metî ʻaleyküm ve le-ʻalleküm tehtedûn (150) Kemê
'erselnê fîküm Rasûlem-minküm yetlû ʻaleyküm
'Êyêtinê ve yuzekkîküm ve yuʻallimukümul-Kitêbe
vel-Ḥikmete ve yu-ʻallimuküm-mê lem tekûnû teʻ-
lemûn (151) Feẓkürûnî 'eẓ-kürküm veşkürû lî ve lê
tekfurûn (152) Yê-'eyyuhelleẓîne 'êmenuste-ʻînû biṣ-
Ṣabri veṣ-Ṣalêh; 'inne-LLâhe me-ʻaṣ-ṣâbirîn (153)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ بَلْ اَحْيَاۤءٌ وَلٰكِنْ
لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ
مِنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ اَلَّذِينَ
اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾
اُولٰۤئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَاُولٰۤئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ
﴿١٥٧﴾ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَاۤئِرِ اللّٰهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ
شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَاۤ اَنْزَلْنَا مِنَ
الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ
فِي الْكِتَابِ اُولٰۤئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾
اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولٰۤئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ
وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ اُولٰۤئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰۤئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ
﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
﴿١٦٢﴾ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

154— Allah yolunda öldürülenler **(şühedâ)** için "ölülerdir" demeyin. Hayır, onlar diridirler. Lâkin siz sezmezsiniz.

155— Andolsun, sizi biraz korku, biraz açlık, biraz da mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele.

156— Ki onlar başlarına bir belâ geldiği zaman, "Biz Allah'ın **(dünyada takdirine teslim olmuş kulları)**yız ve biz **(ahirette de)** yine ona döneceğiz." derler.

157— İşte onlara Rablerinden mağfiret ve rahmet vardır. Ve işte onlar hidâyete erenlerin tâ kendileridir.

158— Şüphesiz Safâ ile Merve Allah'ın alâmetlerindendir. Artık her kim Kâbe'yi hac eder veya umre yaparsa, onların ikisini de tavaf etmesinde bir günah yoktur. Ve her kim gönlünden koparak bir hayır işlerse iyi bilsin ki, Allah şükrün karşılığını veren ve her şeyi bilendir.

159— İndirdiğimiz açık hükümleri ve doğru yolu biz insanlara kitapta beyan ettikten sonra gizleyenler yok mu? İşte onlara Allah lânet eder; bütün lânetçiler de onlara lânet okur.

160— Ancak tevbe edip hallni düzeltenler ve **(gizlediklerini)** açıklayanlar başka. Artık böylelerinin günahlarını bağışlarım. Ben, tevbeleri kabul eden ve çok merhametli olanım.

161— Âyetlerimizi inkâr etmiş ve kâfir olarak can vermiş olanlar yok mu? İşte Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti onların üzerinedir.

162— Onlar o lânette **(veya cehennemde)** ebedî olarak kalırlar. Onlardan ne azap hafifletilir, ne de yüzlerine bakılır.

163— Sizin ilâhınız, bir tek ilâhtır. Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. Rahmân ve Rahîm O'dur.

Ve lê tek̇ûlû li-meny-yuk̇telu fî sebîli-LLêhi 'emvêt.
Bel 'eḥ-yê-'unv-ve lêkil-lê teş-ʻurûn (154) Ve leneblu-
venneküm-bişey-'im-minel-ħavfi velcûʻi ve nek̇şım-
minel-'emvêli vel-'enfusi veṡ-ṡemerât; ve beşşiriş-
Ṣâbirîn (155) 'El-leẓîne 'iẓê 'eṣâbet-hum-muṣîbetun-k̇âlû
'innê li-LLêhi ve 'innê 'ileyhi râci-ʻûn (156) 'Ulê-'ike
ʻaleyhim ṣalevêtum-mir-Rabbihim ve raḥmeh; ve
'ulê-'ike humul-Muhtedûn (157) 'İn-neṣ-Ṣafê vel-
Mervete min-Şe-ʻâ-'iri-LLêh. Femen ḥaccel-Beyte
'eviʻ-temera felê cunêḥa ʻaleyhi 'enyyeṭṭavvefe
bihimê. Ve menteṭav-ve-ʻa ħayran-fe-'inne-LLâhe
Şêkirun ʻAlîm (158) 'İnnelleẓîne yektumûne mê
'enzelnê minel-beyyinêti vel-hudê mim-beʻ-di mê
beyyen-nêhu linnêsi fil-Kitêbi 'ulê-'ike yel-ʻanuhumu-
LLêhu veyel-ʻanu-humullê-ʻinûn (159) 'İllel-leẓîne têbû
ve 'eṣleḥû ve beyyenû fe-'ulê'ike 'etûbu ʻaleyhim;
ve 'E-net-Tevvêbur-Raḥîm (160) 'İnnelleẓîne keferû
ve mêtû ve hum küffêrun 'ulê-'ike ʻaleyhim leʻ-
netu-LLâhi vel-melê-'iketi vennêsi 'ecmeʻîn (161)
Ḣâlidîne fîhê; lê yuħaffefu ʻanhumul-ʻaẓêbu ve
lê hum yunẓarûn (162) Ve 'İlêhuküm 'İlêhunv-
Vêḥid; Lê 'ilêhe 'illê Huver-Raḥmê-nur-Raḥîm (163)

Elbek̇arah	
ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̈	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

اِنَّ فٖي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتٖي تَجْرٖي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ السَّمَٓاءِ مِنْ مَٓاءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فٖيهَا مِنْ كُلِّ دَٓابَّةٍۖ وَتَصْرٖيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ
اللّٰهِۜ وَالَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِۜ وَلَوْ يَرَى الَّذٖينَ ظَلَمُٓوا
اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَۙ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمٖيعًاۙ وَاَنَّ اللّٰهَ
شَدٖيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ اِذْ تَبَرَّاَ الَّذٖينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذٖينَ اتَّبَعُوا
وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ اتَّبَعُوا
لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُ۫ا مِنَّاۜ كَذٰلِكَ يُرٖيهِمُ اللّٰهُ
اَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْۜ وَمَا هُمْ بِخَارِجٖينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾ يَٓا اَيُّهَا
النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْاَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًاۘ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِۜ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبٖينٌ ﴿١٦٨﴾ اِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّٓوءِ
وَالْفَحْشَٓاءِ وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَاِذَا قٖيلَ

164— Muhakkak göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbirini takip etmesinde, insanlara yararlı şeylerle denizde akıp giden gemilerde, Allah'ın gökten su indirerek ölmüşken yeri onunla diriltmesinde, yeryüzünde her nevi hayvanları dağıtmasında, rüzgârları her taraftan estirmesinde ve yerle gök arasında emre hazır duran bulutta akıl sahibi bir ümmet için elbet **(Allah'ın birliğine)** deliller vardır.

165— İnsanlardan bazıları da Allah'ı bırakarak birtakım putlara taparlar; onları Allah'ı sevdikleri gibi severler. Ama iman edenlerin Allah sevgisi daha kuvvetlidir. Eğer zulmedenler ileride görecekleri azabı, bütün kuvvet ve kudretin Allah'ın olduğunu ve azabının şiddetini bir bilselerdi **(Allah'ı bırakıp putlara tapmazlardı).**

166— O zaman küfür öncüleri azabı görerek kendilerine tâbi olanlardan kurtulmaya çalışacaklardır. Aralarındaki bütün rabıtalar didik didik kopacaktır.

167— Ve tâbi olanlar, "Ah bizim için **(dünyaya)** bir dönüş olaydı da onlar bizden kurtulup uzaklaştıkları gibi, biz de onlardan kurtulsaydık!" diyeceklerdir. İşte böylece Allah onlara bütün yaptıklarını hasret ve pişmanlık halinde gösterecektir. Onlar ateşten çıkacak da değillerdir.

168— Ey insanlar! Yerdeki şeylerden helâl ve temiz olmak şartiyle yeyin. Şeytanın izinden gitmeyin. Çünkü o size apaçık bir düşmandır.

169— O, size ancak kötülüğü, hayâsızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

Elbek̇arah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ż = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnne fî ḣalk̇is-semêvêti vel-'erḍi veḣtilêfil-leyli
ven-nehêri vel-fulkilletî tecrî fil-beḥri bimê yenfe-
ʿunnêse ve mê 'enzele-LLâhu mines-semê-'i mim-
mê-'in fe-'eḥyê bihil-'erḍa beʿ-de mevtihê ve beṡṡe
fîhê min külli dêbbetinv-ve teṣ-rîfirriyêḥi ves-seḥâbil-
müseḣḣari beynes-semê-'i vel-'erḍi le-'Êyêtil-li-
k̇avminy-yeʿk̇ilûn (164) Ve minennêsi meny-yetteḣiżü
min-dûni-LLêhi 'endêdeny-yuḥibbûnehum keḥubbi-
LLêh. Vellezîne 'êmenû 'eşeddü ḥubbelli-LLêh. Ve lev
yeralleżîne z̤alemû 'iż yeravnel-ʿażêbe 'ennel-K̇uvvete
li-LLêhi cemî-ʿanv-ve 'enne-LLâhe Şedîdül-ʿażêb (165)
'İż teberra-'elleżînettu-biʿû minel-leżînet-tebe-ʿû ve
ra'e-vul-ʿażêbe ve tek̇aṭṭa-ʿat bihimul-'esbêb (166) Ve
k̇âlel-leżînettebeʿû lev 'enne lenê kerraten-feneteberra-
'e minhum kemê teberra-'û minnê. Keżêlike
yurîhimu-LLâhu 'eʿ-mêlehum ḥaserâtin ʿaleyhim.
Ve mê hum-bi-ḣâricîne minen-Nêr (167) Yê-'eyyuhen-
nêsü külû mimmê fil-'erḍi Ḥal-âlen-ṭay-yibê; ve lê
tettebiʿû ḣuṭuvêtiş-Şey-ṭân. 'İnnehû leküm ʿadüv-
vummubîn (168) 'İnnemê ye'-muruküm-bis-sû-'i vel-
feḥ-şê-'i ve 'en-tek̇ûlû ʿale-LLâhi mê lê teʿ-lemûn (169)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَٓا
اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَاۜ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـٔاً
وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذ۪ي يَنْعِقُ بِمَا
لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَٓاءً وَنِدَٓاءًۜ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا
لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ
وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْز۪يرِ وَمَٓا اُهِلَّ بِه۪ لِغَيْرِ اللّٰهِۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ
بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ
﴿١٧٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْتُمُونَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَشْتَرُونَ بِه۪ ثَمَناً قَل۪يلاًۙ اُو۬لٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
ف۪ي بُطُونِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَلَا يُزَكّ۪يهِمْۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٧٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ اشْتَرَوُا
الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِۚ فَمَٓا اَصْبَرَهُمْ
عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّۜ وَاِنَّ الَّذ۪ينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَف۪ي شِقَاقٍ بَع۪يدٍ ﴿١٧٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

170— O **(müşrik)**lere, "Allah'ın indirdiğine tâbi olun!" denildiği zaman, "Hayır, biz atalarımızı neyin üzerinde buldu isek ona tâbi oluruz." derler. Ya ataları bir şey anlamaz ve doğruyu seçemez idiyseler!.. **(Yine uyacaklar mı?).**

171— Küfredenlerin hali, sadece bir çağırma ve bağırmadan başka bir şey duymayan hayvanı çağıranın haline benzer. Sağırlardır, dilsizlerdir ve körlerdir. Binaenaleyh akıl etmezler.

172— Ey iman edenler! Size verdiğim nimetlerin helâl olanlarından yeyin! Eğer yalnız Allah'a kulluk ediyorsanız ona şükredin.

173— O size ancak ölü hayvan etini, kanı, domuz etini ve Allah'dan başkası adına kesilen hayvan etini haram kılmıştır. Fakat dara düşen kimse, diğerinin hakkına tecavüz etmemek ve zaruret miktarını aşmamak şartiyle yerse, ona da bir günah yoktur. Çünkü Allah, çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

174— Allah'ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip de bununla biraz para alanlar yok mu? İşte onlar karınlarında ateşten başka bir şey yemezler. Kıyamet gününde Allah onlarla ne konuşur, ne de onları temize çıkarır. Onlar için acıklı bir azap vardır.

175— Onlar hidâyeti verip dalâleti, mağfireti (bağışlanmayı) bırakıp azabı satın alanlardır. Böyleleri ateşe ne de sabırlı kimselerdir!..

176— Bu azabın sebebi şudur: Çünkü Allah kitabı hak olarak indirmiştir **(onlarsa bunda ihtilâfa düşerek bir kısmına iman, bir kısmını gizleyerek inkâr etmişlerdir).** Kitap hakkında bu şekilde ihtilâfa düşenler, haktan uzak bir ayrılık içindedirler.

Elbek̇arah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ◌ِ (كسرة)
u, ü = ◌ُ (ضمة)
e, a = ◌َ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẓê k̇île lehumuttebi-ʻû mê 'enzele-LLâhu k̇âlû
bel nettebi-ʻu mê 'elfeynê ʻaleyhi 'êbê-'enê. 'Evelev
kêne 'êbê-'uhum lê yeʻ-k̇ilûne şey-'env-ve lê yehte-
dûn (170) Ve meṡelulleẓîne keferû kemeṡelilleẓî ye-
n-ʻik̇u bimê lê yesme-ʻu 'illê düʻâ-'env-ve nidê-'ê.
Ṣummum-bukmun ʻum-yun-fehum lê yeʻk̇ilûn (171)
Yê-'eyyuhelleẓîne 'êmenû külû min-ṭayyibêti mê
razek̇nêküm veşkürû li-LLêhi 'in-küntum 'iyyêhu
teʻbudûn (172) 'İnnemê ḥarrame ʻaleykümul-mey-
tete veddeme ve leḥmel-ḣin-zîri ve mê 'u-hille
bihî li-gayri-LLêh. Femeniḍ-ṭurra gayra bêgınv-ve
lê ʻâdin-felê 'iṡme ʻaleyh. 'İnne-LLâhe Gafûrur-
Raḥîm (173) 'İnnelleẓîne yektumûne mê 'enzele-LLâhu
minel-Kitêbi ve yeşterûne bihî ṡemenen-k̇alîlen
'ulê-'ike mê ye'-külûne fî buṭûnihim 'illen-Nêra ve
lê yukellimuhumu-LLâhu Yevmel-K̇iyêmeti ve lê
yuzekkîhim ve lehum ʻaẓêbun 'elîm (174) 'Ulê-'ikelleẓî-
neşteravuḍ-ḍalêlete bil-hudê vel-ʻaẓêbe bil-megfirah.
Femê 'eṣberahum ʻalen-Nêr (175) Ẓêlike bi-
'enne-LLâhe nezzelel-Kitêbe bil-Ḥak̇k̇. Ve 'innelleẓî-
neḣtelefû fil-Kitêbi lefî şik̇âk̇im-beʻîd (176)

حِزْب ٣

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيّٖنَۚ وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى
وَالْمَسَاكٖينَ وَابْنَ السَّبٖيلِ وَالسَّٓائِلٖينَ وَفِي الرِّقَابِۚ وَاَقَامَ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَۚ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عَاهَدُواۚ
وَالصَّابِرٖينَ فِي الْبَأْسَٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ وَحٖينَ الْبَأْسِۜ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ
صَدَقُواۜ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلٰىۜ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى
بِالْاُنْثٰىۜ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ اَخٖيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَاَدَٓاءٌ اِلَيْهِ
بِاِحْسَانٍۜ ذٰلِكَ تَخْفٖيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌۜ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ
ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَٓا اُولِي
الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ
اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًاۚ اَلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٖينَ
بِالْمَعْرُوفِۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقٖينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَاِنَّمَٓا
اِثْمُهُ عَلَى الَّذٖينَ يُبَدِّلُونَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌۜ ﴿١٨١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

فَمَنْ خَافَ

177—**(Namazda)** yüzlerinizi doğu ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Fakat iyi kimse Allah'a, âhiret gününe, meleklere, kitaplara ve peygamberlere iman eden; malı sevmekle beraber yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, dilenenlere, köle ve esirlere veren, namazı dosdoğru kılan, zekâtı da verendir. Bir de sözleştikten sonra sözlerini yerine getirenlerle sıkıntı ve hastalık hallerinde, şiddetli savaşta sabredenlerdir. Doğru söyleyenler işte bunlardır. Takvâ sahipleri de ancak bunlardır **(buyurulmuştur)**.

178— Ey iman edenler! Öldürülen insanlar hakkında size kısas **(misilleme)** farz kılındı. Hür olana hür, köleye köle, kadına kadın kısas olunacaktır. Katillerden her kime ölenin kardeşi tarafından bir şey bağışlanırsa bağışlayana düşen katili örfe göre takip etmek, katile düşen de diyeti iyilikle ödemektir. Bu, Rabbiniz tarafından size bir hafifletme ve rahmettir. Bundan sonra kim tecavüzde bulunursa, onun için acıklı bir azap vardır.

179— Hem sizin için kısasta hayat vardır, ey akıl sahipleri! **(Çünkü kendinin de öldürüleceğini bilen bir kişi, başkasını öldürmekten vazgeçer. Böylece hem kendisi yaşar, hem de öldürmek istediği kimse sağ kalır).** Umulur ki, **(haksız yere adam öldürmekten)** korunursunuz.

180— Sizden birinize ölüm geldiği vakit, şayet bir hayır **(mal)** bırakacaksa anasına, babasına ve akrabasına meşrû bir şekilde vasiyet etmek, takvâ sahipleri üzerine gereğinin yapılması bir hak olarak, farz kılındı.

181— Artık bunu işittikten sonra kim değiştirirse vebâli değiştirenlerin boynunadır. Şüphesiz ki Allah, işitir ve bilir.

ḍ = ض	ṡ = ث
ṣ = ص	ḥ = ح
ħ = خ	ẓ = ذ
ẕ = ظ	ṭ = ط
k̇ = ق	ʻ = ع
' = ء	

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Leysel-birra 'en-tuvellû vucûheküm k̇ibelel-
Meşrik̇i vel-Megribi ve lêkinnel-birra men 'êmene
bi-LLêhi vel-Yevmil-'Êħi-ri vel-melê-'iketi vel-
Kitêbi ven-nebiyyîn; ve 'êtel-mêle ʻalê ḥubbihî
ẓevil-k̇urbê velyetêmê vel-me-sêkîne vebnes-sebîli
ves-sê-'ilîne ve fir-rik̇âb; ve 'ek̇âmeṣ-Ṣalête ve 'êtez-
Zekêh; velmûfûne bi-ʻahdihim 'iẓê ʻâhedû; veṣ-
Ṣâbirîne filbe'-sê-'i veḍḍarrâ-'i ve ḥînel-be's. 'Ulê-
'ikelleẓîne ṣadek̇û, ve 'ulê-'ike humul-Muttek̇ûn
177 Yê-'eyyuhelleẓîne 'êmenû kütibe ʻaleykümul-
K̇iṣâṣu fil-k̇atlê; 'el-ḥurru bilḥurri vel-ʻabdü bil-
ʻabdi vel-'unṡê bil-'unṡê. Femen ʻufiye lehû min
'eħîhi şey-'unfettibê-ʻum-bil-meʻ-rûfi ve 'edê-
'un 'ileyhi bi-'iḥ-sên. Ẓêlike teħfîfum-mir-Rabbi-
küm ve raḥmeh. Femeniʻ-tedê beʻ-de ẓêlike felehû
ʻaẓêbun 'elîm 178 Ve leküm fil-K̇iṣâṣı Ḥayêtuny-yê-
'ulil-'elbêbi leʻalleküm tettek̇ûn 179 Kütibe ʻaleyküm
'iẓê ḥaḍara 'eḥadekümul-mev-tu 'interake ħay-ranil-
veṣıyyetu lil-vêlideyni vel-'ek̇rabîne bilmeʻ-rûf;
ḥak̇k̇an ʻalel-Muttek̇în 180 Femem-beddelehû beʻ-
de mê semi-ʻahû fe-'innemê 'iṡ-muhû ʻalelleẓîne
yubeddilûneh. 'İnne-LLâhe Semî-ʻun ʻAlîm 181

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٨٢﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذ۪ينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَۙ ﴿١٨٣﴾ اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍؕ فَمَنْ كَانَ
مِنْكُمْ مَر۪يضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَؕ وَعَلَى الَّذ۪ينَ
يُط۪يقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْك۪ينٍؕ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُؕ
وَاَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾
شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذ۪ٓي اُنْزِلَ ف۪يهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ
الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُؕ وَمَنْ كَانَ مَر۪يضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَؕ يُر۪يدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُر۪يدُ
بِكُمُ الْعُسْرَؗ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا
اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَاِذَا
سَاَلَكَ عِبَاد۪ي عَنّ۪ي فَاِنّ۪ي قَر۪يبٌؕ اُج۪يبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِۙ
فَلْيَسْتَج۪يبُوا ل۪ي وَلْيُؤْمِنُوا ب۪ي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

182— Kim vasiyet edenin bir hatasından veya günaha girmesinden korkar da aralarını düzeltirse, ona bir günah yoktur. Çünkü Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

183— Ey iman edenler! Sizden öncekilere oruç farz kılındığı gibi, size de farz kılındı. Umulur ki **(günahlardan)** korunursunuz.

184— Sayılı günler!.. Sizden her kim hasta olur veya seferde bulunursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutsun! Oruç tutmaya gücü yetmeyenlerin bir yoksul doyuracak kadar fidye vermeleri lâzım gelir. Kim gönlünden koparak **(fidyeyi daha çok vermek gibi)** bir hayır işlerse o kendisi için daha hayırlı olur. Ama bilseniz, oruç tutmanız sizin için en hayırlıdır.

185— **(O sayılı günler)** Ramazan ayıdır ki, Kur'ân insanlara bir hidâyet ve hakka ulaştıran, hakla bâtılı ayıran açık âyetler halinde bu ayda indirildi. Artık sizden kim bu aya erişirse onun orucunu tutsun. Kim hasta olur veya seferde bulunursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde **(kazâ etsin!)**. Allah sizin için kolaylık diler; güçlük istemez **(Onun için hastalık ve sefer hallerinde orucu terketmenizi mübah kılmıştır)**. Bu kolaylığı, sayıyı tamamlamanız ve size yol gösterdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanımanız için meşrû kılmıştır. Umulur ki, şükredersiniz.

186— **(Yâ Muhammed!)** eğer kullarım sana beni sorarlarsa, **(söyle)** şüphesiz **(bilsinler ki)** ben yakınım. Dua edenin duasını kabul ederim. O halde onlar da benim davetime uysunlar ve bana hakkıyla inansınlar ki, doğru yolu bulmuş olsunlar.

Elbek̇arah
ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

Femen ħâfe mimmûṣın-cenefen 'ev 'iśmen-fe-
'eṣleḥa beynehum felê 'iśme ʻaleyh; 'inne-LLâhe
Gafûrur-Raḥîm (182) Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû kütibe
ʻaley-kümuṣ-Ṣıyêmu kemê kütibe ʻalelleẓîne min-
k̇abliküm le-ʻalle-küm tette-k̇ûn (183) 'Eyyêmem-
meʻ-dûdêt, femen-kêne minküm-merîḍan 'ev
ʻalê seferin-fe-ʻiddetummin 'eyyêmin 'uħar. Ve
ʻalelleẓîne yuṭî-k̇ûnehû fidye-tun-ṭa-ʻâmu mis-
kîn. Femen-teṭavve-ʻa ħay-ran fehuve ħayrul-leh.
Ve 'enteṣûmû ħayrul-leküm 'in-küntum teʻlemûn
(184) Şehru Rameḍâ-nelleẓî 'unzile fîhil-K̇ur-'ênu
hudel-linnêsi ve beyyinêtim-minel-hudê vel-furk̇ân.
Femen-şehide min-kümuş-Şehra fel-yeṣumh. Ve
men-kêne merîḍan 'ev ʻalê seferin-feʻiddetum-min
'eyyê-min 'u-ħar. Yurîdu-LLâhu bikümulyusra
ve lê yurîdu bikümulʻusr. Ve litukmilul-ʻiddete
ve litukeb-biru-LLâhe ʻalê mê hedêküm ve le-
ʻalleküm teşkürûn (185) Ve 'iẓê se-'eleke ʻibêdî ʻannî
fe-'innî K̇arîb; 'ucîbu deʻ-veted-dê-ʻi 'iẓê de-ʻâni fel-
yestecîbû Lî vel-yu'minû bî le-ʻallehum yerşudûn (186)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَٓائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ
لَكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْئٰنَ
بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ
مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ
وَاَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ
فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا
بِهَٓا اِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ
وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ
لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ اَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

وَاقْتُلُوهُمْ

187 — Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmanız size helâl kılındı. Onlar sizin için bir elbise, siz de onlar için bir elbise **(gibi)** siniz. Allah, nefislerinize güvenemeyeceğinizi bildiği için tövbenizi kabul buyurdu ve sizi affetti. Şimdi onlarla cinsî münasebette bulunun ve Allah'ın sizin için takdir buyurduğunu isteyin. Hem sizce tâ sabahın beyaz ipliği siyah iplikten seçilinceye kadar **(yani gecenin siyah ipliğe benzeyen karanlığı gidip sabahın beyaz ipliğe benzeyen aydınlığı seçilinceye kadar)** yeyip içmeye devam edin. Sonra orucu geceye dek tamamlayın. Ama siz, mescidlerde itikâf halindeyken onlarla cinsî münasebette bulunmayın. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır, onlara yaklaşmayın. İşte Allah âyetlerini insanlara böyle açıklar ki, sakınıp korunsunlar.

188— Aranızda birbirinizin mallarını haksız sebeplerle yemeyin. Ve insanların mallarından bir kısmını bile bile günah bir bicimde yemek için, o malları **(rüşvet olarak)** hâkimlere vermeyiniz.

189— (Yâ Muhammed!), sana yeni doğan ayları sorarlar. De ki: "Onlar insanlar ve hac için vakit ölçüleridir. İyilik, **(ihramda)** evlere arkalarından girmeniz değildir. Lâkin iyi kişi, haramlardan sakınan kimsedir. Evlere kapılardan girin. Ve Allah'dan korkun ki, muradınıza eresiniz.

190— Sizinle harp edenlerle Allah yolunda çarpışın. Ama ileri gitmeyin. Çünkü Allah, aşırı gidenleri sevmez.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
‘	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'U-ḥille leküm leyleteṣ-Ṣıyêmir-rafeṡü 'ilê nisê-
'iküm. Hunne libêsül-leküm ve 'entum libêsül-le-
hunn. ‘Alime-LLâhu 'ennekümm küntum teħtênûne
'enfuseküm fetêbe ‘aleyküm ve ‘afê ‘anküm; fel'êne
bêşirûhunne vebtegû mê ketebe-LLâhu leküm, ve
külû veş-rabû ḥattê yetebeyyene lekümul-ħayṭul-
'ebyeḍu minel-ħayṭil-'esvedi minel-Fecr. Ṡümme
'etimmuṣ-ṣıyême 'ilel-leyl; ve lê tubêşirûhunne ve
'entum ‘âkifûne fil-mesêcid. Tilke ḥudûdu-LLâhi
felê tek̇rabûhê. Keẕêlike yubeyyinu-LLâhu 'Êyêtihî
linnêsi le-‘allehum yettek̇ûn (187) Ve lê te'-külû
'emvêleküm-bey-neküm-bil-bêṭili ve tudlû bihê
'ilel-ḥuk-kêmi li-te'-külû ferîk̇am-min 'emvêlin-nêsi
bil-'iṡmi ve 'entum te‘-lemûn (188) ۞ Yes-'elûneke
‘anil-'Ehilleh. K̇ul hiye mevêk̇îtu lin-nêsi vel-Ḥacc.
Ve leyselbirru bi-'en-te'-tul-buyûte minẓuhûrihê
ve lêkinnelbirra menittek̇â. Ve'-tul-buyûte min
'ebvêbihê; vettek̇u-LLâhe le-‘alleküm tufliḥûn (189)
Ve k̇âtilû fî sebîli-LLêhil-leẕîne yuk̇âtilûneküm ve
le te‘- tedû, 'inne-LLâhe lê yuḥibbul-mu‘-tedîn (190)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ
أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ ۖ
فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ ۗ كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
لِلَّهِ ۖ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ
الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ
مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾
وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ وَأَحْسِنُوا ۛ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۖ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ ۚ
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ
أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
إِذَا رَجَعْتُمْ ۗ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

191— Onları nerede yakalarsanız öldürün, onların sizi çıkardıkları yer (Mekke) den siz de onları çıkarın! Fitne (baskı yapmak), adam öldürmekten daha kötüdür. Mescid i Harâm'da onlarla savaşmayın ki, onlar da sizinle orada savaşmasınlar. Fakat onlar sizinle savaşırlarsa, hemen onları öldürün; kâfirlerin cezâsı böyledir.

192— Şayet **(şirkten)** vazgeçerlerse, şüphesiz Allah, çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

193— Fitne **(den eser)** kalmayıncaya ve din de Allah'ın **(dini olarak tanınmış)** oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, artık düşmanlık yalnız zalimlere karşı kalır.

194— Haram ay, haram aya karşılıktır. **(O ayda onlar sizinle nasıl çarpıştılarsa, siz de onun gibi bir ayda onlarla çarpışın!).** Bütün hürmetler karşılıklıdır. O halde kim size saldırırsa, siz de ona aynen size yaptığı tecavüz gibi, saldırın. Ama Allah'dan korkun. Ve bilin ki, Allah takvâ sahipleriyle beraberdir.

195— Allah yolunda mallarınızı sarfedin; fakat kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. **(Mücahitlere yiyecek vesaire vermekle)** iyilik edin! Çünkü Allah, iyilik edenleri sever.

196— Hac ile umreyi de Allah için tam yapın. Bundan menedilirseniz size hedy kurbanlardan kolayınıza gelen vâcib olur. Ve bu kurban yerine varıncaya **(Mina'ya)** kadar başlarınızı tıraş etmeyin. Sizden her kim hasta olur veya başından eziyeti bulunup tıraş olursa, ona oruç veya sadaka yahut kurbandan ibaret bir fidye lâzım gelir **(yani ya üç gün oruç tutar, altı fakire birer fitre miktarı sadaka verir, yahut bir kurban keser).** Düşmandan emin olduğunuz vakitte, her kim hacca kadar umre ile sevap kazanmak isterse ona da kolayına gelen kurbanı kesmek vâcib olur. Kesecek kurban bulamazsa hac günlerinde üç, **(yurduna)** döndüğü vakit de yedi gün oruç tutar ki, tam on gün eder. Bu hüküm, ailesi Mescid-i Haram'da oturmayanlar içindir. Allah'dan korkun ve bilin ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

Elbekarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Veḳ-tulûhum ḥayṡü ṡeḳif-tumûhum ve 'eḣricûhum-min ḥay-ṡü 'eḣracûküm vel-fitnetu 'eşeddü minel-ḳatl. Ve lê tuḳâtilûhum ʿindel-Mescidil-Ḥarâmi ḥattê yuḳâtilûküm fîh; fe-'in-ḳâtelûküm feḳtulûhum. Keẓêlike cezê-'ul-kêfirîn (191) Fe-'ininte-hev fe-'inne-LLêhe Gafûrur-Raḥîm (192) Ve ḳâtilûhum ḥattê lê tekûne fitnetunv-ve yekûned-Dînu li-LLêh; fe-'inintehev felê ʿudvêne 'illê ʿaleẕ-ẕâlimîn (193) 'Eş-Şehrul-Ḥarâmu biş-Şehril-Ḥarâmi vel-ḥurumêtu ḳiṣâṣ. Femeniʿtedê ʿaleyküm feʿ-tedû ʿaleyhi bi-miṡli meʿ-tedê ʿaleyküm. Vetteḳu-LLâhe veʿ-lemû 'en-neLLêhe me-ʿal-Mutteḳîn (194) Ve 'enfiḳû fî sebîli-LLêhi ve lêtulḳû bi-'eydî-küm 'ilet-tehlukeh. Ve 'eḥsi-nû 'inne-LLâhe yuḥibbul-Muḥ-sinîn (195) Ve 'etimmul-Ḥacce vel-ʿumrate li-LLêh. Fe-'in 'uḥ-ṣırtum femes-teysera minel-hedyi, ve lê teḥ-liḳû ru'ûseküm ḥattê yeblugal-hedyu meḥilleh. Femen-kêne minküm-merîḍan 'ev bihî 'eẓem-mirra'-sihî fe-fidyetum-min ṣıyêmin 'ev ṣadeḳatin 'ev nusük. Fe-'iẓê 'emintum, femen-temette-ʿa bil-ʿUmrati 'ilel-Ḥacci femesteysera minel-hedy. Femel-lem yecid feṣıyêmu ṡelêṡeti 'eyyêmin-fil-Ḥacci ve seb-ʿatin 'iẓê raceʿtum. Tilke ʿaşeratun-kêmileh. Ẓêlike limel-lem yekün 'ehluhû ḥâḍiril-Mescidil-Ḥarâm. Vetteḳu-LLêhe veʿ-lemû 'enne-LLâhe Şedîdül-ʿiḳâb (196)

الْحَجُّ اَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ وَتَزَوَّدُوا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
التَّقْوٰى وَاتَّقُونِ يَٓا اُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَاِذَٓا اَفَضْتُمْ
مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰيكُمْ وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ
الضَّٓالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ
وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾ فَاِذَا
قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
اٰبَٓاءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَٓا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ
مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَٓا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُولٰٓئِكَ
لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَاذْكُرُوا

197— Hac bilinen aylardır. Kim bu aylarda haccı eda ederse bilmeli ki, hacda kadına yaklaşmak, günah işlemek ve kavga etmek yoktur. Hayır adına ne yaparsanız Allah onu bilir. Bir de azık tedarik edin. Muhakkak ki, azığın en hayırlısı takvâdır. Benden korkun ey akıl sahipleri!.

198 — Hacda Rabbinizin fazlından **(ticaretle)** refah istemenizde size günah yoktur. Arafat'tan akın ettiğinizde Meş'ar-i Haram **(denilen yer)** de Allah'ı zikredin. O size nasıl hidâyet verdiyse siz de O' nu anın. Doğrusu siz bundan önce cidden sapıklardandınız.

199— Sonra insanların akın ettiği yerden **(Arafat'tan)** siz de akın edin. Ve Allah'tan af dileyin. Allah çok affedici, merhamet edicidir.

200— Hac ibadetlerinizi bitirdikten sonra Allah'ı **(vaktiyle)** babalarınızı andığınız gibi yahut daha çok zikredin. İnsanların kimisi, ''Ey Rabbimiz! Bize dünyada **(nasip)** ver!'' der ki, onun âhirette hiçbir nasibi yoktur.

201— Kimisi de, ''Ey Rabbimiz! Bize dünyada güzel hâl, âhirette de güzel hâl ver! Ve bizi cehennem azabından koru!'' der.

202— İşte bunların, kazandıkları **(hayırdan)** nasibleri vardır. Allah hesabı çabuk görendir.

'El-Ḥaccu 'eş-hurum-me'lûmêt. Femen-ferad̩a
fîhinnel-Ḥacce felê rafeŝe ve lê fusûḱa ve lê
cidêle fil-Ḥacc. Ve mê tef-'alû min ḣayriny-ye'-lem-
hu-LLâh. Ve tezevvedû fe-'inne ḣayrazzêditteḱvê.
Vetteḱûni yê-'ulil-'el-bêb (197) Leyse 'aleyküm
cunêḥun 'en-teb-tegû fed̩lem-mir-Rabbiküm. Fe-
'iẓê 'efed̩tummin 'Arafêtin-feẓküru-LLâhe 'indel-
Meş-'aril-Ḥarâm. Veẓkürûhu kemê hedêküm,
ve 'in-küntum-min-ḱablihî le-mined̩d̩âl-lîn (198)
Ŝümme 'efîd̩û min ḥayŝü 'efêd̩an-nêsü ves-teg-firu-
LLêh. 'İnne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm (199) Fe-'iẓê ḱa-
d̩aytum-menêsike-küm feẓküru-LLâhe keẓikriküm
'êbê-'eküm 'ev 'eşedde ẓikrâ. Feminen-nêsi meny-
yeḱûlu Rabbenê 'êtinê fid-dünyê ve mê lehû fil-
'Êḣirati min ḣalêḱ (200) Ve minhum-meny-yeḱûlu
Rabbenê 'êtinê fid-dünyê ḥasenetenv-ve fil-'Êḣirati
ḥasenetenv-ve ḱinê 'aẓêben-Nêr (201) 'Ulê-'ike lehum
neṣîbum-mimmê kesebû; va-LLâhu Serî-'ul-ḥisêb (202)

Elbeḱarah

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

حزب ٣

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فٖٓي اَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍۜ فَمَنْ تَعَجَّلَ فٖي يَوْمَيْنِ
فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۙ لِمَنِ اتَّقٰىۜ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فٖي قَلْبِهٖۙ
وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ
فٖيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ
﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا قٖيلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ
فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُۜ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرٖي
نَفْسَهُ ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ رَؤُ۫فٌ بِالْعِبَادِ
﴿٢٠٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَٓافَّةًۖ
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبٖينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْكُمُ
الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ
يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ يَأْتِيَهُمُ اللّٰهُ فٖي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٢١٠﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

203— Bir de sayılı günlerde **(teşrik günlerinde)** Allah'ı **(tekbirle)** zikredin. Kim iki günde **(Minâ'dan dönmek için)** acele ederse ona günah yoktur. Kim geri kalırsa, bu takvâ sahibi için olup, ona da günah yoktur. Allah'dan korkun. Ve bilin ki, muhakkak sizler O'nun huzurunda toplanacaksınız.

204— İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatı hakkındaki sözü senin hoşuna gider. Kalbindekine de **(yani özü sözüne uygun olduğuna)** Allah'ı şâhid tutar. Halbuki kendisi, düşmanların en yamanıdır.

205— **(Senden)** ayrıldı mı, **(iş başına geçince)** yeryüzünde fesad çıkarmaya, ekini ve nesli helâk etmeye çalışır. Allah ise fesadı (bozgunculuğu) sevmez.

206— Ona, "Allah'dan kork!" denildiği vakit onuru **(kibri)** kendisini günah işlemeye sevk eder. Böylesine cehennem kâfidir; ne kötü döşektir!..

207— İnsanlardan bazısı da Allah'ın rızasına ermek için kendini feda eder. Allah kullarına çok merhametlidir.

208— Ey iman edenler! Hepiniz sulha **(barışa)** girin. Şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o sizin açık bir düşmanınızdır.

209— **(Evet)** size bunca açık deliller geldikten sonra, yine ayağınız kayarsa iyi bilin ki, Allah çok ulu ve hakîmdir.

210— Onlar sade gözetiyorlar ki, Allah meleklerle birlikte kendilerine buluttan gölgeler içinde geliversin de iş**(lerini)** bitiriversin **(onları helâk ediversin).** Halbuki bütün işler Allah'a döndürülür.

Elbeǩarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

۞ Veẓ-küru-LLâhe fî 'eyyêmim-meʿ-dûdêt.
Femen-teʿaccele fî yevmeyni felê 'iṡme ʿaleyh. ve
men-te-'eħ-ħara felê 'iṡme ʿaleyhi limenit-teǩâ.
Vette-ǩu-LLâhe veʿ-lemû 'ennekům 'iley-hi tuḥ-
şerûn (203) Ve minennêsi meny-yuʿcibuke ǩavluhû
fil-ḥayê-tid-dünyê ve yuş-hidu-LLâhe ʿalê mê fî
ǩalbihî ve huve 'eleddül-ħiṣâm (204) Ve 'iẓê tevellê
se-ʿâ fil-'erḍi li-yufside fîhê ve yuhlikel-ḥarṡe
ven-nesl. Va-LLâhu lê yuḥibbul-fesêd (205) Ve 'iẓê
ǩîle lehutteǩi-LLêhe 'eħaẓet-hul-ʿizzetu bil-'iṡmi
feḥasbuhû Cehennem; ve le-bi'-sel-mihêd (206) Ve
minen-nêsi meny-yeşrî nef-sehub-tigâ-'e Merḍâti-
LLêh, va-LLâhu Ra'ûfum-bil-ʿibêd (207) Yê-'eyyu-
hellez̤îne 'êmenud-ħulû fis-Silmi kêffeh; ve lê
tettebi-ʿû ħuṭuvêtiş-Şey-ṭân. 'İnnehû leküm ʿadüv-
vum-mubîn (208) Fe-'in-zeleltum-mim-beʿ-di mê
cê-'etkümul-Beyyi-nêtu feʿ-lemû 'enne-LLâhe
ʿAzîzun Ḥakîm (209) Hel yenz̤urûne 'illê 'eny-ye'-tiye-
humu-LLâhu fî z̤ulelim-minel-gamêmi velmelê-'iketu
ve ǩuḍiyel-'emr? Ve 'ile-LLâhi turce-ʿul-'umûr (210)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سَلْ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ كَمْ ءَاتَيْنَٰهُم مِّنْ ءَايَةٍۭ بَيِّنَةٍ ۗ وَمَن يُبَدِّلْ نِعْمَةَ
ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۘ وَٱلَّذِينَ
ٱتَّقَوْا۟ فَوْقَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ وَٱللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
﴿٢١٢﴾ كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا
ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ ۚ وَمَا ٱخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ مِنۢ بَعْدِ
مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۖ فَهَدَى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لِمَا
ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ مِنَ ٱلْحَقِّ بِإِذْنِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ يَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ
ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلِكُم ۖ مَّسَّتْهُمُ ٱلْبَأْسَآءُ وَٱلضَّرَّآءُ وَزُلْزِلُوا۟
حَتَّىٰ يَقُولَ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ مَتَىٰ نَصْرُ ٱللَّهِ ۗ أَلَآ إِنَّ نَصْرَ
ٱللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلْ مَآ أَنفَقْتُم
مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ
وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

كُتِبَ

211 — İsrailoğullarına sor. Onlara ne kadar açık mûcizeler vermişiz. Ama kim, mûcizeler kendisine geldikten sonra, Allah 'ın nimetini değiştirirse bilsin ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

212 — Dünya hayatı, küfredenlere süslü gösterilir de iman edenlerle alay ederler. Halbuki takvâ sahipleri, kıyamet gününde onların üstündedir. Allah dilediğine hesapsız rızık verir.

213 — İnsanlar tek bir ümmet idi; sonra Allah, rahmetinin müjdecisi ve azabının habercisi olmak üzere, peygamberleri gönderdi. Ve insanların aralarında; ihtilâfa düştükleri şeylerde, hükmetmek için, o peygamberlere kitab (lar) da indirdi. Ancak ehl-i kitap kendilerine açık mûcizeler geldikten sonra, aralarındaki ihtiras yüzünden, onda ihtilâfa düştüler. Bunun üzerine Allah, onların ihtilâf ettikleri Hakk'a, Allah'ın izniyle iman edenleri doğrudan doğruya muvaffak kıldı. Allah dilediğini doğru yola çıkarır.

214— Yoksa siz, kendinizden önce geçenlerin mesel olmuş halleri başınıza gelmeden cennete girivereceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk ve sıkıntı gelip çattı, öyle sarsıldılar ki, peygamber ve beraberindeki iman edenler, ''Allah'ın yardımı ne zaman gelecek?'' diyordu. Dikkat edin! Allah'ın yardımı muhakkak yakındır!

215— Sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: ''Hayır namına nafaka olarak vereceğiniz şey, anababanın, akrabanın, yetimlerin, yoksulların ve yolcularındır. Hayır islemek için daha ne yaparsanız Allah onu muhakkak bilir **(ve mükâfatını verir).''**

Elbek̇arah	
ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Sel Benî-'İs-râ-'île kem 'êteynêhum-min 'Ê-yetim-
beyyineh. Ve meny-yubeddil niʻ-meta-LLâhi
mimbeʻ-di mê cê-'et-hu fe-'in-ne-LLâhe Şedîdül-
ʻik̇âb 211 Zuyyine lilleẓîne keferul-ḥayêtud-dünyê
ve yes-ḣarûne minelleẓîne 'êmenû. Velleẓînet-
tek̇av fevk̇ahum Yevmel-K̇iyêmeh. Va-LLâhu
yerzuk̇u meny-yeşê-'u bi-gayri ḥisêb 212 Kênen-nêsü
'ümmetenv-vêḥideh; febeʻaṡe-LLâhun-nebiyyîne
Mubeş-şirîne ve Munẓirîn, ve 'enzele me-ʻahumul-
Kitêbe bil-ḥak̇k̇i liyeḥküme beynen-nêsi fîmeḣ-telefû
fîh. Ve meḣtelefe fîhi 'illelleẓîne 'ûtûhu mim-beʻ-
di mê cê'et-humul-beyyinêtu begyem-beynehum.
Fehede-LLâhul-leẓîne 'êmenû limeḣtelefû fîhi minel-
Ḥak̇k̇i bi-'iẓnih. Va-LLâhu yehdî meny-yeşê-'u 'ilê
Ṣırâṭim-Müstek̇îm 213 'Em ḥasibtum 'en-tedḣulul-
Cennete ve lemmê ye'tiküm-meṡe-lulleẓîne ḣalev
min-k̇ablikümᐧ? Messet-humulbe'-sê-'u veḍḍar-râ-'u
ve zul-zilû ḥattê yek̇ûler-Rasûlu velleẓîne 'ê-menû
me-ʻahû metê naṣru-LLâh? 'Elê 'inne naṣra-LLâhi
k̇arîb 214 Yes-'elûneke mê ẓê yunfik̇ûn. K̇ul mê
'enfek̇tum-min ḣayrin-felil-vêli-deyni vel-'ek̇rabîne
vel-yetêmê vel-mesêkîni veb-nis-sebîl. Ve mê tef-
ʻalû min ḣayrin-fe-'inne-LLâhe bihî ʻAlîm 215

● 4 elif uzatmak vâcib ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا
وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوا شَيْـًٔا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ
قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهِ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ
اللّٰهِ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ
حَتّٰى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ
مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُو۬لٰٓئِكَ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اُو۬لٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللّٰهِ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
قُلْ فِيهِمَٓا اِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَاِثْمُهُمَٓا اَكْبَرُ
مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

216— (Ey mü'minler!) Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Ama olabilir ki, bir şey hoşunuza gitmediği halde sizin için daha hayırlıdır. Ve olabilir ki, bir şey sevdiğiniz halde sizin için şer olur. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

217— Sana haram ayda savaşın hükmünü soruyorlar. De ki: "O ayda savaş büyük günahtır. Ama Allah yolundan menetmek, O'na ve Mescid-i Haram'a küfürde bulunmak, ahalisini oradan çıkarmak Allah katında daha büyük bir günahtır. Fitne, katilden daha büyüktür **(yani sizin şirk fitneniz, öldürmekten daha beterdir)**. Ellerinden gelse, sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle çarpışır dururlar. Sizden kim dininden döner de kâfir olarak ölürse, işte onların amelleri hem dünyada, hem âhirette boşa gider. Ve işte bunlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

218— Gerçekten iman edenlerle muhâcirler ve Allah yolunda savaşanlar **(yok mu?)** işte Allah'ın rahmetini ümid edenler bunlardır. Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

219— Sana içki ve kumarı soruyorlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem de insanlara bazı faydalar vardır. Ama günahları faydalarından daha büyüktür". Yine sana hangi şeyi infak olarak vereceklerini soruyorlar. De ki: "İhtiyacınızdan geri kalanı verin!". Allah âyetleri size böyle açıklıyor ki düşünesiniz.

Elbek̇arah
ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Kütibe ʿaleykümul-k̇itêlu ve huve kürhul-leküm.
Ve ʿasê 'en-tekrahû şey-'env-ve huve ħayrul-leküm.
Ve ʿasê 'en-tuḥibbû şey-'env-ve huve şerrul-leküm.
Va-LLâhu yeʿ-lemu ve 'en-tum lê teʿ-lemûn (216) Yes-
'elûneke ʿaniş-Şehril-Ḥarâmi k̇itêlin-fîh. K̇ul k̇itêlun-
fîhi kebîr. Ve ṣaddün ʿan-sebîli-LLêhi ve küfrum-
bihî vel-Mescidil-Ḥarâmi ve 'iħ-râcu 'ehlihî minhu
'ekberu ʿinde-LLâh. Velfitnetu 'ekberu minel-k̇atl.
Ve lê yezêlûne yuk̇âtilûneküm ḥattê yerud-dûküm
ʿan-Dîniküm 'ini-steṭâ-ʿû. Ve meny-yertedid minküm
ʿan-Dînihî feyemut ve huve kêfirun-fe-'ulê-'ike
ḥabiṭat 'eʿ-mêluhum fid-dünyê vel-'Êħirah. Ve 'ulê-
'ike 'Eṣ-ḥâbun-Nêri hum fîhê ħâlidûn (217) 'İnnelleẕîne
'êmenû velleẕîne hêcerû ve cêhedû fî Sebîli-LLêhi
'ulê-'ike yercûne Raḥmeta-LLâh; va-LLâhu Gafûrur-
Raḥîm (218) Yes-'elûneke ʿanil-ħamri vel-meysir.
K̇ul fîhimê 'iṡmun-kebîrunv-ve menêfi-ʿu linnêsi ve
'iṡmu-humê 'ekberu min-nef-ʿihi-mê. Ve Yes-'elûneke
mê ẕê yunfik̇ûn. K̇ulil-ʿafv. Keẕêlike yubeyyinu-
LLêhu lekümul-'êyêti le-ʿalleküm tetefekkerûn (219)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۜ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْيَتَامٰىۜ قُلْ اِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌۜ
وَاِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَاِخْوَانُكُمْۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِۜ
وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّۜ وَلَاَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ
وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتّٰى يُؤْمِنُواۜ وَلَعَبْدٌ
مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْۜ اُو۬لٰٓئِكَ يَدْعُونَ
اِلَى النَّارِۚ وَاللّٰهُ يَدْعُٓوا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهۚ وَيُبَيِّنُ
اٰيَاتِه۪ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْمَح۪يضِۜ
قُلْ هُوَ اَذًىۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَٓاءَ فِي الْمَح۪يضِۙ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ
حَتّٰى يَطْهُرْنَۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ
اللّٰهُۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَٓاؤُ۬كُمْ
حَرْثٌ لَكُمْۖ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْۘ وَقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْۜ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ مُلَاقُوهُۜ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾
وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِاَيْمَانِكُمْ اَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِۜ وَاللّٰهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٢٢٤﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

لَا يُؤَاخِذُكُمُ

220 — Dünya ve âhiret hakkında **(düşünüp en iyi olanı alın!).** Bir de sana yetimlerden soruyorlar. De ki: "Onlar hakkında ıslahda bulunmak **(mallarını korumak sizin için)** daha hayırlıdır. Ama onlarla düşer kalkarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozguncuyu ıslahçıdan ayırır. Eğer Allah dileseydi, sizi mutlaka zora koşardı. Şüphesiz Allah güçlüdür; hikmetlidir".

221— **(Ey mü'minler)** iman etmedikçe müşrik kadınlarla evlenmeyin. Mü'min bir cariye, müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Velev ki müşrik kadına imrenmiş olun. Müşrik erkekler de iman etmedikçe onlara mü'min kadınları nikâhlamayın. Mü'min bir köle müşrikten daha hayırlıdır. Velev ki müşrik hoşunuza gitsin. Onlar sizi cehenneme davet ederler. Allah ise izni ile cennete ve mağfirete davet ediyor. Ve âyetlerini insanlara beyan buyuruyor. Umulur ki düşünüp ibret alırlar.

222— Sana kadınların aybaşı halini de soruyorlar. De ki: "O bir eziyettir. Onun için hayız zamanında kadınlardan uzaklaşın ve temizlenene kadar onlara yaklaşmayın. Tertemiz yıkandıkları zaman Allah'ın emrettiği yerden onlarla cinsî münasebette bulunun. Şüphesiz Allah çok tevbe edenleri ve çok temizlenenleri sever.

223— Kadınlarınız sizin tarlanızdır. O halde tarlanıza nasıl isterseniz öyle varın. Kendiniz için önceden **(iyi ameller)** gönderin. Allah'dan korkun ve bilin ki muhakkak ona kavuşacaksınız. Mü'minleri müjdele!".

224— Bir de sözünüzde durmanız, takvâ sahibi olmanız ve insanların arasını bulmanız için Allah'ı yeminlerinize hedef yapmayın. Allah, hakkıyla işitici ve bilicidir.

Fiddünyê vel-'Êĥirah. Ve yes-'elûneke ʻanil-yetêmê. Ḱul 'işlêḥul-lehum ĥayr. Ve 'in-tuĥâliṭû-hum fe-'iĥvênuküm. Va-LLâhu yeʻ-lemul-mufside minel-muşliḥ. Ve lev şê-'e-LLâhu le-'eʻ-neteküm, 'inne-LLêhe ʻAzîzun Ḥakîm (220) Ve lê tenkiḥul-muşrikêti ḥattê yu'-minn; ve le-'emetum-mu'-minetun ĥayrum-mim-muşriketinv-ve lev 'eʻ-cebet-küm. Ve lê tunkiḥulmuşrikîne ḥattê yu'-minû; vele-ʻabdüm-mu'-minun ĥayrum-mim-muşrikinv-ve lev 'eʻ-cebeküm. 'Ulê'ike yed-ʻûne 'ilen-Nêr. Va-LLâhu yed-ʻû 'ilelcen-neti vel-meg-firati bi-'iẕnih, ve yu-beyyinu 'êyêtihî linnêsi le-ʻallehum yeteẕekkerûn (221) Ve yes-'elûneke ʻanilmeḥîḍ. Ḱul huve 'eẕen-feʻtezilun-nisê-'e filmeḥîḍi ve lê teḱrabû-hunne ḥattê yeṭ-hurn. Fe-'iẕê teṭahherne fe'-tû-hunne min ḥay-ṡü 'emeraküm u-LLâh. 'İnne-LLâhe yuḥibbut-Tevvê-bîne ve yuḥibbul-Muteṭahhirîn (222) Nisê-'uküm ḥarṡül-leküm; fe'-tû ḥarṡeküm 'en-nê şi'-tum; ve ḱaddimû li-'enfusiküm; vetteḱu-LLâhe veʻlemû 'enneküm-mulê-ḱûh; ve beşşiril-Mu'-minîn (223) Ve lê tec-ʻalu-LLêhe ʻurḍatel-li-'ey-mêniküm 'enteberrû ve tetteḱû ve tuşliḥû bey-nen-nês; va-LLâhu Semîʻun ʻAlîm (224)

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ş	=	ص
ḥ	=	ح
ĥ	=	خ
ẕ	=	ذ
ẓ	=	ظ
ṭ	=	ط
ḱ	=	ق
ʻ	=	ع
'	=	ء

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Harekeler

i, ı	=	ـِ (كسرة)
u, ü	=	ـُ (ضمة)
e, a	=	ـَ (فتحة)
'ev	=	أو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

4 elif uzatmak vâcib; 2 veya 4 elif uzatmak vâcib; 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz; Bir elif uzatılır; İhfa ve Gunne yerleri; İdgam ve okunmayan harfler; Kalın; Kalkale

Bakara Sûresi

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ
اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍۚ فَاِنْ فَآؤُ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَاِنْ عَزَمُوا
الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ
قُرُوٓءٍۜ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فٖيٓ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ
يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ وَبُعُولَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فٖي ذٰلِكَ اِنْ
اَرَادُٓوا اِصْلَاحًاۜ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذٖي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِۖ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ
دَرَجَةٌۜ وَاللّٰهُ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانِۖ فَاِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ
اَوْ تَسْرٖيحٌ بِاِحْسَانٍۜ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَأْخُذُوا مِمَّٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا
اِلَّٓا اَنْ يَخَافَٓا اَلَّا يُقٖيمَا حُدُودَ اللّٰهِۜ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقٖيمَا
حُدُودَ اللّٰهِۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فٖيمَا افْتَدَتْ بِهٖۜ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ
فَلَا تَعْتَدُوهَاۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾
فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُۜ
فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَٓا اَنْ يَتَرَاجَعَٓا اِنْ ظَنَّٓا اَنْ يُقٖيمَا
حُدُودَ اللّٰهِۜ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

225— Allah sizi, yaptığınız kasıtsız yeminlerinizden sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandığı (bile bile yaptığınız) yeminlerden sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, halimdir

226— Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenler için dört ay beklemek vardır. Eğer **(yeminlerinden)** dönerlerse bilsinler ki, Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

227— **(Yok)** eğer boşamaya karar verdi iseler **(onu yerine getirsinler)**. Şüphesiz Allah işitici ve bilicidir.

228— Boşanan kadınlar, bizzat kendileri, üç hayız müddeti beklerler. Eğer Allah'a ve âhiret gününe inanıyorlarsa, Allah'ın rahimlerinde yarattığı çocuğu saklamaları kendilerine helâl olmaz. Ama kocaları barışmak isterlerse, bu iddet içinde onları geri almaya **(nikâhlarında tutmaya)** daha lâyıktırlar. Erkeklerin kadınlar üzerinde meşru **hakları olduğu)** gibi, kadınların da **(kocalar)** üzerinde **(hakları)** vardır. Ama erkekler için kadınlar üzerine üstün bir derece vardır. Allah güçlüdür, hakîmdir.

229— **(Ric'î)** talâk ikidir. Ondan sonra kadını ya iyilikle tutmak yahut güzellikle salmak vardır. Kadınlarınıza verdiğiniz mehirlerden bir şeyi geri almanız, size helâl olmaz. Meğer ki karı ile koca Allah'ın emirlerini yerine getirmemekten korksunlar. Eğer siz de onların Allah'ın emirlerini yerine getiremeyeceklerinden korkarsanız, kadının ayrılmak için fidye vermesinde ikisine de günah yoktur. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Onları aşmayın. Her kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, işte onlar zalimlerin tâ kendileridir.

230— Eğer koca, karısını **(ikinci talâktan sonra)** bir kere daha boşarsa, ondan sonra kadın başka bir kocaya varmadıkça ilk kocasına helâl olmaz. İkinci koca boşarsa Allah'ın emirlerini yerine getireceklerinden ümitvâr oldukları takdirde birbirlerine dönmelerinde ikisine de günah yoktur. Bunlar, Allah ' ın sınırlarıdır. Onları anlayan bir topluluğa beyan eder.

Elbekarah	
ḍ	= ض
ś	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Lê yu-'êħiẓü-kümu-LLâhu bil-legvi fî 'ey-mêniküm
ve lêkiny-yu-'êħiẓüküm-bimê kesebet ḱulûbuküm,
va-LLâhu Gafûrun Ḥalîm (225) Lilleẓîne yu'-lûne
min-nisê-'ihim terabbuṣu 'erbeʻati 'eş-hur! fe-'in-
fê-'û fe'inne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm (226) Ve 'in
ʻazemuṭṭalêḱa fe-'inne-LLâhe Semî-ʻun ʻAlîm (227)
Vel-muṭalleḱâtu yeterabbeṣne bi-'enfusi-hinne
śelêśete ḱurû'. Ve lê yeḥillu lehunne 'eny-yektumne
mê ħaleḱa-LLâhu fî 'er-ḥâmihinne 'in-künne yu'-
minne bi-LLêhi vel-Yevmil-'Êħir. Ve bu-ʻûletuhunne
'eḥaḱḱu biraddihinne fî ẓêlike 'in 'erâdû 'iṣlêḥâ. Ve
lehunne miślulleẓî ʻaleyhinne bilmeʻ-rûf; ve lir-ri-
câli ʻaleyhinne deraceh. Va-LLâhu ʻAzîzun Ḥakîm
(228) 'Eṭ-ṭalêḱu merratên; fe'imsêküm-bimeʻ-rûfin
'ev tesrîḥum-bi-'iḥsên. Ve lê yeḥillu leküm 'en-te'-
ħuẓû mimmê 'êtey-tumûhunne şey-'en 'illê 'eny-
yeħâfê 'ellê yuḱîmê Ḥudûde-LLâh. Fe-'in ħiftum
'ellê yuḱîmê Ḥudûde-LLâhi felê cunêḥa ʻaleyhimê
fîmef-tedet bih. Tilke Ḥudûdu-LLâhi felê teʻtedûhê.
Ve meny-yete-ʻadde Ḥudûde-LLâhi fe-'ulê-'ike hu-
muẓ-ẓâlimûn (229) Fe-'in-ṭalleḱahê felê teḥillu lehû
mim-beʻ-dü ḥattê tenkiḥa zevcen gayrah; fe-'in-
ṭalleḱahê felê cunêḥa ʻaleyhimê 'eny-yeterâce-ʻâ 'in-
ẓannê 'eny-yuḱîmê Ḥudûde-LLâh. Ve tilke Ḥudûdu-
LLêhi yubeyyi-nuhê liḱavminy-yeʻ-lemûn (230)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Bakara Sûresi

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
اَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍۖ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُواۚ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۜ وَلَا تَتَّخِذُٓوا اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًاۘ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَٓا اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
يَعِظُكُمْ بِه۪ۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٢٣١﴾
وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ
اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِۜ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِه۪ مَنْ
كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُۜ
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ
حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَۜ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِۜ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَاۚ لَا تُضَٓارَّ وَالِدَةٌ
بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِه۪ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَۚ فَاِنْ اَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَاۜ وَاِنْ اَرَدْتُمْ
اَنْ تَسْتَرْضِعُٓوا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَٓا اٰتَيْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٢٣٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● Idgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَالَّذٖينَ

حزب

231— Kadınları boşadınız da iddetlerini bitirdiler mi, artık onları ya iyilikle tutun, yahut iyilikle salın. Onları haklarına tecavüz için zararlarına olacak şekilde tutmayın. Bunu kim yaparsa, kendine zulmetmiş olur. Allah'ın âyetlerini de alaya almayın. Allah'ın size olan nimetini ve size öğüt vererek, size indirdiği kitap ve hikmeti hatırlayın. Allah'- dan korkun ve bilin ki, Allah her şeyi bilir.

232—Kadınları boşadığınızda iddetlerini bitirdiler mi, aralarında meşrû surette anlaştıkları takdirde **(ey veliler!)** kendilerini ilk kocalarıyla nikâhlanmalarına engel olmayın. Bu sizden Allah'a ve âhiret gününe iman etmiş olanlara verilen bir öğüttür. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir; siz bilmezsiniz.

233— Anneler çocuklarını tam iki sene emzirirler. Bu hüküm, süt müddetini tamamlamak isteyenler içindir. Annelerin yiyeceği ve giyeceği, meşru bir şekilde, evlât kendisinin olan babaya borçtur. Hiçbir kimse gücünden ziyade bir şeyle sorumlu tutulmaz. Hiçbir anne ve baba çocuğu yüzünden zarara sokulmasın. Mirasçıya düşen de aynı borçtur **(yani anne için babaya düşen yiyecek ve giyecek borcu, çocuk için de velisine düşer).** Eğer anne ile baba, birbiriyle anlaşıp rızalarıyla **(müddet dolmadan)** çocuğu memeden kesmek isterlerse,kendilerine günah yoktur. Şayet çocuklarınızı başkalarına emzirtmek isterseniz, vereceğiniz şeyi meşrû bir şekilde teslim ettikten sonra size yine günah yoktur. Allah'dan korkun ve bilin ki, Allah her yaptığınızı görür.

Bekarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ş = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẓê ṭallek̇tumun-nisê-'e febelegne 'ecelehunne fe-
'emsikûhunne bi-meʿ-rû-fin 'ev serriḥûhunne bimeʿ-
rûf. Ve lê tumsikûhunne ḍirâral-liteʿtedû. Ve meny-
yef-ʿal ẓêlike fek̇ad z̤aleme nefseh. Ve lê tetteḣiẓû
'Êyêti-LLêhi huzuvê, veẓkürû niʿ-meta-LLâhi
ʿaleyküm ve mê 'enzele ʿaleyküm-min-al-Kitêbi
vel-Ḥikmeti ye-ʿiz̤uküm-bih. Vettek̇u-LLâhe veʿ-
lemû 'enne-LLâhe bikülli şey-'in ʿAlîm (231) Ve 'iẓê
ṭallek̇tumun-nisê-'e febelegne 'ecelehunne felê teʿ-
ḍulûhunne 'eny-yenkiḥne 'ezvêcehunne 'iẓê terâḍav
beynehum-bil-meʿrûf. Ẓêlike yû-ʿaz̤u bihî menkê-
ne minküm yu'-minu bi-LLêhi vel-Yevmil-'Êḣir.
Ẓêliküm 'ezkê leküm ve 'eṭher. Va-LLâhu yeʿ-lemu
ve 'entum lê teʿ-lemûn (232) ۞ Vel-vêlidêtu yurḍiʿ-
ne 'evlêde-hunne ḥav-leyni kê-mileyni limen 'erâde
'eny-yutimmer-raḍâ-ʿah. Ve ʿalel-mevlûdi lehû rizk̇u-
hunne ve kisvetuhunne bilmeʿ-rûf. Lê tukellefu nef-
sün 'illê vus-ʿahê. Lêtuḍârra vê-lidetum-bi-veledihê
ve lê mevlûdül-lehû biveledihî ve ʿalel-vêriṡi miṡlu
ẓêlik. Fe-'in 'erâdê fişâlen ʿan-terâḍim-min-humê ve
teşê-vurin-felê cunêḥa ʿaleyhi-mê. Ve 'in 'erattum
'en-tes-ter-ḍi-ʿû 'evlêdeküm felê cunêḥa ʿaleyküm 'iẓê
sellem-tum-mê 'êteytum-bil-meʿ-rûf. Vettek̇u-LLâhe
veʿle-mû 'enne-LLâhe bimê teʿ-melûne Beşîr (233)

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ
اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِٓي اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَٓاءِ
اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِٓي اَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا اِلَّٓا اَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهُ وَاعْلَمُٓوا
اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِٓي اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُٓوا
اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ
النِّسَٓاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ
عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ
وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّٓا اَنْ يَعْفُونَ
اَوْ يَعْفُوَا الَّذ۪ي بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَاَنْ تَعْفُٓوا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى
وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٢٣٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

234— Sizden vefat edenlerin geride bıraktığı zevceler, bizzat kendileri dört ay on gün iddet beklerler **(hâmile iseler, iddetleri çocuğun doğumu ile son bulur).** Müddetlerini doldurdukları zaman, meşrû bir şekilde kendi haklarında yaptıkları **(süslenme vesaire)** için **(ey veliler!)** size bir günah yoktur. Allah, sizin yaptığınız her şeyden haberdardır.

235— Kadınlara evlenme isteğinizi çıtlatmakta veya gönüllerinizde gizlemenizde size bir günah yoktur. Allah biliyor ki, siz onları mutlaka anacaksınız **(onları isteyeceksiniz).** Ancak, kendileri ile gizli bir vaadleşme yapmayın. Meşrû bir söz söylerseniz o başka! Farz olan iddet sona ermedikçe de nikâh akdine azmetmeyin Allah gönlünüzde olanı bilir. Bunu bilin de ondan sakının. Hem bilin ki, Allah çok bağışlayıcı ve halîmdir.

236— Eğer kadınları, kendilerine el sürmeden veya bir mehir kesmeden boşarsanız size bir günah yoktur. Şu kadar var ki onları müt'a **(yararlı bir şeyle fayda)** landırın. Vakti hali **(yerinde)** olan, kudretine göre; fakir olan da hâline göre vermeli. Bu, iyilik yapanlar üzerine bir borçtur .

237— Kendilerine dokunmadan boşar da evvelce mehir kesmiş bulunursanız, o vakit borç, kestiğiniz **(mehr)**in yarısı onlarındır. Meğer ki kadınlar yahut nikâhın düğümü elinde olan veli bağışlamış olsun. **(Ey erkekler),** sizin bağışta bulunmanız takvâya daha yakındır. Aranızdaki iyiliği unutmayın. Şüphesiz Allah her yaptığınızı görür.

Elbeḱarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Vellezîne yuteveffevne minküm ve yeẓerûne 'ezvêceny-yeterab-beṣne bi-'enfusihinne 'erbe-ʿate 'eş-hurinv-ve ʿaşrâ. Fe-'iẕê belegne 'ecelehunne felê cunêḥa ʿaleyküm fîmê fe-ʿalne fî 'enfusihinne bil-meʿ-rûf. Va-LLâhu bimê teʿ-melûne Ħabîr (234) Ve lê cunêḥa ʿaleyküm fîmê ʿarraḍtum-bihî min ħiṭbetin-nisê-'i 'ev 'eknentum fî 'enfusiküm. ʿAlime-LLâhu 'ennekum seteẓkürûne-hunne ve lêkillê tuvê-ʿidû-hunne sirran 'illê 'en-teḱû-lû ḱavlem-meʿ-rûfê. Ve lê teʿ-zimû ʿuḱdeten-Nikêḥi ḥattê Yeblugal-Kitêbu 'eceleh. Veʿ-lemû 'enne-LLâhe yeʿ-lemu mê fî 'enfusiküm feḥ-ẕerûh, veʿ-lemû 'enne-LLâhe Gafûrun Ḥalîm (235) Lê cunêḥa ʿaleyküm 'in-ṭalleḱtumun-nisê-'e mê lem temessû-hunne 'ev tef-riḍû lehunne ferîḍah. Ve metti-ʿûhunne ʿalelmûsi-ʿi ḱaderuhû ve ʿalelmuḱtiri ḱaderuh. Metêʿam-bil-meʿ-rûfi; Ḥaḱ-ḱan ʿalel-Muḥsinîn (236) Ve 'in-ṭalleḱtumûhunne min-ḱabli 'en-temessûhunne ve ḱad feraḍtum lehunne ferî-ḍaten-fe-nişfu mê feraḍ-tum 'illê 'eny-yeʿfûne 'ev yeʿ-fuvelleẕî bi-yedihî ʿuḱdetun-Nikêḥ. Ve 'en-teʿ-fû 'eḱrabu litteḱ-vê. Ve lê tensevul-feḍle beyneküm. 'İnne-LLâhe bimê teʿ-melûne Beṣîr (237)

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا
لِلّٰهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا فَاِذَٓا
اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا وَصِيَّةً
لِاَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ فَاِنْ خَرَجْنَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِٓي اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ
وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ
اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ
اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُٓ اَضْعَافًا كَثِيرَةً
وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

اَلَمْ تَرَ

238— Namazlara, bilhassa orta namaza dikkat edin. Ve kalkın Allah'a saygı için **(onun huzuruna)** durun.

239— Eğer korku hâlinde iseniz yaya veya binekle giderken kılın. Emniyetli bulunduğunuz zaman da bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah'ı anın.

240— Sizden vefat edip geride eşler bırakanlar, zevcelerinin bir seneye kadar evlerinden çıkarılmayarak faydalandırılmalarını vasiyet etsinler. Eğer onlar kendi arzularıyla çıkarlarsa, kendi haklarında yaptıkları meşrû bir işten dolayı size günah yoktur. Allah güçlüdür; hikmet sahibidir.

241— Boşanan kadınlara meşrû bir şekilde istifade (nafaka) hakkı vardır ki, yerine getirilmesi, Allah'dan korkanlar için bir vazifedir.

242— İşte akıl edesiniz diye, Allah size âyetlerini böyle açıklar.

243— Bakmaz mısın o kimselere ki, binlerce kişi iken ölüm korkusu ile yurtlarından çıktılar. Allah onlara, "Ölün!" dedi **(öldüler)**, sonra onları diriltti. Şüphesiz Allah insanlara karşı ihsan sahibidir, lâkin insanların çoğu şükretmezler.

244— Allah yolunda savaşın ve bilin ki, Allah işiticidir, bilicidir.

245— Kimdir o Allah'a gönül hoşluğu ile bir ödünç verecek? Allah ona **(bu ödüncün)** birçok katlarını veriversin! Allah hem sıkar, hem açar **(yani imtihan için kimine az, kimine çok verir)**. Siz ona döndürüleceksiniz.

Elbekarah

ḍ = ض	
ṡ = ث	
ṣ = ص	
ḥ = ح	
ḣ = خ	
ẕ = ذ	
ẓ = ظ	
ṭ = ط	
k̇ = ق	
ʻ = ع	
' = ء	

Med Harfleri

î = ي	
û = و	
ê, â = ا	

Harekeler

i, ı = (كسرة)	
u, ü = (ضمة)	
e, a = (فتحة)	

'ev = أو	
ve = وَ	
'ey = أي	
yê = يا	

Ḥâfiẕû ʻaleṣ-Ṣalevêti veṣ-Ṣalêtil-vusṭâ; ve k̇ûmû
li-LLêhi k̇ânitîn (238) Fe-'in ḣiftum fe-ricêlen 'ev
rukbênê. Fe-'iẕê 'emintum feẕkürü-LLâhe kemê
ʻallemeküm-mê lem tekû-nû teʻlemûn (239) Velleẕîne
yuteveffevne minküm ve yeẕerûne 'ezvêcenv-
veṣıyyetelli-'ezvêcihim-metê-ʻan 'ilel-ḥavli gayra
'iḣrâc. Fe-'in ḣaracne felê cunêḥa ʻaleyküm fî mê fe-
ʻalne fî 'enfusihinne mim-meʻ-rûf. Va-LLâhu ʻAzîzun
Ḥakîm (240) Ve lil-muṭallek̇âti metêʻum-bil-meʻ-rûf.
Ḥak̇k̇an ʻalel-Muttek̇în (241) Keẕêlike yubeyyinu-
LLêhu leküm 'êyêtihî le-ʻalleküm teʻ-k̇ilûn (242)
'Elem tera 'ilelleẕîne ḣaracû min-diyêrihim ve
hum 'ulûfun ḥaẕeralmevt? Fe-k̇âle lehumu-LLâhu
mû-tû; ṡümme 'eḥ-yêhum. 'İn-ne-LLâhe le-Ẕû-Feḍlin
ʻalen-nêsi ve lêkinne 'ekṡeran-nêsi lê yeş-kürûn (243)
Ve k̇â-tilû fî sebîli-LLêhi veʻ-lemû 'enne-LLâhe
Semî-ʻun ʻAlîm (244) Men-ẕelleẕî yuk̇riḍu-LLâhe
k̇arḍan Ḥasenen-feyuḍâ-ʻife-hû lehû 'eḍʻâfen-keṡîrah?
Va-LLâhu yek̇biḍu ve yeb-süṭ. Ve 'ileyhi turce-ʻûn (245)

4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — 2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İhfa ve Gunne yerleri — İdgam ve okunmayan harfler — Kalın — Kalkale

246— Mûsa'dan sonra İsrâiloğullarından ileri gelen bir grubu görmedin mi? Hani peygamberlerine **(Şemuil'e)**, "Bize bir padişah gönder de Allah yolunda harp edelim!" demişlerdi. O da, "Yâ üzerinize savaş farz olur da savaşmazsanız?" demişti. "Biz niye savaşmayalım ki; yurtlarımızdan çıkarıldık; evlâtlarımızdan olduk" dediler. Ne zaman ki savaş üzerlerine farz kılındı, içlerinden pek azı müstesna olmak üzere ondan yüz çevirdiler. Ama Allah o zalimleri çok iyi bilir.

247— Peygamberleri onlara, "Gerçekten Allah size hükümdar olarak Tâlût'u gönderdi." dedi. "O bize nasıl hükümdar olabilir ki, biz hükümdarlığa ondan daha lâyığız; hem ona malca bir genişlik de verilmiş değildir" dediler. O, şu cevabı verdi: "Şüphesiz ki Allah, onu sizin üzerinize ve kendisine bilgi ile vücud kuvveti üstünlüğü vermiştir". Hem Allah mülkünü dilediğine verir. Allah **(ın ihsanı)** geniştir; (Ve o her şeyi) bilendir.

248— Peygamberleri onlara şunu da söylemişti: "Onun hükümdarlığının delili size Tâbutun gelmesidir. Onda Rabbinizden bir sekînet ve Mûsa ile Hârun'un bıraktıkları şeylerden bir kalıntı vardır. Onu melekler getirecektir. Eğer mü'minlerseniz elbet bunda sizin için bir alâmet vardır".

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا
لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا
تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ
عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ
قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ
عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً
مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً
فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ
مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

Elbekarah
ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'Elem tera 'ilel-mele-'i mim-Benî-'İsrâ-'île mim-
beʿ-di Mûsê? 'İẓ ḱâlû linebiyyil-lehumub-ʿaṡ lenê
Meliken-nuḱâtil fî Sebîli-LLêh. Ḱâle hel ʿaseytum
'in-kütibe ʿaleykümul-ḱitêlu 'el-lê tuḱâtilû? Ḱâlû ve
mê lenê 'ellê nuḱâtile fî Sebîli-LLêhi ve ḱad 'uħricnê
min-diyêrinê ve 'ebnê-'inê? Felemmê kütibe ʿaley-
himul-ḱitêlu tevellev 'illê ḱalîlem-minhum. Ve-
LLêhu ʿAlîmum-biẕ-ẕâlimîn (246) Ve ḱâle le-hum
Nebiyyuhum 'inne-LLâhe ḱad be-ʿaṡe leküm Ṭâlûte
Melikê. Ḱâlû 'ennê yekûnu lehul-mulkü ʿaleynê ve
neḥnu 'eḥaḱḱu bil-mulki minhu ve lem yu'-te se-
ʿatem-minel-mêl? Ḱâle 'inne-LLâheṣṭafêhu ʿaleyküm
ve zêdehû besṭaten-fil-ʿilmi vel-cism. Va-LLâhu yu'-
tî mulkehû meny-yeşê'. Va-LLâhu Vêsi-ʿun ʿAlîm
(247) Ve ḱâle lehum Nebiyyuhum 'inne 'êyete Mulkihî
'eny-ye'-tiyekümut-Tê-bûtu fîhi sekînetum-mir-Rab-
biküm ve beḱiyyetum-mimmê terake 'Êlu-Mûsê
ve 'Êlu-Hêrûne teḥmilu-hul-melê-'ikeh. 'İn-ne fî
ẓêlike le-'êyetel-leküm 'in-küntum-Mu'-minîn (248)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلٖيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنّٖي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
فَاِنَّهُ مِنّٖٓي اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهٖ فَشَرِبُوا مِنْهُ
اِلَّا قَلٖيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا
مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهٖ
قَالَ الَّذٖينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللّٰهِ كَمْ
مِنْ فِئَةٍ قَلٖيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثٖيرَةً بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ
مَعَ الصَّابِرٖينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهٖ قَالُوا
رَبَّنَٓا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرٖينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِاِذْنِ
اللّٰهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَاٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَٓاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ
النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٢٥٢﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

تِلْكَ الرُّسُلُ

249— Ne zaman ki Tâlût ordu ile **(Kudüs'ten)** ayrıl **(ıp hareket et)** di, "Muhakkak Allah sizi bir nehirle imtihan edicidir. Kim ondan içerse benden değil, kim ondan tatmazsa işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan müstesna!" dedi. **(Oraya varır varmaz)** ondan içtiler **(üçyüz küsur kişiydiler)**, içlerinden pek azı içmedi. O **(Tâlût)** ve beraberindeki mü'minler o nehri geçince **(içenler)**, "Bugün bizim Câlût ile ordusuna karşı takatımız yok!" dediler. Allah'a kavuşacaklarını bilenler şu cevabı verdiler: "Nice az bir topluluk vardır ki, Allah'ın izni ile daha çok olan bir topluluğa galebe çalmışlardır. Allah sabredenlerle beraberdir".

250— Bunlar Câlût ile ordusuna karşı **(savaşmaya)** çıktıklarında, "Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve ayaklarımıza sebat ver. Bizi, bu kâfir millete karşı muzaffer eyle!" dediler.

251— Nihayet Allah'ın izni ile onları bozguna uğrattılar. Dâvud, Câlût'u öldürdü **(kendisi mü'minler safında idi)**. Allah da ona padişahlığı ve peygamberliği verdi. Ona dilediklerinden **(zırh yapmak, kuşlarla konuşmak gibi şeyleri)** öğretti. Eğer Allah'ın insanları birbirleriyle defetmesi (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka altüst olurdu. Lâkin Allah, bu âlemler üzerine ihsan sahibidir.

252— İşte bunlar Allah'ın âyetleridir ki, onları sana hak olarak okuyoruz ve muhakkak sen peygamberlerdensin.

Ibekarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Fe-lemmê feṣale Ṭâlûtu bil-cunûdi k̇âle
'inne-LLâhe mubtelîküm-bi-neher. Femen-şeribe
minhu feleyse minnî; ve mel-lem yeṭ-ʻamhu
fe-'innehû minnî 'illê menigterafe gurfetem-bi-yedih.
Feşeribû minhu 'illê k̇alîlem-mi-nhum. Felemmê
cêvezehû huve velleẓîne 'êmenû me-ʻahû k̇âlû lê
ṭâk̇ate lenel-Yevme bi-Cêlûte ve cunûdih. K̇âlelleẓîne
yeẕunnûne 'ennehum-mulêk̇u-LLâhi kem-minfi-'etin-
k̇alîletin galebet fi-'eten-keṡîratem-bi-'iẓni-LLêh? Ve-
LLêhu me-ʻaṣ-Ṣâbirîn (249) Ve lemmê berazû li-Cêlûte
ve cunûdihî k̇âlû Rabbenê 'efrig ʻaleynê ṣabranv-ve
ṡebbit 'ek̇dê-menê ven-ṣurnê ʻalel-K̇avmil-kêfirîn (250)
Fehezemûhum-bi-'iẓni-LLêhi ve k̇atele Dêvûdü Cêlûte
ve 'êtêhu-LLâhul-Mulke vel-Ḥikmete ve ʻallemehû
mimmê yeşê'. Ve lev lê def-ʻu-LLâhin-nêse beʻ-
ḍahumbi-beʻ-ḍil-lefesedetil-'erḍu ve lê-kinne-LLâhe
Ẓû-Feḍlin ʻalel-ʻâlemîn (251) Tilke 'Êyêtu-LLâhi netlû-
hê ʻaleyke bil-ḥak̇k̇; ve 'inneke leminel-Murselîn (252)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللّٰهُ
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ
مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ
وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ اِلَّا بِاِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ
فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

253— İşte o peygamberler **(yok mu?)** biz onların bazısını, bazısından üstün kıldık. Onlardan bazıları ile **(Hz. Mûsa ile)** Allah söyleşti. Bazısının da derecelerini yükseltti. Biz Meryem'in oğlu İsa'ya açık mûcizeler verdik ve kendisini Cebrâil ile **destekledik**. Eğer Allah dileseydi, bunların arkasındaki ümmetler kendilerine mûcizeler geldikten sonra birbirlerini öldürmezlerdi. Lâkin onlar ihtilâfa düştüler. Bazıları iman etti, bazıları da küfre saptı. Evet, Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Lâkin Allah dilediğini yapar.

254— Ey iman edenler! İçinde alışveriş, dostluk ve şefaat olmayan bir gün gelmeden, size verdiğimiz rızıklardan **(Allah yolunda)** harcayın. Kâfirler, zalimlerin tâ kendileridir.

255— Allah, kendinden başka İlâh olmayan o Allah'dır, diridir **(bakîdir)** kayyûmdur **(yarattıklarının bütün işlerinde hâkim, her şey onunla kaimdir)**. Onu ne gaflet basar; ne uyku! Göklerde ve yerde ne varsa hepsi onundur. Onun izni olmaksızın huzurunda kim şefaat edebilir? **(Mahlûkatın)** önlerinde ve arkalarındaki **(dünya ve âhiret)** işlerini bilir. Onlarsa Allah'ın dilediği kadarından başka, onun ilminden hiçbir şey kavrayamazlar. Kürsüsü göklerle yeri kaplamıştır. Göklerle yeri korumak, ona ağır gelmez. O çok yüce, çok büyüktür.

256— Dinde zorlama yoktur **(yani dine girmek için kimse zorlanmaz)**. İman ile küfür kesin olarak birbirinden ayrılmıştır. Artık kim tagutu **(veya putları)** inkâr eder de Allah'a inanırsa, muhakkak sağlam kulpa tutunmuş demektir. Onun kopacağı yoktur. Allah, işiticidir, bilicidir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أَو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

۞ Tilker-rusülu feḍḍalnê beʻ-ḍahum ʻalê beʻ-ḍ. Mi-
nhum-men-kelleme-LLâhu ve rafe-ʻa beʻ-ḍahum
deracêt. Ve 'êteynê ʻÎsebne-Merye-mel-Beyyinêti
ve 'eyyednê-hu birûḥil-ḱudüs. Ve lev şê'e-LLâhu
meḱtete-lelleẓîne mim-beʻ-dihim-mim-beʻ-di mê-
cê-'et-humul-Beyyi-nê-tu ve lêkiniħ-telefû fe-mi-
nhum-men-'êmene ve minhum-men-kefer. Ve lev
şê-'e-LLâhu meḱ-tetelû, ve lê-kinne-LLâhe yefʻalu
mê yurîd (253) Yê-'eyyuhelleẓîne 'êmenû 'enfiḱû
mimmê razeḱnêküm-min-ḱabli 'eny-ye'-tiye Yevmul-
lê bey-ʻun-fîhi ve lê ħulletunv-ve lê şefêʻah. Vel-
kêfirûne humuẕ-ẕâlimûn (254) 'E-LLâhu lê 'ilêhe
'illê Hû. 'El-Ḥayyul-Ḱayyûm. Lê te'-ħuẕühû sine-
tunv-ve lê nevm. Lehû mê fis-semêvêti ve mê fil-
'erḍ. Men-ẓelleẓî yeşfe-ʻu ʻindehû 'illê bi-'iẕnih?
Yeʻ-lemu mê beyne 'eydîhim ve mê ħalfehum. Ve
lê yu-ḥîṭûne bi-şey'im-min ʻil-mihî 'illê bimê şê'.
Ve-si-ʻa Kürsiyyuhus-Semêvê-ti vel-'erḍ; ve lê
ye-'ûdü-hû ḥifẕu-humê ve Huvel-ʻAliyyul-ʻAẕîm
(255) Lê 'ikrâhe fid-Dîn. Ḱatte-beyyener-Ruşdü
minel-Gayy. Femeny-yekfur biṭ-Ṭâğûti ve yu'-
mim-bi-LLêhi feḱadis-temseke bil-ʻurvetil-vuśḱâ,
lenfiṣâ-me lehê. Va-LLâhu Semî-ʻun ʻAlîm (256)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِۜ
وَالَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَوْلِيَٓاؤُ۬هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ
مِنَ النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ي حَٓاجَّ اِبْرٰه۪يمَ ف۪ي رَبِّه۪ٓ اَنْ اٰتٰيهُ
اللّٰهُ الْمُلْكَۢ اِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ رَبِّيَ الَّذ۪ي يُحْي۪ وَيُم۪يتُۙ قَالَ
اَنَا۬ اُحْي۪ وَاُم۪يتُۜ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَأْت۪ي بِالشَّمْسِ
مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذ۪ي كَفَرَۜ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَۚ ﴿٢٥٨﴾ اَوْ كَالَّذ۪ي مَرَّ
عَلٰى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَاۚ قَالَ اَنّٰى يُحْي۪ هٰذِهِ
اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَاۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُۜ
قَالَ كَمْ لَبِثْتَۜ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍۜ قَالَ بَلْ
لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْۚ
وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ
اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًاۜ
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٢٥٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَاِذْ قَالَ

257— Allah, iman edenlerin yardımcısıdır. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Küfredenlerin dostları ise tagutlardır. Onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. İşte bunlar cehennemliklerdir; onlar orada ebedî kalacaklardır.

258 — Allah, kendisine saltanat ve mülk verdi diye **(azarak)** İbrâhim ile Rabbi hakkında münakaşa edeni **(Nemrud'u)** görmedin mi? İbrâhim ona, "Benim Rabbim dirilten ve öldüren **(Allah)** dır." dediği vakit (Nemrud), "Ben de diriltir ve öldürürüm!" demişti. İbrâhim, "Allah, güneşi doğudan getiriyor; haydi sen de onu batıdan getir!" deyince, kâfir **(Nemrud)** donakaldı. Allah zalimler gürûhunu muvaffak etmez.

259— Yahut şöyle birini **(Üzeyr aleyhisselâmı)** görmedin mi ki, bir şehre uğramıştı; şehir altı üstüne gelmiş, ıpıssız yatıyordu, "Bunu böyle öldükten sonra Allah nasıl diriltecek?" demişti. Bunun üzerine Allah onu yüz sene öldürdü, sonra diriltti, "Ne kadar kaldın?" diye sordu. "Bir gün yahut bir günden az kaldım." dedi. Allah, "Hayır, sen yüz sene ölü kaldın. Yiyeceğine, içeceğine bir bak, henüz bozulmamış. Bir de merkebine bak **(nasıl çürümüş, yalnız kemikleri kalmış)**. Bunlar, seni insanlara karşı bir ibret nişanesi yapalım diyedir. Hele şu kemiklere bak! Onları nasıl birbirinin üzerine yerleştiriyoruz! Sonra onlara nasıl et giydiriyoruz!" dedi **(Hz. Üzeyr o sırada baktı ki, kemikler yerli yerine gelerek üzerini et kaplamış! Merkep canlanmış anırıyor!)**. Böylece ona hakikat apaçık belli olunca, "Şimdi anlıyorum ki, gerçekten Allah her şeye kaadirdir." dedi.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أَوْ
ve = وَ
'ey = أَيْ
yê = يَا

'E-LLâhu Veliy-yulleẓîne 'êmenû yuħricu-hum-
mineẕ-ẕulumêti 'ilen-nûr. Velleẓîne keferû 'evliyê-
'u-humuṭ-Ṭâğûtu yuħricûne-hum-minen-Nûri 'ileẕ-
ẕulu-mêt. 'Ulê-'ike 'Eṣ-ḥâbun-Nêri hum fîhê ħâlidûn
257 'Elem tera 'ilel-leẓî ḥâcce 'İbrâ-hîme fî Rabbi-hî
'en 'êtêhu-LLâhul-mulk? 'İẓ ḱâle 'İbrâhîmu Rab-
biyel-leẓî yuḥyî ve yumîtu ḱâle 'ene 'uḥyî ve 'ümît.
Ḱâle 'İbrâhîmu fe-'inne-LLâhe ye'-tî biş-Şemsi mi-
nel-Meşriḱi fe'-ti bihê minel-Meğribi fe-buhitelleẓî
kefer. Va-LLâhu lê yehdil-ḱavmeẕ-ẕâlimîn 258 'Ev
kelleẓî merra ʿalê ḱaryetinv-ve hiye ħâvi-yetun ʿalê
ʿurû-şihê. Ḱâle 'ennê yuḥyî hêẓihi-LLêhu beʿde
mevtihê? Fe-'emêtehu-LLâhu mi-'ete ʿâmin-ṡümme
beʿaṡeh. Ḱâle kem le-biṡt? Ḱâle le-biṡtu yevmen
'ev beʿḍa yevm. Ḱâle bel-lebiṡte mi'ete ʿâmin-
fenẕur 'ilê ṭaʿâmike ve şerâbike lem yete-senneh.
Venẕ-ur 'ilê ḥimê-rik! ve li-necʿale-ke 'êyetel-
linnêsi ven-ẕur 'ilel-ʿiẓâmi keyfe nun-şizuhê ṡümme
neksûhê leḥmê Felemmê tebeyyene lehû ḱâle 'eʿ-
lemu 'enne-LLâhe ʿalê külli şey-'in-Ḱadîr 259

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اَرِنٖي كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰىۜ قَالَ اَوَلَمْ
تُؤْمِنْۜ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبٖيۜ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً
مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ
مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتٖينَكَ سَعْيًاۜ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ
عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فٖي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍۜ وَاللّٰهُ
يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ ﴿٢٦١﴾ اَلَّذٖينَ يُنْفِقُونَ
اَمْوَالَهُمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا اَنْفَقُوا مَنًّا
وَلَا اَذًى لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾
قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا اَذًىۜ وَاللّٰهُ
غَنِيٌّ حَلٖيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْاَذٰى كَالَّذٖي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ
فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًاۜ لَا يَقْدِرُونَ
عَلٰى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُواۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ ﴿٢٦٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

260— Hani bir zamanlar İbrâhim, "Ey Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!" demişti. Allah, "Yoksa inanmadın mı?" buyurdu. İbrâhim, "Yok inandım, lâkin kalbim iyice yatışsın diye **(sordum)**" dedi. Allah Teâlâ, "Öyle ise kuşlardan dört tanesini tut da onları kendine alıştır **(ve her birini keserek etini tüylerine karıştır)**. Sonra her dağ başına onlardan birer parça koy, sonra onları çağır. Koşarak sana geleceklerdir." buyurdu. Hem bil ki Allah, güçlüdür, hikmet sahibidir.

261— Mallarını Allah yolunda **harcayanların** hali, bir tohuma benzer ki o tohum yedi başak sürmüştür. Her başakta yüz **tane** vardır. Allah dilediğine daha da katlar. Allah'ın ihsânı geniş, bilgisi tamdır.

262— Mallarını, Allah yolunda **harcayıp** sonra verdiklerinin arkasından başa kakmayı, gönül incitmeyi reva görmeyen kimseler var ya! Onların Rableri katında pek büyük ecirleri vardır. Onlara hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.

263— Tatlı bir söz ve bir kusur bağışlamak, **arkasından incitmenin geldiği** sadakadan daha hayırlıdır. Allah ganîdir, **(hiç bir şeye muhtaç değildir)**, halîmdir. **(yumuşak davranandır)**.

264— Ey iman edenler! Sadakalarınızı —malını başkalarına gösteriş için **harcayan**, Allah'a ve âhiret gününe inanmayan kimse **gibi basa** kakmak ve gönül kırmakla boşa çıkarmayın. Böylesinin hali, üzerinde biraz toprak bulunan bir kayanın haline benzer ki, ona şiddetli bir yağmur vurunca yapayalçın bırakır. Böyleleri, kazandıklarından hiçbir fayda görmezler. Allah kâfirler gürûhunu doğru yola iletmez.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẕ̤	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'iẕ ǩâle 'İbrâ-hîmu Rabbi 'erinî keyfe tuḥ-yil-
mevtê. Ǩâle 'eve lem tu'-min? Ǩâle belê ve lêkilli-
yeṭme'inne ǩalbî. Ǩâle feḣuẕ 'erbeʿatem-mineṭ-
ṭayri feṣur-hunne 'ileyke ṡümmec-ʿal ʿalê
külli cebelim-min-hunne cuz-'en-ṡümmed-ʿu-
hunne ye'-tî-neke seʿ-yê. Veʿ-lem 'enne-LLâhe
ʿAzîzun Ḥakîm (260) Meṡelul-leẕîne yun-fiǩûne
'emvêlehum fî Sebîli-LLêhi kemeṡeli ḥabbetin
'embetet seb-ʿa senêbile fî külli sümbu-letim-mi-
'etu ḥabbeh. Va-LLâhu yuḍâ-ʿifu limeny-yeşê'. Ve-
LLêhu Vêsi-ʿun ʿAlîm (261) 'El-leẕîne yunfiǩûne
'emvêlehum fî Sebîli-LLêhi ṡümme lê yutbi-ʿûne
mê 'enfeǩû men-nenv-ve lê 'eẕel-lehum 'ecruhum
ʿinde Rabbihim; ve lê ḣav-fun ʿaleyhim ve lê hum
yeḥzenûn (262) ۞ Ǩavlum-meʿ-rûfunv-ve megfiratun
ḣayrummin-ṣadeǩatiny-yetbe-ʿuhê 'eẕê. Ve-
LLêhu Ganiy-yun Ḥalîm (263) Yê-'eyyu-helleẕîne
'êmenû lê tub-ṭilû ṣadeǩ-âtiküm-bil-menni vel-'eẕê
kelleẕî yunfiǩu mêlehû ri-'ê'ennêsi velê yu'-minu
bi-LLêhi vel-Yevmil-'Êḣir. Femeṡeluhû kemeṡeli
ṣafvênin ʿaleyhi turâbun-fe-'eṣâbehû vêbilun fete-
rakehû ṣaldê. Lê yeǩdirûne ʿalê şey-'im-mimmê
kesebû. Va-LLâhu lê yehdil-ǩavmel-kêfirîn (264)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ
اللّٰهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا
وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِۚ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّۜ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ
جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ لَهُ فِيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَٓاءُۖ
فَاَصَابَهَٓا اِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُٓوا اَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّٓا اَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِنَ الْاَرْضِۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِاٰخِذِيهِ اِلَّٓا اَنْ تُغْمِضُوا فِيهِۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
﴿٢٦٧﴾ اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَٓاءِۚ
وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًاۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌۚ
﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَٓاءُۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
اُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًاۜ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّٓا اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ

265— Mallarını Allah'ın rızasını elde etmek ve kendilerini Allah yolunda pay sahibi kılmak için harcayanların hali ise, bir tepedeki bahçenin haline benzer ki, o bahçeye kuvvetli bir yağmur düşmüş da meyvelerini iki kat vermiştir. Ona bol yağmur düşmezse en azından bir çisenti gelir. Allah sizin yaptıklarınızı görür.

266— Sizden biriniz arzu eder mi ki, ağaçları altından ırmaklar akan bir hurma ve üzüm bağı olsun. İçinde kendine ait her türlü meyveler bulunsun; ama üzerine ihtiyarlık çöksün, güçleri yetmez zayıf birtakım çocukları olsun. Derken o bağa ateşli bir bora isabet ederek yanıversin **(de en muhtaç olduğu malı elinden gitsin. O da çoluğu çocuğu ile şaşırıp kalsın!)**. İşte Allah, size, âyetlerini böyle anlatıyor. Gerek ki düşünesiniz.

267— Ey iman edenler! Kazandıklarınızın ve sizin için yerden çıkardığımız mahsûllerin iyilerinden Allah yolunda sarf edin. Kendinizin, ancak göz yumarak alabileceğiniz bayağı şeyleri vermeye yeltenmeyin. Bilin ki, Allah ganîdir, hamîddir **(övülmeye lâyıktır)**.

268— Şeytan, sizi, fakirlikle korkutup çirkin çirkin şeylere teşvik eder. Allah ise kendi tarafından bir bağışlama ve fazla bir kâr vaad ediyor. Allah'ın kudreti geniş, ilmi çoktur.

269— Hikmeti dilediğine verir. Kime de hikmet verilirse, muhakkak ona pek çok hayır verilmiş demektir. Bunu akıl sahiplerinden başkası hatırlamaz.

Elbeḱarah

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسره)
u, ü	= ـُ (ضمه)
e, a	= ـَ (فتحه)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve meṡelul-leẓîne yunfiḱûne 'em-vêlehu-mubtigâ-'e merḍâti-LLêhi ve teṡbîtem-min 'enfusihim kemeṡeli cennetim-bi-rabvetin 'eṣâbehê vêbilun-fe-'êtet 'ukülehê ḍiʻ-feyn. Fe-'il-lem yuṣıb-hê vêbilun-feṭall. Va-LLâhu bimê teʻ-melûne Beṣîr (265) 'E-yeveddü 'e-ḥadüküm 'en-tekûne lehû cennetum-min-neħîlinv-ve 'eʻ-nêbin-tecrî min-teḥtihel-'enhêru, lehû fîhê min-külliṡ-ṡeme-râti ve 'eṣâbehul-kiberu ve lehû ẓürriy-yetun-ḍu-ʻafê-'u fe'eṣâbehê 'iʻ-ṣârun-fîhi nêrun-feḥterak̇at? Keẓêlike yubeyyi-nu-LLâhu lekümul-'êyêti le-ʻalleküm tete-fekkerûn (266) Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû 'enfiḱû min-ṭayyibêti mê kesebtum ve mimmê 'eħracnê leküm-minel-'erḍ. Ve lê te-yemme-mul-ħabîṡe minhu tunfiḱûne ve lestum-bi'êħiẓîhi 'illê 'en-tug-miḍû fîh. Veʻ-le-mû 'enne-LLâhe Ganiy-yun Ḥamîd (267) 'Eṣ-Ṣey-ṭânu ye-ʻidükümul-fekra ve ye'-muruküm-bil-feḥṣê'. Va-LLâhu yeʻidüküm-megfiratem-minhu ve feḍlê. Va-LLâhu Vêsi-ʻun ʻAlîm (268) Yu'til-Ḥikmete meny-yeṣê'; ve meny-yu'-tel-Ḥikmete feḱad 'ûtiye ħayrankeṡîrâ. Ve mê yeẓ-ẓekkeru 'illê 'ulul-'elbêb (269)

وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَاِنَّ
اللّٰهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا
الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَاِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَٓاءَ
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّـَٔاتِكُمْ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰيهُمْ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلِاَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ
اللّٰهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ
لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَٓاءِ الَّذِينَ اُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ يَحْسَبُهُمُ
الْجَاهِلُ اَغْنِيَٓاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمٰيهُمْ
لَا يَسْـَٔلُونَ النَّاسَ اِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ
اللّٰهَ بِهٖ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ اَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ
وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

270— Siz nafaka adına her ne verir veya ne adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur.

271— Eğer sadakaları açıktan verirseniz ne âlâ! Ama onları gizler **(bu sûretle)** fakirlere verirseniz, bu, sizin için daha hayırlıdır. Ve günahlarınızdan bir kısmına keffaret olur. Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır. **(Müslüman olsunlar diye müşriklere sadaka vermek yasak edilince, şu âyet inmiştir):**

272— Onların yola gelmesi sana vazife değildir **(senin vazifen yalnız tebliğdir)**. Lâkin Allah, dilediğine hidâyet eder. Hayır namına ne verirseniz kendiniz içindir. Zaten siz, ancak Allah'ın rızasını dileyerek verirsiniz. Evet, hayır namına ne verirseniz, onun sevabı tam olarak size ödenir. Hakkınız yenmez.

273— **(Sadakalarınızı)** Allah yoluna adayanlara **(verin!)**. Onlar öteye beriye koşup kazanamazlar. Dilenmekten çekindikleri için, bilmeyen onları zengin sanır. Sen onları simalarından tanırsın. İnsanlardan ısrarla bir şey istemezler. Artık hayır adına ne verirseniz, muhakkak Allah onu bilir.

274— Mallarını gece gündüz, gizli ve aşikâr hayra verenler **(yok mu?)**. İşte onların Rableri yanında ecirleri vardır. Onlara hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.

İlbeǩarah	
ḍ = ض	
ṡ = ث	
ş = ص	
ḥ = ح	
ȟ = خ	
ẓ = ذ	
ẕ = ظ	
ṭ = ط	
ǩ = ق	
' = ع	
' = ء	
Med Harfleri	
î = ي	
û = و	
ê, â = ا	
Harekeler	
i, ı = (كسرة)	
u, ü = (ضمة)	
e, a = (فتحة)	
'ev = أو	
ve = وَ	
'ey = أي	
yê = يا	

Ve mê 'enfeǩtum-min-nefeǩatin 'ev neẓertum-min-neẓrin-fe-'inne-LLâhe ye'-lemuh. Ve mê liẓ-ẓâlimîne min 'enşâr (270) 'İn-tubdüş-Şadeǩâti feni'immê hî; ve 'in-tuȟfû-hê ve tu'-tûhel-fuǩarâ-'e fehuve ȟayrul-leküm; ve yukeffiru 'anküm-min-seyyi'êtiküm. Ve-LLêhu bimê te'-melûne Ḣabîr (271) ۞ Leyse 'aleyke hudêhum ve lê-kinne-LLâhe yehdî meny-yeşê'. Ve mê tunfiǩû min ȟayrin-feli-'enfusi-küm. ve mê tun-fiǩûne 'illeb-tigâ-'e Vechi-LLêh. Ve mê tunfiǩû min ȟayriny-yuveffe 'ileyküm ve 'entum lê tuẓle-mûn (272) Lil-fuǩarâ-'illeẓîne 'uḥşırû fî Sebî-li-LLêhi lê yesteṭî-'ûne ḍarben-fil-'erḍi yeḥsebuhumul-cêhilu 'egniyê-'e minet-te-'affuf. Te'-rifuhum-bisîmê-hum lê yes-'elûnennêse 'il-ḥâfê. Ve mê tunfiǩû min ȟay-rin-fe-'inne-LLâhe bihî 'Alîm (273) 'Elleẓîne yun-fiǩûne 'emvêlehum-bil-leyli ven-nehêri sirranvve 'alê-niyeten-felehum 'ecruhum 'inde Rabbi-him; ve lê ȟavfun 'aleyhim ve lê hum yeḥ-zenûn (274)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبٰوا لَا يَقُومُونَ اِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذ۪ي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُٓوا اِنَّمَا
الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰواۢ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰواۜ فَمَنْ جَٓاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّه۪ فَانْتَهٰى فَلَهُ مَا سَلَفَۜ وَاَمْرُهُٓ اِلَى اللّٰهِۜ
وَمَنْ عَادَ فَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ اللّٰهُ
الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَث۪يمٍ ﴿٢٧٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ
اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰٓوا
اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٧٨﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَاْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللّٰهِ
وَرَسُولِه۪ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُ۫سُ اَمْوَالِكُمْۚ لَا تَظْلِمُونَ
وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَاِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ
اِلٰى مَيْسَرَةٍۜ وَاَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْماً تُرْجَعُونَ ف۪يهِ اِلَى اللّٰهِ
ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ

275 — Faiz yiyenler, **(kabirlerinden)** şeytan çarpmış kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bunun sebebi, "Alışveriş, tıpkı faiz gibidir." demeleridir. Halbuki Allah, alışverişi helâl, faizi haram kılmıştır. Bundan böyle kime Rabbinden bir öğüt gelir de faiz yemekten vazgeçerse geçmişi onun olur. Hakkındaki hüküm de Allah'a kalır. Kim de, döner tekrar faiz alırsa, işte bunlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

276—Allah faizi mahveder; sadakaları artırır. Allah, günahkâr hiçbir kâfiri sevmez.

277— İman edip yararlı işler yapanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve zekâtı verenler için Rableri katında ecirleri vardır. Onlara hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmazlar.

278— Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve eğer gerçek mü'minlerseniz, faiz hesabından kalanı terk edin **(almayın)**.

279— Bunu yapmazsanız, o halde Allah ve Resûlünden **(ilân edilmiş)** bir harp bulunduğunu bilin. Eğer tevbe ederseniz sermayeleriniz sizindir. Ne zâlim olursunuz, ne de mazlum!

280— Şayet borçlu, sıkıntıda ise, o halde **(avucu)** genişleyinceye kadar ona mühlet verin. Bununla beraber, eğer bilirseniz, alacağınızı sadaka olarak bağışlamanız sizin için daha hayırlıdır.

281— Öyle bir günden korkun ki, o günde Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra herkese dünyada kazandığı tamamıyla ödenecek ve hiçbir zulme uğramayacaklardır.

Elbek̇arah

ḍ = ض	
ṡ = ث	
ṣ = ص	
ḥ = ح	
ȟ = خ	
ẕ = ذ	
ẓ = ظ	
ṭ = ط	
k̇ = ق	
ʻ = ع	
' = ء	

Med Harfleri

î = ي	
û = و	
ê, â = ا	

Harekeler

i, ı = ◌ِ (كسرة)
u, ü = ◌ُ (ضمة)
e, a = ◌َ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'Elleẕîne ye'-külûner-Ribê lê yek̇ûmûne 'illê kemê
yek̇û-mulleẕî yeteȟabbeṭuhuş-Şey-ṭânu minel-mess.
Ẕêlike bi'ennehum k̇âlû 'innemel-Bey-ʻu miṡ-lur-
Ribê. Ve 'eḥalle-LLâhul-Bey-ʻa ve ḥarramer-Ribê.
Femen-cê'ehû mev-ʻiẓatum-mir-Rabbihî fentehê fe-
lehû mê selef; ve 'emruhû 'ile-LLâh. Ve men ʻâde
fe-'ulê-'ike 'Eṣ-ḥâbun-Nêr; hum fîhê ȟâlidûn (275)
Yemḥa-k̇u-LLâhur-Ribê veyur-biṣ-Ṣadek̇ât. Ve-
LLêhu lê yuḥibbu külle keffêrin 'eṡîm (276) 'İnnel-
leẕîne 'êmenû ve ʻamiluṣ-ṣâliḥâti ve 'ek̇âmuṣ-Ṣalête
ve 'ête-vuz-Zekête lehum 'ecruhum ʻinde Rabbihim;
ve lê ȟavfun ʻaleyhim ve lê hum yeḥzenûn (277)
Yê-'eyyuhelleẕîne 'êmenutteк̇u-LLâhe ve ẕerû mê
bek̇iye miner-Ribê 'in-küntum-Mu'-min-în (278) Fe-
'illemtef-ʻalû fe'-ẕenû bi-ḥarbim-mine-LLâhi ve
Rasûlih; ve 'in-tubtum feleküm ru-'ûsü 'emvêliküm,
lê teẓlimûne ve lê tuẓlemûn (279) Ve 'in-kêne ẕû-
ʻusratin-fe-neẓi-ratun 'ilê meyserah. Ve 'en-teṣaddek̇û
ȟayrul-leküm 'inküntum teʻ-lemûn (280) Vettek̇û
Yevmen-turceʻûne fîhi 'ile-LLâh. Ṡümme tuveffê
küllu nefsimmê kesebet ve hum lê yuẓlemûn (281)

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
فَاكْتُبُوهُۜ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِۖ وَلَا يَأْبَ
كَاتِبٌ اَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْۚ وَلْيُمْلِلِ
الَّذ۪ي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔاۜ
فَاِنْ كَانَ الَّذ۪ي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَف۪يهًا اَوْ ضَع۪يفًا اَوْ لَا يَسْتَط۪يعُ
اَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِۜ وَاسْتَشْهِدُوا شَه۪يدَيْنِ
مِنْ رِجَالِكُمْۚ فَاِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَاَتَانِ مِمَّنْ
تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَٓاءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰيهُمَا فَتُذَكِّرَ اِحْدٰيهُمَا
الْاُخْرٰىۜ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَٓاءُ اِذَا مَا دُعُواۜ وَلَا تَسْـَٔمُٓوا اَنْ
تَكْتُبُوهُ صَغ۪يرًا اَوْ كَب۪يرًا اِلٰٓى اَجَلِه۪ۜ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ
اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُٓوا اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ
تِجَارَةً حَاضِرَةً تُد۪يرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَلَّا
تَكْتُبُوهَاۜ وَاَشْهِدُٓوا اِذَا تَبَايَعْتُمْۖ وَلَا يُضَٓارَّ كَاتِبٌ
وَلَا شَه۪يدٌۜ وَاِنْ تَفْعَلُوا فَاِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْۜ وَاتَّقُوا
اللّٰهَۜ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٢٨٢﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

282— Ey iman edenler! Belirli bir vade ile borçlandığınız vakit onu yazın. Hem aranızda bir kâtip, doğrulukla yazsın. Hiçbir kâtip, Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak bulunan kimse, borcunu yazdırsın. Ve Rabbi olan Allah'dan korksun da, o hakdan hiçbir şeyi eksik bırakmasın. Eğer borçlu akılsız ve zayıf ise yahut kendisi söyleyip yazdıramayacaksa, velisi dosdoğru söyleyip yazdırsın. Erkeklerinizden iki kişiyi de şâhid tutun. Eğer iki erkek olmazsa, o zaman doğruluğuna emin bulunduğunuz şâhidlerden bir erkekle iki kadın gerekir ki, biri unutursa diğeri hatırlatsın. Şâhidler de çağırıldıklarında kaçınmasınlar. Az olsun, çok olsun, hakkı vadesine kadar yazmaktan usanmayın. Böyle yapmanız, Allah indinde adalete daha muvafık, şâhidlik için daha sağlam ve şüpheye düşmemeniz için daha elverişlidir. Meğer ki aranızda hemen devredeceğiniz bir ticaret olsun. O zaman bunu yazmamanızda size bir beis yoktur. Alışveriş yaptığınız zaman şâhid tutun! Kâtibe de, şâhidlik edene de zarar verilmesin. Bunu yaparsanız, mutlaka kendinize dokunacak bir fısk **(itaatsizlik)** olur. Allah'dan korkun, Allah size öğretiyor. Allah her şeyi bilendir.

Ibekarah

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yê-'eyyuhelleẓîne 'êmenû 'iẓê tedê-yentum bi-deynin 'ilê 'ecelim-müsem-men-fektubûh. Vel-yektub-beyneküm kêtibum-bil-ʻadl. Ve lê ye'-be kêtibun 'eny-yektube kemê ʻallemehu-LLâhu fel-yektub. Vel-yumlilillezî ʻaleyhil-ḥak̇k̇u vel-yettek̇i-LLêhe Rabbehû ve lê yeb-ħas minhu şey'ê. Fe'in-kênelleẓî ʻaleyhilḥak̇k̇u sefî-hen 'ev ḍa-ʻîfen 'ev lê yes-teṭîʻu 'eny-yumille huve fel-yumlil veliyyuhû bil-ʻadl. Vesteş-hidû şehîdeyni mir-ricêliküm; fe-'illem yekûnê raculeyni feraculunv-vemra-'etêni mim-menterḍavne mineş-şuhedê-'i 'en-teḍille 'iḥdêhumê fetuẓek-kira 'iḥdêhumel-'uħrâ. Ve lê ye'-beş-şuhedê-'u 'iẓê mê dü-ʻû. Ve lê tes-'emû 'en-tektubûhu ṣagîran 'ev kebîran 'ilê 'ecelih. Ẓêliküm 'ek̇seṭu ʻinde-LLâhi ve 'ek̇vemu liş-şehêdeti ve 'ednê 'ellê tertêbû 'illê 'en-tekûne ticêraten ḥâḍiraten tudîrûnehê beyneküm fe-leyse ʻaleyküm cunêḥun 'ellê tektubûhê. Ve 'eş-hidû 'iẓê tebêyeʻ-tum. Ve lê yuḍârra kêtibunv-ve lê şehîd. Ve 'in-tef-ʻalû fe-'innehû fusûk̇um-biküm. Vettek̇u-LLâh; ve yu-ʻallimukü-mu-LLâh. Va-LLâhu bi-külli şey-'in ʻAlîm (282)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Bakara Sûresi

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ
فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ
رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَاِنَّهُ اٰثِمٌ قَلْبُهُ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ
وَاِنْ تُبْدُوا مَا فٖٓى اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ
اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُولُ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِ
مِنْ رَبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ
وَرُسُلِهٖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهٖ وَقَالُوا
سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ
اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَٓا اِنْ نَسٖينَٓا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَٓا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
اَنْتَ مَوْلٰينَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرٖينَ ﴿٢٨٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سُورَةُ

283— Eğer **yolculukta** olur da kâtip bulamazsanız, o takdirde borçludan alınmış rehineler kâfidir. Şayet birbirinize emin bulunursanız, kendisine güvenilen kimse, üzerindeki emaneti ödesin ve Rabbi Allah'dan korksun. Şâhidliği gizlemeyin. Onu kim gizlerse muhakkak kalbi günahkârdır. Allah bütün yaptıklarınızı bilir.

284— Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Siz içinizdekini açıklasanız da, saklasanız da Allah sizi onunla hesaba çeker. Ve dilediğini bağışlar; dilediğini de azap eder. Allah her şeye kaadirdir.

285— Peygamber, kendisine Rabbinden indirilen **(Kur'-ân)**a iman etti. Mü'minler de iman ettiler. Hepsi Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine inandılar. "Biz Allah'ın peygamberlerinden hiçbirinin arasını ayırdetmeyiz." dediler. Şunu da söylediler: "İşittik ve itaat ettik. Ey Rabbimiz, senin affını dileriz; dönüşümüz de ancak sanadır!".

286— Allah hiç kimseye, gücü yetmeyeceği bir şeyi yüklemez. Herkesin kazandığı kendi lehine, yüklendiği vebal de aleyhinedir. "Ey Rabbimiz! Eğer unuttuk veya hata ettikse, bizi sorumlu tutma. Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi, ağır yük yükleme! Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmeyeceği şeyleri de yükleme! Günahlarımızı affet! Bizi bağışla! Bize merhamet eyle! Sen bizim mevlâmızsın! Artık kâfirler topluluğuna karsı bize yardım et!" **(dediler)**.

Elbek̇arah

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ḣ	=	خ
ẓ	=	ذ
ẓ̱	=	ظ
ṭ	=	ط
k̇	=	ق
ʻ	=	ع
'	=	ء

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Harekeler

i, ı	=	ـِ (كسرة)
u, ü	=	ـُ (ضمة)
e, a	=	ـَ (فتحة)
'ev	=	أَو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

Ve 'in-küntum ʻalê seferinv-ve lem teci-dû kêtiben
feri-hênum-mek̇bûḍah. Fe-'in 'e-mine beʻḍuküm-beʻ-
ḍan-fel-yu-'eddilleẓi'-tumine 'emênetehû velyette-k̇i-
LLêhe Rabbeh. Ve lê tektumuş-şehêdeh; ve meny-
yektumhê fe-'innehû 'ê-ṡimun-k̇albuh. Va-LLâhu
bimê teʻ-melûne ʻAlîm (283) Li-LLêhi mê fis-semêvêti
ve mê fil-'erḍ. Ve 'intubdû mê fî 'en-fusiküm 'ev tuḣ-
fûhu yuḥâ-sibküm-bihi-LLêh. Fe-yeg-firu limeny-
yeşê-'u veyu-ʻaẓẓibu meny-yeşê'; va-LLâhu ʻalê külli
şey-'in-K̇adîr (284) 'Ê-mener-Rasûlu bimê 'un-zile
'iley-hi mir-Rabbihî vel-Mu'-minûn. Kül-lun 'ê-mene
bi-LLêhi ve melê'iketihî ve kütubihî ve rusülih.
Lê nuferrik̇u bey-ne 'eḥadim-mir-rusülih. Ve k̇â-lû
semiʻ-nê ve 'eṭaʻ-nê; Gufrâneke Rabbenê ve 'ileykel-
meṣîr (285) Lê yukelli-fu-LLâhu nef-sen 'illê vus-ʻahê.
Lehê mê kesebet ve ʻaley-hê mek-tesebet. Rabbenê
lê tu-'êḣiẓnê 'in-nesînê 'ev 'eḣṭa'-nê. Rabbenê ve lê
teḥmil ʻaleynê 'iṣ-ran-kemê ḥamel-tehû ʻalel-leẓîne
min-k̇ab-linê. Rabbenê ve lê tuḥammil-nê mê lê
ṭâk̇ate lenê bih. Veʻ-fu ʻannê, veg-fir lenê, verḥam-nê.
'Ente Mevlê-nê fen-ṣurnê ʻalel-k̇av-mil-Kêfirîn (286)

سُورَةُ اٰلِ عِمْرَانَ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ مِائَتَا اٰيَةٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۙ الْحَيُّ الْقَيُّومُۜ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْج۪يلَۙ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ
وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَد۪يدٌۜ وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ
فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِۜ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذ۪ي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ
يَشَٓاءُۜ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
مِنْهُ اٰيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتَابِ وَاُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌۜ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ
زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَٓاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَٓاءَ تَأْو۪يلِه۪ۚ وَمَا يَعْلَمُ
تَأْو۪يلَهُٓ اِلَّا اللّٰهُۢ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ اٰمَنَّا بِه۪ۙ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ
رَبِّنَاۚ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّٓا اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةًۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾
رَبَّنَٓا اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ ف۪يهِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْم۪يعَادَ ﴿٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

(Sûre: 3)

ÂL-İ İMRÂN SÛRESİ

Medine'de inmiştir, 200 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Elif, Lâm, Mîm.

2— Allah, kendisinden başka ilâh olmayan o Allah'dır. Ezelî ve ebedî hayatla bakîdir **(yarattıklarının bütün işlerinde hâkimdir, her şey onunla kaimdir).**

3,4— Sana Kur'ân'ı, ondan önceki kitapları da tasdik edecek, hak ile indirdi. Daha önce, insanlara doğru yolu göstermek için Tevrât ile İncil'i indirmişti. Bir de Hakkı bâtıldan ayıran hükümleri de indirdi. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler yok mu? Onlar için şiddetli bir azap vardır. Allah güçlüdür; intikam alıcıdır.

5— Şüphesiz ki Allah'a yerde ve gökte hiçbir şey gizli kalmaz.

6— Sizi rahimlerde dilediği gibi şekillendiren O'dur. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Mülkünde galip, hikmet sahibi bir O vardır.

7— Sana bu kitabı indiren O'dur. Ondan bir kısım âyetler muhkem **(açık)** dır. Bunlar, kitabın temelidir. Diğer birtakım âyetler de müteşabihdirler. İşte kalblerinde eğrilik bulunanlar, fitne aramak ve teviline gitmek (olmadık yorumlar yapmak) için Kur'ân'ın müteşabih âyetlerinin peşine düşerler. Halbuki onun tevilini Allah'dan başka kimse bilmez. İlimde kökleşmiş olanlar ise, "Biz ona inandık, açık kapalı bütün âyetler Rabbimiz tarafındandır" derler. Ama bunları ancak akıl sahipleri düşünür **(ve şunu da ilâve ederler):**

8— Ey Rabbimiz, bize verdiğin hidâyetten sonra kalblerimizi saptırma! Senin tarafından bize bir rahmet ihsan eyle! Çünkü çok bağışlayan ancak sensin!

9— Ey Rabbimiz, muhakkak ki sen, insanları, geleceğinde hiç şüphe olmayan bir günde toplayacaksın. Şüphesiz, Allah va'dinden dönmez.

ḍ = ض

Êli-‘imrân

ṡ = ث

ṣ = ص

ḥ = ح

ḣ = خ

ẓ = ذ

z̤ = ظ

ṭ = ط

k̇ = ق

‘ = ع

' = ء

Med Harfleri

î = ي

û = و

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

u, ü = ـُ (ضمة)

e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو

ve = وَ

'ey = أي

yê = يا

'ÊLİ-‘İMRÂN

200 ÊYEH — № 3

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif-Lêm-mîm (1) 'E-LLâhu lê 'ilêhe 'illê Hu-
vel-Ḥayyul-K̇ayyûm (2) Nezzele ‘aleykel-Kitê-
be bil-Ḥak̇k̇i muṣaddik̇al-limê beyne yedeyhi ve
'enzelet-Tevrâte vel-'İncîl (3) Min-k̇ablu Hudel-
linnêsi ve 'enzelel-Furk̇ân. 'İnnelleẓîne keferû
bi-'êyêti-LLêhi lehum ‘aẓêbun-şedîd; va-LLâhu
‘Azîzun-Ẓüntik̇âm (4) 'İnne-LLâhe lê yeḣ-fê ‘aleyhi
şey-'un-fil-'erḍi ve lê fis-semê' (5) Huvelleẓî yuṣav-
viruküm fil-'er-ḥâmi keyfe yeşê'. Lê 'ilêhe 'illê
Huvel-‘Azîzul-Ḥakîm (6) Huvelleẓî 'enzele ‘aleykel-
Kitêbe minhu 'êyêtum-Muḥkemêtun hunne 'Ümmul-
Kitêbi ve 'uḣaru Muteşêbihêt. Fe-'emmel-leẓîne
fî k̇ulûbihim zey-gun-feyettebi‘ûne mê teşêbehe
minhub-tigâ-'el-fitneti vebtigâ-'e te'-vîlih. Ve mê
ye‘-lemu te'vîlehû 'ille-LLâh. Ver-Râsiḣûne fil-
‘ilmi yek̇ûlûne 'êmennê bihî küllum-min ‘indi
Rabbinê; ve mê yeẓẓekkeru 'illê 'ulul-'elbêb (7)
Rabbenê lê tuzig k̇ulûbenê be‘-de 'iẓ hedeytenê ve
heb lenê milledünke raḥ-meh; 'inneke 'Entel-Veh-
hêb (8) Rabbenê 'inneke cêmi‘unnêsi li-Yevmil-
lê raybe fîh; 'inne-LLâhe lê yuḣ-liful-mî‘âd (9)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Âl-i İmrân Sûresi

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَدَأْبِ آلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ
اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾
قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ
وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ﴿١٤﴾ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ
مِنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

الَّذِينَ

10— Küfredenler var ya! Onlara ne malları, ne evlatları, Allah'dan **(gelecek azaba karşı)** bir fayda vermeyecektir. Ve işte onlar cehennemin yakıtıdırlar.

11— Tıpkı **Firavun** hânedanının ve onlardan öncekilerin âdeti gibi ki, âyetlerimizi yalanlamışlardı. Allah da onları, işledikleri günahları sebebiyle yakalayıvermişti. Ve Allah'ın azabı şiddetlidir.

12— **(Yâ Muhammed!)** o küfredenlere de ki: "Siz, yakında yenilgiye uğrayacaksınız, ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz". O, ne kötü bir döşektir!

حزب ٣

13— **(Bedir'de)** karşılaşan iki fırkada, sizin için muhakkak bir ibret vardı. Bir fırka Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri kâfirdi. Onlar, diğerlerini **(Müslümanları)** göz göre göre kendilerinin iki misli görüyorlardı **(Müslümanlar 313 kişi, kâfirlerse 1000 kadardı).** Allah, dilediğini yardımı ile destekler. Şüphesiz bunda anlayış sahiplerine kesin bir ibret vardır.

14— İnsanlara; kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma **güzel** atlar, hayvanlar ve ekinler **gibi zevklerin** sevgileri **çok süslü** gösterildi. Bunlar dünya hayatının geçici nimetleridir. Halbuki Allah var ya! İşte **Varılacak yerin bütün** güzelliği O'nun yanındadır.

15— De ki: "Ben size bundan daha hayırlısını haber vereyim mi?". Müttakîler için Rableri katında ağaçları altından ırmaklar akan cennetler vardır. Onlar orada ebedî kalacaklardır. Yine orada **tertemiz eşlerle** Allah'dan bir rıza vardır. Allah kullarını hakkıyle **görmektedir**.

ḍ	= ض

Êli-‘imrân

ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̣	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
‘	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'İnnel-leẓîne keferû len-tug-niye ‘anhum 'emvêluhum
ve lê 'evlêdühum-mine-LLâhi şey-'ê; ve 'ulê-'ike hum
veküdün-nêr (10) Kede'-bi 'êli-Fir-‘avne velleẓîne
min-k̇ablihim. Keẓẓebû bi-'êyêtinê fe-'eḣaẓehumu-
LLêhu bi-ẓünûbihim; va-LLâhu Şedîdül-‘ik̇âb (11)
K̇ul-lilleẓîne keferû setuglebûne ve tuḥşerûne 'ilê
Cehennem; ve bi'-selmi-hêd (12) K̇ad kêne leküm
'Êyetun-fî fi-'eteynil-tek̇atê;fi-'etun-tuk̇â-tilu fî
Sebî-li-LLêhi ve 'uḣrâ kêfiratuny-yerav-nehum-
miṡ-leyhim ra'-yel-‘ayn. Va-LLâhu yu'eyyidü bi-
neṣrihî meny-yeşê'. 'İnne fî ẓêlike le-‘ibratel-li-
'ulil-'ebṣâr (13) Zuyyine lin-nêsi ḥubbuş-şehevêti
minen-nisê-'i vel-benîne vel-k̇anêṭîril-muk̇anṭarati
mineẓẓehebi vel-fiḍḍati vel-ḣay-lil-müsevvemeti
vel-'en-‘âmi vel-ḥarṡ. Ẓêlike metê-‘ul-ḥayêtid-
dünyê; va-LLâhu ‘indehû ḥusnul-me'êb (14) K̇ul
'e-'unebbi-'uküm-biḣayrimmin-ẓêliküm? Lilleẓînet-
tek̇av ‘inde Rabbihim Cennêtun-tecrî min-teḥtihel-
'enhêru ḣâlidîne fîhê ve 'ezvêcum-muṭah-heratunv-ve
riḍvênummine-LLâh. Va-LLâhu Beṣîrum-bil-‘ibêd (15)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Âl-i İmrân Sûresi

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اِنَّنَا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ اَلصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُو۬لُوا الْعِلْمِ قَٓائِمًا بِالْقِسْطِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ
وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ
الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَاِنْ حَٓاجُّوكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ
وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ وَالْاُمِّيِّنَ
ءَاَسْلَمْتُمْ فَاِنْ اَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ
يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ حَقٍّ
وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

16— Onlar ki, "Ey Rabbimiz! Biz gerçekten inandık, sen de bizim günahlarımızı af buyur. Ve bizi cehennem azabından koru!" derler.

17— O, sabredenleri ve sadakat gösterenleri, o divan duranları, o infak edenleri ve o seher vakti istiğfar edenleri... **(hep görür)**.

18— Allah, kendinden başka ilâh olmadığına şâhiddir. Meleklerle ilim sahipleri de hak ve adalet üzere durarak şâhiddirler. Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. Güçlüdür; hikmet sahibidir.

19— Hiç şüphe yok ki, Allah indinde din, İslâm'dır. Kendilerine kitap verilenler ise ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki ihtirastan dolayı, ihtilâfa düştüler. Her kim Allah'ın âyetlerine küfrederse, iyi bilsin ki Allah, çabuk hesap görendir.

20— Eğer **(kâfirler)** seninle **tartışmaya** kalkışırlarsa de ki: "Ben, bana bağlı olanlarla birlikte yüzümü Allah'a tuttum". Kendilerine kitap verilenlerle okuma bilmeyen Arap müşriklerine, "Siz İslâmı kabul ettiniz mi?" diye sor. Eğer İslâmı kabul ederlerse muhakkak doğru yolu bulmuşlardır. Yok yüz çevirirlerse sana düşen ancak tebliğdir. Allah, kulları **(nı)** hakkıyla **görendir**.

21— Allah'ın âyetlerine küfredenler, haksızlıkla peygamberleri öldürenler ve insanlar içinde insaf ve **adaleti** emredenleri öldürenler yok mu? Onları acıklı bir azapla müjdele!.

22— Bunlar, dünya ve âhirette amelleri boşa giden kimselerdir. Onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

ḍ = ض	
'Êli-'imrân	
ṡ = ث	
ṣ = ص	
ḥ = ح	
ḣ = خ	
ẓ = ذ	
ẓ = ظ	
ṭ = ط	
k̇ = ق	
' = ع	
' = ء	
Med Harfleri	
î = ي	
û = و	
ê, â = ا	
Harekeler	
i, ı = ـِ (كسرة)	
u, ü = ـُ (ضمة)	
e, a = ـَ (فتحة)	
'ev = أو	
ve = وَ	
'ey = أي	
yê = يا	

'Elleẓîne yek̇ûlûne Rabbenê 'innenê 'êmennê fegfir
lenê ẓünûbenê vek̇inê 'aẓêben-Nêr (16) 'Eṣ-Ṣâbirîne
veṣ-Ṣâdik̇îne vel-K̇ânitîne velMunfik̇îne vel-
Müstegfirîne bil-'es-ḥâr (17) Şehide-LLâhu 'enne-Hû lê
'ilêhe 'illê Huve velmelê-'iketu ve 'ulul-'ilmi k̇â'imem-
bil-k̇isṭ. Lê 'ilê-he 'illê Huvel-'Azîzul-Ḥakîm (18)
'İnned-Dîne 'inde-LLâhil-'İslêm. Ve meḣtelefel-leẓî-
ne 'ûtul-Kitêbe 'illê mim-be'-di mê cê-'ehumul-'ilmu
begyem-beynehum. Ve meny-yekfur bi-'Êyêti-LLêhi
fe-'inne-LLâhe Serî-'ul-ḥisêb (19) Fe-'in ḥâccûke fek̇ul
'eslemtu vechiye li-LLêhi ve menittebe-'an. Ve k̇ul
lilleẓîne 'ûtul-Kitêbe vel-'ümmiy-yîne 'e-'eslemtum?
Fe-'in 'es-lemû fek̇adih-tedev. Ve 'in-tevel-lev fe-
'innemê 'aley-kel-belêg; va-LLâhu Beṣîrum-bil-'ibêd
(20) 'İnnelleẓîne yekfurûne bi-'Êyêti-LLêhi ve yek̇tulû-
nennebiyyîne bi-gayri ḥak̇-k̇inv-ve yek̇tulûnel-leẓîne
ye'-murûne bilk̇isṭi minen-nêsi febeşşirhum-bi-
'aẓêbin 'elîm (21) 'Ulê-'ikelleẓîne ḥabiṭat 'e'-mêluhum
fid-dünyê vel-'êḣirati ve mê lehum-min-nêṣırîn (22)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Âl-i İmrân Sûresi

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَعْدُودَاتٍ ۖ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ
إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ
مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ
مَنْ تَشَاءُ ۖ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۖ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۖ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ
الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ
فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً ۗ
وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا
فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللَّهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

يَوْمَ

23— Kendilerine kitaptan evrât'tan) bir nasip verilen mseleri görmez misin? alarında hakem olması in Allah'ın kitabına davet unuyorlar da, sonra iç-erinden bir grup yüz evirerek dönüp gidiyorlar.

24— Bunun sebebi;çünkü nlar, "Sayılı günlerden aşka bize aslâ ateş okunmaz." dediler. Ve ydura geldikleri yalanlar, nlerinde kendilerini aldattı.

25— **(Bakalım)** o geleceğinde üphe olmayan kıyamet günü n kendilerini topladığımız e hiç kimseye zulüm dilmeyerek herkese **ünyada)** kazandığı tama-men ödeneceği vakit halleri asıl olacak?

26— De ki: "Ey mülkün ahibi Allah'ım! Sen dilediği-e mülkü verirsin, dilediğin-den de mülkü çeker alırsın; ilediğini aziz edersin, diledi-ğini de zelil kılarsın. Hayır, alnız senin elindedir. Mu-akkak sen her şeye kaadir-sin!

27— Geceyi gündüze ka-arsın, gündüzü de geceye atarsın. Ölüden diriyi çıka-rsın, diriden ölüyü çıkarır-sın; dilediğine hesapsız rızık erirsin".

28— Mü'minler,mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesin.Bunu her kim yaparsa Allah'dan içbir şey **(yani yardım)** yoktur. Ancak, onlardan bir korunma yapmanız başka **(bu takdirde ararlarından korunmak için görünürde dost olabilirsiniz)**. Allah sizi kendisinden sakındırıyor. önüş de ancak Allah'adır.

29— De ki: "Göğüsleriniz içindekini gizleseniz de, açıklasanız da Allah onu bilir. Hem O, öklerde ve yerde ne varsa hepsini bilir. Allah her şeye kaadirdir.

ḍ = ض

Êli-'imrân

ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'Elem tera 'ilel-leẓîne 'ûtû neṣîbem-minel-Kitêbi
yud-'avne 'ilê Kitêbi-LLêhi liyeḥ-küme beynehum
ṡümme yete-vellê ferîk̇um-minhum ve hum-mu'-
riḍûn (23) Ẓêlike bi-'ennehum k̇âlû len-temesse-
nen-Nêru 'illê 'eyyêmem-me'-dûdêt; ve garrahum
fî dînihim-mê kênû yefterûn (24) Fe-keyfe 'iẓê
ceme'-nêhum li-Yevmil-lê raybe fîh, ve vuffi-yet
küllu nefsim-mê kesebet ve hum lê yuẕlemûn (25)
K̇uli-LLêhumme Mêlikel-Mulki tu'til-Mulke men-
teşê-'u vetenzi-'ul-Mulke mimmen-teşê'. Ve tu-'izzu
men-teşê-'u ve tuẕillu men-teşê', bi-yedikel-Ḣayr.
'İnneke 'alê külli şey'in-K̇adîr (26) Tûlicul-leyle
fin-nehêri ve tûlicun-nehêra fil-leyl; ve tuḣricul-
ḥayye minel-meyyiti ve tuḣricul-meyyite minel-
ḥayyi ve terzuk̇u menteşê-'u bi-gayri ḥisêb (27) Lê
yetteḣiẓil-Mu'-minûnel-kêfirîne 'evliyê-'e min-dûnil-
Mu'-minîn. Ve meny-yef-'al ẓêlike fe-leyse mine-
LLêhi fî şey'in 'illê 'en-tettek̇û minhum tuk̇âh. Ve
yuḥaẓẓirukümu-LLâhu Nefseh; ve 'ile-LLâhil-meṣîr
(28) K̇ul 'in-tuḣfû mê fî ṣudûriküm 'ev tubdûhu
ye'-lem-hu-LLâh. Ve ye'-lemu mê fis-semêvêti ve
mê fil-'erḍ. Va-LLâhu 'alê külli şey-'in-K̇adîr (29)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Âl-i İmrân Sûresi

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوٓءٍ
تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُٓ اَمَدًا بَع۪يدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ
وَاللّٰهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُون۪ي
يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
رَح۪يمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ اَط۪يعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِر۪ينَ ﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوحًا وَاٰلَ اِبْرٰه۪يمَ
وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ
وَاللّٰهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٣٤﴾ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنّ۪ي نَذَرْتُ
لَكَ مَا ف۪ي بَطْن۪ي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنّ۪ي اِنَّكَ اَنْتَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٣٥﴾
فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنّ۪ي وَضَعْتُهَٓا اُنْثٰى وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا
وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى وَاِنّ۪ي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنّ۪ٓي اُع۪يذُهَا بِكَ
وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّج۪يمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٍ وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا قَالَتْ
هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

30— O gün herkes **(dünya-ta)**, hayır **olarak** ne yaptıysa ha-ar bulacak. Kötülük **adına** ne aptıysa onu da! İsteyecek ki, on-arla kendi arasında uzak bir me-afe bulunmuş olsun. Yine Allah izi kendisinden sakındırıyor. Al-ah, kullarını çok esirgeyi-cidir.

31— De ki: "Eğer siz Allah'ı seviyorsanız, hemen bana uyun ki Allah da sizi sevsin. Ve günah-larınızı bağışlasın! Allah çok ba-ğışlayıcı, çok merhametlidir."

32— De ki: "Allah'a ve pey-gambere itaat edin!". Eğer yüz çevirirlerse, iyi bilsinler ki, Allah kâfirleri sevmez.

33— Gerçekten Allah, Âdem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini bu âlemler üzerine seçkin kıldı **(peygamberleri onların neslinden getirdi)**.

34— Bu peygamberlerin hep-si birbirinden doğma tek bir zür-riyettir. Allah her şeyi işitir; her şeyi bilir.

35— Hani İmrân'ın karısı **(Hanne)**, "Yâ Rabbi! Ben karnım-daki kayıtsız-şartsız sana ada-dım. Şimdi benden kabul buyur! Çünkü işiten, bilen ancak sensin" demişti.

36— Ne Zaman ki çocuğu doğur-du: "Yâ Rabbi! Ben onu kız do-ğurdum." dedi. Halbuki ne do-ğurduğunu Allah daha iyi biliyor-du. **(Mâbede hizmet için)** erkek, kız gibi değildi. "Bununla bera-ber, ben onun adını Meryem koy-dum; ve işte ben onu ve soyunu kovulmuş şeytanın şerrinden sana ısmarlıyorum" dedi.

37— Bunun üzerine Rabbi, onu güzel bir kabul ile kabul buyurdu ve güzel bir şekilde yetiştirdi. Onu Zekeriyyâ'nın himayesine verdi. Zekeriyyâ ne zaman **(Meryem'in yanına)** mihraba girse, onun yanında yiyecek bulurdu. "Ey Meryem! Bu sana nereden geliyor?" dedi. Meryem, "O, Allah tarafından geliyor. Şüphesiz ki Allah, dilediğini hesapsız rızıklandırır." dedi.

ḍ = ض
'Êli-ʿimrân
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yevme tecidü küllu nefsimmê ʿamilet min ḣayrim-
muḥḍaranv-ve mê ʿamilet min sû'. Te-veddü lev
'enne beynehê ve beynehû 'emedem-be-ʿîdê. Ve
yuḥaẕẕirukümu-LLâhu Nefseh. Va-LLâhu Ra-'û-
fum-bil-ʿibêd (30) Ḳul 'in-küntum tuḥibbûne-LLâhe
fettebi-ʿûnî yuḥ-bibkümu-LLâhu ve yegfir leküm
ẕünûbeküm; va-LLâhu Gafûrur-Raḥîm (31) Ḳul 'eṭî-
ʿu-LLâhe ver-Rasûl; fe-'in-tevellev fe-'inne-LLâhe lê
yuḥibbul-Kêfirîn (32) 'İnne-LLâheṣ-ṭafê 'Êdeme
ve Nûḥanv-ve 'Êle 'İbrâ-hîme ve 'Êle ʿİmrâne ʿalel-
ʿâlemîn (33) Ẕürriy-yetem-beʿ-ḍuhê mim-beʿ-ḍ; ve-
LLêhu Semî-ʿun ʿAlîm (34) 'Iẕ ḳâle-timra-'etu ʿİmrâne
Rabbi 'innî neẕertu leke mê fî beṭnî muḥarraran-
feteḳabbel minnî; 'inneke 'En-tes-Semî-ʿul-ʿAlîm (35)
Felemmê veḍa-ʿathê ḳâlet Rabbi 'innî veḍaʿ-tu-hê
'unṡê! Va-LLâhu 'Eʿ-le-mu bimê veḍa-ʿat ve leyseẕ-
ẕekeru kel-'unṡê. Ve 'innî semmey-tuhê Meryeme ve
'innî 'u-ʿîẕühê bike ve ẕürriyye-tehê mineş-Şeyṭânir-
Racîm (36) Fete-ḳabbelehê Rabbuhê bi-ḳabûlin
ḥaseninv-ve 'em-betehê nebêten ḥasenenv-ve kef-
felehê Zekeriyyê. Küllemê deḣale ʿaleyhê Zekeriyyel-
Miḥrâbe vecede ʿindehê rizḳâ. Ḳâle yê-Meryemu
'ennê leki hêẕê? Ḳâlet huve min ʿindi-LLêh; 'inne-
LLêhe yerzuḳu meny-yeşê-'u bi-gayri ḥisêb (37)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰئِكَةُ وَهُوَ
قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا
بِكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ
وَامْرَاَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ
رَبِّ اجْعَلْ لِي اٰيَةً قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ
اِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٤١﴾
وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰئِكَةُ يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيكِ وَطَهَّرَكِ
وَاصْطَفٰيكِ عَلٰى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي
لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ
نُوحِيهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ
يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ
الْمَلٰئِكَةُ يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَيُكَلِّمُ

38— Orada Zekeriyyâ (aleyhisselâm) Rabbine dua etti, "Ey Rabbim! Bana senin tarafından tertemiz bir nesil ihsan et! Şüphesiz ki sen duayı işitirsin!" dedi.

39— Bunun üzerine, Zekeriyyâ mihrabda namaz kılmaya durduğu sırada, melekler ona, **"(Haberin olsun!)** Allah sana Yahyâ adlı bir çocuk müjdeliyor. O Allah'dan gelen bir kelimeyi **(Hz. İsa'yı)** tasdik edecek, hem bir efendi, hem gayet takvalı ve salihlerden bir peygamber olacak." diye seslendiler.

40— **(Zekeriyyâ)**, "Ya Rabbi! Benim nasıl oğlum olabilir? Kendime ihtiyarlık gelip çatmış, karım da kısırdır" dedi. Allah, "İşte öyle! Allah dilediğini yapar" buyurdu.

41— (Zekeriyyâ aleyhisselâm), "Yâ Rabbi! **(Karımın gebe kaldığına)** bana bir alâmet göster!" dedi. Buyurdu ki: "Senin alâmetin, insanlarla üç gün sadece işaretle konuşmandır. Bununla beraber Rabbini çok zikret ve akşam sabah tesbîh et!".

42— Hani melekler, "Ey Meryem! Gerçekten Allah, seni seçkin kıldı, seni tertemiz büyüttü ve bütün âlemlerin kadınları üzerine üstün **(seçkin)** kıldı.

43— Ey Meryem! Rabbine gönülden itaatte bulun. Secdeye kapan ve rükû edenlerle beraber rükû et!" demişlerdi.

44— İşte bu, gayb haberlerindendir. Sana onu vahy ile bildiriyoruz. Yoksa Meryem'i hangisi himayesine alacak diye, kalemlerini **(kur'a olarak)** atarlarken, sen yanlarında değildin. Çekişirlerken de yanlarında değildin.

45— Bir zaman melekler, "Ey Meryem, haberin olsun! Allah seni kendi tarafından bir kelimeyle müjdeliyor; ismi, Meryem oğlu Mesîh - İsa'dır. Dünyada da, âhirette de şanı yücedir, hem de Allah'a yakın kullardan olacaktır.

ḍ = ض

Êli-‘imrân

ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أَو
ve = وَ
'ey = أَي
yê = يا

Hunêlike de-‘â Zekeriyyê Rabbeh; k̇âle Rabbi
heblî mil-ledünke ẓürriyyeten-ṭayyibeh; 'inneke
Semî-‘ud-dü‘â' (38) Fenêdet-hul-melê-'iketu ve
huve k̇â-'imuny-yuṣallî fil-Miḥrâbi 'enne-LLâhe
yubeşşiruke bi-Yeḥyê muṣaddik̇am-bi-Kelimetim-
mine-LLâhi ve seyyi-denv-ve ḥaṣûranv-ve Nebiyyem-
mineṣ-ṣâliḥîn (39) K̇âle Rabbi 'ennê ye-kûnu lî
gulêmunv-ve k̇ad belega-niyel-kiberu vemra-'etî
‘âk̇ir? K̇âle keẓêli-ke-LLâhu yef-‘alu mê yeşê' (40)
K̇âle Rabbic-‘al-lî 'Êyeh! K̇âle 'Êyetuke 'ellê tukelli-
men-nêse ṡelêṡete 'eyyêmin 'illê ramzê. Veẓkür-
Rab-beke keṡîranv-ve sebbiḥ bil-‘aşiyyi vel-'ibkêr
(41) Ve 'iẓ k̇âletil-melê-'iketu yê-Meryemu 'inne-
LLêheṣṭafêki ve ṭahheraki veṣṭafêki ‘alê nisê-'il-
‘âlemîn (42) Yê-Meryemuk̇nutî li-Rabbiki vescudî
Verke-‘î me‘ar-râki-‘în (43) Ẓêlike min 'embê-'ilgaybi
nûḥîhi 'ileyk. Ve mê künte ledeyhim 'iẓ yulk̇ûne
'ek̇lêmehum 'eyyuhum yekfulu Meryem; ve mê künte
ledeyhim 'iẓ yeḣteṣımûn (44) 'İẓ k̇âletil-melê-'iketu
yê-Meryemu 'inne-LLâhe yubeşşiruki bi-Kelimetim-
minhusmuhul-Mesîḥu ‘Îsebnu-Meryeme vecîhen-
fid-dünyê vel-'Êḣirati ve minel-Muk̇arrabîn (45)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Âl-i İmrân Sûresi

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ
رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ
يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ
﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا اِلٰى بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ اَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ
مِنْ رَبِّكُمْ اَنِّٓي اَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيهِ
فَيَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ
وَاُحْيِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُونَ
وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ
وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ
مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ
رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّٓا اَحَسَّ
عِيسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِٓي اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

حزب ٤

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

46— İnsanlarla hem beşikte, hem yetişkin iken konuşacak ve salihlerden olacak!'' demişlerdi.

47— Meryem, ''Yâ Rabbi! Bana hiçbir insan el sürmemişken benim nasıl çocuğum olabilir?'' dedi. Allah, işte öyle! Allah dilediğini yaratır; O bir şeyin olmasını dileyince ona sadece ''Ol'' der. O da oluverir.'' buyurdu.

48— Allah İsa'ya yazı yazmayı, hikmeti, Tevrât'ı ve İncil'i öğretecek.

49— O'nu İsrâiloğullarına peygamber olarak gönderecek; onlara şöyle diyecek: ''Ben size hakikaten, Rabbinizden bir mûcize ile geldim. Ben, size çamurdan kuş şeklinde bir taslak yapar, ona üfürürüm de Allah'ın izniyle hemen kuş olur. Ve Allah'ın izniyle anadan doğma körü, alaca hastalığına tutulanı iyi ederim. Ölüleri diriltirim; evlerinizde yediğiniz ve biriktirdiğiniz şeyleri de size haber veririm. Eğer mü'minlerseniz, elbette bunda sizin için bir ibret vardır.

50— Hem önümdeki Tevrât'ı tasdîk ederek, hem de size haram edilen (içyağı ve deve eti gibi) bazı şeyleri helâl kılmak için geldim. Size **(peygamberliğimi isbat eden)** bir mûcize getirdim. Artık Allah'dan korkun ve bana itaat edin!

51— Şüphesiz ki Allah hem benim Rabbim, hem sizin Rabbinizdir. O halde, ona ibadet edin. İşte doğru yol budur!''.

52— İsa Yahûdilerden küfrü **(ve kendisini öldürmek istediklerini)** sezince, ''Allah yolunda bana yardımcılar kim olacak?'' dedi. Havârîler, ''Biz, Allah **(dinin)** in yardımcılarıyız, Allah'a iman ettik; şâhid ol ki **(ey İsa)** biz Müslümanlarız!'' dedi **(ler)**.

ḍ	= ض
'Êli-ʿimrân	
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve yukelli-munnêse filmehdi ve kehlenv-ve mineş-
şâliḥîn (46) Ḳâlet Rabbi 'ennê yekûnu lî veledünv-ve
lem yemsesnî beşer. Ḳâle keẕêliki-LLêhu yeħ-luḳu mê
yeşê'; 'iẕê, ḳaḍâ 'emran-fe-'innemê ye-ḳûlu lehû KÜN-
fe-yekûn (47) Ve yu-ʿallimuhul-Kitêbe vel-Ḥikmete
vet-Tevrâte vel-'İncîl (48) Ve Rasûlen 'ilê Benî-'İsrâ-'îl;
'ennî ḳad ci'-tu-kümbi-'Êyetim-mir-Rabbiküm 'en-nî
'eħluḳu leküm-mineṭ-ṭîni ke-hey-'etiṭ-ṭayri fe 'enfuħu
fîhi fe-yekûnu ṭayram-bi-'iẕni-LLêh. Ve 'ubri-'ul-
'ekmehe vel-'ebraṣa ve 'uḥ-yil-mevtê bi-'iẕni-LLêh.
Ve 'unebbi-'üküm-bimê te'-külûne ve mê tedde-
ħi-rûne fî buyûtiküm. 'İnne fî ẕêlike le-'êyetel-
leküm 'in-küntum-Mu'-minîn (49) Ve Muṣaddiḳal-
limê beyne yedeyye minet-Tevrâti ve li-'uḥille
leküm-beʿ-ḍalleẕî ḥurrime ʿaleyküm ve ci'-tu-
küm-bi-'Êyetim-mir-Rabbi-küm, fetteḳu-LLâhe
ve 'eṭî-ʿûn (50) 'İnne-LLâhe Rabbî ve Rabbuküm
feʿ-budûh. Hêẕê Ṣırâṭum-müsteḳîm (51) ۞ Felem-
mê 'eḥasse ʿÎsê min-humul-Küfra ḳâle men 'Enṣârî
'ile-LLâh? Ḳâlel-Ḥavê-riyyûne neḥnu 'Enṣâru-LLâh,
'êmennê bi-LLêhi veş-hed bi-'ennê Müslimûn (52)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Âl-i Imrân Sûresi

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدٖينَ
﴿٥٣﴾ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرٖينَ ﴿٥٤﴾ اِذْ قَالَ
اللّٰهُ يَا عٖيسٰٓى اِنّٖى مُتَوَفّٖيكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذٖينَ
كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذٖينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فٖيمَا كُنْتُمْ
فٖيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا الَّذٖينَ كَفَرُوا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
شَدٖيدًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٖينَ ﴿٥٦﴾
وَاَمَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفّٖيهِمْ اُجُورَهُمْ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمٖينَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ
مِنَ الْاٰيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكٖيمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ مَثَلَ عٖيسٰى عِنْدَ
اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
﴿٥٩﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرٖينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ
حَٓاجَّكَ فٖيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ
اَبْنَٓاءَنَا وَاَبْنَٓاءَكُمْ وَنِسَٓاءَنَا وَنِسَٓاءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ
ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِبٖينَ ﴿٦١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın	
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale	

اِنَّ هٰذَا

53— "Ey Rabbimiz! ndirdiğin **(İncil)**e iman ettik e peygamberin **(İsa'y)**a âbi olduk. Şimdi bizi, şâhidlerle beraber yaz!" dediler.

54— **(Yahûdiler, İsa'yı öldürmek için)** hile yaptılar. Allah da hilelerine karşılık erdi **(Öldürmek isteyen kişiyi İsa'ya benzetti de onu öldürdüler. Hz. İsa'yı göklere kaldırdı).** Allah, hilekârlara cezasını verenlerin en hayırlısıdır.

55— Hani Allah, "Yâ İsa! Ben seni **öldürüp** bana kaldıracağım; seni, küfredenlerden temizleyeceğim. Ve sana bağlı olanları kıyamet gününe kadar küfredenlerin üstünde tutacağım. Sonra dönüşünüz de yalnız banadır. İhtilâf ettiğiniz şeyler hakkında o vakit aranızda hükmü ben vereceğim." demişti.

56— Küfredenlere gelince, dünya ve âhirette şiddetli bir azapla cezalandıracağım. Onlar için hiçbir yardımcı da yoktur.

57— İman edip yararlı işler yapanlara gelince, Allah onların ecirlerini tamamiyle öder. Allah zâlimleri sevmez.

58— İşte bu hüküm var ya! Biz onu sana âyetlerden ve hikmet dolu Kur'ân'dan okuyoruz.

59— Muhakkak, Allah indinde İsa'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir. Allah, Âdem'i topraktan yarattı, sonra ona "Ol" dedi. O da, oluverdi **(İsa da öyledir)**.

60— Bu hak, senin Rabbindendir. Bundan dolayı şüphe edenlerden olma.

61— Sana gelen ilimden sonra artık her kim seninle tartışmaya kalkarsa şöyle de: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendilerimizi ve kendilerinizi çağıralım. Sonra can-ı gönülden dua edelim de, Allah'ın lânetini yalancıların boynuna dolayalım!".

ḍ	= ض

'Êli-ʿimrân

ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Rabbenê 'êmennê bimê 'enzelte vettebeʿ-ner-Ra-
sûle fek-tubnê me-ʿaş-Şêhidîn (53) Ve mekerû ve
mekera-LLâh; va-LLâhu Ḣayrul-mêkirîn (54) 'İẕ
ḳâle-LLâhu yê-ʿÎsê 'innî mute-veffîke ve râfi-ʿuke
'i-leyye ve muṭahhi-ruke minel-leẕîne keferû ve cê-
ʿilulleẕî-nettebe-ʿûke fev-ḳalleẕîne keferû 'ilê Yevmil-
Ḳiyêmeh. Ṡümme 'ileyye merciʿuküm fe-'eḥkümu
beynekum fîmê küntum fîhi teḣ-telifûn (55) Fe-
'emmelleẕîne keferû fe-'u-ʿaẕẕibuhum ʿaẕêben-şedî-
den-fiddünyê vel-'Êḣirati, ve mê lehum-min-nêṣırîn
(56) Ve 'emmelleẕîne 'êmenû ve ʿamiluṣ-ṣâliḥâti
feyu-veffîhim 'ucûrahum; va-LLâhu lê yuḥibbuẓ-
ẓâlimîn (57) Ẕêlike net-lûhu ʿaleyke minel-'Êyêti
veẕ-Ẕikril-Ḥakîm (58) 'İnne meṡele ʿÎsê ʿinde-LLâhi
ke-meṡeli 'Êdem; ḣaleḳahû min-turâbin-ṡümme
ḳâle lehû KÜN-feyekûn (59) 'El-Ḥaḳḳu mir-Rabbike
felê teküm-minel mumterîn (60) Femen ḥâcceke
fîhi mimbeʿ-di mê cê-'eke minel-ʿilmi feḳul te-
ʿâlev ned-ʿu 'eb-nê-'enê ve 'eb-nê-'eküm ve nisê-'enê
ve nisê-'eküm ve 'enfusenê ve 'enfuseküm ṡümme
nebte-hil fenec-ʿal-leʿ-neta-LLâhi ʿalel-kêẕibîn (61)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُۜ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَهُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٦٢﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ بِالْمُفْسِدٖينَ
﴿٦٣﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَٓاءٍ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا
وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ فَاِنْ تَوَلَّوْا
فَقُولُوا اشْهَدُوا بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَٓاجُّونَ
فٖٓي اِبْرٰهٖيمَ وَمَٓا اُنْزِلَتِ التَّوْرٰيةُ وَالْاِنْجٖيلُ اِلَّا مِنْ بَعْدِهٖۜ اَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ حَاجَجْتُمْ فٖيمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَٓاجُّونَ فٖيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ اِبْرٰهٖيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِنْ
كَانَ حَنٖيفًا مُسْلِمًاۜ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿٦٧﴾ اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ
بِاِبْرٰهٖيمَ لَلَّذٖينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذٖينَ اٰمَنُواۜ وَاللّٰهُ
وَلِيُّ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْۜ
وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَٓا اَهْلَ
الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

Âl-i İmrân Sûresi

62— Şüphesiz ki bu, (İsa hakkındaki) kıssanın hak ifadesidir. Allah'dan başka hiçbir ilâh yoktur. Ve şüphesiz Allah güçlü ve hikmetli olan o Allah'dır.

63— Eğer yine yüz çevirirlerse, Allah fesadçıları çok iyi bilendir.

64— De ki: "Ey ehl-i kitap! Bizimle sizin aranızda ortak olan bir kelimeye gelin. **(Şöyle ki:)** "Allah'dan başkasına kulluk etmeyelim O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da birbirimizi Rabler edinmeyelim!". "Eğer bundan yüz çevirirlerse, "Şâhid olun, biz Müslümanlarız." deyin!

65— Ey ehl-i kitap! Niçin İbrâhim hakkında tartışıyorsunuz? Halbuki Tevrât ve İncil ancak ondan sonra indirildi. Bunu da mı akıl etmiyorsunuz?.

66— İşte sizler, onlarsınız ki hakkında biraz bilginiz olan şeyde **(yani Mûsa ve İsa için)** tartıştınız ama hiçbir ilminiz olmayan şeyde **(İbrâhim hakkında)** niçin tartışıyorsunuz? Halbuki Allah bilir, siz bilmezsiniz.

67— İbrâhim ne Yahûdi idi, ne de Hıristiyan! Lâkin o, dosdoğru bir Müslümandı. O, müşriklerden de değildi.

68— Gerçekten İbrâhim'e insanların en yakını, zamanında ona uyanlara, şu peygamber ve ona iman edenlerdir. Allah da mü'minlerin yardımcısıdır.

69— Ehl-i kitaptan bir grup, sizi şaşırtmak istedi. Ama onlar, ancak kendilerini şaşırtırlar da farkında bile olmazlar.

70— Ey ehl-i kitap! **(İncil ve Tevrât'ta peygamberin vasfını)** görüp dururken, niçin Allah'ın âyetlerine küfredersiniz.

ḍ = ض

'Êli-'imrân

ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnne hêẓê lehuvel-ḳaṣa-ṣul-ḥaḳḳ; ve mê min 'ilê-
hin 'ille-LLâh; ve 'inne-LLâhe le-Huvel-'Azîzul-
Ḥakîm (62) Fe-'in-te-vel-lev fe-'inne-LLâhe 'Alîmum-
bil-mufsidîn (63) Ḳul yê-'Ehlel-Kitêbi te'âlev 'ilê
Kelimetin-sevê'im-beynenê ve beyneküm 'ellê
ne'-bude 'ille-LLâhe ve lê nuşrike bihî şey-'env-
ve lê yetteḣiẓe be'-ḍunê be'-ḍan 'erbêbemmin-
dûni-LLêh. Fe-'in-te-vel-lev feḳûluş-hedû bi-'ennê
Müslimûn (64) Yê-'Ehlel-Kitêbi lime tuḥâccûne fî
'İbrâ-hîme ve mê 'unziletit-Tevrâtu vel-'İncîlu 'illê
mim-be'-dih? 'Efelê te'-ḳilûn (65) Hê-'entum hê-'ulê'i
ḥâcectum fîmê leküm-bihî 'ilmun-felime tuḥâccûne
fîmê leyse leküm-bihî 'ilm? Va-LLâhu ye'-lemu
ve 'entum lê te'-lemûn (66) Mê kêne 'İbrâhîmu
Yehû-diyyenv-ve lê Neṣrâniyyenv-ve lêkin-kêne
Ḥanîfem-müslimê, ve mê kêne minel-muşrikîn (67)
'İnne 'ev-lennêsi bi-'İbrâhîme lelleẓînet-tebe-'ûhu
ve hêẓen-Nebiyyu velleẓîne 'êmenû; va-LLâhu
Veliyyul-Mu'-minîn (68) Veddeṭ-ṭâ-'ifetum-min 'Ehlil-
Kitêbi lev yuḍil-lûneküm. Ve mê yuḍil-lûne 'illê
'enfusehum ve mê yeş'urûn (69) Yê-'Ehlel-Kitêbi lime
tekfurûne bi-'Êyêti-LLêhi ve 'entum teş-hedûn (70)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Âl-i İmrân Sûresi

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اٰمِنُوا بِالَّذٖٓي اُنْزِلَ
عَلَى الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُٓوا اٰخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَۚ
﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُٓوا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دٖينَكُمْۜ قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ
اَنْ يُؤْتٰٓى اَحَدٌ مِثْلَ مَٓا اُوتٖيتُمْ اَوْ يُحَٓاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْۜ
قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِۚ يُؤْتٖيهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ
وَاسِعٌ عَلٖيمٌۚ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظٖيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ
بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَۚ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِدٖينَارٍ لَا يُؤَدِّهٖٓ
اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَٓائِمًاۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا
فِي الْاُمِّيّٖنَ سَبٖيلٌۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلٰى
مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقٖينَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ
الَّذٖينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلٖيلًا
اُو۬لٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ
وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكّٖيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٧٧﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَاِنَّ مِنْهُمْ

71— Ey ehl-i kitap! Bilip dururken niçin hakkı bâtılla karıştırıyor ve hakkı gizliyorsunuz?

72— Ehl-i kitaptan bir toplulukta şöyle dedi: ''İman edenlere indirilen Kur'ân'a, günün **başlangıcında** inanın; sonunda da küfredin! Olur ki **(dinlerinden)** dönerler.

73— Ve kendi dininize uyanlardan başkasına inanmayın!''. De ki: ''Doğru yol Allah'ın yoludur. Size verilen **şeyin benzerinin** başka birine veriliyor veya Rabbinizin huzurunda size **üstün gelecekler** diye mi bu?''. De ki: ''Fazilet Allah'ın elindedir; onu dilediğine verir. Allah rahmeti bol olandır; her şeyi bilendir.''

74— Dilediği kimseye rahmetini tahsis eder. Hem Allah, büyük **lütuf ve ihsan** sahibidir.

75— Ehl-i kitaptan öylesi vardır ki, kendisine yükle **(altın)** emanet bıraksan onu sana öder. Öylesi de vardır ki, ona bir altın versen, tepesine dikilmedikçe, onu sana iade etmez. Bunun sebebi; çünkü bunlar, ''Bizim aleyhimize cahil (arablarda) yol yoktur **(yani onların malını almakla bize günah yoktur)**'' derler ve bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.

76— Hayır yol var, Allah var. Her kim ahdini yerine getirir ve Allah'dan korkarsa, bilsin ki, Allah muhakkak takvâ sahiplerini sever.

77— Allah'ın ahdini ve kendi yeminlerini birkaç paraya satanlar yok mu? İşte onların âhirette hiçbir payı yoktur. Allah onlarla konuşmayacak; kıyamet gününde onlara bakmayacak ve kendilerini temize çıkarmayacaktır. Onlar için acıklı bir azap vardır.

ḍ = ض
'Êli-‘imrân
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ẖ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ◌ِ (كسرة)
u, ü = ◌ُ (ضمة)
e, a = ◌َ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yê-'Ehlel-Kitêbi lime tel-bisûnel-ḥak̇k̇a bil-bêṭili
ve tektumûnel-ḥak̇k̇a ve 'entum te‘-lemûn (71) Ve
k̇âleṭ-ṭâ-'ifetum-min 'Ehlil-Kitêbi 'êminû billeẕî
'unzile ‘alelleẕîne 'ê-menû vechen-nehêri vekfurû
'êẖirahû le‘allehum yerci-‘ûn (72) Ve lê tu'-minû
'illê limen-tebi-‘a Dîneküm. K̇ul 'innel-hudê hude-
LLêhi 'eny-yu'-tê 'eḥadüm-miṡle mê 'ûtîtum 'ev
yuḥâc-cûküm ‘inde Rabbiküm. K̇ul 'innel-feḍle bi-
yedi-LLêh; yu'-tîhi meny-yeşê'; va-LLâhu Vêsi-‘un
‘Alîm (73) Yeẖ-teṣṣu bi-raḥmetihî meny-yeşê'. Ve-
LLêhu Ẕülfeḍlil-‘Aẓîm (74) ۞ Ve min 'Ehlil-Kitêbi
men 'in-te'-menhu bi-k̇inṭâ-riny-yu-'eddihî 'ileyk. Ve
minhum-men 'in-te'-menhu bi-dînêril-lê yu-'eddihî
'ileyke 'illê mê dümte ‘aleyhi k̇â-'imê. Ẕêlike bi-
'ennehum k̇âlû leyse ‘aleynê fil-'üm-miyyîne sebîl.
Ve yek̇û-lûne ‘ale-LLâhil-keẕibe ve hum ye‘-lemûn
(75) Belê men 'evfê bi-‘ahdihî vettek̇â fe-'inne-LLâhe
yuḥibbul-Muttek̇în (76) 'İnnelleẕîne yeşterûne bi-
‘ahdi-LLêhi ve 'eymênihim ṡemenen-k̇alîlen 'ulê-'ike
lê ẖalêk̇a lehum fil-'Êẖirati ve lê yukellimu-humu-
LLêhu ve lê yenẓuru 'ileyhim Yev-mel-K̇iyêmeti
ve lê yuzekkî-him; ve lehum ‘aẕêbun 'elîm (77)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِۚ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَلٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَدْرُسُونَۙ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ
وَالنَّبِيِّنَ اَرْبَابًاۜ اَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ۟
﴿٨٠﴾ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَٓا اٰتَيْتُكُمْ
مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ
لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهُۜ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ
عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِيۜ قَالُٓوا اَقْرَرْنَاۜ قَالَ فَاشْهَدُوا وَاَنَا
مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهُٓ اَسْلَمَ
مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

78— Ehl-i kitaptan bir grup da vardır. Kitab **(okumak)** da dillerini eğer bükerler ki, siz, onu kitaptan sanasınız. Halbuki o, kitaptan değildir. "Bu, Allah'dandır." derler; Halbuki Allah tarafından değildir. Allah adına bile bile yalan söylerler.

79— Hiçbir insana yakışmaz ki, Allah ona kitap versin, hüküm versin, peygamberlik versin de sonra insanlara, "Allah'ı bırakıp bana kul olun!" desin. Lâkin, "Kitabı öğretmeniz ve öğrenmeniz sebebiyle rabbaniler olun!" **(der)**.

80— Size, meleklerle peygamberleri Rab edinmenizi de emretmez. Siz Müslüman olduktan sonra, size küfrü mü emredecek?

81— Hatırla ki, Allah vaktiyle peygamberlerden şöyle bir söz almıştı: "Celâlim hakkı için! Size kitap ve hikmetten her ne verilir de sonra elinizdeki kitabı tasdik eden bir peygamber gelirse, ona mutlaka iman edecek ve mutlaka yardımda bulunacaksınız. Bunu kabul ettiniz mi? Ve bunun üzerine benim ağır ahdimi boynunuza aldınız mı?" buyurmuştu. kabul ettik!" dediler. "Öyle ise şâhid olun, ben de sizinle beraber şâhidlerdenim" buyurdu.

82— Artık bu **(ikrardan)** sonra kim yüz çevirirse, işte onlar fâsıkların tâ kendileridir.

83— Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Halbuki göklerde ve yerde ne varsa hepsi ister istemez O'na teslim olmuştur. Hep O'na döndürülüp götürüleceklerdir.

ḍ = ض

'Êli-ʿimrân

ṡ = ث

ṣ = ص

ḥ = ح

ħ = خ

ẓ = ذ

ẕ = ظ

ṭ = ط

ḳ = ق

ʿ = ع

' = ء

Med Harfleri

î = ي

û = و

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

u, ü = ـُ (ضمة)

e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو

ve = وَ

'ey = أي

yê = يا

Ve 'inne minhum leferîḳany-yel-vûne 'elsi-netehum-
bil-Kitêbi li-teḥsebûhu mi-nel-Kitêbi ve mê huve
mi-nel-Kitêb. Ve yeḳûlûne huve min-ʿindi-LLêhi ve
mê huve min ʿindi-LLêh; ve yeḳûlûne ʿale-LLâhil-
keẓibe ve hum yeʿ-lemûn (78) Mê kêne li-beşerin
'eny-yu'-ti-ye-hu-LLâhul-Kitêbe vel-Ḥukme ven-
Nubuvvete ṡümme yeḳûle linnêsi kûnû ʿibêdellî
min-dûni-LLêhi ve lêkin-kûnû Rabbê-niyyîne bimê
küntum tuʿallimûnel-Kitêbe ve bimê küntum tedru-
sûn (79) Ve lê ye'-muraküm 'en-tetteħiẓül-melê-'ikete
ven-nebiyyîne 'erbêbê. 'Eye'-murukümbil-küfri beʿ-
de 'iẓ 'entum-müslimûn (80) Ve 'iẓ 'eħaẓe-LLâhu
Mîṡêḳan-Nebiyyîne lemê 'êteytuküm-min-Kitêbinv-
ve Ḥikmetin-ṡümme cê-'eküm Rasûlum-Muṣaddiḳul-
limê me-ʿaküm letu'-minunne bihî ve le-tenṣu-
runneh. Ḳâle 'e'eḳrartum ve 'eħaẓtum ʿalê ẓêliküm
'iṣrî? Ḳâlû 'eḳrarnê. Ḳâle feş-hedû ve 'ene me-
ʿaküm-mineş-Şêhidîn (81) Femen-te-vellê beʿ-de
ẓêlike fe-'ulê-'ike humulfêsiḳûn (82) 'Efe-gayra Dîni-
LLêhi yeb-gûne ve lehû 'esleme menfis-semêvêti
vel-'erḍi ṭavʿanv-ve kerhenv-ve 'ileyhi yurce-ʿûn (83)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ
وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَٓا اُوتِيَ
مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ
دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ
يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ وَشَهِدُٓوا
اَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَٓاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾
اُولٰٓئِكَ جَزَٓاؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ
اَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا
فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ
ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الضَّٓالُّونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدٰى بِهِ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

لَنْ تَنَالُوا

84— De ki: "Biz Allah'a ve bize indirilen **(Kur'ân)** a iman ettik. İbrâhim'e, İsmâil'e, İshak'a, Yakûb'a ve oğullarına indirilenlere de; Mûsa'ya, İsa'ya ve diğer peygamberlere Rablerinden verilenlere de inandık, onlardan hiçbirinin arasında fark gözetmeyiz. Biz o Allah'a boyun eğen Müslümanlarız!".

85— Her kim İslâm'dan başka bir din ararsa bilsin ki, o din kendisinden aslâ kabul edilmeyecektir. Âhirette de o kimse zarar çekenlerden olacaktır.

86— Kendilerine apaçık deliller gelmişken ve peygamberin hak olduğuna şehâdet etmişlerken, imanlarının arkasından küfre sapan bir kavmi, Allah nasıl hidâyete erdirir? Allah zalimler topluluğuna hidâyet vermez.

87— Bu gibilerin cezası; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti onların üzerine olmasıdır.

88— Onlar orada ebedî kalacaklar; kendilerinden azap hafifletilmeyecek, onlara fırsatta de verilmeyecektir.

89— Ancak bundan sonra tevbe edip hallerini düzeltenler başka! Zira Allah, çok bağışlayıcı ve çok esirgeyicidir.

90— **(Mûsa'ya)** iman ettikten sonra **(İsa'yı)** inkâr edenlerin ve sonra **(Muhammed'e)** küfürlerini artıranların son nefeste elbette tevbeleri kabul edilmeyecektir. Bunlar sapıkların tâ kendileridir.

91— Küfredenler ve kâfir olarak ölenler yok mu? Bunlardan her biri kendini kurtarmak için dünya dolusu altın verse, yine aslâ hiçbirinden kabul edilmeyecektir. Bunlar için acıklı bir azap vardır. Onların yardım edecek kimseleri de yoktur.

ḍ = ض
'Êli-'imrân
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler
i, ı = ِ (كسرة)
u,ü = ُ (ضمة)
e,a = َ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

K̇ul 'êmennê bi-LLêhi ve mê 'unzile 'aleynê ve
mê 'unzile 'alê 'İbrâhîme ve 'İsmê-'île ve 'İs-
ḥâk̇a ve Ye'k̇ûbe vel-'Esbêṭi ve mê 'ûtiye Mûsê ve
'Îsê vennebiyyûne mir-Rabbihim. Lê nuferrik̇u
beyne 'eḥadim-minhum, ve neḥnu lehû Müslim-
ûn (84) Ve meny-yebtegı gayral-'İslêmi Dînen-
feleny-yuk̇bele minh; ve huve fil-'Êḣirati minel-
ḣâsirîn (85) Keyfe yehdi-LLêhu k̇avmen-keferû be'-
de 'îmênihim ve şehidû 'enner-Rasûle ḥak̇k̇unv-ve
cê'ehumul-Beyyinêt? Va-LLâhu lê yehdil-k̇avmeẓ-
ẓâlimîn (86) 'Ulê-'ike cezê-'uhum 'enne 'aleyhim
le'-neta-LLâhi vel-melê-'iketi vennêsi 'ecme'în (87)
Ḣâlidîne fîhê; lê yuḣaffefu 'anhumul-'aẓêbu ve
lê hum yunẓarûn (88) 'İllel-leẓîne têbû mim-be'-di
ẓêlike ve 'eṣleḥû; fe'inne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm
(89) 'İnnel-leẓîne keferû be'de 'îmênihim ṡümmez-
dêdû küfrallen-tuk̇bele tev-betuhum; ve 'ulê-'ike
humuḍ-ḍâl-lûn (90) 'İnnel-leẓîne keferû ve mêtû ve
hum küffêrun-feleny-yuk̇bele min 'eḥadihim-mil-
'ul-'erḍi ẓehebenv-ve leviftedê bih. 'Ulê-'ike le-hum
'aẓêbun 'elîmunv-ve mê lehum-min-nêṣırîn (91)

4 elif uzatmak vâcib
1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
2 veya 4 elif uzatmak vâcib
Bir elif uzatılır
İhfa ve Gunne yerleri
İdgam ve okunmayan harfler
Kalın
Kalkale

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ
اللّٰهَ بِه۪ عَل۪يمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اِلَّا
مَا حَرَّمَ اِسْرَٓائ۪يلُ عَلٰى نَفْسِه۪ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰيةُۜ قُلْ فَأْتُوا
بِالتَّوْرٰيةِ فَاتْلُوهَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ
فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ اِبْرٰه۪يمَ حَن۪يفًاۜ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ
اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذ۪ي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَم۪ينَۚ ﴿٩٦﴾
ف۪يهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ اِبْرٰه۪يمَۚ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًاۜ وَلِلّٰهِ
عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَب۪يلًاۜ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ
غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَم۪ينَ ﴿٩٧﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِۗ
وَاللّٰهُ شَه۪يدٌ عَلٰى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ
لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَاَنْتُمْ شُهَدَٓاءُۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تُط۪يعُوا فَر۪يقًا مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا
الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ ا۪يمَانِكُمْ كَافِر۪ينَ ﴿١٠٠﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

92— Siz sevdiğiniz şeylerden Allah için harcamadıkça asla iyiliğe erişemezsiniz. Sadaka olarak ne verirseniz şüphesiz Allah onu çok iyi bilir.

93— Tevrât indirilmezden önce Yakûb'un kendine haram kıldığından başka bütün yiyecekler İsrâiloğullarına helâldi. De ki: "Eğer doğru söylüyorsanız haydi Tevrât'ı getirin de okuyuverin!".

94— Artık bundan sonra kim Allah'a karşı yalan söyleyip iftira atarsa, işte onlar zalimlerin tâ kendileridir.

95— De ki: "Allah doğru buyurmuştur. O halde siz hemen muvahhit olarak İbrâhim'in dinine tâbi olun! O, hiçbir zaman müşriklerden olmadı".

96— Şüphesiz ki, insanlar için kurulan ilk mabed, elbette Mekke'deki o çok mübarek ve bütün âlemlere hidâyet olan Beyt'dir.

97— Orada açık alâmetler vardır **(ki bunlardan biri)** İbrahim makamıdır. Oraya giren güvende olur. **(kendisine dokunulmaz).** Yoluna gücü yeten her kimse için Beyt'i haccetmek, insanlar üzerinde Allah'ın bir hakkıdır. Ve her kim **(bu hakkı)** inkâr ederse **(bilsin ki)**, Allah bütün âlemlerden müstağnidir **(onlara muhtaç değildir)**.

98— De ki: "Ey ehl-i kitap! Niçin Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz? Halbuki Allah sizin yaptıklarınızı görüp duruyor".

99— De ki: "Ey ehl-i kitap! Niçin iman edenleri Allah'ın yolundan çeviriyorsunuz? Görüp durduğunuz halde, neden onun eğriliğini istiyorsunuz? Ama Allah yaptıklarınızdan gafil değildir."

100— Ey iman edenler! Eğer siz ehl-i kitaptan bir gruba uyarsanız sizi, imanınızdan sonra, çevirip kâfir yaparlar.

ḍ = ض
'Êli-‘imrân
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Len-tenêlul-birra ḥattê tunfiḳû mimmê tuḥibbûn.
Ve mê tunfiḳû minşey-'in-fe-'inne-LLâhe bihî
‘Alîm (92) ۞ Küllut-ṭa-‘âmi kêne ḥille-lli-Benî-
'İsrâ-'île 'illê mêḥarrame 'İsrâ-'îlu ‘alê nefsihî min-
ḳabli 'en-tunez-zelet-Tevrâh. Ḳul fe'-tû bit-Tevrâti
fetlûhê 'in-küntum ṣâdiḳîn (93) Fe-menif-terâ ‘ale-
LLêhil-keẓibe mim-be‘-di ẓêlike fe-'ulê-'ike humuẓ-
ẓâlimûn (94) Ḳul ṣadeḳa-LLâh; fet-tebi-‘û Millete
'İbrâhîme ḥanîfê; ve mê kêne minel-muşrikîn (95)
'İnne 'Evvele Bey-tinv-vuḍi-‘a linnêsi lelleẓî bi-
Bekkete mubêrakenv-ve hudel-lil-‘âlemîn (96) Fîhi
'Êyêtum-Beyyinêtum-Meḳâmu 'İbrâhîm; ve men-
deḣalehû kêne 'êminê. Ve li-LLêhi ‘alennêsi Ḥiccul-
Beyti menisteṭâ-‘a 'iley-hi sebîlê. Ve men-kefera
fe-'inne-LLâhe Ganiy-yun ‘anil-‘âlemîn (97) Ḳul
yê-'Ehlel-Kitêbi lime tekfurûne bi-'Êyêti-LLêhi ve-
LLêhu Şehîdün ‘alê mê te‘-melûn (98) Ḳul yê-'Ehlel-
Kitêbi lime teṣuddûne ‘an-Sebîli-LLêhi men 'êmene
teb-gûne-hê ‘ivecenv-ve 'entum şuhedê'? Ve me-
LLêhu bi-gâfi-lin ‘ammê te‘-melûn (99) Yê-'eyyuhel-
leẓîne 'êmenû 'in-tuṭî-‘û ferîḳam-minelleẓîne 'ûtul-
Kitêbe yeruddûküm-be‘-de 'îmêni-küm kêfirîn (100)

Âl-i İmran Sûresi

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ
وَف۪يكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ
(١٠١) يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِه۪ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ (١٠٢) وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَم۪يعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَٓاءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِه۪ٓ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ
فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِه۪ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
(١٠٣) وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (١٠٤) وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذ۪ينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاُو۬لٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ (١٠٥) يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَاَمَّا
الَّذ۪ينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ ا۪يمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (١٠٦) وَاَمَّا الَّذ۪ينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَف۪ي
رَحْمَةِ اللّٰهِ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ (١٠٧) تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ يُر۪يدُ ظُلْمًا لِلْعَالَم۪ينَ (١٠٨)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَلِلّٰهِ

101— Nasıl küfredebilirsiniz ki, size Allah'ın âyetleri okunmakta ve içinizde Resûlü bulunmaktadır! Kim Allah'ın dinine sımsıkı tutunursa, o, muhakkak doğru bir yola ulaştırılır.

102— Ey iman edenler! Allah'dan nasıl korkmak lâzımsa öyle korkun. Ve ancak Müslüman olarak can verin.

103— Hepiniz Allah'ın ipine **(Kur'ân'a)** sımsıkı yapışın, parçalanıp ayrılmayın. Ve Allah'ın, üzerinizdeki nimetini düşünün. **(Ey Evs ve Hazrec kabileleri!)** Hani siz birbirinize düşman iken, O sizin kalblerinizin arasını birleştirmişti de, O'nun nimeti sayesinde **(din)** kardeşleri olmuştunuz! Hem sizler ateşten bir çukurun tam kenarındayken O, sizi oradan kurtardı. İşte Allah size âyetlerini böyle açıklıyor ki, doğru yolu bulasınız.

104— Sizden hayıra davet eden, iyiliği emir ve kötülükten men eden bir ümmet bulunsun. İşte bunlar kurtuluşa erenlerin tâ kendileridir.

105— Siz, kendilerine açık âyetler geldikten sonra parçalanıp ihtilâfa düşenler gibi olmayın! İşte onlar için çok büyük bir azap vardır.

106— O kıyamet gününde birtakım yüzler ağaracak, birtakım yüzler de kararacaktır. Yüzleri kararanlara, "Siz imanınızdan sonra küfür mü ettiniz? Öyle ise küfrünüz sebebiyle azabı tadın bakalım!" denilecektir.

107— Yüzleri ağaranlara gelince, onlar Allah'ın rahmetinde **(cennetinde)** olacaklardır. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

108— İşte bunlar Allah'ın âyetleridir. Onları sana gerçek olarak okuyoruz. Allah, âlemlere zulmedecek değildir.

ḍ = ض
'Êli-‘imrân
ṡ = ث
ş = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
‘ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve keyfe tekfurûne ve 'entum tutlê ‘aleyküm 'Êyê-
tu-LLâhi ve fîküm Rasûluh? Ve meny-ye‘-teşım-bi-
LLêhi fe-ǩad hudiye 'ilê Şırâṭim-müsteǩîm (101) Yê-
'eyyuhel-leẓîne 'êmenut-teǩu-LLâhe ḥaǩǩa tuǩâtihî ve
lê temûtunne 'illê ve 'entum-müslimûn (102) Ve‘-teşımû
bi-Ḥabli-LLêhi cemî-‘anv-ve lê tefer-raǩû. Veẓ-kürû
ni‘-meta-LLâhi ‘aleyküm 'iẓ küntum 'e‘-dê-'en-
fe'ellefe beyne ǩulûbiküm fe-'eşbeḥtum-bi-ni‘-metihî
'iħvênê; ve küntum ‘alê şefê ḥufratim-minennêri
fe'enǩaẓeküm-minhê. Keẓêlike yubeyyinu-LLâhu
leküm 'Êyêtihî le‘al-leküm teh-tedûn (103) Vel-teküm-
minküm 'Ümmetuny-yed-‘ûne 'ilel-ħayri ve ye'-
murûne bil-me‘-rûfi ve yenhevne ‘anil-munker; ve
'ulê-'ike humul-mufli-ḥûn (104) Ve lê tekûnû kelleẓîne
teferraǩû veħtelefû mim-be‘-di mê cê-'ehumul-Beyyi-
nêt; ve 'ulê-'ike lehum ‘aẓêbun ‘aẓîm (105) Yevme teb-
yeḍḍu vucûhunv-ve tesveddü vucûh; fe-'emmelleẓî-
nesveddet vu-cûhuhum; 'ekefertum-be‘de 'îmêniküm
feẓûǩul-‘aẓêbe bimê küntum tekfurûn (106) Ve 'emmel-
leẓîneb-yeḍḍat vucûhuhum fefî raḥme-ti-LLêh; hum
fîhê ħâlidûn (107) Tilke 'Êyê-tu-LLâhi netlûhê ‘aleyke
bil-Ḥaǩǩ Ve me-LLâhu yurîdu ẓul-mel-lil-‘âlemîn (108)

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَوْ اٰمَنَ
اَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَاَكْثَرُهُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّا اَذًى وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ
يُوَلُّوكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوا اِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ
مِنَ النَّاسِ وَبَاؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
الْاَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾
لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ اٰيَاتِ
اللّٰهِ اٰنَاءَ الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَاُولٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

109— Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır ve **(bütün)** işler Allah'a döndürülür.

110— Siz **(ey ümmet-i Muhammed!)** insanlar için meydana çıkarılmış en hayırlı bir ümmetsiniz. İyiliği emir, kötülüğü yasak edersiniz. Allah'a da inanırsınız. Eğer ehl-i kitap **(Yahûdilerle Hıristiyanlar)** da iman etmiş olsaydı, elbet kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler varsa da, ekserisi **(hak dinden çıkmış)** fâsıklardır.

111— Onlar **(Yahûdiler)**, size eziyetten başka bir zarar veremezler. Sizinle savaşırlarsa arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.

112— Nerede bulunsalar üzerlerine zillet **(damgası)** vurulmuştur. Meğer ki **(cizye vermek suretiyle)** Allah'ın ipine ve mü'minlerin emânına sığınmış olsunlar. Onlar Allah'ın gazabına uğramışlardır. Üzerlerine miskinlik **(damgası)** vurulmuştur. Bunun sebebi şudur: Çünkü onlar, Allah'ın âyetlerini inkâr ediyor, haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. **(Evet)**, bunun sebebi, isyan edip aşırı gitmeleri idi.

113— Hepsi bir değildir. Ehl-i kitapta **(Abdullah b. Selâm'la arkadaşları gibi)** ayakta duran bir ümmet vardır ki, gece vakti Allah'ın âyetlerini okuyup secdeye kapanırlar.

114— Allah'a ve âhiret gününe inanırlar, iyiliği emir ve kötülüğü yasak ederler, hayır işlerine koşuşurlar. İşte bunlar salihlerdendir.

115— Hayır kazanmak için ne yaparlarsa aslâ inkârla karşılanmayacaklardır. Allah, takvâ sahiplerini çok iyi bilendir.

ḍ	= ض
'Êli-ʿimrân	
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve li-LLêhi mê fis-semêvêti ve mê fil-'erḍ; ve
'ile-LLâhi turce-ʿul-'umûr 109 Küntum ħayra 'üm-
metin 'uħricet linnêsi te'-murûne bil-meʿ-rûfi ve
ten-hevne ʿanil-munkeri ve tu'-minûne bi-LLêh.
Ve lev 'êmene 'Ehlul-Kitêbi lekêne ħay-ral-le-
hum; minhumul-mu'-mi-nûne ve 'ekṡeru-humul-
fêsi-ǩûn 110 Leny-yeḍurrûküm 'illê 'eẓê; ve 'iny-
yuǩâtil-ûküm yu-vellûkümul-'edbêr. Ṡümme lê
Yunṣarûn 111 Ḍuribet ʿaleyhimuẓ-ẓilletu 'eyne
mê ṡüǩifû 'illê bi-Ḥablim-mine-LLâhi ve Ḥablim-
minennêsi ve bê-'û bigaḍabim-mine-LLâhi ve
ḍuribet ʿaley-himul-meskeneh. Ẓêlike bi-'ennehum
kênû yekfurûne bi-'Êyêti-LLêhi ve yeǩtulû-nel-
'embi-yê-'e bigayri ḥaǩǩ; ẓêlike bimê ʿaṣav-ve
kênû yeʿ-tedûn 112 ۞ Leysû sevê-'ê. Min 'Ehlil-
Kitêbi 'ümmetun-ǩâ-'imetuny-yet-lûne 'Ê-
yêti-LLêhi 'ênê-'el-ley-li ve hum yescudûn 113
Yu'-minûne bi-LLêhi vel-Yev-mil-'Êħiri ve
ye'murûne bil-meʿ-rûfi ve yen-hevne ʿanil-munkeri
ve yusêri-ʿûne fil-ħayrât; ve 'ulê-'ike mineṣ-
Ṣâliḥîn 114 Ve mê yef-ʿalû min ħayrin-feleny-
yukferûh; va-LLâhu ʿAlîmum-bil-Mutte-ǩîn 115

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَأُولٰٓئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ
مَا يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ
أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ
بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ
تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا
لَقُوكُمْ قَالُوا اٰمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ
مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
﴿١١٩﴾ إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ
يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا إِنَّ
اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ
الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

إِذْ هَمَّتْ

116— Küfredenler var ya! Onların ne malları, ne evlâtları kendilerini Allah'dan aslâ kurtaracak değildir. Ve onlar, cehennem halkıdır. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

117— Bu dünya hayatında onların yapmakta oldukları infâkın hali, şöyle bir rüzgârın haline benzer ki, onda kavurucu bir soğuk vardır. Kendilerine zulmetmiş bir kavmin ekinine vurup onu mahvetmiştir **(Kâfirlerin verdikleri sadakalar da böyledir. Kendilerine hiçbir faydası olmaz)**. Ama Allah onlara zulmetmiş değildi. Lâkin onlar, kendilerine zulmediyorlar.

118— Ey iman edenler! Kendi **(dindaş)** larınızdan başkasını dost edinmeyin. Size fenalık etmekte asla kusur etmezler. sıkıntıya düşmenizi isterler. Kinleri ağızlarından taşmaktadır. Kalblerinin gizledikleri ise daha büyüktür. Akıl ederseniz, biz size âyetleri açıkladık.

119— Hâ! Sizler öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz, halbuki onlar sizi sevmezler. Siz bütün kitaplara iman edersiniz, onlarsa sizinle karşılaştıkları zaman ''İman ettik'' derler. kendi başlarına kaldılar mı, size olan kinlerinden parmaklarını ısırırlar. De ki: ''Kininizle olun!''. Muhakkak ki Allah bütün göğüslerin özünü bilir.

120— Size bir iyilik dokunursa onları tasalandırır gider. Ama başınıza kötülük gelirse, ona sevinirler. Eğer siz, sabreder de korunursanız, onların hileleri size hiçbir zarar vermez. Şüphesiz ki Allah, ilmiyle onların yaptıklarını kuşatmıştır.

121— Hatırla ki, bir zaman sen erkenden ailenden **(Medine'den)** çıkmış mü'minleri savaşacakları elverişli yerlere yerleştiriyordun. Allah **(sözlerinizi)** işitir. **(Hallerinizi)** iyi bilir.

ḍ = ض
Êli-'imrân
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
' = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnnel-lezîne keferû len-tugniye 'anhum 'emvêluhum
ve lê 'evlêdühum-mine-LLâhi şey-'ê; ve 'ulê-'ike
'Eṣ-ḥâbun-Nêri hum fîhê ḣâlidûn (116) Meṡelu mê
yunfiḳûne fî hêẕihil-ḥayêtid-dünyê kemeṡeli rîḥin-
fîhê ṣırrun 'eṣâbet ḥarṡe ḳav-min-ẓalemû 'enfusehum
fe-'ehle-ket-h. Ve mê ẓalemehumu-LLâhu ve lêkin
'enfusehum yeẓlimûn (117) Yê-'eyyu-hellezîne 'êmenû
lê tette-ḣiẕû biṭânetem-min-dûniküm lê ye'-lûneküm
ḣa-bêlê. Veddû mê 'anittum. Ḳad bedetil-begḍâ-'u
min 'efvêhihim ve mê tuḣfî ṣudûruhum 'ekber. Ḳad
beyyennê lekümul-'Êyêti 'in-küntum te'-ḳilûn (118)
Hê-'entum 'ulê-'i tuḥibbûnehum ve lê yuḥibbûneküm
ve tu'-minûne bil-Kitêbi küllih. Ve 'iẕê leḳûküm ḳâlû
'êmennê; ve 'iẕê ḣalev 'aḍḍû 'aleykümul-'enêmile
minel-gayẓ . Ḳul mûtû bigayẓiküm, 'inne-LLâhe 'Alî-
mum-biẕêtiṣ- udûr (119) 'İn-temsesküm ḥasenetun-
tesü'-hum ve 'in-tuṣıbküm seyyi-'etuny-yefraḥû bihê.
Ve 'in-teṣbirû ve tetteḳû lê yeḍurruküm keydühum
şey'ê. 'inne-LLâhe bimê ye'-melûne Muḥîṭ (120) Ve
'iẕ gadevte min 'ehlike tubev-vi-'ul-Mu'-minîne
meḳâ-'ide lil-ḳitêl; va-LLâhu Semî-'un 'Alîm (121)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Âl-i İmran Sûresi

اِذْ هَمَّتْ طَٓائِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَاۙ وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَاۜ
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَاَنْتُمْ
اَذِلَّةٌۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ تَقُولُ
لِلْمُؤْمِنِينَ اَلَنْ يَكْفِيَكُمْ اَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلَافٍ
مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِينَۜ ﴿١٢٤﴾ بَلٰٓى اِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ
هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلَافٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ
اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهٖۜ وَمَا النَّصْرُ
اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِۙ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُٓوا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَٓائِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ
مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾
وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ
مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا تَأْكُلُوا الرِّبٰٓوا اَضْعَافًا مُضَاعَفَةًۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَۚ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتٖٓي اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَۚ ﴿١٣١﴾
وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَۚ ﴿١٣٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

122— Hani içinizden (Uhud Gazâsı'nda Beni Seleme ile Beni Hârise'den ibaret) iki grup (münafık Übeyy'in kaçışına bakarak) yılıp geri çekilmek istemişlerdi. Halbuki yardımcıları Allah'dı. Mü'minler yalnız Allah'a dayanmalıdır.

123— Andolsun ki, Bedir Savaşı'nda siz birkaç çaresiz kişiler iken, Allah sizi muzaffer kıldı. O halde Allah'dan korunun ki şükredesiniz.

124— O vakit mü'minlere şöyle diyordun: "İndirilmekte olan üç bin melekle Rabbinizin size yardımda bulunması yetmez mi?".

125— Evet, eğer sabreder de itaatsizlikten sakınırsanız ve o anda müşrikler üzerinize gelirlerse, Rabbiniz size nişanlı beş bin melek ile yardım edecektir.

126— Bunu Allah size, sırf bir müjde ve kalbleriniz bununla yatışsın diye yaptı. Yoksa zafer, ancak güçlü ve hikmet sahibi olan Allah'dandır.

127— Tâ ki O, küfredenlerden bir kısmını kessin ve perişan etsin de, bozularak dönüp gitsinler.

128— Senin elinde bu işten bir şey yok (emir Allah'ındır, sen sabret). Allah, ya onların tevbesini kabul buyuracak, yahut onlara azap edecektir. Çünkü onlar zalimlerdir.

129— Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. O, dilediğini bağışlar; dilediğine azap eder. Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

130— Ey iman edenler! Kat kat faiz yemeyin!. Allah'dan korkun ki kurtuluşa eresiniz.

131— Kâfirler için hazırlanan ateşten korunun.

132— Hem Allah'a ve peygambere itaat edin ki, merhamet olunasınız.

'İẓ hemmeṭ-ṭâ-'ifetêni minküm 'en-tefşelê va-LLâhu
Veliyyu-humê, ve 'ale-LLâhi fel-yete-vekkelil-
Mu'-minûn (122) Ve lek̇ad neṣara-kümu-LLâhu bi-
Bedrinv-ve 'entum 'eẓilleh; fette-k̇u-LLâhe le'alleküm
teş-kürûn (123) 'İẓ tek̇ûlu lil-Mu'-minîne 'eleny-yek-
fiyeküm 'eny-yumiddeküm Rabbuküm-biṡelêṡeti
'êlêfim-minel-melê-'iketi munzelîn (124) Belê 'in-
teṣbirû ve tettek̇û ve ye'-tûküm-min-fevrihim
hêẓê yumdidküm Rabbuküm-bi-ħamseti 'êlêfim-
minel-melê-'iketi müsev-vimîn (125) Ve mê ce-
'alehu-LLâhu 'illê buşrâ leküm ve litetme'inne
k̇ulûbuküm-bih; ve men-neṣru 'illê min 'indi-LLêhil-
'Azîzil-Ḥakîm (126) Li-yek̇ṭa-'a ṭara-fem-minelleẓîne
keferû 'ev yekbitehum feyenk̇alibû ħâ-'ibîn (127) Leyse
leke minel-'emri şey-'un 'ev yetûbe 'aleyhim 'ev yu-
'aẓẓibehum fe-'innehum Ẓâlimûn (128) Ve li-LLêhi mê
fis-semê-vêti ve mê fil-'erḍ. Yegfiru limeny-yeşê-'u
ve yu-'aẓ-ẓibu meny-yeşê'; va-LLâhu Gafûrur-Raḥîm
(129) Yê-'eyyu-helleẓîne 'ê-menû lê te'-külur-Ribê
'eḍ-'âfem-muḍâ-'afeh; vettek̇u-LLâhe le-'alleküm
tufliḥûn (130) Vettek̇un-Nêralletî 'u'iddet lil-kêfirîn (131)
Ve 'eṭî-'u-LLâhe ver-Rasûle le-'alleküm turḥamûn (132)

ḍ = ض	ṡ = ث	ṣ = ص
ḥ = ح	ħ = خ	ẓ = ذ
ẓ = ظ	ṭ = ط	k̇ = ق
' = ع	' = ء	

Êli-'imrân

Med Harfleri: î = ي, û = و, ê, â = ا

Harekeler: i, ı = (كسرة), u, ü = (ضمة), e, a = (فتحة)

'ev = أو, ve = وَ, 'ey = أي, yê = يا

حزب ٢

وَسَارِعُوٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُۙ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّق۪ينَۙ ﴿١٣٣﴾ اَلَّذ۪ينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ
وَالْكَاظِم۪ينَ الْغَيْظَ وَالْعَاف۪ينَ عَنِ النَّاسِۜ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَۚ
﴿١٣٤﴾ وَالَّذ۪ينَ اِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا
اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْۖ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا
اللّٰهُۖ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلٰى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
جَزَٓاؤُ۬هُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ وَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِل۪ينَۜ ﴿١٣٦﴾ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌۙ فَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّب۪ينَ ﴿١٣٧﴾ هٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٣٩﴾ اِنْ يَمْسَسْكُمْ
قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُۜ وَتِلْكَ الْاَيَّامُ
نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِۚ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَٓاءَۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِم۪ينَۙ ﴿١٤٠﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَلِيُمَحِّصَ

133— Rabbinizin affetmesine **(vesile olacak hayırları yapmakta)** ve eni göklerle yer kadar geniş olan cennetine **(girmek için)** yarış yapın. O cennet, takvâ sahipleri için hazırlanmıştır.

134— O takvâ sahipleri ki bollukta ve darlıkta sadaka verirler; öfkelerini yenerler; insanların kusurlarını bağışlarlar. Allah da iyilik edenleri sever.

135— Onlar ki bir kötülük işledikleri veya kendilerine zulmettikleri vakit Allah'ı hatırlayarak hemen günahlarının bağışlanmasını isterler. Günahları Allah'dan başka kim bağışlayabilir? Hem, yaptıkları günahta, bile bile ısrar etmezler.

136—İşte bunların mükâfatı, Rablerinden bir bağışlanma ve **(ağaçları)** altından ırmaklar akan cennetlerdir. Orada ebedî kalacaklardır. Böyle yapanların **mükâfatı** ne de güzeldir!..

137— Sizden önce birtakım şeriatler gelip geçti. Yeryüzünde bir dolaşın da bakın, peygamberleri yalanlayanların âkıbeti nasıl olmuş?

138— İşte bu bütün insanlar için bir açıklama, takvâ sahipleri için de bir yol gösterme ve öğüttür.

139— **(Savaştan)** gevşemeyin! Ve **(Uhud bozgununa)** üzülmeyin. Eğer **(hakkıyla)** inanmış iseniz, en üstün olan sizsiniz.

140— Eğer size bir yara isabet ettiyse, **(Bedir'de)** kâfirlere de öyle yara isabet etmişti. O günler var ya! Biz onları insanlar arasında evirip çeviririz **(bir gün bir taraf kazanır, bir gün başka taraf! Tâ ki ibret alsınlar)**. Tâ ki, Allah, iman edenleri diğerlerinden ayırt etsin de, sizden şâhidler edinsin! Allah zalimleri sevmez.

ḍ = ض
'Êli-ʿimrân
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve sêriʿû 'ilê megfiratim-mir-Rabbiküm ve
Cennetin ʿarḍuhes-semêvêtu vel-'erḍu 'u-ʿiddet
lil-Mutteḱîn (133) 'Elleẕîne yunfiḱûne fisserrâ-'i ve-
ḍḍarrâ-'i vel-kêẓimînel-gayẓa vel-ʿâfîne ʿaninnês;
va-LLâhu yuḥibbul-Muḥsinîn (134) Velleẕîne 'iẕê fe-
ʿalû fêḥişeten 'ev ẓalemû 'enfusehum ẕekeru-LLâhe
festegferû li-ẕünûbihim. Ve meny-yegfiruẕ-ẕünûbe
'ille-LLâh? ve lem yuṣırrû ʿalê mê feʿalû ve hum
yeʿ-lemûn (135) 'Ulê-'ike cezê-'uhum-megfiratum-
mir-Rabbihim ve cennêtun-tecrî min-teḥtihel-
'enhêru ħâlidîne fîhê; ve niʿ-me 'ecrul-ʿâmilîn
(136) Ḱad ħalet minḱablikum Süne-nun-fesîrû fil-
'erḍi fenẓurû keyfe kêne ʿâḱibetul-mukeẕẕibîn
(137) Hêẕê be-yênullinnêsi ve hudenv-ve mev-
ʿiẓatul-lil-mutteḱîn (138) Ve lê tehinû ve lê teḥzenû
ve'entumul-'eʿ-levne 'in-küntum-Mu'-minîn (139) 'İny-
yemsesküm ḱarḥun-feḱad messel-ḱavme ḱarḥum-
misluh. Ve tilkel-'eyyêmu nudêviluhê beynen-nês;
ve liyeʿ-leme-LLâhul-leẕîne 'êmenû ve yetteħiẕe
minküm şuhedê'. Va-LLâhu lê yuḥibbuẓ-Ẓâlimîn (140)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٤١﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ
اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
وَيَعْلَمَ الصَّابِر۪ينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ
مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُۖ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾
وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُولٌۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُۜ اَفَا۬ئِنْ مَاتَ
اَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْۜ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ
فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْـٔاًۜ وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشَّاكِر۪ينَ ﴿١٤٤﴾
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًاۜ وَمَنْ يُرِدْ
ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِه۪ مِنْهَاۚ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِه۪ مِنْهَاۜ
وَسَنَجْزِي الشَّاكِر۪ينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ
رِبِّيُّونَ كَث۪يرٌۚ فَمَا وَهَنُوا لِمَٓا اَصَابَهُمْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ
وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُواۜ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصَّابِر۪ينَ ﴿١٤٦﴾
وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا
ف۪ٓي اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰيهُمُ اللّٰهُ
ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِۜ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٤٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

141— Ve tâ ki Allah, iman edenleri temize çıkarıp kâfirleri mahvetsin.

142— Yoksa siz, Allah içinizden savaşanları belli etmeden, sabırlıları belli etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?

143— Andolsun ki! Siz ölümle karşılaşmazdan önce, onu arzu ediyordunuz. İşte şimdi onu gördünüz de, hâlâ **(seyirci gibi)** bakıp duruyorsunuz.

144— Muhammed, peygamberden başka bir şey değildir. Ondan önce birçok peygamberler gelmiş geçmiştir. O ölür veya öldürülürse siz hemen geriye mi dönüvereceksiniz? **(yani tekrar kâfir mi olacaksınız?)**. Her kim ardına dönerse, iyi bilsin ki Allah'a aslâ bir zarar getirecek değildir. Allah şükredenleri mükâfatlandıracaktır.

145— Hem Allah'ın izni olmadıkça hiçbir kimseye ölüm yoktur. O, va'desiyle yazılmış bir yazıdır. Kim dünya menfaatini isterse kendisine ondan veririz; ve kim âhiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Şükredenlere ise muhakkak mükâfat vereceğiz.

146— Nice peygamberler geçti ki, beraberlerinde birçok rabbaniler savaştı. Ama Allah yolunda başlarına gelenlerden gevşeyip zayıflık göstermediler; boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.

147— Onların sözü, "Ey Rabbimiz! Bize günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla! **(Harp meydanında)** ayaklarımızı sabit kıl ve kâfirlere karşı bize yardım et!" demelerinden başka bir şey olmadı.

148— Nihayet Allah da kendilerine hem dünya nimetini, hem de âhiretin güzel sevabını verdi. Allah güzel iş yapanları sever.

Ve li-yumeḥḥiṣa-LLâhulleẕîne 'êmenû ve yemḥak̇al-
kêfirîn 141 'Em ḥasibtum 'en-tedḣulul-Cennete ve
lemmê yeʿ-lemi-LLêhul-leẕîne cêhedû minküm ve
yeʿ-lemeṣ-Ṣâbirîn 142 Ve lek̇ad küntum temennevnel-
mevte min-k̇abli 'entelk̇avh; fek̇ad ra-'eytumûhu
ve'entum tenẓurûn 143 Ve mê Muḥammedün 'illê
Rasûl; k̇ad ḣalet mink̇ablihir-rusül. 'Efe-'immête
'ev k̇utilen-k̇alebtum ʿalê 'eʿ-k̇âbiküm? Ve meny-
yen-k̇alib ʿalê ʿak̇ibeyhi feleny-yeḍurra-LLâhe
şey-'ê, ve seyec-zi-LLêhuşŞêkirîn 144 Ve mê kêne
li-nefsin 'en-temûte 'illê bi-'iẕni-LLêhi kitêbem-
mu-'eccelê. Ve meny-yurid ṡe-vêbed-dünyê nu'-tihî
minhê; ve meny-yurid ṡe-vêbel-'Êḣirati nu'-tihî
minhê. Ve senec-ziş-Şêkirîn 145 Ve ke-'eyyim-min-
nebiyyin-k̇âtele me-ʿahû Ribbiyyûne keṡîr? Femê
vehenû limê 'eṣâbehum fî Sebîli-LLêhi ve mê
ḍa-ʿufû ve mestekênû. Va-LLâhu yuḥibbuṣ-
Ṣâbirîn 146 Ve mê kêne k̇avlehum 'illê 'en-k̇âlû
Rabbeneg-fir lenê ẕünûbenê ve 'isrâfenê fî 'emrinê
ve ṡebbit 'ek̇dêmenê ven-ṣurnê ʿalel-k̇avmil-kêfirîn
147 Fe'êtê-humu-LLâhu ṡe-vêbed-dünyê ve ḥusne
ṡevêbil-'Êḣirah; Va-LLâhu yuḥibbul-Muḥsinîn 148

ḍ = ض

Êli-ʿimrân

ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Âl-i İmran Sûresi

149— Ey iman edenler! Eğer kâfirlere itaat edecek olursanız, sizi topuklarınız üstünde gerisin geriye **(küfre)** çevirirler de ziyan edenlerin haline düşersiniz.

150— Doğrusu sizin mevlânız Allah'dır ve O yardımcıların en hayırlısıdır.

151— Biz küfredenlerin kalblerine korku düşüreceğiz, şu sebeple ki: Onlar, Allah'ın hiçbir **delil** indirmediği şeyleri ona ortak koştular. Onların varacağı yer cehennemdir. O zalimlerin varacağı yer ne kötüdür!..

152— And olsun ki, Allah'ın size vaadi doğru çıktı. O gürültüde onları Allah'ın izniyle öldürüyordunuz. Tâ ki, o sevdiğiniz üstünlüğü Allah size gösterdikten sonra isyan edip verilen emirde çekiştiniz ve yılgınlık gösterdiniz. Kiminiz dünyayı istiyor, kiminiz de âhireti arzuluyorsunuz. Sonra Allah sizi imtihan için yardımını üzerinizden alıp onları size galip getirdi. Ama sizi gerçekten affetti. Allah mü'minlere fazilet ve ihsan sahibidir.

153— Hani **(Uhud Savaşı'nda)** boyuna uzaklaşıyor, kimseye dönüp bakmıyordunuz. Peygamber ise arkanızdan sizi çağırıyordu. Bunun üzerine, Allah sizi keder üstüne kederle cezalandırdı. Ki ne elinizden giden zafere, ne de başınıza gelen musibete üzülmeyesiniz. Allah, sizin yaptıklarınızdan tamamiyle haberdardır.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تُطٖيعُوا الَّذٖينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا
خَاسِرٖينَ ﴿١٤٩﴾ بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰيكُمْۚ وَهُوَ خَيْرُ
النَّاصِرٖينَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقٖى فٖى قُلُوبِ الَّذٖينَ كَفَرُوا
الرُّعْبَ بِمَٓا اَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطَانًاۚ
وَمَاْوٰيهُمُ النَّارُۜ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمٖينَ ﴿١٥١﴾
وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهُٓ اِذْ تَحُسُّونَهُمْ
بِاِذْنِهٖۚ حَتّٰٓى اِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِى الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ
مِنْ بَعْدِ مَٓا اَرٰيكُمْ مَا تُحِبُّونَۜ مِنْكُمْ مَنْ يُرٖيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرٖيدُ الْاٰخِرَةَۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْۚ
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْۜ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنٖينَ
﴿١٥٢﴾ اِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُنَ عَلٰٓى اَحَدٍ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوكُمْ فٖٓى اُخْرٰيكُمْ فَاَثَابَكُمْ غَمًّا
بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَٓا اَصَابَكُمْۜ وَاللّٰهُ خَبٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

ثُمَّ

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

ḍ = ض
'Êli-'imrân
ṡ = ث
ş = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ţ = ط
ǩ = ق
' = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

Yê-'eyyu-hellezîne 'êmenû 'in-tuṭî-'ullezîne keferû
yeruddûküm 'alê 'e'kâbiküm feten-ka-libû ħâsirîn
149 Beli-LLêhu Mev-lêküm, ve Huve Ḣayrun-
nêşırîn 150 Senulǩî fî ǩulûbillezîne keferur-ru'-
be bimê 'eşrakû bi-LLêhi mê lem yunezzil bihî
sulṭânê; ve me'-vêhumun-Nêr; ve bi'-se meṡveẓ-
ẓâlimîn 151 Ve leǩad şadeǩakümu-LLâhu ve'-dehû
'iẓ teḥussû-nehum-bi-'iẓnih, ḥattê 'iẓê feşiltum ve
tenêze'-tum fil-'emri ve 'aşaytum-mim-be'-di mê
'erâküm-mê tuḥibbûn. Minküm-meny-yurîdud-
dünyê ve minküm-meny-yurîdul-'Êħirah. Ṡümme
şarafeküm 'anhum liyebteli-yeküm. Veleǩad 'afê
'anküm; va-LLâhu Ẓû feḍlin 'alel-Mu'-minîn 152
'İẓ tuş-'idûne ve lê telvûne 'alê 'eḥadinv-ver-Rasûlu
yed-'ûküm fî 'uħrâküm fe-'eṡêbeküm gam-mem-bi-
gammil-likey-lê teḥ-zenû 'alê mê fêteküm ve lê mê
'eşâbeküm. Va-LLâhu Ḣabîrum-bimê te'-melûn 153

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشٰى طَٓائِفَةً مِنْكُمْ
وَطَٓائِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ
الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهُ
لِلّٰهِ يُخْفُونَ فٓي اَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ
لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هٰهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فٖي بُيُوتِكُمْ
لَبَرَزَ الَّذٖينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ
اللّٰهُ مَا فٖي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فٖي قُلُوبِكُمْ وَاللّٰهُ
عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ اِنَّ الَّذٖينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ
الْتَقَى الْجَمْعَانِ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلٖيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذٖينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوا
فِي الْاَرْضِ اَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا
لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فٖي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ يُحْيٖي وَيُمٖيتُ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ
اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

154— Sonra o üzüntünün rkasından üzerinize bir gü-en, bir uyku indirdi ki, içiniz-en bir kısmınızı sarıyordu. **ünafıklardan)** bir grubu a, nefisleri, can kaygısına üşürmüş; Allah'a karşı ca-iyet zannı gibi haksız bir an besliyorlar, "Bu **(zafer)** nden bize bir şey var mı?" yorlardı. De ki: "Bütün iş lah'ındır". Onlar, içlerinde, na açamadıkları bir şey zliyorlar, "Bu işten bizim mizde bir şey olsa, burada dürülmezdik." diyorlar. en de de ki: "Siz evinizde e olsanız, üzerine ölüm ya-lmış olanlar, yine dışarı çı-ar, düşüp can verdikleri erleri çaresiz boylarlardı". llah, bunları, sizin yüreği-zde olanı denemek ve kalb-rinizdeki niyeti temiz pâk mek için başınıza getirdi. lah kalblerde olanı çok iyi ilir.

155— **(Uhud Harbi'nde)** ordu karşılaştığı gün içiniz-en arka çevirip dönenler ok mu? Onları, bazı hare-etleri yüzünden, ancak şey-an kaydırmak istemişti. Bu-unla beraber Allah onları erçekten affetti. Çünkü Al-ah çok bağışlayıcıdır, halîm-dir.

156— Ey iman edenler! iz o küfredenler gibi olma-n ki, kardeşleri yeryüzünde dolaştığı veya savaşta bulundukları zaman onlar hakkında, "Bizim anımızda olsalardı, ölmezler ve öldürülmezlerdi." dediler. Allah bunu kalblerinde bir hasret olsun iye yaptı. Yaşatan ve öldüren Allah'dır. Allah, bütün yaptıklarınızı görür.

157— And olsun! Eğer siz Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, iyi bilin ki, sizin için llah'ın bir bağışlaması ve esirgemesi, **(onların dünyada kalıp)** toplayacakları menfaatten lbet daha hayırlıdır.

ḍ = ض	
'Êli-'imrân	
ṡ = ث	
ṣ = ص	
ḥ = ح	
ḣ = خ	
ẓ = ذ	
ẓ̈ = ظ	
ṭ = ط	
k̇ = ق	
' = ع	
' = ء	
Med Harfleri	
î = ي	
û = و	
ê, â = ا	
Harekeler	
i, ı = (كسرة)	
u, ü = (ضمة)	
e, a = (فتحة)	
'ev = أو	
ve = وَ	
'ey = أي	
yê = يا	

Sümme 'enzele 'aleykümmim-be'-dil-gammi
'emenetennu-'âseny-yegşê ṭâ-'ifetem-minküm ve ṭâ-
'ifetun-k̇ad 'ehemmet-hum 'enfusühum yeẓunnûne
bi-LLêhi gayral-ḥak̇k̇i ẓannel-cêhi-liyyeh. Yek̇û-
lûne hel-lenê minel-'emri min-şey'. K̇ul 'innel-
'emra küllehû li-LLêh. Yuḣfûne fî 'enfusihimmê lê
yub-dûne lek. Yek̇ûlûne lev kêne lenê minel-'emri
şey-'üm-mê k̇utilnê hê-hunê. K̇ul-lev küntum fî
buyûtiküm leberazel-leẓîne kütibe 'aley-himul-
k̇atlu 'ilê meḍâci-'ihim; ve li-yebteliye-LLâhu mê
fî ṣudûriküm ve li-yumeḥḥiṣa mê fî k̇ulûbiküm.
Va-LLâhu 'Alîmum-biẓêtiş-ṣudûr (154) 'İnnelleẓîne
te-vellev minküm Yevmel-tek̇alcem-'âni 'innemes-
tezellehumuş-Şeyṭânu bi-be'ḍi mê kesebû. Ve
lek̇ad 'afe-LLâhu 'an-hum; 'inne-LLâhe Gafûrun
Ḥalîm (155) Yê-'eyyu-helleẓîne 'ê-menû lê tekûnû
kelleẓîne keferû ve k̇âlû li'iḣvê-nihim 'iẓê ḍarabû
fil-'erḍi 'ev kênû guzzel-lev kênû 'indenê mê mêtû
ve mê k̇utilû; li-yec-'ale-LLâhu ẓêlike ḥasraten-fî
k̇ulûbihim. Va-LLâhu yuḥyî ve yumît, va-LLâhu
bimê te'-melûne Beṣîr (156) Ve le-'in-k̇utiltum fî
Sebîli-LLêhi 'ev muttum lemegfiratum-mine-
LLêhi ve raḥmetun ḣayrum-mimmê yecme-'ûn (157)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Âl-i İmran Sûresi

وَلَئِنْ مُتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ
لِنْتَ لَهُمْۚ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَۖ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِۚ فَاِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ اِنْ يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ
فَلَا غَالِبَ لَكُمْۚ وَاِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ
مِنْ بَعْدِهِۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ
يَغُلَّۜ وَمَنْ يَغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۚ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ
مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ
كَمَنْ بَٓاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ
دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ اِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَۚ
وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾ اَوَلَمَّٓا اَصَابَتْكُمْ
مُصِيبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَاۙ قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَاۜ قُلْ هُوَ
مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

وَلَمَّٓا اَصَابَتْكُمْ

● 4 elif uzatmak vâcib ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

158— And olsun! Siz ölseniz de, öldürülseniz de mutlaka Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159— (Uhud Harbi'nde) sen, Allah'dan gelen bir merhametle, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın elbette onlar etrafından dağılıp giderlerdi. Artık onları affet. Onlara Allah'dan bağışlama dile. İş hususunda onlarla istişare et. Bir kere de azmettin mi, artık Allah'a dayan. Çünkü Allah tevekkül edenleri sever.

160— Eğer Allah size yardım ederse, size üstün gelecek yoktur. Fakat sizi yardımsız bırakırsa ondan sonra size kim yardım edebilir? Mü'minler yalnız Allah'a tevekkül etmelidirler.

161— Bir peygamber için ganimete hıyanet etmek, olur şey değildir. Kim hıyanet ederse; kıyamet gününde yaptığı hıyanetle gelecektir. Sonra da herkese kazandıkları ödenecek; hiçbiri zulme uğratılmayacaktır.

162— Allah'ın rızasına uyan kimse, Allah'ın gazabına uğrayan gibi olur mu? Onun yeri cehennemdir. O, ne kötü dönüş yeridir!

163— O kimseler, Allah indinde derece derecedirler. Allah onların yaptıklarını hakkıyla görür.

164— Yemin olsun! Allah mü'minlere bol bol ihsanda bulundu. Zira onlara, kendilerinden bir peygamber gönderdi ki, onlara Allah'ın âyetlerini okuyor; onları kötü huylardan temizliyor, onlara kitabı ve hikmeti öğretiyor. Velev ki daha önce açık bir sapıklık içinde bulunmuş olsunlar.

165— Böyle iken size, düşmanlarınızın başına iki katını getirdiğiniz bir belâ gelince, "Bu nereden?" dediniz. De ki: "O, kendi tarafınızdandır" Çünkü Allah her şeye kaadirdir.

ḍ	=	ض
'Êli-ʿimrân		
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ħ	=	خ
ẓ	=	ذ
ẕ	=	ظ
ṭ	=	ط
ķ	=	ق
ʿ	=	ع
'	=	ء
Med Harfleri		
î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا
Harekeler		
i, ı	=	ـِ (كسرة)
u, ü	=	ـُ (ضمة)
e, a	=	ـَ (فتحة)
'ev	=	أو
ve	=	و
'ey	=	أي
yê	=	يا

Ve le-'im-muttum 'ev ķutiltum le-'ile-LLâhi tuḥşerûn
158 Fe-bimê Raḥmetim-mine-LLâhi linte le-hum. Ve
lev künte feẕẕan galîẕal-ķalbi lenfeḍḍû min ḥav-lik;
feʿ-fu ʿanhum vestegfir lehum ve şêvirhum fil-'emr.
Fe-'iẓê ʿazemte fetevekkel ʿale-LLâh. 'İnne-LLâhe
yuḥibbul-Mute-vekkilîn 159 'İny-yenṣur-kümu-LLâhu
felê gâlibe leküm; ve 'iny-yeħẕülküm femen-ẓelleẓî
yenṣuruküm-mim-beʿ-dih? Veʿale-LLâhi felyete-
vekkelil-Mu'-minûn 160 Ve mê kêne li-nebiyyin
'eny-yegull. Ve meny-yeglul ye'-ti bimê galle Yevmel-
Ķiyêmeh; ṡümme tuveffê küllu nefsim-mê kesebet
ve hum lê yuẕlemûn 161 'Efe-menittebe-ʿa Riḍvêne-
LLêhi kemem-bê'e bi-seħaṭim-mine-LLâhi ve me'-
vêhu Cehennem, ve bi'-sel-meṣîr 162 Hum deracêtun
ʿinde-LLâh, va-LLâhu Beṣîrum-bi-mê yeʿ-melûn
163 Leķad menne-LLâhu ʿalel-Mu'- minîne 'iẓ be-
ʿaṡe fîhim Rasûlem-min 'enfusihim yetlû ʿaleyhim
'Êyêtihî ve yuzekkîhim ve yu-ʿallimuhumul-Kitêbe
vel-Ḥikmete ve 'in-kênû min-ķablu lefî ḍalêlim-mubîn
164 'Eve-lemmê 'eṣâbetküm-muṣîbetun-ķad 'eṣabtum-
miṡleyhê ķultum 'ennê hêẓê? Ķul huve min ʿindi
'enfusiküm; 'inne-LLâhe ʿalê külli şey-'in-Ķadîr 165

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Âl-i İmran Sûresi

وَمَٓا اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِن۪ينَۙ
﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذ۪ينَ نَافَقُواۚ وَق۪يلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ
اَوِ ادْفَعُواۜ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالاً لَاتَّبَعْنَاكُمْۜ هُمْ لِلْكُفْرِ
يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْا۪يمَانِۚ يَقُولُونَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ
ف۪ي قُلُوبِهِمْۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَۚ ﴿١٦٧﴾ اَلَّذ۪ينَ قَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ
وَقَعَدُوا لَوْ اَطَاعُونَا مَا قُتِلُواۜ قُلْ فَادْرَؤُا عَنْ اَنْفُسِكُمُ
الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذ۪ينَ قُتِلُوا
ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ اَمْوَاتاًۜ بَلْ اَحْيَٓاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَۙ ﴿١٦٩﴾ فَرِح۪ينَ
بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ۙ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذ۪ينَ لَمْ
يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍۙ وَاَنَّ اللّٰهَ
لَا يُض۪يعُ اَجْرَ الْمُؤْمِن۪ينَۚۛ ﴿١٧١﴾ اَلَّذ۪ينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ
مَٓا اَصَابَهُمُ الْقَرْحُۜ لِلَّذ۪ينَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظ۪يمٌۚ ﴿١٧٢﴾
اَلَّذ۪ينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
فَزَادَهُمْ ا۪يمَاناًۗ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَك۪يلُ ﴿١٧٣﴾

حِزْبُ ٣

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

166— **(Uhud harbinde)** iki ordunun karşılaştığı gün, başınıza gelen de, Allah'ın izniyle olup mü'minler **(in karalığını ayırt etmek)** içindi.

167— Bir de münafıklık edenleri açığa vurmak içindi ki, kendilerine, "Gelin, Allah yolunda savaşın yahut savunmada bulunun." denilmişti. Onlar, "Biz savaşmayı bilsek elbette arkanızdan gelirdik." dediler. O gün onlar, imandan çok küfre yakındılar. Kalblerinde olmayan şeyi ağızlarıyla söylüyorlardı. Ama Allah onların gizlediklerini çok iyi bilir.

168— Onlar ki, oturdular da savaşa giden din kardeşleri için, "Eğer bizi dinleseydiler öldürülmezlerdi." dediler. De ki: "Eğer doğru söylüyorsanız, haydi ölümü kendinizden uzaklaştırın!".

169— Sakın Allah yolunda öldürülenleri ölüler sanma! Hayır, onlar Rableri katında diridirler, rızıklanmaktadırlar.

170— Allah'ın kendilerine verdiği nimetlere sevinçli ve arkalarından şehidlikle kendilerine yetişemeyenler hakkında da, "Onlara bir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır" diye müjdelerler.

171— Allah'dan gelen bir nimet ve daha üstün bir ihsan sebebiyle sevinirler ve Allah mü'minlerin mükâfatını zâyi etmiyor diye sevinirler.

172— Yaralandıktan sonra yine Allah'ın ve Peygamber'in çağrısına koşanlar ve hele onlardan iyilik edip kötülükten sakınanlar için büyük bir mükâfat vardır.

173— Onlar öyle kimselerdir ki, insanlar kendilerine, "Düşmanlarınız size karşı ordu topladı. Onlardan korkun!" dedi de bu, onların imanlarını artırdı ve, "Allah bize yeter; hem O ne güzel vekildir." dediler.

ḍ	= ض
Êli-'imrân	
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ķ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve mê 'eṣâbeküm yevmel-teķal-cem-ʿâni febi'iẓni-
LLêhi ve li-yeʿ-lemel-Mu'minîn (166) Ve liyeʿ-le-
mel-leẓîne nê-feķû ve ķîle lehum teʿâlev ķâtilû fî
Sebîli-LLêhi 'e-vid-fe-ʿû. Ķâlû lev neʿ-lemu ķitêlel-
lettebeʿ-nêküm. Hum lil-küfri yevme-'iẓin 'eķrabu
minħum lil-'îmên. Yeķû-lûne bi-'efvêhihim-mê leyse
fî ķulûbihim. Va-LLâhu 'Eʿ-lemu bimê yektumûn
(167) 'Elleẓîne ķâlû li-'iħvênihim ve ķaʿadû lev 'eṭâʿûnê
mê ķutilû. Ķul fedra'û ʿan 'enfusikümul-mevte
'in-küntum ṣâdiķîn (168) Ve lê teḥ-sebennelleẓî-ne
ķutilû fî Sebîli-LLêhi 'em-vêtê. Bel 'eḥyê-'un ʿinde
Rabbihim yurzeķûn (169) Feriḥîne bimê 'êtêhumu-
LLêhu min-feḍlihî ve yesteb-şirûne billeẓîne lem
yelḥaķû bihimmin ħalfi-him 'ellê ħavfun ʿaleyhim
ve lê hum yeḥzenûn (170) ۞ Yesteb-şirûne bi-
niʿmetimmine-LLâhi ve feḍlinv-ve 'enne-LLâhe
lê yuḍî-ʿu 'ecral-Mu'minîn (171) 'Elleẓînes-tecêbû
li-LLêhi ver-Rasûli mim-beʿ-di mê 'eṣâbe-humul-
ķarḥu lilleẓîne 'eḥ-senû minhum vetteķav 'ecrun
ʿaẓîm (172) 'Elleẓîne ķâle lehumunnêsü 'innen-
nêse ķad ce-meʿû leküm feħ-şevhum fezêdehum
'îmênê; ve ķâlû ḥasbune-LLâhu ve Niʿ-mel-Vekîl (173)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Âl-i İmran Sûresi

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ
الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ اَوْلِيَٓاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ
شَيْـًٔا يُرِيدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ
شَيْـًٔا وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ
خَيْرٌ لِاَنْفُسِهِمْ اِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُٓوا اِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ
﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلٰى مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى
يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَٓاءُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهِ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا
لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلِلّٰهِ
مِيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

لَقَدْ سَمِعَ

174—Sonra da kendilerine çbir kötülük dokunmaksızın lah'dan bir nimet **(ve ihsan)** **Bedir'den)** döndüler. Ve lah'ın rızasına uydular. ah çok büyük ihsan bidir.

175— İşte **(size haber ren)** o şeytan, sadece di dostlarını korkutur. Siz rdan korkmayın. Eğer mü'minlerseniz, benden rkun.

176— O küfürde yarı-nlar, seni üzmesin nkü onlar Allah'a hiçbir ar verecek değillerdir. Al- onlara âhirette bir nasip rmemek istiyor. Onlar n büyük bir azap vardır.

177—Şüphesiz ki iman karşı-nda küfrü satın alanlar, Al-'a hiçbir zarar verecek ğillerdir. Onlar için acıklı azap vardır

178— Bir de küfredenler, ndilerine mühlet verişimi-, sakın kendileri için hayır masınlar. Biz onlara sadece nahlarını artırsınlar diye hlet veriyoruz. Onlara, ağılayıcı bir azap vardır.

179— **(Ey münafıklar!)** Al-, pisi temizden ayırın-ya kadar, mü'minleri sizin lunduğunuz hal üzere bı-acak değildir. Allah size ybı da bildirecek değildir. kin, Allah peygamberlerinden dilediğini seçer; öyle ise, Allah'a ve peygamberlerine iman edin. ğer iman eder de **(günahlardan)** sakınırsanız sizin için çok büyük bir mükâfat vardır.

180— Allah'ın, kereminden kendilerine verdiği malda cimrilik edenler, sakın onu ndilerine hayır sanmasınlar. Tam aksine, o, kendileri için bir şerdir. Cimrilik ettikleri şey **mal)**, kıyamet günü boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah, bütün ptıklarınızdan haberdardır.

ḍ	ض
'Êli-'imrân	
ṡ	ث
ş	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẕ	ذ
ẕ̤	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
'	ع
'	ء
Med Harfleri	
î	ي
û	و
ê, â	ا
Harekeler	
i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Fen-ḳalebû bi-ni'-metim-mine-LLâhi ve feḍlil-
lemyem-ses-hum sû-'unv-vettebe-'û Riḍvêne-LLâh;
va-LLâhu Ẕû feḍlin 'Aẕîm 174 'İnnemê ẕêlikümuş-
Şey-ṭânu yuħav-vifu 'evli-yê-'eh Felê teħâfûhum ve
ħâfûni 'in-küntum-Mu'-minîn 175 Velê yeḥ-zunkel-
leẕîne yusêri-'ûne fil-küfr; 'innehum leny-yeḍurru-
LLêhe şey-'ê. Yurî-du-LLâhu 'ellê yec-'ale lehum
ḥaẕẕan-fil-'Êħi-rati ve lehum 'aẕêbun 'aẕîm 176
'İnnelleẕîneş-teravul-küfra bil-'îmêni leny-yeḍurru-
LLêhe şey-'ê, ve lehum 'aẕêbun 'elîm 177 Ve lê
yeḥ-sebennel-leẕîne keferû 'ennemê numlî le-hum
ħayrul-li-'enfusihim; 'innemê numlî le-hum li-yez-
dêdû 'iṡmê; ve lehum 'aẕêbum-muhîn 178 Mê kêne-
LLêhu liyeẕeral-Mu'-minîne 'alê mê 'entum 'aleyhi
ḥattê yemîzel-ħabîṡe mineṭ-ṭayyib. Ve mê kêne-
LLêhu li-yuṭli-'aküm 'alel-gaybi ve lêkinne-LLâhe
yectebî mir-rusü-lihî meny-yeşê'. Fe-'êminû bi-LLêhi
ve rusülih. Ve 'in-tu'-minû ve tetteḳû feleküm 'ecrun
'aẕîm 179 Ve lê yeḥ-sebennel-leẕîne yeb-ħalûne bimê
'êtê-humu-LLâhu min-feḍlihî huve ħay-rallehum;
bel huve şerrul-lehum; seyu-ṭavveḳûne mê beħilû
bihî Yevmel-Ḳiyêmeh. Ve li-LLêhi mîrâṡüs-semêvêti
vel-'erḍ; va-LLâhu bimê te'-melûne Ħabîr 180

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Âl-i İmran Sûresi

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ
اَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ اَلَّذِينَ
قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَا اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا
بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي
بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾ فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ
جَاؤُ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ
ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَنْ
زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فِي اَمْوَالِكُمْ
وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا اَذًى كَثِيرًا وَاِنْ
تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿١٨٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

181— And olsun! "Allah fakirdir, biz zenginiz." diyenlerin sözünü Allah işitmiştir. O söylediklerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız da, "Tadın bakalım şu yangın azabını!" diyeceğiz.

182— Bu **(azap)**, ellerinin yapıp ettiğinin karşılığıdır. Allah, kullarına zulüm edici değildir.

183— Onlar ki, "Bize bir mûcize olarak gökten inen ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir peygambere iman etmememizi Allah bize emretti." dediler. De ki: Size, benden önce birçok peygamberler açık delillerle gelmiş ve o dediğinizi de getirmişlerdi. Ya, eğer doğru sözlü kimselerseniz onları niçin öldürdünüz?".

184— Şimdi seni yalanlıyorlarsa, senden önce apaçık mûcizeleri, hikmetli sahifeleri ve nurlu kitabı getiren birçok peygamberler de yalanlandı.

185— Her nefis ölümü tadacaktır. Ecirleriniz ise ancak kıyamet günü verilecektir. O vakit, kim ateşten uzaklaştırılır da cennete konursa o muhakkak kurtuluşa ermiştir. Yoksa dünya hayatı aldatıcı bir menfaatten başka bir şey değildir.

186— Andolsun ki, mallarınız ve canlarınız hakkında imtihan olunacaksınız. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah'a şirk koşanlardan mutlaka çok incitici sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız işte bu, yapmaya değer işlerin en değerlisidir.

ḍ = ض

Êli-'imrân

ṡ = ث

ṣ = ص

ḥ = ح

ħ = خ

ẓ = ذ

z̤ = ظ

ṭ = ط

ǩ = ق

' = ع

' = ء

Med Harfleri

î = ي

û = و

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

u, ü = ـُ (ضمة)

e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو

ve = وَ

'ey = أي

yê = يا

Leǩad semi'a-LLâhu ǩavlelleẓîne ǩâlû 'inne-LLâhe
feǩî-runv-ve neḥnu 'egniyê'. Senek-tubu mê ǩâlû
ve ǩat-lehumul-'Embi-yê-'e bi-gayri ḥaǩǩinv-
ve neǩûlu ẓûǩû 'aẓêbel-ḥa-rîǩ (181) Ẓêlike bimê
ǩaddemet 'ey-dîküm ve 'enne-LLâhe leyse bi-
ẓallêmil-lil-'abîd (182) 'Elleẓîne ǩâlû 'inne-LLâhe
'ahide 'ileynê 'ellê nu'mine li-Rasûlin ḥattê ye'-
tiyenê bi-ǩurbênin-te'-küluhun-Nêr. Ǩul ǩad cê-
'eküm rusülum-min-ǩablî bil-Beyyinêti ve bil-leẓî
ǩultum felime ǩatel-tumû-hum 'inküntum ṣâdiǩîn
(183) Fe-'in-keẓẓe-bûke feǩad küẓẓibe rusülum-min-
ǩablike cê-'û bil-Beyyinêti vez-Zuburi vel-Kitêbil-
Munîr (184) Küllu nefsin-ẓê-'iǩatul-mevt. Ve 'innemê
tu-veffevne 'ucûraküm Yevmel-Ǩiyêmeh. Femen-
zuḥziḥa 'anin-nêri ve 'udħilel-Cennete feǩad fêz.
Ve mel-ḥayê-tuddünyê 'illê metê-'ul-gurûr (185) ۞
Letuble-vunne fî 'emvêliküm ve 'enfusiküm; ve
letesme-'unne minelleẓîne 'ûtul-Kitêbe min-ǩabliküm
ve minelleẓîne 'eşrakû 'eẓen-keṡîrâ. Ve 'in-teṣbirû
ve tetteǩû fe-'inne ẓêlike min 'azmil-'umûr (186)

Âl-i İmran Sûresi

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ
لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاۤءَ ظُهُورِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَاۤ اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا
فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ اَلَّذِينَ
يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ
فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا
سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَاۤ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ
اَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَاۤ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي
لِلْاِيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا
عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فَاسْتَجَابَ

187— Vaktiyle Allah, endilerine kitap verilenler (n âlimler) inden şöyle söz almıştı: ''Andolsun ki! Kitabı, mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz!''. Onlar ise kitabı artlarının arkasına attılar da, karşılığında biraz para aldılar. Bak ne kötü şey satın aldılar?..

188— O yaptıklarına sevinen ve yapmadıkları işle övünmeyi seven kimseleri de sakın azaptan kurtulmuş sanma. Onlar için acıklı bir azap vardır.

189— Göklerle yerin mülkü Allah'ındır. Allah her şeye güç yetirendir.

190— Şüphesiz, göklerle yerin yaratılışında ve gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, akıl sahipleri için **(Allah'ın büyüklüğüne)** deliller vardır.

191— Onlar ki, gerek ayakta, gerek otururken ve yanları üzerinde yatarken hep Allah'ı anarlar ve göklerle yerin yaratılışı hakkında düşünceye dalarlar: ''Ey Rabbimiz! Bunu sen boş yere yaratmadın. Sen böyle şeyden münezzehsin, o halde bizleri cehennem azabından koru!

192— Ey Rabbimiz! Şüphesiz ki sen kimi ateşe sokarsan onu muhakkak perişan edersin. Zâlimlerin yardımcıları da yoktur.

193— Ey Rabbimiz! Hakikaten bizler bir davetçi işittik; ''Rabbinize iman edin.'' diye imana davet ediyordu. Biz de, hemen iman ettik. Ey Rabbimiz! Sen de bizim günahlarımızı bağışla. Kusurlarımızı ört ve canlarımızı iyilerle birlikte al!

194— Ey Rabbimiz! Bize peygamberlerinin dilinden vaat ettiklerini ver ve kıyamet gününde bizi rezil etme. Şüphesiz sen va'dinden dönmezsin!'' **(derler).**

ḍ = ض
'Êli-ʿimrân
ṡ = ث
ş = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẓ 'eħaẓe-LLâhu Mîṡêk̇alleẓîne 'ûtul-Kitêbe
letubeyyi-nunnehû linnêsi ve lê tektumûneh;
fenebeẓûhu verâ-'e ẓuhûrihim veş-terav bihî
ṡemenen-k̇alîlê. Febi'-se mê yeş-terûn (187) Lê teḥse-
bennelleẓîne yefraḥûne bimê 'etev-ve yuḥibbûne
'eny-yuḥmedû bimê lem yef-ʿalû felê teḥsebenne-
hum-bimefêzetim-minel-ʿaẓêb. Ve lehum ʿaẓê-
bun 'elîm (188) Ve li-LLêhi mulküssemê-vêti vel-
'erḍ; va-LLâhu ʿalê külli şey-'in-K̇adîr (189) 'İnne
fî ħal-k̇is-semêvêti vel-'erḍi veħ-tilêfil-leyli ven-
nehêri le-'Êyêtil-li-'ulil-'el-bêb (190) 'Elleẓîne yeẓ-
kürûne-LLâhe k̇iyêmenv-ve k̇u-ʿûdenv-ve ʿalê
cunûbihim ve yetefekkerûne fî ħal-k̇is-semêvêti vel-
'erḍ; Rabbenê mê ħalek̇te hêẓê bêṭilê! Süb-ḥâneke
fek̇inê ʿaẓêben-Nêr (191) Rabbenê 'inneke mentud-
ħilin-Nêra fek̇ad 'eħzeyteh; ve mê liẓẓâlimîne min
'enṣâr (192) Rabbenê 'inne-nê semiʿ-nê Munê-diyeny-
yunêdî lil-'îmêni 'en 'êminû bi-Rabbiküm fe-'êmennê.
Rabbenê fegfir lenê ẓünûbenê ve keffir ʿannê seyyi-
'êtinê ve te-veffenê me-ʿal-'Ebrâr (193) Rabbenê ve
'êtinê mê ve-ʿattenê ʿalê rusülike ve lê tuħ-zinê
Yevmel-K̇iyêmeh; 'inneke lê tuħ-liful-mî-ʿâd (194)

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنّ۪ي لَٓا اُض۪يعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
اَوْ اُنْثٰىۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍۚ فَالَّذ۪ينَ هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُو۫ذُوا ف۪ي سَب۪يل۪ي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ
ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾
لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِۜ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ
قَل۪يلٌ ثُمَّ مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ
الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ
ف۪يهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾
وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَٓا اُنْزِلَ
اِلَيْهِمْ خَاشِع۪ينَ لِلّٰهِۙ لَا يَشْتَرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَل۪يلًاۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ
اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

سُورَةُ النِّسَٓاءِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَسِتٌّ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

195— Rableri de dualarına şöyle kabul buyurdu: 'Sizden gerek erkek, gerek kadın bir hayır işleyenin işini ben boşa çıkarmam. Siz hep birbirinizdensiniz. Hicret edenler ve yurtlarından çıkarılanlar, benim yolumda işkence edilenler, harp edenler ve öldürülenler var ya! Ben onların günahlarını elbette örteceğim; ve onları mutlaka altından ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Bu, onlara Allah'dan bir mükâfat olarak verilecektir. Mükâfatın en güzeli de Allah katındadır'.

196— O, küfredenlerin şehir şehir dönüp dolaşmaları sakın seni aldatmasın.

197— **(O)** pek az bir menfaattir. Sonra varacakları yer cehennemdir. Ve o, ne kötü döşektir!

198— Fakat Rablerinden korkanlar **(var ya!)**. Onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Orada ebedî kalacaklardır. Bu onlara, Allah tarafından bir konuk ağırlaması olacaktır. Allah'ın katındaki nimetlerse, erenler için daha hayırlıdır.

199— Şüphesiz ehl-i kitaptan Allah'a, size indirilen **(Kur'ân)** a ve kendilerine indirilen **(Tevrât'la İncil)** e iman edenler vardır. Onlar Allah'a boyun eğerler, onun âyetlerini birkaç paraya satmazlar. İşte bunların Rableri katında mükâfatları vardır. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görücüdür.

200— Ey iman edenler! Sabredin ve sabır yarışında düşmanlarınızı geçin! **(Cihad için hazır ve)** nöbette bulunun. Hem Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.

ḍ	= ض

Êli-'imrân

ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̧	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Festecêbe lehum Rabbuhum 'ennî lê 'uḍî-'u 'amele
'âmilim-minküm-min-ẓekerin 'ev 'unṡê. Be'ḍu-küm-
mimbe'ḍ. Felleẓîne hê-cerû ve 'uħricû min-diyê-
rihim ve 'ûẓû fî Sebîlî ve ḳâtelû ve ḳutilû le-'ukef-
firanne 'anhum seyyi-'êtihim ve le-'udħilennehum
Cen-nêtin-tecrî min-teḥtihel-'en-hêr, ṡevêbem-min
'indi-LLêh, va-LLâhu 'indehû ḥus-nuṡṡe-vêb (195) Lê
yegur-ranneke teḳallu-bulleẓîne keferû fil-bilêd (196)
Metê-'un-ḳalîl; ṡümme me'-vêhum Cehennem;
vebi'-sel-mihêd (197) Lêkinilleẓî-nette-ḳav Rabbehum
lehum Cennêtun-tecrî min-teḥtihel-'enhêru ħâlidîne
fîhê nuzulem-min-'indi-LLêh; ve mê 'inde-LLâhi
ħayrul-lil-'Ebrâr (198) Ve 'inne min 'Ehlil-Kitêbi
lemeny-yu'-minu bi-LLêhi ve mê 'unzile 'ileyküm ve
mê 'unzile 'ileyhim ħâşi'îne li-LLêhi lê yeş-terûne
bi-'Êyêti-LLêhi ṡeme-nen-ḳalîlê. 'Ulê-'ike lehum
'ecruhum 'inde Rabbihim, 'inne-LLâhe Serî-'ul-
ḥisêb (199) Yê-'eyyu-helleẓîne 'ême-nuṣbirû ve ṣâbirû
ve râbiṭû; vetteḳu-LLâhe le-'alleküm tufliḥûn (200)

176 'ÊYEH — **NİSÊ'** — № 4

(Sûre: 4)

NİSÂ SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir. 176 âyettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَث۪يرًا وَنِسَٓاءًۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذ۪ي تَسَٓاءَلُونَ
بِه۪ وَالْاَرْحَامَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَق۪يبًا ﴿١﴾ وَاٰتُوا الْيَتَامٰٓى اَمْوَالَهُمْ
وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَب۪يثَ بِالطَّيِّبِۖ وَلَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْۜ اِنَّهُ كَانَ
حُوبًا كَب۪يرًا ﴿٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامٰى فَانْكِحُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَٓاءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَۚ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً
اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْۜ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُولُواۜ ﴿٣﴾ وَاٰتُوا النِّسَٓاءَ صَدُقَاتِهِنَّ
نِحْلَةًۜ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَن۪ٓيـًٔا مَر۪ٓيـًٔا ﴿٤﴾
وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَٓاءَ اَمْوَالَكُمُ الَّت۪ي جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ
ف۪يهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا الْيَتَامٰى
حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُٓوا
اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْۚ وَلَا تَأْكُلُوهَٓا اِسْرَافًا وَبِدَارًا اَنْ يَكْبَرُواۜ وَمَنْ كَانَ
غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْۚ وَمَنْ كَانَ فَق۪يرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِۜ فَاِذَا دَفَعْتُمْ
اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوا عَلَيْهِمْۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَس۪يبًا ﴿٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

لِلرِّجَالِ

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Ey insanlar! Sizleri bir tek kişiden **(Âdem'den)** yaratan, ondan da eşini **(Havvâ'yı)** var edecek, ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinizden korkun. Ve yine kendisinin hürmetine birbirinizden dileklerde bulunduğunuz zaman **(meselâ, Allah aşkına ver, dediğiniz)** Allah'dan korkun. Akrabalık bağlarını kesmekten sakının. Şüphesiz ki Allah, üzerinizde gözcü bulunmaktadır.

2— Yetimlere mallarını **(bâliğ oldukları zaman)** verin. Temizi pisle **(helâli haramla)** değişmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katıp yemeyin. Çünkü bu büyük bir günahtır.

3— Eğer yetimlerin haklarını gözetemeyeceğinizden korkarsanız size helâl olan kadınlardan ikişer, üçer, dörder tane nikâh edin ve bu suretle de adalet yapamayacağınızdan korkarsanız bir tane ile veya sahip olduğunuz cariyelerle yetinin. Bu adaletten sapmamanız için daha uygundur.

4— Aldığınız kadınlara mehirlerini seve seve verin. Şayet onun bir kısmını size gönül rızası ile kendiliklerinden bağışlarlarsa, onu rahatlıkla âfiyetle yeyin.

5— Ey veliler! geçiminize ve çoluk çocuklarınızın iyiliğine olan mallarınızı, aynı zamanda yönetiminizdeki yetim mallarını gerektiği gibi iyi idare edemeyip zevk ve eğlence ile sarfeden düşük akıllılara vermeyiniz.

6— Yetimleri evlilik çağına erişinceye kadar deneyin. Eğer onlarda bir rüşd **(olgunluk)** sezerseniz, hemen mallarını onlara teslim edin. Büyüyecekler de alacaklar diye, o malları, israfla yemeğe kalkışmayın. Hangi **(veli)** zengin ise, yetimin malına tenezzül etmesin. Fakir ise, uygun bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine teslim ettiğiniz zaman da karşılarında şâhid bulundurun. Hesaba çekici olarak Allah kâfidir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث

Nisê'

ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسره)
u, ü	= (ضمه)
e, a	= (فتحه)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yê-'eyyuhen-nêsüt-teḱû Rabbekümullezî ḣaleḱaküm-min-Nefsinv-vêḥidetinv-ve ḣaleḱa minhê zevcehê ve beṡṡe minhumê ricêlen-keṡîranv-ve nisê-'ê. Vetteḱu-LLêhe-llezî te-sê-'elûne bihî vel-'erḥâm, 'inne-LLêhe kêne ʻaleyküm Raḱîbê (1) Ve 'êtul-yetêmê 'emvêlehum ve lê tetebeddelul-ḣabîṡe biṭ-ṭayyib. Ve lê te'-külû 'emvêle-hum 'ilê 'emvêliküm. 'İnnehû kêne ḥûben-kebîrâ (2) Ve 'in ḣiftum 'ellê tuḱsiṭû fil-yetêmê fen-kiḥû mê ṭâbe leküm-minen-nisê-'i meṡnê ve ṡülêṡe ve rubêʻ. Fe-'in ḣiftum 'ellê teʻ-dilû fevê-ḥideten 'ev mê meleket 'eymênuküm. Ẕêlike 'ednê 'ellê te-ʻû-lû (3) Ve 'êtun-nisê-'e ṣadüḱâ-tihinne niḥleh; fe-'in-ṭibne leküm ʻan-şey'im-minhu nefsen-fekülûhu henî-'em-merî-'ê (4) Ve lê tu'-tussüfehê-'e 'emvêle-kümulletî ceʻale-LLâhu leküm ḱiyêmenv-verzuḱûhum fîhê veksûhum ve ḱûlû lehum ḱavlem-meʻ-rûfê (5) Veb-telul-yetêmê ḥattê 'iẕê belegun-nikêḥ. fe-'in 'ênestum-minhum ruşden-fedfe-ʻû 'iley-him 'emvêlehum, ve lê te'-külûhê 'isrâfenv-ve bidêran 'eny-yekberû. Ve men-kêne ganiyyen-fel-yesteʻ-fif. Ve men-kêne feḱîran-fel-ye'kül bil-meʻ-rûf. Fe-'iẕê defeʻ-tum 'iley-him 'em-vêlehum fe-'eşhidû ʻaleyhim; ve kefê bi-LLêhi Ḥasîbê (6)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● Idgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَٓاءِ
نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ اَوْ كَثُرَ
نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَاِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ اُولُوا الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى
وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا
﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا
خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ اِنَّ
الَّذِينَ يَأْكُلُونَ اَمْوَالَ الْيَتَامٰى ظُلْمًا اِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا
وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللّٰهُ فِٓي اَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ فَاِنْ كُنَّ نِسَٓاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا
مَا تَرَكَ وَاِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ
وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَاِنْ لَمْ
يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُٓ اَبَوَاهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُ فَاِنْ كَانَ لَهُٓ
اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَٓا اَوْ دَيْنٍ
اٰبَٓاؤُكُمْ وَاَبْنَٓاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ
نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

7— Ana - baba ve akrabanın bıraktığı maldan erkeklere bir pay vardır. Kadınlara da, ana-baba ve akrabanın bıraktıklarından az olsun, çok olsun takdir edilmiş bir pay vardır.

8—Miras paylaşımında **(vâris olmayan)** yakınlar, yetimler ve yoksullar bulunurlarsa **(gönüllerini almak için)**, o maldan kendilerini rızıklandırın. Ve onlara güzel söz söyleyin.

9— Kendileri arkalarında âciz ve küçük çocuklar bırakmış olsalar, haksızlığa uğrayacaklarından korkanlar, himayelerindeki yetimler hakkında da korksunlar. Hem Allah'dan korunsunlar da doğruyu söylesinler.

10— Yetimlerin mallarını zulüm yolu ile yiyenler, karınlarında ancak ateş yerler ve yakında çılgın bir ateşe gireceklerdir.

11— Allah size, evlâdınız hakkında şöyle vasiyet ediyor: Erkeğe, iki kadın payı vardır. Onlar **(çocuklar)** hep kadın olup ikiden fazla iseler onlara ölenin geride bıraktığı malın üçte ikisi vardır. Bir kadın ise ona da yarısı vardır. Ölenin çocuğu varsa, anası ile babasından her birine mirastan altıda bir vardır. Fakat çocuğu da olmayıp yalnız ana - babası mirasçı oluyorsa, anasına üçte bir vardır **(geriye kalan babanın hakkıdır)**. Ölenin kardeşleri de varsa borcu ödenip, yaptığı vasiyeti yerine getirildikten sonra annesine altıda bir vardır. Babalarınız ve oğullarınız; bilmezsiniz ki, size hangisi fayda itibariyle daha yakındır. Bu hisseler, Allah'dan birer farzdır. Allah çok iyi bilen ve hükmedendir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث

Nisê'

ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ķ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Lir-ricêli neṣîbum-mimmê terakel-vêlidêni vel-
'eķrabûne, ve linnisê-'i neṣîbum-mimmê terakel-
vêlidêni vel-'eķrabûne mimmê ķalle minhu 'ev keṡür,
neṣîbem-mefrûḍâ (7) Ve 'iẓê ḥaḍaral-ķismete 'ulul-
ķurbê vel-yetêmê vel-mesêkînu ferzuķûhum-minhu
ve ķûlû lehum ķavlemme'-rûfê (8) Vel-yeħ-ṣelleẓîne
lev terakû min ħalfihim ẓürriyyeten-ḍi-'âfen ħâfû
'aleyhim, fel-yetteķu-LLâhe vel-yeķûlû ķavlen-
sedîdê (9) 'İnnelleẓîne ye'-külûne 'emvêlel-yetêmê
ẕulmen 'innemê ye'-külûne fî buṭûnihim Nêrâ; Ve se-
yeṣ-levne se-'îrâ (10) Yûṣî-kümu-LLâhu fî 'evlêdiküm;
liẓẓekeri miṡlu ḥaẕ-ẕil-'unṡe-yeyn; fe-'in-künne nisê-
'en-fevķaṡ-neteyni felehunne ṡüluṡê mê terak; ve 'in-
kênet vêḥideten-fele-hen-niṣf. Ve li-'ebe-veyhi likülli
vêḥidim-min-humessüdüsü mimmê terake 'in-kêne
lehû veled; fe-'illem yeküllehû veledünv-ve veriṡehû
'ebevêhu feli-'ümmihiṡ-ṡüluṡ, fe-'in-kêne lehû 'iħ-
vetun-feli'ümmi-his-südüsü mim-be'-di ve-ṣıyyetiny-
yûṣî bihê 'ev deyn. 'Êbê-'uküm, ve 'ebnê-'uküm lê
tedrûne 'eyyuhum 'eķrabu leküm nef-'â. Ferîḍatem-
mine-LLâh; 'inne-LLâhe kêne 'Alîmen Ḥakîmê (11)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Nisâ Sûresi

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ ج
فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا اَوْ دَيْنٍ ط وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ
اِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ ج فَاِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ
الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا اَوْ دَيْنٍ ط
وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً اَوِ امْرَاَةٌ وَلَهُ
اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ ج
فَاِنْ كَانُوا اَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ
فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصٰى بِهَا اَوْ دَيْنٍ لا غَيْرَ
مُضَارٍّ ج وَصِيَّةً مِنَ اللّٰهِ ط وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ط ﴿١٢﴾
تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ ط وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ط وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾
وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ع ﴿١٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَالّٰتِى

12— Karılarınızın çocuğu yoksa bıraktıkları malın yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa bıraktıkları malın dörtte biri, yaptıkları vasiyetten veya borçtan sonra sizindir. Eğer sizin çocuğunuz yoksa, bıraktığınız malın dörtte biri karılarınızındır. Çocuğunuz varsa, yaptığınız vasiyet veya borçtan sonra mirastan onlara sekizde bir vardır. Eğer bir erkek veya kadının, çocuğu ve babası bulunmadığı halde kelâle olarak **(yan koldan)** mirasına konulur da ana bir kardeşi veya kız kardeşi bulunursa bu kardeşlerin her birine altıda bir vardır. Bundan daha çok iseler, kız ve erkek üçte bir hissede ortak olurlar. Bu, zarar vermek kasdiyle olmaksızın yapılan vasiyetten veya borçtan sonra gelir. Bütün bunlar, Allah'dan fermandır. Allah çok iyi bilir, halîmdir.

13— İşte bütün bu hükümler, Allah'ın sınırlarıdır. Artık her kim Allah'a ve Peygamberine itaat ederse, Allah, onu **(ağaçları)** altından ırmaklar akar cennetlere koyar ki, orada ebedî olarak kalırlar, büyük kurtuluş da budur.

14— Kim de Allah'a ve Peygamberine isyan eder ve hududunu aşarsa, onu dahi —ebedî olmak üzere— ateşe sokar. Onun için aşağılayıcı bir azap vardır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث

Nisê'

ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve leküm nişfu mê terake 'ezvê-cuküm 'illem
yekülle-hunne veled; fe-'in-kêne lehunne veledün-
felekümur-rubu-'u mimmê terakne mim-be'-di
Veşıyyetiny-yûşîne bihê 'ev deyn. Ve lehunner-rubu-
'u mimmê teraktum 'illem-yeküllekûm veled, fe-'in-
kêne leküm veledün-fe-lehunneṡ-ṡümunu mimmê
teraktummim-be'-di Ve-şıy-yetin-tûşûne bihê 'ev
deyn. Ve 'in-kêne raculuny-yû-raṡü kelêleten 'e-vimra-
'etunv-ve lehû 'eħun 'ev 'uħtun-felikülli vêḥidim-min-
humes-südüs, fe-'in-kênû 'ek-ṡera min-ẓêlike fehum
şurakê-'u fiṡ-ṡüluṡi mim-be'-di Ve-şıyyetiny-yûşâ
bihê 'ev deynin gayra muḍârr. Ve-şıyyetem-mine-
LLêh, va-LLâhu 'Alîmun Ḥalîm (12) Tilke Ḥudûdu-
LLêh, ve meny-yuṭi'i-LLêhe ve Rasûlehû yudħilhu
Cennêtin-tecrî min-teḥtihel-'enhêru ħâlidîne fîhê,
ve ẓêlikel-fevzul-'aẕîm (13) Ve meny-ye'-şı-LLâhe
ve Rasûlehû ve yete-'adde ḥudûdehû yudħilhu
Nêran ħâliden-fîhê; ve lehû 'aẓêbum-muhîn (14)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

Nisâ Sûresi

وَالّٰتِى يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَٓائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
اَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِى الْبُيُوتِ حَتّٰى
يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ
يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوهُمَا فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا
فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا
﴿١٦﴾ اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّٓوءَ
بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوبُ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ
التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ
الْمَوْتُ قَالَ اِنِّى تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ
اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَٓاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اِلَّٓا اَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ
مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰٓى
اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

15— Kadınlarınızdan zina edenlere karşı içinizden dört şâhid getirin. Bunlar şâhidlik ederlerse, o kadınları ölüm yok edinceye veya Allah kendilerine bir çıkış yolu açıncaya kadar evlerde tutun.

16— Sizden zina edenlerin ikisine de eziyet edin. Eğer tevbe edip ıslah olurlarsa, eziyet etmekten vazgeçin. Çünkü Allah tevbeleri çok kabul edici ve esirgeyicidir.

17— Allah'ın kabulünü va'd ettiği tevbe ancak, o kimseler içindir ki, cahillik ederek bir günah işlerler de sonra yakın zamanda tevbe ederler. İşte Allah bunların tevbelerini kabul buyurur. Allah çok iyi bilendir, hakîmdir.

18— Yoksa kötülükler yapıp yapıp da, tâ birine ölüm gelince, "Ben işte şimdi tevbe ettim." diyenlerin tevbesi değildir. Kâfir olarak ölenlerin tevbesi de **(geçerli)** değildir. Onlar yok mu? Biz onlar için acıklı bir azap hazırlamışızdır.

19— Ey iman edenler! Kadınlara zorla mirasçı olmanız size helâl değildir. Verdiğiniz mehrin birazını kurtaracaksınız diye, onları sıkıştırmanızda helâl değildir. Yalnız açık açık fuhuş yapmış olmaları bakşa. Onlarla iyi geçinin. Eğer kendilerinden hoşlanmadınızsa, olabilir ki, bir şey sizin hoşunuza gitmez de Allah onda birçok hayırlar takdir etmiş bulunur.

ḍ = ض
ṡ = ث
Nisê'
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Vellê-tî ye'-tînel-fêḥişete min-nisê-'iküm festeş-
hidû ʻaleyhinne 'erbeʻatem-minküm; fe-'in-şehi-
dû fe-'emsikûhunne fil-buyûti ḥattê yeteveffê-
hunnel-mevtu 'ev yec-ʻale-LLâhu lehunne sebîlê (15)
Velleẓêni ye'-tiyênihê minküm fe-'êẓûhumê. Fe-
'in-têbê ve 'eşleḥâ fe-'eʻ-riḍû ʻanhumê; 'inne-LLâhe
kêne Tev-vêber-Raḥîmê (16) 'İnnemet-tevbetu ʻale-
LLêhi lilleẓîne yeʻ-melûnessû-'e bi-cehêletin-ṡümme
yetûbûne min-ǩarî-bin-fe'ulê-'ike yetû-bu-LLâhu
ʻaleyhim; ve kêne-LLâhu ʻAlîmen Ḥakîmê (17)
Ve leyse-tittev-betu lilleẓîne yeʻ-melûnes-seyyi-
'êti ḥattê 'iẓê ḥaḍara 'eḥadehumul-mev-tu ǩâle
'innî tubtul-'êne ve lelleẓîne yemûtûne ve hum-
küffêr, 'ulê-'ike 'eʻ-tednê lehum ʻaẕêben 'elîmê (18)
Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû lê yeḥillu leküm 'en-
teriṡün-nisê-'e ker-hê. Ve lê teʻ-ḍulûhunne liteẕhebû
bi-beʻ-ḍi mê 'êtey-tumû-hunne 'illê 'eny-ye'-tîne
bifêḥişetim-mubeyyineh, ve ʻâşirû-hunne bil-meʻ-
rûf. Fe-'in-kerih-tumûhunne feʻasê 'en-tekrahû
şey'env-ve yec-ʻale-LLâhu fîhi ħay-ran-keṡîrâ (19)

Nisâ Sûresi

وَاِنْ اَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍۙ وَاٰتَيْتُمْ
اِحْدٰيهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْـًٔاۜ اَتَأْخُذُونَهُ
بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُب۪ينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ
اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ وَاَخَذْنَ مِنْكُمْ م۪يثَاقًا غَل۪يظًا
﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ اٰبَٓاؤُ۬كُمْ مِنَ النِّسَٓاءِ اِلَّا
مَا قَدْ سَلَفَۜ اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًاۜ وَسَٓاءَ
سَب۪يلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
وَاَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْاَخِ
وَبَنَاتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهَاتُكُمُ الّٰت۪ٓي اَرْضَعْنَكُمْ
وَاَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهَاتُ نِسَٓائِكُمْ
وَرَبَٓائِبُكُمُ الّٰت۪ي ف۪ي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَٓائِكُمُ
الّٰت۪ي دَخَلْتُمْ بِهِنَّۘ فَاِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْۘ وَحَلَٓائِلُ اَبْنَٓائِكُمُ الَّذ۪ينَ
مِنْ اَصْلَابِكُمْۙ وَاَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ اِلَّا
مَا قَدْ سَلَفَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَح۪يمًاۙ ﴿٢٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَالْمُحْصَنَاتُ

20—Eğer bir eşi bırakıp a yerine başka bir eş lmak isterseniz, önceki eşinize üklerle mehir vermiş bile lsanız, ondan hiçbir şey lmayın. Onu bir iftira ile ve açık bir günah isnat ederek mi alacaksınız?.

21—O mehri nasıl alabilirsiniz ki, birbirlerinizle içli dışlı oldu- ğunuz ve onlar sizden kuvvetli bir teminat aldılar.

22— Bir de babalarınızın nikâh ettiği kadınları kendini- ze nikâhlamayın. Geçmişte olanlar müstesna **(onlar affe- dilmiştir).** Çünkü bu, pek çirkin ve iğrenç idi. O ne kötü bir âdet idi.

23— Size **(neneleri de kapsamak üzere)** analarınız, kızlarınız **(evlât kızları dahil)** kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek ve kız kar- deşlerinizin kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kız kardeş- leriniz, karılarınızın anneleri, kendileriyle birleştiğiniz ka- rılarınızdan olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız haram kılınmıştır. Eğer analarıyla ilişk- iye girmedinizse o kızlarla ev- lenmenizde bir günah yoktur. Öz oğullarınızın karılarıyla ev- lenmeniz ve iki kız kardeşi bir- likte nikâhlamanız dahi **(haram kılındı).** Ancak cahiliyet devrin- de geçen müstesna. Şüphesiz Allah, çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

ḍ	ض
ṡ	ث

Nisê'

ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
'	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve 'in 'erattumüs-tib-dêle zevcim-mekêne zev-cinv-
ve 'êteytum 'iḥdêhun-ne ǩinṭâran-felê te'-ħuẓû minhu
şey-'ê; 'ete'-ħuẓûnehû buhtênenv-ve 'iṡ-mem-mubînê
(20) Ve keyfe te'-ħuẓûne-hû ve ǩad 'efḍâ be'-ḍuküm
'ilê be'-ḍinv-ve 'eħaẓne minküm-mîṡêǩan galîẕâ (21)
Ve lê tenkiḥû mê nekeḥa 'êbê-'uküm-minen-nisê'i 'illê
mê ǩad selef; 'innehû kêne fêḥişetenv-ve mektê, ve
sê-'e sebî-lê (22) Ḥurrimet 'aleyküm 'ümmehê-tuküm
ve benê-tuküm ve 'eħavê-tuküm ve 'ammê-tuküm
ve ħâlê-tuküm ve benêtul-'eħi ve benêtul-'uħti ve
'ümme-hêtukümul-lêtî 'erḍa'-neküm ve 'eħavê-tuküm-
miner-raḍâ-'ati ve 'ümme-hêtu nisê-'iküm ve rabê-
'ibukümul-lêtî fî ḥucûrikümmin-nisê-'ikümul-lêtî
deħaltum-bihinn,-fe'illem tekûnû deħaltum-bihinne
felê cunêḥa 'aleyküm; ve ḥalê-'ilu 'ebnê-'ikümulleẕîne
min 'eṣlê-bi-küm ve 'en-tecme-'û beynel-'uħteyni 'illê
mê ǩad selef; 'inne-LLâhe kêne Gafûrar-Raḥîmê (23)

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
كِتَابَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذٰلِكُمْ اَنْ
تَبْتَغُوا بِاَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ
بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
تَرَاضَيْتُمْ بِهٖ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ
فَانْكِحُوهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ
اَخْدَانٍ فَاِذَا اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ
مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ
وَاَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٢٥﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

24— Bir de sahip olduğu-uz câriyeler müstesna! Bütün nikâhlı kadınlarla evlenmeniz size haram kılınmıştır. **(Bunlar)** üzerinize Allah yazısı olarak **(haramdır)**. Bunların dışında kalanları, zinadan kaçınarak ve namuslu yaşamak şartiyle mehirlerini vererek istemeniz size helâl kılındı. O halde, hangilerinden nikâhla faydalandınız ise takdir olunan mehirlerini kendilerine verin. Mehri kestikten sonra, aranızda râzı olduğunuz miktarda dahi size günah yoktur. Şüphesiz Allah en iyi bilen ve hükmedendir.

25— Sizden her kim, hür olan mü'min kadınları nikâhla almaya güç yetiremiyorsa, ona da sahip olduğunuz mü'min câriyelerinizden **(birini nikâhlayın)**. Allah, sizin imanınızı çok iyi bilir. Hep birbirinizdensiniz. Onun için fuhuş yapmayarak gizli dost da edinmeyerek, namuslu yaşamak şartıyla, onları sahiplerinin izniyle nikâh edin ve mehirlerini güzellikle kendilerine verin. Eğer, evlendikten sonra bir fuhuş yaparlarsa, o vakit onlara hür kadınlara lâzım gelen cezanın yarısı verilir. Bu, sizden zinaya düşme korkusunda bulunanlar içindir. Sabretmeniz ise, sizin için daha hayırlıdır. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

26— Allah size **(dininizin hükümlerini)** açıklamak ve sizden öncekilerin yollarını size göstermek, tevbelerinizi de kabul etmek ister. Allah en iyi bilendir; hikmet sahibidir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
Nisê'	
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Vel-muḥṣanêtu minen-nisê-'i 'illê mê meleket 'ey-mênuküm. Kitêbe-LLâhi ʻaley-küm. Ve 'uḥille leküm-mê verâ-'e ẓêliküm 'en-teb-tegû bi-'emvê-liküm-muḥṣı-nîne gayra müsê-fiḥîn. Femes-tem-teʻ-tum-bihî minhunne fe-'êtûhunne 'ucûra-hunne ferîḍah. Ve lê cunêḥa ʻaley-küm fîmê terâḍaytum-bihî mim-beʻ-dil-ferîḍati, 'in-ne-LLâhe kêne ʻAl-îmen Ḥakîmê (24) Ve mellem yesteṭiʻ minküm ṭav-len 'eny-yenkiḥal-Muḥṣanêtil-Mu'-minêti femimmê meleket 'ey-mênuküm-min-feteyê-tikümul-Mu'minêt, va-LLâhu 'eʻ-lemu bi'îmêniküm. Beʻḍuküm-mim-beʻ-ḍ; fenkiḥû-hunne bi-'iẓni 'ehli-hinne ve 'êtû-hunne 'ucûra-hunne bilmeʻ-rûfi muḥṣanêtin gayra müsêfiḥâtinv-ve lê mutteħi-ẓêti 'eħ-dên. Fe-'iẓê 'uḥṣınne fe-'in 'eteyne bi-fêḥi-şetin-feʻaley-hinne niṣfu mê ʻalel-muḥṣanêti minel-ʻaẓêb. Ẓêlike limen ħaşiyel-ʻanete minküm. Ve 'en-teṣbirû ħayrul-leküm, ve-LLêhu Gafûrur-Raḥîm (25) Yurîdu-LLâhu liyubeyyine leküm ve yehdiyeküm sünenel-leẓîne min-ǩabliküm ve yetûbe ʻaleyküm; va-LLâhu ʻAlî-mun Ḥakîm (26)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

Nisâ Sûresi

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ
يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ اَنْ تَمِيلُوا مَيْلاً عَظِيماً ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ
اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيفاً ﴿٢٨﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَح۪يماً ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ عُدْوَاناً وَظُلْماً فَسَوْفَ نُصْل۪يهِ نَاراًۜ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَس۪يراً ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَٓائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلاً كَر۪يماً ﴿٣١﴾
وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِه۪ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍۜ لِلرِّجَالِ
نَص۪يبٌ مِمَّا اكْتَسَبُواۜ وَلِلنِّسَٓاءِ نَص۪يبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَۜ وَسْـَٔلُوا
اللّٰهَ مِنْ فَضْلِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يماً ﴿٣٢﴾
وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْاَقْرَبُونَۜ وَالَّذ۪ينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوهُمْ
نَص۪يبَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يداً ﴿٣٣﴾

27— Allah, sizin tevbelerinizi ...bul etmek ister. Şeh...erine uyanlar ise, sizi ...yük bir meyil ile **(doğru ...dan)** sapmanızı isterler.

28— Allah **(ağır teklifleri)** ...den hafifletmek istiyor. **(...aten)** insan, zayıf ...atılmıştır.

29— Ey iman edenler! ...larınızı, aranızda **(haksız)** ... sebeplerle yemeyin. An... kendiliğinizden anlaşarak ... ticaret yapmanız başka. ... kendilerinizi öldürmeyin. ...hesiz Allah size çok ...hametlidir.

30— Her kim de düşmanlık ... zulüm yoluyla bunu ya...sa, biz onu ateşe atacağız. ... Allah'a göre çok kolaydır.

31— Eğer siz, yasak edil...niz günahların büyükle...den sakınırsanız, diğer ...ahlarınızı biz örteriz. Ve ... makbul bir yere **(cenne...)** koyarız.

32— Bir de Allah'ın bazı..., diğerinden üstün kılma... sebep kıldığı şeyleri te...nni etmeyin. Erkeklere ...ndıklarından bir pay var... Kadınlara da kazandıkla...dan bir pay vardır. **(Çalı... da)** Allah'ın lütuf ve kere...den isteyin. Şüphesiz Al... her şeyi hakkıyla bilendir.

33— Ana - baba ve akrabanın ve anlaşma ile yeminlerinizi bağladığınız kimselerin bıraktıkları ...larına da mirasçılar tayin ettik. Onlara da hisselerini verin. Çünkü Allah, her şeye karşı ...d bulunmaktadır. **(Bu hisse 1/6 idi sonra Zevilerhâm âyetiyle nesholundu).**

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

ḍ = ض
ṡ = ث
Nisê'
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Va-LLâhu yurîdu 'eny-yetûbe ʿaleyküm; ve yurîdul-
leẓîne yettebi-ʿûneş-şehevêti 'en-temîlû meylen
ʿaẓîmê (27) Yurî-du-LLâhu 'eny-yuḣaf-fife ʿanküm; ve
ḣulik̇al-'in-sênu ḍa-ʿîfê (28) Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû
lê te'-külû 'emvêleküm-beyneküm-bil-bêṭili 'illê 'en-
tekûne ticêraten ʿan-terâḍim-minküm; ve lê tek̇tulû
'enfuseküm; 'inne-LLâhe kêne biküm Raḥîmê (29)
Ve meny-yef-ʿal ẓêlike ʿudvênenv-ve z̤ulmen-fesevfe
nuṣlîhi Nêrâ; ve kêne ẓêlike ʿale-LLâhi yesî-râ (30)
'İn-tec-tenibû kebê-'ira mê tun-hevne ʿanhu nu-keffir
ʿanküm seyyi-'êtiküm ve nudḣilküm-Mud-ḣalen-
kerîmê (31) Ve lê tetemennev mê feḍḍale-LLâhu bihî
beʿ-ḍaküm ʿalê beʿ-ḍ. Lirricêli neṣî-bum-mimmek-
tesebû, ve linnisê-'i neṣîbum-mimmektesebn. Ves-
'elu-LLâhe min-feḍlih. 'İnne-LLâhe kêne bi-külli
şey-'in ʿAlîmê (32) Ve li-küllin-ce-ʿalnê mevê-
liye mimmê terakel-vêlidêni vel-'ek̇rabûn. Vel-
leẓîne ʿak̇adet 'eymênuküm fe'êtûhum neṣîbehum.
'İnne-LLâhe kêne ʿalê külli şey-'in-Şehîdê (33)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ
بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ
وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ
فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ
فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾
وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ
أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى
وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ
وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٧﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

34— Erkekler, kadınlar üzerine hâkimdirler. Çünkü bir kere Allah birini diğerinden üstün yaratmıştır. Bir de erkekler mallarından **(kadınlarına)** nafaka verirler. Onun için iyi kadınlar, itaatkârdırlar. Allah onları **(kocalarının kontrolünü vermekle)** koruduğu gibi, onlar da gizliliği gereken şeyi, **yani kocalarının yokluğu sırasında ırz ve mallarını korurlar)**. Geçimsizliklerinden korktuğunuz kadınlara gelince, önce onlara nasihat edin. Sonra onları yataklarında **(yalnız)** terk edin! **(Yine dinlemezlerse)**, dövün! Ama size itaat ederlerse kendilerini incitmeye bahane aramayın. Şüphesiz, Allah çok yücedir, çok büyüktür.

35— Eğer karı kocanın aralarının açılmasından korkarsanız, onlara bir hakem, erkeğin ailesinden; bir hakem de kadının ailesinden gönderin. Bu hakemler, gerçekten barıştırmak isterlerse, Allah aralarında geçime muvaffakıyet verir. Çünkü Allah, her şeyi en iyi bilendir; her şeyin aslından haberdardır.

36— Allah'a ibadet edin, ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Bir de anaya babaya iyilik edin. Akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşa, yolcuya ve ellerinizdeki kölelere de iyilik edin. Çünkü Allah, büyüklenen ve övünen hiçbir kimseyi sevmez.

37— Onlar, hem cimridirler, hem de herkese cimrilik tavsiye ederler ve Allah'ın kendilerine lütuf olarak verdiği şeyleri gizlerler. Biz de böyle nankörlere aşağılayıcı bir azap hazırlamışızdır.

ḍ = ض
ṡ = ث
Nisê'
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'Er-ricêlu k̇avvêmûne ʻalen-nisê-'i bimê feḍḍale-
LLêhu beʻ-ḍahum ʻalê beʻ-ḍinv-ve bimê 'enfek̇û
min 'emvêlihim. Feṣ-Ṣâliḥâtu k̇ânitêtun ḥâfi-z̤âtul-
lil-gaybi bimê ḥafi-z̤a-LLâh. Vellêtî teḣâ-fûne nuṣû-
zehunne fe-ʻiz̤ûhunne veh-curûhunne fil-meḍâci-ʻi
veḍribû-hunn. Fe-'in 'eṭaʻ-neküm felê teb-gû
ʻaleyhinne sebîlê; 'inne-LLâhe kêne ʻA-liyyen-Ke-
bîrâ (34) Ve 'in ḣiftum şik̇âk̇a beynihimê feb-ʻaṡû
ḥakemem-min 'ehlihî ve ḥake-mem-min 'ehlihê.
'İny-yurî-dê 'iṣlêḥany-yuveffi-k̇i-LLêhu beynehumê;
'inne-LLâhe kêne ʻAlîmen Ḣabîrâ (35) ۞ Veʻ-budü-
LLêhe ve lê tuşrikû bihî şey-'env-ve bil-vêlideyni
'iḥsênenv-ve biẓil-k̇urbê vel-yetêmê vel-mesêkîni
vel-cêri-ẓil-k̇urbê vel-cêril-cunubi veṣ-ṣâḥibi bil-
cembi vebnis-sebîli ve mê meleket 'eymênuküm;
'inne-LLâhe lê yuḥibbu men-kêne muḣ-têlen-
feḣûrâ (36) 'Elleẓîne yeb-ḣalûne ve ye'-murû-nennêse
bil-buḣli ve yektumûne mê 'êtêhumu-LLâhu min-
feḍlih; ve 'eʻ-tednê lil-kêfirîne ʻaẓêbem-muhînê (37)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · Idgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا
﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا
وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ
كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ شَهِيدًاۜ ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ
يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُۜ
وَلَا يَكْتُمُونَ اللّٰهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقْرَبُوا
الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَارٰى حَتّٰى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا
عَابِرِي سَبِيلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُواۜ وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ
اَوْ جَٓاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَٓائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَٓاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ اُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ
يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَۜ ﴿٤٤﴾

وَاللّٰهُ

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

38— Allah'a ve âhiret …nüne iman etmedikleri …ide, insanlara gösteriş …n mallarını sarf ederler. …ytan kime arkadaş olursa, …ık o ne kötü bir arkada…

39— Ne olurdu bunlar, …ah'a ve ahiret gününe iman …elerdi, Allah'ın kendilerine …diği rızıktan infakta bu…nsalardı **(zarar mı …erlerdi)**? Allah onları …endir.

40— Şüphesiz ki Allah, … kadar zulüm etmez. …er bir iyilik olursa, onu **…sevabını)** kat kat artırır. … de kendi tarafından …yük bir ecir verir.

41— Her ümmetten bir şâ… getirdiğimiz, seni de on…n üzerine şâhid tuttuğu… vakit bakalım hâlleri ne …caktır?..

42— **(Allah'ı)** inkâr edip …gambere isyan edenler, …ün, yerle bir edilmiş olsa… da Allah'dan bir sözü giz…emiş bulunsalardı temen…nde bulunurlar.

43— Ey iman edenler! …moşken, ne söylediğinizi …nceye kadar, namaza …laşmayın. Bir de yolcu ol…nız müstesna, cünüp iken …anmadıkça namaza yak…mayın. Şayet hasta olur veya yolculukta bulunursanız, yahut biriniz ayakyolundan **(tuvaletten)** …irse veya kadınlara dokunup da su bulamazsanız o zaman temiz bir toprağa teyemmüm edin; **…niyetle)** yüzlerinize, ellerinize mesh edin. Şüphesiz ki Allah, çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

44— Kendilerine kitaptan nasip verilenlere **(Yahûdilere)** bakmaz mısın? Sapıklığı satın …yorlar; sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar.

ḍ	= ض
ṡ	= ث

Nisê'

ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Vellezîne yunfi-k̇ûne 'emvêlehum ri-'ê-'ennêsi ve
lê yu'-minûne bi-LLêhi ve lê bil-Yevmil-'Êħir. Ve
meny-yeküniş-şeyṭânu lehû k̇arînen-fesê'e k̇arînê
38 Ve mê ẓê ʻaley-him lev 'êmenû bi-LLêhi vel-
Yevmil-'Êħiri ve 'enfek̇û mimmê razek̇a-humu-LLâh?
Ve kêne-LLâhu bihim ʻAlîmê 39 'İnne-LLâhe lê
yeẓlimu mişk̇âle ẓerrah; ve 'in-tekü ḥaseneteny-
yuḍâ-ʻifhê ve yu'-ti mille-dünhu 'ecran ʻaẓîmê 40
Fe-keyfe 'iẓê ci'-nê min-külli 'ümmetim-bi-şehîdinv-
ve ci'-nê bike ʻalê hê-'u-lê-'i Şehîdê 41 Yevme-
'iẓiny-yeveddül-leẓîne keferû ve ʻaṣa-vur-Rasûle
lev tu-sevvê bi-himul-'erḍ. Ve lê yektumûne-LLâhe
ḥadîṡê 42 Yê-'eyyu-halleẓîne 'êmenû lê tek̇rabuṣ-
ṣalête ve 'entum sükêrâ ḥattê teʻ-lemû mê tek̇ûlûne
ve lê cunuben 'illê ʻâbirî sebîlin ḥattê teg-tesilû. Ve
'inküntum-merḍâ 'ev ʻalê seferin 'ev cê-'e 'eḥadüm-
minküm-minel-gâ-'iṭi 'ev lêmes-tumun-nisê-'e felem
tecidû mê-'en-fete-yemmemû ṣa-ʻîden-ṭayyiben
femseḥû bi-vucûhiküm ve 'ey-dîküm; 'inne-
LLêhe kêne ʻAfuvven Gafûrâ 43 'Elem tera 'ilel-
leẓîne 'û-tû neṣîbem-minel-Kitêbi yeşterûneḍ-
ḍalêlete ve yurîdûne 'en-teḍillus-sebîl 44

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Nisâ Sûresi

45— Ama Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilir. Dost olarak Allah yeter. Yardımcı olarak da Allah yeter.

46— Yahûdilerden bir kısmı, kelimeleri yerlerinden değiştiriyor ve dillerini bükerek, dine saldırarak, "Dinledik, isyan ettik. Dinle! Dinlenilmez olası! Râînâ!" diyorlar. (Râînâ, onların dilinde sövmektir. Böyle diyecekleri) yerde "İşittik, itaat ettik, dinle ve bizi gözet!" deselerdi, elbet haklarında daha hayırlı ve daha dürüst olurdu. fakat Allah, küfürleri yüzünden, onları lânetlemiştir. Artık, pek azı hariç, iman etmezler.

47— Ey kendilerine kitap verilenler! Gelin, biz birtakım yüzleri silip enselerine çevirmeden veya onları, Cumartesi ashabını lânetlediğimiz gibi, lânetlemeden beraberinizdeki kitabı tasdik etmek üzere indirdiğimiz bu kitaba iman edin. Yoksa Allah'ın emri mutlaka yerine gelir.

48— Doğrusu Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Ama ondan aşağısını dilediği kimse için bağışlar. Kim Allah'a ortak koşarsa muhakkak pek büyük bir günah ile iftira etmiştir.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَٓائِكُمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفٰى بِاللّٰهِ
نَصِيرًا ﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا
بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِى الدِّينِ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا
وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَقْوَمَ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ
اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اُوتُوا
الْكِتَابَ اٰمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ
نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَٓا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا
لَعَنَّٓا اَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ
بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى اِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ اَنْفُسَهُمْ بَلِ
اللّٰهُ يُزَكّٖى مَنْ يَشَٓاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى
اللّٰهِ الْكَذِبَ وَكَفٰى بِهٖٓ اِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ اُوتُوا
نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا هٰٓؤُلَٓاءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

4 elif uzatmak vâcib — 2 veya 4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — Bir elif uzatılır — İhfa ve Gunne yerleri — İdgam ve okunmayan harfler — Kalın — Kalkale

49— Şu, kendilerini temize çıkaranlara bakmaz mısın? Hayır, yalnız Allah dilediğini temize çıkarır. Onlar da kıl kadar zulüm görmezler.

50— Bak, Allah'a karşı nasıl yalan uyduruyorlar. Açık günah olarak bu yeterlidir.

51— Şu, kendilerine okuyup yazmaktan biraz nasip verilenlere bakmaz mısın? Cibt ile Tâğûta (putlara) inanıyorlar da küfredenler için, "Bunlar, iman edenlerden daha doğru bir yoldadır." diyorlar.

ḍ	ض
ṡ	ث

Nisê'

ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Va-LLâhu 'eʻ-lemu bi-'eʻdê-'iküm; ve kefê bi-LLêhi
Veliy-yenv-ve kefê bi-LLêhi Neṣîrâ (45) Minel-leẕîne
hêdû yuḥarrifûnel-kelime ʻammevê-ḍiʻihî ve
yeḳûlûne semiʻ-nê ve ʻaṣaynê vesmeʻ gayra müsme-
ʻinv-ve râʻinê ley-yem-bi-'el-sinetihim ve ṭaʻ-nen-
fiddîn. Ve lev 'ennehum ḳâlû semiʻ-nê ve 'eṭaʻ-nê
vesmeʻ ven-ẕurnê lekêne ḣayral-lehum ve 'eḳveme ve
lêkille-ʻanehumu-LLâhu bi-küfrihim felê yu'-minûne
'illê ḳalîlê (46) Yê-'eyyu-helleẕîne 'ûtul-Kitêbe 'êminû
bimê nezzelnê muṣaddiḳal-limê me-ʻaküm-min-
ḳabli 'en-neṭmise vucûhen-feneruddehê ʻalê 'edbêrihê
'ev nel-ʻanehum kemê le-ʻannê 'Eṣḥâbes-Sebt. Ve
kêne 'emru-LLâhi mef-ʻûlê (47) 'İnne-LLâhe lê
yegfiru 'eny-yuşrake bihî ve yegfiru mê dûne ẕêlike
limeny-yeşê'. Ve meny-yuşrik bi-LLêhi feḳadif-terâ
'iṡmen ʻaẕîmê (48) 'Elem tera 'ilelleẕîne yuzekkûne
'enfusehum? Beli-LLêhu yuzekkî meny-yeşê'u ve
lê yuẕlemûne fetîlê (49) 'Unẓur keyfe yefterûne
ʻale-LLâhil-keẕib! Ve kefê bihî 'iṡmem-mubînê (50)
'Elem tera 'ilelleẕîne 'û-tû neṣîbem-minel-Kitêbi
yu'minûne bil-Cibti veṭ-Ṭâgûti veyeḳûlûne lil-leẕîne
keferû hê-'ulê-'i 'ehdê minel-leẕîne 'êmenû sebîlê (51)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Nisâ Sûresi

أُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُۜ وَمَنْ يَلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَص۪يرًاۜ
﴿٥٢﴾ اَمْ لَهُمْ نَص۪يبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَق۪يرًاۙ
﴿٥٣﴾ اَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلٰى مَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ۚ فَقَدْ
اٰتَيْنَٓا اٰلَ اِبْرٰه۪يمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظ۪يمًا ﴿٥٤﴾
فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ بِه۪ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُۜ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَع۪يرًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا سَوْفَ نُصْل۪يهِمْ نَارًاۜ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ
بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَز۪يزًا حَك۪يمًا ﴿٥٦﴾
وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًاۜ لَهُمْ ف۪يهَٓا اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌۘ
وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَل۪يلًا ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا
الْاَمَانَاتِ اِلٰٓى اَهْلِهَاۙ وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوا
بِالْعَدْلِۜ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَم۪يعًا بَص۪يرًا ﴿٥٨﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَط۪يعُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَ وَاُو۬لِي الْاَمْرِ مِنْكُمْۚ
فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ ف۪ي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ اِنْ كُنْتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْو۪يلًا ﴿٥٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

اَلَمْ تَرَ

52— İşte onlar Allah'ın lânetlediği kimselerdir. Kime de Allah lânet ederse artık ona aslâ bir yardımcı bulamazsın.

53—Yoksa, onların, mülkten (yönetiminde) bir hissesi mi var? Öyle olsa, insanlara bir çekirdek filizi bile vermezlerdi.

54— Yoksa, âleme (yani peygambere, ashabına ve insanlara) Allah'ın lütf-u kereminden verdiği nimeti (peygambere peygamberliği ve kadınları) mı çekemiyorlar? ...et, biz İbrahim ...lesine kitabı ve ...kmeti verdik. ...em de kendilerine ...ek büyük bir ...ülk (saltanat) verdik.

55— Onlardan ...azısı ona (Peygamberimiz'e) inan etti. Kimi de ...üz çevirdi. Böylesine de cehennem alevi yeter.

56— Muhakkak ki âyetlerimizi inkâr edenleri yakında bir ateşe atacağız. Derileri piştikçe, azabı tadsınlar diye, kendilerine başka deriler vereceğiz. Allah gerçekten güçlüdür, hikmet sahibidir.

57—İman edip yararlı işleri yapanları ise, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Orada ebedî olarak kalacaklar. Kendilerine orada tertemiz eşler vardır. Hem onları gölgelendirecek bir gölgeye de koyacağız.

58— Allah, size, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hüküm vermenizi emreder. Gerçekten Allah bununla size ne güzel nasihat veriyor. Şüphesiz Allah, (söylenenleri) işiten, (yaptıklarınızı) görendir.

59— Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygambere ve sizden olan idarecilere de itaat edin. Bir şey hakkında çekişip anlaşmazlığa düştünüz mü, eğer Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız, onu hemen Allah'a ve Peygamberine arzedin. Bu, hem daha hayırlı, hem de netice itibariyle daha güzeldir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث

Nisê'

ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Ulê-'ikelleẕîne le-'anehumu-LLâh; ve meny-yel-
'ani-LLêhu felen-tecide lehû neṣîrâ (52) 'Em lehum
neṣîbum-mi-nelmulki fe-'iẕel-lê yu'-tû-nennêse
nek̇îrâ (53) 'Em yeḥsüdû-nen-nêse 'alê mê 'êtêhumu-
LLêhu min-feḍlih? Fe-k̇ad 'êteynê 'êle 'İbrâhîmel-
Kitêbe vel-Ḥikmete ve 'êteynêhummulken 'aẕîmê (54)
Feminhum-men 'êmene bihî ve minhum-men-ṣadde
'anh; ve kefê bi-Cehenneme se-'îrâ (55) 'İnnelleẕîne
keferû bi-'Êyêtinê sevfe nuṣlîhim Nêrâ. Küllemê
neḍicet culûdühum-beddelnêhum culûden gayrahê li-
yeẕûk̇ul-'aẕêb; 'inne-LLâhe kêne 'Azîzen Ḥakîmê (56)
Velleẕîne 'êmenû ve 'amiluṣ-ṣâliḥâti senud-ḣiluhum
Cennêtin-tecrî min-teḥtihel-'enhêru ḣâlidîne fîhê
'ebedê; lehum fîhê 'ezvêcum-muṭah-herah; ve
nud-ḣiluhum ẕillen-ẕalîlê (57) ۞ 'İnne-LLâhe
ye'-murukum 'en-tu-'eddül-'emênêti 'ilê 'eh-lihê ve 'iẕê
ḥakemtum-bey-nennêsi 'en-teḥ-kümû bil-'adl. 'İnne-
LLêhe ni-'immê ye'iẕuküm-bih! 'İnne-LLâhe kêne
Semî-'am-Beṣîrâ (58) Yê-'eyyu-helleẕîne 'êmenû 'eṭî-
'u-LLâhe ve 'eṭî-'ur-Rasûle ve 'ulil-'emri min-küm.
Fe-'in-tenêze'-tum fî şey-'in-fe-ruddûhu 'ile-LLâhi
ver-Rasûli 'in-küntum tu'-mi-nûne bi-LLêhi vel-
Yevmil-'Êḣir. Ẕêlike ḣayrunv-ve 'eḥsenu te'-vîle (59)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Nisâ Sûresi

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ يَزْعُمُونَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا بِمَٓا اُنْزِلَ
اِلَيْكَ وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرٖيدُونَ اَنْ يَتَحَاكَمُٓوا
اِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ اُمِرُٓوا اَنْ يَكْفُرُوا بِهٖۜ وَيُرٖيدُ
الشَّيْطَانُ اَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعٖيدًا ﴿٦٠﴾ وَاِذَا قٖيلَ لَهُمْ
تَعَالَوْا اِلٰى مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ رَاَيْتَ الْمُنَافِقٖينَ
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًاۚ ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ اِذَٓا اَصَابَتْهُمْ مُصٖيبَةٌ
بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ ثُمَّ جَٓاؤُ۫كَ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَٓا اِلَّٓا
اِحْسَانًا وَتَوْفٖيقًا ﴿٦٢﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فٖي قُلُوبِهِمْ
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فٖٓي اَنْفُسِهِمْ
قَوْلًا بَلٖيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ اِلَّا لِيُطَاعَ
بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ
جَٓاؤُ۫كَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَحٖيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
حَتّٰى يُحَكِّمُوكَ فٖيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
فٖٓي اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلٖيمًا ﴿٦٥﴾

- (dark red) 4 elif uzatmak vâcib
- (red) 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- (orange) 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
- (light orange) Bir elif uzatılır
- (green) İhfa ve Gunne yerleri
- (grey) İdgam ve okunmayan harfler
- (dark blue) Kalın
- (light blue) Kalkale

60— Sana indirilen Kur'an'a ve senden önce indirilen kitaplara iman ettik, diye boş iddiada bulunanlara bakmaz mısın ki, azgın tağutun önünde muhakeme olmak istiyorlar. Halbuki onu tanımamakla emrolunmuşlardır. Şeytan da onları çok uzak bir sapıklığa düşürmek istiyor.

61— Onlara, "Allah'ın indirdiği hükme ve peygambere gelin!" denildiği vakit, münafıkların senden çekindikçe çekindiğini görürsün.

62— Ya kendi yaptıkları yüzünden başlarına bir belâ geldiği zaman halleri nice olacak? Sonra sana gelmişler de, "Billâhi, biz ancak iyilik yapmak ve ara bulmak istemiştik." diye yemin ediyorlar.

63— Onlar öyle kimselerdir ki, kalblerinde olanı Allah bilir. Onun için sen onlara aldırma da kendilerine öğüt ver ve kendileri hakkında onlara dokunaklı sözler söyle!

64— Biz her peygamberi ancak Allah'ın izniyle itaat edilsin diye gönderdik. Eğer onlar, kendilerine zulmettikleri vakit sana gelseler de günahlarına Allah'dan mağfiret dileseler, peygamber de onlar için af dilese idi, elbette Allah'ı çok tevbe kabul edici, çok merhametli bulacaklardı.

65— Yok yok, Rabbin hakkı için yemin ederim ki, onlar aralarında çekiştikleri şeyde seni hakem yapıp sonra da verdiğin hükümde kendileri için hiçbir darlık duymadan **(tam bir teslimiyetle)** boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar.

ḍ	= ض
ṡ	= ث

Nisê'

ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Elem tera 'ilelleẓîne yez-'umûne 'ennehum 'êmenû bimê 'unzile 'ileyke ve mê 'unzile min-ḳablike yurîdûne 'eny-yeteḥâkemû 'ileṭ-Ṭâgûti ve ḳad 'ümirû 'eny-yekfurû bih. Ve yurî-düşŞey-ṭânu 'eny-yuḍillehum ḍalêlem-be-'îdê (60) Ve 'iẓê ḳîle lehum te'âlev 'ilê mê 'enzele-LLâhu ve 'iler-Rasûli ra-'eytel-Munê-fiḳîne yeṣuddûne 'anke ṣudû-dê (61) Fe-keyfe 'iẓê 'eṣâbet-hum-muṣîbetum-bimê ḳad-demet 'eydîhim ṡümme cê-'ûke yeḥli-fûne bi-LLêhi 'in 'erad-nê 'illê 'iḥsênenv-ve tevfîḳâ (62) 'Ulê-'ikelleẓîne ye'-lemu-LLâhu mê fî ḳulûbihim fe'e-'riḍ 'anhum ve 'iẓ-hum ve ḳul-lehum fî 'enfusihim ḳavlem-belîgâ (63) Ve mê 'erselnê mir-Rasûlin 'ille liyuṭâ-'a bi-'İẓni-LLêh. Ve lev 'ennehum 'iẓ-ẓalemû 'enfusehum cê'ûke festeg-feru-LLâhe ves-tegfera lehumur-Rasûlu le-vecedu-LLâhe Tevvê-ber-Raḥîmê (64) Felê ve Rabbike lê yu'-minûne ḥattê yuḥakkimû-ke fîmê şecera beynehum ṡümme lê yecidû fî 'enfusihim ḥaracemmimmê ḳa-ḍayte ve yusellimû teslîmê (65)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Nisâ Sûresi

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا مِنْ
دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ
بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَاِذًا لَاٰتَيْنَاهُمْ
مِنْ لَدُنَّٓا اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾
وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَعَ الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَٓاءِ وَالصَّالِحِينَ
وَحَسُنَ اُو۬لٰٓئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ
لَيُبَطِّئَنَّ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ
عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ
فَضْلٌ مِنَ اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ كَاَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي
كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

وَمَا لَكُمْ

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

66— Eğer biz o münafıklara, "Kendinizi öldürün!" yahut, "Yurtlarınızdan çıkın!" diye yazsaydık, çok azı hariç bunu yapmazlardı. Eğer onlar, kendilerine nasihat edileni yapsalardı elbette bu, kendileri için daha hayırlı ve **(imanlarını)** daha sağlam kılmak için de en sağlam bir hareket olurdu.

67— Elbette o zaman, kendilerine, tarafımızdan pek büyük bir mükâfat da verirdik.

68— Ve onları, muhakkak bir doğru yola iletirdik.

69— Her kim Allah'a ve Peygamber'e itaat ederse, işte bunlar, Allah'ın nimet verdiği peygamberlerle, sıddîklarla, şehidlerle ve iyilerle beraberdirler. Bunlar ne güzel arkadaştır!

70— İşte bu nimet Allah'tandır. Lâyıkıyla bilici olarak Allah yeter.

71— Ey iman edenler! **(Düşmana karşı)** hazırlığınızı görün. Ve silahlarınızı alın da dağınık birlikler halinde savaşa çıkın. Veya toptan seferber olun.

72— Hakikat içinizden öylesi var ki, mutlaka ağırdan alacaktır. Eğer size bir felâket gelirse, "Allah bana lutfetti, çünkü onlarla beraber bulunmadım." diyecektir.

73— Eğer size, Allah'dan bir nimet gelirse, sanki kendisi ile aranızda hiçbir tanışıklık olmamış gibi, mutlaka, "Keşke ben de onlarla beraber olaydım da büyük bir nimete ereydim!" diyecektir.

74— O halde dünya hayatı yerine âhireti satın alanlar, Allah yolunda savaş etsin. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür, yahut düşmana galip gelirse, ona biz pek büyük bir mükâfat vereceğiz.

ḍ = ض
ṡ = ث
Nisê'
ṣ = ص
ḥ = ح
ȟ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve lev 'ennê ketebnê ʻaleyhim 'eniǩtulû 'enfuseküm
'eviȟ-rucû min-diyêriküm-mê fe-ʻalûhu 'illê ǩa-
lîlum-minhum; ve lev 'ennehum fe-ʻalû mê yûʻaẕûne
bi-hî lekêne ȟay-ral-lehum ve 'eşedde teṡbîte (66)
Ve 'iẓelle-'êtey-nêhum-mille-dünnê 'ecran ʻaẕîmê
(67) Ve lehedey-nêhum Ṣı-râṭam-Müste-ǩîmê (68)
Ve meny-yuṭi-ʻi-LLêhe ver-Rasûle fe-'ulê-'ike
meʻalleẓîne 'en-ʻame-LLâhu ʻaley-him-minen-
Nebiy-yîne veṣ-Ṣıddî-ǩîne veş-Şuhedê-'i veṣ-Ṣâli-
ḥîn; ve ḥasüne 'ulê-'ike Rafîǩâ (69) Ẓêlikel-Feḍlu
mine-LLâh; ve kefê bi-LLêhi ʻAlîmê (70) Yê-'eyyu-
helleẓîne 'êmenû ȟuẓû ḥiẓraküm fenfirû ṡübêtin
'evinfirû cemî-ʻâ (71) Ve 'inne minküm lemelle-
yubeṭṭi-'enn; fe-'in 'eṣâbetküm-muṣî-betun-ǩâle ǩad
'enʻame-LLâhu ʻa-leyye 'Îẓ lem 'eküm-me-ʻahum
şehîdê (72) Ve le-'in 'eṣâ-beküm feḍlum-mine-
LLêhi leyeǩûlenne ke-'ellem teküm-beynekûm
ve-bey-nehû me-vedde-tuny-yêley-tenî küntu me-
ʻahum fe'efûze fevzen ʻaẕîmê (73) ۞ Fel-yuǩâtil fî
Sebî-li-LLêhilleẓîne yeş-rûnel-ḥayêteddünyê bil-
'Êȟirah. Ve meny-yuǩâtil fî Sebî-li-LLêhi feyuǩ-tel
'ev yeg-lib fe-sevfe nu'-tîhi 'ecran ʻaẕîmê (74)

Nisâ Sûresi

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَٓاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ
الظَّالِمِ اَهْلُهَاۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّاۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًاۜ
﴿٧٥﴾ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُٓوا اَوْلِيَٓاءَ الشَّيْطَانِۚ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ
كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّٓوا اَيْدِيَكُمْ
وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيقٌ
مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةًۚ وَقَالُوا
رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَۚ لَوْلَٓا اَخَّرْتَنَٓا اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيبٍۜ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا
قَلِيلٌۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقٰى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ اَيْنَ مَا تَكُونُوا
يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍۜ وَاِنْ تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا
هٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَۜ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ فَمَالِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَٓا اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِۘ وَمَٓا اَصَابَكَ
مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَۜ وَاَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًاۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● Idgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

75— Size ne oluyor ki Allah yolunda ve çaresizlik içinde bırakılıp, "Ey Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan şu beldeden çıkar. Bize senin tarafından bir sahip gönder, bize tarafından bir yardımcı yolla!" diye yalvaran erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda **(düşmanla)** savaşmıyorsunuz?

76— İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. Küfredenlerse tagut yolunda savaşırlar. O halde siz, şeytanın dostlarıyla savaşın. Şüphesiz ki şeytanın hilesi zayıftır.

77— Bakmaz mısın, kendilerine, "Elinizi savaştan çekin! Namazı kılın, zekâtı da verin!" denilenlere? Üzerlerine savaş farz edilince, içlerinden bir fırka, Allah'dan korkar gibi hatta daha şiddetli bir korkuyla insanlardan korkuyorlar. Ve "Ey Rabbimiz! Bize niçin savaşı farz kıldın? Bizi yakın bir zamana kadar geri bıraksaydın ya!" dediler. Sen de de ki: "Dünyanın zevki pek azdır. Âhiret, takvâ sahibi olanlar için daha hayırlıdır. Ve kıl kadar haksızlığa uğramazsınız!".

78— Nerede olursanız olun, ölüm size yetişir. isterse, sapasağlam kalelerde olun. Onlara bir iyilik gelirse, "Bu, Allah'dandır!" derler. Bir musibet gelirse, "Bu, senin yüzündendir." derler. **(Habibim)** de ki: "**(İyi kötü)** hepsi Allah'dandır. "Bu insanlara ne oluyor ki, sözü anlamaya yanaşmıyorlar.

79— Sana gelen her iyilik Allah'dandır ve sana gelen her kötülük de bil ki sendendir. Biz seni insanlara peygamber olarak gönderdik, şâhid olarak Allah yeter.

ḍ = ض
ṡ = ث
Nisâ'
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mê leküm lê tuk̇âtilûne fî Sebî-li-LLêhi vel-
müsteḍ-'afîne miner-ricêli vennisê-'i vel-vildênil-
leẓîne yek̇û-lûne Rabbe-nê 'eħricne min hêẓihil-
k̇aryetiz̤-z̤âlimi 'ehluhê; vec-'al-lenê mil-le-dünke
veliy-yenv-vec-'allenê mille-dünke neṣîrâ (75)
'Elleẓîne 'êmenû yuk̇âtilûne fî Sebîli-LLêhi velleẓîne
keferû yuk̇â-tilûne fî Sebîliṭ-Ṭâgûti fek̇â-tilû 'ev-liyê-
'eş-Şeyṭân; 'inne keydeş-Şeyṭâni kêne ḍa-'îfê (76)
'Elem tera 'ilel-leẓîne k̇île lehum küffû 'eydi-yeküm
ve 'ek̇îmuṣ-Ṣalête ve 'êtuz-Zekêh? Felemmê kütibe
'aley-himul-k̇itêlu 'iẓê ferîk̇um-minhum yeħ-şevnen-
nêse ke-ħaş-yeti-LLêhi 'ev 'e-şedde ħaş-yeh, ve k̇â-
lû Rabbenê lime ketebte 'aleynel-k̇itêl? Lev lê 'eħ-
ħartenê 'ilê 'ecelin-k̇arîb? K̇ul metê-'uddünyê k̇alîl;
vel-'Êħiratu ħayrul-limenittek̇â; ve lê tuẓlemûne
fetîlê (77) 'Eyne mê tekûnû yudrik-kümul-mevtu ve
lev küntum fî burûcim-muşeyyedeh. Ve 'in-tuṣıb-
hum ḥasenetuny-yek̇ûlû hêẓihî min 'indi-LLêh;
ve 'in-tuṣıb-hum seyyi-'etuny-yek̇ûlû hêẓihî min
'indik. K̇ul küllum-min 'indi-LLêh. Femêli-hê-
'ulê-'il-k̇avmi lê yekêdûne yef-k̇ahûne ḥadîṡê (78)
Mê 'eṣâbeke min ḥasenetin-femine-LLâh; ve mê
'eṣâbeke min-seyyi-'etin-femin-nefsik. Ve 'erseln-
âke linnêsi Rasûlê. Ve kefê bi-LLêhi Şehîdê (79)

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفٖيظاًۜ ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌۘ فَاِذَا بَرَزُوا مِنْ
عِنْدِكَ بَيَّتَ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذٖي تَقُولُۜ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ
مَا يُبَيِّتُونَۚ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَكٖيلاً ﴿٨١﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَۜ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ
لَوَجَدُوا فٖيهِ اخْتِلَافاً كَثٖيراً ﴿٨٢﴾ وَاِذَا جَٓاءَهُمْ اَمْرٌ مِنَ الْاَمْنِ
اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوا بِهٖۜ وَلَوْ رَدُّوهُ اِلَى الرَّسُولِ وَاِلٰٓى اُولِي الْاَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذٖينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْۜ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَلٖيلاً ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِۚ
لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنٖينَۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَكُفَّ
بَأْسَ الَّذٖينَ كَفَرُواۜ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَأْساً وَاَشَدُّ تَنْكٖيلاً
﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصٖيبٌ مِنْهَاۚ
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَاۜ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقٖيتاً ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيّٖيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِاَحْسَنَ
مِنْهَٓا اَوْ رُدُّوهَاۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَسٖيباً ﴿٨٦﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

اَللّٰهُ

80— Kim Peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, bilsin ki, biz seni onlara koruyucu göndermedik.

81— **(Münafıklar, senin huzurunda)** "Baş üstüne itaat ederiz" derler. Sonra senin yanından çıktıklarında içlerinden bir kısmı, **(gündüzün)** söylediklerine aykırı olarak geceleyin tersini kurarlar. Ama Allah onların geceleyin uydurdukları Kurgularını yazıyor. Onun için sen, onlardan yüz çevir **(aldırış etme)**. Allah'a havale et. Allah vekil olarak kâfidir.

82— Hâlâ Kur'ân'ı düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından olsaydı, onda birçok ahenksizlik **(ve tutarsızlık)** bulacaklardı.

83— Onlara güven veya korkuya dair bir haber geldiği vakit onu hemen yayarlar. Halbuki onu Peygambere ve kendilerinden bulunan kumanda sahiplerine arzetselerdi, elbette bunların anlayışlı olanları onu anlar, bilirlerdi. Eğer Allah'ın rahmeti üzerinizde olmasaydı, pek azınız hariç, şeytana uymuş gitmiştiniz.

84— Onun için sen, Allah yolunda çarpış. Sen ancak kendinden sorumlusun. Mü'minleri de savaşa teşvik et. Olur ki Allah, o küfredenlerin başkalarını defeder. Allah, kuvvetçe de çok çetin, cezalandırma bakımından da çok şiddetlidir.

85— Her kim güzel bir şefaatte **(aracılıkta)** bulunursa, ona, bundan bir nasip vardır. Her kim de kötü bir şefaatte **(aracılıkta)** bulunursa, ona da misli vardır. Allah her şeye kaadirdir.

86— Size bir selâm verildiği vakit, siz ondan daha güzeli ile selâmlayın. Yahut aynen o selâmla karşılık verin. Allah, her şeyin hesabını görmektedir.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẓ̱	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
'	ع
'	ء

Nisê'

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ــِــ (كسرة)
u, ü	ــُــ (ضمة)
e, a	ــَــ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Meny-yuṭi-'ir-Rasûle fe-k̇ad 'eṭâ-'a-LLâh; ve men-
te-vellê femê 'ersel-nêke 'aley-him ḥafîẓâ (80) Ve
yek̇ûlûne Ṭâ-'ah; fe-'iẓê berazû min 'indike beyyete
ṭâ-'ifetum-minhum gayral-leẓî tek̇ûl. Va-LLâhu
yektubu mê yubeyyi-tûn; fe-'e'riḍ 'anhum ve te-
vekkel 'ale-LLâh; ve kefê bi-LLêhi Vekîlê (81) 'Efelê
yetedebbe-rûnel-K̇ur-'ên? Ve lev kêne min 'indi
gayri-LLêhi levecedû fîhiħ-tilêfen-keṡîrâ (82) Ve
'iẓê cê-'ehum 'emrum-minel-'emni 'evil-ħavfi 'eẓê-
'û bih. Ve lev raddûhu 'iler-Rasûli ve 'ilê 'ulil-'emri
minhum le-'alime-hul-leẓîne yestem-biṭûnehû
min-hum. Ve lev lê Feḍlu-LLâhi 'aleyküm ve
Raḥmetuhû let-te-be'-tumuş-Şeyṭâne 'illê k̇alîlê (83)
Fek̇âtil fî Sebîli-LLêh, lê tukellefu 'illê nefseke ve
ḥarriḍil-Mu'-minîn. 'Ase-LLâhu 'eny-yeküffe be'-sel-
leẓîne keferû; va-LLâhu 'eşeddü be'-senv-ve 'eşeddü
tenkîlê (84) Meny-yeş-fe'-şefê'aten ḥaseneteny-yekül-
lehû neşîbum-minhê; ve meny-yeş-fe' şefê-'aten-
seyyi-'eteny-yekül-lehû kiflum-minhê; ve kêne-LLâhu
'alê külli şey-'im-Muk̇îtê (85) Ve 'iẓê ḥuyyî-tum-
biteḥiyyetin-feḥayyû bi-'eḥsene minhê 'ev ruddûhê.
'İnne-LLâhe kêne 'alê külli şey'in Ḥasîbê (86)

حِزْب ٣

اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِۜ
وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ
وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُواۜ اَتُرِيدُونَ اَنْ تَهْدُوا مَنْ اَضَلَّ
اللّٰهُۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ
كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَٓاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَٓاءَ حَتّٰى
يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِۜ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْۖ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًاۙ ﴿٨٩﴾
اِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
اَوْ جَٓاؤُ۫كُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا
قَوْمَهُمْۜ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْۚ فَاِنِ
اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَۙ فَمَا جَعَلَ
اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ
وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْۜ كُلَّمَا رُدُّٓوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَاۚ فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ
وَيُلْقُٓوا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّٓوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْۜ وَاُو۬لٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

87— Allah ki, kendinden başka ilâh olmayandır. (Olacağında) şüphe bulunmayan kıyamet günü muhakkak sizi toplayacaktır. Allah'dan daha doğru sözlü kim olabilir?

88— O halde size ne oluyor da münafıklar hakkında iki guruba ayrılıyorsunuz?. Allah, onları, kazandıkları vebal yüzünden ters döndürdüğü halde, Allah'ın saptırdığını yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah her kimi saptırırsa, artık sen onun için hiçbir yol bulamazsın.

89— İstediler ki, kendileri küfrettikleri gibi, siz de küfredip onlarla beraber olasınız. Onun için, onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar kendilerinden dostlar edinmeyin. Eğer **(aldırmayıp)** yüz çevirirlerse onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan ne bir dost, ne de bir yardımcı edinmeyin!

90— Ancak şöylelerine dokunmayın ki, sizinle aralarında anlaşma olan bir kavme sığınmış bulunurlar. Yahut ne size karşı harp etmeye, ne de kendi kavimlerine karşı savaşmayı gönüllerine sığdıramayıp size gelmişlerdir. Eğer Allah dileseydi, bunları başınıza bela ederdi de sizinle harp ederlerdi. O halde sizi bırakıp bir tarafa çekildikleri ve sizinle savaşmayıp barışa yanaştıkları takdirde de Allah, onların aleyhine size bir yol vermemiştir.

91— Diğer birtakımlarını da bulacaksınız ki, hem sizden emin olmak, hem de kavimlerinden emin olmak isterler. Her ne vakit fitneye döndürülürlerse baş aşağı onun içine atılırlar. Eğer bunlar sizden ayrılıp çekilmezler, barışı size bırakmaz ve saldırıdan ellerini çekmezlerse, kendilerini yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün! İşte bunlar var ya, aleyhlerinde size açık bir yetki verdik.

ḍ = ض
ṡ = ث
Nisê'
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'E-LLâhu lê 'ilêhe 'illê Hû; leyecme-ʻanneküm 'ilê
Yevmil-K̇iyêmeti lê raybe fîh. Ve men 'eṣdek̇u
mine-LLâhi ḥadîṡê (87) ۞ Femê leküm fil-Munê-
fik̇îne fi-'eteyni va-LLâhu 'erkesehum-bimê kesebû?
'Eturîdûne 'en-tehdû men 'eḍalle-LLâh? Ve meny-
yuḍli-li-LLêhu felen-tecide lehû Sebîlê (88) Veddû
lev tek-furûne kemê keferû fete-kûnûne sevê-'en-
felê tetteḣiẓû minhum 'ev-liyê-'e ḥattê yuhêcirû fî
Sebîli-LLêh; fe-'intevel-lev fe-ḣuẓûhum vek̇tulûhum
ḥayṡü vecettumûhum; ve lê tette-ḣiẓû minhum
veliyyenv-ve lê neṣîrâ (89) 'illel-leẓîne yeṣı-lûne 'ilê
k̇avmim-bey-neküm ve beynehum-mîṡêk̇un 'ev
cê'ûküm ḥaṣırat ṣudûruhum 'eny-yuk̇â-tilûküm 'ev
yuk̇âtilû k̇av-mehum. Ve lev şê-'e-LLâhu leselleṭahum
ʻaleyküm felek̇âtelûküm. Fe-'iniʻ-tezelûküm felem
yuk̇âtilûküm ve 'el-k̇av 'iley-kümüs-seleme femê
ce-ʻale-LLâhu leküm ʻaley-him sebîlê (90) Seteci-
dûne 'êḣarîne yurîdûne 'eny-ye'-menûküm ve ye'-
menû k̇avmehum; küllemê ruddû 'ilel-fitneti 'urkisû
fîhê; fe-'illem yeʻ-tezilûküm ve yulk̇û 'ileykümüs-
seleme ve yeküffû 'ey-diyehum feḣuẓûhum vek̇-
tulûhum ḥayṡü ṡek̇iftumûhum; ve 'ulê-'iküm
ceʻalnê leküm ʻaley-him sulṭânem-mubînê (91)

Nisâ Sûresi

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ
مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى
اَهْلِهِ اِلَّٓا اَنْ يَصَّدَّقُوا فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ
عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَاِنْ
كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ
مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ
لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ
اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ
مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَٓاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ
كَثِيرَةٌ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوٓا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

لَا يَسْتَوِي

92— Bir mü'minin bir ..ü'mini öldürmesi doğru ..lmaz. Bu ancak hata yo..yla olabilir. Kim bir mü'mini ..ata yolu ile öldürürse, ..ü'min bir köleyi âzâd ..tmesi ve ölenin mirasçılarına ..eslim edilecek bir diyet ..ermesi gerekir. Ancak ..irasçılar, o diyeti sadaka ..larak bağışlarlarsa o başka. ..ğer öldürülen kimse, mü'..in olmakla beraber size ..üşman bir kavimden ise, o ..aman öldürenin bir mü'min ..öle âzâd etmesi gerekir. ..ayet kendileriyle aranızda ..ndlaşma bulunan **(kâfir)** ..ir kavimden ise, o zaman, ..irasçılarına teslim edilecek ..ir diyet vermek ve mü'min ..ir esir âzâd etmek lâzım ..elir. Bunlara gücü ..etmeyenin de Allah tara..fından tevbesinin kabulü ..çin, ardı ardına iki ay oruç ..utması lazımdır. Allah, her ..eyi bilen; hikmet sahibidir.

93— Her kim de bir mü'..mini kasden öldürürse, ..onun cezası, ebedî kalmak ..üzere cehennemdir. Allah ..ona gazab etmiş, onu lânet..lemiş ve ona büyük bir azap ..hazırlamıştır.

94— Ey iman edenler! Al..lah yolunda cihada çıktığınız ..vakit, iyice açıklık kazanma..nı bekleyin, size İslâm selâmı veren kimseye — dünya hayatının geçici menfaatine göz ..dikerek—, ''Sen mü'min değilsin!'' demeyin. Allah katında çok ganimetler vardır. Önce siz de ..öyleydiniz. Allah size lütufta bulundu. **(Durumun)** açıklığa kavuşmasını bekleyiniz **(iyi anlayın, ..dinleyiniz)**. Muhakkak ki Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
Nisê'
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mê kêne li-Mu'-mi-nin 'eny-yeǩtule Mu'-minen 'illê ħaṭa-'ê. Ve men ǩate-le Mu'minen ħaṭa-'en-feteḥ-rîru raǩabetim-Mu'-minetinv-ve diyetum-müselle-metun 'ilê 'ehlihî 'illê 'eny-yeṣṣaddeǩû. Fe-'in-kêne min-ǩavmin ʻadüvvil-leküm ve huve Mu'-minun-feteḥ-rîru raǩabe-tim-Mu'-mineh. Ve 'in-kêne min-ǩavmim-beyne-küm ve beynehum-mî-ṡêǩun-fediyetum-müselle-metun 'ilê 'ehlihî ve teḥ-rîru raǩa-betim-Mu'-mineh. Femellem yecid fe-Ṣıyêmu şeh-rayni mutetêbiʻayn; tevbetem-mine-LLâh; ve kêne-LLâhu ʻAlîmen Ḥakîmê (92) Ve meny-yeǩtul Mu'-minem-mute-ʻammiden-fe-cezê-'uhû Cehennemu ħâliden-fîhê ve gaḍibe-LLâhu ʻaleyhi ve leʻanehû ve 'e-ʻadde lehû ʻaẓêben ʻaẕîmê (93) Yê-'eyyu-hellezîne 'êmenû 'iẓê ḍarab-tum fî Sebîli-LLêhi fete-beyyenû ve lê teǩûlû limen 'elǩâ 'ileykümüs-selême leste Mu'minê! -teb-tegûne ʻaraḍal-ḥayê-tiddünyê; fe-ʻinde-LLâhi megânimu keṡîrah. Keẓêlike küntum-min-ǩablu femenne-LLâhu ʻaleyküm fete-beyyenû. 'İnne-LLâhe kêne bimê teʻmelûne Ħabîrâ (94)

Nisâ Sûresi

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ اُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ
عَلَى الْقَاعِدِينَ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ
اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ تَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمٖٓي اَنْفُسِهِمْ قَالُوا
فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْاَرْضِ قَالُٓوا اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ
اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَاُو۬لٰٓئِكَ مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَسَٓاءَتْ
مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَٓاءِ وَالْوِلْدَانِ
لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ فَاُو۬لٰٓئِكَ عَسَى
اللّٰهُ اَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا اِلَى
اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ وَكَانَ
اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَفْتِنَكُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا اِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

95— Mü'minlerden özür sahibi olmaksızın cihaddan geri kalanlarla, Allah yolunda mallariyle, canlariyle savaşanlar bir olmazlar. Allah, mallariyle, canlariyle savaşanları derece itibariyle **(evlerinde)** oturanlardan üstün kıldı. Bununla beraber Allah ikisine de cenneti va'detmiştir. Ama Allah, mücahidlere, oturanların üstünde büyük bir mükâfat ihsan etmiştir.

96— Onlara, Allah tarafından derece derece rütbeler, bir bağışlanma ve bir rahmet vardır. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

97— O kimseler ki, nefislerine zulüm etmekte iken, canlarını alacak melekler, onlara, "Siz ne işteydiniz?" derler. Onlar, "Biz **(bu)** yeryüzünde zayıf kimselerdik." cevabını verirler. Melekler, "Ya Allah'ın yeryüzü geniş değil miydi? Oraya hicret etseydiniz ya!" derler. İşte bunların yeri cehennemdir. O, ne kötü dönüş yeridir.

98— Ancak erkek, kadın ve çocuklardan zayıf olanlar, hiçbir çareye gücü yetmeyen ve hicret için yol bulamayanlar müstesna.

99— Çünkü Allah'ın bunlardan o günahı affetmesi umulur. Allah çok affeden ve bağışlayandır.

100— Her kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer ve genişlik bulur. Kim Allah'a ve Peygamberine hicret maksadiyle evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse, onun mükâfatı muhakkak Allah'a düşer. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

101—Yeryüzünde sefere çıktığınız vakit eğer, kâfirlerin size bir kötülük yapmasından korkarsanız, namazdan kısaltmanızda size günah yoktur **(dört rekâtlı farzları iki rekât kılarsınız).** Muhakkak ki kâfirler, sizin için apaçık bir düşmanlarınızdır.

ḍ = ض	Lê yestevil-k̇â-‘idûne minel-Mu'-minîne gayru
ṡ = ث	'uliḍḍarari vel-Mucê-hidûne fî Sebîli-LLêhi bi-'emvê-
Nisê'	lihim ve 'enfu-sihim. Feḍḍale-LLâhul-Mucê-hidîne
ṣ = ص	bi-'emvê-lihim ve 'enfu-sihim ‘alel-k̇â-‘idîne deraceh.
ḥ = ح	Ve küllenv-ve-‘ade-LLâhul-ḥusnê; ve feḍḍa-le-
ḣ = خ	LLêhul-Mucê-hidîne ‘alel-k̇â‘idîne 'ecran ‘aẓîmê (95)
ẓ = ذ	Deracêtim-minhu ve megfiratenv-ve raḥmeh. Ve
ẕ = ظ	kêne-LLâhu Gafûrar-Raḥîmê (96) 'İnnel-leẓîne te-
ṭ = ط	veffê-hu-mulmelê-'iketu ẕâlimî 'enfu-sihim k̇âlû fîme
k̇ = ق	kün tum? K̇âlû künnê müsteḍ-‘afîne fil-'erḍ. K̇âlû
‘ = ع	'elem tekün 'erḍu-LLâhi vêsi-‘aten-fetu-hêcirû fîhê?
' = ء	Fe-'ulê-'ike me'-vêhum Cehennem,-ve sê-'et meṣîrâ (97)
Med Harfleri	'İllel-müsteḍ-‘afîne miner-ricêli vennisê-'i vel-vildêni
î = ي	lê yesteṭî-‘ûne ḥî-letenv-ve lê yehtedûne sebîlê (98) Fe-
û = و	'ulê-'ike ‘ase-LLâhu 'eny-ye‘-fuve ‘anhum; ve kêne-
ê , â = ا	LLêhu ‘Afuvven Gafûrâ (99) ۞ Ve meny-yuhêcir fî
Harekeler	Sebîli-LLêhi yecid fil-'erḍi mu-râgamen-keṡîranv-
i, ı = ـِ (كسرة)	ve se-‘ah. Ve meny-yeḣruc mim-beytihî muhêciran
u, ü = ـُ (ضمة)	'ile-LLâhi ve Rasûlihî ṡümme yudrik-hulmevtu
e, a = ـَ (فتحة)	fek̇ad vek̇a-‘a 'ecruhû ‘ale-LLâh; ve kêne-LLâhu
'ev = أَو	Gafûrar-Raḥîmê (100) Ve 'iẓê ḍarab-tum fil-'erḍi fe-
ve = وَ	leyse ‘aleyküm cunê-ḥun 'entek̇-ṣurû mineṣ-Ṣalê-
'ey = أَي	ti 'in ḣiftum 'eny-yeftine-kü-mul-leẓîne keferû;
yê = يا	'innel-kêfirîne kênû leküm ‘adüv-vem-mubînê (101)

وَاِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَٓائِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوٓا اَسْلِحَتَهُمْ فَاِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
مِنْ وَرَٓائِكُمْ وَلْتَاْتِ طَٓائِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ
بِكُمْ اَذًى مِنْ مَطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَنْ تَضَعُوٓا اَسْلِحَتَكُمْ
وَخُذُوا حِذْرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا
﴿١٠٢﴾ فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا
وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ
اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا
فِي ابْتِغَٓاءِ الْقَوْمِ اِنْ تَكُونُوا تَاْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُونَ كَمَا
تَاْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ
بَيْنَ النَّاسِ بِمَٓا اَرٰيكَ اللّٰهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَٓائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib | ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | ● İhfa ve Gunne yerleri | ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib | ● Bir elif uzatılır | ● İdgam ve okunmayan harfler | ● Kalkale

وَاسْتَغْفِرِ

102—Sen cemaatin içinde olup da **(cephede)** onlara namazı kıldırırsan, askerin bir kısmı seninle namaza dursun. Silahlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar secdeye vardıkları zaman diğerleri arkanızda beklesinler. Sonra o namaz kılmamış olan kısım gelsin; seninle beraber kılsınlar. Onlar da tedbirli olsunlar silahlarını yanlarına alsınlar. Kâfirler arzu ederler ki, siz silahlarınızdan ve eşyalarınızdan gafil bulunasınız da, size ansızın bir baskın yapsınlar. Eğer yağmurdan dolayı size bir zorluk olursa, yahut hasta bulunursanız, silahlarınızı bırakmanızda üzerinize bir günah yoktur. Bununla beraber ihtiyatı elden bırakmayın. Şüphesiz, Allah kâfirler için aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

103— Namazı kılıp bitirdikten sonra gerek ayakta, gerek otururken ve yanlarınız üzerinde Allah'ı zikredin. Korkudan itminân **(emin ve sükûnet)** buldunuz mu, namazı dosdoğru tam kılın. Çünkü namaz, mü'minler üzerine, belirli vakitlerle yazılı bir farzdır.

104— Düşmanınız olan kavmi takip etmekte gevşeklik göstermeyin. Eğer siz yara acısı çekiyorsanız, muhakkak onlar da sizin gibi yara acısı çekiyorlar. Ama siz, Allah'dan onların ümit edemeyeceği şeyleri umuyorsunuz. Allah hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

105— Gerçekten biz sana bu kitabı hak olarak indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hükmedesin. Sen hainlerin savunucusu olma!

ḍ = ض
ṡ = ث
Nisê'
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẓê künte fîhim fe'eḳamte lehumuṣ-Ṣalête
feltekum ṭâ-'ifetum-minhum-meʿake vel-ye'-ħuẓû
'esliḥatehum; fe-'iẓê secedû felyekûnû minv-verâ-
'iküm. Vel-te'ti ṭâ-'ifetun 'uħ-râ lem yu-ṣallû fel-
yu-ṣallû me-ʿake vel-ye'-ħuẓû ḥiẓra-hum ve 'esli-
ḥatehum. Veddelleẓîne keferû lev teg-fulûne ʿan
'esliḥatiküm ve 'emtiʿati-küm feyemîlûne ʿaleyküm-
mey-letenv-veḥideh. Ve lê cunêḥa ʿaleyküm 'in-
kêne bi-küm 'eẓemmim-meṭarin 'ev küntum-merḍâ
'en-teḍa-ʿû 'esliḥateküm; ve ħuẓû ḥiẓ-raküm. 'İnne-
LLêhe 'e-ʿadde lil-kêfirîne ʿaẓêbem-muhînê (102) Fe-
'iẓê ḳaḍay-tumuṣ-Ṣalête feẓ-küru-LLâhe ḳiyêmenv-ve
ḳu-ʿûdenv-ve ʿalê cunûbiküm. Fe-'iẓêṭ-me'-nentum
fe-'eḳî-muṣ-Ṣalêh; 'inneṣ-Ṣalête kênet ʿalel-Mu'minîne
kitêbem-mevḳûtê (103) Ve lêtehinû fib-tigâ-'ilḳavm. 'İn
tekûnû te'-le-mûne fe-'innehum ye'-lemû-ne kemê
te'-lemûn; ve tercûne mine-LLâhi mê lê yer-cûn.
Ve kêne-LLâhu ʿAlîmen Ḥakîmê (104) 'İnnê 'enzelnê
'ileykel-Kitêbe bil-ḥaḳḳi li-teḥküme bey-nennêsi
bimê 'erâke-LLâh; ve lê tekül-lilħâ-'inîne ħaṣîmê (105)

Nisâ Sûresi

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوراً رَحِيماًۚ ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّاناً
اَثِيماًۚ ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللّٰهِ
وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللّٰهُ
بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطاً ﴿١٠٨﴾ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
اَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلاً ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُٓوءاً اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ
يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُوراً رَحِيماً ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْماً
فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيماً حَكِيماً ﴿١١١﴾
وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيٓئَةً اَوْ اِثْماً ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيٓئاً
فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَاناً وَاِثْماً مُبِيناً ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ
عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ يُضِلُّوكَ
وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ
شَيْءٍ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيماً ﴿١١٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

106— Ve Allah'dan mağfiret dile. Şüphesiz Allah, çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

107— Kendilerine ihanet edenler için mücadeleye kalkışma. Çünkü Allah hainlikte ileri giden günahkârı sevmez.

108— İnsanlardan gizlemeye çalışırlar da, yanlarında olduğu halde Allah'dan gizlemeyi düşünmeyip onun razı olmayacağı sözü uydururlar. Allah'ın ilmi ve kudreti onların yaptıklarını kuşatıcıdır.

109— İşte siz **(ey hainleri müdafaa edenler!)** öyle kimselersiniz ki, dünya hayatında onlardan yana mücadele ettiniz. Ya kıyamet gününde onlar için Allah'la kim mücadele edecek? Yahut onlara kim vekil olacak?

110— Her kim bir fenalık yapar yahut kendine zulüm eder de sonra Allah'dan mağfiret dilerse, Allah'ı çok bağışlayıcı, çok merhametli bulur.

111— Kim de bir günah kazanırsa, onu ancak kendi aleyhine kazanmış olur. Allah her şeyi hakkıyle bilici, kâmil bir hikmet sahibidir.

112— Kim bir hata veya bir günah yapar da, sonra onu bir suçsuzun üzerine atarsa, muhakkak bir iftira ve açık bir vebal yüklenmiştir.

113— Şayet üzerinde Allah'ın lütfu, rahmeti olmasaydı, onlardan bir grup seni bile muhakkak saptırmayı istemişti. Ama onlar kendilerinden başkasını saptıramazlar ve sana hiçbir zarar veremezler. Allah sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve daha önce bilmediklerini sana öğretti. Allah'ın senin üzerindeki lütuf ve ihsanı çok büyüktür.

ḍ	ض
ṡ	ث

Nisê'

ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Vesteg-firi-LLêh; 'inne-LLâhe kêne Gafûrar-
Raḥîmê (106) Ve lê tucêdil ʿanilleẕî-ne yeḣ-tênûne
'enfuse-hum; 'inne-LLâhe lê yuḥibbu men-kêne
ḣav-vênen 'eṡî-mê (107) Yesteḣ-fûne minennêsi ve
lê yesteḣ-fûne mine-LLâhi ve Huve me-ʿahum 'iẓ
yubeyyi-tûne mê lê yerḍâ minel-ḳavl; ve kêne-LLâhu
bimê yeʿmelûne Muḥî-ṭâ (108) Hê 'entum hê-'ulê-'i
cêdeltum ʿanhum fil-ḥayêtid-dünyê. Femeny-yucêdi-
lu-LLâhe ʿanhum Yevmel-Ḳiyêmeti 'emmeny-
yekûnu ʿaleyhim vekîlê (109) Ve meny-yeʿ-mel sû'en
'ev yeẕlim nefsehû ṡümme yesteg-firi-LLêhe yecidi-
LLêhe Gafûrar-Raḥîmê (110) Ve meny-yeksib 'iṡmen-
fe'innemê yek-sibuhû ʿalê nefsih; ve kêne-LLâhu
ʿAlî-men Ḥakîmê (111) Ve meny-yeksib ḣaṭî-'eten 'ev
'iṡmen-ṡümme yermi bihî berî-'en-feḳadiḥ-temele
buh-tênenv-ve 'iṡmem-mubînê (112) Ve levlê feḍlu-
LLêhi ʿaleyke ve Raḥmetuhû lehemmeṭ-ṭâ-'ifetum-
minhum 'eny-yuḍil-lûk. Ve mê yuḍillûne 'illê 'enfu-
sehum ve mê yeḍurrûneke min-şey'. Ve 'enzele-LLâhu
ʿaleykel-Kitêbe vel-Ḥikmete ve ʿallemeke mê lem
tekün-teʿlem; ve kêne feḍlu-LLâhi ʿaleyke ʿaẓîmê (113)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

لَا خَيْرَ ف۪ي كَث۪يرٍ مِنْ نَجْوٰيهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ
اَوْ مَعْرُوفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِۜ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ
ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْت۪يهِ اَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ
يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
سَب۪يلِ الْمُؤْمِن۪ينَ نُوَلِّه۪ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِه۪ جَهَنَّمَۜ وَسَٓاءَتْ
مَص۪يرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِه۪ وَيَغْفِرُ
مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَٓاءُۜ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
بَع۪يدًا ﴿١١٦﴾ اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِه۪ٓ اِلَّٓا اِنَاثًاۚ وَاِنْ يَدْعُونَ
اِلَّا شَيْطَانًا مَر۪يدًاۙ ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللّٰهُۢ وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ
مِنْ عِبَادِكَ نَص۪يبًا مَفْرُوضًاۙ ﴿١١٨﴾ وَلَاُضِلَّنَّهُمْ
وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ
وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِۜ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ
وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُب۪ينًاۜ ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ
وَيُمَنّ۪يهِمْۜ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾
اُو۬لٰٓئِكَ مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَح۪يصًا ﴿١٢١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

وَالَّذ۪ينَ

114— Onların fısıldaşmalarının çoğunda hayır yoktur. Ancak sadaka vermeyi veya bir iyilik yapmayı yahut insanların arasını bulmayı emreden başka. Her kim böyle bir işi, Allah'ın rızasını arayarak yaparsa, **(yarın âhirette)** biz ona büyük bir mükâfat vereceğiz.

115— Her kim de, kendisine doğru yol apaçık belli olduktan sonra, peygambere karşı gelir ve mü'minlerin yolundan başkasına giderse, biz de onu döndüğü yolda bırakır, **(âhirette)** cehenneme atarız. O, ne kötü bir dönüş yeridir!

116— Hiç şüphe yok ki Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz; bundan aşağısını, dilediği kimse için bağışlar. Kim Allah'a ortak koşarsa, muhakkak o, uzak bir sapıklıkla sapmıştır.

117— Müşrikler Allah'ı bırakıp yalnızca **(Lât, Menât gibi)** dişi **(isimli)** putlara tapıyorlar. Ve sadece inatçı bir şeytana ibadet ediyorlar.

118— Allah onu lânetledi, o da, "Senin kullarından mutlaka belli bir pay alacağım.

119— Onları, mutlaka saptıracağım; onları, ümidlere düşürüp, olmayacak kuruntularla oyalatacağım ve onlara emredeceğim de davarların kulaklarını **(putlara adamak için)** yaracaklar. Onlara herhalde emredeceğim de, Allah'ın yarattığını değiştirecekler **(haramı helâl sayacaklar)**" dedi. Kim Allah'ı bırakıp şeytanı dost edinirse, açık bir zarara uğramıştır.

120— Şeytan onlara va'deder, onları kuruntulara düşürür; ama şeytan onlara aldatmadan başka bir şey va'd etmez.

121— İşte onların varacakları yer cehennemdir; ve ondan kurtuluşa bir çare bulamazlar.

ḍ = ض	ṡ = ث

Nisê'

ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Lê ħayra fî keŝîrim-min-necvêhum 'illê men 'emera bi-ṣadeḳatin 'ev meʿ-rûfin 'ev 'iṣ-lêḥim-beynen-nês. Ve meny-yef-ʿal ẓêlikeb-tigâ-'e merḍâ-ti-LLêhi fe-sevfe nu'-tîhi 'ecran ʿaẓî-mê (114) Ve meny-yuşêḳi-ḳir-Rasûle mim-beʿ-di mê tebeyyene lehul-hudê ve yettebiʿ gayra sebî-lil-Mu'-minîne nuvellihî mête-vellê ve nuṣlihî Cehen-nem; ve sê-'et meṣîrâ (115) 'İnne-LLâhe lê yeg-firu 'eny-yuşrake bihî ve yeg-firu mê dûne ẓêlike limeny-yeşê'. Ve meny-yuşrik bi-LLêhi feḳad ḍalle ḍalêlem-be-ʿîdê (116) 'İny-yed-ʿûne min-dûnihî 'illê 'inêŝê; ve 'iny-yed-ʿûne 'illê Şeyṭânem-merîdê (117) Le-ʿane-hu-LLâh. Ve ḳâle le-'etteħiẓenne min ʿibêdike neṣîbem-mef-rûḍâ (118) Ve le-'uḍillennehum ve le'ümenni-yennehum ve le'êmurannehum fele-yubettikünne 'êẓênel-'en-ʿâmi ve le-'êmu-rannehum fele-yugayyi-runne ħalḳa-LLâh. Ve meny-yette-ħiẓiş-Şey-ṭâne veliyyem-min-dûni-LLêhi feḳad ħasira ħusrânem-mubînê (119) Yeʿidühum ve yumennîhim; ve mê ye-ʿidühumuş- ey-ṭânu 'illê gurûrâ (120) 'Ulê-'ike me'-vêhum Cehennemu ve lê yecidûne ʿanhê meḥîṣâ (121)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Nisâ Sûresi

وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَداًۜ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقّاًۜ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ ق۪يلاً ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ
وَلَٓا اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتَابِۜ مَنْ يَعْمَلْ سُٓوءاً يُجْزَ بِه۪
وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِياًّ وَلَا نَص۪يراً ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُو۬لٰٓئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَق۪يراً ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ
د۪يناً مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ
اِبْرٰه۪يمَ حَن۪يفاًۜ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰه۪يمَ خَل۪يلاً ﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُح۪يطاً ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَٓاءِۜ قُلِ اللّٰهُ
يُفْت۪يكُمْ ف۪يهِنَّۙ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ ف۪ي يَتَامَى النِّسَٓاءِ
الّٰت۪ي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَف۪ينَ مِنَ الْوِلْدَانِۙ وَاَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامٰى بِالْقِسْطِۜ
وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِه۪ عَل۪يماً ﴿١٢٧﴾

4 elif uzatmak vâcib — 2 veya 4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — Bir elif uzatılır — İhfa ve Gunne yerleri — İdgam ve okunmayan harfler — Kalın — Kalkale

122— İman edip yararlı işler görenlere gelince; biz onları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Ebedî olarak orada kalacaklar. Allah bunu gerçek olarak va'd etmiştir. Allah'dan daha doğru sözlü kim olabilir?

123— **(Ey müşrikler!)** Bu iş ne sizin kuruntularınıza, ne de ehl-i kitabın kuruntularına bağlı değildir. Kim bir kötü iş yaparsa, onunla cezalanır ve kendisine Allah'dan başka ne bir dost bulabilir, ne de yardımcı?..

124— Erkek veya kadından, mü'min olduğu halde, kim yararlı işler yaparsa, işte bunlar, cennete girerler. Zerre kadar da zulme uğramazlar.

125— İyilik eden bir kimse olarak kendini Allah'a teslim eden ve İbrâhim'in doğru olan tevhid dinine uyan kimseden daha güzel din sahibi kim olabilir? Allah, İbrâhim'i dost edinmiştir.

126— Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah'ın ilmi, kudreti her şeyi kuşatıcıdır.

127— Bir de, senden kadınlar hakkında fetva istiyorlar **(Onların miraslarını soruyorlar)**. De ki: "Onlar hakkında fetvayı, size Allah veriyor. Yazılmış hakları olan mirası kendilerine vermediğiniz ve nikâhlamayı istemediğiniz öksüz kızlar hakkında, mağdur çocuklar hakkında ve yetimlere adaleti ayağa kaldırmanız hakkında, kitapda yüzünüze karşı okunan âyetler var. Hayır olarak her ne yaparsanız, hiç şüphesiz Allah onu hakkıyla bilir".

ḍ = ض
ṡ = ث
Nisê'
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ̈ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Velleẓîne 'êmenû ve ʿamiluṣ-ṣâliḥâti senudḣiluhum
Cennêtin-tecrî min-teḥtihel-'enhêru ḣâlidîne fîhê
'ebedê. Veʿ-de-LLâhi ḥak̇k̇â; ve men 'eṣdek̇u mine-
LLêhi k̇îlê (122) Leyse bi-'emê-niyyiküm ve lê 'emê-
niyyi 'Ehlil-Kitêb. Meny-yeʿ-mel sû-'eny-yucze bihî
Ve lê yecid lehû min-dûni-LLêhi veliy-yenv-ve lê
neṣîrâ (123) Ve meny-yeʿ-mel mineṣ-ṣâliḥâti min-
ẓekerin 'ev 'unṡê ve huve Mu'-minun-fe'ulê-'ike yedḣu-
lûnel-Cennete ve lê yuẓ̈-lemûne nek̇îrâ (124) Ve men
'eḥsenu dînem-mimmen 'esleme vec-hehû li-LLêhi
ve huve Muḥsinunv-vettebe-ʿa Millete 'İbrâhî-me
Ḥanîfê? Vetteḣaẓe-LLâhu 'İbrâhîme ḣalîlê (125) Ve
li-LLêhi mê fissemêvêti ve mê fil-'erḍ; ve kêne-
LLêhu bi-külli şey-'im-Muḥîṭâ (126) Ve yestef-tûneke
fin-Nisê'. K̇uli-LLêhu yuftîküm fîhinne ve mê
yutlê ʿaley-küm fil-Kitêbi fî yetê-men-nisê-'illêtî
lê tu'-tûne-hunne mê kütibe lehunne ve tergabûne
'en-tenkiḥûhunne vel-müsteḍ-ʿafîne minel-vildêni
ve 'en-tek̇ûmû lil-yetêmê bil-k̇isṭ. Ve mê tef-ʿalû
min ḣayrin-fe'inne-LLâhe kêne bihî ʿAlîmê (127)

4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — 2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İhfa ve Gunne yerleri — İdgam ve okunmayan harfler — Kalın — Kalkale

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا اَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ
وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ وَاِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا اَنْ تَعْدِلُوا
بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ
فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَاِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَاِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ
كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ وَاِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ لِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ اِنْ يَشَاْ
يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِينَ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

128— Eğer bir kadın, kocasının geçimsizliğinden veya yüz çevirmesinden korkarsa, bir anlaşma ile aralarını düzeltmelerinde karı-koca üzerine bir günah yoktur. Anlaşma en hayırlıdır. Nefisler ise kıskançlığa hazır (elverişli) bir durumdadır. Eğer iyi geçinip kadınlara eziyet etmekten sakınırsanız, elbette Allah, sizin yaptıklarınızdan haberdardır.

129— Kadınlar arasında (sevgi hususunda) adalet gözetmeye ne kadar çaba gösterseniz, aslâ yapamazsınız. O halde büsbütün birine meyledip diğerini (ne kocalı, ne kocasız) askıda kalmış gibi bırakmayın. Eğer kendinizi düzeltir ve haksızlıktan korunursanız şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

130— Eğer karı-koca (boşanarak) ayrılırlarsa Allah, her birini lütuf ve keremiyle diğerinden müstağni kılar. Allah, kudreti geniş bir hakimdir.

131— Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Yemin olsun. Biz, sizden önce kitap verilenlere de, size de hep "Allah'dan korkun!" diye tavsiye etmişizdir. Eğer inkâr ederseniz iyi bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa hep Allah'ındır. Allah çok zengindir, övülmeye lâyıktır.

132— Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Vekil olarak da Allah kâfidir.

133— Eğer O dilerse, ey insanlar, sizi giderir de **(yerinize)** başkalarını getirir. Allah buna da güç yetirebilir

134— Kim dünya mükâfatını isterse, bilsin ki, dünya sevabı da, âhiret sevabı da Allah'ın katındadır. Allah hakkıyla işitici ve lâyıkıyla görücüdür.

ḍ	= ض
ṡ	= ث

Nisê'

ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'inimra-'etun ḣâfet mim-beʻ-lihê nuşûzen 'ev 'iʻrâḍan-felê cunêḥa ʻaleyhimê 'eny-yuṣ-liḥâ beynehumê ṣulḥâ. Veṣ-Ṣulḥu ḣayr; ve 'uḥ-ḍiratil-'enfu-süş-şuḥḥ. Ve 'in-tuḥsinû ve tetteḳû fe-'inne-LLêhe kêne bimê teʻ-melûne Ḣabîrâ (128) Ve len-testeṭî-ʻû 'en-teʻ-dilû beynen-nisê-'i ve lev ḥaraṣtum felê temîlû küllel-meyli feteẕerûhê kelmu-ʻalleḳah. Ve 'in-tuṣliḥû ve tetteḳû fe-'inne-LLâhe kêne Gafûrar-Raḥîmê (129) Ve 'iny-yete-ferraḳâ yugni-LLêhu küllem-min-seʻatih; ve kêne-LLâhu Vêsi-ʻan Hakîmê (130) Ve li-LLêhi mê fissemêvêti ve mê fil-'erḍ. Ve leḳad veṣṣay-nelleẕîne 'ûtul-Kitêbe min-ḳablikūm ve 'iyyêküm 'enitte-ḳu-LLâh. Ve 'in-tek-furû fe-'inne li-LLêhi mê fissemêvêti ve mê fil-'erḍ; ve kêne-LLâhu Ganiy-yen Ḥamîdê (131) Ve li-LLêhi mê fis-semêvêti ve mê fil-'erḍ; ve kefê bi-LLêhi Vekîlê (132) 'İny-yeşe' yuẓ-hibküm 'eyyu-hennêsü ve ye'-ti bi-'êḣarîn; ve kêne-LLâhu ʻalê ẕêlike Ḳadîrâ (133) Men-kêne yu-rîdu ṡevê-beddünyê fe-ʻinde-LLâhi ṡevê-buddünyê vel-'Êḣirah, ve kêne-LLâhu Semî-ʻam-Beṣîrâ (134)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Nisâ Sûresi

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّام۪ينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَٓاءَ لِلّٰهِ
وَلَوْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَب۪ينَۚ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَق۪يرًا
فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُواۚ وَاِنْ تَلْوُٓا
اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرًا ﴿١٣٥﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَالْكِتَابِ الَّذ۪ي نَزَّلَ عَلٰى
رَسُولِه۪ وَالْكِتَابِ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ
وَمَلٰٓئِكَتِه۪ وَكُتُبِه۪ وَرُسُلِه۪ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَع۪يدًا
﴿١٣٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا
كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَب۪يلًاۜ ﴿١٣٧﴾
بَشِّرِ الْمُنَافِق۪ينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًاۙ ﴿١٣٨﴾ اَلَّذ۪ينَ يَتَّخِذُونَ
الْكَافِر۪ينَ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِن۪ينَۜ اَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ
الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَم۪يعًاۜ ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ
اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا
مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا ف۪ي حَد۪يثٍ غَيْرِه۪ۘ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْۜ اِنَّ
اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِق۪ينَ وَالْكَافِر۪ينَ ف۪ي جَهَنَّمَ جَم۪يعًاۙ ﴿١٤٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

135— Ey iman edenler! ...k üzere durup adaleti ye... getirmeye çalışan hâ...ler ve Allah için şâhidler ...un. Gerek şâhidliğiniz, ...di aleyhinize veya ana...banızın, yakın akrabanızın ...yhine olsun, gerek zen..., gerekse fakir bulunsun. ...kü Allah, ikisine de **(siz...)** daha yakındır. Onun ...n hakdan saparak nefsin ...suna uymayın. Şayet ...nızı eğip büker veya yüz ...irseniz, iyi bilin ki, Allah ...ün yaptıklarınızdan ha...dardır.

136— Ey iman edenler! ...h'a, Peygamberine ve ...a indirdiği kitaba, daha ...ce indirdiği kitaplara da ...an edin **(yani imanınızda ...am edin)**. Her kim Al...'a, meleklerine, kitapları..., peygamberlerine ve âhi... gününe inanmazsa, hiç ...hesiz, **(hakdan)** uzak bir ...ıklıkla sapmış gitmiştir.

137— O kimseler ki, **(Hz. ...sa'ya)** iman ettiler. Son... **(buzağıya taparak)** küf...ler. Sonra **(tevbe ederek ...vrât'a)** iman ettiler. Son... **(Hz. İsa'yı)** inkâr ettiler. ...ra **(Muhammed aleyhis...lâmı tanımayarak)** küfür...leri gittiler. Allah, onları ...ğışlayarak değil, doğ... bir yola çıkaracak da de...dir.

138— Münafıklara müjdele ki, kendilerine acıklı bir azap var!

139— Onlar ki, mü'minleri bırakıp kâfirleri dost ediniyorlar. Gücü kuvveti onların yanında mı ...yorlar? Şüphe yok ki bütün izzet ve kudret Allah'ındır.

140— Allah size bu kitapta şunu da indirmiştir: ''Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla ...enildiğini işittiniz mi, artık o kâfirlerle oturmayın. Tâ ki başka söze dalsınlar. Çünkü o ...an siz de onlar gibi olursunuz. Şüphesiz ki Allah, münafıklarla kâfirleri cehennemde ...ayacaktır.

ḍ	ض
ṡ	ث

Nisê'

ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû kûnû k̇avvêmîne bil-
k̇isṭi şuhedê-'e li-LLêhi ve lev ʻalê 'enfusiküm 'e-
vilvêli-deyni vel-'ek̇ra-bîn, 'iny-yekün ganiyyen 'ev
fek̇î-ran-fe-LLâhu 'evlê bihimê. Felê tettebi-ʻul-hevê
'en-teʻ-dilû, ve 'in-tel-vû 'ev tuʻ-riḍû fe-'inne-LLâhe
kêne bimê teʻmelûne Ḣabîrâ (135) Yê-'eyyu-helleẓîne
'êmenû 'êminû bi-LLêhi ve Rasûlihî vel-Kitê-billeẓî
nezzele ʻalê Rasûlihî vel-Kitê-billeẓî 'enzele min-k̇abl.
Ve meny-yekfur bi-LLêhi ve melê-'iketihî ve Kütubihî
ve Rusülihî vel-Yevmil-'Êḣiri fek̇ad ḍalle ḍalêlem-be-
ʻîdê (136) 'İnnel-leẓîne 'êmenû ṡümme keferû ṡümme
'êmenû ṡümme keferû ṡümmez-dêdû küfral-lem
yeküni-LLêhu li-yegfira lehum ve lê li-yehdiyehum
Sebîlê (137) Beş-şiril-Munê-fik̇îne bi-'enne lehum
ʻaẓêben 'elîmê (138) 'Elleẓîne yetteḣi-ẓûnel-kêfirîne
'ev-liyê-'e min-dûnil-Mu'-minîn; 'e-yebtegûne ʻinde-
humul-ʻizzete fe-'innel-ʻizzete li-LLêhi cemî-ʻâ (139)
Ve k̇ad nezzele ʻaleyküm fil-Kitêbi 'en 'iẓê semiʻ-tum
'Êyê-ti-LLêhi yukferu bihê ve yusteh-ze-'u bihê felê
tek̇-ʻudû me-ʻahum ḥattê yeḣûḍû fî ḥadîsin gayrih.
'İnneküm 'iẓem-Miṡluhum. 'İnne-LLâhe cêmi-ʻul-
Munê-fik̇îne vel-kêfirîne fî Cehenneme cemî-ʻâ (140)

Nisâ Sûresi

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللّٰهِ
قَالُوا اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَاِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللّٰهُ
يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرِينَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ اِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ
وَاِذَا قَامُوا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى يُرَاؤُنَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللّٰهَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ لَا اِلٰى
هٰؤُلَاءِ وَلَا اِلٰى هٰؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا
﴿١٤٣﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ اَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ اَتُرِيدُونَ اَنْ تَجْعَلُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
مُبِينًا ﴿١٤٤﴾ اِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ
تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللّٰهِ
وَاَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ
الْمُؤْمِنِينَ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ
اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

لَا يُحِبُّ

141— Onlar ki sizi ...etliyorlar. Eğer Allah'dan ...ze bir fetih **(zafer)** olursa, ...iz de sizinle beraber değil ...dik?''diyecekler. Kâfirlere ...r nasip düşerse, ''Biz, sizi **...estekleyerek)** üstün ...anızı sağlamadık mı? ...' minlerden **(gelecek ...aran)** önlemedik mi?'' ...ecekler. Artık Allah, ...amet gününde aranızda ...kmünü verecektir. Allah, ...ette kâfirlere mü'minler ...eyhine bir yol verecek ...eğildir.

142—şüphesiz münafıklar, **...anlarınca)** Allah'a hile ...parlar. Allah da hilelerini ...larına geçirir. Namaza ...ktıkları vakit, üşene ...ene kalkarlar. Halka gös-...ş yaparlar. Allah'ı pek az ...arlar.

143— Onlar bunun **(iman-...küfrün)** arasında bocala-... duranlardır. Ne onla-... **(mü'minlere)**, ne bunlara **(...firlere bağlıdırlar)**. Allah ...ı şaşırtırsa artık sen ona ... bir yol bulamazsın!

144— Ey iman edenler! ...'minleri bırakıp da kâfirle-... dost edinmeyin! Allah için ...eyhinize açık bir delil ...mek ister misiniz?

145— Şüphesiz ki münafıklar cehennemin en aşağı tabakasında olacaklardır. Onlara aslâ ...r yardımcı da bulamazsın.

146— Ancak tevbe edip hallerini düzeltenler ve Allah'a sarılıp dinlerini Allah için hâlis ...enler müstesna... Bunlar mü'minlerle beraberdirler. Mü'minlere ise, Allah pek büyük bir ...kâfat verecektir.

147— Eğer siz şükreder, inanırsanız, Allah size ne diye azap etsin? Allah şükredenlerin ...kâfatlarını verir, yaptıklarını bilir.

ḍ	ض
ṡ	ث

Nisê'

ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِـ (كسرة)
u, ü	ـُـ (ضمة)
e, a	ـَـ (فتحة)
'ev	أو
ve	وِ
'ey	أي
yê	يا

'Elleẓîne yeterab-beṣûne biküm; fe-'in-kêne leküm
fet-ḥum-mine-LLâhi k̇âlû 'elem nekküm-me-ʻaküm?
Ve 'in-kêne lil-kêfirîne neṣî-bun-k̇âlû 'elem nesteḥ-
viẓ ʻaleyküm ve nemneʻ-küm-minel-Mu'-minîn? Fe-
LLêhu yeḥ-kümu beyne-küm Yevmel-K̇iyêmeh. Ve
leny-yec-ʻalel-LLâhu lilkêfirîne ʻalel-Mu'-mi-nîne
sebîlê (141) 'İn-nel-Munê-fik̇îne yuħâdi-ʻûne-LLâhe
ve Huve ħâdi-ʻuhum. Ve 'iẓê k̇âmû 'ileṣ-Ṣalêti k̇âmû
küsêlê yurâ-'ûnen-nêse ve lê yeẓkürû-ne-LLâhe
'illê k̇alîlê (142) Muẕeb-ẕebîne beyne ẕêlik, Lê 'ilê
hê-'u-lê'i ve lê 'ilê hê-'ulê'. Ve meny-yuḍli-li-LLêhu
felen-tecide lehû Sebîlê (143) Yê-'eyyu-helleẓîne
'êmenû lê tetteħiẕül-kêfirîne 'evli-yê-'e min-dû-nil-
Mu'-minîn. 'Eturîdûne 'en-tecʻalû li-LLêhi ʻaleyküm
sul-ṭânem-mubînê (144) 'İnnel-Munê-fik̇îne fidderkil-
'esfeli minen-nêr; ve len-tecide lehum neṣîrâ (145)
'İllel-leẓîne têbû ve 'eṣleḥû veʻ-teṣamû bi-LLêhi ve
'eħ-leṣû dînehum li-LLêhi fe'ulê-'ike me-ʻal-Mu'-
minîn. Ve sevfe yu'-ti-LLêhul-Mu'minîne 'ecran ʻaẕî-
mê (146) Mê yef-ʻalu-LLâhu biʻaẕêbiküm 'in-şekertum
ve 'êmentum? Ve kêne-LLâhu Şêkiran ʻAlîmê (147)

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ وَكَانَ اللّٰهُ
سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوهُ اَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوٓءٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ اَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ
نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ اَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذٰلِكَ
سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا
بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ اُجُورَهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتَابِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا
مِنَ السَّمَٓاءِ فَقَدْ سَاَلُوا مُوسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُٓوا اَرِنَا اللّٰهَ
جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ وَاٰتَيْنَا
مُوسٰى سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ
بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ
لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

148— Allah, ...tü sözün açık...masını sevmez. ...üme uğrayan ...ska! **(O, zalimin ...lmünü haber verebilir).** Allah ...er şeyi işiten lâyıkiyle ...endir.

149— Siz bir hayrı açıklar ...eya gizlerseniz, yahut bir ...tülüğü bağışlarsanız, bilin ...Allah çok bağışlayıcıdır; ...er şeye kaadirdir.

150— O kimseler ki, Al...ah'ı ve peygamberlerini in...ar ederek Allah'la peygam...erlerinin arasını ayırmak is...erler ve "Biz **(peygamber...erin)** bir kısmına inanır, bir ...smını inkâr ederiz" derler. ...öylece **(imanla küfür)** ara...nda bir yol tutmak isterler.

151— İşte bunlar, hakkıy...e kâfirlerdir. Biz de kâfirler ...çin aşağılayıcı bir azap ha...ırlamışızdır.

152— Allah'a ve peygam...berlerine iman edip peygam...berlerinin hiçbirinin arasını ...ayırmayan kimselere gelin...ce; işte bunların mükâfatla...rını **(yarın kıyamette)** Allah ...verecektir. Allah çok bağış...layıcı, çok merhametlidir.

153— Ehl-i kitap senden ...endilerine gökten bir kitap ...ndirmeni istiyorlar **(çok gör...me).** Mûsa'ya bundan daha ...büyüğünü teklif etmişler, "Allah'ı bize açıktan göster!" demişlerdi. Bunun üzerine, zulümleri ...sebebiyle, onları yıldırım çarptı. Sonra kendilerine bunca açık mûcizeler gelmişken tuttular ...buzağıya taptılar. Nihayet, biz, onları affettik de Mûsa'ya açık bir hâkimiyet verdik.

154— Verecekleri söz sebebiyle Tûr **(dağın)**ı üstlerine kaldırdık da kendilerine, "O kapıdan ...secdeye kapanarak girin!" dedik. Hem, "Cumartesi günü **(balık avlayarak)** haddi aşmayın!" ...diye söyledik ve kendilerinden ağır bir söz **(teminat)** aldık.

Lê yuḥibbu-LLâhul-cehra bissû-'i minelk̇avli
'illê men-ẕulim; ve kêne-LLâhu Semî-ʿan ʿAlîmê
(148) 'İn-tubdû ȟayran 'ev tuȟ-fûhu 'ev teʿ-fû ʿan-
sû-'in-fe-'inne-LLâhe kêne ʿAfuvven-k̇adîrâ (149)
'İnnel-leẓîne yekfurûne bi-LLêhi ve Rusülihî ve
yurîdûne 'eny-yuferrik̇û beyne-LLâhi ve Rusülihî
ve yek̇ûlûne nu'-minu bibeʿ-ḍinv-ve nekfuru bibeʿ-
ḍinv-ve yurîdûne 'eny-yetteȟiẓû beyne ẓêlike sebîlê
(150) 'Ulê-'ike humul-kêfirûne ḥak̇k̇â; ve 'eʿ-tednê
lilkêfirîne ʿaẓêbem-muhî-nê (151) Velleẓîne 'êmenû
bi-LLêhi ve Rusülihî ve lem yuferrik̇û beyne
'eḥadimminhum 'ulê-'ike sevfe yu'tî-him 'ucû-rahum;
ve kê-ne-LLâhu Gafûrar-Raḥîmê (152) Yes-'eluke
'Ehlul-Kitê-bi 'en-tunez-zile ʿaleyhim Kitêbem-
mines-semê-'i fek̇ad se'elû Mûsê 'ekbera min-ẓêlike
fek̇âlû 'erine-LLâhe ceh-raten-fe-'eȟaẓet-humuṣ-ṣâ-
ʿik̇atu bi-ẕulmihim. Ṡümmette-ȟaẓül-ʿicle mim-beʿ-
di mê cê-'et-humul-Beyyinêtu fe-ʿafevnê ʿan-ẓêlik;
ve 'êteynê Mûsê sul-ṭânem-mubînê (153) Ve Rafeʿ-nê
fevk̇ahumuṭ-Ṭûra bi-Mîṡê-k̇ihim ve k̇ulnê lehumud-
ȟulul-bêbe sücce-denv-ve k̇ulnê lehum lê teʿ-dû
fis-Sebti ve'e-ȟaẓ-nê minhum-Mîṡêk̇an galî-ẓâ (154)

Nisê'

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ȟ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Nisâ Sûresi

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْبِيَٓاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
اللّٰهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَاِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ
الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ وَكَانَ
اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَاِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ
مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ
هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَٓا
اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

اِنَّا اَوْحَيْنَا

155— Fakat onların; ...dikleri sözü bozmaları, ...ah'ın âyetlerini inkâr ...eleri, haksız yere ...gamberleri öldürmeleri ... "Bizim kalblerimiz ...elidir!" demeleri yüzünden ... de **kendilerine lânet ...k)**. Doğrusu Allah, onların ...leri üzerine, küfürleri ...ünden, mühür vurmuştur. ... azı müstesna, onlar iman ...ezler.

156— Yine küfürleri ve ...yem'e karşı büyük bir if...da bulunmaları **(zina etti ...eleri)** ve:

157— " Biz, Allah'ın ...gamberi Mesih'i, Meryem ...u İsa'yı öldürdük!" demeleri ...ebiyle **(onlara azap ettik)**, ...buki onlar İsa'yı ne öldür...er, ne de astılar; lâkin ken...erine bir benzetme yapıldı **...erinden biri İsa şekline so...du ve onu öldürdüler)**. ...çekten onun hakkında ih... edenler **(bundan dolayı)** ...sın bir şüphe içindedirler. ...et onların buna dair bir bil...eri yoktur. Sadece zan pe...dedirler, onu kesinlikle ...ürmemişlerdir.

158— Doğrusu Allah, onu ...ndine kaldırdı. Allah güç...ür, hikmet sahibidir.

159— Ehl-i kitaptan hiçbir ...mse yoktur ki, ölümünden ...ce mutlaka Isa'ya iman edecek olmasın **(fakat bu imanın ona faydası olmayacaktır. ...ünkü ye's halindedir)**. Kıyamet gününde de İsa onların aleyhine şâhid olacaktır.

160— Kısaca o Yahûdilerin zulümleri, birçok kimseleri Allah yolundan çevirmeleri,

161— Kendilerine yasak edilmişken faizi almaları ve haksız yere insanların mallarını ...meleri sebebiyledir ki, daha önce kendilerine helâl kılınmış birçok temiz pak nimetleri onlara ...ram ettik. Ve kâfir kalanlar için acıklı bir azap hazırladık.

162— Lâkin onlardan ilimde derinleşmiş âlimlerle mü'minler, senden önce indirilene de, sana ...dirilene de iman ederler. Hele namazı dosdoğru kılanlar, zekâtı verenler, Allah'a ve âhiret ...ününe inananlar yok mu? İşte hep bunlara **(yarın âhirette)** çok büyük bir mükâfat vereceğiz.

ḍ	= ض
ṡ	= ث

Nisê'

ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= و
'ey	= أي
yê	= يا

Fe-bimê neḳ-ḍihim-Mîṡêḳahum ve küfrihim-bi-
'Êyêti-LLêhi ve ḳatli-himul-'em-bi-yê-'e bi-gayri
ḥaḳḳinv-ve ḳavlihim ḳulûbunê gulf; bel ṭabe-ʿa-
LLêhu ʿaleyhê bi-küfrihim felê yu'-minûne 'illê
ḳalîlê (155) Ve bi-küfrihim ve ḳavlihim ʿalê Meryeme
buh-tênen ʿaẕîmê (156) Ve ḳavlihim 'innê ḳatel-nel-
Mesîḥa ʿÎsebne-Meryeme Ra-sûle-LLâh; ve mê
ḳatelûhu ve mê ṣalebûhu ve lêkin-şubbihe lehum;
ve 'innel-leẕîneḣ-te-lefû fîhi le-fî şekkim-minh; mê
lehum-bihî min ʿil-min 'illet-tibê-ʿaẕẕann; ve mê
ḳatelûhu yeḳînê (157) Ber-rafe-ʿa-hu-LLâhu 'ileyh;
ve kêne-LLâhu ʿAzîzen Ḥakîmê (158) Ve 'im-min
'Ehlil-Kitêbi 'illê le-yu'minenne bihî ḳab-le mev-
tih; ve Yevmel-Ḳiyê-meti yekûnu ʿaley-him şehî-
dê (159) Febi-ẕulmim-minelleẕîne hêdû ḥarramnê
ʿaleyhim ṭayyi-bêtin 'u-ḥillet le-hum ve bi-ṣaddihim
ʿan-Sebî-li-LLêhi keṡîrâ (160) Ve 'eḣ-ẕihimur-Ribê
ve ḳad nuhû ʿanhu ve 'eklihim 'emvê-lennêsi bil-
bêṭil;- ve 'eʿ-tednê lil-kêfirîne minhum ʿaẕêben
'elimê (161) Lêkinir-Râsi-ḣûne fil-ʿilmi minhum
vel-Mu'-minûne yu'-minûne bi-mê 'unzile 'ileyke
ve mê 'unzile min-ḳablike vel-muḳîmîneṣ-Ṣalête
vel-mu'-tûnez-Zekête vel-Mu'mi-nûne bi-LLêhi vel-
Yevmil-'Êḣir; 'ulê-'ike senu'-tî-him 'ecran ʿaẕîmê (162)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Nisâ Sûresi

اِنَّٓا اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ كَمَٓا اَوْحَيْنَٓا اِلٰى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ
بَعْدِه۪ۚ وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ وَاِسْمٰع۪يلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْاَسْبَاطِ وَع۪يسٰى وَاَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَۚ
وَاٰتَيْنَا دَاوُ۫دَ زَبُوراًۚ ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلاً قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَرُسُلاً لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَۜ وَكَلَّمَ اللّٰهُ
مُوسٰى تَكْل۪يماًۚ ﴿١٦٤﴾ رُسُلاً مُبَشِّر۪ينَ وَمُنْذِر۪ينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَز۪يزاً حَك۪يماً ﴿١٦٥﴾
لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَٓا اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهُ بِعِلْمِه۪ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَۜ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَه۪يداًۜ ﴿١٦٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ
قَدْ ضَلُّوا ضَلَالاً بَع۪يداً ﴿١٦٧﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا
لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَر۪يقاًۙ ﴿١٦٨﴾ اِلَّا
طَر۪يقَ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَداًۜ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
يَس۪يراً ﴿١٦٩﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ
مِنْ رَبِّكُمْ فَاٰمِنُوا خَيْراً لَكُمْۜ وَاِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ لِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَل۪يماً حَك۪يماً ﴿١٧٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

163— Biz Nûh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahy ettiğimiz gibi **(ya Muhammed!)** sana da vahy ettik. Hem İbrâhim'e, İsmâil'e, İshak'a, Yakûb'a, oğullarına, İsa'ya, Eyyûb'a, Yûnus'a, Hârun'a, Süleyman'a da vahy ettik. Dâvud'a da Zebûr'u verdik.

164— Kıssalarını daha önce sana bildirdiğimiz peygamberleri ve kıssalarını sana haber vermediğimiz peygamberleri gönderdik. Allah, Mûsa'ya kelâm **(-ı nefsî)** ile konuştu.

165— Kimi rahmet müjdecisi, kimi azap habercisi peygamberler gönderdik ki, bu peygamberlerden sonra insanların Allah'a karşı **(özür gösterecek delilden)** bir bahaneleri kalmasın. Allah güçlüdür; hikmet sahibidir.

166— Lâkin Allah sana indirdiği **(Kur'ân)** ile şehadet ediyor ki, onu kendi ilmi ile indirmiştir. Melekler de şâhidlik ederler. Gerçi şâhid olarak Allah kâfidir.

167— Şüphesiz ki küfredip insanları Allah yolundan çevirenler, hakdan uzak bir sapıklıkla sapmışlardır.

168, 169 — Şüphesiz, küfredip haksızlıkta bulunanları Allah bağışlayacak değil, cehennem yolundan başka bir yola çıkaracak da değildir. Onlar, o cehennemde ebedî olarak kalacaklardır. Bu, Allah'a pek kolaydır.

170— Ey insanlar! Peygamber, size Rabbinizden hak ile geldi. Hakkınızda hayır olmak için hemen ona iman edin. Eğer küfredecek olursanız, iyi bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah her şeyi bilen, hikmet sahibidir.

'İnnê 'ev-ḥaynê 'ileyke kemê 'ev-ḥaynê 'ilê Nûḥinv-
venne-biy-yîne mim-beʿ-dih; ve 'ev-ḥaynê 'ilê
'İbrâhîme ve 'İsmê-ʿîle ve 'İs-ḥâk̇a ve Yeʿ-k̇ûbe vel-
'esbêṭi ve ʿÎsê ve 'Eyyûbe ve Yûnuse ve Hêrûne ve
Süleymên; ve 'êteynê Dêvûde Zebûrâ (163) Ve rusülen-
k̇ad k̇aṣaṣnêhum ʿaleyke min-k̇ablu ve rusülel-lem
nek̇ṣuṣ-hum ʿaleyk; ve kelle-me-LLâhu Mûsê teklîmê
(164) Rusülem-mubeş-şirîne ve munẓirîne li-'ellê
yek̇û-ne linnêsi ʿale-LLâhi ḥuccetum-beʿ-der-rusül;
ve kêne-LLâhu ʿAzîzen Ḥakîmê (165) Lêki-ni-LLêhu
yeş-hedü bimê 'enzele 'ileyke 'enzelehû bi-ʿilmihî
velmelê-'iketu yeş-hedûn; ve kefê bi-LLêhi Şehîdê
(166) 'İnnel-leẓîne keferû ve ṣaddû ʿan-Sebî-li-LLêhi
k̇ad ḍallû ḍalêlem-be-ʿîdê (167) 'İnnel-leẓîne keferû
ve ẕalemû lem yeküni-LLêhu liyegfira lehum ve lê
li-yehdiye-hum ṭarîk̇â (168) 'İllê ṭarîk̇a Cehenneme
ħâlidîne fîhê 'ebedê. Ve kêne ẓêlike ʿale-LLâhi
yesîrâ (169) Yê-'eyyu-hennêsü k̇ad cê-'ekümur-Rasûlu
bilḥak̇k̇i mir-Rabbiküm fe'êminû ħayral-leküm.
Ve 'in-tekfurû fe-'inne li-LLêhi mê fis-semêvêti
vel-'erḍ; ve kêne-LLâhu ʿAlîmen Ḥakîmê (170)

ḍ = ض
ṡ = ث
Nisê'
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فٖى دٖينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ اِنَّمَا الْمَسٖيحُ عٖيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقٰيهَٓا اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَاٰمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌ اِنْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ اِنَّمَا
اللّٰهُ اِلٰهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُٓ اَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِى الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكٖيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسٖيحُ
اَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ
يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمٖيعًا ﴿١٧٢﴾
فَاَمَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفّٖيهِمْ اُجُورَهُمْ
وَيَزٖيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ وَاَمَّا الَّذٖينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلٖيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصٖيرًا ﴿١٧٣﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمْ
بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكُمْ نُورًا مُبٖينًا ﴿١٧٤﴾
فَاَمَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ فٖى رَحْمَةٍ
مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدٖيهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقٖيمًا ﴿١٧٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

يَسْتَفْتُونَكَ

171— Ey ehl-i kitap! ...inizde taşkınlık yapmayın. ...ah'a karşı hakdan ...şkasını söylemeyin. ...dece hakkı söyleyin. ...esih - İsa Meryem oğlu ...dece Allah'ın peygamberi, ...eryem'e bıraktığı bir ...limesi ve Allah'dan bir ...ndur. Artık Allah'a ve ...ygamberlerine iman edin ... "Allah üçtür." demeyin. ...n için hayırlı olmak üzere ... **iddiadan)** vaz geçin. ...ah, ancak bir tek İlâh'dır, ...ocuğu olmaktan ...nezzehtir **(yücedir)**. Gök-...de ve yerde ne varsa ...psi O' nundur. Vekil ola-...k da Allah kâfidir.

172— Mesih, hiçbir zaman ...ah'ın kulu olmaktan çe-...mez, Allah'a yakın melekler ... çekinmezler. Kim Allah'a ...luktan çekinir de büyükle-...se bilsin ki O, **(yarın âhiret-...)**, hepsini huzurunda top-...acaktır.

173— O zaman, (Allah) iman ...p yararlı işler işleyenlere, ...kâfatlarını tamamıyla öde-...cek, lütuf ve kereminden zi-...desini de ihsan edecektir. ...irlerine yediremeyip çeki-...lere gelince; onları da ...ıklı bir azapla cezalandıra-...ktır. Onlar, Allah'dan baş-...a ne bir dost, ne de bir yar-...mcı bulamayacaklardır.

174— Ey insanlar! Size Rabbinizden bir Bürhan **(Hz. Muhammed)** geldi; ve size apaçık bir ...ur **(Kur'ân)** indirdik.

175— İşte Allah'a iman edip ona sarılanları Allah, kendi katından bir rahmet ve lutfa ...**cennete)** koyacak ve onları, kendisine varan doğru bir yola **(İslâma)** iletecektir.

ḍ = ض
ṡ = ث
Nisê'
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yê-'ehlel-Kitêbi lê teglû fî dînikiüm ve lê teḱû-
lû ʿale-LLâhi 'illel-ḥaḱḱ. 'İnnemel-Mesîḥu ʿÎ-
sebnu-Meryeme Rasûlu-LLâhi ve Kelimetuh,
'elḱâ-hê 'ilê Meryeme ve rûḥum-minh. Fe'êminû
bi-LLêhi ve Rusülih. Ve lê teḱûlû Ṡelêṡeh; 'intehû
ḣay-rallekim; 'inneme-LLâhu 'ilê-hunv-Vêḥid; Süb-
ḥânehû 'eny-yekûne lehû veled. Lehû mê fis-semêvêti
ve mê fil-'erḍ. ve kefê bi-LLêhi Vekîlê (171) Leny-
yes-tenkifel-Mesîḥu 'eny-yekûne ʿAbdel-li-LLêhi ve
lel-melê-'iketul-muḱarra-bûn. Ve meny-yestenkif ʿan
ʿibê-detihî ve yes-tekbir fese-yeḥ-şuruhum 'ileyhi
cemî-ʿâ (172) Fe-'emmel-leẕîne 'êmenû veʿamiluṣ-
ṣâli-ḥâti feyu-veffîhim 'ucûrahum ve yezî-dühum-
min-feḍlih; ve 'emmel-leẕînes-tenkefû vestek-berû
feyu-ʿaẕẕi-buhum ʿaẕêben 'elîmê; Ve lê yecidûne
lehum-min-dûni-LLêhi veliy-yenv-ve lê neṣîrâ (173)
Yê-'eyyu-hennêsü ḱad cê-'eküm-Bur-hênummir-
Rabbiküm ve 'enzelnê 'iley-küm Nûram-mubînê
(174) Fe-'emmel-leẕîne 'ême-nû bi-LLêhi veʿ-teṣamû
bihî fese-yud-ḣiluhum fî Raḥmetim-minhu ve
Feḍlinv-ve yeh-dîhim 'ileyhi Ṣırâṭam-Müste-ḱîmê (175)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

يَسْتَفْتُونَكَۜ قُلِ اللّٰهُ يُفْت۪يكُمْ فِي الْكَلَالَةِۜ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ
لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُٓ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَۚ وَهُوَ يَرِثُهَٓا اِنْ لَمْ
يَكُنْ لَهَا وَلَدٌۜ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَۜ
وَاِنْ كَانُٓوا اِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَٓاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ
الْاُنْثَيَيْنِۜ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّواۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿١٧٦﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِۜ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَه۪يمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا
مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌۜ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُر۪يدُ ﴿١﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَٓائِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا
الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَٓائِدَ وَلَٓا اٰمّ۪ينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ
وَرِضْوَانًاۜ وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُواۜ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ
صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُواۘ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَلَا
تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

176— Senden **(Kelâle hak...nda)** fetva istiyorlar. De ki: ...babası ve çocuğu olmayan ...senin mirası hakkında Allah ... şöyle fetva veriyor: Eğer bir ...se ölür de çocuğu bulunmaz, ...kız kardeşi kalırsa, geride bırak...nın yarısı onundur. Eğer ...bir kadının geride bir çocu... kalmaz da erkek kardeşi bu...nursa o, mirasın tamamına ...rasçı olur. Ölenin iki kız kar... bulunursa, onlara mirasın ...ikisi verilir. Ve eğer kardeş... erkek, kız karışık olurlarsa, ...ek için iki kız payı kadar ve... Şaşırırsınız diye, Allah size **...inizin hükümlerini)** açıklı... Allah her şeyi hakkıyla bi...rdir.

(Sûre: 5)

MÂİDE SÛRESİ

...edine devrinde inmiştir. 120 ...ettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Ey iman edenler! Akidle...ı yerine getirin. Hac için ih...ma girdiğinizde, avı helâl say...mak şartiyle size davarlardan **...aşağıda)** okunacaklardan geri ...ları helâl kılındı. Şüphesiz Al...h dilediğini hükmeder.

2— Ey iman edenler! Ne Al...ın hac alâmetlerine, ne ha...m aya **(Recep, Zilka'de, Zil...cce ve Muharrem'e)**, ne kur...lık hediyelere, ne onlardaki ...danlıklara, ne de Rablerin...den gerek fazl, gerek rıza arayarak Beyt-i Haram'a **(Kâbe'ye)** gelenlere hürmetsizlik etmeyin. İhramdan ...ktığınız vakit avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram' dan menettiler diye bir topluma karşı beslediğiniz kin, ...ın sizi saldırıya sevketmesin. İyilik ve takvâ hususunda birbirinizle yardımlaşın. Günah işlemek ve ...şmanlık etmek için yardımlaşmayın. Allah'dan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
Mê-'ideh
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وِ
'ey = أي
yê = يا

Yes-tef-tûnek. Ḱuli-LLêhu yuf-tîküm fil-Kelêleh. 'İnimru-'un heleke ley-se lehû veledünv-ve lehû 'uħ-tun-felehê nişfu mê terak; ve huve yerišü-hê 'illem yekül-lehê veled. Fe-'in-kênetešne-teyni fele-humeš-šülušêni mimmê terak; ve 'in-kênû 'iħ-veter-ricêlenv-ve nisê-'en-fe-liẓ-ẓekeri mišlu ḥaẓẓil-'un-še-yeyn. Yubeyyinu-LLâhu le-küm 'en-teḍillû. Va-LLâhu bi-külli şey-'in ʻAlîm (176)

120 'ÊYEH — **MÊ-'İDEH** — № 5

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yê-'eyyu-hellezîne 'êmenû 'evfû bil-ʻuḱûd. 'Uḥillet lekümm-behî-metul-'enʻâmi 'illê mê yutlê ʻaleyküm gayra mu-ḥilliş-şaydi ve 'entum ḥurum; 'inne-LLâhe yeḥ-kümu mê yurîd (1) Yê-'eyyu-hellezîne 'êmenû lê tuḥillû Şe-ʻâ-'ira-LLâhi ve leş-Şehral-Ḥarâme ve lel-hedye ve lel-ḱalê-'ide ve lê 'êmmînel-Beytel-Ḥarâme yebtegûne feḍlem-mir-Rabbihim ve riḍvênê. Ve 'iẓê ḥalel-tum feş-ṭâdû. Ve lê yecrimennekümm şene-'ênu ḱavmin 'en-şaddû-küm ʻanil-Mes-cidil-Ḥarâmi 'en-teʻ-tedû. Ve te-ʻâvenû ʻalel-birri vet-teḱvê, ve lê te-ʻâvenû ʻalel-'išmi vel-ʻud-vên; vet-teḱu-LLâh; 'inne-LLâhe Şedîdül-ʻiḱâb (2)

حزب ٢

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَٓا اُهِلَّ لِغَيْرِ
اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَٓا
اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِالْاَزْلَامِۜ ذٰلِكُمْ فِسْقٌۜ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ د۪ينِكُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِۜ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ د۪ينَكُمْ وَاَتْمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَت۪ي وَرَض۪يتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ د۪يناًۜ فَمَنِ اضْطُرَّ
ف۪ي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِاِثْمٍۙ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٣﴾
يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَٓا اُحِلَّ لَهُمْۜ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُۙ وَمَا عَلَّمْتُمْ
مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّب۪ينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوا
مِمَّٓا اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ
اللّٰهَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾ اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُۜ وَطَعَامُ الَّذ۪ينَ
اُو۫تُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْۖ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْۘ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ
اُجُورَهُنَّ مُحْصِن۪ينَ غَيْرَ مُسَافِح۪ينَ وَلَا مُتَّخِذ۪ٓي اَخْدَانٍۜ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْاِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُۘ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ

3— Size ölü hayvan, (akar) kan, domuz eti, Allah'tan başkası için kesilen hayvan, boğulmuş, vurulmuş, yukarıdan yuvarlanmış, süsülmüş, canavar yeyip de ölmüş bulunan hayvanlar haram kılındı. Meğer ki canı içindeyken yetişip kesmiş olasınız. Dikili taşlar üzerinde boğazlanan hayvanlar, fal okları ile kısmet (ve şans) aramanız dahi haram kılındı. (İşte hep) bunlar yoldan çıkmaktır. Bugün kâfirler, dininiz (i engellemek) ten ümidlerini kestiler; artık onlardan korkmayın, benden korkun! Bugün sizin için dininizi kemâle erdirdim; ve üzerinizdeki nimetimi tamamladım. Size din olarak İslâm'a razı oldum. Her kim son derece açlık halinde çaresiz kalırsa ve günaha meyl kasdı olmaksızın bunlar dan yemek zorunda kalırsa, elbette Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

4— Kendilerine neler helâl kılındığını sana soruyorlar. De ki: "Size bütün temiz nimetler helâl kılındı. Bir de alıştırarak ve Allah'ın size öğrettiklerinden öğreterek yetiştirdiğiniz avcı hayvanların size tutuverdikleri avlardan yeyin! (Ava salarken) üzerine besmele çekin ve Allah'dan korkun. Çünkü Allah'ın hesaba çekişi çok süratlidir.

5 — Bugün temiz, pak nimetler sizin için helâl kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yemeği size helâl olduğu gibi, sizin yemeğiniz de onlara helâldır. Mü'min kadınlardan hür ve iffetli olanlar ile, sizden evvel kitap verilenlerden yine hûr ve iffetli kadınlar da, iffetlerinizi muhafaza ederek, (onlarla) zinada bulunmaksızın ve gizli dost tutunmaksızın, kendilerine mehirlerini verip nikâhladığınız takdirde size helâldır. Her kim imanı tanımazsa (kâfir olursa), muhakkak onun bütün ameli boşa gitmiştir. O, âhirette de zarara uğrayanlardandır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Mê-'ideh

ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ḥurri-met ʿaleykümul-mey-tetu veddemu ve leḥmul-ħin-zîri ve mê 'uhille li-gayri-LLêhi bihî vel-munħa-niǩatu vel-mev-ǩûẓetu vel-mute-raddi-yetu venneṭîḥatu ve mê 'ekeles-sebu-ʿu 'illê mê ẓekkeytum; ve mê ẕübiḥa ʿalen-nuṣubi ve 'en-testeǩ-simû bil-'ezlêm; ẕêliküm fisǩ. 'El-yevme ye-'isel-leẕîne keferû min-dîniküm felê teħ-şev-hum veħşevn. 'El-yevme 'ek-meltu leküm Dîne-küm ve 'et-memtu ʿaleyküm niʿ-metî ve raḍîtu lekümul-'İSLÊME Dînê. Femeniḍ-ṭurra fî meħ-meṣatin gayra mutecê-nifil-li-'iṡmin-fe-'inne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm (3) Yes-'elûneke mê ẕê 'uḥille lehum. Ǩul 'uḥille lekümuṭ-ṭayyi-bêtu ve mê ʿallemtum-minel-cevêriḥi mukelli-bîne tu-ʿal-limûnehunne mimmê ʿallemekümu-LLâh; fekülû mimmê 'em-sekne ʿaley-küm veẕ-kürus-me-LLâhi ʿaleyh; vette-ǩu-LLâh; 'inne-LLâhe Serî-ʿul-Ḥisêb (4) 'El-yevme 'uḥille lekümuṭ-ṭayyi-bêt. Veṭa-ʿâmul-leẕîne 'ûtul-Kitêbe ḥillul-leküm, ve ṭa-ʿâmuküm ḥil-lul-lehum. Vel-muḥ-ṣanêtu minel-mu'-minêti vel-muḥ-ṣanêtu minel-leẕîne 'ûtul-Kitêbe min-ǩabliküm 'iẕê 'êtey-tumûhunne 'ucûra-hunne muḥṣınîne gayra mu-sê-fiḥîne ve lê mutte-ħi-ẕî 'eħ-dên. Ve meny-yekfur bil-'îmêni feǩad ḥabiṭa ʿameluhû ve huve fil-'Ê-ħirati minel-ħâsirîn (5)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Mâide Sûresi

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُؤُ۫سِكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِۜ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُواۜ
وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ
مِنَ الْغَٓائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَٓاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعٖيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدٖيكُمْ مِنْهُۜ
مَا يُرٖيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرٖيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَمٖيثَاقَهُ الَّذٖي وَاثَقَكُمْ بِهٖۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاۘ وَاتَّقُوا
اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا كُونُوا
قَوَّامٖينَ لِلّٰهِ شُهَدَٓاءَ بِالْقِسْطِۘ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ
عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُواۜ اِعْدِلُواۜ هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰىۘ وَاتَّقُوا
اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ خَبٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۙ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظٖيمٌ ﴿٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

6— Ey iman edenler! Namaza kalkacağınız vakit yüzünüzü ve dirseklerinize kadar ellerinizi yıkayın. Başınızı mesh edin, ayaklarınızı da topuklarınıza kadar yıkayın. Eğer cünüb iseniz boy abdesti alın. Hasta veya yolcu iseniz yahut içinizden biri ayakyolundan **(tuvaletten)** gelmiş ise veya kadınlara dokunmuş **(cima etmiş)** iseniz, bu hallerde su bulamadığınız takdirde temiz toprakla teyemmüm edin. **(Niyetle)** ondan yüzlerinizi ve ellerinize sürün. Allah size hiçbir güçlük çıkarmak istemez. Fakat sizi iyice temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister. Ta ki şükredesiniz.

7— Allah'ın size olan nimetini ve sizden aldığı sağlam sözü hatırlayın. Hani, işittik ve itaat ettik!'' demiştiniz. Allah'dan korkun. Çünkü Allah, göğüslerin içinde olanı çok iyi bilicidir.

8— Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan ve adaletle şâhidlik eden kimseler olun. Bir kavme olan kininiz, sizi adaletsizliğe sürüklemesin. Adalet gösterin. O, takvâya en yakın olandır. Allah'dan korkun. Çünkü Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

9— Allah, iman edip yararlı işler görenlere va'd etti ki, onlar için bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Mê-'ideh

ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Yê-'eyyu-hellezîne 'êmenû 'izê kumtum 'ileṣ-Ṣalêti
feg-silû vucû-he-küm ve 'ey-diyeküm 'ilel-merâ-fiki
vem-seḥû bi-ru-'ûsiküm ve 'ercu-leküm 'ilel-keʿ-beyn.
Ve 'in-küntum cunuben-feṭ-ṭah-herû. Ve 'in-küntum-
mer-ḍâ 'ev ʿalê seferin 'ev cê-'e 'eḥadüm-minküm-
minel-gâ'iṭi 'ev lêmes-tumun-nisê-'e felem tecidû
mê-'en-feteyem-memû ṣa-ʿîden-ṭayyiben-fem-seḥû bi-
vucû-hiküm ve 'ey-dîküm-minh. Mê yurîdu-LLâhu
liyec-ʿale ʿaley-küm-min ḥaracinv-ve lê-kiny-yurîdu
liyu-ṭahhi-raküm ve liyu-timme niʿ-metehû ʿaley-
küm leʿalleküm teş-kürûn (6) Veẕ-kürû niʿ-mete-
LLêhi ʿaley-küm ve Mîṡêka-hul-leẕî vêṡekaküm-bihî
'iẕ kultum semiʿ-nê ve 'eṭaʿ-nê vetteku-LLâh; 'inne-
LLêhe ʿAlîmum-biẕêtiṣ-ṣudûr (7) Yê-'eyyu-hellezîne
'êmenû kûnû kavvê-mîne li-LLêhi şuhedê-'e bil-
kisṭi ve lê yecri-menneküm şene'ênu kavmin ʿalê
'ellê teʿdilû. 'İʿ-dilû; huve 'ekrabu littek-vê; vetteku-
LLêh. 'İnne-LLâhe ḣabîrum-bimê teʿmelûn (8)
Ve-ʿade-LLâhul-leẕîne 'êmenû ve ʿamiluṣ-Ṣâli-
ḥâti lehum-meg-firatunv-ve 'ecrun ʿaẓîm (9)

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ

أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ

لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي

وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ

ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ

لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ

عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ

تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ

عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَمِنَ الَّذِينَ

10— Küfredip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince; onlar, cehennemliklerdir.

11— Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk (Kureyş) size ellerini uzatmaya yeltenmişti de o, onların ellerini, size dokunmaktan engellemişti. Allah'dan korkun. Mü'minler ancak Allah'a tevekkül etsinler.

12— Yemin olsun ki, Allah, İsrailoğullarından sağlam söz almıştı. Onlardan on iki nakib (temsilci) göndermiştik. Allah buyurmuştu ki: "Ben sizinle beraberim. Andolsun ki, eğer namazı kılar, zekâtı verir, peygamberlerime iman eder ve kendilerine kuvvetle yardımda bulunur, Allah'a güzel bir borç verirseniz elbette sizden, günahlarınızı örterim. Ve sizi, mutlaka altlarından ırmaklar akan cennetlere koyarım. Artık bundan sonra da içinizden kim nankörlük ederek küfre saparsa o, muhakkak dosdoğru yolun ortasından sapmış olur''.

13— Sonra verdikleri bu sözü bozdukları içindir ki, biz, onları lânetledik ve kalblerini kaskatı ettik. Onlar, kelimeleri yerlerinden oynatarak değiştirirler. Onlar hatırlatıldıkları hakikatlerden hisse almayı da unuttular. İçlerinden pek azı hariç olmak üzere, onlardan daima bir hainlik sezer durursun. Sen yine onları affet de aldırma. Çünkü Allah, iyilik edenleri sever.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Mê-'ideh

ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Velleẓîne keferû ve keẓẓebû bi-'Êyê-tinê 'ulê-
'ike 'Eṣ-ḥâbul-Ceḥîm (10) Yê-'eyyu-helleẓîne
'êmenuẓ-kürû ni'-meta-LLâhi 'aley-küm 'iẓ hem-
me k̇avmun 'eny-yebsüṭû 'iley-küm 'eydiyehum
fekeffe 'ey-diyehum 'anküm; vette-k̇u-LLâh. Ve
'ale-LLâhi fel-yetevekkelil-Mu'-minûn (11) ❁ ve
lek̇ad 'eħa-ẕe-LLâhu Mîṡêk̇a Benî-'İsrâ-'île ve
be-'aṡnê min-humuṡ-ney-'aşera Nek̇îbê. Ve k̇âle-
LLêhu 'innî me-'aküm le-'in 'ek̇am-tu-muṣ-Ṣalête
ve 'êtey-tumuz-Zekête ve 'êmen-tum-bi-rusülî ve
'azzertumûhum ve 'ek̇raḍ-tumu-LLâhe K̇ar-ḍan
Ḥasenel-le'ukeffiranne 'anküm seyyi'êtiküm ve
le-'udħi-lenne-küm Cen-nêtin-tecrî min-teḥ-tihel-
'enhêr; femen-kefera be'de ẕâlike minküm fek̇ad
ḍalle sevê-'essebîl (12) Febimê nek̇ḍihim-Mîṡêk̇ahum
le-'annêhum ve ce-'alnê k̇ulûbehum k̇âsi-yeh.
Yuḥarri-fûnel-ke-lime 'ammevêḍi-'ihî ve nesû
ḥaẕẕam-mimmê ẕükkirû bih. Ve lê tezêlu teṭṭali-'u
'alê ħâ'inetim-minhum 'illê k̇alîlem-minhum fe'-fu
'an-hum veṣfeḥ; 'inne-LLâhe yu-ḥibbul-Muḥsinîn (13)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Mâide Sûresi

14— ''Biz Hıristiyanız!'' diyenlerden de sağlam söz almıştık. Onlar da uyarıldıkları hakikatlerden hisse almayı unuttular. Biz de aralarına, kıyamete kadar sürüp gidecek kin ve düşmanlığı soktuk. **(Yarın âhirette)** Allah, onlara, ne işler yapar olduklarını haber verecektir.

15— Ey ehl-i kitap! Size Resûlümüz geldi. Kitaptan gizlemekte olduğunuz **(Recm âyeti ve Hz. Muhammed'in sıfatı gibi)** şeylerin bir çoğunu size açıklıyor, bir çoğunu da affediyor. Muhakkak size Allah'dan bir nur ve apaçık bir kitap **(Kur'ân)** geldi.

16— Onunla Allah, kendi rızasına uyanları selâmet yollarına eriştirir ve izniyle onları, karanlıklardan aydınlığa çıkarıp dosdoğru bir yola ulaştırır.

17— And olsun, ''Allah, Meryem'in oğlu Mesih'dir'' diyenler, muhakkak küfretmiştir. De ki: ''Eğer Allah, Meryem'in oğlu Mesih'i, annesini ve yeryüzünde bulunan şeylerin hepsini helâk etmek isterse, ondan kim bir şey kurtarabilir?'' Göklerle yerin ve aralarındaki her şeyin mülkü Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Allah her şeye kaadirdir.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ
فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ
يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ
تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾
يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

Ve minel-leẓîne k̇âlû 'innê Neṣârâ 'eḣaẓ-nê Mîṡê-
k̇ahum fenesû ḥaz̤z̤am-mimmê ẓükkirû bih; fe
'egraynê beyne-humul-ʿadêvete vel-begḍâ-'e 'ilê
Yevmil-K̇iyêmeh. Ve sevfe yunebbi-'uhumu-LLâhu
bimê kênû yeṣne-ʿûn (14) Yê-'Ehlel-Kitêbi k̇ad cê-
'eküm Rasû-lunê yubeyyinu leküm keṡîram-mimmê
küntum tuḣfûne minel-Kitêbi ve yeʿ-fû ʿan-keṡîr. K̇ad
cê-'eküm-mine-LLâhi Nûrunv-ve Kitêbum-Mubîn (15)
Yehdî bihi-LLêhu menit-tebe-ʿa Riḍvêne-hû sübules-
selêmi ve yuḣricuhum-mineẓ-z̤ulumêti 'ilennûri bi
'iẓnihî ve yehdîhim 'ilê Ṣırâṭım-Müstek̇îm (16) Lek̇ad
keferal-leẓîne k̇âlû 'inne-LLâhe Huvel-Mesîḥubnu-
Meryem. K̇ul femeny-yemlikü mine-LLâhi şey-
'en 'in 'erâde 'eny-yuhlikel-Mesîḥabne-Meryeme
ve 'ümme-hû ve men-fil-'erḍi cemîʿâ? Ve li-LLêhi
mulküsse-mêvêti vel-'erḍi ve mê beynehumê. Yeḣluk̇u
mê yeşê'. Va-LLâhu ʿalê külli şey-'in-K̇adîr (17)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص

Mê-'ideh

ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارٰى نَحْنُ اَبْنَٓاءُ اللّٰهِ وَاَحِبَّٓاؤُهُ قُلْ
فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَٓاءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُولُوا مَا جَٓاءَنَا
مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَٓاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ
اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْبِيَٓاءَ وَجَعَلَكُمْ
مُلُوكًا وَاٰتٰيكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَا قَوْمِ
ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا
عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِنَّ فِيهَا
قَوْمًا جَبَّارِينَ وَاِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَاِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ اَنْعَمَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَاِنَّكُمْ
غَالِبُونَ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوٓا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

قَالُوا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

18—Yahûdilerle Hıristiyanlar, "Biz, Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz." dediler. Sen de ki: "O halde niçin günahlarınızdan dolayı size azap ediyor?" Hayır! Siz onun yarattıklarından bir insansınız. O, dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Göklerle yerin ve aralarındaki her şeyin mülkü Allah'ındır. Nihayet dönüş de ancak O'nadır.

19— Ey ehl-i kitap! Peygamberlerin arası kesildiği bir zamanda Resûlümüz **(Muhammed)** size geldi. Bütün hakikatleri size beyan ediyor. Tâ ki, "Bize, ne bir müjdeci, ne de azap habercisi gelmedi." demeyesiniz. İşte gerçekten size, cennet müjdecisi ve cehennem habercisi gelmiştir. Allah her şeye gücü yetendir.

20— Bir vakitler Mûsa kavmine, "Ey kavmim! Allah'ın size olan nimetini düşünün. Sizden peygamberler göndermiş, sizi hükümdarlar yapmış ve âlemlerden hiçbirine vermediğini size vermiştir.

21— Ey kavmim! Allah'ın sizin için yazdığı **(vatan takdir ettiği)** mukaddes yere girin. Düşmana arka çevirmeyin. Sonra hüsrana uğrar, zarar görürsünüz!" demişti.

22— Onlar "Yâ Mûsa! Orada zorba bir kavim var. Onlar oradan çıkmadıkça biz aslâ oraya giremeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa, biz de gireriz." dediler.

23— Allah'dan korkanlardan iki kişi **(on iki nakîbden Yûşa ile Kâleb)** — ki Allah onlara **(iman)** nimetini vermişti —, "Zalimlerin üzerine şehrin kapısından girin. Bir kere girdiniz mi, muhakkak galipsiniz. Hem mü'minlerseniz yalnız Allah'a tevekkül edin!" dediler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Mê-'ideh

ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Vek̇âletil-Yehûdü ven-Neṣârâ neḥnu 'ebnê-'u-LLâhi
ve 'eḥibbê-'uh. K̇ul felime yu-ʻaẕẕibuküm-bi-
ẕünûbiküm? Bel 'entum-beşerum-mimmen ħalek̇;
yegfiru limeny-yeşê-'u ve yu-ʻaẕẕibu meny-yeşê'.
Ve li-LLêhi mulküsse-mêvêti vel-'erḍi ve mê bey-
nehumê ve 'ileyhil-meṣîr (18) Yê-'Ehlel-Kitêbi k̇ad cê-
'eküm Rasûlunê yubeyyinu leküm ʻalê fetratim-mi-
nerrusüli 'en-tek̇ûlû mê cê-'enê mim-beşîrinv-ve-lê
neẕîr; fek̇ad cê-'eküm Beşîrunv-ve Neẕîr. Va-LLâhu
ʻalê külli şey-'in-K̇adîr (19) Ve 'iẓ k̇âle Mûsê lik̇av-
mihî yê-k̇avmiẓ-kürû niʻ-meta-LLâhi ʻaleyküm 'iẓ
ce-ʻale fîküm 'embi-yê-'e ve ce-ʻaleküm-mulûkenv-
ve 'êtêküm-mê lem yu'-ti 'eḥadem-minel-ʻâlemîn
(20) Yê-k̇avmid-ħulul-'Erḍal-Muk̇addese-tel-letî
ke-tebe-LLâhu leküm ve lê terteddû ʻalê 'edbêri-
küm feten-k̇alibû ħâsirîn (21) K̇âlû yê-Mûsê 'inne
fîhê k̇avmen-cebbêrîne ve 'innê len-nedħulehê
ḥattê yeħrucû minhê; fe'iny-yeħrucû minhê fe-'innê
dêħilûn (22) K̇âle raculêni minelleẕîne yeħâfûne
'en-ʻame-LLâhu ʻaley-himed-ħulû ʻaleyhimul-
Bêb; fe-'iẓê de-ħaltumûhu fe-'innekum gâlibûn. Ve
ʻale-LLâhi fe-tevekkelû 'in-küntum-Mu'-minîn (23)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Mâide Sûresi

قَالُوا يَا مُوسَىٰٓ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَآ أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ
وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ إِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ
إِنِّي لَآ أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ
عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَآ
أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّيٓ أَخَافُ اللّٰهَ
رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّيٓ أُرِيدُ أَنْ تَبُوٓأَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ
مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ
نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللّٰهُ
غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ
قَالَ يَا وَيْلَتٰىٓ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ
فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

حِزْبُ ٣

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

24— İsrâil oğulları, "Ya …sa! Onlar orada oldukça … hiçbir zaman oraya …emeyiz. Haydi sen ve …bin gidin de ikiniz sava…n. Biz burada oturacağız!" …diler.

25— Mûsa, "Yâ Rabbi! … kendimle …deşimden başka …seye sahip …yorum. Artık …imle bu fâsık, …min arasını … ayır!" diye … etti.

26— Allah …yurdu ki:"Artık …rası, onlara … yıl haram …mıştır. Oldukları …de sersem …sem dolaş…lar. Bu fâsık **(yoldan …mış)** kavme sen acıma!".

27— **(Habibim!)** Sen onla… Âdem'in iki oğlunun kıs…sını hakkıyla oku. Hani iki…de birer kurban takdim et…lerdi **(Hâbil koç kesmiş; …bil ekin vermişti).** Birinin… **(yani Hâbil'in kurbanı)** ka…ul edilmiş **(buna delâlet et…ek üzere gökten bir ateş …erek kurbanı yakmıştı)** di…erininki kabul edilmemişti. …rbanı kabul edilmeyen **(Kâbil)** diğerine, "Seni mu…akkak öldüreceğim!" de…işti. **(Niçin? diye sorunca, senin kurbanın kabul edilip, benimki kabul edilmediği için, …vabını vermişti. Kardeşi şöyle)** dedi: "Allah, ancak takvâ sahiplerinin kurbanını kabul eder!

28— Yemin olsun! Sen beni öldürmek için elini bana uzatsan da, ben seni öldürmek için …mi sana uzatmam. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'dan korkarım!

29— Ben, dilerim ki, sen hem benim günahımı, hem kendi günahını yüklenesin de, …hennemliklerden olasın! İşte zalimlerin cezası budur!".

30— Nihayet nefsi, onu kardeşini öldürmeye **(cesaretlendirdi ve)** itti. O da onu öldürdü. İşte bu …üzden ziyana uğrayanlardan oldu.

31— Arkas ından Allah bir karga gönderdi. Karga, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini ona **(Kâbil'e)** göstermek için, yeri eşiyordu. **(Kâbil)**, "Yazıklar olsun bana! Şu karga gibi olup da …rdeşimin cesedini örtemedim hâ!" dedi. Artık pişmanlığa düşenlerden olmuştu!

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
Mê-'ideh
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̧ = ظ
ţ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

K̇âlû yê-Mûsê 'innê len-ned-ḣulehê 'ebedem-mêdêmû
fîhê feẓ-heb 'ente ve Rabbuke fek̇âtilê 'innê hê-hunê
k̇â-ʿidûn (24) K̇âle Rabbi 'innî lê 'emlikü 'illê nefsî ve
'eḣî fefruk̇ bey-nenê ve beynel-k̇avmil-fêsik̇în (25)
K̇âle fe-'innehê muḥar-rametun ʿaleyhim 'erbe-ʿîne
seneh; yetî-hûne fil-'erḍ. Felê te'-se ʿalel-K̇avmil-
fêsik̇în (26) Vetlu ʿaleyhim nebe-'ebney 'Êdeme
bil-ḥak̇k̇. 'İẓ k̇arrabê k̇urbênen-fetuk̇ubbile min
'eḥadi-himê ve lem yutek̇abbel minel-'êḣar. K̇âle le-
'ek̇tulennek. K̇âle 'innemê yetek̇abbe-lu-LLâhu minel-
Mutte-k̇în (27) Le-'im-beseṭte 'ileyye yedeke litek̇-
tulenî mê 'ene bibêsiṭiny-yediye 'ileyke li'ek̇tulek; 'innî
'eḣâ-fu-LLâhe Rabbel-ʿÂlemîn (28) 'İnnî 'urîdü 'en-
tebû-'e bi-'iṡmî ve 'iṡmike fete-kûne min 'Eṣ-ḥâbin-
Nêr. Ve ẓêlike cezê-'uẓ-ẓâli-mîn (29) Feṭavve-ʿat lehû
nefsühû k̇atle 'eḣîhi fek̇a- telehû fe-'eṣbeḥa minel-ḣâ-
sirîn (30) Febe-ʿaṡe-LLâhu gurâbeny-yeb-ḥaṡü fi-'erḍi
li-yuriyehû keyfe yuvêrî sev-'ete 'eḣîh. K̇âle yê-vey-
letê 'e-ʿaceztu 'en 'ekûne miṡle hêẓel-gurâbi fe-'uvêri-
ye sev-'ete 'eḣî! Fe-'eṣbeḥa minen-nêdimîn (31)

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ كَتَبْنَا عَلٰى بَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ اَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا
بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِى الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ
جَمٖيعًاۜ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَٓا اَحْيَا النَّاسَ جَمٖيعًاۜ وَلَقَدْ
جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اِنَّ كَثٖيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ
فِى الْاَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذٖينَ يُحَارِبُونَ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُقَتَّلُٓوا
اَوْ يُصَلَّبُٓوا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدٖيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِنْ
خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِۜ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْىٌ فِى
الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظٖيمٌۙ ﴿٣٣﴾ اِلَّا الَّذٖينَ
تَابُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْۚ فَاعْلَمُٓوا اَنَّ
اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٣٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا
اللّٰهَ وَابْتَغُٓوا اِلَيْهِ الْوَسٖيلَةَ وَجَاهِدُوا فٖى سَبٖيلِهٖ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَوْ اَنَّ لَهُمْ
مَا فِى الْاَرْضِ جَمٖيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهٖ مِنْ
عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٣٦﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

يُرٖيدُونَ

32— Bundan dolayı İsrâiloğullarına, kitapta bildirdik ki, kim kısas gerekmeksizin veya yeryüzünde fesad çıkarmaksızın bir kimseyi öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir kişiyi yaşatırsa **(yani öldürmezse)** bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur. And olsun ki peygamberlerimiz onlara mûcizeler getirdiler. Sonra, onlardan birçoğu, bu mûcizelerin arkasından yine yeryüzünde **(fesad ve cinayetle)** israf edicilerdir.

33— Allah'a ve Peygamberine karşı savaşarak yer yüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışanların cezası, ancak ve ancak öldürülmeleri veya asılmaları yahut elleriyle ayaklarının çapraz kesilmesi veya o yerden sürgün edilmeleridir. Bu ceza, onlara dünyada bir kepazeliktir. **(Zillettir)** Âhirette ise kendilerine büyük bir azap vardır.

34— Ancak siz onlar ele geçirmeden önce tevbe edenler başka. Bilmiş olun ki, Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

35— Ey iman edenler! Allah'dan korkun. Ve ona **(yaklaşmaya)** çare arayın. Hem onun yolunda cihad yapın ki, murada eresiniz.

36— Küfredenler yok mu? Yeryüzündeki bütün varlıklarla bir o kadarı daha onların olsa da kıyamet gününün azabından kurtulmak için bunları fidye olarak verseler yine kendilerinden kabul edilmez. Onlara çok acıklı bir azap vardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص

Mê-'ideh

ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ̈ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Min 'ecli ẓêlike ketebnê ʿalê Benî-'İsrâ-'île 'enne-
hû men-ḳatele nefsem-bi-gayri nefsin 'ev fesêdin-
fil-'erḍi feke'ennemê ḳatelen-nêse cemîʿâ; ve men
'eḥ-yêhê feke'ennemê 'eḥ-yennêse cemîʿâ. Ve leḳad
cê-'et-hum rusülunê bil-Beyyi-nêti ṡümme 'inne
keṡî-ram-minhum-beʿ-de ẓêlike fil-'erḍi lemüs-
rifûn (32) 'İnnemê cezê-'ulleẓîne yuḥâ-ribû-ne-LLâhe
ve Rasû-lehû veyes-ʿavne fil-'erḍi fesê-den 'eny-
yuḳatte-lû 'ev yuṣalle-bû 'ev tuḳaṭṭa-ʿa 'eydîhim ve
'ercu-luhum-min ḣilêfin 'evyun-fev minel-'erḍ. Ẓêlike
le-hum ḣiz-yun-fiddünyê ve le-hum fil-'Êḣirati
ʿaẓêbun ʿaẓ̈îm (33) 'İl-lel-leẓîne têbû min-ḳabli 'en-
teḳ-dirû ʿaley-him; feʿlemû 'enne-LLâhe Gafûrur-
Raḥîm (34) Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenutte-ḳu-LLâhe
veb-tegû 'iley-hil-Vesîlete ve cê-hidû fî Sebîlihî
le-ʿallekûm tuf-liḥûn (35) 'İnnel-leẓîne keferû lev
'enne lehum-mê fil-'erḍi ce-mîʿanv-ve miṡlehû me-
ʿahû liyef-tedû bihî min ʿaẓêbi Yevmil-Ḳiyêmeti
mê tuḳubbile minhum. Ve lehum ʿaẓêbun 'elîm (36)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ
فَاقْطَعُوا اَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ
وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ
اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ
اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَا اَيُّهَا
الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الَّذِينَ قَالُوا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ
الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ
اٰخَرِينَ لَمْ يَاْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ اِنْ اُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ
فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ
شَيْـًٔا اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

37— Onlar ateşten çıkma-
nı isterler, ama ondan çı-
lar değildir. Onlar için da-
mî bir azap vardır.

38— Erkek ve kadın hırsı-
, yaptıklarına ceza ve Al-
dan bir azap olmak üze-
ellerini kesiniz! Allah güç-
dür, hikmet sahibidir.

39— Kim yaptığı zulüm-
(hırsızlıktan) sonra tev-
eder de halini düzeltirse,
sin ki, Allah onun tevbesi-
kabul eder. Çünkü Allah
bağışlayıcı, çok merha-
dir.

40— Bilmez misin ki, gök-
ve yerin mülkü Allah'ın-
. Dilediğine azap eder, di-
diğini bağışlar. Allah her
eye kaadirdir.

41— Ey Peygamber! Kü-
de yarış edenler, gerek
leri ile inanmadıkları halde
ızları ile ''inandık'' diyenler-
, gerekse Yahûdilerden
ürde yarışanlar seni üzme-
. Onlar **(hahamlarının uy-
urduğu)** yalanı dinlerler.
na gelmeyen başka bir **(Ya-
di)** kavim lehine **(çalışmak
in)** seni dinlerler. Yerli yerin-
söylenen kelimeleri sonra-
tahrif ederler ki, ''Eğer
böyle fetva verilirse, onu
, verilmezse sakının!''
rler. Allah kimin fitneye düş-
esini dilerse, sen imkânı yok
un lehine Allah'dan hiçbir şey yapamazsın. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah, kalblerini
mizlemek istememiştir. Onlar için dünyada bir rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Mê-'ideh

ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ķ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Yurî-dûne 'eny-yeħrucû minen-Nêri ve mê hum-
bi-ħâri-cîne min-hê, ve lehum 'aẕêbum-muķîm (37)
Ves-sêriķu vessêriķatu feķṭa-'û 'eydiyehumê ce-zê-
'em-bimê kesebê ne-kêlem-mine-LLâh; va-LLâhu
'Azîzun Ḥakîm (38) Femen-têbe mim-be'-di ẕulmihî
ve 'eṣleḥa fe-'inne-LLâhe yetûbu 'aleyh; 'inne-LLâhe
Gafûrur-Raḥîm (39) 'Elem te'-lem 'enne-LLâhe
lehû mulküs-semêvêti vel-'erḍ? Yu-'aẕẕibu meny-
yeşê-'u ve yegfiru limeny-yeşê'; va-LLâhu 'alê külli
şey-'in-Ķadîr (40) ۞ Yê-'eyyu-her-Rasûlu lê yeḥ-
zunkelleẕîne yusêri'ûne fil-küfri minel-leẕîne ķâlû
'êmennê bi-'efvêhihim ve lem tu'-min-ķulûbuhum.
Ve minelle-ẕîne hê-dû semmê-'ûne lil-keẕibi semmê-
'ûne li-ķavmin 'êħarîne lem ye'-tûk. Yuḥarrifûnel-
kelime mim-be'-di mevêḍi-'ih. Yeķûlûne 'in 'ûtîtum
hêẕê feħu-ẕûhu ve'illem tu'-tevhu feḥ-ẕe-rû! Ve
meny-yuridi-LLêhu fit-netehû felen-temlike lehû
mine-LLâhi şey-'ê. 'Ulê-'ikel-leẕîne lem yuridi-
LLêhu 'eny-yuṭahhira ķulûbehum. Lehum fid-dünyê
ħizyunv-ve lehum fil-'Êħirati 'aẕê-bun 'aẕîm (41)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ اَكَّالُونَ لِلسُّحْتِۜ فَاِنْ جَٓاؤُكَ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْۚ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ
يَضُرُّوكَ شَيْـٔاًۜ وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِۜ اِنَّ
اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ
التَّوْرٰيةُ فِيهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَۜ وَمَٓا
اُو۬لٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَا التَّوْرٰيةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌۚ
يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ اَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ
اللّٰهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَٓاءَۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ
وَلَا تَشْتَرُوا بِاٰيَاتِي ثَمَناً قَلِيلاًۜ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ
فِيهَٓا اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ
بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّۙ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌۜ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُۜ وَمَنْ لَمْ
يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler
		Kalın
		Kalkale

وَقَفَّيْنَا

42— Durmadan yalanı ...eyenler, haramı yiyenler... onlar. Eğer sana ...lerse, ister aralarında ...met; ister kendilerinden ... çevir. Eğer onlardan ... çevirirsen sana hiçbir ... veremezler. Şayet ...edersen, aralarında ...etle hüküm ver. Çünkü ..., adalet sahiplerini ...er.

43— Seni nasıl hakem ...ar ki, yanlarındaki ...ât'ta Allah'ın hükmü .... Sonra arkasından ... dönüyorlar? Bunlar ...min değillerdir.

44— Gerçekten biz ...ât'ı indirdik. Onda bir ...yet, bir nur vardır. **(İsrâil ...larından)** Allah'ın emri... boyun eğen peygamberler, ...la Yahûdilere hükme...erdi. Âlimler, fakîhler de ...'ın kitabını korumaya ...ur olmaları ve üzerine ...d bulunmaları itibariyle ...ederlerdi. Artık **(ey ...hûdiler, Tevrât'taki âhir...an peygamberine ait ...ları ve recm âyeti gibi ...leri açıklamak hususun...)** insanlardan korkmayın, ...den korkun. Benim âyet...mi birkaç paraya satma.... Kim Allah'ın indirdiği ile ...ümetmezse, işte onlar kâ...in tâ kendileridir!

45— Tevrât'ta İsrâil oğullarına şöyle yazdık: "Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa ...ak, dişe diş ve yaralar birbirine kısastır. Ama kim bu hakkını sadakasına sayarsa **(bağışlarsa)** ... kendisi için keffaret olur. Her kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar zalimlerin tâ ...dileridir!

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
Mê-'ideh
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̧ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Semmê-ʿûne lil-keẓibi 'ekkê-lûne lis-süḥt. Fe-'in-
cê-'ûke feḥküm-beynehum 'ev 'eʿ-riḍ ʿanhum. Ve
'in-tuʿ-riḍ ʿanhum feleny-yeḍurrûke şey'ê. Ve 'in
ḥakemte feḥ-küm-beynehum-bil-k̇isṭ. 'İn-ne-LLâhe
yuḥibbul-Muk̇siṭîn (42) Ve keyfe yuḥakkimûneke
ve ʿindehumut-Tevrâtu fîhê ḥukmu-LLâhi ṡümme
yetevel-levne mim-beʿ-di ẓêlik? Ve mê 'ulê-'ike bil-
Mu'minîn (43) 'İnnê 'enzelnet-Tevrâte fîhê Hudenv-
ve Nûr. Yeḥkümu bihen-nebiy-yû-nel-leẓîne 'eslemû
lilleẓîne hêdû ver-Rabbê-niyy-ûne vel-'eḥbêru bimes-
tuḥfiz̧û min-Kitê-bi-LLêhi ve kênû ʿaleyhi şuhe-dê'.
Felê teḣşevunnêse veḣ-şev-ni ve lê teş-terû bi-'Ê-yêtî
ṡemenen-k̇alîlê. Ve mellem yeḥ-küm-bimê 'en-zele-
LLêhu fe-'ulê-'ike hu-mul-kêfirûn (44) Ve ketebnê
ʿaley-him fîhê 'ennen-nefse binnefsi vel-ʿayne bil-
ʿayni vel-'enfe bil-'enfi vel-'uẓüne bil-'uẓüni vessinne
bis-sinni vel-curûḥa K̇işâṣ. Femen-teṣaddek̇a bihî
fehuve keffêratul-leh. Ve mellem yeḥküm-bimê
'enzele-LLâhu fe-'ulê-'ike humuz̧-z̧âlimûn (45)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

Mâide Sûresi

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
التَّوْرٰيةِ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلْيَحْكُمْ
اَهْلُ الْاِنْجِيلِ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِۜ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ عَمَّا جَٓاءَكَ مِنَ
الْحَقِّۜ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًاۜ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ
لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَٓا اٰتٰيكُمْ
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِۜ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَۙ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
اِلَيْكَۜ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْۜ
وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ
يَبْغُونَۜ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

46— **(O peygamberlerin)** ...erine Meryem'in oğlu İsa'-... kendinden önceki Tevrât'ı ...dikçi olarak, gönderdik. ...a da İncil'i verdik ki, on-... bir hidâyet ve bir nur var-... İncil'i, önündeki Tevrât'ı ...dikçi ve takvâ sahipleri ... bir öğüt ve yol gösterici ...mak üzere indirdik.

47— **(Dedik ki)**: İncil ehli ... Allah'ın onda indirdiği ...ümlerle hükmetsin. Kim ...'ın indirdiği ile hükmet-...se, işte onlar **(dinden ...mış)** fâsıkların tâ kendile-...dir!

48— Sana da **(yâ Muham-...)**, bu kitabı, kendinden ...ceki kitapları tasdikçi ve ... üzerine şâhid olarak ...a indirdik. O halde **(seni ...kem yaparlarsa)** sen de ... kitap arasında Allah'ın ...a indirdiği ile hükmet. Sa-... gelen bu haktan sonra ...ların hevalarının arkasın-... gitme! Sizden her biriniz ... bir şeriat ve bir yol tayin ...k. Eğer Allah dileseydi, si-...ek bir ümmet yapardı. Lâ-... O, size verdiği **(şeriat öl-...)** içinde sizi imtihan et-...ek için ayrı ayrı fırkalara ...dü. Binaenaleyh hayırlı iş-... hususunda birbirinizle ...şın. Dönüşünüz toptan ...'adır. O da size ihtilâf ...ekte bulunduğunuz şey-... haber verecektir.

49— Şu emri de indirdik: ''Onların aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma. ...lardan sakın ki, Allah'ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni şaşırtmasınlar. Yine yüz ...irirlerse, bil ki, Allah onların bazı günahları sebebiyle başlarına bir belâ, getirmek istiyordur. ...hesiz insanlardan birçoğu fâsıktırlar''.

50— Onlar, cahiliyet devrinin hükmünü mü istiyorlar? Yakin **(ile iman)** eden bir kavm için ...'dan daha güzel hüküm veren kim olabilir?

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص

Mê-'ideh

ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẓ̣	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve ǩaf-feynê ʿalê 'êṡê-rihim-bi-ʿÎsebni-Meryeme
Muṣaddiǩal-limê beyne yedeyhi minet-Tevrâh;
ve 'êteynêhul-'İncîle fîhi Hudenv-ve Nûrunv-ve
muṣaddiǩal-limê beyne yedeyhi minet-Tevrâti
ve Hudenv-ve Mev-ʿiẓatel-lil-Mutteǩîn (46) Vel-
yeḥküm 'Ehlul-'İncîli bimê 'enzele-LLâhu fîh. Ve
mellem yeḥ-küm-bimê 'enze-le-LLâhu fe-'ulê-'ike
humul-fêsiǩûn (47) Ve 'enzelnê 'iley-kel-Kitêbe
bil-ḥaǩǩi muṣaddiǩal-limê beyne yedeyhi minel-
Kitêbi ve muhey-minen ʿaleyhi feḥküm-beynehum-
bimê 'enze-le-LLâhu ve lê tette-biʿ 'ehvê-'ehum
ʿammê cê'eke minel-Ḥaǩǩ. Liküllin-ceʿalnê minküm
Şir-ʿatenv-ve Minhê-cê. Ve lev şê'e-LLâhu lece-
ʿaleküm 'Ümmetenv-Vêḥidetenv-ve lêkil-liyeb-luve-
küm fî mê 'êtêküm feste-biǩul-ħay-rât. 'İle-LLâhi
merci-ʿuküm cemî-ʿan-feyunebbi-'uküm-bimê kün-
tum fîhi teħ-telifûn (48) Ve 'eniḥ-küm-beyne-hum
bimê 'enze-le-LLâhu ve lê tette-biʿ 'ehvê-'ehum
veḥẓerhum 'eny-yefti-nûke ʿambeʿ-ḍi mê 'enze-
le-LLâhu 'ileyk. Fe-'in-te-vel-lev feʿ-lem 'ennemê
yurî-du-LLâhu 'eny-yuṣî-behum-bibeʿ-ḍi ẓü-nû-
bihim. Ve 'inne keṡîram-minen-nêsi lefêsi-ǩûn (49)
'Efe-ḥukmel-Cêhi-liyyeti yebġûn? Ve men 'eḥ-senu
mine-LLâhi ḥukmel-li-ǩav-miny-yû-ǩinûn (50)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

حزب ٤

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰٓى اَوْلِيَٓاءَۢ بَعْضُهُمْ
اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمٖينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذٖينَ فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فٖيهِمْ يَقُولُونَ
نَخْشٰٓى اَنْ تُصٖيبَنَا دَٓائِرَةٌۜ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِنْ عِنْدِهٖ
فَيُصْبِحُوا عَلٰى مَٓا اَسَرُّوا فٖٓي اَنْفُسِهِمْ نَادِمٖينَۜ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذٖينَ
اٰمَنُٓوا اَهٰٓؤُلَٓاءِ الَّذٖينَ اَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْۙ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْۜ
حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوا خَاسِرٖينَ ﴿٥٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ
مِنْكُمْ عَنْ دٖينِهٖ فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُٓ اَذِلَّةٍ عَلَى
الْمُؤْمِنٖينَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرٖينَۘ يُجَاهِدُونَ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُونَ
لَوْمَةَ لَٓائِمٍۜ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتٖيهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ
﴿٥٤﴾ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا الَّذٖينَ يُقٖيمُونَ
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا الَّذٖينَ اتَّخَذُوا دٖينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذٖينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَٓاءَۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿٥٧﴾

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

وَاِذَا نَادَيْتُمْ

51— Ey iman edenler! Yahûdileri ve Hıristiyanları da dost edinmeyin! Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, hiç şüphesiz o da onlardandır. Allah, zalimleri doğru yola iletmez.

52—Onun için kalblerinde (nifak) hastalığı olanları görürsün ki, onların içinde koşar dururlar, "**(Ne yapalım)** bir felâketin başımıza dönmesinden korkuyoruz!" derler. Ama umulur ki, Allah katından zaferi veya kendi tarafından bir emri getiriverir de içlerinde gizlediklerine pişman olurlar.

53—İman edenler de şöyle derler: "Bunlar mı, sizinle beraberiz diye var kuvvetiyle Allah'a yemin edenler? Onların bütün yaptıkları boşa gitti de zarara uğrayan kimseler oldular."

54— Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, **(şunu iyi bilsin:)** Allah öyle bir kavim getirecek ki, Allah onları sevecek; onlar da Allah'ı sevecekler. Mü'minlere karşı alçakgönüllü; kâfirlere karşı şiddetli olacaklar. Allah yolunda cihad edecekler ve hiçbir kınayıcının kınamasından korkmayacaklar. Işte bu, Allah'ın bir ihsanıdır ki onu dilediğine verir. Allah ihsanı bol olan **(her şeyi)** çok iyi bilendir.

55— Sizin veliniz ancak Allah ve O'nun Resûlüdür. Bir de **(Allah'ın emrine)** baş eğen, namazı dosdoğru kılan ve zekâtı veren mü'minlerdir.

56— Her kim Allah'ı, Peygamberini ve mü'minleri dost edinirse, bilsin ki, galip gelecek olanlar ancak Allah'ın hizbidir **(taraftarıdır)**.

57— Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi oyuncak ve eğlence edinenlerle, kâfirleri dost edinmeyin. Eğer mü'minlerseniz Allah'dan korkun.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص

Mê-'ideh

ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû lê tette-ḣizul-Yehû-de
ven-Neṣârâ 'evli-yê'. Beʻḍuhum 'evli-yê-'u beʻḍ. Ve
meny-yete-vellehum-min-küm fe-'innehû minhum.'İn-
ne-LLâhe lê yehdill-k̇av-meẓ-ẓâlimîn (51) Feteral-
leẓîne fî k̇ulûbihim-meraḍuny-yuserî-ʻûne fîhim
yek̇û-lûne neḣ-şê 'en-tuṣî-benê dê-'irah. Fe-ʻase-
LLêhu 'eny-ye'-tiye bil-fetḥi 'ev 'em-rim-min ʻindihî
fe-yuṣbiḥû ʻalê mê 'eserrû fî 'enfu-sihim nêdimîn
(52) Ve yek̇û-lulleẓîne 'êmenû 'e-hê-'ulê-'il-leẓîne
'ek̇-semû bi-LLêhi cehde 'eymê-nihim 'innehum
lemeʻaküm? Ḥabi-ṭat 'eʻ-mêluhum fe-'eṣ-beḥû
ḣâ-sirîn (53) Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû meny-yer-
tedde minküm ʻan-Dînihî fe-sevfe ye'ti-LLêhu bi-
k̇avminy-yu-ḥibbuhum ve yuḥib-bûnehû 'eẓilletin
ʻalel-Mu'-minîne 'e-ʻiz-zetin ʻalel-Kêfirîne, yucê-
hidûne fî Sebîli-LLêhi ve lê yeḣâ-fûne lev-mete
lê'im. Ẓêlike Feḍlu-LLâhi yu'-tîhi meny-yeşê'.
Va-LLâhu Vêsi-ʻun ʻAlîm (54) 'İnnemê Veliyyu-
kümu-LLâhu ve Rasû-luhû velleẓîne 'êmenul-leẓîne
yuk̇î-mûneṣ-Ṣalête ve yu'-tû-nez-Zekête ve hum
râki-ʻûn (55) Ve meny-yete-vel-le-LLâhe ve Rasû-lehû
velleẓîne 'ê-menû fe-'inne Ḥiz-be-LLâhi humul-gâli-
bûn (56) Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû lê tette-ḣiẓül-
leẓînette-ḣaẓû Dîneküm huzuvenv-ve le-ʻibem-
minel-leẓîne 'ûtul-Kitêbe min-k̇abliküm vel-küffêra
'evli-yê'. Vette-k̇u-LLâhe 'in-küntum-Mu'minîn (57)

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًاۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ
وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُۙ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾
قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِۜ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ
وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَۜ
اُو۬لٰٓئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ عَنْ سَوَٓاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَٓاؤُ۫كُمْ
قَالُٓوا اٰمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهٖۜ وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرٰى كَث۪يرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَۜ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا
يَنْهٰيهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَۜ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌۜ غُلَّتْ اَيْد۪يهِمْ
وَلُعِنُوا بِمَا قَالُواۢ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِۙ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَٓاءُۜ وَلَيَز۪يدَنَّ
كَث۪يرًا مِنْهُمْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًاۜ وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَٓاءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِۜ كُلَّمَٓا اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُۙ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًاۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٦٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

58— **(Ezanla mü'minleri)** ...aza çağırdığınız zaman ...bir eğlence ve oyun ye... tutuyorlar. Bu, onların ...ları ermez bir toplum ol...larındandır.

59— De ki: "Ey ehl-i kitap! ... Allah'a **(inanmamızdan)** ... bize indirilen **(kitab)** a ve ...den önce indirilmiş olan... iman ettik diye bizden ...ıyorsunuz. Sizin ço...nuz ise imandan çıkmış ...larsınız!".

60— De ki: "Allah katında ...ca olarak bundan daha kö...ünü size haber vereyim ...? O kimseler ki, Allah, ken...ne lânet etmiş; gazabı... uğratmış; onlardan may...lar, domuzlar ve Tâğûta ...anlar yapmıştır. İşte bun... makamca daha kötü ve düz ...dan daha sapmışlardır".

61— **(Yahûdilerin müna...ları)** size geldiklerinde, ...an ettik." derler. Halbu... kâfir girmişler, kâfir çık...lardır. Allah onların neler ...ediklerini kendilerinden ...a iyi bilir.

62— Onlardan birçokları... görürsün ki, günah işle...de zulmetmekte ve ha...m yemekte birbirleriyle ya...ederler. Yapmakta olduk... şey ne fenadır!..

63— Hiç olmazsa âlimleri ... din adamları, bunları yalan söylemekten ve haram yemekten men etselerdi ya! Yaptıkları iş ... kötü idi!..

64— Bir de Yahûdiler, "Allah'ın eli bağlıdır." dediler **(yani Allah cimridir, demek istediler).** Bu ...leri sebebiyle elleri bağlandı ve lanetli oldular. Hayır! O'nun iki eli de açıktır. Dilediği gibi verir. ...dolsun! Sana Rabbinden indirilen, onlardan çoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır. Biz de ...ların arasına kıyamet gününe kadar sürüp gidecek olan kin ve düşmanlığı koyduk. Onlar, ne zaman ... için bir ateş tutuşturdularsa, Allah onu söndürdü. Yeryüzünde daima bozgunculuk için koşarlar. ... ise, fesad çıkaranları sevmez.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Mê-'ideh

ḥ	= ح
ḣ	= خ
ż	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'iżê nê-deytum 'ileṣ-Ṣalê-titte-ḣażûhê huzu-
venv-ve le-ʻibê; żêlike bi'ennehum k̇avmul-lêyeʻ-k̇i-
lûn (58) K̇ul yê-'Ehlel-Kitêbi hel tenk̇i-mûne minnê
'illê 'en 'êmennê bi-LLêhi ve mê 'unzile 'ileynê ve
mê 'unzile min-k̇ablu ve 'enne 'ek-ṡeraküm fêsi-
k̇ûn (59) K̇ul hel 'unebbi-'uküm-bişerrim-min-żêlike
meṡûbeten ʻinde-LLâh? Melle-ʻanehu-LLâhu ve
gaḍibe ʻaleyhi ve ce-ʻale min-humul-k̇i-radete
vel-ḣanêzîra ve ʻabedeṭ-Ṭâgût; 'ulê-'ike şerrum-
mekênenv-ve 'eḍallu ʻan-sevê-'is-sebîl (60) Ve 'iżê
cê-'ûküm k̇âlû 'êmennê vek̇ad-deḣalû bil-küfri ve
hum k̇ad ḣaracû bih. Va-LLâhu 'eʻ-lemu bimê kênû
yektu-mûn (61) Ve terâ keṡîram-minhum yusêri-
ʻûne fil-'iṡmi vel-ʻud-vêni ve 'eklihimüs-süḥt; lebi'-
se mê kênû yeʻme-lûn (62) Lev lê yenhê-humur-
Rabbê-niyyûne vel-'eḥbêru ʻan-k̇avlihimul-'İṡme
ve 'eklihimüs-süḥt? Lebi'-se mê kênû yeṣne-ʻûn (63)
Ve k̇â-letil-Yehûdu yedu-LLâhi meglûleh. Gullet
'eydîhim ve lu-ʻinû bimê k̇âlû. Bel Yedêhu meb-
sûṭa-têni yun-fik̇u keyfe yeşê'. Ve leyezîdenne
keṡîram-minhum-mê 'unzile 'ileyke mir-Rabbike
ṭug-yê-nenv-ve küfrâ. Ve 'el-k̇aynê beynehumul-
ʻadêvete vel-beg-ḍâ-'e 'ilê Yevmil-K̇iyêmeh. Külle-mê
'evk̇adû nêral-lil-ḥarbi 'eṭfe-'ehe-LLâhu ve yes-ʻavne
fil-'erḍi fesêdê. Va-LLâhu lê yuḥibbul-mufsidîn (64)

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّع۪يمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰيةَ
وَالْاِنْج۪يلَ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ
تَحْتِ اَرْجُلِهِمْۜ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌۜ وَكَث۪يرٌ مِنْهُمْ سَٓاءَ مَا
يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَۜ وَاِنْ لَمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُۜ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِۜ اِنَّ
اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ
لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُق۪يمُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْج۪يلَ
وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْۜ وَلَيَز۪يدَنَّ كَث۪يرًا
مِنْهُمْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًاۚ فَلَا تَاْسَ
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِر۪ينَ ﴿٦٨﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَالَّذ۪ينَ هَادُوا
وَالصَّابِؤُ۫نَ وَالنَّصَارٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ اَخَذْنَا م۪يثَاقَ
بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ وَاَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ رُسُلًاۜ كُلَّمَا جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا
لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْۙ فَر۪يقًا كَذَّبُوا وَفَر۪يقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَحَسِبُٓوا

65— Eğer ehl-i kitap iman ... Allah'dan korksalar- ... muhakkak onların ...ünahlarını örter ve elbette ...dilerini naîm cennetlerine ...oyardık.

66— Onlar Tevrât'ı, İncil'i ... Rablerinden kendilerine ...dirileni doğru tutsalardı, ...üphesiz hem üstlerinden ...ağaç **meyvelerinden),** hem ... ayaklarının altlarından ...**ardaki ekinlerden)** ...yeceklerdi. Evet onlardan ...tedil **(orta yol tutan)** bir ...mmet var. Fakat onlardan ...oğu ne kötü işler yapmak...adırlar!..

67— Ey Peygamber! ...abbinden sana indirileni ...ebliğ et. Etmezsen Allah'ın ...elçiliğini yerine getirmiş olmaz...m. Allah seni insanlardan ...oruyacaktır. Şüphesiz Al...h, kâfirlere hidâyet verme...ecektir.

68— De ki: "Ey ehl-i kitap! ...iz Tevrât'ı, İncil'i ve Rabbi...nizden size indirileni uygula...madıkça hiçbir şey üze...rinde değilsiniz. Yemin ol...sun! Sana Rabbinden indiri...len **(bu Kur'ân)** onlardan bir...çoğunun azgınlığını ve küfrü...nü artıracaktır. O halde kâfir...lere acıma!..

69— Şüphe yok ki, ...man edenlerle Yahûdiler, Sâbiîler ve Hıristiyanlardan kim Allah'a ve âhiret gününe iman ...edip yararlı işler yaparsa, artık onlara hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.

70— And olsun! Biz İsrâiloğullarından sağlam söz aldık ve kendilerine peygamberler ...gönderdik. Ne zaman bir peygamber, canlarının istemediği bir hüküm getirdiyse, onların ...takımını yalanladılar; bir kısmını da öldürdüler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Mê-'ideh

ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̈	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Velev 'enne 'Ehlel-Kitêbi 'êmenû vetteḱav lekef-
fernê ʻanhum seyyi-'êtihim vele-'ed-ħalnêhum
Cennêtin-Ne-ʻîm (65) Ve lev 'ennehum 'eḱâmut-
Tevrâte vel-'İncîle ve mê 'unzile 'iley-him-mir-
Rabbihim le-'ekelû min-fevḱihim ve min-teḥti
'erculihim. Minhum 'ümmetum-muḱ-teṣıdeh; ve
keṡîrum-minhum sê'e mê yeʻ-melûn (66) ۞ Yê-'eyyu-
her-Rasûlu bellig mê 'unzile 'ileyke mir-Rabbik. Ve
'illem tef-ʻal femê bellegte Risê-leteh. Va-LLâhu
yeʻ-ṣımuke minen-nês. 'İnne-LLâhe lê yehdil-
ḱavmel-Kêfirîn (67) Ḱul yê-'Ehlel-Kitê-bi les-tum
ʻalê şey-'in ḥattê tuḱîmut-Tev-râte vel-'İncîle ve mê
'unzile 'ileyküm-mir-Rabbi-küm. Ve le-yezî-denne
keṡîram-minhum-mê 'un-zile 'ileyke mir-Rabbike
ṭugyênenv-ve küf-râ. Felê te'se ʻalel-Ḱavmil-Kêfirîn
(68) 'İnnel-leẓîne 'êmenû vel-leẓîne hêdû veṣ-Ṣâbi'ûne
ven-Neṣârâ men 'êmene bi-LLêhi vel-yevmil-'Êħiri
ve ʻamile ṣâli-ḥan-felê ħav-fun ʻaley-him ve lê
hum yeḥ-zenûn (69) Lekad 'eħaẓ-nê Mîṡêḱa Be-
nî-'İsrâ-'île ve 'erselnê 'ileyhim rusülê. Küllemê
cê-'ehum Rasûlum-bimê lê teh-vê 'enfusühum
fe-rîḱan-keẓẓebû ve ferîḱany-yeḱ-tulûn (70)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَحَسِبُوٓا اَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ
بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِيٓ اِسْرَٓائِيلَ اعْبُدُوا اللّٰهَ
رَبِّي وَرَبَّكُمْ اِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ
عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوٰيهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾
لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ وَمَا مِنْ
اِلٰهٍ اِلَّٓا اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ اَفَلَا يَتُوبُونَ اِلَى
اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾
مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
وَاُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ اُنْظُرْ كَيْفَ
نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾
قُلْ اَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

71— Başlarına bir fitne (ol)mayacak sandılar da kör (ve) sağır kesildiler. Sonra Allah (on)ların tevbelerini kabul etti. (Son)ra içlerinden birçoğu yi(ne) kör ve sağır kesildiler. (Ama) Allah, onların bütün (yap)tıklarını görmektedir.

72— "Allah, Meryem'in (oğlu) Mesih'dir." diyenler el(bette) küfrettiler. Halbuki Me(sih), "Ey İsrâiloğulları! Be(nim) de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet (ed)in. Hiç şüphe yok ki Al(lah)'a ortak koşana, Allah (c)enneti haram kılmıştır. (O)nun barınacağı yer cehen(nem)dir. Zalimlerin hiçbir yar(dı)mcısı yoktur." demişti.

73— "Allah, üçün üçün(cü)südür." diyenler, elbette (kü)fretmişlerdir. Halbuki bir (tek) ilâh'dan başka hiçbir ilâh (yo)ktur. Eğer bu söyledikle(rin)den vazgeçmezlerse, on(lar)dan küfredenlere muhak(kak) acıklı bir azap dokuna(cak)tır.

74— Daha da Allah'a tevbe (v)e istiğfar etmeyecekler mi? Halbuki Allah çok bağışlayıcı, (ço)k merhametlidir.

75— Meryem ' in oğlu (M)esih bir peygamberden (ba)şka (bir şey) değildir. (O)ndan önce birçok (p)eygamberler geçti. Annesi (ç)ok doğru bir kadındı. Her ikisi **(Hz. Meryem ve Hz. İsa)** yemek yerlerdi. Bak biz, âyetleri (on)lara nasıl açıkça anlatıyoruz. Sonra da bak, onlar haktan nasıl dönüyorlar?!..

76— De ki: "Siz Allah'ı bırakıp da size bir zarar, fayda getirmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? (H)albuki Allah var ya! İşiten, bilen ancak O'dur".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
Mê-'ideh
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve ḥasibû 'ellê tekûne fit-netun-fe-ʿamû ve ṣammû ṡümme têbe-LLâhu ʿaleyhim ṡümme ʿamû ve ṣammû keṡîrum-minhum. Va-LLâhu Beṣîrum-bimê yeʿmelûn (71) Leḱad keferal-leẓîne ḱâlû 'inne-LLâhe Huvel-Mesî-ḥubnu-Meryem. Ve ḱâlel-Mesîḥu yê-Benî-'İsrâ-'île-ʿbudu-LLâhe Rabbî ve Rabbeküm. 'İnnehû meny-yuşrik bi-LLêhi feḱad ḥarrame-LLâhu ʿaleyhil-Cennete ve me'-vêhun-Nêr. Ve mê liẓẓâ-limîne min 'enṣâr (72) Leḱad keferal-leẓîne ḱâlû 'inne-LLâhe Ṡê-liṡü-Ṡelê-ṡeh. Ve mê min 'ilêhin 'illê 'İlêhunv-Vêḥid. Ve 'illem yen-tehû ʿammê yeḱûlûne le-yemes-sen-nel-leẓîne keferû minhum ʿaẓê-bun 'elîm (73) 'Efelê yetûbûne 'ile-LLâhi ve yes-tegfirû-neh? Va-LLâhu Gafûrur-Raḥîm (74) Mel-Mesî-ḥubnu-Meryeme 'illê Rasûl; ḱad ħalet min-ḱab-lihir-rusül. Ve 'üm-muhû Ṣıddî-ḱah. Kênê ye'-külênitta-ʿâm. 'Unẓur keyfe nubeyyinu lehumul-'Êyêti ṡümmen-ẓur 'ennê yu'-fekûn (75) Ḱul 'eteʿ-budûne min-dûni-LLêhi mê lê yemlikü leküm ḍarranv-ve lê nef-ʿâ? Va-LLâhu Huves-Semî-ʿul-ʿAlîm (76)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فٖي دٖينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُٓوا اَهْوَٓاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوا
كَثٖيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَٓاءِ السَّبٖيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذٖينَ
كَفَرُوا مِنْ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوُ۫دَ وَعٖيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾
كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثٖيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذٖينَ
كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ
بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ اَوْلِيَٓاءَ
وَلٰكِنَّ كَثٖيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ
اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذٖينَ
اَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا
الَّذٖينَ قَالُٓوا اِنَّا نَصَارٰى ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ
قِسّٖيسٖينَ وَرُهْبَانًا وَاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَاِذَا سَمِعُوا

77— De ki: "Ey ehl-i ...ap! Dininizde haksız yere ...ddi aşmayın. Bundan ...nce sapmış ve birçoklarını ...ptırmış, doğru yoldan ...pmış bir kavmin keyiflerine ...bi olmayın!".

78— İsrâiloğullarından ...fir olanlara, hem Dâvud'... hem de Meryem oğlu ...nın diliyle lânet olundu. ...unun sebebi; isyan etmeleri ...e **(hakkın)** sınırı **(nı)** aşmış ...maları idi.

79— Onlar işledikleri ...ötülükten birbirini engelleme... çalışmazlardı. Gerçekten ...apıp ettikleri şey ne kötü ...dü.

80— Onlardan çoğunu ...örürsün ki, **(sana olan kin...lerinden)** kâfirlere dostluk ...ederler. Nefislerinin kendileri ...çin takdim ettiği şey ne kö... Allah onlara gazab etti, ...azapta ebedî kalıcı olanlar ...da onlardır.

81— Eğer onlar, Allah'a, ...peygambere ve ona indirile... iman etmiş olsalardı, o ...kâfirleri dost edinmezlerdi. ...akin onların birçoğu **(iman...dan çıkmış)** fâsık kimseler...dir.

82— Andolsun! İman ...edenlere düşmanlıkta insan...ların en şiddetlisini Yahûdi...lerle müşrikleri bulacaksın. ...Sevgi itibariyle mü'minlere en yakınını da "Biz Hıristiyanlarız." diyenleri bulacaksın. Bunun ...sebebi; içlerinde âlimler ve dünyadan geçmiş rahipler bulunmasıdır. Bir de bunlar **(hakka tâbi ...olmaktan)** kibirlenmezler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص

Mê-'ideh

ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (kesra)
u, ü = ـُ (damme)
e, a = ـَ (fetha)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

K̇ul yê-'Ehlel-Kitêbi lê teglû fî Dîniküm gay-ral-
ḥak̇k̇i ve lê tettebi-'û 'ehvê-'e k̇avmin-k̇ad ḍallû
min-k̇ablu ve 'eḍallû keŝîranv-ve ḍallû 'an-sevê'is-
sebîl (77) Lu-'inelleẓîne keferû mim-Benî-'İsrâ-'île
'alê lisêni Dê-vûde ve 'Îsebni-Meryem; ẓêlike bimê
'aṣavve kênû ye'-tedûn (78) Kênû lê yetenêhevne
'am-munkerin-fe-'alûh; Le-bi'-se mê kênû yef-
'alûn (79) Terâ keŝîram-minhum yete-vellev-nelleẓîne
kefe-rû. Lebi'-se mê k̇addemet lehum 'enfusühum
'en-seħi-ṭa-LLâhu 'aleyhim ve fil-'aẓêbi hum
ħâlidûn (80) Ve lev kênû yu'-minûne bi-LLêhi
ven-nebiyyi ve mê 'unzile 'ileyhi metteħa-ẓûhum
'evliyê-'e ve lê-kinne keŝîram-minhum fêsi-k̇ûn (81)
Leteci-denne 'eşeddennêsi 'adê-vetel-lil-leẓîne
'êmenul-Yehû-de vel-leẓîne 'eş-rakû; ve letecidenne
'ek̇rabe-hum-me-ved-detel-lilleẓîne 'êmenul-leẓîne
k̇âlû 'innê Neṣârâ; ẓêlike bi'enne minhum K̇issî-
sîne ve Ruhbênenv-ve 'ennehum lê yes-tekbirûn (82)

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

وَاِذَا سَمِعُوا مَٓا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفٖيضُ مِنَ الدَّمْعِ
مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّۚ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدٖينَ
﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَٓاءَنَا مِنَ الْحَقِّۙ وَنَطْمَعُ
اَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحٖينَ ﴿٨٤﴾ فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ
بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَاۜ
وَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحٖيمِ ﴿٨٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَٓا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُواۜ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدٖينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
حَلَالًا طَيِّبًاۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذٖٓي اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾
لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فٖٓي اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا
عَقَّدْتُمُ الْاَيْمَانَۚ فَكَفَّارَتُهُٓ اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكٖينَ مِنْ اَوْسَطِ
مَا تُطْعِمُونَ اَهْلٖيكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرٖيرُ رَقَبَةٍۜ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍۜ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْۜ وَاحْفَظُٓوا
اَيْمَانَكُمْۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

83— Peygambere indirileni dinledikleri zaman, hakkı anladıklarından gözlerinin yaşla dolup boşandığını görürsün. "Ey Rabbimiz! Biz iman ettik. Sen de bizi şehâdet edenlerle beraber yaz!

84— Hem biz, Rabbimizin bizi sâlih kullarla birlikte **(cennete)** koymasını ümid ederken, ne için Allah'a ve bize gelen gerçeğe iman etmeyelim?" derler.

85— Böyle demeleri üzerine, Allah da kendilerine mükâfat olarak, altlarından ırmaklar akan cennetler verdi ki, orada ebedî kalacaklar. İşte iyilik yapanların mükâfatı budur!

86— Küfredip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennemliklerdir.

87— Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı nimetlerin temizlerini kendinize haram etmeyin, aşırı da gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez.

88— Hem Allah'ın size rızık olarak verdiği şeylerden helâl, hoş olarak yeyin. Hem de kendisine iman ettiğiniz Allah'dan korkun!.

89— Allah, sizi yeminlerinizde bilmeyerek yaptığınız **(hatâ ve)** yeminlerden dolayı sorumlu tutmaz. Fakat bile bile yaptığınız yeminlerde ise sizi sorumlu tutar. Bunun da keffareti, **(cezası)** çoluğunuza çocuğunuza yedirdiğinizin orta derecesinden on fakiri doyurmak, ya onları giydirmek veya bir köleyi hürleştirmektir. Bunları bulamayan kimse üç gün oruç tutar.İşte bu, yemin ettiğiniz vakit, yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi **(bozmaktan)** koruyun. Allah âyetlerini size böyle açıklıyor ki, şükredesiniz.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
Mê-'ideh
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ꝁ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẓê semi-ʻû mê 'unzile 'iler-Rasûli terâ 'eʻ-yu-nehum tefîḍu mi-neddemʻi mimmê ʻarafû minel-ḥaꝁꝁ. Yeꝁû-lûne Rab-benê 'êmennê fek-tubnê me-ʻaş-şêhidîn (83) Ve mê lenê lê nu'-mi-nu bi-LLêhi ve mê cê-'enê minel-ḥaꝁꝁi ve neṭme-ʻu 'eny-yud-ħilenê Rabbunê me-ʻal-ꝁavmiṣ-Ṣâliḥîn (84) Fe-'eṡêbe-humu-LLâhu bi-mê ꝁâlû Cennêtin-tecrî min-teḥtihel-'enhêru ħâlidîne fîhê. Ve ẓêlike ce-zê'ul-Muḥ-sinîn (85) Velleẓîne keferû ve keẓ-ẓebû bi-'Êyê-tinê 'ulê-'ike 'Eṣ-ḥâbul-Ceḥîm (86) Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû lê tu-ḥarrimû ṭayyibêti mê 'eḥalle-LLâhu leküm ve lê teʻ-tedû; 'inne-LLêhe lê yuḥibbul-muʻ-tedîn (87) Ve külû mimmê razeꝁakü-mu-LLâhu ḥalêlen-ṭayyi-bê; vette-ꝁu-LLêhel-leẓî 'entum-bihî Mu'-minûn (88) Lê yu-'êħiẓü-kümu-LLâhu bil-legvi fî 'ey-mêni-küm ve lêkiny-yu-'êħiẓü-küm-bimê ʻaꝁꝁattu-mul-'ey-mên; fe-keffê-ratuhû 'iṭ-ʻâmu ʻaşerati mesê-kîne min 'evseṭi mê tuṭ-ʻimûne 'ehlîküm 'ev kisvetuhum 'ev teḥ-rîru raꝁabeh. Femel-lem yecid fe-Ṣıyêmu ṡelêṡeti 'ey-yêm. Ẓêlike keffêratu 'eymêniküm 'iẓê ḥaleftum. Veḥfeẓû 'ey-mêneküm. Keẓêlike yu-beyyi-nu-LLêhu leküm 'Êyê-tihî le-ʻalleküm teş-kürûn (89)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ
رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا
يُر۪يدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَٓاءَ فِي الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ
﴿٩١﴾ وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا
اَنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُب۪ينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ ف۪يمَا طَعِمُٓوا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا
وَاٰمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَاَحْسَنُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٩٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُٓ اَيْد۪يكُمْ
وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ
عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٩٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ
قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَٓاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِه۪ ذَوَا عَدْلٍ
مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاك۪ينَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ
صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ اَمْرِه۪ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

اُحِلَّ

90— Ey iman edenler! ...rap, kumar, dikili putlar, ... okları ancak ve ancak ...ytan işi pis şeylerdir. ...un için bunlardan sakı... ki, kurtuluşa eresiniz.

91— Şeytan, şarap ve ...arda ancak ve ancak ...nıza düşmanlık ve kin ...şürmek, sizi Allah'ı ...maktan ve namazdan ...oymak ister. Artık siz vaz ...çiyorsunuz değil mi?

92— Allah'a itaat edin; ...ygamberine itaat edin, sa...nın! Eğer **(dinlemekten)** ...z çevirirseniz bilin ki, Re...lümüze düşen sadece ...çık bir tebliğdir.

93— İman edip salih amel ...leyenler, bundan böyle ...ındıkları ve imanlarında ...rlı işler görmekte devam ...ikleri, sonra takvâ ve ...anlarında, kökleştikleri, ...ha sonra bu takvâ ile be...ber yararlı işler yaptıkları ...dirde, haram kılınmazdan ...nce tattıkları şeylerde bir ...nah yoktur. Allah, iyilik ya...nları sever.

94— Ey iman edenler! Al..., gıyabında kendisinden ...rkanları meydana çıkar...mak için, mutlaka sizi av gi... bir şeyle imtihan edecek... **(Bir av bolluğu ki, isteseniz)** elleriniz de yetişebilecek, mızraklarınız da... Ondan sonra kim ...ddini aşarsa ona acıklı bir azap vardır.

95— Ey iman edenler! İhramlı iken av öldürmeyin. Sizden her kim onu kasden vurursa, ...ndisine, hayvanlardan öldürdüğü avın dengi bir ceza vardır ki, Kâbe'ye ulaşacak bir kurbanlık ...mak üzere, buna aranızdan iki adaletli kişi hükmedecektir. Veya bir keffaret **(ceza)** vardır ki, o da ...nisbette fakirleri doyurmak veya her fakire karşılık bir gün oruç tutmaktır. Tâ ki böylece ...ptığının cezasını tatsın! Allah geçmişi affetti. Fakat kim bir daha yaparsa Allah ondan ...kamını alır. Allah güçlüdür, intikam sahibidir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Mê-'ideh

ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Yê-'eyyu-hellezîne 'êmenû 'innemel-ħamru velmey-
siru vel-'enṣâbu vel-'ezlêmu ric-süm-min ʻameliş-
şeyṭâni fec-tenibûhu le-ʻalleküm tuf-liḥûn (90)
'İnnemê yurîduş-Şeyṭânu 'eny-yûǩi-ʻa beyne-
kümul-ʻadêvete vel-begḍâ-'e fil-ħamri vel-meysiri
ve yeṣuddeküm ʻan-ẓikri-LLêhi ve ʻaniṣ-Ṣalêh;
fehel 'entum-muntehûn (91) Ve 'eṭîʻu-LLâhe ve
'eṭîʻur-Rasûle veḥ-ẕerû; fe-'intevelley-tum feʻ-lemû
'ennemê ʻalê Rasûlinel-belêgul-mubîn (92) Leyse
ʻalel-leẓîne 'êmenû ve ʻamiluṣ-ṣâliḥâti cunêḥun-
fîmê ṭa-ʻimû 'iẓê mette-ǩav-ve 'ême-nû ve ʻamiluṣ-
Ṣâliḥâti ṡümmetteǩav-ve 'êmenû ṡümmetteǩav-ve
'eḥ-senû. Va-LLâhu yuḥibbul-Muḥsinîn (93) Yê-
'eyyu-hellezîne 'êmenû le-yeblu-venne-kümu-LLâhu
bi-şey-'im-mineṣ-ṣaydi tenê-luhû 'ey-dîküm ve rimê-
ḥuküm li-yeʻ-leme-LLâhu meny-yeħâ-fuhû bil-gayb;
femeniʻ-tedê beʻ-de ẓêlike felehû ʻaẓêbun 'elîm (94)
Yê-'eyyu-hellezîne 'êmenû lê teǩ-tuluṣ-ṣayde ve
'entum ḥurum. Ve men-ǩatelehû minküm-mute-
ʻammi-den-fecezê-'ümmiṡlu mê ǩatele minen-ne-
ʻami yeḥkümu bihî ẓevê ʻadlim-min-küm hedyem-
bêligal-keʻ-beti 'ev keffê-ratun-ṭa-ʻâmu me-sêkîne
'ev ʻadlu ẓêlike ṣıyêmelli-yeẓûǩa vebêle 'emrih.
ʻAfe-LLâhu ʻammê selef; ve men ʻâde fe-yen-teǩi-
mu-LLâhu minh. Va-LLâhu ʻAzîzun-Ẕünti-ǩâm (95)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ
الَّذٖٓي اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَٓائِدَ ذٰلِكَ
لِتَعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٩٧﴾ اِعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَدٖيدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبٖيثُ
وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبٖيثِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
يَٓا اُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَسْـَٔلُوا
عَنْ اَشْيَٓاءَ اِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَاِنْ تَسْـَٔلُوا عَنْهَا حٖينَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ
تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلٖيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ
سَاَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوا بِهَا كَافِرٖينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ
مِنْ بَحٖيرَةٍ وَلَا سَٓائِبَةٍ وَلَا وَصٖيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلٰكِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا
يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

96— Deniz avı yapmak ve (onu) yemek size helâl kılındı ki, hem size, hem de yolcu olanla(rı)nıza fayda olsun. Kara avı ise ihramda bulunduğunuz müddet(çe) size haram kılındı. Huzuruna (varıp) toplanacağınız Allah'dan korkun!

97— Allah, Kâbe'yi, o Beyt-i Haram'ı, haram olan ayları, **(Mekke'ye hediye olmak üze)re gelen)** kurbanları ve **(kurban)ların)** boyunlarındaki gerdanlık(lar)ı insanlar **(ın din ve dünyala)rı** için bir kıyam, ayağa kalkış (kıl)dı. Bunlar, Allah'ın göklerde (v)e yerde ne varsa hepsini bil(di)ğini ve gerçekten Allah'ın (h)er şeyi çok iyi bilici olduğunu (siz)in de bilmeniz içindir.

98— Bilin ki, Allah'ın azabı (ço)k şiddetlidir; gerçekten Allah (ço)k bağışlayıcı, çok merhamet(li)dir.

99— Peygamberin üzerine (dü)şen sadece tebliğdir. Allah, (açı)kladığınız ve gizlediğiniz her (şe)yi bilir.

100— De ki: "murdar ile temiz **(haram ve helâl)** bir olamaz. (İs)terse pisliğin çokluğu ho(şun)(uz)a gitsin. O halde ey akıl (sa)hipleri, Allah'dan korkun ki (ku)rtuluşa eresiniz.

101— Ey iman edenler! Açık(la)ndığı zaman hoşunuza gitme(y)ecek şeyleri sormayın. Halbu(ki) onları Kur'ân indirilirken so(ra)rsanız size açıklanır. Allah, geçmişteki sorularınızı bağışla(dı). Allah çok bağışlayıcı, çok ha(lim)dir.

102— Doğrusu sizden önce bir topluluk, onları sordu da, o yüzden kâfir oldular.

103— Allah, bahîre, sâibe, vasîle ve hâmdan hiçbirini meşru kılmamıştır. Lâkin, küfredenler Allah'a (ya)lan iftirasında bulunuyorlar. Onların çoğunun akılları ermez.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص

Mê-'ideh

ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

'U-ḥille leküm ṣaydül-beḥri veṭa-ʻâmuhû metê-ʻalleküm ve lis-sey-yêrah; ve ḥurrime ʻaley-küm ṣaydül-berri mê dümtum ḥuru-mê. Vetteḳu-LLâhel-leẓî 'i-leyhi tuḥşerûn (96) ۞ Ce-ʻale-LLâhul-Keʻ-betel-Beytel-Ḥarâme ḳi-yê-mel-linnêsi veş-Şehral-Ḥarâme vel-hed-ye vel-ḳalê-'id. Ẓêlike liteʻ-lemû 'enne-LLâhe yeʻ-lemu mê fis-semêvêti ve mê fil-'erḍi ve 'enne-LLâhe bikülli şey'in ʻAl-îm (97) 'İʻ-lemû 'enne-LLâhe Şedîdül-ʻiḳâbi ve 'enne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm (98) Mê ʻaler-Rasûli 'illel-belêg. Va-LLâhu yeʻ-lemu mê tubdûne ve mê tek-tu-mûn (99) Ḳul-lê yes-te-vil-ħabîṡü veṭ-ṭayyibu ve lev 'eʻ-cebeke keṡ-ratul-ħabîṡ; fette-ḳu-LLâhe yê-'ulil-'elbêbi leʻalleküm tufli-ḥûn (100) Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû lê tes-'elû ʻan 'eşyê-'e 'in-tubde leküm tesü'küm. Ve 'in-tes-'elû ʻanhê ḥîne yunezze-lul-Ḳur-'ênu tubde leküm. ʻAfe-LLâhu ʻanhê; va-LLâhu Gafûrun Ḥalîm (101) Ḳad se-'elehê ḳavmum-min-ḳabliküm ṡümme 'eṣbeḥû bihê kêfirîn (102) Mê ce-ʻale-LLâhu mim-beḥî-ratinv-ve lê sê-'ibetinv-ve lê veṣîletinv-ve lê ḥâminv-ve lêkinnel-leẓîne keferû yefterûne ʻale-LLâhil-keẕib; ve 'ekṡeruhum lê yeʻḳilûn (103)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Mâide Sûresi

وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ
قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَاۜ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْۚ
لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْۜ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَم۪يعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا شَهَادَةُ
بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ ح۪ينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
مِنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ
فَاَصَابَتْكُمْ مُص۪يبَةُ الْمَوْتِۜ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَر۪ي بِه۪ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰىۙ
وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّٓا اِذًا لَمِنَ الْاٰثِم۪ينَ ﴿١٠٦﴾ فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى
اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّٓا اِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذ۪ينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ
الْاَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَٓا اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا
اعْتَدَيْنَٓا اِنَّٓا اِذًا لَمِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ
عَلٰى وَجْهِهَٓا اَوْ يَخَافُٓوا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْۜ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَاسْمَعُواۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿١٠٨﴾

4 elif uzatmak vâcib — 2 veya 4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — Bir elif uzatılır — İhfa ve Gunne yerleri — Idgam ve okunmayan harfler — Kalın — Kalkale

يَوْمَ

104— Onlara, "Allah'ın indirdiği hükümlere ve Peygamber**(in sünnetine)** gelin!" denildiği vakit, "Bize, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey **(yol)** yeter." diyorlar. Ya ataları bir şey bilmez ve doğru yola gitmiyorsalar da mı?

105— Ey iman edenler! Siz kendinize bakın. Siz doğru yolda gittikten sonra, diğer yoldan sapanlar size bir zarar vermez. Hepinizin dönüşü nihayet Allah'adır. O da size neler yaptığınızı haber verecektir.

106— Ey iman edenler! Birinize ölüm hali geldiği zaman, vasiyet vaktinde sizden iki adalet sahibini, yahut yolculukta iken ölüm musibeti başınıza gelirse, sizden olmayan iki kişiyi şâhid tutun. Bunları namazdan sonra alıkorsunuz. Şüphelendiğiniz takdirde Allah'a şöyle yemin ederler: "Billâhi, akrabadan bile olsa, biz yeminimizi hiçbir bedelle değişmeyiz! Allah'ın şâhidliğini gizlemeyiz. Bu takdirde biz, şüphesiz günahkârlardan oluruz.

107— Eğer bu iki **(gayri müslimin)** bir günah işledikleri **(yalan söyleyip hakkı gizledikleri)** anlaşılırsa, o zaman bu ikinin yerine bunların aleyhinde bulundukları taraftan diğer iki kişi geçer ve şöyle yemin ederler: "Billâhi, bizim şâhidliğimiz onların şâhidliğinden daha doğrudur. Biz hakka tecavüz etmedik. Etmiş olsak, şüphesiz zalimlerden oluruz".

108— İşte bu **(yeminin mirasçılara bırakılması)** şâhidliği olduğu gibi yerine getirmelerine ve yemin ettikten sonra yeminlerinin reddedilmesinden korkmalarına en yakın bir çaredir. Allah'dan korkun. Ve emirlerini dinleyin. Allah, fâsıklar topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
Mê-'ideh
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ̣ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẓê ǩîle lehum teʻâlev 'ilê mê 'enze-le-LLâhu ve
'iler-Rasûli ǩâlû ḥasbunê mê veced-nê ʻaley-hi 'êbê-
'enê. 'Eve lev kê-ne 'êbê-'uhum lê yeʻ-le-mûne şey-
'env-ve lê yeh-tedûn (104) Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû
ʻaley-küm 'enfuseküm; lê yeḍurruküm-men-ḍalle
'iẓeh-tedey-tum. 'İle-LLâhi merci-ʻuküm cemî-ʻan-
fe-yunebbi-'uküm-bimê kün-tum teʻ-melûn (105) Yê-
'eyyu-helleẓîne 'êmenû şehêdetu beyniküm 'iẓê ḥaḍara
'eḥadekümul-mev-tu ḥînel-ve-ṣıyyetiş-nêni ẓevê
ʻadlim-minküm 'ev 'êħa-râni min gayriküm 'in 'entum
ḍarabtum fil-'erḍi fe'eṣâ-betküm-muṣî-betul-mevt.
Teḥ-bisû-ne-humê mim-beʻ-diṣ-Ṣalêti fe-yuǩsimêni
bi-LLêhi 'inir-tebtum lê neş-terî bihî ṡemenenv-ve
lev kêne ẓê-ǩurbê ve lê nektumu şehê-deta-LLâhi
'innê 'iẓelle-minel-'êṡimîn (106) Fe-'in ʻuṡira ʻalê 'en-
nehumes-te-ḥaǩǩâ 'iṡmen-fe-'êħa-râni yeǩûmêni
meǩâme-humê minel-leẓî-nesteḥaǩǩa ʻaley-himul-
'evle-yê-ni fe-yuǩsimêni bi-LLêhi le-şehêdetunê
'eḥaǩǩu min-şehêdetihimê ve meʻ-te-deynê 'innê
'iẓelle-mineẓ-ẓâli-mîn (107) Ẓêlike 'ednê 'eny-ye'tû
biş-şehêdeti ʻalê vechihê 'ev yeħâ-fû 'en-turadde
'ey-mênum-beʻ-de 'eymênihim. Vetteǩu-LLâhe
ves-me-ʻû; va-LLâhu lê yehdil-ǩavmel-fêsiǩîn (108)

حِزْبٌ ٢

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَٓا اُجِبْتُمْۜ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَاۜ
اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
اذْكُرْ نِعْمَت۪ي عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَۢ اِذْ اَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ
تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًاۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْج۪يلَۚ وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطّ۪ينِ
كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْن۪ي فَتَنْفُخُ ف۪يهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
بِاِذْن۪ي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْن۪يۚ وَاِذْ تُخْرِجُ
الْمَوْتٰى بِاِذْن۪يۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ
مُب۪ينٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّ۪نَ اَنْ اٰمِنُوا ب۪ي وَبِرَسُول۪يۚ
قَالُٓوا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَط۪يعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا
مَٓائِدَةً مِنَ السَّمَٓاءِۜ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ
﴿١١٢﴾ قَالُوا نُر۪يدُ اَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِد۪ينَ ﴿١١٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

109— O gün Al..h peygamberleri toplayıp, "Size ne cevap verildi?" diye soracak. Onlar, "Bizim hiçbir bilgimiz yok. Şüphesiz ki, bütün gaybları **(gizlilikleri)** lâyıkıyla bilen sensin!" diyecekler.

110— O vakit Allah şöyle buyuracak: "Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve annene olan nimetimi hatırla. Hani seni Cebrâil ile desteklemiştim. Hem beşikte, hem de yetişkin iken insanlarla konuşuyordun. Hani sana yazı yazmayı, hikmeti, Tevrât'ı ve İncil'i öğretmiştim. Hani benim iznim ile çamurdan kuş şekli yapıyordun. Sonra içine üfürüyordun da benim iznim ile kuş oluyordu. Anadan doğma körü ve alaca hastalığını benim iznim ile iyileştiriyordun. Hani benim iznim ile ölüleri **(kabirlerinden diri)** çıkarıyordun. Hani İsrâiloğullarını senden defetmiştim **(de seni öldürememişlerdi)**. Onlara açık mûcizeler ile geldiğinde, içlerinden küfredenler, "Bu, açık sihirden başka bir şey değildir." demişlerdi.

111— Hani havârîlere, "Bana ve Resûlüme iman edin!" diye ilham etmiştim. Onlar, "İman ettik! Şâhid ol ki biz hakkıyle Müslümanlarız." demişlerdi.

112—Bir zamanlar havârîler, "Ey Meryem oğlu İsa! Acaba Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. O da, "Eğer mü'minlerseniz, Allah'dan korkun!" demişti.

113— (Havârîler) "İstiyoruz ki, ondan yiyelim, kalblerimiz yatışsın; ve senin **(peygamberlik iddiasında)** bize doğruyu söylediğini bilelim de, onun üzerine şâhidlik edenlerden olalım!" dediler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
Mê-'ideh
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yevme yecme-ʿu-LLâhur-rusüle fe-yeḳûlu mê-ẓê
'ucib-tum? Ḳâlû lê ʿilme lenê; 'inneke 'ente ʿAllê-mul-
guyûb (109) 'Iẓ ḳâ-le-LLâhu Yê-ʿÎsebne-Mer-yemeẓkür
niʿ-metî ʿaleyke ve ʿalê vêlidetik. 'Iẓ 'ey-yettuke bi-
rûḥil-ḳudüs. Tukelli-munnêse fil-mehdi ve kehlê.
Ve 'iẓ ʿallem-tukel-Kitêbe vel-Ḥikmete vet-Tevrâte
vel-'İncîl. Ve 'iẓ teḣluḳu mineṭ-ṭîni ke-hey-'etiṭ-ṭayri
bi-'iẓnî fetenfuḣu fîhê fetekûnu ṭayram-bi-'iẓnî ve
tubri-'ul-'ekme-he vel-'ebraṣa bi-'iẓnî. Ve 'iẓ tuḣricul-
mev-tê bi-'iẓnî. Ve 'iẓ kefeftu Benî-'İsrâ-'île ʿanke
'iẓ ci'-te-hum-bil-beyyi-nêti feḳâ-lel-leẓîne keferû
minhum 'in hêẓê 'illê siḥrum-mubîn (110) Ve 'iẓ 'ev-
ḥaytu 'ilel-Ḥavê-riy-yîne 'en 'êminû bî ve bi-Rasû-
lî; ḳâlû 'êmennê veş-hed bi-'ennenê Müsli-mûn (111)
'Iẓ ḳâlel-Ḥavê-riy-yûne yê-ʿÎsebne-Meryeme hel
yes-teṭî-ʿu Rabbuke 'eny-yunezzile ʿaleynê MÊ-
'İDETEM-mines-semê'? Ḳâlette-ḳu-LLâhe 'in-
kün-tum-Mu'minîn (112) Ḳâlû nurîdü 'enne-'küle
minhê ve teṭme-'inne ḳulûbunê ve neʿ-leme 'en-ḳad
ṣadeḳ-tenê ve nekûne ʿaleyhê mineş-şê-hidîn (113)

4 elif uzatmak vâcib
2 veya 4 elif uzatmak vâcib
1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
Bir elif uzatılır
İhfa ve Gunne yerleri
İdgam ve okunmayan harfler
Kalın
Kalkale

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ
فَاِنِّي اُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا اُعَذِّبُهُ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ
يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ اِنْ
كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا اَعْلَمُ مَا فِي
نَفْسِكَ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَا اَمَرْتَنِي
بِهِ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ
فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
﴿١١٧﴾ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا رَضِيَ
اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلّٰهِ
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

سُورَة

114— Meryem oğlu İsa öyle yalvardı: "Ey Allah'ım! Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofra indir ki, hem evvelimiz hem sonumuz için bir bayram ve senin tarafından bir mûcize olsun. Bize rızık ver. Sen rızık verenlerin en hayırlısısın!".

115— Allah, "Ben o sofrayı size mutlaka indireceğim. Fakat ondan sonra sizden kim nankörlük ederse, onu da âlemlerden hiçbir kimseyi azaplandırmayacağım bir azaba uğratacağım" buyurdu.

116— Allah, "Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara Allah'ı bırakıp da beni ve annemi iki ilâh edinin, diye sen mi söyledin?" dediğinde o da, "Seni tenzih ederim! Hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer onu söyledimse sen onu muhakkak bilirsin. Sen benim içimde olanı bilirsin. Ama ben, senin zatında olanı bilmem! Hiç şüphe yok ki sen, gaybları lâyıkiyle bilensin sen!

117— Ben onlara, bana neyi emrettinse ancak onu söyledim. Benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin, dedim. Ve aralarında bulunduğum müddetçe, üzerlerinde gözcüydüm. Ne zaman ki beni aralarından aldın, üzerlerinde gözcü yalnız sen kaldın. Zaten sen her şeye şâhidsin!

118— Eğer onlara azap edersen, şüphesiz ki, onlar senin kullarındır. Kendilerini bağışlarsan şüphesiz ki, güçlü ve hikmetli ancak sensin sen!" **(diye cevap verecek).**

119— Allah buyuracak ki: "Bugün, doğrulara doğrulukları fayda vereceği gündür. Onlara, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Orada ebedî kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş; onlar da Allah'dan razı olmuşlardır. İşte en büyük murad budur".

120— Göklerle yerin ve onlarda bulunan her şeyin mülkü Allah'ındır. O, her şeye kaadirdir. **(güç yetirendir)**

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Mê-'ideh

ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ḳâle ʻÎsebnu-Meryeme-LLâhumme Rabbenê 'en-
zil ʻaleynê Mê-'idetem-mines-Semê-'i tekûnu lenê
ʻîdelli-'evve-linê ve 'êḣirinê ve 'Êyetem-minke ver-
zuḳnê ve 'Ente Ḣay-rur-râzi-ḳîn (114) Ḳâle-LLâhu
'innî munezzi-luhê ʻaleyküm. Femeny-yek-fur beʻ-dü
minküm fe-'innî 'u-ʻaẓẓibuhû ʻaẓêbel-lê 'uʻaẓẓibuhû
'eḥadem-minel-ʻâle-mîn (115) Ve 'iẕ ḳâ-le-LLâhu yê
ʻÎsebne-Meryeme 'e-'ente ḳulte linnê-sitteḣi-ẕûnî
ve 'ümmi-ye 'ilê-heyni min-dûni-LLêh? Ḳâle Süb-
ḥâneke mê yekûnu lî 'en 'eḳûle mê leyse lî bi-ḥaḳḳ.
'İn-küntu ḳultuhû feḳad ʻalimteh. Teʻlemu mê fî nefsî
ve lê 'eʻlemu mê fî nefsik. 'İnne-ke 'Ente ʻAllêmul-
guyûb (116) Mê ḳultu lehum 'illê mê 'emerte-nî bihî
'eniʻ-budu-LLâhe Rabbî ve Rabbeküm; ve küntu
ʻaley-him şehîdem-mê dümtu fîhim. Felemmê te-
veffey-tenî künte 'Enter-Raḳîbe ʻaley-him; ve 'Ente
ʻalê külli şey-'in-Şehîd (117) 'İn-tu-ʻaẓẓib-hum fe-
'in-nehum ʻibêdük; ve 'in-tegfir lehum fe-'inneke
'Entel-ʻAzîzul-Ḥakîm (118) Ḳâ-le-LLâhu hêẕê yevmu
yen-fe-ʻuş-Şâdiḳîne Şıdḳuhum; lehum Cennêtun-
tecrî min-teḥtihel-'enhêru ḣâlidîne fîhê 'ebedê;
Raḍiye-LLâhu ʻanhum ve ra-ḍû ʻanh; Ẕêlikel-Fevzul-
ʻaẓîm (119) Li-LLêhi mulküs-semêvêti vel-'erḍi ve
mê fîhinn; ve Huve ʻalê külli şey-'in-Ḳadîr (120)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَۜ ثُمَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذٖى خَلَقَكُمْ
مِنْ طٖينٍ ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلًاۜ وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾
وَهُوَ اللّٰهُ فِى السَّمٰوَاتِ وَفِى الْاَرْضِۜ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ
﴿٣﴾ وَمَا تَأْتٖيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضٖينَ ﴿٤﴾
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْۜ فَسَوْفَ يَأْتٖيهِمْ اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِهٖ
يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ
فِى الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَٓاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا
الْاَنْهَارَ تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْ
بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرٖينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فٖى قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ
بِاَيْدٖيهِمْ لَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبٖينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَٓا
اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌۜ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِىَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

(Sûre: 6)

EN'ÂM SÛRESİ

...kke devrinde inmiştir.
165 âyettir.

...hmân ve Rahîm olan
Allah'ın adıyla

1— Hamd, gökleri ve yeri ...an, karanlıkları ve ay...ğı var eden Allah'a ...ustur. **(Bu kadar delilin ...ğa çıkmasından)** sonra ...r olanlar **(putları)** Rable... eşit tutuyorlar.

2— Sizi çamurdan yara... sonra ecel takdir eden ...ur. O'nun katında bir ...dı konmuş ecel **(kıyamet ...anı)** vardır. Sonra siz hâ... şüphe mi ediyorsunuz?

3— O, göklerde ve yerde **(...dete lâyık bulunan)** Al...dır. Sizin içinizi, dışınızı ... yapacağınız şeyleri de ...

4— Böyleyken, onlara ...lerinin âyetlerinden hiç... âyet gelmiyor ki, ondan ... çevirmiş olmasınlar.

5— İşte hak **(Kur'ân)** ken...ne geldiği zaman da ya...dılar. Ama alay ettikleri ...n haberleri yakında onla... gelecektir.

6— Görmediler mi ki, on...n önce biz nice nesille... helâk ettik. Bu yerde size ...ediklerimizi onlara ver... ve üzerlerine bol bol ...ur göndermiştik. Irmakları, ayaklarının altlarından akar bir hale getirmiştik. Öyleyken, ...n günahları sebebiyle helâk ettik de ar kalarından başka nesiller yarattık.

7— Sana, kâğıt üzerine yazılmış bir kitap indirseydik ve onu elleri ile dokunsalardı o ...denler yine, "Bu açık sihirden başka bir şey değildir" derlerdi.

8—Bir de, "Buna bir melek indirilse **(de görsek ya!)**" dediler. Eğer öyle bir melek indirseydik, ...alde iş bitirilmiş olur; sonra kendilerine bir an bile göz açtırılmazdı **(çünkü geçmiş ...etlerin istedikleri yapıldıktan sonra yine iman etmezlerse, Allah hepsini helâk ederdi).**

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
'En-'âm
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ̧ = ظ
ṭ = ط
ķ = ق
' = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

165 'ÊYEH — № 6

'EN-'ÂM

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'El-Ḥamdü li-LLêhil-leẓî ħalekas-Semê-vêti vel-'erḍa ve ce-'aleẓ-Ẓulumêti ven-Nûr. Ṡümmel-leẓîne keferû bi-Rabbihim ye'-di-lûn (1) Huvel-leẓî ħalekakümmin-ṭînin-ṡümme ķaḍâ 'ecelê. Ve 'Ecelum-Müsemmen 'indehû ṡümme 'entum temterûn (2) Ve Huva-LLâhu fis-semêvêti ve fil-'erḍ. Ye'-lemu sirraküm ve cehraküm ve ye'-lemu mê teksibûn (3) Ve mê te'-tîhim-min 'Êyetim-min 'Êyêti Rabbihim 'illê kênû 'anhê mu'-riḍîn (4) Feķad keẓẓe-bû bil-Ḥaķķi lemmê cê-'ehum; fesevfe ye'-tîhim 'embê-'u mê kênû bihî yes-tehzi-'ûn (5) 'Elem yerav kem 'ehleknê min-ķablihim-min-ķarnim-mekkennê-hum fil-'erḍi mê lem numekkil-leküm ve 'ersel-nes-semê-'e 'aleyhim-midrârâ, vece-'al-nel-'enhêra tecrî min-teḥti-him fe-'ehleknêhum-bi-ẓünûbihim ve 'enşe'-nê mim-be'-dihim ķar-nen 'êħarîn (6) Ve lev nezzelnê 'aleyke Kitêben-fî ķir-ṭâsin-felemesûhu bi-'eydîhim leķâ-lel-leẓîne keferû 'in hêẓê 'illê siḥrum-mubîn (7) Ve ķâlû levlê 'unzile 'aley-hi melek? Ve lev 'enzelnê melekel-leķuḍi-yel-'emru ṡümme lê yun-ẓarûn (8)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

En'âm Sûresi

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا فِي
الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ قُلْ لِمَنْ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ
لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ اَلَّذِينَ خَسِرُوا
اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ اِنّ۪ٓي اُمِرْتُ اَنْ
اَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾
قُلْ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾
مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْمُب۪ينُ ﴿١٦﴾ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ اِلَّا هُوَ
وَاِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ
الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِه۪ وَهُوَ الْحَك۪يمُ الْخَب۪يرُ ﴿١٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

9— Eğer o Peygamberi (bir) melek yapsaydık, onu yine (bir) adam şekline koyardık (ve) elbette onları, düşmekte (oldukları) şüpheye yine (dü)şürürdük.

10— And olsun! Senden (ön)ce gönderilen peygam(berl)erle de eğlenildi. Fakat (eğl)endikleri hak, o maska(ralı)ğı yapanları çepeçevre (kuş)atıverdi.

11— De ki: "Yeryüzünde (dola)şın da bir bakın. O peygamberlere yalancı (diy)enlerin sonu nasıl (ol)muş?.."

12— De ki: "Şu göklerde (ve) yerdekiler kimin?" **(Eğer (cev)ap vermezlerse sen söy(le):** "Allah'ındır" de. O, kendi (üzeri)ne rahmeti yazdı. Sizi (mut)laka kıyamet gününe top(layac)aktır; bunda şüphe yok(tur). Kendilerine yazık edenler (var)ya! İşte onlar, iman etmez(ler).

13— Halbuki gece ile gün(düz)de barınan ne varsa O'(nun)dur. O, işiten, lâyıkıyla (bil)endir.

14— De ki: "Ben göklerle (yeri) yaratandan başkasını mı (dost) edineceğim? Halbuki O, (be)sliyor; ama kendisi bes(len)miyor". De ki: "Bana, (Mü)slümanların ilki olmam (emr)edildi ve sakın müşriklerden olma, **(buyuruldu)**".

قُلْ

15— De ki: "Ben, Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarım."

16— O gün, kimden azap giderilirse, muhakkak Allah ona rahmet etti demektir. Ve işte (a)açık bir kurtuluş da budur.

17— Eğer Allah, sana bir zarar dokundurursa onu, ondan başka giderecek yoktur. Sana bir (ha)yır dokundurursa, bil ki, O her şeye kaadirdir.

18— Kullarının üstünde kaahir **(olup istediği gibi yöneten)** O'dur. Hikmet sahibi, her (şe)yden haberdar olan O'dur.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح

'En-'âm

ḣ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
'	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve lev ce-'alnêhu melekel-lece-'al-nêhu racu-
lenv-ve lelebesnê 'aley-him-mê yelbisûn (9) Ve
leḳadis-tuhzi-'e birusülim-min-ḳablike fe-ḥâḳa
bil-leẕîne seḣirû minhum-mê kênû bihî yes-tehzi-
'ûn (10) Ḳul sîrû fil-'erḍi ṡümmen-ẕurû keyfe
kêne 'âḳibetul-mukeẕẕibîn (11) Ḳul-li-memmê
fis-semêvêti vel-'erḍ? Ḳul-li-LLêh. Ketebe 'alê Nefsi-
hir-Raḥmeh. Le-yecme-'anneküm 'ilê Yevmil-
Ḳiyêmeti lê raybe fîh. 'Elleẕîne ḣasirû 'enfusehum
fehum lê yu'-minûn (12) ۞ Ve lehû mê sekene filleyli
ven-nehêr. Ve Huves-Semî-'ul-'Alîm (13) Ḳul-'e-
gay-ra-LLâhi 'etteḣiẕü ve-liyyen-Fêṭiris-semê-vêti
vel-'erḍi ve Huve yuṭ-'imu ve lê yuṭ-'am. Ḳul 'innî
'ümirtu 'en 'ekûne 'evvele men 'esleme ve lê tekû-
nenne minel-muş-ri-kîn (14) Ḳul 'innî 'eḣâfu 'in
'aṣaytu Rabbî 'aẕêbe Yev-min 'Aẓîm (15) Meny-
yuṣraf 'anhu yevme-'iẕin-feḳad raḥimeh; ve ẕêlikel-
fevzul-mubîn (16) Ve 'iny-yem-ses-ke-LLâhu bi-ḍurrin
felê kêşife lehû 'illê Hû; ve 'iny-yem-seske bi-ḣayrin-
fe-Huve 'alê külli şey-'in-Ḳadîr (17) Ve Huvel-
Ḳâhiru fevḳa 'ibêdih; ve Huvel-Ḥakî-mul-Ḣabîr (18)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

En'âm Sûresi

قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاُوحِيَ اِلَيَّ
هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْ بَلَغَ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ
اٰلِهَةً اُخْرٰى قُلْ لَٓا اَشْهَدُ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنَّن۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ
﴿١٩﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَٓاءَهُمْ اَلَّذ۪ينَ
خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِه۪ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
جَم۪يعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذ۪ينَ اَشْرَكُٓوا اَيْنَ شُرَكَٓاؤُ۬كُمُ الَّذ۪ينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا وَاللّٰهِ
رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِك۪ينَ ﴿٢٣﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ
اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا
بِهَا حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ۫كَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا
اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ وَاِنْ يُهْلِكُونَ
اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

19— De ki: "Şâhidlik yönünden hangi şey daha büyüktür?" (Cevap vermezlerse) de ki: "Allah, benimle sizin aranızda şâhiddir ve bana bu Kur'ân vahyolundu ki, onunla, hem sizi hem de (sizden sonra) kendisine ulaşanı uyarayım. Allah'la beraber başka bir ilâhlar olduğuna siz hakikaten şehadet eder misiniz?". "Ben, buna şâhidlik etmem!" de. "O, ancak bir İlâh'dır ve gerçekten ben, sizin şirk koştuğunuz şeylerden uzağım." de .

20— Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, Peygamberi, kendi oğullarını bildikleri gibi bilirler. Kendilerine yazık edenler var ya! İşte onlar iman etmezler.

21— Allah'a iftira ederek yalan uydurandan veya âyetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Hiç şüphe yok ki, zalimler felâh bulmazlar.

22— O gün hepsini mahşere toplayacağız. Sonra şirk koşanlara: "Hani, nerede o Allah'a şerik saydığınız ortaklarınız?" diyeceğiz.

23— Sonra, "Rabbimiz Allah'a yemin ederiz ki, biz, müşriklerden değildik!" demekten başka bir özür bulamayacaklar.

24— Bak, vicdanlarına karşı nasıl yalan söylediler? O uydurdukları putlar da kendilerinden kaybolup gitti.

25— Onlardan bazıları, seni (Kur'ân okurken) dinler. Ama biz onların kalblerine, onu anlamalarına engel perdeler koyduk. Kulaklarında da ağırlık vardır. Onlar, her mûcizeyi görseler, yine ona iman etmezler. Hatta sana geldikleri vakit seninle çekişirler. Küfredenler, "Bu Kur'ân, eskilerin masallarından başka bir şey değildir." derler.

26— Onlar, hem Peygamberden vazgeçirmeye çalışırlar, hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Böylece ancak kendilerini helâk ederler, ama farkına varmazlar.

27— Ateşin karşısına durduruldukları vakit bir görsen! "Ah! Keşke dünyaya geri çevrilsek de Rabbimizin âyetlerini inkâr etmesek ve mü'minlerden olsak!" diyecekler.

Ḳul 'eyyu şey-'in 'ekberu şehêdeh? Ḳuli-LLêh.
Şehîdüm-beynî ve beynekûm; ve 'û-ḥiye 'ileyye
hêẕel-Ḳur-'ênu li-'unẕiraküm-bihî ve mem-beleg. 'E-
'inne-küm leteş-hedûne 'enne me'a-LLâhi 'êli-heten
'uħ-râ? Ḳul-lê 'eş-hed! Ḳul 'innemê Huve 'İlêhunv-
Vêḥidünv-ve 'inne-nî berî'üm-mimmê tuş-rikûn (19)
'Elleẕîne 'êtey-nê-humul-Kitêbe ye'-rifûnehû kemê
ye'-rifûne 'eb-nê-'ehum. 'Elleẕîne ħasirû 'enfuse-
hum fehum lê yu'-minûn (20) Ve men 'eẕlemu mim-
meniftera 'ale-LLâhi keẕiben 'ev keẕẕebe bi-Âyêtih?
'İnnehû lê yufli-ḥuẓẓâlimûn (21) Ve yevme neḥ-
şuruhum cemî-'an-ṡümme neḳûlu lilleẕîne 'eşra-
kû 'eyne şurakê-'ukümul-leẕîne küntum tez-'umûn
(22) Ṡümme lem tekün-fit-netuhum 'illê 'en-ḳâlû
va-LLâhi Rabbinê mê künnê muşrikîn (23) 'Unẓur
keyfe keẕebû 'alê 'enfusi-him ve ḍalle 'anhum-mê
kênû yefterûn (24) Ve minhum-meny-yestemi-'u
'ileyk; ve ce-'alnê 'alê ḳulû-bihim 'e-kinneten 'eny-
yefḳahûhu ve fî 'êẕênihim veḳrâ; ve 'iny-ye-rav
külle 'Êyetil-lê yu'-minû bihê; ḥattê 'iẕe cê-'ûke
yucêdilûneke yeḳû-lul-leẕîne keferû 'in hêẕê 'illê
'esê-ṭîrul-'evve-lîn (25) Ve hum yen-hevne 'anhu ve
yen-'evne 'anh; ve 'iny-yuh-likûne 'illê 'enfusehum
ve mê yeş-'urûn (26) Ve lev terâ 'iẓ vuḳifû 'alen-
Nêri feḳâlû yê-leytenê nuraddü ve lê nukeẕẓibe
bi-'Êyêti Rabbinê ve nekûne minel-Mu'-minîn (27)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
'En-'âm
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

En'âm Sûresi

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُۜ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرٰى اِذْ وُقِفُوا عَلٰى رَبِّهِمْۜ قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّۜ
قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَاۜ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾
قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَٓاءِ اللّٰهِۜ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَتْهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيهَاۙ وَهُمْ يَحْمِلُونَ
اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُورِهِمْۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَٓا اِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌۜ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَۜ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَاِنَّهُمْ
لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ
كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلٰى مَا كُذِّبُوا وَاُو۫ذُوا حَتّٰٓى
اَتٰيهُمْ نَصْرُنَاۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِۚ وَلَقَدْ جَٓاءَكَ مِنْ نَبَاِ۬ي
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ
اَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَٓاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍۜ
وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

اِنَّمَا

28— Hayır! daha önce gizleyip durdukları şeyler karşılarına çıktı **(da ondan böyle söylüyorlar).** Yoksa geri çevrilselerdi, mutlaka yasak edildikleri şeye, yine dönerlerdi. Şüphesiz onlar, yalancıdırlar.

29— Yine dönüp, "Bu dünya hayatından başka bir hayat yoktur; biz, bir daha dirilecek değiliz." dediler.

30— Onları, Rableri huzurunda durduruldukları vakit bir görsen! Allah onlara, "Nasıl şu **(âhiret âlemi)** hak değil miymiş?" diye soracak. Onlar, "Rabbimize yemin ederiz ki evet **(hak'dır)**" diyecekler. "O halde küfretmeniz sebebiyle azabı tadın bakalım!" buyuracak.

31— Allah'ın huzuruna çıkacaklarını yalanlayanlar gerçekten zarara uğramıştır. Nihayet kıyamet kendilerine ansızın geldiği vakit, "Eyvah! Dünyada yaptığımız kusurlardan dolayı hasretimize bak!" derler. Ve günahlarını sırtlarına yüklenirler. Dikkat edin ki, yüklendikleri yükler pek kötüdür!

32— Dünya hayatı, bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Elbette âhiret yurdu, takvâ sahipleri için daha hayırlıdır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

33—Muhakkak biliyoruz ki, söyledikleri söz, cidden seni incitiyor. Fakat hakikatte onlar seni yalanlamıyorlar. Fakat o zalimler, Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar.

34—And olsun!Senden önce birçok peygamberler yalanlandı.Ama eziyet edilip yalanlanmalarına sabrettiler. Nihayet kendilerine zaferimiz geldi. Allah'ın **(va'd)** kelimelerini değiştirecek hiçbir kuvvet yoktur. And olsun! Gönderilen peygamberlerin haberlerinden bir kısmı sana da geldi.

35—Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geliyor ve senin de gücün yetiyorsa yerin derinliğine gidecek bir tünel veya göğe çıkacak bir merdiven ara ki,onlara bir mucize getiresin. **(Şunu bil ki)** Allah dileseydi, elbet onları hidâyet üzere toplardı. O halde, sakın cahillerden olma!

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
'En-ʿâm
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Bel bedê lehum-mê kênû yuḣ-fûne min ǩabl. Ve
lev ruddû le-ʿâdû limê nuhû ʿanhu ve 'innehum le-
kêẓibûn (28) Ve ǩâlû 'in hiye 'illê ḥa-yêtu-ned-dünyê
ve mê neḥnu bimeb-ʿûsîn (29) Ve lev terâ 'iẓ vu-
ǩifû ʿalê Rabbihim! K̇âle 'e-leyse hêẓê bil-ḥaǩǩ?
K̇âlû belê ve Rabbinê! K̇âle feẓûǩul-ʿaẓêbe bimê
küntum tekfurûn (30) K̇ad ḣasiral-leẓîne keẓẓebû
bi-liǩâ-'i-LLêh, ḥattê 'iẓê cê-'et-humüs-Sê-ʿatu
begteten-ǩâlû yê-ḥasratenê ʿalê mê ferraṭnê fîhê ve
hum yeḥ-milûne 'evzêra-hum ʿalê ẕuhûrihim. 'Elê
sê-'e mê yezi-rûn (31) Ve mel-ḥayêtud-dünyê 'illê
le-ʿibunv-ve lehv? Ve led-Dêrul-'Êḣiratu ḣay-rul-lil-
leẓîne yetteǩûn. 'Efe-lê teʿ-ǩilûn (32) K̇ad neʿ-lemu
'innehû leyeḥ-zunu-kelleẓî yeǩûlûne fe-'innehum lê
yukeẓẓi-bû-neke ve lê-kinneẕẕâli-mîne bi 'Êyê-ti-
LLêhi yec-ḥadûn (33) Ve leǩad küẓẓi-bet Rusülum-
min-ǩablike feṣaberû ʿalê mê küẓẓibû ve 'ûẓû ḥattê
'etêhum neṣ-runê. Ve lê mubeddile li-Kelimê-ti-LLêh.
Ve leǩad cê'eke min-nebe-'il-Murselîn (34) Ve 'in-
kêne kebura ʿaleyke 'İʿ-râḍuhum fe-'inisteṭaʿ-te 'en-
tebte-gıye nefeǩan-fil-'erḍi 'ev sülle-men-fissemê-'i
fete'-ti-yehum-bi-'Êyeh. Ve lev şê-'e-LLâhu leceme-
ʿahum ʿalel-hudê felê tekû-nenne minel-cêhilîn (35)

حزب ٣

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ
اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾
وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ
أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ
﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَإِ
اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ
أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ
اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ
مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ
قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا
فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

36— Samimiyetle dinleyenler **(yapacağın davete)** icabet eder. Ölüler **(e gelince)**, onları Allah diriltir, sonra hepsi onun **(huzuruna)** döndürülürler.

37— **(Mekke kâfirleri)**, "Ona Rabbinden bir mûcize indirilse ya!" dediler. De ki: "Şüphesiz Allah, mûcize indirmeye gücü yetendir. Lâkin onların çoğu bilmezler."

38— Yerde yürüyen hiçbir hayvan ve iki kanadı ile uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi ümmetler olmasın. Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonra hepsi, Rablerine **(onun huzurunda)** toplanacaklardır.

39— Âyetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde kalmış birtakım sağırlar, dilsizlerdir. Allah, dilediği kimseyi saptırır; dilediğini de doğru yol üzerinde bulundurur.

40— **(Mekke müşriklerine)** de ki: "Bir düşünür müsünüz kendinizi? Eğer Allah'ın azabı size gelir yahut kıyamet başınıza koparsa, siz de doğru söyleyen insanlarsanız, Allah'dan başkasına mı yalvarırsınız?".

41— Bilakis yalnız ona dua edersiniz. O da dilerse yok edilmesi için yalvardığınız belâyı kaldırır. Siz de ortak koştuğunuz putları unutursunuz.

42— And olsun! Biz, senden önce birtakım ümmetlere peygamberler gönderdik. **(Dinlemediler de)**, onları, darlık ve çeşitli hastalıklarla kıvrandırdık, olur ki yalvarırlar.

43— Hiç olmazsa, böyle şiddetimiz geldiği vakit bâri yalvaraydılar. Lâkin onların kalbleri katılaşmış, şeytan da yaptıklarını kendilerine süslü göstermişti.

44— Derken edilen ihtarları unuttular. Biz de üzerlerine her şeyin kapılarını açtık. Nihayet kendilerine verilen bu genişlik ile tam ferahladıkları sırada, onları ansızın yakalayıverdik. Bir anda hepsi bütün ümitlerini yitirdiler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
'En-‘âm
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̲ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê , â = ا
Harekeler
i, ı = ِ (كسره)
u, ü = ُ (ضمه)
e, a = َ (فتحه)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnnemê yestecî-bul-leẓîne yesme-‘ûn. Vel-mevtê
yeb-‘aṡü-humu-LLâhu ṡümme 'ileyhi yurce-‘ûn (36)
Ve k̇âlû levlê nuzzile ‘aleyhi 'Êyetum-mir-Rabbih?
K̇ul 'inne-LLâhe K̇â-dirun ‘alê 'eny-yunezzile 'Êye-
tenv-ve lêkinne 'ekṡerahum lê ye‘lemûn (37) Ve mê
min-dêb-betin-fil-'erḍi ve lê ṭâ-'irinyye-ṭîru bi-cenê-
ḥayhi 'illê 'ümemun 'emṡêluküm. Mê ferraṭnê fil-
Kitêbi min-şey'in-ṡümme 'ilê Rabbihim yuḥşerûn (38)
Velleẓîne keẓẓebû bi-'Êyêtinê ṣummunv-ve buk-mun
fiz̲-z̲ulumêt; meny-yeşe-'i-LLêhu yuḍlilh; ve meny-
yeşe' yec-‘alhu ‘alê Şırâṭim-Müstek̇îm (39) K̇ul 'era-
'eyteküm 'in 'etêküm ‘aẓêbu-LLâhi 'ev 'etet-kümüs-
Sê-‘atu 'e-gayra-LLâhi ted-‘ûn? 'İn-küntum ṣâdik̇în
(40) Bel 'iyyêhu ted-‘ûne feyek-şifu mê ted-‘ûne 'ileyhi
'in-şê-'e ve ten-sevne mê tuş-rikûn (41) Velek̇ad 'er-
selnê 'ilê 'ümemim-min-k̇a-blike fe'eḣaẓ-nêhum-bil-
be'-sê-'i veḍ-ḍarrâ-'i le-‘allehum yeteḍarra-‘ûn (42) Fe-
levlê 'iẓ cê-'ehum-be'-sünê teḍarra-‘û velê-kin-k̇aset
k̇ulûbuhum ve zey-yene lehumuş-Şeyṭânu mê kênû
ye‘-melûn (43) Felemmê nesû mê ẓükkirû bihî feteḥnê
‘aleyhim 'ebvêbe külli şey'; ḥattê 'iẓê feriḥû bimê
'ûtû 'eḣaẓnêhum-begteten-fe-'iẓê hum-mublisûn (44)

En'âm Sûresi

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾ قُلْ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ
مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ هُمْ
يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً
هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا
مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ
الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا اَقُولُ لَكُمْ
عِنْدِي خَزَائِنُ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا اَقُولُ لَكُمْ اِنِّي مَلَكٌ
اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰى اِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ
اَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ اَنْ
يُحْشَرُوا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَكَذٰلِكَ

45— Böylece, o zulmeden kavmin kökü kesildi. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a içindir.

46 — **(Mekkelilere)** de ki: "Söyleyin bakalım. Eğer Allah, kulaklarınızı ve gözlerinizi alır da **(sizi sağır ve dilsiz bırakır)** sa, kalblerinize mühür vurursa, Allah'dan başka onları size getirecek ilâh kimdir?" Bak, âyetlerimizi nasıl türlü türlü açıklıyoruz. Sonra da onlar nasıl yüz çeviriyorlar?

47— De ki: "Gördünüz mü kendinizi? Eğer Allah'ın azabı size ansızın yahut açıkça geliverirse, zalimler topluluğundan başkası mı helâk olur?".

48— Biz peygamberleri, ancak rahmetimizin müjdecileri ve azabımızın habercileri olmak üzere göndeririz. Artık, kim iman edip halini düzeltirse, onlara korku yoktur. Onlar, mahzun da olmayacaklardır.

49— Âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlara, fâsıklıkları sebebiyle azap dokunacaktır.

50— De ki: "Ben size, Allah'ın hazineleri bendedir, demiyorum. Ben, gaybı bilmem. Size ben, meleğim de demiyorum. Ben, ancak bana vahy olunana uyarım". De ki: "Hiç görmeyenle gören bir olur mu? Hiç düşünmüyor musunuz?".

51— Rablerinin huzurunda toplanacaklarından korkanları bununla uyar. Onların, Rablerinden başka ne bir dostu, ne de bir şefaatçisi yoktur. Umulur ki, sakınırlar.

52— Rablerinin rızasını dileyerek sabah-akşam O'na dua edenleri yanından kovma. Sana onların hesabından bir şey yok; onlara da senin hesabından bir şey yoktur ki; onları **(biçareleri)** kovarsın **(ama)** zalimlerden olursun!.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح

'En-'âm

ȟ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Fek̇uṭi-'a dêbirul-k̇avmil-leẕîne ẓalemû. Vel-Ḥamdü
li-LLêhi Rabbil-'Âlemîn (45) K̇ul 'era-'ey-tum 'in
'eȟaẕe-LLâhu sem-'aküm ve 'ebṣârakum ve ȟateme
'alê k̇ulûbiküm-men 'ilê-hun gayru-LLâhi ye'-tîküm-
bih? 'Unẓur keyfe nuṣarriful-'Êyêti ṡümme hum
yeṣ-difûn (46) K̇ul 'era-'eytekum 'in 'etêkum 'aẕê-bu-
LLêhi beg-teten 'ev cehraten hel yuhlekü 'illel-k̇av-
muẓ-ẓâ-limûn (47) Ve mê nur-silul-Murselîne 'illê
mubeş-şirîne ve mun-ẕirîn. Femen 'êmene ve 'eṣ-leḥa
felê ȟav-fun 'aleyhim ve lê hum yeḥ-zenûn (48) Vel-
leẕîne keẕẕebû bi-'Êyêtinê yemessü-humul-'aẕêbu
bimê kênû yef-suk̇ûn (49) K̇ul-lê 'ek̇ûlu leküm 'indî
ȟazê-'inu-LLâhi ve lê 'e'-lemul-gaybe ve lê 'ek̇ûlu
leküm 'innî melek. 'İn 'ettebi-'u 'illê mê yûḥâ 'ileyy.
K̇ul hel yeste-vil-'e'-mê vel-beṣîr? 'Efelê tete-fek-
kerûn (50) Ve 'enẕir bihil-leẕîne yeȟâ-fûne 'eny-yuḥ-
şerû 'ilê Rabbihim leyse lehum-mindûnihî veliy-
yunv-ve lê şefî-'ul-le-'alle-hum yette-k̇ûn (51) Ve lê
teṭ-rudil-leẕîne yed-'ûne Rabbehum-bil-ga-dêti vel-'a-
şiyyi yurîdûne Vec-heh. Mê 'aleyke min ḥisê-bihim-
minşey-'inv-ve mê min ḥisêbike 'aley-him-min-
şey-'in-feteṭrude-hum fetekûne mineẓ-ẓâlimîn (52)

En'âm Sûresi

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُٓوا اَهٰٓؤُ۬لَٓاءِ مَنَّ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَاۜ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشَّاكِرٖينَ ﴿٥٣﴾ وَاِذَا
جَٓاءَكَ الَّذٖينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ
عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَۙ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُٓوءًا بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذٰلِكَ
نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبٖينَ سَبٖيلُ الْمُجْرِمٖينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ اِنّٖي
نُهٖيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذٖينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ
قُلْ لَٓا اَتَّبِعُ اَهْوَٓاءَكُمْۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَمَٓا اَنَا مِنَ الْمُهْتَدٖينَ
﴿٥٦﴾ قُلْ اِنّٖي عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّٖي وَكَذَّبْتُمْ بِهٖۜ مَا عِنْدٖي مَا
تَسْتَعْجِلُونَ بِهٖۜ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِۜ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلٖينَ
﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ اَنَّ عِنْدٖي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهٖ لَقُضِيَ
الْاَمْرُ بَيْنٖي وَبَيْنَكُمْۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظَّالِمٖينَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهُ
مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَٓا اِلَّا هُوَۜ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ وَمَا
تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فٖي ظُلُمَاتِ
الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فٖي كِتَابٍ مُبٖينٍ ﴿٥٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

53— Böylece bazılarını bazılariyle imtihan ettik ki, **(Kureyş'in ileri gelenleri)**, "Bunlar mı Allah'ın aramızdan lütfuna lâyık gördüğü kimseler?" desinler. Allah, şükredenleri daha iyi bilen değil midir?

54— Âyetlerimize iman edenler sana geldiği zaman, "Selâm size! Rabbiniz, kendine rahmeti yazdı ki, sizden kim bilmeyerek bir kötülük yapar da sonra tevbe ederek halini düzeltirse, bilsin ki, Allah muhakkak çok bağışlayıcı, çok merhametlidir." de.

55— Biz, âyetleri böyle açıklarız. Bir de suçluların yolu belli olsun diye böyle yaparız.

56— De ki: "Ben, Allah'dan başka sizin taptıklarınıza ibadet etmekten men edildim." De ki: "Ben sizin nefislerinize uymam. O takdirde gerçekten şaşırmış ve doğru yola gidenlerden olmamış bulunurum."

57— De ki: "Ben, Rabbimden açık bir delil üzereyim. Siz ise, onu yalanladınız. Sizin acele istediğiniz azap benim elimde değil. Hüküm ancak Allah'ındır. O, hakkı anlatır ve hükmedenlerin en hayırlısıdır."

58— De ki: "Eğer, o acele istediğiniz şey elimde olsaydı, sizinle aramızdaki iş çoktan olup bitmişti". Ama Allah zalimleri çok iyi bilir.

59— Gaybın anahtarları, Allah'ın katındadır. Onları ancak O bilir. Karada, denizde ne varsa hepsini yine O bilir. Bir yaprak düşmez ve yerin karanlıkları içine bir tohum girmez ki, O bilmesin. Yaş ve kuru her ne varsa hepsi açık bir kitapta **(Levh-i Mahfuz'da)** dır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح

'En-'âm

ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve keẕêlike fetennê be'ḍahum-bi-be'-ḍil-li-yek̇ûlû
'ehê-'ulê-'i menne-LLâhu 'aley-him-mim-beyninê?
'Eleyse-LLâhu bi-'e'-leme biş-şêkirîn (53) Ve
'iẕê cê-'ekel-leẕîne yu'-minûne bi-'Êyêtinê fek̇ul
Selê-mun 'aley-küm ketebe Rabbuküm 'alê Nefsi-
hir-Raḥmete 'ennehû men 'amile minküm sû-'em-
bi-cehê-letin-ṡümme têbe mim-be'-dihî ve 'esleḥa
fe-'ennehû Gafûrur-Raḥîm (54) Ve keẕêlike
nufeṣṣı-lul-'Êyêti ve lites-tebîne sebîlul-mucri-mîn
(55) K̇ul 'innî nuhîtu 'en 'e'budel-leẕîne ted-'ûne
min-dûni-LLêh. K̇ul-lê 'ettebi-'u 'ehvê-'eküm
k̇ad ḍaleltu 'iẕenv-ve mê 'ene minel-Muhtedîn (56)
K̇ul 'innî 'alê beyyinetim-mir-Rabbî ve keẕẕebtum-
bih. Mê 'indî mê teste'-cilûne bih. 'İnil-Ḥukmu
'illê li-LLêh; yek̇uṣṣul-Ḥak̇k̇a ve Huve Ḣayrul-
fêṣılîn (57) K̇ul-lev 'enne 'indî mê teste'-cilûne bihî
lek̇u-ḍiyel-'emru beynî ve beyneküm. Va-LLâhu
'e'-lemu biẓẓâli-mîn (58) Ve 'indehû mefêtiḥul-
Gaybi lê ye'-lemuhê 'illê Hû. Ve ye'-lemu mê fil-
berri vel-beḥr. Ve mê tes-k̇uṭu minv-verak̇atin 'illê
ye'-lemuhê ve lê ḥabbetin-fî ẓulumêtil-'erḍi ve lê
raṭ-binv-ve lê yê-bisin 'illê fî Kitêbim-Mubîn (59)

En'âm Sûresi

وَهُوَ الَّذٖى يَتَوَفّٰيكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ
يَبْعَثُكُمْ فٖيهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ
يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ
عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّٓوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ
وَهُوَ اَسْرَعُ الْحَاسِبٖينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجّٖيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللّٰهُ يُنَجّٖيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ
ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ
عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذٖيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ
﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكٖيلٍ ﴿٦٦﴾
لِكُلِّ نَبَاٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذٖينَ يَخُوضُونَ
فٖٓى اٰيَاتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فٖى حَدٖيثٍ غَيْرِهٖ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ
الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿٦٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاَمَّا

60— Geceleyin sizi öldüren **(ölmüşcesine kendinizden geçiren)** O'dur. Bununla beraber, gündüz kazandıklarınızı da bilir. Sonra takdir edilen ömür tamamlansın diye, sizi gündüzün içinde uyandırır. Nihayet dönüşünüz O'nadır. Sonra O, size **(dünyada)** yapmış olduğunuz işleri haber verecektir.

61— Kullarının üstünde tek hakim olan O'dur. Ve üzerinize **(amellerinizi yazan)** muhafaza melekleri gönderir. Nihayet, sizden birinize ölüm geldiği vakit, elçilerimiz **(melekler)** onun ruhunu alırlar. Hem onlar, görevlerinde kusur etmezler.

62— Sonra o ölenler, hak olan, Mevlâlarına, Allah'a döndürülürler. Dikkat edin! Hüküm yalnız Allah'ındır. O hesap görenlerin en hızlısıdır.

63— **(Mekkelilere)** de ki: "Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarır? Gizli, açık dualar ederek, 'Andimiz olsun, eğer Allah bizi bundan kurtarırsa, muhakkak şükredenlerden oluruz!' dersiniz."

64— De ki: "Sizi o tehlikelerden ve bütün sıkıntılardan Allah kurtarır; sonra siz, O'na şirk koşarsınız".

65— De ki: "O, size üstünüzden veya ayaklarınızın altından bir azap göndermeye, yahut sizi birbirinize düşürüp bazınızın hıncını bazınıza taddırmaya güçlü olandır". Bak, onlar iyice anlasınlar diye, âyetleri nasıl açıklıyoruz?!

66— Kur'ân hak olduğu halde, senin kavmin onu yalanladı. De ki: "Ben, sizin üzerinize vekil değilim!".

67— Her haberin kararlaşmış bir zamanı vardır. İlerde öğrenirsiniz.

68— Âyetlerimiz hakkında alay yollu söz edenleri gördüğün zaman, hemen onlardan yüz çevir! Tâ ki, başka bir söze dalsınlar. Eğer şeytan bunu sana unutturursa, hatırladıktan sonra, o zalim toplulukta beraber oturma!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح

'En-'âm

ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve Hu-velleẓî yete-veffêküm-bil-leyli ve ye'-lemu mê
cerahtum-binnehêri ṡümme yeb-'aṡüküm fîhi li-yuḳ-
ḍâ 'ecelum-müsemmê. Ṡümme 'ileyhi merci-'uküm
ṡümme yunebbi-'uküm-bimê kün-tum te'-melûn
(60) Ve Hu-vel-Ḳâhiru fevḳa 'ibê-dihî ve yursilu
'aleyküm ḥafeẕah. Ḥattê 'iẓê cê-'e 'eḥadekümul-
mevtu te-veffet-hu rusülunê ve hum lê yu-ferri-ṭûn
(61) Ṡümme ruddû 'ile-LLâhi Mev-lê-humul-Ḥaḳḳ.
'Elê lehul-Ḥukmu ve Huve 'Esra'ul-ḥâ-sibîn (62) Ḳul
meny-yunecc-îküm-min-ẕulumêtil-berri vel-beḥri
ted-'û-ne-hû teḍarru-'anv-ve ḣuf-yeh; le-'in 'encênê
min hêẓihî lenekû-nenne mineş-şêkirîn (63) Ḳuli-
LLêhu yuneccî-küm-minhê ve min-külli kerbin-
ṡümme 'entum tuşrikûn (64) Ḳul Huvel-Ḳâdiru 'alê
'eny-yeb-'aṡe 'aleyküm 'aẕêbem-min-fevḳi-küm 'ev
min-teḥti 'erculi-küm 'ev yel-bise-küm şiye-'anv-
ve yuẓîḳa be'-ḍaküm-be'-se be'-ḍ. 'Unẓur keyfe
nuṣarriful-'Êyêti le'allehum yefḳahûn (65) Ve keẓẓebe
bihî ḳavmuke ve huvel-Ḥaḳḳ. Ḳul-lestu 'aley-küm-
bi-Vekîl (66) Likülli nebe-'im-müsteḳarrunv-ve sevfe
te'-lemûn (67) Ve 'iẓê ra-'ey-telle-ẓîne yeḣû-ḍûne fî
'Ê-yêtinê fe-'e'-riḍ 'anhum ḥattê yeḣûḍû fî ḥadîṡin
gayrih. Ve 'immê yunsiyen-nekeş-Şeyṭânu felê
teḳ-'ud be'-deẓ-ẓikrâ me-'al-ḳav-miẕ-ẕâlimîn (68)

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلٰكِنْ
ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ
لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ
تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولٰئِكَ
الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدٰينَا اللّٰهُ
كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ
أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ
هُوَ الْهُدٰى وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ
فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● Idgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

69— Gerçi Allah'dan korkanlara, onların hesabından bir şey yoktur. Fakat bu bir hatırlatmadır. Belki sakınırlar.

70— Bırak o dinlerini oyuncak ve eğlence edinen ve dünya hayatı kendilerini aldatmış bulunan kimseleri. Sen şunu hatırlat ki, bir nefis kazandığı günahlar yüzünden helâke düşmeyegörsün! O zaman Allah'dan başka, ona ne bir dost bulunur, ne de bir şefaatçi. Her türlü fidyeyi verse bile kabul edilmez. Bunlar, kendi kazandıkları günahlar yüzünden helâke düşürülmüşlerdir. Küfrettikleri için, onlara kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azap vardır.

71— De ki: "Biz, Allah'ı bırakıp da, bize bir faydası, zararı olmayan şeylere mi yalvaracağız? Ve Allah bize doğru yolu göstermişken, ardımızca mı döneceğiz? O avanak gibi ki, yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşırken, kendisini şeytanlar ayartıp uçuruma çekmektedir. Beride ise arkadaşları var. "Bize gel" diye onu doğru yola çağırıp duruyorlar. De ki: "Muhakkak hidâyet, Allah'ın hidâyetidir. Biz, âlemlerin Rabbine hâlis Müslüman olalım diye emredildik."

72— Bir de, "Namazı dosdoğru kılın ve O'ndan korkun! Huzuruna varıp toplanacağınız O'dur!" diye emrolunduk.

73— Gökleri ve yeri hak ile yaratan O'dur. O gün **(yani kıyamette bir şeye)** "Ol!" diyecek, o da oluverecektir. Hak söz O'nundur. Sûr'a üfürüleceği gün de mülk O'nundur. açık ve gaybı(gizliyi) bilen O, hikmet sahibi, her şeyden haberdar olan da O'dur.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح

'En-'âm

ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)

'ev	= أو
ve	= و
'ey	= أي
yê	= يا

Ve mê 'alel-leẓîne yetteḳûne min ḥisêbihim-min-
şey-'inv-velêkin-Ẓikrâ le'allehum yetteḳûn (69) Ve
ẓeril-leẓî-nette-ḣaẓû dînehum le-'ibenv-ve lehvenv-
ve garrat-humul-ḥayêtud-dünyê ve ẓekkir bihî 'en-
tubsele nefsüm-bimê kesebet; leyse lehê min-dûni-
LLêhi veliy-yunv-ve lê şefî' . Ve 'in-te'-dil külle
'ad-lil-lê yu'-ḣaẓ minhê. 'Ulê-'ikel-leẓîne 'ubsilû
bimê kesebû. Lehum şerâ-bum-min ḥamîminv-
ve 'aẓêbun 'elîmum-bimê kênû yek-furûn (70) Ḳul
'ened-'û min-dûni-LLêhi mê lê yenfe-'unê ve lê
yeḍurrunê ve nuraddü 'alê 'e'-ḳâbinê be'-de 'iẓ
hedê-ne-LLâhu kelleẓis-tehvet-huş-şeyêṭînu fil-'erḍi
ḥayrân. Lehû 'eṣ-ḥâbuny-yed-'ûnehû 'ilel-hude'-
tinê. Ḳul 'inne hude-LLâhi huvel-hudê. Ve 'ümirnê
linuslime li-Rabbil-'Âle-mîn (71) Ve 'en 'eḳîmuṣ-
Ṣalête vette-ḳûh; ve Huvel-leẓî 'ileyhi tuḥ-şerûn (72)
Ve Huvel-leẓî ḣaleḳas-semêvêti vel-'erḍa bil-ḥaḳḳ;
ve yevme yeḳûlu Kün-Feyekûn. Ḳavluhul-Ḥaḳḳ.
Ve lehul-mulkü Yevme yun-feḣu fiş-Ṣûr. 'Âlimul-
gaybi veş-şehêdeh. Ve Huvel-Ḥakîmul-Ḣabîr (73)

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

حِزْبٌ ٤

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ لِاَب۪يهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً
اِنّ۪ٓي اَرٰيكَ وَقَوْمَكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُر۪ٓي
اِبْرٰه۪يمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِن۪ينَ
﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًاۚ قَالَ هٰذَا رَبّ۪يۚ
فَلَمَّٓا اَفَلَ قَالَ لَٓا اُحِبُّ الْاٰفِل۪ينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ
بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبّ۪يۚ فَلَمَّٓا اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِن۪ي رَبّ۪ي
لَاَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّٓالّ۪ينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ
بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبّ۪ي هٰذَٓا اَكْبَرُۚ فَلَمَّٓا اَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ اِنّ۪ي
بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ اِنّ۪ي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذ۪ي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ حَن۪يفًا وَمَٓا اَنَا مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۚ ﴿٧٩﴾ وَحَٓاجَّهُ قَوْمُهُۜ
قَالَ اَتُحَٓاجُّٓونّ۪ي فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰينِۜ وَلَٓا اَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ
بِه۪ٓ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ رَبّ۪ي شَيْـًٔاۜ وَسِعَ رَبّ۪ي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًاۜ اَفَلَا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ اَخَافُ مَٓا اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِه۪ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًاۜ
فَاَيُّ الْفَر۪يقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَۢ ﴿٨١﴾

اَلَّذ۪ينَ

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

74— Hani İbrâhim, babası Âzer'e; "Sen putları kendine tanrılar mı ediniyorsun? Gerçekten ben seni ve kavmini açık bir sapıklık içinde görüyorum." demişti.

75— Böylece biz, yakinen inananlardan olsun diye, İbrâhim'e göklerin ve yerin büyük **(ve muhteşem)** mülkünü gösteriyorduk.

76— Üzerine gece çökünce **(İbrâhim a.s.)**, bir yıldız gördü. "Bu benim Rabbim", ha!.. **(mümkün değil olamaz!)**, dedi. Yıldız batınca, "Ben batanları sevmem" dedi.

77— Bundan sonra, ayın doğduğunu görünce de, "Bu benim Rabbim, ha!.." dedi. Ve o da batınca **(hem Rabbine olan inancını açığa vurmak, onları (halkını) ikna etmek, hem de kendisinin Rabbine olan ihtiyacını itiraf etmek için)** dedi ki: Hiç şüphe yok, Rabbim bana hidâyet etmezse, ben de mutlaka o sapıklar topluluğundan olacaktım."

78— Sonra güneşi doğar vaziyette görünce de; "Bu benim Rabbim" **(ha!?.. Aslâ olamaz)**. Bu hepsinden de büyük!.." demiş. Fakat batınca da **(şöyle)** söylemişti: "Ey kavmim! **Gördünüz ya, bunların hepsi fani ve yaratılmıştır)**. Ben sizin **(Allah'a)** eş koştuklarınız nesnelerden tamamen uzağımdır".

79— "Ben, hakka eğilerek, yüzümü göklerle yeri yaratana döndüm ve ben, müşriklerden değilim!" dedi.

80— Kavmi de ona karşı mücadeleye kalkıştı. O, "Allah, beni doğru yola iletmişken siz, O'nun hakkında, benimle çekiş meye mi kalkışıyorsunuz? Ben, sizin O'na ortak koştuğunuz şeylerden korkmam. Rabbim dilemedikçe, onlar bana hiçbir şey yapamaz. Rabbim her şeyi ilmi ile kaplamıştır. Artık hiç düşünmez misiniz?

81— Hem ben nasıl olur da sizin ortak koştuğunuz putlardan korkarım? Baksanıza siz, Allah'ın hiçbir delil indirmediği şeyleri ona ortak koşmaktan korkmuyorsunuz. Şu halde biliyorsanız **(söyleyin)**, korkudan emin olmaya iki taraftan hangisi haklıdır?" dedi.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح

'En-'âm

ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

۞ ve 'iẕ ǩâle 'İbrâhîmu li'ebîhi 'Êzera 'etette-
ħiẕü 'eşnê-men 'êliheh? 'İnnî 'erâke ve ǩavmeke
fî ḍalêlim-mubîn (74) Ve keẕêlike nurî 'İbrâhîme
Melekû-tes-semêvêti vel-'erḍi ve li-yekûne minel-
Mûǩi-nîn (75) Felem-mê cenne 'aleyhil-leylu ra-'ê
kevkebê. Ǩâle hêẕê Rabbî. Felem-mê 'efele ǩâle
lê 'uḥib-bul-'ê-filîn (76) Felem-mê ra-'el-ǩamera
bêzi-gan-ǩâle hêẕê Rabbî. Felem-mê 'efele ǩâle le-
'illem yeh-dinî Rabbî le-'ekûnenne minel-ǩavmiḍ-
ḍâllîn (77) Felem-mê ra-'eş-şemse bêzi-gaten-ǩâle
hêẕê Rab-bî hêẕê 'ekber. Felem-mê 'efelet ǩâle yê-
ǩavmi 'innî berî'üm-mimmê tuş-rikûn (78) 'İnnî vec-
cehtu vec-hiye lilleẕî feṭaras-semêvêti vel-'erḍa ḥanî-
fenv-ve mê 'ene minel-muş-ri-kîn (79) Ve ḥâc-cehû
ǩavmuh. Ǩâle 'etu-ḥâc-cûn-nî fi-LLêhi ve ǩad hedên?
Ve lê 'eħâfu mê tuş-rikûne bi-hî 'illê 'eny-yeşê-'e
Rab-bî şey-'ê. Vesi-'a Rabbî külle şey-'in 'ilmê. 'Efelê
tete-ẕekkerûn (80) Ve keyfe 'eħâfu mê 'eş-raktum
ve lê teħâ-fûne 'enne-küm 'eş-raktum-bi-LLêhi mê
lem yunezzil bihî 'aley-küm sulṭânê? Fe-'eyyul-ferî-
ǩayni 'eḥaǩǩu bil-'emn? 'İn-küntum te'-lemûn (81)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

En'âm Sûresi

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَمْ يَلْبِسُوٓا۟ إِيمَـٰنَهُم بِظُلْمٍ أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْأَمْنُ
وَهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيْنَـٰهَآ إِبْرَٰهِيمَ عَلَىٰ
قَوْمِهِۦ نَرْفَعُ دَرَجَـٰتٍ مَّن نَّشَآءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾
وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا
مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِۦ دَاوُۥدَ وَسُلَيْمَـٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسَىٰ وَهَـٰرُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا
وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَـٰعِيلَ
وَٱلْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٨٦﴾
وَمِنْ ءَابَآئِهِمْ وَذُرِّيَّـٰتِهِمْ وَإِخْوَٰنِهِمْ وَٱجْتَبَيْنَـٰهُمْ وَهَدَيْنَـٰهُمْ
إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهْدِى بِهِۦ مَن يَشَآءُ
مِنْ عِبَادِهِۦ وَلَوْ أَشْرَكُوا۟ لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾
أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَـٰهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ
فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَـٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا۟ بِهَا
بِكَـٰفِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ فَبِهُدَىٰهُمُ ٱقْتَدِهْ
قُل لَّآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَـٰلَمِينَ ﴿٩٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

82— İman edip de imanlarını zulümle bulaştırmayanlar var ya! İşte korkudan emin olmak onların hakkıdır. Hidâyete erenler de onlardır.

83— Bizim delilimiz budur ki, onu kavmine karşı İbrâhim'e verdik. Biz, dilediğimiz kimselerin dereceleri-ni yükseltiriz. Şüphesiz ki, Rabbin hikmet sahibidir; hakkıyla bilendir.

84— İbrâhim'e **(oğlu)** İshak ile **(onun oğlu)** Yakûb'u ihsan ettik ve her birini **(peygamberlikle)** hidâyete erdirdik. Daha önce de Nûh'u ve onun soyundan da Dâvud'u, Süleyman'ı, Eyyûb'u, Yûsuf'u, Mûsa'yı ve Hârun'u hidâyete erdirmiştik. İşte biz iyilik yapanları böyle mükâfatlandırırız.

85— Zekeriyya, Yahyâ, İsa ve İlyas'a da hidâyetle peygamberlik verdik. Bunların hepsi sâlihlerdendi.

86— İsmâil'e, Elyesa'a, Yûnus'a ve Lût'a dahi peygamberlik verdik. Ve hepsini âlemlere üstün kıldık.

87— Babalarından, nesillerinden ve kardeşlerinden bir kısmını da üstün kıldık. Onları seçtik ve kendilerini doğru yola ilettik.

88— İşte bu yol, Allah'ın yoludur. O, buna, kullarından dilediğini ona iletir. Eğer onlar da Allah'a ortak koşsalardı, yaptıkları bütün ameller boşa giderdi.

89— İşte bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiğimiz kimselerdir. Şimdi bunlar **(yani Kureyş kabilesi),** buna nankörlük ediyorsa, biz onların yerine, peygamberleri ve kitapları inkâr etmeyen bir kavmi **(Muhacirlerle Ensarı)** vekil etmişizdir.

90— Onlar **(peygamberler)**, Allah'ın, hidâyetine eriştirdiği kimselerdir. Sen de onların gittiği yoldan yürü! ''Ben buna **(Kur'ân'a)** karşı sizden bir ücret istemem. O ancak âlemleri irşad için ancak bir öğüttür'' de.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح

'En-'âm

ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
'	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

'Elle-ẓîne 'êmenû ve lem yel-bisû 'îmêne-hum-
biẓulmin 'ulê-'ike lehumul-'emnu ve hum-Muh-
tedûn (82) Ve tilke ḥuc-cetunê 'êteynê-hê 'İbrâ-hîme
'alê k̇avmih. Nerfe-'u dera-cêtimmen-neşê'. 'İnne
Rabbeke Ḥakîmun 'Alîm (83) Ve vehebnê lehû 'İs-
ḥâk̇a ve Ye'-k̇ûb; küllen hedeynê; Ve Nûḥan hedeynê
min-k̇ablu ve min-Ẓürriyye-ti-hî Dêvûde ve Süley-
mêne ve 'Eyyûbe ve Yûsufe ve Mûsê ve Hêrûn;
ve ke-ẓêlike neczil-Muḥsinîn (84) Ve Zekeriyyê
ve Yeḥyê ve 'Îsê ve 'İl-yês. Küllum-mineṣ-Ṣâliḥîn
(85) Ve 'İs-mê-'île vel-Ye-se'a ve Yûnuse ve Lûṭâ;
ve küllen-feḍḍalnê 'alel-'â-lemîn (86) Ve min 'êbê-
'ihim ve ẓür-riyyêtihim ve 'iḣvêni-him; vecte-
beynêhum ve hedeynêhum 'ilê Ṣırâṭim-Müstek̇îm
(87) Ẓêlike Hude-LLâhi yehdî bihî meny-yeşê-'u
min 'ibêdih. Ve lev 'eşrak̇û leḥabiṭa 'anhum-mê
kênû ye'-melûn (88) 'Ulê-'ikel-leẓîne 'êteynê-humul-
Kitêbe vel-Ḥuk-me ven-Nubuvveh. Fe'iny-yekfur
bihê hê-'ulê-'i fek̇ad vekkelnê bihê k̇avmel-
leysû bihê bi-Kêfirîn (89) 'Ulê-'ikel-leẓîne hede-
LLêhu febi-hudê-hu-muk̇tedih. K̇ul-lê 'es-'elukûm
'aleyhi 'ecrâ; 'in huve 'illê Ẓikrâ lil-'âlemîn (90)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

En'âm Sûresi

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِه۪ٓ اِذْ قَالُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى
بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍۜ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذ۪ي جَٓاءَ بِه۪ مُوسٰى نُورًا وَهُدًى
لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاط۪يسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَث۪يرًاۚ وَعُلِّمْتُمْ
مَا لَمْ تَعْلَمُٓوا اَنْتُمْ وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬كُمْۜ قُلِ اللّٰهُۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ ف۪ي خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذ۪ي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَالَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ
يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُو۫حِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ
وَمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُۜ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظَّالِمُونَ
ف۪ي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُٓوا اَيْد۪يهِمْۚ اَخْرِجُٓوا اَنْفُسَكُمْۜ
اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ
الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيَاتِه۪ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادٰى
كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَٓاءَ ظُهُورِكُمْۚ
وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَٓاءَكُمُ الَّذ۪ينَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ ف۪يكُمْ شُرَكٰٓؤُاۜ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

اِنَّ اللّٰهَ

91— Yahûdiler, Allah'ın kadrini gereği gibi bilemediler. Çünkü, ''Allah, hiçbir insana bir şey indirmedi.'' dediler. De ki: ''Mûsa'nın insanlara bir nûr ve hidâyet olmak üzere getirdiği o kitabı kim indirdi? Siz onu parça parça kâğıtlar haline koyup **(hesabınıza geleni)** açıklıyor; çoğunu da gizliyorsunuz. Sizin bilmediğiniz atalarınızın da bilmediği şeyler, size öğretilmiştir. **(Resûlüm)** sen, ''Allah'' de, sonra bırak onları, daldıkları batakta oynayadursunlar.

92— İşte bu da bizim indirdiğimiz bir kitap. Mübarek, feyizli ve kendinden önceki **(Tevrat ve İncil'i)** kitapları tasdik edicidir. Biz onu bir de Mekke halkını ve çevresinde olanları uyarasın diye indirmişizdir. Âhirete iman edenler, ona da inanırlar. Hem onlar namazlarına da devam ederler.

93— Allah'a yalan iftira edenden, yahut kendisine bir şey vahy olunmadığı halde, ''Bana vahy olundu.'' diyenden; bir de, ''Allah'ın indirdiği âyetler gibi ben de indireceğim'' diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Zalimler ölüm halinde can çekişirken, melekler de ellerini uzatmış, ''Çıkarın canlarınızı! Allah'a karşı hak olmayanı söylemenizden ve onun âyetlerine karşı büyüklük taslamanızdan ötürü bugün alçaklık azabı ile cezalandırılacaksınız!'' **(derken)** onları bir görsen! **(şaşar kalırdın).**

94— **(Dirildikleri vakit onlara şöyle denilir):** '' And olsun ki bize, ilk defa yarattığımız gibi, teker teker geldiniz. Size verdiğimiz malı, mülkü arkanızda bıraktınız. Hani yaratmakta Allah'a ortak koştuğunuz şefaatçılarınızı yanınızda görmüyoruz. Aranızdaki **(bağlar)** paramparça koptu. Ve o umduklarınızın hepsi sizden kaybolup gitti!''.

ḍ = ض
ṡ = ث
ş = ص
ḥ = ح
'En-ʿâm
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mê ḳaderu-LLâhe ḥaḳḳa ḳadri-hî 'iẕ ḳâlû mê
'enzele-LLâhu ʿalê be-şerimmin-şey'. Ḳul men
'enzelel-Kitêbel-leẕî cê-'e bihî Mûsê Nûranv-ve
Hudel-linnêsi tec-ʿalûnehû ḳarâṭîse tubdû-nehê ve
tuḣfûne keṡîrâ. Ve ʿullim-tum-mê lem teʿ-lemû 'en-
tum ve lê 'êbê-'uküm. Ḳuli-LLêhu ṡümme ẕerhum fî
ḣav-ḍihim yel-ʿabûn (91) Ve hêẕê Kitêbun 'enzel-nêhu
Mubê-raküm-Muṣad-diḳulleẕî beyne yedeyhi ve li-
tunẕira 'Ümmel-Ḳurâ ve men ḥav-lehê. Velleẕîne yu'-
minûne bil-'Êḣirati yu'minûne bihî ve hum ʿalê Ṣalê-
tihim yuḥâ-fiẓûn (92) Ve men 'eẓlemu mimmenif-terâ
ʿale-LLâhi keẕiben 'ev ḳâle 'ûḥi-ye 'ileyye ve lem
yûḥa 'ileyhi şey-'unv-ve men-ḳâle se-'un-zilu miṡle
mê 'enzele-LLâh? Ve lev terâ 'iẕiẓẓâli-mûne fî
gamerâtil-mevti vel-melê-'iketu bêsiṭû 'eydîhim; 'eḣ-
ricû 'enfu-seküm. 'Elyevme tuc-zevne ʿaẕêbel-hûni
bimê küntum teḳûlûne ʿale-LLâhi gayral-ḥaḳḳi ve
küntum ʿan 'Êyêtihî testek-bi-rûn (93) Ve leḳad ci'-
tumûnê furâdê kemê ḣaleḳnêküm 'evvele merratinv-
ve terak-tum-mê ḣav-velnêküm ve-râ'e ẓuhûriküm; ve
mê nerâ me-ʿaküm şufe-ʿâ-'ekümul-leẕîne ze-ʿamtum
'en-nehum fîküm şura-kê'. Le-ḳatteḳaṭṭa-ʿa bey-ne-
küm ve ḍalle ʿanküm-mê küntum tez-ʿumûn (94)

En'âm Sûresi

إِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰىۜ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْاِصْبَاحِۚ
وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًاۜ ذٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذٖي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا
فٖي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾
وَهُوَ الَّذٖٓي اَنْشَاَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌۜ
قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذٖٓي اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ
مَٓاءًۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ
مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًاۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ
مِنْ اَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍۜ اُنْظُرُٓوا
اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَٓا اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكُمْ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَٓاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ
بَنٖينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾
بَدٖيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اَنّٰى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
صَاحِبَةٌۜ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿١٠١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

95— Şüphesiz ki Allah, tohumları ve çekirdekleri yarandır. Ölüden diriyi çıkarır. Diriden ölüyü çıkaran da O'dur **(yumurtadan canlı tavuk, canlı tavuktan yumurta çıkarır).** İşte size söylüyorum! Allah budur. O halde **(imandan)** nasıl çevriliyorsunuz?

96— Sabahı **(gece karanlığından)** yaran O'dur. Geceyi istirahat için, güneşle ay'ı da vakitlerin hesabı için yaratmıştır. İşte, bütün bunlar güçlü, bilici Allah'ın takdiridir.

97— Karanın ve denizin karanlıklarında kendileri ile yolunuzu bulasınız diye sizin için yıldızları yaratan O'dur. Gerçekten biz, bu alâmetleri, bilenler için açıkladık.

98— Sizi tek bir nefisten yaratan O'dur. Bir müstekar **(rahimde kalma yeri)**, bir de emanet olarak kalacak **(baba sulbü hali)** vardır. Biz, bu âlametleri anlayan kimselere açıkladık.

99— Gökten su indiren de O'dur. Onunla her çeşit bitkiyi çıkardık. Ve o bitkiden bir yeşillik çıkardık. Ondan birbiri üzerine binmiş tâneler çıkarıyoruz. Hurma ağacının tomurcuklarından birbirine yakın salkımlar, üzümlerden bağlar, **(yaprakları)** birbirine benzer **(meyveleri)** benzemez zeytin ve nar ağaçları bitirdik. Her birinin meyvelerine bakın! Bir, ilk meyve verdiği vakit, bir de olgunlaştığında bakın. Şüphesiz bu size gösterilenlerde iman edenler için birçok ibretler vardır.

100— Böyle iken, tuttular Allah'a cinleri ortak koştular. Halbuki onları da Allah yaratmıştır. Bir de bilgileri olmadığı halde Allah'ın oğulları ve kızları olduğunu uydurdular. **(Uzeyr Allah'ın oğlu, melekler Allah'ın kızlarıdır dediler),** Allah, onların bu nitelemelerinden münezzeh ve yücedir.

101— Göklerin ve yerin yaratıcısı O'dur. O'nun nasıl çocuğu olabilir ki, eşi de yoktur. Her şeyi yaratmıştır ve O, her şeyi hakkıyla bilendir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح

En-'âm

ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ِ (كسرة)
u, ü	= ُ (ضمة)
e, a	= َ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'İnne-LLâhe fêli-ḳul-ḥabbi ven-nevê. Yuḣ-ricul-ḥayye minel-meyyiti ve Muḣ-ricul-meyyiti minel-ḥayy. Ẓêlikümu-LLâhu fe-'ennê tu'-fe-kûn (95) Fêliḳul-'iṣbêḥ; ve ce'alel-leyle sekenenv-veş-şemse vel-ḳamera ḥusbênê; ẓêlike teḳ-dîrul-'Azîzil-'Alîm (96) Ve Huvel-leẓî ce-'ale lekü-mun-nucûme li-teh-tedû bihê fî ẓulumêtil-berri vel-beḥr; ḳad feṣṣal-nel-'Êyêti liḳavminy-ye'-le-mûn (97) Ve Huvel-leẓî 'enşe'eküm-min-nef-sinv-vêḥidetin-femüste-ḳarrunv-ve müstev-de'; ḳad feṣṣalnel-'Êyêti li-ḳavminy-yef-ḳahûn (98) Ve Huvel-leẓî 'enzele mines-semê-'i mê-'ê; fe'eḣ-ra-cnê bihî nebête külli şey-'in-fe-'eḣ-racnê minhu ḣaḍiran-nuḣricu minhu ḥabbem-muterâkibê; ve minen-neḣli min-ṭal-'ihê ḳin-vênun-dêniyetunv-ve cennêtim-min 'e'-nêbinv-vez-zeytûne ver-rummêne muş-tebi-henv-ve gayra mute-şêbih. 'Unẓurû 'ilê ṡemerihî 'iẓê 'eṡmera ve yen-'ih. 'İnne fî ẓêliküm le-'Êyêtil-li-ḳavminy-yu'-minûn (99) Ve ce-'alû li-LLêhi şurakê-'elcinne ve ḣale-ḳahum ve ḣaraḳû lehû benîne ve benêtim-big-ayri 'ilm. Sübḥânehû ve te-'âlê 'ammê yeṣıfûn (100) Bedî-'us-semêvêti vel-'erḍ; 'Ennê yekûnu lehû veledünv-ve lem tekül-lehû ṣâḥibeh? Ve ḣaleḳa külle şey', ve Huve bi-külli şey-'in 'Alîm (101)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

En'âm Sûresi

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ
وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَاءَكُمْ
بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا
أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا
دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾
وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا
قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا
بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَلَوْ أَنَّنَا

102—İşte **(size bu sıfatlarla işaret edilen)** Allah, Rabbinizdir. Ondan başka hiçbir İlâh yoktur. O, her şeyin yaratanıdır. Şu halde O'na kulluk edin. O, her şey üzerine vekildir.

103— Gözler O'nu idrak edemez. **(göremez)** Ama O, gözleri idrak eder. **(görür)** O, latif **(ve lutûf sahibi)**'dir, **(her şeyden)** haberdardır.

104— Size Rabbinizden, basiretler **(gönül gözleri, hakikati idrak etme kabiliyetleri)** geldi. Artık kim **(hakkı)** görürse kendine, kim de körlük ederse kendi aleyhinedir. Ben, sizin üzerinize muhafız değilim.

105— Biz, âyetleri böyle çeşitli şekillerde açıklıyoruz ki hem **(o Mekkeli nankörler)**, "Sen ders almışsın." desinler, hem de onu anlayanlara açıklayalım.

106— Sen Rabbin tarafından sana vahy olunana uy O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Allah'a ortak koşanlardan yüz çevir!

107— Eğer Allah dileseydi, onlar müşrik olmazlardı. Biz, seni, onların üzerine bekçi koymadık. Sen onlara vekil de değilsin!

108— Müşriklerin Allah'dan başka taptıkları şeylere sövmeyin ki, onlar da cahillikle ileri giderek Allah'a sövmesinler. Böylece her ümmete yaptıkları işi süslemişizdir. Sonunda dönüşleri Rablerinedir. O da kendilerine neler yaptıklarını haber verecektir.

109— Bir de olanca kuvvetleriyle Allah'a yemin ettiler ki, eğer kendilerine bir mûcize gelirse, mutlaka ona inanacaklarmış. De ki: "Mûcizeler ancak Allah'ın katındadır. Siz ne bileceksiniz ki, mûcize gelmiş olsa yine ona inanmayacaklardır."

110— İlkin buna iman etmedikleri gibi **(bundan sonrakine de inanmazlar).** Biz onların kalblerini ve gözlerini ters çeviririz. Ve kendilerini bırakıveririz de azgınlıkları içinde bocalayıp giderler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح

En-'âm

ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ẓêlikümu-LLâhu Rabbuküm! Lê 'ilêhe 'illê Hû, Ḣâliḳu
külli şey-'in fe'budûh; ve Huve 'alê külli şey-'inv-
Vekîl (102) Lê tudri-kühul-'ebṣâru ve Huve yudrikül-
'ebṣâr; ve Huvel-Leṭîful-Ḣabîr (103) Ḳad cê-'eküm-
beṣâ-'iru mir-Rabbi-küm; femen 'ebṣara feli-nefsih; ve
men 'ami-ye fe-'aleyhê; ve mê 'ene 'aleyküm-bi-ḥafîẓ
(104) Ve keẓêlike nuṣarriful-'Êyêti ve li-yeḳûlû deraste
ve linu-beyyi-nehû li-ḳavminy-ye'-lemûn (105)
'İtte-bi' mê 'ûḥi-ye 'ileyke mir-Rabbik; Lê 'ilêhe
'illê Hû; ve 'e'-riḍ 'anil-muş-rikîn (106) Ve lev
şê-'e-LLâhu mê 'eşrakû; ve mê ce'alnêke 'aley-
him ḥafîẓâ, ve mê 'ente 'aleyhim-bi-vekîl (107) Ve lê
tesübbul-leẓîne yed-'ûne min-dûni-LLêhi feyesübbu-
LLêhe 'advem-bi-gayri 'ilm. Keẓêlike zeyyennê
likülli 'ümmetin 'amelehum. Ṡümme 'ilê Rabbihim-
merci-'uhum feyunebbi-'uhum-bimê kênû ye'-melûn
(108) Ve 'eḳ-semû bi-LLêhi cehde 'ey-mênihim le-'in-
cê'et-hum 'Êyetul-le-yu'-minunne bihê. Ḳul 'innemel-
'Êyêtu 'inde-LLâhi ve mê yuş-'iruküm 'ennehê 'iẓê
cê'et lê yu'-minûn (109) Ve nuḳallibu 'ef-'idetehum ve
'ebṣârahum kemê lem yu'-minû bihî 'evvele merratinv-
ve neẓeruhum fî ṭugyê-nihim ye'-mehûn (110)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَا اِلَيْهِمُ الْمَلٰئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا
عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
شَيَاطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ
غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ
﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰى اِلَيْهِ اَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ
وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ
اَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
وَالَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ اَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ
بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
﴿١١٥﴾ وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ
هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوا
مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

111— Biz onlara **(diledikleri gibi)** melekleri de indirsek, kendileri ile ölüler de konuşsa ve bütün varlıkları takım takım karşılarına toplasak **(da senin doğruluğuna şâhidlik etseler),** yine iman edecek değillerdi. Meğer ki, Allah dilemiş olsun. fakat onların çoğu **(bu hakikati)** bilmezler.

112— Böylece biz her peygambere, insan ve cin şeytanlarını düşman yapmışızdır. Bunlar, aldatmak için birbirlerine **yaldızlı sözler** fısıldarlar. Eğer Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Öyleyse, onları, uydurduklarıı yalanlarla başbaşa bırakıver.

113— Bir de o lâfa, âhirete inanmayanların kalbleri meyletsin, ondan hoşlansınlar ve kazanmakta oldukları günahı kazansınlar **(da cezasını çeksinler)** diye öyle yaparlar.

114— De ki: ''Allah size kitabı ayrıntıları ile indirmişken, ben Allah'dan başka hakem mi arayacağım?''. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler de bilirler ki, bu Kur'ân, Rabbinden hak olarak indirilmiştir. Şu halde, sakın şüphe edenlerden olma!.

115— Rabbinin kelimesi **(emir ve yasakları)**, doğruluk ve adaletçe tamamdır. Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. İşiten O, hakkıyle bilen O'dur.

116— Eğer yeryüzündeki insanların çoğuna uyarsan, seni, Allah yolundan saptırırlar. Onlar, ancak zan ardından yürürler ve onlar, sadece saçmalarlar.

117— Şüphesiz Rabbin, yolundan sapanları en iyi bilendir. Doğru yolda olanları da en iyi bilicidir.

118— O halde Allah'ın âyetlerine inanan mü'minler iseniz, besmele ile kesilen hayvanlardan yeyin.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح

'En-'âm

ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= و
'ey	= أي
yê	= يا

ve lev 'ennenê nezzelnê 'iley-himul-melê-'ikete
ve kellemehumul-mevtê ve ḥaşer-nê 'aleyhim
külle şey-'in-k̇ubulem-mê kênû li-yu'-minû
'illê 'eny-yeşê-'e-LLâhu ve lêkinne 'ekṡerahum
yec-helûn (111) Ve keẓêlike ce-'alnê likülli ne-
biyyin 'adüv-ven-şeyê-ṭînel-'insi vel-cinni yûḥî
be'-ḍuhum 'ilê be'-ḍin-zuḣrufel-k̇avli gurûrâ. Ve
lev şê-'e Rabbuke mê fe'alûhu feẓerhum ve mê
yefterûn (112) Ve li-teṣgâ 'iley-hi 'ef-'idetul-leẓîne
lê yu'-minûne bil-'Êḣirati ve liyer-ḍavhu ve li-
yek̇terifû mê hum-muk̇terifûn (113) 'Efe-gayra-LLâhi
'ebtegî ḥakemenv-ve Huvel-leẓî 'en-zele 'iley-kümul-
Kitêbe mu-feṣṣalê? Velleẓîne 'êteynêhumul-Kitêbe
ye'-lemûne 'ennehû mu-nez-zelum-mir-Rabbike bil-
ḥak̇k̇i felê tekûnenne minel-mumterîn (114) Ve temmet
Kelimetu Rab-bike ṣıdk̇anv-ve 'adlê; lê mubeddile
li-Kelimê-tih; ve Huves-Semî-'ul-'Alîm (115) Ve
'in-tuṭi' 'ekṡera men-fil-'erḍi yuḍil-lûke 'an-Sebîli-
LLêh. 'İny-yettebi-'ûne 'il-leẓẓanne ve 'in hum 'illê
yeḣruṣûn (116) 'İnne Rabbeke Huve 'e'-lemu meny-
yeḍillu 'an-Sebîlih; ve Huve 'e'-lemu bil-Muhte-
dîn (117) Fe-külû mimmê ẓükiras-mu-LLâhi
'aleyhi 'in-kün-tum-bi-'Êyêtihî Mu'-minîn (118)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

En'âm Sûresi

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ وَاِنَّ كَث۪يرًا
لَيُضِلُّونَ بِاَهْوَٓائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَد۪ينَ
﴿١١٩﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ
اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهُ لَفِسْقٌ وَاِنَّ الشَّيَاط۪ينَ لَيُوحُونَ اِلٰٓى
اَوْلِيَٓائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ
﴿١٢١﴾ اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْش۪ي بِه۪
فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا
كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِر۪ينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلْنَا ف۪ي كُلِّ قَرْيَةٍ اَكَابِرَ مُجْرِم۪يهَا لِيَمْكُرُوا ف۪يهَا
وَمَا يَمْكُرُونَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا
جَٓاءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَٓا اُو۫تِيَ رُسُلُ
اللّٰهِ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُص۪يبُ الَّذ۪ينَ اَجْرَمُوا صَغَارٌ
عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَد۪يدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

فَمَنْ

119— O, size kendisine kesin olarak çaresiz ve muhtaç bulunduklarınız hariç olmak üzere, neleri haram kıldığını ayrı ayrı bildirmişken, besmele ile kesilen hayvanlardan ne diye yemeyeceksiniz? Gerçekten birçokları, bildiklerinden değil, **(nefsânî)** hevâları ile **(halkı)** iyiden iyiye saptırıyorlar. Hiç şüphe yok ki, Rabbin sınırı aşanları en iyi bilendir.

120— Günahın açığını da, gizlisini de bırakın! Çünkü günah kazananlar, yarın kazandıklarının cezasını göreceklerdir.

121— Kesilirken üzerine besleme çekilmemiş hayvandan yemeyin! Çünkü onu yemek fâsıklıktır. **(yoldan çıkmaktır)** Doğrusu şeytanlar, sizinle mücadele etmek için, kendi dostlarına telkinde bulunurlar. Eğer onlara itaat ederseniz, muhakkak siz de müşrik olursunuz.

122— Bir ölüyken dirilttiğimiz **(yani kâfir iken hidâyet verdiğimiz)** ve kendisine, insanlar arasında yürüyeceği bir nur ihsan ettiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp bir türlü çıkamayan gibi olur mu hiç? İşte kâfirlere yaptıkları işler böyle yaldızlı gösterilmektedir.

123—böylece her kentin suçlularını büyük **(sanılmış)** kimseler yaptık ki, orada hile yapsınlar. Halbuki onlar, hileyi ancak kendilerine yapıyorlar. Ama farkında değillerdir.

124— Onlara bir âyet geldiği vakit, ''Allah'ın peygamberlerine verdiği risâlet, aynen bize de verilmedikçe aslâ iman edemeyiz!'' dediler. Allah, risâletini nereye vereceğini çok iyi bilir. Hilekârlıklarından dolayı suç işleyenlere, yarın, Allah katında hem aşağılık, hem de pek şiddetli azap dokunacaktır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
'En-ʿâm
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mê leküm 'ellê te'külû mimmê ẓükiras-mu-LLâhi
ʿaleyhi ve k̇ad feṣṣale lekümmê ḥarrame ʿaley-küm
'illê meḍṭu-rirtum 'ileyh? Ve 'inne keṡî-ral-le-yuḍil-
lûne bi-'ehvê-'ihim-bi-gayri ʿilm. 'İnne Rab-beke Huve
'eʿ-lemu bil-muʿtedîn (119) Ve ẓerû ẓâhiral-'iṡmi ve
bêṭineh; 'innel-leẓîne yeksibû-nel-'iṡme se-yuczevne
bimê kênû yek̇terifûn (120) Ve lê te'-külû mim-mê lem
yuẓ-keris-mu-LLâhi ʿaleyhi ve 'innehû le-fisk̇. Ve
'inneş-şe-yêṭîne le-yû-ḥûne 'ilê 'evli-yê'ihim li-yucê-
dilûküm. Ve 'in 'eṭaʿ-tumûhum 'innekümlemuş-rikûn
(121) 'Eve-men-kêne meyten-fe-'eḥyey-nêhu ve ce-ʿalnê
lehû Nûrany-yemşî bihî fin-nêsi kemem-meṡeluhû
fiz̤ulu-mêti leyse bi-ḣâri-cim-minhê? Keẓê-like
zuy-yine lil-kêfirîne mê kê-nû yeʿmelûn (122) Ve keẓê-
like ce-ʿalnê fî külli k̇ar-yetin 'ekêbira mucrimîhê li-
yemkürû fîhê; ve mê yemkürûne 'illê bi-'enfusihim
ve mê yeş-ʿurûn (123) Ve 'iẓê cê-'et-hum 'Êyetun-k̇âlû
len-nu'-mine ḥattê nu'-tê miṡle mê 'ûtiye rusü-lu-
LLêh. 'E-LLâhu 'eʿ-lemu ḥayṡü yec-ʿalu Risêleteh.
Se-yuṣî-bul-leẓîne 'ecramû ṣagârun ʿinde-LLâhi
ve ʿaẓêbun-şedî-düm-bimê kênû yemkü-rûn (124)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

En'âm Sûresi

فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِۚ وَمَنْ
يُرِدْ اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقاً حَرَجاً كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَٓاءِۜ
كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهٰذَا صِرَاطُ
رَبِّكَ مُسْتَق۪يماًۜ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾
لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَم۪يعاًۚ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْاِنْسِۚ وَقَالَ
اَوْلِيَٓاؤُ۬هُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَٓا اَجَلَنَا
الَّذ۪ٓي اَجَّلْتَ لَنَاۜ قَالَ النَّارُ مَثْوٰيكُمْ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا
اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّ رَبَّكَ حَك۪يمٌ عَل۪يمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذٰلِكَ نُوَلّ۪ي
بَعْضَ الظَّالِم۪ينَ بَعْضاً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَا مَعْشَرَ
الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
اٰيَات۪ي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَاۜ قَالُوا شَهِدْنَا
عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلٰٓى
اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِر۪ينَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ اَنْ لَمْ يَكُنْ
رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

125— Allah, kime hidâyet vermeyi dilerse, onun gönlünü İslâm'a açar. Kimi de sapıklıkta bırakmak isterse, onun kalbini öyle daraltır, sıkıştırır ki, öfkesinden göğe tırmanacak sanırsın. Allah, iman etmeyenlerin üzerinde pisliği böyle bırakır.

126— Bu **(İslâm dini)** ise, Rabbinin doğru yoludur. Gerçekten biz, âyetleri düşünen bir kavim için beyan ettik.

127— Onlar için Rableri katında selâmet yurdu **(cennet)** vardır ve yapmakta oldukları **(hayırlı amelleri)** sebebiyle, onların velileri Allah'dır.

128— O gün, onların hepsini bir araya toplayacak ve, "Ey cinler cemaati! insanlarla hakikaten çok uğraştınız!" diye seslenecek. Cinlerin insanlardan olan dostları da, "Ey Rabbimiz! Biz, birbirimizden faydalandık ve bizim için takdir buyurduğun ecele **(kıyamet gününe)** erdik," diyecekler. Buyuracak ki: "Allah'ın **(bağışlamayı)** diledikleri hariç olmak üzere, içinde ebedî kalıcı olduğunuz yeriniz ateştir. Şüphesiz Rabbin hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

129— İşte biz, zalimlerin bazısını, kazandıkları **(günahlar)** sebebiyle, bazısına böyle dost ederiz.

130— Ey insan ve cin toplulukları! İçinizden, size benim âyetlerimi anlatan ve bugününüzün gelip çatacağını haber veren peygamberler gelmedi mi? **(denilecek. Onlar da),** "Biz kendi aleyhimize şâhidlik ediyoruz" diye cevap verecekler. Dünya hayatı onları aldattı da, kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerine kendileri şâhid oldular.

131— Bu **(peygamber gönderme işi)** şunun içindir ki: Memleketleri, ahalisi habersiz iken, zulümleri sebebiyle Rabbim helâk edici değildir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح

'En-'âm

ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Fe-meny-yuridi-LLêhu 'eny-yehdi-yehû yeş-raḥ ṣad-
rahû lil-'İslêm; ve meny-yu-rid 'eny-yuḍil-lehû yec-
'al ṣad-rahû ḍayyiḱan ḥaracen-ke-'ennemê yeṣṣa'-
'adü fis-semê'. Keẕêlike yec-'alu-LLâhur-ri-cse
'alel-leẕîne lê yu'-minûn (125) Ve hêẕê Şırâṭu Rabbike
Müste-ḱîmê; ḱad feṣṣalnel-'Êyêti li-ḱav-miny-
yeẕẕek-kerûn (126) Lehum Dêrus-Selêmi 'inde
Rabbihim ve Huve Veliyyu-hum-bimê kênû ye'melûn
(127) Ve Yevme yeḥ-şuruhum cemî-'â; yê-me'şeral-
cinni ḱadis-tekṡertum-minel-'ins. Ve ḱâle 'ev-liyê-
'uhum-minel-'insi Rabbenes-temte-'a be'-ḍunê
bi-be'-ḍinv-ve beleg-nê 'ecele-nelleẕî 'eccelte lenê;
ḱâ-len-Nêru meṡ-vêküm ḣâlidîne fîhê 'illê mê şê'e-
LLêh. 'İnne Rabbeke Ḥakîmun 'Alîm (128) Ve keẕê-
like nuvellî be'ḍaẕ-ẕâli-mîne be'-ḍam-bimê kênû
yek-sibûn (129) Yê-me'-şeral-cinni vel-'insi 'elem
ye'-tiküm rusülum-minküm yeḱuṣ-ṣûne 'aleyküm
'Ê-yêtî ve yunẕi-rûneküm liḱâ-'e yev-miküm hêẕê?
Ḱâlû şe-hidnê 'alê 'enfusinê ve garrat-humul-
ḥayêtud-dünyê ve şe-hidû 'alê 'enfu-sihim 'ennehum
kênû Kêfi-rîn (130) Ẓêlike 'ellem yekür-Rabbuke
muh-likel-ḱurâ bi-ẓulminv-ve 'ehlu-hê gâfi-lûn (131)

En'âm Sûresi

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ اِنْ يَشَاْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَٓاءُ
كَمَٓا اَنْشَاَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ اِنَّ
مَا تُوعَدُونَ لَاٰتٍ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا قَوْمِ
اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنّ۪ي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَص۪يبًا
فَقَالُوا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَٓائِنَا
فَمَا كَانَ لِشُرَكَٓائِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ وَمَا كَانَ
لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَٓائِهِمْ سَٓاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَث۪يرٍ مِنَ
الْمُشْرِك۪ينَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَٓاؤُهُمْ
لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ د۪ينَهُمْ وَلَوْ شَٓاءَ
اللّٰهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَقَالُوا

132— Herkes için, yaptıklarına göre dereceler vardır. Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir.

133— Rabbin ganîdir, **(hiç bir şeye muhtaç değildir.)** rahmet sahibidir. Dilerse **(ey Mekkeliler)** sizi yok eder de, arkanızdan yerinize dilediği kimseleri getirir. Nasıl ki, sizi de başka bir kavmin neslinden meydana getirdi.

134— Size va'dedilen muhakkak başınıza gelecektir. Siz onun önüne geçemezsiniz.

135— De ki: ''Ey kavmim! Bütün kuvvetinizle yapacağınızı yapın. Ben **(vazifemi)** yapıcıyım. Yakında bileceksiniz ki, dünya evinin sonu **(olan cennet)** kimin olacak? Hiç şüphe yok ki, zalimler kurtuluşa eremezler.

136— Tuttular Allah'ın yarattığı ekin ve hayvanlardan ona pay ayırdılar ve akıllarınca, ''Bu Allah'ın, bu da Allah'a ortak koştuğumuz putların.'' dediler. Ama putlar için olan Allah tarafına ulaşmaz. Allah için olan ise putların tarafına ulaşır. Ne kötü hüküm veriyorlardı!

137— Yine bunun gibi, müşriklerden çoğuna, evlâtlarını öldürmeyi de, taptıkları ortakları **(cinler)** iyi bir şey gibi gösterdi. amaçları hem onları yok etmek, hem de dinlerini karmakarışık etmekti. Eğer Allah dileseydi bunu yapamazlardı. O halde onları uydurdukları yalanlarla başbaşa bırak **(da, ne halleri varsa görsünler)!**

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح

En-'âm

ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
'	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)

'ev	أو
ve	و
'ey	أي
yê	يا

Ve li-küllin-deracêtum-mimmê 'amilû; ve mê
Rabbuke bi-gâ-filin 'ammê ye'-melûn (132) Ve
Rabbukel-Ganiyyu Ẓür-Raḥmeh; 'iny-yeşe' yu-
ẓhibküm ve yes-teḣ-lif mim-be'diküm-mê ye-şê-'u
kemê 'enşe-'eküm-min-ẓürriy-yeti ḳavmin 'êḣarîn
(133) 'İnne mê tû-'adûne le'êtinv-ve mê 'entum-bi-
mu'cizîn (134) Ḳul yê-ḳavmi'-melû 'alê mekê-netiküm
'innî 'âmil; fe-sevfe te'-lemûne men-tekûnu lehû
'Âḳibe-tud-dêr; 'innehû lêyuf-liḥuẕ-ẕâlimûn (135)
Ve ce-'alû li-LLêhi mimmê ẕera-'e minel-ḥarṡi vel-
'en'âmi neṣî-ben-fe-ḳâlû hêẓê li-LLêhi bize'-mihim
ve hêẓê li-şura-kê-'inê! Femê kêne li-şura-kê-'ihim
felê yeṣılu 'ile-LLâh; ve mê kêne li-LLêhi fe-huve
yeṣılu 'ilê şura-kê-'ihim! Sê-'e mê yeḥ-kümûn
(136) Ve keẓê-like zey-yene likeṡîrim-minel-muş-
rikîne ḳatle 'ev-lêdihim şura-kê'uhum li-yurdûhum
ve li-yel-bisû 'aley-him dînehum. Ve lev şê-'e-
LLêhu mê fe-'alûhu feẓerhum ve mê yef-terûn (137)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَقَالُوا هٰذِهِ اَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا اِلَّا مَنْ
نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَاَنْعَامٌ
لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا وَاِنْ يَكُنْ
مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ
اِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا
اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ
افْتِرَاءً عَلَى اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾
وَهُوَ الَّذِي اَنْشَاَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ
مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ اِذَا اَثْمَرَ وَاٰتُوا
حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾
وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

حزب ٢

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

138—Onlar, bâtıl inançları ile dediler ki: "Bu hayvanlarla ekinler haramdır. Onları bizim dilediğimiz kimselerden başkası yiyemez. Şu hayvanların sırtları **(na binilmesi)** haram edilmiştir." Diğer birtakım hayvanların ise **(keserken)** üzerine besmele çekmezler. Hep bunları, **(Allah'ın emri diye),** Allah'a iftira ederek yaparlar. Yaptıkları iftira yüzünden yakında Allah, cezalarını verecektir.

139— Bir de dediler ki: "Bu davarların karınlarında bulunan yavrular sırf bizim erkeklerimize hastır Kadınlarımıza haram edilmiştir. Eğer yavru ölü doğarsa,erkek ve kadınlarımız onu yemekte ortaktırlar". Allah, bu şekildeki nitelendirmelerinin cezasını yakında verecektir. Muhakkak ki O, hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

140— Bilgisizlik yüzünden budalaca çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine verdiği rızkı, Allah'a iftira ederek haram sayanlar muhakkak ziyana uğramışlardır. Bunlar gerçekten sapmışlar ve doğru yolu bulamamışlardır.

141— O çardaklı ve çardaksız bağları, tadları muhtelif farklı, ekinleri, birbirine benzer ve benzemez halde zeytinleri, narları, meydana getiren O'dur. Her biri mahsûl verdiği vakit mahsûlünden yeyin. Hasad günü de sadakasını verin. İsraf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

142—Hayvanlardan yük taşıyanı ve tüyünden döşek yapılanı yaratan da O'dur. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yeyin. Fakat şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için açık bir düşmandır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
'En-'âm
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
' = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê , â = ا
Harekeler
i, ı = (كسره)
u, ü = (ضمه)
e, a = (فتحه)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve ḳâlû hê-ẕihî 'en-'âmunv-ve ḥarŝün ḥicr. Lê yeṭ-
'amuhê 'illê men-neşê-'u bize'-mihim ve 'en-'âmun
ḥurri-met ẓuhûruhê ve 'en-'âmul-lê yeẕ-kürûnes-me-
LLêhi 'aley-hef-tirâ'en 'aleyh; se-yeczîhim-bimê kênû
yef-terûn (138) Ve ḳâlû mê fî bu-ṭûni hêẕi-hil-'en-'âmi
ḣâ-lişatulli-ẕükû-rinê ve mu-ḥar-ramun 'alê 'ezvê-
cinê; ve 'iny-yeküm-mey-teten-fe-hum fîhi şura-kê'.
Se-yec-zîhim veṣ-fehum; 'innehû Ḥakîmun 'Alîm
(139) Ḳad ḣasiral-leẕîne ḳatelû 'evlê-dehum sefe-hem-
bigayri 'ilminv-ve ḥarramû mê razeḳa-humu-LLâhuf-
tirâ-'en 'ale-LLâh. Ḳad ḍallû ve mê kênû muh-tedîn
(140) ۞ Ve Hu-velleẕî 'en-şe-'e cennê-tim-me'-rû-
şêtinv-ve gayra me'-rû-şêtinv-ven-neḣle vezzer-'a
muḣ-telifen 'uküluhû vez-zey-tû-ne ver-rummêne
muteşê-bihenv-ve gayra mute-şêbih; külû min-
ṡemeri-hî 'iẕê 'eṡmera ve 'êtû ḥakḳahû yevme ḥaṣâdih.
Ve lê tusrifû; 'innehû lê yuḥibbul-müsrifîn (141) Ve
minel-'en-'âmi ḥamû-letenv-ve ferşê. Külû mimmê
razeḳa-kümu-LLâhu ve lê tettebi-'û ḣuṭuvêtiş-
Şey-ṭân; 'in-nehû leküm 'adüv-vum-mu-bîn (142)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

En'âm Sûresi

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ
آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ
آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ
بِهَٰذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ
النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ
إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ
فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ
هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ ۖ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا
عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ
مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فَإِنْ

143— Sekiz çift **(hayvan yarattı)**. Koyundan **(erkek ve dişi olmak üzere)** iki, keçiden de iki. De ki: "Allah, **(koyunla keçiden)** iki erkeği mi haram kıldı, yoksa iki dişiyi mi? Yahut bu iki dişinin rahimlerinin ihtiva ettiklerini mi? Eğer doğru söylüyorsanız, bana bir bilgiye dayanarak haber verin!".

144— Deveden de iki, sığırdan da iki çift yarattı. De ki: "Allah, iki erkeği mi haram kıldı, yoksa iki dişiyi mi? Yahut bu iki dişinin rahimlerinin, ihtiva ettiklerini mi? Yoksa Allah, size bunu **(haram kılmayı)** tavsiye ettiği zaman, siz orada şâhid mi oldunuz?". Hiçbir ilim olmaksızın insanları saptırmak için, uydurduğu yalanı Allah'a dayandırandan daha zalim kim olabilir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğu doğru yola iletmez.

145— De ki: "Ben, bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği arasında haram kılınmış bir şey bulamıyorum. Meğer ki, ölü eti veya akıtılan kan yahut domuz eti olsun. Zira bu pistir. Yahut Allah'dan başkasının adına kesilmiş bir günah olsun. Bununla beraber her kim, çaresiz kalırsa, tecavüz etmemek ve zaruret miktarını aşmamak şartiyle yediği zaman bilsin ki, Rabbin çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

146— Biz, Yahûdilere her çeşit tırnaklı hayvanları haram ettik. Sığır ve koyunun da iç yağlarını onlara haram kıldık. Bundan yalnız sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan yağlarla, kemiklerine karışanları müstesna tuttuk. Bunu onlara, azgınlıkları yüzünden ceza olarak verdik. Şüphesiz biz, her konuda sadıkız **(dosdoğru olanlarız)**.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح

'En-'âm

ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ṡemêni-yete 'ezvêc; mineḍ-ḍa'-niṡ-neyni ve
minelme'-ziṡ-neyn. K̇ul 'êẓ-ẓekerayni ḥarrame 'emil-
'unṡe-yeyni 'emmeṣ-temelet 'aley-hi 'erḥâ-mul-'unṡe-
yeyn? Nebbi'ûnî bi-'ilmin 'in-kün-tum Ṣâdik̇în (143)
Ve minel-'ibiliṡ-neyni ve minel-bek̇ariṡ-neyn. K̇ul
'êẓ-ẓeke-rayni ḥarrame 'emil-'unṡeyeyni 'emmeşte-
melet 'aleyhi 'erḥâmul-'unṡe-yeyn? 'Em küntum şuhe-
dê-'e 'iẓ veṣṣâkümu-LLâhu bihêẕê? Femen 'eẓlemu
mimme-nifterâ 'ale-LLâhi keẕibelli-yuḍillen-nêse
bi-gayri 'ilm? 'İnne-LLâhe lê yehdil-k̇avmeẓ-ẓâlimîn
(144) K̇ul-lê 'ecidü fî mê 'ûḥiye 'i-leyye muḥarramen
'alê ṭâ-'iminy-yeṭ-'amuhû 'illê 'eny-yekûne mey-teten
'ev demem-mes-fûḥan 'ev leḥme ḣin-zîrin-fe-'innehû
ricsün 'ev fisk̇an 'u-hille li-gay-ri-LLêhi bih. Femeniḍ-
ṭurra gayra bêginv-ve lê 'âdin-fe-'inne Rabbeke
Gafûrur-Raḥîm (145) Ve 'alel-leẕîne hêdû ḥarramnê
külle ẕî ẓufur. Ve minel-bek̇ari vel-ganemi ḥarramnê
'aley-him şuḥûme-humê 'illê mê ḥamelet ẓuhûru-
humê 'evil-ḥavêyê 'ev meḣ-teleṭa bi-'aẓm. Ẕêlike
cezey-nêhum-bi-begyihim; ve 'innê le-Ṣâdik̇ûn (146)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

En'âm Sûresi

فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍۚ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَٓاءَ
اللّٰهُ مَٓا اَشْرَكْنَا وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬نَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍۜ كَذٰلِكَ كَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوا بَأْسَنَاۜ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ
فَتُخْرِجُوهُ لَنَاۜ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ
فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُۚ فَلَوْ شَٓاءَ لَهَدٰيكُمْ اَجْمَعِينَ
﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَٓاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ اَنَّ
اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَاۚ فَاِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْۚ وَلَا تَتَّبِعْ
اَهْوَٓاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ
رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوا بِه۪ شَيْـًٔا وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًاۚ وَلَا تَقْتُلُٓوا اَوْلَادَكُمْ مِنْ اِمْلَاقٍۜ نَحْنُ
نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا
ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّت۪ي حَرَّمَ
اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّۜ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِه۪ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

147— **(Bunun üzerine)** eğer seni yalanlarlarsa, "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. Fakat onun azabı ise suçlu günahkar topluluğundan geri çevrilemez." de.

148— **(Allah'a)** ortak koşanlar diyecekler ki: "Eğer Allah dileseydi, ne biz müşrik olurduk; ne babalarımız; ne de **(kendiliğimizden)** bir şeyi haram yapabilirdik!". Bunlardan öncekiler de **(peygamberlerini)** böyle yalanlamışlardı. Sonunda azabımızı taddılar. Onlara de ki: "Sizde ilim adına bir şey varsa, onu bize çıkarsanız a! Siz, sırf bir zan ardından gidiyorsunuz ve siz ancak yalan söylüyorsunuz."

149— De ki: "en üstün ve açık delil Allah'ındır. O dileseydi, elbette hepinizi birden hidâye te getirirdi".

150— De ki: "Haydi, Allah bunu haram etti diye tanıklık edecek şâhidlerinizi getirin." Eğer onlar gelir, şâhidlik ederlerse, sen onlarla birlikte şâhidlik etme. Âyetlerimizi yalanlayanların ve âhirete inanmayanların hevalarına uyma. Bunlar, başkasını Rablerine eşit tutuyorlar.

151— De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını ben okuyayım. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya iyilik edin. Fakirlik yüzünden evlâtlarınızı öldürmeyin. Sizin de, onların da rızkınızı biz veririz. **(Zina gibi)** kötülüklerin açığına da gizlisine de yanaşmayın. Allah'ın haram kıldığı nefsi haksız yere öldürmeyin. Duydunuz ya! İşte size O, bunları size tavsiye etti. Olur ki, aklınızı başınıza alırsınız!".

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح

En-'âm

ḣ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
'	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Fe-'in-keẕẕe-bûke feḳur-Rabbuküm Ẕû Ra-ḥmetinv-
vêsi-'ah; ve lê yuraddü be'sühû 'anil-ḳavmil-mucri-
mîn (147) Se-yeḳû-lulleẕîne 'eşrakû lev şê-'e-LLâhu
mê 'eş-raknê ve lê 'êbê'unê ve lê ḥarramnê minşey'.
Keẕê-like keẕẕebel-leẕîne min-ḳablihim ḥattê ẕêḳû
be'-sene. Ḳul hel 'indeküm-min 'ilmin-fetuḣricû-hu
lenê? 'İn-tettebi-'ûne 'illeẓ-ẓanne ve 'in 'entum 'il-lê
teḣ-ruṣûn (148) Ḳul fe-li-LLêhil-Ḥuc-cetul-bê-ligah;
felev şê-'e lehedêküm 'ecme-'în (149) Ḳul helumme
şuhedê'ekümul-leẕîne yeş-hedûne 'enne-LLâhe
ḥarrame hêẕê. Fe-'in-şehidû felê teş-hed me-'ahum.
Ve lê tette-bi' 'ehvê-'elleẕîne keẕẕebû bi-'Êyêtinê vel-
leẕîne lê yu'minûne bil-'Êḣirati ve hum-bi-Rabbihim
ye'-dilûn (150) ۞ Ḳul te-'â-lev 'etlu mê ḥarrame
Rabbuküm 'aley-küm 'ellê tuş-rikû bihî şey-'env-ve
bil-vêli-deyni 'iḥsê-nê; ve lê teḳ-tulû 'ev-lêdeküm-
min 'imlêḳ; neḥnu nerzuḳu-küm ve 'iyyê-hum; ve lê
teḳrabul-fe-vêḥişe mê ẓahera minhê ve mê beṭan. Ve
lê teḳtu-lunnefsel-letî ḥarrame-LLâhu 'illê bil-ḥaḳḳ;
ẕêli-küm veṣṣâ-küm-bihî le'alleküm te'-ḳilûn (151)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

En'âm Sûresi

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَت۪يمِ اِلَّا بِالَّت۪ي هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ
اَشُدَّهُۚ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْم۪يزَانَ بِالْقِسْطِۚ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَاۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ
ذَا قُرْبٰىۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُواۜ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِه۪ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَۙ ﴿١٥٢﴾ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاط۪ي مُسْتَق۪يمًا فَاتَّبِعُوهُۚ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَب۪يلِه۪ۜ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِه۪ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذ۪ي اَحْسَنَ
وَتَفْص۪يلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاۤءِ رَبِّهِمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَۙ ﴿١٥٥﴾ اَنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰى
طَاۤئِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَاۖ وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِل۪ينَۙ ﴿١٥٦﴾
اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا اَهْدٰى مِنْهُمْۚ فَقَدْ
جَاۤءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌۚ فَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَاۜ سَنَجْزِي الَّذ۪ينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ اٰيَاتِنَا سُوۤءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

هَلْ

152— Yetim malına da yaklaşmayın. Ancak olgunluk çağına varıncaya kadar, en güzel bir şekilde idare ederseniz o başka! Ölçüyü ve tartıyı tam ve adil tutun. Biz, hiçbir kimseye gücünden fazla bir şey teklif etmeyiz. Konuştuğunuz zaman da, hep adaleti gözetin. isterse **(karşınızdaki)** düşmanınız olsun! Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin. İşittiniz ya! İşte O, size bunları emretti. Umulur ki, düşünür, tutarsınız.

153— Bir de bu, benim doğru yolumdur. Ona uyun. Başka yollar takip etmeyin ki, sizi onun yolundan sapıp parçalamasınlar. Duydunuz ya! İşte O, size bunu emretti. Umulur ki korunursunuz.

154— Sonra biz, Mûsa'ya, yaptığı güzel işe karşılık nimetimizi tamamlamak, her şeyi açıklamak, bir hidâyet ve rahmet olmak üzere kitabı **(Tevrât'ı)** verdik. Umulur ki İsrâil oğulları, Rablerine kavuşacaklarına iman ederler.

155— Bu da muazzam bir kitap! Onu biz indirdik, çok mübarektir. Artık ona tâbi olun ve korunun ki, merhamet olunasınız.

156— **(Onu size indirmemiz),** "Kitap, yalnız bizden önce iki guruba indirildi ve doğrusu biz, onların okuma sından kesin olarak habersizdik." dememeniz için.

157— veya, "Eğer bize kitap indirilmiş olsaydı, herhalde onlardan daha çok hidâyete ererdik" dememeniz için. İşte size, Rabbinizden bir apaçık delil, bir hidâyet ve bir rahmet geldi. Artık Allah'ın âyetlerini inkâr edenden ve onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Biz âyetlerimizden yüz çevirenleri, bu **(bahaneleri)** yüzünden, azabın en kötüsü ile cezalandıracağız.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
'En-ʻâm
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

Ve lê tek̇rabû mêlel-yetîmi 'illê billetî hi-ye 'eḥ-senu
ḥattê yeb-luga 'e-şuddeh. Ve 'ev-ful-keyle vel-mî-zene
bil-k̇isṭ. Lê nukellifu nef-sen 'illê vus-ʻahê; ve 'iẓê
k̇ultum fe-ʻdilû ve lev kêne ẓê k̇urbê; ve bi-ʻAhdi-
LLêhi 'ev-fû; ẓêliküm veṣṣâküm-bihî le-ʻalleküm
teẓekkerûn (152) Ve 'enne hêẓê Şırâṭî Müste-k̇îmen-
fettebi-ʻûh; ve lê tettebi-ʻus-sübule feteferrak̇a bi-
küm ʻan-sebîlih; ẓêliküm veṣṣâküm-bihî le-ʻal-leküm
tettek̇ûn (153) Ṡümme 'êteynê Mûsel-Kitêbe temê-men
ʻalel-leẓî 'eḥsene ve tefṣîlel-likülli şey'inv-ve hudenv-
ve raḥmetelle-ʻallehum-bi-lik̇â-'i Rabbihim yu'-minûn
(154) Ve hêẓê Kitêbun 'enzel-nêhu mubê-rakün-
fette-bi-ʻûhu vettek̇û le-ʻalleküm turḥamûn (155)
'En-tek̇ûlû 'innemê 'unzilel-Kitêbu ʻalê Ṭâ-'ifeteyni
min-k̇ablinê. Ve 'in-künnê ʻan-dirâsetihim legâfilîn
(156) 'Ev tek̇ûlû lev 'ennê 'unzile ʻaleynel-Kitêbu
lekünnê 'ehdê minhum. Fek̇ad cê-'eküm-Beyyi-ne-
tum-mir-Rabbiküm ve Hudenv-ve Raḥmeh. Fe-
men 'eẓlemu mim-men-keẓẓebe bi-'Êyê-ti-LLêhi
ve ṣadefe ʻanhê? Se-nec-zil-leẓîne yeṣdifûne ʻan
'Êyêtinê sû-'el-ʻaẓêbi bimê kênû yeṣdi-fûn (157)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتٖيمِ اِلَّا بِالَّتٖى هِىَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ
اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمٖيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ
ذَا قُرْبٰى وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوا ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطٖى مُسْتَقٖيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبٖيلِهٖ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذٖى اَحْسَنَ
وَتَفْصٖيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ اَنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰى
طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلٖينَ ﴿١٥٦﴾
اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا اَهْدٰى مِنْهُمْ فَقَدْ
جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِى الَّذٖينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ اٰيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

هَلْ

152— Yetim malına da [yak]laşmayın. Ancak olgun[l]uk çağına varıncaya kadar, [e]n güzel bir şekilde idare [ed]erseniz o başka! Ölçüyü [v]e tartıyı tam ve adil tu[tu]n. Biz, hiçbir kimseye [g]ücünden fazla bir şey teklif [et]meyiz. Konuştuğunuz [z]aman da, hep adaleti gözetin, isterse (karşınızdaki) düşmanınız olsun! Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin. [İşit]tiniz ya! İşte O, size bunları emretti. Umulur ki, dü[ş]ünür, tutarsınız.

153— Bir de bu, benim [d]oğru yolumdur. Ona uyun. Başka yollar takip etmeyin [ki] sizi onun yolundan sap[tırıp] parçalamasınlar. [D]uydunuz ya! İşte O, size [bunu] emretti. Umulur ki [k]orunursunuz.

154— Sonra biz, Mûsa'[y]a, yaptığı güzel işe karşılık [ni]metimizi tamamlamak, her [şe]yi açıklamak, bir hidâyet [v]e rahmet olmak üzere kitabı (Tevrât'ı) verdik. Umulur [ki] İsrâil oğulları, Rablerine [k]avuşacaklarına iman eder[ler].

155— Bu da muazzam bir [kita]p! Onu biz indirdik, çok [m]übarektir. Artık ona tâbi [olu]n ve korunun ki, merha[m]et olunasınız.

156— (Onu size indirmemiz), "Kitap, yalnız bizden önce iki guruba indirildi ve doğrusu biz, [onl]arın okuma sından kesin olarak habersizdik." dememeniz için.

157— veya, "Eğer bize kitap indirilmiş olsaydı, herhalde onlardan daha çok hidâyete [e]rerdik" dememeniz için. İşte size, Rabbinizden bir apaçık delil, bir hidâyet ve bir rahmet geldi. [Ar]tık Allah'ın âyetlerini inkâr edenden ve onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Biz [â]yetlerimizden yüz çevirenleri, bu (bahaneleri) yüzünden, azabın en kötüsü ile cezalandıracağız.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح

'En-'âm

ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أَو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve lê teḱrabû mêlel-yetîmi 'illê billetî hi-ye 'eḥ-senu
ḥattê yeb-luga 'e-şuddeh. Ve 'ev-ful-keyle vel-mî-zene
bil-ḱisṭ. Lê nukellifu nef-sen 'illê vus-'ahê; ve 'iẕê
ḱultum fe'-dilû ve lev kêne ẕê ḱurbê; ve bi-'Ahdi-
LLêhi 'ev-fû; ẕêliküm veṣṣâküm-bihî le-'alleküm
teẕekkerûn (152) Ve 'enne hêẕê Şırâṭî Müste-ḱîmen-
fettebi-'ûh; ve lê tettebi-'us-sübule feteferraḱa bi-
küm 'an-sebîlih; ẕêliküm veṣṣâküm-bihî le-'al-leküm
tetteḱûn (153) Sümme 'êteynê Mûsel-Kitêbe temê-men
'alel-leẕî 'eḥsene ve tefṣîlel-likülli şey'inv-ve hudenv-
ve raḥmetelle-'allehum-bi-liḱâ-'i Rabbihim yu'-minûn
(154) Ve hêẕê Kitêbun 'enzel-nêhu mubê-rakün-
fette-bi-'ûhu vetteḱû le-'alleküm turḥamûn (155)
'En-teḱûlû 'innemê 'unzilel-Kitêbu 'alê Ṭâ-'ifeteyni
min-ḱablinê. Ve 'in-künnê 'an-dirâsetihim legâfilîn
(156) 'Ev teḱûlû lev 'ennê 'unzile 'aleynel-Kitêbu
lekünnê 'ehdê minhum. Feḱad cê-'eküm-Beyyi-ne-
tum-mir-Rabbiküm ve Hudenv-ve Raḥmeh. Fe-
men 'eẕlemu mim-men-keẕẕebe bi-'Êyê-ti-LLêhi
ve ṣadefe 'anhê? Se-nec-zil-leẕîne yeṣdifûne 'an
'Êyêtinê sû-'el-'aẕêbi bimê kênû yeṣdi-fûn (157)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَأْتِيَ
بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ
نَفْسًا اِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِي اِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ
انْتَظِرُٓوا اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا
شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ اِنَّمَٓا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا
كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَا وَمَنْ
جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنِي هَدٰينِي
رَبِّٓي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
﴿١٦١﴾ قُلْ اِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ
اللّٰهِ اَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَٓائِفَ
الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ
فِي مَٓا اٰتٰيكُمْ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

158— Onlar, ancak kendilerine **(azap için)** meleklerin gelmesini yahut Rabbinin azabının gelmesini veya Rabbinin bazı **(kıyamet)** alâmetlerinin gelmesini gözetiyorlar. Rabbinin bazı **(kıyamet)** alâmetleri geldiği gün, daha önce iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış olan kimseye, o gün iman etmek hiçbir fayda vermeyecektir. De ki: "bekleyin! Çünkü biz de beklemekteyiz!".

159— Dinlerini fırka fırka ayırarak parçalayanlar var ya! Senin onlarla hiçbir alâkan yoktur. Onların işi ancak Allah'a kalmıştır. Sonra O, **(dünyada)** yaptıklarını kendilerine haber verecektir.

160— Her kim hayırlı bir işle gelirse, kendisine, onun on katı sevap vardır. Fakat kim bir günahla gelirse, ona ancak dengiyle ceza verilir ve hiçbirine haksızlık edilmez.

161— De ki: "Şüphesiz beni, Rabbim dosdoğru bir yola iletti. Öyle ki, doğru, daima ayakta olan bir din! İbrâhim'in Hakka yönelmiş tevhid dini. O, **(hiçbir zaman)** müşriklerden olmadı".

162— De ki: "Benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.

163— Onun ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum ve Müslümanların ilkiyim".

164— De ki: "Allah, her şeyin Rabbi iken, hiç ben, Allah'dan başka Rab mi isterim? Herkesin kazanacağı günah ancak kendi boynuna asılır. Günah işleyen hiçbir kişi, başkasının günahını yüklenmez. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. O da size, ihtilâf etmekte olduğunuz hakikati haber verecektir.

165— O **(Allah)**, sizi yeryüzünün halifeleri yaptı. Bazınızı derecelerle bazınızdan üstün kıldı. Şunun için ki: Size verdiği şeylerde sizi imtihan etsin. Şüphesiz Rabbin, cezası çabuk olandır; ve yine şüphesiz ki O, Tek bağışlayıcı, çok merhametlidir.

Hel yenẕurûne 'illê 'en-te'-ti-ye-humul-melê-'iketu 'ev
ye'-tiye Rabbuke 'ev ye'tiye be'-ḍu 'Êyêti Rab-bik?
Yevme ye'-tî be'-ḍu 'Êyêti Rabbike lê yenfe-'u nefsen
'îmênuhê lem tekün 'êmenet min-ǩablu 'ev kese-bet
fî 'îmênihê ȟay-râ. Ǩul-in-teẕirû 'innê munteẕirûn
158 'İnnel-leẕîne ferraǩû dînehum ve kênû şiye-'al-
leste minhum fî şey'. 'İnnemê 'emruhum 'ile-LLâhi
s̈ümme yunebbi-'uhum-bimê kênû yef-'alûn 159
Men-cê-'e bil-ḥaseneti felehû 'aşru 'ems̈êlihê, ve
men-cê-'e bis-seyyi-'eti felê yuc-zê 'illê mis̈lehê ve
hum lê yuẕ-lemûn 160 Ǩul 'innenî hedênî Rabbî
'ilê Şırâṭım-Müsteǩîm, Dînen-Ǩiyemem-Millete
'İb-râhîme ḥanîfê, ve mê kêne minel-muşrikîn 161
Ǩul 'inne Şalêtî ve nusükî ve meḥ-yêye ve memêtî
li-LLêhi Rabbil-'âlemîn 162 Lê şerîke leh; ve biẕê-
like 'ümirtu ve 'ene 'evve-lul-Müslimîn 163 Ǩul 'e-
gay-ra-LLâhi 'ebgî Rabbenv-ve Huve Rabbu külli
şey'? Ve lê teksibu küllu nefsin 'illê 'aleyhê; ve lê
teziru vêziratunv-vizra 'uȟrâ. S̈ümme 'ilê Rabbi-
küm-merci-'uküm feyunebbi-'uküm-bimê küntum
fîhi teȟ-telifûn 164 Ve Huvel-leẕî ce-'ale-küm ȟalê-
'ifel-'erḍi ve ra-fe-'a be'ḍaküm fevǩa be'-ḍin-deracê-
tilli-yebluveküm fî-mê 'êtêküm; 'inne Rab-beke
Se-rî-'ul-'iǩâbi ve 'inne-hû le-Gafûrur-Raḥîm 165

ḍ	= ض
s̈	= ث
ş	= ص
ḥ	= ح
En-'âm	
ȟ	= خ
ẕ	= ذ
ẕ̈	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
'	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın ● Kalkale

سورة الأعراف مكية وهي
مائتان وست آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهٖ
وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اِتَّبِعُوا مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا
مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَٓاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا
فَجَٓاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَٓائِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوٰيهُمْ
اِذْ جَٓاءَهُمْ بَأْسُنَٓا اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْـَٔلَنَّ
الَّذِينَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ
بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَٓائِبِينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ
الَّذِينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ
مَكَّنَّاكُمْ فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا
تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

قَالَ

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

(Sûre: 7)

A'RAF SÛRESİ

Mekke devrinde inen sûrelerdendir.

206 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Elif, Lâm, Mîm, Sâd.

2— Bir kitap ki, sana indirildi. Sakın bundan dolayı yüreğine bir sıkıntı gelmesin de, onunla kâfirleri uyarıp mü'minlere öğüt veresin.

3— **(Mü'minlere de ki):** Rabbinizden size indirilene uyun. Ondan başka birtakım velilere uymayın. Siz pek az düşünüyorsunuz!..

4— Biz nice memleketler helâk etmişizdir ki, azabımız onlara gece yatarlarken veya gündüz istirahat ederlerken gelivermiştir.

5— Azabımız kendilerine geldiği vakit, yalvarmaları **(yalvarış ve itirafları)** ancak, "Gerçekten biz zalimlerdik!" demek olmuştu.

6— Kendilerine peygamber gönderilen ümmetlere, elbette soracağız! Elbet gönderilen **(peygamber)**lere de soracağız.

7— **(Soracağız da)** kendilerine karşı olup biteni kesin bir ilim ile mutlaka anlatacağız. Öyle ya! Biz, onlardan gizli ve uzak değildik.

8— Hem o gün tartı haktır. Kimin tartıları ağır basarsa, işte onlar, kurtulanların tâ kendileridir.

9— Kimin de tartıları hafif gelirse, onlar da âyetlerimize zulmetmeleri sebebiyle kendilerine yazık edenlerdir.

10— And olsun ki, sizi yeryüzünde yerleştirdik ve sizin için orada birçok geçim imkânları hazırladık. Siz pek az şükrediyorsunuz.

11— Gerçek şu ki sizi **(önce)** yarattık; sonra size şekil verdik. Sonra da meleklere, "Âdem'e **(hürmet için eğilerek)** secde edin!" dedik. Hemen secde ettiler. Yalnız İblis müstesna! O, secde edenlerden olmadı.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
'E'-râf
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
' = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

206 ÊYEH — 'E'-RÂF — № 7

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif-Lêm-Mîm-Ṣâd (1) Kitêbun 'unzile 'ileyke fe-lê
yekün-fî ṣadrike ḥaracum-minhu li-tunẓira bihî ve
ẓikrâ lil-Mu'-minîn (2) 'İttebi-'û mê 'unzile 'iley-küm-
mir-Rabbiküm ve lê tet-tebi-'û min-dûnihî 'evliyê'.
Ḳalîlem-mê teẓekkerûn (3) Ve kem-min-ḳaryetin
'ehlek-nêhê fe-cê-'ehê be'sünê be-yêten 'ev hum ḳâ'ilûn
(4) Femê kêne de'vêhum 'iẓ cê-'ehum-be'sünê 'il-lê
'en-ḳâlû 'innê kün-nê ẕâlimîn (5) Felenes-'elennel-
leẓîne 'ur-sile 'ileyhim ve lenes'elennel-murselîn (6)
Felene-ḳuṣ-ṣanne 'aleyhim-bi-'ilminv-ve mê künnê
gâ-'ibîn (7) Vel-veznu Yevme-'iẓi-nilḥaḳḳ. Femen-
ṡeḳulet mevêzînuhû fe-'ulê-'ike humul-Muf-liḥûn
(8) Ve men ḣaffet mevêzînuhû fe-'ulê-'ikel-leẓîne
ḣasirû 'enfu-sehum-bimê kênû bi-'Êyêtinê yeẓli-mûn
(9) Ve leḳad mekkennêküm fil-'erḍi ve ce-'alnê
leküm fîhê me-'â-yiş; ḳalîlem-mê teş-kürûn (10)
Ve leḳad ḣalek-nêküm ṡümme ṣav-vernêküm
ṡümme ḳulnê lil-melê-'iketiscudû li-'Êdeme fese-
cedû; 'illê 'İblîse lem yeküm-mi-nessêci-dîn (11)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

A'raf Sûresi

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَن۪ي مِنْ نَارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ ط۪ينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ
تَتَكَبَّرَ ف۪يهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْن۪ٓي اِلٰى
يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَر۪ينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَٓا اَغْوَيْتَن۪ي
لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَق۪يمَۙ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْد۪يهِمْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَٓائِلِهِمْۜ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ
شَاكِر۪ينَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْؤُ۫مًا مَدْحُورًاۜ لَمَنْ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٨﴾ وَيَٓا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ
وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ
فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُ۫رِيَ
عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهٰيكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّٓا اَنْ
تَكُونَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِد۪ينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَٓا اِنّ۪ي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِح۪ينَۙ
﴿٢١﴾ فَدَلّٰيهُمَا بِغُرُورٍۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِۜ وَنَادٰيهُمَا رَبُّهُمَٓا اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ
تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَكُمَٓا اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُب۪ينٌ ﴿٢٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

12— Allah **(İblis'e),** "Ben, sana emrettiğim vakit, secde etmene engel neydi?" diye sordu. İblis, "Ben ondan hayırlıyım. Çünkü beni ateşten yarattın, onu ise topraktan yarattın." dedi.

13— **(Allah)**; "Öyleyse hemen in oradan! Sana cennette kibirlenmek yaraşmaz. Haydi çık! Çünkü sen, alçaklardansın!" buyurdu.

14— İblis, "Bana kıyamet gününe kadar zaman tanı." dedi.

15— Allah da, "Haydi zaman verilenlerdensin!" buyurdu.

16— İblis, "Öyleyse, beni azdırmana karşılık yemin olsun! Ben de onları saptırmak için, mutlaka senin doğru yolunun üzerine oturacağım.

17— Sonra onlara, önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Sen de çoğunu şükredici bulamayacaksın!" dedi.

18— Allah buyurdu ki: "Kınanmış ve koğulmuş olarak çık oradan. And olsun! Onlardan her kim sana uyarsa, cehennemi hep sizlerden dolduracağım!".

19— Ey Âdem! Sen, eşinle birlikte cennette yerleş**(in)** de, dilediğiniz nimetlerden yeyin. Yalnız şu ağaca yaklaşmayın ki, sonra zalimlerden olursunuz.

20— Derken şeytan, onların örtülü avret yerlerini, kendilerine göstermek için, onlara vesvese vererek, "Rabbiniz size bu ağacı, ancak iki melek olacağınız yahut ebedî kalanlardan olacağınız için yasak etti." dedi.

21— Bir de onlara, "Muhakkak, ben sizin hayrınızı isteyenlerdenim!.." diye yemin etti.

22— Böylece ikisini de kandırarak mevkilerinden düşürdü. Ağacın meyvesini taddıkları vakit, edeb yerleri açılıverdi. Hemen üzerlerine cennet yapraklarından yapıştırmaya başladılar. Rableri onlara, "Ben, size bu ağacı yasak etmedim mi ve şeytan size açık bir düşmandır; demedim mi?" diye seslendi.

ḑ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ

'E'-râf

z̧	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

K̇âle mê mene-'ake 'ellê tescude 'iz̧ 'emertuk? K̇â-
le 'ene ħay-rum-minh. Ħa-lek̇tenî min-nêrinv-ve
ħa-lek̇tehû min-ṭîn (12) K̇âle fehbiṭ min-he femê
yekûnu leke 'en-tetekebbera fîhê feħruc 'in-neke
mineṣ-ṣâgırîn (13) K̇âle 'enz̧irnî 'ilê yevmi yub-
'aṡûn (14) K̇âle 'inneke minel-munz̧arîn (15) K̇âle
fe-bimê 'egveyte-nî le-'ek̇-'udenne lehum Ṣırâ-ṭak̇el-
Müstek̇îm (16) Ṡümme le-'êti-yen-nehummim-beyni
'eydîhim ve min ħalfihim ve 'an 'ey-mêni-him ve
'an-şemê-'ilihim; ve lê te-cidü 'ekṡerahum şê-kirîn
(17) K̇âleħ-ruc minhê mez̧'ûmem-medḥûrâ. Le-
men-tebi-'ake minhum le-'em-le-'enne Cehenneme
minküm 'ecme-'în (18) Ve yê-'Êde-müs-kün 'ente ve
zev-cukel-Cennete fekülê min ḥayṡü şi'-tumê ve lê
tek̇rabê hêz̧ihiş-şecerate fetekûnê minez̤-z̤âlimîn (19)
Fe-ves-vese lehumeş-Şey-ṭânu li-yubdi-ye le-humê
mê vû-riye 'an-hu-mê min-sev-'êtihimê ve k̇âle mê
nehê-kümê Rab-bu-kümê 'an hêz̧ihiş-şece-rati 'illê
'en-tekûnê mele-keyni 'ev tekûnê minel-ħâ-lidîn (20)
Ve k̇âseme-humê 'innî lekümê le-minen-nêṣı-ḥîn (21)
Fedellê-humê bi-gurûr. Felemmê z̧êk̇aş-şecerate bedet
lehumê sev-'êtu-humê veṭafik̇â yeħ-ṣıfêni 'aleyhimê
minv-verak̇il-Cenneh. Ve nêdê-humê Rab-bu-humê
'elem 'enhe-kümê 'an-tilkümeş-şecerati ve 'ek̇ul-
lekümê 'inneş-Şey-ṭâne lekümê 'adüv-vum-mubîn (22)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَٓا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ
فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِٓي اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ
لِبَاسًا يُوَارِي سَوْاٰتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ ذٰلِكَ مِنْ
اٰيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِٓي اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
كَمَٓا اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْاٰتِهِمَا اِنَّهُ يَرٰيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ
اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ اَوْلِيَٓاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَاِذَا
فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَٓا اٰبَٓاءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا قُلْ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَٓاءِ اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
﴿٢٨﴾ قُلْ اَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَاَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا
هَدٰى وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

يَا بَنِي اٰدَمَ

23— **(Âdem ile Havva),** "Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve merhamet etmezsen, mutlaka ziyan edenlerden oluruz!" dediler.

24— Allah buyurdu ki: "Birbirinize düşman olarak inin! Yeryüzünde, sizin için bir zamana kadar yerleşip kalmak ve geçinmek var.

25— Orada yaşayacaksınız. Orada öleceksiniz! Ve oradan **(dirilip)** çıkarılacaksınız!".

26— Ey Âdem oğulları! Size ayıp yerlerinizi örtecek bir elbise, bir de süslenecek elbise indirdik. Fakat takvâ elbisesi yok mu? İşte o, hepsinden daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın **(kudretine delil olan)** âyetlerindendir. Umulur ki, düşünüp ibret alırlar.

27— Ey Âdem oğulları! Sakın şeytan ananızla babanızı, ayıp yerlerini kendilerine göstermek için cennetten çıkardığı gibi, sizi de belâya sokmasın! Çünkü o ve yandaşları, sizi, kendilerini göremeyeceğiniz yerden görürler. Biz şeytanları, iman etmeyenlere dost kıldık.

28— Bir edebsizlik yaptıkları vakit, "Biz atalarımızı böyle bulduk ve bize, bunu Allah emretti." derler. Sen de ki: "Allah aslâ edebsizliği emretmez. Bilmediğiniz şeyleri Allah'ın üzerine mi atıyorsunuz?".

29— De ki: "Rabbim adaleti emir buyurdu. Her mescidde yüzünüzü kıble tarafına çevirin ve dinde samimî olarak O'na ibadet edin. İlk önce sizi nasıl O yarattı ise, yine O'na döneceksiniz".

30— Bir kısmına hidâyet verdi; bir kısmına da sapıklık hak oldu. Çünkü onlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edindiler. Bir de kendilerinin doğru yol üzere olduklarını zannederler.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ

'E'-râf

ẓ	ذ
ẓ̈	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
'	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

K̇âlê Rabbenê ẓ̈alemnê 'enfu-senê; ve 'il-lem teg-
fir lenê ve ter-ḥamnê lenekû-nenne minel-ħâ-
sirîn (23) K̇âleh-biṭû be'-ḍu-küm libe'-ḍin 'adü-vv.
Ve leküm fil-'erḍi müste-k̇arrunv-ve metê'un 'ilê
ḥîn (24) K̇âle fîhê teḥ-yevne ve fîhê te-mû-tûne ve
minhe tuħ-racûn (25) Yê-Benî-'Êdeme k̇ad 'enzel-nê
'aley-küm libêsenyyu-vêrî sev-'êti-küm ve rîşê. Ve
libêsüt-tek̇vê ẓêlike ħayr. ẓêlike min 'Êyê-ti-LLêhi
le-'al-lehum yeẓ-ẓekke-rûn (26) Yê-Benî-'Êdeme lê
yefti-nenne-kümuş-şeyṭânu kemê 'eħrace 'ebevey-
küm-minel-Cenneti yen-zi'u 'an-humê libêse-humê
liyuri-yehumê sev-'êti-himê. 'İnnehû yerâ-küm huve
ve k̇abî-luhû min ḥayṡü lê teravnehum. 'İnnê ce-
'alneş-şeyê-ṭîne 'ev-liyê-'e lilleẓîne lê yu'-minûn
(27) Ve 'iẓê fe-'alû fêḥişeten-k̇âlû vecednê 'aleyhê
'êbê-'enê va-LLâhu 'emeranê bihê. K̇ul 'inne-LLâhe
lê ye'-muru bil-feḥşê'. 'Etek̇ûlûne 'ale-LLâhi mê lê
te'-lemûn (28) K̇ul 'emera Rabbî bilk̇isṭ. Ve 'ek̇îmû
vucû-heküm 'inde külli mes-cidinv-ved-'ûhu muħ-
lişîne le-hud-dîn. Kemê bede-'eküm te-'ûdûn (29)
Ferî-k̇an hedê ve ferî-k̇an ḥak̇k̇a 'aley-himuḍ-ḍalêleh;
'inne-humut-teħa-ẓ̈üş-şeyê-ṭîne 'ev-liyê-'e min-dûni-
LLêhi ve yeḥ-sebûne 'ennehum-muh-te-dûn (30)

يَا بَنٖٓي اٰدَمَ خُذُوا زٖينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
وَلَا تُسْرِفُواۚ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفٖينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زٖينَةَ اللّٰهِ الَّتٖٓي
اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِۜ قُلْ هِيَ لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ
يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطَانًا وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ
اَجَلٌۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾
يَا بَنٖٓي اٰدَمَ اِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتٖيۙ فَمَنِ
اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذٖينَ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ
﴿٣٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖۜ
اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصٖيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِۜ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُنَا
يَتَوَفَّوْنَهُمْۙ قَالُٓوا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ قَالُوا
ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرٖينَ ﴿٣٧﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

31— Ey Âdem oğulları! Her mescid **(e gidişinizde)** ziynetinizi **(elbisenizi)** giyin. Yeyin, için, ama israf etmeyin. Çünkü Allah israf edenleri sevmez.

32— De ki: ''Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve rızkın helâl, hoş olanlarını kim haram etmiş?''. De ki: ''Bunlar, dünya hayatında hak olarak iman edenler içindir Kıyamet gününde ise yalnız mü'minlere has kılınmıştır. Böylece biz âyetleri, bilen kimselere açıklıyoruz''.

33— De ki: ''Rabbim ancak fuhuşları; açığını, kapalısını, her türlü günahı; haksız isyanı ve Allah'a, hiçbir zaman bir delil indirmediği, herhangi bir şeyi ortak koşmanızı, bir de bilmediğiniz şeyleri Allah'a isnat etmenizi haram kılmıştır''.

34— Her ümmet için bir ecel vardır. Eceli gelince bir an ne geri bırakılırlar, ne öne alınırlar.

35— Ey Âdem oğulları! Size aranızdan peygamberler gelip âyetlerimizi size anlattıkları vakit, kim **(yalanlamaktan)** sakınır da halini düzeltirse, onlara hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir.

36— Âyetlerimizi yalanlayanlara ve bunları kibirlerine yediremeyenlere gelince; onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî olarak kalacaklardır.

37— Allah'a karşı yalan uydurup atan kimseden veya onun âyetlerine yalan diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Bu gibilere kitaptan **(kaderden)** nasipleri erişecektir. Nihayet elçilerimiz **(melekler)**, canlarını almak üzere, onlara geldikleri zaman, ''Allah'ı bırakıp da tapındığınız putlarınız nerede?'' diye soracaklar. Onlar, ''O putlar, bizi bırakıp kayboldular.'' diyecekler ve kendi aleyhlerine, kâfir olduklarına şâhidlik edeceklerdir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ

'E‘-râf

ẓ = ذ
ẓ̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yê-Benî-'Êdeme ħuẓû zîneteküm ‘inde külli
mescidinv-ve külû veş-ra-bû ve lê tusrifû, 'in-
nehû lê yuḥibbul-müsrifîn (31) K̇ul men ḥarrame
zîneta-LLâhil-letî 'eħrace li-‘ibê-dihî veṭ-ṭayyi-
bêti miner-rizk̇? K̇ul hiye lille-ẓîne 'êmenû
filḥayêtid-dünyê ħâ-lişa-teny-Yevmel-K̇iyêmeh.
Keẓê-like nufeṣṣılul-'Êyêti li-k̇avminy-ye‘-lemûn
(32) K̇ul 'innemê ḥarrame Rabbi-yel-fevê-ḥişe mê
ẓahera minhê ve mê beṭane vel-'isme vel-begye bi-
gayril-ḥak̇k̇i ve'en-tuşrikû bi-LLêhi mê lem yunez-
zil bihî sulṭânenv-ve 'en-tek̇ûlû ‘ale-LLâhi mê lê
te‘-lemûn (33) Ve likülli 'ümmetin 'ecel; fe-'iẓê cê-'e
'eceluhum lê yeste'-ħirûne sê-‘atenv-ve lê yestek̇-
dimûn (34) Yê-Benî-'Êdeme 'immê ye'-ti-yenne-
küm rusülummin-küm yek̇uṣṣûne ‘aley-küm 'Êyêtî
femenit-tek̇â ve 'eṣleḥa felê ħav-fun ‘aley-him ve lê
hum yeḥzenûn (35) Velle-ẓîne keẓẓebû bi-'Êyêtinê
vestek-berû ‘anhê 'ulê-'ike 'Eṣ-ḥâbun-Nêri hum fîhê
ħâlidûn (36) Femen 'eẓ̤lemu mimmenifterâ ‘ale-LLâhi
keẓiben 'ev keẓẓebe bi-'Êyêtih? 'Ulê-'ike yenêluhum
neşîbuhum-minel-Kitêb; Ḥat-tê 'iẓê cê-'et-hum ru-
sülunê yete-veffevnehum k̇âlû 'eyne mê küntum
ted-‘ûne min-dûni-LLêh? K̇âlû ḍallû ‘annê ve
şehidû ‘alê 'enfusihim 'ennehum kênû kêfirîn (37)

قَالَ ادْخُلُوا فٖٓي اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ فِي النَّارِۜ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَعَنَتْ اُخْتَهَاۜ حَتّٰٓى اِذَا
ادَّارَكُوا فٖيهَا جَمٖيعًاۙ قَالَتْ اُخْرٰيهُمْ لِاُو۫لٰيهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ
اَضَلُّونَا فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِۜ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ
وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ اُو۫لٰيهُمْ لِاُخْرٰيهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ
عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾
اِنَّ الَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ
السَّمَٓاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فٖي سَمِّ الْخِيَاطِۜ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِي الْمُجْرِمٖينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍۜ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمٖينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِۚ هُمْ فٖيهَا
خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فٖي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرٖي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖي هَدٰينَا لِهٰذَاۗ وَمَا كُنَّا
لِنَهْتَدِيَ لَوْلَٓا اَنْ هَدٰينَا اللّٰهُۚ لَقَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّۜ
وَنُودُٓوا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَنَادٰٓى

38— Allah, onlara, "Sizden önce insan ve cinlerden gelip geçen ümmetlerin içinde ateşe girin!" buyuracak. Her ümmet girdikçe, **(kendisini sapıtan)** yoldaşına lânet edecek, nihayet cehennemde hepsi buluşup toplanınca, sonrakiler, öncekiler için, "Ey Rabbimiz! İşte bunlar bizi saptırdılar. Bunlara ateşten iki kat azap ver!" diyecekler. Allah, "Her birinize iki kat azap var. Ama bilmiyorsunuz!" buyuracak.

39— Öncekiler de sonrakilere, "Sizin de bize karşı üstünlüğünüz olmadı. Şu halde kendi yaptıklarınızın cezası olmak üzere azabı tadın!" diyecekler.

40— Âyetlerimizi yalanlayanlar ve onlara iman etmeyi kibirlerine yediremeyenler var ya! Onlara gök kapıları açılmaz ve **(onlar)** deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete giremezler. İşte biz, suçluları böyle cezalandırırız.

41— Onlara, cehennem ateşinden bir döşek ve üzerlerinde **(yine ateşten)** örtüler vardır. Biz zalimleri böyle cezalandırırız.

42— İman edip salih amel işleyenler —ki biz herkese gücünün yettiğini teklif ederiz— işte onlar, cennetliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

43— Biz onların kalplerindeki **(dünyadan kalma)** hased ve kini söküp atacağız. Altlarından ırmaklar akacaktır. "Allah'a hamdolsun ki, bizi buna hidâyet etti. Eğer O bize hidâyet vermeseydi, kendiliğimizden bunun yolunu bulamazdık. Gerçekten Rabbimizin peygamberleri, hakkı getirdiler." derler. Onlara, "İşte amelleriniz sebebiyle mirasçı olduğunuz cennet budur!" diye seslenilir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'E'-râf

ẓ = ذ
ẓ̈ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

K̇âled-ḣulû fî 'ümemin-k̇ad ḣalet min-k̇abliküm-
minel-cinni vel-'insi fin-Nêr. Küllemê deḣalet
'ümmetul-le'anet 'uḣtehê, ḥattê 'iẓeddê-rakû fîhê
cemî-'an-k̇âlet 'uḣrâhum li-'ûlê-hum Rabbenê
hê-'ulê-'i 'eḍallûnê fe-'êtihim 'aẓêben-ḍi'-fem-
minen-Nêr. K̇âle li-küllin-ḍi'-funv-ve lêkil-lê te'-
lemûn (38) Ve k̇âlet 'ûlêhum li'uḣ-râhum femê
kêne leküm 'aley-nê min-feḍlin-fe-ẓûk̇ul-'aẓêbe
bimê küntum teksibûn (39) 'İnnel-leẓîne keẓẓebû
bi-'Êyêtinê ves-tekberû 'anhê lê tufetteḥu lehum
'ebvêbus-semê-'i ve lê yedḣulûnel-Cennete ḥattê
yelicel-cemelu fî semmil-ḣi-yêṭ; Ve keẓêlike neczil-
muc-rimîn (40) Lehum-min-Cehenneme mihêdünv-ve
min-fev-k̇ihim ga-vêş; ve keẓêlike necziẓ-ẓâ-limîn
(41) Velle-ẓîne 'êmenû ve 'amiluṣṣâ-liḥâti lê nukellifu
nefsen 'illê vus-'ahê, 'ulê'ike 'Eṣ-ḥâbul-Cenneti hum
fîhê ḣâ-lidûn (42) Ve neze'-nê mê fî ṣudûrihim-
min gıllin-tecrî min-teḥtihimul-'enhêr; ve k̇âlul-
Ḥamdü li-LLêhil-leẓî hedênê li-hêẓê; ve mê künnê
lineh-tediye levlê 'en hedêne-LLâh. Lek̇ad cê-'et
rusülu Rabbinê bil-ḥak̇k̇. Ve nûdû 'en-til-kü-mul-
Cen-netu 'ûriṣ̌tumûhê bimê küntum te'melûn (43)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · Idgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّاۜ قَالُوا نَعَمْۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
بَيْنَهُمْ اَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِم۪ينَۙ ﴿٤٤﴾ اَلَّذ۪ينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًاۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كَافِرُونَۢ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا
حِجَابٌۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِس۪يمٰيهُمْۚ
وَنَادَوْا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ
يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَٓاءَ اَصْحَابِ النَّارِۙ قَالُوا
رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْاَعْرَافِ
رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِس۪يمٰيهُمْ قَالُوا مَٓا اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا
كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ اَهٰٓؤُ۬لَٓاءِ الَّذ۪ينَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ
اللّٰهُ بِرَحْمَةٍۜ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَٓا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ
﴿٤٩﴾ وَنَادٰٓى اَصْحَابُ النَّارِ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَنْ اَف۪يضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَٓاءِ
اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُۜ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِر۪ينَۙ ﴿٥٠﴾
اَلَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا د۪ينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰيهُمْ
كَمَا نَسُوا لِقَٓاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَاۙ وَمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

44— Bir de cennetlikler, cehennemliklere, "Gerçekten biz, Rabbimizin bize va'dettigini hak bulduk. Siz de Rabbinizin va'dettigi cezayı hak buldunuz mu?" diye seslenirler. Onlar, "Evet!" derler. Bunun üzerine, aralarında seslenen biri **(İsrâfil aleyhisselâm)**, "Allah'ın lâneti zalimler üzerine olsun!" diye ilân eder.

45— Ki — bunlar Allah yolundan insanları engellerler. ve o yolu eğriltmek isterler — âhireti inkâr edenler de bunlardır.

46— İki taraf arasında bir perde vardır **(bunun A'raf duvarı olduğu söylenir)**. A'raf **(yani cennet hisarı)** üzerinde de **(sevapları ile günahları birbirine denk)** birtakım kimseler bulunmaktadır ki, bunlar, **(cennetliklerle cehennemliklerden)** her birini simalarından tanırlar **(mü'minlerin yüzleri beyaz, kâfirlerin yüzleri ise siyahtır)**. Ve henüz cennete girmeyip onu ümit etmekte oldukları halde cennetliklere, "Selâm size!" diye seslenirler.

47— Gözleri cehennemlikler tarafına çevrildiği zaman da, "Ey Rabbimiz! Bizi, zalimler topluluğu ile beraber yapma!" derler.

48— O A'raf ehli, simalarından tanıdıkları birtakım kimselere seslenerek, "**(Gördünüz mü?)** İşte topladıklarınızın ve kibirlendiğiniz şeylerin, size hiçbir faydası olmadı!" derler.

49— "Bunlar mıydı o sizin, "Allah bunları asla, rahmetine erdirmez?" diye yemin ettikleriniz? Bunlara, Siz cennete girin! Size hiçbir korku yoktur. Siz mahzun olacak da değilsiniz" buyurulmuştur" derler.

50— Cehennemlikler, cennetliklere, "Suyunuzdan veya Allah'ın size verdiği rızıklardan biraz da bize akıtın!" derler. Onlar, "Muhakkak Allah, bunları kâfirlere haram kıldı." cevabını verirler.

51— O kâfirler ki, dinlerini bir eğlence ve bir oyun edinmişlerdi. Dünya hayatı da kendilerini aldatmıştı. Onlar, bugüne kavuşmayı nasıl unuttularsa, biz de bugün onları öyle unutacağız.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ

'E'-râf

ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve nêdê 'Eṣ-ḥâbul-Cenneti 'Eṣ-ḥâben-Nêri 'en-ḳad vecednê mê ve-'adenê Rabbunê ḥaḳḳan-fehel ve-cettum-mê ve-'ade Rabbu-küm ḥaḳḳâ? Ḳâlû ne-'am. Fe'eẓẓene Mu-'eẓẓinum-beynehum 'elle'-netu-LLâhi 'aleẓ-ẓâlimîn (44) 'Elleẓîne yeṣuddûne 'an-Sebîli-LLêhi ve yebgûnehê 'i-vecê; ve hum-bil-'Êħi-rati kêfirûn (45) Ve beyne-humê ḥicêb. Ve 'alel-'E'-RÂFİ ricê-lunyye'-rifûne küllem-bi-sî-mêhum. Ve nêdev 'Eṣ-ḥâbel-Cenneti 'en-Selêmun 'aley-küm; lem yedħulûhê ve hum yeṭ-me-'ûn (46) ۞ Ve 'iẓê ṣurifet 'ebṣâruhum tilḳâ-'e 'Eṣ-ḥâbin-Nêri ḳâlû Rabbenê lê tec-'alnê me-'al-ḳavmiẓ-ẓâ-limîn (47) Ve nêdê 'Eṣ-ḥâbul-'E'-RÂFİ ricêle-ny-ye'-rifûnehum-bisî-mêhum ḳâlû mê 'egnê 'an-küm cem-'uküm ve mê küntum tes-tekbirûn (48) 'Ehê-'ulê-'illeẓîne 'eḳ-semtum lê yenêlu-humu-LLêhu bi-raḥmeh? 'Ud-ħulul-Cennete lê ħav-fun 'aley-küm ve lê 'entum teḥ-ze-nûn (49) Ve nêdê 'Eṣ-ḥâbun-Nêri 'Eṣ-ḥâbel-Cenneti 'en 'efîḍû 'aley-nê minel-mê-'i 'ev mimmê razeḳa-kümu-LLâh. Ḳâlû 'inne-LLâhe ḥarrame-humê 'alel-kêfirîn (50) 'Elle-ẓî-netteħaẓû dînehum leh-venv-ve le-'ibenv-ve garrat-humul-ḥayêtud-dünyê. Fel-yevme nensê-hum kemê nesû liḳâ-'e yevmihim hêẓê ve mê kênû bi-'Êyêtinê yec-ḥadûn (51)

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي
تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِاَمْرِهِ اَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ اُدْعُوا رَبَّكُمْ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي
الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ
قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا
بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتّٰى اِذَا اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ
لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَاَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
الثَّمَرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَالْبَلَدُ

52— And olsun! Biz onlara **(Mekkelilere)** bir kitap getirdik ki, iman edecek bir kavme, bir yol gösterici ve rahmet olması için tam bir ilim üzere, onu bölüm bölüm ayırdık.

53— Onlar **(bakalım nereye varacak diye)** ancak onun te'vilini gözetirler. Onun te'vili geleceği gün, daha önce onu unutanlar, " Gerçekten Rabbimizin peygamberleri hakkı getirmişler. Şimdi acaba hiç şefaatçı var mı ki, bize şefaatta bulunsunlar? Yahut **(dünyaya)** geri döndürülür müyüz ki, yaptıklarımızdan başkasını yapalım?" diyecekler. Gerçekten onlar, kendilerine yazık ettiler. Ve o iftira ettikleri şeyler onlardan kaybolup gitti.

54— Şüphesiz sizin Rabbiniz, o Allah'dır ki, göklerle yeri altı günde yaratmış; sonra Arş'ı istilâ eylemiştir **(hükmü altına almıştır)**. Gündüzü gece ile örter ve sür'atle gece gündüzü, gündüz de geceyi kovalar. Güneşi, ay'ı ve yıldızları kendi emrine boyun eğdirmiştir. Dikkat edin ki, yaratmak ve emretmek yalnız ve yalnız O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi olan Allah, ne kadar yücedir!..

55— Rabbinize yalvararak gizlice dua edin. Çünkü Allah, haddi aşanları sevmez.

56— Yeryüzünü ıslah ettikten sonra, orada fesad çıkarmayın. Ve Allah'a hem korku, hem de ümidle dua edin. Şüphesiz Allah'ın rahmeti, iyilik edenlere yakındır.

57— Rahmetinin önünde, rüzgârları müjdeci olarak gönderen O'dur. Nihayet bu rüzgârlar ağır bulutları kaldırıp yüklendiği zaman, biz o bulutu ölü **(kurumuş)** memleketlere sevk ederiz. Ve böylece, o yere suyu indiririz de, onunla her çeşit meyveleri çıkarırız. İşte bunun gibi, ölüleri de **(diriltip)** çıkaracağız. Umulur ki, düşünür; ibret alırsınız.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ

'E'-râf

ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve leḳad ci'-nêhum-bi-Kitêbin-feṣṣalnêhu 'alê
'ilmin hudenv-ve raḥmetel-liḳavminy-yu'-minûn
52 Hel yenẕurûne 'illê te'vîleh? Yevme ye'-tî te'-
vîluhû yeḳûlul-leẕîne nesû-hu min-ḳablu ḳad cê-'et
rusülu Rabbinê bil-ḥaḳḳ. Fe-hel-lenê min-şufe-'â-'e
fe-yeşfe-'û lenê 'ev nuraddü fene'-mele gay-ralleẕî
künnê ne'-mel? Ḳad ḣasirû 'enfusehum ve ḍalle
'anhum-mê kênû yef-terûn 53 'İnne Rabbe-kümu-
LLêhulleẕî ḣaleḳas-semêvêti vel-'erḍa fî sitteti
'eyyêmin-ṡümmes-tevê 'alel-'arş. Yug-şilley-len-
nehêra yeṭ-lubuhû ḥaṡîṡenv-veş-şemse velḳamera
ven-nucûme müseḣ-ḣarâtim-bi-'emrih. 'Elê lehul-
Ḣalḳu vel-'Emr. Tebêrake-LLâhu Rabbul-'Âlemîn
54 'Ud-'û Rabbe-küm teḍarru-'anv-ve ḣuf-yeh;
'innehû lê yuḥibbul-mu'tedîn 55 Ve lê tufsidû fil-
'erḍi be'de 'iṣ-lêḥihê ved-'ûhu ḣavfenv-ve ṭame-'â;
'inne Raḥ-meta-LLâhi ḳarîbum-minel-Muḥsi-nîn
56 Ve Hu-velleẕî yursilur-riyêḥa buşram-beyne
yedey raḥmetih; ḥattê 'iẕê 'eḳallet seḥâben-ṡiḳâlen-
süḳnêhu li-beledim-meyyitin-fe'enzelnê bihil-mê-
'e fe'eḣracnê bihî min-külliṡ-ṡemerât. Keẕêlike
nuḣri-cul-mevtê le-'alleküm teẕek-kerûn 57

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِاِذْنِ رَبِّه۪ وَالَّذ۪ي خَبُثَ
لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًاۜ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾
لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِه۪ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿٥٩﴾
قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِه۪ٓ اِنَّا لَنَرٰيكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
لَيْسَ ب۪ي ضَلَالَةٌ وَلٰكِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٦١﴾
اُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبّ۪ي وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَٓاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ
عَلٰى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾
فَكَذَّبُوهُ فَاَنْجَيْنَاهُ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا الَّذ۪ينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَم۪ينَ ﴿٦٤﴾ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ
هُودًاۜ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اَفَلَا تَتَّقُونَ
﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِه۪ٓ اِنَّا لَنَرٰيكَ ف۪ي
سَفَاهَةٍ وَاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
لَيْسَ ب۪ي سَفَاهَةٌ وَلٰكِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٦٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

58— İyi yerin bitkisi, Rabbinin izniyle **(gür)** çıkar. kötü yerin bitkisi ise ancak zar zor çıkar. İşte biz, şükredecek bir kavim için âyetleri böyle açıklarız.

59— Andolsun! Biz Nûh'u kavmine peygamber olarak gönderdik de, şöyle dedi: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin için ondan başka hiçbir İlâh yoktur. Ben, hakikaten sizin üzerinize gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum".

60— Kavminin büyükleri, "Biz, seni cidden açık bir sapıklık içinde görüyoruz!" dediler.

61— **(Nûh)**, "Ey kavmim! Bende hiçbir sapıklık yok. Ama ben, âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim!".

62— "Size Rabbimin vahyettiklerini tebliğ ediyorum ve size nasihat ediyorum. Allah'dan **(gelen vahy ile)** sizin bilemeyeceklerinizi biliyorum".

63— "Rabbinizden size korkunç akıbeti haber vermek ve korunmanız için, belki rahmete kavuşturulursunuz diye sizden bir adam vasıtasiyle bir uyarı geldiğine hayret mi ettiniz?" dedi.

64— Bunun üzerine O'nu yalanladılar! Biz de O'nu ve beraberinde gemide bulunanları kurtardık; ve âyetlerimizi yalanlayanları **(tufanla)** boğduk. Çünkü onlar, körleşmiş bir kavim idiler.

65— Âd kavmine de kardeşleri Hûd'u gönderdik. O, "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin için O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Hâlâ korkmayacak mısınız siz!" dedi.

66— Kavminin ileri gelen kâfirleri, "Gerçekten biz, seni bir beyinsizlik içinde görüyoruz ve biz seni, hakikaten yalancılardan sanıyoruz!" dediler.

67— **(Hûd)**; "Ey kavmim! Bende beyinsizlik yok! Ama ben, âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim!".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
'E‘-râf
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ِ (كسره)
u, ü = ُ (ضمه)
e, a = َ (فتحه)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Vel-beledüṭ-ṭayyibu yeḣrucu nebê-tuhû bi-'iẓni
Rabbih; vellezî ḣabuṡe lê yeḣ-rucu 'illê ne-kidê.
Keẓêlike nuṣarriful-'Êyêti li-k̇av-miny-yeş-
kürûn (58) lek̇ad 'er-selnê Nûḥan 'ilê k̇avmi-hî
fek̇âle yê k̇avmi‘-budu-LLâhe mê lekümmin 'ilêhin
gay-ruh. 'İnnî 'eḣâfu ‘aley-küm ‘aẓêbe Yevmin
‘aẓîm (59) K̇âlel-mele-'u min-k̇avmihî 'innê lenerâke
fî ḍalêlim-mubîn (60) K̇âle yê-k̇avmi leyse bî
ḍalêletunv-ve lê-kinnî Rasûlum-mir-Rabbil-‘Âle-
mîn (61) 'Ubelliguküm risêlêti Rabbî ve 'enṣaḥu
leküm ve 'e‘lemu mine-LLâhi mê lê te‘-lemûn (62)
'Eve-‘acibtum 'en-cê'eküm ẓikrum-mir-Rabbiküm
‘alê raculim-minküm liyunẓiraküm ve li-tettek̇û
ve le‘alleküm turḥamûn (63) Fe-keẓẓebûhu fe-
'enceynêhu vellez̤îne me-‘ahû fil-Fulki ve
'egrak̇nel-lez̤îne keẓẓebû bi-'Êyêtinê. 'İnnehum
kênû k̇avmen ‘amîn (64) Ve 'ilê ‘Âdin 'eḣâhum
Hûdê. K̇âle yê-k̇avmi‘-budu-LLâhe mê leküm-
min 'ilêhin gayruh. 'Efelê tettek̇ûn (65) K̇âlel-mele-
'ullez̤îne keferû min-k̇av-mihî 'innê lenerâke fî
sefêhetinv-ve 'innê lene-ẓunnuke minel-kêẓibîn
(66) K̇âle yê-k̇avmi leyse bî sefêhe-tunv-
ve lê-kinnî Rasûlum-mir-Rabbil-‘Âlemîn (67)

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ
جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ
وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ
وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ
وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي
مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ
وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَاذْكُرُوا

68— "Size Rabbimin mesajlarını tebliğ ediyorum ve ben sizin için güvenilir bir nasihatçiyim!".

69— "Sizi uyarmak için, aranızdan bir adam vasıtasiyle, size Rabbinizden bir uyarı geldiğine **(inanmıyor da)** hayret mi ediyorsunuz? Düşünün ki Allah, sizi, Nûh kavminden sonra halifeler yaptı ve yaratılışça size, onlardan ziyade boy ve güç verdi. O halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, umulur ki kurtulursunuz'' dedi.

70— Onlar, "Sen, bize yalnız Allah'a ibadet edelim de, atalarımızın taptıkları putları bırakalım diye mi geldin? Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bizi tehdit edip durduğun azabı **(başımıza)** getir!'' dediler.

71— **(Hûd),** "Muhakkak ki, Rabbinizden üzerinize bir azap ve öfke inmiştir. Sizin ve atalarınızın uydurduğunuz birtakım isimler hakkında, benimle mücadele mi ediyorsunuz? Allah, onlara hiçbir huccet **(delil)** indirmedi. Artık Bekleyin! Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!'' dedi.

72— Nihayet Hûd'u ve beraberindeki mü'minleri, tarafımızdan bir rahmetle kurtardık; ve o âyetlerimizi yalanlayıp iman etmeyenlerin kökünü kestik.

73— Semûd kavmine de kardeşleri Sâlih'i gönderdik: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin! Sizin için ondan başka hiçbir ilâh yoktur. İşte size, Rabbinizden açık bir mûcize geldi. Allah'ın şu dişi devesi, size bir mûcizedir. Onu **(kendi hâline)** bırakın. Allah'ın arzında otlasın. Ona bir fenalıkla dokunmayın ki, sonra acıklı bir azaba uğrarsınız''.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
'E'-râf
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'Ubelli-guküm risêlêti Rabbî ve 'ene leküm nêṣıḥun
'emîn (68) 'Eve-'acibtum 'en-cê'eküm ẓikrum-mir-
Rabbiküm 'alê raculim-minküm liyunẓiraküm?
Veẓ-kürû 'iẓ ce'aleküm ħulefê-'e mim-be'di ḱavmi
Nûḥinv-ve zêdeküm fil-ħalḱi besṭah. Feẓkürû 'êlê-
'e-LLâhi le'alleküm tufli-ḥûn (69) Ḱâlû 'eci'-tenê
line'bude-LLâhe Veḥdehû ve neẕera mê kêne ye'-
budü 'êbê-'unê? Fe'-tinê bimê te'idünê 'in-künte
mineṣ-ṣâdiḱîn (70) Ḱâle ḱad veḱa-'a 'aleyküm-mir-
Rabbiküm ric-sünv-ve gaḍab. 'Etucê-dilû-nenî fî
'esmê-'in-semmey-tumûhê 'entum ve 'êbê'üküm-
mê nezzele-LLâhu bihê min-sulṭân? Fen-teẓi-rû
'innî me-'aküm-minel-munteẓirîn (71) Fe-'encey-
nêhu velleẓîne me-'ahû bi-raḥmetim-min-nê ve
ḱaṭa'-nê dêbi-ralleẓîne keẓẓebû bi-'Êyêtinê ve
mê kênû Mu'-minîn (72) Ve 'ilê Ṡemûde 'eħâhum
Ṣâliḥâ. Ḱâle yê-ḱavmi'-budu-LLâhe mê leküm-
min 'ilêhin gay-ruh. Ḱad cê-'etküm-Beyyi-ne-
tum-mir-Rabbiküm. Hêẕihî Nêḱatu-LLâhi leküm
'Êyeten-feẓerûhê te'-kül fî 'erḍi-LLêhi ve lê temes-
sûhê bi-sû-'in-feye'-ħuẕeküm 'aẕêbun 'elîm (73)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَاذْكُرُوٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَٓاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ
وَبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا
قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوٓا اٰلَٓاءَ
اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ اٰمَنَ
مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهٖ قَالُوٓا اِنَّا بِمَٓا
اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا بِالَّذٖٓي
اٰمَنْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ
رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ
رَبّٖي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلُوطًا
اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا
مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَٓاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

74— "Ve düşünün ki O, sizi Âd'dan sonra halifeler yaptı ve burada sizi yerleştirdi. Düzlüklerinden köşkler ediniyor; dağlarından da evler yontuyorsunuz. Artık Allah'ın nimetlerini anın da, yeryüzünde fesadçılar olup taşkınlık yapmayın." dedi.

75— Kavminden **(inanmayı)** kibirlerine yediremeyen ileri gelenleri, zayıf görülmekte olanların iman etmiş bulunanlarına, "Siz Sâlih'in hakikaten Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamber olduğunu biliyor musunuz?" dediler. Onlar, "Biz, doğrusu, onunla gönderilen her şeye iman edenleriz." diye cevap verdiler.

76— O kibirlerine yediremeyenler, "Doğrusu biz, o sizin iman ettiğiniz şeyi inkâr eden kâfirleriz." dediler.

77— Derken o deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrinden çıkarak isyan ettiler de, "Ey Sâlih, eğer gerçek peygamberlerdensen, bizi tehdit ettiğin şeyi, **(başımıza)** getir **(bakalım!)**" dediler.

78— Bunun üzerine onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı da yurtlarında diz üstü çöküp helâk oldular.

79— Sâlih de onlardan yüz çevirip, "Ey kavmim! Ben size gerçekten Rabbimin emirlerini tebliğ ettim; size nasihatta bulundum; fakat siz nasihat edenleri sevmiyorsunuz!" dedi.

80— Lût'u da Peygamber gönderdik. Hani bir zamanlar kavmine şöyle demişti: "Siz, bu fuhuşu **(oğlancılığı)** mı yapıyorsunuz? Sizden önce, âlemlerden hiçbiri böyle bir şey yapmamıştır".

81— "Siz, kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere yanaşıyorsunuz. Muhakkak ki siz, çok azgın bir kavimsiniz".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'E'-râf

ẓ = ذ
ẓ̣ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Vez-kürû 'iẓ ce-'aleküm ḣule-fê-'e mim-be'-di
'Âdinv-ve bevve-'eküm fil-'erḍi tette-ḣiẓûne min-
sühû-lihê k̇uṣû-ranv-ve ten-ḥitûnel-cibêle buyûtê.
Feẓ-kürû 'êlê-'e-LLâhi ve lê te'-ṡev fil-'erḍi mufsidîn
(74) K̇âlel-mele-'ulleẓînestek-berû min-k̇av-mihî lil-
leẓînes-tuḍ-'ifû limen 'êmene minhum 'ete'-lemûne
'enne Ṣâliḥam-murselum-mir-Rabbih? K̇âlû 'innê
bimê 'ursile bihî Mu'-minûn (75) K̇âlel-leẓînes-
tekberû 'innê billeẓî 'êmentum-bi-hî kêfirûn (76)
Fe-'ak̇arun-Nêk̇ate ve 'atev 'an 'emri Rabbihim ve
k̇âlû yê-Ṣâliḥu'-tinê bimê te-'idünê 'in-künte minel-
murselîn (77) Fe-'eḣaẓet-humur-racfetu fe-'eṣbeḥû
fî dêrihim cêṡimîn (78) Fete-vellê 'anhum ve k̇âle
yê-k̇a-vmi lek̇ad 'eblegtuküm risêlete Rabbî ve
neṣaḥ-tu leküm ve lêkil-lê tuḥibbû-nennê-ṣı-ḥîn
(79) Ve Lû-ṭan 'iẓ k̇âle lik̇av-mihî 'ete'-tûnel-fêḥiṣete
mê sebek̇a-küm-bihê min 'eḥadim-minel-'âlemîn
(80) 'İnne-küm lete'-tûner-ricêle ṣeh-vetem-min-
dûnin-nisê'. Bel 'entum k̇av-mum-müsrifûn (81)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوٓا اَخْرِجُوهُمْ
مِنْ قَرْيَتِكُمْۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ
وَاَهْلَهُٓ اِلَّا امْرَاَتَهُۘ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَاَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًاۜ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًاۜ قَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ قَدْ جَٓاءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَٓاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ
بَعْدَ اِصْلَاحِهَاۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَۚ ﴿٨٥﴾
وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًاۚ وَاذْكُرُٓوا
اِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْۖ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَاِنْ كَانَ طَٓائِفَةٌ مِنْكُمْ اٰمَنُوا
بِالَّذٖٓي اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَٓائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَاۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

قَالَ

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

82— Buna karşı, Lût kavminin cevabı ancak şu oldu: "Bunları memleketinizden çıkarın! Çünkü bunlar, **(eteklerini)** çok temiz **(tutan)** insanlar!".

83 — Biz de Lût'u ve ailesini kurtardık. Yalnız karısı **(geri)** kalıp, yere geçenlerden oldu.

84— Üzerlerine bir azap yağdırdık. İşte bak, günahkarların sonu nasıl oldu?!..

85— Medyen kavmine de kardeşleri Şuayb'ı Peygamber gönderdik. O şöyle dedi: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin, ondan başka hiçbir ilâhınız yoktur. İşte size Rabbiniz tarafından bir mûcize geldi. Artık ölçüye ve uyan tam tartıya. İnsanların eşyasına haksızlık etmeyin. Yeryüzünü, ıslahından sonra bozmayın. Eğer mü'minler iseniz, bu söylediklerim sizin için daha hayırlıdır.

86— Bir de her caddenin başına oturup Allah'a iman edenleri korkutarak Allah'ın yolundan çevirmeyin. Ve yolu eğriltmeye çalışmayın. Düşünün ki, siz, vaktiyle çok azdınız. Böyleyken Allah sizi çoğalttı. Bakın, fesadçıların sonu nasıl oldu?!..

87— Eğer sizden bir kısmınız, benimle gönderilen hakikate inanmış, bir kısmınız da inanmamışsa, Allah aramızda hükmünü verinceye kadar sabredin. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'E'-râf

ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mê kêne cevêbe ḱav-mihî 'illê 'en-ḱâlû 'eḣ-
ricûhum-min-ḱar-yeti-küm; 'innehum 'unêsüny-
ye-teṭahherûn (82) Fe-'encey-nêhu ve 'ehlehû 'illem-
ra-'etehû kê-net minel-gâbirîn (83) Ve 'emṭarnê
'aley-him-meṭarâ; fenẓur keyfe kêne 'âḱibetul-
mu-crimîn (84) Ve 'ilê Med-yene 'eḣâhum Şu-'aybê.
Ḱâle yêḱavmi'-budu-LLâhe mê leküm-min 'ilêhin
gay-ruh. Ḱad cê'etküm-Beyyi-netum-mir-Rabbiküm
fe-'evful-keyle vel-mîzêne ve lê teb-ḣasün-nêse 'eş-
yê-'ehum ve lê tufsidû fil-'erḍi be'-de 'iṣ-lêḥihê;
ẓêliküm ḣay-rul-leküm 'in-küntum-Mu'minîn (85) Ve
lê teḱ-'udû bi-külli ṣırâṭin-tû-'idûne ve teṣuddûne
'an-Sebî-li-LLêhi men 'êmene bihî ve teb-gûnehê 'i-
vecê. Veẓ-kürû 'iẓ küntum ḱalîlen-fe-keṡ-ṡeraküm.
Ven-ẓurû keyfe kêne 'âḱi-betul-muf-sidîn (86) Ve 'in-
kêne ṭâ-'ifetum-minküm 'êmenû bil-leẓî 'ursiltu bihî
ve ṭâ-'ife-tul-lem yu'-minû feṣ-birû ḥattê yeḣküme-
LLêhu bey-nenê; ve Huve Ḣayrul-Ḥâkimîn (87)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

الجزء ٩

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا اَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا
كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ اِذْ نَجّٰينَا اللّٰهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَعُودَ فِيهَا اِلَّا
اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى
اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ
الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا
فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا
فِيهَا اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ
وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ
اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا
اَخَذْنَا اَهْلَهَا بِالْبَاْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ
بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ اٰبَاءَنَا
الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَاَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

88— Onun kavminden büyüklenenlerin ileri gelenleri, "Ya Şuayb! Seni ve beraberindeki iman edenleri ya mutlaka memleketimizden çıkaracağız, yahut bizim dinimize döneceksiniz!" dediler. Şuayb, "Ya istemesek de mi?" dedi.

89— Doğrusu Allah bizi ondan kurtardıktan sonra yine sizin dininize dönersek, muhakkak Allah'a yalan iftira etmiş oluruz. Ona dönmemiz, bizim için olacak şey değil! Ancak Rabbimiz Allah dilemiş olursa müstesna Rabbimizin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Biz, yalnız Allah'a güvenmişizdir. Ey Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında sen hak olanla hükmet. Sen hüküm verenlerin en hayırlısısın!" dedi.

90— Onun kavminden ileri gelen kâfirler, "Yemin olsun! Eğer Şuayb'a uyarsanız, sizler muhakkak ziyan edenler olacaksınız!" dediler.

91— Derken onları, korkunç zelzele yakalayıverdi. Böylece yurtlarında diz üstü çöken **(bu halde helâke uğrayan)** kimseler oldular.

92— Şuayb'ı yalanlayanlar, sanki orada hiç oturmamışlardı. Şuayb'ı yalanlayanlar, ziyan edenlerin tâ kendileri oldu.

93— **(Şuayb)** Onlardan döndü de, "Ey kavmim! Ben size Rabbimin gönderdiği mesajları tebliğ ettim ve sizin iyiliğinizi istedim. Şimdi kâfir bir topluluğa nasıl acırım?" dedi.

94— Biz hiçbir memlekete peygamber göndermemişizdir ki, belki yalvarırlar diye, önce halkını kıtlıkla ve şiddetle sıkmış olmayalım!

95— Sonra bu sıkıntının yerine iyiliği değiştirmişizdir. Tâ ki üremişler ve, "Doğrusu atalarımıza da böyle sıkıntılı haller ve kolaylıklar olmuştur." demişlerdir. Tam o vakit biz de, kendileri anlamaksızın, onları ansızın yakalayıverdik.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'E‘-râf

ẓ = ذ
ẓ̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

K̇âlel-mele-'ul-leẓînes-tek-berû min-k̇avmihî
lenuḣ-ricenneke yê-Şu‘aybu velle-ẓîne 'êmenû
me‘ake min-k̇ar-yetinê 'ev lete‘ûdünne fî milletinê.
K̇âle 'eve lev künnê kêri-hîn (88) K̇adifte-raynê ‘ale-
LLêhi keẓiben 'in ‘udnê fî milleti-küm-be‘-de 'iẓ
neccêne-LLâhu minhê. Ve mê yekûnu lenê 'en-ne-
‘ûde fîhê 'illê 'eny-yeşê-'e-LLâhu Rabbunê. Vesi-‘a
Rabbunê külle şey-'in ‘ilmê. ‘Ale-LLâhi te-vekkelnê.
Rabbenef-teḥ bey-nenê ve bey-ne k̇avminê bil-ḥak̇k̇i
ve 'Ente Ḣayrul-Fêtiḥîn (89) Ve k̇âlel-mele-'ul-leẓîne
keferû min-k̇av-mihî le-'inittebe‘-tum Şu-‘ayben
'inne-küm 'iẓel-le-ḣâsirûn (90) Fe-'eḣaẓet-humur-
racfetu fe-'eṣbeḥû fî dêrihim cêsi-mîn (91) 'Elle-
ẓîne keẓẓebû Şu‘ayben ke-'ellem yegnev fîhelleẓîne
keẓẓebû Şu-‘ayben-kênû humul-ḣâ-sirîn (92) Fete-
vellê ‘anhum ve k̇âle yê-k̇avmi lek̇ad 'eblegtuküm
risê-lêti Rabbî ve neṣaḥtu leküm; fekey-fe 'êsê
‘alê k̇av-min-kêfirîn (93) Ve mê 'ersel-nê fî k̇ary-
atim-min-nebiyyin 'illê 'eḣaẓ-nê 'ehlehê bil-be'sê-'i
veḍḍar-râ-'i le-‘allehum yeḍḍarra-‘ûn (94) Ṡümme
beddelnê mekênes-seyyi-'etil-ḥasenete ḥattê ‘afev-
ve k̇âlû k̇ad messe 'êbê-'eneḍ-ḍarrâ'u ves-serrâ-'u
fe-'eḣaẓnê-hum-begtetenv-ve hum lê yeş-‘urûn (95)

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ
مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوا فَاَخَذْنَاهُمْ بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
بَيَاتًا وَهُمْ نَٓائِمُونَۜ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِۚ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ
اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْاَرْضَ
مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَٓا اَنْ لَوْ نَشَٓاءُ اَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْۚ وَنَطْبَعُ عَلٰى
قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ
مِنْ اَنْبَٓائِهَاۚ وَلَقَدْ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِۚ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُۜ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ
اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ
مِنْ عَهْدٍۚ وَاِنْ وَجَدْنَٓا اَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهٖ فَظَلَمُوا
بِهَاۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ
مُوسٰى يَا فِرْعَوْنُ اِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَۙ ﴿١٠٤﴾

حَقِيقٌ

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

96— Eğer o memleketlerin halkı, iman edip **(Allah'dan)** korkmuş olsalardı, muhakkak üzerlerine gökten ve yerden bereketler açardık. Fakat onlar **(peygamberlerini)** yalanladılar. Biz de, kendilerini, kazandıkları vebal sebebiyle yakalayıverdik.

97— O ülkelerin halkı, geceleyin uyurlarken, azabımızın kendilerine gelmeyeceğinden emin mi oldular?

98— Yine o ülkelerin halkı, güpegündüz oynar dururken, azabımızın gelmesinden emin mi oldular?

99— Onlar Allah'ın tuzağından **(mühlet vermesinden)** emin mi oldular? Allah'ın tuzağından ancak hüsrana uğrayanlar emin olur.

100— Eski sahiplerinden sonra, yeryüzüne mirasçı olan kimseleri hâlâ şu gerçek belli olmadı mı ki? Eğer biz dilemiş olsak onları da günahları yüzünden musîbete uğratırdık. Biz, onların kalbleri üzerine mühür vururuz da, onlar **(hakkı)** işitmezler.

101— İşte o ülkeler ki, başlarına gelenlerin bazılarını sana anlatıyoruz. Andolsun! Onlara, peygamberleri açık mûcizeler getirdiler. Fakat önceden yalanlamış oldukları şeylere iman etmediler. Allah kâfirlerin kalblerini işte böyle mühürler.

102— Hem biz onların çoğunda, sözde durma bulamadık. Şu gerçek ki, onların çoğunu, itaatten çıkan şahıslar bulduk.

103— Sonra onların ardından Mûsa'yı mûcizelerimizle Firavun'a ve onun ileri gelen yoldaşlarına gönderdik. Ama onlar **(bu mûcizelere)** zulmettiler. Bak, bozguncuların sonu nasıl oldu!

104— Mûsa şöyle dedi: ''Ey Firavun! Ben, âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim''.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ

'E'-râf

ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ķ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve lev 'enne 'ehlel-ķurâ 'êmenû vette-ķav lefe-teḥnê
'aley-him-berakêtim-mines-semê-'i vel-'erḍi ve
lêkin-keẓẓebû fe'eħaẓ-nêhum-bimê kênû yek-sibûn
(96) 'Efe-'emine 'ehlul-ķurâ 'eny-ye'-ti-yehum-be'-
sünê beyêtenv-ve hum nê-'imûn (97) 'Eve-'emine
'ehlul-ķurâ 'eny-ye'-ti-yehum be'- sünê ḍuḥanv-ve
hum yel-'abûn (98) 'Efe-'eminû mekra-LLâh? Felê
ye'-menu mekra-LLâhi 'illel-ķa-vmul-ħâsi-rûn (99)
'Eve-lem yehdi lilleẓîne yeri-ŝûnel-'erḍa mim-be'-
di 'ehlihê 'el-lev neşê-'u 'eṣab-nêhum-biẓünûbihim,
ve neṭbe-'u 'alê ķulû-bihim fehum lê yesme-'ûn
(100) Tilkel-ķurâ neķuṣṣu 'aley-ke min 'embê-'ihê. Ve
leķad cê-'et-hum rusülu-hum-bil-Beyyi-nêt; femê
kênû liyu'-minû bimê keẓẓebû min-ķabl. Keẓê-like
yeṭbe-'u-LLâhu 'alê ķu-lûbil-kêfirîn (101) Ve mê
vecednê li-'ekŝe-rihim-min 'ahd. Ve 'inv-
vecednê 'ekŝerahum le-fêsiķîn (102) Ŝümme be-
'aŝnê mim-be'dihim-Mûsê bi-'Êyê-tinê 'ilê Fir-
'avne ve mele-'ihî feẓalemû bihê; fenẓur keyfe
kêne 'âķi-betul-muf-sidîn (103) Ve ķâle Mûsê yê-
Fir-'avnu 'innî Rasûlum-mir-Rabbil-'Âlemîn (104)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

A'raf Sûresi

حَقِيقٌ عَلٰٓى اَنْ لَٓا اَقُولَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنِيٓ اِسْرَٓائِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ اِنْ كُنْتَ
جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَأْتِ بِهَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَاَلْقٰى
عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ
بَيْضَٓاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا
لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَٓائِنِ حَاشِرِينَ
﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَٓاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ
قَالُٓوا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ
لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّٓا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّٓا اَنْ
نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ اَلْقُوا فَلَمَّٓا اَلْقَوْا سَحَرُٓوا
اَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَٓاؤُ بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾
وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ
مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾
فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

105— "Bana yaraşan, Allah'a karşı hakdan başka bir şey söylemendir. Ben size, Rabbinizden bir mûcize ile geldim. Artık İsrâil oğullarını benimle gönder!".

106— **(Firavun),** "Eğer bir mûcize ile geldiysen, doğru da söylüyorsan hemen onu getir **(görelim!)**" dedi.

107— Bunun üzerine **(Mûsa),** asâsını yere bıraktı. Bir de ne görsünler! O, kocaman bir ejderha **(oluvermiş!).**

108— Bir de elini **(koynundan)** çıkardı. Ne görsünler! O da bakanlara, bembeyaz **(parlayan bir el).**

109— Firavun'ın kavminden ileri gelenler, "Muhakkak bu adam, çok bilgili bir sihirbaz!

110— Sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor." dediler. **(Firavun).** "O halde, ne emredersiniz?" dedi.

111— Onlar, "Mûsa ile kardeşini beklet. Ve şehirlere toplayıcılar **(memurlar)** gönder!

112— Ne kadar bilgili sihirbaz varsa, sana getirsinler." dediler.

113— Derken bütün sihirbazlar, Firavun'a gelerek, "Eğer biz galip gelirsek, bize muhakkak mükâfat var değil mi?" dediler.

114— Firavun, "Evet, hem siz, şüphesiz yakınlarımdan olacaksınız!" dedi.

115— **(Sihirbazlar),** "Ey Mûsa! Sen mi **(hünerini ortaya)** atacaksın, yoksa **(önce)** atanlar biz mi olalım?" dediler.

116— **(Mûsa),** "Siz atın!" dedi. Ne zaman ki **(hünerlerini)** ortaya attılar, halkın gözlerini büyülediler ve onlara korku saldılar. Böylece büyük bir sihir meydana getirdiler.

117— Biz de Mûsa'ya, "Asânı bırak!" diye vahy ettik. Bir de baktılar ki, asâ, onların bütün uydurduklarını yutuyor!

118— Artık hak meydana çıktı ve onların bütün yaptıkları boşa gitti.

119— Orada yenildiler ve küçük düşerek geri döndüler.

120— Sihirbazlar hep birden secdeye kapandılar.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'E‘-râf

ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أَو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ḥaḳîḳun ‘alê 'el-lê 'eḳûle ‘ale-LLâhi 'illel-ḥaḳḳ.
Ḳad ci'-tu-küm-bi-Beyyi-ne-tim-mir-Rabbiküm fe-
'ersil me-‘iye Benî-'İsrâ-'îl (105) Ḳâle 'in-künte ci'-te
bi-'Êyetin-fe'-ti bihê 'in-künte mineṣ-ṣâdiḳîn (106) Fe-
'elḳâ ‘Aṣâhu fe-'iẓê hiye ṡü‘-bênum-mubîn (107) Ve
neze-‘a yedehû fe-'iẓê hiye bey-ḍâ-'u lin-nêẕirîn
(108) Ḳâlel-mele-'u min-ḳavmi Fir-‘avne 'inne hêẓê
lesêḥirun ‘alîm (109) Yurîdu 'eny-yuḣ-ricekům-min
'erḍiküm; femêẓê te'-murûn (110) Ḳâlû 'ercih ve 'eḣâhu
ve 'ersil fil-Medê-'ini ḥâşirîne- (111) Ye'-tûke bikülli
sêḥi-rin ‘alîm (112) Ve cê-'es-seḥaratu Fir-‘avne ḳâlû
'inne lenê le-'ecran 'in-künnê neḥnul-gâ-libîn (113)
Ḳâle ne-‘am ve 'inneküm leminel-muḳarrabîn (114)
Ḳâlû yê-Mûsê 'immê 'en-tul-ḳiye ve 'immê 'en-
nekûne neḥnul-mulḳîn (115) Ḳâle 'el-ḳû. Felemmê 'el-
ḳav seḥarû 'e‘-yunen-nêsi vesterhebûhum ve cê-
'û bisiḥrin ‘aẓîm (116) ۞ Ve 'ev-ḥay-nê 'ilê Mûsê
'en 'elḳi ‘Aṣâk; fe-'iẓê hiye telḳafu mê ye'-fikûn
(117) Fe-veḳa-‘al-ḥaḳḳu ve beṭale mê kênû ye‘-
me-lûn (118) Fe-gulibû hunêlike ven-ḳalebû
ṣâgırîn (119) Ve 'ulḳi-yes-seḥaratu sêcidîn, (120)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

قَالُوٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمٖينَۙ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ
فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ
فِي الْمَدٖينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَٓا اَهْلَهَاۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾ لَاُقَطِّعَنَّ
اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعٖينَ ﴿١٢٤﴾
قَالُٓوا اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَۚ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ
اٰمَنَّا بِاٰيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَٓاءَتْنَاۜ رَبَّنَٓا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا
مُسْلِمٖينَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوسٰى
وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَۜ قَالَ سَنُقَتِّلُ
اَبْنَٓاءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖي نِسَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾
قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعٖينُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُواۚ اِنَّ الْاَرْضَ
لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖۜ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقٖينَ ﴿١٢٨﴾
قَالُٓوا اُو۫ذٖينَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَاۜ قَالَ عَسٰى
رَبُّكُمْ اَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْاَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ
بِالسِّنٖينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

فَاِذَا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

121,122— "Biz âlemlerin Rabbine, Mûsa ve Hârun'un Rabbine iman ettik!" dediler.

123— Firavun, "Ben, size izin vermeden, ona iman ettiniz ha! Hiç şüphe yok ki, bu bir tuzaktır. Yerli halkı şehirden çıkarmak için siz bu tuzağı şehirde kurmuşsunuz; ama yakında anlarsınız.

124— Mutlaka ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim. Sonra mutlaka sizin hepinizi asacağım!" dedi.

125— **(Sihirbazlar)**, "Şüphesiz ki biz Rabbimize döneceğiz!

126— Senin bizden intikam almaya kalkışman, ancak, Rabbimizin âyetleri gelince iman ettik diyedir. Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve bizi Müslümanlar olarak vefat ettir" dediler.

127— Firavun'ın kavminden ileri gelenler **(ona)**, "Mûsa'yı ve kavmini, yeryüzünde fesad çıkarsınlar ve hem seni, hem tanrılarını terk etsin diye mi bırakıyorsun?" dediler. Firavun şu cevabı verdi: "Onların oğullarını öldürürüz; kadınlarını diri bırakırız. Muhakkak biz onların üstünde eziciler olacağız" **(Firavun dediğini yaptı. Bunun üzerine İsrâiloğulları şikâyetçi oldular).**

128— Mûsa kavmine, "Allah'dan yardım dileyin; ve sabredin. Muhakkak ki yer Allah'ındır. Ona kullarından dilediğini mirasçı yapar. **(İyi)** sonuç ise takvâ sahiplerinindir." dedi.

129— Onlar da, "Bize sen gelmezden önce de işkence edildi; geldikten sonra da." dediler. **(Mûsa)** şu karşılığı verdi: "Umulur ki Rabbiniz, düşmanınızı helâk edecek ve sizi onların yerine halife kılacak; sizin de ne işler yapacağınıza bakacaktır".

130— And olsun ki biz, Firavun hanedanını düşünüp ibret alsınlar diye, senelerce kıtlık ve mahsul azlığı ile kıvrandırdık.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ

'E'-râf

ẓ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
'	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ḳâlû 'êmennê bi-Rabbil-'Âlemîn (121) Rabbi Mûsê
ve Hêrûn (122) Ḳâle Fir-'avnu 'êmentum-bihî ḳable
'en 'êẓene leküm? 'İnne hêẓê le-mekrum-meker-
tumûhu fil-Medîneti lituħ-ricû minhê 'ehlehê; fesevfe
te'-lemûn (123) Le-'u-ḳaṭṭi-'anne 'eydiyeküm ve
'erculeküm-min ħilêfin-ṡümme le-'u-ṣallibenneküm
'ecme-'în (124) Ḳâlû 'innê 'ilê Rab-binê mun-ḳalibûn
(125) Ve mê tenḳimu min-nê 'illê 'en 'êmennê bi-
'Êyêti Rabbinê lemmê cê-'etnê! Rab-benê 'ef-rig
'aley-nê ṣabranv-ve te-veffe-nê Müs-limîn (126) Ve
ḳâlel-mele-'u min-ḳavmi Fir-'avne 'eteẓeru Mûsê
ve ḳav-mehû li-yufsidû fil-'erḍi ve yeẓerake ve 'êli-
hetek? Ḳâle senu-ḳattilu 'ebnê-'ehum ve nesteḥ-yî
nisê-'ehum; ve 'innê fevḳahum ḳâhi-rûn (127) Ḳâle
Mûsê li-ḳavmihiste-'î-nû bi-LLêhi veṣbirû. 'İnnel-
'erḍa li-LLêhi yûri-ṡühê meny-yeşê-'u min 'ibê-
dih; vel-'âḳibetu lil-Mut-teḳîn (128) Ḳâlû 'ûẓînê
min-ḳabli 'en-te'-ti-yenê ve mim-be'-di mêci'-tenê.
Ḳâle 'asê Rabbuküm 'eny-yuhlike 'adüvveküm ve
yesteħ-life-küm fil-'erḍi fe-yenẓura keyfe te'melûn
(129) Ve leḳad 'eħaẓnê 'êle-Fir-'avne bissi-nîne ve
nekṣım-min-aṡṡemerâti le-'allehum yeẓ-ẓekkerûn (130)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

A'raf Sûresi

فَاِذَا جَٓاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهٖ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَطَّيَّرُوا بِمُوسٰى وَمَنْ مَعَهُ اَلَٓا اِنَّمَا طَٓائِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهٖ
مِنْ اٰيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَاَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ
اٰيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾
وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنٖٓى اِسْرَٓائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ
اِلٰٓى اَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ
فَاَغْرَقْنَاهُمْ فِى الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ
﴿١٣٦﴾ وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ
الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتٖى بَارَكْنَا فٖيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
الْحُسْنٰى عَلٰى بَنٖٓى اِسْرَٓائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ
يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

131— Fakat onlara iyilik geldiği zaman, "Bu bizim hakkımızdır." dediler. Başlarına bir belâ geldiği zaman ise, Mûsa ile beraberindekilerin uğursuzluğuna yoruyorlardı. Beri bakın! Onların uğursuzluğu ancak Allah katındandır. Ama çoğu bunu bilmezler.

132— Bir de, "Sen bizi büyülemek için her ne mûcize getirsen, biz sana aslâ inanıcılar değiliz!" dediler.

133— Biz de, ayrı ayrı mûcizeler olmak üzere, onlara sel felâketi, çekirge, haşarat, kurbağalar ve **(sularına)** kan gönderdik. Yine de **(inanmayıp)** kibirlendiler. Onlar öyle suçlu günahkar bir kavim idiler.

134— Üzerlerine o azap çökünce; "Yâ Mûsa, sana verdiği söz hürmetine, bizim için Rabbine dua et! Eğer bizden bu azabı kaldırırsan, yemin olsun, sana mutlaka iman edeceğiz ve İsrâiloğullarını seninle beraber mutlaka göndereceğiz!" dediler. **(Allah'ın verdiği söz; iman ederlerse, azabı onlardan kaldırmak imiş).**

135— Ne zaman ki belli bir müddete kadar üzerlerinden azabı kaldırdık. Ne göresin, hemen yeminlerini bozdular.

136— Biz de, âyetlerimizi yalanladıkları ve onları umursamadıkları için kendilerinden intikam aldık da hepsini denizde boğduk.

137— Hor görülüp ezilmekte olan o kavmi de, bereketlerle donattığımız yerin doğu ve batı taraflarına mirasçı yaptık. Böylece, Rabbinin İsrâiloğullarına olan o güzel va'di, sabretmeleri sebebiyle, tamamen yerine geldi. Firavun'ın ve kavminin yapageldikleri şeylerle, yükselttikleri köşkleri hep harap ettik.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'E'-râf

ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Fe-'iẕê cê-'et-humul-ḥasenetu ḳâlû lenê hêẕih; ve'in-
tuṣıbhum seyyi-'etuny-yeṭ-ṭayyerû bi-Mûsê ve
memme-'ah. 'Elê 'innemê ṭâ'iruhum 'inde-LLâhi
ve lêkinne 'ekṡerahum lê ye'-le-mûn (131) Ve ḳâlû
mehmê te'tinê bihî min 'Êyetil-li-tes-ḥaranê bihê
femê neḥnu leke bi-Mu'-minîn (132) Fe-'er-selnê
'aley-hi-muṭ-Ṭûfêne vel-Cerâde vel-Ḳum-mele veḍ-
Ḍafêdi-'a ved-Deme 'êyêtim-mufeṣ-ṣalêt. Festek-berû
ve kênû ḳavmem-mucri-mîn (133) Velemmê veḳa-'a
'aleyhimur-riczu ḳâlû yê-Mûsed-'u lenê Rabbeke
bimê 'ahide 'indeke le-'in-keşefte 'anner-ricze lenu'-
minenne leke ve lenur-si-lenne me-'ake Benî 'İsrâ-
'îl (134) Felemmê keşefnê 'anhumur-ricze 'ilê 'ecelin
hum-bêli-gûhu 'iẕê hum yenküṡûn (135) Fente-ḳamnê
minhum fe-'egraḳ-nêhum fil-yemmi bi'ennehum
keẕẕebû bi-'Êyê-tinê ve kênû 'anhê gâfi-lîn (136)
Ve 'ev-raṡnel-ḳav-mel-leẕîne kênû yusteḍ-'afûne
meşêri-ḳal-'erḍi ve megâribe-hel-letî bêraknê fîhê.
Ve temmet Kelimetu Rabbikel-ḥusnê 'alê Benî 'İsrâ-
'île bimê ṣaberû; ve demmernê mê kêne yeṣne-'u
Fir-'avnu ve ḳavmuhû ve mê kênû ye'-riṣûn (137)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

A'raf Sûresi

وَجَاوَزْنَا بِبَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلٰٓى اَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَٓا اِلٰهًا كَمَا لَهُمْ
اٰلِهَةٌ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ فٖيهِ
وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغٖيكُمْ
اِلٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿١٤٠﴾ وَاِذْ اَنْجَيْنَاكُمْ
مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ
اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَفٖي ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَاعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثٖينَ لَيْلَةً
وَاَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مٖيقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعٖينَ
لَيْلَةً وَقَالَ مُوسٰى لِاَخٖيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنٖي فٖي قَوْمٖي وَاَصْلِحْ
وَلَا تَتَّبِعْ سَبٖيلَ الْمُفْسِدٖينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَٓاءَ مُوسٰى لِمٖيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ
قَالَ رَبِّ اَرِنٖٓي اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرٰينٖي وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى
الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰينٖي فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهُ
لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا فَلَمَّٓا اَفَاقَ
قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١٤٣﴾

قَالَ

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

138 — İsrâiloğullarını denizden geçirdik. Derken bir kavme uğradılar ki, kendilerine has birtakım putlara tapıyorlardı. **(İçlerinden bazı cahiller);** "Yâ Mûsa! Bunların birçok ilâhları olduğu gibi, sen de bize bir ilâh yap!" dediler. Mûsa dedi ki: "Siz, hakikaten cahillik eden bir kavimsiniz!".

139— "Çünkü bu gördüklerinizin içinde bulundukları **(din),** helâke yıkılmıştır ve yapmakta oldukları şey bâtıldır.

140 — Ben size Allah'dan başka ilâh mı arayayım! Halbuki O, sizi alemlere üstün kılmıştır"

141— Hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Onlar size azabın en kötüsünü yapıyorlardı. Oğullarınızı öldürüyorlar; kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bunda ise size, Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

142— Biz de, Mûsa ile otuz gece **(niyazda bulunması için)** sözleştik ve ona bir on daha ilâve ettik. Böylece Rabbinin tayin ettiği vakit kırk gece olarak tamamlandı. Mûsa, kardeşi Hârun'a, "Kavmimin içinde benim yerime geç. Islaha çalış. bozguncuların yoluna uyma!" dedi.

143— Ne zaman Mûsa, tayin ettiğimiz vakitte geldi ve Rabbi onunla **(vasıtasız olarak)** konuştu. Mûsa, "Yâ Rabbi, bana **(cemâlini)** göster, seni göreyim." dedi. Allah, "Sen beni aslâ göremezsin. Ama şu dağa bak! Eğer o yerinde durursa sen de beni görürsün!" buyurdu. Derken Rabbi, o dağa görününce, onu yerle bir etti. Mûsa da bayılarak yere düştü. Ayıldığı vakit, "Allah'ım! Seni tenzih ederim. Sana tevbe ettim ve ben, mü'minlerin ilkiyim!" dedi.

Ve cê-veznê bi-Benî 'İsrâ-'îlel-beḥra fe-'etev ‘alê
k̇avminy-ye‘-küfûne ‘alê 'eṣnê-mil-lehum. K̇â-
lû yê Mûsec-‘al-lenê 'ilê-hen-kemê lehum 'êliheh.
K̇âle 'inneküm k̇av-mun-tec-helûn 138 'İnne hê-
'ulê-'i mu-tebberum-mê hum fîhi ve bêṭilum-mê
kênû ye‘-me-lûn 139 K̇âle 'e-gay-ra-LLâhi 'ebgîküm
'ilêhenv-ve Hu-ve feḍḍaleküm ‘alel-‘âlemîn 140
Ve 'iẓ 'encey-nêküm-min 'Êli-Fir-‘avne yesûmû-
neküm sû-'el-‘aẓêbi yuk̇attilûne 'ebnê-'eküm ve
yesteḥ-yûne nisê-'eküm; ve fî ẓêliküm-belê-'üm-
mir-Rabbiküm ‘az̤îm 141 ۞ Ve vê-‘adnê Mûsê
ṡelê-ṡîne ley-letenv-ve 'etmem-nêhê bi-‘aşrin-fe-
temme mîk̇âtu Rabbihî 'erbe-‘îne leyleh. Ve k̇âle
Mûsê li-'eḣîhi Hêrû-neḣ-lufnî fî k̇av-mî ve 'eṣliḥ ve
lê tet-te-bi‘ sebî-lelmufsidîn 142 Ve lemmê cê-'e Mûsê
li-mî-k̇âtinê ve kellemehû Rabbuhû k̇âle Rabbi 'erinî
'enz̤ur 'i-leyk. K̇âle len-terânî ve lêkininz̤ur 'ilel-cebeli
fe-'inistek̇arra me-kênehû fesevfe terânî. Felemmê
tecellê Rabbuhû lil-Cebeli ce‘alehû dekkenv-ve
ḣarra Mûsê ṣa-‘ik̇â. Felemmê 'efêk̇a k̇âle Süb-
ḥâneke tubtu 'ileyke ve 'ene 'evvelul-Mu'-minîn 143

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'E‘-râf

ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

A'raf Sûresi

قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنّ۪ي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتٖي وَبِكَلَامٖيۘ
فَخُذْ مَٓا اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِر۪ينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ
فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْص۪يلًا لِكُلِّ شَيْءٍۚ
فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَاْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِاَحْسَنِهَاۜ سَاُو۬ر۪يكُمْ
دَارَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيَاتِيَ الَّذ۪ينَ يَتَكَبَّرُونَ
فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّۜ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَاۚ
وَاِنْ يَرَوْا سَب۪يلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَب۪يلًاۚ وَاِنْ يَرَوْا
سَب۪يلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَب۪يلًاۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِل۪ينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
وَلِقَٓاءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْۜ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْ بَعْدِه۪ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌۜ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْد۪يهِمْ
سَب۪يلًاۢ اِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِم۪ينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سُقِطَ ف۪ٓي
اَيْد۪يهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّواۙ قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا
رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿١٤٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

144— Allah buyurdu ki: "Yâ Mûsa! Ben, seni mesajlarımla ve konuşmamla insanların üzerine seçkin kıldım. Şimdi sana şu verdiğimi al da şükredenlerden ol!".

145— Biz ona Tevrât'ın levhalarında her şeyden bir öğüt ve her şeyin açıklamasını yazdık. Sonra, "Haydi bunları kuvvetle tut. Kavmine de emret; onları en güzel şekilde tutsunlar. İlerde size o fâsıkların **(yoldan sapmışları)** yurdunu göstereceğim!" dedik.

146— Yeryüzünde haksız yere büyüklenenleri, âyetlerimden uzaklaştıracağım. Onlar, her mûcizeyi görseler de yine ona iman etmezler. Doğru yolu görseler de, onu kendilerine yol edinmezler. Ama sapıklık yolunu görürlerse, onu yol edinirler. Bunun sebebi, âyetlerimizi yalanlamaları onlara umursamaz olmalarıdır.

147— Halbuki, âyetlerimizi ve âhirete kavuşacaklarını yalanlayanların bütün amelleri boşa gitmiştir. Onlar, ancak kendi yaptıklarının cezasını çekeceklerdir.

148— **(Tûr'a çıkan)** Mûsa'nın arkasından kavmi, süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykeli yapıp onu tanrı edindiler. Görmediler mi ki, buzağı kendileri ile konuşamıyor, onlara bir yol gösteremiyordu. Fakat ona **(tanrı diye)** tutundular ve zalimler**(den)** oldular.

149— Ne zaman ki, yaptıklarına pişman oldular ve kendilerinin muhakkak sapmış olduklarını gördüler, "Yemin olsun! Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bağışlamazsa,biz mutlaka ziyana uğrayanlardan olacağız!" dediler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ş = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'E‘-râf

ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

K̇âle yê-Mûsê 'inniş-ṭafey-tuke ‘alen-nêsi bi-Risê-
lêtî ve bi-Kelêmî feḣuẓ mê 'ê-teytuke ve kümmineş-
Şêkirîn (144) Ve ketebnê lehû fil-'Elvêḥi min-külli
şey-'im-mev‘iz̤atenv-ve tefṣîlel-li-külli şey' ; fe-
ḣuẓhê bi-k̇uv-vetinv-ve'-mur k̇avmeke ye'-ḣuẓû
bi'eḥ-senihê; se-'urîküm dêral-fê-sik̇în (145) Se-'eṣrifu
‘an 'Êyêtiyel-leẓîne yete-kebberûne fil-'erḍi bi-
gayril-ḥak̇k̇; ve 'iny-yerav külle 'Êyetil-lê yu'-minû
bihê; ve 'iny-ye-rav sebîler-ruşdi lê yette-ḣi-ẓûhu
Sebîlê; ve 'iny-ye-rav sebîlel-gayyi yette-ḣiẓûhu
Sebîlê. Ẓêlike bi-'ennehum keẓẓebû bi-'Êyêtinê
ve kênû ‘anhê gâfi-lîn (146) Velle-ẓîne keẓẓebû
bi-'Êyêtinê ve lik̇â-'il-'Êḣirati ḥabiṭat 'e‘-mêluhum.
Hel yuc-zevne 'illê mê kênû ye‘melûn (147) Vette-ḣaẓe
k̇avmu Mûsê mim-be‘-dihî min ḥu-liyyihim ‘iclen-
cesedel-lehû ḣuvêr. 'Elem ye-rav 'ennehû lê yukelli-
muhum ve lê yeh-dîhim Sebîlê? 'İtte-ḣaẓû-hu ve kênû
ẓâli-mîn (148) Ve lemmê sük̇iṭa fî 'eydîhim ve ra-'ev
'enne-hum k̇ad ḍallû k̇âlû le-'illem yerḥamnê Rabbunê
ve yeg-fir lenê lenekûnenne minelḣâ-sirîn (149)

4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِه۪ غَضْبَانَ اَسِفًاۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُون۪ي
مِنْ بَعْد۪يۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَأْسِ
اَخ۪يهِ يَجُرُّهُٓ اِلَيْهِۜ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُون۪ي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَن۪يۘ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَٓاءَ وَلَا تَجْعَلْن۪ي مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِم۪ينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ ل۪ي وَلِاَخ۪ي وَاَدْخِلْنَا ف۪ي
رَحْمَتِكَۘ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِم۪ينَ ﴿١٥١﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ
سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِي الْمُفْتَر۪ينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذ۪ينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
بَعْدِهَا وَاٰمَنُوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٥٣﴾
وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَۚ وَف۪ي نُسْخَتِهَا
هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذ۪ينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسٰى
قَوْمَهُ سَبْع۪ينَ رَجُلًا لِم۪يقَاتِنَاۚ فَلَمَّٓا اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ
رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَاِيَّايَۜ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَٓاءُ
مِنَّاۚ اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَۜ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَٓاءُ وَتَهْد۪ي مَنْ تَشَٓاءُۜ
اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغَافِر۪ينَ ﴿١٥٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاكْتُبْ

150— Mûsa, kavmine kızgın ve üzgün dönünce, "Benden sonra arkamdan ne kötü işler yaptınız? Rabbinizin emrini **(beklemeyip)** acele mi ettiniz?" dedi. **(Öfkesinden)** Tevrât levhalarını yere bıraktı ve kardeşinin başından tutup kendine doğru çekmeye başladı. Hârun, "Ey anam oğlu! İnan ki bu kavim beni güçsüz buldu. Az kaldı beni öldürüyorlardı. Sen de bana düşmanları güldürme ve beni bu zalim kavimle bir tutma!" dedi.

151— **(Mûsa),** "Ey Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla. Bizi rahmetine erdir. Sen merhametliler merhametlisisin!" dedi.

152— Buzağıyı tanrı edinenler var ya! Onların başına Rablerinden bir gazap ve dünya hayatında bir alçaklık erişecektir. Biz, **(Allah'a)** iftira edenleri işte böyle cezalandırırız.

153— O kötü amelleri işleyip de sonra arkasından tevbekâr olarak iman edenlere gelince, şüphesiz tevbe ve imandan sonra, Rabbin elbette çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

154— Mûsa'nın öfkesi yatışınca, levhaları aldı. Onların bir nüshasında, Rablerinden korkanlar için hidâyet ve rahmet **(va'di)** vardı.

155— Mûsa, tâyin ettiğimiz vakit için, **(buzağıya tapmayanlardan Allah'ın emri ile)** yetmiş kişi seçti **(bunlar, buzağıya tapan arkadaşları adına özür dileyeceklerdi).** Onları sarsıntı yakalayınca, Mûsa şöyle dedi: "Ey Rabbim! Eğer dileseydin, bunları ve beni daha önce helâk ederdin. İçimizdeki beyinsizlerin yaptığı kötülükler yüzünden bizi helâk mi edeceksin? Zaten o **(cahillikleri),** ancak senin bir imtihanındır. Onunla sen, dilediğini sapıklığa bırakır; dilediğine hidâyet verirsin. Bizim velimiz ancak sensin. Artık bizi bağışla, bize merhamet et! Sen bağışlayanların en hayırlısısın!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ

'E'-râf

ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve lemmê race-'a Mûsê 'ilê ḳav-mihî gaḍbêne 'esifen-
ḳâle bi'-semê ḣaleftumûnî mim-be'-dî. 'E-'acil-
tum 'emra Rabbiküm? Ve 'elḳal-'Elvêḥa ve 'eḣaẓe
bi-ra'-si 'eḣîhi yecurru-hû 'ileyh. Ḳâle-bne-'ümme
'innel-ḳav-mesteḍ-'afûnî ve kêdû yeḳtulûnenî. Felê
tuşmit bi-yel-'e'dê-'e ve lê tec-'alnî me-'alḳavmiẕ-
ẕâli-mîn (150) Ḳâle Rabbig-fir lî ve Li'eḣî ve 'ed-ḣilnê
fî Raḥmetike ve 'Ente 'Erḥamur-râḥimîn (151) 'İnnel-
leẕînet-teḣa-ẕül-'icle se-yenêlu-hum gaḍabummir-
Rabbihim ve ẕilletun-fil-ḥayêtid-dünyê; ve keẕê-like
neczil-muf-terîn (152) Velle-ẕîne 'amilus-seyyi'êti
ṡümme têbû mim-be'dihê ve 'êmenû 'inne Rabbeke
mim-be'-dihê le-Gafûrur-Raḥîm (153) Ve lemmê
sekete 'am-Mûsel-gaḍabu 'eḣaẓel-'Elvêḥa ve fî
nusḣatihê Hudenv-ve Raḥmetul-lille-ẕîne hum li-
Rab-bihim yerhe-bûn (154) Veḣ-têra Mûsê ḳavmehû
seb-'îne raculel-li-Mîḳâ-tinê; felemmê 'eḣaẓet-
humur-racfetu ḳâle Rabbi lev şi'-te 'ehlek-te-hum-
min-ḳablu ve 'iyyêy. 'Etuh-likü-nê bimê fe-'ales-sü-
fehê-'u minnê? 'İn hiye 'illê fitne-tuk. Tuḍillu bihê
men-teşê-'u ve tehdî men-teşê'. 'Ente Veliyyunê
fegfir lenê verḥam-nê ve 'Ente Ḣayrul-gâfirîn (155)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

A'raf Sûresi

وَاكْتُبْ لَنَا فِى هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى الْاٰخِرَةِ اِنَّا هُدْنَا
اِلَيْكَ قَالَ عَذَابِٓى اُصِيبُ بِهِ مَنْ اَشَٓاءُ وَرَحْمَتِى
وَسِعَتْ كُلَّ شَىْءٍ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِاٰيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾
اَلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِىَّ الْاُمِّىَّ الَّذِى يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا
عِنْدَهُمْ فِى التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ يَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهٰيهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَٓائِثَ
وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلَالَ الَّتِى كَانَتْ عَلَيْهِمْ
فَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِٓى اُنْزِلَ مَعَهُٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ
اِنِّى رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِى لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِى وَيُمِيتُ
فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِىِّ الْاُمِّىِّ الَّذِى يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ
قَوْمِ مُوسٰٓى اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

156— Bize, hem bu dünyada bir iyilik, hem de âhirette bir iyilik yaz! Biz gerçekten **(tevbe ile)** sana yöneldik!''. Allah Teâlâ buyurdu ki: ''Azabımı kullarımdan dilediğimin başına veririm. Rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır. İlerde onu, bilhassa küfürden sakınanlara, zekâtı verenlere ve âyetlerimize iman etmiş olanlara tahsis edeceğim.

157— Onlar ki, ellerindeki Tevrât ve İncil'de **(ismini)** yazılı buldukları o ümmî Peygambere, o Resûle tâbi olurlar. O **(Peygamber)** kendilerine iyiliği emreder, kötülükleri yasaklar, onlara temiz şeyleri helâl, pis olanlarını haram kılar. Sırtlarından ağır yüklerini ve üzerlerindeki bağları, zincirleri indirir atar. İşte ona iman edenler, onu tâzimde bulunanlar, kendisine yardım edenler ve onunla indirilen nura tâbi olanlar yok mu? kurtuluşa erenler bunlardır''.

158— De ki:''Ey insanlar! Ben, sizin hepinize gönderilmiş Allah'ın bir Peygamberiyim! O Allah ki, göklerle yerin mülkü O'nundur. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Hem diriltir, hem öldürür. O'nun için, gelin Allah'a ve onun ümmî nebi olan Resûlüne iman edin. O, Allah'a ve O'nun kelimelerine iman edendir. O'na Uyun ki doğru yolu balasınız''.

159— Mûsa'nın kavminden bir grup da vardır ki, **(insanları)** hakka irşad ederler ve onunla adalet yaparlar.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'E'-râf

ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Vek-tub lenê fî hêẓihid-dünyê ḥasenetenv-ve
fil-'Êḣirati 'innê hudnê 'ileyk. K̇âle ʻaẓêbî 'uṣîbu
bihî men 'eşê'. Ve Raḥmetî vesi-ʻat külle şey'. Fese-
'ektubuhê lille-ẓîne yette-k̇ûne ve yu'tû-nez-Zekête
velle-ẓîne hum-bi-'Êyêtinê yu'-minûn (156) 'Elleẓîne
yettebi-ʻûner-Rasûlen-Nebiyyel-'Üm-miy-yelleẓî
yecidûnehû mektûben ʻindehum fit-Tev-râti vel-
'İncîl. Ye'-muruhum-bil-meʻ-rûfi ve yen-hêhum
ʻanil-munkeri ve yuḥillu le-humuṭ-ṭayyi-bêti ve
yuḥarri-mu ʻaleyhimul-ḣabê-'iṡe ve yeḍa-ʻu ʻanhum
'iṣrahum vel-'eglê-lelletî kênet ʻaley-him. Felleẓîne
'êmenû bi-hî ve ʻazze-rûhu ve neṣa-rûhu vettebe-
ʻun-Nûral-leẓî 'un-zile me-ʻahû 'ulê-'ike humul-Muf-
liḥûn (157) K̇ul yê-'eyyu-hen-nêsü 'innî Rasûlu-LLâhi
'iley-küm cemî-ʻanil-leẓî lehû mulküs-semê-vêti vel-
'erḍ. Lê 'ilêhe 'illê Huve yuḥ-yî ve yumît. Fe-'êminû
bi-LLêhi ve Rasûlihin-Nebiyyil-'Ümmiyyilleẓî
yu'-minu bi-LLêhi ve Kelimêtihî vettebi-ʻûhu
leʻallekûm tehtedûn (158) Ve min-k̇avmi Mûsê
'ümmetuny-yehdûne bil-ḥak̇k̇i ve bihî yeʻ-dilûn (159)

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًاۜ وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى
مُوسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰيهُ قَوْمُهُٓ اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَۚ
فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًاۜ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ
مَشْرَبَهُمْۜ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ
الْمَنَّ وَالسَّلْوٰىۜ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْۜ
وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾
وَاِذْ ق۪يلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَغْفِرْ لَكُمْ خَط۪يٓـَٔاتِكُمْۜ سَنَز۪يدُ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ
الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذ۪ي ق۪يلَ لَهُمْ
فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَٓاءِ بِمَا كَانُوا
يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّت۪ي كَانَتْ حَاضِرَةَ
الْبَحْرِۢ اِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ اِذْ تَأْت۪يهِمْ ح۪يتَانُهُمْ
يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَۙ لَا تَأْت۪يهِمْۚ
كَذٰلِكَۚ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَاِذْ

160— Biz onları **(İsrâil oğullarını)** ayrı ümmetler olarak on iki torunlara ayırdık. **(Tih sahrasında)** kavmi, **(Mûsa ' dan)** su istediği vakit, ''Asân ile taşa vur!''diye **(vahyettik).** Hemen taştan on iki kaynak fışkırdı. Her kabile, su alacakları yeri bildi. Bulutu da üzerlerine gölgelik yaptık. Kendilerine kudret helvası ile bıldırcın **(kuşu)** indirdik, ''Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden yeyin!'' dedik. Ama onlar bize zulmetmediler; kendilerine zulmediyorlardı.

161— Ve o vakit onlara denilmişti ki: ''Şu şehirde **(Beyt-i Makdis'de)** yerleşin ve ondan **(nimetlerinden)** dilediğiniz yerde yeyin ve,''Hıtta **(yani günahlarımızı bağışla!)**'' diye dua edin. Şehrin kapısından secde ederek girin ki, suçlarınızı bağışlayalım. İyilik edenlere ileride ziyadesini vereceğiz!''.

162— Derken içlerinden zulmedenler sözü değiştirip kendilerine söylenenden başka bir şekle koydular **(Hıtta demeleri emrolunmuştu. Onlar, ''Hinta'' dediler. Yani bağışla kelimesini buğday diye söylediler).** Biz de zulmetmeleri sebebiyle üzerlerine, gökten bir azap gönderiverdik.

163— Onlara, deniz kenarındaki kasabanın başına geleni sor. Hani cumartesi yasağına tecavüz ediyorlardı **(o gün balık avlamak yasak edildiği halde avlanıyorlardı).** Hani **(ibadet için tatil yaptıkları)** cumartesi günü balıklar akın akın meydana çıkarak yanlarına geliyor; cumartesi tatili yapmadıkları gün ise gelmiyordu. İşte biz, onları fâsıklıkları sebebiyle, böyle imtihana çekiyorduk.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'E‘-râf

ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve k̇aṭṭa‘-nêhumuṡ-netey ‘aşrate 'esbêṭan 'üme-
mê. Ve 'ev-ḥay-nê 'ilê Mûsê 'iẓis-tesk̇âhu k̇av-muhû
'eniḍrib-bi-‘aṣâkel-ḥacer. Fembece-set minhuṡne-
tê ‘aşrate ‘aynê , k̇ad ‘ali-me küllu 'unêsim-meş-
rabe-hum. Ve z̤allelnê ‘aley-hi-mul-gamême ve
'enzelnê ‘aley-himul-Menne ves-Sel-vê; külû min-
ṭayyibêti mê razek̇-nê-küm. Ve mê z̤alemûnê ve
lê-kin-kênû 'enfu-se-hum yez̤-limûn (160) Ve 'iẓ
k̇île lehumüs-künû hêẓihil-k̇aryete ve külû minhê
ḥayṡü şi'-tum ve k̇ûlû Ḥiṭṭatunv-vedḣulul-bêbe
sücc-aden-negfir leküm ḣaṭî-'êtiküm; senezîdül-
Muḥsinîn (161) Febedde-lelleẓîne z̤alemû minhum
k̇avlen gay-ralleẓî k̇île lehum fe-'er-selnê ‘aleyhim
riczem-mines-semê'i bimê kênû yez̤li-mûn (162) Ves-
'elhum ‘anil-k̇aryetilletî kênet ḥâḍi-ratel-beḥr. 'İẓ
ye‘-dûne fis-Sebti 'iẓ te'-tî-him ḥîtênu-hum yevme
Seb-tihim şurra-‘anv-ve yev-me lê yesbitûne lê te'-
tî-him. Keẓâlike neblûhum-bimê kênû yefsük̇ûn (163)

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًاۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًاۜ قَالُوا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهٖٓ اَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّٓوءِ وَاَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا
قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِۜ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِۚ وَاِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْاَرْضِ اُمَمًاۚ مِنْهُمُ
الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذٰلِكَۘ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
وَالسَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ
وَرِثُوا الْكِتَابَ يَاْخُذُونَ عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى وَيَقُولُونَ
سَيُغْفَرُ لَنَاۚ وَاِنْ يَاْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَاْخُذُوهُۜ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ
مِيثَاقُ الْكِتَابِ اَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِۜ
وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ
يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَۜ اِنَّا لَا نُضِيعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

164— Hani onlardan bir ümmet, ''Allah'ın helâk edeceği veya şiddetle azaba uğratacağı bir kavme niçin nasihat ediyorsunuz?'' demişlerdi. Nasihatçılar, ''Rabbinizden özür dilemek için; bir de **(belki balık avlamaktan)** sakınırlar diye **(nasihat ediyoruz)**, dediler.

165— Ne zaman ki edilen nasihatları unuttular; biz de kötülüğü yasak edenleri kurtardık. Zulmedenleri ise, çıkardıkları fesadlar yüzünden, şiddetli bir azap ile yakaladık.

166— Ve ne zaman ki yasak edildikleri şeyleri yapmakta ileri gittiler. Biz de onlara, ''alçak maymunlar olun!'' dedik.

167— O vakit, Rabbin yeminle **(şu hükmü)** bildirdi: ''Kıyamet gününe kadar, onların üzerine hep azabın en kötüsünü yapacak birini mutlak gönderecektir. Çünkü Rabbin cezayı süratle verendir. Şüphesiz ki O, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

168— Biz onları **(Yahûdileri)** perişan halde yeryüzüne dağıttık. İçlerinde iyileri de vardı, bundan aşağıları da vardı. Onları hem iyi hem de kötü hallerle imtihan ettik ki, gerçeğe dönsünler.

169— Derken arkalarından bozuk bir grup bunlara halef oldu. Kitaba **(Tevrât'a)** vâris oldular. Şu alçak dünya malını rüşvetle alırlar. Bir de,''Bize mağfiret olunacak!''derler. Karşı taraftan da kendilerine öyle mal gelse, onu da alırlar. Ya Allah'a karşı, hakdan başka bir şey söylemeyeceklerine dair kendilerinden o kitap hükmünde söz alınmamış mıydı? Ve onun içindekini okumadılar mıydı? Halbuki âhiret yurdu, Allah'dan korkanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız siz?

170— Kitaba sarılanlar ve namazı dosdoğru kılanlar var ya! İyi bilsinler ki, biz iyilik edenlerin mükâfatını hiçbir zaman zayi etmeyiz.

ḍ = ض	
ṡ = ث	
ş = ص	
ḥ = ح	
ħ = خ	
'E'-râf	
ẓ = ذ	
ẓ = ظ	
ṭ = ط	
ḳ = ق	
' = ع	
' = ء	
Med Harfleri	
î = ي	
û = و	
ê, â = ا	
Harekeler	
i, ı = (كسرة)	
u, ü = (ضمة)	
e, a = (فتحة)	
'ev = أو	
ve = وَ	
'ey = أي	
yê = يا	

Ve 'iẓ ḳâlet 'ümmetum-minhum lime te-'iẓûne
ḳav-meni-LLêhu muhlikühum 'ev mu'aẓẓi-buhum
'aẓêben-şedîdê? Ḳâlû me-'ẓiraten 'ilê Rabbiküm
ve le-'allehum yetteḳûn 164 Felemmê nesû mê
ẓükkirû bihî 'encey-nelle-ẓîne yen-hevne 'anis-
sû-'i ve 'eħaẓ-nelleẓîne ẓalemû bi'aẓêbim-be-
'îsim-bimê kênû yefsüḳûn 165 Felemmê 'atev
'am-mê nuhû 'anhu ḳulnê lehum kûnû ḳiradeten
ħâsi-'în 166 Ve 'iẓ te-'eẓẓene Rabbuke le-yeb-
'aṡenne 'aley-him 'ilê Yevmil-Ḳi-yêmeti meny-
yesû-muhum sû-'el-'aẓêb. 'İnne Rabbeke le-Se-
rî-'ul-'iḳâbi ve 'innehû le-Gafûrur-Raḥîm 167
Ve ḳaṭṭa'-nêhum fil-'erḍi umemê. Minhu-muş-şâli-
ḥûne ve min-hum dûne ẓêlik. Ve belev-nêhum-bil-
ḥasenêti ves-seyyi-'êti le-'allehum yerci-'ûn 168
Fe-ħalefe mim-be'-dihim ħalfunv-veriṡül-Kitê-be
ye'-ħuẓûne 'araḍa hêẓel-'ednê ve yeḳûlûne se-yugferu
lenê. Ve 'iny-ye'-tihim 'araḍum-miṡluhû ye'-ħuẓûh.
'Elem Yu'-ħaẓ 'aleyhim-Mîṡêḳul-Kitêbi 'ellê yeḳû-
lû 'ale-LLâhi 'illel-ḥaḳḳa ve derasû mêfîh? Ved-
Dê-rul-'Êħiratu ħayrul-lilleẓî-ne yetteḳûn. 'Efelê
te'-ḳilûn 169 Vel-le-ẓîne yumessikûne bil-Kitêbi ve
'eḳâ-muş-Şalêh,- 'innê lê nuḍî-'u 'ecral-Muş-liḥîn 170

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

حزب ٣

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا اَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا
اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾ وَاِذْ اَخَذَ
رَبُّكَ مِنْ بَنِي اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ
بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلٰى شَهِدْنَا اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا
غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ اَوْ تَقُولُوا اِنَّمَا اَشْرَكَ اٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا
ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾
وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ
عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِي اٰتَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ
الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ
بِهَا وَلٰكِنَّهُ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَمَثَلُهُ
كَمَثَلِ الْكَلْبِ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ
ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ
اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلْ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَلَقَدْ

171—Bir vakitler biz, Tûr dağını tepelerine gölgelikmiş gibi kaldırmıştık da, üzerlerine düşüyor sanmışlardı. Demiştik ki: "Size verdiğimiz kitabı kuvvetle tutun.Ve içindekini hatırınızdan çıkarmayın. Olur ki, korunursunuz!".

172—Hani Rabbin, Âdem oğullarının bellerinden zürriyetlerini almış; onları kendilerine karşı şâhid tutarak, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" demişti. Onlar, "Hay hay, **(Rabbimizsin)**, şâhid olduk!" demişlerdi. Bunu kıyamet gününde, "Bizim bundan haberimiz yoktu!" demeyesiniz diye yapmıştık.

173— Yahut, **(Allah'a)** şirk koştuysa evvelce atalarımız koşmuş. Biz onlardan sonra gelen nesiliz. Şimdi o bâtılı kuranların yaptıkları ile bizi helâk mi edeceksin?" demeyesiniz diye yapmıştık.

174—İşte biz, âyetleri böyle açıklarız. Olur ki, **(küfürden)** dönerler.

175— Sen Yahûdilere o **(adamın)** kıssasını da oku ki, kendisine âyetlerimizi vermiştik de o, bunlardan sıyrılıp **(imandan)** çıkmıştı. Derken şeytan onu arkasına taktı da azgınlardan oldu.

176— Eğer dileseydik, biz onu, bu âyetlerle **(iyiler derecesine)** yükseltirdik. Fakat o, yere saplandı ve keyfine uydu. Onun hali öyle bir köpeğin haline benzer ki, üzerine varsan dilini çıkarıp solur, kendi haline bıraksan yine dilini çıkarıp solur. İşte âyetlerimizi yalanlayan kavmin hali böyledir. Sen kıssayı kendilerine bir anlat. Olur ki, düşünürler.

177— Âyetlerimizi yalanlayan ve ancak kendilerine zulmetmekte olan kavmin hali ne kötüdür!

178— Allah'ın doğru yola ilettiği kimse yok mu? İşte hidâyeti bulan odur. Kimi de saptırırsa, artık bunlar ziyana uğrayanların tâ kendileridir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ş = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'E'-râf

ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسره)
u, ü = ـُ (ضمه)
e, a = ـَ (فتحه)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẕ netek̇nel-Cebele fev-k̇ahum ke-'ennehû
ẓulletunv-ve ẓannû 'ennehû vêk̇i-'um-bihim; ḣuẕû
mê 'êtey-nêküm-bi-k̇uv-vetinv-veẕ-kürû mê fîhi le-
'alleküm tettek̇ûn (171) Ve 'iẕ 'eḣaẕe Rabbuke mim-
Benî-'Êdeme min-ẓuhû-rihim ẕür-riyyetehum ve 'eş-
hedehum 'alê 'enfusihim; 'E-lestu bi-Rabbiküm? K̇âlû
Belê şehidnê! 'En-tek̇ûlû Yevmel-K̇iyê-meti 'innê
künnê 'an hêẕê gâfilîn (172) 'Ev tek̇ûlû 'inne-mê 'eşrake
'êbê-'unê min-k̇ablu ve künnê ẕürriy-yetemmim-
be'-dihim; 'efe-tuh-likünê bimê fe-'alel-mub-ṭilûn
(173) Ve keẕê-like nufeşşılul-'Êyêti ve le-'allehum
yer-ci-'ûn (174) Vet-lu 'aley-him nebe'elleẕî 'êteynêhu
'Êyêtinê fen-seleḣa minhê fe-'etbe-'ahuş-Şey-ṭânu
fekêne minel-gâvîn (175) Ve lev şi'-nê le-rafe'nêhu
bihê velê-kinnehû 'eḣlede 'ilel-'erḍi vettebe-'a hevêh.
Femeṡeluhû kemeṡelil-kelb; 'in-teḥmil 'aleyhi yelheṡ
'ev tet-ruk-hu yelheṡ. Ẕêlike meṡelul-k̇avmil-leẕîne
keẕẕebû bi-'Êyêtinê. Fek̇şuşıl-k̇aşaşa le-'allehum
yetefekkerûn (176) Sê-'e meṡele-nil-k̇avmul-leẕîne
keẕẕebû bi-'Êyê-tinê ve 'enfusehum kênû yeẓli-
mûn (177) Meny-yehdi-LLêhu fehuvel-muhtedî;
ve meny-yuḍlil fe'ulê-'ike humul-ḣâsi-rûn (178)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَث۪يرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا اُو۬لٰٓئِكَ
كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلّٰهِ
الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذ۪ينَ يُلْحِدُونَ ف۪ٓي اَسْمَٓائِه۪
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَٓا اُمَّةٌ يَهْدُونَ
بِالْحَقِّ وَبِه۪ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَاُمْل۪ي لَهُمْ اِنَّ كَيْد۪ي مَت۪ينٌ ﴿١٨٣﴾ اَوَلَمْ
يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌ ﴿١٨٤﴾
اَوَلَمْ يَنْظُرُوا ف۪ي مَلَكُوتِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ
مِنْ شَيْءٍ وَاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ فَبِاَيِّ حَد۪يثٍ بَعْدَهُ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ ف۪ي
طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَا
قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبّ۪ي لَا يُجَلّ۪يهَا لِوَقْتِهَٓا اِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَا تَأْت۪يكُمْ اِلَّا بَغْتَةً يَسْـَٔلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا
قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

179— Yemin olsun ki, biz insanlar ve cinlerden birçoğunu cehennem için yarattık. Onların kalbleri vardır, onlarla anlamazlar. Gözleri vardır, onlarla görmezler. Kulakları vardır, onlarla işitmezler. İşte bunlar, hayvanlar gibidir. Hatta daha şaşkındırlar. İşte bunlar gafil olanların tâ kendileridir!

180— En güzel isimler **(Esmâ-i hüsna)** Allah'ındır. Siz de O'na, o isimlerle dua edin ve onun isimlerinde eğri yola gidenleri bırakın. Onlar, yaptıklarının cezasına çarptırılacaklardır.

181— Yine bizim yarattıklarımızdan bir ümmet de var ki, hakka rehberlik ederler ve onunla adalet gösterirler.

182— Âyetlerimizi yalanlayanlar yok mu? Biz, onları bilmedikleri yönden azar azar helâke yaklaştıracağız.

183— Bir de, onlara mühlet veririm. Çünkü benim tuzağım pek çetindir.

184— Bunlar düşünmediler mi ki, kendilerine söz söyleyen arkadaşlarından hiçbiri delilik yoktur. O, ancak ilerideki tehlikeyi açık haber veren bir uyarıcıdır.

185— Onlar, Allah'ın göklerde ve yerdeki mülkiyet ve tasarrufuna, Allah'ın yaratmış olduğu herhangi bir şeye ve ecellerinin yaklaşmış olabileceğine hiç bakmadılar mı? Artık bu Kur'ân'dan sonra hangi söze iman edecekler?

186— Allah kimi saptırırsa, bir daha onu yola getirecek yoktur. O, onları bırakır da azgınlıkları içinde körü körüne yuvarlanır giderler.

187— Sana kıyamet ne zaman kopacak diye soruyorlar. De ki: ''Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır. Onu tam vaktinde ancak o ortaya çıkartır. O göklerle yerde ağır Gelmiştir Size ansızın gelecektir''. Sanki sen ondan araştırarak haberdarmışsın gibi soruyorlar. De ki: ''Onun ilmi ancak Allah katındadır. fakat insanların çoğu bilmezler''.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'E‘-râf

ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve lek̇ad ẓera'-nê li-Cehenneme keṡîram-minel-
cinni vel-'ins; lehum k̇ulû-bul-lê yefk̇a-hûne bihê,
ve lehum 'e‘-yunul-lê yub-ṣırû-ne bihê, ve lehum
'êẓênul-lê yesme‘ûne bihê. 'Ulê-'ike kel-'en‘âmi
bel hum 'eḍall; 'ulê-'ike humul-gâ-filûn (179) Ve li-
LLêhil-'Esmê-'ul-Ḥusnê fed-‘ûhu bihê. Ve ẓerul-
leẓîne yul-ḥidûne fî 'Esmê-'ih; se-yuc-zevne mê kênû
ye‘-melûn (180) Ve mimmen ḣalek̇nê 'ümmetuny-
yehdûne bil-ḥak̇k̇i ve bihî ye‘-dilûn (181) Velleẓîne
keẓẓebû bi-'Ê-yêtinê senes-tedri-cu-hum-min ḥayṡü
lê ye‘-le-mûn (182) Ve 'ümlî lehum; 'inne keydî metîn
(183) 'E-velem yetefek-kerû, Mê bi-Ṣâḥibihim-min-
cin-neh; 'in huve 'illê neẕîrum-mubîn (184) 'E-velem
yenẓurû fî Melekûtis-semêvêti vel-'erḍi ve mê
ḣalek̇a-LLâhu min-şey-'inv-ve 'en ‘asê 'eny-yekûne
k̇adik̇-terabe 'eceluhum? Febi-'eyyi Ḥadî-ṡim-be‘-
dehû yu'-minûn (185) Meny-yuḍli-li-LLêhu felê hê-
diye leh; ve yeẓeruhum fî ṭug-yênihim ye‘-mehûn
(186) Yes-'elûneke ‘anis-Sê-‘ati 'eyyêne mur-sêhê?
K̇ul 'innemê ‘il-muhê ‘inde Rabbî. Lê yu-cellîhê
li-vek̇-ti-hê 'illê Hû. Ṡek̇ulet fissemêvêti vel-'erḍ.
Lê te'-tîküm 'illê begteh. Yes-'elûneke ke'enneke
ḥa-fiy-yun ‘anhê. K̇ul 'innemê ‘il-muhê ‘inde-
LLêhi ve lêkin-ne 'ekṡeran-nêsi lê ye‘-le-mûn (187)

قُلْ لَٓا اَمْلِكُ لِنَفْسٖي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُ
وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّٓوءُ
اِنْ اَنَا اِلَّا نَذٖيرٌ وَبَشٖيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذٖي خَلَقَكُمْ
مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا فَلَمَّا
تَغَشّٰيهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفٖيفًا فَمَرَّتْ بِهٖ فَلَمَّٓا اَثْقَلَتْ دَعَوَا اللّٰهَ
رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّٓا
اٰتٰيهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَٓاءَ فٖيمَٓا اٰتٰيهُمَا فَتَعَالَى اللّٰهُ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ اَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطٖيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَٓا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾
وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَٓاءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوهُمْ
اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجٖيبُوا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقٖينَ ﴿١٩٤﴾ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَٓا اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَٓا
اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَٓا اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ
ادْعُوا شُرَكَٓاءَكُمْ ثُمَّ كٖيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

اِنَّ

188— De ki: "Ben, Allah'ın dilediğinden başka kendime fayda ve zarar verecek güce sahip değilim. Eğer gaybı bilmiş olsaydım, elbette daha çok hayır yapardım ve bana hiçbir kötülük dokunmazdı. Ben ancak bir uyarıcı ve iman eden bir kavim için müjdeci bir peygamberim."

189— O, sizi bir nefisten yaratan ve bundan da, gönlü ona yatsın diye, eşini yaratandır. Ne zaman ki o eşini örtüp bürüdü **(eşiyle birleşti)**, o hafif bir yük yüklendi **(gebe kaldı)**. Bir müddet bununla geçti. Derken ağırlaşınca, her ikisi Rableri Allah'a dua ederek, "Eğer bize sâlih **(tam teşekküllü)** bir çocuk verirsen, yemin ederiz ki, şükredenlerden olacağız!" dediler.

190— Fakat Allah kendilerine, sâlih **(bir çocuk)** verince, ikisi de çocuğun ismi üzerinde Allah'a birtakım ortaklar koşmaya başladılar. Allah, onların şirk koştukları şeylerden münezzehtir.

191— Onlar, bir şey yaratamayan putları mı Allah'a eş tutuyorlar? Halbuki o putlar, kendileri yaratılmış şeylerdendir.

192— Bu putlar, ne o tapanlara, ne de kendilerine yardım etmeye güç yetiremezler.

193— Onları doğru yola çağıracak olsanız, size uymazlar. İster davet edin, ister susun hep birdir.

194— Çünkü Allah'dan başka taptıklarınız, sizin gibi kullardır. Eğer dâvânızda sadık iseniz, haydi onları çağırın da size cevap versinler!

195— Ya onların yürüyecek ayakları veya tutacak elleri, yahut görecek gözleri veya işitecek kulakları mı var? De ki: "Haydi, çağırın ortaklarınızı! Sonra bana istediğiniz hileyi kurun da, bana göz açtırmayın!".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
'E'-râf
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

K̇ul-lê 'emlikü li-nefsî nef-'anv-ve lê ḍarran 'illê
mê şê-'e-LLâh. Ve lev küntu 'e'lemul-gaybe lestek-
ṡertu minel-ḣayri ve mê messeni-yessû'. 'İn 'ene
'illê neẓîrunv-ve beşîrul-li-k̇avminy-yu'minûn (188)
Huvelleẓî ḣalek̇akümmin-nef-sinv-vêḥidetinv-
vece'ale minhê zev-cehê liyes-küne 'ileyhê. Felemmê
tegaş-şêhê ḥamelet ḥamlen ḣafîfen-femerrat bih.
Felemmê 'eṡ-k̇aled-de-'ava-LLâhe Rabbehumê le-
'in 'êtey-tenê ṣâliḥal-lenekûnenne mineş-Şêkirîn (189)
Felemmê 'êtê-humê ṣâliḥan-ce-'alê lehû şura-kê'e
fîmê 'êtêhumê. Fete'âle-LLâhu 'ammê yuş-rikûn
(190) 'E-yuş-rikûne mê lê yeḣ-luk̇u şey-'env-ve hum
yuḣ-lek̇ûn (191) Ve lê yesteṭî-'ûne lehum neṣranv-ve
lê 'enfusehum yenṣurûn (192) Ve 'in-ted-'ûhum 'ilel-
hudê lê yettebi-'û-küm. Sevê-'un 'aleyküm 'ede-'av-
tumû-hum 'em 'en-tum ṣâ-mi-tûn (193) 'İnnel-leẓîne
ted-'ûne min-dûni-LLêhi 'ibêdün 'emṡêluküm fed-
'û-hum felyestecîbû leküm 'in-küntum ṣâdik̇în (194)
'E-lehum 'erculuny-yemşûne bihê 'em lehum 'eydiny-
yeb-ṭişûne bihê 'em lehum 'e'-yununy-yub-ṣırûne
bihê 'em lehum 'êẓênuny-yesme-'ûne bihê? K̇ulid-
'û şurakê-'eküm ṡümme kîdûni felê tunẓirûn (195)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

إِنَّ وَلِيِّـيَ اللّٰهُ الَّذ۪ي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِح۪ينَ
﴿١٩٦﴾ وَالَّذ۪ينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِه۪ لَا يَسْتَط۪يعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَٓا اَنْفُسَهُمْ
يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُواۜ وَتَرٰيهُمْ
يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ
وَاَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِل۪ينَ ﴿١٩٩﴾ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِۜ اِنَّهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٢٠٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا اِذَا
مَسَّهُمْ طَٓائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَاِذَا هُمْ
مُبْصِرُونَۚ ﴿٢٠١﴾ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَاِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَاۜ
قُلْ اِنَّمَٓا اَتَّبِعُ مَا يُوحٰٓى اِلَيَّ مِنْ رَبّ۪يۚ هٰذَا بَصَٓائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ
فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَاَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَاذْكُرْ رَبَّكَ
ف۪ي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخ۪يفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ
وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِل۪ينَ ﴿٢٠٥﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِه۪ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

سجده

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

196— Şüphesiz benim velîm, Kur'ân'ı indiren Allah'dır. Bütün sâlihlerin velîsi de O'dur.

197— Sizin, onu bırakıp da tapmakta olduğunuz **(putlar)** ise, ne size yardım edebilirler, ne de kendilerine yardımları dokunur.

198— Onları, doğru yola çağırsanız duymazlar. Sana bakıp durduklarını görürsün. Ama görmezler.

199— Sen bağışlama yolunu tut! İyiliği emret! Ve cahillerden yüz çevir!

200— Eğer şeytandan bir kışkırtma **(gelip)**, seni dürterse, hemen Allah'a sığın! Çünkü O, hakkıyla işitendir, her şeyi tam bilendir.

201— Şüphesiz Allah'dan korkanlar, kendilerine şeytandan bir vesvese dokunduğu vakit bir düşünürler. Bir de bakarsın, derhal basiretlerine sahip olmuşlar.

202— Kâfirlerin kardeşleri **(şeytanlar)** ise, onları sapıklığa çekerler. Sonra da yakalarını bırakmazlar.

203— Onlara **(istedikleri)** bir âyeti getirmezsen, "Onu kendinden toplasaydın ya!.." derler. De ki: "Ben ancak Rabbimden bana vahyolunana uyarım! Bütün bu Kur'ân âyetleri, Rabbinizden gelen hüccetlerdir ve iman edecek bir kavim için bir hidâyettir; rahmettir!".

204— Kur'ân okunduğu vakit, hemen onu dinleyin ve susun ki, merhamet olunasınız.

205— Sabah ve akşam, içinden yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan hafif bir sesle Rabbini an da gafillerden olma!

206— Gerçekten Rabbinin katında olanlar **(melekler)**, Allah'a kulluk etmekten kibirlenmezler. O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ

'E'-râf

ẕ	= ذ
ẕ̤	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'İnne Veliyyi-ye-LLâhul-leẕî nezzelel-Kitêbe ve Huve
yete-velleş-Ṣâliḥîn (196) Velleẕîne ted-'û-ne min-dûnihî
lê yesteṭî-'ûne neṣ-raküm ve lê 'enfusehum yenṣurûn
(197) Ve 'in-ted-'ûhum 'ilel-hudê lê yesme-'û. Ve
terâhum yenẕurûne 'iley-ke ve hum lê yubṣırûn (198)
Ḣuẕil-'afve ve'-mur bil-'urfi ve 'e'-riḍ 'anil-cêhilîn
(199) Ve 'immê yenze-ganneke mineş-Şey-ṭâni nezgun-
fes-te-'iẕ bi-LLêh; 'innehû Semî-'un 'Alîm (200) 'İnnel-
leẕînet-teḳav 'iẕê messehum ṭâ-'ifum-mineş-Şey-ṭâni
teẕekkerû fe-'iẕê hum-mubṣırûn (201) Ve 'iḣ-vênuhum
yemuddû-nehum fil-gayyi ṡümme lê yuḳ-ṣırûn (202)
Ve 'iẕê lem te'-tihim-bi-'Êyetin-ḳâlû lev-lectebeytehê?
Ḳul 'innemê 'et-tebi'u mê yû-ḥâ 'i-leyye mir-Rabbî.
Hêẕê Beṣâ-'iru mir-Rabbiküm ve Hudenv-ve Raḥ-
metul-li-ḳav-miny-yu'minûn (203) Ve 'iẕê ḳuri-'el-Ḳur-
'ênu fes-temi-'û lehû ve 'enṣıtû le-'alleküm turḥamûn
(204) Veẕkür-Rab-beke fî nefsike teḍarru-'anv-ve
ḣîfetenv-ve dûnel-cehri minel-ḳavli bil-gudüvvi
vel-'êṣâli ve lê teküm-minel-gâfi-lîn (205) 'İnnel-
leẕîne 'inde Rabbike lê yestek-birûne 'an 'ibêdetihî
ve yusebbi-ḥûne-hû ve lehû yes-cudûn (206)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

سُورَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِۜ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِۚ فَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْۖ وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُٓ اِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِن۪ينَ ﴿١﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذ۪ينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيَاتُهُ زَادَتْهُمْ ا۪يمَانًا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَۚ ﴿٢﴾
اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَۜ ﴿٣﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّاۜ لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَر۪يمٌۚ ﴿٤﴾ كَمَٓا اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّۖ وَاِنَّ فَر۪يقًا مِنَ
الْمُؤْمِن۪ينَ لَكَارِهُونَۙ ﴿٥﴾ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُونَ
اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَۜ ﴿٦﴾ وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّٓائِفَتَيْنِ
اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُر۪يدُ
اللّٰهُ اَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِه۪ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِر۪ينَۙ ﴿٧﴾
لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَۚ ﴿٨﴾

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

اِذْ تَسْتَغ۪يثُونَ

حزب ٤

(Sûre: 8)
ENFÂL SÛRESİ

75 âyettir. Medine devrinde inmiştir. Ancak 30. âyetten 36. âyete kadar olanlar Mekke devrinde inmiştir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Sana ganimetlerden soruyorlar. De ki: "Ganimetler Allah ve Resûlünündür. şimdi siz Allah'tan korkun da birbirinizle aranızı düzeltin. Eğer gerçek mü'minler iseniz Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin.

2— Hakikî mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı vakit kalbleri ürperir. Karşılarında onun âyetleri okunduğu zaman imanlarını artırır ve yalnız Rablerine tevekkül ederler.

3— O kimseler ki, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan Hak yolunda harcarlar.

4— İşte gerçek mü'minler bunlardır. Onlara, Rableri katında dereceler var; bir mağfiret ve **(cennette)** kıymetli rızık vardır.

5— Nasıl ki, Rabbin seni hak uğrunda evinden çıkardı; mü'minlerden bir kısmı ise istemiyorlardı.

6— Hak meydana çıktıktan sonra da, bu **(harp)** hakkında seninle mücadele ediyorlar; sanki göz göre gore ölüme sürükleniyorlardı.

7— O vakit Allah, iki gaybtan birinin **(ya yük kervanının veya silâhlı birliklerin)** sizin olacağını va'd ediyordu. Siz ise silâhsız olan **(kervan)** sizin olsun istiyordunuz. Halbuki Allah, âyetleri ile hakkı yerine getirmek ve kâfirlerin kökünü kesmek istiyordu.

8— Bunun hikmeti: Kâfirler istemese de, hakkı tanıtıp yerleştirmek ve küfrü yok etmekti.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ

'Enfêl

ẕ	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
‘	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

75 ÊYEH

'ENFÊL

№ 8

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yes-'elû-neke ‘anil-'ENFÊL. Ǩulil-'Enfêlu li-LLêhi
ver-Rasûl; fette-ǩu-LLâhe ve 'eṣliḥû ẓête bey-ni-
küm; ve 'eṭî‘u-LLâhe ve Rasû-lehû 'in-küntum-
Mu'-minîn (1) 'İnnemel-Mu'minû-nelleẓîne 'iẓê
ẓüki-ra-LLâhu veci-let ǩulûbuhum ve 'iẓê tuli-yet
‘aley-him 'Êyêtu-hû zêdet-hum 'îmênenv-ve ‘alê
Rabbihim yete-vekke-lûn (2) 'Elleẓîne yuǩî-müneṣ-
Ṣalête ve mimmê razeǩnêhum yunfiǩûn (3) 'Ulê-'ike
humul-Mu'-minûne ḥaǩǩâ; lehum de-racêtun ‘inde
Rabbihim ve megfiratunv-ve rizǩun-kerîm (4) Kemê
'eħraceke Rabbuke mim-beytike bil-ḥaǩǩi, ve 'inne
ferîǩam-minel-Mu'minîne le-kêrihûn (5) Yucêdi-
lûneke fil-Ḥaǩǩi be‘-de mê tebeyyene ke-'ennemê
yusê-ǩûne 'ilel-mevti ve hum yenẕurûn (6) Ve 'iẓ
ye-‘idükümu-LLâhu 'iḥdeṭ-ṭâ-'ifeteyni 'ennehê leküm
ve te-veddûne 'enne gayra ẓêtiş-şevketi tekûnu leküm
ve yurîdu-LLâhu 'eny-yu-ḥiǩǩal-Ḥaǩǩa bi-Kelimê-
tihî ve yeǩṭa‘a dêbiral-kêfirîn (7) Li-yuḥiǩǩal-Ḥaǩǩa
ve yub-ṭilel-Bêṭile ve lev kerihel-mucrimûn (8)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

اِذْ تَسْتَغٖيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَنّٖى مُمِدُّكُمْ
بِاَلْفٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفٖينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى
وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ
عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿١٠﴾ اِذْ يُغَشّٖيكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ
مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ﴿١١﴾ اِذْ يُوحٖى رَبُّكَ
اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَنّٖى مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذٖينَ اٰمَنُوا سَاُلْقٖى
فٖى قُلُوبِ الَّذٖينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ
وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدٖيدُ
الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَاَنَّ لِلْكَافِرٖينَ عَذَابَ
النَّارِ ﴿١٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِذَا لَقٖيتُمُ الَّذٖينَ كَفَرُوا
زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْاَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
دُبُرَهُٓ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ فَقَدْ
بَٓاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصٖيرُ ﴿١٦﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

9— Hani siz Rabbinizden yardım istiyordunuz, o da, ''Ben işte arka arkaya bin melek ile size yardım ediciyim'' diyerek duanızı kabul buyurmuştu.

10— Bunu Allah, sırf bir müjde olsun ve bununla kalbleriniz yatışsın diye yapmıştı. Yoksa yardım ancak Allah'dandır. Şüphesiz Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

11— O vakit **(yani Bedir'de)** size, kendi tarafından bir emniyet olmak üzere hafif bir uyku bastırıyordu. Ve gökten üzerinize su indiriyordu ki, bununla sizi temizlesin ve şeytanın pisliğini **(haklı olsaydınız susuz kalmazdınız, diye vesvesesini)** sizden gidersin. Kalblerinize sebat versin ve bununla ayaklarınızı **(kumda)** sağlam durdursun!

12—O zaman Rabbin meleklere şöyle vah yetti: ''Ben sizinle beraberim. Haydi iman edenlere sebat verin! Ben, küfredenlerin kalbine korku salacağım. Hemen boyunlarının üstüne vurun! Vurun onların parmaklarının uçlarına!''.

13— Bunun sebebi şu idi: Onlar, Allah'a ve Resûlü'ne karşı gelmişlerdi. Kim Allah'a ve Resûlü'ne karşı gelirse, bilsin ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

14— Şimdi bunu bir tadın! Kâfirlere bir de cehennem azabı var!

15— Ey iman edenler! Ordu halinde kâfirlerle karşılaştığınız vakit, onlara arkanızı dönmeyin!

16— Dönüp çarpışmak için yan çizmek veya başka bir safta yer alma halleri müstesna, kim böyle bir günde kâfirlere sırt çevirip kaçarsa, muhakkak Allah'ın gazabına uğramış demektir. Onun varacağı yer, cehennemdir. O ne kötü yerdir!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ

'Enfêl

ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= و
'ey	= أي
yê	= يا

'İẓ teste-gîsûne Rabbeküm feste-cêbe leküm 'ennî
mumiddüküm-bi-'elfim-minelmelê-'iketi mur-difîn
(9) Ve mê ce-ʻalehu-LLâhu 'illê buşrâ ve li-teṭme-
'inne bihî ǩulûbuküm. Ve menneṣru 'illê min ʻindi-
LLêh; 'inne-LLâhe ʻAzîzun Ḥakîm (10) 'İẓ yugaşşî-
kümunnuʻâse 'emenetem-mi-nhu ve yunezzilu
ʻaleyküm-mines-semê-'i mê-'el-liyu-ṭahhiraküm-bihî
ve yuẕhibe ʻanküm riczeş-Şeyṭâni ve li-yerbiṭa ʻalê
ǩulûbiküm ve yuṡebbi-te bihil-'eǩdêm (11) 'İẓ yûḥî
Rabbuke 'ilel-melê-'iketi 'ennî me-ʻaküm feṡebbi-
tulleẓîne 'êmenû. Se'ulǩî fî ǩulû-billeẓîne keferurruʻ-
be feḍribû fev-ǩal-'eʻ-nêǩi veḍribû min-hum külle
benên (12) Ẓêlike bi-'ennehum şêǩ-ǩu-LLâhe ve
Rasûleh; ve meny-yuşêǩi-ǩi-LLêhe ve Rasû-lehû fe-
'inne-LLâhe şedîdül-ʻiǩâb (13) Ẓêliküm feẓû-ǩûhu ve
'enne lil-kêfi-rîne ʻaẓêben-Nêr (14) Yê-'eyyu-helleẓîne
'êmenû 'iẓê leǩîtu-mul-leẓîne keferû zeḥfen-felê tu-
vellû-humul-'ed-bêr (15) Ve meny-yu-vellihim yev-
me-'iẓin-düburahû 'illê mu-te-ḥarrifel-liǩitêlin 'ev
mute-ḥay-yizen 'ilê fi-'etin-feǩad bê-'e bi-gaḍabim-
mine-LLâhi ve me'-vêhu Cehennem, ve bi'-sel-meṣîr (16)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Enfâl Sûresi

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَٓاءً حَسَنًا اِنَّ اللّٰهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾
اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَٓاءَكُمُ الْفَتْحُ وَاِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ
لَكُمْ وَاِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ
شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَاَنْتُمْ
تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَٓابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَاَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَاَنَّهُ
اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَٓاصَّةً وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَاذْكُرُٓوا

17— Onları **(Bedir'de)** siz öldürmediniz. Lâkin onları Allah öldürdü. **(Gözlerine toprak)** attığın zaman da sen atmadın. Lâkin Allah attı. Hem de bunu, mü'minlere güzel bir imtihan geçirtmek için **(yaptı).** Şüphesiz ki Allah, en iyi işitendir; lâyıkıyla bilendir.

18— Bu **(imtihanlar)** böyledir. Bir de Allah, muhakkak kâfirlerin hilelerini zayıf düşürecektir.

19— Eğer siz **(ey kâfirler!)** zafer istiyorsanız, işte size zafer geldi **(haklı olan Müslümanlar galip, Ebû Cehil ve yoldaşları mağlûptur).** Ama vazgeçerseniz, sizin için daha hayırlı olur. Yok, döner yine başlarsanız, biz de başlarız. Ve o vakit askerinizin çok olması da, size aslâ fayda vermez. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir.

20— Ey iman edenler! Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin! İşitip dururken ondan **(onun emirlerinden)** yüz çevirmeyin.

21— Ve işitmedikleri halde, işittik diyenler gibi olmayın!

22— Çünkü Allah katında, yeryüzünde debelenen canlıların en kötüsü **(gerçeği)** anlamayan sağırlar ve dilsizlerdir.

23— Eğer Allah, onlarda bir hayır görseydi, elbette onlara işittirirdi. **(Bu hallerinde)** kulaklarına işittirse bile onlar, yüz çevirerek arkalarına döner **(gider)**lerdi.

24— Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere, sizi davet ettiği vakit Allah'a ve Peygamberine icabet edin! Bilin ki Allah, hakikaten kişi ile kalbinin arasına girer ve siz muhakkak toplanıp ona varacaksınız.

25— Bir de öyle bir belâdan sakının ki, sadece sizden zulmedenlere dokunmakla kalmaz **(gelen olur).** Ve bilin ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

Felem teǩtulûhum velêkinne-LLâhe ǩatelehum. Ve
mê ra-meyte 'iẓ ra-meyte ve lêkinne-LLâhe ramê;
ve liyubli-yel-Mu'-minîne minhu belê-'en ḥasenê;
'inne-LLâhe Semî-ʿun ʿAlîm (17) Ẓêlikum ve 'enne-
LLêhe mûhinu keydil-kêfi-rîn (18) 'İn-testef-tiḥû
feǩad cê'ekümul-fet-ḥ. Ve 'in-ten-tehû fe-huve ħayrul-
leküm. Ve 'in-te-ʿûdû ne-ʿud. Ve len-tugniye ʿanküm
fi-'etuküm şey-'env-ve lev keṡürat ve 'enne-LLâhe
me-ʿal-Mu'-minîn (19) Yê-'eyyu-hellezîne 'êmenû
'eṭî-ʿu-LLâhe ve Rasû-lehû ve lê te-vellev ʿanhu
ve 'entum tesme-ʿûn (20) Ve lê tekûnû kel-lezîne
ǩâlû semiʿ-nê ve hum lê yesme-ʿûn (21) ۞ 'İnne
şerradde-vêbbi ʿinde-LLâhiṣ-ṣummul-buk-mullezîne
lê yeʿ-ǩilûn (22) Ve lev ʿalime-LLâhu fîhim ħayral-
le-'esme-ʿahum; ve lev 'esme-ʿahum le-te-vel-lev-ve
hum-muʿ-riḍûn (23) Yê-'eyyu-hellezîne 'êmenus-
tecîbû li-LLêhi ve lir-Rasûli 'iẓê de-ʿâküm limê
yuḥ-yîküm; veʿ-lemû 'en-ne-LLâhe yeḥûlu beynel-
mer-'i ve ǩalbihî ve 'enne-hû 'ileyhi tuḥ-şerûn (24)
Vetteǩû fitnetel-lê tuṣîben-nel-lezîne ẓalemû minküm
ħâṣ-ṣah; veʿlemû 'enne-LLâhe şedîdül-ʿiǩâb (25)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ

'Enfêl

ẓ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — 2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İhfa ve Gunne yerleri — İdgam ve okunmayan harfler — Kalın — Kalkale

وَاذْكُرُٓوا اِذْ اَنْتُمْ قَلٖيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْاَرْضِ
تَخَافُونَ اَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰيكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُٓوا اَمَانَاتِكُمْ
وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُٓوا اَنَّمَٓا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُٓ اَجْرٌ عَظٖيمٌ ﴿٢٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا
اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظٖيمِ ﴿٢٩﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ
بِكَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
وَيَمْكُرُ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرٖينَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا
قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَٓاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَٓا اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ
﴿٣١﴾ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ
عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَٓاءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ
اَلٖيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فٖيهِمْ وَمَا
كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

26— Hem düşünün ki, bir zamanlar siz, yeryüzünde hırpalanıp duran bir azınlıktınız. insanların sizi çarpıvereceğinden korkardınız. Öyleyken, o sizi barındırdı ve sizi yardımı ile kuvvetlendirdi. Size temiz şeylerden rızık verdi ki, şükredesiniz.

27— Ey iman edenler! Allah'a ve Peygambere hainlik etmeyin ki, bile bile kendi emanetlerinize de hıyanet etmiş olmayasınız

28— Bilmiş olun ki, mallarınız ve evlâtlarınız ancak birer fitnedir. **(imtihan sebebidir)** Allah katında ise büyük mükâfat vardır.

29— Ey iman edenler! Eğer siz Allah'dan korkarsanız, O, size **(hakla bâtılı)** ayıracak bir anlayış **(ve bir nur)** verir. Günahlarınızı örtbas eder ve sizi bağışlar. Allah, çok büyük lütûf sahibidir.

30— Bir vakit o küfredenler, seni tutup hapsetmek veya öldürmek yahut Mekke'den çıkarmak için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kuruyorlardı ama, Allah da karşılığını kuruyordu. Allah, tuzakların en hayırlısını kurandır.

31— Onlara âyetlerimiz okunduğu vakit, "İşittik, artık dilesek biz de bunun gibisini söyleriz.Bu, eskilerin efsanelerinden başka bir şey değildir." dediler.

32— Hani bir zamanlar da, "Ey Allah'ım! Eğer bu, senin tarafından gelmiş hak **(bir kitapsa),** hemen üzerimize gökten taş yağdır! Veya bize daha acıklı bir azap ver!" demişlerdi.

33— Halbuki sen, içlerinde iken Allah onlara azap verecek değildi. İstiğfar ettikleri halde de Allah onları azaplandırıcı değildir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
'Enfêl
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Vezkürû 'iẓ 'entum ḱalîlum-müsteḍ-ʿafûne fil-'erḍi
teḣâfûne 'eny-yeteḣaṭṭafekümun-nêsü fe-'êvêküm ve
'eyyedeküm-bineṣ-rihî ve razeḱaküm-mineṭ-ṭayyi-
bêti leʿalleküm teşkürûn (26) Yê-'eyyu-hellezîne
'êmenû lê teḣû-nu-LLâhe ver-Rasûle ve teḣû-nû
'emênê-tiküm ve 'entum teʿ-lemûn (27) Veʿ-lemû
'ennemê 'emvê-luküm ve 'evlêdü-küm fitne-tunv-
ve 'enne-LLâhe ʿindehû 'ecrun ʿaẓîm (28) Yê-'eyyu-
hellezîne 'êmenû 'in-tette-ḱu-LLâhe yec-ʿal-leküm
Fur-ḱânenv-ve yu-keffir ʿanküm seyyi-'êtiküm
ve yegfir leküm. Va-LLâhu Ẓül-Feḍlil-ʿaẓîm (29)
Ve 'iẓ yemküru bikellezîne keferû li-yuṡbitûke 'ev
yeḱtulûke 'ev yuḣri-cûk. Ve yemkü-rûne ve yemkü-
ru-LLâh; va-LLâhu Ḣayrul-mêkirîn (30) Ve 'iẓê
tutlê ʿaleyhim 'Êyêtunê ḱâlû ḱad semiʿnê lev neşê-'u
le-ḱulnê miṡle hêẓê 'in hêẓê 'illê 'esê-ṭîrul-'evvelîn
(31) Ve 'iẓ ḱâlu-LLâhumme 'in-kêne hêẓê huvel-
Ḥaḱḱa min ʿindike fe-'emṭir ʿaley-nê ḥicê-ratem-
mines-semê-'i 'evi'-tinê bi-ʿaẓêbin 'elîm (32) Ve mê
kêne-LLâhu liyuʿaẓẓi-behum ve 'ente fîhim; ve mê
kêne-LLâhu mu-ʿaẓẓibehum ve hum yestegfirûn (33)

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا اَوْلِيَاءَهُ اِنْ اَوْلِيَاؤُهُ اِلَّا
الْمُتَّقُونَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللّٰهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ
وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا
فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ اُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا اِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَاِنْ يَعُودُوا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ
فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ
اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا اَنَّ
اللّٰهَ مَوْلٰيكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَاعْلَمُوا

34— Şimdi ise, Allah onlara neden azap etmesin? Mü'minleri Mescid-i Haram'dan onlar engelliyorlar. Halbuki ona hizmete ehil de değillerdir. Onun hizmetine ehil olanlar, ancak takvâ sahipleridir. Fakat onların çoğu bilmezler.

35—Onların Beyt-i Haram'da **(Kâbe ' de)** duaları, ıslık çalmak ve el çırpmaktan başka bir şey değildi. O halde küfrünüzden dolayı tadın azabı!

36—Şüphe yok,küfredenler, mallarını Allah yolundan alıkoymak için harcarlar. Onları yine sarfedecekler, ama sonra bu, kendilerine yürek acısı olacak. Nihayet yenileceklerdir. Küfredenler, toplanıp cehenneme götürüleceklerdir.

37— Tâ ki Allah, pisi temizden; **(kâfiri mü'minden)** ayırsın ve pis olanı birbirinin üzerine bindirip hepsini biriktirerek topunu cehenneme atsın. İşte bunlar, kendilerine yazık edenlerin tâ kendileridir.

38— O küfredenlere söyle : Eğer düşmanlıktan vazgeçerlerse, geçmişteki günahları bağışlanır. Yok, yine isyana dönerlerse, bilsinler ki, önceki ümmetlere uygulananı ilâhî kanun devam edecektir **(yani eskiler helâk edilmişlerdir, bunlar da hazır olsunlar!)**.

39— Siz de ortalıkta bir fitne kalmayıp din, tamamiyle Allah'ın dini oluncaya kadar onlarla savaşın! Eğer küfürden vazgeçerlerse, bilsinler ki,Allah,onların yaptıklarını çok iyi görmektedir.

40— Eğer yüz çevirirlerse **(endişelenmeyin)** bilin ki, Allah, sizin Mevlânızdır. O ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ

'Enfêl

ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= و
'ey	= أي
yê	= يا

Ve mê lehum 'ellê yuʻaẓẓibe-humu-LLâhu ve hum
yeṣuddûne ʻanil-Mescidil-Ḥarâmi vemê kênû 'evliyê-
'eh? 'İn 'evli-yê-'uhû 'illel-Mutte-ḳûne ve-lêkinne
'ekṡe-rahum lê yeʻ-lemûn (34) Ve mê kêne ṣalêtuhum
ʻindel-Beyti 'illê mu-kê'env-ve teṣ-diyeh; feẕû-ḳul-
ʻaẓêbe bimê küntum tekfurûn (35) 'İnnel-leẓîne keferû
yunfi-ḳûne 'emvê-lehum liyeṣuddû ʻan-Sebî-li-LLêh.
Fese-yunfi-ḳû-nehê ṡümme tekûnu ʻaley-him ḥasraten
ṡümme yug-lebûn. Velleẓîne keferû 'ilê Cehenneme
yuḥṣerûne (36) Li-yemî-ze-LLâhul-ḣabîṡe mineṭ-
ṭayyibi ve yec-ʻalel-ḣabîṡe beʻ-ḍahû ʻalê beʻ-ḍin-fe-
yer-kümehû cemî-ʻan-fe-yec-ʻalehû fî Cehennem.
'Ulê-'ike humul-ḣâ-sirûn (37) Ḳul-lilleẓîne keferû 'iny-
yen-tehû yugfer lehum-mê ḳad selef; ve 'iny-ye-ʻû-dû
feḳad meḍat Sünnetul-'ev-velîn (38) Ve ḳâti-lû-hum
ḥattê lê tekûne fit-netunv-ve yekûned-Dînu kullu-hû
li-LLêh; fe'inin-tehev fe-'inne-LLâhe bimê yeʻ-melûne
Beṣîr (39) Ve 'in-te-vel-lev feʻ-lemû 'enne-LLâhe
Mevlêküm. Niʻ-mel-Mevlê ve Niʻ-men-Neṣîr (40)

وَاعْلَمُوا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ اِنْ كُنْتُمْ
اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى
الْجَمْعَانِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ
الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ
لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ
عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾
اِذْ يُرِيكَهُمُ اللّٰهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ اَرٰيكَهُمْ كَثِيرًا
لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ اِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ
فِي اَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي اَعْيُنِهِمْ
لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٤٤﴾
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا
وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

41— Bilmiş olun ki, ganîmet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri mutlaka Allah'a, Peygamber'e ve onun akrabasına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Eğer siz Allah'a iman etmiş ve o hakla bâtılın ayrıldığı **(Bedir)** günü, o iki ordunun birbiriyle çarpıştığı gün, kulumuza indirdiğimize **(melek ve âyetlere)** iman etmişseniz **(bunu böyle bilin)**. Allah her şeye gücü yetendir.

42— O gün, siz vâdinin yakın kenarında bulunuyordunuz. Onlarsa, öte yamacında bulunuyorlardı. Süvarileri de sizden daha aşağıda idi. Öyle ki, onlarla sözleşmiş olmasın, mutlaka buluşma yerinde ihtilâfa düşerdiniz. Fakat Allah, mukadder bir emri yerine getirmek için o yapılmış idi ki, hem helâk olan delili ile helâk olsun, hem de yaşayan delili ile yaşasın! çünkü Allah, çok iyi işiten, lâyıkıyla bilendir.

43— Hatırla ki, Allah sana, onları, rüyanda az gösteriyordu. Eğer sana, onları çok gösterseydi korkacaktınız ve kumandada ihtilâfa düşecektiniz. Ama Allah sizi bundan kurtardı. Çünkü O, kalblerin özünü hakkıyle bilendir.

44— Hani karşılaştığınız vakit onları, sizin gözünüzde az gösteriyor, sizi de onların gözünde az gösteriyordu. Çünkü Allah, **takdir edilen** işi yerine getirecekti. Öyle ya, bütün işler Allah'a döndürülür.

45— Ey iman edenler! Bir düşman ordusu ile karşlaştığınız vakit, sebat edin ve Allah'ı çok anın ki, **kurtuluşa eresiniz**.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ

'Enfêl

z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

۞ Ve‘-lemû 'ennemê ganim-tum-min-şey'in-fe-
'enne li-LLêhi ħumüsehû ve lir-Rasûli ve liẓilk̇urbê
vel-yetêmê vel-mesêkîni veb-nisse-bîli 'in-küntum
'ê-mentum-bi-LLêhi ve mê 'enzelnê ‘alê ‘Ab-dinê
Yevmel-Furk̇âni Yev-meltek̇al-cem-‘ân. Va-LLâhu
‘alê külli şey-'in-K̇adîr (41) 'İẓ 'entum-bil-‘udve-tid-
dünyê ve hum-bil-‘udvetil-k̇uṣvê ver-rakbu 'es-fele
minküm. Ve lev tevê-‘attum leħ-teleftum fil-mî-‘âdi
ve lêkil-liyek̇ḍi-ye-LLâhu 'em-ran-kêne mef-‘ûlê;
liyeh-like men heleke ‘am-Beyyinetinv-ve yeḥ-yê
men ḥayye ‘am-Beyyineh. Ve 'in-ne-LLâhe le-Semî-
‘un ‘Alîm (42) 'İẓ yurîke-humu-LLâhu fî menê-mike
k̇alîlê; ve lev 'erâ-kehum keṡîral-le-feşiltum ve lete-
nêze‘-tum fil-'emri ve lêkinne-LLâhe sel-lem; 'innehû
‘Alîmum-bi-ẓêtiṣ-ṣudûr (43) Ve 'iẓ yurî-kümûhum
'iẓilte-k̇ay-tum fî 'e‘-yuniküm k̇alîlenv-ve yuk̇allilu-
küm fî 'e‘yunihim liyek̇ḍi-ye-LLâhu 'emran-kêne
mef-‘ûlê. Ve 'ile-LLâhi turce-‘ul-'umûr (44) Yê-
'eyyu-hellezîne 'êmenû 'iẓê lek̇îtum fi-'eten-feṡ-butû
veẓ-küru-LLâhe keṡîral-le-‘alleküm tufliḥûn (45)

وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
ر۪يحُكُمْ وَاصْبِرُوا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِر۪ينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذ۪ينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَٓاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُح۪يطٌ ﴿٤٧﴾ وَاِذْ زَيَّنَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ
مِنَ النَّاسِ وَاِنّ۪ي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَٓاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ
عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِنْكُمْ اِنّ۪ٓي اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ
اِنّ۪ٓي اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ اِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ د۪ينُهُمْ وَمَنْ
يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ
يَتَوَفَّى الَّذ۪ينَ كَفَرُوا الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَاَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَر۪يقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْد۪يكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٥١﴾ كَدَأْبِ
اٰلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

ذٰلِكَ

46— Allah'a ve Resûlüne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin, sonra içinize korku düşer de kuvvetiniz elden gider. Bir de sabırlı olun.Çünkü Allah,sabırlılarla beraberdir.

47— Yurtlarından çalım satmak ve insanlara gösteriş yapmak için çıkanlar ve Allah yolundan alıkoymaya çalışanlar gibi olmayın. Allah, onların bütün yaptıklarını **(ilmiyle)** kuşatıcıdır.

48— Hani şeytan **(Bedir savaşı için)**, onların yaptıklarını kendilerine süslemiş de, "Bugün insanlardan size galip gelecek hiçbir kimse yoktur. Ve ben size yardımcıyım!" demişti. Fakat iki ordu karşı karşıya görününce, arkasını dönüp kaçmış ve "Ben, sizden kesin olarak uzağım. Çünkü ben sizin göremeyeceğiniz şeyleri **(melekleri)** görüyorum. Ben gerçekten Allah'dan korkarım! Allah'ın azabı çok şiddetlidir." dedi.

49— O sırada münafıklarla, kalblerinde hastalık **(itikad zayıflığı)** bulunanlar, "Bu Müslümanları, dinleri aldattı." diyorlardı. Halbuki kim Allah'a tevekkül ederse bilmelidir ki, Allah güçlüdür; hikmetlidir.

50— Bir de görseydin melekler, o küfredenlerin yüzlerine ve arkalarına vura vura ve "Tadın cehennem azabını!" diyerek nasıl canlarını alıyorlardı!

51— Bunun sebebi, ellerinizin **(yapıp)** öne sürdüğü şeylerdir.Yoksa Allah,kullarına zulmedici değildir.

52— **(Bunların halleri)**, tıpkı Firavun ailesi ile, onlardan öncekilerin halleri gibidir. Onlar, Allah'ın ayetlerini inkâr etmişlerdi. O da, kendilerini günahları yüzünden yakalayıvermişti. Çünkü Allah çok kuvvetlidir; azabı çok şiddetlidir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ

Enfêl

ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أَو
ve	= وَ
'ey	= أَي
yê	= يا

Ve 'eṭî-ʻu-LLâhe ve Rasû-lehû ve lê tenêze-ʻû fetef-
şelû ve teẕhebe rîḥuküm veṣ-birû; 'inne-LLâhe
meʻaṣ-Ṣâbirîn (46) Ve lê tekû-nû kelleẕî-ne ħaracû
min-diyêrihim beṭaranv-ve ri-'ê-'en-nêsi ve yeṣuddûne
ʻan-Sebîli-LLêh; va-LLâhu bimê yeʻ-me-lûne Muḥîṭ
(47) Ve 'iẕ zeyyene lehu-muş-Şey-ṭânu 'eʻ-mêlehum
ve ǩâle lê gâlibe lekümul-yevme minen-nêsi ve 'innî
cêrul-leküm. Felemmê terâ-'etil-fi-'etêni nekeṣa ʻalê
ʻaǩi-beyhi ve ǩâle 'innî berî'üm-minküm 'innî 'erâ mê
lê te-ravne 'innî 'eħâ-fu-LLâh; va-LLâhu şedîdül-ʻiǩâb
(48) 'İẕ yeǩûlul-Munê-fi-ǩû-ne velleẕîne fî ǩulûbihim-
meraḍun garra hê-'ulê'i Dînuhum. Ve meny-yete-
vekkel ʻale-LLâhi fe'inne-LLâhe ʻAzîzun Ḥakîm (49)
Ve lev terâ 'iẕ yeteveffel-leẕîne keferul-melê'iketu
yeḍri-bûne vucû-hehum ve 'edbêra-hum; ve ẕûǩû
ʻAẕêbel-ḥarîǩ (50) Ẕêlike bimê ǩaddemet 'eydî-küm
ve 'enne-LLâhe leyse bi-ẕallêmil-lil-ʻabîd (51) Kede'-
bi 'Êli-Fir-ʻavne velleẕîne min-ǩablihim; keferû
bi-'Êyê-ti-LLêhi fe-'eħaẕe-humu-LLâhu bi-ẕünû-
bihim. 'İnne-LLâhe Ǩa-viyyun-şedîdül-ʻiǩâb (52)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى
يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌۙ ﴿٥٣﴾ كَدَأْبِ اٰلِ
فِرْعَوْنَۙ وَالَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَاَغْرَقْنَٓا اٰلَ فِرْعَوْنَۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمٖينَ ﴿٥٤﴾ اِنَّ شَرَّ
الدَّوَٓابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذٖينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَۚ ﴿٥٥﴾ اَلَّذٖينَ
عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فٖي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ
لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ
مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً
فَانْبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَٓاءٍۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَٓائِنٖينَ ﴿٥٨﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا سَبَقُواۜ اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾ وَاَعِدُّوا
لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ
بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرٖينَ مِنْ دُونِهِمْۚ
لَا تَعْلَمُونَهُمْۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فٖي سَبٖيلِ
اللّٰهِ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ
فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿٦١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

53— Bu azabın sebebi şudur: Bir kere bir topluluk, kendilerinde olan iyi hali değiştirmedikçe, Allah da onlara ihsan ettiği bir nimeti değiştirmez. Bir de Allah çok iyi işitir; çok iyi bilir.

54—Tıpkı Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin âdeti gibi ki, Rablerinin âyetlerini yalanlamışlar; biz de onları günahları yüzünden helâk edivermiştik. Fir'avn hanedanını da denizde boğmuştuk. Onların hepsi zalim idiler.

55— Muhakkak yeryüzünde yürüyen canlıların Allah katında en kötüsü, küfredenlerdir. Onlar iman etmezler.

56— Onlar, aralarından kendileri ile andlaşma yaptığın kimselerdir ki, sonra her defasında verdikleri sözü bozarlar ve hiç korunmazlar.

57— Onun için, onları savaşta yakalarsan arkadakilerini onlarla ürküt! Olur ki düşünürler.

58— Seninle andlaşması olan bir topluluğun hainliğinden endişe edersen, hemen andlaşmalarını yüzlerine çal! Çünkü Allah, hainleri sevmez.

59— O küfredenler aslâ zannetmesinler ki, Allah'ın azabından kurtulmuşlardır. Şüphesiz onlar, **(bizi)** âciz bırakamazlar.

60— Siz de düşmanlarınıza karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve süvari atı hazırlayın. Bununla hem Allah'ın düşmanını, hem kendi düşmanınızı **(Mekke kâfirlerini)** korkutursunuz, hem de onlardan başkalarını ki, onları siz bilmezsiniz; Allah bilir. Allah yolunda ne harcarsanız, karşılığı size tamamen ödenir. Hiç de haksızlığa uğratılmazsınız.

61— Eğer düşmanlar barışa yanaşırlarsa, sen de ona yanaş ve Allah'a güven. Çünkü işiten, bilen ancak O'dur.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ

Enfêl

z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِـ (كسرة)
u, ü	= ـُـ (ضمة)
e, a	= ـَـ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ẓêlike bi-'enne-LLâhe lem yekü mugay-yiran-niʿ-
meten 'enʿamehê ʿalê k̇avmin ḥat-tê yugay-yirû mê bi-
'enfu-sihim ve 'enne-LLâhe Semîʿun ʿAlîm (53) Kede'-
bi 'Êli-Fir-ʿavne velleẓîne min-k̇ablihim; keẓẓebû
bi-'Êyêti Rabbihim fe'ehlek-nêhum-biẓünû-bi-him
ve 'egrak̇-nê 'Êle-Fir-ʿavn; ve kül-lun-kênû z̤â-limîn
(54) 'İnne şerrad-devêbbi ʿinde-LLâhil-leẓîne keferû
fehum lê yu'-minûn (55) 'Elleẓîne ʿâhette minhum
ṡümme yenk̇u-ḍûne ʿahdehum fî külli merratinv-
ve hum lê yette-k̇ûn (56) Fe-'immê teşk̇afennehum
fil-ḥarbi feşerrid bihim-men ħal-fehum leʿallehum
yeẓ-ẓekke-rûn (57) Ve 'immê teħâfenne min-k̇avmin
ħiyêneten-fembiẓ 'iley-him ʿalê sevê'; 'inne-LLâhe
lê yuḥibbul-ħâ-'inîn (58) Ve lê yeḥse-bennel-leẓîne
keferû sebek̇û; 'innehum lê yuʿ-cizûn (59) Ve 'e-ʿiddû
lehum-mes-teṭaʿtum-min-k̇uvvetinv-vemir-ribêṭil-
ħayli turhibûne bihî ʿadüv-va-LLâhi ve ʿadüvve-
küm ve 'êħarîne min-dûnihim, lê teʿ-lemû-nehum,
'E-LLâhu yeʿlemuhum. Ve mê tunfik̇û min-şey-'in-fî
Sebî-li-LLêhi yu-veffe 'ileyküm ve 'entum lê tuẓlemûn
(60) ۞ Ve 'in-ceneḥû lis-selmi fecneḥ lehê ve te-
vekkel ʿale-LLâh; 'inne-hû Huves-Semî-ʿul-ʿAlîm (61)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاِنْ يُر۪يدُٓوا اَنْ يَخْدَعُوكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُۜ هُوَ الَّذ۪ٓي اَيَّدَكَ
بِنَصْرِه۪ وَبِالْمُؤْمِن۪ينَۙ ﴿٦٢﴾ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْۜ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِي الْاَرْضِ
جَم۪يعاً مَٓا اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَيْنَهُمْۜ اِنَّهُ
عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٣﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٦٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِن۪ينَ عَلَى الْقِتَالِۜ اِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِۚ وَاِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُٓوا اَلْفاً مِنَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ ف۪يكُمْ
ضَعْفاًۜ فَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِۚ وَاِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ اَلْفٌ يَغْلِبُٓوا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِر۪ينَ ﴿٦٦﴾
مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَكُونَ لَهُٓ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِي الْاَرْضِۜ
تُر۪يدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَاۗ وَاللّٰهُ يُر۪يدُ الْاٰخِرَةَۜ وَاللّٰهُ
عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ
ف۪يمَٓا اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ
حَلَالاً طَيِّباًۘ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٦٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ

62— Eğer sana hile yapmak isterlerse, şüphesiz sana Allah yeter. Seni yardımı ile ve mü'minlerle destekleyen O'dur.

63— Ve kalblerinizin arasını sevgi ile birleştirmiştir. Yoksa yeryüzünde ne varsa hepsini harcasan, sen yine onların kalblerinin arasını yatıştıramazsın. Lâkin Allah onların aralarını yatıştırdı. Çünkü O, güçlüdür; hikmet sahibidir.

64— Ey Peygamber! Sana da, mü'minlerden sana uyanlara da Allah yeter.

65— Ey Peygamber! Mü'minleri savaşa teşvik et! Sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa, iki yüz kişiye galip gelirler. Eğer sizden yüz kişi olursa, kâfirlerden bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar, **(gerçeği)** anlamayan bir kavimdirler.

66— Şimdi Allah, sizden yükünüzü hafifletti **(bir kişiye karşı on düşmanı ikiye indirdi)**. Ve bildi ki, sizde biraz zayıflama vardır. Şimdi sizden sabredecek yüz kişi olursa, iki yüze galip gelirler. Eğer sizden bin kişi olursa, Allah'ın izni ile iki bine galip gelir. Allah, sabredenlerle beraberdir.

67— Hiçbir peygamber için, yeryüzünde ağır basmadıkça **(üstün gelmedikçe)**, esirler alması doğru değildir. Sizler, dünya malını istiyorsunuz. Allah ise, âhireti **(kazanmanızı)** diliyor. Allah güçlüdür; hikmetlidir.

68— Eğer Allah'dan bir yazı geçmiş olmasaydı, aldığınız fidyeden dolayı mutlaka size büyük bir azap dokunurdu.

69— Artık aldığınız ganimetlerden helâl hoş olarak yeyin ve Allah'dan korkun! Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ

'Enfêl

ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= و
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'iny-yurî-dû 'eny-yeħde-ʿûke fe-'inne ḥasbeke-
LLêh. Huvel-leẓî 'eyye-deke bineṣ-rihî ve bil-Mu'-
minîn (62) Ve 'ellefe beyne ǩulûbi-him. Lev 'enfeǩte
mê fil-'erḍi cemî-ʿam-mê 'ellefte beyne ǩulû-bihim ve
lê-kinne-LLâhe 'ellefe bey-nehum; 'innehû ʿAzîzun
Ḥakîm (63) Yê-'eyyu-hen-Nebiyyu ḥasbu-ke-LLâhu
ve menittebeʿake minel-Mu'-minîn (64) Yê-'eyyuhen-
Nebiyyu ḥarriḍil-Mu'-minîne ʿalel-ǩi-têl. 'İny-yeküm-
min-küm ʿiş-rûne ṣâbi-rûne yeg-libû mi-'eteyn;
ve 'iny-yeküm-minküm-mi'etuny-yeg-libû 'el-fem-
minelleẓîne keferû bi-'ennehum ǩavmul-lê yef-ǩa-
hûn (65) 'El-'êne ħaffe-fe-LLâhu ʿanküm ve ʿalime
'enne fî-küm ḍaʿ-fê. Fe-'iny-yeküm-minküm-mi-
'etun-Ṣâbiratuny-yeg-libû mi-'eteyn. Ve 'iny-yeküm-
minküm 'elfuny-yeg-libû 'elfeyni bi-'İẓni-LLêh;
va-LLâhu meʿaṣ-Ṣâbirîn (66) Mê kêne li-Nebiyyin
'eny-yekûne lehû 'esrâ ḥattê yuṡħine fil-'erḍ. Turî-
dûne ʿaraḍad-dünyê, va-LLâhu yurîdul-'Êħirah; ve-
LLêhu ʿAzîzun Ḥakîm (67) Lev lê Kitêbum-mine-
LLêhi sebeǩa lemesseküm fîmê 'eħaẓtum ʿaẕêbun
ʿaẓîm (68) Fekülû mimmê ganimtum ḥalêlen-ṭayyibê;
vet-teǩu-LLâh; 'inne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm (69)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فٖٓي اَيْدٖيكُمْ مِنَ الْاَسْرٰٓىۙ اِنْ يَعْلَمِ
اللّٰهُ فٖي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّٓا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْۜ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُرٖيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْۜ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذٖينَ
اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فٖي سَبٖيلِ
اللّٰهِ وَالَّذٖينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُو۬لٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ
وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتّٰى
يُهَاجِرُواۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدّٖينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى
قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مٖيثَاقٌۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذٖينَ
كَفَرُوا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ اِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبٖيرٌۜ ﴿٧٣﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فٖي سَبٖيلِ
اللّٰهِ وَالَّذٖينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّاۜ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرٖيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَاُو۬لٰٓئِكَ مِنْكُمْۜ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ
اَوْلٰى بِبَعْضٍ فٖي كِتَابِ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٧٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

70— Ey Peygamber! Elinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah sizin kalblerinizde bir hayır bilirse size, sizden alınandan daha hayırlısını verir ve günahlarınızı bağışlar. Allah çok bağışlayıcıdır, merhametlidir.

71— Eğer o esirler, sana hainlik etmek isterlerse **(unutmasınlar ki),** bundan önce Allah'a da hainlik ettiler. Allah da **(kahrolunmalarında)** sana imkân verdi. Allah iyi bilendir; hikmet sahibidir.

72— İman edip muhacir olanlar, Allah yolunda mallariyle, canlariyle mücahede edenler, **(muhacirleri)** barındıran ve yardım edenler **(yok mu?)** işte bunlar birbirlerinin velileridirler. İman edip de hicret etmeyenler ise, hicretlerine kadar sizin için onlara velîlik adına bir şey yoktur. Ama dinde sizden yardım isterlerse, onlara yardım etmek üzerinize borçtur. Ancak sizinle aralarında sözleşme bulunan bir kavim aleyhine değil. Allah, yaptıklarınızı görmektedir.

73— Kâfirler de birbirlerinin velîleridir. Eğer siz **(emredildiğiniz gibi)** yapmazsanız, yeryüzünde bir fitne ve büyük bir kargaşa meydana gelir.

74— İman edip muhacir olanlar ve Allah yolunda cihad edenler, bir de onları barındırıp yardım edenler yok mu? İşte onlar, gerçek mü'minlerdir. Bunlara, bir mağfiret ve bol bir rızık vardır.

75— O kimseler ki, sonradan iman edip muhacir olmuşlar ve sizinle beraber savaşmışlardır. Onlar da sizdendir. Akrabalık yönünden yakınlıkları olanlar, Allah'ın hükmüne göre mirasta birbirine daha yakındırlar. Muhakkak ki, Allah her şeyi bilendir.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ

'Enfêl

ẕ	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Yê-'eyyuhen-Nebiyyu ǩul-limen-fî 'eydîküm-minel-
'esrâ 'iny-yeʿ-lemi-LLêhu fî ǩulû-biküm ħay-rany-
yu'-tiküm ħayram-mim-mê 'uħiẓe minküm ve yegfir
leküm; va-LLâhu Gafûrur-Raḥîm (70) Ve 'iny-yurîdû
ħiyêneteke feǩad ħânu-LLâhe min-ǩablu fe-'emkene
minhum. Va-LLâhu ʿAlîmun Ḥakîm (71) 'İnnel-leẓîne
'êmenû ve hêcerû ve cêhedû bi-'emvê-lihim ve 'en-
fusihim fî Sebî-li-LLêhi velleẓîne 'ê-vev-ve neṣarû
'ulê-'ike beʿḍuhum 'evli-yê-'u beʿ-ḍ. Velle-ẓîne 'êmenû
ve lem yuhêcirû mê leküm-minv-velêyetihim-min-
şey-'in ḥattê yuhê-cirû; ve 'inistenṣarûküm fid-dîni
fe-ʿaleykümun-neṣru 'illê ʿalê ǩavmim-beyneküm
ve beyne-hum-Mîṡêǩ. Va-LLâhu bi-mê teʿmelûne
Beṣîr (72) Velle-ẓîne keferû beʿḍuhum 'evli-yê-'u beʿ-
ḍ; 'illê tef-ʿalûhu tekün-fitnetun-fil-'erḍi ve fesêdün-
kebîr (73) Vel-le-ẓîne 'êmenû ve hê-cerû ve cêhedû
fî Sebîli-LLêhi velle-ẓîne 'êvev-ve neṣarû 'ulê-'ike
humul-Mu'mi-nûne ḥaǩǩâ; lehum-megfiratunv-ve
rizǩun-Kerîm (74) Velle-ẓîne 'êmenû mim-beʿ-dü
vehê-cerû vecêhedû me-ʿaküm fe'ulê-'ike minküm.
Ve 'ulul-'erḥâmi beʿ-ḍuhum 'evlê bibeʿ-ḍin-fî Kitêbi-
LLêh. 'İn-ne-LLâhe bi-külli şey-'in ʿAlîm (75)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

(Sûre: 9)

TEVBE SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 129 âyettir.

Bu sûreye Berâ'e Sûresi de denir.

(Peygamberimiz (s.a.v.) emretmediği için, başına besmele yazılmamıştır).

1— Bu, Allah ve Resûlü'nden, kendileriyle andlaşma yaptığınız müşriklere bir ültimatomdur. **(ihtardır)**

2— **(Ey müşrikler!)** Bundan böyle yeryüzünde dört ay serbestçe dolaşın! Şunu da bilin ki, siz, Allah'ı âciz bırakacak değilsiniz. Allah mutlaka kâfirleri rezil, perişan edecektir.

3— Bir de Allah ve Resûlü'nden hacc-ı ekber günü, insanlara bir ilândır ki, Allah ve Resûlü, artık müşriklerden uzaktır. Derhal tevbe ederseniz, sizin için hayırlı olur. Yok eğer aldırmazsanız, bilin ki, siz Allah'ı âciz bırakacak değilsiniz. Küfredenleri acıklı bir azapla müjdele!

4— Ancak andlaşma yaptığınız müşriklerden daha sonra size **(sözünde)** hiçbir eksiklik yapmamış ve sizin aleyhinizde hiçbir kimseye yardım etmemiş olanlar müstesna! Bunların müddetleri **(sona erinceye)** kadar sözleşmelerini tamamlayınız. Çünkü Allah, takvâ sahiplerini sever.

5— Haram aylar çıktığı vakit, artık o müşrikleri nerede bulursanız öldürün, yakalayın, esir edin, hapsedin ve bütün geçit başlarını tutun. Eğer tevbe ederler ve namazı kılıp zekâtı verirlerse, kendilerini serbest bırakın. Gerçekten Allah çok bağışlayıcı; çok merhametlidir.

6— Eğer müşriklerden biri, senden aman dilerse, ona aman ver! Tâ ki, Allah'ın kelâmını dinlesin, sonra onu, emin olduğu yere kadar ulaştır. Çünkü bunlar, gerçeği bilmez bir topluluktur.

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بَرَٓاءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ اِلَى الَّذ۪ينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۜ
﴿١﴾ فَس۪يحُوا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
اللّٰهِۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكَافِر۪ينَ ﴿٢﴾ وَاَذَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ
اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَر۪ٓيءٌ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۙ وَرَسُولُهُۜ
فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
اللّٰهِۜ وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ اَل۪يمٍۙ ﴿٣﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ عَاهَدْتُمْ
مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْـٔاً وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ اَحَداً فَاَتِمُّٓوا
اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّق۪ينَ ﴿٤﴾ فَاِذَا انْسَلَخَ
الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِك۪ينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ
وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍۚ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا سَب۪يلَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ
﴿٥﴾ وَاِنْ اَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلَامَ
اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

كَيْفَ

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

TEVBEH (BERÂ-'EH)

129 'ÊYEH — No 9

Berâ-'etum-mine-LLâhi ve Rasû-lihî 'ilel-leẕîne ‘â-
hettum-minel-Muş-rikîn (1) Fesîḥû fil-'erḍi 'erbe-‘ate
'eş-hurinv-ve‘-lemû 'ennekûm gayru mu‘-cizi-LLêhi
ve 'enne-LLâhe muħ-zil-kêfirîn (2) Ve 'eẕênum-
mine-LLâhi ve Rasû-lihî 'ilen-nêsi yevmel-Ḥaccil-
'Ekberi 'enne-LLâhe berî-'üm-minel-muşrikîne ve
Rasû-luh. Fe-'intubtum fe-huve ħayrul-leküm; ve
'in-te-velley-tum fe‘-lemû 'enne-küm gayru mu‘-
cizi-LLêh. Ve beşşi-ril-leẕîne keferû bi-‘aẓêbin
'elîm (3) 'İllel-leẕîne ‘â-hettumminel-muş-rikîne
śümme lem yenǩu-ṣûküm şey-'env-ve lem yuẓâ-hirû
‘aley-küm 'eḥaden-fe-'etimmû 'iley-him ‘ahdehum
'ilê mudde-tihim; 'inne-LLâhe yuḥibbul-Mutteǩîn
(4) Fe-'iẕen-seleħal-'Eş-hurul-Ḥurumu feǩ-tulul-
muşrikîne ḥayśü vecettu-mûhum ve ħuẕûhum
veḥ-ṣurû-hum veǩ-‘udû lehum külle merṣad. Fe-'in-
têbû ve 'eǩâmuṣ-Ṣalête ve 'ête-vuz-Zekête fe-ħallû
sebî-lehum; 'inne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm (5) Ve 'in
'eḥadüm-minelmuş-rikînes-tecêrake fe-'ecirhu ḥattê
yesme-‘a Kelême-LLâhi śümme 'eb-lig-hu me'-
meneh. Ẕêlike bi-'ennehum ǩavmul-lê ye‘-lemûn (6)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ

Tevbeh

ṭ = ط
ǩ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

Tevbe Sûresi

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ
رَسُولِهٖٓ اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۚ
فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ
اِلًّا وَلَا ذِمَّةًۜ يُرْضُونَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى
قُلُوبُهُمْۚ وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَۚ ﴿٨﴾ اِشْتَرَوْا بِاٰيَاتِ
اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهٖۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ فٖي مُؤْمِنٍ اِلًّا وَلَا ذِمَّةًۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا
الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدّٖينِۜ وَنُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
﴿١١﴾ وَاِنْ نَكَثُٓوا اَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فٖي دٖينِكُمْ فَقَاتِلُٓوا اَئِمَّةَ الْكُفْرِۙ اِنَّهُمْ لَٓا اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ اَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُٓوا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا
بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَؤُ۫كُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۜ اَتَخْشَوْنَهُمْۚ
فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿١٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

7— Müşriklerin Allah ve Resûlü katında nasıl bir sözleşmesi olabilir? Ancak Mescid-i Haram'da sözleşme yaptığınız kimseler vardır ki, onlar müstesnadır. Bunlar size karşı dürüst hareket ettikçe siz de onlara karşı dürüst olun. Şüphesiz Allah, **(hainlikten)** sakınanları sever.

8— Müşriklerle nasıl sözleşme olabilir ki, size galip gelseler hakkınızda ne bir yemin gözetirler, ne de bir sözleşme. Ağızlarıyla sizi razı etmeye çalışırlar. Fakat kalbleri buna karşıdır. Onların çoğu insanlıktan çıkmış fâsıklardır.

9— Onlar, Allah'ın âyetleri karşılığında az bir kıymeti satın aldılar da, insanları Allah yolundan çevirdiler. Bunlar yok mu? Yaptıkları şeyler pek çirkindir!

10— Bir mü'min hakkında ne bir yemin gözetirler, ne de bir sözleşme. İşte bunlar saldırganların tâ kendileridir.

11— **(Bundan böyle)** eğer tevbe ederler, namazı dosdoğru kılarlar; zekâtı verirlerse, dinde kardeşleriniz olurlar. Biz âyetleri, anlayacak bir kavme açıklarız.

12— Eğer sözleşmelerinden sonra yeminlerini bozarlar ve dininize saldırmaya kalkarlarsa, küfrün öncülerini hemen tepeleyin! Çünkü onların yeminleri yoktur, olur ki vaz geçerler.

13— Söyle bir kavimle savaşmazmısınız ki, onlar yeminlerini bozdular. Peygamberi **(Mekke'den)** çıkarmaya karar verdiler ve üstelik ilk önce size hücuma onlar başladılar. Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer gerçek mü'minlerseniz Allah, korkulmaya daha lâyıktır.

ḍ = ض	ṡ = ث
ṣ = ص	ḥ = ح
ḣ = خ	ẓ = ذ
ẕ = ظ	

Tevbeh

ṭ = ط	ḱ = ق
' = ع	' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Keyfe yekûnu lil-muşrikîne 'ahdün 'inde-LLâhi
ve 'inde Rasû-lihî 'illel-leẓîne 'âhettum 'in-del-
Mescidil-Ḥarâm? Fe-mes-teḱâmû leküm festeḱîmû
lehum; 'inne-LLâhe yuḥibbul-Mutteḱîn (7) Keyfe
ve 'iny-yeẕ-herû 'aley-küm lê yer-ḱubû fî-küm
'illenv-ve lê ẓimmeh? Yurḍûneküm-bi-'efvê-hi-him
ve te'bê ḱulû-buhum; ve 'ekṡeruhum fêsiḱûn (8)
'İş-terav bi-'Êyê-ti-LLêhi ṡemenen-ḱalîlen-feṣaddû
'an-Sebîlih; 'inne-hum sê-'e mê kênû ye'-melûn (9)
Lê yerḱu-bûne fî Mu'minin 'illenv-velêẓimmeh.
Ve 'ulê-'ike humul-mu'-tedûn (10) Fe-'in-têbû ve
'eḱâmuṣ-Ṣalête ve 'ête-vuz-Zekête fe-'iḣ-vênuküm
fid-Dîn; ve nufeṣṣılul-'Êyêti liḱavminy-ye'-lemûn
(11) Ve 'innekeṡû 'ey-mênehum-mim-be'-di 'ah-
dihim ve ṭa-'anû fî Dîniküm fe-ḱâtilû 'e-'immetel-
küfri 'inne-hum lê 'ey-mêne le-hum le'allehum
yen-tehûn (12) 'E-lê tuḱâ-tilûne ḱavmen-nekeṡû 'ey-
mênehum ve hemmû bi-'iḣrâcir-Rasûli ve hum-bede-
'ûküm 'evvele merrah? 'E-teḣ-şevnehum? Fe-LLâhu
'eḥaḱḱu 'enteḣ-şevhu 'in-küntum-Mu'minîn (13)

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدٖيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنٖينَۙ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ
قُلُوبِهِمْۜ وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ
﴿١٥﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذٖينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهٖ
وَلَا الْمُؤْمِنٖينَ وَلٖيجَةًۜ وَاللّٰهُ خَبٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكٖينَ
اَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِدٖينَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِۜ اُو۬لٰٓئِكَ
حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْۚ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ
اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُو۬لٰٓئِكَ اَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدٖينَ
﴿١٨﴾ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَٓاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِۜ لَا يَسْتَوُ۫نَ عِنْدَ
اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَۢ ﴿١٩﴾ اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْۙ اَعْظَمُ
دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿٢٠﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

يُبَشِّرُهُمْ

14— Onlarla savaşın ki, Allah, sizin ellerinizle kendilerine azap etsin, onları rezil etsin; onlara karşı size yardım etsin **(muzaffer kılsın)** ve mü'min bir kavmin yüreklerine sevinç versin.

15— Ve kalblerindeki kini gidersin. Hem Allah, dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah her şeyi bilir; hikmet sahibidir.

16—Yoksa siz mi ki, kendi halinize bırakılacaksınız da Allah içinizden cihad edenleri, Allah'dan, Resûl-ü'nden ve mü'minlerden başkasını dost edinmeyenleri bilmeyeceğinizi mi zannettiniz? Halbuki Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

17— Müşrikler, vicdanlarına karşı kendi küfürlerine kendileri şâhid olup dururlarken, Allah'ın mescidlerini i'mâr etmeleri düşünülemez. Onların bütün yaptıkları boşa gider. Cehennemde ebedî kalacaklar da onlardır.

18— Allah'ın mescidlerini, ancak Allah'a ve âhiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, Allah'dan başka kimseden korkmayanlar i'mâr eder. İşte hidâyete ermiş olmaları umulanlar da bunlardır.

19— Siz, hacılara su dağıtma işi ile Mescid-i Haram'ın i'mârını, Allah'a ve âhiret gününe iman edip Allah yolunda cihad eden gibi mi tuttunuz? Bunlar Allah indinde bir olamazlar. Allah, zalim bir kavme hidâyet vermez.

20— İman edip muhacir olanlar, Allah yolunda mallariyle, canlariyle cihad yapanlar. Allah katında derece itibariyle daha büyüktürler. Ve işte bunlar, kurtuluşa erenlerin tâ kendileridir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ̱ = ظ
Tevbeh
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ǩâti-lûhum Yu-ʻaẓẓibhumu-LLâhu bi-'ey-dîküm ve
yuħ-zihim ve yen-şurküm ʻaley-him ve yeş-fi ṣudûra
ǩavmim-Mu'-minîn (14) Veyuẓ-hib gayẓa ǩulûbihim.
Ve yetûbu-LLâhu ʻalê meny-yeşê'; va-LLâhu ʻAlîmun
Ḥakîm (15) 'Em ḥasib-tum 'en-tutrakû ve lemmê
yeʻ-lemi-LLêhulleẓîne cêhedû min-küm ve lem
yette-ħiẓû min-dûni-LLêhi ve lê Rasû-lihî ve lel-
Mu'-minîne velîceh? Va-LLâhu ħabîrum-bimê teʻ-
melûn (16) Mê kêne lil-Muş-rikîne 'eny-yeʻ-murû
mesêcide-LLâhi şêhi-dîne ʻalê 'enfusihim-bil-küfr.
'Ulê-'ike ḥabiṭat 'eʻ-mêluhum ve fin-Nêri hum ħâli-
dûn (17) 'İnne-mê yeʻ-muru mesêci-de-LLâhi men
'êmene bi-LLêhi vel-Yevmil-'Êħiri ve 'eǩâmeṣ-Ṣalête
ve 'êtez-Zekête ve lem yeħşe 'ille-LLâh. Fe-ʻasê
'ulê-'ike 'eny-yekûnû minel-Muhtedîn (18) ۞ 'E-
ce-ʻaltum siǩâ-yetel-Ḥâcci ve ʻimêratel-Mesci-dil-
Ḥarâmi ke-men 'êmene bi-LLêhi vel-Yevmil-'Êħiri
ve cêhe-de fî Sebî-li-LLêh? Lê yeste-vûne ʻinde-
LLêh; va-LLâhu lê yehdil-ǩavmeẓ-ẓâlimîn (19)
'Elle-ẓîne 'êmenû ve hê-cerû ve cê-hedû fî Sebîli-
LLêhi bi-'emvê-lihim ve 'enfusihim 'eʻ-ẓamu dera-
ceten ʻinde-LLâh; ve 'ulê-'ike humul-fê-'izûn (20)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
مِنْكُمْ فَأُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ
وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا
وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ
وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَمْرِهِ وَاللّٰهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِي مَوَاطِنَ
كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ
تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ
عَلٰى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

21— Rableri onları, kendi tarafından bir rahmet ve rızâ ile; onlar için içlerinde daimî nimetler bulunan cennetlerle müjdeler.

22— Onlar, orada ebedî olarak kalıcıdırlar. Çünkü Allah katında pek büyük mükâfat vardır.

23— Ey iman edenler! Babalarınız ve kardeşleriniz, iman üzerine küfrü tercih ediyorlarsa, onları dost edinmeyin. Sizden kim, onları dost edinirse, işte onlar, zalimlerin tâ kendileridir.

24— **(Hicret etmeyenlere)** de ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, karılarınız, hısım akrabanız, kazandığınız mallar, geçersiz olmasından korktuğunuz bir ticaret ve hoşunuza giden evler, size Allah ve Resûlü'nden ve hak yolunda cihaddan daha sevgiliyse, artık Allah'ın emri **(azabı)** gelinceye kadar bekleyin! Allah, fâsık bir kavme doğru yola iletmez.

25— Yemin olsun! Allah, size birçok yerlerde ve Huneyn gününde yardım etti. Hani çokluğunuz o zaman size kendinizi beğenmişlik vermişti de bu, sizden hiçbir şeyi gidermemişti. Yeryüzü, olanca genişliği ile başınıza dar gelmişti. Sonra da bozularak arkanıza dönmüştünüz.

26— Sonra Allah, sükûnet ve rahmetini Resûlü ile mü'minlerin üzerine indirdi. Görmediğiniz **(meleklerden)** askerler indirdi de, küfredenleri azap etti. İşte kâfirlerin cezası budur.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ

Tevbeh

ṭ	= ط
ķ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Yubeş-şiruhum Rabbuhum-bi-raḥmetim-minhu ve
riḍ-vêninv-ve Cennêtil-lehum fîhê ne-ʻîmum-muķîm
21 Ħâ-lidîne fîhê 'ebedê. 'İnne-LLâhe ʻindehû 'ecrun
ʻaẓîm 22 Yê-'eyyu-hellezîne 'êmenû lê tetteħiẕû 'êbê-
'eküm ve 'iħvê-neküm 'ev-liyê-'e 'inis-teḥabbul-küfra
ʻalel-'îmên. Ve meny-yetevelle-hum-minküm fe'ulê-
'ike humuẕ-ẕâlimûn 23 Ķul 'in-kêne 'êbê-'uküm
ve 'ebnê-'uküm ve 'iħvênuküm ve 'ezvê-cu-küm ve
ʻaşî-ratu-küm ve 'emvêlu-nikteraf-tumûhê ve ticê-
ratun-teħ-şevne kesê-dehê ve mesê-kinu terḍav-
nehê 'eḥabbe 'iley-küm-mine-LLâhi ve Rasûli-hî ve
Cihêdin-fî Sebîlihî feterab-beṣû ḥattê ye'-tiye-LLâhu
bi-'Emrih. Va-LLâhu lê yehdil-ķavmel-fê-siķîn 24
Leķad neṣara-kümu-LLâhu fî mevê-ṭine keṡîratinv-ve
yevme Ḥuneynin 'iẕ 'eʻ-cebetküm keṡra-tuküm felem
tugni ʻanküm şey-'env-ve ḍâķat ʻaleykümul-'erḍu
bimê raḥu-bet ṡümme vel-ley-tum-mud-birîn 25
Ṡümme 'enze-le-LLâhu sekîne-tehû ʻalê Rasûlihî ve
ʻalel-Mu'-minîne ve 'en-zele cunûdel-lem-teravhê; ve
ʻaẕẕe-bellezîne keferû. Ve ẕêlike cezê-'ul-kêfirîn 26

Tevbe Sûresi

ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَاۚ
وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْن۪يكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ٓ اِنْ
شَٓاءَۜ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذ۪ينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ
مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَد۪ينُونَ د۪ينَ الْحَقِّ
مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ
وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌۨ ابْنُ اللّٰهِ
وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَس۪يحُ ابْنُ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ
بِاَفْوَاهِهِمْۚ يُضَاهِؤُ۫نَ قَوْلَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُۜ
قَاتَلَهُمُ اللّٰهُۘ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اِتَّخَذُٓوا اَحْبَارَهُمْ
وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَالْمَس۪يحَ ابْنَ
مَرْيَمَۚ وَمَٓا اُمِرُٓوا اِلَّا لِيَعْبُدُٓوا اِلٰهًا وَاحِدًاۚ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

يُر۪يدُونَ

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

27— Sonra Allah bunun arkasından, dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

28— Ey iman edenler! Müşrikler, ancak bir pisliktir. Artık bu yıllarından sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar! Eğer yoksulluktan korkarsanız, Allah dilerse sizi lütfünden zengin edecektir. Şüphesiz Allah en iyi bilendir; hikmet sahibidir.

29— Kendilerine kitap verilenlerden oldukları halde, Allah'a ve âhiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resûlü'nün haram ettiğini haram tanımayan ve hak dini **(İslâm'ı)** din edinmeyen kimselerle, alçalmış oldukları halde cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın!

30— Yahûdiler, ''Üzeyr Allah'ın oğludur.'' dediler. Hıristiyanlar da, ''Mesîh Allah'ın oğludur.'' dediler. Bu, onların ağızlariyle söyledikleri sözleridir ki, daha önce küfredenlerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin! Haktan nasıl da sapıyorlar!.

31— Allah'ı bırakıp hahamlarını, papazlarını ve Meryem'in oğlu Mesîh'i Rab edindiler. Halbuki onlar da, ancak bir olan Allah'a ibadet etmekle emrolunmuşlardı. Allah'dan başka hiçbir ilâh yoktur. O, müşriklerin ortak koştuğu şeylerden münezzehdir.

Sümme yetûbu-LLâhu mim-be'-di ẓêlike 'alê meny-
yeşê'; va-LLâhu Gafûrur-Raḥîm (27) Yê-'eyyu-
helleẓîne 'êmenû 'innemel-Muşri-kûne necesün-felê
yeḱ-rabul-Mescidel-Ḥarâme be'-de 'âmihim hêẓê.
Ve 'in ħiftum 'ay-leten-fe-sevfe yugnî-kümu-LLâhu
min-feḍlihî 'in-şê'. 'İnne-LLâhe 'Alîmun Ḥakîm
(28) Ḱâtilul-leẓîne lê yu'-mi-nûne bi-LLêhi ve lê bil-
yevmil-'Êħiri ve lê yuḥarri-mûne mê ḥarra-me-LLâhu
ve Rasû-luhû ve lê yedî-nûne Dînel-Ḥaḱḱi minel-
leẓîne 'ûtul-Kitêbe ḥattê yu'-ṭul-Cizyete 'any-yedinv-
ve hum ṣâgı-rûn (29) Ve ḱâ-letil-Yehûdü 'Uze-yru-
nib-nu-LLâhi ve ḱâletin-Neşâral-Mesîḥub-nu-LLâh.
ẓêlike ḱav-luhum-bi-'efvê-hihim. Yuḍâhi-'ûne ḱav-
lelle-ẓîne keferû min-ḱabl. Ḱâtele-humu-LLâh; 'ennê
yu'-fekûn (30) 'İtte-ħaẓû 'eḥbê-rahum ve ruhbê-nehum
'erbêbem-min-dûni-LLêhi vel-Mesî-ḥabne-Meryem.
Ve mê 'ümi-rû 'illê li-ye'-budû 'ilêhenv-Vêḥidê. Lê
'ilêhe 'illê Hû. Süb-ḥânehû 'ammê Yuşrikûn (31)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ̈ = ظ

Tevbeh

ṭ = ط
ḱ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

4 elif uzatmak vâcib
2 veya 4 elif uzatmak vâcib
1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
Bir elif uzatılır
İhfa ve Gunne yerleri
İdgam ve okunmayan harfler
Kalın
Kalkale

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى
اللّٰهُ اِلَّٓا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾
هُوَ الَّذ۪ٓي اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَد۪ينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدّ۪ينِ كُلِّه۪ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّ كَث۪يرًا مِنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لَيَاْكُلُونَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ وَالَّذ۪ينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنْفِقُونَهَا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ
﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا ف۪ي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ
فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ
اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ مِنْهَٓا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدّ۪ينُ الْقَيِّمُ فَلَا
تَظْلِمُوا ف۪يهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِك۪ينَ كَٓافَّةً كَمَا
يُقَاتِلُونَكُمْ كَٓافَّةً وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّق۪ينَ ﴿٣٦﴾

حزب ٣

● 4 elif uzatmak vâcib ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

32— Allah'ın nurunu ağızlariyle söndürmek istiyorlar. Ama kâfirler hoşlanmasa da, Allah, mutlaka nurunu tamamlamak istiyor.

33— O, Peygamberini hidâyetle ve hak dinle; o dini, bütün dinlere üstün çıkarmak için gönderendir. Isterse müşrikler hoşlanmasınlar.

34— Ey iman edenler! Gerçekten haham ve papazlardan birçoğu, insanların mallarını haksızlıkla yiyorlar ve Allah'ın yolundan çeviriyorlar. Bir de altını ve gümüşü biriktirerek onları Allah yolunda harcamayanlar var ya, işte bunları acıklı bir azapla müjdele!

35— Kıyamet gününde, bu biriktirilen malların üzerleri cehennem ateşinde kızdırılacak ve onlarla sahiplerinin alınları, yanları ve sırtları dağlanacak, kendilerine, '' İşte, nefisleriniz için biriktirdiğiniz budur. Haydi tadın bakalım biriktirdiklerinizin tadını!'' denilecek.

36— Şüphesiz ki, Allah'ın göklerle yeri yarattığı günkü takdirinde, ayların sayısı, Allah indinde on iki aydır. Onlardan dördü **(Zilkade, Zilhicce, Muharrem ve Receb)** haram aylardır. İşte bu en doğru dindir! Onun için, bilhassa bu aylarda nefislerinize zulmetmeyin. Ama müşrikler nasıl sizinle toptan harp ediyorlarsa, siz de onlarla toptan harp edin. Ve bilin ki Allah, takvâ sahipleriyle beraberdir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ

Tevbeh

ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِـ (كسرة)
u, ü = ـُـ (ضمة)
e, a = ـَـ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yurî-dûne 'eny-yuṭfi-'û Nûra-LLâhi bi-'efvê-hihim
ve ye'-be-LLâhu 'illê 'eny-yutimme Nû-rahû ve lev
kerihel-Kê-firûn (32) Huvel-leẓî 'ersele Rasûlehû
bil-Hudê ve Dînil-Ḥak̇k̇i li-yuẕhi-rahû ‘aled-dîni
külli-hî ve lev kerihel-Muş-rikûn (33) ۞ Yê-'eyyu-
hellezîne 'êmenû 'inne keṡîram-minel-'eḥbêri ver-
ruh-bêni le-ye'-külûne 'emvê-len-nêsi bil-bêṭili ve
yeṣuddûne ‘an-Sebî-li-LLêh. Velle-ẓîne yek-nizû-
neẓ-ẓehebe vel-fiḍḍate ve lê yunfik̇ûnehê fî Sebîli-
LLêhi febeş-şirhum-bi-‘aẓêbin 'elîm (34) Yevme
yuḥmê ‘aley-hê fî Nêri Cehenneme fetukvê bihê
cibêhu-hum ve cunûbuhum ve ẕuhûruhum. Hêẓê
mê keneztum li-'enfusiküm fe-ẓûk̇û mê küntum
teknizûn (35) 'İnne ‘iddeteş-şu-hûri ‘inde-LLâhiṡ-
nê ‘a-şera şehran-fî Kitêbi-LLêhi yevme ħalek̇as-
semêvêti vel-'erḍa minhê 'erbe-‘atun ḥurum; ẓêliked-
Dînul-K̇ay-yim. Fe-lê teẕlimû fîhinne 'enfuse-küm;
ve k̇âtilul-Muşrikîne kêffeten-kemê yuk̇âtilû-neküm
kêffeh. Ve‘-lemû 'enne-LLâhe me-‘al-Muttek̇în (36)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Tevbe Sûresi

إِنَّمَا النَّسِيٓءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِؤُا
عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوٓءُ
اَعْمَالِهِمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا مَا لَكُمْ اِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ اَرَضِيتُمْ
بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْاٰخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ
عَذَابًا اَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْـًٔا وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ اِلَّا تَنْصُرُوهُ
فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ
اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ
لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَاَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا
السُّفْلٰى وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

اِنْفِرُوا

37— **(Haram ayları)** geciktirme, ancak küfürde daha ileri gitmektir. **(çünkü Allah'ın hükmünü inkâr etmektir).** Onunla kâfirler şaşırtılır. Onu bir yıl helâl, bir yıl haram sayarlar ki, Allah'ın haram kıldığının sayısına uydursunlar da Allah'ın haram kıldığını helâl saysınlar. Bu Şekilde kötü amelleri kendilerine süslenip güzel gösterildi. Ama Allah, kâfir bir topluluğu doğru yola iletmez.

38— Ey iman edenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda seferber olun!" denilince, yere **(çakılıp)** ağırlaştınız? Yoksa âhiretten vaz geçip dünya hayatına mı razı oldunuz? Fakat âhiretin yanında, o dünya hayatının zevki pek az bir şeydir!

39— Eğer toplanıp seferberlik etmezseniz, O sizi, acıklı bir azaba **uğratır** ve yerinize sizden başka **(itaatkâr)** bir kavim getirir. Siz ona hiçbir zarar da getiremezsiniz. Allah, her şeye kaadirdir.

40— Eğer siz, ona **(peygamberime)** yardım etmezseniz **(biliyorsunuz ya),** vaktiyle Allah ona yardım etti **(yine de eder).** Hani küfredenler onu **(Mekke'den)** çıkardıkları vakit, ikinin ikincisi idi. Mağarada idiler. O vakit peygamber, arkadaşına **(Ebû Bekir'e),** "Üzülme! Çünkü Allah bizimle beraberdir!" diyordu. Nihayet Allah onun üzerine huzur ve sükûnetini indirdi ve onu, görmediğiniz birtakım askerlerle kuvvetlendirdi. Böylece küfredenlerin kelimesini **(şirk dâvâsını)** en alçak, Allah'ın kelimesini **(tevhidi)** ise, en yüksek yaptı. Allah, güçlüdür; hikmet sahibidir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
Tevbeh
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

'İnne-mennesî-'u ziyêdetun-fil-küfri yu-ḍallu bihil-
leẓîne keferû yuḥillû-nehû ʿâmenv-ve yuḥarri-
mûnehû ʿâmel-li-yuvêṭi-'û ʿiddete mê ḥarra-me-
LLêhu feyuḥillû mê ḥarrame-LLâh. Zuyyine lehum
sû-'u 'eʿ-mêlihim. Va-LLâhu lê yehdil-ḱavmel-Kêfi-
rîn (37) Yê-'eyyu-helleẓîne 'êmenû mê leküm 'iẓê ḱîle
lekümunfirû fî Sebî-li-LLêhiṡ-ṡêḱal-tum 'ilel-'erḍ?
'E-raḍîtum-bil-ḥayê-tid-dünyê minel-'Êħirah? Femê
metêʿul-ḥayê-tid-dünyê fil-'Êħirati 'illê ḱalîl (38) 'İllê
tenfirû yu-ʿaẓẓibküm ʿaẓêben 'elîmenv-ve yestebdil
ḱav-men gayra-küm ve lê teḍurrûhu şey-'ê. Va-LLâhu
ʿalê külli şey-'in-Ḱadîr (39) 'İllê ten-ṣurûhu feḱad
neṣara-hu-LLâhu 'iẓ 'eħracehulleẓîne ke-ferû Ṡêni-
yeṡneyni 'iẓ humê fil-Gâri 'iẓ yeḱûlu li-Ṣâḥi-bihî Lê
teḥzen 'inne-LLâhe me-ʿanê . Fe-'enzele-LLâhu sekî-
netehû ʿaleyhi ve 'eyye-dehû bi-cunûdil-lem terav-hê
ve ce-ʿale kelimetelle-ẓîne keferus-süflâ; ve Kelimetu-
LLêhi hi-yel-ʿUlyê; va-LLâhu ʿAzîzun Ḥakîm (40)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ لَوْ
كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِنْ بَعُدَتْ
عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا
مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
﴿٤٢﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ
فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا
لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ
إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ
وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

41— Gerek hafif, gerek ağırlıklı olarak sefere çıkın. Ve mallarınızla, canlarınızla Allah'ın yolunda mücahede edin. Eğer bilirseniz, bu, sizin için daha hayırlıdır.

42— Eğer **(münafıkların davet olundukları şey),** bir dünya menfaatı ve orta uzunlukta bir sefer olsaydı, mutlaka senin arkana düşerlerdi. Lâkin o meşakkat **(li mesafe Tebük seferi),** onlara uzak geldi. Bununla beraber, ''Eğer gücümüz yetseydi, sizinle beraber sefere çıkardık'' diye Allah'a yemin edecekler; böylece kendilerini helâke sürükleyeceklerdi. Ama Allah biliyor ki, onlar muhakkak yalancıdırlar.

43— Allah seni affetti ya! Neden onlara izin verdin de şu doğru söyleyenler sence belli oluncaya ve yalancıları bilinceye kadar beklemedin?

44— Allah'a ve âhiret gününe iman edenler, mallarıyla, canlariyle cihad etmek hususunda senden izin istemezler. Allah, takvâ sahiplerini çok iyi bilendir.

45— Senden ancak Allah'a ve âhiret gününe iman etmeyenler, kalbleri şüpheye düşenler izin isterler. Onlar, şüpheleri içinde bocalayıp dururlar.

46— Eğer **(cihada)** çıkmak isteselerdi, elbette onun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların davranışlarından hoşlanmadı da onları oyaladı. Ve kendilerine, ''Oturun, oturanlarla beraber!'' denildi.

47— Eğer onlar da içinizde **(savaşa)** çıkmış olsalardı, bozgunculuk etmekten başka bir faydaları olmayacak ve sizi fitneye uğratmak maksadıyla aranızda koşarlardı. İçinizde onları dinleyecekler de vardır. Allah, zalimleri çok iyi bilendir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ

Tevbeh

ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnfirû ḣifêfenv-ve ṡik̇âlenv-ve cê-hidû bi-'emvê-
liküm ve 'enfusiküm fî Sebî-li-LLêh. Ẓêliküm
ḣay-rulleküm 'in-küntum teʿ-le-mûn (41) Lev kêne
ʿaraḍan-k̇arîbenv-ve seferan-k̇âṣıdel-lettebe-ʿûke
ve lêkim-be-ʿudet ʿaley-himuş-şuk̇k̇ah. Ve seyeḥli-
fûne bi-LLêhi le-viste-ṭaʿnê le-ḣa-racnê me-ʿaküm.
Yuhli-kûne 'enfuse-hum; va-LLâhu yeʿ-lemu 'in-
nehum lekêẓibûn (42) ʿA-fe-LLâhu ʿank! Lime 'eẓinte
lehum ḥattê yete-beyy-ane lekel-leẓîne ṣadek̇û ve
teʿ-lemel-kêẓibîn (43) Lê yes-te'-ẓinukel-leẓîne yu'-
mi-nûne bi-LLêhi vel-Yevmil-'Êḣiri 'eny-yucê-hidû
bi-'emvê-lihim ve 'en-fusihim. Va-LLâhu ʿAlîmum-
bil-Muttek̇în (44) 'İnne-mê yeste'-ẓinukelleẓîne lê
yu'-minûne bi-LLêhi vel-Yevmil-'Êḣiri ver-têbet
k̇ulûbuhum fehum fî ray-bihim yeteradde-dûn (45)
۞ Ve lev 'erâdül-ḣurûce le-'e-ʿaddû lehû ʿuddetenv-
ve lêkin-kerihe-LLâhum-biʿâṡehum feṡebbe-ṭahum
ve k̇îlek̇-ʿudû me-ʿal-k̇â-ʿidîn (46) Lev ḣaracû fîküm-
mê zê-dûküm 'illê ḣabê-lenv-ve le-'evḍa-ʿû ḣilê-
leküm yeb-gûne-kümul-fitneh; ve fîküm semmê-
ʿûne le-hum. Va-LLâhu ʿAlîmum-biẓ-ẓâlimîn (47)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْاُمُورَ
حَتّٰى جَٓاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّيۜ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ
سَقَطُواۜ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ اِنْ
تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا
قَدْ اَخَذْنَٓا اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾
قُلْ لَنْ يُصِيبَنَٓا اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَاۚ هُوَ مَوْلٰينَاۚ وَعَلَى
اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَٓا اِلَّٓا
اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِۜ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُصِيبَكُمُ
اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِه۪ٓ اَوْ بِاَيْدِينَاۘ فَتَرَبَّصُٓوا اِنَّا
مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا
لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْۜ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾
وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ اِلَّٓا اَنَّهُمْ كَفَرُوا
بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِه۪ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ
كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُونَ اِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فَلَا تُعْجِبْكَ

48— Doğrusu bunlar, daha önce **(Uhud harbinde)** fitne çıkarmak istemişler ve sana türlü işler çevirmişlerdi. Nihayet Hak **(kın yardımı)** geldi. Allah'ın emri, onlar istemedikleri halde, üstün geldi.

49— Onlardan bazıları da, "Aman bana izin ver, beni fitneye **(derde)** sokma!" diyordu. Bilmiş ol ki, asıl fitne içine onlar düştüler. Ve şüphesiz, cehennem kâfirleri kuşatacaktır.

50— Sana bir iyilik gelirse, fenalarına gider. Ama sana bir belâ gelirse, "Biz tedbirimizi önceden almıştık!" derler ve sevine sevine dönüp giderler.

51— De ki: "Bizim başımıza hiçbir zaman Allah'ın yazdığından başka bir şey gelmez. O, bizim Mevlâmızdır. Onun için mü'minler, yalnız O'na tevekkül etsinler!".

52— De ki: "Siz bize, ancak iki güzelin birini **(zaferi veya şehidliği)** gözetleyebilirsiniz. Biz ise size, Allah'ın, kendi tarafından veya bizim ellerimizle azap indirmesini gözetiyoruz. O halde gözetin! Çünkü biz de beraberinizde gözetleyicileriz."

53— De ki: "İster gönül rızası ile, ister rızasız harcayın. Sizden aslâ kabul edilmeyecektir. Çünkü siz, yoldan çıkmış bir kavim oldunuz!".

54— Harcadıklarının, onlardan kabul edilmesine engel olan ancak şudur: Onlar Allah'a ve Peygamberine küfrettiler, namaza ancak üşene üşene geliyorlar, verdiklerini de ancak istemeyerek veriyorlar.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ

Tevbeh

ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

Lek̇adib-tega-vul-fitnete min-k̇ablu ve k̇allebû
lekel-'umûra ḥattê cê-'el-Ḥak̇k̇u ve ẓahera 'Emru-
LLêhi ve hum kêri-hûn (48) Ve minhum-meny-
yek̇ûlu'-ẓellî ve lê tef-tinnî. 'Elê fil-fitneti sek̇aṭû?
Ve 'inne Cehenneme le-muḥî-ṭatum-bil-Kêfi-rîn
(49) 'İn-tuṣıbke ḥasenetun-tesü'-hum; ve 'in-tuṣıbke
muṣîbetuny-yek̇ûlû k̇ad 'eḣaẓnê 'emranê min-k̇ablu
ve yete-vellev-ve hum feriḥûn (50) K̇ul-leny-yuṣî-
benê 'illê mê ke-tebe-LLâhu lenê. Huve Mev-lênê;
ve ʿale-LLâhi fel-yete-vekkelil-Mu'-minûn (51) K̇ul
hel terab-be-ṣûne binê 'illê 'iḥdel-ḥusne-yeyn? Ve
neḥnu neterabbeṣu biküm 'eny-yuṣîbe-kümu-LLâhu
biʿaẕêbim-min ʿindi-hî 'ev bi'eydînê. Fe-ter-ab-beṣû
'innê me-ʿaküm-mute-rabbiṣûn (52) K̇ul 'enfik̇û ṭav-
ʿan 'ev kerhel-leny-yute-k̇ab-bele minküm; 'inne-küm
küntum k̇avmen-fêsi-k̇în (53) Ve mê mene-ʿahum 'en-
tuk̇bele minhum nefek̇â-tuhum 'illê 'ennehum keferû
bi-LLêhi ve bi-Rasûlihî ve lê ye'-tûneṣ-Ṣalête 'illê ve
hum küsêlê ve lê-yun-fik̇ûne 'illê ve hum kêri-hûn (54)

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْۜ اِنَّمَا يُر۪يدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ
﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْۜ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ
قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَاً اَوْ مَغَارَاتٍ اَوْ مُدَّخَلًا
لَوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ
فِي الصَّدَقَاتِۚ فَاِنْ اُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَاِنْ لَمْ يُعْطَوْا مِنْهَٓا
اِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوا مَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ
وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْت۪ينَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ وَرَسُولُهُٓۙ اِنَّٓا
اِلَى اللّٰهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَٓاءِ وَالْمَسَاك۪ينِ
وَالْعَامِل۪ينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغَارِم۪ينَ وَف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّب۪يلِۜ فَر۪يضَةً
مِنَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ الَّذ۪ينَ
يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ اُذُنٌۜ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ
لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِن۪ينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
مِنْكُمْۜ وَالَّذ۪ينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٦١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

55— Onların ne malları ne evlâtları seni imrendirmesin. Allah, bunlar sebebiyle onlara ancak dünya hayatında azaba uğratmayı ve kâfir oldukları halde canlarının çıkmasını istiyor.

56— Şeksiz şüphesiz sizden olduklarına dair Allah'a yemin de ediyorlar. Halbuki onlar sizden değillerdir. Fakat onlar, öyle bir topluluk ki **(kendilerine müşrikler gibi yapacağınızdan)** korkuyorlar.

57— Eğer sığınacak bir yer veya barınacak mağaralar yahut başlarını sokacak bir delik bulsalardı, koşarak o tarafa yönelir **(gider)** lerdi.

حزب ٤

58— İçlerinden bazıları da, sadakaların **(dağıtımı)** hususunda sana dil uzatırlar. Çünkü o sadakalardan kendilerine verilmişse hoşnut olurlar. Verilmemişse derhal kızarlar.

59— Ne olurdu, bunlar, Allah'ın ve Resûlü'nün verdiklerine razı olup da, "Bize Allah yeter, yakında bize fazlından Allah da verir, Resûlü de. Biz, ancak Allah'a rağbet ederiz." demiş olsalardı.

60— Sadakalar **(zekâtlar),** Allah tarafından farz olarak ancak ve ancak fakirlere, yoksullara, zekât memurlarına, kalbleri Müslümanlığa ısındırılmak istenenlere, kölelere, borçlulara, Allah yolundaki gazilere ve yolda kalmışlara mahsustur. Allah her şeyi iyi bilendir; hikmet sahibidir.

61— Yine münafıklardan öyleleri var ki, Peygamberi incitiyorlar ve "O, **(her söyleneni dinleyen)** bir kulak!" diyorlar. De ki: "O, sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a da inanır, mü'minlere de... Sizden iman edenlere de bir rahmettir. Allah'ın Resûlüne eziyet edenlere ise acıklı bir azap vardır".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ĥ = خ
ż = ذ
ẓ = ظ

Tevbeh

ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Felê tuʻ-cibke 'emvêluhum ve lê 'evlê-dühum. 'İnnemê
yurîdu-LLâhu liyuʻażżi-behum-bihê fil-ḥayêtid-
dünyê vetezhek̇a 'enfusü-hum ve hum kêfirûn (55) Ve
yeḥli-fûne bi-LLêhi 'innehum leminküm; ve mê hum-
minküm ve lêkinne-hum k̇avmuny-yefrak̇ûn (56) Lev
yeci-dûne melce-'en 'ev megârâtin 'ev muddeĥalel-le-
vellev 'iley-hi ve hum yecme-ḥûn (57) Ve minhum-
meny-yelmizuke fiṣ-ṣadek̇ât; fe-'in 'uʻ-ṭû minhê raḍû
ve 'il-lem yuʻ-ṭav minhê 'iżê hum yesĥaṭûn (58) Ve
lev 'enne-hum raḍû mê 'êtê-humu-LLâhu ve Rasû-
luhû ve k̇âlû ḥasbune-LLâhu se-yu'-tî-ne-LLâhu
min-feḍ-lihî ve Rasû-luhû 'innê 'ile-LLâhi râgı-bûn
(59) ۞ 'İnnemeṣ-Ṣadek̇âtu lil-fuk̇arâ-'i vel-mesê-kîni
vel-ʻâmilîne ʻaley-hê vel-mu-'ellefeti k̇ulû-buhum ve
fir-rik̇âbi velgâri-mîne ve fî Sebî-li-LLêhi vebnis-
sebîl; ferî-ḍatem-mine-LLâh, va-LLâhu ʻAlîmun
Ḥakîm (60) Ve minhumul-leżîne yu'żûnen-Nebiyye
ve yek̇û-lûne Huve 'użün. K̇ul 'użünu ĥay-rilleküm
yu'-minu bi-LLêhi ve yu'-minu lil-mu'-mi-nîne ve
Raḥmetul-lil-leżîne 'ê-menû minküm. Velleżîne
yu'-żûne Rasû-le-LLâhi lehum ʻażêbun 'elîm (61)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

Tevbe Sûresi

يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ
اَحَقُّ اَنْ يُرْضُوهُ اِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّهُ
مَنْ يُحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا
فِيهَا ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ اَنْ
تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ
اسْتَهْزِؤُا اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
لَيَقُولُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
بَعْدَ اِيمَانِكُمْ اِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ
طَائِفَةً بِاَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ اَلْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَاْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ اَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ
اِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٦٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

كَالَّذِينَ

62— **(Münafıklar)** sizin rızanızı kazanmak için Allah'a yemin ederler **("Peygambere eziyet ettiğimiz söylentisi yalandır" derler).** Eğer bunlar mü'min iseler, daha önce Allah'ı ve Resûlü'nü razı etmeleri daha lâyıktır.

63— Bilmediler mi ki, her kim Allah ve Resûlü'ne karşı koyarsa onun için ebedî kalmak üzere cehennem ateşi vardır. İşte en büyük rezillik budur.

64— Münafıklar, kalblerindekini yüzlerine vuracak bir sûrenin kendilerine inmesinden çekinirler, **(bir de alay ederler).** De ki: "Eğlenin bakalım! Allah o çekindiğiniz şeyleri muhakkak meydana çıkaracaktır!".

65— Yemin olsun ki, **(Tebük seferine giderken seninle alay eden)** münafıklara **(benimle ve Kur'ân'la niçin alay ediyorsunuz? diye)** sorsan, mutlaka, "Biz, sadece **(söze)** dalmış şakalaşıyorduk!" derler. "Allah ile, âyetleri ile ve Peygamberi ile mi eğleniyordunuz?" de.

66— Boşuna özür dilemeyin. İman **(ettiğinizi söyledik)** ten sonra, küfrettiniz. İçinizden bir kısmını affetsek bile, bir kısmınızı, suçlarında ısrar ettiklerinden dolayı azabımıza uğratacağız.

67— Münafıkların erkekleri ve kadınları, birbirinin aynısıdırlar. Kötülüğü emrederler, iyiliği yasaklarlar. Ellerini sıkı tutarlar **(hayır yapmazlar).** Onlar Allah'ı unuttular; Allah da onları unuttu. Doğrusu münafıklar yoldan sapmışların tâ kendileridir.

68— Allah, münafıkların erkeğine, dişisine ve bütün kâfirlere ebedî kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu onlara yeter. Allah onları rahmetinden uzaklaştırdı. Onlar için devamlı bir azap var.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ

Tevbeh

ṭ	ط
ǩ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Yeḥli-fûne bi-LLêhi leküm li-yurḍû-küm; va-LLâhu ve Rasû-luhû 'eḥaǩǩu 'eny-yurḍûhu 'in-kênû Mu'-mi-nîn (62) 'Elem yeʻ-lemû 'ennehû meny-yuḥâdi-di-LLêhe ve Ra-sûlehû fe-'enne lehû nêra Cehen-neme ħâ-liden-fîhê. Ẓêlikel-ħizyul-ʻaẓîm (63) Yeḥẓerul-Munê-fiǩûne 'en-tunezzele ʻaley-him sûratun tunebbi-'uhum-bimê fî ǩulû-bihim. Ǩulis-tehzi-'û! 'İnne-LLâhe muħricum-mê teḥ-ẓerûn (64) Ve le-'in-se-'elte-hum leyeǩûlunne 'innemê künnê neħûḍu ve nel-ʻab. Ǩul 'ebi-LLêhi ve 'Êyê-tihî ve Rasû-lihî küntum tes-tehzi-'ûn (65) Lê teʻ-teẓirû ǩad kefertum-beʻ-de 'îmê-niküm. 'İn-neʻ-fu ʻan-ṭâ-'ife-tim-minküm nu-ʻaẓẓib ṭâ-'ifetem-bi'ennehum kênû mucrimîn (66) 'El-Munêfi-ǩûne vel-Munê-fiǩâtu beʻ-ḍuhum-mimbeʻ-ḍ. Ye'-murûne bil-munkeri ve yen-hevne ʻanil-meʻ-rûfi ve yeǩbi-ḍûne 'ey-di-yehum. Nesü-LLâhe fenesi-yehum. 'İnnel-Munê-fiǩîne humul-fêsiǩûn (67) Ve-ʻade-LLâhul-Munêfiǩîne vel-Munêfiǩâti vel-Küffêra nêra Cehen-neme ħâlidîne fîhê. Hiye ḥasbuhum; ve le-ʻane-humu-LLâh, ve lehum ʻaẓêbum-muǩîm (68)

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَاَكْثَرَ
اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ
وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا اُولٰئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ يَأْتِهِمْ
نَبَاُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
اِبْرٰهِيمَ وَاَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اُولٰئِكَ
سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ اللّٰهُ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

69— **(Siz, ey münafıklar!)** Sizden öncekiler gibisiniz ki, onlar, kuvvetçe sizden daha çetin, mal ve evlâtça sizden daha çok idiler. Onlar dünya hayatından nasipleri kadar zevk sürmeye bakmışlardı. İşte sizden öncekiler, nasıl nasipleri ile zevk sürdülerse, siz de öyle nasibinizle zevk sürmeye baktınız. Siz de onların daldığı gibi **(bataklığa)** daldınız. Onlar öyle kimselerdir ki, dünya ve âhirette amelleri boşa gitmiştir. Ve işte bunlar, ziyana uğrayanların tâ kendileridir.

70— Onlara, kendilerinden öncekilerin Nûh kavminin, Âd ve Semûd'un, İbrâhim kavminin, Ashab-ı Medyen **(Şuayb kavmin)**in ve Lût kavminin haberleri gelmedi mi? Onlara, peygamberleri mûcizeler getirmişti **(de inkârları yüzünden helâk edilmişlerdi).** Demek ki Allah onlara zulmetmiş değildi, fakat onlar kendilerine zulüm ediyorlardı.

71— Erkek ve kadın bütün mü'minler, birbirlerinin velîleridir. İyiliği emrederler, kötülüğü yasak ederler. Namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve Resûlüne itaat ederler. İşte bunlar **(yok mu),** Allah onları rahmeti ile bağışlayacaktır. Çünkü Allah güçlüdür; hikmet sahibidir.

72— Allah, erkek mü'minlere de kadın mü'minlere de — içlerinde ebedî kalmak üzere —, altından ırmaklar akan Adn cennetlerini ve çok güzel meskenler **(köşkler)** va'detti. Allah'ın rızası ise daha büyüktür. İşte büyük kurtuluş da budur.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ

Tevbeh

ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Kelle-ẕîne min-ǩablikûm kênû 'eşedde min-küm
ǩuv-vetenv-ve 'ekṡera 'em-vêlenv-ve 'ev-lêdê. Fes-
temteʿû bi-ħalê-ǩihim festem-teʿtum-bi-ħalê-ǩiküm
kemestemte-ʿalle-ẕîne min-ǩabli-küm-bi-ħalê-ǩihim
ve ħuḍtum kelleẕî ħâḍû. 'Ulê-'ike ḥabiṭat 'eʿ-mêlu-hum
fid-dünyê vel-'Êħi-rah; ve 'ulê-'ike humul-ħâsirûn (69)
'Elem ye'-tihim nebe-'ulleẕîne min-ǩabli-him ǩavmi
Nûḥinv-ve ʿÂ-dinv-ve Ṡemûde ve ǩavmi 'İbrâhîme ve
'Eṣ-ḥâbi Medyene vel-Mu'-tefikêt. 'Etet-hum rusülu-
hum-bilbeyyinêt. Femê kêne-LLâhu li-yeẓ-limehum
ve lêkin-kênû 'enfusehum yeẓli-mûn (70) Vel-Mu'-mi-
nûne vel-Mu'-minêtu beʿ-ḍuhum 'evliyê-'u beʿ-ḍ. Ye'-
murûne bilmeʿ-rûfi ve yen-hevne ʿanilmunkeri ve
yuǩî-mûneṣ-Ṣalê-te ve yu'-tûnez-Zekête ve yuṭî-ʿûne-
LLêhe ve Ra-sûleh. 'Ulê-'ike se-yerḥa-mu-humu-
LLêh; 'inne-LLâhe ʿAzîzun Ḥakîm (71) Ve-ʿade-
LLêhul-Mu'-minîne vel-Mu'-minêti Cennêtin-tecrî
min-teḥti-hel-'enhê-ru ħâli-dîne fîhê ve mesê-
kine ṭayyi-beten-fî Cennêti ʿAdn. Ve Riḍ-vênum-
mine-LLâhi 'ekber; ẕêlike huvel-fev-zul-ʿaẓîm (72)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Tevbe Sûresi

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِق۪ينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ
بِاللّٰهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ
اِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوٓا اِلَّٓا اَنْ اَغْنٰيهُمُ
اللّٰهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِه۪ فَاِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ
وَاِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا اَل۪يمًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ
اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰينَا مِنْ فَضْلِه۪ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ
مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّٓا اٰتٰيهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ بَخِلُوا بِه۪ وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا ف۪ي قُلُوبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ
يَلْقَوْنَهُ بِمَٓا اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ
﴿٧٧﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ
وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ اَلَّذ۪ينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّع۪ينَ
مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذ۪ينَ لَا يَجِدُونَ اِلَّا جُهْدَهُمْ
فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٧٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

اِسْتَغْفِرْ

73— Ey Peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihad et. Onlara karşı sert davran. Onların barınağı cehennemdir ve o, ne kötü dönüş yeridir!

74— **(O çirkin sözü)** söylemediklerine dair yemin ediyorlar. Yemin olsun ki, o küfür kelimesini söylediler. İslâm'a gelmişken yine kâfir oldular ve o başaramadıkları cinayeti **(Peygambere suikasti)** kurdular. Halbuki intikam almaya kalkmaları için kendilerini Allah ile Resûlünün fazilet ve ihsanı ile zenginleştirmiş olmasından başka bir sebep de yoktu. Bununla beraber eğer tevbe ederlerse, haklarında hayırlı olur. Yok, yan çizerlerse, Allah onları dünya ve âhirette acıklı bir azaba uğratır. Artık onların yeryüzünde ne bir dostu, ne de bir yardımcısı vardır.

75— Onlardan bazısı da, "Eğer Allah bize tütfundan ihsanda bulunursa, mutlaka zekâtını verir ve mutlaka sâlihlerden oluruz!" diye Allah'a söz vermişti.

76— Ne zaman ki Allah, lütuf ve kereminden istediklerini verdi, cimrilik edip yüz çevirdiler. Zaten onlar dönekleridir.

77— Nihayet Allah'a verdikleri sözü tutmadıkları ve yalan söylemeyi âdet edindikleri için, Allah da bu işlerinin sonunu, kalblerinde kıyamet gününe kadar sürecek bir nifaka çeviriverdi.

78— Bunlar bilmediler mi ki, Allah, onların sırlarını da bilir, fısıltılarını da... Allah, bütün gaybları hakkıyla bilendir.

79— Sadakalar hakkında, gönül rızası ile gönülden veren mü'minlere **(bir türlü)**, güçlerinin yetebileceğinden başkasını bulamayanlara da **(bir türlü)** lâf atarak onlarla eğlenenler var ya, Allah onları maskaraya çevirecektir. Onlara bir de acıklı azap vardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
Tevbeh
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yê-'eyyuhen-Nebiyyu cêhidil-küffêra vel-Munê-
fik̇îne veg-luz̤ ‘aleyhim. Ve me'-vêhum Cehen-nem;
ve bi'-selmeṣîr (73) Yeḥli-fûne bi-LLêhi mê k̇âlû, ve
lek̇ad k̇âlû kelimetel-küfri ve keferû be‘-de 'İslê-
mihim ve hemmû bi-mê lem yenêlû; ve mê nek̇amû
'illê 'en 'egnêhumu-LLâhu ve Rasûluhû min-feḍlih!
Fe-'iny-yetû-bû yekü ḣayral-lehum; ve 'iny-yete-vel-
lev yu-‘aẓẓib-humu-LLâhu ‘aẓêben 'elîmen-fiddünyê
vel-'Êḣirah; ve mê lehum fil-'erḍi minv-ve-liyyinv-ve
lê neṣîr (74) Ve minhum-men ‘âhede-LLâhe le-
'in 'êtênê min feḍlihî leneṣ-ṣadde-k̇anne ve lenekû-
nenne mineṣ-Ṣâliḥîn (75) Felemmê 'êtê-hummin-
feḍ-lihî beḣilû bihî ve tevellev-ve hum-mu‘-riḍûn
(76) Fe-'e‘-k̇abehum nifêk̇an-fî k̇ulû-bihim 'ilê yevmi
yelk̇av-nehû bimê 'eḣlefu-LLâhe mê ve-‘adûhu ve
bimê kênû yekẓibûn (77) 'Elem ye‘-lemû 'enne-LLâhe
ye‘-lemu sirra-hum ve necvêhum ve 'enne-LLâhe
‘Allêmul-guyûb (78) 'Elleẓîne yelmi-zûnel-muṭ-
ṭavvi-‘îne minel-Mu'minîne fiṣ-ṣadek̇âti velleẓîne
lê yecidûne 'illê cuhdehum feyesḣarûne minhum
seḣira-LLâhu minhum; ve lehum ‘aẓêbun 'elîm (79)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Tevbe Sûresi

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْۜ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْع۪ينَ مَرَّةً
فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ۜ وَاللّٰهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُٓوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّۜ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ
حَرًّاۜ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَل۪يلًا وَلْيَبْكُوا كَث۪يرًاۚ
جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَٓائِفَةٍ مِنْهُمْ
فَاسْتَاْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ اَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ
عَدُوًّاۜ اِنَّكُمْ رَض۪يتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِف۪ينَ
﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ اَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِه۪ۜ اِنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾
وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْۜ اِنَّمَا يُر۪يدُ اللّٰهُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا
فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ
اَنْ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَاْذَنَكَ اُولُوا
الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِد۪ينَ ﴿٨٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

80— Onlar için ister mağfiret dile, ister dileme! Onlar için yetmiş kere istiğfarda bulunsan, yine Allah, onları aslâ bağışlayacak değildir. Bunun sebebi şudur: Onlar, Allah'ı ve Resûlünü inkâr ettiler. Allah ise, fâsık bir kavme hidâyet vermez.

81— **(Tebük gazasına gitmeyip)** geri kalanlar, Resûlüllah'a muhalefet ederek oturup kalmalarına sevindiler. Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla mücahede etmekten hoşlanmadılar ve "Bu sıcakta seferber olmayın." dediler. De ki: "Cehennem ateşi daha sıcaktır. Fakat bir anlasalardı!..".

82— Artık yaptıklarının cezası olarak az gülsünler; çok ağlasınlar!

83— Bundan böyle Allah, seni, onlardan bir kısmının yanına döndürür de başka bir cihada çıkmak için senden izin isterlerse, "Artık benimle beraber ebediyyen savaşa çıkamazsınız ve beraberimde hiçbir düşmanla muharebe edemezsiniz. Çünkü siz, evvelki defa oturup kalmayı arzu ettiniz. Şimdi de artık geride kalanlarla beraber oturun!" deyiver.

84— Ve onlardan ölen birinin üzerine ebediyyen cenaze namazı kılma. Kabri başında durma. Çünkü onlar, Allah'ı ve Resûlünü tanımadılar ve fâsık **(dinden çıkmış)** olarak can verdiler.

85— Onların ne malları, ne de evlâtları seni imrendirmesin. Allah, bunlar sebebiyle ancak kendilerini dünyada azap etmeyi ve kâfir oldukları halde can vermelerini istiyor.

86— "Allah'a iman edin! Ve Resûlü ile birlikte cihada gidin!" diye bir sûre indirildiği vakit, onlardan servet sahibi olanlar, senden izin istediler ve "Bırak bizi, oturanlarla beraber olalım." dediler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̱	= ظ

Tevbeh

ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ِ (كسرة)
u, ü	= ُ (ضمة)
e, a	= َ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'İstegfir lehum 'ev lê testeg-fir lehum; 'in-testeg-
fir lehum seb-ʻîne merraten-feleny-yeg-fira-LLâhu
lehum. Ẕêlike bi-'ennehum keferû bi-LLêhi ve
Rasûlih; va-LLâhu lê yeh-dilǩavmel-fêsiǩîn (80)
Feriḥal-muħalle-fûne bimeǩ-ʻadihim ħilêfe Rasûli-
LLêhi ve keri-hû 'eny-yu-cêhidû bi-'emvêlihim
ve 'enfusihim fî Sebî-li-LLêhi ve ǩâlû lê tenfirû
fil-ḥarr. Ǩul Nêru Cehen-neme 'eşed-dü ḥarrâ;
Lev kênû yef-ǩahûn (81) Fel-yeḍ-ḥakû ǩalîlenv-
vel-yebkû keṡîrâ; cezê'em-bimê kênû yeksibûn (82)
Fe-'irrace-ʻake-LLâhu 'ilê ṭâ-'ifetim-minhum fes-
te'ẕenûke lil-ħurûci fe-ǩul-len-teħ-rucû me-ʻiye
'ebedenv-ve len-tuǩâ-tilû me-ʻiye ʻadüvvê. 'İnneküm
raḍîtum-bilǩu-ʻûdi 'ev-vele merratin feǩ-ʻudû me-
ʻal-ħâlifîn (83) Ve lê tuṣalli ʻalê 'eḥadim-minhum-
mête 'ebedenv-ve lê teǩum ʻalê ǩabrih. 'İnnehum
keferû bi-LLêhi ve Rasûlihî ve mêtû ve hum fêsiǩûn
(84) Ve lê tuʻ-cibke 'emvêluhum ve 'evlê-dühum!
'İnnemê yurî-du-LLâhu 'eny-yuʻaẕẕi-behum-bihê
fid-dünyê ve tez-heǩa 'enfusühum ve hum kêfi-rûn
(85) Ve 'iẕê 'unzilet Sûratun 'en 'ê-minû bi-LLêhi
ve cêhidû me-ʻa Rasûli-his-te'ẕeneke 'uluṭ-ṭavli
mi-nhum ve ǩâlû ẕernê neküm-me-ʻalǩâ-ʻidîn (86)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Tevbe Sûresi

رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَٓاءَ الْمُعَذِّرُونَ
مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ
عَلَى الضُّعَفَٓاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوا لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ
مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ اِذَا مَٓا اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَٓا اَجِدُ
مَٓا اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَاَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ اِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
يَسْتَاْذِنُونَكَ وَهُمْ اَغْنِيَٓاءُ رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ
الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

يَعْتَذِرُونَ

87— Oturup kalan kadınlarla beraber olmaya razı oldular. Ve kalbleri üzerine damga vuruldu. Artık onlar anlamazlar.

88— Lâkin Peygamber ve beraberindeki iman edenler, mallarıyla, canlarıyla cihad ettiler. Bunlar yok mu? İşte bütün hayırlar bunlarındır. Ve işte bunlar, murada erenlerin tâ kendileridir.

89— Allah, onlara, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İçlerinde ebedî olarak kalacaklar. İşte en büyük saadet budur!

90— Bedevilerden özür bahane edenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah'a ve Resûlüne yalan söyleyenlerse oturdular. Bunlardan kâfir olanların başına acıklı bir azap gelecektir.

91— Allah'a ve Resûlüne sadık kalmak şartıyla, ne zayıflara, ne hastalara, ne de harcayarak bir şey bulamayan fakirlere, savaştan geri kalmakta bir günah yoktur. İyilik edenleri ayıplamaya yol **(sorumluluk)** yoktur. Allah çok bağışlayıcıdır, merhametlidir.

92— Bir de senden binek hayvanı istemeye geldiklerinde, ''Sizi bindirecek hayvan bulamıyorum.'' dediğin vakit, bu uğurda sarfedecek bir şey bulamadıklarından dolayı, kederlerinden gözyaşları döke döke dönenlere günah yoktur.

93— **(Kınamaya)** yol, ancak o kimseler için vardır ki,zengin oldukları halde, savaşa gitmemek için senden izin isterler. Bunlar, geri kalan kadınlarla beraber olmaya razı oldular. Allah da kalblerini mühürledi. Artık onlar başlarına geleceği bilmezler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ

Tevbeh

ṭ	= ط
ǩ	= ق
‘	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسره)
u, ü	= ـُ (ضمه)
e, a	= ـَ (فتحه)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Raḍû bi-'eny-yekûnû me-‘al-ħavê-lifi ve ṭubi‘a ‘alê ǩulû-bihim fehum lê yefǩa-hûn (87) lêki-nir-Rasûlu velleẓî-ne 'êmenû me-‘ahû cêhedû bi-'emvê-lihim ve 'enfusihim. Ve 'ulê-'ike lehumul-ħay-rât; ve 'ulê'ike humul-Muf-liḥûn (88) 'E-‘adde-LLâhu lehum Cennê-tin-tecrî min-teḥti-hel-'en-hêru ħâli-dîne fî-hê; ẓêlikel-fev-zul-‘aẕîm (89) Ve cê-'el-mu-‘aẓẓirûne minel-'E‘-râbi liyu'ẓene lehum ve ǩa-‘adel-leẓîne keẓebu-LLâhe ve Rasû-leh. Se-yuṣî-bulle-ẓîne keferû minhum ‘aẕêbun 'el-îm (90) Leyse ‘aleḍḍu-‘afê-'i ve lê ‘alel-merḍâ ve lê ‘alelleẓîne lê yeci-dûne mê yunfiǩûne ḥaracun 'iẓê neṣaḥû li-LLêhi ve Rasû-lih; mê ‘alel-Muḥsinîne min-sebîl; va-LLâhu Gafûrur-Raḥîm (91) Ve lê ‘alel-leẓîne 'iẓê mê 'etev-ke liteḥ-milehum ǩulte lê 'ecidü mê 'eḥmiluküm ‘aleyhi, te-vellev-ve 'e‘yunuhum tefîḍu mineddem‘i ḥazenen 'ellê ye-ci-dû mê yunfiǩûn (92) ۞ 'İnne-messebîlu ‘alel-leẓîne yeste'-ẓinû-neke ve hum 'egni-yê'. Raḍû bi-'eny-yekû-nû me-‘al-ħa-vêlifi ve ṭabe-‘a-LLâhu ‘alê ǩulûbihim fehum lê ye‘-lemûn (93)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

يَعْتَذِرُونَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللّٰهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ
لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوا عَنْهُمْ
اِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾
يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ
لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾ اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا
وَنِفَاقًا وَاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
عَلٰى رَسُولِهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ
مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَٓائِرَ عَلَيْهِمْ دَٓائِرَةُ
السَّوْءِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ
مَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ
قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ اَلَٓا اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فٖي رَحْمَتِهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٩٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

94— Yanlarına döndüğünüz vakit, sizden özür dileyeceklerdir. De ki: "Özür dilemeyin! Size aslâ inanamayız! Doğrusu Allah bize sizin birçok durumunuzu haber verdi. Bundan böyle de Allah ve Resûlü, yaptıklarınızı görecek; sonra gizliyi ve açıkta olanı bilen **(Hakk'ın huzurun)**a götürüleceksiniz. O da, size, neler yapıyor idiyseniz haber verecektir."

95— **(Tebük seferinden)** yanlarına döndüğünüz vakit, yakalarını bırakasınız diye, size yemin billâh edeceklerdir. Siz de onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar murdardırlar. Kazandıklarının cezası olarak varacakları yer de, cehennemdir.

96— Kendilerinden razı olasınız diye, size yemin edecekler. Fakat siz, onlardan razı olsanız da, Allah o fâsık topluluktan aslâ razı olmaz.

97— Bedeviler, küfür ve nifak yönünden daha şiddetlidirler. Ve Allah'ın, Resûlüne indirdiği hükümlerin sınırlarını bilmemeye onlar daha lâyıktırlar. Allah her şeyi bilendir; hikmet sahibidir

98— Bedevilerden bazısı vardır ki, Allah yolunda harcadığını zarar sayar ve **(bundan kurtulmak için)** sizin üstünüze belâlar gelmesini gözetir durur. O belâlar kendi başlarına olsun! Allah, her şeyi işitir; bilir.

99— Yine Bedevilerden öylesi vardır ki, Allah'a ve âhiret gününe inanır ve harcadıklarını, Allah katında yakınlıklara, Peygamberin dualarına vesile sayar. İyi bilin ki! Bunlar gerçekten, kendileri için yakınlıktır. Allah, onları cennetine koyacaktır. Çünkü Allah bağışlayıcıdır; merhametlidir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ

Tevbeh

ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Yeʿ-teẕirûne 'iley-küm 'iẕê raceʿ-tum 'iley-him. Ǩul-lê
teʿ-teẕirû len-nu'mine leküm ǩad nebbe-'ene-LLâhu
min 'eħbêri-küm; ve se-yera-LLâhu ʿamele-küm ve
Rasûluhû ṡümme turad-dûne 'ilê ʿÂlimil-gaybi veş-
şehêdeti fe-yunebbi-'uküm-bimê küntum teʿ-melûn
94 Se-yeḥlifûne bi-LLêhi leküm 'iẕen-ǩalebtum
'iley-him lituʿ-riḍû ʿanhum. Fe-'eʿ-riḍû ʿanhum;
'innehum ricsünv-ve me'-vê-hum Cehennem, cezê-
'em-bimê kênû yeksibûn 95 Yeḥlifûne leküm liter-
ḍav ʿanhum. Fe-'in-terḍav ʿanhum fe-'inne-LLâhe
lê yerḍâ ʿanil-ǩavmil-fêsiǩîn 96 'El-'eʿrâbu 'eşeddü
küfranv-ve nifêǩa-nv-ve 'ecderu 'ellê yeʿ-lemû
ḥudûde mê 'enzele-LLâhu ʿalê Rasûlih; va-LLâhu
ʿAlîmun Ḥakîm 97 Ve minel-'Eʿrâbi meny-yet-teħiẕü
mê yunfiǩu megramenv-ve yeterabbeṣu bikümud-
de-vê-'ir; ʿaley-him dê-'iratus-sev'; va-LLâhu semî-
ʿun ʿAl-îm 98 Ve minel-'Eʿrâbi meny-yu'-minu bi-
LLêhi vel-Yevmil-'Êħiri ve yetteħiẕü mê yunfiǩu
ǩuru-bêtin ʿinde-LLâhi ve Ṣalevêtir-Rasûl. 'Elê
'innehê ǩurbetul-lehum; Seyud-ħilu-humu-LLâhu
fî Raḥmetih; 'inne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm 99

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

Tevbe Sûresi

وَالسَّابِقُونَ الْاَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِر۪ينَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذ۪ينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِاِحْسَانٍۙ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْر۪ي تَحْتَهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَداًۜ ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظ۪يمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ مُنَافِقُونَۜ
وَمِنْ اَهْلِ الْمَد۪ينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْۜ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْۜ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ اِلٰى عَذَابٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُونَ
اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلاً صَالِحاً وَاٰخَرَ سَيِّئاًۜ عَسَى اللّٰهُ
اَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ
صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكّ۪يهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْۜ اِنَّ صَلٰوتَكَ
سَكَنٌ لَهُمْۜ وَاللّٰهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ
هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِه۪ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَاَنَّ اللّٰهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَۜ وَسَتُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَۚ ﴿١٠٥﴾ وَاٰخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ
اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿١٠٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَالَّذ۪ينَ

100— **(İslâm dinini kabulde)** önde gelen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle tâbi olanlar **(hak yoldan gidenler var ya!)** Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'dan razı olmuşlardır. Allah, onlara, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırladı ki, orada ebedî kalacaklardır. İşte en büyük saadet budur.

101— Çevrenizdeki Bedevîlerden birtakım münafıklar vardır. Medine halkından bazıları da nifaka alışmışlardır. Sen, onları bilmezsin. Onları biz biliriz. Biz, onlara iki defa **(dünyada ve kabirde)** azap edeceğiz. Sonra da büyük bir azaba itileceklerdir.

102— **(Münafıkların)** diğer bir kısmı da, günahlarını itiraf ettiler. Bunlar salih bir amel ile diğer bir kötü ameli karıştırdılar. Umulur ki Allah, tevbelerini kabul eder! Çünkü Allah çok bağışlayıcı; çok merhametlidir.

103— Onların mallarından bir zekât al ki, onunla kendilerini temiz pâk edesin. Bir de onlara dua et. Çünkü senin duan onlar için **(bir rahmet ve)** huzurdur. Allah çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

104— Bilmediler mi ki, Allah kullarından tevbeyi bizzat kabul eder ve sadakaları alır. Gerçekten tevbeleri kabul edici O, çok merhametli de O'dur.

105— De ki: **(İstediğinizi)** yapın; zira yaptıklarınızı Allah da, Resûlü de, mü'minler de görecektir. İleride görüleni, görülmeyeni bilen Allah'ın huzuruna götürüleceksiniz. O, size, neler yapıyor idiyseniz haber verecektir.

106— Diğer bir kısmı da, Allah'ın emrine geri bırakılmışlardır. Onları ya azap eder, yahut tevbelerini kabul buyurur. Allah, her şeyi bilendir; hikmet sahibidir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ

Tevbeh

ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ves-sêbi-k̇ûnel-'Evvelûne minel-Muhê-cirîne vel-
'Enṣâri velleẕî-nettebe-'ûhum-bi-'iḥsênir-raḍi-ye-
LLêhu 'anhum ve raḍû 'anhu ve 'e-'adde lehum
Cennêtin-tecrî teḥtehel-'enhêru, ḣâlidîne fîhê
'ebedê; ẕê-likel-fevzul-'Aẓîm (100) Ve mim-men
ḥav-lekümminel-'E'-râbi Munêfik̇ûn. Ve min 'ehlil-
Medîneti meradû 'alen-nifêk̇; lê te'lemuhum; neḥnu
ne'-lemuhum; senu-'aẕẕi-buhum-merra-teyni ṡümme
yuraddûne 'ilê 'aẕêbin 'Aẓîm (101) Ve 'êḣa-rûne'-
terafû bi-ẕünû-bihim ḣaleṭû 'ame-len-ṣâli-ḥanv-ve
'êḣara seyyi-'ê. 'Ase-LLâhu 'eny-yetûbe 'aley-him;
'inne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm (102) Ḣuẕ min 'emvêlihim
ṣadek̇aten-tuṭahhiru-hum ve tuzekkî-him-bihê ve
ṣalli 'aleyhim. 'İnne ṣalêteke sekenul-lehum; ve-
LLêhu Semî-'un 'Al-îm (103) 'Elem ye'-lemû 'enne-
LLêhe Huve yek̇bel-ut-TEVBETE 'an 'ibêdihî ve
ye'-ḣuẕüṣ-ṣade-k̇âti ve 'enne-LLâhe Huvet-Tevvê-
bur-Raḥîm (104) Ve k̇uli'-melû fese-yera-LLâhu
'amelekürn ve Rasûluhû vel-Mu'minûn; ve seturad-
dûne 'ilê 'âlimil-gaybi veş-şehêdeti fe-yunebbi'uküm-
bimê küntum te'melûn (105) Ve 'êḣarûne mur-cevne
li-'emri-LLêhi 'immê yu-'aẕẕibuhum ve 'immê
ye-tûbu 'aleyhim; va-LLâhu 'Alîmun Ḥakîm (106)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

Tevbe Sûresi

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى
مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ
يَتَطَهَّرُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً
فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
﴿١١٠﴾ إِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰيةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْقُرْاٰنِ وَمَنْ أَوْفٰى بِعَهْدِهِ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

107— Bir de şunlar var ki, zarar vermek için, küfür için, mü'minlerin arasına ayrılık sokmak için ve bundan evvel Allah'a ve Resûlü ile harp edeni **(rahip Ebû Amr'ın gelmesini)** beklemek ve gözetmek için bir mescid yaptılar. Bununla beraber, "İyi niyetten başka bir muradımız yoktu." diye yemin de ederler. Fakat Allah şâhid ki, bunlar şeksiz şüphesiz yalancıdırlar.

108— O mescidde ebediyyen namaza durma. Tâ ilk günden temeli takvâ üzerine kurulan mescid, içinde namaza durmana elbette daha lâyıktır. Orada temizlenmeyi seven birtakım adamlar vardır. Allah da çok temizlenenleri sever.

109— Öyle ya, binasını Allah korkusu ve rızası üzerine kurmuş olan mı hayırlıdır, yoksa binasını çökecek bir yarın kenarına kurup onunla beraber cehennem ateşine yuvarlanan mı? Allah zalim bir kavme hidâyet vermez.

110— Onların kurmuş oldukları binaları, kalblerinde bir şüphe ve bir nifak düğümü olarak kalacaktır. Meğer ki kalbleri, parçalanmış olsun. Allah her şeyi bilendir; hikmet sahibidir.

111— Allah, mü'minlerden canlarını ve mallarını, cennet kendilerinin olmak bahasına satın aldı. Allah yolunda çarpışacaklar, öldürecekler ve ölecekler dir. **(Onun)** Tevrât'ta, İncil'de ve Kur'ân'da **(anılan bu sözü),** kendi üzerine yüklendiği bir sözdür. Allah'dan daha ziyade sözünde duran kim olabilir? O halde, yaptığınız bu hayırlı alışverişten dolayı sevinin. İşte en büyük saadet budur.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ

Tevbeh

ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

Vellezînet-teħazû mesci-den-ḍirâranv-ve kü-franv-ve
tef-rîḱam-beynel-Mu'minîne ve'irṣâdel-limen ḥâra-
be-LLâhe ve Rasûlehû min-ḱabl. Ve le-yeḥlifunne
'in 'eradnê 'illel-ḥusnê; va-LLâhu yeş-hedü 'innehum
lekê-ẓibûn (107) Lê teḱum fîhi 'ebedê. Lemescidün
'ussise ʻalet-teḱvê min 'evveli yevmin 'eḥaḱḱu
'en-teḱûme fîh. Fîhi ricêluny-yuḥibbûne 'eny-
yeteṭahherû, va-LLâhu yuḥibbul-Muṭṭah-hirîn
(108) 'Efemen 'essese bunyênehû ʻalê teḱvê mine-
LLêhi ve Riḍvênin ħayrun 'emmen 'es-sese bun-
yênehû ʻalê şefê curufin hêrin-fenhêra bi-hî fî nêri
Cehennem. Va-LLâhu lê yehdil-ḱav-meẕẕâlimîn
(109) Lê yezêlu bunyênuhumulleẓî be-nev rîbeten-
fî ḱulû-bihim 'illê 'en-teḱaṭṭa-ʻa ḱulûbu-hum. Ve-
LLêhu ʻAlîmun Ḥakîm (110) ۞ 'İnne-LLâhe-şterâ
minel-Mu'-minîne 'enfuse-hum ve 'emvê-lehum-bi-
'enne lehumul-Cenneh; yuḱâ-tilûne fî Sebî-li-LLêhi
feyeḱ-tulûne ve yuḱte-lûn; veʻ-den ʻaley-hi Ḥaḱḱan-
fit-Tevrâti vel-'İncîli vel-Ḱur-'ên; ve men 'evfê bi-
ʻAhdi-hî mine-LLâhi festebşirû bi-bey-ʻi-kümulle-
ẓî bêyeʻ-tum-bih; ve ẓêlike huvel-fevzul-ʻaẕîm (111)

اَلتَّٓائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّٓائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِۜ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا
لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُٓوا اُو۬لِي قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ
اَنَّهُمْ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيمَ
لِاَبِيهِ اِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَٓا اِيَّاهُۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُٓ اَنَّهُ عَدُوٌّ
لِلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُۜ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ
اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰيهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَۜ اِنَّ
اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ يُحْيٖ وَيُمِيتُۜ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ
وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ
الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ
ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْۜ اِنَّهُ بِهِمْ رَؤُ۫فٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

112— Hele o tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, oruç tutanlar... O rükûa varanlar, secdeye kapananlar, iyiliği emir, kötülüğü yasak edenler ve Allah'ın hududunu muhafaza eyleyenler **(yok mu?).** Sen **(böyle olan)** mü'minlere **(cenneti)** müjdele.

113— Müşriklerin cehennemlik oldukları anlaşıldıktan sonra, akraba bile olsalar, onlar için ne peygamberin, ne de iman edenlerin mağfiret dilemeleri doğru olmadı .

114— İbrâhim'in, babası hakkındaki istiğfarı da, sırf ona vermiş olduğu bir sözden dolayı idi **(ona, senin için Rabbimden mağfiret dileyeceğim demişti).** Onun bir Allah düşmanı olduğu kendisine belli olunca ondan uzaklaştı. Şüphesiz İbrâhim, çok duygulu ve yumuşak huylu idi.

115— Allah bir kavmi hidâyete erdirdikten sonra, nelerden sakınacaklarını kendilerine açıklamadıkça, onları sapıklığa düşürecek değildir. Muhakkak ki, Allah her şeyi en iyi bilendir.

116— şüphesiz göklerie yerin mülkü Allah'ınder. O,dirilitir ve öldürür. Size, Allah'dan başka ne bir veli vardır, ne de bir yardımcı!

117— And olsun ki, Allah, peygambere ve o güçlük saatinde ona uyan Muhacirlerle Ensar'a lutfetti de, içlerinden bir kısmının kalbleri az daha meyledecek gibi olmuşken,sonra tevbelerini kabul buyurdu. Çünkü Allah,mü'minlere karşı çok şefkatlidir; çok merhametlidir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ

Tevbeh

ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Et-Tê-'ibûnel-'âbidûnel-ḥâmi-dûnessê-'iḥûner-râki-'û-nes-sêcidûnel-'êmi-rûne bil-me'rûfi vennê-hûne 'anil-munkeri vel-ḥâfiẕûne li-ḥudû-di-LLêh. Ve beş-şiril-Mu'minîn (112) Mê kêne lin-Nebiyyi velleẕîne 'êmenû 'eny-yes-tegfirû lil-Muşri-kîne ve lev kênû 'ulî-k̇urbê mim-be'di mê te-beyyene lehum 'ennehum 'eṣ-ḥâbul-Ceḥîm (113) Ve mê kênes-tigfêru 'İbrâ-hîme li-'ebîhi 'illê 'ammev-'idetinv-ve-'ade-hê 'iyyêh. Felemmê te-beyyene lehû 'ennehû 'adüv-vul-li-LLêhi teberra-'e minh; 'inne 'İbrâ-hîme le-'evvê-hun ḥalîm (114) Ve mê kêne-LLâhu liyuḍille k̇av-mem-be'-de 'iẕ hedê-hum ḥattê yubeyyi-ne lehum-mê yettek̇ûn, 'inne-LLâhe bikülli şey-'in 'Alîm (115) 'İnne-LLâhe lehû mulküs-semê-vêti vel-'erḍ. Yuḥyî ve yumît. Ve mê lekümmin-dûni-LLêhi minv-veliyyinv-ve lê neşîr (116) Lek̇attê-be-LLêhu 'alen-Nebiyyi vel-Muhê-cirîne vel-'Enṣâril-leẕînettebe-'ûhu fî sê-'atil-'usrati mim-be'di mê kêde yezîgu k̇ulûbu ferî-k̇im-minhum ṡümme têbe 'aleyhim; 'innehû bihim Ra-'ûfur-Raḥîm (117)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذ۪ينَ خُلِّفُواۜ حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّٓوا اَنْ لَا مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّٓا اِلَيْهِۜ ثُمَّ
تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُواۜ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿١١٨﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِق۪ينَ ﴿١١٩﴾
مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَد۪ينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ اَنْ
يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِاَنْفُسِهِمْ
عَنْ نَفْسِه۪ۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُص۪يبُهُمْ ظَمَاٌ وَلَا نَصَبٌ
وَلَا مَخْمَصَةٌ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَؤُ۫نَ مَوْطِئاً يَغ۪يظُ
الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلاً اِلَّا كُتِبَ
لَهُمْ بِه۪ عَمَلٌ صَالِحٌۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُض۪يعُ اَجْرَ الْمُحْسِن۪ينَۙ ﴿١٢٠﴾
وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغ۪يرَةً وَلَا كَب۪يرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِياً
اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾
وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَٓافَّةًۜ فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ
فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَٓائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدّ۪ينِ وَلِيُنْذِرُوا
قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُٓوا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

118— **(Tevbelerinin kabulû)** geri bırakılan üç kişiyi de bağışladı. Çünkü o derece bunalmışlardı ki yeryüzü, olanca genişliğine rağmen onların başlarına dar gelmişti. Vicdanları da kendilerini sıkmıştı. Allah'dan kurtuluşun ancak Allah'a sığınmakla olacağını anlamışlardı. Sonra tevbelerini kabul buyurdu ki, onlar da tevbekârlar arasına dâhil oldular. Şüphesiz Allah, tevbeleri çok çok kabul buyurandır, çok merhametli olandır.

119— Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve doğrularla **(sadıklarla)** beraber olun.

120— Medinelilerle etraflarındaki bedevîlerin, savaşta Resûlullah'dan geri kalmaları yaraşmazdı. Onun ne yaptığına bakmayıp da, kendilerini düşünmemeliydiler. Bu muhalefetin câiz olmaması şundandır: Çünkü onların, Allah yolunda katlandıkları hiçbir susuzluk, yorgunluk, açlık, kâfirleri kızdıracak bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir muvaffakiyetleri yoktur ki, karşılığında kendilerine bir amel yazılmış olmasın. Çünkü Allah, iyi iş yapanların ecrini zayi etmez.

121— Allah onları yapmakta oldukları, amellerinin en güzeliyle mükâfatlandırmak için küçük, büyük yaptıkları her masraf, geçtikleri her vâdi muhakkak onların lehine **(hesaplarına)** yazılmıştır.

122— Bununla beraber mü'minlerin hepsi toptan seferber olmamalı idiler. Her ka bîleden bir grup toplansa da, dini (ilimleri) iyice anlasalar ve kavimleri döndükleri zaman onları korkutsalardı ya! Olur ki Allah'ın azabından sakınırlar .

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ

Tevbeh

ṭ	ط
k̇	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve ʿaleṡ-ṡelê-ṡetil-leẓîne ħullifû; ḥattê 'iẓê ḍâk̇at
ʿaley-himul-'erḍu bimê raḥu-bet ve ḍâk̇at ʿaley-him
'en-fusühum ve ẓannû 'ellê melce-'e mine-LLâhi
'illê 'ileyh. Ṡümme têbe ʿaley-him li-ye-tûbû; 'inne-
LLêhe Huvet-Tevvêbur-Raḥîm (118) Yê-'eyyu-helleẓîne
'ême-nutteku-LLâhe ve kûnû me-ʿaṣ-Ṣâdik̇în (119)
Mê kêne li-'ehlil-Medîneti ve men ḥav-lehum-minel-
'Eʿ-râbi 'eny-yete-ħallefû ʿar-Rasû-li-LLêhi ve lê
yergabû bi-'enfusihim ʿan-nefsih; ẓêlike bi-'enne-
hum lê yuṣî-buhum ẕame-'unv-ve lê neṣabunv-ve
lê meħ-meṣatun-fî sebîli-LLêhi ve lê yeṭa-'ûne
mevṭi'eny-yegî-ẕul-küffêra ve lê yenê-lûne min
ʿadüv-vinneylen 'illê kütibe lehum-bihî ʿamelun-
ṣâliḥ; 'inne-LLâhe lê yuḍî-ʿu 'ecral-Muḥsinîn (120)
Ve lê yunfi-k̇ûne nefek̇aten-ṣagî-ratenv-ve lê kebîra-
tenv-ve lê yek̇ṭa-ʿûne vêdi-yen 'illê kütibe lehum
liyeczi-ye-humu-LLâhu 'eḥsene mê kênû yeʿ-me-
lûn (121) ۞ Ve mê kênel-Mu'-minûne li-Yenfirû kêf-
feh; fe-lev lê nefera min-külli firk̇atim-min-hum
ṭâ-'ifetul-liyetefek̇k̇ahû fiddîni ve liyunẓirû k̇av-
mehum 'iẓê raceʿû 'iley-him le-ʿallehum yeḥẕerûn (122)

حزب ٢

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قَاتِلُوا الَّذ۪ينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا ف۪يكُمْ غِلْظَةًۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّق۪ينَ ﴿١٢٣﴾
وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِه۪ٓ
ا۪يمَاناًۚ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا فَزَادَتْهُمْ ا۪يمَاناً وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْساً
اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ
يُفْتَنُونَ ف۪ي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍۜ
هَلْ يَرٰيكُمْ مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُواۜ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ
عَز۪يزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَر۪يصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِن۪ينَ رَؤُ۫فٌ
رَح۪يمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظ۪يمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ يُونُسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَتِسْعُ اٰيَاتٍ

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ

123—Ey iman edenler! Size yakın olan kâfirlerle savaşın. Onlar, sizde bir güç, kuvvet bulsunlar. Bilin ki Allah, takvâ sahipleri ile beraberdir.

124— Bir sûre indirildiği vakit, onlardan bazısı, "Bu sûre hanginizin imanını artırdı bakalım?" der. İman edenlere gelince, **(her inen sûre),** onların imanını artırmıştır. Onlar sevinip dururlar.

125— Kalblerinde hastalık olanların ise, bu sûreler, küfürlerine küfür katmıştır ve kâfir olarak ölüp gitmişlerdir.

126— Görmezler mi ki, her yıl bir veya iki defa çeşitli belâlara çarptırılırlar. Böyle iken, yine ne tevbe ederler, ne de ibret alırlar.

127— Bir sûre indirildi mi birbirlerine bakıp, "Sizi, bir gören oluyor mu?" diye sorarlar. **(Gören varsa oturur-lar)** sonra sıvışır giderler. Allah, kalblerini çevirmiştir. Çünkü onlar **(gerçeği)** anlamayan bir kavimdirler.

128— And olsun! Size, kendinizden bir peygamber geldi ki, zahmet çekmeniz onu üzer. Üzerinize titrer. Mü'minlere çok şefkatli, çok merhametlidir.

129— Eğer aldırmazlarsa, de ki: "Bana Allah yeter! Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. Ben, ancak O'na güvendim. O, büyük Arş'ın sahibidir".

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ

Tevbeh

ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Yê-'eyyu-hellezîne 'êmenû ḳâti-lullezîne ye-
lûneküm-minel-küffêri vel-yecidû fî-küm gılẓah;
veʻ-lemû 'enne-LLâhe me-ʻal-Muttekîn (123) Ve 'iẕê
mê 'unzilet sûratun-feminhum-meny-yeḳûlu 'eyyu-
küm zêdet-hu hê-ẕihî 'îmênê? Fe-'em-mellezîne
'êmenû fezê-det-hum 'îmênenv-ve hum yesteb-
şirûn (124) Ve 'emmel-lezîne fî ḳulûbihim-meraḍun-
fezê-det-hum ricsen 'ilê ri-csihim ve mêtû ve hum
kêfirûn (125) 'E-velê ye-ravne 'ennehum yufte-
nûne fî külli ʻâmim-merraten 'ev merra-teyni
ṡümme lê yetûbûne ve lê hum yeẕẕek-kerûn (126)
Ve 'iẕê mê 'un-zilet sûratun-neẓara beʻ-ḍuhum 'ilê
beʻḍ; hel yerâ-küm-min 'eḥadin-ṡümmen-ṣarafû;
ṣarafe-LLâhu ḳulûbehum-bi-'ennehum ḳavmul-
lê yef-ḳahûn (127) Leḳad cê-'eküm Rasûlum-min
'enfu-siküm ʻazîzun ʻaley-hi mê ʻanit-tum ḥarîṣun
ʻaley-küm-bil-Mu'mi-nîne Ra'ûfur-Raḥîm (128) Fe-
'in-te-vellev feḳul ḥasbi-ye-LLâhu Lê 'ilêhe 'illê Hû,
ʻaley-hi te-vekkel-tu ve Huve Rabbul-ʻArşil-ʻAẓîm (129)

YÛNUS

109 'ÊYEH — № 10

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
اَنْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
اٰمَنُٓوا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ
اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ
مَا مِنْ شَفِيعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِهِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ اَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا اِنَّهُ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ اَلِيمٌ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَٓاءً وَالْقَمَرَ
نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ
اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
﴿٥﴾ اِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

(Sûre: 10)

YÛNUS SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
109 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Elif, Lâm, Râ. Bunlar, hikmet dolu kitabın âyetleridir.

2— İnsanlar arasından bir adama, "İnsanları korkut ve iman edenlere, Rableri katında kadem-i sıdk **(sadık şefaatçı)** bulunduğunu müjdele" diye vahy etmemiz, insanlar için şaşılacak bir şey mi oldu ki, kâfirler, "Hakikaten bu **(adam)** açık bir sihirbazdır." dediler.

3— Hiç şüphe yok ki Rabbiniz, göklerle yeri altı günde yaratan, sonra Arş'a istiva edip her şeyi hükmü altına alan, **(her)** işi **(yerli yerinde)** idare eden Allah'dır. Onun izni olmadıkça hiçbir şefaatçı olmaz. İşte bu vasıflara sahip olan Allah, sizin Rabbinizdir. O halde ona ibadet edin. Düşünmez misiniz siz?

4— Hepinizin dönüşü ancak O'nadır. Allah, bir gerçek olarak **(bunu size)** va'd etmiştir. Halkı önce dirilten, sonra iman edip yararlı işler yapanları, adaletle mükâfatlandırmak için **(ölümle)** geri çevirecek olan O'dur. Küfre denlere ise, küfürlerinden dolayı, kaynar sudan bir içki ve acıklı bir azap vardır.

5 — O, **(Allah)** güneşi bir ışık, ayı da bir nur yapmıştır. Ona duraklar takdir buyurmuştur ki, senelerin sayısını ve hesabı bilesiniz. Allah, bunları ancak hak ve sabit bir **(hikmetle)** yaratmıştır. O, âyetleri anlayacak bir kavme açıklar.

6 — Elbette gece ile gündüzün, birbiri ardınca değişip durmasında ve Allah'ın göklerle yerde yarattığı varlıklarda, Allah'dan korkan bir kavm için birçok ibret ve deliller vardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
Yûnus
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif Lêm Râ. Tilke 'Ê-yêtul-Kitêbil-Ḥakîm (1)
'E-kêne linnêsi ʻaceben 'en 'ev-ḥaynê 'ilê raculim-
mi-nhum 'en 'enẕi-rinnêse ve beşşiril-lezîne 'ême-
nû 'enne lehum k̇ademe Ṣıd-k̇in ʻinde Rabbi-him?
K̇âlel-kêfirûne 'inne hêẕê lesê-ḥirum-mubîn (2) 'İnne
Rabbe-kümu-LLâhul-leẕî ħalek̇as-semê-vêti vel-'erḍa
fî sitteti 'eyyê-min-ṡümmes-tevê ʻalel-ʻArşi yudeb-
birul-'emr. Mê min-şefî-ʻin 'illê mim-beʻdi 'iẕnih.
Ẕêli-kümu-LLâhu Rab-buküm feʻ-budûh; 'efelê teẕek-
kerûn (3) 'İley-hi merci-ʻuküm cemîʻâ. Veʻ-de-LLâhi
ḥak̇k̇â. 'İn-nehû yebde-'ul-Ħalk̇a ṡümme yu-ʻîdühû
li-yeczi-yelleẕîne 'êmenû veʻamiluṣ-ṣâliḥâti bilk̇isṭ;
velleẕîne keferû lehum şerâbum-min ḥamî-minv-
ve ʻaẕêbun 'elîmum-bimê kênû yek-furûn (4) Hu-
velleẕî ce-ʻaleş-şem-se ḍiyê'env-velk̇amera nûranv-
ve k̇adderahû me-nêzile liteʻ-lemû ʻade-des-sinîne
vel-ḥisêb. Mê ħale-k̇a-LLâhu ẕelike 'illê bil-ḥak̇k̇.
Yufeṣṣı-lul-'Êyêti li-k̇av-minyyeʻ-lemûn (5) 'İnne
fiħ-tilefil-leyli vennehê-ri ve mê ħale-k̇a-LLâhu fis-
semê-vêti vel-'erḍi le-'Êyêtil-li-k̇av-miny-yettek̇ûn (6)

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

Yûnus Sûresi

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اٰيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولٰئِكَ مَأْوٰيهُمُ
النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعْوٰيهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ
وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَاٰخِرُ دَعْوٰيهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا
لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ
مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلٰى ضُرٍّ مَسَّهُ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ
فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وَإِذَا تُتْلٰى

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

7— O kimseler ki **(öldükten sonra)** bizim huzurumuza çıkacaklarını ummayanlar ve dünya hayatına razı olup, gönülleri ona yatmış bulunan kimselerle bizim bunca âyetlerimizden gafil olanlar var ya!

8— İşte bunların varacakları yer, kazandıkları günahlar sebebiyle ateştir.

9— İman edip yararlı işler görenleri ise, imanlarından dolayı, Rableri kendilerini, altlarından ırmaklar akan nimeti bol cennetlere erdirir.

10— Bunların, cennette duaları, "Allah'ım! Seni tenzih ederiz." sözüdür. Sağlık dilekleri de selâmdır. Dualarının sonu ise, "Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur." ifadesidir.

11— Eğer Allah, insanlara, hayrı çarçabuk istedikleri gibi şerri de acele verseydi, muhakkak ecelleri sona ererdi. Fakat biz, bize kavuşacaklarını ummayanları, böyle azgınlıkları içinde sersem sersem bocalar halde bırakırız.

12— İnsana bir zarar dokunduğu vakit, gerek yan tarafına yatarken, gerek otururken, gerekse ayaktayken, bize dua eder. Fakat ondan zararını giderdik mi, sanki kendisine dokunan zarardan dolayı bize dua etmemiş gibi geçer gider. İşte o haddi aşanlara, yaptıkları ameller böyle süslü gösterilmektedir.

13— And olsun ki biz, sizden önceki devirlerde yaşayanları, kendilerine peygamberleri mûcizelerle geldikleri halde, zulmettikleri ve imana gelmedikleri vakit helâk ettik. İşte mücrim bir kavmi, biz böyle cezalandırırız.

14— Sonra, onların arkasından, bakalım neler yapacaksınız diye, sizi yeryüzünde halifeler yaptık.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
Yûnus
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnnel-leẓîne lê yercûne liḳâ-'enê ve raḍû bil-Ḥa-
yêtid-dünyê veṭme-'ennû bihê velle-ẓîne hum ʿan
'Êyê-tinê gâfi-lûn (7) 'Ulê-'ike me'-vê-humun-Nêru
bimê kênû yek-si-bûn (8) 'İnnel-leẓîne 'êmenû ve
ʿamiluṣ-ṣâliḥâti yehdî-him Rabbuhum-bi-'îmênihim;
tecrî min-teḥtihimul-'enhêru fî Cennêtinne-ʿîm
(9) Deʿ-vê-hum fîhê Sübḥâneke-LLâhumme ve
teḥiyye-tuhum fîhê Selêm! Ve 'êħiru deʿ-vêhum
'enil-Ḥamdü li-LLêhi Rabbil-ʿâle-mîn (10) Ve lev
yu-ʿacci-lu-LLâhu linnê-siş-şerras-tiʿ-cêlehum-bil-
ħayri leḳu-ḍiye 'iley-him 'ecelu-hum. Feneẓerulle-
ẓîne lê yercûne liḳâ-'enê fî ṭugyê-nihim yeʿ-mehûn
(11) Ve 'iẓê messel-'insêneḍ-ḍurru de-ʿânê licem-bihî
'ev ḳâ-ʿiden 'ev ḳâ-'imê. Felemmê keşefnê ʿanhu
ḍurrahû merra ke-'ellem yed-ʿunê 'ilê ḍurrim-messeh!
Keẓêlike zuyyi-ne lil-müsri-fîne mê kênû yeʿ-melûn
(12) Veleḳad 'ehleknel-ḳurûne min-ḳabli-küm lemmê
ẓalemû ve cê-'et-hum rusülühum-bil-Beyyi-nêti
ve me kênû li-yu'-minû! Keẓêlike neczil-ḳavmel-
mucrimîn (13) Sümme ce-ʿalnêküm ħalê-'ife fil-'erḍi
mim-beʿ-di-him linenẓura keyfe teʿ-me-lûn (14)

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍۙ قَالَ الَّذٖينَ
لَا يَرْجُونَ لِقَٓاءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَٓا اَوْ بَدِّلْهُۜ قُلْ
مَا يَكُونُ لٖٓي اَنْ اُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَٓائِ نَفْسٖيۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى
اِلَيَّۚ اِنّٖٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّٖي عَذَابَ يَوْمٍ عَظٖيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ
شَٓاءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَٓا اَدْرٰيكُمْ بِهٖۘ فَقَدْ
لَبِثْتُ فٖيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهٖۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖۜ اِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا
لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ شُفَعَٓاؤُ۬نَا
عِنْدَ اللّٰهِۜ قُلْ اَتُنَبِّؤُ۫نَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوَاتِ
وَلَا فِي الْاَرْضِۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾
وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّٓا اُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُواۜ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فٖيمَا فٖيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهٖۚ فَقُلْ اِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُواۚ اِنّٖي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرٖينَ ﴿٢٠﴾ ع

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

15— Âyetlerimiz o müşriklere birer açık delil olarak okunduğu vakit, bize kavuşmayı ummayanlar, "Bundan başka bir Kur'ân getir; yahut bunu değiştir!" dediler. Sen de ki: "Onu, kendiliğimden değiştirmem, olacak şey değildir. Ben, ancak bana vahy olunana uyarım. Ben, Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarım".

16— De ki: "Eğer Allah dileseydi, ben bu Kur'ân'ı size okumazdım. **(Rabbim de)** onu **(benim dilimle)** size bildirmezdi. Gerçekten, ben sizin içinizde bundan önce bir ömür **(kırk yıl)** durdum. Hiç akıl etmez misiniz siz?".

17— Artık Allah'a iftira edenden veya O'nun âyetlerini yalan sayandan daha zâlim kim olabilir? Hiç şüphe yok ki, mücrimler felâha ermezler!

18— Allah'ı bırakıp kendilerine zarar veya fayda vermeyen şeylere tapıyorlar ve "Bunlar, Allah katında bizim şefaatçilerimizdir." diyorlar. De ki: "Siz, Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber vereceksiniz?". Hâşâ! Allah, onların ortak koştukları şeylerden münezzehdir; yücedir.

19— İnsanlar, vaktiyle bir tek ümmetti **(bir dine bağlı idiler).** Sonra ihtilâf ettiler **(birçok bâtıl dinlere ayrıldılar).** Eğer Rabbinden ezelde **(azabı kıyamete bırakıyorum diye)** bir takdir geçmemiş olsaydı, o ihtilâf ettikleri şeylerde şimdiye kadar aralarında çoktan hüküm verilmiş bitmişti **(yani belâlarını bulurlardı).**

20— Bir de **(Mekkeliler),** "Ona, Rabbinden bambaşka bir âyet indirilse ya!" diyorlar. Sen de, de ki: "Gaybı **(bilmek),** ancak Allah'a hastır. Şimdi **(inanmadınızsa azabı)** bekleyin! Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
Yûnus
ḳ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê , â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẕê tutlê ʻaleyhim 'Eyê-tunê Beyyi-nêtin-ḳâlel-
leẕîne lê yercûne liḳâ-'ene'ti bi-Ḳur-'ênin gayri hêẕê
'ev bed-dilh. Ḳul mê ye-kûnu lî 'en 'ubeddilehû min-
tilḳâ-'i nefsî; 'in 'ettebi-ʻu 'illê mê yû-ḥâ 'ileyy; 'innî
'eḣâfu 'in ʻa-ṣaytu Rabbî ʻAẕêbe Yevmin ʻAẓîm
15 Ḳul-lev şê-'e-LLâhu mê televtuhû ʻaleyküm ve
lê 'edrâ-küm-bih. Feḳad lebiṡtu fîküm ʻumuram-
min-ḳablih; 'efelê teʻ-ḳilûn 16 Femen 'eẕlemu
mimmenifterâ ʻale-LLâhi keẕiben 'ev keẕẕebe bi-
Âyê-tih. 'İnnehû lê yufliḥul-mucri-mûn 17 Veyeʻ-
budûne min-dûni-LLêhi mê lê yeḍurruhum ve
lê yenfe-ʻuhum ve yeḳûlûne hê-'ulê-'i şufe-ʻâ'unê
ʻinde-LLâh. Ḳul 'etu-nebbi-'ûne-LLâhe bimê lê yeʻ-
lemu fissemê-vêti ve lê fil-'erd? Sübḥâ-nehû ve Te-
ʻâlê ʻammê yuş-rikûn 18 Ve mê kênen-nêsü 'illê
'ümme-tenv-vêḥideten-feḣ-telefû. Ve lev lê kelime-
tun-sebeḳat mir-Rabbike leḳu-ḍiye bey-nehum fîmê
fîhi yeḣtelifûn 19 Ve yeḳû-lûne levlê 'unzile ʻaleyhi
'Êyetum-mir-Rabbih? Feḳul 'innemel-Gaybu li-LLêhi
fenteẕirû; 'innî meʻaküm-minel-munte-ẕirîn 20

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَاِذَٓا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ
مَكْرٌ فٖٓى اٰيَاتِنَاۜ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًاۜ اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ
مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذٖى يُسَيِّرُكُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ
فِى الْفُلْكِۚ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرٖيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَٓاءَتْهَا رٖيحٌ
عَاصِفٌ وَجَٓاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ
اُحٖيطَ بِهِمْۙ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا
مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّٓا اَنْجٰيهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُونَ
فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّۜ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْۙ مَتَاعَ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾
اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَٓاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَٓاءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ
الْاَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُۜ حَتّٰٓى اِذَٓا اَخَذَتِ الْاَرْضُ
زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَٓا اَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَٓا
اَتٰيهَٓا اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصٖيدًا كَاَنْ لَمْ تَغْنَ
بِالْاَمْسِۜ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ
يَدْعُٓوا اِلٰى دَارِ السَّلَامِۜ وَيَهْدٖى مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٥﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

لِلَّذٖينَ

21— İnsanlara dokunan bir zarardan sonra, kendilerine bir rahmet **(bolluk)** taddırırsak hemen âyetlerimiz hakkında **(alay ve tekzible)** bir hileleri olur. De ki: "Allah'ın hile **(edenlere karşı mukabele)**si daha çabuktur. Elçilerimiz **(melekler)** sizin hilelerinizi yazıyorlar.

22— Sizi karada ve denizde gezdiren O'dur. Hatta siz gemilerde olduğunuz vakit, o gemiler güzel bir rüzgârla, içindeki yolcuları alıp akarken ve tam ferahlanırlarken, onlara şiddetli bir fırtına gelir çatar. Ve her yerden dalga gelmeye başlar. Anlarlar ki, her taraftan kuşatılmışlardır. O zaman Allah'a, dininde hâlisâne olarak dua ederler: "Ahdimiz olsun, eğer bizi bundan kurtarırsan şeksiz şüphesiz şükredenkullardan oluruz!".

23— Fakat, Allah onları selâmete çıkarınca, bir de bakarsın ki, yeryüzünde haksızlıkla zulme başlamışlardır. Ey insanlar! Sizin zulmünüz ancak kendi aleyhinizedir. O kıymetsiz dünya hayatının menfaatı gibi **(sürèksiz)** dir. Sonra dönerbize gelirsiniz. Biz de size bütün yaptıklarınızı haber veririz.

24— Dünya hayatının hali, ancak gökten indirdiğimiz bir suya benzer ki, onunla, insan ve hayvanların yedikleri, yer mahsûlleri yetişip birbirine karışır. Nihayet yer bütün güzelliklerini takınıp süslendiği, sahipleri de bu mahsûlü toplayıp ondan faydalanmaya kendilerini güçlü zannettikleri bir sırada, geceleyin veya güpegündüz ona emrimiz **(âfetimiz)** gelivermiş ve bir anda ona bir tırpan atıvermişizdir. Sanki dün hiç yokmuş gibi olmuştur. İşte düşünen bir kavim için biz âyetleri böyle açıklarız.

25— Allah, selâmet yurduna **(cennete)** çağırır ve dilediği kimseyi doğru yola hidâyet eder.

وَاِذَٓا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ
مَكْرٌ فٖٓى اٰيَاتِنَاۜ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًاۜ اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ
مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذٖى يُسَيِّرُكُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ
فِى الْفُلْكِۚ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرٖيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَٓاءَتْهَا رٖيحٌ
عَاصِفٌ وَجَٓاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ
اُحٖيطَ بِهِمْۙ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا
مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّٓا اَنْجٰيهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُونَ
فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّۜ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْۙ مَتَاعَ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾
اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَٓاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَٓاءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ
الْاَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُۜ حَتّٰٓى اِذَٓا اَخَذَتِ الْاَرْضُ
زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَٓا اَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَٓا
اَتٰيهَٓا اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصٖيدًا كَاَنْ لَمْ تَغْنَ
بِالْاَمْسِۜ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ
يَدْعُٓوا اِلٰى دَارِ السَّلَامِۜ وَيَهْدٖى مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٥﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

لِلَّذٖينَ

21— İnsanlara dokunan bir zarardan sonra, kendilerine bir rahmet **(bolluk)** tattırırsak hemen âyetlerimiz hakkında **(alay ve tekzible)** bir hileleri olur. De ki: "Allah'ın hile **(edenlere karşı mukabele)**si daha çabuktur. Elçilerimiz **(melekler)** sizin hilelerinizi yazıyorlar.

22— Sizi karada ve denizde gezdiren O'dur. Hatta siz gemilerde olduğunuz vakit, o gemiler güzel bir rüzgârla, içindeki yolcuları alıp akarken ve tam ferahlanırlarken, onlara şiddetli bir fırtına gelir çatar. Ve her yerden dalga gelmeye başlar. Anlarlar ki, her taraftan kuşatılmışlardır. O zaman Allah'a, dininde hâlisâne olarak dua ederler: "Ahdimiz olsun, eğer bizi bundan kurtarırsan şeksiz şüphesiz şükredenden kullardan oluruz!".

23— Fakat, Allah onları selâmete çıkarınca, bir de bakarsın ki, yeryüzünde haksızlıkla zulme başlamışlardır. Ey insanlar! Sizin zulmünüz ancak kendi aleyhinizedir. O kıymetsiz dünya hayatının menfaatı gibi **(sürèksiz)** dir. Sonra döner bize gelirsiniz. Biz de size bütün yaptıklarınızı haber veririz.

24— Dünya hayatının hali, ancak gökten indirdiğimiz bir suya benzer ki, onunla, insan ve hayvanların yedikleri, yer mahsûlleri yetişip birbirine karışır. Nihayet yer bütün güzelliklerini takınıp süslendiği, sahipleri de bu mahsûlü toplayıp ondan faydalanmaya kendilerini güçlü zannettikleri bir sırada, geceleyin veya güpegündüz ona emrimiz **(âfetimiz)** gelivermiş ve bir anda ona bir tırpan atıvermişizdir. Sanki dün hiç yokmuş gibi olmuştur. İşte düşünen bir kavim için biz âyetleri böyle açıklarız.

25— Allah, selâmet yurduna **(cennete)** çağırır ve dilediği kimseyi doğru yola hidâyet eder.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
Yûnus
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẓê 'eẓek̇nen-nêse raḥmetem-mim-beʻdi ḍar-râ-'e
messet-hum 'iẓê lehum-mekrun-fî 'Êyê-tinê! K̇uli-
LLêhu 'esra-ʻu mekra! 'İnne rusülenê yek-tubûne
mê tem-kürûn (21) Hu-velleẓî yu-seyyi-ru-küm fil-
berri vel-beḥr; ḥattê 'iẓê küntum fil-fulk; ve cerayne
bihim bi-rîḥin-ṭayyi-be-tinv-ve feriḥû bihê cê-'et-
hê rîḥun ʻâṣıfunv-ve cê-'ehumul-mevcu min-külli
mekêninv-ve z̤annû 'ennehum 'uḥîṭa bihim de-ʻavu-
LLêhe muḣ-lişîne lehud-Dîn; le-'in 'en-ceytenê min
hêẓihî lene-kûnenne mineş-Şê-kirîn (22) Felemmê
'encêhum 'iẓê hum yeb-gûne fil-'erḍi bi-gayril-
ḥak̇k̇! Yê-'eyyu-hennêsü 'innemê beg-yuküm ʻalê
'enfusiküm-metê-ʻal-Ḥayêtid-dünyê; ṡümme 'iley-nê
merciʻuküm fenu-nebbi-'uküm-bimê kün-tum teʻ-
melûn (23) 'İnnemê Meṡelul-Ḥayêtid-dünyê kemê-'in
'enzelnêhu mines-semê-'i feḣteleṭa bihî nebêtul-'erḍi
mimmê ye'kü-lunnêsü vel-'enʻâm; ḥattê 'iẓê 'eḣa-
ẓetil-'erḍu zuḣ-rufehê vez-zeyyenet ve z̤anne 'ehluhê
'ennehum k̇âdi-rûne ʻaleyhê 'etê-hê 'emrunê leylen
'ev nehê-ran-feceʻalnêhê ḥaṣîden-ke-'ellem tegne bil-
'ems! Keẓêlike nufeṣṣı-lul-'Êyêti li-k̇avminy-yete-
fekkerûn (24) Va-LLâhu yed-ʻû 'ilê Dêris-Selêm;
veyeh-dî meny-yeşê-'u 'ilê Şırâṭım-Müste-k̇îm (25)

Yûnus Sûresi

لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ
كَسَبُوا السَّيِّـَٔاتِ جَزَٓاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ
ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ كَاَنَّمَٓا اُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ
قِطَعًا مِنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾
وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ اَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ
وَشُرَكَٓاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَٓاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ اِيَّانَا
تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا
عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ
مَٓا اَسْلَفَتْ وَرُدُّٓوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ
وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ
الْاَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللّٰهُ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذٰلِكُمُ
اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلَالُ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾
كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُٓوا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

26— **(İman etmek suretiyle)** güzel ameller işleyenlere cennet ve bir de ziyade vardır **(bu ziyade Allah'ı görmeleridir).** Onların yüzlerine ne bir toz **(lekesi)** bulaşır, ne de bir zillet!.. İşte bunlar cennetliklerdir, orada ebedî kalıcılardır.

27— Kötülükler kazanmış olanlara gelince, bir kötülüğün cezası, misli iledir. Onları bir zillet kaplar. Allah'dan hiçbir kurtarıcı da yoktur. Sanki onların yüzleri, gece parçalarından kaplanmıştır. İşte bunlar cehennemliklerdir, onlar orada ebedî kalacaklardır.

28— O gün onların hepsini mahşere toplayacağız. Sonra şirk koşanlara, "Siz ve Allah'a eş koştuğunuz ortaklarınız yerinizde durun!" diyeceğiz. Artık **(mü'minlerle)** aralarını açmışızdır. Ortakları diyecekler ki: "Siz, bize tapmazdınız.

29— Şimdi bizimle sizin aramızda şâhid olarak Allah yeter. Doğrusu bizim, sizin tapmanızdan haberimiz bile yoktu".

30— Orada herkes, geçmişte ne yaptı ise onun imtihanını verecek. Hepsi hakiki mevlâları olan Allah'a döndürülmüş; müşriklerin Allah'a eş uydurdukları putlar da kendilerinden kaybolmuş gitmiş olacaktır.

31— De ki: "Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Yahut o kulaklara ve gözlere kim sahip bulunuyor? Ve ölüden diriyi, diriden de ölüyü kim çıkarıyor? Bütün işleri kim idare ediyor?". Hemen, "Allah!" diyeceklerdir. Sen de ki: "O halde sakınmaz mısınız siz?".

32— İşte bu **(İşleri yapan),** sizin Rabbiniz olan Allah'dır. Hakdan sonra da sapıklıktan başka ne olabilir? Şu halde **(imandan)** nasıl çevriliyorsunuz?".

33— Böylece Rabbinin **(cehennemi insanlarla cinlerden dolduracağım.)** kelimesi, yoldan çıkan fâsıklara hak oldu. Onlar artık imana gelmezler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط

Yûnus

ḱ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أَو
ve	= وَ
'ey	= أَي
yê	= يا

Lille-ẓîne 'eḥsenul-ḥusnê ve zi-yêdeh! Ve lê yer-
he-ḱu vucûhe-hum ḱaterunv-ve lê ẕilleh! 'Ulê'ike
'Eṣḥâ-bul-Cenneh; hum fîhê ħâ-li-dûn (26) Velleẓîne
kesebus-seyyi'êti cezê-'u seyyi'etim-bimiṡlihê ve
terheḱu-hum ẕilleh; mê lehum-mine-LLâhi min
ʿâṣım; Ke-'enne-mê 'ugşiyet vucû-huhum ḱiṭa-ʿam-
minel-leyli muẓlimê; 'ulê'ike 'Eṣ-ḥâbun-Nêri hum
fîhê ħâ-lidûn (27) Ve yevme neḥ-şuruhum cemî-ʿan
ṡümme neḱûlu lilleẓîne 'eşra-kû mekê-neküm 'entum
ve şura-kê-'uküm; Fe-zeyyelnê bey-nehum ve ḱâle
şura-kê-'uhum-mê küntum 'iyyê-nê teʿ-budûn (28)
Fekefê bi-LLêhi şehî-dem-beyne-nê ve bey-ne-küm
'in-künnê ʿan ʿibêde-tiküm legâ-filîn (29) Hunê-like
teblû küllu nefsim-mê 'eslefet ve ruddû 'ile-LLâhi
Mev-lê-hu-mul-Ḥaḱḱi ve ḍalle ʿanhum-mê kênû
yef-terûn (30) Ḱul menyyer-zuḱuküm-mines-semê-
'i vel-'erḍi 'emmeny-yem-likküs-sem-ʿa vel-'ebṣâra
ve meny-yuħ-ricul-ḥayye minel-mey-yiti ve yuħri-
culmey-yite minel-ḥayyi ve meny-yu-debbirul-
'emr? Feseye-ḱûlû-ne-LLâh. Feḱul 'efelê tette-
ḱûn (31) Feẓê-likümu-LLâhu Rabbukü-mul-Ḥaḱḱ;
femêẓê beʿdel-Ḥaḱḱi 'illeḍ-ḍalêl? Fe'ennê tuṣ-
rafûn (32) Keẓê-like ḥaḱḱat Kelimetu Rabbike
ʿalel-leẓîne feseḱû 'ennehum lê yu'mi-nûn (33)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُۜ قُلِ اللّٰهُ
يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ
مَنْ يَهْد۪ٓي اِلَى الْحَقِّۜ قُلِ اللّٰهُ يَهْد۪ي لِلْحَقِّۜ اَفَمَنْ يَهْد۪ٓي
اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُتَّبَعَ اَمَّنْ لَا يَهِدّ۪يٓ اِلَّٓا اَنْ يُهْدٰىۚ فَمَا لَكُمْ
كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّاۜ اِنَّ الظَّنَّ
لَا يُغْن۪ي مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ
هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْد۪يقَ الَّذ۪ي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْص۪يلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ ف۪يهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٣٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ
افْتَرٰيهُۜ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِه۪ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُح۪يطُوا بِعِلْمِه۪ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ
تَأْو۪يلُهُۜ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِم۪ينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِه۪ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِه۪ۜ وَرَبُّكَ
اَعْلَمُ بِالْمُفْسِد۪ينَ ﴿٤٠﴾ وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ ل۪ي عَمَل۪ي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْۚ
اَنْتُمْ بَر۪ٓيؤُ۫نَ مِمَّٓا اَعْمَلُ وَاَنَا بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَۜ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَمِنْهُمْ

34— De ki: "Sizin Allah'a eş koştuğunuz ortaklarınızdan halkı ilk defa yaratacak, öldükten sonra tekrar diriltecek var mı?". De ki: "Halkı ilkin Allah yaratır. Öldükten sonra **(eski haline)** iade eder **(diriltir).** Artık doğru yoldan nasıl çevriliyorsunuz?".

35—"Ortaklarınızdan hak yolu gösterecek var mı?" de. "Doğru yola Allah iletir. O halde, hakka ileten mi arkasından gitmeye daha lâyıktır, yoksa hidâyet olunmadıkça kendi başına doğru yolu bulamayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?" de.

36— Kâfirlerin çoğu, sırf bir kuru zan ardından gider. Ama zan, hak adına hiçbir şey ifade etmez. Şüphesiz Allah, onların neler yaptıklarını çok iyi bilir.

37— Bu Kur'ân Allah'dandır, başkası tarafından uydurulmuş değildir. Ancak o önündeki **(kitab)** ları tasdik ve o kitabı açıklayıcı olarak âlemlerin Rabbinden indirilmiştir, bunda hiç şüphe yoktur.

38— Yoksa, "Onu uydurdu." mu diyorlar? De ki: "O halde, iddianızda doğruysanız, hemen O'nun gibi bir sûre getirin ve Allah'dan başka kime gücünüz yeterse yardıma çağırın!".

39— Hayır! O kâfirler, ilmini kavrayamadıkları ve te'vili kendilerine hiç gelmemiş olan bir şeyi **(Kur'ân'ı)** yalanladılar. Onlardan önce gelen ümmetler de, böyle yalanlamışlardı. Ama bak, zâlimlerin sonu ne oldu?

40— Onlardan bazıları Kur'ân'a inanır; bazıları inanmaz. Ama Rabbin fesatçıları çok iyi bilir.

41— Eğer seni yalanlamakta ısrar ederlerse, "Benim işim bana, sizin işiniz de size aittir. Siz, benim yapacağımdan berîsiniz; ben de sizin yapacağınızdan berîyim!" deyiver.

42— İçlerinden seni dinleyenler de var. Fakat, sağırlara sen mi işittireceksin? Hele akılları da ermiyorsa!..

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط

Yûnus

ǩ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ǩul hel min-şura-kê-'iküm-meny-yebde-'ul-ħalǩa
ṡümme yu-ʿîdüh? Ǩuli-LLêhu yebde-'ul-ħalǩa
ṡümme yu-ʿîdühû fe-'ennê tu'-fekûn (34) Ǩul hel min-
şura-kê-'iküm-meny-yehdî 'ilel-Ḥaǩǩ? Ǩuli-LLêhu
yehdî lil-Ḥaǩǩ. 'Efemeny-yehdî 'ilel-Ḥaǩǩi 'eḥaǩǩu
'eny-yut-tebe-ʿa 'em-mellê yehiddî 'illê 'eny-yuh-dê?
Femê leküm? Keyfe teḥkümûn (35) Ve mê yettebi-ʿu
'ek-ṡeruhum 'illê ẕannê; 'innez-ẕanne lê yugnî minel-
Ḥaǩǩi şey-'ê. 'İnne-LLâhe ʿAlî-mum-bimê yef-ʿalûn
(36) Ve mê Kêne hêẓel-Ǩur-'ênu 'eny-yuf-terâ min-
dûni-LLêhi ve lêkin-teşdîǩal-leẓî beyne ye-deyhi
ve tefṣîlel-Kitêbi lê ray-be fîhi mir-Rabbil-ʿÂlemîn
(37) 'Em yeǩûlûnef-terâh? Ǩul fe'tû bi-sûra-tim-
miṡlihî ved-ʿû menis-teṭaʿ-tum-mindûni-LLêhi 'in-
küntum Ṣâdiǩîn (38) Bel keẓẓebû bimê lem yu-ḥîṭû
bi-ʿilmi-hî ve lem-mê ye'ti-him te'vîluh; Ke-ẓê-like
keẓẓe-belleẓîne min-ǩab-li-him fenẕur keyfe kêne
ʿâǩi-betuẕ-ẕâli-mîn (39) Ve minhum-meny-yu'minu
bihî ve minhum-mellê yu'-minu bih; ve Rabbuke
'eʿlemu bil-muf-sidîn (40) Ve 'in-keẓẓe-bûke feǩul-
lî ʿamelî ve leküm ʿamelu-küm! 'Entum-berî-'ûne
mimmê 'eʿ-melu ve 'ene be-rî-'üm-mimmê teʿ-melûn
(41) Ve minhum-meny-yes-temi-ʿûne 'ileyk; 'efe-
'ente tusmi-ʿuṣ-ṣumme ve lev kênû lê yeʿ-ǩilûn (42)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Yûnus Sûresi

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا
لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَلٰكِنَّ النَّاسَ
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا سَاعَةً
مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَٓاءِ اللّٰهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ
اُمَّةٍ رَسُولٌ فَاِذَا جَٓاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٤٨﴾ قُلْ لَٓا اَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُ
لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ اِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهِ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ
كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِـُٔونَكَ
اَحَقٌّ هُوَ قُلْ اِي وَرَبِّي اِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

43— Onlardan sana bakanlar da var. Fakat körlere sen mi yol göstereceksin? Hele basiretleri de yoksa?..

44— Şüphesiz ki Allah, insanlara hiç zulûm etmez. Lâkin insanlar kendilerine zulmederler.

45— O gün Allah, onları mahşere toplayacak. Sanki gündüzün bir saatinden başka **(bir müddet)** eğlenmemişlerdir. Aralarında tanışacaklardır. Allah'ın huzuruna çıkacaklarını yalan sayıp da hidâyet yolunu tutmamış olanlar, muhakkak büyük zarara uğramıştır.

46— Onlara va'dettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek de yahut senin ruhunu alsak da, onların dönüşü ancak bizedir. Sonra Allah, onların yapacakları şeylere de şâhiddir.

47— Her ümmetin bir peygamberi vardır. Onların peygamberi geldiği vakit, aralarında adaletle hüküm verilir. Kendilerine zulmedilmez.

48— "Eğer doğru söylüyorsanız bu va'd **(azap)** ne zaman?" diyorlar.

49— De ki: "Ben kendi kendime, bir zarar veya fayda verme gücüne sahip değilim. Meğer ki Allah, dilemiş ola". Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldi mi, bir an ne geri kalırlar, ne de ileri giderler.

50— De ki: "Söyleyin bakayım! Allah'ın azabı, geceleyin yatarken veya gündüz gelse mücrimler bunun hangisine acele ediyor?

51— Ya **(bu azap)** vâki olduktan sonra mı O'na iman edeceksiniz? Şimdi mi **(inanıyorsunuz)?** Hani siz onu acele istiyordunuz?" denilecek.

52— Sonra, o zulmedenlere, "Tadın bakalım ebedî azabı! Vaktiyle kazandığınızdan başka bir sebeple cezalandırılacak değilsiniz!" denilecek.

53— "Doğru mu bu **(azap)**?" diye sana soruyorlar. De ki: "Evet, Rabbime yemin ederim ki, O, dosdoğrudur ve siz bundan yakayı kurtaramazsınız!".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
Yûnus
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسره)
u, ü = (ضمه)
e, a = (فتحه)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve minhum-meny-yenẕuru 'ileyk; 'efe-'ente tehdil-
ʿumye ve lev kênû lê yubṣırûn (43) 'İnne-LLâhe
lê yeẕlimun-nêse şey-'env-ve-lê-kinnen-nêse 'en-
fusehum yeẕ-limûn (44) Ve yevme yeḥ-şuruhum ke-
'ellem yel-beṡû 'illê sêʿatem-minen-nehêri yeteʿâra-
fûne bey-nehum. K̇ad ħasi-ralle-ẓîne keẓẓebû
bilik̇â-'i-LLêhi ve mê kênû muh-tedîn (45) Ve 'immê
nuri-yenneke beʿ-ḍalleẓî ne-ʿidühum 'ev nete-
veffe-yenneke fe-'ileynê merci-ʿuhum ṡümme-
LLêhu şehî-dün ʿalê mê yef-ʿalûn (46) Ve li-külli
'ümme-tir-Rasûl; fe-'iẓê cê-'e Rasûluhum k̇uḍi-ye
bey-nehum-bilk̇isṭi ve hum lê yuẕ-lemûn (47) Ve
yek̇û-lûne metê hêẓel-veʿ-dü 'in-küntum ṣâdi-k̇în
(48) K̇ul-lê 'emlikü linef-sî ḍarranv-ve lê nef-ʿan 'illê
mê şê-'e-LLâh. Li-külli 'Ümmetin 'ecel; 'iẓê cê-'e
'eceluhum felê yeste'-ħirû-ne sêʿatenv-ve lê yes-
tek̇di-mûn (49) K̇ul 'era-'eytum 'in 'etêküm ʿaẓê-buhû
be-yêten 'ev nehê-ram-mêẓê yes-teʿ-cilu minhul-
mucri-mûn (50) 'E-ṡümme 'iẓê mê vek̇a-ʿa 'êmen-
tum-bih? 'Êl'êne ve k̇ad küntum-bihî testeʿ-cilûn (51)
Ṡümme k̇île lille-ẓîne ẕalemû ẓûk̇û ʿaẓê-belħuld!
Hel tuczevne 'illê bimê küntum teksi-bûn (52) ۞
Ve yestembi-'ûneke 'eḥak̇k̇un hû? K̇ul 'î ve Rab-
bî 'innehû le-ḥak̇k̇! Ve mê 'entum-bi-muʿ-cizîn (53)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖۜ وَاَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ اَلَٓا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اَلَٓا اِنَّ
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيٖ وَيُمٖيتُ
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَٓاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ
بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُواۜ هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ
مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًاۜ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذٖينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فٖي شَاْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ
مِنْ قُرْاٰنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا اِذْ تُفٖيضُونَ
فٖيهِۜ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَٓاءِ وَلَٓا اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْبَرَ اِلَّا فٖي كِتَابٍ مُبٖينٍ ﴿٦١﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

اَلَٓا

54— **(Küfürle)** zulüm etmiş, her nefis, bütün yeryüzündeki varlıklara sahip olsaydı azabı gördükleri vakit hepsi içten içe pişman olur, kendini kurtarmak için onları feda ederdi. Fakat aralarında adaletle hüküm verilmesi takdir edilmiştir, hiç birine zulmedilmez.

55— Dikkat edin! Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'ındır. İyi bilin ki! Hiç şüphesiz Allah'ın va'di hakdır. Fakat kâfirlerin çoğu bilmezler.

56— O diriltir, O öldürür ve ancak O'na döndürülürsünüz.

57— Ey insanlar! İşte size, Rabbinizden bir öğüt, gönüllerdeki dertlere bir deva ve mü'minler için bir hidâyet ve rahmet **(olan Kur'ân)** geldi.

58— De ki: ''Allah'ın lütûf ve rahmetiyle, ancak bununla ferahlansınlar. Bu, onların topladıkları dünyalıktan daha hayırlıdır''.

59— De ki: ''Söyleyin bana, Allah size rızık olarak neyi indirdi de, siz ondan kimini haram, kimini helâl yaptınız? De ki: ''Size **(bu hususta)** Allah mı izin verdi; yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?''.

60— Yalanı Allah'a iftira edenler, kıyamet gününü ne zannediyorlar? Şüphesiz Allah, insanlara karşı lütuf ve ihsan sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmezler.

61— Sen ne halde olsan, Kur'ân'dan ne okusan ve sizler ne yapsanız, o işle meşgûl olurken, muhakkak biz üzerinizde şâhid bulunuruz. Ne yerde, ne gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden gizli kalamaz. Bundan daha küçük veya daha büyük hiçbir şey yoktur ki, açıkça bir kitapta **(Levh-i Mahfuz'da)** yazılı olmasın.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط

Yûnus

ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve lev-'enne li-külli nefsin-ẕalemet mê fil-'erḍi
leftedet bih; ve 'eserrun-nedêmete lemmê ra-'e-vul-
ʿaẕêb; ve ḳuḍi-ye bey-nehum-bil-ḳisṭi ve hum lê
yuẕle-mûn (54) 'Elê 'inneli-LLêhi mêfis-semê-vêti
vel-'erḍ? 'Elê 'inne veʿ-de-LLâhi ḥaḳ-ḳunv-ve lê-
kinne 'ek-ṡera-hum lê yeʿlemûn (55) Huve yuḥ-yî
ve yumîtu ve 'iley-hi turce-ʿûn (56) Yê-'eyyu-hen-
nêsü ḳad cê-'et-küm-mev-ʿiẕatum-mir-Rabbi-küm
veşifê-'ul-limê fişṣu-dûri ve Hu-denv-ve Raḥmetul-
lil-Mu'-minîn (57) Ḳul bi-Feḍ-li-LLêhi ve bi-Raḥme-
tihî febi-ẕêlike fel-yefraḥû; huve ħayrum-mimmê
yecmeʿûn (58) Ḳul 'era-'eytum-mê 'enzele-LLâhu
leküm-mir-rizḳin-fece-ʿaltum-minhu ḥarâmenv-ve
ḥalê-lê. Ḳul 'ê-LLâhu 'eẕine leküm 'em ʿale-LLâhi
tefterûn (59) Ve mê ẕannul-leẕîne yef-terûne ʿale-
LLêhil-keẕibe Yevmel-Ḳi-yêmeh? 'İnne-LLâhe
le-Ẕû-Feḍlin ʿalen-nêsi ve lê-kinne 'ekṡe-rahum
lê yeş-kürûn (60) Ve mê tekûnu fî şe'ninv-ve mê
tetlû minhu min-Ḳur-'êninv-ve lê teʿ-me-lûne min
ʿamelin 'illê kün-nê ʿaleyküm Şuhû-den 'iẕ tufî-
ḍûne fîh. Ve mê yeʿ-zubu ʿar-Rabbike mim-miṡ-
ḳâli ẕerratin-fil-'erḍi ve lê fisse-mê-'i ve lê 'eṣ-gara
min-ẕê-like ve lê 'ekbera 'illê fî kitê-bim-Mubîn (61)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

أَلَآ إِنَّ أَوْلِيَآءَ ٱللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
﴿٦٢﴾ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ
فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ ۚ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَٰتِ ٱللَّهِ ۚ
ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۘ
إِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۚ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ
مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ ٱلَّذِينَ
يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُرَكَآءَ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ
وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ
ٱلَّيْلَ لِتَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ
فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ
وَلَدًا ۗ سُبْحَٰنَهُۥ ۖ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ۖ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ إِنْ عِندَكُم مِّن سُلْطَٰنٍۭ بِهَٰذَآ ۚ أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ
ٱلْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَٰعٌ فِى ٱلدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
ثُمَّ نُذِيقُهُمُ ٱلْعَذَابَ ٱلشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

62— Biliniz ki! Şüphesiz Allah'ın velilerine hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.

63— Onlar, o kimselerdir ki, Allah'a iman etmişler ve takvâya ulaşmışlardır.

64— Dünya hayatında da, âhirette de müjde onlarındır. Allah'ın kelimelerinde değişme olmaz. İşte büyük kurtuluş budur.

65— Onların sözü **(yani sen peygamber değilsin demeleri)** seni üzmesin. Şüphesiz ki, bütün izzet **(güç, kuvvet)** Allah'ındır. O, işiticidir, bilicidir.

66— Dikkat edin! Göklerde kim var ve yerde kim varsa hep Allah'ındır. Allah'dan başkasına tapanlar dahi, ortaklara tâbi olmazlar. Onlar, ancak zanna tâbi olurlar ve sadece yalan söylüyorlar.

67— İçinde rahat edesiniz diye, geceyi; **(çalışasınız diye)**, gündüzü aydınlatıcı olarak yaratan O'dur. Elbette bunda, dinleyecek bir kavim için birçok ibretler vardır.

68—"Allah çocuk edindi." dediler. Hâşâ! O, bundan münezzehtir. O ganîdir **(hiçbir şeye muhtaç değildir)**. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Sizin elinizde bu hususta hiçbir delil yoktur. Siz, Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?

69— De ki: "Allah'a karşı yalan uyduranlar, elbette felâh bulamayacaklardır!".

70— Dünyada bir parça fayda **(elde edebilirler)**. Nihayet dönüşleri bizedir. Sonra küfretmeleri sebebiyle, biz onlara şiddetli azabı taddıracağız.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Yûnus

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Elê 'inne 'Evli-yê'e-LLâhi lê ḣav-fun ʻaley-him ve
lê hum yeḥ-zenûn (62) 'Elleẓîne 'êmenû ve kênû
yette-ḳûn (63) Lehumul-Buşrâ fil-Ḥayê-tiddü-nyê
ve fil-'Êḣi-rah; lê tebdîle li-Kelimê-ti-LLêh. Ẓêlike
huvel-Fevzul-ʻAẕîm (64) Ve lê yeḥ-zunke ḳavluhum.
'İnnel-ʻizzete li-LLêhi cemî-ʻâ; Hu-ves-Semî-ʻul-
ʻAlîm (65) 'Elê 'inne li-LLêhi men-fissemê-vêti ve
men-fil-'erḍ. Ve mê yettebi-ʻulleẓîne yed-ʻûne min-
dûni-LLêhi şura-kê'? 'İny-yettebi-ʻû-ne 'illeẓ-ẓanne
ve 'in hum 'illê yeḣ-ruṣûn (66) Hu-velleẓî ce-ʻale
lekümul-leyle li-teskünû fîhi venne-hêra mub-ṣırâ.
'İnne fî ẓê-like le-'Êyêtil-li-ḳavminy-yesme-ʻûn (67)
Ḳâ-lutte-ḣaẓe-LLâhu vele-dê; Süb-ḥâneh! Huvel-
Ganiyy! Lehû mê fissemêvêti ve mê fil-'erḍ! 'İn ʻinde-
küm-min-sul-ṭânim-bihêẓê! 'E-teḳûlûne ʻale-LLâhi
mê lê teʻ-lemûn (68) Ḳul 'innel-leẓîne yef-terûne
ʻale-LLâhil-keẓibe lê yufliḥûn (69) Metê-ʻun-fiddün-
yê sümme 'iley-nê merci-ʻuhum sümme nuẓî-ḳuh-
umul-ʻAẕêbeş-şedîde bimê kênû yek-fu-rûn (70)

حزب ٤

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يَا قَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ
عَلَيْكُمْ مَقَامٖى وَتَذْكٖيرٖى بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ
فَاَجْمِعُوٓا اَمْرَكُمْ وَشُرَكَٓاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ
عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوٓا اِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَاُمِرْتُ
اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمٖينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَٓائِفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرٖينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهٖ رُسُلًا
اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَٓاؤُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهٖ
مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِ الْمُعْتَدٖينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى وَهٰرُونَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهٖ بِاٰيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمٖينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوٓا اِنَّ
هٰذَا لَسِحْرٌ مُبٖينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسٰٓى اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَكُمْ اَسِحْرٌ هٰذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوٓا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَا
وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَٓاءُ فِي الْاَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنٖينَ ﴿٧٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَقَالَ

71— Sen onlara Nûh'un kıssasını oku. Hani o, kavmine, "Ey kavmim! Eğer benim aranızda bulunmam ve Allah'ın âyetlerini hatırlatmam, size ağır geliyorsa, **(bilin ki)** ben ancak Allah'a tevekkül etmişimdir. Artık siz ve ortaklarınız toplanıp bana ne yapacağınızı kararlaştırın. Sonra yapacağınız bu iş size tasa olmasın. Sonra bana yapacağınızı yapın. Ve bana mühlet vermeyin!

72— Eğer **(benim söylediğimden)** yüz çevirirseniz, ben de sizden bir ücret istemedim ya! Benim ücretim ancak Allah'a aittir. Ben, O'nun birliğine boyun eğen Müslümanlardan olmamla emir olundum" demişti.

73— Bunun üzerine yine onu yalanladılar. Biz onu ve gemide beraberinde bulunan kimseleri selâmete çıkardık ve onları yeryüzünün halifeleri yaptık. Âyetlerimizi yalanlayanları ise **(tufanla)** boğduk. Bak, uyarılan **(fakat yola gelmeyenlerin)** sonu nice oldu!

74— Sonra Nûh'un arkasından birçok peygamberleri kavimlerine gönderdik. Onlara, açık mûcizeler getirdiler. Fakat önce yalan dediklerine bir türlü inanmak istemediler. İşte biz, ileri gidenlerin kalbleri üzerine böyle mühür vururuz.

75— Sonra, bunların arkasından Mûsa ile Hârun'u âyetlerimizle, Firavun'a ve onun **(kavminin)** ileri gelenlerine gönderdik. Onlar **(imanı)** kibirlerine yediremediler; günahkâr bir kavim idiler.

76— Kendilerine tarafımızdan hak **(mûcize)** geldiği vakit, "Muhakkak bu açık bir sihirdir." dediler.

77— Mûsa, "Ya size hak gelince böyle mi diyorsunuz? Bu sihir mi? Ama sihirbazlar felâh bulmazlar!" dedi.

78— Onlar, "Sen bizi, atalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan çevirip bu yerde saltanat sizin ikinize kalsın diye mi geldin? Biz, ikinize de iman etmeyiz!" dediler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
z̧	= ظ
ṭ	= ط

Yûnus

ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

۞ Vet-lu ʻaley-him nebe-'e Nûḥ. 'İẓ ḱâle li-ḱavmihî
yê Ḱavmi 'in-kêne kebura ʻaleyküm-mekâ- mî ve
teẓ-kîrî bi-'Êyê-ti-LLêhi fe-ʻale-LLâhi tevekkel-tu
fe-'ec-mi-ʻû 'emraküm ve şura-kê-'eküm ṡümme lê
yekün 'emruküm ʻaleyküm gum-me-ten-ṡümmeḱ-
ḍû 'iley-ye ve lê tunẓi-rûn (71) Fe-'in-tevelleytum
femê se-'eltuküm-min-'ecr; 'in 'ecri-ye 'illê ʻale-LLâhi
ve 'ümirtu 'en 'ekûne minel-Müs-limîn (72) Fekeẓ-
ẓebûhu fenec-ceynêhu ve memme-ʻahû fil-Fulki ve
ce-ʻalnê-hum ḣalê-'ife ve 'egraḱ-nelleẓîne keẓẓebû
bi-'Êyê-tinê. Fenz̧ur key-fe kêne ʻâḱi-betul-mun-
ẓerîn (73) Ṡümme be-ʻaṡnê mim-beʻ-dihî Rusülen 'ilê
ḱavmihim fecê-'ûhum-bil-bey-yinêti femê kênû li-yu'-
minû bimê keẓẓebû bihî min-ḱabl. Keẓêlike neṭbe-ʻu
ʻalê ḱulûbil-muʻ-tedîn (74) Ṡümme be-ʻaṡnê mim-beʻ-
dihim-Mûsê ve Hêrûne 'ilê Fir-ʻavne ve mele'i-hî bi-
'Êyêtinê fes-tekberû ve kênû ḱavmem-muc-rimîn (75)
Felemmê cê-'ehumul-Ḥaḱḱu min ʻindinê ḱâlû 'inne
hêẓê lesiḥ-rum-mubîn (76) Ḱâle Mûsê 'ete-ḱûlûne lil-
Ḥaḱḱi lemmê cê'eküm? 'E-siḥrun hêẓê? Ve lê yufli-
ḥus-sêḥi-rûn (77) Ḱâlû 'eci'-tenê litel-fitenê ʻammê
veced-nê ʻaley-hi 'êbê-'enê ve te-kûne lekümel-kibri-
yê-'u fil-'erḍ? Ve mê neḥnu lekü-mê bi-Mu'mi-nîn (78)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ
السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا
أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ
اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ
عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ
بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾
وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى
وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا
إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا
لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

79— Firavun, "Bana bütün bilgiç sihirbazları getirin." dedi.

80— Sihirbazlar geldiği vakit, Mûsa onlara, "Ortaya ne **(hüner)** atacaksanız, siz atın." dedi.

81— Onlar **(hünerlerini)** ortaya atınca Mûsa, "Bu sizin yaptığınız, sihirdir. Muhakkak Allah, onu iptal edecektir. Çünkü Allah, müfsidlerin işini rast getirmez.

82— Allah, suçluların hoşuna gitmese de, hakkın hak olduğunu sözleri ile gerçekleştirir." dedi.

83— sonunda Firavun ve etrafındakilerin belâsı korkusundan, Mûsa'ya kavminden ancak bir grup iman etti. Çünkü Fir'avn o yerde **(Mısır'da)** çok üstün idi ve gerçekten çok aşırı giden taşkınlardandı.

84— Mûsa da kavmine, "Ey kavmim! Eğer Allah'a iman ettinizse ve ona teslim olmuş Müslümanlarsanız, yalnız O'na tevekkül edin." dedi.

85— Onlar dahi, "Biz, ancak Allah'a tevekkül ettik. Ey Rabbimiz! Bizi, bu zalim kavmin fitnesine düşürme!

86— Ve bizi, rahmetinle bu kâfir kavimden kurtar!" dediler.

87— Biz ise, Mûsa'ya ve kardeşine, "Kavminiz için Mısır da birtakım evler hazırlayın ve evlerinizi namazgâh yapın. Namazı dosdoğru kılın. Hem de mü'minleri müjdele!" diye vahy ettik.

88— Mûsa, "Ey Rabbimiz! Sen Firavun'a ve etrafındakilere dünya hayatında bir ziynet ve haşmet ile nice nice mallar verdin. Ey Rabbimiz! Yolundan saptırsınlar diye mi?Ey Rabbimiz! Onların mallarını sil, süpür ve kalblerini şiddetle sık ki onlar, o acıklı azabı görmedikçe iman etmezler!"

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
Yûnus
ḳ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve ḳâle Fir-ʻav-nu'-tûnî bi-külli sê-ḥirin ʻAlîm (79)
Fe-lemmê cê-'esse-ḥaratu ḳâle lehum-Mûsê 'elḳû
mê 'entum-mulḳûn (80) Fe-lemmê 'elḳav ḳâle Mûsê
mê ci'tum-bihis-siḥr; 'inne-LLâhe se-yubṭiluh;
'inne-LLâhe lê yuṣ-liḥu ʻamelel-mufsidîn (81) Veyu-
ḥiḳḳu-LLâhul-Ḥaḳḳa bi-Kelimê-tihî ve lev kerihel-
mucri-mûn (82) Fe-mê 'êmene li-Mûsê 'illê ẕür-
riyye-tum-min-ḳav-mihî ʻalê ḣav-fim-min-Fir-ʻavne
ve mele-'ihim 'eny-yef-tinehum; ve 'inne Fir-ʻavne
le-ʻâlin-fil-'erḍi ve 'in-nehû leminel-müs-rifîn (83)
Ve ḳâle Mûsê yêḳavmi 'in-küntum 'êmen-tum-bi-
LLêhi fe-ʻaleyhi te-vekke-lû 'in-küntum-Müslimîn
(84) Feḳâlû ʻale-LLâhi tevek-kelnê. Rabbe-nê lê tec-
ʻalnê fitnetel-lil-ḳav-miẕ-ẕâli-mîn (85) Ve necci-nê
bi-Raḥmetike minel-ḳavmil-kêfi-rîn (86) Ve 'ev-
ḥay-nê 'ilê Mûsê ve 'eḣî-hi 'en-te-bevve-'ê li-Ḳav-
mikümê bi-Miṣra bu-yûtenv-vec-ʻalû bu-yûteküm
Ḳib-letenv-ve 'eḳî-muṣ-Ṣalêh; ve beş-şiril-Mu'minîn
(87) Ve ḳâle Mûsê Rabbenê 'inneke 'ê-teyte Fir-ʻavne
ve mele-'ehû zîne-tenv-ve 'em-vêlen-fil-Ḥayêtid-
dünyê Rabbenê li-yuḍillû ʻan-Sebî-lik. Rabbe-
neṭmis ʻalê 'emvê-lihim veş-düd ʻalê ḳulû-bihim
felê yu'-minû ḥattê yera-vul-ʻaẕê-bel-'elîm (88)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

قَالَ قَدْ اُجٖيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقٖيمَا وَلَا تَتَّبِعَٓانِّ سَبٖيلَ
الَّذٖينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًاۜ حَتّٰٓى اِذَٓا اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ
قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا الَّذٖٓي اٰمَنَتْ بِه۪ بَنُٓوا اِسْرَٓائٖيلَ وَاَنَا
مِنَ الْمُسْلِمٖينَ ﴿٩٠﴾ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدٖينَ
﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجّٖيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ اٰيَةًۜ وَاِنَّ
كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ اٰيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّاْنَا
بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِۚ فَمَا اخْتَلَفُوا
حَتّٰى جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُۜ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضٖي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فٖيمَا
كَانُوا فٖيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَاِنْ كُنْتَ فٖي شَكٍّ مِمَّٓا اَنْزَلْنَٓا
اِلَيْكَ فَسْـَٔلِ الَّذٖينَ يَقْرَؤُ۫نَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَۚ لَقَدْ
جَٓاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرٖينَۙ ﴿٩٤﴾
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَتَكُونَ
مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ الَّذٖينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَۙ ﴿٩٦﴾
وَلَوْ جَٓاءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَل۪يمَ ﴿٩٧﴾

فَلَوْلَا

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

89— (Allah), "İkinizin duası da kabul olundu. Siz yine doğru **(yolunuz)** da devam edin ve **(kendini)** bilmezlerin yoluna gitmeyin." buyurdu. **(Malları taş oldu, fakat Fir'avn iman etmedi, böylece kırk yıl geçtiği rivayet olunur).**

90—Derken İsrâiloğullarını denizden geçirdik. Firavun ve askeri, zulmetmek ve saldırmak için arkalarına düştü. Nihayet boğulma ona ulaşınca **(şöyle)** dedi:"İnandım ki, İsrâil oğullarının iman ettiği Allah'dan başka ilâh yokmuş. Ben de Müslümanlardanım".

91— "Yâ! Şimdi mi?.. Halbuki daha önce isyan etmiştin ve müfsitlerden olmuştun!

92— Biz de bugün, seni cansız bedeninle denizden çıkaracağız ki, arkandan geleceklere bir ibret olasın!". Bununla beraber insanların bir çoğu âyetlerimizden gerçekten gaafildirler.

93— Gerçekten İsrâiloğullarını çok güzel yerlere **(Mısır'a ve Şam'a)** yerleştirdik. Ve kendilerine hoş nimetlerden rızık verdik. Nihayet ihtilâfa düşmeleri de kendilerine ilim geldikten sonra oldu. Şüphesiz ki ihtilâfa düştükleri şeylerde Rabbin,kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

94— Şimdi eğer sana indirdiğimiz şeylerde şüphe edecek olursan, senden önce kitabı **(Tevrât'ı)** okuyanlara soruver **(çünkü o kitapta da bu haberler vardır. Bu emre karşı Peygamberimiz, "Ne şüphe ederim, ne de sorarım." demiştir).** Yemin olsun ki, sana Rabbinden hak geldi. O halde sakın şüphe edenlerden olma!

95— Sakın Allah'ın, âyetlerini yalanlayanlardan olma! Sonra hüsrana düşenlerden olursun.

96— Doğrusu aleyhlerinde Rabbinin takdiri gerçekleşmiş olanlar imana gelmezler.

97— Onlara bütün mûcizeler gelse bile, tâ acıklı azabı görünceye kadar inanmazlar.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
Yûnus
ḳ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ḳâle ḳad 'ucî-bed-Deʻvetu-kümê feste-ḳîmê ve lê
tettebi-ʻânni sebî-lelle-ẓîne lê yeʻ-lemûn (89) Ve
cê-vez-nê bi-Benî 'İsrâ-'îlel-beḥra fe-'etbeʻahum Fir-
ʻavnu ve cunû-dühû beg-yenv-ve ʻad-vê. Ḥattê 'iẓê
'edra-kehul-garaḳu ḳâle 'ê-mentu 'enne-Hû lê 'ilê-
he 'il-lelle-ẓî 'ê-menet bihî Benû-'İsrâ-'île ve 'ene
minel-Müsli-mîn (90) 'Êl-'êne ve ḳad ʻaṣayte ḳablu
ve künte minel-mufsidîn (91) Fel-yev-me nunec-
cîke bibedenike lite-kûne limen ḣalfeke 'Êyeh; ve
'inne keṡîram-minen-nêsi ʻan 'Êyê-tinê le-gâ-filûn
(92) Ve leḳad bevve'nê Benî-'İsrâ-'île Mu-bevve-
'e ṣıdḳinv-ve razeḳ-nê-hum-mineṭ-ṭayyi-bêt; fe-
meḣtelefû ḥattê cê-'e-humulʻilm. 'inne Rabbeke
yeḳḍî bey-nehum Yevmel-Ḳiyê-meti fîmê kênû
fîhi yeḣ-teli-fûn (93) Fe-'in-künte fî şekkim-mimmê
'enzelnê 'iley-ke fes-'elil-leẓîne yeḳ-ra-'ûnel-kitêbe
min-ḳablik; leḳad cê'ekel-Ḥaḳḳu mir-Rabbike felê
tekû-nenne minel-mum-terîn (94) Ve lê tekû-nenne
minelleẓîne keẓẓe-bû bi-'Êyê-ti-LLêhi fete-kûne
minel-ḣâsirîn (95) 'İnnel-leẓîne ḥaḳḳat ʻaleyhim
Keli-metu Rabbike lê yu'mi-nûn (96) Ve lev cê-'et-
hum küllu 'Êyetin ḥattê yera-vul-ʻaẓêbel-'elîm (97)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَٓا اِيمَانُهَٓا اِلَّا قَوْمَ يُونُسَۜ لَمَّٓا
اٰمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
اِلٰى حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعاًۜ
اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ
وَمَا تُغْنِي الْاٰيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ
يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْۜ قُلْ
فَانْتَظِرُٓوا اِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا كَذٰلِكَۚ حَقّاً عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَٓا اَعْبُدُ الَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِي يَتَوَفّٰيكُمْۚ
وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفاًۚ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذاً مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

98— (Azap inmezden önce) bir belde **(halkı)** iman edip, bu imanları kendilerine fayda verseydi ya! Ancak Yûnus'un kavmi müstesna ki bunlar iman ettikleri vakit dünya hayatında o rüsvaylık azabini kendilerinden kaldırdık ve onları bir müddete kadar faydalandırdık.

99— Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa, hepsi topyekûn iman ederdi. O halde sen, mü'min olsunlar diye insanları zorlayacak mısın?

100— Allah'ın izni olmadıkça, hiçbir kimsenin iman etmesi mümkün değildir. Akıllarını kullanmayanları O, pislik içinde bırakır.

101— De ki: "Bakın! Göklerde ve yerde neler var?". Fakat bu âyetler, bu uyarmalar, iman etmeyecek bir kavme fayda vermez ki...

102— Onlar, kendilerinden önce geçenlerin günleri gibisinden başka bir şey gözetmezler. De ki: "Bekleyin! Çünkü ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim".

103— Sonra, peygamberlerimizi, ve iman edenleri kurtarırız. Biz böylece üzerimize bir borç olarak mü'minleri kurtarırız.

104— De ki: "Ey insanlar! Eğer benim dinimde bir şüpheniz varsa, bilin ki ben, Allah'ı bırakıp da sizin taptıklarınıza tapmam. Ancak sizin canınızı alacak olan Allah'a kulluk ederim. Bana, mü'minlerden olmam emredilmiştir.

105— Hem yüzünü, sırf Hakk'a yönelmiş olarak, dine çevir. Sakın müşriklerden olma!

106— Allah'ı bırakıp da sana faydası, zararı olmayan şeylere tapma! Bunu yaparsan, o halde sen hiç şüphesiz zalimlerden olursun." **(buyurulmuştur).**

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط

Yûnus

k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Fe-lev lê kênet k̇aryetun 'êmenet fe-nefe-ʻahê 'Îmê-
nuhê 'illê K̇avme YÛNUS? Lemmê 'ême-nû keşef-nê
ʻanhum ʻAẓêbel-ħiz-yi fil-Ḥayêtid-dünyê ve metteʻ-
nêhum 'ilê ḥîn (98) Ve lev şê-'e Rabbuke le-'êmene
men-fil-'erḍi külluhum cemî-ʻâ! 'Efe-'ente tukrihun-
nêse ḥattê yekû-nû Mu'minîn (99) Ve mê kêne li-nefsin
'en-tu'mine 'illê bi-'İẓ-ni-LLêh; ve yec-ʻalur-ricse ʻalel-
leẓîne lê yeʻ-k̇ilûn (100) K̇ulin-ẓurû mêẓê fisse-mêvêti
vel-'erḍ; ve mê tugnil-'Êyêtu ven-Nuẓüru ʻan-k̇av-
mil-lê yu'-minûn (101) Fehel yente-ẕirûne 'illê mis̈le
'eyyê-mille-ẓîne ħa-lev min-k̇ab-lihim? K̇ul fente-
ẕirû 'innî meʻaküm-minel-munteẕirîn (102) S̈ümme nu-
neccî rusülenê velle-ẓîne 'êmenû; Keẓê-lik. Ḥak̇k̇an
ʻaley-nê nuncil-Mu'minîn (103) K̇ul yê-'eyyu-hennêsü
'in-küntum fî şekkim-min-dînî felê 'eʻ-budül-leẓîne
teʻbudûne min-dûni-LLêhi ve lêkin 'eʻ-budu-LLâhel-
leẓî yeteveffê-küm; ve-'ümirtu 'en 'ekûne minel-Mu'-
minîn (104) Ve 'en 'ek̇im vec-heke lid-Dîni ḥanî-fê,
ve lê te-kûnenne minel-Muş-rikîn (105) Ve lê ted-ʻu
min-dûni-LLêhi mê lê yenfe-ʻuke ve lê yeḍurruk; fe-
'in-fe-ʻalte fe'inneke 'iẓem-mineẕ-ẕâ-li-mîn (106)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُٓ اِلَّا هُوَۚ وَاِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ
فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖۜ يُصٖيبُ بِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖۜ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحٖيمُ ﴿١٠٧﴾
قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا
يَهْتَدٖي لِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۚ وَمَٓا اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكٖيلٍۜ ﴿١٠٨﴾
وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمٖينَ ﴿١٠٩﴾

سُورَةُ هُودٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

الٓرٰ كِتَابٌ اُحْكِمَتْ اٰيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكٖيمٍ خَبٖيرٍۙ ﴿١﴾
اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ اِنَّنٖي لَكُمْ مِنْهُ نَذٖيرٌ وَبَشٖيرٌۙ ﴿٢﴾ وَاَنِ اسْتَغْفِرُوا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ
كُلَّ ذٖي فَضْلٍ فَضْلَهُۜ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنّٖٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
كَبٖيرٍ ﴿٣﴾ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٤﴾ اَلَٓا
اِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُۜ اَلَا حٖينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْۙ
يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَۚ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَمَا مِنْ

107— Eğer Allah, sana bir zarar dokunduracak olursa bil ki, onu ondan başka giderecek yoktur. Ama sana bir hayır dilerse, onun ihsânını geri çevirecek de yoktur . Onu kullarından dilediğine nasip eder. O, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

108— De ki: ''Ey insanlar! Size Rabbinizden hak geldi. Artık kim hidâyeti kabul ederse, sırf kendi nefsi için kabul eder; kim saparsa, o da ancak kendi aleyhine sapmış olur. Ben, sizin üzerinize vekil değilim!''

109— Sana ne vahy olunduysa, ona uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret! O, hâkimlerin en hayırlısıdır.

(Sûre: 11)

HÛD SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
123 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Elif, Lâm, Râ.
Bu bir kitaptır ki, âyetleri **(en sağlam bir nazımla)** muhkem yapılmış, sonra hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan **(Allah)** tarafından açıklanmıştır.

2— Tâ ki Allah'dan başkasına kulluk etmeyin. Ben, size onun tarafından uyarıcı ve müjdeci olarak gönderilmiş **(bir Peygamber)**im.

3— Hem Rabbinizin bağışlamasını isteyin! Sonra O'na tevbe edin ki, sizi belirli bir zamana **(ölüme)** kadar güzel bir şekilde yaşatsın ve **(âhirette)** her fazilet sahibine mükâfatını versin. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki, ben sizin başınıza gelecek büyük bir günün azabından korkarım.

4— Dönüşünüz ancak Allah'adır. O ise, her şeye kaadirdir.

5— Haberiniz olsun, **(o münafıklar)**, peygamberden gizlenmek için göğüslerini çeviriyorlar. Dikkat edin! Onlar örtülerini bürünürlerken de neyi gizlediklerini, neyi açığa vurduklarını Allah bilir. Çünkü O, göğüslerin özünü hakkıyla bilendir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق

Hûd

ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِـ (كسرة)
u, ü	= ـُـ (ضمة)
e, a	= ـَـ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'iny-yem-ses-ke-LLâhu bi-ḍurrin-felê kêşife le-
hû 'illê Hûv; ve 'iny-yu-ridke biħay-rin-felê râdde
li-feḍlih; yuṣîbu bihî meny-yeşê-'u min ʿibê-dih. Ve
Huvel-Gafûrur-Raḥîm (107) Ḱul yê-'eyyu-hen-nêsü
ḱad cê-'ekümul-Ḥaḱḱu mir-Rabbi-küm! Femeni-
htedê fe'innemê yehtedî li-nefsih; ve men-ḍalle
fe-'inne-mê ye-ḍillu ʿaley-hê; ve mê 'ene ʿaleyküm-
bi-vekîl (108) Vettebiʿ mê yû-ḥâ 'iley-ke veṣ-bir ḥattê
yeḥküme-LLâhu ve Huve Ḣayrul-ḥâ-kimîn (109)

HÛD

123 'ÊYEH — № 11

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif-Lêm-Râ. Kitêbun 'uḥ-kimet 'Êyê-tuhû ṡümme
fuṣṣı-let mille-dün Ḥakîmin Ḣabîr (1) 'Ellê teʿ-
budû 'ille-LLâh. 'inne-nî leküm-mi-nhu neẑîrunv-
ve beşîr (2) Ve 'enis-teg-firû Rabbeküm ṡümme
tûbû 'iley-hi yumettiʿ-küm-metê-ʿan ḥasenen 'ilê
'ecelim-müsemmenv-ve yu'ti külle ẑî feḍlin-feḍleh!
Ve 'in-te-vellev fe-'innî 'eħâfu ʿaley-küm ʿAẓêbe
Yev-min-Kebîr (3) 'İle-LLâhi merci-ʿuküm, ve
Huve ʿalê külli şey-'in-Ḱadîr (4) 'Elê 'innehum
yeṡnûne ṣudûra-hum li-yes-teħfû minh! 'Elê ḥîne
yes-tegşûne ṡi-yêbe-hum yeʿ-lemu mê yu-sirrûne
ve mê yuʿlinûn; 'innehû ʿAlîmum-biẓêtiṣ-ṣudûr (5)

وَمَا مِنْ دَٓابَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَاۜ كُلٌّ فٖي كِتَابٍ مُبٖينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذٖي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فٖي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَٓاءِ
لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًاۜ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ
مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ
مُبٖينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ
لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُۜ اَلَا يَوْمَ يَأْتٖيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَا
الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُۚ اِنَّهُ لَيَؤُ۫سٌ كَفُورٌ
﴿٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ نَعْمَٓاءَ بَعْدَ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّـَٔاتُ عَنّٖيۜ اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌۙ ﴿١٠﴾ اِلَّا الَّذٖينَ صَبَرُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبٖيرٌ ﴿١١﴾
فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ وَضَٓائِقٌ بِهٖ صَدْرُكَ
اَنْ يَقُولُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ
مَلَكٌۜ اِنَّمَٓا اَنْتَ نَذٖيرٌۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكٖيلٌ ﴿١٢﴾

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

6 —Yerde yürüyen hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. O, onların durduğu yeri de bilir; emanet bulundukları yeri de... Hepsi açık bir kitapta **(Levh-i Mahfuz'da)**dır.

7— O, amelce hanginizin daha güzel olduğunu imtihan için, gökleri ve yeri altı günde yaratandır. Daha önce Arş'ı suyun üstünde idi. Böyle iken eğer sen, "Öldükten sonra siz muhakkak diriltileceksiniz!" dersen, küfredenler mutlaka, "Bu açık bir sihirden başka bir şey değildir." derler.

8— Eğer belirli bir zamana kadar kendilerinden azabı geciktirsek, o vakit de mutlaka **(alay tarzında)**, "Ona mâni olan ne?" derler. İyi bilin ki! O **(azap)** bunlara geleceği gün kendilerinden döndürülecek değildir ve o alay ettikleri şey kendilerini sarmış olacaktır.

9— Şayet insana, tarafımızdan bir rahmet taddırır da sonra onu çekip alırsak, muhakkak o çok ümitsiz, çok nankör olur.

10— Ama ona dokunan bir zarardan sonra, kendisine bir nimet taddırırsak, mutlaka, "Benden bütün kötülükler gitti." der ve muhakkak sevinir, övünür.

11— Ancak, **(her iki halde de)** sabredip yararlı işler yapanlar müstesna. Onlar için bir mağfiret ve büyük bir ecir vardır.

12— Şimdi belki de sen, müşriklerin, "Ona bir hazine indirilse ya! Yahut beraberinde bir melek gelse ya!" demesinden göğsün daralarak, sana vahy olunanın bazısını terkedecek hale gelirsin. Fakat sen, ancak uyarıcı bir peygambersin. Allah ise her şeye vekildir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق

Hûd

ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve mê min-dêbbetin-fil-'erḍi 'illê ʻale-LLâhi rizǩu-
hê ve yeʻ-lemu müsteǩarra-hê ve müs-tev-de-ʻahê;
Küllun-fî Kitêbim-Mubîn (6) Ve Hu-vel-leẓî ħale-
ǩassemêvêti vel-'erḍa fî Sitteti 'eyyê-minv-ve kêne
ʻArşuhû ʻalel-Mê-'i li-yeb-luveküm 'eyyu-küm 'eḥsenu
ʻamelê. Ve le-'in-ǩulte 'inneküm-meb-ʻuṡûne mim-
beʻ-dil-mevti le-ye-ǩûlen-nel-leẓîne keferû 'in hê-ẓê
'illê siḥrum-mubîn (7) Ve le-'in 'eħ-ħarnê ʻanhumul-
ʻaẕêbe 'ilê 'ümme-timmeʻdûdetil-le-ye-ǩûlun-ne mê
yeḥ-bisüh? 'Elê yev-me ye'tîhim ley-se meṣ-rûfen
ʻanhum ve ḥâǩa bihim-mê kênû bihî yes-tehzi-'ûn
(8) Vele-'in 'eẓeǩnel-'insêne minnê Raḥmeten-ṡümme
nezeʻ-nêhê minhu, 'innehû leye-'ûsün-kefûr (9) Ve
le-'in 'eẓeǩ-nêhu neʻmê-'e beʻde ḍarrâ-'e messet-
hu le-yeǩû-lenne ẓehebesseyyi-'êtu ʻannî; 'innehû
leferiḥun-feħûr (10) 'İllel-leẓîne ṣaberû ve ʻamiluṣ-
ṣâli-ḥât; 'ulê-'ike lehum-meg-firatunv-ve 'ecrun-Kebîr
(11) Fele-ʻalleke têri-küm-beʻḍa mê yû-ḥâ 'iley-ke
ve ḍâ-'iǩum-bihî ṣadruke 'eny-yeǩû-lû lev lê 'unzile
ʻaleyhi kenzun 'ev cê-'e me-ʻa-hû melek? 'İnne-mê
'ente neẕîr! Va-LLâhu ʻalê külli şey-'inv-Vekîl (12)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾ فَاِلَّمْ
يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّمَا اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَهَلْ
اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ
اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ
شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسٰٓى اِمَامًا وَرَحْمَةً اُولٰٓئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ
مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ
الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَٓاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلٰى رَبِّهِمْ اَلَا لَعْنَةُ
اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ اَلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

اُولٰٓئِكَ

13— Yoksa, "Onu **(Kur'ân'ı)** kendi uydurdu" mu diyorlar? De ki: " Öyle ise haydi siz de onun gibi on sûre getirin düzme ve uydurma olarak. Ve bunun için, Allah'dan başka, gücünüzün yettiklerini de **(yardıma)** çağırın! Eğer doğru söylüyorsanız, **(bunu yaparsınız)**".

14— Eğer, bunun üzerine onlar da size cevap vermezlerse , bilin ki, Kur'ân, ancak Allah'ın ilmi ile indirilmiştir. **(O Allah ki)** ondan başka hiçbir ilâh yoktur. Artık Müslüman oluyor musunuz siz?

15— Kim **(sadece)** dünya hayatını ve ziynetini isterse, biz öylelerine, amellerinin karşılığını burada tamamen öderiz. Bu hususta, onlara cimrilik yapılmaz.

16— Bunlar öyle kimselerdir ki, âhirette kendilerine ateşten başka bir şey yoktur. Yaptıkları bütün ameller orada boşa gidecek. Zaten bütün yapmış oldukları şeyler boştur.

17— Hiç onlara benzer mi o kimse ki, Rabbinden açık bir delil üzeredir. Hem onu,Allah'dan bir şâhid **(Cebrâil)** takip ediyor. Hem de bu delilden **(Kur'ân'dan)** önce kendisine uyulan ve bir rahmet olan Mûsa'nın kitabı **(Tevrât)** var. İşte bunlar, Kur'ân'a iman ederler. Hiziblerden her kim de onu inkâr ederse, artık ateş onun va'd edilmiş yeridir. Sen de bundan **(Kur'ân'dan)** şüphe içinde olma! Çünkü bu hakdır, Rabbindendir. Lâkin insanların çoğu iman etmezler.

18— Hem bir yalanı Allah'a iftira edenden daha zâlim kim olabilir? Onlar **(kıyamette)**, Rablerine arz olunacaklar ve şâhidler **(melekler)**, "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır!" diyeceklerdir. Dikkat edin! Allah'ın lâneti zâlimlerin üzerinedir.

19— O **(zâlimler)** ki, Allah'ın yolundan men ederler; ve onu eğriltmek isterler. Onlar, âhireti de inkâr ederler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق

Hûd

‘	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Em yek̇û-lûnef-terâh. K̇ul fe'tû bi-‘aşri Sü-verim-
miṡlihî muftera-yêtinv-ved-‘û menis-teṭa‘-tum-
min-dû-ni-LLêhi 'in-küntum ṣâdik̇în (13) Fe-'illem
yeste-cîbû leküm fe‘-lemû 'enne-mê 'unzile bi-
‘ilmi-LLêhi ve 'ellê 'ilêhe 'illê Hû! Fehel 'en-tum-
Müsli-mûn (14) Men-kêne yurî-dul-Ḥayêted-Dünyê
ve zîne-tehê nu-veffi 'iley-him 'e‘-mêle-hum fîhê
ve hum fîhê lê yubħa-sûn (15) 'Ulê-'ikel-leẓîne ley-se
lehum fil-'Êħi-rati 'illen-Nêr; Ve ḥabiṭa mê ṣane-‘û
fîhê ve bêṭilum-mê kênû ye‘melûn (16) 'E-femen-
kêne ‘alê Beyyi-ne-tim-mir-Rabbi-hî ve yet-lûhu
Şê-hidüm-min-hu ve min-k̇ab-lihî Kitêbu Mûsê
'imê-menv-ve raḥmeh? 'Ulê-'ike yu'mi-nû-ne bih.
Vemeny-yek-fur bihî minel-'Eḥ-zêbi fennêru mev-
‘idüh. Felê tekü fî mir-ye-tim-minh; 'innehul-
Ḥak̇k̇u mir-Rab-bike ve lêkinne 'ek-ṡeran-nêsi lê
yu'minûn (17) Ve men 'eẓ-lemu mimmenif-terâ ‘ale-
LLêhi keẓibê? 'Ulê-'ike yu‘-raḍûne ‘alê Rabbihim
ve yek̇û-lul-'eş-hêdü hê-'ulê-'illeẓîne keẓebû ‘alê
Rabbihim! 'Elê le‘-netu-LLâhi ‘aleẓ-ẓâli-mîn (18)
'Elleẓîne yeṣud-dûne ‘an-Sebî-li-LLêhi ve yebgû-
nehê ‘i-vecê, ve hum-bil-'Êħi-rati hum kêfi-rûn (19)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ
أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ
وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا
اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ
إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ
إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ
عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

20— Bunlar, yeryüzünde Allah'ı âciz bırakacak değillerdir. **(Kendilerini azaptan kurtaracak)** Allah'dan başka hiçbir yardımcıları da yoktur. Onlara azap katlanacaktır. Onlar, hem işitmeye tahammül etmiyorlardı, hem de görmüyorlardı.

21— İşte bunlar, kendilerine yazık etmiş kimselerdir. Ve o iftira ettikleri, uydurdukları şeyler hep kendilerinden kaybolup gitmiştir.

22— Şüphesiz onlar, âhirette en çok ziyan çekeceklerdir.

23— İman edip yararlı işler yapanlar ve Rablerine edeble gönülden ile itaat edenler var ya! İşte bunlar cennetliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

24— Bu iki topluluğun hali, körle sağır ve görenle işiten gibidir. Hiç bunlar eşit olur mu? Artık düşünmez misiniz siz?

25— Yemin olsun ki, biz Nûh'u kavmine **(Peygamber olarak)** göndermiştik **(O şöyle demişti)**: "Hakikat ben, sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

26— Allah'dan başkasına ibadet etmeyin. Doğrusu ben, sizin üzerinize acıklı bir günün azabından korkuyorum."

27— Buna karşı, kavminden küfür öncüleri olanlar, "Biz, seni ancak bizim gibi bir insan görüyoruz. Sana bağlı olanları da, ilk bakışta, en aşağı olanlarımızdan ibaret görüyoruz. Sizin bizden fazla bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Hattâ sizi yalancılar sayıyoruz!" dediler.

28— Nûh şöyle dedi: "Ey kavmim! Söyleyin bakayım, fikriniz nedir? Eğer ben Rabbimden açık bir burhan **(mûcize)** üzerinde isem, bir de Allah bana kendi tarafından bir rahmet **(peygamberlik)** vermiş de size gizli tutulmuş ise, size onu istemediğiniz halde zorla mı kabul ettireceğiz?

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق

Hûd

'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Ulê-'ike lem yekû-nû mu'-cizîne fil-'erḍi ve mê kêne lehum-min-dûni-LLêhi min 'evliyê' ! Yuḍâ-'afu lehumul-'aẕêb! Mê kênû yes-teṭî'ûnes-sem-'a ve mê kênû yub-şırûn (20) 'Ulê-'ikel-leẕîne ħasirû 'enfu-sehum ve ḍalle 'anhum-mê kênû yef-terûn (21) Lê cerame 'enne-hum fil-'Êħi-rati humul-'eħ-serûn (22) 'İnnel-leẕîne 'êmenû ve 'amiluṣ-ṣ-âliḥâti ve 'eħbetû 'ilê Rabbi-him 'ulê-'ike 'Eṣ-ḥâbul-Cen-neh, hum fîhê ħâ-lidûn (23) ۞ Meṡelul-ferî-ǩayni kel-'e'mê vel-'eṣammi vel-beṣîri ves-semî'. Hel yeste-vi-yêni meṡelê? 'Efelê teẕek-kerûn (24) Ve leǩad 'er-selnê Nûḥan 'ilê Ǩavmih; 'innî leküm neẕîrum-mubîn (25) 'Ellê te'budû 'ille-LLâh; 'innî 'eħâfu 'aley-küm 'Aẕêbe Yev-min 'Elîm (26) Feǩâlel-Mele-'ulle-ẕîne keferû min-ǩav-mihî mê nerâke 'illê beşeram-miṡlenê ve mê nerâ-ket-tebe-'ake 'illel-leẕîne hum 'erâẕilunê bêdi-yer-ra'y; ve mê nerâ leküm 'aley-nê min-feḍlim-bel neẕun-nuküm kêẕi-bîn (27) Ǩâle yê-ǩavmi 'era-'eytum 'in-küntu 'alê Beyyi-netim-mir-Rabbî ve 'êtê-nî Raḥmetem-min 'İndihî fe-'ummi-yet 'aley-küm? 'Enul-zimukü-mûhê ve 'entum lehê kêri-hûn (28)

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

وَيَا قَوْمِ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًاۜ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَٓا اَنَا
بِطَارِدِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُواۜ اِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلٰكِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُن۪ي مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُهُمْۜ اَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَٓا اَقُولُ لَكُمْ عِنْد۪ي خَزَٓائِنُ اللّٰهِ وَلَٓا اَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَٓا اَقُولُ اِنّ۪ي مَلَكٌ وَلَٓا اَقُولُ لِلَّذ۪ينَ تَزْدَر۪ٓي
اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًاۜ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْۚ
اِنّ۪ٓي اِذًا لَمِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ
جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٣٢﴾
قَالَ اِنَّمَا يَأْت۪يكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَٓاءَ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِز۪ينَ ﴿٣٣﴾
وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْح۪ٓي اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُر۪يدُ
اَنْ يُغْوِيَكُمْۜ هُوَ رَبُّكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ اَمْ يَقُولُونَ
افْتَرٰيهُۜ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ اِجْرَام۪ي وَاَنَا بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ
﴿٣٥﴾ وَاُو۫حِيَ اِلٰى نُوحٍ اَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ
اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا
وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْن۪ي فِي الَّذ۪ينَ ظَلَمُواۚ اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

وَيَصْنَعُ

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

29— Hem ey kavmim! Buna karşı, ben sizden bir mal istemiyorum. Benim ücretim ancak Allah'a aittir ve ben iman edenleri, **(istediğiniz gibi)**, kovacak değilim. Elbette onlar Rablerine kavuşacaklardır. Lâkin ben, sizi cahillik eder bir kavim görüyorum.

30— Ey kavmim! Ben onları kovarsam Allah'dan **(gelecek intikama karşı)** bana kim yardım eder? Hiç düşünmez misiniz siz?

31— Ben size, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum, ben gaybı da bilmem. Ben, bir meleğim de demiyorum. Gözlerinizin hor gördüğü mü'minler hakkında, "Allah onlara aslâ hayır vermez!" diyemem. Onların içlerindekini en iyi Allah bilir. Ben, o takdirde, zâlimlerden olurum".

32— Kavmi, "Ey Nûh! Gerçekten bizimle mücadele ettin ve bizimle mücadelende çok ileri de gittin. Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bizi tehdit edip durduğun azabı, getir **(de görelim)**!" dediler.

33— Nûh, "Onu size, dilerse, ancak Allah getirir ve siz, O'nu âciz bırakamazsınız.

34— Eğer Allah, sizi helâk etmeyi dilerse, ben size nasihat etsem de nasihatlarım size fayda vermez. Rabbiniz O'dur. Siz O'na döndürüleceksiniz." dedi.

35— Yoksa, "Onu uydurdu." mu diyorlar? De ki: "Eğer onu uydurdumsa, vebali benim boynumadır. Halbuki ben, sizin yüklendiğiniz vebalden berîyim".

36— Bir de Nûh'a şöyle vahy olunmuştu: "Haberin olsun, **(önceden)** iman edenlerden başka, kavminden sana hiçbir kimse aslâ iman etmeyecek. O halde onların yaptıklarından kederlenme!

37— Bizim nezaretimiz altında ve vahyimiz ile gemiyi yap! Hem o zulmedenler hakkında, bana hitap etme! Çünkü onlar, boğulacaklardır!".

ḍ = ض	ṡ = ث
ṣ = ص	ḥ = ح
ħ = خ	ẓ = ذ
ẕ = ظ	ṭ = ط
ǩ = ق	

Hûd

ʻ = ع	' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve yê-ǩavmi lê 'es'elu-küm ʻaley-hi mêlê; 'in 'ecri-ye
'illê ʻale-LLâhi ve mê 'ene bi-ṭâri-dilleẕîne 'êmenû;
'innehum-mulê-ǩû Rabbihim ve lê-kin-nî 'erâküm
ǩavmen-tec-helûn (29) Ve yê-ǩavmi meny-yenṣuruni
mine-LLâhi 'in-ṭarattuhum? 'Efelê teẕek-kerûn (30)
Ve lê 'eǩûlu leküm ʻin-dî ħazê-'inu-LLâhi ve lê 'eʻ-
lemul-gaybe ve lê 'eǩûlu 'innî melekünv-ve lê 'eǩû-lu
lille-ẕîne tez-derî 'eʻ-yunu-küm leny-yu'ti-yehu-mu-
LLêhu ħayrâ; 'E-LLâhu 'eʻ-lemu bimê fî 'enfu-sihim;
'innî 'iẕelle-mineẕẕâ-limîn (31) Ǩâlû yê-Nûḥu ǩad
cêdel-tenê fe-'ek-ṡerte cidêlenê fe'tinê bimê teʻidü-nê
'in-künte mineṣ-ṣâdiǩîn (32) Ǩâle 'innemê ye'-tîküm-
bihi-LLêhu 'in-şê-'e ve mê 'entum-bi-muʻ-cizîn (33)
Ve lê yenfe-ʻuküm nuṣḥî 'in 'erattu 'en 'en-ṣaḥa leküm
'in-kêne-LLâhu yurîdu 'eny-yugvi-yeküm; Huve
Rabbuküm! ve 'iley-hi turce-ʻûn (34) 'Em yeǩûlûnef-
terâh? Ǩul 'inif-teray-tuhû fe-ʻaley-ye 'icrâmî ve
'ene berî-'üm-mimmê tucri-mûn (35) Ve 'û-ḥiye 'ilê
Nûḥin 'ennehû leny-yu'mine min-ǩavmike 'illê men-
ǩad 'êmene felê tebte-'is bimê kênû yef-ʻalûn (36)
Veṣne-ʻil-Fulke bi-'eʻ-yuninê ve Veḥ-yinê ve lê tuħâ-
ṭibnî fille-ẕîne ẓale-mû; 'innehum-mug-raǩûn (37)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ
قَالَ اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰى اِذَا جَاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ اٰمَنَ وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ اِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا
بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٰيهَا وَمُرْسٰيهَا اِنَّ رَبّ۪ي لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ
امالة
تَجْر۪ي بِهِمْ ف۪ي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
ف۪ي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ
ادغام
سَاٰو۪ي اِلٰى جَبَلٍ يَعْصِمُن۪ي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمُغْرَق۪ينَ ﴿٤٣﴾ وَق۪يلَ يَا اَرْضُ ابْلَع۪ي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ اَقْلِع۪ي وَغ۪يضَ
الْمَاءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَق۪يلَ بُعْدًا
لِلْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادٰى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْن۪ي
مِنْ اَهْل۪ي وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحَاكِم۪ينَ ﴿٤٥﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

حزب ٢

38—**(Nûh)** gemiyi yapıyordu. Kavminden bir gürûh dayanından geçtikçe, onunla hep eğleniyorlardı. O, dedi ki: "Siz, bizimle eğleniyorsanız, biz de sizinle, sizin bu eğlendiğiniz gibi eğleneceğiz.

39— Kendisini rezil edecek azabın kime geleceğini ve devamlı bir azabın kimin başına kopacağını ileride bileceksiniz".

40— Nihayet **(helâk)** emrimiz gelip de ocak kaynadığı vakit **(Nûh'a),** "Gemiye her hayvandan **(erkek ve dişi olmak üzere)** ikişer tane ile —aleyhinde **(boğulmak için)** hüküm geçmiş olan müstesna — aile halkınla iman edenleri yükle!" dedik. Zaten onun beraberinde bulunan az kimseden başkası da iman etmemişti.

41— Nûh dedi ki: "Giderken olsun, dururken olsun ona besmele ile binin! Gerçekten Rabbim çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir."

42— Gemi, içindekilerle birlikte dağlar gibi dalgalar içinde akıp gidiyordu. Nûh, ayrı bir yere çekilmiş bulunan oğluna seslendi, "Yavrucuğum! **(Gel),** bizimle beraber sen de bin! Kâfirlerle beraber olma!" dedi.

43— O, cevap verdi:"Ben, beni sudan koruyacak bir dağa sığınırım!". Babası, "Bugün Allah'ın emrinden koruyacak kimse yoktur. Meğer ki, Allah acıya!" dedi. Derken aralarına dalga giriverdi. O da boğulanlardan oldu.

44—"Ey yer! Suyunu yut! Ve ey gök! **(Yağmurunu)** tut!" denildi. Su çekildi ve iş bitirildi. **(Gemi de)** Cûdi **(dağı)** üzerinde durdu. Zâlimler topluluğuna **"(Allah'ın rahmetinden)** uzak olsunlar**"** denildi.

45— Nûh, Rabbine dua etti ve şöyle dedi: "Ya Rabbi! Şüphesiz ki oğlum **(Ken'an),** benim ailemdendir **(sen bana ailemi kurtaracağını va'd buyurmuştun).** Şüphesiz senin va'din haktır ve sen hâkimlerin hâkimisin."

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Hûd

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve yeṣne-ʿul-Fulk; ve küllemê merra ʿaley-hi
mele'üm-min-ḳav-mihî seḣirû minh. Ḳâle 'in-tes-ḣarû
minnê fe-'innê nes-ḣaru minküm kemê tes-ḣarûn (38)
Fe-sevfe teʿ-lemûne meny-ye'tîhi ʿAẕêbuny-yuḣzîhi
ve yeḥillu ʿaleyhi ʿaẕêbum-muḳîm (39) Ḥattê 'iẕê cê-
'e 'Emrunê ve fêrat-ten-nûru ḳulne-ḥmil fîhê min-
küllin-zev-ceyniṡ-neyni ve 'eh-leke 'illê men-sebeḳa
ʿaley-hil-Ḳavlu ve men 'êmen. Ve mê 'êmene meʿahû
'illê ḳalîl (40) ۞ Ve ḳâler-kebû fîhê bismi-LLêhi mec-
rei-hê ve mursê-hê! 'İnne Rabbî le-Gafû-rur-Raḥîm
(41) Ve hi-ye tecrî bihim fî mevcin-kel-cibêl. Ve nêdê
Nûḥunib-nehû ve kêne fî meʿziliny-yê-bu-neyyer-
kemme-ʿanê ve lê teküm-me-ʿal-Kê-firîn (42) Ḳâle
se-'êvî 'ilê cebeliny-yeʿ-ṣımunî minel-mê'. Ḳâle lê ʿâ-
ṣımel-yevme min 'Emri-LLêhi 'illê mer-ra-ḥim! Ve
ḥâle beyne-humel-mevcu fekêne minel-mugra-ḳîn (43)
Ve ḳîle yê-'erḍub-le-ʿî mê-'eki ve yê semê-'u 'eḳli-ʿî ve
gîḍal-mê-'u ve ḳuḍi-yel-'emru veste-vet ʿalel-Cû-diyyi
ve ḳîle buʿ-del-lilḳavmiẕ-ẕâli-mîn (44) Ve nêdê Nûḥur-
Rabbe-hû feḳâle Rabbi 'inneb-nî min 'ehlî ve 'inne
veʿ-dekel-ḥaḳḳu ve 'Ente 'eḥ-kemul-Ḥâki-mîn (45)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

قَالَ يَا نُوحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَۚ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْـَٔلْنِ
مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌۜ اِنّ۪ٓي اَعِظُكَ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِل۪ينَ
﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ٓي اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ ل۪ي بِه۪ عِلْمٌۜ
وَاِلَّا تَغْفِرْ ل۪ي وَتَرْحَمْن۪ٓي اَكُنْ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿٤٧﴾ ق۪يلَ يَا نُوحُ
اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَۜ وَاُمَمٌ
سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ
الْغَيْبِ نُوح۪يهَٓا اِلَيْكَۚ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَٓا اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ
هٰذَاۚ فَاصْبِرْۚ اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٤٩﴾ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُودًاۜ
قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اِنْ اَنْتُمْ
اِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًاۜ اِنْ
اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى الَّذ۪ي فَطَرَن۪يۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ وَيَا قَوْمِ
اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَٓاءَ عَلَيْكُمْ
مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِم۪ينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِك۪ٓي
اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٣﴾

اِنْ نَقُولُ

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

46— Allah buyurdu ki: "Ey Nûh! O, senin ailenden değildir. Çünkü o **(nun yaptığı)** sâlih olmayan bir iştir **(o kâfirdir).** O halde bilmediğin bir şeyi benden isteme. Ben sana, cahillerden olmamanı tavsiye ederim!".

47— Nûh, "Yâ Rab! Bilmediğim bir şeyi, senden istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana acımazsan, ben hüsrana uğrayanlardan olurum!" dedi.

48— "Ey Nûh! Sana ve **(gemide)** seninle beraber bulunan ümmetlere bizden selâm ve bereketlerle **(gemiden)** in. Daha birçok ümmetler de olacak ki, biz onları **(dünyada)** faydalandıracağız. Sonra kendilerine, bizden acıklı bir azap dokunacak." denildi.

49— İşte bunlar gayb haberlerindendir. Sana bunları vahy ile bildiriyoruz. Bundan önce, onları ne sen bilirdin, ne de kavmin! O halde sabret! Şüphesiz akıbet **(kurtuluş)**, takvâ sahiplerinindir.

50— Âd **(kavmin)** e de kardeşleri Hûd'u peygamber gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin ondan başka hiçbir ilâhınız yoktur. Siz sadece iftira edip duruyorsunuz.

51— Ey kavmim! Buna karşı ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, ancak beni yaratana aittir. Akıllanmayacak mısınız siz?

52— Hem ey kavmim! Rabbinizden bağışlanmanızı dileyin. Sonra O'na tevbe ile müracaatta bulunun ki, gökten size bol bol rahmet indirsin. Ve kuvvetinize kuvvet katsın. Gelin, günahkârlar olarak dönüp gitmeyin!"

53— Onlar, "Ey Hûd! Sen bize açık bir mûcize getirmedin. Biz, senin ağzına bakarak tanrılarımızı terk edici değiliz ve biz sana iman ediciler de değiliz!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق

Hûd

ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسره)
u, ü	= ـُ (ضمه)
e, a	= ـَ (فتحه)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ḳâle yê-Nûḥu 'innehû ley-se min 'ehlik; 'innehû
ʻamelun gayru ṣâliḥ. Felê tes'elni mê ley-se leke bi-
hî ʻilm! 'İnnî 'e-ʻiẕuke 'en-te-kûne minel-cê-hilîn (46)
Ḳâle Rabbi 'innî 'e-ʻûẕü bike 'en 'es-'eleke mê leyse lî
bihî ʻilm. Ve 'illê tegfir lî ve terḥamnî 'eküm-minelḣâ-
sirîn (47) Ḳîle yê-Nû-ḥuh-biṭ bi-Selê-mim-minnê ve
Berakê-tin ʻaleyke ve ʻalê 'Ümemim-mimmem-me-
ʻak; ve 'ümemun-senu-metti-ʻuhum ṡümme yemes-
sühum-minnê ʻaẕêbun 'elîm (48) Tilke min 'embê-'il-
gaybi nûḥi-hê 'ileyk; mê künte teʻ-lemu-hê 'ente ve lê
ḳavmuke min-ḳabli hê-ẕê. Feṣbir 'innel-ʻÂḳi-bete lil-
Mutte-ḳîn (49) Ve 'ilê ʻÂdin 'eḣâ-hum Hûdê. Ḳâle yê-
ḳav-mi-ʻbudu-LLâhe mê leküm-min 'ilê-hin gayruh.
'İn 'entum 'illê muf-terûn (50) Yê-ḳavmi lê 'es-'eluküm
ʻaleyhi 'ecrâ. 'İn 'ecri-ye 'illê ʻalel-leẕî feṭara-nî; 'efelê
teʻ-ḳilûn (51) Ve yê-ḳav-mis-teg-firû Rabbe-küm
ṡümme tûbû 'iley-hi yur-silis-semê-'e ʻaleyküm-mid-
rârânv-ve ye-zid-küm ḳuv-veten 'ilê ḳuv-vetiküm
ve lê tete-vel-lev mucrimîn (52) Ḳâlû yê-Hûdü mê
ci'tenê bi-Beyyi-netinv-ve mê neḥnu bitê-rikî 'êli-
hetinê ʻan-ḳavlike ve mê neḥnu leke bi-Mu'minîn (53)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

اِنْ نَقُولُ اِلَّا اعْتَرٰيكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوٓءٍ قَالَ اِنّ۪ٓي اُشْهِدُ
اللّٰهَ وَاشْهَدُوٓا اَنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِه۪
فَك۪يدُون۪ي جَم۪يعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴿٥٥﴾ اِنّ۪ي تَوَكَّلْتُ
عَلَى اللّٰهِ رَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَٓابَّةٍ اِلَّا هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبّ۪ي
عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٥٦﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَٓا اُرْسِلْتُ بِه۪ٓ
اِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبّ۪ي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْـًٔا اِنَّ رَبّ۪ي
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَف۪يظٌ ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَٓاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَل۪يظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا
بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوٓا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَن۪يدٍ ﴿٥٩﴾ وَاُتْبِعُوا
ف۪ي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَٓا اِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ اَلَا
بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَاِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ
ف۪يهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوٓا اِلَيْهِ اِنَّ رَبّ۪ي قَر۪يبٌ مُج۪يبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا
يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ ف۪ينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَٓا اَتَنْهٰينَٓا اَنْ نَعْبُدَ
مَا يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُنَا وَاِنَّنَا لَف۪ي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ مُر۪يبٍ ﴿٦٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

54, 55— Yalnız deriz ki: "Herhalde ilâhlarımızdan bazısı, seni fena çarpmış olacak". Hûd şöyle dedi: "İşte ben Allah'ı şâhid tutuyorum. Siz de şâhid olun ki, ben, sizin Allah'ı bırakıp O'na şerik koştuğunuz şeylerden berîyim **(onları tanımıyorum).** Artık bana toptan tuzak kurun. Sonra bir an bile mühlet vermeyin.

56— Ben, hem benim, hem sizin Rabbiniz olan Allah'a dayanmışım. Yerde yürüyen hiçbir canlı yoktur ki, alnından O tutmuş olmasın **(idaresi Allah'a ait olmasın).** Şüphesiz ki benim Rabbim, doğru bir yol üzerindedir.

57— Şimdi siz **(imandan)** yüz çevirirseniz, **(fazla ısrar etmem).** Ben size gönderilmiş olduğum vazifemi tebliğ ettim. Hem Rabbim, sizin yerinize başka bir kavmi getirir de, siz O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Muhakkak Rabbim, her şeyin koruyucusudur."

58— Ne zaman ki helâk emrimiz geldi. Hûd'u ve beraberinde iman etmiş olanları tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Evet, onları çok ağır bir azaptan kurtardık.

59— İşte Âd kavmi, Rablerinin âyetlerini inkâr ettiler ve onun peygamberlerine âsi oldular da, her inatçı zorbanın emri ardından gittiler.

60— Onlar, hem bu dünyada hem de kıyamet gününde lânete tâbi tutuldular. Haberiniz olsun! Âd kavmi, Rablerine hakikaten küfrettiler. Dikkat! Hûd'un kavmi bulunan Âd, **(rahmetten)** uzak olsun. 61— Semûd kavmine de kardeşleri Sâlih'i gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur. Sizi topraktan O yarattı ve yeri size i'mar ettirdi. O halde, O'ndan mağfiret dileyin. Sonra tevbe ile O'na yönelin! Şüphesiz Rabbim, **(ilmi ile yarattıklarına)** yakındır; **(duaları kabul)** edendir".

62— Onlar, "Ey Sâlih! Sen, bundan önce bizim aramızda ümit beslenen bir kimse idin. Şimdi bizi, babalarımızın taptığı şeylere tapmaktan menetmek mi istiyorsun? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin **(ilâh)**dan çok kuşkulandıran bir şüphe içindeyiz!" dediler.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
z̤	ظ
ṭ	ط
k̇	ق

Hûd

ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِـ (كسرة)
u, ü	ـُـ (ضمة)
e, a	ـَـ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

'İn-nek̇ûlu 'illeʿ-terâke beʿ-ḍu 'êli-hetinê bi-sû'. K̇âle
'innî 'uş-hidu-LLâhe veş-hedû 'ennî be-rî-'üm-mimmê
tuş-rikûne (54) Min-dû-nihî fe-kî-dûnî cemî-ʿan-
ṡümme lê tunẓi-rûn (55) 'İn-nî tevek-keltu ʿale-LLâhi
Rabbî ve Rabbi-küm! Mê min-dêbbetin 'illê Huve
'êḣiẓüm-bi-nêṣı-yetihê. 'İnne Rabbî ʿalê Ṣırâ-ṭim-
Müstek̇îm (56) Fe-'in-te-vellev fek̇ad 'ebleg-tuküm-
mê 'ursil-tu bihî 'iley-küm. Ve yes-teḣ-lifu Rabbî
k̇av-men gay-raküm, ve lê teḍur-rûnehû şey-'ê. 'İnne
Rabbî ʿalê külli şey-'in Ḥafîz̤ (57) Ve lemmê cê-'e
'emrunê nec-ceynê Hûdenv-velleẓîne 'êmenû me-ʿahû
bi-Raḥmetim-minnê; ve necceynêhum-min ʿaẓêbin
galîz̤ (58) Ve tilke ʿÂdün-ceḥadû bi-'Êyêti-Rabbihim ve
ʿaṣav Rusü-lehû vettebe-'û 'emra külli cebbêrin ʿanîd
(59) Ve 'utbi-ʿû fî hêẓihid-dünyê leʿ-netenv-ve Yev-
mel-K̇iyêmeh. 'Elê 'inne ʿÂden-keferû Rabbehum! 'Elê
buʿ-delli-ʿÂdin-K̇avmi-Hûd (60) ۞ Ve 'ilê Ṡemûde
'eḣâhum Ṣâliḥâ. K̇âle yê-k̇avmiʿ-budü-LLâhe mê
leküm-min 'ilêhin gayruh. Huve 'enşe'eküm-minel-
'erḍi vesteʿmeraküm fîhê festeg-fi-rûhu ṡümme
tûbû 'ileyh; 'inne Rabbî K̇arîbum-Mucîb (61) K̇âlû
yê-Ṣâ-liḥu k̇ad künte fînê mer-cuvven-k̇able hêẓê
'etenhê-nê 'enneʿbude mê yeʿ-budü 'êbê'unê ve 'inne-
nê lefî şekkim-mimmê ted-ʿûnê 'ileyhi murîb (62)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّ۪ي وَاٰتٰين۪ي مِنْهُ رَحْمَةً
فَمَنْ يَنْصُرُن۪ي مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَز۪يدُونَن۪ي غَيْرَ تَخْس۪يرٍ ﴿٦٣﴾
وَيَا قَوْمِ هٰذِه۪ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوهَا تَاْكُلْ ف۪ٓي اَرْضِ اللّٰهِ
وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُٓوءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَر۪يبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا
فَقَالَ تَمَتَّعُوا ف۪ي دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ
﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَٓاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَز۪يزُ
﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوا ف۪ي دِيَارِهِمْ
جَاثِم۪ينَ ﴿٦٧﴾ كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا ف۪يهَا اَلَٓا اِنَّ ثَمُودَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ
اَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُنَٓا اِبْرٰه۪يمَ بِالْبُشْرٰى
قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَٓاءَ بِعِجْلٍ حَن۪يذٍ
﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَاٰ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ
مِنْهُمْ خ۪يفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ اِنَّٓا اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمِ
لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَاَتُهُ قَٓائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا
بِاِسْحٰقَ وَمِنْ وَرَٓاءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

قَالَتْ

63— Sâlih, "Ey kavmim! Söyleyin bakayım. Eğer ben, Rabbim tarafından bir beyyine **(mûcize)** üzerinde isem ve bana tarafından bir rahmet **(peygamberlik)** bahşetmişse, Allah'a âsi olduğum takdirde, beni O'ndan kim kurtarabilir? Demek ki siz, bana zarar vermekten başka bir şey artırmayacaksınız.

64— Ey kavmim! İşte size mûcize olarak, Allah'ın bir dişi devesi. Bırakın onu, Allah'ın yerinde otlasın ve ona kötü bir maksatla dokunmayın. Sonra sizi yakın bir azap yakalar." dedi.

65— Derken deveyi kestiler. Bunun üzerine Sâlih, "Yurdunuzda üç gün daha yaşayın. Bu, yalanlanmayan bir tehdittir!" dedi.

66— Azap emrimiz gelince, Sâlih'i de beraberindeki iman etmiş olanları da tarafımızdan bir rahmetle **(azaptan ve)** o günün kepazeliğinden kurtardık. Şüphesiz ki Rabbin güçlü olanın, kuvvetli bulunanın tâ kendisidir.

67— O zulmedenleri ise, korkunç bir nâra yakaladı da, yurtlarında diz üstü çökekaldılar **(helâk oldular)**.

68— Sanki orada hiç oturmamışlardı. Haberiniz olsun! Semûd kavmi, Rablerine küfrettiler. Dikkat! Semûd **(Allah'ın rahmetinden)** uzak olsun!

69— Şanım hakkı için! İbrâhim'e de elçilerimiz **(melekler)** müjde ile gelerek, "Selâm sana!" dediler. O da, "Selâm!" dedi ve durmadan gidip kızartılmış bir buzağı getirdi.

70— Ellerinin, buzağıya uzanmadığını görünce, onları yadırgadı ve içinde, onlardan bir nevi korku duydu. Onlar, "Korkma! Çünkü biz **(melekleriz. Helâk için)** Lût kavmine gönderildik." dediler.

71— **(İbrâhim'in)** hanımı, ayakta **(hizmet etmekte)** idi. Bunu duyunca güldü. Biz de ona İshak'ı ve İshak'ın arkasından Yakûb'u müjdeledik.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق

Hûd

ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسره)
u, ü	= (ضمه)
e, a	= (فتحه)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ḳâle yê-ḳavmi 'era-'eytum 'in-küntu ʻalê Beyyi-
ne-timmir-Rabbî ve 'êtênî minhu Raḥmeten-fe-
meny-yen-ṣurunî mine-LLâhi 'in ʻaṣay-tuh? Femê
tezî-dûne-nî gay-ra teħ-sîr (63) Ve yê-ḳavmi hê-ẓihî
nêḳa-tu-LLâhi leküm 'êyeten-feẓerû-hê te'kül fî 'erḍi-
LLêhi ve lê temes-sûhê bi-sû-'in-feye'-ħuẓe-küm
ʻAẓêbun-ḳarîb (64) Fe-ʻaḳarû-hê feḳâle temette-ʻû fî
dêri-küm ṡe-lêṡete 'eyyêm; ẓêlike veʻ-dün gayru mek-
ẓûb (65) Fe-lemmê cê'e 'Emrunê neccey-nê Ṣâ-liḥanv-
velle-ẓîne 'êmenû me-ʻahû bi-Raḥmetim-minnê ve
min ħiz-yi Yevmi-'iẓ. 'İnne Rabbeke Huvel-Ḳaviyyul-
ʻAzîz (66) Ve 'eħaẓel-leẓîne ẓalemuṣ-Ṣayḥatu fe-
'eṣbeḥû fî diyêrihim cêṡi-mîne (67) Ke-'ellem yegnev
fîhê. 'Elê 'inne Ṡemûde kefe-rû Rabbe-hum! 'Elê
buʻ-del-li-Ṡemûd (68) Ve leḳad cê-'et Ru-sülunê 'İbrâ-
hîme bil-buşrâ ḳâlû Selêmê! Ḳâle Selêmun-femê
lebiṡe 'en-cê-'e bi-ʻiclin ḥanîẓ (69) Fe-lemmê ra-'ê
'eydiyehum lê teṣılu 'iley-hi nekirahum ve 'evcese
minhum ħîfeh. Ḳâlû lê teħaf 'innê 'ur-silnê 'ilê Ḳavmi
Lûṭ (70) Vemra-'etuhû ḳâ-'imetun-feḍa-ḥiket febeş-
şernêhê bi-'İsḥâḳa ve minvverâ-'i 'İs-ḥâḳa Yeʻ-ḳûb (71)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

قَالَتْ يَا وَيْلَتٰىٓ ءَاَلِدُ وَاَنَا۬ عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلٖى شَيْخًاۜ اِنَّ
هٰذَا لَشَیْءٌ عَجٖيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوٓا اَتَعْجَبٖينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِۜ اِنَّهُ حَمٖيدٌ مَجٖيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ
عَنْ اِبْرٰهٖيمَ الرَّوْعُ وَجَٓاءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فٖى قَوْمِ لُوطٍۜ ﴿٧٤﴾
اِنَّ اِبْرٰهٖيمَ لَحَلٖيمٌ اَوَّاهٌ مُنٖيبٌ ﴿٧٥﴾ يَٓا اِبْرٰهٖيمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَاۚ اِنَّهُ
قَدْ جَٓاءَ اَمْرُ رَبِّكَۚ وَاِنَّهُمْ اٰتٖيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا جَٓاءَتْ
رُسُلُنَا لُوطًا سٖٓیءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصٖيبٌ
﴿٧٧﴾ وَجَٓاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ اِلَيْهِۜ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِۜ
قَالَ يَا قَوْمِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ بَنَاتٖى هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَلَا تُخْزُونِ فٖى ضَيْفٖىۜ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشٖيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ
عَلِمْتَ مَا لَنَا فٖى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّۚ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرٖيدُ ﴿٧٩﴾
قَالَ لَوْ اَنَّ لٖى بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوٖٓى اِلٰى رُكْنٍ شَدٖيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا
يَا لُوطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُٓوا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ
مِنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَۜ اِنَّهُ مُصٖيبُهَا
مَٓا اَصَابَهُمْۜ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُۜ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرٖيبٍ ﴿٨١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

72— "Vay başıma gelenler! Ben doğuracak mıyım? Halbuki ben, ihtiyar bir kadınım. Şu kocam da yaşlanmış bir kimse! Doğrusu bu çok şaşılacak bir şey!.." dedi.

73— Melekler; "Sen, Allah'ın emrine şaşıyor musun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir. Ey ev halkı! Şüphe yok ki O, hamde çok lâyık ve çok kerimdir".

74— İbrâhim'den korku gidip kendisine **(çocuk hakkında)** müjde gelince, Lût kavmi hakkında bizimle mücadeleye girişti.

75— Çünkü İbrâhim, çok yumuşak huylu, kalbi yanık ve kendini Allah'a **(ibadete)** vermiş bir kimse idi.

76— **(Melekler)**, "Ey İbrâhim! Bu mücadeleden vaz geç! Çünkü Rabbinin emri geldi. Muhakkak onlara, reddi imkânsız bir azap gelecektir." dediler.

77— Elçilerimiz **(melekler)**, Lût'a vardıklarında, onların yüzünden fenalaştı; bunlar yüzünden göğsü daraldı ve "Bu çok zor bir gün!" dedi.

78— Lût'un kavmi koşarak ona geldiler. Bundan önce de kötü işler **(oğlancılık)** yaparlardı. Lût, "Ey kavmim! İşte kızlarım!.. Onlar, sizin için daha temizdir. Artık Allah'dan korkun da, beni misafirlerim içinde rezil etmeyin! Sizin aranızda hiç aklı başında adam yok mu?" dedi.

79— Onlar şu cevabı verdiler: "Pekâlâ bilirsin ki bizim, senin **(milletinin)** kızlarında hiçbir hakkımız yoktur. Sen, bizim ne istediğimizi de çok iyi bilirsin!".

80— Lût, "Keşke size karşı bir kuvvetim olsaydı, yahut çok sağlam bir kal'eye sığınabilseydim!" dedi.

81— Elçi melekler, "Ey Lût! Biz, Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana aslâ dokunamazlar. Hemen gecenin bir kısmında ev halkınla çık git! Sizden hiç biriniz geri kalmasın. Yalnız karın müstesna! Çünkü kavmine gelecek musibet, ona da gelecektir. Onların helâk zamanı sabahdır. Sabah, yakın değil mi?" dediler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
Hûd
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسره)
u, ü = ـُ (ضمه)
e, a = ـَ (فتحه)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ǩâlet yê-vey-letê 'e'elidü ve 'ene ʿacû-zunv-ve hêẓê
beʿ-lî şey-ħâ? 'İnne hêẓê le-şey-'un ʿacîb (72) Ǩâlû
'eteʿ-cebîne min 'Emri-LLêhi Raḥme-tu-LLâhi ve
Berakêtu-hû ʿaley-küm 'Ehlel-Beyt! 'İn-nehû Ḥamî-
düm-Mecîd (73) Felemmê ẓehebe ʿan 'İbrâ-hîmer-rav-
ʿu vecê-'et-hul-buşrâ yucê-dilunê fî Ǩavmi Lûṭ (74)
'İnne 'İbrâ-hîme le-ḥalîmun 'evvê-hum-munîb (75)
Yê-'İbrâ-hîmu 'eʿ-riḍ ʿan hêẓê. 'İnnehû ǩad cê'e
'emru Rabbik; ve 'in-nehum 'êtî-him ʿaẓêbun gayru
merdûd (76) Ve lemmê cê-'et Rusülunê Lûṭan-sî-
'e bihim ve ḍâǩa bihim ẓerʿanv-ve ǩâle hêẓê yev-
mun ʿaṣîb (77) Ve cê-'ehû ǩavmuhû yuhra-ʿûne
'ileyh, ve min-ǩablu kênû yeʿ-melûnes-seyyi-'êt.
Ǩâle yêǩavmi hê-'ulê-'i benêtî hunne 'eṭ-heru leküm
fetteǩu-LLâhe ve lê tuħ-zûni fî ḍay-fî! 'E-leyse
minküm raculur-raşîd (78) Ǩâlû leǩad ʿalimte mê
lenê fî benêtike min ḥaǩǩ; ve 'inneke le-teʿ-lemu
mê nurîd (79) Ǩâle lev 'enne lî biküm ǩuvve-ten 'ev
'êvî 'ilê ruknin-şedîd (80) Ǩâlû yê Lûṭu 'innê Rusülu
Rabbike leny-yeşılû 'ileyke fe-'esri bi-'ehlike bi-ǩiṭ-
ʿim-minel-ley-li ve lê yel-tefit min-küm 'eḥadün 'il-
lem-ra-'etek; 'innehû muṣî-buhê mê 'eṣâ-behum. 'İnne
mev-ʿidehumuṣ-ṣubḥ. 'E-leyseṣ-ṣubḥu biǩarîb (81)

حزب ٣

فَلَمَّا جَٓاءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِنْ سِجّ۪يلٍ مَنْضُودٍۙ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَۜ وَمَا هِيَ
مِنَ الظَّالِم۪ينَ بِبَع۪يدٍ ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًاۜ قَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ اِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ بِخَيْرٍ وَاِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ مُح۪يطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَا قَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَٓاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِد۪ينَ
﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَۚ وَمَٓا
اَنَا۬ عَلَيْكُمْ بِحَف۪يظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ
تَأْمُرُكَ اَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُ۬نَٓا اَوْ اَنْ نَفْعَلَ
ف۪ٓي اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُ۬اۜ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَل۪يمُ الرَّش۪يدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ
يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّ۪ي وَرَزَقَن۪ي
مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًاۜ وَمَٓا اُر۪يدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ
اِلٰى مَٓا اَنْهٰيكُمْ عَنْهُۜ اِنْ اُر۪يدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُۜ
وَمَا تَوْف۪يق۪ٓي اِلَّا بِاللّٰهِۜ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُن۪يبُ ﴿٨٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَيَا قَوْمِ

82— **(Azap)** emrimiz gelince, o beldenin üstünü altına getirdik ve üzerine, pişmiş çamurdan yapılmış taşlar yağdırdık.

83— Ki bu taşlar, Rabbinin katında damgalanmışlardı **(her taşın kime isabet edeceği üzerine yazılmıştı).** Onlar, bu zâlimlerden de uzak değildir.

84— Medyen halkına da kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur. Ölçeği ve tartıyı eksik tutmayın. Çünkü ben sizi bir hayır içinde görüyorum. Ve **(iman etmezseniz)** muhakkak bir gün **(sizi)** çepeçevre kuşatıcı bir azaptan korkuyorum.

85— Ey kavmim! Ölçeği ve tartıyı adaletle uygulama **(yolu)** tutun. İnsanların mallarını eksik vermeyin. Ve yeryüzünde fesad çıkararak fenalık yapmayın!

86— Eğer mü'minlerseniz, Allah'ın **(helâlinden)** bıraktığı **(kâr)** sizin için daha hayırlıdır. **(Bununla beraber)** ben, sizin üzerinizde gözetleyici değilim!".

87— Onlar, "Ey Şuayb! Atalarımızın taptıklarını terk etmemizi yahut mallarımızda istediğimizi yapmaktan vaz geçmemizi, sana namazın mı emrediyor? Doğrusu sen çok yumuşak huylu, çok akıllısın." dediler **(alay ettiler).**

88— Şuayb şöyle dedi: "Ey kavmim! Söyleyin bakayım. Eğer ben, Rabbimden açık bir delil **(peygamberlik)** üzerine isem ve O, bana tarafından güzel bir rızık vermişse, ne yapmalıyım? Ben, size muhalefetle, sizi men ettiğim şeylere, kendim düşmek istemiyorum. Ben, ancak gücümün yettiği kadar ıslah istiyorum. Başarım da yalnız Allah'ın yardımı iledir. Ben, sadece O'na tevekkül ettim ve yalnız O'na yüz tutarım!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق

Hûd

ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Fe-lemmê cê-'e 'emrunê ce-ʻalnê ʻâli-yehê sêfilehê ve
'emṭarnê ʻaley-hê ḥicê-ratem-min-siccî-limmenḍûd
(82) Mu-sevve-meten ʻinde Rabbik; ve mê hiye
mineẕ-ẕâli-mîne bi-be-ʻîd (83) ۞ Ve 'ilê Med-yene
'eħâhum Şu-ʻaybê; k̇âle yê k̇avmiʻ-budu-LLâhe mê
lekümmin 'ilêhin gay-ruh. Ve lê tenk̇uṣul-mikyêle
vel-mîzêne 'innî 'erâ-küm-bi-ħayrinv-ve 'innî 'eħâfu
ʻaley-küm ʻaẓêbe Yevmim-Muḥîṭ (84) Ve-yê-k̇avmi
'evful-mikyêle vel-mî-zêne bilk̇isṭi ve lê teb-ħasün-
nêse 'eşyê-'ehum ve lê teʻ-ṡev fil-'erḍi muf-sidîn
(85) Be-k̇iyye-tu-LLâhi ħay-rul-leküm 'in-küntum-
Mu'minîn! Ve mê 'ene ʻaley-küm-bi-Ḥafîẓ (86) K̇âlû
yê-Şu-ʻaybu 'eṣalêtuke te'mu-ruke 'ennetruke mê
yeʻ-budü 'êbê'unê 'ev 'ennef-ʻale fî 'emvê-linê mê
neşê'? 'İnneke le-'entel-Ḥalîmur-Raşîd (87) K̇âle yê-
k̇avmi 'era-'eytum 'in-küntu ʻalê Beyyi-netimmir-
Rabbî ve razek̇a-nî minhu rizk̇an ḥasenê? Ve mê
'urîdü 'en 'uħâ-lifeküm 'ilê mê 'enhê-küm ʻanh. 'İn
'urîdü 'illel-'işlêḥa meste-ṭaʻt; ve mê tev-fîk̇î 'illê
bi-LLêh. ʻAleyhi te-vek-kel-tu ve 'ileyhi 'unîb (88)

Hûd Sûresi

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ
مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ
عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾
وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي
مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ
فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩٤﴾ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا
أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

89— Ey kavmim! Bana karşı gelmeniz, sakın sizi Nûh kavminin veya Hûd kavminin yahut Sâlih kavminin başlarına gelenler gibi, sizi bir felakete uğratmasın! Lût kavmi, sizden uzak değildir.

90— Rabbinizden mağfiret dileyin! Sonra ona tevbe edin. Şüphesiz Rabbim çok merhametlidir, çok sevendir."

91— Dediler ki: "Ey Şuayb! Biz, senin söylediklerinin çoğunu iyi anlamıyoruz ve biz gercekten aramızda seni çok zayıf görüyoruz. Eğer taallukatından beş on kişi olmasa, mutlaka seni taşlar öldürürdük. Senin bize karşı hiçbir üstünlüğün de yoktur!".

92— Şuayb şöyle dedi: "Ey kavmim! Benim taallukatım, size Allah'dan daha mı şerefli ki, O'nu arkanıza atıp unuttunuz? Şüphesiz Rabbim **(ilmi ile)**, sizin bütün yaptıklarınızı kuşatmıştır.

93— Ey kavmim! Bütün kuvvetinizle yapacağınızı yapın! Ben **(vazifemi)** yapıyorum. İleride, rüsvay edecek azabın kime geleceğini ve yalancının kim olduğunu bileceksiniz. Gözetin, ben de sizinle beraber gözetleyiciyim!"

94— Azap emrimiz gelince, Şuayb'ı ve beraberindeki iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Zulmedenleri ise, korkunç bir ses yakaladı da, yurtlarında dizüstü çökekaldılar **(helâk oldular)**.

95— Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Dikkat!.. Semûd **(kavmi Allah'ın rahmetinden)** nasıl uzak oldu ise, Medyen **(halkı)** da uzak kılındı.

96, 97— Andolsun ki! Biz, Mûsa'yı da mûcizelerimiz ve açık Delillerimizle Fir'avn'a ve kavmine gönderdik. Ama onlar, Fir'avn'ın emrine uydular. Firavun'ın işi ise doğru değil idi.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق

Hûd

ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)

'ev	أو
ve	و
'ey	أي
yê	يا

Ve yê-ḳavmi lê yecrimenne-küm şiḳâ-ḳî 'eny-yuṣî-
bekküm-miṡlu mê 'eṣâ-be ḳavme Nûḥin 'ev ḳavme
Hûdin 'ev ḳavme Ṣâliḥ; ve mê ḳavmu Lûṭim-
minküm-bi-be-ʻîd (89) Vesteg-firû Rabbe-küm ṡümme
tûbû 'ileyh; 'inne Rabbî Raḥîmunv-vedûd (90) Ḳâlû
yê-Şu-ʻaybu mê nef-ḳahu keṡî-rammim-mê teḳûlu
ve 'innê lenerâke fînê ḍa-ʻîfê! Ve lev lê rahṭuke
leracem-nêk! Ve mê 'ente ʻaley-nê biʻazîz (91) Ḳâle
yê-ḳavmi 'erah-ṭî 'e-ʻazzu ʻaley-küm-mine-LLâh?
Vette-ḣaẓ-tumûhu verâ'eküm ẓih-riyyê. 'İnne Rabbî
bimê teʻ-melûne Muḥîṭ (92) Ve yê-ḳavmiʻ-melû ʻalê
mekê-netiküm 'innî ʻâmil; Sevfe teʻlemûne meny-ye'-
tîhi ʻaẕêbuny-yuḣzîhi ve men huve kêẕib! Verte-ḳibû
'innî meʻaküm raḳîb (93) Ve lemmê cê-'e 'emrunê
nec-ceynê Şu-ʻaybenv-velle-ẕîne 'êmenû me-ʻa-hû
bi-Raḥmetim-minnê ve 'eḣaẕetil-leẕîne ẓalemuṣ-Ṣay-
ḥatu fe-'eṣbeḥû fî di-yêri-him cêṡimîne (94) Ke-'ellem
yeg-nev fîhê! 'Elê buʻ-del-li-Medyene kemê be-ʻidet
Ṡemûd (95) Ve leḳad 'er-selnê Mûsê bi-'Êyê-tinê ve
sul-ṭânim-mubîn (96) 'İlê Fir-ʻavne ve mele'ihî fettebe-
ʻû 'emra Fir-ʻavne, ve mê 'emru Fir-ʻavne bi-Raşîd (97)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ
الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَاُتْبِعُوا ف۪ي هٰذِه۪ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ بِئْسَ
الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاۤءِ الْقُرٰى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ
مِنْهَا قَاۤئِمٌ وَحَص۪يدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوا
اَنْفُسَهُمْ فَمَاۤ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّت۪ي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاۤءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْب۪يبٍ ﴿١٠١﴾
وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَاۤ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ اِنَّ اَخْذَهُ
اَل۪يمٌ شَد۪يدٌ ﴿١٠٢﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ذٰلِكَ
يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهُ
اِلَّا لِاَجَلٍ مَعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِه۪ فَمِنْهُمْ
شَقِيٌّ وَسَع۪يدٌ ﴿١٠٥﴾ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ ف۪يهَا
زَف۪يرٌ وَشَه۪يقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ
اِلَّا مَا شَاۤءَ رَبُّكَ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُر۪يدُ ﴿١٠٧﴾ وَاَمَّا
الَّذ۪ينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَاۤءَ رَبُّكَ عَطَاۤءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

فَلَا تَكُ

98— Fir'avn, kıyamet gününde kavminin önüne geçecek ve onları çekip ateşe götürecektir. O varılan yer ne fena yerdir.

99— Hem bu dünyada arkalarından lânetle takip edildiler; hem de kıyamet gününde edilecekler... Verilen bu destek, ne kötü bir destektir!..

100— İşte bu **(harap olmuş)** şehirlerin haberlerindendir ki, onu sana anlatıyoruz. O şehirlerin bazısı duruyor, bazısı da ekin gibi biçilmiştir.

101— Biz, onlara zulmetmedik, lâkin onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin emri geldiği vakit, Allah'dan başka taptıkları tanrıları, kendilerine hiçbir fayda vermedi ve zararlarını artırmaktan başka bir işe yaramadı.

102— İşte Rabbin **(halkı)** zulümkâr şehirleri yakaladığı zaman, böyle yakalar. Gerçekten O'nun çarpması çok acıklıdır; çok şiddetlidir.

103— Bu haberlerde, âhiret azabından korkanlar için muhakkak bir ibret vardır. O, **(kıyamet günü)** bütün insanların toplanmış bulunduğu bir gündür. O, **(herkesin)** hazır olacağı bir gündür.

104— Biz, onu ancak sayılı bir müddet için geriye bırakıyoruz.

105— O gün gelecek ya! Allah'ın izni olmadıkça, hiçbir kimse konuşamayacaktır. Artık insanlardan bir kısmı bahtsız, bir kısmı mutsuzdur.

106— Bahtsız olanlar ateştedir. Onlar için, orada öyle bir soluk alıp vermeleri vardır ki, **(hiç sorma!)**.

107— **(Onlar),** orada göklerle yer durdukça ebedî kalacaklardır. Ancak Rabbinin dilediği müstesnadır. Çünkü Rabbin, dilediğini noksansız yapar.

108— Mutlu olanlara gelince, onlar cennettedirler. Göklerle yer durdukça, orada ebedî kalacaklardır. Ancak Rabbinin dilediği müstesnadır. Bu, bitmez tükenmez bir lütuftur.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
Hûd
' = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yek̇-dümu k̇av-mehû Yevmel-K̇i-yêmeti fe-'evrade-
humun-Nêr; ve bi'sel-virdül-mev-rûd (98) Ve 'utbi-'û
fî hê-ẓihî le'netenv-ve Yev-mel-K̇iyêmeh; bi'ser-
rifdül-merfûd (99) Ẓêlike min 'embê-'ilk̇urâ nek̇uş-
şuhû 'aley-ke min-hê k̇â-'imunv-ve ḥaṣîd (100) Ve mê
ẓalem-nêhum ve lêkin-ẓalemû 'enfuse-hum femê
'egnet 'anhum 'êlihetuhumul-letî yed-'ûne min-
dûni-LLêhi min-şey-'il-lemmê cê'e 'emru Rabbik;
ve mê zêdûhum gayra tet-bîb (101) Ve Keẓê-like
'eḣẓü Rabbike 'iẓê 'eḣaẓel-k̇urâ ve hi-ye ẓâ-limeh;
'inne 'eḣẓehû 'elîmun-şedîd (102) 'İnne fî ẓêlike le-
'Êyetel-limen ḣâfe 'aẓê-bel-'Êḣirah; ẓêlike Yevmum-
mecmû-'ul-lehun-nêsü ve ẓêlike Yevmum-Meş-hûd
(103) Ve mê nu-'eḣ-ḣiruhû 'illê li-'ecelim-me'dûd (104)
Yevme ye'ti lê tekel-lemu nefsün 'illê bi-'iẓnih; fe-
minhum şe-k̇iyyunv-ve se'îd (105) Fe-'emmel-leẓîne
şek̇û fe-finnêri lehum fîhê zefîrunv-ve şehîk̇ (106)
Ḣâli-dîne fîhê mê dêmetis-semê-vêtu vel-'erḍu
'illê mê şê-'e Rabbuk; 'inne Rabbeke Fe'-'âlul-limê
yurîd (107) ۞ Ve 'emmel-leẓîne sü-'idû fefil-Cenneti
ḣâli-dîne fîhê mê dê-metis-semêvêtu vel-'erḍu
'illê mê şê-'e Rabbuk; 'aṭâ-'en gayra mec-ẕûẕ (108)

Hûd Sûresi

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَٓاءِ مَا يَعْبُدُونَ اِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَاِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَص۪يبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ
﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ ف۪يهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّهُمْ لَف۪ي شَكٍّ مِنْهُ
مُر۪يبٍ ﴿١١٠﴾ وَاِنَّ كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ اِنَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَٓا اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ
وَلَا تَطْغَوْا اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُٓوا اِلَى الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَٓاءَ ثُمَّ
لَا تُنْصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا
مِنَ الَّيْلِ اِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّـَٔاتِ ذٰلِكَ
ذِكْرٰى لِلذَّاكِر۪ينَ ﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُض۪يعُ اَجْرَ الْمُحْسِن۪ينَ
﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُو۬لُوا بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَل۪يلًا مِمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ
وَاتَّبَعَ الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مَٓا اُتْرِفُوا ف۪يهِ وَكَانُوا مُجْرِم۪ينَ ﴿١١٦﴾
وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

109— O halde onların **(müşriklerin)** taptıkları şeyler **(in küfre sevk ettiğin)** den şüphe içinde olma! Onlar, bundan evvel atalarının **(putlara)** ibadet ettiği gibi ibadet ediyorlar. Biz de onların nasiplerini elbet kısmadan vereceğiz!

110— Yemin olsun ki, biz Mûsa'ya kitabı **(Tevrât'ı)** verdik de, onun hakkında ihtilâfa düşüldü **(bazısı tasdik etti, bazısı etmedi)**. Eğer Rabbinden bir kelime **(ilâhi bir takdir)** geçmiş olmasaydı **(hesab görmek kıyamete bırakılmasaydı)**, mutlaka aralarında hüküm verilmiş, bitmişti. Gerçekten onlar, bundan yana kuşkulu bir şüphe içindedirler.

111— Muhakkak ki Rabbin, her birine yaptıklarının mükâfatını tam ödeyecektir. Çünkü O, onların yaptıkları her şeyden haberdardır.

112— O halde **(ey Resûlüm)** sen, beraberindeki tevbekârlarla birlikte, emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Aşırı gitmeyin! Çünkü Allah, ne yaparsanız, hepsini görür.

113— Zulmedenlere de meyletmeyin ki, sonra size ateş dokunur. Sizin Allah'dan başka velileriniz yoktur, sonra yardıma erdirilmezsiniz.

114— Gündüzün iki tarafında **(yani sabah, öğle ve ikindi vakitlerinde)** ve gecenin gündüze yakın saatlerinde **(akşamla yatsı zamanında)** namazı dosdoğru kıl. Şüphesiz ki **(beş vakit namaz gibi)** iyi ameller, **(küçük)** günahları giderir. Bu, düşünen **(ve lâfdan anlayan)** lara bir nasihattır.

115— Sen sabret. Çünkü Allah, iyilik edenlerin mükâfatını zayi etmez.

116— Sizden önceki devirlerin **(din ve)** fazilet sahipleri, yeryüzünde fesad çıkarmayı yasak etselerdi ya! Fakat onlardan kurtardığımız pek az kimse **(bunu yaptıkları için)** müstesna! Zulmedenlerse, şımartıldıkları refahın ardına düştüler ve günahkâr oldular.

117— Rabbin de, o beldeleri, ahalisi ıslahçı iken zulümle helâk edecek değildi ya!

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق

Hûd

ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Felê tekü fî mir-yetim-mimmê yeʿ-budü hê-'u-lê'.
Mê yeʿ-budûne 'illê ke-mê yeʿ-budü 'êbê-'u-hum-
min-k̇abl; ve 'innê lemu-veffûhum neṣî-behum
gayra menk̇ûş (109) Ve lek̇ad 'êtey-nê Mûsel-Kitêbe
feḣ-tulife fîh; ve lev lê Kelimetun-sebek̇at mir-
Rabbike le-k̇uḍi-ye beynehum; ve 'innehum lefî
şekkim-minhu murîb (110) Ve 'inne küllel-lemmê
leyu-veffi-yennehum Rabbu-ke 'eʿ-mê-lehum; 'innehû
bimê yeʿ-melûne Ḣabîr (111) Fes-tek̇im kemê 'ümirte
ve men-têbe me-ʿake ve lê teṭ-gav; 'innehû bimê
teʿmelûne Beṣîr (112) Ve lê ter-kenû 'ilelleẕîne ẓalemû
fete-messekümun-Nêru, ve mê le-kümmin-dûni-
LLêhi min 'ev-li-yê'e ṡümme lê tunṣa-rûn (113) Ve
'ek̇i-miṣ-Ṣalête ṭarafe-yin-nehêri ve zulefemminel-
leyl; 'innel-ḥasenêti yuẕhibnes-seyyi-'êt; ẕêlike ẕikrâ
liẕ-ẕê-kirîn (114) Veṣ-bir fe-'inne-LLâhe lê yuḍî-ʿu
'ecral-Muḥsinîn (115) Fe-lev lê kêne minel-k̇urûni
min-k̇ablikum 'Ulû bek̇iyye-tiny-yen-hevne ʿanil-
fesêdi fil-'erḍi 'illê k̇alîlem-mimmen 'en-ceynê
minhum? Vettebe-ʿalleẕîne ẓalemû mê 'ut-rifû fîhi
ve kênû muc-rimîn (116) Ve mê kêne Rabbuke li-
yuhlikel-k̇urâ bi-ẓulminv-ve 'ehluhê muṣli-ḥûn (117)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَلَوْ شَاۤءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِف۪ينَۙ ﴿١١٨﴾ اِلَّا
مَنْ رَحِمَ رَبُّكَۜ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْۜ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَع۪ينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَاۤءِ الرُّسُلِ
مَا نُثَبِّتُ بِه۪ فُؤَادَكَۚ وَجَاۤءَكَ ف۪ي هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٰى
لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ لِلَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْۜ اِنَّا عَامِلُونَۙ
﴿١٢١﴾ وَانْتَظِرُواۚ اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ
يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَاِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الۤرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ﴿١﴾ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ قُرْءٰناً عَرَبِياًّ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَاۤ
اَوْحَيْنَاۤ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَۗ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِه۪ لَمِنَ الْغَافِل۪ينَ
﴿٣﴾ اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِاَب۪يهِ يَاۤ اَبَتِ اِنّ۪ي رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَباً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ ل۪ي سَاجِد۪ينَ ﴿٤﴾

قَالَ

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

118— Eğer Rabbin dileseydi, bütün insanları tek bir ümmet yapardı. Halbuki onlar **(çeşitli dinlere)** ayrılmakta devam ediyorlar.

119— Ancak Rabbinin rahmet buyurdukları müstesna! **(Onlar çeşitli dinlere ayrılmazlar).** Onları bunun için **(yani bir kısmı ihtilâf etsin, bir kısmı hak dine girsin diye)** yarattı ve Rabbinin şu kelimesi tamam oldu: "Andolsun ki, cehennemi cinler ve insanlardan tamamen dolduracağım!".

120— Peygamberlerin haberlerinden, onunla kalbini tesbit edeceğimiz her haberi sana kıssa olarak, anlatıyoruz. Bu sûrede de sana hak, mü'minlere bir nasihat ve ihtar geldi.

121— İman etmeyenlere de ki: "Elinizden geleni **(geri koymayın, yapacağınızı)** yapın! Çünkü biz çalışıyoruz.

122— Ve **(akıbetinizi)** gözetin! Çünkü biz de gözetleyiciyiz".

123— Göklerin ve yerin sırrı, Allah'a aittir. Bütün işler ancak O'na döndürülecektir. O halde yalnız O'na ibadet et. O'na tevekkül eyle! Rabbin, sizin yapmakta olduğunuz şeylerden gaafil değildir.

(Sûre: 12)
YÛSUF SÛRESİ
Mekke devrinde inmiştir.
111 âyettir.
Rahmân ve Rahîm olan
Allah'ın adıyla

1— Elif, Lâm, Râ. İşte bunlar, hakkı açıklayan kitabın âyetleridir. 2— Biz onu anlayasınız diye, Arabca bir Kur'ân olarak indirdik. 3— Biz, sana bu Kur'ân'ı vahy etmekle, en güzel kıssayı anlatıyoruz. Sen, daha önce bundan haberdar olmayanlardandın.

4— Hani bir zamanlar Yûsuf babasına, "Babacığım! Ben, rüyamda onbir yıldızla güneşi ve ayı gördüm. Gördüm ki, bana secde ediyorlar!" demişti.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
Hûd
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve lev şê-'e Rabbuke le-ce-ʻalen-nêse 'Üm-metenv-
vêḥi-detenv-ve lê yezê-lûne muħ-telifîne (118) 'İllê
mer-raḥime Rabbuk; ve liẓêlike ħale-ḳa-hum; ve
temmet Kelimetu Rabbike le'emle-'enne Cehen-neme
minel-cinneti ven-nêsi 'ecme-ʻîn (119) Ve küllen-
neḳuṣṣu ʻaleyke min 'embê-'ir-rusüli mê nuṡebbitu
bihî fu-'êdek; ve cê-'eke fî hê-ẓihil-Ḥaḳḳu ve mev-
ʻiẕatunv-ve ẓikrâ lil-Mu'-minîn (120) Ve ḳul-lille-
ẓîne lê yu'minû-neʻ-melû ʻalê mekênetiküm; 'innê
ʻâmi-lûn (121) Vente-ẕirû! 'innê munteẕirûn (122) Ve
li-LLêhi gaybus-semêvêti vel-'erdi ve 'ileyhi yur-
ceʻul-'emru külluhû feʻ-bud-hu ve tevekkel ʻaleyh;
ve mê Rabbuke bi-gâ-filin ʻam-mê teʻ-melûn (123)

111 'ÊYEH — YÛSUF — № 12

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif-Lêm-Râ. Tilke 'Êyê-tul-kitêbil-Mubîn (1) 'İnnê
'enzel-nêhu Ḳur'ênen ʻAra-biyyel-le-ʻalleküm teʻ-
ḳilûn (2) Neḥnu neḳuṣṣu ʻaleyke 'eḥsenel-ḳaṣaṣı
bimê 'evḥay-nê 'ileyke hêẕel-Ḳur'ên; ve 'in-künte min-
ḳab-lihî leminel-gâ-filîn (3) 'İẕ ḳâle Yûsufu li-'ebîhi
yê-'ebeti 'innî ra-'eytu 'eḥade ʻaşera kev-kebenv-
veş-şemse vel-ḳamera ra-'eytuhum lî sêcidîn (4)

Yûsuf Sûresi

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكٖيدُوا لَكَ كَيْدًا
اِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبٖينٌ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبٖيكَ
رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوٖيلِ الْاَحَادٖيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ
يَعْقُوبَ كَمَٓا اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ
رَبَّكَ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فٖي يُوسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ
اٰيَاتٌ لِلسَّٓائِلٖينَ ﴿٧﴾ اِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَاَخُوهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبٖينَا مِنَّا وَنَحْنُ
عُصْبَةٌ اِنَّ اَبَانَا لَفٖي ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٨﴾ اُقْتُلُوا يُوسُفَ اَوِ اطْرَحُوهُ
اَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبٖيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا
صَالِحٖينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَٓائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَاَلْقُوهُ
فٖي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلٖينَ
﴿١٠﴾ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ وَاِنَّا لَهُ
لَنَاصِحُونَ ﴿١١﴾ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا لَهُ
لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ اِنّٖي لَيَحْزُنُنٖٓي اَنْ تَذْهَبُوا بِهٖ وَاَخَافُ
اَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا
لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّٓا اِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿١٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

5— Babası, "Yavrucuğum! Rüyanı kardeşlerine anlatma. Sonra sana tuzak kurarlar **(on bir yıldızın yorumu kendileri olduğunu, güneşin annelerine, ay'ın babalarına delâlet ettiğini anlarlar da, sana hased ederler)**. Çünkü şeytan insana açık bir düşmandır". dedi.

6— İşte Rabbin böylece seçecek ve sana rüya tâbirini öğretecek. Hem sana, hem Yakûb ailesine nimetini bundan önce ataların İbrâhim ve İshak'a tamamladığı gibi tamamlayacaktır. Rabbin her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

7— Andolsun ki!, Yûsuf'ta ve kardeşlerinde, soranlara ibret olacak nice âyetler vardır.

8— Hani **(kardeşleri)** aralarında, "Yûsuf ve kardeşi **(Bünyâmin)**, babamıza herhalde bizden daha sevgilidir. Halbuki biz, bir cemaatiz. Doğrusu babamız açık bir yanılma içindedir.

9— Yûsuf'u öldürün! Yahut onu **(uzak)** bir yere atın ki, babanızın yüz vermesi size kalsın! Ondan sonra **(tevbe ederek)** sâlih bir kavim olursunuz!" dediler.

10— İçlerinden biri **(Yahûda)**, "Yûsuf'u öldürmeyin. Onu bir kuyu dibine atın da, bir yolcu kafilesi bulup alsın. Yapacaksanız **(böyle yapın)**!" dedi.

11— **(Vardılar)**, "Ey babamız! Sen neden bize Yûsuf için güvenmiyorsun? Hiç şüphe yok ki biz elbet onun hayrını isteriz!

12— Yarın, onu bizimle beraber gönder de yesin içsin ve gezsin oynasın. Biz onu mutlaka koruyucularız" dediler.

13— Babaları, "Onu götürmeniz, beni cidden üzer. Korkarım ki, siz ondan habersiz bir haldeyken onu kurt yer!" dedi.

14— Onlar, "Yemin olsun ki biz bir topluluk olduğumuz halde onu kurt yerse, o zaman biz hüsrana düşenlerden oluruz!" dediler **(O da Yûsuf'u gönderdi)**.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʻ = ع

Yûsüf

' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

Ḳâle yê-bu-neyye lê teḳ-ṣuṣ ru'yêke ʻalê 'iḣvetike fe-
yekîdû leke keydê! 'İn-neş-şey-ṭâne lil-'insêni ʻadüv-
vum-mubîn (5) Ve keẓê-like yecte-bîke Rabbuke ve
yu-ʻallimuke min-te'-vîlil-'eḥâdîsi ve yutim-mu niʻ-
metehû ʻaley-ke ve ʻalê 'êli-Yeʻ-ḳûbe kemê 'etemmehê
ʻalê 'ebe-vey-ke min-ḳablu 'İbrâ-hîme ve 'İs-ḥâḳ!
'İnne Rabbeke ʻAlîmun Ḥakîm (6) ۞ Leḳad kêne
fî Yû-süfe ve 'iḣ-vetihî 'Êyê-tul-lissê-'ilîn (7) 'İẓ
ḳâlû le-Yûsüfu ve 'eḣûhu 'eḥabbu 'ilê 'ebînê minnê ve
neḥnu ʻuṣbeh! 'İnne 'ebê-nê le-fî ḍalêlim-mubîn (8)
'Uḳ-tulû Yûsufe 'e-viṭraḥû-hu 'erḍany-yeḣlu leküm
vechu 'ebî-küm ve tekû-nû mim-beʻ-dihî ḳav-men-
ṣâliḥîn (9) Ḳâle ḳâ-'ilum-minhum lê teḳ-tulû Yûsufe
ve 'elḳûhu fî ga-yê-betil-cubbi yelteḳiṭ-hu be-ʻḍus-
sey-yêrati 'in-küntum fê-ʻilîn (10) Ḳâlû yê-'ebê-nê mê
leke lê te'-me̊nnê ʻalê Yû-sufe ve 'innê lehû lenêṣıḥûn
(11) 'Er-silhu meʻanê gadeny-yer-teʻ ve yel-ʻab ve
'innê lehû le-ḥâfiẓûn (12) Ḳâle 'innî le-yeḥzunu-nî
'en-teẓ-hebû bihî ve 'eḣâfu 'eny-ye'-külehuẕ-ẕi'bu
ve 'entum ʻanhu gâfi-lûn (13) Ḳâlû le-'in 'ekele-
huẕẕi'bu ve neḥnu ʻuṣbetun 'in-nê 'iẕelle-ḣâ-sirûn (14)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Yûsuf (a.s.) Sûresi

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاَجْمَعُوا اَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ وَاَوْحَيْنَا
اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاؤُ اَبَاهُمْ
عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا اَبَانَا اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا
يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ
كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاؤُ عَلٰى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ
عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهُ
قَالَ يَا بُشْرٰى هٰذَا غُلَامٌ وَاَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ
﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا
فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرٰيهُ مِنْ
مِصْرَ لِامْرَاَتِهِ اَكْرِمِي مَثْوٰيهُ عَسٰى اَنْ يَنْفَعَنَا اَوْ
نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ
وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰى اَمْرِهِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُ
اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

وَرَاوَدَتْهُ

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

15— Ne zaman ki kardeşleri, Yûsuf'u götürdüler ve kuyunun dibine atmaya karar verdiler **(gömleğini çıkardılar ve Yûsuf'u döve döve kuyuya attılar).** Biz de ona şöyle vahy ettik: "Yemin olsun! Sen onlara ileride hiç farkında değillerken bu işlerini haber vereceksin!".

16— Kardeşleri, yatsı vakti ağlayarak babalarına geldiler.

17— Dediler ki: "Ey babamız! Biz gittik yarış ediyorduk. Yûsuf'u da eşyamızın yanında bırakmıştık. Bir de ne görelim, onu kurt yemiş! Şimdi biz ne kadar doğru söylesek de, sen bize inanmazsın!".

18— Gömleğinin üzerinde yalancı bir kan da getirdiler. Babaları, "Hayır! Nefsiniz sizi aldatmış; bir işe sürüklemiş. Ama benim yapacağım iş, güzel bir sabırdır. Söylediklerinize karşı da, yardımına sığınılacak ancak Allah'dır." dedi.

19— Öteden bir kafile gelmiş; sucularını kuyuya göndermişlerdi. Sucu vardı, kovasını sarkıttı, "Ay ... müjde! İşte bir erkek çocuk!" dedi. Ve onu ticaret malı olarak gizlediler. Halbuki Allah, ne yapacaklarını biliyordu **(Yûsuf'un kardeşleri işin farkına varınca, oraya gelerek, "Bu, bizim kaçak kölemizdir." demişlerdi).**

20— Onu değersiz bir fiyatla, birkaç dirheme sattılar. Hakkında rağbetsiz görünüyorlardı.

21— Onu satın alan Mısırlı **(bir vezir)** karısına, "Buna güzel bak! Umulur ki, bize faydası olur. Yahut onu evlât ediniriz." dedi. Böylece Yûsuf'u orada yerleştirdik. Bunu bir de ona rüya tâbirini öğretelim diye yaptık. Allah emrinde galiptir **(yapamayacağı hiçbir şey yoktur).** Ancak insanların çoğu bilmezler.

22— Yûsuf, ergenlik çağına varınca, kendisine **(önce)** hikmet ve ilim verdik. İşte iyilik yapanları biz böyle mükâfatlandırırız.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʿ	= ع

Yûsüf

'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Fe-lemmê ẓehebû bihî ve 'ecme-ʿû 'eny-yec-ʿalûhu
fî ga-yêbetil-cubb; ve 'ev-ḥaynê 'ileyhi letu-nebbi-
'ennehum-bi-'emrihim hêẓê ve hum lê yeş-ʿurûn (15)
Ve cê-'û 'ebêhum ʿişê-'eny-yebkûn (16) Ḱâlû yê-'ebê-
nê 'innê ẓeheb-nê neste-biḱu ve terak-nê Yûsufe ʿinde
metêʿinê fe-'ekele-huẓ-ẓi'b, ve mê 'ente bi-mu'minil-
lenê ve lev künnê ṣâdiḱîn (17) Ve cê-'û ʿalê ḱamîṣıhî
bidemin-keẓib. Ḱâle bel sev-velet leküm 'enfusu-küm
'emrâ. Fe-ṣabrun-cemîl; va-LLâhul-Müste-ʿânu ʿalê
mê teṣı-fûn (18) Ve cê-'et sey-yêratun-fe-'erselû vêri-
dehum fe'edlê delveh. Ḱâle yêbuşrâ hêẓê gulêm!
Ve 'eser-rûhu biḍâ-ʿah! Va-LLâhu ʿalîmum-bimê
yeʿ-melûn (19) Ve şe-ravhu biṡemenim-beħ-sin-derâ-
hime meʿ-dûdeh; ve kênû fîhi minez-zêhi-dîn (20)
Ve ḱâlel-leẓiş-terâhu mim-Mişra limra-'etihî 'ek-
rimî meṡ-vêhu ʿasê 'eny-yenfeʿanê 'ev nette-ħiẓehû
veledê. Ve keẓê-like mekkennê li-Yûsufe fil-'erḍi,
ve linu-ʿallime-hû min-te'-vîlil-'eḥâdîṡ. Va-LLâhu
gâ-libun ʿalê 'emrihî ve lê-kinne 'ekṡe-rannêsi lê yeʿ-
lemûn (21) Ve lemmê belega 'eşud-dehû 'êtey-nêhu
ḥukmenv-ve ʿilmê; ve keẓê-like neczil-Muḥ-sinîn (22)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● Idgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

وَرَاوَدَتْهُ الَّت۪ي هُوَ ف۪ي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِه۪ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَۜ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهُ رَبّ۪ٓي اَحْسَنَ
مَثْوَايَۜ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِه۪ۚ
وَهَمَّ بِهَا لَوْلَٓا اَنْ رَاٰ بُرْهَانَ رَبِّه۪ۜ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ
السُّٓوءَ وَالْفَحْشَٓاءَۜ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَص۪ينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا
الْبَابَ وَقَدَّتْ قَم۪يصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِۜ
قَالَتْ مَا جَزَٓاءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُٓوءًا اِلَّٓا اَنْ يُسْجَنَ اَوْ
عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْن۪ي عَنْ نَفْس۪ي وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِنْ اَهْلِهَاۚ اِنْ كَانَ قَم۪يصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ
﴿٢٦﴾ وَاِنْ كَانَ قَم۪يصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ
﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَاٰ قَم۪يصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّۜ
اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظ۪يمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا
وَاسْتَغْفِر۪ي لِذَنْبِكِۚ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِ۪ٔينَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ
نِسْوَةٌ فِي الْمَد۪ينَةِ امْرَاَتُ الْعَز۪يزِ تُرَاوِدُ فَتٰيهَا عَنْ نَفْسِه۪ۚ
قَدْ شَغَفَهَا حُبًّاۜ اِنَّا لَنَرٰيهَا ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٣٠﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

23— Onun bulunduğu evdeki kadın **(Zeliha),** onun nefsinden murad almak istedi ve kapıları kilitledi ve "Haydi gel, seninim" dedi. Yûsuf, "Allah'a sığınırım! Doğrusu o **(kocan)** benim efendimdir. Bana güzel baktı. Hiç şüphe yoktur ki, zâlimler felâh bulmazlar." dedi.

24— Kadın, cidden ona niyeti bozmuştu. Rabbinin delilini görmeseydi, **(Yûsuf da)** ona meyletmişti .! İşte biz, ondan fenalığı ve fuhşu gidermek için böyle yaptık. Çünkü o, ihlâsa erdirilmiş kullarımızdandı.

25— İkisi de kapıya koştular. Kadın, onun gömleğini arkadan yırttı. Ve kapının yanında kadının beyine rast geldiler. Kadın, "Senin hanımına kötülük yapmak isteyenin cezası, zindana atılmaktan veya acıklı bir azaptan başka ne olabilir?" dedi.

26— **(Yûsuf),** "O, kendisi benim nefsimden murad almak istedi" dedi. Onun akrabasından bir şâhid de, şöyle şâhidlik etti: "Eğer Yûsuf'un gömleği önden yırtılmışsa, kadın doğru söylemiştir, bu yalancılardandır.

27— Yok, eğer gömleği arkadan yırtılmışsa, kadın yalan söylemiş, bu doğru konuşanlardandır".

28— **(Zeliha'nın kocası,Yûsuf'un gömleğinin)** arkadan yırtıldığını görünce,"Anlaşıldı, bu **(söylediğin sözler),** siz kadınların hilelerindendir. Gerçekten sizin hileniz çok büyüktür!" dedi. **(Sonra Yûsuf'a dönerek):**

29— "Yûsuf! Sen bundan **(bu olayı söylemekten)** vazgeç! **(Ey kadın)** sen de günahına tevbe et! Çünkü sen büyük günahkârlardan oldun!" dedi.

30— Şehirde birtakım kadınlar da, "Vezirin karısı, delikanlısının nefsinden murad istiyormuş, onun aşkı, yüreğinin zarına işlemiş. Doğrusu biz, onu açık bir sapıklıkta görüyoruz!" dediler.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع

Yûsüf

'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve râ-vedet-hulletî huve fî bey-tihê ʻan-nefsi-hî ve galle-k̇atil-'ebvêbe ve k̇âlet hey-te lek! K̇âle me-ʻâẓe-LLâhi 'innehû rabbî 'eḥsene meṡ-vêy! 'İnnehû lê yufliḥuẓ-ẓâli-mûn (23) Ve lek̇ad hem-met bih; ve hemme bihê levlê 'erra-'ê burhêne Rabbih; Keẓê-like lineṣ-rife ʻanhus-sû'e vel-feḥ-şê'; 'innehû min ʻibêdinel-Muḣ-leṣîn (24) Veste-bek̇al-bêbe ve k̇addet k̇amî-ṣahû min-düburinv-ve 'elfe-yê seyyidehê ledel-bêb. K̇âlet mê cezê-'u men 'erâde bi-'ehlike sû-'en 'illê 'eny-yus-cene 'ev ʻaẓê-bun 'elîm (25) K̇âle hiye râ-vedetnî ʻan-nefsî ve şehide şêhidüm-min 'ehlihê; 'in-kêne k̇amî-ṣuhû k̇udde min-k̇ubulin-feṣadek̇at ve huve minelkêẓi-bîn (26) Ve 'in-kêne k̇amî-ṣuhû k̇udde min-düburin-fekeẓebet ve huve mineṣ-ṣâdi-k̇în (27) Felemmê ra-'ê k̇amîṣahû k̇udde min-düburin-k̇âle 'innehû min-keydi-künne! 'İnne keyde-künne ʻaẕîm (28) Yû-sufu 'eʻ-riḍ ʻan hêẓê, vesteg-firî liẕembiki 'inneki künti minel-ḣâṭi-'în (29) Ve k̇âle nis-vetun-fil-Medî-netimra-'etul-ʻAzîzi turâvidü fetêhê ʻan-nefsih; k̇ad şegafe-hê ḥubbê; 'innê lenerâ-hê fî ḍalêlim-mubîn (30)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ
مِنْهُنَّ سِكّ۪يناً وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّۚ فَلَمَّا رَاَيْنَهُٓ اَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ
اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَراًۜ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا مَلَكٌ كَر۪يمٌ
﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذ۪ي لُمْتُنَّن۪ي ف۪يهِۜ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِه۪
فَاسْتَعْصَمَۜ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَٓا اٰمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوناً
مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَن۪ٓي اِلَيْهِۚ
وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنّ۪ي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِنَ الْجَاهِل۪ينَ
﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّۜ اِنَّهُ هُوَ السَّم۪يعُ
الْعَل۪يمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ
حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِۜ قَالَ اَحَدُهُمَٓا
اِنّ۪ٓي اَرٰين۪ٓي اَعْصِرُ خَمْراًۚ وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنّ۪ٓي اَرٰين۪ٓي اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْس۪ي
خُبْزاً تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُۜ نَبِّئْنَا بِتَاْو۪يلِه۪ۚ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِن۪ينَ
﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَاْت۪يكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِه۪ٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْو۪يلِه۪
قَبْلَ اَنْ يَاْتِيَكُمَاۜ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَن۪ي رَبّ۪يۜ اِنّ۪ي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

31— **(Zeliha),** şehirdeki kadınların gizliden gizliye dedikodu yaptıklarını işitince, onlara **(davetçi)** gönderdi. Onlar için yaslanacak bir yer **(ayrıca bir sofra)** hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. Yûsuf'a da, "Çık karşılarına!" dedi. Kadınlar onu görünce **(gözlerinde)** çok büyüttüler ve **(şaşkınlıklarından)** ellerini doğradılar. "Hâşâ Allah için! Bu, bir beşer değildir. Bu, ancak şerefli bir melektir!" dediler.

32— **(Zeliha),** "İşte bu gördüğünüz, kendisi hakkında beni ayıbladığınız kimsedir. Yemin ederim ki, ben bunun nefsinden murad almak istedim de o, iffet göstererek yanaşmadı. Yine yemin ederim ki, eğer emrimi yapmazsa, mutlaka zindana atılacak ve mutlaka zelillerden olacaktır!" dedi **(kadınlar Yûsuf'a, "Hanımına itaat et!" demişler).**

33— Yûsuf, "Yâ Rabbi! Zindan bana bunların davet ettikleri işten daha sevimlidir. Eğer bu kadınların tuzağını benden uzaklaştırmazsan, ben onlara meylederim ve cahillerden olurum." dedi.

34— Bunun üzerine Rabbi, duasını kabul buyurdu da, kadınların tuzağını ondan uzaklaştırdı. Çünkü Allah, işiten ve her şeyi bilenin tâ kendisidir.

35— Sonra **(vezir ve ailesi, Yûsuf'un beraetini gösteren)** bunca delilleri gördükleri halde, onu bir müddet zindana atmayı uygun gördüler **(ve attılar).**

36— Onunla beraber, zindana iki delikanlı daha girdi. Onlardan biri, "Ben, rüyamda kendimi şarap sıkarken görüyorum." dedi. Öteki de, "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşırken görüyorum. Ondan kuşlar yiyor. Bize bunun tâbirlerini haber ver. Çünkü biz, seni iyilik edenlerden görüyoruz." dedi.

37— Yûsuf şöyle dedi: "Size **(rüyanızda)** rızık olarak hiçbir yemek gelmiyor ki, daha gelmeden önce ben size onun te'vilini yapmış olmayayım. Bu, Rabbimin bana öğrettiği ilimlerdendir. Çünkü ben, Allah'a inanmayan ve topyekûn âhireti inkâr eden bir kavmin dinini terk ettim.

وَاتَّبَعْتُ

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʻ = ع

Yûsüf

' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Felemmê semi-ʻat bimekrihinne 'er-selet 'iley-hinne ve 'eʻ-tedet le-hunne mutteke-'env-ve 'êtet külle vêḥide-timmin-hunne sikkî-nenv-ve ḳâletiḣruc ʻaley-hinn. Fe-lemmê ra'eynehû 'ekber-nehû ve ḳaṭṭaʻ-ne 'eydiye-hunne ve ḳulne ḥâşe li-LLêhi mê hêẓê beşerâ! 'İn hê-ẓê 'illê melekün-kerîm (31) Ḳâlet feẓê-likünnel-leẓî lum-tunnenî fîh! Ve leḳad râvettu-hû ʻan-nefsihî festeʻṣam! Ve le-'illem yef-ʻal mê 'êmuru-hû le-yus-cenenne ve le-yekû-nem-mineṣ-ṣâgırîn (32) Ḳâle Rabbis-si-cnu 'eḥabbu 'i-leyye mimmê yed-ʻûnenî 'ileyh; ve 'illê teṣrif ʻannî key-de-hunne 'eṣbu 'ileyhinne ve 'eküm-minel-cê-hilîn (33) Feste-cêbe lehû Rab-buhû feṣarafe ʻanhu keyde-hunn; 'innehû Huves-Semî-ʻul-ʻAlîm (34) Sümme bedê lehum-mim-beʻdi mê ra-'e-vul-'Êyêti le-yescu-nunnehû ḥattê ḥîn (35) Ve deḣale me-ʻahus-sicne fete-yên. Ḳâle 'eḥadühu-mê 'innî 'erâ-nî 'eʻ-ṣıru ḣamrâ. Ve ḳâlel-'êḣaru 'innî 'erâ-nî 'eḥmilu fevḳa ra'sî ḣub-zen-te'küluṭ-ṭayru minh. Nebbi'-nê bite'-vîlih; 'innê nerâke minel-Muḥ-sinîn (36) Ḳâle lê ye'-tî-kümê ṭaʻâmun-turze-ḳâni-hî 'illê nebbe'-tukümê bite'-vîlihî ḳable 'eny-ye'-tiye-kümê; ẓêli-kümê mimmê ʻalle-menî Rabbî. 'İnnî teraktu millete ḳavmil-lêyu'-mi-nûne bi-LLêhi ve hum-bil-'Êḣi-rati hum kêfi-rûn (37)

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَاۤئِي اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَؕ مَا كَانَ
لَنَاۤ اَنْ نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍؕ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾
يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُؕ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهٖۤ اِلَّاۤ اَسْمَاۤءً سَمَّيْتُمُوهَاۤ اَنْتُمْ
وَاٰبَاۤؤُكُمْ مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِؕ اَمَرَ اَلَّا
تَعْبُدُوۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُؕ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّاۤ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَاَمَّا
الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَاْسِهٖؕ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِي
فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِؕ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ اَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا
اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَؗ فَاَنْسٰيهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ
فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَؕ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّي اَرٰى سَبْعَ
بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ
سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍؕ يَاۤ اَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُونِي
فِي رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

38— Atalarım İbrâhim, İshak ve Yakûb'un dinine uydum. Bizim, Allah'a ortak koşmamız olacak şey değildir. Bu, bize ve insanlara Allah'ın bir lütfudur. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

39— Ey zindan arkadaşlarım! Ayrı ayrı birçok ilâhlar mı daha hayırlıdır, yoksa hepsine galip ve hâkim olan bir Allah mı?

40— Sizin O'nu bırakıp taptığınız şeyler, birtakım kuru isimlerden ibarettir ki, onları siz ve atalarınız takmışsınızdır. Yoksa Allah, onlara hiçbir burhan **(delil)** indirmemiştir. Hüküm ancak Allah'ındır. O, yalnız kendisine kulluk etmenizi emir buyurmuştur. İşte doğru ve sabit din budur! Ama insanların çoğu bilmezler.

41— Ey zindan arkadaşlarım! Gelelim rüyalarınıza: Biriniz efendisine yine şarap sunacak. Diğeri de asılacak ve kuşlar başından yiyecek. İşte fetvasını istediğiniz iş hallolundu!".

42— **(Yûsuf)**, bunlardan kurtulacağını bildiği delikanlıya, "Efendinin yanında beni an!" dedi. Ama şeytan, efendisine anmayı ona unutturdu da, Yûsuf senelerce zindanda kaldı.

43— Mısır hükümdarı **(günün birinde)** şöyle demişti: "Rüyamda gördüm ki yedi semiz ineği, yedi zayıf inek yiyor ve yedi yeşil başağı, diğer yedi kuru başak **(sarmış)**. Ey ileri gelenler! Rüya tâbir ediyorsanız, bana bu rüyamı halledin".

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع

Yûsüf

'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أَو
ve	= وَ
'ey	= أَي
yê	= يا

Vettebeʻ-tu Millete 'êbê-'î 'İbrâ-hîme ve 'İsḥâḳa ve
Yeʻ-ḳûb; mê kêne lenê 'en-nuşrike bi-LLêhi min-
şey'; ẓêlike min-feḍ-li-LLêhi ʻaley-nê ve ʻalen-nêsi
ve lêkinne 'ekṡe-rannêsi lê yeşkürûn (38) Yê-ṣâḥibe-
yissicni 'e'erbê-bum-muteferri-ḳûne ḣayrun 'emi-
LLê-hul-Vêḥi-dül-Ḳah-hêr (39) Mê teʻ-budûne min-
dûnihî 'illê 'esmê-'en-semmey-tumû-hê 'entum ve
'êbê-'uküm-mê 'enzela-LLâhu bihê min-sulṭân; 'inil-
Ḥukmu 'illê li-LLêh; 'emera 'ellê teʻ-budû 'illê 'iy-yêh;
ẓêliked-Dînul-Ḳayyimu ve lêkinne 'ekṡeran-nêsi lê
yeʻlemûn (40) Yê-ṣâḥibe-yissicni 'em-mê 'eḥadü-kümê
fe-yesḳî rabbehû ḣamrâ; ve 'em-mel-'êḣaru fe-yuṣlebu
fete'-külut-ṭayru mir-ra'sih. Ḳuḍi-yel-'emrulleẓî fîhi
testef-ti-yên (41) Ve ḳâle lilleẓî ẓanne 'ennehû nêcim-
min-humeẓ-kürnî ʻinde rabbik. Fe-'ensêhuş-Şey-ṭânu
ẓikra rabbihî felebiṡe fis-sicni biḍ-ʻa sinîn (42) Ve
ḳâlel-melikü 'innî 'erâ seb-ʻa beḳarâtin-simêniny-ye'-
külühunne seb-ʻun ʻicêfunv-ve seb-ʻa sümbu-lêtin
ḣuḍrinv-ve 'uḣara yêbisêt. Yê-'eyyuhel-mele-'u 'ef-
tûnî fî ru'-yêye 'in-küntum lir-ru'-yê teʻ-burûn (43)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

قَالُٓوا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْو۪يلِ الْاَحْلَامِ بِعَالِم۪ينَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ الَّذ۪ي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا۬ اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْو۪يلِه۪
فَاَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ اَيُّهَا الصِّدّ۪يقُ اَفْتِنَا ف۪ي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍۙ لَعَلّ۪ٓي
اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِن۪ينَ دَاَبًاۚ
فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ ف۪ي سُنْبُلِه۪ٓ اِلَّا قَل۪يلًا مِمَّا تَاْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَاْت۪ي
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَاْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَل۪يلًا مِمَّا
تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَاْت۪ي مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ ف۪يهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَف۪يهِ
يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُون۪ي بِه۪ۚ فَلَمَّا جَٓاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ
اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الّٰت۪ي قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّۜ اِنَّ
رَبّ۪ي بِكَيْدِهِنَّ عَل۪يمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ
عَنْ نَفْسِه۪ۜ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُٓوءٍۜ قَالَتِ
امْرَاَتُ الْعَز۪يزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ الْحَقُّۘ اَنَا۬ رَاوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِه۪ وَاِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنّ۪ي
لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْد۪ي كَيْدَ الْخَٓائِن۪ينَ ﴿٥٢﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَمَٓا اُبَرِّئُ

44— Onlar, "Bu gördüklerin karmakarışık hayallerdir. Biz böyle düşlerin tâbirini bilici kimseler değiliz" dediler.

45— O iki **(delikanlı)**dan kurtulanı, uzun bir zaman sonra **(Yûsuf'u)** hatırladı da, dedi ki: "Ben, size onun tâbirini haber veririm. Hemen beni gönderin!". **(Delikanlı hükümdarın izni ile zindana gitti ve Yûsuf'la görüşerek dedi ki):**

46— "Yûsuf! Ey doğru sözlü, bize şunu hallet: Yedi semiz ineği, yedi zayıf inek yiyor ve yedi yeşil başağı, diğer yedi kuru başak sarmış! Umarım ki **(beni gönderen)** insanlara **(uygun cevapla)** dönerim de, belki bunların tâbirini öğrenirler".

47— Yûsuf şöyle dedi: "Yedi sene âdetiniz üzere ziraat yapın. Biçtiklerinizi **(bozulmamak için)** başaklarında bırakın. Yalnız yiyeceğiniz kadar az bir miktarını döğün!

48— Sonra, bunun arkasından yedi kurak **(yıl)** gelecek. **(Tohumluk için)** saklayacağınız az bir miktar hariç olmak üzere, önceden biriktirdiklerinizi yeyip götürecek.

49— Sonra bunun arkasından da bir yıl gelecek ki, onda insanlar sıkıntıdan kurtarılacak ve **(üzüm gibi mahsulleri)** sıkıp faydalanacaklar".

50— Hükümdar, "Yûsuf'u bana getirin!" dedi. Bunun üzerine kendisine elçi gelince, Yûsuf ona şunu söyledi: "Efendine dön de, o ellerini doğrayan kadınların hali neymiş bir sor! Şüphesiz Rabbim, onların hilelerini çok iyi bilir!".

51— Hükümdar **(kadınlara sordu)**, "Yûsuf'un nefsinden murad almak istediğiniz vakit maksadınız neydi?" dedi. Kadınlar, "Hâşâ! Allah için, biz onun aleyhinde bir fenalık bilmiyoruz!" dediler. Vezirin karısı **(Zeliha)**, "Şimdi hak meydana çıktı. Ben onun nefsinden murat almak istedim. O ise, hakikaten doğru söyleyenlerdendir." dedi. **52**— Yûsuf şöyle dedi: "Bu **(itirafa gerek duyuşum)**, şunun içindi: **(Vezirin)** yokluğunda hakikaten benim kendisine hâinlik yapmadığımı ve Allah'ın hakikaten hâinlerin hilesini başarıya ulaştıramayacağını bilmesi içindi.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع

Yûsüf

' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ḳâlû 'eḍ-gâṡü 'eḥlêm; Ve mê neḥnu bi-te'vîlil-
'eḥlêmi bi-ʿâlimîn (44) Ve ḳâlel-leẓî necê min-humê
vedde-kera beʿ-de 'ümmetin 'ene 'unebbi-'üküm-bi-
te'vîlihî fe-'ersi-lûn (45) Yûsufu 'eyyu-heş-Ṣıddîḳu
'eftinê fî seb-ʿi beḳarâtin-simê-niny-ye'külu-hunne
seb-ʿun ʿicêfunv-ve seb-ʿi sümbu-lêtin ḣuḍ-rinv-ve
'uḣara yê-bisêtil-le-ʿal-lî 'erciʿu 'ilen-nêsi le-ʿallehum
yeʿlemûn (46) Ḳâle tezra-ʿûne seb-ʿa sinîne de-'ebê;
femê ḥaṣattum feẓerûhu fî sümbu-lihî 'illê ḳalîlem-
mimmê te'külûn (47) Ṡümme ye'-tî mim-beʿdi
ẓêlike seb-ʿun-şidê-düny-ye'külne mê ḳaddem-tum
lehunne 'illê ḳalîlem-mimmê tuḥṣınûn (48) Ṡümme
ye'-tî mim-beʿḍi ẓêlike ʿâmun-fîhi yugâ-ṡünnêsü
ve fîhi yeʿ-ṣırûn (49) Ve ḳâlel-melikü'-tûnî bih.
Felem-mê cê-'e-hurrasûlu ḳâlerciʿ 'ilê rabbi-ke fes-
'elhu mê bêlun-nisvetil-lêtî ḳaṭṭaʿ-ne 'eydi-yehunn?
'İnne Rabbî bi-key-di-hinne ʿAlîm (50) Ḳâle mê
ḣaṭ-bukünne 'iẓ râ-vettunne Yûsufe ʿan-nefsih?
Ḳulne Ḥâşe li-LLêhi mê ʿalim-nê ʿaleyhi min-
sû'! Ḳâle-timra-'etul-ʿAzîzil-'êne ḥaṣ-ḥaṣal-ḥaḳḳ;
'ene râvet-tuhû ʿan-nef-sihî ve 'innehû lemineṣ-
Ṣâdiḳîn (51) Ẓêlike li-yeʿ-leme 'ennî lem 'eḣun-hu
bil-gay-bi ve 'enne-LLâhe lê yehdî key-delḣâ-'inîn (52)

4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

وَمَٓا اُبَرِّئُ نَفْس۪يۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّٓوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبّ۪يۜ اِنَّ رَبّ۪ي
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُون۪ي بِه۪ٓ اَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْس۪يۚ
فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَك۪ينٌ اَم۪ينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ اجْعَلْن۪ي
عَلٰى خَزَٓائِنِ الْاَرْضِۚ اِنّ۪ي حَف۪يظٌ عَل۪يمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
فِي الْاَرْضِۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَٓاءُۜ نُص۪يبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ
نَشَٓاءُ وَلَا نُض۪يعُ اَجْرَ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٥٦﴾ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ
لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَٓاءَ اِخْوَةُ يُوسُفَ
فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ
بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُون۪ي بِاَخٍ لَكُمْ مِنْ اَب۪يكُمْۚ اَلَا تَرَوْنَ اَنّ۪ٓي
اُو۫فِي الْكَيْلَ وَاَنَا۠ خَيْرُ الْمُنْزِل۪ينَ ﴿٥٩﴾ فَاِنْ لَمْ تَأْتُون۪ي بِه۪ فَلَا كَيْلَ
لَكُمْ عِنْد۪ي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا
لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ ف۪ي رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَٓا اِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُٓوا اِلٰٓى اَب۪يهِمْ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
فَاَرْسِلْ مَعَنَٓا اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

53— Ben nefsimi temize de çıkarmıyorum. Çünkü nefis, gerçekten kötülüğü çok emreder. Ancak Rabbimin, esirgediği müstesna! Çünkü Rabbim, çok bağışlayıcı; çok merhametlidir".

54— Hükümdar, "Onu bana getirin. Onu kendime has bir **(müşavir)** edeceğim!" dedi. Sonra Yûsuf'la konuşunca, "Sen bugün, bizim yanımızda önemli bir mevki sahibisin; eminsin." dedi.

55— Yûsuf, "Beni bu yerin **(Mısır'ın)** hazineleri üzerine memur tayin et. Çünkü ben, iyi korur; iyi bilirim." dedi.

56— İşte Yûsuf'u bu suretle o yere yerleştirdik. Neresinde isterse oturuyordu. Biz, rahmetimizi dilediğimiz kimseye veririz. İyilik edenlerin mükâfatını da zayi etmeyiz.

57— Ama iman edip takvâ yolunu tutanlar için elbette ahiret mükâfatı daha hayırlıdır **(derken kıtlık seneleri geldi. Kıtlık Ken'an ile Şam'da da zuhur etti).**

58— Bir de Yûsuf'un kardeşleri çıkageldiler ve yanına girdiler. **(Yusuf)** derhal onları tanıdı. Onlarsa kendisini tanımıyorlardı.

59— Yûsuf, onların bütün zahire yüklerini hazırlayınca, "Bana baba bir erkek kardeşinizi **(Bünyâmin'i)** getirin! Görmüyor musunuz ben ölçeği tam ölçüyorum ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım!

60—Eğer onu bana getirmezseniz, artık benim yanımda size bir ölçek dahi yok ve bana **(boşuna)** yaklaşmayın!" dedi.

61— Kardeşleri, "Onu babasından istemeye çalışırız ve herhalde başarırız!" dediler.

62— Yûsuf uşaklarına, "Bunların sermayelerini yüklerinin içine koyun. Olur ki, ailelerine döndükleri vakit, farkına varırlar da yine gelirler." dedi.

63— Bu suretle babalarına döndükleri vakit, şöyle dediler: "Ey babamız! **(Eğer kardeşimizi göndermezsen)** bizden ölçek men edildi **(zahire verilmeyecek).** Hemen kardeşimizi bizimle beraber gönder ki, ölçüp zahire alalım. Biz, onu muhakkak koruruz!".

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
z̤	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع

Yûsüf

'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِـ (كسرة)
u, ü	ـُـ (ضمة)
e, a	ـَـ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

۞ Ve mê 'uberri-'u nefsî; 'innen-nefse le-'em-
mêratum-bis-sû-'i 'illê mê raḥime Rabbî; 'inne Rabbî
Gafû-rur-Raḥîm (53) Ve k̇âlel-melikü'-tûnî bihî 'esteḣ-
liş-hu linef-sî. Felemmê kel-lemehû k̇âle 'innekel-
yevme ledey-nê mekî-nun 'emîn (54) K̇âlec-ʻalnî ʻalê
Ḣazê-'inil-'erḍ; 'innî ḥafîz̤un ʻalîm (55) Ve keẓêlike
mekkennê li-Yûsufe fil-'erḍi yete-bev-ve-'u min-hê
ḥayṡü yeşê'. Nuṣîbu bi-Raḥ-metinê men-neşê-'u ve
lê nuḍî-ʻu 'ecral-Muḥ-sinîn (56) Ve le-'ecrul-'Êḣirati
ḣayrul-lille-ẓîne 'êmenû ve kênû yettek̇ûn (57) Ve
cê-'e 'iḣvetu Yûsufe fedeḣalû ʻaleyhi feʻarafehum ve
hum lehû munkirûn (58) Ve lemmê cehhe-ze-hum-
bi-cehê-zihim k̇âle'-tûnî bi'eḣil-leküm-min 'ebîküm;
'elê teravne 'ennî 'ûfil-keyle ve 'ene ḣay-rul-munzi-lîn
(59) Fe-'illem te'-tûnî bihî felê keyle leküm ʻindî ve lê
tek̇ra-bûn (60) K̇âlû senu-râvidü ʻanhu 'ebêhu ve 'innê
lefêʻilûn (61) Ve k̇âle lifit-yênihic-ʻalû biḍâ-ʻatehum fî
riḥâ-lihim leʻallehum yeʻ-rifû-nehê 'iẓenk̇a-lebû 'ilê
'ehlihim leʻallehum yerci-ʻûn (62) Felemmê race-ʻû 'ilê
'ebîhim k̇âlû yê-'ebênê muni-ʻa minnel-keylu fe-'ersil
me-ʻanê 'eḣâ-nê nek-tel ve 'innê lehû leḥâ-fiz̤ûn (63)

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَٓا اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخ۪يهِ
مِنْ قَبْلُۜ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظاًۖ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِم۪ينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا
فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْۜ قَالُوا يَٓا اَبَانَا
مَا نَبْغ۪يۜ هٰذِه۪ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَاۚ وَنَم۪يرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَع۪يرٍۜ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَس۪يرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ
اُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُونِ مَوْثِقاً مِنَ اللّٰهِ لَتَأْتُنَّن۪ي بِه۪ٓ
اِلَّٓا اَنْ يُحَاطَ بِكُمْۚ فَلَمَّٓا اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ
وَك۪يلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنْ اَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍۜ وَمَٓا اُغْن۪ي عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ اِنِ
الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِۜ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُۚ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوهُمْۜ مَا كَانَ يُغْن۪ي
عَنْهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً ف۪ي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضٰيهَاۜ
وَاِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنّ۪ٓي
اَنَا۬ اَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

فَلَمَّا

64— Babaları dedi ki: "Hiç ben onu size inanır mıyım? Ya bundan önce kardeşini inandığım gibi olursa!.. **(Siz de ona yapacağınızı yaptınız).** Ama Allah en hayırlı koruyucudur. Hem O, merhametlilerin en merhametlisidir.

65— Derken eşyalarını açınca, sermayelerini kendilerine iade edilmiş buldular. "Ey babamız! Daha ne isteriz! İşte sermayemiz de bize iade olunmuş! Yine ailemize erzak getiririz, kardeşimizi de muhafaza ederiz. Hem bir deve yükü fazla alırız ki, bu **(defaki aldığımız)** az bir ölçektir **(ihtiyacımıza yetmez)**" dediler.

66— Babaları, "Onu sizinle aslâ gönderemem. Meğer ki etrafınız **—(ölümle)** kuşatılmadıkça —mutlaka onu bana getireceğinize dair Allah'dan sağlam bir yemin veresiniz!" dedi. Ne zaman babalarına yeminlerini verdiler. Babaları, "Allah söylediklerimize karşı vekil **(şâhid)**dir" dedi **(ve Bünyâmin'i onlarla beraber gönderdi).**

67— "Ey oğullarım! **(Mısır'a)** bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin! **(Ki size nazar değmesin).** Mamafih ne yapsam, Allah **(dan gelen)** hiçbir şeyi sizden uzaklaştıramam. Hüküm ancak Allah'ındır. Ben, ancak O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnız O'na güvenmelidirler!" dedi.

68— Ne zaman ki babalarının emrettiği yerden şehre girdiler. Bu Allah'ın onlara takdir ettiğinden hiçbir şeyi önleyemezdi. Ancak Yakûb'un nefsindeki bir haceti yerine getirmişti **(bu hacet, oğullarına nazar değmemesini istemesiydi).** Şüphesiz Yakûb, bir ilim sahibiydi. Çünkü biz ona öğretmiştik. Lâkin insanların çoğu **(Allah'ın ilhamını)** bilmezler.

69— Yûsuf'un huzuruna girdikleri vakit, Yûsuf kardeşini yanına aldı ve "Ben, **(evet)** ben, senin kardeşinim. Sen onların bize yaptıklarına kederlenme!" dedi **(Onlara bir şey söylememesini tenbih etti ve bir bahaneyle onu kendi yanında bırakacağını söyledi).**

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع

Yûsüf

'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ḱâle hel 'ê-menuküm ʻaleyhi 'illê kemê 'emintuküm ʻalê 'eħîhi min-ḱabl? Fe-LLâhu ħay-run ḥâfiẓâ, ve Huve 'Erḥamur-râḥimîn (64) Ve lemmê feteḥû metê-ʻahum vecedû biḍâ-ʻatehum ruddet 'ileyhim. Ḱâlû yê-'ebênê mê nebgî? Hê-ẓihî biḍâ-ʻatunê ruddet 'ileynê; ve nemîru 'ehlenê ve neḥfeẕu 'eħâ-nê ve nezdêdü keyle be-ʻîr. Ẓêlike keyluny-yesîr (65) Ḱâle len 'ur-silehû meʻaküm ḥattê tu'tûni mevṡiḱam-mine-LLêhi lete'-tunne-nî bihî 'illê 'eny-yuḥâṭa biküm. Felemmê 'êtev-hu mevṡiḱa-hum ḱâle-LLâhu ʻalê mê neḱûlu Vekîl (66) Ve ḱâle yê-be-niyye lê ted-ħulû mim-bêbinv-vêḥidinv-ved-ħulû min 'ebvêbim-mute-ferriḱah. Ve mê 'ugnî ʻanküm-mine-LLâhi min-şey'; 'inil-ḥukmu 'illê li-LLêh; ʻaleyhi te-vek-kelt; ve ʻaleyhi felyete-vek-kelil-Mute-vekkilûn (67) Ve lemmê deħalû min ḥayṡü 'emerahum 'ebûhum; mê kêne yugnî ʻanhum-mine-LLâhi min-şey-'in 'illê ḥâceten-fî nefsi Yeʻ-ḱûbe ḱaḍâhê. Ve 'innehû leẕû ʻilmil-limê ʻallem-nêhu ve lêkinne 'ekṡeran-nêsi lê yeʻlemûn (68) Ve lemmê de-ħalû ʻalê Yûsufe 'ê-vê 'ileyhi 'eħâhu ḱâle 'innî 'ene 'eħûke felê tebte-'is bimê kênû yeʻ-melûn (69)

Yûsuf Sûresi

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا
عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ
جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا
فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ
وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا
مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ
لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا إِنْ
يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ
فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

70— Yûsuf, onların zahire yüklerini hazırlayınca, su kabını kardeşinin yüküne koydu. Sonra da **(arkalarından)** bir dellal şöyle bağırdı: "Ey kafile! Muhakkak siz hırsızlarsınız!".

71— Kardeşler dönüp, "Ne arıyorsunuz?" dediler.

72— Onlar, "Hükümdarın su kabını kaybettik **(altından yapılmış mücevherâtla işlenmişti).** Onu getirene bir deve yükü bahşiş var. Ben de buna kefilim!" dediler.

73— Kardeşler, "Vallâhi pekâlâ bilirsiniz ki, biz buraya fesad çıkarmak için gelmedik, hırsız da değiliz!" dediler.

74— "Şayet yalancı çıkarsanız, hırsızın cezası nedir?" dediler.

75— Kardeşler, "Kimin yükünde çıkarsa, cezası o kimsedir **(köle olarak alınır).** Biz zalimlere böyle ceza veririz!" dediler.

76— Bunun üzerine **(Yûsuf),** aramaya kardeşinin kabından önce diğerlerinin kaplarından başladı. Sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte biz, Yûsuf'a böyle bir tedbir öğrettik, yoksa hükümdarın dininde **(kanunlarında)** kardeşini almasına çare yoktu. Meğer ki Allah dilemiş ola! Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz ve her ilim sahibinden üstün bir ilim sahibi vardır.

77— Kardeşleri, "Eğer Bünyâmin çalmışsa, daha önce onun bir kardeşi de çalmıştı." dediler. Yûsuf bu sözleri içine attı, onlara belli etmedi **(içinden),** "Siz daha kötü mevkidesiniz **(çünkü babamdan beni aşırdınız!).** İsnat ettiğiniz şeyleri Allah daha iyi bilir." dedi.

78— Kardeşleri, "Ey vezir! Emin ol ki, bunun çok ihtiyar bir babası var **(bununla teselli bulur).** Onun yerine bizim birimizi al! Doğrusu biz seni iyilik edenlerden görüyoruz!" dediler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̈	= ق
ʻ	= ع

Yûsüf

'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Felemmê cehhe-zehum-bicehêzi-him ce-ʻales-sik̈â-
yete fî raḥli 'eħîhi ṡümme 'eẓẓene Mu-'eẓẓinun
'eyye-tuhel-ʻîru 'innekûm lesê-ri-k̈ûn (70) K̇âlû
ve 'ek̈belû ʻaleyhim-mêẓê tef-k̈idûn (71) K̇âlû nef-
k̈idü ṣuvê-ʻalmeliki ve limen-cê-'e bihî ḥimlu be-
ʻîrinv-ve 'ene bihî ze-ʻîm (72) K̇âlû ta-LLâhi lek̈ad
ʻalimtum-mê ci'nê linufside fil-'erḍi ve mê künnê
sêri-k̈în (73) K̇âlû femê cezê-'uhû 'in-küntum kêẓibîn
(74) K̇âlû cezê'u-hû menv-vu-cide fî raḥlihî fehuve
cezê-'uh. Keẓêlike necziẓ-ẓâlimîn (75) Febede-'e bi-
'ev-ʻiyetihim k̈able vi-ʻâ-'i 'eħîhi ṡümmesteħ-racehê
minv-vi-ʻâ-'i 'eħîh. Keẓêlike kid-nê li-Yûsuf. Mê kêne
liye'-ħuẓe 'eħâhu fî dînil-meliki 'illê 'eny-yeşê-'e-
LLêh. Nerfe-ʻu dera-cêtim-men-neşê', ve fevk̈a külli
ẓî-ʻilmin ʻAlîm (76) ۞ K̇âlû 'iny-yes-rik̈ fek̈ad serak̈a
'eħul-lehû min-k̈abl. Fe-'eserra-hê Yûsufu fî nefsihî
ve lem yubdi-hê lehum. K̇âle 'entum şerrum-mekênê;
va-LLâhu 'eʻ-lemu bimê teṣı-fûn (77) K̇âlû yê-'eyyu-
hel-ʻAzîzu 'inne le-hû 'eben-şeyħan-kebîran-feħuẓ
'eḥadenê mekêneh; 'innê nerâke minel-Muḥsi-nîn (78)

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُۙ
اِنَّٓا اِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّاۜ
قَالَ كَبٖيرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُٓوا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ
مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فٖي يُوسُفَۚ فَلَنْ اَبْرَحَ
الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لٖٓي اَبٖٓي اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لٖيۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمٖينَ
﴿٨٠﴾ اِرْجِعُٓوا اِلٰٓى اَبٖيكُمْ فَقُولُوا يَٓا اَبَانَٓا اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَۚ
وَمَا شَهِدْنَٓا اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظٖينَ
﴿٨١﴾ وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتٖي كُنَّا فٖيهَا وَالْعٖيرَ الَّتٖٓي اَقْبَلْنَا
فٖيهَاۜ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ
اَمْرًاۜ فَصَبْرٌ جَمٖيلٌۜ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَاْتِيَنٖي بِهِمْ جَمٖيعًاۜ
اِنَّهُ هُوَ الْعَلٖيمُ الْحَكٖيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَٓا اَسَفٰى
عَلٰى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظٖيمٌ
﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتّٰى تَكُونَ حَرَضًا
اَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكٖينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ اِنَّمَٓا اَشْكُوا بَثّٖي
وَحُزْنٖٓي اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

يَا بَنِيَّ

79— Yûsuf, "Allah saklasın! Biz, malımızı kimin yanında bulmuşsak ancak onu alırız. Yoksa haksızlık etmiş oluruz!" dedi.

80— Ondan ümitlerini kesince, fısıldaşarak bir kenara çekildiler. Büyükleri dedi ki: "Babanızın sizden Allah adına sağlam söz aldığını, bundan önce de Yûsuf hakkında ettiğiniz kusuru bilmiyor musunuz? Artık ben, tâ babam izin verinceye veya Allah hakkımda bir hüküm tâyin edinceye kadar, aslâ buradan ayrılmam! O, hâkimlerin en hayırlısıdır.

81— Siz, babanıza dönün ve deyin ki: "Ey babamız! İnan, oğlun hırsızlık etti. Biz, ancak bildiğimize şâhidlik ediyoruz, yoksa gaybın koruyucuları değiliz.

82— Hem bulunduğumuz şehre sor; hem içinde geldiğimiz kervana!.. Biz, emin ol, doğru söylüyoruz!".

83— **(Kardeşleri babalarına varıp aynı sözleri söylediler. Babaları)**, "Hayır! Bilakis nefisleriniz sizi aldatıp **(böyle)** bir işe sürüklemiş. Ama bana düşen güzel bir sabırdır. Ola ki Allah, bana hepsini birden getirir. Çünkü en iyi bilen, hikmet sahibi ancak O'dur." dedi.

84— Ve Yakûb, oğullarından yüzünü çevirdi de, "Vay Yûsuf üzerine başıma gelenler!" dedi ve kederinden gözlerine ak düştü, artık derdini yutkunuyor, yutkunuyordu...

85— Oğulları, "Allah'a yemin ederiz ki, sen hâlâ Yûsuf'u anıp duruyorsun. Sonunda kederinden eriyecek veya helâke düşenlerden olacaksın!" dediler.

86—O şöyle dedi: "Ben, derdimi ve kederimi ancak Allah'a şikâyet ederim ve Allah tarafından sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim!

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع

Yûsüf

'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

K̇âle me-ʻâẓe-LLâhi 'enne'ħuẓe 'illê menv-veced-
nê metê-ʻanê ʻinde-hû 'innê 'iẓelle-ẓâli-mûn (79)
Felemmes-tey-'esû minhu ħaleṣû ne-ciyyê. K̇âle
kebîru-hum 'elem teʻlemû 'enne 'ebê-küm k̇ad 'eħaẓe
ʻaley-küm-mev-ṡik̇am-mine-LLâhi ve min-k̇ablu mê
ferraṭ-tum fî Yûsuf? Felen 'ebra-ḥal-'erḍa ḥattê ye'-
ẕene lî 'ebî 'ev yeḥküme-LLâhu lî; ve huve ħay-rul-
ḥâki-mîn (80) 'İrci-ʻû 'ilê 'ebî-küm fek̇ûlû yê-'ebê-nê
'inneb-neke serak̇! Ve mê şehid-nê 'illê bimê ʻalimnê
ve mê künnê lil-gaybi ḥâ-fi-ẓîn (81) Ves-'elil-k̇ar-
yetel-letî künnê fî-hê vel-ʻîral-letî 'ek̇belnê fîhê,
ve 'innê leṣâ-dik̇ûn (82) K̇âle bel sevve-let leküm
'enfusü-küm 'emrâ. Fe-ṣabrun-cemîl. ʻAse-LLâhu
'eny-ye'-tiyenî bihim cemî-ʻâ. 'İnne-Hû Huvel-
ʻAlîmul-Ḥakîm (83) Ve te-vellê ʻanhum ve k̇âle yê-
'esefê ʻalê Yûsufe vebyeḍ-ḍat ʻay-nêhu minel-ḥuzni
fehuve keẓîm (84) K̇âlû ta-LLâhi tefte-'u teẕküru
Yûsufe ḥattê tekûne ḥaraḍan 'ev tekûne minelhê-
likîn (85) K̇âle 'innemê 'eşkû beṡṡî ve ḥuznî 'ile-
LLêhi ve 'eʻlemu mine-LLâhi mê lê teʻlemûn (86)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ وَلَا تَايْـَٔسُوا مِنْ رَوْحِ
اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يَايْـَٔسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ
﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا اَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا
وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجٰيةٍ فَاَوْفِ
لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ
﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَاَخِيهِ اِذْ
اَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوسُفُ قَالَ اَنَا
يُوسُفُ وَهٰذَا اَخِي قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا اِنَّهُ مَنْ
يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا
تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ
لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾ اِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هٰذَا فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ
اَبِي يَاْتِ بَصِيرًا وَاْتُونِي بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا
فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّي لَاَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا اَنْ
تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

87— Ey oğullarım! Haydi gidin de Yûsuf'la kardeşinden haber araştırın. Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Çünkü Allah'ın rahmetinden, ancak kâfirler topluluğu ümidini keser." **(Bunun üzerine oğulları Mısır'a gittiler).**

88— Yûsuf'un yanına girince, "Ey vezir! Bizi ve ailemizi darlık bastırdı, pek ehemmiyetsiz bir sermaye ile de geldik. Sen yine bize tam ölçü zahire ve biraz sadaka ver! Şüphesiz Allah, sadaka verenleri mükâfatlandırır!" dediler.

89— Yûsuf onlara, "Siz, cahilliğinizde Yûsuf'a ve kardeşine ne yaptığınızı biliyor musunuz?" dedi.

90— "Yoksa sen, sahi sen, Yûsuf musun?" dediler. O da, "**(Evet)** ben Yûsuf'um, bu da kardeşim! Gerçekten Allah bize lütuf buyurdu. Şu muhakkak ki, her kim Allah'dan korkar ve sabrederse, bilsin ki Allah, iyilik edenlerin mükâfatını zayi etmez." dedi.

91— Kardeşleri, "Allah'a yemin ederiz ki, muhakkak Allah seni bizden üstün kılmıştır. Biz gerçekten suçlu idik!" dediler.

92— Yûsuf, "Bugün sizi kınama yok! Allah sizi bağışlar; O, acıyanların daha merhametlisidir.

93— Şimdi siz, benim şu gömleğimi götürün de babamın yüzüne sürün! Gözleri açılır ve bütün ailenizi de bana getirin" dedi.

94— Kafile **(Mısır'dan)** ayrılınca, öteden babaları, "Bana bunaklık isnat etmezseniz, ben hakikaten Yûsuf'un kokusunu duyuyorum." dedi.

95— Oradakiler, "Allah'a, yemin ederiz ki, sen hâlâ eski şaşkınlığında devam ediyorsun!" dediler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع

Yûsüf

'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Yê-be-niyyeẓ-hebû feteḥasse-sû miny-Yûsufe ve 'eħîhi
ve lê tey-'esû mir-Rav-ḥi-LLêh; 'in-nehû lê yey'esü
mir-Rav-ḥi-LLêhi 'illelk̇avmul-Kêfi-rûn (87) Felemmê
deħalû ʻaleyhi k̇âlû yê-'eyyuhel-ʻAzî-zu messenê ve
'ehleneḍ-ḍurru ve ci'-nê bi-biḍâ-ʻatim-muz-cêtin-fe-
'evfi lenel-keyle ve teṣaddek̇ ʻaleynê; 'inne-LLâhe
yeczil-Mute-ṣaddik̇în (88) K̇âle hel ʻalimtum-mê
feʻaltum-bi-Yûsufe ve 'eħî-hi 'iẓ 'entum cêhi-lûn (89)
K̇âlû 'e-'inneke le-'ente Yûsuf? K̇âle 'ene Yûsufu ve
hêẓê 'eħî; k̇ad menne-LLâhu ʻaley-nê. 'İnne-hû meny-
yettek̇i ve yeṣbir fe-'inne-LLâhe lê yuḍî-ʻu 'ecral-
Muḥsinîn (90) K̇âlû ta-LLâhi lek̇ad 'êṡerake-LLâhu
ʻaley-nê ve 'in-künnê le-ħâṭi-'în (91) K̇âle lê teṡ-rîbe
ʻaley-kümul-yevm. Yegfi-ru-LLâhu leküm ve Huve
'Erḥamur-râḥimîn (92) 'İẓhebû bi-k̇amîṣî hêẓê fe-
'elk̇ûhu ʻalê vechi 'ebî ye'ti beṣîrâ. Ve'tûnî bi'ehliküm
'ecme-ʻîn (93) Ve lemmê feṣaletil-ʻîru k̇âle 'ebûhum
'innî le-'ecidü rîḥa Yûsufe lev lê 'en-tufenni-dûn
(94) K̇âlû ta-LLâhi 'inneke lefî ḍalê-likel-k̇adîm (95)

فَلَمَّٓا اَنْ جَٓاءَ الْبَش۪يرُ اَلْقٰيهُ عَلٰى وَجْهِه۪ فَارْتَدَّ بَص۪يرًاۚ قَالَ اَلَمْ
اَقُلْ لَكُمْ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا يَٓا اَبَانَا
اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَٓا اِنَّا كُنَّا خَاطِ۪ينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ
اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبّ۪يۜ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا
عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَٓاءَ
اللّٰهُ اٰمِن۪ينَۜ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًاۚ
وَقَالَ يَٓا اَبَتِ هٰذَا تَأْو۪يلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُۘ قَدْ جَعَلَهَا
رَبّ۪ي حَقًّاۜ وَقَدْ اَحْسَنَ ب۪ٓي اِذْ اَخْرَجَن۪ي مِنَ السِّجْنِ وَجَٓاءَ بِكُمْ
مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْن۪ي وَبَيْنَ
اِخْوَت۪يۜ اِنَّ رَبّ۪ي لَط۪يفٌ لِمَا يَشَٓاءُۜ اِنَّهُ هُوَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿١٠٠﴾
رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَن۪ي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَن۪ي مِنْ تَأْو۪يلِ الْاَحَاد۪يثِۚ
فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيّ۪ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ
تَوَفَّن۪ي مُسْلِمًا وَاَلْحِقْن۪ي بِالصَّالِح۪ينَ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ
الْغَيْبِ نُوح۪يهِ اِلَيْكَۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُٓوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ
يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَٓا اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٠٣﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ

حزب ٢

96— Fakat müjdeci gelince, gömleği **(Yakûb'un)** yüzüne koydu derhal gözleri açıldı. "Ben size, Allah'dan **(bir ihsan olarak)**, sizin bilemeyeceklerinizi, ben bilirim dememiş miydim?" dedi.

97— Oğulları, "Ey babamız! Bizim için **(günahlarımıza)** bağışlanma dileyiver. Bizler, gerçekten günahkârlar idik." dediler.

98— "Sizin için Rabbimden gelecekte mağfiret dileyeceğim. O, gerçekten çok bağışlayanın, çok esirgeyenin tâ kendisidir. " dedi.

99— Ne zâman ki Yûsuf'un yanına girdiler. Yûsuf anasını babasını kucakladı ve "Buyrun! Allah'ın izniyle emin olarak Mısır'a girin" dedi.

100—Annesiyle babasını taht üzerine çıkardı. Hepsi onun için secdeye kapandılar. Yûsuf, "Ey babacığım, işte bu, evvelce gördüğüm rüyamın yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi. ve hakikaten bana ihsan buyurdu. Çünkü beni hapisten çıkardı. Şeytan, benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra O, sizi çölden getirdi. Muhakkak Rabbim, dilediğine lütufkârdır. Çünkü her şeyi bilen, hikmet sahibi olan O'dur.

101— Ey Rabbim! Sen, bana mülkten bir nasip verdin ve rüya tâbirini öğrettin. Ey göklerle yeri yaratan! Dünya ve âhirette benim velim sensin. Canımı Müslüman olarak al! Ve beni sâlihler zümresine kat!" dedi.

102— Bu kıssa, gayb haberlerindendir. Onu sana vahy ile bildiriyoruz. Yoksa Yûsuf'un kardeşleri, işlerine karar verip hile yaparlarken sen yanlarında değildin.

103— Sen ne kadar cânı gönülden istesen de, yine insanların çoğu iman edecek değillerdir.

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ħ	=	خ
ẓ	=	ذ
ẕ	=	ظ
ṭ	=	ط
ǩ	=	ق
ʿ	=	ع

Yûsüf

'	=	ء

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	=	أو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

Felemmê 'en-cê-'elbeşîru 'elǩâhu ʿalê vec-hihî fer-
tedde beṣîrâ. Ǩâle 'elem 'eǩul-leküm, 'innî 'eʿ-lemu
mine-LLâhi mê lê teʿ-lemûn (96) Ǩâlû yê-'ebê-
nestegfir lenê ẓünû-benê 'innê künnê ħâṭi-'în (97)
Ǩâle sevfe 'esteg-firu leküm Rabbî; 'inne-Hû Huvel-
Gafû-rur-Raḥîm (98) Felemmê deħalû ʿalê Yûsufe
'ê-vê 'ileyhi 'ebevey-hi ve ǩâled-ħulû Mişra 'in-şê-'e-
LLêhu 'êminîn (99) Ve rafe-ʿa 'ebe-veyhi ʿalel-ʿarşi
ve ħarrû lehû süccedê. Ve ǩâle yê-'ebeti hêẓê te'vîlu
ru'-yêye min-ǩablu ǩad ce-ʿalehê Rabbî ḥaǩǩâ! Ve
ǩad 'eḥsene bî 'iẓ 'eħ-racenî mines-sicni ve cê-'e
biküm-minel-bedvi mim-beʿ-di 'ennezegaş-şey-
ṭânu beynî ve beyne 'iħ-vetî. 'İnne Rabbî Leṭîful-
limê yeşê'. 'İnneHû Huvel-ʿAlîmul-Ḥakîm (100)
Rabbi ǩad 'êtey-tenî minel-mulki ve ʿallem-tenî
min-te'-vîlil-'eḥâdîṡ, Fêṭiras-semê-vêti vel-'erḍ!
'Ente Ve-liyyî fid-dünyê vel-'Êħirah. Te-veffenî
Müslimenv-ve 'el-ḥiǩnî biş-Şâli-ḥîn (101) Ẓêlike min
'embê-'il-gaybi nûḥîhi 'ileyk; ve mê künte ledey-
him 'iẓ 'ecmeʿû 'emrahum ve hum yem-kürûn (102)
Ve mê 'ekṡerun-nêsi ve lev ḥaraşte bi-Mu'-minîn (103)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ
﴿١٠٤﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ
اِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ اَفَاَمِنُوا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ
اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هٰذِهِ سَبِيلِي
اَدْعُوا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللّٰهِ
وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا
رِجَالًا نُوحِي اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ
الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتّٰى اِذَا
اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ
﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِاُولِي الْاَلْبَابِ مَا كَانَ
حَدِيثًا يُفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

104— Buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O **(Kur'ân)**, ancak bütün âlemlere bir nasihattır.

105— Göklerde ve yerde nice alâmetler var ki, insanlar onların üzerlerinden geçerler de **(ibret almayıp)** onlardan yüz çevirirler.

106— Onların çoğu, Allah'a şirk koşmaksızın iman etmezler.

107— Acaba onlar, Allah'ın azabından kendilerini saracak bir belanın gelmesinden veya haberleri olmadan ansızın kıyametin başlarına kopuvermesinden emîn mi oldular?

108— De ki: ''İşte benim yolum budur. Basiretli olduğum halde Allah'a davet ederim. Ben ve bana tâbi olanlar **(böyleyizdir).** Hem Allah'ı bütün noksanlıklardan tenzih ederim. Ben müşriklerden değilim.''

109— Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de şehirler ahalisinden kendilerine vahy ettiğimiz birtakım erkeklerden başkaları değildi. Şimdi kâfirler, o yerde gezmediler mi? Baksalar ya! Kendilerinden önce geçenlerin akıbetleri Nasıl olmuş? Ahiret diyarı elbette ki, Allah'dan korkanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ akıl etmeyecek misiniz siz?

110— Nihayet peygamberler, ümitlerini kestikleri ve yalanlandıklarını anladıkları zaman, onlara yardımımız gelmiş ve böylece dilediğimiz kimseler kurtarılmıştı. Ama suçlu günahkârlar topluluğundan bizim azabımız önlenemez.

111— And olsun, peygamberlerin kıssalarında, akıl sahipleri için bir ibret vardır. Bu uydurulacak bir söz olamazdı. Ancak kendinden önce inen ilâhî kitapların bir tasdiki ve her şeyin beyanı **(açıklaması)**, iman edecek bir kavim için bir hidâyet, bir rahmettir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̧	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع

Yûsüf

' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mê tes-'eluhum ʻaleyhi min 'ecr; 'in huve 'illê
Ẓikrul-lil-ʻâlemîn (104) Ve ke-'eyyim-min 'Êyetin-fis-
semê-vêti vel-'erḍi yemurrûne ʻaley-hê ve hum ʻanhê
muʻ-riḍûn (105) Ve mê yu'minu 'ek-ṡeruhum-bi-LLêhi
'illê ve hummuşri-kûn (106) 'Efe-'eminû 'en-te'tiyehum
Gâşi-yetum-min ʻaẓê-bi-LLêhi 'ev te'ti-yehumüs-
sê-ʻatu beg-te-tenv-ve hum lê yeş-ʻurûn (107) Ḱul hê-
ẓihî sebî-lî 'edʻû 'ile-LLâh;- ʻalê Be-ṣî-ratin 'ene ve
menittebe-ʻanî. Ve Sübḥâne-LLâhi ve mê 'ene minel-
müş-rikîn (108) Ve mê 'erselnê min-ḱablike 'illê ricêlen-
nûḥî 'ileyhim-min 'ehlil-ḱurâ. 'Efelem yesîrû fil-'erḍi
fe-yenẓurû keyfe kêne ʻâḱibetul-leẓîne min-ḱablihim?
Ve le-Dêrul-'Êħirati ħay-rul-lilleẓî-netteḱav. 'Efelê
teʻ-ḱilûn (109) Ḥattê 'iẓes-tey-'eser-rusülu ve ẓannû
'enne-hum ḱad küẓibû cê-'ehum neṣrunê fenucciye
men-neşê'. Ve lê yuraddü be'-sünê ʻanil-ḱavmilmucri-
mîn (110) Leḱad kêne fî ḱaṣaṣı-him ʻibratul-li-'ulil-
'elbêb. Mê kêne ḥadîseny-yufterâ ve lêkin-teṣdî-
ḱalleẓî beyne yedeyhi ve tefṣîle külli şey'inv-ve
Hu-denv-ve Raḥmetelliḱav-miny-yu'-minûn (111)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

سُورَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
ثَلَاثٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِۜ وَالَّذ۪ٓي اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي رَفَعَ السَّمٰوَاتِ
بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَۜ كُلٌّ
يَجْر۪ي لِاَجَلٍ مُسَمًّىۜ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ
﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ ف۪يهَا رَوَاسِيَ وَاَنْهَاراًۜ وَمِنْ كُلِّ
الثَّمَرَاتِ جَعَلَ ف۪يهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ
مِنْ اَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخ۪يلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقٰى بِمَٓاءٍ وَاحِدٍ
وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرَاباً
ءَاِنَّا لَف۪ي خَلْقٍ جَد۪يدٍۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ
الْاَغْلَالُ ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ

(Sûre: 13)

ER-RA'D SÛRESİ

Mekke devrinde, bazı müfessirlere göre bir kısmı İse Medine devrinde inmiştir. 43 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Elif, Lâm, Mîm, Râ . Bunlar kitabın **(Kur'ân'ın)** âyetleridir. Sana Rabbinden indirilen **(Kur'ân)** haktır. Lâkin insanların çoğu iman etmezler.

2— Allah odur ki, gökleri direksiz yükseltmiştir, görüyorsunuz. Sonra Arş üzerinde egemen olmuştur. Güneşi de, ayı da kendi emrine boyun eğdirdi. Her biri belirli bir zamana kadar akıp gidiyor. Bütün işleri O idare ediyor. Âyetleri açıklıyor ki, sizler Rabbinize kavuşacağınızı kesin bilesiniz.

3— O, yeryüzünü yayan, orada oturaklı dağlar ve nehirler yaratan, meyvelerin hepsinden iki çift yapandır. Geceyi gündüze bürüyüp duruyor. Bunda düşünecek bir kavim için birçok ibretler vardır.

4— Yeryüzünde birbirine komşu toprak parçaları, üzüm bağları, ekinler, küme halinde ve kümesiz hurmalıklar vardır ki, hepsi bir su ile sulanır. Halbuki tad hususunda onları birbirinden farklı yapmışızdır. Şüphesiz bunda aklı başında olan bir kavim için ibretler vardır.

5— Eğer **(kâfirlerin seni yalanlamasına)** şaşıyorsan, asıl şaşılacak şey onların,''Biz toprak olduğumuz zaman mı, hele hele biz yeniden mi yaratılacağız?'' demeleridir. İşte bunlar, Rablerine küfretmiş olanlardır. İşte bunlar, boyunlarına demir halkalar vurulanlardır. Ve işte bunlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
‘ = ع
' = ء

Ra‘d

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

43 ÊYEH — № 13

RA‘D

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif-Lêm-Mîm-Râ. Tilke 'Êyêtul-Kitêb. Velle-ẓî
'unzile 'iley-ke mir-Rab-bikel-Ḥaḱḱu ve lê-kinne
'ekṡeran-nêsi lê yu'-minûn (1) 'E-LLâhulleẓî rafe-‘as-
semê-vêti bi-gayri ‘amedin-terav-nehê ṡümmes-tevê
‘alel-‘Arşi ve seħ-ħaraşşemse vel-ḱamer! Külluny-
yecrî li-'ecelim-müsem-mê. Yudebbirul-'emra yufeṣ-
ṣılul-'Êyêti le-‘alle-küm-bi-liḱâ'i Rabbi-küm tûḱi-
nûn (2) Ve Huvelleẓî meddel-'erḍa ve ce-‘ale fîhê
ravêsiye ve 'enhêrâ; ve min-külliṡ-ṡemerâti ce-‘ale
fîhê zev-cey-niṡ-neyni yug-şil-leylen-nehêr. 'İnne
fî ẓêlike le-'Êyêtil-li-ḱav-miny-yetefekkerûn (3) Ve
fil-'erḍi ḱiṭa-‘um-mutecê-virâ-tunv-vecennêtum-
min 'e‘-nêbinv-ve zer-‘unv-ve neħîlun-ṣın-vênunv-ve
gayru ṣın-vêniny-yusḱâ bimê'inv-vêḥid. Ve nufeḍ-
ḍilu be‘ḍahê ‘alê be‘-ḍin-fil-'ukül. 'inne fî ẓêlike
le-'Êyê-til-liḱav-miny-ye‘-ḱilûn (4) ۩ Ve 'in-te‘-
ceb fe-‘acebun-ḱavlu-hum 'e-'iẓê künnê turâben
'e-'innê lefî ħal-ḱin-cedîd? 'Ulê-'ikelleẓîne keferû
bi-Rabbihim! Ve 'ulê-'ikel-'eglêlu fî 'e‘nêḱi-him;
ve 'ulê-'ike 'Eṣ-ḥâbun-Nêri hum fîhê ħâ-lidûn (5)

Er-Ra'd Sûresi

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ
عَلٰى ظُلْمِهِمْ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهِ اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ
قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيضُ
الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَالِمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ
اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ وَسَارِبٌ
بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
يَحْفَظُونَهُ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى
يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاِذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
وَالْمَلٰئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللّٰهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

6— Bir de senden **(alay yolu ile)** iyilikten önce acele azabın gelmesini istiyorlar. Halbuki onlardan önce, örnek olacak nice cezalar geçti **(bunlardan ibret alsalar ya!..)**. Doğrusu Rabbin, zulümlerine karşı insanlara mağfiret sahibidir. Bununla beraber Rabbinin azabı da gerçekten çok şiddetlidir.

7— Küfredenler, "Ona Rabbinden, bir mûcize indirilse ya!" diyorlar. Sen ancak bir uyarıcısın. Her kavmin de bir yol göstereni vardır.

8— Allah, her dişinin neye gebe olduğunu ve rahimlerin neyi eksik, neyi ziyade edeceğini bilir. O'nun katında her şey ölçü iledir.

9— O, gaybı ve hazırı bilendir, çok büyüktür, çok yücedir.

10— Sizlerden sözü gizli söyleyen veya açığa vuran ile, gece gizlenip gündüz meydana çıkan ona göre eşittir.

11— Onun **(ve herkesin)** önünde ve arkasında kendisini Allah'ın emri ile koruyan **(melek)**ler vardır. Şüphesiz ki, bir millet kendilerindeki iyi hali değiştirmedikçe, Allah da onlara verdiği nimeti değiştirmez. Allah bir kavme kötülük dilerse, artık onu önleyecek yoktur. Onlar için Allah'dan başka hiçbir veli yoktur.

12— Size korku ve ümid içinde şimşeği gösteren ve yüklü bulutları meydana getiren O'dur.

13— Gök gürültüsü, O'na hamd ile tesbih eder. Melekler de O'nun korkusundan "sübhanallâh" derler ve yıldırımlar gönderir de, onlarla dilediğini çarpar. Böyle iken, o kâfirler, Allah hakkında mücadele ederler. Halbuki O'nun karşı darbesi pek şiddetlidir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
' = ع
' = ء

Ra'd

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أَو
ve = وَ
'ey = أَي
yê = يا

Ve yeste'-cilûneke bisseyyi-'eti ǩablel-ḥaseneti
ve ǩad ħalet min-ǩabli-himul-Meṡülât! Ve 'inne
Rabbeke le-Ẕû Megfi-ratil-linnêsi 'alê ẕulmihim,
ve 'inne Rabbeke le-Şedî-dül-'iǩâb (6) Ve yeǩû-
lulleẕîne keferû lev lê 'unzile 'aleyhi 'Êye-tum-
mir-Rabbih? 'İnnemê 'ente mun-ẕirunv-ve li-külli
ǩavmin hêd (7) 'E-LLâhu ye'-lemu mê teḥmilu
küllu 'unṡê ve mê tegîḍul-'erḥâmu ve mê tez-dêd. Ve
küllu şey-'in 'indehû bimiǩdêr (8) 'Âlimul-Gaybi
veş-Şehê-detil-Kebîrul-Mute-'âl (9) Se-vê-'ümmin-
küm-men 'eserral-ǩavle ve men-cehera bihî ve men
huve müsteħ-fim-bil-leyli ve sêribum-bin-nehêr (10)
Lehû mu-'aǩǩi-bêtum-mim-beyni ye-deyhi ve min
ħalfihî yeḥfe-ẕûnehû min 'emri-LLêh. 'İnne-LLâhe
lê yugay-yiru mê bi-ǩavmin ḥattê yugay-yirû mê bi-
'enfusihim. Ve 'iẕê 'erâde-LLâhu bi-ǩavmin-sû-'en-
felê meradde lehû ve mê le-hummin-dûni-hî minv-vêl
(11) Huvel-leẕî yurî-kümul-berǩa ħav-fenv-ve ṭame-
'anv-ve yunşi-'us-seḥâbeṡ-ṡiǩâl (12) Veyu-sebbiḥur-
RA'DÜ bi-Ḥamdihî vel-melê-'iketu min ħîfetih; ve
yursiluṣ-ṣa-vê'iǩa fe-yuṣîbu bihê meny-yeşê'u ve hum
yu-cêdilûne fi-LLêhi, ve Huve Şedîdül-miḥâl (13)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ
اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ
الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ
اَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ اَمْ جَعَلُوا لِلّٰهِ
شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ
عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ
فِي الْاَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ
الْحُسْنٰى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ
لَافْتَدَوْا بِهِ اُولٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

سجدة

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

اَفَمَنْ

14— Hak **(olan)** davet ancak O'nadır. Müşriklerin O'nu bırakıp da yalvarıp durdukları putlar ise, kendilerine hiçbir şeyle icabet etmezler. Onlar ancak ağzına gelsin diye, suya doğru iki avucunu açana benzer ki, o su ağzına gelmez. Kâfirlerin duası, sapıklık içinde bocalamaktan başka bir şey değildir.

15— Göklerde ve yerde kim varsa, kendileri de, gölgeleri de sabah, akşam —ister istemez— Allah'a secde ederler.

16— "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" diye sor **(ve yine kendin ce- vap vererek)**, "Al- lah'dır." de. "Siz Allah'ı bırakıp kendilerine dahi bir fayda ve zara- ra malik olmayan, birtakım veliler mi edindiniz?" de. Hiç körle gören bir olur mu? Ya- hut karanlıklarla aydınlık bir olur mu?" de. Yoksa Allah'a onun gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratmaları birbirine mi benzettiler? De ki: "Allah, her şeyi yaratandır. Bir olan ve her şeye üstün gelen O'dur.

17— Gökten su indirmiş de vadiler dolusu su akmış; sel yüze çıkan bir köpük yüklenmiştir. Ziynet veya kap kacak yapmak için, ateşte üzerini körükledikleri madenlerden de onun gibi bir köpük çıkar. İşte Allah, hakla bâtıla böyle misal verir. Köpüğe gelince, o atılır gider **(bâtıl da böyledir)**. İnsanlara faydalı olan kısım ise yerde kalır **(hak buna benzer)**. Allah, işte böyle misaller verir.

18— Rablerinin emrine icabet edenlere daha güzeli vardır. O'na icabet etmeyenler ise, yerde bulunan şeylerin hepsine bir o kadarıyla beraber sahip olsalar, kurtulmak için hepsini verirlerdi. İşte bunlar var ya! Hesabın kötüsü onlar içindir. Sığınakları da cehennemdir. O ne kötü yataktır!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء

Ra'd

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسره)
u, ü	= (ضمه)
e, a	= (فتحه)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Lehû de'-vetul-Ḥaḳḳ; velle-ẓîne yed-'ûne min-dûnihî lê yestecî-bûne lehum-bi-şey-'in 'illê kebêsi-ṭi keffey-hi 'ilel-mê-'i li-yeblu-ga fêhu ve mê huve bi-bê-ligih; ve mê dü-'â-'ul-kê-fi-rîne 'illê fî ḍalêl (14) Ve li-LLêhi yes-cudü men-fis-semê-vêti vel-'erḍi ṭav'anv-ve ker-henv-ve z̤ilêluhum-bilgu-düvvi vel-'êṣâl (15)
Ḳul mer-Rabbus-semêvêti vel-'erḍ? Ḳuli-LLêh. Ḳul 'efette-ħaẓtum-min-dû-ni-hî 'evli-yê-'e lê yemli-kûne li'enfusihim nef-'anv-ve lê ḍarrâ? Ḳul hel yeste-vil-'e'mê vel-beṣîr. 'Em hel testeviz̤-z̤ulumêtu ven-nûr? 'Em ce-'alû li-LLêhi şura-kê-'e ħale-ḳû ke-ħal-ḳi-hî feteşêbe-hel-ħalḳu 'aley-him? Ḳuli-LLêhu Ħâliḳu külli şey'inv-ve Huvel-Vê-ḥidül-Ḳah-hêr (16) 'Enzele mines-semê-'i mê-'en-fesê-let 'evdi-yetum-bi-ḳade-rihê feḥ-temeles-seylu zebeder-râbi-yê. Ve mimmê yûḳi-dûne 'aleyhi finnêrib-tigâ-'e ḥil-yetin 'ev metê-'in-zebedüm-miṡluh. Keẓêlike yeḍribu-LLâhul-Ḥaḳḳa vel-Bêṭil. Fe-'emmez-zebedü fe-yeẓ-hebu cufê-'ê. Ve 'emmê mê yenfe-'unnêse fe-yem-küṡü fil-'erḍ. Keẓê-like yeḍribu-LLâhul-'emṡêl (17) Lille-ẓînes-tecêbû li-Rabbi-himul-Ḥusnê. Velle-ẓîne lem yeste-cîbû lehû lev 'enne lehum-mê fil-'erḍi cemî-'anv-ve miṡ-lehû me-'a-hû lefte-dev bih. 'Ulê-'ike lehum sû-'ul-ḥisêb. ve me'-vêhum Cehennem, ve bi'-sel-mihêd (18)

حزب ٣

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمٰى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ اَلَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ
﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ
سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلٰوةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَؤُنَ بِالْحَسَنَةِ
السَّيِّئَةَ أُولٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ
صَلَحَ مِنْ اٰبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلٰئِكَةُ يَدْخُلُونَ
عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ
﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ
اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ
﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ
اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿٢٧﴾ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا
وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ أَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

19— Hiç Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen bir kimse, kör gibi olur mu? Fakat bunu ancak aklı başında olanlar anlar.

20— Onlar ki, Allah'ın ahdini yerine getirirler, verdikleri sözü bozmazlar.

21— Ve onlar ki, Allah'ın birleştirilmesini idâmesini emrettiği şeyleri **(akrabalık haklarına)** riayet ederler; Rablerinden korkarlar ve hesabın kötülüğünden korkarlar.

22— Onlar ki, Rablerinin rızasını kazanmak için sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve aşikâr infak ederler. Kötülüğü de iyilikle defederler. İşte bunlar var ya **(dünya)** yurdunun **(iyi)** sonucu onlarındır.

23— **(Bu saadet),** Adn cennetleridir. Onlar, buralara, atalarından, zevcelerinden ve soylarından iyiler de beraber olmak üzere gireceklerdir. Melekler her kapıdan yanlarına girecekler.

24— ''Sabrettiğiniz için, selâm size! **(Dünya)** yurdunun sonucu **(cennet)** ne güzeldir!'' diyeceklerdir. 25— Ama Allah'ın ahdini sağlama bağladıktan sonra bozanlar ve Allah'ın eklenmesini emrettiği bağları koparanlar, yeryüzünü fesada verenler yok mu? Onlara da ancak lânet vardır. Yurdun kötüsü **(cehennem)** de onlaradır.

26— Allah, dilediği kimseye rızkı genişletir, daraltır. Onlar **(Mekkeliler)** ise dünya hayatı ile ferahlanmaktadırlar. Halbuki ahiretin yanında dünya hayatı, ancak **(değersiz)** bir metâdan **(geçimden)** ibarettir.

27— Yine o küfredenler, ''Ona, Rabbinden bir mûcize indirilseydi ya!'' diyorlar. De ki: ''Hiç şüphesiz Allah, dilediği kimseyi şaşırtır; gönlünü kendisine çevirene de hidâyet buyurur!''.

28— Onlar ki, iman etmişlerdir ve kalbleri Allah'ın zikri ile huzura kavuşur. Bilmiş olun ki kalbler, ancak Allah'ı zikirle mutmain olur **(yatışır).**

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Ra‘d

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ
u, ü = ـُ
e, a = ـَ

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

۞ 'Efe-meny-ye‘-lemu 'ennemê 'unzile 'iley-ke
mir-Rabbikel-Ḥak̇k̇u kemen huve 'e‘mê? 'İnnemê
yete-ẓekke-ru 'ulul-'elbêb (19) 'Elleẓîne yûfûne bi-
‘Ahdi-LLêhi ve lê yenk̇u-ḍûnel-Mîṡêk̇ (20) Velle-
ẓîne yeṣı-lûne mê 'emera-LLâhu bihî 'eny-yû-ṣale
ve yeḣ-şevne Rabbehum ve yeḣâ-fûne sû-'el-ḥisêb
(21) Velle-ẓîne ṣaberub-tigâ-'e Vechi Rabbi-him ve
'ek̇âmuṣ-Ṣalête ve 'en-fek̇û mimmê razek̇-nêhum
sirranv-ve ‘alêni-yetenv-ve yedra-'ûne bil-ḥasenetis-
seyyi-'ete 'ulê-'ike lehum ‘uk̇bed-Dêr (22) Cennêtu
‘Adniny-yedḣulû-nehê ve men-ṣaleḥa min 'êbê-'ihim
ve 'ezvêcihim ve ẓür-riyyê-tihim velmelê-'iketu
yedḣulûne ‘aley-him-min-külli bêb (23) Selêmun
‘aley-küm bimê ṣabertum feni‘me ‘uk̇bed-Dêr (24)
Velle-ẓîne yenk̇u-ḍûne ‘Ahde-LLâhi mim-be‘di Mî-
ṡêk̇ihî ve yek̇ṭa-‘ûne mê 'emera-LLâhu bihî 'eny-yû-
ṣale ve yufsi-dûne fil-'erḍi 'ulê'ike lehumul-Le‘-netu
ve lehum sû-'ud-Dêr (25) 'E-LLâhu yebsüṭur-Rizk̇a
limeny-yeşê-'u ve yek̇-dir. Ve feriḥû bil-ḥa-yêtid-
dünyê. Ve mel-ḥa-yêtud-dünyê fil-'Êḣi-rati 'illê metê‘
(26) Ve yek̇û-lulleẓîne keferû lev lê 'unzile ‘aleyhi
'Êyetum-mir-Rabbih? K̇ul 'inne-LLâhe yu-ḍillu
meny-ye-şê-'u ve yeh-dî 'ileyhi men 'enêb (27) 'Elle-
ẓîne 'ê-menû ve teṭme-'innu k̇ulû-buhum-bi-ẓikri-
LLêh. 'Elê bi-ẓikri-LLêhi teṭme-'innul-k̇ulûb (28)

Er-Ra'd Sûresi

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ﴿٢٩﴾ كَذَٰلِكَ
أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ الَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَٰنِ ۚ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ
أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ ۗ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا ۗ أَفَلَمْ
يَيْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا ۗ وَلَا
يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا
مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ
﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَنْ هُوَ
قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ
سَمُّوهُمْ ۚ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ
مِنَ الْقَوْلِ ۗ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ
وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

مَثَلُ

29— İman edip salih amel yapanlara mutluluk ve yurdun güzeli vardır.

30— İşte seni de kendilerinden önce nice ümmetler geçmiş bir ümmet içinde gönderdik ki, sana vahy ettiğimizi onlara okuyasın. Onlar Rahmân'ı inkâr ediyorlar. De ki: "O **(Rahmân)**, benim Rabbimdir. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben ancak O'na dayandım; tevbem de ancak O'nadır!"

31— Bir Kur'ân ki, onunla dağlar yürütülse veya onunla yer parça parça edilse yahut onunla ölüler konuşturulsa, **(o kâfirler yine ona iman etmezler...)**. Fakat bütün emir Allah'ındır. İman edenler hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah dileseydi, bütün insanlara toptan hidâyet verirdi. Küfredenlere ise, kendi yaptıkları yüzünden belâ gelip duracak yahut **(o belâ)** yurtlarının yakınına konacaktır. Nihayet Allah'ın **(onlar üzerine zafer)** va'di gelecektir. Şüphesiz ki Allah, va'dinden dönmez!

32— Yemin olsun, senden önceki peygamberlerle de alay edildi. Ben de o küfredenlere biraz mühlet verdim. Sonra onları azapla yakaladım. Benim azabım nasıl **(dehşetliymiş görsünler!)**.

33— Her nefsin bütün yaptıkları üzerinde gözcü olan zat **(yani Allah)**, böyle olmayan putlarla bir tutulur mu? Tuttular, Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Onların adlarını söyleyin bakayım!". Yoksa Allah'a yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi haber vereceksiniz? Yahut onlara lâf olsun diye mi **(ortaklar diyorsunuz?)**. Doğrusu küfredenlere hileleri ziynetli gösterildi ve doğru yoldan saptırıldılar. Allah kimi saptırırsa, artık onu yola getirecek yoktur.

34— Onlara dünya hayatında **(ölüm ve esaret gibi)** bir azap vardır. Âhiret azabı ise elbet daha şiddetlidir. Onları Allah'dan koruyacak da yoktur.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء

Ra'd

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'Elle-ẕîne 'êmenû ve ʿamiluṣ-Ṣâliḥâti ṭûbê lehum
ve ḥusnu me-'êb (29) Keẕêlike 'ersel-nêke fî 'Üm-
metin ḳad ħalet min-ḳablihê 'Ümemul-litet-luve
ʿaleyhimul-leẕî 'evḥay-nê 'iley-ke ve hum yekfu-
rûne bir-Raḥmên! Ḳul Huve Rabbî Lê 'ilêhe 'illê
Hû! ʿAley-hi te-vekkeltu ve 'iley-hi metêb (30) Ve lev
'enne Ḳur-'ênen süyyi-rat bihil-cibêlu 'ev ḳuṭ-ṭiʿat
bihil-'erḍu 'ev küllime bihilmev-tê, bel-li-LLêhil-
'Emru cemî-ʿâ! 'Efe-lem yey-'esil-leẕîne 'êmenû 'el-
lev yeşê-'u-LLâhu lehedennêse cemî-ʿâ? Ve lê yezê-
lullezîne keferû tuṣîbuhum-bimê ṣane-ʿû Ḳâriʿatun
'ev teḥullu ḳarîbem-min-dêri-him ḥattê ye'ti-ye
veʿdu-LLâh. 'İnne-LLâhe lê yuħliful-mî-ʿâd (31) Ve
leḳadis-tuhzi-'e bi-rusü-lim-min-ḳablike fe-'emley-
tu lille-ẕîne keferû ṡümme 'eħaẕtuhum; fe-keyfe
kêne ʿiḳâb (32) 'Efe-men Huve ḳâ-'imun ʿalê külli
nefsim-bimê kesebet? Ve ce-ʿalû li-LLêhi şura-kê'.
Ḳul semmû-hum! 'Em tunebbi-'ûnehû bimê lê yeʿ-
lemu fil-'erḍi 'em-biẓâ-hirim-minel-ḳavl? Bel zuyyi-
ne lilleẕîne kef-arû mek-ruhum ve ṣuddû ʿanis-Sebîl.
Ve meny-yuḍli-li-LLêhu femê lehû min hêd (33)
Lehum ʿaẕêbun-fil-ḥayê-tid-dünyê ve le-ʿaẕêbul-'Êħi-
rati 'eşaḳḳ; ve mê lehum-mine-LLâhi minv-vêḳ (34)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Er-Ra'd Sûresi

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
اُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ
النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا اُنْزِلَ
اِلَيْكَ وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ اِنَّمَا اُمِرْتُ
اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَا اُشْرِكَ بِهِ اِلَيْهِ اَدْعُوا وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ﴿٣٦﴾
وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ
﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَأْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ
﴿٣٨﴾ يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ
مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ
وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَأْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ اَطْرَافِهَا وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ
مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

35— Takvâ sahiplerine va'd olunan cennetin özelliği **(şöyledir):** Altından ırmaklar akar, yemişleri daimîdir, gölgesi de öyle! İşte takvâ yolunu tutanların akıbeti budur. Kâfirlerin akıbeti ise ateştir.

36— Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen **(bu Kur'ân)**la ferah duyuyorlar. Hiziblerden **(gruplardan)**, onun bir kısmını inkâr eden de var. De ki : "Ben yalnız Allah'a kulluk etmekle ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Yalnız O'na davet ederim, dönüşüm de yalnız O'nadır.".

37— İşte biz, onu **(Kur'ân'ı)** böyle Arabca bir hüküm olarak indirdik. Yemin olsun! Eğer sana **(vahy ile)** gelen bu ilimden sonra, onların hevalarına uyacak olursan, sana Allah'dan ne bir velî vardır, ne de bir koruyan!

38— And olsun ki biz, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlara da eşler ve evlât verdik. Allah'ın izni olmadıkça hiçbir peygamberin bir mûcize getirmeye gücü yoktur. Her zaman için, bir yazı vardır **(o yazıda bu zaman sınırlanmıştır).**

39— Allah dilediğini siler; dilediğini yerinde bırakır. Kitabın aslı O'nun katındadır.

40— Onlara va'd ettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek de, seni vefat ettirsek de, sana düşen ancak **(emr olunanı)** tebliğdir. Hesap da bize aittir.

41— Onlar görmediler mi ki biz arza **(İlâhî kudretimizle)** geliyor, onu etrafından eksiltip duruyoruz. Allah öyle hüküm verir ki, O'nun hükmü peşine düşecek **(ve reddedecek)** yoktur. Hem O, çabuk hesap görendir.

42— Onlardan öncekiler de **(peygamberlerine)** hile yaptılar. Fakat bütün hilelerin **(in cezası)** Allah'a aittir. Herkesin ne yapacağını O bilir. Yarın kâfirler de, bu dünyanın sonu kimin olduğunu bileceklerdir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
‘	= ع
'	= ء

Ra‘d

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Meṡelul-Cennetil-letî vu‘idel-Mutte-k̇ûn! Tecrî
min-teḥtihel-'enhêr; 'ukü-luhê dê'imunv-ve ẓilluhê;
tilke ‘Uk̇bel-leẓî-nette-k̇av; ve ‘Uk̇bel-kê-firî-nen-
Nêr (35) Velleẓîne 'êtey-nêhumul-Kitêbe yefra-ḥûne
bimê 'unzile 'iley-ke ve minel-'eḥzêbi meny-yunkiru
be‘-ḍah. K̇ul 'innemê 'ümirtu 'en 'e‘-bude-LLâhe ve
lê 'uşrike bih. 'İley-hi 'ed-‘û ve 'iley-hi me-'êb (36)
Ve keẓê-like 'enzel-nêhu Ḥukmen ‘Ara-biyyê. Ve
le'inittebe‘-te 'ehvê-'ehum-be‘de mê cê-'eke minel-
‘ilmi mê-leke mine-LLâhi minv-veli-yyinv-ve lê
vêk̇ (37) Ve lek̇ad 'er-selnê rusülem-min-k̇ab-like
ve ce-‘alnê lehum 'ez-vêcenv-ve ẓürriyyeh; ve mê
kêne li-rasû-lin 'eny-ye'-tiye bi-'Êyetin 'illê bi-'iẓni-
LLêh. Li-külli 'ecelin-kitêb (38) Yem-ḥu-LLâhu mê
yeşê-'u ve yuṡbitu ve ‘indehû 'ümmul-Kitêb (39)
Ve 'immê nuri-yenneke be‘-ḍalleẓî ne-‘idühum 'ev
neteveffe-yenneke fe-'innemê ‘aley-kel-belêgu ve
‘aleynel-ḥisêb (40) 'E-velem ye-rav 'ennê ne'til-'erḍa
nen-k̇uşuhê min 'eṭrâ-fihê? Va-LLâhu yeḥkümu
lê mu-‘ak̇k̇ibe li-Ḥukmih; ve Huve Serî-‘ul-ḥi-sêb
(41) Ve k̇ad mekeral-leẓîne min-k̇ab-lihim fe-li-
LLêhil-mek-ru cemî-‘â. Ye‘-lemu mê teksibu küllu
nefs; ve se-ye‘-lemul-küffêru limen ‘uk̇bed-Dêr (42)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الٓر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾ اللَّهِ
الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ
مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَإِذْ قَالَ

43— Küfredenler, "Sen Allah tarafından gönderilmiş değilsin!" diyorlar. De ki: "Benimle sizin aranızda şâhid olarak Allah ve bir de yanında kitap ilmi bulunanlar **(Yahûdi ve Hıristiyanların mü'minleri)** yeter".

(Sûre: 14)

İBRÂHİM SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
52 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Elif, Lâm, Râ. Bu öyle bir kitaptır ki, **(bütün)** insanları, Rablerinin izni ile, karanlıklardan aydınlığa, güçlü ve övülmeye lâyık olan Allah'ın yoluna çıkarman için onu sana indirdik.

2— O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Başlarına gelecek şiddetli azaptan dolayı vay kâfirlerin haline!..

3— Onlar öyle kimselerdir ki, dünya hayatını sever, âhireti üzerine tercih ederler. Allah'ın yolundan çevirirler ve o yolun eğrilmesini isterler. İşte onlar, **(hakdan)** çok uzak bir sapıklık içindedirler.

4— Biz, her gönderdiğimiz peygamberi, ancak kavminin dili ile gönderdik ki, onlara açıkça anlatsın. Artık, Allah dilediğini sapıklıkta bırakır; dilediğini de hidâyete erdirir. O, güçlüdür, hikmet sahibidir.

5— And olsun ki! Biz Mûsa'yı, "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın **(nimet)** günlerini hatırlat!" diye mûcizelerimizle gönderdik. Şüphesiz ki, bunda çok sabırlı, çok şükreden her kimse için ibretler vardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê , â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسره)
u, ü = ـُ (ضمه)
e, a = ـَ (فتحه)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve yek̇û-lulleẓîne keferû leste mur-selê.
K̇ul kefê bi-LLêhi şehî-dem-bey-nî ve bey-
neküm ve men ʻindehû ʻilmul-Kitêb (43)

'İBRÂHÎM

52 'ÊYEH — № 14

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif-Lêm-Râ. Kitêbun 'enzelnêhu 'iley-ke li-tuḣricen-
nêse mineẕ-ẕulu-mêti 'ilen-Nûri bi-'iẓni Rabbi-
him 'ilê Ṣırâṭil-ʻAzî-zil-Ḥamîd (1) 'E-LLâhil-leẓî
lehû mê fis-semêvêti ve mê fil-'erḍ! Ve vey-lul-
lil-kêfi-rîne min ʻaẕêbin-şedîd (2) 'Elleẓîne yeste-
ḥibbûnel-ḥayê-teddün-yê ʻalel-'Êḣirati ve yeṣud-
dûne ʻan-sebî-li-LLêhi ve yebgû-nehê ʻive-cê;
'Ulê-'ike fî ḍalê-limbe-ʻîd (3) Ve mê 'erselnê mir-
rasûlin 'illê bi-lisêni k̇av-mihî liyu-beyyine lehum.
Feyuḍillu-LLâhu meny-yeşê-'u ve yehdî meny-yeşê';
ve Hu-vel-ʻAzîzul-Ḥakîm (4) Ve lek̇ad 'erselnê Mûsê
bi-'Êyê-tinê 'en 'eḣric k̇av-meke mineẕ-ẕulumêti
'ilen-Nûri, ve ẓekkirhum-bi-'Eyyê-mi-LLêh. 'İnne
fî ẓê-like le-'Êyê-til-likülli ṣabbêrin-şekûr (5)

İbrâhim Sûresi

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ اَنْجٰيكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَفٖي ذٰلِكُمْ
بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿٦﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ
لَاَزٖيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابٖي لَشَدٖيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسٰٓى
اِنْ تَكْفُرُٓوا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمٖيعًا فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمٖيدٌ
﴿٨﴾ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَثَمُودَ وَالَّذٖينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ جَٓاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّٓوا اَيْدِيَهُمْ فٖٓي اَفْوَاهِهِمْ
وَقَالُٓوا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفٖي شَكٍّ مِمَّا
تَدْعُونَنَٓا اِلَيْهِ مُرٖيبٍ ﴿٩﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ
ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى قَالُٓوا اِنْ
اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرٖيدُونَ اَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا
كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبٖينٍ ﴿١٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

6— Hani bir vakitler Mûsa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Çünkü O, sizi Firavun hanedanından kurtarmıştı. Onlar, sizi azabın kötüsüne sürüyorlardı ve oğullarınızı boğazlayıp kadınlarınızı sağ bırakmak istiyorlardı. İşte bunda, Rabbinizden size büyük bir imtihan vardı.

7— Ve düşünün ki, Rabbiniz şöyle ilân etmişti: "And olsun, eğer siz şükrederseniz elbette size **(nimetimi)** artırırım. Fakat nankörlük ederseniz, muhakkak ki, benim azabım çok şiddetlidir."

8— Yine Mûsa, "Siz ve yeryüzünde bulunanların hepsi nankörlük etseniz, bilin ki, Allah hepinizden müstağni ve zatında övülmeye O lâyıktır." demişti.

9— Sizden önce gelip geçenlerin, Nûh kavminin, Âd ve Semûd'un ve onlardan sonrakilerin —ki sayılarını ancak Allah bilir— haberi size gelmedi mi? Onlara, peygamberleri mûcizelerle gelmişlerdi de **(hayretlerinden)** ellerini ağızlarına götürüp, "Biz, hakikaten sizinle gönderilen şeyi tanımıyoruz ve bizi davet ettiğiniz **(din)**den, kuşku veren bir şüphe içindeyiz" demişlerdi.

10— Peygamberleri **(onlara)**, "Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe mi var? O, sizi, günahlarınızı bağışlamak için çağırıyor ve belirli bir vakte kadar size müsaade ediyor" demişlerdi. Onlar, "Siz bizim gibi insandan başka bir şey değilsiniz. Bizi babalarımızın taptıkları şeylerden çevirmek istiyorsunuz. O halde, bize açık bir delil getirin!" dediler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي

'İbrâhîm

û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẕ k̇âle Mûsê lik̇av-mihiẕ-kürû niʿ-meta-LLâhi
ʿaley-küm 'iẕ 'encê-küm-min 'Êli-Fir-ʿavne yesû-
mûneküm sû'el-ʿaẕêbi ve yuẕebbi-ḥûne 'ebnê-'eküm
ve yesteḥ-yûne nisê-'eküm; ve fî ẕêliküm-belê-'üm-
mir-Rabbi-küm ʿaẓîm (6) Ve 'iẕ te-'eẕẕene Rabbuküm
le-'in-şeker-tum le-'ezîdenne-küm ve le-'in-kefer-tum
'inne ʿaẕêbî le-şedîd (7) Ve k̇âle Mûsê 'in-tekfurû
'entum ve men-fil-'erḍi cemî-ʿan-fe-'inne-LLâhe le-
Gani-yyun Ḥamîd (8) 'Elem ye'ti-küm nebe'ul-leẕîne
min-k̇abliküm K̇avmi Nûḥinv-ve ʿÂdinv-ve Şemûde
velleẕîne mim-beʿdihim? Lê yeʿ-lemuhum 'ille-
LLêh. Cê-'et-hum rusüluhum-bil-beyyi-nêti feraddû
'eydiyehum fî 'efvê-hihim ve k̇âlû 'innê kefernê
bimê 'ursil-tum-bihî ve 'in-nê lefî şekkim-mimmê
tedʿûnenê 'iley-hi murîb (9) ۞ K̇âlet rusüluhum 'efi-
LLêhi şekkün-Fêṭiris-semê-vêti vel-'erḍ? Yed-ʿûküm
li-yegfira leküm-min-ẕünûbi-küm ve yu'eḣ-ḣiraküm
'ilê 'ecelim-müsemmê! K̇âlû 'in 'entum 'illê beşerum-
mislunê! Turî-dûne 'en-teṣud-dûnê ʿammê kêne
yeʿ-budü 'êbê-'unê fe'tûnê bi-sulṭânim-mubîn (10)

حزب ٤

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ
عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖۜ وَمَا كَانَ لَنَٓا اَنْ نَاْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾
وَمَا لَنَٓا اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰينَا سُبُلَنَاۜ وَلَنَصْبِرَنَّ
عَلٰى مَٓا اٰذَيْتُمُونَاۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَٓا
اَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَاۜ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظَّالِمِينَۙ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْۜ
ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوا
وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍۙ ﴿١٥﴾ مِنْ وَرَٓائِهٖ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى
مِنْ مَٓاءٍ صَدِيدٍۙ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَاْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍۜ وَمِنْ وَرَٓائِهٖ
عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ
كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍۜ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلٰى شَيْءٍۜ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

اَلَمْ تَرَ

11— Peygamberleri onlara, "**(Evet)** biz, sizin gibi insandan başka bir şey değiliz. Fakat Allah, nimetini kullarından kimi dilerse ona ihsan buyurur. Allah'ın izni olmadıkça da size bir mûcize getirmek haddimiz değildir. Mü'minler yalnız Allah'a tevekkül etmelidirler.

12—Hem biz neden Allah'a tevekkül etmeyelim ki, O bize yollarımızı dosdoğru göstermiştir. Ve elbet bize yaptığınız eziyetlere sabredeceğiz. Onun için tevekkül edenler, yalnız Allah'a tevekkül etmelidir." dediler.

13— Küfredenler de peygamberlerine, "Sizi mutlaka toprağımızdan çıkarırız, yahut da dinimize dönersiniz!" dediler. Bunun üzerine Rableri, o peygamberlere, "Biz, muhakkak zalimleri helâk edeceğiz!" diye vahy buyurdu.

14— Ve arkalarından sizi, o yere mutlaka yerleştireceğiz. Işte makamımdan ve azap tehdidimden korkana va'dim **(sözüm)** budur.

15—O peygamberler, **(kavimleri üzerine Allah'dan)** zafer dilediler. Ve her inatçı zalim hüsrana uğradı.

16— Onun ötesinde de cehennem vardır. Orada irinli sudan içirilecektir o!

17— Onu yutmaya çalışacak, fakat boğazından geçiremeyecek. Her taraftan kendisine ölüm gelecek, fakat ölmeyecektir. Arkasından da ağır bir azap gelecektir.

18— Rablerine küfredenlerin hali şudur: Amelleri fırtınalı bir günde rüzgârın şiddetle savurduğu bir küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şeyi ellerine geçiremezler. İşte Hak'dan uzak olan sapıklık budur.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẕ̤	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

'İbrâhîm

Harekeler

i, ı	= ــِـ (كسرة)
u, ü	= ــُـ (ضمة)
e, a	= ــَـ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ḳâlet lehum rusülühum 'inneḥnu 'illê beşerum-miṡ-
luküm ve lê-kinne-LLâhe ye-munnu ʿalê meny-
yeşê-'u min ʿibêdih. Ve mê kêne lenê 'en-ne'ti-
yeküm-bi-sul-ṭânin 'illê bi-'iẕni-LLêh. Ve ʿale-LLâhi
felyete-vekkelil-Mu'minûn (11) Ve mê lenê 'ellê
nete-vekkele ʿale-LLâhi ve ḳad he-dênê Sübu-
lenê. Ve leneṣ-biranne ʿalê mê 'êẕeytu-mûnê. Ve
ʿale-LLâhi fel-yete-vekkelil-Mutevekkilûn (12) Ve
ḳâlel-leẕîne keferû li-rusülihim le-nuḣri-cen-neküm-
min 'erḍinê 'ev leteʿûdünne fî mille-tinê. Fe'evḥâ
'iley-him Rabbuhum lenuhli-kenneẕ̤-ẕ̤â-limîn (13)
Ve le-nus-kinenne-kümul-'erḍa mim-beʿ-dihim.
Ẕêlike limen ḣâfe Meḳâ-mî ve ḣâfe ve-ʿîd (14)
Vestef-teḥû ve ḣâbe küllu cebbê-rin ʿanîd (15) Minv-
verâ-'ihî Cehennemu ve yusḳâ mim-mê'in-ṣadîd (16)
Yetecerra-ʿuhû ve lê yekêdü yusî-guhû ve ye'-tîhil-
mevtu min-külli-mekê-ninv-ve mê huve bi-mey-yit;
ve minv-verâ-'ihî ʿaẕê-bun-galîẕ̤ (17) Meṡelul-leẕîne
keferû bi-Rabbihim 'eʿ-mêluhum keramêdi-niş-teddet
bi-hir-rîḥu fî yev-min ʿâṣıf; lê yeḳdi-rûne mimmê
kesebû ʿalê şey'; ẕêlike huveḍ-ḍalêlul-beʿîd (18)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾
وَبَرَزُوا لِلّٰهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا
لَوْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَٓاءٌ عَلَيْنَٓا أَجَزِعْنَٓا أَمْ
صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ
الْأَمْرُ إِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّٓا أَنْ
دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوٓا أَنْفُسَكُمْ
مَٓا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَٓا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَٓا
أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾
وَأُدْخِلَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً
طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَٓاءِ ﴿٢٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

19— Görmedin mi Allah, gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Dilerse sizi götürür de **(yerinize)** yepyeni bir halk getirir.

20— Allah'a göre bu, güç bir şey değildir.

21— Bir de kıyamette hepsi Allah'ın huzuruna çıkacaklar ve zayıflar, büyüklük taslayanlara, "Biz size tâbi idik. Şimdi siz, üzerimizden Allah'ın azabından zerre miktarı bir şey kaldırabilir misiniz?" diyecekler. Onlar, "Eğer Allah bize hidâyet verseydi, biz de size doğru yolu gösterirdik. Şimdi sızlansak da, sabretsek de bizim için aynıdır. Bizim için bir sığınak yoktur" cevabını vereceklerdir.

22— İş bitince, şeytan da der ki: "Şüphesiz Allah size gerçeği va'd etti. Ben de size va'd ettim. Ama size yalan söyledim. Zaten benim sizin üzerinizde bir hâkimiyetim yoktu, ancak sizi davet ettim. Siz de hemen bana icabet ettiniz. O halde beni kötülemeyin. Kendinizi kınayınız. Ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Doğrusu ben, sizin bundan önce, beni Allah'a ortak koşmanızı tanımadım. Muhakkak ki, zalimlere acıklı bir azap vardır."

23— İman edip de yararlı işler yapanlar, altından ırmaklar akan cennetlere konulacaklar. Orada Rablerinin izni ile ebedî kalacaklardır. Orada onların sağlık temennileri, selâm olacaktır.

24— Görmedin mi, Allah nasıl bir temsil yaptı? Hoş bir kelimeyi **(tevhidi)**, hoş bir ağaca **(hurmaya)** benzetti ki,kökü yerde sabit, dalı budağı gök yüzündedir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي

'İbrâhîm

û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِـ (كسرة)
u, ü = ـُـ (ضمة)
e, a = ـَـ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'Elem tera 'enne-LLâhe ḣalek̇as-semê-vêti vel-'erḍa
bil-Ḥak̇k̇? 'İny-yeşe' yuẓhibküm ve ye'ti bi-ḣal-k̇in-
cedîd (19) Ve mê ẓêlike ʻale-LLâhi bi-ʻazîz (20) Ve
berazû li-LLêhi cemîʻan-fek̇âleḍ-ḍu-ʻafê-'u lilleẓînes-
tek-berû 'innê künnê leküm tebe-ʻan-fehel 'en-tum-
mug-nûne ʻannê min ʻAẓêbi-LLêhi min-şey'? K̇âlû
lev hedêne-LLâhu lehe-deynêküm! Se-vê-'un ʻaley-
nê 'ecezi-ʻnê 'em ṣa-bernê mê lenê mim-meḥîṣ (21)
Ve k̇âleş-şey-ṭânu lemmê k̇uḍiyel-'emru 'inne-LLâhe
ve-ʻadeküm veʻ-del-Ḥak̇k̇i ve ve-ʻattuküm fe-'eḣ-
leftuküm. Ve mê kêne li-ye ʻaley-küm-min-sul-ṭânin
'il-lê 'en-deʻavtuküm festecebtum lî; felê telû-mûnî
ve lûmû 'en-fuseküm. Mê 'ene bi-muṣriḣiküm ve
mê 'entum-bimuṣri-ḣiyy. 'İnnî kefertu bimê 'eşrak-
tumûni min-k̇abl. 'İnneẓ-ẓâli-mîne lehum ʻaẓê-bun
'elîm (22) Ve 'ud-ḣilelleẓîne 'êmenû ve ʻamiluṣ-ṣâli-
ḥâti Cennêtin-tecrî min-teḥ-tihel-'enhêru ḣâli-dî-
ne fîhê bi-'iẓni-Rabbihim. Te-ḥiyye-tuhum fîhê
selêm (23) 'Elem tera keyfe ḍarabe-LLâhu meṡelen-
Kelimeten-Ṭayyi-beten-ke-şeceratin-ṭayyibetin
'eṣ-luhê ṡêbitunv-ve fer-ʻuhê fis-semê' (24)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

تُؤْتٖٓي اُكُلَهَا كُلَّ ح۪ينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَاۜ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَب۪يثَةٍ كَشَجَرَةٍ
خَب۪يثَةٍۨ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾
يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظَّالِم۪ينَ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ
مَا يَشَٓاءُ ﴿٢٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ
كُفْرًا وَاَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِۙ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَۚ يَصْلَوْنَهَاۜ
وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَب۪يلِه۪ۜ
قُلْ تَمَتَّعُوا فَاِنَّ مَص۪يرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا يُق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ ف۪يهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَخْرَجَ
بِه۪ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِه۪ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَۚ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَٓائِبَيْنِۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۚ ﴿٣٣﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

وَاٰتٰيكُمْ

25— O **(ağaç),** Rabbinin izni ile, her zaman yemişini verir **(İşte iman da böyledir. Aslı kalbdeki tasdiktir, ameli göğe yükselir. Onun bereket ve sevabına her zaman nâil olur).** Allah insanlara böyle temsiller getirir ki, iyi kavrayıp düşünsünler.

26— Kötü bir kelimenin **(küfrün)** misali de, kötü bir ağaç gibidir ki, yerin üstünden koparılmıştır. Onun bir kararı yoktur **(yerinde durmaz).**

27— Allah, iman edenleri hem dünyada, hem âhirette sabit sözle **(kelime-i şehâdetle)** sağlam tutar. Allah, zalimleri şaşırtır, Allah dilediğini yapar.

28, 29— Bakmaz mısın o kimselere **(Kureyş kâfirlerine)** ki, Allah'ın nimetini küfre değiştirdiler ve kavimlerini helâk yurduna, cehenneme kondurdular. Oraya gireceklerdir. O, ne kötü bir karargâhtır.

30— Allah'ın yolundan saptırmak için, Allah'a eşler uydurdular. De ki: "Keyfinize bakın! Çünkü varacağınız yer ateştir!".

31— İman etmiş olan kullarıma söyle: Namazı dosdoğru kılsınlar ve içinde ne alışveriş, ne de dostluk olmayan bir gün **(kıyamet)** gelmeden, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve aşikâr zekât versinler.

32— Allah, o Allah'dır ki, gökleri ve yeri yaratmıştır. Gökten su indirerek onunla size rızık olmak üzere çeşitli mahsûller çıkarmış ve emri ile denizde yüzmek için gemileri sizin emrimize vermiştir. Nehirleri de hizmetinize verdi.

33— Yörüngelerinde yürüyüp giden güneşi ve ayı, size **boyun eğdirdi**; geceyle gündüzü de, yine sizin için **istifadenize verdi.**

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

'İbrâhîm

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Tu'tî 'ukülehê külle ḥî-nim-bi-'iẓni Rabbihê. Ve yeḍ-
ribu-LLâhul-'emṡêle linnêsi le-'allehum yeteẕekkerûn
(25) Ve meṡelu kelimetin ħabî-ṡetin-ke-şeceratin
ħabî-ṡetinic-tuṡṡet min-fevḱil-'erḍi mê lehê min-
ḱarâr (26) Yuṡebbi-tu-LLâhulle-ẓîne 'êmenû bil-
Ḱavliṡ-Ṡêbiti filḥa-yêtid-dünyê ve fil-'Ê-ħirah; ve
yuḍillu-LLâhuẕẕâlimîne ve yef-'alu-LLâhu mê
yeşê' (27) ۞ 'Elem tera 'ilel-leẓîne beddelû ni'-mete-
LLêhi küfranv-ve 'eḥallû ḱav-mehum Dêral-Bevêr
(28) Cehennem? yeṣlevnehê, ve bi'sel-ḱarâr (29) Ve
ce-'alû li-LLêhi 'endêdel-li-yuḍillû 'an-Sebîlih! Ḱul
temette-'û fe-'inne meṣîraküm 'ilen-Nêr (30) Ḱul-li-
'ibêdi-yelleẓîne 'êmenû yuḱîmuṣ-ṣalête ve yunfiḱû
mimmê razeḱnêhum sirranv-ve 'alêni-yetem-min-
ḱabli 'eny-ye'-tiye Yev-mullê bey'un-fîhi ve lê ħilêl
(31) 'E-LLâhul-leẓî ħaleḱas-semê-vêti vel-'erḍa ve
'enzele mines-semê-'i mê-'en-fe-'eħrace bihî mineṡ-
ṡemerâti rizḱal-leküm; ve seħ-ħara lekümul-fulke
litec-riye-filbeḥri bi-'Emrih; ve seħ-ħara lekümul-
'enhêr (32) Veseħ-ħara lekümuş-şemse vel-ḱamera
dê-'ibeyn; ve seħ-ħara lekümulleyle ven-Nehêr (33)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

İbrâhim Sûresi

وَاٰتٰيكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُۜ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَاۜ
اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ
رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنٖي وَبَنِيَّ اَنْ نَعْبُدَ
الْاَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ
تَبِعَنٖي فَاِنَّهُ مِنّٖيۚ وَمَنْ عَصَانٖي فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٣٦﴾
رَبَّنَٓا اِنّٖٓي اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتٖي بِوَادٍ غَيْرِ ذٖي زَرْعٍ عِنْدَ
بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِۙ رَبَّنَا لِيُقٖيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ
تَهْوٖٓي اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾
رَبَّنَٓا اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفٖي وَمَا نُعْلِنُۜ وَمَا يَخْفٰى
عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِ ﴿٣٨﴾ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذٖي وَهَبَ لٖي عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَۜ اِنَّ
رَبّٖي لَسَمٖيعُ الدُّعَٓاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنٖي مُقٖيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتٖيۗ
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَٓاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لٖي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنٖينَ
يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا
يَعْمَلُ الظَّالِمُونَۜ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فٖيهِ الْاَبْصَارُۙ ﴿٤٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

34— Hem size, istediğiniz şeylerin hepsinden vermiştir. Eğer Allah'ın verdiği nimetleri saysanız, siz onları sayamazsınız. Muhakkak insan çok zalim, çok nankördür.

35— Bir de hatırla ki, bir vakitler İbrâhim şöyle demişti: "Ey Rabbim! Bu beldeyi **(Mekke'yi korkudan)** emin kıl! Beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak bulundur!

36— Ey Rabbim! Çünkü o putlar, insanlardan bir çoğunu şaşırttılar. Bundan böyle kim bana uyarsa, işte o bendendir. Kim de bana isyan ederse, artık sen çok bağışlayıcı, çok esirgeyicisin.

37— Ey Rabbimiz! Ben zürriyetimden bir kısmını **(İsmâil ile annesi Hacer'i)** ekin bitmez bir vâdide senin Beyt-i Muharremin'in **(Kâbe'nin)** yanına yerleştirdim. Ey Rabbimiz! **(Bunu)** namazı dosdoğru kılsınlar diye **(yaptım)**. Bundan böyle insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meylettir. Ve onlara bazı meyvelerden rızık ver! Ola ki şükrederler.

38— Ey Rabbimiz! Bizim gizlediğimiz ve açıkladığımız her şeyi muhakkak sen bilirsin. Ne yerde, ne gökte Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz.

39— İhtiyarlık halimde bana İsmâil'i ve İshak'ı ihsan eden Allah'a hamd olsun. Şüphesiz ki Rabbim, duayı kabul buyurandır.

40—Ey Rabbim! Beni, namaza devam edenlerden kıl! Zürriyetimden de **(böyle kimseler yarat)**. Ey Rabbimiz! Duamı kabul buyur!

41— Ey Rabbimiz! Hesap kurulacağı gün beni, annemi, babamı ve bütün mü'minleri bağışla.

42— Sakın Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma. Onları ancak öyle bir güne bırakıyor ki, o günde gözler **(korkudan)** donup kalır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي

'İbrâhîm

û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'êtêküm-min-külli mê se-'eltumûh. Ve 'in-te‘uddû
ni‘meta-LLâhi lê tuḥṣûhê. 'İnnel-'insêne le-ẓalû-
mun-keffêr (34) Ve 'iẕ k̇âle 'İbrâ-hî-mu Rabbic-‘al
hêẕel-Belede 'êminenv-vec-nubnî ve be-niyye 'en-
ne‘-budel-'eṣnêm (35) Rabbi 'inne-hun-ne 'eḍ-lelne
keṡîram-minen-nês; femen-tebi-‘anî fe-'innehû
minnî, ve men ‘aṣâ-nî fe'inneke Gafûrur-Raḥîm (36)
Rabbe-nê 'innî 'es-kentu min-ẕür-riyyetî bi-vêdin
gayri ẕî zer-‘in ‘inde Bey-tikel-Muḥarrami Rabbenê
liyuk̇îmuṣ-Ṣalête fec-‘al 'ef-'ide-tem-minennêsi tehvî
'iley-him verzuk̇hum-mineṡ-ṡeme-râti le‘allehum
yeş-kürûn (37) Rabbe-nê 'inneke te‘lemu mê nuḣ-fî
ve mê nu‘lin; ve mê yeḣfê ‘ale-LLâhi min-şey'in-
fil-'erḍi ve lê fissemê' (38) 'El-Ḥamdü li-LLêhil-leẕî
vehebe lî ‘alel-kiberi 'İsmê‘île ve 'İs-ḥâk̇; 'İnne Rabbî
le-Semî-‘ud-Dü-‘â' (39) Rabbic-‘alnî muk̇î-meṣ-Ṣalêti
ve min-ẕür-riyyetî, Rab-benê ve tek̇abbel Dü‘â'
(40) Rabbe-negfir lî ve li-vêli-deyye ve lil-Mu'mi-
nîne Yevme yek̇û-mul-Ḥisêb (41) Velê teḥseben-ne-
LLêhe gâfilen ‘ammê ye‘-meluẓ-ẓâli-mûn. 'İnnemê
yu-'eḣ-ḣiruhum li-Yevmin-teş-ḣaşu fîhil-'ebṣâr (42)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

İbrâhim Sûresi

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفْـِٔدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبْ
دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ
مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ
اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ
الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ
وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَى
وُجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ
اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا
بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سُورَةٌ

43— Başlarını dikerek koşarlar. Gözleri kendilerine bile dönmez ve yüreklerinin içi bomboş hava kesilmiştir.

44— İnsanlara, o azabın geleceği günü haber verip korkut. O vakit zulmedenler, "Ey Rabbimiz! Bize yakın bir zamana kadar müsaade et. Davetine icabet edelim ve peygamberlerin izince gidelim." diyecek. **(Kendilerine)**, "Hani siz, bundan Önce, sizin için hiçbir zevâl olmadığına yemin etmemiş miydiniz?" **(denilir).**

45— Siz de, o kendilerine zulmedenlerin diyarına yerleştiniz. Onlara nasıl **(ceza)** verdiğimiz sizce açığa çıktı ve size misaller gösterdik.

46— Gerçekten onlar, hilelerini kurdular. Allah katında da onlara tuzak var. İsterse onların hileleri dağları yerinden oynatacak olsun!

47— O halde, sakın Allah, peygamberlerine olan va'dinden döner sanma! Şüphesiz Allah güçlüdür; intikam sahibidir.

48— Hatırla ki, o gün, yer başka yere, gökler de başka göklere çevrilecek ve insanlar bir ve kahhâr Allah'ın huzuruna çıkacaklardır.

49— O gün, günahkârları birbirlerine bağlanıp kelepçelenmişler göreceksin.

50— Gömlekleri katrandandır. Yüzlerini de ateş kaplar.

51— Çünkü Allah, herkesi kazandığı ile cezalandıracaktır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir.

52— Bu **(Kur'ân),** insanlara açık bir tebliğdir. Bununla hem uyarılsınlar; hem Allah'ın ancak Bir ilâh olduğunu bilsinler; hem de akıl sahipleri öğüt alsınlar.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î = ي

'İbrâhîm

û = و

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)

u, ü = (ضمة)

e, a = (فتحة)

'ev = أو

ve = وَ

'ey = أي

yê = يا

Muhṭi-ʿîne muǩni-ʿî ru'ûsihim lê yerteddü 'iley-him
ṭar-fuhum, ve 'ef-'idetuhum hevê' (43) Ve 'enẓirin-
nêse Yevme ye'tî-himul-ʿAẓêbu fe-yeǩû-lulleẓîne
ẓalemû Rabbe-nê 'eħ-ħir-nê 'ilê 'ece-lin-ǩarîbin-nucib
Deʿveteke ve nettebi-ʿir-rusül! 'Eve-lem tekû-nû
'eǩsemtum-min-ǩablu mê le-kümmin-zevêl (44) Ve
sekentum fî mesêkinil-leẓîne ẓalemû 'enfusehum ve
tebey-yene leküm keyfe fe-ʿalnê bihim ve ḍarabnê
lekümul-'Emṡêl (45) Ve ǩad mekerû mekrahum
ve ʿinde-LLâhi mekruhum; ve 'in-kêne mekru-
hum litezûle minhul-cibêl (46) Felê teḥse-benne-
LLêhe muħ-life veʿ-dihî rusüleh; 'inne-LLâhe
ʿAzîzun-Ẓünti-ǩâm (47) Yevme tubed-delul-'Erḍu
gayral-'Erḍi ves-Semêvêtu ve berazû li-LLêhil-
Vê-ḥidil-Ǩahhêr (48) Ve teral-Mucri-mîne Yevme-
'iẓim-muǩar-ranîne fil-'eṣfêd (49) Serâ-bîluhum-
min-ǩaṭirâninv-ve teg-şê vucûhehumun-Nêr (50)
Li-yeczi-ye-LLâhu külle nefsim-mê kesebet; 'inne-
LLêhe Serî-ʿul-Ḥisêb (51) Hêẓê Belê-gul-linnêsi
ve li-yunẓerû bihî ve li-yeʿlemû 'ennemê Huve 'İ-
lêhunv-Vêḥidünv-ve li-yeẓ-ẓekkera 'ulul-'elbêb (52)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · Idgam ve okunmayan harfler · Kalkale

(Sûre: 15)

HİCR SÛRESİ

Mekke devrinde inen sûrelerdendir. 99 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Elif, Lâm, Râ. Bunlar, kitabın ve **(hakkı)** açıklayan Kur'ân'ın âyetleridir.

2— Bir zaman olur, küfredenler, "Keşke Müslüman olsalarmış" diye temenni edecekler **(Bu, kıyamette olacaktır).**

3— Bırak onları yesinler, **(içsinler),** zevk etsinler! Emel kendilerini oyalayadursun, sonra anlarlar.

4— Biz, hiçbir memleketi, belli bir yazısı **(takdiri)** olmaksızın **(rastgele)** helâk etmedik.

5— Hiçbir ümmet, ne ecelinin önüne geçebilir, ne de onu geciktirebilir.

6— **(Mekke kâfirleri),** "Ey kendisine Kur'ân indirilen! Sen, muhakkak delisin!

7— Eğer doğru söyleyenlerden isen, bize melekleri getirsene!" dediler.

8— Biz, melekleri ancak hak ile indiririz ve o vakit o kâfirlere göz açtırılmaz.

سُورَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الۤرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْاٰنٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾ ذَرْهُمْ يَاْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ
الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَمَٓا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ
مَعْلُومٌ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُونَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا
يَٓا اَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَاْتِينَا
بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ
اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُٓوا اِذًا مُنْظَرِينَ ﴿٨﴾ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا
لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْاَوَّلِينَ ﴿١٠﴾
وَمَا يَاْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١١﴾ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ
فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ
﴿١٣﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾
لَقَالُٓوا اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

9— Hiç şüphe yok ki, Kur'ân'ı biz indirdik, biz! Ve muhakkak onu biz koruyacağız!

10— And olsun! Senden önceki ümmetlerin içinde de biz peygamberler gönderdik.

11— Onlara hiçbir peygamber gelmiyordu ki, kendisiyle alay eder olmasınlar.

12— Biz, o **(Kur'ân)** ı suçlu günahkârların kalblerine böyle sokarız.

13— Ona iman etmezler. Halbuki önceki inkârcılar hakkında Allah'ın sünneti **(onlara verdiği cezası)** geçmiştir **(Bunlara da aynı ceza verilecektir).**

14, 15— Üzerlerine gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalar, mutlaka, "Bizim herhalde gözlerimiz döndürüldü. Daha doğrusu biz, büyülenmiş bir kavimiz!" derlerdi.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و

Ḥicr

ê , â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

99 'ÊYEH

'EL-ḤİCR

№ 15

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif-Lêm-Râ. Tilke 'Êyêtul-Kitêbi ve Ǩur-'ênim-
Mubîn (1) Rubemê ye-veddül-leẓîne keferû lev kênû
Müsli-mîn (2) Ẓer-hum ye'-külû ve yetemet-te-ʻû
ve yulhi-himul-'emelu fe-sevfe yeʻ-lemûn (3) Ve
mê 'ehlek-nê min-ǩar-yetin 'illê ve lehê kitêbum-
meʻ-lûm (4) Mê tesbiǩu min 'ümmetin 'Ecelehê
ve mê yeste'-ħirûn (5) Ve ǩâ-lû yê-'eyyuhel-leẓî
nuzzile ʻaley-hiẓ-Ẓikru 'inneke le-mecnûn (6) Lev
mê te'-tînê bil-melê-'iketi 'in-künte mineṣ-Ṣâdiǩîn
(7) Mê nunez-zilul-melê-'ikete 'illê-bil-Ḥaǩǩi ve
mê kênû 'iẓem-mun-ẓarîn (8) 'İnnê Neḥnu nezzel-
neẓ-Ẓikra ve 'innê lehû le-Ḥâfiẓûn (9) Ve leǩad
'ersel-nê min ǩablike fî şiye-ʻil-'evve-lîn (10) Ve mê
ye'-tîhim-mirrasûlin 'illê kênû bihî yestehzi-'ûn (11)
Keẓê-like neslukühû fî ǩulûbil-muc-rimîn (12) Lê
yu'-minûne bihî ve ǩad ħalet sünnetul-'evve-lîn (13)
Ve lev feteḥ-nê ʻaley-him-bêbem-mines-semê-'i
feẓallû fîhi yeʻ-rucûn (14) Leǩâ-lû 'innemê sük-ki-
rat 'ebṣâ-runê bel neḥnu ǩavmum-mes-ḥûrûn (15)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Hicr Sûresi

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾
وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ
السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا
فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا
لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ
شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾
وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ
وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ
وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ
عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ
قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

16— Andolsun ki! Biz, gökte burçlar yarattık ve gökyüzünü, bakıp seyredenler için **(yıldızlarla)** süsledik.

17— Hem onu her kovulmuş şeytandan koruduk.

18— Ancak kulak hırsızlığı eden olur ki, onun da peşine apaçık bir ateş parçası düşer **(ve yakar).**

19— Yeri de döşedik. Oraya ağır baskılı dağlar oturttuk ve orada ölçülü her şeyden, bitirdik.

20— Orada sizin için ve rızkını sizin veremeyeceğiniz **(köle ve hayvan gibi)** kimseler için geçimler**(in sebebini)** yarattık.

21— Hiçbir şey yoktur ki hazineleri, bizim yanımızda olmasın! Fakat biz, onu, ancak **(ihtiyaca göre)** belirli bir miktarda indiririz.

22— Bir de aşılayıcı rüzgârlar gönderdik de gökten su indirerek onunla sizi suladık. Onu hazinelerde tutan da siz değilsiniz.

23— Ve biz, gerçekten biz diriltir ve öldürürüz. Hepsinin vârisleri de biziz!

24— Yemin olsun! Biz, sizden öncekileri de bilmişizdir. Yine yemin olsun, **(kıyamete kadar)** geri kalanları da biliriz.

25— Ve muhakkak Rabbin, **(evet)** O, onları toplayacak. Gerçekten O, çok hikmetlidir, çok bilicidir.

26— Yemin olsun ki! Biz insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık.

27— Cânn'ı da daha evvel zehirli ateşinden yaratmıştık. **(Cânn, cinnin babası İblis'tir).**

28— Hatırla ki, bir vakitler Rabbin meleklere, "Ben kuru çamurdan, şekillenmiş balçıktan bir insan yaratacağım!

29— Onu düzelttiğim ve kendi rûhumdan ona üfürdüğüm vakit, siz hemen onun için secdeye kapanın!" demişti.

30— Bunun üzerine bütün melekler **(eğilerek)** toptan secde ettiler.

31— Yalnız İblis müstesna! O, secde edenlerle beraber olmaktan çekindi.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و

Ḥicr

ê, â = ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve lek̇ad ce-'alnê fis-semê-'i Burû-cenv-ve zeyyen-
nêhê lin-nêẓi-rîn (16) Ve ḥafiẓ-nêhê min-külli Şey-
ṭânir-racîm (17) 'İllê menis-terak̇as-sem'a fe-'etbe-
'ahû şihê-bummu-bîn (18) Vel-'erḍa meded-nêhê ve
'el-k̇aynê fîhê ravê-siye ve 'embet-nê fîhê min-külli
şey-'im-mev-zûn (19) Ve ce-'alnê leküm fî-hê me-'â-
yişe ve melles-tum lehû bi-râ-zik̇în (20) Ve 'immin-
şey-'in 'illê 'indenê ħazê-'inuh, ve mê nun-azzi-luhû
'illê bi-k̇aderimme'-lûm (21) Ve 'erselner-ri-yêḥa
levê-k̇iḥa fe-'enzelnê minessemê-'i mê-'en-fe-'es-
k̇aynê-kümûh; ve mê 'entum lehû bi-ħâ-zinîn (22) Ve
'innê leneḥnu nuḥ-yî ve numîtu ve neḥnul-vêrisûn
(23) Ve lek̇ad 'alim-nel-müstek̇-dimîne minküm ve
lek̇ad 'alim-nel-müste'-ħirîn (24) Ve 'inne Rabbe-
ke Huve yeḥ-şuruhum; 'innehû Ḥakîmun 'Alîm
(25) Ve lek̇ad ħalek̇nel-'insê-ne min-ṣal-ṣâlim-min
ḥame-'im-mesnûn (26) Vel-cênne ħalek̇nêhu min-
k̇ablu min-nêris-semûm (27) Ve 'iẓ k̇âle Rabbuke
lilmelê-'iketi 'innî ħâ-lik̇um-beşeram-min-ṣalṣâ-
lim-min ḥame-'im-mesnûn (28) Fe-'iẓê sevvey-tuhû
ve nefeħtu fîhi mir-Rûḥî fek̇a'û lehû sê-cidîn (29)
Fesecedel-melê-'iketu külluhum 'ecme-'ûn (30)
'İllê 'İblîse 'ebê 'eny-yekûne me-'as-Sê-cidîn (31)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Hicr Sûresi

قَالَ يَٓا اِبْل۪يسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِد۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ
اَكُنْ لِاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ
﴿٣٣﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَج۪يمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ
اِلٰى يَوْمِ الدّ۪ينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْن۪ٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ
﴿٣٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَر۪ينَۙ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ
الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَٓا اَغْوَيْتَن۪ي لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ
فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَع۪ينَۙ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ
الْمُخْلَص۪ينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَق۪يمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَاد۪ي
لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاو۪ينَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ
جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَع۪ينَۙ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍۜ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ
جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ اِنَّ الْمُتَّق۪ينَ ف۪ي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍۜ ﴿٤٥﴾ اُدْخُلُوهَا
بِسَلَامٍ اٰمِن۪ينَ ﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا ف۪ي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوَانًا
عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِل۪ينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ ف۪يهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَج۪ينَ
﴿٤٨﴾ نَبِّئْ عِبَاد۪ٓي اَنّ۪ٓي اَنَا الْغَفُورُ الرَّح۪يمُۙ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَاب۪ي هُوَ
الْعَذَابُ الْاَل۪يمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰه۪يمَۘ ﴿٥١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

32— Rabbi, "Ey İblis! Sen, niçin secde edenlerle beraber olmadın?" dedi.

33— İblis, "Ben, senin kuru bir çamurdan, şekillenmiş balçıktan yarattığın insana, secde edecek değilim!" cevabını verdi.

34— Allah Teâlâ, "O halde, hemen cennetten çık! Çünkü kovulmuşsun!

35— Ve bu lânet, kıyamet gününe kadar senin üzerindedir!" buyurdu.

36— İblis, "Ey Rabbim! Öyleyse, bana insanların kabirlerinden kaldırılacakları güne kadar mühlet ver!" dedi.

37, 38— Allah Teâlâ, "Peki! Sen, bilinen vaktin gününe **(yani Birinci Sûr üfürülünceye kadar)** mühlet verilenlerdensin!" buyurdu.

39— İblis, "Ey Rabbim! Beni azdırmana karşılık, andolsun ki ben de muhakkak surette, yeryüzünde onlara, **(günahlardan)** süslemeler yapacağım ve onların hepsini mutlaka azdıracağım!

40— Ancak içlerinden ihlâslı kulların müstesna!" dedi.

41— Allah Teâlâ buyurdu ki: İşte bu **(koruması)** üzerime olan dosdoğru bir yoldur.

42— Evet! Hakikaten benim kullarımın üzerinde senin hiçbir hükmün yoktur. Ancak azgınlardan sana uyanlar hariç!

43— Şüphesiz cehennem de, o azgınların hepsine va'd olunan yerdir.

44— Onun yedi kapısı vardır. Her bir kapıya **(azgınlardan)** bölünmüş bir miktar vardır.

45— Elbette takvâ sahipleri, cennetlerde ve pınar başlarında olacaklardır.

46— **(Onlara)**, "Buyurun oraya! Selâmetle emin emin girin!" **(denilecektir)**.

47— Biz, onların kalblerindeki kinleri çıkarıp atmışızdır. Hepsi de kardeş olarak tahtlar üzerinde karşı karşıya otururlar.

48— Orada kendilerine hiçbir bitkinlik dokunmaz. Onlar oradan çıkarılacak da değillerdir.

49— Kullarıma haber ver ki, hakikaten çok bağışlayıcı, çok esirgeyici benim ben!

50— Bununla beraber, azabın da acıklı azabın tâ kendisidir.

51— Hem onlara, İbrâhim'in misafirlerinden de bahset.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
z̤	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و

Ḥicr

ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

K̇âle yê-'İblîsu mê leke 'ellê tekûne me-ʻas-Sêcidîn
(32) K̇âle lem 'ekül-li-'escude li-beşerin ħalek̇tehû
min-ṣalṣâlim-min ḥame-'im-mesnûn (33) K̇âle feħruc
minhê fe'inneke racîm (34) Ve 'inne ʻaleykel-leʻ-nete
'ilê Yevmid-Dîn (35) K̇âle Rabbi fe-'enz̤irnî 'ilê Yevmi
yub-ʻaṡûn (36) K̇âle fe-'inneke minelmun-ẓarîn (37) 'İlê
Yevmil-Vek̇til-Meʻlûm (38) K̇âle Rabbi bimê 'egvey-
tenî le-'uzeyyi-nenne lehum fil-'erḍi ve-le-'ugvi-
yen-nehum 'ecme-ʻîn (39) 'İllê ʻibêdeke minhumul-
Muħleṣîn (40) K̇âle hêz̤ê Ṣırâṭun ʻaleyye Müs-tek̇îm
(41) 'İnne ʻibêdî leyse leke ʻaleyhim sulṭânun 'illê
me-nittebe-ʻake minel-gâvîn (42) Ve 'inne Cehenneme
lemev-ʻidühum 'ecme-ʻîn (43) Lehê seb-ʻatu 'Ebvêb;
likülli Bêbim-minhum cuz-'üm-mek̇sûm (44) 'İnnel-
Muttek̇îne fî Cennê-tinv-ve ʻuyûn (45) 'Ud-ħulûhê
bi-Selêmin 'Êminîn (46) Ve nezeʻ-nê mê fî ṣudû-
rihim-min gıllin 'iħvê-nen ʻalê sürurim-mutek̇â-bilîn
(47) Lê yemessühum fîhê neṣabunv-ve mê hum-
minhê bi-muħracîn (48) ۞ Nebbi' ʻibêdî 'ennî 'enel-
Gafûrur-Raḥîm (49) Ve 'enne ʻAz̤êbî hu-vel-ʻAz̤êbul-
'elîm (50) Ve nebbi'-hum ʻan-ḍayfi 'İbrâhîm (51)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Hicr Sûresi

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا
لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ
مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ
رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا
لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ
﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ
مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ
﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ
بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ
هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

قَالَ

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

52— Hani onun yanına girmişler de "selâm" demişlerdi. **(İbrâhim aleyhisselâm onlara yemek takdim edip, yemediklerini görünce)**, "Biz, sizden cidden korkuyoruz!" demişti.

53— Melekler, "Korkma! Biz, sana bilgin bir oğul müjdeliyoruz!" dediler.

54— İbrâhim, "Beni mi müjdelediniz? Bana ihtiyarlık gelip çatmışken, beni ne diye müjdelersiniz?" dedi.

55— "Seni **(emr-i)** Hak ile müjdeledik. Onun için Allah'ın rahmetinden ümidini kesenlerden olma!" dediler.

56— İbrâhim, "Sapıklardan başka, Rabbinin rahmetinden kim ümidini keser ki?" dedi.

57— **(Ve ilâve etti):** "Ey elçiler! Daha ne iş yapacaksınız?".

58— "Biz suçlu günahkâr bir kavme gönderildik **(yani Lût kavmini helâk etmeye gidiyoruz).**

59— Ancak **(iman eden)** Lût ailesi müstesna! Biz, onların hepsini muhakkak kurtaracağız.

60— **(Yalnız Lût'un)** karısı müstesna! Biz, onun geride kalanlardan olmasını takdir ettik." dediler.

61— Ne zaman ki elçiler Lût ailesine geldiler.

62— Lût **(onlara)**, "Gerçekten siz tanınmamış bir kavimsiniz!" dedi.

63— "Yok! Biz sana kavminin şüphe edip durdukları şeyi **(azabı)** getirdik.

64— Sana hak **(fermanı)** ile geldik. Emîn ol, biz doğru söyleriz!

65— Hemen gecenin bir kısmında aileni yürüt. Sen de arkalarından git! Ve hiçbir kimse ardına bakmasın! **(Çünkü göreceği manzaraya tahammül edemez)** ve emrolunduğunuz yere **(Şam'a)** gidin!" dediler.

66— Biz Lût'a şu kesin emri vahy ettik: "Bu kâfirlerin sabaha çıkarken kökleri kesilmiş olacaktır!".

67— Şehir halkı **(yani Sadûmlular, Hz. Lût'un evinde güzel oğlanlar bulunduğunu haber alınca ırzlarına geçeriz ümidiyle)** sevinerek geldiler.

68— Lût şunu söyledi: "Gerçekten bunlar benim misafirlerimdir. Beni kepaze etmeyin!

69— Allah'dan korkun! Ve beni utandırmayın!".

70— "Biz âlemlerden **(başkalarının işine karışmaktan)** men etmedik mi?

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و

Ḥicr

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِـ (كسرة)
u, ü = ـُـ (ضمة)
e, a = ـَـ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İẓ deħalû ʻaleyhi fek̇âlû Selêmê! K̇âle 'innê min-
küm vecilûn (52) K̇âlû lê tevcel 'innê nubeş-şiruke
bi-gulêmin ʻalîm (53) K̇âle 'ebeş-şertumûnî ʻalê
'emmesse-niyel-kiberu fe-bime tubeş-şirûn (54) K̇âlû
beş-şer-nêke bil-ḥak̇k̇i felê teküm-minel-k̇âniṭîn (55)
K̇âle ve meny-yek̇neṭu mir-Raḥmeti Rabbihî 'illeḍ-
ḍâl-lûn (56) K̇âle femê ħaṭbu-küm 'eyyuhel-Murse-
lûn (57) K̇âlû 'innê 'ursilnê 'ilê k̇av-mim-mucri-mîne
(58) 'İllê 'Êle-Lûṭ; 'innê lemuneccû-hum 'ecme-ʻîn
(59) 'İllemra-'etehû k̇addernê 'innehê le-minel-
gâbirîn (60) Felemmê cê-'e 'Êle Lûṭinil-murselûn
(61) K̇âle 'inneküm k̇avmum-munkerûn (62) K̇âlû
bel ci'-nêke bimê kênû fîhi yemterûn (63) Ve 'etey-
nêke bil-Ḥak̇k̇i ve 'innê leṣâdi-k̇ûn (64) Fe-'esri bi-
'ehlike bi-k̇iṭʻim-minel-leyli vettebiʻ 'edbêrahum
ve lê yeltefit minküm 'eḥadünv-vemḍû ḥayṡü tu'-
merûn (65) Vek̇aḍay-nê 'ileyhi ẓêlikel-'emra 'enne
dêbira hê'ulê-'i mek̇ṭû-ʻum-muṣbi-ḥîn (66) Ve cê-'e
'ehlul-Medî-neti yesteb-şirûn (67) K̇âle 'inne hê-
'ulê-'i ḍayfî felê tefḍa-ḥûn (68) Vettek̇u-LLâhe ve lê
tuħzûn (69) K̇âlû 'evelem nenheke ʻanil-ʻâlemîn (70)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Hicr Sûresi

قَالَ هٰٓؤُلَٓاءِ بَنَاتٖٓي اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلٖينَۜ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفٖي
سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقٖينَۙ ﴿٧٣﴾
فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجّٖيلٍ ﴿٧٤﴾
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمٖينَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبٖيلٍ مُقٖيمٍ ﴿٧٦﴾
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنٖينَۜ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ
لَظَالِمٖينَۙ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْۢ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُبٖينٍۜ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ
كَذَّبَ اَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلٖينَۙ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ اٰيَاتِنَا فَكَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضٖينَۙ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا اٰمِنٖينَ ﴿٨٢﴾
فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحٖينَۙ ﴿٨٣﴾ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَۜ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا
بِالْحَقِّۜ وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمٖيلَ ﴿٨٥﴾ اِنَّ رَبَّكَ
هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلٖيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانٖي وَالْقُرْاٰنَ
الْعَظٖيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ اِنّٖٓي
اَنَا النَّذٖيرُ الْمُبٖينُۚ ﴿٨٩﴾ كَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمٖينَۙ ﴿٩٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

71— Lût şöyle dedi: "Eğer sözümü tutarsanız, işte bunlar kızlarım" **(onları size nikâhlayayım)**.

72— **(Resûlüm)** Ömrüne yemin ederim ki, hakikaten onlar sarhoşlukları içinde serseri bir hâlde bocalamaktaydılar.

73— Nihayet onları, güneş doğarken **(Cibril'in)** korkunç çığlığı yakalayıverdi.

74— Derhal şehirlerinin üstünü altına geçirdik ve üzerlerine çamurdan pişirilmiş taşlar yağdırdık.

75— Elbette bunda ibretle bakanlar için ibretler vardır.

76— Hem o şehrin harabeleri, yol üstünde durmaktadır **(Kureyş bunlardan ibret alsa ya!)**.

77— Gerçekten bunda mü'minler için ibret vardır.

78— Hakikaten Eykeliler de zalim idiler.

79— Biz de onlardan intikam aldık. **(Sadûm ile Eyke)** ikisi de apaçık bir yol üzerindedirler.

80— And olsun! Hicr halkı **(Sâlih aleyhisselâmın kavmi Semûd)** da peygamberleri yalanlamışlardı.

81— Biz, onlara, mûcizelerimizi vermiştik. Ama onlar bunlardan yüz çeviriyorlardı.

82— Dağlardan emniyetli emniyetli evler yontuyorlardı.

83— Bunları da çığlık sabahladıkları sırada yakalayıverdi.

84— Ve kazanageldikleri şeylerin **(sağlam binalarla malların)**, kendilerine hiçbir faydası olmadı.

85— Biz göklerle yeri ve aralarındaki şeyleri ancak hak ile yarattık. Kıyamet de mutlaka gelecektir. Şimdi sen onlardan güzellikle yüz çevir.

86— Gerçekten Rabbin kemaliyle yaratan, her şeyi bilendir.

87— And olsun ki, biz, sana **(her namazda okunup tekrarlanan)** yedi âyeti **(Fâtiha'yı)** ve şu büyük Kur'ân'ı verdik.

88— Sakın o kâfirlerden birtakımlarına verip de zevklendirdiğimiz şeye göz dikme! Ve onların iman etmeyenlerine üzülme. Sen mü'minlere kanadını ger

89— Bir de, de ki: "Ben, evet ben açık bir **(azap ile)** uyarıcıyım!".

90— Nitekim **(azabı)** o ayıranlara **(Yahûdilerle Hıristiyanlara)** indirmiştik.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و

Ḥicr

ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ḳâle hê-'ulê-'i benêtî 'in-küntum fê-ʻilîn (71) Le-
ʻamruke 'innehum lefî sekrati-him yeʻ-me-hûn (72)
Fe-'eḣaẓet-humuṣ-Ṣayḥa-tu muşri-ḳîn (73) Fece-ʻalnê
ʻâli-yehê sêfilehê ve 'em-ṭarnê ʻaleyhim ḥicêratem-
min-siccîl (74) 'İnne fî ẓêlike le-'Êyêtillil-mute-
vessimîn (75) Ve 'innehê le-bisebîlim-muḳîm (76)
'İnne fî ẓêlike le-'Êyetel-lil-Mu'-minîn (77) Ve 'in-
kêne 'Eṣ-ḥâ-bul-'Eyketi le-ẕâli-mîn (78) Fenteḳamnê
minhum. Ve 'inne-humê lebi-'imêmim-mubîn (79) Ve
leḳad keẓẓebe 'Eṣ-ḥâ-bul-ḤİCRİL-mur-selîn (80) Ve
'êtey-nêhum 'Êyêtinê fe-kênû ʻanhê muʻ-riḍîn (81) Ve
kênû yenḥitûne minel-cibêli bu-yûten 'êminîn (82)
Fe-'eḣaẓet-humuṣ-Ṣayḥatu muṣbi-ḥîn (83) Femê 'egnê
ʻanhum-mê kênû yeksi-bûn (84) Ve mê ḣaleḳnes-
semê-vêti vel-'erḍa ve mê beynehumê 'illê bil-ḥaḳḳ.
Ve 'innes-Sê-ʻate le'êti-yetun feṣfeḥiṣ-ṣafḥal-cemîl
(85) 'inne Rabbeke Huvel-Ḣallêḳul-ʻAlîm (86) Ve leḳad
'êtey-nêke Seb-ʻam-minel-meṡênî vel-Ḳur-'ênel-ʻAẕîm
(87) Lê temuddenne ʻayneyke 'ilê mê metteʻ-nê bihî
'ez-vêcem-minhum ve lê teḥzen ʻaleyhim veḣfiḍ
cenêḥake lil-Mu'-minîn (88) Ve ḳul 'innî 'enen-neẕîrul-
mubîn (89) Kemê 'enẓelnê ʻalelmuḳtesi-mîn (90)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِينَۙ
﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ اِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِءِينَۙ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
اَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَۙ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَۙ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَتٰى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾
يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ اَمْرِهِ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٓ اَنْ
اَنْذِرُٓوا اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّۜ تَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ
خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَتَحْمِلُ

91— Onlar ki, kitaplarını kısım kısım ayırmışlardı **(bir kısmına inanıyor; bir kısmına da inanmıyorlardı).**

92, 93— Rabbin hakkı için! Biz onların hepsini yapmakta oldukları işlerden muhakkak sorguya çekeceğiz

94— Şimdi sen, emrolunduğun şeyi kafalarına çatlat **(tebliği açıktan açığa yap)** ve müşriklere aldırma!.

95— Herhalde biz, seninle alay edenlerin hakkından geliriz.

96— Onlar ki, Allah'la beraber başka bir ilâh tanırlar. Ama yakında **(başlarına ne geleceğini)** öğrenirler.

97— Andolsun ki Biz biliyoruz ki, onların söylediklerinden göğsün gerçekten daralıyor.

98— O halde, Rabbine hamd ile tesbih et! Ve secdeye kapanlardan ol.

99— Sana ölüm gelinceye kadar da Rabbine ibadet et.

(Sûre: 16)

NAHL SÛRESİ

Mekke devrinde inen sûrelerdendir. 128 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Allah'ın emri **(kıyamet)** geldi demektir. Binaenaleyh onu acele istemeyin. Allah, müşriklerin koştukları ortaklardan münezzehtir; yücedir.

2— Kendi emrinden ruh **(vahiy)** ile melekleri, kullarından dilediği peygamberlere indirip şu gerçeği insanlara bildirin, buyuruyor: Benden başka hiçbir ilâh yoktur. Ancak benden korkun.

3— Allah, gökleri ve yeri hak ile yarattı. O, kâfirlerin koştukları ortaklardan çok yücedir.

4— İnsanı bir meniden yarattı. **(Kemale erince)** bir de bakarsın ki apaçık **(konuşan)** bir mücadeleci kesilmiş! **(Bu çürümüş kemikleri kim diriltir? demiş).**

5— Hayvanları da yarattı. Sizin için onlarda ısıtacak yünler ve birtakım faydalar vardır. Hem onlardan **(etlerinden)** yersiniz.

6— Akşam getirirken, sabahleyin salarken, onlarda sizin için bir zevk ve güzellik vardır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Neḥl

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Elleẓîne ce-ʻalul-K̇ur-'êne ʻiḍîn (91) Feve Rab-
bike lenes-'elennehum 'ecme-ʻîne (92) ʻAmmê
kê-nû yeʻ-melûn (93) Feṣ-deʻ bimê tu'meru ve
'eʻ-riḍ ʻanil-muşri-kîn (94) 'İnnê kefey-nêkel-
müstehzi-'în (95) 'Elleẓîne yec-ʻalûne meʻa-LLâhi
'illêhen 'êḣar; fesevfe yeʻ-lemûn (96) Ve lek̇ad neʻ-
lemu 'enneke yeḍîk̇u ṣadruke bimê yek̇ûlûn (97)
Fesebbiḥ biḥamdi Rabbike ve küm-mines-Sêcidîn
(98) Veʻ-bud Rabbeke ḥattê ye'ti-yekel-yek̇în (99)

NEḤL

128 ÊYEH — № 16

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Etê 'Emru-LLâhi felê testeʻ-cilûh; Süb-ḥânehû
ve te-ʻâlê ʻammê yuşri-kûn (1) Yunezzilul-melê-
'ikete bir-rûḥi min 'Emrihî ʻalê meny-yeşê-'u
min ʻibê-di-hî 'en 'enẓirû 'ennehû Lê 'ilêhe 'illê
'ene fet-tek̇ûn (2) Ḣalek̇as-semê-vêti vel-'erḍa
bil-ḥak̇k̇; Te-ʻâlê ʻam-mê yuşrikûn (3) Ḣalek̇al-
'insêne min-nuṭfetin-fe-'iẓê huve ḣaṣî-mum-mubîn
(4) Vel-'enʻ-âme ḣalek̇ahê leküm fîhê dif-'unv-
ve menêfi-ʻu ve minhê te'külûn (5) Veleküm
fîhê cemê-lun ḥîne turîḥûne ve ḥîne tesraḥûn (6)

وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بَالِغٖيهِ اِلَّا بِشِقِّ
الْاَنْفُسِ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُفٌ رَحٖيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ
وَالْحَمٖيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزٖينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
﴿٨﴾ وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبٖيلِ وَمِنْهَا جَٓائِرٌ وَلَوْ شَٓاءَ
لَهَدٰيكُمْ اَجْمَعٖينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذٖٓي اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً
لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فٖيهِ تُسٖيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ
لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخٖيلَ وَالْاَعْنَابَ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾
وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِاَمْرِهٖ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهُ
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذٖي
سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فٖيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

7— Yüklerinizi de yüklenir; nefislerinizin yarısını harcamadan varamayacağınız yerlere götürürler. Şüphesiz ki Rabbiniz size çok şefkatli, çok merhametlidir.

8— Hem binesiniz diye hem de ziynet olarak atları, katırları ve eşekleri yarattı. Ve **(otomobil, uçak gibi)** bilemeyeceğiniz daha neler yaratacak!

9— Yolu doğrultmak da Allah'a aittir. Ondan eğri olan da var. Allah dilese, hepinizi hidâyete erdirirdi.

10— Gökten su indiren O'dur. Sizin için ondan içme suyu vardır. Yine ondan ağaçlık biter ki, içinde hayvanlarınızı otlatırsınız.

11— O su ile size ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve türlüsünden meyveler bitirir. Elbette bunda düşünen bir kavim için ibret vardır.

12— Hem sizin için geceyi, gündüzü, güneşi ve ay'ı hizmetinize verdi. Bütün yıldızlar da O'nun emrine bağlıdır. Elbette bunda aklı olan bir kavim için ibretler vardır.

13— Yeryüzünde muhtelif renklerde yarattığı şeyleri de hep sizin istifadenize vermiştir. Elbette bunda düşünen bir kavim için bir ibret vardır.

14— Denizden taze et **(balık)** yiyesiniz ve içinden takınacağınız bir ziynet **(inci, mercan)** çıkarasınız, diye denizi hizmetinize veren de O'dur. Gemilerin denizde suyu yararak gittiklerini görürsün. Bunu bir de Allah'ın fazlından nasip arayasınız diye yaptı. Olur ki şükredersiniz.

Ve teḥmilu 'eṡk̈â-leküm 'ilê beledil-lem tekûnû
bêligîhi 'illê bi-şik̈k̈il-'en-fus; 'inne Rabbeküm
le-Ra-'ûfur-Raḥîm (7) Vel-ḣayle vel-bigâle vel-
ḥamîra li-terkebûhê ve zî-neh; ve yeḣluk̈u mê
lê teʻ-lemûn (8) Ve ʻale-LLâhi k̈aṣdüs-Sebîli ve
minhê cê-'ir; ve lev şê-'e lehedêküm 'ecmeʻîn (9)
Huvel-leẓî 'enzele minessemê-'i mê-'el-leküm-
minhu şerâ-bunv-ve minhu şecerun-fîhi tusîmûn
(10) Yumbitu leküm-bihizzerʻa vez-zey-tûne ven-
neḣîle vel'eʻ-nêbe ve min-külliṡ-ṡemerât; 'inne fî
ẓêlike le-'Êyetel-lik̈avminy-yetefek-kerûn (11) Ve
seḣḣara lekümul-leyle ven-nehêra veşşemse vel-
k̈amer; ven-nucûmu müseḣ-ḣarâtum-bi-'Emrih;
'inne fî ẓêlike le-'Êyêtil-lik̈avminy-yeʻ-k̈ilûn (12)
Ve mê ẓera-'e leküm fil-'erḍi muḣtelifen 'elvênuh;
'inne fî ẓêlike le-'êyetel-lik̈avminy-yeẓẓekke-rûn
(13) Ve Huvel-leẓî seḣ-ḣaral-beḥra lite'-külû minhu
leḥmen-ṭariyyenv-ve testeḣricû minhu ḥilyeten-
telbesûnehê; ve teral-fulke mevêḣira fîhi ve lit-
abte-gû min-feḍlihî ve leʻalleküm teşkürûn (14)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̈ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Neḥl

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَم۪يدَ بِكُمْ وَاَنْهَارًا وَسُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۙ ﴿١٥﴾ وَعَلَامَاتٍۜ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ
﴿١٦﴾ اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُۜ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾
وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَاۜ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ
﴿١٨﴾ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذ۪ينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَۜ
﴿٢٠﴾ اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَٓاءٍۚ وَمَا يَشْعُرُونَۙ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾
اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَالَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ
مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَۜ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِر۪ينَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ مَاذَٓا
اَنْزَلَ رَبُّكُمْۙ قَالُٓوا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَۙ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُٓوا اَوْزَارَهُمْ
كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذ۪ينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ
عِلْمٍۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

ثُمَّ

15— Hem yeryüzüne sabit dağlar koydu ki, sizi sallamasın. Bir de nehirler ve yollar yarattı ki, yolunuzu bulasınız.

16— Daha nice alâmetler!.. Yıldız**(lar)** ile onlar yollarını doğrulturlar.

17— Hiç yaratan, yaratmayan gibi olur mu? Düşünmez misiniz siz?

18— Allah'ın nimetlerini saysanız **(mümkün değil)** sayamazsınız. Muhakkak Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

19— Hem Allah, neyi gizli tutar, neyi açıklarsanız hepsini bilir.

20— Onların Allah'ı bırakıp da yalvardıkları putlar ise, hiçbir şey yaratamazlar. Onlar kendileri yaratılırlar.

21— Onlar ölülerdir, diriler değildir. Halkın ne zaman dirileceklerini de bilmezler.

22— Sizin ilâhınız tek bir ilâhtır. Ama âhirete iman etmeyenlerin kalbleri bunu inkâr eder. Onlar büyüklük taslayanlardır.

23— Hiç şüphe yok ki Allah, onların gizlediklerini de, açıkladıklarını da bilir. Doğrusu O, büyüklük taslayanları sevmez.

24— O kâfirlere, "Rabbiniz size ne indirdi?" diye sorulduğu vakit, "Eskilerin masallarını" derler.

25— Şunun için ki: "Kıyamet gününde, kendi günahlarını tamamen yüklendikten başka, bilgisizlikleri yüzünden saptırdıkları kimselerin günahlarından bir kısmını da yükleneceklerdir. Bak onların yüklenecekleri şey ne kötüdür!

26— Evet, onlardan öncekiler hileler kurmuşlardı. Ama Allah, kurdukları binalara **(kudretiyle)** temellerinden geldi de, çatı, tepelerinden üzerlerine çöktü. Ve azap, onlara farkına varmadıkları yerden geldi.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Neḥl

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'elḱâ fil-'erḍi ravê-siye 'en-temîde biküm ve
'en-hêranv-ve sübulel-leʻalleküm tehtedûn (15) Ve
ʻalêmêt; ve bin-necmi hum-yehtedûn (16) 'Efe-meny-
yeḣluḱu kemellê yeḣluḱ? 'Efe-lê teẓekkerûn (17) Ve
'in-teʻuddû niʻ-meta-LLâhi lê tuḥṣûhê; 'inne-LLâhe
le-Gafûrur-Raḥîm (18) Va-LLâhu yeʻ-lemu mê
tusirrûne ve mê tuʻ-linûn (19) Velleẓîne yed-ʻûne min-
dûni-LLêhi lê yeḣlu-ḱûne şey-'env-ve hum yuḣleḱûn
(20) 'Emvêtun gayru 'eḥyê'; ve mê yeş-ʻurûne 'eyyêne
yub-ʻaṡûn (21) 'İlê-hüküm 'i-Lêhunv-Vêḥid; felleẓîne
lê yu'-minûne bil-'Êḣirati ḱulûbuhum-munkiratunv-
ve hum-müstek-birûn (22) Lê cerame 'enne-LLâhe
yeʻ-lemu mê yusirrûne ve mê yuʻ-linûn; 'innehû lê
yuḥibbul-müstek-birîn (23) Ve 'iẓê ḱîle lehum-mêẓê
'enzele Rabbuküm ḱalû 'esêṭîrul-'evvelîn (24) Li-
yeḥmilû 'evzêrahum kêmileteny-yevmel-Ḱiyême-
ti ve min 'evzê-rilleẓîne yuḍillûne-hum-bigayri
ʻilm. 'Elê sê-'e mê yezirûn (25) Ḱad mekeralleẓîne
min-ḱablihim fe-'eta-LLâhu bunyênehum-minel-
ḱavê-ʻidi feḣarra ʻaley-himüs-seḱfu min-fevḱihim
ve 'etê-humul-ʻaẕêbu min ḥayṡü lê yeş-ʻurûn (26)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِىَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُشَٓاقُّونَ فِيهِمْۜ قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ
وَالسُّٓوءَ عَلَى الْكَافِرِينَۙ ﴿٢٧﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِٓي
اَنْفُسِهِمْۖ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُٓوءٍۜ بَلٰٓى اِنَّ
اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَاۜ فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَٓا اَنْزَلَ
رَبُّكُمْۜ قَالُوا خَيْرًاۜ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌۜ وَلَدَارُ
الْاٰخِرَةِ خَيْرٌۜ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَۙ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَٓاؤُنَۜ كَذٰلِكَ يَجْزِي
اللّٰهُ الْمُتَّقِينَۙ ﴿٣١﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَۙ يَقُولُونَ
سَلَامٌ عَلَيْكُمُۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ اَمْرُ
رَبِّكَۜ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ
سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

27— Sonra kıyamet günü, Allah, onları rezil edecek ve "Hani sizin haklarında **(mü'minlerle)** düşmanlık ettiğiniz ortaklarım?" buyuracak. Kendilerine ilim verilenler **(peygamberlerle mü'minler)**, "Gerçekten bugün rezillik ve kötülük, kâfirler üzerinedir." diyeceklerdir.

28— Melekler, kendilerine zulmedenlerin canlarını alacakları zaman onlar, "Biz, hiçbir fenalık yapmazdık!" **(diyerek)** teslim olurlar. Hayır! Şüphesiz ki Allah, sizin neler yapmakta olduğunuzu çok iyi bilir.

29— O halde, haydi ebedî kalmak üzere cehennem kapılarından girin bakalım! Bak büyüklenenlerin yeri ne kötüdür!..

30— Takvâ sahiplerine ise, "Rabbiniz size ne indirdi?" denildiğinde, "Hayır!" derler. Bu dünyada iyilik yapanlar için, güzel bir mükâfat vardır. Ama âhiret yurdu daha hayırlıdır. Şu takvâ sahiplerinin yurdu ne de güzeldir!..

31— O yurt, Adn cennetleridir ki oraya girecekler. Altlarında ırmaklar akmakta. Onlar için, orada her istedikleri vardır. İşte Allah, takvâ sahiplerini böyle mükâfatlandırır.

32— Onlar öyle kimselerdir ki, melekler canlarını tertemiz oldukları halde alırlar."Selâm size! Yapmış olduğunuz güzel ameller sebebiyle buyurun cennete" derler.

33— O kâfirler, ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin **(azap)** emrinin gelmesini beklerler. Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Ama Allah onlara zulmetmedi. Fakat, onlar kendilerine zulmediyorlardı.

34— Onun için, yaptıklarının kötülükleri başlarında patladı ve alay ettikleri şey kendilerini kuşatıverdi.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Neḥl

Harekeler

i, ı	ـِـ (كسرة)
u, ü	ـُـ (ضمة)
e, a	ـَـ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ṡümme Yevmel-Ḳiyêmeti yuḣzîhim ve yeḳûlu
'eyne şurakê-'i-yelleẕîne küntum tuşêḳ-ḳûne fîhim?
Ḳâlelleẕîne 'ûtul-ʿilme 'in-nel-ḣizyel-yevme ves-sû'e
ʿalel-kêfirîn (27) 'Elleẕîne tete-veffê-humul-melê-'iketu
ẓâlimî 'enfusihim. Fe-'elḳa-vus-seleme mê künnê
neʿ-melu min-sû'. Belê 'inne-LLâhe ʿAlîmum-bimê
küntum teʿmelûn (28) Fed-ḣulû 'ebvêbe Cehenneme
ḣâlidîne fîhê. Fele-bi'-se meṡvel-mutekebbirîn (29)
Ve ḳîle lilleẕî-nettḳav mêẕê 'enzele Rabbuküm?
Ḳâlû ḣayrâ. Lil-leẕîne 'eḥsenû fî hêẕi-hid-dünyê
ḥaseneh. Ve le-Dêrul-'Êḣirati ḣayr. Ve le-niʿ-me
Dê-rul-Mutteḳîn (30) Cennêtu ʿAdniny-yedḣulûnehê
tecrî minteḥtihel-'enhêru lehum fî-hê mê ye-şê-'ûn;
keẕêlike yeczi-LLêhul-Mutteḳîn (31) 'Elleẕîne tete-
veffêhumul-melê-'iketu ṭayyi-bîne yeḳûlûne Selêmun
ʿaleykümud-ḣulul-Cen-nete bimê küntum teʿ-melûn
(32) Hel yenẓurûne 'illê 'en-te'-tiye-humul-melê-'iketu
'ev ye'-tiye 'Emru Rabbik? Keẕêlike fe-ʿalelleẕîne min
ḳablihim. Ve mê ẓalemehumu-LLâhu ve lêkin-kênû
'enfusehum yeẓli-mûn (33) Fe-'eṣâbehum seyyi'êtu mê
ʿamilû ve ḥâḳa bihim-mê kênû bihî yestehzi-'ûn (34)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · Idgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Nahl Sûresi

وَقَالَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ
مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا اٰبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ اُمَّةٍ رَسُولًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ
الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰيهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ
لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ
جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ بَلٰى وَعْدًا
عَلَيْهِ حَقًّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنَّهُمْ كَانُوا
كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَا اَرَدْنَاهُ اَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَمَا اَرْسَلْنَا

35— Bir de müşrikler dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, ne biz, ne de atalarımız ondan başka hiçbir şeye tapmazdık; ve onsuz hiçbir şeyi haram kılmazdık!". Onlardan öncekiler de böyle yaptılar. Peygamberin üzerinde açıkça bir tebliğden başka bir husus var mıdır?

36— Andolsun ki! Biz, her ümmete, "Allah'a kulluk edin. Tagutlara tapmaktan sakının!" diye bir peygamber gönderdik. Ama içlerinden bir kısmına Allah hidâyet verdi, bir kısmına da sapıklık hak **(sabit)** oldu. Şimdi yeryüzünde bir gezin de bakın. Peygamberleri yalanlayanların sonu nasıl olmuş!

37— Sen, onların hidâyet bulmalarına çok istekliysen **(de bunu yapamazsın)**, herhalde Allah dalâlette bırakacağı kimselere hidâyet vermez. Onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

38— "Allah, ölen kimseyi diriltmez." diye var kuvvetleriyle Allah'a yemin ettiler. Hayır, **(diriltecek!)** bu, O'nun üzerinde hak bir va'ddir. Ama insanların çoğu bilmezler.

39— **(Diriltecek)** ki, onlara ihtilâf ettikleri hakkı anlatsın ve küfredenler, kendilerinin yalancılar olduklarını bilsinler.

40— Biz bir şeyin olmasını dilersek, ona sözümüz sadece "Ol!" demek olur, o da oluverir.

41— Kendilerine zulüm yapıldıktan sonra Allah yolunda hicret edenleri, biz dünyada mutlaka güzel bir şekilde yerleştiririz. Ama bilseler, âhiret mükâfatı herhalde daha büyüktür.

42— Onlar ki, sabretmişlerdir ve ancak Rablerine tevekkül ederler.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Neḥl

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve ḳâlel-leẓîne 'eşrakû lev şê-'e-LLâhu mê ʻabednê
min-dûnihî minşey-'in-neḥnu ve lê 'êbê'unê ve lê
ḥarram-nê mindûnihî min-şey'. Keẓêlike feʻalelleẓîne
min-ḳablihim. Fehel ʻaler-rusüli 'illel-Belêgul-
Mubîn (35) Ve leḳad be-ʻaṡnê fî külli 'ümmetir-
rasûlen 'eniʻ-budu-LLâhe vectenibuṭ-Ṭâgût;
femin-hum-men hede-LLâhu ve minhum-men
ḥakḳat ʻaleyhiḍ-ḍalêleh. Fesîrû fil-'erḍi fenẓurû
keyfe kêne ʻâḳibetul-mukeẓẓibîn (36) 'İn-teḥriṣ
ʻalê hudêhum fe-'inne-LLâhe lê yeh-dî meny-
yuḍillu ve mê lehum-minnêṣı-rîn (37) Ve 'eḳsemû
bi-LLêhi cehde 'eymênihim lê yeb-ʻaṡu-LLâhu
meny-yemût; belê veʻden ʻaleyhi ḥakḳanv-ve
lêkinne 'ekṡerannêsi lê yeʻ-lemûn (38) Li-yubeyyine
lehumulleẓî yeħtelifûne fîhi ve li-yeʻlemelleẓîne
keferû 'ennehum kênû kêẓibîn (39) 'İnnemê ḳavlunê
li-şey'in 'iẓê 'eradnêhu 'ennekûle lehû Kün-Feye-
kûn (40) Velleẓîne hê-cerû fi-LLêhi mim-beʻdi mê
ẓulimû lenu-bevvi-'ennehum fiddünyê ḥaseneh;
ve le'ecrul-'Êħirati 'ekber. Lev kênû yeʻlemûn (41)
'Elleẓîne ṣaberû ve ʻalê Rabbihim yetevekkelûn (42)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Nahl Sûresi

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحٖٓي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوٓا اَهْلَ
الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَۙ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِۜ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ
الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾ اَفَاَمِنَ
الَّذٖينَ مَكَرُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ يَأْتِيَهُمُ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ فٖي تَقَلُّبِهِمْ
فَمَا هُمْ بِمُعْجِزٖينَۙ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍۜ فَاِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَؤُ۫فٌ رَحٖيمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ
عَنِ الْيَمٖينِ وَالشَّمَٓائِلِ سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ
يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَٓابَّةٍ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُٓوا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ
وَاحِدٌۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ
الدّٖينُ وَاصِبًاۜ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ
ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَۚ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ اِذَا كَشَفَ
الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرٖيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَۙ ﴿٥٤﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

43— Senden önce de, kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkeklerden başkasını peygamber göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, ehl-i zikre **(bilenlere)** sorun.

44— **(Onları)** mûcizelerle, kitaplarla gönderdik. Sana da Kur'ân'ı indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara anlatasın. Ola ki düşünürler.

45—Yoksa kötülük tuzaklarını kuranlar, Allah'ın kendilerini yere geçirmesinden yahut hâtır-ı hayallerine gelmeyen bir taraftan başlarına azap inmesinden emin mi oldular?

46— Yahut gezip dolaşırlarken azabın kendilerini yakalayıvermesinden emin mi oldular? Onlar, **(Allah'ı)** âciz bırakıcı değillerdir.

47— Veya kendilerini azar azar yakalayıp helâk etmesinden emin mi oldular? Demek ki Rabbiniz çok şefkatli, çok merhametlidir.

48— Ya Allah'ın yarattığı **(ağaç gibi)** bir şeye bakmadılar mı? Onların gölgeleri bile zelilâne Allah'a secde edici olarak sağa sola döner durur.

49— Göklerde ve yerde ne varsa canlı olsun melek olsun yalnız Allah'a secde ederler. Hem o melekler kibirlenmezler.

50— Üzerlerinde hâkim olan Rablerinden korkarlar ve emrolundukları şeyleri yaparlar.

51— Allah da, "İki ilâh edinmeyin! O, ancak Bir İlâhdır ve yalnız benden korkun!" buyurmuştur.

52— Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Din de daima O'nundur. Böyle iken siz Allah'dan başkasından mı korkuyorsunuz? 53— Sizdeki **(her)** nimet Allah'dandır. Sonra size bir zarar dokunduğunda hep O'na yalvarır yakarırsınız. 54— Sonra Allah, bu zararı sizden giderdiği vakit, bir de bakarsınız ki, içinizden bir fırka Rablerine ortak koşuyorlar.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẕ̱	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Neḥl

Harekeler

i, ı	= ـِـ (كسرة)
u, ü	= ـُـ (ضمة)
e, a	= ـَـ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve mê 'erselnê min ǩablike 'illê ricêlen-nûḥî 'iley-him
fes-'elû 'Ehleẕ-Ẕikri 'in-küntum lê teʿlemûn (43) Bil-
Beyyi-nêti vez-Zubur; ve 'enzelnê 'ileykeẕ-Ẕikra li-
tubeyyine linnêsi mê nuzzile 'ileyhim ve le-ʿallehum
yetefekke-rûn (44) 'Efe-'eminelleẕîne mekerus-seyyi-
'êti 'eny-yeħ-sife-LLâhu bihimul-'erḍa 'ev ye'-tiye-
humul-ʿaẕêbu min ḥayṡü lê yeş-ʿurûn (45) 'Ev ye'-
ħuẕehum fî teǩallubihim femê hum-bi-muʿcizîn (46)
'Ev ye'-ħuẕehum ʿalê teħav-vuf; fe-'inne Rabbeküm
le-Ra-'ûfur-Raḥîm (47) 'Eve lem yerav 'ilê mê ħaleǩa-
LLêhu min-şey-'iny-yetefeyye-'u ẕilêluhû ʿanilyemîni
veş-şemê-'ili süccedel-li-LLêhi ve hum dêħirûn (48)

Ve li-LLêhi yescudü mê fissemê-vêti ve mê fil-'erḍi
min-dêbbe-tinv-vel-me-lê'iketu ve hum lê yestek-
birûn (49) Yeħâ-fûne Rab-behummin-fevǩihim ve
yef-ʿalûne mê yu'-merûn (50) Ve ǩâle-LLâhu lê
tetteħi-ẕû 'ilê-heyniṡ-neyn, 'innemê Huve 'i-LLêhunv-
Vêḥid; fe-'iyyêye ferhebûn (51) Ve lehû mê fissemê-
vêti vel-'erḍi ve lehud-Dînu vêṣıbê; 'efegayra-LLâhi
tet-teǩûn (52) Ve mê biküm-min-niʿmetin-femine-
LLêhi ṡümme 'iẕê messekümuḍ-ḍurru fe-'ileyhi
tec'erûn (53) Ṡümme 'iẕê keşefeḍ-ḍur-ra ʿanküm
'iẕê ferîǩummin-küm-bi-Rabbihim yuşrikûn (54)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Nahl Sûresi

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ
﴿٥٨﴾ يَتَوَارَى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَى هُونٍ
أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا
مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَى لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ
وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَاللَّهُ

55— Bunu, kendilerine verdiğimiz nimete nankörlük etmek için yaparlar. Şimdi eğlenin bakalım. Fakat yakında bileceksiniz!

56— Bir de müşrikler, kendilerine verdiğimiz rızıklardan hiçbir şey bilmeyen **(put)** lara hisse ayırıyorlar. Allah'a yemin olsun ki, siz, bu yaptığınız iftiralardan **(bize bunu Allah emretti demenizden)** mutlaka hesaba çekileceksiniz.

57— Allah'a kızları mal ediyorlar. Hâşâ! O, bundan münezzehdir. Kendilerine de canlarının istediği oğlan çocukları!..

58— Halbuki onlardan biri, kız çocuğu ile müjdelenirse, öfkesinden yüzü simsiyah kesiliyor.

59— Verilen müjdenin kötü tesiriyle **(utanıp)** kavminden gizleniyor **(ve düşünüyor).** O çocuğu, hakarete katlanarak tutsun mu? Yoksa toprağa mı gömsün! Bak, ne fena hüküm veriyorlar!..

60— Kötülük sıfatı âhirete inanmayanlar içindir. En yüksek sıfat ise Allah'ındır. **(Bu sıfat tek ilâh oluşudur).** Güçlü ve hikmet sahibi ancak O'dur.

61— Eğer Allah, insanları zulümleri yüzünden hesaba çekiverseydi, yeryüzünde kımıldayan tek bir canlı bırakmazdı. Lâkin onları mukadder bir zamana kadar erteler. Ecelleri geldi mi, bir an ne geri bırakılırlar, ne de öne alınırlar.

62— Hem Allah'a kendilerinin hoşlanmadıklarını **(kızları)** isnat ediyorlar, hem de dilleri kendilerine yalan söylüyor: En güzel **sonuç (cennet)** onlarınmış! Muhakkak ki, onlar için ateş vardır. Hem ona en önde gideceklerdir!..

63— Allah'a yemin olsun ki, biz, senden önce birçok ümmetlere peygamber gönderdik de şeytan onlara amellerini **süslü** gösterdi. Bugün de onların velisi odur. Ama acıklı azap da onlar içindir.

64— Biz bu kitabı sana ancak ihtilâf ettikleri şeyleri onlara **açıklayasın** ve iman edeceklere bir hidâyet, bir rahmet olsun diye indirdik.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẓ̣	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Neḥl

Harekeler

i, ı	ـِـ (كسرة)
u, ü	ـُـ (ضمة)
e, a	ـَـ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Li-yekfurû bimê 'êteynêhum! Fe-temette-ʿû; fe- sevfe
teʿ-lemûn (55) Ve yec-ʿalûne limê lê yeʿ-lemûne
neṣîbem-mimmê razeḳnêhum! Ta-LLâhi letus-
'elunne ʿamme küntum tefterûn (56) Ve yec-ʿalûne
li-LLêhil-benêti Süb-ḥânehû ve lehum-mê yeşte-hûn
(57) Ve 'iẓê buşşira 'eḥadühum-bil-'unṡê ẓalle vechu-
hû müsveddenv-ve huve keẓîm (58) Yete-vêrâ minel-
ḳavmi min-sû-'i mê buş-şira bih! 'E-yumsikühû
ʿalê hûnin 'em yedüs-sühû fit-turâb? 'Elê sê-'e mê
yeḥkümûn (59) Lilleẓîne lê yu'-minûne bil-'Êḣirati
meṡelus-sev'; ve li-LLêhil-Meṡelul-'Eʿ-lê; ve Huvel-
ʿAzîzul-Ḥakîm (60) Ve lev yu-'êḣiẓü-LLâhun-nêse
bi-ẓulmihim-mê terake ʿaleyhê mindêbbetinv-ve
lê-kiny-yu'eḣḣiru-hum 'ilê 'ecelim-müsemmê; fe-
'iẓê cê-'e 'eceluhum lê yes-te'-ḣirûne sê-ʿatenv-ve
lê yes-teḳdimûn (61) Veyec-ʿalûne li-LLêhi mê
yekrahûne ve teṣıfu 'el-sinetuhumul-keẓibe 'enne
le-humul-ḥusnê; lê cerame 'enne lehumun-Nêra ve
'en-nehum-mufraṭûn (62) Ta-LLâhi leḳad 'erselnê 'ilê
'ümemim-min-ḳablike fezey-yene lehumuş-Şeyṭânu
'eʿ-mêlehum fe-huve veliyyu-humul-yevme ve
lehum ʿaẓê-bun 'elîm (63) Ve mê 'enzelnê ʿaleykel-
Kitêbe 'illê li-tubeyyine lehumulleẓiḣ-telefû fîhi
ve hudenv-ve raḥmetel-liḳavminy-yu'-minûn (64)

Nahl Sûresi

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ اِنَّ
فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةًۜ نُسْقٖيكُمْ
مِمَّا فٖي بُطُونِهٖ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَٓائِغًا لِلشَّارِبٖينَ ﴿٦٦﴾
وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخٖيلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًاۜ
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ
اَنِ اتَّخِذٖي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَۙ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ
كُلٖي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكٖي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًاۜ يَخْرُجُ
مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ فٖيهِ شِفَٓاءٌ لِلنَّاسِۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰيكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ
اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـٔاًۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ قَدٖيرٌ ﴿٧٠﴾
وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِۚ فَمَا الَّذٖينَ فُضِّلُوا
بِرَٓادّٖي رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فٖيهِ سَوَٓاءٌۜ اَفَبِنِعْمَةِ
اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنٖينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِۜ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَۙ ﴿٧٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

65— Allah gökten bir su indirdi de onunla arzı, ölümünden sonra diriltti **(kurumuşken yeşertti)**. Şüphesiz bunda, dinleyen bir kavim için ibret vardır.

66— Gerçekten sizin için sağmal hayvanlarda da ibret vardır. Size, onların karınlarındaki işkembe pisliği ile kan arasından halis bir süt içiriyoruz ki, içenlerin boğazlarından kolaylıkla geçiyor **(iki pislik arasından geçtiği halde, hiç birinden bir koku, renk veya tad karışmıyor)**.

67— Hurmalıkların ve üzüm bağlarının meyvelerinden de hem içki, hem güzel bir rızık elde ediyorsunuz. Muhakkak bunda aklı olan bir kavim için ibret vardır.

68— Rabbin, balarısına da, ''Dağlardan, ağaçlardan ve **(insanların kuracakları)** çardaklardan kendine evler **(kovanlar)** yap!.

69— Sonra bütün meyvelerden ye! **(Mer'a aramak için)** Rabbinin sana kolay kıldığı yaylım yollarına git'' diye ilham etti. Arıların karınlarından değişik renklerde şerbet **(bal)** çıkar ki, onda insanlar için şifa vardır. Şüphesiz bunda, düşünen bir topluluk için mutlaka ibret vardır.

70— Sizi Allah yarattı, sonra da sizi O öldürecektir. Sizden bazınız da ömrün en kötü dönemine **(yaşlılık)** kadar vardırılır ki, biraz ilimden sonra, hiçbir şey bilmez olsun. Şüphesiz Allah, her şeyi çok iyi bilir ve tam kudret sahibidir.

71— Allah rızık hususunda da bazınızı, bazınızdan üstün tuttu. Ama üstün tutulanlar, rızıklarını elleri altındaki kölelerine vermiyorlar ki, rızıkta hepsi müsavi olsunlar. **(Yani insanlar mallarına kölelerini bile ortak etmezler. O halde Allah'ın kullarından bazılarını O'na nasıl ortak sayabiliyorlar!)** Şimdi Allah'ın nimetini mi inkâr ediyorlar?

72— Allah, size kendinizden eşler yarattı. Zevcelerinizden de, sizin için, oğullar ve torunlar yarattı. Size temiz şeylerden rızık verdi. Öyleyken, bâtıla inanıyorlar da Allah'ın nimetini onlar mı inkâr ediyorlar?

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Neḥl

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Va-LLâhu 'enzele minessemê-'i mê-'en-fe-'eḥyê bi-
hil-'erḍa beʻ-de mevtihê; 'inne fî ẓêlike le-'Êyetel-li-
k̇avminy-yesme-ʻûn (65) Ve 'inne leküm fil-'en-ʻâmi
le-ʻibrah. Nusk̇îküm-mimmê fî buṭûnihî mim-beyni
fer-ṡinv-ve demil-lebe-nen ħâlişan-sê'igal-liş-şêribîn
(66) Ve min-ṡemerâtin-neħîli vel-'eʻ-nêbi tetteħi-ẓûne
minhu sekeranv-ve rizk̇an ḥasenê; 'inne fî ẓêlike
le'Êyetel-li-k̇avminy-yeʻ-k̇i-lûn (67) Ve 'evḥâ Rabbuke
'ilen-NEḤLİ 'enitte-ħiẓî minel-ci-bêli buyûtenv-ve
mineş-şeceri ve mimmê yeʻ-ri-şûn (68) Ṡümme külî
min-küllisṡemerâti feslukî sübule Rabbiki ẓülulê.
Yeħrucu mimbuṭûnihê şerâbum-muħtelifun 'elvênuhû
fîhi şifê-'ul-linnês; 'inne fî ẓê-like le-'Êyetelli-
k̇avminy-yetefekkerûn (69) Va-LLâhu ħalek̇a-küm
ṡümme yeteveffêküm ve minküm-meny-yuraddü 'ilê
'erẓelil-ʻumuri li-key lê yeʻ-leme beʻ-de ʻilmin-şey-'ê;
'inne-LLâhe ʻAlîmun-K̇a-dîr (70) Va-LLâhu feḍḍale
beʻ-ḍaküm ʻalê beʻ-ḍin-fir-rizk̇; fe mellezîne fuḍḍilû
bi-râddî rizk̇ihim ʻalê mê meleket 'eymênuhum fehum
fîhi sevê'. 'Efe-bi-niʻ-meti-LLêhi yecḥadûn (71) Ve-
LLêhu ce-ʻale leküm-min 'enfusiküm 'ezvêcenv-ve
ce-ʻale leküm-min 'ezvêciküm-benîne ve ḥafedetenv-
ve ra-zek̇aküm-mineṭ-ṭayyibêt; 'efe-bil-bêṭili yu'-
minûne ve bi-niʻ-meti-LLêhi hum yekfu-rûn (72)

Nahl Sûresi

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِنَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْتَطٖيعُونَۚ ﴿٧٣﴾ فَلَا
تَضْرِبُوا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَۜ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾
ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَمَنْ
رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًاۜ
هَلْ يَسْتَوُ۫نَۜ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ اَحَدُهُمَٓا اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ
وَهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰيهُۙ اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍۜ هَلْ
يَسْتَوٖي هُوَۙ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِۙ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ
﴿٧٦﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَمَٓا اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ
﴿٧٧﴾ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْـًٔاۙ
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
﴿٧٨﴾ اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فٖي جَوِّ السَّمَٓاءِۜ مَا يُمْسِكُهُنَّ
اِلَّا اللّٰهُۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاللّٰهُ

73— Müşrikler, Allah'ı bırakıp endilerine ne göklerden, ne erden hiçbir rızık vermeye malik olmayan ve buna güçleri yetmeyen şeylere **(putlara)** tapıyorlar.

74— O halde Allah'a benzerler koşmaya kalkmayın! **(O'na ortaklar tanımayın!).** Çünkü Allah bilir; siz bilmezsiniz.

75— Allah, şöyle bir misal getirir: Hiçbir şeye gücü yetmeyen başkasının malı bir köle, bir de tarafımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz ve bundan gizli, aşikâr infak eden bir kimse var. Hiç bunlar bir olur mu? **(Köle, putlara; infak eden kimse de, Allah'a misaldir).** Hamd Allah'a mahsustur. Ama onların çoğu bilmezler.

76— Allah iki adamı da misal getirdi: Bunlardan biri dilsizdir, hiçbir şeye gücü yetmez. Sade sahibine bir yüktür. Onu nereye gönderse bir hayır getirmez. Hiç bu, adaletle emreden ve doğru yolda olan bir kimseye eşit olur mu?

77— Bütün göklerle yerin gaybı**(nı bilmek)** de Allah'a mahsustur. Kıyamet meselesi ise, ancak göz kırpma gibi, yahut daha yakın bir şeydir. Şüphesiz Allah her şeye kaadirdir.

78— Allah, sizi analarınızın karınlarından öyle bir halde çıkardı ki, hiçbir şey bilmiyordunuz. Size kulaklar, gözler ve kalbler verdi ki, şükredesiniz.

79— Gök boşluğunda emre boyun eğdirilmiş kuşlara bakmadılar mı? Onları Allah'dan başka tutan yoktur. Elbette bunda, iman eden bir topluluğa birçok ibretler vardır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̣	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Neḥl

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve yeʻ-budûne min-dûni-LLêhi mê lê yemlikü le-
hum rizk̇am-mines-semê-vêti vel-'erḍi şey-'env-
ve lê yesteṭîʻûn (73) Felê teḍribû li-LLêhil-'emṡêl;
'inne-LLâhe yeʻ-lemu ve 'entum lê teʻ-lemûn (74)
Ḍarabe-LLâhu Meṡelen ʻabdem-memlûkel-lê
yek̇diru ʻalê şey-'inv-ve mer-razek̇nêhu minnê rizk̇an
ḥasenen-fehuve yun-fik̇u minhu sirranv-ve cehrâ;
hel yestevûn? 'El-Ḥamdü li-LLêh. Bel 'ekṡeruhum lê
yeʻ-le-mûn (75) Ve ḍarabe-LLâhu Meṡe-ler-racu-leyni
'eḥadühumê 'ebkemu lê yek̇diru ʻalê şey'inv-ve huve
kellun ʻalê mevlêhu 'eynemê yuvec-cihhu lê ye'-ti bi-
ḣayr; hel yestevî huve ve meny-ye'-muru bil-ʻadli ve
huve ʻalê Ṣırâṭım-Müs-tek̇îm (76) Ve li-LLêhi gaybus-
semêvêti vel-'erḍ. Ve mê 'emrus-Sê-ʻati 'illê kelemḥil-
beṣari 'ev huve 'ek̇rab; 'inne-LLâhe ʻalê külli şey-
'in-K̇adîr (77) Va-LLâhu 'eḣ-racekümmim-buṭûni
'ümme-hêti-küm lê teʻ-lemûne şey-'env-ve ceʻale
lekümüs-sem-ʻa vel-'ebṣâra vel-'ef-'idete le-ʻallekiüm
teşkürûn (78) 'Elem yerav 'ileṭ-ṭayri müseḣḣa-râtin-
fî cevvis-semê'? Mê yumsikühunne 'ille-LLâh.
'İnne fî ẓêlike le-'Êyêtil-li-k̇avminy-yu'-mi-nûn (79)

Nahl Sûresi

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ
وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَٓا اَثَاثًا وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٨٠﴾
وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ
اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ
بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ
﴿٨١﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ
اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ
نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
﴿٨٥﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا شُرَكَٓاءَهُمْ قَالُوا
رَبَّنَا هٰٓؤُلَٓاءِ شُرَكَٓاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَاَلْقَوْا
اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

80— Allah, size evlerinizden barınak yaptı. Sizin için gerek göç gününüzde, gerek ikametiniz gününde, davar derilerinden taşımak için hafif bulduğunuz birtakım evler **(çadırlar)** ve yünlerinden, yapağılarından, kıllarından bir zamana kadar **(elbise, halı ve kilim gibi)** eşya ve ticaret malı yarattı.

81— Allah, yarattığı şeylerden size gölgeler yaptı, size dağlardan siperler yaptı. Sizi hararetten koruyacak giyecekler, harpte sizi koruyacak **(madeni)** giyecekler **(zırhlı giyim eşyası)** yaptı. Böylece üzerinizde olan nimetini tamamlar ki, **(ey Mekkeliler)** Müslüman olasınız.

82— Buna karşı eğer yine yüz çevirirlerse, artık senin üzerine düşen yalnız açık bir tebliğdir.

83— Allah'ın nimetini tanırlar, sonra onu inkâr ederler. Onların çoğu kâfirlerdir.

84— Bir gün gelecek ki, her ümmetten bir şâhid göndereceğiz. Sonra küfredenlere ne izin verilecek, ne de onlardan tarziye istenecek.

85— O zulmedenler azabı görünce, artık bu azap kendilerinden ne hafifletilecek, ne de onlara mühlet verilecektir.

86— Allah'a ortak tanıyanlar, ortaklarını gördükleri vakit, ''Ey Rabbimiz! İşte seni bırakıp da kendilerine taptığımız şeriklerimiz bunlardır!'' diyecekler. Onlar da kendilerine şu sözü atacaklar: ''Muhakkak siz yalancılarsınız!''.

87— Ve o gün zalimler, Allah'ın hükmüne teslim olacaklar; uydurdukları şeyler kendilerini bırakıp gideceklerdir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ķ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Neḥl

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Va-LLâhu ce-ʿale lekümmim-buyûti-küm sekenenv-
ve ce-ʿale leküm-min-culûdil-'enʿâmi buyûten-
testeħiffûnehê yevme ẕaʿ-niküm ve yevme
'iķâmetiküm ve min 'eṣvêfihê ve 'evbêri-hê ve 'eş-
ʿârihê 'eṡê-ṡenv-ve metê-ʿan 'ilê ḥîn (80) Va-LLâhu
ce-ʿale leküm-mimmê ħaleķa ẕilêlenv-ve ce-ʿale
leküm-minel-cibêli 'eknênenv-ve ce-ʿale leküm
serâbîle teķîkümul-ḥarra ve serâbîle teķîküm-be'-
se-küm. Keẕêlike yutimmu niʿ-metehû ʿaleyküm
le-ʿalleküm tuslimûn (81) Fe-'in-tevellev fe-'innemê
ʿaleykel-Belêgul-Mubîn (82) Yeʿ-rifûne niʿmete-
LLêhi ṡümme yunkirûnehê ve 'ekṡeruhumul-
kêfirûn (83) Ve yevme neb-ʿaṡü min-külli 'ümmetin
Şehîden-ṡümme lê yu'-ẕenu lilleẕîne keferû ve lê
hum yusteʿtebûn (84) Ve 'iẕê ra-'elleẕîne ẓalemul-
ʿAẕêbe felê yuħaffefu ʿanhum ve lê hum yunẓarûn
(85) Ve 'iẕê ra-'elleẕîne 'eşrakû şurakê-'ehum ķâlû
Rab-benê hê-'ulê-'i şurakê-'unelleẕîne künnê ned-
ʿû min-dûnik. Fe-'el-ķav 'ileyhimul-ķavle 'inneküm
lekêẕibûn (86) Ve 'elķav 'ile-LLâhi yevme-'iẕinis-
seleme ve ḍalle ʿanhum-mê kênû yefterûn (87)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● Idgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Nahl Sûresi

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا
عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا
بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ
غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَلَا تَتَّخِذُوا

88— Küfredenler ve **(insanları)** Allah'ın yolundan çevirenler var ya, başkalarını da ifsad ettikleri için onların çektikleri, azap üstüne azabı artırdık.

89— O kıyamet günü, her ümmet içinden kendilerinin üzerine birer şahid göndereceğiz. Seni de bunların **(yani kavminin)** üzerine şâhid getireceğiz. Sana bu kitabı **(Kur'ân'ı)**, her şeyi beyan etmek için; bir hidâyet, bir rahmet ve mü'minlere bir müjde olarak indirdik.

90— Muhakkak ki Allah, adaleti, iyiliği ve akrabaya vermeyi emrediyor. Zinayı, kötülükleri ve insanlara zulüm yapmayı da yasak ediyor. Size böylece öğüt veriyor ki, dinleyip tutasınız.

91— Karşılıklı sözleşme yaptığınız zaman Allah'ın ahdini **(verdiğiniz sözü)** tutun ve yeminleri sağlama bağladıktan sonra onları bozmayın! **(Nasıl olur ki)** Allah'ı üzerinize kefil kılmıştınız. Şüphesiz Allah, ne yaparsanız tamamen bilir.

92— Bir ümmet diğer bir ümmetten daha fazladır, diye yeminlerinizi aranızda hile vesilesi yapmayın; o ipliğini kuvvetle büktükten sonra tekrar söken **(kadın)** gibi olmayın! **(Vaktiyle Mekke'de böyle yapan ahmak bir kadın varmış).** Allah, sizi bununla sadece imtihan eder. Hakkında ihtilâf etmekte olduğunuz şeyi ise o kıyamet günü size mutlaka açıklayacaktır.

93— Allah dileseydi, elbette sizi bir tek ümmet yapardı. Yalnız Allah, dilediğini saptırır, dilediğine de hidâyet eder. Siz yapmakta olduğunuz şeylerden ileride muhakkak sorumlu olacaksınız.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Neḥl

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Elleẓîne keferû ve ṣaddû ʻan Sebîli-LLêhi zidnê-hum
ʻAẓêben-fevk̇al-ʻaẓêbi bimê kênû yuf-sidûn (88) Ve
yevme neb-ʻaṡü fî külli 'ümmetin-şehîden ʻaley-him-
min 'enfusihim ve ci'-nê bike şehîden ʻalê hê-'u-lê'. Ve
nezzelnê ʻaleykel-Kitêbe tibyênel-li-külli şey-'inv-ve
Hudenv-ve Raḥme-tenv-ve Buşrâ lil-Müslimîn (89)
'İnne-LLâhe ye'-muru bil-ʻadli vel-'iḥsêni ve'îtê-'i
ẓilk̇urbê ve yenhê ʻanil-feḥşê-'i vel-munkeri vel-begy;
ye-ʻiẕuküm le-ʻalleküm teẓekkerûn (90) Ve 'evfû bi-
ʻAhdi-LLêhi 'iẓê ʻâhettum ve lê tenk̇uḍul-'eymêne
beʻ-de tevkîdihê ve k̇ad ce-ʻal-tumu-LLâhe ʻaleyküm
kefîlê; 'inne-LLâhe yeʻlemu mê tef-ʻalûn (91) Ve lê
tekûnû kelletî nek̇aḍat gazlehê mim-beʻ-di k̇uvvetin
'enkêṡê. Tetteḣiẓûne 'eymêneküm deḣalem-beyneküm
'en-tekûne 'ümmetun hiye 'erbê min 'ümmeh; 'innemê
yeblû-kümu-LLâhu bih; ve leyu-beyyinenne leküm
Yevmel-K̇i-yêmeti mê küntum fîhi teḣtelifûn (92) Ve
lev şê'e-LLâhu lece-ʻaleküm 'ümmetenv-vêḥidetenv-
ve lêkiny-yuḍillu meny-yeşê-'u ve yehdî meny-yeşê';
ve letus-'e-lunne ʻammê küntum teʻ-melûn (93)

Nahl Sûresi

وَلَا تَتَّخِذُوٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ
ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوٓءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِۚ
وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ
ثَمَنًا قَلِيلًاۜ اِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾
مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍۜ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوٓا
اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةًۚ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَاِذَا
قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾
اِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ اِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا بَدَّلْنَٓا اٰيَةً مَكَانَ اٰيَةٍۙ وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوٓا اِنَّمَٓا اَنْتَ مُفْتَرٍۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ
بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

94— Yeminlerinizi, aranızda bir bozgunculuk vesilesi yapmayın ki, sonra sağlam basmışken ayak kayar da, Allah yolundan saptığınız için **(dünyada)** kötü bir acı tadarsınız. **(Âhirette de)** size büyük bir azap olur.

95— Allah'a verdiğiniz sözü az bir bedelle değişmeyin. Eğer bilirseniz sizin için, Allah katındaki **(sevab)** daha hayırlıdır.

96— Sizin yanınızdaki tükenir, Allah katındaki ise kalıcıdır. Biz elbette o sabredenlere, yaptıkları amelin daha güzeli ile mükâfatlarını vereceğiz.

97— Erkek ve kadından, her kim mü'min olarak salih bir amel yaparsa, biz ona muhakkak güzel bir hayat yaşatırız ve işlemekte oldukları amellerin daha güzeli ile mükâfatlarını mutlaka vereceğiz.

98— Kur'ân okuyacağın vakit, **(önce)** o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın! **(Eûzü çek!)**.

99— Hakikat bu ki, iman edip de Rablerine gönül bağlayanlar üzerinde onun bir hakimiyeti yoktur.

100— Onun hâkimiyeti, ancak onu velî edinenler, bir de Allah'a şirk koşanlar üzerindedir.

101— Biz, bir âyetin yerine, başka bir âyeti değiştirdiğimiz vakit —Allah ne indirdiğini pekâlâ bilirken— o kâfir-ler, "Sen, ancak bir iftiracısın!" dediler. Hayır! Onların çoğu bilmezler.

102— Onlara de ki: "Onu, Rabbinden **(hikmet-i)** hak ile Cebrâil indirdi ki, iman edenlere sebat versin ve Müslümanlara bir hidâyet, bir müjde olsun!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Neḥl

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Velê tetteḣiẓû 'eymêneküm deḣalem-beyneküm
fete-zille k̇ademum-beʿ-de ṡübûtihê ve teẓûk̇us-sû-'e
bimê ṣadettum ʿan-Sebîli-LLêhi ve leküm ʿaẓêbun
ʿaẓîm (94) Ve lê teşterû bi-ʿAhdi-LLêhi ṡemenen-
k̇alîlê; 'innemê ʿinde-LLâhi huve ḣayrul-leküm
'in-küntum teʿ-lemûn (95) Mê ʿindeküm yenfedü
ve mê ʿinde-LLâhi bêk̇. Ve leneczi-yennel-leẓîne
ṣaberû 'ecrahum-bi-'eḥseni mê kênû yeʿ-melûn (96)
Men ʿamile ṣâliḥam-min-ẓekerin 'ev 'unṡê ve huve
Mu'minun-fele-nuḥyi-yenne-hû Ḥayêten-Ṭayyibeh,
ve le-necziyennehum 'ecrahum-bi-'eḥseni mê kênû
yeʿ-me-lûn (97) Fe-'iẓê k̇ara'-tel-K̇ur-'êne feste-ʿiẓ
bi-LLêhi mineş-Şeyṭânir-Racîm (98) 'İnnehû leyse
lehû sulṭânun ʿalelleẓîne 'êmenû ve ʿalê Rabbihim
yetevek-kelûn (99) 'İnnemê sulṭânuhû ʿalelleẓîne
yete-vellev-nehû velleẓîne hum-bihî muşrikûn (100)
Ve 'iẓê beddelnê 'êyetem-mekêne 'êyetinv-va-LLâhu
'Eʿ-lemu bimê yu-nez-zilu k̇âlû 'innemê 'ente mufter;
bel-'ekṡeruhum lê yeʿ-lemûn (101) K̇ul nezzelehû
Rûḥul-K̇udüsi mir-Rabbike bil-Ḥak̇k̇i liyuṡebbi-
telleẓîne 'êmenû ve Hudenv-ve Buşrâ lil-Müslimîn (102)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● Idgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

Nahl Sûresi

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ
لِسَانُ الَّذٖى يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَمِىٌّ وَهٰذَا لِسَانٌ
عَرَبِىٌّ مُبٖينٌ ﴿١٠٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
لَا يَهْدٖيهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿١٠٤﴾ اِنَّمَا
يَفْتَرِى الْكَذِبَ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ
مِنْ بَعْدِ اٖيمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ
بِالْاٖيمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ مِنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظٖيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ اللّٰهَ
لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ ﴿١٠٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ طَبَعَ اللّٰهُ
عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ
﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ
لِلَّذٖينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
وَصَبَرُوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١١٠﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

يَوْمَ

103— Yemin olsun ki biz onların, "Kur'ân'ı ona mutlaka bir insan öğretiyor!" dediklerini biliyoruz. Kendisine nisbet edecekleri kimsenin dili yabancıdır. Bu Kur'ân ise, gayet açık Arabcadır **(onu bir yabancı nasıl öğretebilir?).**

104— Allah'ın âyetlerine iman etmeyenleri, şüphe yok ki Allah hidâyete erdirmez. Onlar için acıklı bir azap vardır.

105—Yalanı, ancak Allah'ın âyetlerine inanmayanlar uydurur ve yalancıların tâ kendileri de onlardır!

106— Kalbi imanla dolu olduğu halde, **(dinden dönmeye)** zorlananlar hariç! Her kim imanından sonra Allah'ı inkâr edip küfre gönül verirse, bu gibiler üzerine Allah'dan bir gazap iner ve onlara büyük bir azap vardır.

107— Sebebi şudur: Bunlar, dünya hayatını âhiret üzerine tercih edip sevmişlerdir. Allah da kâfirler topluluğuna hidâyete erdirmez.

108— Bunlar, o kimselerdir ki, Allah, kalblerine, kulaklarına ve gözlerine mühür vurmuştur. Bunlar, gaafillerin tâ kendileridir.

109— Şüphe yok bunlar, âhirette ziyan edenlerin tâ kendileri olacaktır.

110— Sonra şüphesiz ki Rabbin, işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenler, sonra savaşıp sabredenler lehine **(yardım edici)** dir. Muhakkak senin Rabbin bunların ardından da çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Neḥl

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve lek̇ad neʿ-lemu 'ennehum yek̇û-lûne 'innemê
yuʿallimuhû beşer. Lisênulleẓî yulḥidûne 'ileyhi
'eʿ-cemiyyunv-ve hêẓê lisênun ʿArabiyyum-mubîn
(103) 'İnnelleẓîne lê yu'-minûne bi-'Êyêti-LLêhi lê
yehdî-himu-LLâhu ve lehum ʿAẓêbun 'elîm (104)
'İnnemê yefteril-keẓibelleẓîne lê yu'-minûne bi-
'Êyêti-LLêhi ve 'ulê-'ike humul-kêẓibûn (105) Men-
kefera bi-LLêhi mimbeʿ-di 'Îmênihî 'illê men 'ukrihe
ve k̇albuhû muṭme'innum-bil-'Îmêni ve lê-kimmen-
şeraḥa bil-küfri ṣadran-fe-ʿaleyhim gaḍabum-
mine-LLâhi ve lehum ʿAẓêbun ʿaẕîm (106) Ẓêlike
bi-'enne-humüs-teḥabbul-ḥayêteddünyê ʿalel-'Êḣirati
ve-'enne-LLâhe lê yehdil-K̇avmel-kêfirîn (107) 'Ulê-
'ikelleẓîne ṭabeʿa-LLâhu ʿalê k̇ulûbihim ve sem-
ʿihim ve 'ebṣârihim ve 'ulê-'ike humul-Gâfilûn (108)
Lê cerame 'ennehum fil-'Êḣirati humul-ḣâsirûn
(109) Ṡümme 'inne Rabbeke lilleẓîne hêcerû mim-
beʿ-di mê futinû ṡümme cêhedû ve ṣaberû 'inne
Rab-beke mim-beʿ-dihê le-Gafûrur-Raḥîm (110)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Nahl Sûresi

يَوْمَ تَأْت۪ي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا
عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ
اٰمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْت۪يهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْز۪يرِ
وَمَٓا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِه۪ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ
الْكَذِبَ هٰذَا حَلَالٌ وَهٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ
﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَل۪يلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذ۪ينَ
هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا
ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

111— Hatırla ki o kıyamet günü, herkes kendi nefsi için mücadele ederek gelecek ve herkese yaptığı işin karşılığı tam olarak ödenecek. Hiç birine zulüm edilmeyecektir.

112— Allah bir şehri **(Mekke'yi)** misâl yaptı ki, emniyet ve huzur içindeydi. Her yerden rızkı bol bol geliyordu. Derken **(halkı)** Allah'ın nimetlerine nankörlük etti. Allah da onlara yaptıklarından dolayı, açlık ve korku elbisesini taddırdı.

113— Yemin olsun ki, onlara kendilerinden bir peygamber geldi de onu yalanladılar. Bunun üzerine onlar zulüm ederlerken azap kendilerini yakalayıverdi.

114— Onun için siz, Allah'ın size verdiği rızıklardan helâl, hoş olarak yeyin de, eğer Allah'a kulluk ediyorsanız, O'nun nimetlerine şükredin!

115— O, size, ancak leşi, kanı, domuz etini, bir de Allah'dan başkası adına kesilen hayvanı haram kıldı. **(Ancak kim bunlardan yemeye)** mecbur kalırsa, saldırmaksızın ve **(zaruret miktarını)** aşmamak şartıyla **(yiyebilir).** Şüphesiz Allah, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

116— Sadece dilinizin yalan olarak vasfettiği bir şeye "Şu helâldır, bu haramdır." demeyin ki, yalanı Allah'a iftira etmiş olursunuz. Şüphesiz Allah'a yalan iftira edenler aslâ iflah olamazlar.

117— Onlar için **(dünyada)** az bir istifade, **(âhirette ise)** acıklı bir azap vardır.

118— Biz sana anlattığımız şeyleri Yahûdilere daha önce haram kıldık. **(Böyle yapmakla biz)**, onlara zulmetmedik. Ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Neḥl

Harekeler

i, ı	ــِـ (كسرة)
u, ü	ــُـ (ضمة)
e, a	ــَـ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Yevme te'-tî küllu nef-sin-tucêdilu ʻan-nefsihê ve
tuveffê küllu nefsim-mê ʻamilet ve hum lê yuẕle-
mûn (111) Ve ḍarabe-LLâhu Meṡe-len-ǩaryeten-
kênet 'êmine-tem-muṭme-'inneteny-ye'-tî-hê rizǩuhê
ragadem-min-külli mekênin-fekeferat bi-'en-ʻumi-
LLêhi fe-'eẕêǩa-he-LLâhu libêsel-cû-ʻi vel-ħavfi bimê
kê-nû yeṣne-ʻûn (112) Ve leǩad cê-'ehum Rasûlum-
minhum fe-keẕẕebûhu fe-'eħaẕehumul-ʻaẕêbu ve hum
ẓâlimûn (113) Fe-külû mimmê razeǩakümu-LLâhu
Ḥalêlen-Ṭayyibê; veşkürû niʻ-meta-LLâhi 'in-küntum
'iyyêhu teʻbudûn (114) 'İnnemê ḥarrame ʻaleykümul-
mey-tete veddeme ve leḥmel-ħinzîri ve mê 'uhille
li-gayri-LLêhi bih. Fe-meniḍ-ṭurra gayra bêgınv-ve lê
ʻâdin-fe'inne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm (115) Ve lê teǩûlû
limê teṣıfu 'el-sinetukümul-keẕibe hêẕê ḥalêlunv-ve
hêẕê ḥarâmul-litefterû ʻale-LLâhil-keẕib. 'İnnelleẕîne
yef-terûne ʻale-LLâhil-keẕibe lê yufli-ḥûn (116) Metê-
ʻun-ǩalîl; ve le-hum ʻaẕêbun 'elîm (117) Ve ʻalelleẕîne
hêdû ḥarramnê mê ǩaṣaṣnê ʻaleyke min-ǩabl; ve mê
ẓalemnêhum ve lêkin kênû 'enfusehum yeẓlimûn (118)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Nahl Sûresi

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾
اِنَّ اِبْرٰهِيمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِاَنْعُمِهِ اِجْتَبٰيهُ وَهَدٰيهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿١٢١﴾ وَاٰتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ
عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ اُدْعُ
اِلٰى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ
بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ
وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ
مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ
وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
﴿١٢٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

سُورَةُ

119— Sonra, şüphe yok ki senin Rabbin, cahillik sebebiyle bir kötülük işleyen, arkasından tevbe edip kendini düzelten kimseleri **(n hatalarını bağışlar)**. Hakikat senin Rabbin, bu **(tevbe)** nin arkasından çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

120— Muhakkak İbrâhim, Allah'a itâat eden ve hakka yönelen **(başlı başına)** bir ümmetti **(önderdi)**. O hiçbir zaman müşriklerden olmamıştı.

121— Allah'ın nimetlerine şükrediciydi. **(Allah)** onu seçmiş; ve doğru yola hidâyet buyurmuştu.

122— Biz, dünyada ona bir hasene **(güzel bir şöhret)** verdik. Muhakkak ki o, âhirette de iyilerdendir.

123— Sonra sana, "Doğru yola yönelerek İbrâhim'in dinine uy! O hiçbir zaman müşriklerden olmadı." diye vahyettik.

124— Cumartesi tatili ancak onda ihtilâf edenlere **(Yahûdilere farz)** kılındı. Elbette Rabbin, kıyamet gününde onların ihtilâf edip durdukları şeyler hakkında, aralarında hükmünü verecektir.

125— Rabbinin yoluna, hikmetle ve güzel nasihatla davet et. Onlarla, en güzel bir suretle, mücadele et! Şüphe yok ki Rabbin, O, yolundan sapanı en iyi bilendir. Hidâyete erenleri en iyi bilen de O'dur.

126— Eğer bir ceza vermek isterseniz, size yapılanın misliyle verin. Ama sabrederseniz, and olsun ki, bu mutlaka sabredenler için daha hayırlıdır.

127— Sabret. Senin sabrın da ancak Allah'ın yardımı iledir. Ve onlara karşı mahzun olma. Yaptıkları hileden telâşa da düşme.

128— Gerçekten Allah, takvâ sahipleriyle ve iyilik edenlerle beraberdir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Neḥl

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Śümme 'inne Rabbeke lilleẕîne ʻamilus-sû-'e bi-
cehâletin-śümme têbû mim-beʻ-di ẕêlike ve 'eṣleḥû
'inne Rabbeke mim-beʻ-dihê le-Gafûrur-Raḥîm 119
'İnne 'İbrâhîme kêne 'ümmeten-ḳânitel-li-LLêhi ḥa-
nîfê; ve lem yekü minel-muşrikîn 120 Şêkiralli-'en-
ʻumih; 'ictebêhu ve hedêhu 'ilê Ṣırâṭım-Müs-teḳîm
121 Ve 'êteynêhu fiddünyê Ḥaseneh; ve 'innehû
fil-'êḣirati lemineṣ-Ṣâliḥîn 122 Śümme 'ev-ḥaynê
'ileyke 'enittebiʻ Millete 'İbrâhîme Ḥanîfê, ve mê
kêne minel-muşrikîn 123 'İnnemê cu-ʻiles-Sebtu
ʻalelleẕîneḣ-telefû fîh; ve 'inne Rabbeke leyeḥkümu
beynehum Yevmel-Ḳiyêmeti fîmê kênû fîhi yeḣteli-
fûn 124 'Ud-ʻu 'ilê Sebîli Rabbike bil-ḥikmeti vel-
mev-ʻiẓatil-ḥaseneti ve cêdilhum-bil-letî hiye 'eḥsen;
'İnne Rabbeke Huve 'Eʻ-lemu bimen-ḍalle ʻan-
Sebîlihî ve Huve 'eʻ-lemu bil-Muhtedîn 125 Ve 'in
ʻâḳabtum fe-ʻâḳibû bimiśli mê ʻûḳibtum bih; ve le-
'in-ṣabertum lehuve ḣayrul-liṣ-Ṣâbirîn 126 Veṣ-bir ve
mê ṣabruke 'illê bi-LLêhi ve lê teḥzen ʻaleyhim ve lê
tekü fî ḍay-ḳim-mimmê yemkürûn 127 'İnne-LLâhe
me-ʻalleẕînet-teḳav-velleẕîne hum-Muḥsinûn 128

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Cüz: 15 Sûre: 17
İsra Sûresi

(Sûre: 17)
İSRA SÛRESİ

Mekke devrinde inen sûrelerdendir.
111 âyettir.

الجزء ١٥

سورة الإسراء مكية وهي مائة وإحدى عشرة آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

سُبْحَانَ الَّذٖٓى اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ
الْاَقْصَا الَّذٖى بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ اٰيَاتِنَاۜ اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ
الْبَصٖيرُ ﴿١﴾ وَاٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ
اَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونٖى وَكٖيلًاۜ ﴿٢﴾ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ
نُوحٍۜ اِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾ وَقَضَيْنَٓا اِلٰى بَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ
فِى الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِى الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبٖيرًا ﴿٤﴾
فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ اُولٰيهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَٓا اُولٖى بَاْسٍ شَدٖيدٍ
فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِۜ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ
الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَاَمْدَدْنَاكُمْ بِاَمْوَالٍ وَبَنٖينَ وَجَعَلْنَاكُمْ اَكْثَرَ
نَفٖيرًا ﴿٦﴾ اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ وَاِنْ اَسَأْتُمْ فَلَهَاۜ
فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُٓؤُا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبٖيرًا ﴿٧﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— **(Her türlü noksanlıktan)** münezzeh bulunan **(Allah)**, kulunu **(Muhammed s.a.v.'i)** geceleyin **(Mekke'deki)** Mescid-i Haram'dan alıp, kendisine birtakım âyetler gösterelim diye; etrafını mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götürdü. Çünkü işiten, bilen O'dur **(yani peygamberinin bütün hallerini O bilir)**.

2— Biz, Mûsa'ya da kitap verdik ve "Benden başka vekil edinmeyin" diye, onu İsrâiloğullarına bir hidâyet rehberi yaptık.

3— Ey Nûh ile beraber gemiye yüklediğimiz kimselerin soyundan gelenler! Şüphesiz Nûh, çok şükreden bir kul idi.

4— Biz, İsrâiloğullarına Tevrât'ta şunu hükmettik: "Yeryüzünde **(Şam beldesi tarafında)** siz, muhakkak iki defa fesad çıkaracaksınız **(iki peygamber öldüreceksiniz)** ve muhakkak büyük bir azgınlıkla taşacaksınız!

5— Birincisinin vadesi geldiği zaman üzerinize çok kuvvetli ve şiddetli birtakım kullarımızı göndereceğiz de, onlar tâ evlerin aralarına girip araştıracaklar. Bu, yapılması gereken bir söz oldu.

6— Sonra size, tekrar onların üzerine egemenliği iade edeceğiz ve size mallarla, oğullarla yardım edeceğiz. Topluluğunuzu da öncekinden daha fazla çoğaltacağız.

7— Ve eğer **(kulluk yaparak)** iyilik ederseniz, kendinize iyilik etmiş olursunuz **(çünkü sevabı sizedir)**. Yok, kötülük ederseniz, o da kendinizedir. Artık sonraki fesadınızın vadesi gelince, sizin yüzlerinizi kara etsinler; birinci defa girdikleri gibi yine Beyt-i Makdis'e girsinler ve her istilâ ettikleri yeri mahvetsinler diye, onları üzerinize musallat edeceğiz" dedik.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ḱ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

'İsrâ'

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

111 'ÊYEH

'EL-'İSRÂ'

№ 17

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Sübḥânelleẕî 'esrâ bi-ʻAbdihî leylem-minel-Mescidil-
Ḥarâmi 'ilel-Mescidi-l'Eḱṣalleẕî bêraknê ḥavlehû
li-nuriyehû min 'Êyêtinê; 'innehû Huves-Semîʻul-
Beṣîr (1) Ve 'êteynê Mûsel-Kitêbe ve ce-ʻalnêhu
Hudelli-Benî 'İsrâ-'île 'ellê tetteħiẕû min-dûnî Vekîlê
(2) Ẕürriyyete men ḥamelnê me-ʻa Nûḥ! 'İnnehû
kêne ʻabden-şekûrâ (3) Ve ḱaḍaynê 'ilê Benî 'İsrâ-
'île fil-kitêbi le-tufsidünne fil-'erḍi merrateyni ve
leteʻ-lunne ʻuluv-ven-kebîrâ (4) Fe-'iẕê cê-'e veʻ-
dü 'ûlêhumê be-ʻaṡnê ʻaleyküm ʻibêdel-lenê 'ulî
be'-sin-şedîdin-fe-cêsû ħilêled-diyêr; ve kêne veʻ-
dem-mefʻûlê (5) Sümme radednê lekümul-kerrate
ʻaley-him ve 'emdednê-küm-bi'emvêlinv-ve benîne
ve ceʻalnêküm 'ekṡera nefîrâ (6) 'İn 'eḥsentum
'eḥsentum li-'enfusiküm; ve 'in 'ese'-tum felehê.
Fe-'iẕê cê-'e veʻ-dül-'êħirati li-yesû-'û vucûheküm
ve li-yedħulul-Mescide kemê deħalûhu 'evvele
merratinv-ve li-yutebbirû mê ʻalev tetbîrâ (7)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَرْحَمَكُمْ وَاِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
حَصِيرًا ﴿٨﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾ وَاَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٠﴾ وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَٓاءَهُ
بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ
فَمَحَوْنَٓا اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَٓا اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا
مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ
تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنَاهُ طَٓائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتَابًا يَلْقٰيهُ مَنْشُورًا ﴿١٣﴾ اِقْرَاْ كِتَابَكَ كَفٰى
بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾ مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
اُخْرٰى وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَاِذَٓا اَرَدْنَٓا
اَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ
فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ
مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

مَنْ كَانَ

8— **(Yine Tevrât'ta şöyle buyurmuştuk)**: "Olur ki **(bu ikinci fesaddan sonra tevbe edersiniz de),** Rabbiniz size merhamet eder. Ama tekrar fesada dönerseniz, biz de **(cezaya)** döneriz. Biz, cehennemi, kâfirler için bir zindan yaptık".

9— Gerçekten bu Kur'ân, insanları en doğru yola iletir ve salih ameller yapan mü'minlere, kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler.

10— Âhirete iman etmeyenlere de, acıklı bir azap hazırladığımızı haber verir.

11— İnsan **(sıkılınca),** hayra dua eder gibi, şerre dua eder **(kendi zararına duada bulunur).** Zaten insan çok acelecidir.

12— Biz, gece ile gündüzü **(kudretimize)** iki alâmet yaptık. Sonra gece alâmetini silip **(giderip),** Rabbinizden **(geçim için)** bir lütuf aramanız ve yılların sayısını, vakitlerin hesabını bilmeniz için gündüzün alâmetini aydınlık yaptık. Biz, her şeyi yerli yerince beyan ettik.

13— Her insanın kuşunu **(amelini)** boynuna astık. Kıyamet günü onun için bir kitap çıkaracağız ki, ona açılmış olarak kavuşacaktır.

14— **(Kendisine),** "Oku kitabını! Hesaba çekici olarak bugün nefsin sana yeter!" **(denilecektir).**

15— Kim doğru yolda giderse sırf kendi lehine gider. Kim de sapıklık ederse, ancak kendi aleyhine eder. Hiçbir suçlu, başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz, peygamber göndermedikçe kimseye azap edici değiliz.

16— Bir beldeyi helâk etmek istediğimiz zaman, o beldenin şımarık başlarına **(itâat)** emrederiz. Onlarsa, orada yoldan çıkarlar. Artık o belde cezayı hak etmiştir. Biz de onu nasıl gerekiyorsa öyle helâk ederiz!..

17— Biz, Nûh'dan sonra nice nesiller helâk etmişizdir!.. Kullarının günahlarından Rabbinin haberdar olup görmesi yeter!

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

'İsrâ'

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

ʿAsê Rabbuküm 'eny-yerḥameküm; ve 'in ʿut-tum
ʿudnê. Ve ce-ʿalnê Cehenneme lil-kêfirîne ḥaṣîrâ (8)
'İnne hêẓel-K̇ur-'êne yeh-dî lilletî hiye 'ek̇vemu ve
yubeşşirul-Mu'-minînelleẓîne yeʿ-melûneṣ-ṣâliḥâti
'enne lehum 'ecran-kebîrâ (9) Ve 'ennelleẓîne lê
yu'minûne bil-'Êḣirati 'eʿ-tednê lehum ʿAẓêben 'elîmê
(10) Ve yed-ʿul-'insênu bişşerri düʿâ-'ehû bil-ḣayr;
ve kênel-'insênu ʿacûlê (11) Ve ce-ʿalnel-Leyle ven-
Nehêra 'Êyeteyni femeḥavnê 'Êyetel-Leyli ve ceʿalnê
'Êyeten-Nehêri mubṣıratel-litebtegû feḍlemmir-
Rabbiküm ve liteʿ-lemû ʿadedes-sinîne vel-ḥisêb; ve
külle şey-'in-feṣṣalnêhu tefṣîlê (12) Vekülle 'insênin
'el-zemnêhu ṭâ-'irahû fî ʿunuk̇ih; ve nuḣricu lehû
Yevmel-K̇iyêmeti kitêbeny-yelk̇âhu menşûrâ (13)
'İk̇ra' kitêbek; kefê binefsikel-yevme ʿaleyke ḥasîbê
(14) Menihtedê fe-'innemê yehtedî li-nefsih; ve
men-ḍalle fe'innemê yeḍillu ʿaley-hê; ve lê teziru
vêzira-tunv-vizra 'uḣrâ; ve mê künnê muʿaẓẓibîne
ḥattê neb-ʿaṡe rasûlê (15) Ve 'iẓê 'eradnê 'ennuhlike
k̇aryeten 'emernê mutrafîhê fe-fesek̇û fîhê fe-ḥak̇k̇a
ʿaleyhel-k̇avlu fedem-mer-nêhê tedmîrâ (16) Ve kem
'ehleknê minel-k̇urûni mim-beʿdi Nûḥ? Ve kefê bi-
Rabbike bi-ẓü-nûbi ʿibêdihî Ḣabîram-Beşîrâ (17)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَٓاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلٰيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ اَرَادَ
الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ
مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هٰٓؤُلَٓاءِ وَهٰٓؤُلَٓاءِ مِنْ عَطَٓاءِ رَبِّكَ
وَمَا كَانَ عَطَٓاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾
لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا
﴿٢٢﴾ وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّٓا اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا
اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَٓا اَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَٓا اُفٍّ
وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ
مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ
اَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ اِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَاِنَّهُ كَانَ
لِلْاَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُٓوا
اِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

18— Her kim acele **(geçen dünya)** yı isterse, dilediğimiz kimseye dilediğimiz kadar peşin **(dünyalık)** veririz. Sonra da ona cehennemi hazırlarız. Yerilmiş ve kovulmuş bir halde oraya girer.

19— Kim de mü'min olarak âhireti ister ve çalışmasını ona göre yaparsa, işte böylelerin çalışmaları şükranla karşılanır.

20— Rabbinin ihsanından her birine; hem onlara, hem bunlara veririz. Rabbinin ihsanı yasaklanmış değildir.

21— Bak, bir kısmını diğerlerine nasıl üstün kıldık. Ama elbette âhiret, dereceler itibariyle de daha büyük, üstünlük yönüyle de daha büyüktür.

22— Allah ile beraber başka bir ilâh edinme! Ki kınanmış ve kendi başına bırakılmış olarak oturup kalırsın.

23— Rabbin kesin olarak şunları ferman buyurdu: O'ndan başkasına ibadet etmeyin. Anaya, babaya iyilik edin. Şayet onlardan biri yahut her ikisi senin yanında ihtiyarlık haline yetişirse, sakın onlara "Üf!" deme ve onları azarlama! İkisine de güzel ve yumuşak söz söyle.

24— Onlara acıyarak üzerlerine tevazu kanatlarını indir ve de ki: "Ey Rabbim! Onlar, beni küçükken nasıl terbiye ettilerse, sen de onlara rahmet buyur!".

25— Rabbiniz, sizin içinizdekini daha iyi bilir. Eğer siz iyi kimseler olursanız, bilin ki O, hiç şüphesiz, çok tevbe edenleri bağışlayıcıdır.

26— Akrabaya, yoksula ve yolda kalmışa hakkını ver. Bununla beraber **(malını büsbütün)** saçıp savurma.

27— Çünkü israf yapanlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise, Rabbine karşı çok nankördür.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẓ̈	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

'İsrâ'

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Men-kêne yurîdul-ʻâcilete ʻaccelnê lehû fîhê mê
neşê'u limen-nurîdü ṡümme ce-ʻalnê lehû Ce-hennem;
yeṣlêhê meẓmûmem-medḥûrâ (18) Ve men 'erâdel-
'Êħirate ve se-ʻâ lehê seʻyehê ve huve Mu'-minun-
fe-'ulê-'ike kêne seʻyuhum-meş-kûrâ (19) Küllen-
numiddü hê-'ulê'i ve hê-'ulê-'i min ʻaṭâ-'i Rabbik; Ve
mê kêne ʻaṭâ'u Rabbike meḥẓ̈ûrâ (20) 'Unẓ̈ur keyfe
feḍḍalnê beʻ-ḍahum ʻalê beʻḍ; ve lel-'Êħiratu 'ekberu
deracêtinv-ve 'ekberu tefḍîlê (21) Lê tec-ʻal me-ʻa-
LLêhi 'ilêhen 'êħara feteḳ-ʻude meẓmûmem-meħẓûlê
(22) Ve ḳaḍâ Rabbuke 'ellê teʻ-budû 'illê 'iyyêhu
ve bil-vê-lideyni 'iḥsênê. 'İmmê yebluganne ʻindekel-
kibera 'eḥadühumê 'ev kilê-humê felê teḳul-lehumê
'uffinv-ve lê tenher-humê ve ḳullehumê ḳavlen-kerîmê
(23) Veħfiḍ le-humê cenêḥaẓ-ẓülli miner-raḥmeti ve
ḳur-Rabbir-ḥamhumê kemê rabbe-yênî ṣagîrâ (24)
Rabbuküm 'eʻ-lemu bimê fî nufûsiküm; 'in-tekûnû
ṣâliḥîne fe-'innehû kêne lil-'evvêbîne Gafûrâ (25) Ve
'êti ẓel-ḳurbê ḥaḳḳahû vel-miskîne vebnes-sebîli ve lê
tubeẓẓir tebẓîrâ (26) 'İnnel-mubeẓẓirîne kênû 'iħvêneş-
şeyêṭîn; ve kêneş-Şeyṭânu li-Rabbihî kefûrâ (27)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

İsra Sûresi

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَٓاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ
قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُٓوا
اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خِطْأً كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَٓاءَ
سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ
قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ
اِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ
حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْؤُلًا ﴿٣٤﴾
وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذٰلِكَ
خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ اِنَّ السَّمْعَ
وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ
فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا
﴿٣٧﴾ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

ذٰلِكَ

28— Ve eğer Rabbinden ümit ettiğin bir rahmeti aramak için, **(yani rızık elime geçsin de veririm diye)** o hak sahiplerinden yüz çevirmek mecburiyetinde kalırsan, o zaman da kendilerine yumuşak söz söyle **(elime geçsin de vereceğim de)**.

29— Elini boynuna bağlayıp cimri kesilme. Onu büsbütün de açıp israf etme ki, sonra kınanmış, pişman bir halde oturup kalırsın.

30— Çünkü Rabbin, dilediğine rızkı genişletir, dilediğine daraltır. Şüphesiz O, kullarının hallerinden haberdardır; her şeyi görendir.

31— Bir de fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onlara da, size de rızkı biz veririz. Muhakkak onları öldürmek, çok büyük bir günahtır.

32— Zinaya da yaklaşmayın. Çünkü o, pek çirkindir ve kötü bir yoldur.

33— Haklı bir sebep olmadıkça, Allah'ın haram kıldığı cana kıymayın. Kim haksızlıkla öldürülürse, biz onun velisine muhakkak tam bir yetki vermişizdir. Ama o da cana kıyma işinde ileri gitmesin. Çünkü kendisi yardım görmüştür.

34— Yetimin malına yaklaşmayın. Ancak ergenlik çağına erinceye kadar en güzel şekilde ola! Bir de verdiğiniz sözü yerine getirin. Çünkü verilen sözde **(n cayana)** sorumluluk vardır.

35— Ölçtüğünüz zaman, tam ölçün. Ve doğru terazi ile tartın. Bu, daha hayırlıdır ve netice itibariyle daha güzeldir.

36— Hakkında bilgi sahibi olmadığın bir şeyin ardından gitme. Çünkü kulak, göz ve kalb, bütün bunlar **(işinden)** sorulmuş olacaktır.

37— Hem yeryüzünde kibir ve azametle yürüme. Çünkü sen, elbette yeri yaramazsın, boyca da elbet dağlara erişemezsin!

38— Kötü bulunan bu şeyler, Rabbin katında sevimsizdir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

'İsrâ'

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'immê tuʿ-riḍanne ʿanhumub-tigâ-'e Raḥmetimmir-
Rabbike tercûhê feḱul-lehum ḱavlem-meysû-râ 28
Ve lê tec-ʿal yedeke meglûleten 'ilê ʿunuḱike ve lê
tebsüṭ-hê küllel-besṭi feteḱʿude melûmem-meḥsûrâ
29 'İnne Rabbeke yebsüṭur-rizḱa limeny-yeşê-'u
ve yeḱdir. 'İnnehû kêne biʿibêdihî Ħabîram-Beṣîrâ
30 Ve lê teḱtulû 'evlêdeküm ħaşyete 'imlêḱ; Neḥnu
nerzuḱuhum ve 'iyyêküm. 'İnne ḱatlehum kêne
ħiṭ-'en-kebîrâ 31 Ve lê teḱrabuz-zinê 'innehû kêne
fêḥişeh; ve sê-'e sebîlê 32 Ve lê teḱtulun-nefselletî
ḥarrame-LLâhu 'illê bil-ḥaḱḱ. Ve men-ḱutile meẓ-
lûmen-feḱad ceʿalnê li-veliyyihî sulṭânen-felê yusrif-
fil-ḱatl; 'in-nehû kêne menṣûrâ 33 Ve lê teḱrabû
mêlelyetîmi 'illê billetî hiye 'eḥsenu ḥattê yebluga
'eşuddeh; ve 'evfû bil-ʿahd; 'innel-ʿah-de kêne mes-
'ûlê 34 Ve 'evful-keyle 'iẓê kiltum vezinû bil-ḱisṭâsil-
müs-teḱîm; ẓêlike ħayrunv-ve 'eḥsenu te'vîlê 35
Ve lê teḱfu mê leyse leke bihî ʿilm; 'innes-semʿa
vel-beṣara vel-fu-'êde küllu 'ulê-'ike kêne ʿanhu
mes'ûlê 36 Ve lê temşi fil-'erḍi meraḥâ, 'inneke len-
teħri-ḱal-'erḍa ve len-teblugal-ci-bêle ṭûlê 37 Küllu
ẓêlike kêne seyyi'uhû ʿinde Rabbike mekrûhê 38

ذٰلِكَ مِمَّٓا اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِۜ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ
اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فٖى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾ اَفَاَصْفٰيكُمْ رَبُّكُمْ
بِالْبَنٖينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًاۜ اِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظٖيمًا
﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فٖى هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُواۜ وَمَا يَزٖيدُهُمْ اِلَّا
نُفُورًا ﴿٤١﴾ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ اِذًا لَابْتَغَوْا اِلٰى ذِى
الْعَرْشِ سَبٖيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبٖيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ
لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فٖيهِنَّۜ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ
وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبٖيحَهُمْۜ اِنَّهُ كَانَ حَلٖيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ
جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًاۙ ﴿٤٥﴾
وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفٖٓى اٰذَانِهِمْ
وَقْرًاۜ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ
نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ
نَجْوٰٓى اِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ اُنْظُرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطٖيعُونَ سَبٖيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُٓوا
ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدٖيدًا ﴿٤٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

39— İşte bunlar, Rabbinin sana vahy ettiği hikmetlerdendir. Sakın Allah'la beraber başka bir ilâh tanıma ki, sonra yerilmiş, kovulmuş olarak cehenneme atılırsın.

40— Yoksa **(ey Mekkeliler!)** Rabbiniz size oğulları tahsis etti de, kendisi meleklerden kızlar mı edindi? Gerçekten siz çok büyük bir söz söylüyorsunuz.

41— And olsun! Biz bu Kur'ân'da türlü türlü misaller verdik ki, düşünüp akıllarını başlarına alsınlar. Halbuki bu, ancak onların nefretini artırıyor!

42— De ki: "Eğer Allah'la beraber, onların dedikleri gibi ilâhlar olsaydı, o vakit bu ilâhlar Arş'ın sahibine **(harp etmek için)** mutlaka bir yol ararlardı".

43— Allah, onların söylediklerinden münezzeh, yüce ve çok büyüktür.

44— Yedi gök ile yer ve bunlarda bulunanlar O'nu tesbîh ederler. Hiçbir şey yoktur ki, O'nu hamd ile tesbîh etmesin! Lâkin siz onların tesbîhini anlamazsınız. O, gerçekten halîmdir, bağışlayıcıdır.

45— Sen Kur'ân'ı okuduğun vakit, biz, seninle âhirete inanmayanların arasına görünmez bir perde çekeriz.

46— Ve kalblerinin üzerine, onu anlamasınlar diye, örtüler geçiririz; kulaklarına da bir ağırlık koyarız. Sen Kur'ân'da Rabbini tek olarak andığın vakit, onlar ürkerek arkalarını döner giderler.

47— Seni dinledikleri vakit neye kulak verdiklerini de birbirleriyle fısıldaşırlarken o zalimlerin "Siz ancak büyülenmiş bir adama tâbi oluyorsunuz!" diyeceğini de biz çok iyi biliyoruz.

48— Bak, sana nasıl misaller verdiler **(şairdir, sihirbazdır, delidir dediler)** de, bu yüzden saptılar. Artık bir yol bulmaya da güçleri yetmez.

49— Bir de, "Biz, bir yığın kemik ve ufalanıp toz olduğumuz vakit mi, hakikat biz mi yeniden yaratılıp diriltileceğiz?" dediler.

Ẓêlike mimmê 'evḥâ 'ileyke Rabbuke minel-ḥikmeh.
Ve lê tec'al me'a-LLâhi 'ilêhen 'êḣara fetul-k̇â fî
Cehenneme melûmem-medḥûrâ (39) 'Efe-'eṣfêküm
Rabbuküm-bil-benîne vetteḣaẕe minel-melê-'iketi
'inêṡê? 'İnneküm letek̇ûlûne k̇avlen 'az̤îmê (40) Ve
lek̇ad ṣarrafnê fî hêẓel-K̇ur-'êni liyeẓẓek-kerû; ve
mê yezîdühum 'illê nufûrâ (41) K̇ul-lev kêne me'ahû
'êlihetun-kemê yek̇ûlûne 'iẓelleb-tegav 'ilê Ẓil-'Arşi
sebîlê (42) Sübḥânehû ve Te'âlê 'ammê yek̇ûlûne
'Uluvven-Kebîrâ (43) Tusebbiḥu lehus-semêvêtus-
seb'u vel-'erḍu ve men-fîhinn; ve 'immin-şey-'in
'illê yusebbiḥu bi-Ḥamdihî ve lêkillê tefk̇ahûne
tesbîḥahum; 'İnnehû kêne Ḥalîmen Gafûrâ (44) Ve
'iẓê k̇ara'-tel-K̇ur'êne ce'alnê beyneke ve bey-nel-
leẓîne lê yu'minûne bil-'Êḣirati ḥicêbem-mestû-râ (45)
Ve ce'alnê 'alê k̇ulûbihim 'ekinneten 'eny-yefk̇a-hûhu
ve fî 'êẓênihim vek̇râ; ve 'iẓê ẓekerte Rabbeke fil-
K̇ur-'êni Veḥdehû vellev 'alê 'ed-bêrihim nufûrâ (46)
Neḥnu 'e'-lemu bimê yestemi-'ûne bihî 'iẓ yestemi-
'ûne 'ileyke ve 'iẓ hum necvê 'iẓ yek̇ûluz̤-z̤âlimûne
'in-tettebi-'ûne 'illê raculem-mes-ḥûrâ (47) 'Unz̤ur
keyfe ḍarabû lekel-'emṡêle fe-ḍallû felê yesteṭî-
'ûne sebîlê (48) Ve k̇âlû 'e-'iẓê künnê 'iz̤âmenv-ve
rufêten 'e-'innê le-meb-'ûṡûne ḣalk̇an-cedîdê (49)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

'İsrâ'

i, ı = ◌ِ (كسره)
u, ü = ◌ُ (ضمه)
e, a = ◌َ (فتحه)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ اَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ
فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ
اِلَيْكَ رُؤُسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتٰى هُوَ قُلْ عَسٰى اَنْ يَكُونَ قَرِيبًا
﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ اِنْ لَبِثْتُمْ
اِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ اَحْسَنُ اِنَّ
الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا
مُبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ اِنْ يَشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَشَاْ يُعَذِّبْكُمْ
وَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلٰى بَعْضٍ وَاٰتَيْنَا دَاوُدَ
زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ
كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ اُولٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ
يَبْتَغُونَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾
وَاِنْ مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوهَا
عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَمَا مَنَعَنَا

50— De ki : "İster taş olun, ister demir!

51— Yahut gönlünüzde büyüyen herhangi bir mahlûk olun!" **(mutlaka diriltileceksiniz!).** "O halde, bizi tekrar kim diriltecek?" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratmış olan **(Allah)** diriltecek!". O zaman **(alay ederek)** sana başlarını sallayacaklar ve "Ne zaman o?" diyecekler. "Umulur ki yakındır!" de.

52— O gün sizi **(kabirlerinizden)** çağıracak; siz de hemen hamd ile O'nun emrine icabet edeceksiniz ve kabrinizde pek az müddet kaldığınızı sanacaksınız.

53— Hem kullarıma söyle ki: **(Kâfirlere)** en güzel olan kelimeyi söylesinler. Çünkü şeytan aralarını bozar. Çünkü şeytan insana açık bir düşman- dır.

54— **(Onlara söyleyeceğiniz en güzel kelime şudur):** "Rabbi- niz, sizi, çok daha iyi bilir. Dilerse si- ze merhamet bu- yurur; dilerse azap eder". Seni de üzerlerine vekil göndermedik.

55— Rabbin, göklerde ve yerde kimin olduğunu en iyi bilendir. Celâlim hakkı için! Biz, peygamberlerin de bazısını, bazısına üstün yaptık ve Dâvud'a Zebûr'u verdik.

56— **(Müşriklere)** de ki:"Allah'dan başka, ilâh dediklerinizi çağırın, Anlarsınız ki ne sizden zararı defetmeye, ne de değiştirmeye kaadir değillerdir.

57— Onların **(ilâh diye)** yalvarıp durdukları, Rablerine hangisi daha yakın olacak diye vesile ararlar ve O'nun rahmetini umarlar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı korkunçtur.

58— Hiçbir memleket yoktur ki, kıyamet gününden önce biz onu helâk etmiş veya şiddetle azaba çekmiş olmayalım. Kitapta **(Levh-i Mahfuz'da)** bu yazılıdır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

'İsrâ'

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ḱul kûnû ḥicêraten 'ev ḥadîdê (50) 'Ev ḣalḱam-
mimmê yekburu fî ṣudûriküm! Fesey-aḱûlûne
meny-yu-'îdünê? Ḱulilleẓî feṭaraküm 'evvele merrah!
Fese-yun-gıḍûne 'ileyke ru-'ûsehum ve yeḱûlûne
metê hû? Ḱul 'asê 'eny-yek-ûne ḱarîbê (51) Yevme
yed-'ûküm fetestecî-bûne bi-Ḥamdihî ve teẓunnûne
'illebiṡtum 'illê ḱalîlê (52) Ve ḱul-li-'ibêdî yeḱûlulle-
tî hiye 'eḥsen; 'inneş-Şeyṭâne yenzegu beyne-
hum; 'inneş-Şeyṭâne kêne lil'insêni 'adüvvem-
mubînê (53) Rabbuküm 'e'-lemu biküm; 'iny-yeşe'
yerḥamküm 'ev 'iny-yeşe' yu-'aẓẓibküm; ve mê
'erselnêke 'aleyhim vekîlê (54) Ve Rabbuke 'e'-lemu
bimen-fis-semêvêti vel-'erḍ; ve leḱad feḍḍalnê be'-
ḍannebiyyîne 'alê be'-ḍinv-ve 'êteynê Dêvûde Zebû-
râ (55) Ḱulid-'ulleẓîne ze-'amtum-min-dûnihî felê
yemlikûne keşfeḍḍurri 'an-küm ve lê teḥvîlê (56)
'Ulê-'ikelleẓîne yed-'ûne yebtegûne 'ilê Rabbi-himul-
Vesîlete 'eyyuhum 'eḱrabu ve yercûne Raḥmete-
hû ve yeḣâfûne 'Aẓêbeh; 'inne 'Aẓêbe Rabbike
kêne meḥẓûrâ (57) Ve 'immin-ḱaryetin 'illê Neḥnu
muhlikûhê ḱable yevmil-Ḱiyêmeti 'ev mu'aẓẓibûhê
'aẓêben-şedîdê; kêne ẓêlike fil-Kitêbi mesṭûrâ (58)

İsra Sûresi

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُرْسِلَ بِالْاٰيَاتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُونَۜ
وَاٰتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَاۜ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيَاتِ
اِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِۜ
وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِٓي اَرَيْنَاكَ اِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ
وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْاٰنِۜ وَنُخَوِّفُهُمْۙ فَمَا يَزِيدُهُمْ اِلَّا
طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ
فَسَجَدُوٓا اِلَّآ اِبْلِيسَۜ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ
اَرَاَيْتَكَ هٰذَا الَّذ۪ي كَرَّمْتَ عَلَيَّۘ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُٓ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ
تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَٓاؤُكُمْ جَزَٓاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ
مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ
وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْۜ وَمَا
يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ اِنَّ عِبَاد۪ي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانٌۜ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَك۪يلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذ۪ي يُزْج۪ي لَكُمُ
الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِه۪ؕ اِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَح۪يمًا ﴿٦٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

59— **(Mekkelilerin istedikleri)** o mûcizeleri göndermekten bizi men eden de yoktur. Ancak o mûcizeleri önceki **(ümmet)** ler yalanladılar. Biz Semû'd'a, açık bir mûcize olarak dişi deveyi verdik de, onun sebebiyle zalim oldular. Halbuki biz, o mûcizeleri ancak korkutmak için göndeririz.

60— Ve unutma ki vaktiyle sana, "Muhakkak Rabbin, o insanları kuşatmıştır!" **(Sen hemen onlara tebliğde bulun. Kimseden korkma! Seni onlardan Allah korur.)** demiştik. **(İsrâ gecesi)**, o sana gösterdiğimiz temaşayı ve Kur'ân'da lânet edilen ağacı **(Zakkum'u)** da sırf insanlara bir imtihan için yapmıştık **(Kimi İsrâ hâdisesini, kimisi de Zakkum'u inkâr ettiler)**. Biz, onları korkutuyoruz. Fakat bu tehdit onlara büyük bir taşkınlık artırmaktan başka bir şey sağlamıyor.

61— Yine hatırla ki, bir vakitler meleklere, "Âdem için secde edin!" demiştik de, hemen secde etmişler, yalnız İblis kalmıştı. İblis, "Hiç ben, çamur halinde yarattığın bir kimseye secde eder miyim?" demişti.

62— İblis, "Baksana şu benden üstün tuttuğuna!.. Yemin ederim ki, eğer bana kıyamet gününe kadar mühlet verirsen, ben onun soyunu, pek azı hariç olmak üzere, mutlaka kumandam altına alırım!" demişti.

63— Allah Teâlâ şöyle buyurdu: "Defol git! Artık onlardan kim sana uyarsa, iyi bilin, cezanız cehennemdir. Mükemmel bir ceza!..

64— Hem onlardan gücün yettiği kimseleri, sesinle **(şehevî çalgılarla)** oynat. Süvarilerinle, piyadelerinle üzerlerine yaygarayı bas! Mallarına ve evlâtlarına ortak ol! Onlara **(yalan)** va'dler yap! "Fakat şeytan, onlara bâtıldan başka bir şey va'd etmez. 65— Doğrusu benim hâlis kullarım var ya! Senin onlar üzerine hiçbir hükmün yoktur. Rabbin ise, vekîl olarak yeter!

66— Rabbiniz o Allah'dır ki, fazlından nasip arayasınız diye, sizin için denizde gemiler yüzdürür. Şüphesiz ki O; size çok merhametlidir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

'İsrâ'

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mê mene-ʿanê 'ennursile bil-'Êyêti 'illê 'en-
keẓẓebe bihel-'evvelûn; ve 'êteynê Ṡemûden-
Nêḳate mubṣıraten-feẕalemû bihê; ve mê nursilu
bil-'Êyêti 'illê teḣvîfê (59) Ve 'iẓ ḳulnê leke 'inne
Rabbeke 'eḥâṭa binnês; ve mê ceʿalner-Ru'yelletî
'eraynêke 'illê fitnetel-linnêsi veş-Şeceratel-Melʿûnete
fil-Ḳur-'ên; ve nuḣavvifu-hum femê yezîdühum 'illê
ṭugyênen-kebîrâ (60) Ve 'iẓ ḳulnê lil-melê'iketis-
cudû li-'Êdeme fesecedû; 'illê 'İblîse ḳâle 'e'escudü
limen ḣaleḳte ṭî-nê (61) Ḳâle 'era-'eyteke hêẓelleẓî
kerramte ʿaleyy! Le'in 'eḣḣarteni 'ilê Yevmil-
Ḳiyêmeti le-'eḥteni-kenne ẓürriyyetehû 'illê ḳalîlê
(62) Ḳâleẓheb femen-tebiʿake minhum fe-'inne
Cehenneme cezê-'uküm cezê-'em-mevfûrâ (63)
Vestefziz menisteṭaʿte minhum-bi-ṣavtike ve 'eclib
ʿaleyhim-bi-ḣaylike ve racilike ve şêrik-hum fil-
'emvêli vel-'evlêdi ve ʿidhum. Ve mê yeʿidühumuş-
Şeyṭânu 'illê gurûrâ (64) 'İnne ʿibêdî leyse leke
ʿaleyhim sulṭân; ve kefê bi-Rabbike Vekîlê (65)
Rabbukümulleẓî yuzcî lekümul-Fulke fil-beḥri lite-
btegû min-feḍlih. 'İnnehû kêne biküm Raḥîmê (66)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

İsra Sûresi

وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ اِلَّٓا اِيَّاهُ فَلَمَّا
نَجّٰيكُمْ اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾
اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً
اُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنٖٓي اٰدَمَ
وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلٰى كَثٖيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضٖيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا
كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْ فَمَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمٖينِهٖ فَاُولٰٓئِكَ
يَقْرَؤُنَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتٖيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ
فٖي هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبٖيلًا ﴿٧٢﴾ وَاِنْ كَادُوا
لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذٖٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ
وَاِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلٖيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ
تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلٖيلًا ﴿٧٤﴾ اِذًا لَاَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ
وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصٖيرًا ﴿٧٥﴾

وَاِنْ كَادُوا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

67— Denizde başınız sıkıldığı vakit, Allah'dan başka taptıklarınız **(hatırınızdan)** kaybolur. Yalnız O'na dua edersiniz. Fakat O sizi kurtarıp, karaya çıkarınca da yüz çevirirsiniz. Zaten insan, çok nankördür!

68— Acaba çıktığınızda, kara tarafında sizi yere batırmasından yahut üzerinize çakıllı bir rüzgâr göndermesinden emin mi oldunuz? **(Allah bunu da yapar).** Sonra kendinize hiçbir vekil bulamazsınız.

69— Yoksa, sizi tekrar denize döndürüp de üzerinize, şiddetli bir bora göndermesinden ve nankörlüğünüz sebebiyle sizi boğmasından emin mi oldunuz? Sonra bu yaptığımıza karşı onun intikamını alacak **(size yardım edecek)** bulamazsınız.

70— Yemin olsun! Biz, Âdem oğullarını **(ilim, konuşma ve düzgün boy-pos gibi şeylerle)** üstün yarattık. Onları karada ve denizde vasıtalarla taşıdık. Hoş nimetlerle besledik ve onları yarattıklarımızdan çoğunun üzerine üstün kıldık.

71— **(Düşün ki)** bir gün bütün insanları önderleriyle çağıracağız. O gün kimin kitabı sağ eline verilirse, işte onlar kitaplarını okuyacaklar ve kıl kadar haksızlık görmeyeceklerdir.

72— Ama kim bu dünyada körlük ettiyse o, âhirette de kör ve tutacağı yol itibariyle daha şaşkındır.

73— Az kalsın, sana vahyettiğimizden başkasını bize iftira edesin diye seni bile fitneye düşüreceklerdi ve o takdirde seni dost edineceklerdi.

74— Eğer biz sana sebat vermemiş olsaydık, sen onlara mutlaka az bir şey meylettin gittiydi!

75— Ve o takdirde, biz sana mutlaka hayatın da, ölümün de iki kat acısını taddırırdık. Sonra bize karşı, kendine hiçbir yardımcı bulamazdın!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

'İsrâ'

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'iẕê messekümuḍḍurru fil-beḥri ḍalle men-ted-
ʿûne 'illê 'iyyêh! Felemmê neccêküm 'ilel-berri 'eʿ-
raḍtum. Ve kênel-'insênu kefûrâ (67) 'Efe-'emintum
'eny-yeḣsife biküm cênibel-berri 'ev yursile ʿaleyküm
ḥâṣıben-ṡümme lê tecidû leküm vekîlê (68) 'Em
'emintum 'eny-yu-ʿîdeküm fîhi têraten 'uḣrâ feyursile
ʿaleyküm ḳâṣıfemminer-rîḥi fe-yugriḳa-küm-bimê
kefertum ṡümme lê tecidû leküm ʿaleynê bihî tebî-ʿâ
(69) ۞ Ve leḳad kerramnê Benî 'Êdeme ve ḥamelnê-
hum fil-berri vel-beḥri ve razeḳnêhum-mineṭ-
ṭayyibêti ve feḍḍalnêhum ʿalê keṡîrim-mimmen
ḣaleḳnê tefḍî-lê (70) Yevme ned-ʿû külle 'unêsim-
bi-'İmêmihim; femen 'ûtiye kitêbehû bi-yemînihî
fe-'ulê-'ike yeḳra'ûne kitêbehum ve lê yuẓlemûne
fetîlê (71) Ve men-kêne fî hêẕihî 'eʿ-mê fe-huve fil-
'Êḣirati 'eʿmê ve 'eḍallu Sebîlê (72) Ve 'in-kêdû le-
yeftinû-neke ʿanilleẕî 'evḥaynê 'ileyke li-tefteriye
ʿaleynê gayrah; ve 'iẕel-letteḣaẕû-ke ḣalîlê (73) Ve lev
lê 'en-ṡebbetnêke leḳad kitte terkenu 'ileyhim şey-
'en-ḳalîlê (74) 'İẕelle-'eẕeḳnêke ḍiʿ-fel-ḥayêti ve ḍiʿ-
fel-memêti ṡümme lê tecidü leke ʿaleynê neṣîrâ (75)

İsra Sûresi

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَاِذًا
لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ
مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوكِ
الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَكَ عَسٰٓى اَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ
مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِى مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِى
مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِى مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾
وَقُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ
زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَٓاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ
اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ
كُلٌّ يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِيلًا
﴿٨٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّى
وَمَٓا اُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
بِالَّذِٓى اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

76— Az daha seni bu yerden çıkarmak için, rahatsız edeceklerdi. O takdirde kendileri de arkandan pek az dururlardı **(helâk olurlardı)**.

77— Senden önce gönderdiğimiz peygamberler hakkındaki âdetimiz **(budur)**. Sen, bizim âdetimizde hiçbir değişme bulamazsın.

78— Güneşin öğle vakti zevâlinden gecenin karanlığına kadar **(öğle, ikindi, akşam ve yatsı vakitlerinde)** namazı dosdoğru kıl. Bir de Kur'ân'ıyla ayrılan sabah namazını! Çünkü sabah Kur'ân'ı şâhidlidir! **(Sabah namazında, gece ve gündüz melekleri hazır bulunurlar).**

79— Geceleyin de kalk. Sana özel fazla bir namaz olarak, **(Kur'ân'la)** teheccüd kıl. Umulur ki, Rabbin seni bir Makaam-ı Mahmûd'a **(âhiretteki şefaat makamına)** göndere!

80— De ki: "Ey Rabbim, beni **(Medine'ye)** hoşnutlukla girdir; hoşnutlukla çıkar. Ve bana tarafından yardımcı bir kuvvet ver!".

81— **(Mekke'ye girerken de)** şöyle de: "Hak **(İslâm)** geldi, bâtıl **(küfür)** yok oldu. Gerçekten bâtıl daima yok olacaktır.

82— Biz Kur'ân'dan öyle âyetler indiririz ki, bunlar mü'minler için şifa ve rahmettir. Zalimlerin ise ancak zararını artırır.

83— İnsana bir nimet verdiğimiz vakit aldırmaz, yan çizer. Kendisine kötülük dokununca da pek ümitsizliğe kapılır. **(Allah'dan ümidini keser).**

84— De ki: "Herkes kendi yapısına göre hareket ediyor". Ama kimin daha doğru yolda olduğunu Rabbin daha iyi bilir.

85— Bir de sana ruhtan soruyorlar. De ki: "Ruh, Rabbimin emrindendir. Size ilimden pek az bir şey verilmiştir".

86— Yemin olsun ki, eğer dilersek, sana vahyettiğimiz bu Kur'ân'ı da tamamen gideririz. Sonra bize karşı, kendine bir vekil de bulamazsın.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

'İsrâ'

i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)

'ev = أَو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'in kêdû le-yestefiz-zûneke minel-'erḍi li-
yuħricûke minhê ve 'iẕellê yelbeṡûne ħilêfeke 'illê
k̇alîlê (76) Sünnete men-k̇ad 'erselnê k̇ableke mir-
rusülinê ve lê tecidü li-Sünnetinê teḥvîlê (77) 'Ek̇imiṣ-
Ṣalête lidülûkiş-şemsi 'ilê gasek̇il-leyli ve K̇ur-'ênel-
Fecr; 'inne K̇ur'ênel-Fecri kêne meş-hûdê (78) Ve
minel-leyli fetehecced bihî nêfiletel-lek; ʿasê 'eny-yeb-
ʿaṡeke Rabbuke Mek̇âmem-Meḥmûdê (79) Ve k̇ur-
Rabbi 'edħilnî Mudħale Ṣıdk̇inv-ve 'eħric-nî Muħrace
Ṣıdk̇inv-vec-ʿal-lî milledünke sulṭânen-ne-ṣîrâ (80) Ve
k̇ul cê-'el-Ḥak̇k̇u ve zehek̇al-Bêṭil; 'innel-Bêṭile kêne
zehûk̇â (81) Ve nu-nezzilu minel-K̇ur-'êni mê huve
Şifê-'unv-ve Raḥmetul-lil-Mu'-minîne ve lê yezîdüẕ-
ẕâlimîne 'illê ħasêrâ (82) Ve 'iẕê 'en-ʿamnê ʿalel-
'insêni 'eʿ-raḍa ve ne-'ê bicênibih; ve 'iẕê messehuş-
şerru kêne ye-'ûsê (83) K̇ul külluny-yeʿ-melu ʿalê
Şêkiletih; fe-Rabbuküm 'eʿlemu bimen huve 'ehdê
Sebîlê (84) Ve yes-'elû-neke ʿanir-Rûḥ. K̇ulir-Rûḥu
min 'Emri Rabbî ve mê 'ûtîtum-minel-ʿilmi 'illê k̇alîlê
(85) Ve le-'in-şi'-nê leneẕhebenne billeẕî 'ev-ḥaynê
'ileyke ṡümme lê tecidü leke bihî ʿaleynê vekîlê (86)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

İsra Sûresi

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لَئِنِ
اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ
بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا
لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا
مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ
وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ
السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ
نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهُ
قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ
أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا
رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَمَنْ يَهْدِ

87— Ancak Rabbinden bir rahmet olarak bıraktık. Gerçekten onun senin üzerindeki lütfü pek büyüktür.

88— De ki: "Yemin ederim! İnsanlar ve cinler bu Kur'ân'ın bir benzerini getirmek için toplanmış olsalar; birbirlerine yardım da etseler, yine onun benzerini getiremezler.

89— Andolsun ki! biz bu Kur'ân'da insanlar için her çeşit mânâdan türlü türlü ifadeler yaptık. Ama insanlardan çoğu kabul etmeyip, inkarcılıkta ısrar ettiler".

90— Ve dediler ki: "Biz, sana, aslâ inanmayız. Tâ ki bizim için yerden bir pınar akıtasın!

91— Yahut hurmalıklardan ve üzümlüklerden bir bahçen olsun da, aralarından şarıl şarıl çaylar akıtasın!

92— Yahut iddia ettiğin gibi, üzerimize semâyı parça parça düşüresin. Veya Allah'ı ve melekleri karşımıza getiresin!

93— Yahut altından bir evin olsun. Yahut göğe çıkasın. Ona çıktığına da aslâ inanmayız. Tâ ki bize, okuyacağımız bir kitap indiresin". De ki: "Rabbimi tenzih ederim. Ben, ancak bir insan, bir peygamberim!".

94— Kendilerine doğru **(yolu gösteren)** hidâyetçi geldiğinde, insanların iman etmelerine, ancak "Allah peygamber olarak bir insanı mı gönderdi?" demeleri engel oldu.

95— Söyle onlara: "Eğer yeryüzünde **(insanın yerine)** hep uslu uslu yürüyen melekler olsaydı, mutlaka onlara gökten melek bir peygamber gönderirdik!".

96— De ki: "Benimle sizin aranızda, şâhid olarak Allah yeter! Şüphesiz ki O, kulların yaptıklarından haberdardır, her hallerini görür!".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
'İsrâ'
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İllê Raḥmetem-mir-Rabbike 'inne Feḍlehû kêne
ʿaleyke kebîrâ (87) K̇ul-le-'inicteme-ʿatil-'İnsü vel-
Cinnu ʿalê 'eny-ye'-tû bimiṡli hêẓel-K̇ur-'êni lê
ye'tûne bimiṡlihî ve lev kêne beʿ-ḍuhum li-beʿ-ḍin-
ẓahîrâ (88) Ve lek̇ad ṣarrafnê linnêsi fî hêẓel-K̇ur-'êni
minkülli meṡel; fe-'ebê 'ekṡerunnê-si 'illê küfûrâ (89)
Ve k̇âlû len-nu'-mine leke ḥattê tefcura lenê minel-
'erḍi yembû-ʿâ (90) 'Ev tekûne leke cennetum-min-
neħîlinv-ve ʿinebin-fe-tu-fecciral-'enhêra ħilêlehê
tef-cîrâ (91) 'Ev tusk̇iṭas-semê-'e kemê ze-ʿamte
ʿaleynê kisefen 'ev te'-tiye bi-LLêhi velmelê-'iketi
k̇abîlê (92) 'Ev yekûne leke beytummin-zuħrufin
'ev terk̇â fissemê'. Ve len-nu'mine liruk̇iyyike ḥattê
tunezzile ʿaleynê kitê-ben-nek̇ra-'uh. K̇ul Sübḥâne
Rabbî hel küntu 'illê beşerar-Rasûlê (93) Ve mê mene-
ʿannêse 'eny-yu'-minû 'iẓ cê-'ehumul-Hudê 'illê 'en-
k̇âlû 'ebe-ʿaṡe-LLâhu beşerar-Rasûlê (94) K̇ul-lev
kêne fil-'erḍi melê-'iketuny-yemşûne muṭme-'innîne
le-nezzelnê ʿaleyhim-mines-semê-'i meleker-rasûlê
(95) K̇ul kefê bi-LLêhi şehîdem-beynî ve beyneküm;
'innehû kêne bi-ʿibêdihî ħabîram-Beṣîrâ (96)

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ
اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِهٖۜ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ
عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّاۜ مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ
سَعِيرًا ﴿٩٧﴾ ذٰلِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا وَقَالُٓوا ءَاِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَد۪يدًا ﴿٩٨﴾ اَوَلَمْ
يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ
مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ ف۪يهِۜ فَاَبَى الظَّالِمُونَ اِلَّا كُفُورًا
﴿٩٩﴾ قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَٓائِنَ رَحْمَةِ رَبّ۪ٓي اِذًا لَاَمْسَكْتُمْ
خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوسٰى تِسْعَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْـَٔلْ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اِذْ جَٓاءَهُمْ
فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ اِنّ۪ي لَاَظُنُّكَ يَا مُوسٰى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ
لَقَدْ عَلِمْتَ مَٓا اَنْزَلَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
بَصَٓائِرَۚ وَاِنّ۪ي لَاَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ
مِنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَم۪يعًاۙ ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِه۪ لِبَن۪ٓي
اِسْرَٓائ۪يلَ اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَف۪يفًاۜ ﴿١٠٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

97— Allah, kime hidâyet verirse, doğru yolu bulan odur. Kimi de saptırırsa, artık böyleleri için Allah'dan başka aslâ veliler bulamazsın. Biz, onları kıyamet günü yüzleri üstü sürünür, kör, dilsiz ve sağır oldukları halde haşredeceğiz. Varacakları yer cehennemdir. Ateşi yavaşladıkça biz onun alevini artıracağız.

98— Bu, onların cezasıdır. Çünkü onlar bizim âyetlerimizi inkâr ettiler ve "Biz, bir yığın kemik ve ufalanmış toz olduğumuz vakit mi, hakikat biz mi, yeniden diriltileceğiz?" dediler.

99— Onlar görmediler mi ki, göklerle yeri yaratan Allah, kendilerinin mislini de yaratmaya gücü yeter. Onlar için bir de ecel **(sure)** tâyin etti ki, onda hiç şüphe yoktur. Fakat zalimler, inkârdan başka bir şeye razı olmadılar.

100— De ki: "Eğer Rabbimin rahmet hazinelerine siz sahip olsaydınız, o vakit, harcayıp bitirmek korkusuyla muhakkak tutar, hiçbir şey vermezdiniz". Zaten insan çok cimridir!

101— Yemin olsun ki, biz Mûsa'ya açık açık dokuz mûcize verdik. İsrâiloğullarına sor! Mûsa onlara geldiği vakit, Firavun kendisine, "Ya Mûsa! Ben seni muhakkak büyülenmiş zannediyorum." demişti.

102— Mûsa, "Pekâlâ bilirsin ki, bu mûcizeleri birer ibret olmak üzere göklerle yerin Rabbinden başkası indirmiş değildir. Ben de, ey Firavun, seni mutlaka helâk olmuş zannediyorum!" dedi.

103— Derken **(Firavun)**, onları Mısır topraklarından çıkarmak istedi. Biz de onu ve beraberindekileri toptan boğuverdik.

104— Onun arkasından İsrâil oğullarına şöyle dedik: "Bu yerde siz oturun. Âhiret va'di geldiği vakit, hepinizi **(sizi ve onları)** derleyip toplayarak getireceğiz".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
z̤ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

'İsrâ'

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve meny-yehdi-LLêhu fehuvel-muhted; ve meny-
yuḍ-lil felen-tecide lehum 'evli-yê-'e min-dûnih.
Ve neḥ-şuruhum Yevmel-K̇iyêmeti ʻalê vucûhi-
him ʻumyenv-ve bukmenv-ve ṣummê; me'vêhum
Cehennem; küllemê ħabet zidnêhum Se-ʻîrâ (97)
Z̤êlike cezê-'uhum-bi'ennehum keferû bi-'Êyêtinê
ve k̇âlû 'e-'iz̤ê künnê ʻiz̤âmenv-ve rufêten 'e-'in-ne
le-meb-ʻûṡûne ħalk̇an-cedîdê (98) 'Evelem yerav
'enne-LLâhellez̤î ħalek̇as-semêvêti vel-'erḍa K̇âdirun
ʻalê 'eny-yeħluk̇a miṡlehum ve ce-ʻale lehum 'ecelel-lê
raybe fîh. Fe'ebez̤-z̤âlimûne 'illê küfûrâ (99) K̇ul-lev
'entum temlikûne ħazê-'ine Raḥmeti Rabbî 'iz̤elle-
'emsektum ħaş-yetel-'infêk̇; ve kê-nel-'insênu k̇atûrâ
(100) Ve lek̇ad 'êteynê Mûsê tis-ʻa 'Êyêtim-Beyyi-nêtin-
fes-'el Benî-'İsrâ-'île 'iz̤ cê-'ehum fe-k̇âle lehû Firʻavnu
'innî le-'e-z̤unnuke yê-Mûsê mes-ḥûrâ (101) K̇âle lek̇ad
ʻalimte mê 'enzele hê-'ulê-'i 'illê Rab-bus-semêvêti
vel-'erḍi beṣâ-'ir; ve 'innî le-'ez̤unnuke yê-Fir-ʻavnu
meṡbûrâ (102) Fe-'erâde 'eny-yestefizzehum-minel-
'erḍi fe-'egrak̇-nêhu ve mem-meʻahû ce-mî-ʻâ (103) Ve
k̇ulnê mim-beʻ-dihî li-Benî-'İsrâ-'îles-künul-'erḍa
fe-'iz̤ê cê-'e Veʻ-dül-'êħirati ci'-nê biküm lefî-fê (104)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
(١٠٥) وَقُرْاٰنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَاَهُ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا
(١٠٦) قُلْ اٰمِنُوا بِهٖ اَوْ لَا تُؤْمِنُوا اِنَّ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖ اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ
يَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا (١٠٧) وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا اِنْ كَانَ وَعْدُ
رَبِّنَا لَمَفْعُولًا (١٠٨) وَيَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا (١٠٩) قُلِ
ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى
وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا (١١٠) وَقُلِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا (١١١)

سُورَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعَشْرُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا (١) قَيِّمًا لِيُنْذِرَ
بَاْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا
حَسَنًا (٢) مَاكِثِينَ فِيهِ اَبَدًا (٣) وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا (٤)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

مَا لَهُمْ

105— Biz, bu Kur'ân'ı hak ile indirdik; o da hak ile indi **(ve indiği gibi kaldı, değişmedi).** Seni de ancak bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

106— Hem onu, bir Kur'ân olmak üzere âyet âyet ayırdık ki, insanlara dura dura okuyasın. Biz onu yavaş yavaş **(âyet âyet 23 yılda)** indirdik.

107— **(Mekke kâfirlerine)** de ki: "Ona ister inanın, ister inanmayın! Çünkü bundan önce kendilerine ilim verilenler **(ehl-i kitabın mü'minleri)**, kendilerine o okununca, yüzleri üstü secdeye kapanıyorlar.

108— Ve diyorlar ki: "Rabbimizi tenzih ederiz. Gerçekten Rabbimizin va'di yerine getirildi".

109— Ve ağlayarak yüzleri üstü secdeye kapanı- yorlar. Kur'ân'ı işit -mek, onların Allah'a karşı tevazuunu da artırıyor.

110— De ki: "İster Allah diye dua edin; ister Rahmân deyin. Hangisini deseniz, en güzel isimler **(Esmâ-i Hüsnâ)** hep O'nundur". Namazında sesini pek yükseltme. Çok da alçaltma. İkisinin arasında bir yol tut!

111— De ki: "Evlât edinmeyen, mülkünde ortağı bulunmayan ve zelil olmadığı için veliye ihtiyacı kalmayan Allah'a hamd olsun!" Ve O'nu tekbir ile büyükle de büyükle!..

(Sûre: 18) **KEHF SÛRESİ**

Mekke devrinde inen sûrelerdendir. 110 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Hamd, o Allah'a mahsustur ki, kuluna bu kitabı indirmiş ve onda hiçbir yamukluk yapmamıştır.

2— Dosdoğru olarak kendi tarafından şiddetli bir azapla korkutmak ve yararlı işler gören mü'minlere şunu müjdelemek için ki, kendilerine güzel bir mükâfat **(cennet)** var...

3— Orada ebedî olarak kalacaklar.

4— Bir de, "Allah çocuk edindi." diyenleri azapla korkutmak için.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ȟ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
'İsrâ'
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Vebil-Ḥak̇k̇i 'enzelnê-hu ve bil-Ḥak̇k̇i nezel; ve
mê 'erselnêke 'illê Mu-beşşiranv-ve Neẓîrâ (105) Ve
K̇ur-'ênen-ferak̇nêhu litek̇ra-'ehû ʿalen-nêsi ʿalê
mukṡinv-ve nezzelnêhu tenzîlê (106) K̇ul 'êminû bihî
'ev lê tu'-minû; 'innelleẓîne 'ûtul-ʿilme min-k̇ablihî
'iẓê yutlê ʿaleyhim yeȟirrûne lil-'eẓk̇âni süccedê
(107) Ve yek̇ûlûne Sübḥâne Rabbinê 'in-kêne veʿ-dü
Rabbinê le-mefʿûlê (108) Ve yeȟirrûne lil-'eẓk̇âni
yebkûne ve yezîdü-hum ȟuşû-ʿâ (109) K̇ulid-ʿu-
LLêhe 'evid-ʿur-Raḥmên; 'eyyemmê ted-ʿû fele-
hul-'Esmê-'ul-Ḥusnê. Ve lê techer bi-Ṣalêtike ve
lê tuȟâfit bihê vebtegı beyne ẓêlike Sebîlê (110) Ve
k̇ulil-Ḥamdü li-LLêhilleẓî lem yetteȟiẓ vele-denv-
ve lem yekül-lehû şerîkün fil-mulki ve lem yekül-
lehû veliyyum-mineẓ-ẓülli ve kebbirhu tekbîrâ (111)

110 'ÊYEH — **KEHF** — № 18

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'El-Ḥamdü li-LLêhil-leẓî 'enzele ʿalê ʿAbdihil-
Kitêbe ve lem yec-ʿal-lehû ʿivecê (1) K̇ayyimel-
liyunẓira Be'sen-şedîdem-milledünhu ve yubeş-
şiral-Mu'-minînelleẓîne yeʿ-melûneṣ-ṣâliḥâti 'enne
lehum 'Ecran ḥasenê (2) Mêkiṡîne fîhi 'ebedê (3)
Ve yunẓirallezîne k̇âlutteȟaẓe-LLâhu veledê (4)

Kehf Sûresi

مَا لَهُمْ بِه۪ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِاٰبَٓائِهِمْؕ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ
مِنْ اَفْوَاهِهِمْؕ اِنْ يَقُولُونَ اِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ
نَفْسَكَ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٰذَا الْحَد۪يثِ اَسَفًا ﴿٦﴾
اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ ز۪ينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا
﴿٧﴾ وَاِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَع۪يدًا جُرُزًاؕ ﴿٨﴾ اَمْ حَسِبْتَ
اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّق۪يمِ كَانُوا مِنْ اٰيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾ اِذْ
اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَٓا اٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ
فِي الْكَهْفِ سِن۪ينَ عَدَدًاۙ ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ
الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُٓوا اَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ
نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّؕ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾
وَرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَا مِنْ دُونِه۪ٓ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَٓا اِذًا شَطَطًا
﴿١٤﴾ هٰٓؤُلَٓاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اٰلِهَةًؕ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ
بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍؕ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاؕ ﴿١٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

5— Buna dair ne kendilerinin bir ilmi vardır, ne de babalarının! Ağızlarından çıkan o söz ne büyük **(bir suç)** tur! Onlar, ancak yalan söylüyorlar.

6— Şimdi bu Kur'ân'a iman etmezlerse, belki sen arkalarından üzülerek, kendini mahvedeceksin.

7— Biz, yeryüzündeki şeylere ona has bir ziynet yaptık ki, insanları imtihan edelim. Bakalım hangisi daha güzel bir amelde bulunacak!

8—Bununla beraber şu da muhakkak ki, biz, yeryüzünde olan şeyleri kupkuru bir toprak yapacağız.

9— Yoksa sen **(yâ Muhammed!)**, Ashâb-ı Kehf ile Rakîm'i **(mağarada yaşayan gençlerle, kitap sahiplerini)** bizim âyetlerimizden şaşılacak bir olay olduklarını mı sandın?

10— Hatırla ki, bir zamanlar, o genç yiğitler mağaraya çekildiler de şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Bizlere, senin tarafından bir rahmet ihsan et ve bizim için işimizden bize doğru yolu hazırla!".

11— Bunun üzerine biz onların kulakları üzerine nice yıllar **(engel)** vurduk.

12— Sonra onları uyandırdık ki, iki gruptan hangisi, onların mağarada bekledikleri süreyi daha iyi hesap etmişler, **(fiilen)** ayırt edelim diye.

13— Biz, sana, onların haberlerini doğru olarak anlatıyoruz. Hakikat onlar, Rablerine iman etmiş birkaç genç idi. Biz de onların hidâyetlerini artırdık.

14— **(Kralları Dekyanos'un huzurunda putlara tapmayan bu yiğitler)** ayağa kalkarak, "Bizim Rabbimiz, göklerle yerin Rabbidir. Biz O'ndan başka hiçbir ilâha aslâ tapmayız! O takdirde muhakkak saçma söylemiş oluruz.

15— Şunlar, bizim kavmimiz, Allah'dan başka ilâh edindiler. Onlara ibadet lâzım geldiğine açık bir delil getirselerdi ya! Artık Allah'a yalan iftira edenden daha zalim kim olabilir?" dedikleri vakit, kalblerine sebat verdik.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ȟ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = ِ (كسرة)

Kehf

u, ü = ُ (ضمة)

e, a = َ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Mê lehum-bihî min ʿilminv-ve lê li-'êbê-'ihim.
Keburat kelimeten-teȟrucu min 'ef-vêhihim. 'İny-
yeǩûlûne 'illê keẓibê (5) Fele-ʿalleke bêȟi-ʿun-nef-
seke ʿalê 'êṡêrihim 'illem yu'-minû bi-hêẓel-Ḥadîṡi
'esefê (6) 'İnnê ceʿalnê mê ʿalel-'erḍi zînetel-lehê
linebluvehum 'eyyu-hum 'eḥsenu ʿamelê (7) Ve 'innê
lecê-ʿilûne mê ʿaleyhê ṣaʿîden-curuzê (8) 'Em ḥasibte
'enne 'Eṣ-ḥâbel-Kehfi ver-Raǩîmi kênû min 'Êyêtinê
ʿacebê (9) 'İẓ 'evel-fityetu 'ilel-Kehfi feǩâlû Rabbenê
'êtinê mil-ledünke Raḥmetenv-ve heyyi' lenê min
'emrinê raşedê (10) Feḍarabnê ʿalê 'êẓê-nihim fil-
KEHFİ sinîne ʿadedê (11) Ṡümme be-ʿaṡnêhum
lineʿ-leme 'eyyul-ḥizbeyni 'eḥṣâ limê lebiṡû 'emedê
(12) Neḥnu neǩuṣṣu ʿaleyke nebe-'ehum-bil-Ḥaǩǩ;
'innehum fityetun 'êmenû bi-Rabbihim vezidnêhum
hudê (13) Ve rabeṭnê ʿalê ǩulûbihim 'iẓ ǩâmû feǩâlû
Rabbunê Rabbus-semêvêti vel-'erḍi len-ned-ʿuve
min-dûnihî 'ilêhel-leǩad ǩulnê 'iẓen-şeṭaṭâ (14) Hê-
'ulê-'i ǩavmunet-teȟaẓû min-dûnihî 'êliheh; Lev
lê ye'-tûne ʿaley-him-bisulṭânim-beyyin? Fe-men
'eẓlemu mimme-nifterâ ʿale-LLâhi keẓibê (15)

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ فَأْوُٓا اِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ اَمْرِكُمْ مِرْفَقًا
﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ
وَاِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ
ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَهُمْ
رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَٓاءَلُوا
بَيْنَهُمْ قَالَ قَٓائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ
يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُٓوا اَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ اِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَٓا اَزْكٰى طَعَامًا
فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ
اَحَدًا ﴿١٩﴾ اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
اَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُٓوا اِذًا اَبَدًا ﴿٢٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَكَذٰلِكَ

16— **(Yiğitlerden biri, arkadaşlarına şöyle dedi):** " Mademki, kavminizden ve onların Allah'ı bırakıp taptıkları putlardan uzaklaştınız. O halde mağaraya çekilin de, Rabbiniz rahmetinden size genişlik versin ve size işinizde kolaylık göstersin!".

17— Güneşi görürsün; doğduğu vakit, mağaralarının sağ tarafına meyleder **(onlara zararı dokunmaz);** battığı vakit de, onların sol tarafını makaslardı. Onlar, **(mağaranın)** geniş bir yerindeydiler. İşte bu, Allah'ın kudreti delillerindendir. Allah kime hidâyet verirse, doğru yolu bulan odur. Kimi de şaşırtırsa, artık ona aslâ doğru yolu gösterecek bir velî bulamazsın.

18— Bir de onları, uyanık sanırsın **(çünkü gözleri açık idi).** Halbuki onlar uykudadırlar. Biz onları, **(yanları çürümesin diye)** sağa sola çeviriyorduk. Köpekleri de mağaranın giriş yerinde ön ayaklarını uzatmış **(yatmakta)** idi. Üzerlerine çıkıversen, mutlaka onlardan döner kaçardın ve mutlaka onlardan içine dehşet dolardı.

19—Yine böylece onları uyandırdık ki, birbirlerine sorsunlar. İçlerinden biri, "Ne kadar durdunuz?" diye sordu."Bir gün veya bir günün bir azı kadar!" dediler. **(Çünkü mağaraya güneş doğarken girmişler; batarken uyanmışlardı. Onlar bunu bir gün sanmışlardı).** Bir kısmı da,"Ne kadar durduğunuzu,Rabbiniz daha iyi bilir. Şimdi siz, birinizi, şu gümüş paralarla şehre **(Tarsus'a)** gönderin de baksın; hangi yiyecek daha temizse, ondan size rızık getirsin. Hem çok kurnaz davransın da sakın sizi kimseye sezdirmesin.

20— Çünkü şehir halkı, size üstün gelirse sizi ya taşla öldürürler, yahut kendi dinlerine döndürürler. Bu takdirde ebediyyen kurtulamazsınız!" dediler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)

Kehf

u, ü = (ضمة)

e, a = (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'iẓiʿ-tezeltumûhum ve mê yeʿ-budûne 'ille-LLêhe fe'-vû 'ilel-Kehfi yenşur leküm Rab-bukümmir-raḥmetihî ve yuheyyi' leküm-min 'emriküm-mirfek̇â (16) ✲ ve teraş-şemse 'iẓê ṭaleʿat-tezêveru ʿan-Kehfihim ẓêtel-yemîni ve 'iẓê gara-bettek̇riḍuhum ẓêteş-şi-mêli ve hum fî fecvetim-minh. Ẓêlike min 'Êyêti-LLêh; meny-yehdi-LLêhu fe-huvelmuhted; ve meny-yuḍlil felen-tecide lehû veliyyem-murşidê (17) Ve teḥsebuhum 'eyk̇âẓanv-ve hum ruk̇ûd; ve nuk̇al-libuhum ẓêtel-yemîni ve ẓêteş-şimêl; ve kelbu-hum-bêsiṭun-ẓirâ-ʿayhi bil-veṣîd; le-viṭṭaleʿ-te ʿaleyhim le-velleyte minhum firâranv-ve le-muli'-te minhum ruʿbê (18) Ve keẓêlike be-ʿa-ṡnêhum li-yetesê-'elû beynehum. K̇âle k̇â-'ilum-min-hum kem lebiṡtum? K̇âlû lebiṡnê yevmen 'ev beʿ-ḍa yevm. K̇âlû Rabbuküm 'eʿ-lemu bimê lebiṡtum Feb-ʿaṡû 'eḥadeküm-bive-rik̇iküm hêẓihî 'ilel-medî-neti fel-yenz̤ur 'eyyuhê 'ez-kê ṭa-ʿâmen-felye'tiküm-birizk̇im-minhu vel-yeteleṭṭaf ve lê yuş-ʿiranne biküm 'eḥadê (19) 'İnnehum 'iny-yeẓherû ʿaleyküm yercumûküm 'ev yuʿîdûküm fî milletihim ve len-tufliḥû 'iẓen 'ebedê (20)

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُٓوا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ
لَا رَيْبَ فِيهَاۚ اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا
عَلَيْهِمْ بُنْيَانًاؕ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْؕ قَالَ الَّذٖينَ غَلَبُوا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ
لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ رَابِعُهُمْ
كَلْبُهُمْۚ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِۚ
وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْؕ قُلْ رَبّٖٓي اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ
مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلٖيلٌ فَلَا تُمَارِ فٖيهِمْ اِلَّا مِرَٓاءً ظَاهِرًاۖ وَلَا
تَسْتَفْتِ فٖيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَا۬يْءٍ اِنّٖي
فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًاۙ ﴿٢٣﴾ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُؗ وَاذْكُرْ رَبَّكَ
اِذَا نَسٖيتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبّٖي لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا
رَشَدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فٖي كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنٖينَ وَازْدَادُوا
تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُواۚ لَهُ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ
اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْۜ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَلِيٍّۘ وَلَا يُشْرِكُ
فٖي حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَٓا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَۚ
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

21— Böylece, onları bulduruk ki insanlar Allah'ın **(öldükten sonra diriltme)** va'di hak olduğunu ve kıyametin şüphesiz kopacağını bilsinler. **(çünkü bu gençleri üçyüz bu kadar sene, gıdasız öldürmeden uyutan Allah, ölüleri de diriltebilir).** O vakit **(mü'minlerle kâfirler)** bu gençlerin işini aralarında tartışıyorlardı. **(Kâfirler),** "Bunların üstlerine bir bina **(kilise)** yapın." dediler. Rableri onların hallerini daha iyi bilir. Sözlerinde üstün gelen mü'minler, "Biz, onların üzerine mutlaka bir mescid yapacağız" dediler. **(ve mağaranın kapısı önüne bir mescid yapıldı).**

22— Karanlığa kurşun sıkar gibi **(bazıları),** "Sayıları üçtür; dördüncüleri de köpekleridir." diyecekler. **(Kimisi);** "Beştir, altıncıları köpekleridir." derler. **(Mü'minler de),** "Yedidir, sekizincileri köpekleridir." derler. De ki: "Rabbim, onların sayısını daha iyi bilir. Onları ancak pek az kimseler bilir. Artık sen bunlar hakkında zahirî bir münakaşadan başka söz etme. Ve bunlara dair ehl-i kitaptan kimseye bir şey sorma.

23— Hiçbir şey hakkında da sakın; "Ben, bunu yarın yaparım." deme.

24— Ancak sözünü, Allah'ın dilemesine bağlayarak "İnşaallâh!" de. Unuttuğun vakit Allah'ı an ve " Umulur ki Rabbim, beni, bundan daha yakın bir zamanda dosdoğru bir başarıya ulaştırır." de.

25— Onlar, mağaralarında üçyüz sene durdular, dokuz da ziyade ettiler.

26— De ki: "Allah, ne kadar durduklarını daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybını bilmek O'na mahsustur. O, öyle güzel görür; öyle güzel işitir ki!.. Bütün yer ve gök halkına, O'ndan başka hiçbir velî yoktur. O, hükmünde kimseyi ortak etmez.

27— Rabbinin Kitabı'ndan sana vahy olunanı oku. O'nun sözlerini değiştirecek yoktur. O'ndan başka bir sığınak da aslâ bulamazsın.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

Kehf

u, ü = ـُ (ضمة)

e, a = ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve keẕêlike 'eʻ-ṡernê ʻaley-him liyeʻ-lemû 'enne veʻ-de-LLâhi ḥaḳḳunv-ve 'ennes-Sê-ʻate lê raybe fîhê. 'İẕ-yetenêze-ʻûne beynehum 'emrahum fe-ḳâlub-nû ʻaleyhim-bunyênê; Rabbuhum 'eʻlemu bihim; ḳâlelleẕîne galebû ʻalê 'emrihim le-netteḣiẕenne ʻaleyhim-mescidê (21) Se-yeḳûlûne ṡelêṡetur-râbi-ʻuhum kelbuhum; ve yeḳûlûne ḣamsetun-sêdisühum kelbuhum racmem-bil-gayb; ve yeḳû-lûne seb-ʻa-tunv-ve ṡêminuhum kelbu-hum. Ḳur-Rabbî 'eʻ-lemu biʻiddetihim-mê yeʻ-lemuh-um 'illê ḳalîl. Felê tumêri fî-him 'illê mirâ-'en-ẓâhirâ, ve lê testefti fîhim-minhum 'eḥadê (22) Ve lê teḳûlenne lişey'in 'innî fê-ʻilun-ẕêlike gadê (23) 'İllê 'eny-yeşê-'e-LLâh! Veẕkür-Rab-beke 'iẕê nesîte ve ḳul ʻasê 'eny-yehdiyeni Rab-bî li-'eḳrabe min hêẕê raşedê (24) Ve lebiṡû fî Kehfihim ṡelêṡe mi-'etin-sinîne vezdêdû tis-ʻâ (25) Ḳuli-LLêhu 'eʻ-lemu bimê lebiṡû; lehû gaybus-semêvêti vel-'erḍ; 'ebṣır bihî ve 'esmiʻ ! Mê lehum-min-dû-nihî minv-veliyy; ve lê yuşrikü fî Ḥukmihî 'eḥadê (26) Vetlu mê 'ûḥiye 'ileyke min-Kitêbi Rabbik; lê mubeddile li-Ke-limêtih; ve len-tecide min-dûnihî multe-ḥadê (27)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذٖينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ
يُرٖيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرٖيدُ زٖينَةَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ
وَكَانَ اَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَٓاءَ فَلْيُؤْمِنْ
وَمَنْ شَٓاءَ فَلْيَكْفُرْ اِنَّٓا اَعْتَدْنَا لِلظَّالِمٖينَ نَارًا اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
وَاِنْ يَسْتَغٖيثُوا يُغَاثُوا بِمَٓاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ
وَسَٓاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اِنَّا لَا نُضٖيعُ
اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فٖيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا
خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِـٖٔينَ فٖيهَا عَلَى
الْاَرَٓائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ
مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ
تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْـًٔا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
لِصَاحِبِهٖ وَهُوَ يُحَاوِرُهُٓ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

وَدَخَلَ

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Kehf Sûresi

28— (Habibim), sabah, akşam Allah'ın rızasını dileyerek dua edenlerle beraber sabret. Dünya hayatının ziynetini dileyerek gözlerini onlardan ayırma. Ve bizi anmak hususunda kalbine gaflet verdiğimiz kimseye itâat etme ki o, keyfinin ardına düşmüş ve işi gücü, haddini aşmak olmuştur.

29— De ki: "Bu hak **(kitap)** Rabbinizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen kâfir olsun! Çünkü biz, zalimler için öyle bir ateş hazırladık ki, perdeleri kendilerini kuşatmaktadır ve eğer imdat isterlerse, erimiş maden tortusu gibi sıcak bir su ile imdat olunurlar ki, yüz-lerini kavurur. O ne kötü içkidir! Ve o ateş ne kötü konaktır!

حزب ٤

30— Gerçekten iman edip yararlı işler yapanlar yok mu? Şüphesiz biz, iyi iş yapan kim- senin mükâfatını zayi etmeyiz.

31— Böylelerine Adn cennetleri var. Altlarından ırmaklar akar, orada altın bileziklerden süslenecekler, ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyecekler. Koltuklar üzerine yaslanıp kurulacaklar. Ne güzel mükâfat! Ve ne güzel konak!..

32— Onlara iki adamın halini misal getir. Birine **(kâfir olana)** her türlü üzümden iki bağ vermişiz. Ve her iki bağın etrafını hurmalarla donatmışız. İkisinin arasına da bir ekinlik yapmışız.

33— İki bağın ikisi de yemişlerini vermiş, hiçbir şeyi noksan bırakmamış, ikisinin ortasından bir de ırmak akıtmışız.

34— Bu adamın başkaca geliri de var. Bundan dolayı **(mü'min olan)** arkadaşı ile konuşarak, "Ben, malca senden daha zenginim. Nüfusça da senden daha itibarlıyım." dedi.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Kehf

Veşbir nefseke meʻalleẓîne yed-ʻûne Rabbe-hum-
bil-gadêti vel-ʻaşiyyi yurîdûne Vec-hehû ve lê teʻ-dü
ʻaynêke ʻan-hum; turîdu zînetel-Ḥayêtiddünyê; ve
lê tuṭiʻ men 'egfelnê ǩalbehû ʻan-ẓikri-nê vettebe-
ʻa hevêhu ve kêne 'emruhû furuṭâ (28) Ve ǩulil-
Ḥaǩǩu mir-Rabbiküm; femen-şê-'e fel-yu'-minv-ve
men-şê-'e fel-yek-fur; 'innê 'eʻ-tednê liẕ-ẕâlimîne
Nêran 'eḥâṭa bi-him sürâdiǩuhê; ve 'iny-yestegîṡû
yugâṡû bi-mê-'in-kelmuhli yeşvil-vucûh. Bi'-seş-
şerâb! ve sê-'et murtefeǩâ (29) 'İnnelleẓîne 'êmenû ve
ʻamiluṣ-ṣâliḥâti 'innê lê nuḍî-ʻu 'ecra men 'eḥsene
ʻamelê (30) 'Ulê-'ike lehum Cennêtu ʻAdnin tecrî min
teḥtihimul-'enhêru yuḥallevne fîhê min 'esêvira
min ẓehebinv-ve yelbesûne ṡiyêben ħuḍ-rammin-
sündüsinv-ve 'isteb-raǩim-mutteki-'îne fîhê ʻalel-
'erâ-'ik. Niʻ-meṡ-ṡe-vêb! Ve ḥasünet murtefe-ǩâ
(31) ۞ Veḍrib lehum-meṡeler-raculeyni ce-ʻalnê
li-'eḥadihimê cenneteyni min 'eʻ-nê-binv-ve ḥafef-
nêhumê bi-neħlinv-ve ce-ʻalnê beyne-humê zer-ʻâ (32)
Kiltel-cenneteyni 'êtet 'ukülehê ve lem teẕlim-minhu
şey-'env-ve feccernê ħilêlehumê neherâ (33) Ve kêne
lehû ṡemer; feǩâle li-ṣâḥibihî ve huve yuḥâviruhû
'ene 'ekṡeru minke mêlenv-ve 'e-ʻazzu neferâ (34)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِه۪ قَالَ مَٓا اَظُنُّ اَنْ تَب۪يدَ هٰذِه۪ٓ
اَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَٓا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَٓائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ اِلٰى رَبّ۪ي لَاَجِدَنَّ
خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُٓ اَكَفَرْتَ
بِالَّذ۪ي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰيكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾
لٰكِنَّا۬ هُوَ اللّٰهُ رَبّ۪ي وَلَٓا اُشْرِكُ بِرَبّ۪ٓي اَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَٓا اِذْ
دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَٓاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اِنْ تَرَنِ
اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسٰى رَبّ۪ٓي اَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ
وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَتُصْبِحَ صَع۪يدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ اَوْ يُصْبِحَ
مَٓاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَط۪يعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَاُح۪يطَ بِثَمَرِه۪ فَاَصْبَحَ
يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَٓا اَنْفَقَ ف۪يهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ
يَا لَيْتَن۪ي لَمْ اُشْرِكْ بِرَبّ۪ٓي اَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ هُوَ
خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
كَمَٓاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَٓاءِ فَاخْتَلَطَ بِه۪ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
هَش۪يمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

35— **(Bu kâfir)** kendine zulmeder olduğu halde bağına girdi, "Bu bağın helâk olacağını ebediyyen zannetmiyorum.

36— Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Bununla beraber, şayet Rabbime döndürülürsem, muhakkak bundan daha hayırlı akıbet bulurum." dedi.

37— **(Mü'min olan)** arkadaşı ona hitap ederek şöyle dedi: "Seni aslen topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da düzgün bir adam biçimine koyan Allah'ı inkâr mı ettin?".

38— Fakat ben **(iman ediyorum ki)** O, benim Rabbimdir. Ben Rabbime kimseyi ortak koşamam!

39— Sen bağına girdiğin vakit — her ne kadar beni mal ve nüfusça kendinden az bulsan da—, "Maşâallah! Kuvvet, ancak Allah'a mahsustur." deseydin ya!

40— Olur ki Rabbim, bana, senin bağından daha hayırlısını verir. Seninkinin üzerine gökten bir âfet gönderir de, kaygan bir toprak oluverir.

41— Yahut bağının suyu çekilir de, bir daha onu aramaya aslâ güç yetiremezsin.

42— Derken bütün serveti kuşatıldı **(helâk oldu).** Bunun üzerine o bağa yaptığı masrafa karşı avuçlarını ovuşturmaya başladı. Bağ, çardakları üzerine çökmüş kalmıştı. "Ah keşke Rabbime kimseyi ortak koşmamış olsaydım!" diyordu.

43— Ona, Allah'dan başka yardım edecek bir cemaati de yoktu. Kendi kendini de kurtaramazdı.

44— İşte burada, velâyet **(hâkimiyet)** gerçekten Allah'ındır. O, mükâfatça da, akıbetçe de daha hayırlıdır.

45— **(Kavmine)** dünya hayatını da şöyle temsil et: Dünya varlığı, sanki gökten indirdiğimiz bir sudur. Onunla yerin bitkileri birbirine karışmıştır, derken bir çöp kırıntısı olmuş, rüzgârlar onu savurmuştur. Allah, her şeye muktedirdir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̤	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)

Kehf

u, ü = (ضمة)

e, a = (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Vedeħale cennetehû ve huve ẓâlimul-li-nefsih;
ǩâle mê 'eẓunnu 'en-tebî-de hêẓihî 'ebedê (35) Ve
mê 'eẓunnus-Sê'ate ǩâ-'imetenv-ve le-'irrudittu 'ilê
Rabbî le-'ecidenne ħayram-minhê munǩalebê (36)
Ǩâle lehû ṣâḥibuhû ve huve yu-ḥâviruhû 'ekeferte
billeẓî ħaleǩake minturâbin-ṡümme min-nuṭfetin-
ṡümme sevvêke raculê (37) Lêkinne Huva-LLâhu
Rabbî ve lê 'uşrikü bi-Rabbî 'eḥadê (38) Ve lev lê 'iẓ
deħalte cenneteke ǩulte mê şê'e-LLâhu Lê ǩuvvete
'illê bi-LLêh! 'İn-terani 'ene 'eǩalle minke mêlenv-
ve veledê (39) Fe-'asê Rab-bî 'eny-yu'tiyeni ħayram-
min-cennetike ve yursile 'aleyhê ḥusbênem-mines-
semê-'i fe-tuṣbiḥa ṣa-'îden-zeleǩâ (40) 'Ev yuṣbiḥa
mê-'uhê gavran-felen-testeṭî-'a lehû ṭalebê (41) Ve
'uḥîṭa bi-ṡemerihî fe'eṣbeḥa yuǩallibu keffeyhi 'alê
mê 'enfeǩa fîhê ve hiye ħâviyetun 'alê 'urûşi-hê ve
yeǩûlu yê-ley-tenî lem 'uşrik bi-Rabbî 'eḥa-dê (42)
Ve lem tekül-lehû fi-'etuny-yenṣurûnehû min-dûni-
LLêhi ve mê kêne munteṣırâ (43) Hunêlikel-velêyetu
li-LLêhil-Ḥaǩǩ. Huve Ħayrun-ṡevêbenv-ve Ħayrun
'uǩbê (44) Veḍrib lehum-meṡelel-ḥayêtid-dünyê
kemê-'in 'enzelnêhu mines-semê-'i feħteleṭa bihî
nebêtul-'erḍi fe-'eṣbeḥa heşîmen-teẓrûhur-riyêḥ;
ve kêne-LLâhu 'alê külli şey-'im-Muǩtedirâ (45)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Kehf Sûresi

اَلْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ
رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ
بَارِزَةًۙ وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًاۚ ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا
عَلٰى رَبِّكَ صَفًّاۜ لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۘ بَلْ زَعَمْتُمْ
اَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ
مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً
وَلَا كَبِيرَةً اِلَّا اَحْصٰيهَاۚ وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًاۜ وَلَا يَظْلِمُ
رَبُّكَ اَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ
فَسَجَدُوٓا اِلَّٓا اِبْلِيسَۜ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ
رَبِّه۪ۜ اَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُٓ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ
عَدُوٌّۜ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَٓا اَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْۖ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا
﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَٓائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ
يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَاَ الْمُجْرِمُونَ النَّارَ
فَظَنُّوٓا اَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَلَقَدْ

46— Mal ve oğullar, dünya hayatının süsüdür. **(Ebedileşip)** kalacak olan yararlı ameller ise, Rabbinin katında, hem sevâbca daha hayırlıdır, hem ümidçe daha hayırlıdır.

47— Hatırla ki, o gün dağları yürüteceğiz ve yeri çırılçıplak olmuş göreceksin. Onları, hep mahşere toplayacağız da, hiçbir kimse bırakmayacağız.

48— Onlar, saf halinde Rabbine arz edilecekler, **(kendilerine),** "Andolsun ki! Bize ilk defa yarattığımız gibi geldiniz, fakat size **(diriltmek için)** hiçbir va'd yapmayacağız sanmıştınız değil mi?" **(denilecek).**

49— Amel defterleri de **(önlerine)** konmuştur. Artık o günahkârları görürsün. Defterde yazılı olan günahlardan korkmuşlar da, "Vay başımıza gelenlere! Bu deftere ne olmuş ki, küçük büyük hiçbir günah bırakmamış, hepsini saymış!" derler. Bütün yaptıklarını hazır bulacaklardır. Ama Rabbin, kimseye zulüm etmez.

50— Yine hatırla o vakti ki, biz meleklere, "Âdem'e secde edin!" demiştik. Onlar hemen secde ettiler, yalnız İblis secde etmedi. O, cinlerden idi ve Rabbinin emrinin dışına çıktı. Şimdi **(ey insanlar!)** beni bırakıp da İblis'i ve onun soyunu kendinize dostlar mı ediniyorsunuz? Halbuki onlar size düşmandırlar. Zalimler için ne **kötü** bedel!.. **(Allah'a itaati bırakıp onun yerine İblis'i dost ediniyorlar).**

51— Ben, onları ne göklerle yeri yaratırken, ne de kendilerini yaratırken şâhid tutmadım ve hiçbir zaman saptıranları yardımcı edinmiş değilim.

52— O kıyamet günü Allah kâfirlere, "Çağırın bakalım bana ortak saydığınız putlarınızı!" diyecek. Hemen çağıracaklar, fakat putlar onlara cevap vermeyecekler. Biz, kâfirlerle ilâhları arasına bir helâk çukuru koyacağız.

53— Artık suçlu günahkârlar, ateşi görmüş ve içine düşeceklerini anlamışlardır. Ama ondan kaçacak yer bulamayacaklardır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

Kehf

u, ü = ـُ (ضمة)

e, a = ـَ (فتحة)

'ev	= أوْ
ve	= وَ
'ey	= أيْ
yê	= يا

'El-mêlu vel-benûne zînetul-ḥayêtid-dünyê; vel-
bêḳiyêtuş-şâliḥâtu ḣayrun ʻinde Rabbike ṡevêbenv-
ve ḣayrun 'emelê (46) Ve yevme nuseyyirul-cibêle
ve teral-'erḍa bêrizetenv-ve ḥaşernêhum felem
nugâdir minhum 'eḥadê (47) Ve ʻuriḍû ʻalê Rabbike
şaffê. Leḳad ci'-tumûnê kemê ḣaleḳnêküm 'evvele
merratim-bel-ze-ʻamtum 'ellen-nec-ʻale leküm-
mev-ʻidê (48) Ve vuḍi-ʻal-Kitêbu feteral-mucrimîne
muşfiḳîne mimmê fîhi ve yeḳûlûne yê-vey-letenê
mê li-hêẓel-kitêbi lê yu-gâdiru şagîra-tenv-ve lê
kebîraten 'illê 'eḥṣâhê! Ve vecedû mê ʻam-ilû ḥâḍirâ;
ve lê yeẓ-limu Rabbuke 'eḥadê (49) Ve 'iẓ ḳulnê lil-
melê'iketis-cudû li-'Êdeme fesecedû; 'İllê 'İblîse
kêne minel-Cinni fe-feseḳa ʻan 'Em-ri Rabbih. 'Efe-
tetteḣiẕû-nehû ve ẕürriyyetehû 'ev-liyê'e min-dûnî
ve hum leküm ʻadüvv! Bi'-se liẕẕâ-limîne bedelê
(50) ۞ Mê 'eş-het-tuhum ḣalḳas-semêvêti vel-'erḍi
ve lê ḣalḳa 'enfusihim; ve mê küntu mutteḣiẕel-
muḍillîne ʻaḍudê (51) Ve Yevme yeḳûlu nêdû şurakê-
'iyelleẓîne ze-ʻamtum fede-ʻavhum felem yestecî-
bû lehum ve ce-ʻalnê beynehum-mevbiḳâ (52)
Ve ra-'el-mucrimûnen-Nêra fe-ẕannû 'ennehum-
muvêḳi-ʻûhê ve lem yeci-dû ʻanhê meṣrifê (53)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Kehf Sûresi

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْاِنْسَانُ
اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوا اِذْ جَاءَهُمُ
الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلَّا اَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ اَوْ
يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا
بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا اٰيَاتِي وَمَا اُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهِ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ
يَدَاهُ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفِي اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَهْتَدُوا
اِذًا اَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ
بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا
مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰى اَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِفَتٰيهُ لَا اَبْرَحُ حَتّٰى
اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

54— Andolsun biz, bu Kur'ân'da insanlara her çeşit misali açıkladık. Ama insan, tartışmaya en çok düşkün olandır.

55— Kendilerine doğru yolu gösteren peygamber geldiği halde, insanları iman etmekten ve günahlarının bağışlanmasını istemekten alıkoyan şey, ancak, onlara öncekilerin sünnetinin **(yani takdir edilen helâkın)** gelmiş olması veya azabın gözleri önüne dikilmiş olmasıdır.

56— Halbuki biz, peygamberleri ancak müjdeci ve uyarıcı olarak göndeririz. Küfredenler ise, hakkı bâtılla yok etmek için mücadele ediyorlar. Âyetlerimizi ve korkutuldukları şeyleri eğlence yerine saydılar.

57— Rabbinin âyetleri ile uyarılmışken, onlardan yüz çeviren ve yaptığı günahları unutan kimseden daha zalim kim olabilir? Biz, böylelerin kalbleri üzerine, Kur'ân'ı iyi anlamalarına engel birtakım perdeler çektik; kulaklarına da ağırlık verdik. Sen onları doğru yola davet etsen de, bu halde, onlar ebediyyen yola gelmezler.

58— Bununla beraber rahmet sahibi olan Rabbin çok bağışlayıcıdır. Eğer onların yaptıkları günahlar yüzünden cezalandırılacak olsaydı, onlara azabı hemen verirdi. Fakat onlar için va'd edilen bir vakit vardır ki, o gelince, aslâ kurtuluşa çare bulamazlar.

59— İşte o memleketler!.. Biz onları, **(halka)** zulüm yaptıkları vakit helâk ettik ve helâkları için de belli bir vakit tâyin ettik.

60— Bir zamanlar Mûsa, **(hizmetinde bulunan)** genç adamına **(ki ismi, Yûşa b. Nûn'dur)**, "Durmayacağım, tâ ikidenizin birleştiği yere varacağım; yahut senelerce gideceğim!" demişti.

61— Bunun üzerine, iki denizin kavşağına vardıklarında, balıklarını unuttular ve balık denizde kanal gibi bir iz bırakarak yolunu tuttu.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

Kehf

u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve lek̇ad ṣarrafnê fî hêẓel-K̇ur-'êni linnêsi min-külli
meṡel; ve kênel-'İnsênu 'ekṡera şey-'in-cedelê (54)
Ve mê mene-ʿannêse 'eny-yu'-minû 'iẓ cê-'ehumul-
Hudê ve yestegfirû Rabbehum 'illê 'en-te'-tiyehum
sünnetul-'evvelîne 'ev ye'-tiyehu-mul-ʿAẓêbu k̇ubulê
(55) Ve mê nursilul-murselîne 'illê mubeş-şirîne ve
munẓirîn; ve yucêdilul leẓîne keferû bil-bêṭili liyud-
ḥiḍû bihil-Ḥak̇k̇a vetteḣaẓû 'Êyêtî ve mê 'unẓirû
huzuvê (56) Ve men 'eẓ̤lemu mimmen-ẓükkira
bi-'Êyêti Rab-bihî fe'eʿ-raḍa ʿanhê ve nesiye mê
k̇addemet yedêh? 'İnnê ceʿalnê ʿalê k̇ulûbihim
'ekinneten 'eny-yefk̇ahûhu ve fî 'êẓênihim vek̇râ.
Ve 'in-ted-ʿuhum 'ilel-Hudê fe-leny-yehtedû 'iẓen
'ebedê (57) Ve Rabbukel-Gafûru Ẓür-Raḥmeh. Lev
yu-'êḣiẓühum-bimê kesebû le-ʿaccele lehumul-
ʿaẓêb; bel-le-hum-mev-ʿidül-leny-yecidû mind-
ûnihî mev-'ilê (58) Ve tilkel-k̇urâ 'ehleknêhum
lemmê ẓ̤alemû ve ce-ʿalnê li-mehlikihim-mevʿidê
(59) Ve 'iẓ k̇âle Mûsê lifetêhu lê 'ebraḥu ḥattê
'ebluga mecme-ʿal-beḥrayni 'ev 'emḍiye ḥuk̇ubê
(60) Felemmê belegâ mecme-ʿa beynihimê nesiyê
ḥûtehumê fetteḣaẓe sebîlehû fil-beḥri serabê (61)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Kehf Sûresi

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰيهُ اٰتِنَا غَدَٓاءَنَاۘ لَقَدْ لَقٖينَا مِنْ سَفَرِنَا
هٰذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذْ اَوَيْنَٓا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنّٖي نَسٖيتُ
الْحُوتَۘ وَمَٓا اَنْسَانٖيهُ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَهُۚ وَاتَّخَذَ سَبٖيلَهُ
فِي الْبَحْرِۗ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِۗ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا
قَصَصًاۙ ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَٓا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ
تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطٖيعَ مَعِيَ صَبْرًا
﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنٖٓي اِنْ شَٓاءَ
اللّٰهُ صَابِرًا وَلَٓا اَعْصٖي لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنٖي فَلَا
تَسْـَٔلْنٖي عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا
حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِي السَّفٖينَةِ خَرَقَهَاۜ قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَاۚ
لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطٖيعَ مَعِيَ
صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنٖي بِمَا نَسٖيتُ وَلَا تُرْهِقْنٖي مِنْ اَمْرٖي
عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُۙ قَالَ اَقَتَلْتَ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍۜ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

قَالَ

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

62— Olayı geçtikleri vakit, Mûsa, genç arkadaşına "Kahvaltımızı getir! Yemin olsun, bu yolculuğumuzdan yorgun düştük" dedi.

63— Arkadaşı, "Gördün mü, kayaya uğradığımız vakit, ben balığı unutmuşum! Onu hatırlamamı, bana muhakkak şeytan unutturdu" dedi. Balık tuhaf bir şekilde denizde yolunu tutmuştu.

64— Mûsa, "İşte aradığımız buydu!" **(çünkü aradığımızı bulacağımıza işaret bu idi)** dedi. Bunun üzerine, izlerini takip ederek, gerisin geriye döndüler.

65— Derken kullarımızdan öyle bir kul buldular ki, biz ona, tarafımızdan bir rahmet **(peygamberlik veya velilik)** vermiş; ve tarafımızdan **(gayba dair)** bir ilim öğretmiştik.

66— Mûsa,(Hızır'a),"Sana öğretilen ilimden bana bir gerçek öğretmen şartı ile sana arkadaş olabilir miyim?" dedi.

67— (Hızır), "Doğrusu sen benimle aslâ sabredemezsin!

68— Öyle ya! İçyüzünü bilmediğin bir şeye nasıl sabredeceksin?" dedi.

69— Mûsa, "Beni inşâallah sabırlı bulacaksın ve sana hiçbir işte karşı gelmem!" dedi.

70— (Hızır), "O halde bana tâbi olacaksan, ben söz açmadıkça, bana hiçbir şey sorma" dedi.

71— Bunun üzerine kalkıp gittiler. Nihayet gemiye bindikleri vakit, (Hızır), gemiyi yaraladı. Mûsa, "Bu gemiyi içindekileri boğmak için mi yaraladın? Doğrusu çok büyük bir iş yaptın" dedi.

72— (Hızır), "Sen, benimle aslâ sabredemezsin, dememiş miydim? dedi.

73— Musa, "Beni unuttuğum şeyden dolayı beni kınama! Ve bana bu işimden dolayı güçlük çıkarma" dedi.

74— Yine gittiler. Nihayet bir oğlan çocuğuna rastladıklarında,(Hızır) onu öldürüverdi. Mûsa, " Tertemiz bir canı, bir can karşılığı olmayarak öldürdün hâ? Doğrusu, görülmemiş bir şey yaptın!" dedi.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

Kehf

u, ü = ـُ (ضمة)

e, a = ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Felemmê cêvezê ḳâle li-fetêhu 'êtinê gadê-'e-nê
lekad leḳînê min-sefe-rinê hêẕê neṣabê (62) Ḳâle
'era-'eyte 'iẕ 'eveynê 'ileṣ-ṣaḣrati fe-'innî nesîtul-
ḥût? ve mê 'ensênî-hu 'illeş-Şeyṭânu 'en 'eẕ-kürah;
vetteḣaẕe sebîlehû fil-beḥri ʻacebê (63) Ḳâle ẕêlike
mê künnê nebgi ferteddê ʻalê 'ê-ṡêrihimê ḳaṣaṣâ
(64) Fe-vecedê ʻAbdem-min ʻibêdinê 'êteynêhu
Raḥmetem-min ʻindinê ve ʻallemnêhu mil-Ledünnê
ʻilmê (65) Ḳâle lehû Mûsê hel 'ettebi-ʻuke ʻalê 'en-tu-
ʻallimeni mimmê ʻullimte ruşdê (66) Ḳâle 'inneke
len-teste-ṭîʻa me-ʻiye ṣabrâ (67) Ve keyfe teṣbiru
ʻalê mê lem tuḥiṭ bihî ḣubrâ (68) Ḳâle setecidünî
'inşê'e-LLâhu ṣâbiranv-ve lê 'eʻ-ṣî leke 'emrâ (69)
Ḳâle fe-'inittebeʻ-tenî felê tes-'elnî ʻan-şey-'in ḥattê
'uḥdiṡe leke minhu ẕikrâ (70) Fenṭaleḳâ; ḥattê 'iẕê
rakibê fis-sefîneti ḣaraḳahê. Ḳâle 'e-ḣaraḳtehê
litugri-ḳa 'ehlehê? Lekad ci'-te şey-'en 'imrâ (71)
Ḳâle 'elem 'eḳul 'inneke len-testeṭî-ʻa me-ʻiye ṣabrâ
(72) Ḳâle lê tu'êḣiẕnî bimê nesîtu ve lê turhiḳnî
min 'emrî ʻusrâ (73) Fenṭaleḳâ; ḥattê 'iẕê leḳiyê
gulêmen-feḳatelehû ḳâle 'eḳatelte nefsen-zekiyye-
tem-bi-gayri nefs? Lekad ci'te şey-'en-nukrâ (74)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ
عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَا
حَتّٰٓى اِذَٓا اَتَيَٓا اَهْلَ قَرْيَةٍ اِسْتَطْعَمَٓا اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا
فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ
لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَاُنَبِّئُكَ
بِتَاْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ اَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ
يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَٓاءَهُمْ مَلِكٌ يَاْخُذُ
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَاَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَٓا
اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَاَرَدْنَٓا اَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا
خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً وَاَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ
لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا
وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًا فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَبْلُغَٓا اَشُدَّهُمَا
وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ اَمْرِي
ذٰلِكَ تَاْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ
عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

75— Hızır, "Ben sana, benimle sabredemezsin, demedim miydi?" dedi.

76— Mûsa, "Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam, bir daha benimle arkadaşlık etme. Doğrusu tarafımdan **(son)** özüre ulaşmışsındır" dedi.

77— Yine gittiler. Sonunda bir belde halkına **(Antakya'ya)** vardılar. Ora halkından yemek istedilerse de, onlar bunları misafir etmekten çekindiler. Derken orada yıkılmak üzere olan bir duvar buldular. O **(Hızır)**, onu hemen doğrulttu. Mûsa, "İsteseydin, buna karşı bir ücret alırdın." dedi.

78— **(Hızır)**, "İşte bu, seninle benim aramın ayrılmasıdır. Sana, o sabredemediğin şeylerin içyüzünü haber vereyim:

79— O gemi var ya, denizde çalışan birtakım yoksulların idi. Ben, onu kusurlu yapmak istedim. Çünkü peşlerinde, bir hükümdar vardı. Her **(sağlam)** gemiyi zorla almaktaydı.

80— Çocuğa gelince, anası babası mü'min kimselerdi. Onun için çocuğun bunları azgınlık ve küfüre sürüklenmesinden korktuk.

81— İstedik ki, Rabler bu çocuğun yerine, onlara temizlikçe daha hayırlısını ve merhametçe daha yakınını versin!

82— Duvara gelince; bu duvar şehirde iki yetim çocuğun idi. Duvarın altında, onlara ait bir define vardı. Babaları da sâlih bir zat idi. Onun için Rabbin diledi ki, çocuklar ergenlik çağına ersinler de definelerini çıkarsınlar. Bu, Rabbinden bir rahmet idi. Ben, bunların hiç birini kendiliğimden yapmadım. İşte senin sabredemediğin şeylerin içyüzü bu idi." dedi.

83— **(Yahûdiler)** sana bir de Zü'l-Karneyn'den soruyorlar. De ki: "Size ondan bir hatıra okuyacağım"

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḱ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

Kehf

u, ü = ـُ (ضمة)

e, a = ـَ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Kâle 'elem 'eḱul-leke 'inneke len-testeṭî-ʻa me-
ʻiye ṣabrâ (75) Ḱâle 'in-se-'eltuke ʻanşey-'im-beʻ-dehê
felê tuṣâḥibnî; ḱad belegte milledünnî ʻuẕrâ (76)
Fenṭaleḱâ; Ḥattê 'iẕê 'eteyê 'ehle-ḱaryeti-nisteṭʻamê
'ehlehê fe-'ebev 'eny-yuḍayyifûhumê fe-vecedê fîhê
cidêrany-yurîdü 'eny-yenḱaḍḍa fe-'eḱâmeh. Ḱâle lev
şi'-te letteħaẕte ʻaleyhi 'ecrâ (77) Ḱâle hêẕê firâḱu
beynî ve beynik; se-'unebbi-'uke bi-te'-vîli mê lem
testeṭiʻ-ʻaleyhi ṣabrâ (78) 'Emmes-sefînetu fekênet li-
mesêkîne yeʻ-melûne fil-beḥri fe-'erat-tu 'en 'e-ʻîbe-hê
ve kêne verâ-'ehum-meliküny-ye'ħuẕü külle sefînetin
gaṣbê (79) Ve 'emmel-gulêmu fekêne 'ebevêhu Mu'-
miney-ni fe-ħaşînê 'eny-yurhi-ḱahumê ṭug-yênenv-ve
küfrâ (80) Fe-'eradnê 'eny-yubdile-humê Rabbuhumê
ħayram-minhu zekêtenv-ve 'eḱrabe ruḥmê (81) Ve
'emmel-cidêru fekê-ne li-gulêmeyni yetîmeyni fil-
Medîneti ve kêne teḥte-hû kenzul-lehumê ve kêne
'ebûhumê ṣâliḥâ; fe-'erâde Rabbuke 'eny-yeblugâ
'eşuddehumê ve yesteħricê kenzehumê raḥmetem-
mir-Rabbik. Ve mê fe-ʻaltuhû ʻan 'emrî. Ẕêlike te'vîlu
mê lem tes-ṭiʻ-ʻaleyhi ṣabrâ (82) Ve yes-'elûneke ʻan-
Ẕil-Ḱarneyn. Ḱul se-'etlû ʻaleyküm-minhu ẕikrâ (83)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا
﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ
تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ
ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا
﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ
مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا
﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ
مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا
﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ
انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا
اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

قَالَ

84— Gerçekten biz,(Zü'l-Karneyn'i) yeryüzünde iktidar sahibi yaptık ve ona istediği her şeyden bir sebep verdik.

85— Derken **(batıya doğru)** bir yol tuttu.

86— Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu **(sanki)** kara balçıkta batıyor buldu. Onun yanında bir de **(kâfir)** kavim buldu. Dedik ki: "Ey Zü'l-Karneyn! Bu kavme ya azap edersin, yahut onlara iyi muamele yaparsın **(bunda serbestsin)**".

87—(Zü'l-Karneyn)şöyle dedi: "Kim zulmederse, ona azap ederiz. Sonra Rabbine döndürülür, Rabbi de onu görülmedik bir azaba çeker.

88— Ama her kim de iman edip yararlı bir iş yaparsa, ona da mükâfat olarak en güzel mükafat **(cennet)** vardır ve ona emrimizden kolay olanı söyleriz!".

89— Sonra **(doğuya doğru)** bir yol tuttu.

90— Güneşin doğduğu yere varınca, onu öyle bir kavim üzerine doğuyor buldu ki, onlara, kendilerini güneşten koruyacak bir siper yapmamıştık.

91— İşte böyle! Halbuki onun yanında neler vardı, tamamını biz biliyorduk.

92— Sonra da başka bir yol tuttu.

93— Nihayet iki sed arasına vardığı zaman, bunların ötesinde bir kavim buldu ki, hemen hemen söz anlayacak bir halde değil gibiydiler.

94— Dediler ki: "Ey Zü'lKarneyn! Ye'cüc ile Me'cüc bu yerde fesad çıkartıyorlar. Onun için bizimle beraber onlar arasında bir sed yapman şartiyle sana bir vergi versek olmaz mı?".

95—(Zü'l-Karneyn),"Rabbimin bana verdiği imkân, daha hayırlıdır. Haydi, siz bana bedeni kuvvetle yardım edin de, sizinle onların arasına bir sûr yapayım.

96— Bana demir parçaları getirin. Dağların iki ucu denkleştiği vakit körükleyin." dedi. Nihayet demiri ateş haline getirdiği vakit, "Getirin bana, üzerine erimiş bakır dökeyim!" dedi.

97— Artık bu sûru, ne aşabildiler, ne de delebildiler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Kehf

'İnnê mekkennê lehû fil-'erḍi ve 'êteynêhu min-kül-
li şey-'in-sebebê (84) Fe-'etbe-ʻa sebebê (85) Ḥattê 'iẓê
belega megribeş-şemsi vecedehê tegrubu fî ʻaynin
ḥami-'etinv-ve vece-de ʻindehê Ḳavmê. Ḳulnê yê
Ẓel-Ḳarneyni 'immê 'en-tuʻaẓẓibe ve 'immê 'en-
tetteħiẓe fîhim ḥusnê (86) Ḳâle 'emmê men ẕaleme
fe-sevfe nu-ʻaẓẓibuhû ṡümme yuraddü 'ilê Rabbihî
feyuʻaẓẓibuhû ʻaẓêben-nukrâ (87) Ve 'emmê men
'êmene ve ʻamile ṣâliḥan-felehû cezê-'enil-ḥusnê, ve
seneḳûlu lehû min 'emrinê yusrâ (88) Ṡümme 'etbeʻa
sebebê (89) Ḥattê 'iẓê belega meṭli-ʻaş-şemsi vecedehê
teṭ-luʻu ʻalê ḳavmil-lem-nec-ʻallehum-min-dûnihê si-
trâ (90) Keẓêlik; ve ḳad 'eḥaṭ-nê bimê ledeyhi ħubrâ
(91) Ṡümme 'etbe-ʻa sebebê (92) Ḥattê 'iẓê belega
beynes-seddeyni vecede min-dûnihimê ḳavmel-lê
yekêdûne yefḳahûne ḳavlê (93) Ḳâlû yê-Ẓel-Ḳarneyni
'inne Ye'-cûce ve Me'-cûce mufsidûne fil-'erḍi fehel
nec-ʻalu leke ħarcen ʻalê 'en-tecʻale beynenê ve
beynehum seddê (94) Ḳâle mê mekkennî fîhi Rabbî
ħayrun-fe-'e-ʻînûnî bi-ḳuvvetin 'ec-ʻal beyneküm ve
bey-nehum radmê (95) 'Êtûnî zuberal-ḥadîd. Ḥattê 'iẓê
sêvê beyneṣ-ṣadefeyni ḳâlenfuħû; ḥattê 'iẓê ce-ʻale-
hû nêran-ḳâle 'êtûnî 'ufrig ʻaleyhi ḳiṭrâ (96) Femesṭâ-
ʻû 'eny-yeẕherûhu ve mesteṭâ-ʻû le-hû neḳbê (97)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ
رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ
كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا
﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا
أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾
الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ
صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا
كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ
عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ
أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يُوحٰى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ
رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

98— **(Zü'l-Karneyn),** "Bu sûr, Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman onu dümdüz edecektir. Rabbimin va'di de haktır." dedi.

99— O **(çıkacakları)** gün, onları, birbirinin içinde dalgalanır halde bırakınz, sûr'a da üfürülür. Artık hepsini toplamış da toplamışızdır.

100— Cehennemi de o gün, kâfirlere bir gösteriş gösterecegiz ki.....

101— O kâfirlere ki, gözleri beni hatırlatan âyetlerimden bir perde içinde idi. İşitmeye de tahammül edemiyorlardı.

102— Yoksa o küfredenler, beni bırakıp da kullarımı kendilerine Mevlâ edineceklerini mi sandılar? Biz, cehennemi kâfirler için bir konukluk hazırladık.

103— De ki: "Ben size, amelleri en fazla ziyana uğrayacak olanları haber vereyim mi?

104— Onlar şu kimselerdir ki, dünya hayatında çalışmaları boşa gitmiştir. Halbuki iyi bir iş yaptıklarını sanırlar.

105— İşte bunlar, Rablerinin âyetlerini ve O'na kavuşacaklarını inkâr edenlerdir. Bu sebeple **(hayır için yaptıkları)** bütün amelleri heder olmuştur. Artık kıyamet günü, biz onlara hiçbir terazi tutmayız.

106— İşte böyle! Onların cezaları cehennemdir. Çünkü küfretmişler ve benim âyetlerimi, peygamberlerimi eğlence yerine tutmuşlardır."

107— İman edip yararlı işler yapanlara gelince, onlar için konukluk yeri, Firdevs cennetleridir.

108— İçlerinde ebedî olarak kalırlar, oradan ayrılmak istemezler.

109— De ki: "Eğer Rabbimin kelimeleri için deniz mürekkep olsa idi, muhakkak Rabbimin kelimeleri tükenmeden deniz tükenirdi. Hatta bir o kadar daha yardımcı getirmiş olalım!".

110— De ki: "Ben, ancak sizin gibi bir insanım. Yalnız "İlâhınız bir İlâh'dır." diye bana vahy olunuyor. Onun için her kim Rabbine kavuşmayı arzu ederse, **(salih amel)** yararlı bir iş yapsın ve Rabbine yaptığı ibadete kimseyi ortak etmesin!"

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̱	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

Kehf

u, ü = ـُ (ضمة)

e, a = ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ḳâle hêẓê raḥmetummir-Rabbî; fe-'iẓê cê-'e veʻdü Rabbî ce-ʻalehû dek-kê'; ve kêne veʻ-dü Rabbî ḥaḳḳâ (98) ۞ Ve teraknê beʻ-ḍahum Yevme-'iẓiny-yemûcu fî beʻḍinv-ve nufiḣa fiṣ-Ṣûri fecemeʻ-nêhum cem-ʻâ (99) Ve ʻaraḍnê Cehenneme Yevme-'iẓil-lil-kêfirîne ʻarḍâ (100) 'Elleẓîne kênet 'eʻ-yunuhum fî gıṭâ-'in ʻan-ẓikrî ve kênû lê yesteṭî-ʻûne semʻâ (101) 'Efeḥasi-belleẓîne keferû 'eny-yetteḣiẓû ʻibêdî min-dûnî 'evliyê'? 'İn-nê 'eʻ-tednê Cehen-neme lil-kêfirîne nuzulê (102) Ḳul hel nunebbi-'uküm-bil-'eḣserîne 'eʻ-mêlê (103) 'Elleẓîne ḍalle seʻ-yuhum fil-ḥayêtiddünyê ve hum yeḥsebûne 'ennehum yuḥsinûne ṣun-ʻâ (104) 'Ulê-'ikelleẓîne keferû bi-'Êyêti Rabbihim ve Liḳâ'ihî fe-ḥabiṭat 'eʻ-mê-lehum felê nuḳîmu lehum Yevmel-Ḳiyêmeti veznê (105) Ẓêlike cezê-'uhum Cehennemu bimê keferû vette-ḣaẓû 'Êyêtî ve Rusülî huzuvê (106) 'İnnelleẓîne 'êmenû ve ʻamiluṣ-ṣâliḥâti kênet le-hum Cennêtul-Firdevsi nu-zulê (107) Ḣâlidîne fîhê lê yebgûne ʻanhê ḥivelê (108) Ḳul-lev kênel-beḥru midêdel-li-Kelimêti Rabbî lenefidel-beḥru ḳable 'en-tenfede Kelimêtu Rabbî ve lev ci'nê bi-miṡlihî mededê (109) Ḳul 'innemê 'ene beşerum-miṡluküm yûḥâ 'ileyye 'ennemê 'ilêhuküm 'ilêhunv-Vêḥid; fe-men-kêne yercû Liḳâ-'e Rabbihî fel-yeʻ-mel ʻamelen-ṣâliḥanv-ve lê yuşrik bi-ʻibêdeti Rabbihî 'eḥadê (110)

سورة مريم مكية وهي ثمان وتسعون اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

كٓهٰيٰعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّاۚ ﴿٢﴾
اِذْ نَادٰى رَبَّهُ نِدَٓاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنّ۪ي
وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْباً وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَٓائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَاِنّ۪ي
خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَٓاءٖي وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي عَاقِراً فَهَبْ ل۪ي
مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّاۙ ﴿٥﴾ يَرِثُن۪ي وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَۗ
وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَا زَكَرِيَّٓا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍۨ اسْمُهُ يَحْيٰىۙ
لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ
ل۪ي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي عَاقِراً وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ
عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذٰلِكَۚ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ
خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـٔاً ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ ل۪ٓي اٰيَةًۜ قَالَ
اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِه۪
مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

يَا يَحْيٰى

(Sûre: 19)

MERYEM SÛRESİ

Mekke'de inmiştir. 98 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.

2— Bu **(okuyacağımız âyetler)**, Rabbinin, Zekeriyyâ kuluna olan rahmetini bir anmadır.

3— Hani Rabbine gizlice seslenmişti.

4— Demişti ki: "Ey Rabbim, cidden benim kemiğim gevşedi başımı **(ihtiyarlıktan)** bembeyaz alev aldı. Sana dua etmekle ey Rabbim, hiçbir zaman bedbaht **(mutsuz)** olmadım.

5— Gerçekten ben, arkamdan yerime geçecek yakınlardan endişedeyim. Hanımın da kısırdır. Onun için bana tarafından **(yerime geçecek)** bir velî ihsan eyle!

6— Ki bana ve Yakûb oğullarına mirasçı olsun. Ey Rabbim, sen onu rızana kavuştur".

7— **(Allah Teâlâ buyurdu ki)**: "Ey Zekeriyyâ! Gerçekten biz sana bir oğul müjdeliyoruz ki, adı Yahyâ'dır. Bundan önce ona hiçbir adaş yapmadık.".

8— **(Zekeriyyâ)**, "Yâ Rabbi! Benim nasıl oğlum olur ki, hanımım kısır bulunuyor. Kendim de ihtiyarlığın son haddine vardım" dedi

9— **(Melek)** dedi. "Öyle! **(Lakin)** Rabbin buyurdu ki: O bana kolaydır, bundan önce seni yarattım... Halbuki hiçbir şey değildin".

10— **(Zekeriyyâ)**, "Yâ Rabbi! **(Eşimin gebeliğine)** bana bir alâmet ver!" dedi. (Teâlâ Hazretleri), "Senin alâmetin, sapasağlam olduğun halde üç gün üç gece insanlarla konuşamamandır." buyurdu.

11— Derken mihrabdan kavminin karşısına çıktı da onlara, "Sabah ve akşam namaz kılın!" diye işaret etti.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
‘	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِـ (كسرة)
u, ü	ـُـ (ضمة)
e, a	ـَـ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Meryem

MERYEM

98 'ÊYEH — № 19

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Kêf-Hê-Yê-‘Ayyn-Ṣâd (1) Ẓikru Raḥmeti Rabbike
‘abdehû Zekeriyyê (2) 'İẓ nêdê Rabbehû nidê-'en
ħafiyyê (3) Ḳâle Rabbi 'innî vehenel-‘aẕmu minnî
veşte‘aler-ra'-sü şeybenv-ve lem 'eküm-bi-dü-‘â-'ike
Rabbi şeḳiyyê (4) Ve 'innî ħiftul-mevêliye minv-verâ-
'î ve kêne-timra'etî ‘âḳiran-feheb lî milledünke veliyyê
(5) Yeriṡünî ve yeriṡü min 'êli Ye‘-ḳûbe vec-‘alhu
Rabbi raḍiyyê (6) Yê-Zekeriyyê 'innê nubeşşiruke
bi-gulêminismu-hû Yeḥyê lem nec-‘allehû min-ḳablu
semiyyê (7) Ḳâle Rabbi 'ennê yekû-nu lî gulêmunv-
ve kênetim-ra-'etî ‘âḳiranv-ve ḳad be-legtu minel-
kiberi ‘itiyyê (8) Ḳâle keẓêlik; ḳâle Rabbuke huve
‘aleyye heyy-inunv-ve ḳad ħaleḳtuke min-ḳablu ve
lem tekü şey-'ê (9) Ḳâle Rabbic-‘al-lî 'Êyeh. Ḳâle
'Êyetuke 'ellê tukellimennêse ṡelêṡe leyêlin-se-viyyê
(10) Fe-ħarace ‘alê ḳavmi-hî minel-miḥrâbi fe-
'evḥâ 'ileyhim 'en-sebbiḥû bukratenv-ve ‘aşiyyê (11)

Meryem Sûresi

يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَاٰتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا
مِنْ لَدُنَّا وَزَكٰوةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ
يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ
يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ
اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ
مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا
سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنّ۪ٓي اَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا
﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَٓا اَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِاَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾
قَالَتْ اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْن۪ي بَشَرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا
﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُٓ اٰيَةً
لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
بِه۪ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَٓاءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ
يَا لَيْتَن۪ي مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادٰيهَا
مِنْ تَحْتِهَٓا اَلَّا تَحْزَن۪ي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾ وَهُزّ۪ٓي
اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

12— **(Yahyâ doğduktan iki sene sonra),** "Ey Yahyâ! Kitabı kuvvetle tut!" **(Yani Tevrât'la amel et! buyurduk).** Ve daha çocukken ona peygamberlik verdik.

13— Tarafımızdan ona bir kalb yumuşaklığı **(rahmet),** bir paklık **(verdik).** O, çok takvâ sahibi idi.

14— Anne ve babasına da itaatkârdı, zorba ve isyankâr değildi.

15— Ona, hem doğduğu gün, hem öleceği gün, hem de diri olarak kaldırılacağı gün selâm olsun!

16— Bu kitapta Meryem'i de an! Hani ailesinden ayrılıp evinin doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17— Onların önünde bir perde kurdu. Derken kendisine ruhumuzu **(Cebrâil'i)** gönderdik de, ona düzgün bir insan şeklinde göründü.

18— **(Meryem ona),** "Eğer Allah'dan korkan biri isen ben, senden Rahmân'a sığınırım!" dedi.

19— **(Cebrâil),** "Ben, ancak Rabbinin sana bir elçisiyim! Sana tertemiz bir oğlan bahşetmek için geldim." dedi.

20— Meryem, "Benim nasıl oğlum olur? Bana bir insan dokunmadı ki! Ben fahişe de değilim!" dedi.

21— **(Cebrâil),** "Evet öyle! Ama Rabbin buyurdu ki: Bu iş bana göre kolaydır! Hem onu, insanlara, kudretimizin bir delili ve tarafımızdan bir rahmet yapacağız. Zaten bu iş **(benim ezelî ilmimde)** olmuş bitmiştir." dedi.

22— Böylece Meryem **(Cebrâil'in üfürmesi ile)** İsa' ya gebe kaldı ve onunla uzak bir yere çekildi.

23— Derken doğum sancısı, onu bir hurma ağacının kütüğüne getirdi. Meryem, "Ah, keşke bundan daha önce öleydim de unutulmuş gitmiş olaydım!" dedi.

24— Cebrâil ona, alt taraftan şöyle seslendi: "Üzülme! Rabbin senin alt yanında bir su ırmağı yarattı.

25— Hurmanın dalını kendine doğru silkele! olgunlaşmış devşirilmiş taze hurmalar dökülsün!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ş	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Meryem

Yê-Yeḥyê ḣuẓil-Kitêbe bi-ḱuvveh; ve 'êteynêhul-
Ḥukme şabiyyê (12) Ve ḥanênem-milledünnê ve
zekêh; ve kêne teḱiyyê (13) Ve berram-bi-vêli-deyhi
ve lem yekün-cebbêran ʻaşıyyê (14) Ve Selê-mun
ʻaleyhi yevme vulide ve yevme yemûtu ve yevme
yub-ʻaṡü ḥayyê (15) Veẓkür fil-Kitêbi Mery-am.
'İẓintebeẓet min 'ehlihê mekênen-şerḱiyyê (16)
Fetteḣaẓet min dûnihim ḥicêbê. Fe-'erselnê 'ileyhê
rûḥanê fe-temeṡṡele lehê beşeran-seviyyê (17)
Ḱâlet 'innî 'e-ʻûẓü bir-Raḥmêni minke 'in-künte
teḱiyyê (18) Ḱâle 'innemê 'ene rasûlu Rabbiki li-
'ehebe leki gulêmen-zekiyyê (19) Ḱâlet 'ennê yekûnu
lî gulêmunv-ve lem yemsesnî beşerunv-ve lem
'ekü begıyyê (20) Ḱâle keẓêlik; ḱâle Rabbuki huve
ʻaleyye heyyin; ve linec-ʻalehû 'Êyetel-linnêsi ve
Raḥmetem-min-nê; ve kêne 'emram-meḱ-ḍiyyê (21)
۞ Fe-ḥamelet-hu fentebeẓet bihî mekênen-ḱaşıyyê
(22) Fe-'ecê-'ehel-meḣâḍu 'ilê ciẓ-ʻinneḣleh; ḱâlet
yêleytenî mittu ḱable hêẓê ve küntu nesyem-men-
siyyê (23) Fe-nêdêhê min-teḥtihê 'ellê teḥzenî ḱad
ce-ʻale Rabbuki teḥteki seriyyê (24) Vehuzzî 'ileyki
biciẓ-ʻinneḣleti tusêḱiṭ ʻaleyki ruṭaben-ceniyyê (25)

Meryem Sûresi

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْناً فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَداً
فَقُولِي اِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْماً فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيّاً
﴿٢٦﴾ فَاَتَتْ بِه۪ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـٔاً
فَرِيّاً ﴿٢٧﴾ يَٓا اُخْتَ هٰرُونَ مَا كَانَ اَبُوكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَمَا
كَانَتْ اُمُّكِ بَغِيّاً ﴿٢٨﴾ فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ
كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيّاً ﴿٢٩﴾ قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ اٰتٰينِيَ الْكِتَابَ
وَجَعَلَنِي نَبِيّاً ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكاً اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصَانِي
بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيّاً ﴿٣١﴾ وَبَرّاً بِوَالِدَت۪ي وَلَمْ
يَجْعَلْن۪ي جَبَّاراً شَقِيّاً ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ
وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيّاً ﴿٣٣﴾ ذٰلِكَ ع۪يسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذ۪ي ف۪يهِ
يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ اِذَا قَضٰٓى
اَمْراً فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبّ۪ي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَق۪يمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ
فَوَيْلٌ لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿٣٧﴾ اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْ
يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٣٨﴾

وَاَنْذِرْهُمْ

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

26— Artık ye, iç. Gözün aydın olsun! Eğer insanlardan birini görürsen, "Ben, Rahmân'a oruç adadım. Onun için bugün hiç kimseye aslâ söz söyleyemem!" de.

27— Sonra çocuğu alıp kavmine getirdi. Onlar, "Ey Meryem! Yemin olsun sen tuhaf bir yaramaz iş yapmışsın.

28— Ey Hârun'un kız kardeşi! Senin baban kötülük adamı değil idi, anan da fahişe değil idi **(bu çocuğu nereden buldun?)**" dediler.

29— Bunun üzerine Meryem, çocuğa işaret etti. Oradakiler, "Biz, beşikteki çocukla nasıl konuşuruz?" dediler.

30— Çocuk konuştu: "Ben, gerçekten Allah'ın kuluyum Bana kitap verdi ve beni peygamber yaptı.

31— Beni her nerede olsam mübarek **(hayırlı)** kıldı ve yaşadığım müddetçe bana namazı, zekâtı emretti.

32— Beni, anneme hürmetkâr yaptı, azgın bir zorba yapmadı.

33— Hem doğduğum gün, hem öleceğim gün, hem de diri olarak **(mezardan)** kaldırılacağım gün, selâm bana!.." dedi.

34— İşte hakkında şüphelenmekte oldukları Meryem oğlu İsa, Hak sözünce budur.

35— Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değildir. O, bundan münezzehtir. O, bir şeyi dileyince, ona sadece "Ol" der; o da oluverir.

36— Muhakkak Allah, benim de, sizin de Rabbimizdir. O halde O'na ibadet edin, doğru yol işte budur"

37— Sonra hizibler **(Hıristiyanlarla Yahûdiler)** kendi aralarında ihtilâfa düştüler. Artık büyük bir günün görülecek dehşetinden vay küfredenlerin haline!..

38— Onlar bize gelecekleri gün, neler işitecekler, neler görecekler, neler!.. Lâkin zalimler, bugün **(dünyada)** açık bir sapıklık içindedirler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
‘	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)

Meryem

e, a = (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Fe-külî veşrabî ve ǩarrî ‘aynê. Fe-'immê tera-yinne
minel-beşeri 'eḥaden-fe-ǩûlî 'innî neẓertu lir-Raḥmêni
ṣavmen-felen 'ukel-limelyevme 'in-siyyê (26) Fe-'etet
bihî ǩavmehê teḥmiluh. Ǩâlû yê-Merye-mu leǩad
ci'-ti şey'en-feriy-yê (27) Yê-'uħte-Hêrûne mê kêne
'ebûkimra-'e sev-'inv-ve mê kênet 'üm-muki begıyyê
(28) Fe-'eşêrat 'ileyh. Ǩâlû keyfe nukellimu men-
kêne fil-mehdi ṣabiyyê (29) Ǩâle 'innî ‘Abdu-LLâh;
'êtêniyel-Kitêbe ve ce-‘alenî Nebiyyê (30) Ve ce-‘alenî
mubêraken 'eyne-mê küntu, ve 'ev-ṣânî biṣ-Ṣalêti
vez-Zekêti mê dümtu ḥayyê (31) Ve berram-bi-vêlidetî
ve lem yec-‘alnî cebbêran-şeǩiyyê (32) Ves-Selêmu
‘aleyye yevme vulittu ve yevme 'emûtu ve yevme
'ub-‘aṡü ḥayyê (33) Ẕêlike ‘Îsebnu-Mer-yem; ǩa-vlel-
ḥaǩǩilleẕî fîhi yemterûn (34) Mê kêne li-LLêhi 'eny-
yetteħiẕe minv-veledin-Sübḥâneh! 'Iẕê ǩaḍâ 'emran
fe-'innemê yeǩûlu lehû Kün-Fe-yek-ûn (35) Ve 'inne-
LLêhe Rabbî ve Rabbuküm fe‘-budûh; hêẕê Ṣırâṭum-
Müsteǩîm (36) Feħtelefel-'eḥzêbu mim-beynihim;
fe-veylul-lilleẕîne keferû mim-Meş-hedi yevmin
‘aẓîm (37) 'Esmi‘ bihim ve 'ebṣır Yevme ye'-tûnenê
lêki-niẓ-ẓâlimûnel-yevme fî ḍalêlim-mubîn (38)

Meryem Sûresi

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُۢ وَهُمْ ف۪ي غَفْلَةٍ وَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ۟
﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِبْرٰه۪يمَۜ اِنَّهُ كَانَ صِدّ۪يقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾
اِذْ قَالَ لِاَب۪يهِ يَٓا اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْن۪ي عَنْكَ
شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾ يَٓا اَبَتِ اِنّ۪ي قَدْ جَٓاءَن۪ي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْن۪ٓي
اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَٓا اَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَۜ اِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَٓا اَبَتِ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ
مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ
عَنْ اٰلِهَت۪ي يَٓا اِبْرٰه۪يمُۚ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْن۪ي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾
قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبّ۪يۜ اِنَّهُ كَانَ ب۪ي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾
وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبّ۪ي عَسٰٓى اَلَّٓا اَكُونَ
بِدُعَٓاءِ رَبّ۪ي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِۙ وَهَبْنَا لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَۜ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾
وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسٰٓى اِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

39— Kâfirleri, pişmanlık günü ile korkut. Çünkü onlar için azap hükmü verilmiştir. Halbuki kendileri hâlâ bundan gaflet içindedirler. Onlar buna inanmazlar.

40— Şüphesiz ki, yere ve üzerindekilere biz vâris olacağız biz! Ve hep onlar bize döndürüleceklerdir.

41— Bu kitapta İbrahim'i de an. Çünkü o, çok doğrucu bir peygamberdi.

42— Bir vakitler babasına şöyle demişti: "Ey babacığım! O işitmez, görmez ve sana hiçbir faydası olmaz şeylere niçin taparsın?

43—Ey babacığım! Hakikat bana, sana gelmeyen bir ilim gelmiştir. O halde, bana uy ki, seni dümdüz bir yola çıkarayım.

44—Ey babacığım! Şeytana tapma! Çünkü şeytan Rahmân'a âsi olmuştur.

45— Babacığım! Ben, cidden korkuyorum ki, sana Rahmân'dan bir azap dokunur da, şeytana dost olursun!".

46— **(Babası),** "Ey İbrahim! Sen benim ilâhlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Yemin ederim ki, eğer vaz geçmezsen, seni muhakkak taşla öldürürüm. Hem beni uzun müddet bırak, git!" dedi.

47— İbrahim şu cevabı verdi: "Selâm sana! Senin için Rabbimden af dileyeceğim. Çünkü O, bana çok lütufkârdır.

48— Hem sizden ve Allah'ı bırakıp taptığınız şeylerden ayrılıp giderim de, Rabbime dua ederim. Umulur ki, Rabbime **(senin için)** dua etmekle mutsuz olmam."

49— Ne zaman ki onlardan ve Allah'ı bırakıp taptıkları putlardan ayrılıp **(Bâbil'den Şam'a)** çekildi. Biz de kendisine İshak'la Yakûb'u ihsan ettik ve her birini de peygamber yaptık.

50— Bunlara rahmetimizden ihsanlarda bulunduk. Hepsini dillere destan ettik.

51— Bu kitapta Mûsa'yı da an! Çünkü o ihlâsa erdirilmişti ve **(Allah tarafından)** gönderilmiş bir peygamberdi.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)

Meryem

e, a = ـَ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve 'enẓirhum Yevmel-Ḥasrati 'iẕ k̇uḍiyel-'emr. Ve
hum fî gafletinv-ve hum lê yu'minûn (39) 'İnnê Neḥnu
neriṡül-'erḍa ve men ʻaleyhê ve 'ileynê yurce-ʻûn
(40) Veẕkür fil-Kitêbi 'İbrâhîm; 'inne-hû kêne Ṣıddî-
k̇an-Nebiyyê (41) 'İẕ k̇âle li-'ebîhi yê 'ebeti lime teʻ-
budü mê lê yesme-ʻu ve lê yubṣıru ve lê yugnî ʻanke
şey-'ê (42) Yê-'ebeti 'innî k̇ad cê'enî minel-ʻilmi mê
lem ye'-tike fettebiʻ- nî 'ehdike Ṣırâ-ṭan-seviyyê (43)
Yê-'ebeti lê teʻ- budiş-Şeyṭân; 'inneş-Şeyṭâne kêne
lir-Raḥmêni ʻaṣıyyê (44) Yê-'ebeti-'innî 'eħâfu 'eny-
yemesseke ʻaẕêbumminer-Raḥmêni fetekûne liş-
Şeyṭâni veliyyê (45) K̇âle 'erâgıbun 'ente ʻan 'êliheti
yê-'İbrâhîm? Le'illem tentehi le-'ercumenneke
vehcurn-î meliyyê (46) K̇âle Selêmun ʻaleyk; se-
'estegfiru leke Rabbî; 'innehû kêne bî Ḥafiyyê (47)
Ve 'eʻ-teziluküm ve mê ted-ʻûne mindûni-LLêhi
ve 'edʻû Rabbî ʻasê 'ellê 'ekûne bi-dü-ʻâ-'i Rabbî
şek̇iyyê (48) Felemmeʻ-tezelehum ve mê yeʻ-budûne
min-dûni-LLêhi vehebnê lehû 'İs-ḥâk̇a ve Yeʻ-
k̇ûb; ve küllen ce-ʻalnê nebiyyê (49) Ve veheb-nê
lehum-mir-Raḥmetinê ve ce-ʻalnê lehum lisêne
ṣıdk̇in ʻaliyyê (50) Veẕkür fil-Kitêbi Mûsê 'innehû
kêne muħleṣanv-ve kêne Rasûlen-Nebiyyê (51)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Meryem Sûresi

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ
مِنْ رَحْمَتِنَا اَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِسْمٰعِيلَ اِنَّهُ كَانَ
صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ اَهْلَهُ بِالصَّلٰوةِ
وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
اِدْرِيسَ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾
اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ
حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْرَٓائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَاۜ
اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ
مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ
غَيًّا ﴿٥٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ
بِالْغَيْبِ اِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا اِلَّا سَلَامًا
وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ
مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ
اَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سجدة

رَبُّ

52— Biz, ona Tûr **(dağın)** ın sağ tarafından seslendik ve onu, **(yakarış makamında)** yakınlık mertebesine erdirdik.

53— Onu esirgememizden dolayı kardeşi Hârun'u da kendisine bir peygamber olarak bağışladık.

54— Bu kitapta İsmâil'i de an! Çünkü o, sözünde sadık **(bir zât)**dı ve gönderilmiş bir peygamberdi.

55— Kavmine namaz kılmayı, zekât vermeyi emrediyordu ve Rabbi katında rızaya nâil olmuştu.

56— Bu kitapta İdris'i de an! Çünkü o, çok doğru bir peygamber idi.

57— Biz, onu yüksek bir yere kaldırdık **(gökte veya cennettedir)**.

58— İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimet ihsan buyurduğu peygamberlerden, Âdem soyundan ve Nûh ile beraber gemiye bindirdiklerimizden, İbrâhim ile İsrâil'in zürriyetinden ve hidâyet verek seçtiğimiz kimselerdendir. Kendilerine Rahmân'ın âyetleri okunduğu vakit, ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59— Sonra bunların arkalarından bozuk bir nesil geldi ki, namazı terkettiler; şehvetlerine uydular. Bunlar da **(cehennemde ki)** gayya **(kuyusuna)** boylayacaklardır.

60— Ancak tevbe edip imana gelen ve yararlı işler yapanlar müstesna! Çünkü bunlar, cennete girecekler ve haksızlığa uğratılmayacaklardır.

61— Rahmân'ın kullarına gıyabî olarak va'd buyurduğu And cennetlerine .. Şüphe yok ki O'nun va'di yerini bulagelmiştir.

62— Orada hiç boş söz işitmezler, yalnız selâm işitirler. Rızıkları da sabah - akşam orada **(kendilerine verilir)**.

63— İşte bu öyle bir cennettir ki, biz ona kullarımızdan takvâ sahibi olanları vâris yapacağız.

64— Biz **(elçiler)** ancak Rabbinin emri ile ineriz. Önümüzdeki, arkamızdaki ve bunların arasındaki herşey O'nundur. Rabbin unutkan değildir. **(Vahyi geciktirmekle seni terk edecek değildir)**

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)

Meryem

e, a = ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve nêdeynêhu min-cênibiṭ-Ṭûril-'eymeni ve ǩarrab-
nêhu neciyyê (52) Ve vehebnê lehû mir-Raḥmetinê
'eħâhu Hêrûne Nebiyyê (53) Veẓkür fil-Kitêbi 'İsmêʻîl;
'innehû kêne ṣâdiǩal-veʻdi ve kêne Ra-sûlen-Nebiyyê
(54) Ve kêne ye'-muru 'ehlehû biṣ-Ṣalêti vez-Zekêh; ve
kêne ʻinde Rabbihî mer-ḍiyyê (55) Veẓkür fil-Kitêbi
'İdrîs; 'innehû kêne ṣıddîǩan-Nebiyyê (56) Ve rafeʻ-
nêhu mekênen ʻaliyyê (57) 'Ulê-'ikelleẓîne 'en-ʻame-
LLêhu ʻaleyhim-minen-nebiyyîne min-ẓürriyyeti
'Êdeme, ve mimmen ḥamelnê meʻa Nûḥ, ve min
ẓürriyyeti 'İbrâhîme ve 'İsrâ-'îl, ve mimmen hedeynê
vecte-beynê. 'İẓê tut-lê ʻaleyhim 'Êyêtur-Raḥmêni
ħarrû süccedenv-ve bukiyyê (58) Fe-ħalefe mim-
beʻ-dihim ħalfun 'eḍâ-ʻuṣ-Ṣalête vettebe-ʻuş-şehevêti
fe-sevfe yelǩavne gayyê (59) 'İllê men-têbe ve 'êmene
ve ʻamile ṣâliḥan-fe'ulê-'ike yedħulûnel-Cennete
ve lê yuẓlemûne şey'ê (60) Cennêti ʻAdni-nilletî
veʻader-Raḥmênu ʻibêdehû bil-Gayb; 'innehû kêne
veʻdühû me'-tiyyê (61) Lê yesme-ʻûne fîhê legven
'illê Selêmê; ve lehum rizǩuhum fîhê bukratenv-ve
ʻaşiyyê (62) Tilkel-Cennetulletî nûrişü min ʻibêdinê
men-kêne teǩiyyê (63) Ve mê netenezzelu 'illê bi-
'emri Rabbik; lehû mê beyne 'eydînê ve mê ħalfenê
ve mê beyne ẓêlik; ve mê kêne Rabbuke nesiyyê (64)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهٖ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ
لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ
مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ
ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ
مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ
بِالَّذِينَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا كَانَ
عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَىُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾
وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ
كَانَ فِى الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا حَتّٰى اِذَا رَاَوْا
مَا يُوعَدُونَ اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ
مَكَانًا وَاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللّٰهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى
وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

65— O bütün göklerle yerin ve aralarındakilerin Rabbidir. Şu halde O'na ibadet et ve kulluğunda da sebat eyle. Sen, onun adıyla anılan birisi biliyor musun?

66— İnsan, "Ben öldüğüm vakit, diri olarak **(kabirden)** çıkarılacak mıyım?" diyor.

67— O insan, düşünmüyor mu ki, daha önce hiçbir şey değilken, biz kendisini yarattık.

68— Rabbine yemin olsun ki, biz onları şeytanlarla beraber mutlaka mahşere toplayacağız. Sonra onları muhakkak diz çökmüş olarak cehennemin etrafında hazır bulunduracağız.

69— Sonra her zümreden Rahmân'a karşı en ziyade isyankâr hangileri ise, muhakkak ve muhakkak çıkarıp **(cehenneme)** atacağız.

70— Sonra elbette biz o cehenneme girmeye daha lâyık olanları da çok iyi biliriz.

71— Hem içinizden hiçbir kimse yoktur ki, mutlak surette ona uğramış olmasın. Bu, Rabbinin kendine vâcib kıldığı bir hükümdür.

72— Sonra, **(Allah'dan)** korkanları kurtaracağız. Zalimleri ise orada diz üstü çökmüş olarak bırakacağız.

73— Âyetlerimiz kendilerine açık açık **(tecvid üzere)** okunduğu vakit, inkâr edenler, iman edenlere, "Bu iki zümreden hangisi konum itibariyle daha iyi ve meclis itibariyle daha güzel?" dediler.

74— Halbuki biz, onlardan önce nice nesiller helâk ettik ki, eşya ve gösterişçe daha güzeldiler.

75— De ki: "Kim dalâlette ise, Rahmân ona istediği kadar mühlet versin, nihayet tehdit olundukları şeyi —ya azabı veya kıyameti— gördükleri vakit, artık kimin mevkii daha fena ve taraftarları daha zayıf imiş, bileceklerdir.

76— Allah, hidâyeti kabul edenlere daha ziyade hidâyet verir. Bâki kalacak olan yararlı ameller, Rabbinin katında sevapça da hayırlıdır, netice olarak da hayırlıdır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

Meryem

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Rabbus-semêvêti vel-'erḍi ve mê beynehumê feʻbudhu
veşṭabir li-ʻibêdetih; hel teʻlemu lehû semiyyê (65)
Ve yek̇ûlul-'insênu 'e'iẓê-mê-mittu le-sevfe 'uħracu
ḥayyê (66) 'Evelê yeẓkürul-'insênu 'ennê ħalek̇nêhu
min-k̇ablu ve lem yekü şey-'ê (67) Feve Rabbike
leneḥ-şurannehum veş-şeyêṭîne ṡümme le-nuḥḍi-
rannehum ḥavle Cehen-neme ciṡiyyê (68) Ṡümme
lenenzi-ʻanne min-külli şî-ʻatin 'eyyuhum 'eşeddü
ʻaler-Raḥmêni ʻitiyye (69) Ṡümme le-neḥnu 'eʻ-lemu
billeẓîne hum 'evlê bihê ṣıliyyê (70) Ve 'imminküm
'illê vêridühê; kêne ʻalê Rabbike Ḥatmem-mek̇ḍiyyê
(71) Ṡümme nuneccil-leẓînettek̇av-ve neẓeruz̤-
z̤âlimîne fîhê ciṡiyyê (72) Ve 'iẓê, tutlê ʻaleyhim
'Êyêtunê beyyinê-tin-k̇âlelleẓîne keferû lilleẓîne
'êmenû 'eyyul-fe-rîk̇ayni ħayrum-Mek̇âmenv-ve
'eḥsenu Nedi-yyê (73) Ve kem 'ehleknê k̇ablehum-
min-k̇arnin hum 'eḥsenu 'eṡêṡenv-ve ri'-yê (74) K̇ul
men-kêne fiḍḍalêleti felyemdüd lehur-Raḥmênu
meddê; ḥattê 'iẓê ra-'ev mê yû-ʻadûne 'immel-ʻaẓêbe
ve 'im-mes-Sê-ʻah. Feseyeʻlemûne men huve şerrum-
mekênenv-ve 'eḍ-ʻafu cundê (75) Ve yezîdu-LLâhul-
leẓînehtedev Hudê; vel-Bêk̇iyêtuş-Ṣâliḥâtu ħayrun
ʻinde Rabbike ṡevêbenv-ve ħayrum-meraddê (76)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · Idgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Meryem Sûresi

اَفَرَاَيْتَ الَّذٖى كَفَرَ بِاٰيَاتِنَا وَقَالَ لَاُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾ اَطَّلَعَ
الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ
مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتٖينَا فَرْدًا
﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا
﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ
ضِدًّا ﴿٨٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّا اَرْسَلْنَا الشَّيَاطٖينَ عَلَى الْكَافِرٖينَ
تَؤُزُّهُمْ اَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا
﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقٖينَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ
الْمُجْرِمٖينَ اِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ
اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ
الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا اِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ
يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ اَنْ دَعَوْا
لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغٖى لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ اِنْ كُلُّ مَنْ
فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِلَّا اٰتِى الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ اَحْصٰيهُمْ
وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ اٰتٖيهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

اِنَّ الَّذٖينَ

77— Gördün mü o âyetlerimizi inkâr eden ve "Elbette bana mal ve evlâd verilecek." diyen kimseyi?

78— O, gaybı mı öğrenmiş; yoksa Rahmân katından bir söz mü almış?

79— Hayır! Biz onun dediğini yazacağız ve azabını uzattıkça uzatacağız.

80— O söylediği şeylere **(mal ve evlâda)** biz mirascı olacağız ve o, bize tek başına gelecek.

81— Onlar **(Mekke müşrikleri)** kendileri için bir izzet olsundiye Allah'dan başka ilâhlar edindiler.

82— Hayır! O putlar, yarın onların ibadetlerini inkâr edecekler ve aleyhlerine düşman olacaklardır.

83— Görmedin mi, biz, şeytanları o kâfirler üzerine gönderdik. Onları günaha kışkırttıkça kışkırtıyorlar.

84— Öyle ise aleyhlerine **(azap istemekte)** acele etme. Biz onların günlerini saydıkça sayıyoruz.

85— Hatırla ki o gün biz takvâ sahiplerini, hey'et halinde Rahmân'ın huzuruna toplayacağız.

86— Suçlu günahkarları da susamış oldukları halde cehenneme süreceğiz.

87— Rahmân katında söz almış olan kimselerden başkaları şefaate sahip olamayacaklardır.

88— **(Yahûdilerle Hıristiyanlar)**, "Rahmân (olan Allah), çocuk edindi." dediler.

89— Yemin olsun ki, siz çok çirkin bir şey ortaya attınız.

90, 91— Rahmân'a çocuk isnat ettiler diye, az daha gökler çatlayacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılıp çökecekti.

92— Halbuki Rahmân'a çocuk edinmek yaraşmaz.

93— Göklerde ve yerde hiçbir kimse yoktur ki, Rahmân'a kul olarak gelecek olmasın!

94— Yemin olsun! Allah hepsini kuşatmış ve teker teker saymıştır.

95— Kıyamet günü de, her biri O'na tek başına gelecektir.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
‘	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)

Meryem

e, a = (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

'Efera-'eytelleẕî kefera bi-'Êyêtinê ve ḳâle le'ûteyenne
mêlenv-ve veledê (77) 'Eṭṭale-‘al-Gaybe 'emit-teḣaẕe
‘inder-Raḥmêni ‘ahdê (78) Kellê! Senektubu mê
yeḳûlu ve nemuddü lehû minel-‘aẕêbi meddê (79) Ve
neriṡühû mê yeḳûlu ve ye'tînê ferdê (80) Vetteḣaẕû
min-dûni-LLêhi 'êlihetel-liyekûnû lehum ‘izzê (81)
Kellê! Seyekfurûne bi-‘ibêdetihim ve yekûnûne
‘aleyhim ḍiddê (82) 'Elem tera 'ennê 'erselneş-
şeyêṭîne ‘alel-kêfirîne te-'uzzuhum 'ezzê (83) Felê
te‘-cel ‘aleyhim; 'innemê ne-‘uddü lehum ‘addê (84)
Yevme neḥ-şurul-Mutteḳîne 'iler-Raḥmêni vefdê
(85) Ve nesûḳul-mucrimîne 'ilê Cehenneme virdê
(86) Lê yemlikûneş-şefê‘ate 'illê menitteḣaẕe ‘inder-
Raḥmêni ‘ahdê (87) Ve ḳâlutteḣaẕer-Raḥmênu veledê
(88) Leḳad ci'-tum şey-'en 'iddê (89) Tekêdüs-semêvêtu
yetefeṭṭarne minhu ve tenşeḳ-ḳul-'erḍu veteḣirrul-
cibêlu hed-dê, (90) 'En-de-‘av lir-Raḥmêni veledê (91)
Ve mê yembegî lir-Raḥmêni 'eny-yetteḣiẕe veledê (92)
'İn-küllu men-fis-semêvêti vel-'erḍi 'illê 'êtir-Raḥmêni
‘abdê (93) Leḳad 'eḥ-ṣâhum ve ‘addehum ‘addê
(94) Ve külluhum 'êtîhi yevmel-Ḳiyêmeti ferdê (95)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Meryem Sûresi

96— İman edip yararlı işler yapanlar var ya, Rahmân o kimselere için bir sevgi verecektir **(gönüller onları sevecektir).**

97— Biz onu **(Kur'ân'ı)** senin dilinle kolaylaştırdık ki, onunla takvâ sahiplerini müjdeleyesin; inad edenleri de uyarasın.

98— Hem onlardan önce biz, nice çağlar **(halkını)** helâk ettik. Onlardan hiç birini hissediyor musun, yahut onların hafif bir sesini işitiyor musun?

(Sûre: 20)

TÂ - HÂ SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
135 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Tâ,Hâ.

2— Biz sana bu Kur'ân'ı güçlük çekesin diye değil de,

3,4— Ancak Allah'dan korkan kimseye bir öğüt olsun ve yerle yüksek gökleri yaratanın peyderpey indirdiği **(bir kitap)** olmak üzere indirdik

5— O Rahmân, **(kudretiyle)** Arş'ı istilâ etmiştir.

6— Göklerde, yerde, ikisinin arasında ve toprağın altında neler varsa hepsi O'nundur.

7— Sen **(dua ederken)** sesini yükseltirsen **(bil ki, Allah bundan müstağnidir).** Çünkü O gizliyi de, daha gizlisini de bilir **(Daha gizliden murad, gönülden geçen şeylerdir).**

8— Allah, kendinden başka ilâh olmayandır. En güzel isimler **(Esmâ-i Hüsnâ)** O'nundur.

9— Hem sana Mûsa'nın kıssası geldi mi?

10— Hani **(Medyen'den Mısır'a giderken)** bir ateş görmüş de, ailesine, "Siz **(burada)** durun! Benim gözüme bir ateş ilişti, belki size ondan bir kor getiririm; yahut ateşin yanında bir kılavuz bulurum." demişti.

11— Ateşin yanına vardığında kendisine, "Yâ Mûsa!" diye seslenildi.

12— Gerçekten benim, senin Rabbin ben! Hemen ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen, mukaddes vâdide, Tuvâ'dasın!

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا
يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ
أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

سُورَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰهٰ ﴿١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقٰى ﴿٢﴾ إِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ
يَخْشٰى ﴿٣﴾ تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمٰوَاتِ الْعُلٰى ﴿٤﴾
الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ﴿٦﴾ وَإِنْ تَجْهَرْ
بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفٰى ﴿٧﴾ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتٰيكَ حَدِيثُ مُوسٰى ﴿٩﴾ إِذْ رَأٰى نَارًا
فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ
أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتٰيهَا نُودِيَ يَا مُوسٰى ﴿١١﴾ إِنِّي أَنَا
رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

'İnnelleẓîne 'êmenû ve ʿamiluṣ-ṣâliḥâti sey-ac-
ʿalu lehumur-Raḥmênu vuddê (96) Fe-'innemê
yessernêhu bi-lisênike li-tubeş-şira bi-hil-Mut-
tek̇îne ve tunẓira bi-hî k̇avmel-luddê (97) Ve kem
'ehleknê k̇ablehum-min-k̇arn? Hel tuḥissü mi-
nhum-min 'eḥadin 'ev tes-meʿu lehum rikzê (98)

ṬÂ-HÊ

135 ÊYEH — № 20

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ṭâ-Hê (1) Mê 'enzelnê ʿaleykel-K̇ur-'êne liteşk̇â
(2) 'İllê teẓkiratel-limeny-yeħşê (3) Tenzîlem-
mimmen ħalek̇al-'erḍa ves-semê-vêtil-ʿulê (4)
'Er-Raḥmênu ʿalel-ʿArşistevê (5) Lehû mê fis-
semêvêti ve mê fil-'erḍi ve mê bey-nehumê ve mê
teḥteṡ-ṡerâ (6) Ve 'in-techer bil-k̇avli fe'innehû
yeʿ-lemüs-sirra ve 'eħfê (7) 'E-LLâhu lê 'ilêhe
'illê Hû! Lehul-'Esmê-'ul-Ḥusnê (8) Ve hel 'etêke
ḥadîsü Mûsê (9) 'İẓ ra-'ê nêran-fe-k̇âle li-'ehlihim-
küṡû 'innî 'ênestu nêral-le-ʿallî 'êtî-küm-minhê
bi-k̇abesin 'ev 'ecidü ʿalen-nêri hudê (10) Felemmê
'etêhê nûdiye yê-Mûsê (11) 'İnnî 'Ene Rabbuke feħleʿ
neʿ-leyk; 'inneke bil-vêdil-muk̇addesi Ṭuvê (12)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

Ṭâ-Hê

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّن۪ٓي اَنَا اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا
اَنَا فَاعْبُدْن۪ي وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْر۪ي ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ
اَكَادُ اُخْف۪يهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ
عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ
بِيَم۪ينِكَ يَا مُوسٰى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ
بِهَا عَلٰى غَنَم۪ي وَلِيَ ف۪يهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يَا مُوسٰى
﴿١٩﴾ فَاَلْقٰيهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ
سَنُع۪يدُهَا س۪يرَتَهَا الْاُولٰى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ
تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيَاتِنَا
الْكُبْرٰى ﴿٢٣﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ ل۪ي
صَدْر۪ي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ ل۪ٓي اَمْر۪ي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَان۪ي ﴿٢٧﴾
يَفْقَهُوا قَوْل۪ي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ ل۪ي وَز۪يرًا مِنْ اَهْل۪ي ﴿٢٩﴾ هٰرُونَ اَخِي ﴿٣٠﴾
اُشْدُدْ بِه۪ٓ اَزْر۪ي ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ ف۪ٓي اَمْر۪ي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَث۪يرًا
﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَث۪يرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَص۪يرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ اُوت۪يتَ
سُؤْلَكَ يَا مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰى ﴿٣٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

اِذْ اَوْحَيْنَا

13— Ben, seni **(peygamberliğe)** seçtim. Şimdi vahy olunacak şeyleri dinle:

14— Muhakkak Allah benim, ben! Benden başka hiçbir İlâh yoktur. Onun için bana ibadet et! Ve beni anmak için namaz kıl.

15— Çünkü kıyamet muhakkak gelecektir. Ben onu neredeyse açıklayacağım geliyor ki, herkes yaptığının karşılığını görsün **(iyi ise mükâfat, kötü ise ceza görsün).**

16— O halde, sakın ona inanmayıp da kendi hevâsına uyan kimse, seni ondan alıkoymasın. Sonra helâk olursun!

17— Nedir bu sağ elindeki yâ Mûsa?

18— Mûsa, "O benim âsâmdır. Ben ona dayanırım, onunla davarlarıma yaprak silkerim. Benim onda daha başka hacetlerim de vardır". dedi.

19— **(Allah Teâlâ),** "Bırak onu yâ Mûsa!" buyurdu.

20— Mûsa da onu bıraktı, bir de ne görsün! Âsâ yılan olmuş koşuyor!..

21— Allah Teâlâ, "Tut onu, korkma! Biz onu eski haline çevireceğiz." buyurdu.

22— Bir de, başka bir mûcize olmak üzere elini koynuna sok ki, kusursuz bembeyaz çıksın.

23— Bunları, sana en büyük mûcizelerimizden bir kısmını gösterelim diye yaptık.

24—Firavun'a git! O gerçekten azdı".

25— Mûsa dedi ki: "Ey Rabbim! Benim göğsüme genişlik ver!

26— İşimi kolaylaştır.

27— Dilimden düğümü **(peltekliği)** çöz!

28— Ki sözümü iyi anlasınlar.

29, 30— Bir de bana, ailemden kardeşim Hârun'u vezir yap!

31— Onunla sırtımı pekleştir.

32— Ve onu işimde bana ortak et!

33— Ki seni çok tesbih edelim.

34— Ve seni çok zikredelim.

35— Şüphe yok ki, sen bizi görüp duruyorsun!".

36— Allah Teâlâ şöyle buyurdu: "Dilediğin sana verildi, yâ Mûsa!

37— And olsun! Biz, sana bir defa daha lütufta bulunmuştuk.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ş	= ص
ḥ	= ح
ȟ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِـ (كسرة)
u, ü	= ـُـ (ضمة)
e, a	= ـَـ (فتحة)

Țâ-Hê

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'eneȟ-tertuke festemiʿ limê yûḥâ (13) 'İnnenî 'Ene-
LLêhu lê 'ilêhe 'illê 'Ene feʿ-budnî ve 'ek̇imiş-Şalête li-
ẓikrî (14) 'İnnes-Sê-ʿate 'êtiyetun 'ekêdü 'uȟfîhê lituczê
küllu nefsim-bimê tes-ʿâ (15) Felê yeşuddenneke ʿanhê
mellê yu'-minu bihê vettebe-ʿa hevêhu feterdê (16) Ve
mê tilke bi-yemînike yê-Mûsê (17) K̇âle hiye ʿaşâye
'etevekke-'u ʿaleyhê ve 'ehuşşu bihê ʿalê ganemî ve
liye fîhê me-'êribu 'uȟrâ (18) K̇âle 'elk̇ihê yê-Mûsê (19)
Fe-'elk̇âhê fe-'iẓê hiye ḥayyetun-tes-ʿâ (20) K̇âle ȟuẓhê
ve lê teȟaf; senu-ʿîdühê sîratehel-'ûlê (21) Veḍmum
yedeke 'ilê cenêḥike teȟruc beyḍâ-'e min gayri
sû-'in 'Êyeten 'uȟrâ (22) Li-nuriyeke min 'Êyêtinel-
Kübrâ (23) 'İẓheb 'ilê Fir-ʿavne 'innehû ṭagâ (24) K̇âle
Rabbişraḥ lî şadrî (25) Ve yessir lî 'em-rî (26) Veḥlul
ʿuk̇detem-mil-lisênî (27) Yefk̇ahû k̇avlî (28) Vec-ʿal-
Lî Vezîram-min 'ehlî (29) Hêrûne 'eȟî (30) 'Uşdüd bihî
'ezrî (31) Ve 'eşrik-hu fî 'emrî (32) Key nusebbiḥake
keṡîrâ (33) Ve neẓkürake keṡîrâ (34) 'İnneke künte
binê beşîrâ (35) K̇âle k̇ad 'ûtîte sü'-leke yê-Mûsê
(36) Ve lek̇ad menennê ʿaleyke merraten 'uȟrâ (37)

Tâ-Hâ Sûresi

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّكَ مَا يُوحَى ﴿٣٨﴾ أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ
فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ
وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ
فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَى أُمِّكَ كَيْ
تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ
فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى ﴿٤٠﴾
وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾ اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا
فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ اذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا
لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ
عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ
وَأَرَى ﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَى ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى
﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ
شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ﴿٥١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

38— Hani bir zamanlar annene şunu ilham etmiştik.

39— "Onu tabutun içine koy da denize bırak. denizde onu sahile atsın ve onu, hem bana düşman, hem ona düşman biri alsın!". Bir de benim denetimin altında yetiştirilmen için üzerine tarafımdan bir sevgi koydum.

40— Hani kız kardeşin **(Meryem)** gidiyor da, "Ona iyi bakacak birini buluvereyim mi size?" diyordu. Böylece seni annene iade ettik ki, gözü aydın olsun da, üzülmesin. Hem **(Mısır'da)** bir adam öldürdün de seni endişeden **(kısasdan)** kurtardık ve seni çeşitli belâlarla imtihan ettik. Bu sebeple yıllarca Medyen halkı içinde kaldın. Sonra da bir kader üstüne **(sana takdir ettiğim peygamberlik için buraya)** geldin, yâ Mûsa!

41— Ben, seni, kendime peygamber seçtim.

42— Sen, kardeşin ile birlikte, mûcizelerimle git. Beni anmakta gevşeklik göstermeyin.

43—Firavun'a gidin. Çünkü o azdı **(Tanrılık iddia etti).**

44— Varın ona yumuşak söz söyleyin. Olur ki nasihat dinler, yahut korkar".

45— (Mûsa ile Hârun), "Ey Rabbimiz, onun bize karşı aşırı davranmasından yahut azgınlaşmasından muhakkak korkarız!" dediler.

46— Allah Teâlâ buyurdu ki: "Korkmayın! Zira ben sizinle beraberim, işitirim ve görürüm.

47— Hemen ona gidin de deyin ki: "Biz Rabbinin elçileriyiz. Artık İsrâiloğullarını bizimle gönder **(Şam'a gitsinler).** Onlara eziyet edip durma! Biz, sana, Rabbinden bir mûcize ile geldik. Kurtuluş, doğruya tâbi olanadır.

48— Gerçekten bize vahy olundu ki, azap **(bizim getirdiklerimizi)** yalanlayanlara ve yüz çevirenleredir." **(Mûsa ile Hârun (a.s.) Firavun'a giderek bütün bunları söylediler).**

49—Firavun, "O halde sizin Rabbiniz kimdir, yâ Mûsa?" dedi.

50— Mûsa, "Bizim Rabbimiz, her şeye hılkatini **(varlığını ve biçimini)** veren, sonra da yolunu gösterendir." dedi.

51—Firavun, "Yâ geçmiş nesillerinn hali nedir?" dedi.

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ḣ	=	خ
ẓ	=	ذ
ẓ̣	=	ظ
ṭ	=	ط
ḳ	=	ق
‘	=	ع
'	=	ء

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

Ṭâ-Hê

'ev	=	أو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

'İẓ 'ev-ḥaynê 'ilê 'ümmike mê yûḥâ (38) 'Enikẓi-fîhi
fit-têbûti fekẓifîhi fil-yemmi fel-yulḳi-hil-yemmu
bis-sêḥili ye'-ḣuẓ-hu ‘adüvvul-lî ve ‘adüv-vul-leh;
ve 'elḳaytu ‘aleyke meḥabbetem-minnî; ve li-tuṣne-
‘a ‘alê ‘aynî (39) 'İẓ temşî 'uḣtuke fe-teḳûlu hel
'edülluküm ‘alê meny-yekfuluh? Ferace‘-nêke 'ilê
'ümmike key teḳarra ‘ay-nuhê ve lê teḥzen. Ve ḳa-
telte nefsen-fe-necceynêke minel-gammi ve fetennêke
futûnê. Fe-lebiṡte sinîne fî 'ehli Medyen; Ṡümme
ci'-te ‘alê ḳaderiny-yê-Mûsê (40) Veṣṭane‘-tuke li-
nefsî (41) 'İẓheb 'ente ve 'eḣûke bi-'Êyêtî ve lê teniyê
fî ẓikrî (42) 'İẓhebê 'ilê Fir-‘avne 'innehû ṭagâ (43)
Feḳûlê lehû ḳavlelleyyinel-le-‘allehû yeteẓek-keru 'ev
yeḣşê (44) Ḳâlê Rabbenê 'innenê neḣâfu 'eny-yefruṭa
‘aleynê 'ev 'eny-yeṭgâ (45) Ḳâle lê teḣâfê 'inne-nî me-
‘akümê 'esme-‘u ve 'erâ (46) Fe'-tiyêhu fe-ḳûlê 'innê
Ra-sûlê Rabbike fe'ersil me-‘anê Benî-'İsrâ-'île ve lê
tu-‘aẓẓib-hum; ḳad ci'nêke bi-'Êyetim-mir-Rabbik!
Ves-Selêmu ‘alê menit-tebe‘al-Hudê (47) 'İnnê
ḳad 'ûḥiye 'ileynê 'ennel-‘Aẓêbe ‘alê men-keẓẓebe
ve tevellê (48) Ḳâle femer-Rabbukümê yê-Mûsê
(49) Ḳâle Rabbunelleẓî 'e‘ṭâ külle şey-'in ḣalḳahû
ṡümme hedê (50) Ḳâle femê bêlul-ḳurûnil-'ûlê (51)

4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

Tâ-Hâ Sûresi

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبّ۪ي ف۪ي كِتَابٍۚ لَا يَضِلُّ رَبّ۪ي وَلَا يَنْسٰىۘ ﴿٥٢﴾
اَلَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْداً وَسَلَكَ لَكُمْ ف۪يهَا سُبُلاً
وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءًۜ فَاَخْرَجْنَا بِه۪ٓ اَزْوَاجاً مِنْ نَبَاتٍ شَتّٰى
﴿٥٣﴾ كُلُوا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُو۬لِي النُّهٰى
﴿٥٤﴾ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَف۪يهَا نُع۪يدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى
﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ اَرَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿٥٦﴾ قَالَ اَجِئْتَنَا
لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسٰى ﴿٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِه۪
فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِداً لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَٓا اَنْتَ مَكَاناً
سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزّ۪ينَةِ وَاَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى
﴿٥٩﴾ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسٰى وَيْلَكُمْ
لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ كَذِباً فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍۚ وَقَدْ خَابَ
مَنِ افْتَرٰى ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿٦٢﴾
قَالُٓوا اِنْ هٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُر۪يدَانِ اَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ
بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَر۪يقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿٦٣﴾ فَاَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ
ثُمَّ ائْتُوا صَفّاًۚ وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

قَالُوا

52— Mûsa şu cevabı verdi: "Onların ilmi, Rabbimin katında bir kitaptadır **(Levh-i Mahfuz'dadır).** Rabbim şaşmaz ve unutmaz.

53— O ki, yeryüzünü sizin için bir beşik yapmıştır. Orada sizin için yollar açmış ve gökten su indirmiştir. Bu sebeple çeşitli bitkilerden çiftler çıkarmaktayız

54— Hem yeyin, hem hayvanlarınızı güdün! Muhakkak bunda akıl sahipleri için birçok ibretler vardır.

55— Sizi ondan **(topraktan)** yarattık; sizi yine ona döndereceğiz. Başka bir defa daha sizi yine topraktan çıkaracağız.

56— Yemin olsun ki, biz, Firavun'a mûcizelerimizin hepsini gösterdik. Böyle iken o, yine yalanladı ve kabul etmedi.

57— **(Firavun),** "Yâ Mûsa! Sen, sihrinle bizi yerimizden çıkarmak için mi geldin?

58— O halde biz de sana mutlaka senin sihrin gibi bir sihir yapacağız. Şimdi sen, bizimle senin aramızda bir buluşma yeri ve zamanı belirle ki, ne senin, ne de bizim caymayacağımız orta bir yer olsun!" dedi.

59— **(Mûsa),** "Sizin **(bizimle)** buluşma zamanımız, ziynet **(bayram)** günü ve insanların toplanacağı kuşluk zamanıdır." dedi.

60— Bunun üzerine Firavun dönüp gitti ve bütün hilesini **derleyip** topladı, sonra geldi.

61— Mûsa onlara, "Yazıklar olsun size! Allah'a yalan **iftira** etmeyin! Sonra bir azapla kökünüzü kazır! Gerçekten iftira eden ziyana uğrar." dedi.

62— Sihirbazlar aralarında işlerini tartıştılar ve gizlice fısıldaştılar.

63— Dediler ki: "Bu iki **(kardeş)** muhakkak sihirbazdır. Büyüleriyle sizi hem yerinizden çıkarmak, hem de en üstün olan dininizi yok etmek istiyorlar.

64— Onun için, bütün hilelerinizi toplayın, sonra saf halinde gelin. Bugün üstün gelen, muhakkak zafer kazanmıştır.!".

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̣	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

Ṭâ-Hê

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

K̇âle ʿilmuhê ʿinde Rabbî fî Kitêb; lê yeḍillu Rabbî ve
lê yensê (52) 'Elleẓî ceʿale lekümul-'erḍa mehdenv-ve
seleke leküm fîhê sübulenv-ve 'enzele minessemê-'i
mê-'ê. Fe'eħracnê bi-hî 'ezvêcem-minnebêtin-şettê (53)
Külû ver-ʿav 'en-ʿâmeküm; 'inne fî ẓêlike le-'Êyêtil-
li-'ulin-nuhê (54) ۞ Minhê ħalek̇nêküm ve fîhê
nuʿîdüküm ve minhê nuħricuküm têraten 'uħrâ (55)
Ve lek̇ad 'eraynêhu 'Êyêtinê küllehê fekeẓẓebe ve 'ebê (56)
K̇âle 'eci'tenê lituħricenê min 'erḍinê bi-siḥrike yê
Mûsê (57) Felene'ti-yenneke bi-siḥrim-miṡlihî fecʿal
beynenê ve beyneke mev-ʿidel-lê nuħlifuhû neḥnu
ve lê 'ente mekênen-süvê (58) K̇âle mev-ʿidüküm
yevmuz-zîneti ve 'eny-yuḥşerannêsü ḍuḥâ (59) Fete-
vellê Fir-ʿavnu feceme ʿa keydehû ṡümme 'etê (60) K̇âle
lehum-Mûsê veyleküm lê tefterû ʿale-LLâhi keẓiben-
feyus-ḥitekümbi-ʿaẓêb; ve k̇ad ħâbe menifterâ (61)
Fetenê-zeʿû 'emra-hum-beynehum ve 'eserrun-
necvê (62) K̇âlû 'in hêẓêni lesêḥirâni yurîdêni 'eny-
yuħricêküm-min 'erḍiküm-bisiḥrihimê ve yeẓhebê
bi-ṭarîk̇ati-kü-mul-muṡlê (63) Fe-'ecmiʿû keydeküm
ṡümme'tû ṣaffê; ve k̇ad 'efleḥal-yevme menisteʿlê (64)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Tâ-Hâ Sûresi

قَالُوا يَا مُوسٰى اِمَّا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّا اَنْ نَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾ قَالَ
بَلْ اَلْقُوا فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا
تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فٖى نَفْسِهٖ خٖيفَةً مُوسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ
اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقِ مَا فٖى يَمٖينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا اِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ
وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ
هٰرُونَ وَمُوسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَبٖيرُكُمُ
الَّذٖى عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ
وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فٖى جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَا اَشَدُّ عَذَابًا وَاَبْقٰى
﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذٖى فَطَرَنَا
فَاقْضِ مَا اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا تَقْضٖى هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ اِنَّا اٰمَنَّا بِرَبِّنَا
لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ
خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهُ مَنْ يَاْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ
فٖيهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَاْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَاُولٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلٰى ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَا وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

65— Sihirbazlar, "Yâ Mûsa! Ya sen **(âsanı)** at! Yahut ilk atan biz olalım!" dediler.

66— Mûsa, "Yok, siz atın!" dedi. Bir de ne görsün! Onların ipleri ve sopaları, yaptıkları sihirden, kendisine gerçekten koşuyorlarmış hayâlini veriyor...

67— Birdenbire Mûsa, içinde bir korku duydu.

68— "Korkma! Çünkü üstün gelecek sensin sen!

69— Sağ elindekini bırakıver! O, onların yaptıklarını yalar yutar! Zira onların yaptıkları, sırf sihirbaz hilesidir. Sihirbaz ise, nerede olsa felkurtuluşa eremez." dedik.

70— Sonunda bütün sihirbazlar secdeye kapandılar, "Biz, Hârun'la Mûsa'nın Rabbine iman ettik." dediler.

71— **(Firavun),** "Ben size izin vermeden ona iman ettiniz ha? O, muhakkak size sihri öğreten büyüğünüzdür. O halde ahdim olsun, ben de mutlaka sizin ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve sizi mutlaka hurma dallarına asacağım! Böylece hangimizin azabı daha şiddetli ve daha devamlıymış bileceksiniz." dedi.

72— **(Sihirbazlar),** "İmkânı yok, bize gelen bu açık mûcizelere ve bizi yaratana karşı, seni aslâ tercih edemeyiz! Artık hükmün neye geçiyorsa, hükmünü ver. Senin hükmün ancak bu dünya hayatına geçer!

73— Doğrusu biz, günahlarımızı ve bizi zorladığın sihre karşı, bizi bağışlasın diye Rabbimize iman ettik. Allah hem **(sevapça senden)** daha hayırlı, hem **(azapça)** daha devamlıdır.

74— Şüphesiz ki her kim Rabbine günahkar olarak varırsa, ona muhakkak cehennem vardır. Orada ne ölür, ne de dirilir.

75— Her kim de O'na, mü'min ve yararlı işler yapmış olduğu halde varırsa, işte onlara en yüksek dereceler vardır.

76— Adn cennetleri ki, altlarından ırmaklar akar, orada ebedî olarak kalacaklardır. İşte temizlenen kimsenin mükâfatı budur!" dediler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ş = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

Ṭâ-Hê

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

K̇âlû yê-Mûsê 'immê 'en-tulk̇iye ve 'immê 'en-
nekûne 'evvele men 'elk̇â (65) K̇âle bel 'elk̇û! Fe-'iẓê
ḣibêluhum ve ‘işıyyuhum yuḣayyelu 'ileyhi min-
siḥri-him 'ennehê tes‘â (66) Fe-'evcese fî nef-sihî
ḣîfetem-Mûsê (67) K̇ulnê lê teḣaf 'inneke 'entel-'e‘lê
(68) Ve 'elk̇i mê fî yemînike telk̇af mê şane‘û. 'İnnemê
şane‘û keydü sêḥir; ve lê yufliḥus-sêḥiru ḥayṡü 'etê
(69) Fe-'ulk̇iyes-seḥaratu sücceden-k̇âlû 'êmennê
bi-Rabbi Hêrûne ve Mûsê (70) K̇âle 'êmentum lehû
k̇able 'en 'êẓene leküm? 'İnnehû le-kebîru-kümulleẓî
‘allemekümüs-siḥr! Fele'uk̇aṭṭi‘anne 'eydiyeküm
ve 'erculeküm-min ḣilêfinv-ve le'uşallibenneküm
fî cuẓû‘inneḣl; ve lete‘-lemunne 'eyyunê 'eşeddü
‘aẓêbenv-ve 'ebk̇â (71) K̇âlû len-nu'-ṡirake ‘alê mê
cê-'enê minel-Beyyinêti velleẓî feṭaranê fek̇ḍi mê
'ente k̇âḍ; 'innemê tek̇ḍî hêẓihil-ḥayêted-dünyê (72)
'İnnê 'êmennê bi-Rabbinê liyegfira lenê ḣaṭâ-yênê
ve mê 'ekrahtenê ‘aleyhi mines-siḥr; va-LLâhu
Ḣayrunv-ve 'Ebk̇â (73) 'İnnehû meny-ye'-ti Rabbehû
mu-crimen fe-'inne lehû Cehennem; lê yemûtu fîhê
ve lê yeḥyê (74) Ve meny-ye'-tihî Mu'-minen-k̇ad
‘amileş-şâliḥâti fe-'ulê-'ike lehumud-deracê-tul-
‘ulê (75) Cennêtu ‘Adnin-tecrî min-teḥtihel-'enhêru
ḣâlidîne fîhê; ve ẓêlike ce-zê-'u men-tezekkê (76)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Tâ-Hâ Sûresi

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادٖى فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرٖيقًا فِى
الْبَحْرِ يَبَسًاۙ لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
بِجُنُودِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْۜ ﴿٧٨﴾ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
وَمَا هَدٰى ﴿٧٩﴾ يَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ قَدْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوٰعَدْنَاكُمْ
جَانِبَ الطُّورِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى
﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فٖيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبٖيۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبٖى فَقَدْ هَوٰى ﴿٨١﴾ وَاِنّٖى لَغَفَّارٌ لِمَنْ
تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾ وَمَٓا اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ
يَا مُوسٰى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ اُولَٓاءِ عَلٰٓى اَثَرٖى وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾
قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ
﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًاۚ قَالَ يَا قَوْمِ
اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًاۜ اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ
اَمْ اَرَدْتُمْ اَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ
مَوْعِدٖى ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَٓا اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَٓا اَوْزَارًا
مِنْ زٖينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِيُّۙ ﴿٨٧﴾

حزب ٤

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

فَاَخْرَجَ

77— Ve hakikaten Mûsa'ya şöyle vahy ettik: "Kullarımla geceleyin **(Mısır'dan)** yürü de, âsânı vurarak onlara denizde kuru bir yol aç. Bu suretle yetişilmekten korkmazsın, **(boğulmaktan da)** endişe etmezsin".

78— Derken Firavun ordularıyla onları takip etti. Deniz de onları nasıl kapladıysa öyle sarıverdi.

79— Böylece Firavun, kavmini saptırdı; doğru yola erdiremedi.

80— Ey İsrâiloğulları! Sizi düşmanınızdan muhakkak kurtardık ve size Tûr'un sağ yanında söz verdik. Üzerinize de kudret helvası ile bıldırcın **(kuşu)** indirdik.

81— Size verdiğimiz rızıkların en temizlerinden yeyin ve rızık hakkında taşkınlık etmeyin ki, sonra üzerinize gazabım iner. Kimin üzerine de benim gazabım inerse . O, muhakkak uçuruma düştü demektir.

82— Bununla beraber, hiç şüphe yok ki ben, tevbekâr olan ve iman edip yararlı iş gören, sonra da hak yolda sebat gösteren kimse için çok bağışlayıcıyım.

83— Hem seni acele ile kavminden ileri geçiren nedir yâ Mûsa? **(dedik).**

84— **(Mûsa)** dedi ki: "Onlar, benim izim üzerindedirler. Ben, sana acele ettim ki, Rabbim hoşnud olasın!".

85— **(Allah Teâlâ),** "Biz, senin ardından kavmini imtihan ettik. Sâmirî, onları şaşırttı." buyurdu

86— Mûsa, öfkeyle, üzüntüyle derhal kavmine döndü, "Ey kavnim! Rabbiniz size güzel bir va'dde bulunmamışmıydı? Üzerinize zaman mı uzadı; yoksa Rabbinizden size bir gazabın inmesini arzu ettiniz de mi, bana olan va'dinizden caydınız?" dedi.

87— Onlar şu cevabı verdiler: "Biz, sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden caymadık. Fakat biz o **(Kıbtî)** kavmin ziynetinden birtakım ağırlıklar yüklenmiştik. Onları ateşe attık. Sâmirî de **(kendi ziynetini)** attı". **(Düğün için Kıbtîlerden emanet olarak ziynet eşyası almışlar da, ellerinde kalmıştı).**

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ȟ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

Ṭâ-Hê

'ev	= أو
ve	= و
'ey	= أي
yê	= يا

Ve leǩad 'evḥaynê 'ilê Mûsê 'en 'esri bi-ʿibêdî feḍrib
lehum ṭarîǩan-fil-beḥri yebesel-lê teȟâfu de-rakenv-
ve lê teȟşê (77) Fe-'etbe-ʿahum Fir-ʿavnu bi-cunûdihî
fe-gaşiyehum-minel-yemmi mê gaşiyehum (78) Ve
'eḍalle Fir-ʿavnu ǩavmehû ve mê hedê (79) Yê-Benî-
'İsrâ-'île ǩad 'enceynêküm-min ʿadüvvi-küm ve
vê-ʿadnêküm cêni-beṭ-Ṭûril-'eymene ve nezzel-nê
ʿaleykümul-Menne ves-Selvê (80) Külû min-ṭayyibêti
mê razeǩnêküm ve lê teṭgav fîhi fe-yeḥille ʿaleyküm
gaḍa-bî; ve meny-yeḥlil ʿaleyhi gaḍabî feǩad hevê (81)
Ve 'innî le-Gafferul-limen-têbe ve 'êmene ve ʿamile
şâliḥan-sümmeh-tedê (82) ۞ Ve mê 'eʿ-celeke ʿan
ǩavmike Yê-Mûsê (83) Ǩâle hum 'ulê-'i ʿalê 'eṡerî ve
ʿaciltu 'ileyke Rabbi li-terḍâ (84) Ǩâle fe-'innê ǩad
fetennê ǩavmeke mim-beʿ-dike ve 'eḍallehumüs-
Sêmiriyy (85) Ferace-ʿa Mûsê 'ilê ǩavmihî gaḍbêne
'esifê. Ǩâle Yê-ǩavmi 'elem yeʿidküm Rabbuküm veʿ-
den ḥasenê? 'Efeṭâle ʿaleykümul-ʿahdü 'em 'erattum
'eny-yeḥille ʿaleyküm gaḍabum-mir-Rabbiküm fe-
'eȟleftum-mevʿidî (89) Ǩâlû mê 'eȟlefnê mev-ʿideke
bimelkinê ve lêkinnê ḥummilnê 'evzêram-min-zînetil-
ǩavmi feǩaẕefnêhê fekeẕêlike 'elǩas-Sêmiriyy (87)

Tâ-Hâ Sûresi

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلاً جَسَداً لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَٓا اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ مُوسٰى
فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلاً وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعاً ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ
بِهٖ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَاَطِيعُٓوا اَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا
لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوسٰى ﴿٩١﴾ قَالَ
يَا هٰرُونُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوٓا ﴿٩٢﴾ اَلَّا تَتَّبِعَنِ
اَفَعَصَيْتَ اَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا
بِرَاْسِي اِنِّي خَشِيتُ اَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ وَلَمْ
تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾ قَالَ
بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ اَثَرِ
الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ
فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَاِنَّ لَكَ
مَوْعِداً لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفاً لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفاً ﴿٩٧﴾ اِنَّمَٓا
اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِي لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْماً ﴿٩٨﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

88— Derken **(Sâmirî)** onlara bir buzağı heykeli çıkardı ki, böğürmesi vardı. Bunun üzerine **(Sâmirî ve yandaşları)**, ''İşte sizin de ilâhınız, Mûsa'nın da ilâhı budur. Fakat **(Mûsa bunu unuttu da aramak için Tûr dağına gitti)**'' dediler.

89— Görmüyorlar mı idi ki, o **(dana)** kendilerine hiçbir söz söyleyemiyor, ne bir zarar, ne de fayda vermeye güç yetiremiyordu?

90— Yemin olsun ki, önceden Hârun onlara, ''Ey kavmim! Siz, bununla sırf bir imtihana tâbi tutuldunuz. Şüphesiz ki sizin gerçek Rabbiniz, Rahmân'dır. Gelin bana uyun ve emrime itaat edin!'' demişti.

91— Onlar: ''Mûsa bize dönünceye kadar biz, bu buzağıya tapmakta devam etmekten aslâ ayrılmayacağız!'' dediler.

92, 93— Mûsa, ''Ey Hârun! Sana ne oldu ki, bunların sapıklığa düştüklerini gördüğün zaman benim ardımca yürümedin? Yoksa emrime isyan mı ettin?'' dedi.

94— Hârun; ''Ey anamoğlu! Benim sakalımı ve başımı tutma. Ben, senin, 'İsrâil oğulları arasında ayrılık çıkardın; benim sözüme bakmadın!' diyeceğinden korktum.'' dedi.

95— Mûsa **(Sâmirî'ye dönerek)**, ''Yâ senin derdin neydi, ey Sâmirî?'' dedi.

96— **(Sâmirî şu cevabı verdi):** ''Ben onların görmediklerini gördüm de, Resûlün izinden bir avuç **(toprak)** aldım, onu **(erimiş mücevherlerin içine)** attım. Böylece nefsim bunu bana hoş gösterdi''

97— Mûsa, ''Haydi defol! Hayatın boyunca sen: "bana dokunmayın" diyeceksin Hem sana bir de azap zamanı var ki, ondan asla cayılmayacak. O başında bekleyip durduğun ilâhına da bak! Biz onu cayır cayır yakacağız. Sonra onu parçalayıp mutlaka denize saçacağız!'' dedi

98— Sizin ilâhınız, ancak ve ancak kendinden başka hiç bir ilâh olmayan Allah'dır. O, ilmi ile her şeyi kuşatmıştır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

Ṭâ-Hê

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

Fe-'eħrace lehum ʻiclen-cesedel-lehû ħuvêrun-
fek̇âlû hêẓê 'ilêhuküm ve 'ilêhu Mûsê, fenesî (88)
'Efelê yeravne 'ellê yerciʻu 'ileyhim k̇avlê; ve lê
yemlikü lehum ḍarranv-ve lê nef-ʻâ (89) Ve lek̇ad
k̇âle lehum Hêrûnu min-k̇ablu yê-k̇avmi 'innemê
futintum bih; ve 'inne Rabbekümur-Raḥmênu
fet-tebi-ʻûnî ve 'eṭî-ʻû 'emrî (90) K̇âlû len-nebraḥa
ʻaleyhi ʻâkifîne ḥattê yerciʻa 'ileynê Mûsê (91) K̇âle
Yê-Hêrûnu mê mene-ʻake 'iẓ ra-'eytehum ḍallû (92)
'Ellê tettebi-ʻan? 'Efeʻaṣayte 'emrî (93) K̇âle yebne-
'ümme lê te'-ħuẓ biliḥyetî ve lê bira'-sî! 'İnnî ħaşîtu
'en-tek̇ûle ferrak̇te beyne Benî-'İsrâ-'île ve lem
terk̇ub k̇avlî (94) K̇âle femê ħaṭbuke Yê-Sêmiriyy
(95) K̇âle beṣurtu bimê lem yebṣurû bihî fek̇abeḍtu
k̇abḍatem-min 'eṡerir-Rasûli fenebeẓtuhê ve keẓêlike
sevvelet lî nefsî (96) K̇âle feẓheb fe-'inne leke fil-
ḥayêti 'en-tek̇ûle Lê Misês; ve 'inne leke mevʻidel-
len-tuħlefeh; venẓur 'ilê 'ilêhi-kelleẓî ẓalte ʻaleyhi
ʻâkifê; lenuḥarri-k̇annehû ṡümme lenensifen-nehû
fil-yemmi nesfê (97) 'İnnemê 'İlêhukümu-LLâhul-
leẓî Lê 'ilêhe 'illê Hû; vesi-ʻa külle şey-'in ʻilme (98)

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ اٰتَيْنَاكَ
مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وِزْرًا ﴿١٠٠﴾ خَالِدِينَ فِيهِ وَسَٓاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾
يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾
يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ
بِمَا يَقُولُونَ اِذْ يَقُولُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾
وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا
صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَا تَرٰى فِيهَا عِوَجًا وَلَٓا اَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ
الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾
يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١٠﴾
وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾
وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا
هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا
فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

فَتَعَالَى

99— İşte sana geçmişin **(mühim)** haberlerinden bir kısmını bôylece anlatıyoruz. Muhakkak, sana tarafımızdan bir zikir **(Kur'ân)** verdik.

100— Kim ondan yüz çevirirse, şüphesiz ki, kıyamet günü ağır bir vebal yüklenecektir.

101— Bôyleleri ebedî olarak azabın içinde kalacaklardır. Kıyamet gününde, onlar için bu ne fena bir yüktür!..

102— O gün ki, Sûr'a ûfürülecek ve günahkarları o gün gözleri **(korkudan)** gömgök mahşere toplayacağız.

103— Aralarında gizli gizli, **(Dünyada)** on geceden fazla kalmadınız!'' diye konuşacaklar.

104— Aralarında konuştuklarını biz daha iyi biliyoruz. En akıllısı, ''Bir günden fazla durmadınız!'' der.

105— Bir de sana dağlardan soruyorlar. şimdi, ''Onları Rabbim ufalayıp savuracaktır!'' de.

106— Bôylece yerlerini dümdüz ova bırakacaktır.

107— Onlarda ne bir çukur, ne bir tümsek görmeyeceksin.

108— O gün, sapmadan davetçiye **(Israfil'e)** tâbi olurlar. Oyle ki, Rablerinin heybetinden sesler kısılır. Artık bir hışıltıdan başka bir şey işitmezsin.

109— O gün, Rahmân'ın izin verdiği ve konuşmasına razı olduğu kimselerden başkasının şefaati fayda vermez.

110— Allah, onların önlerindekini ve arkalarındakini bilir. Onlarsa onu ilmen kavrayamazlar.

111— Ve bütün yüzler, o hayy-ı kayyûm **(diri ve dâim)** olan Allah'a baş eğmiştir. Bir zulüm yüklenen ise cidden hüsrana uğramıştır.

112— Her kim de mü'min olarak **(salih amel)** yararlı işler yaparsa, artık o, ne zulümden, ne de **(hakkının)** çiğnenmesinden korkar.

113— İşte bôyle! Biz onu Arabca bir Kur'ân olarak indirdik. Ve onda her türlü tehditleri tekrar ettik. Umulur ki takvâ yolunu tutarlar, yahut da o onlara bir ibret verir.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)

Ṭâ-Hê

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Keẓêlike neḳuṣṣu ʿaleyke min 'embê-'i mê ḳad sebeḳ;
ve ḳad 'êteynêke milledün-nê Ẓikrâ (99) Men 'eʿ-raḍa
ʿanhu fe'innehû yeḥmilu Yevmel-Ḳiyê-meti vizrâ (100)
Ḣâlidîne fîh; ve sê'e lehum Yevmel-Ḳiyê-meti ḥimlê
(101) Yevme yunfeḣu fiṣ-Ṣûri ve neḥ-şurul-mucrimîne
Yevme-'iẓin-zurḳâ (102) Yeteḣâ-fetûne beynehum
'illebiṡtum 'illê ʿaşrâ (103) Neḥnu 'Eʿ-lemu bimê
yeḳûlûne 'iẓ yeḳûlu 'emṡeluhum Ṭarîḳaten 'illebiṡ-
tum 'illê yevmê (104) Ve yes-'elûneke ʿanil-cibêli feḳul
yensifuhê Rabbî nesfê (105) Fe-yeẓeruhê ḳâ-ʿan-ṣafṣafê
(106) Lê terâ fîhê ʿivecenv-ve lê 'emtê (107) Yevme-
'iẓiny-yettebiʿûned-Dê-ʿiye lê ʿivece leh; ve ḣaşe-
ʿatil-'eṣvêtu lir-Raḥmêni felê tesme-ʿu 'illê hemsê
(108) Yevme-'iẓil-lê tenfe-ʿuş-Şefê-ʿatu 'illê men 'eẓine
lehur-Raḥmênu ve raḍiye lehû ḳavlê (109) Yeʿ-lemu
mê beyne 'eydîhim ve mê ḣalfehum ve lê yuḥîṭûne
bihî ʿilmê (110) ۞ Ve ʿanetil-vucûhu lil-Ḥayyil-Ḳayyûm;
ve ḳad ḣâbe men ḥamele ẓulmê (111) Ve meny-yeʿ-
mel mineṣ-ṣâliḥâti ve huve Mu'-minun-felê yeḣâfu
ẓulmenv-ve lê heḍmê (112) Ve keẓêlike 'enzelnêhu
Ḳur-'ênen ʿArabiyyenv-ve ṣarrafnê fîhi minel-ve-ʿîdi
leʿallehum yetteḳûne 'ev yuḥdiṡü lehum ẓikrâ (113)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ
اَنْ يُقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِى عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ
عَهِدْنَٓا اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِىَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ
قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْلٖيسَ اَبٰى ﴿١١٦﴾
فَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوعَ فٖيهَا وَلَا تَعْرٰى
﴿١١٨﴾ وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فٖيهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ
اِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَٓا اٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ
الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾ فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا
سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰى ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبٰيهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى
﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمٖيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ
مِنّٖى هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ
عَنْ ذِكْرٖى فَاِنَّ لَهُ مَعٖيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى
﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنٖٓى اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصٖيرًا ﴿١٢٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

114— Demek ki Allah, o hak hükümdar çok yücedir. sana vahy tamam edilmeden, Kur'ân'ı okumakta acele etme. Ve ''Ey Rabbim! Benim ilmimi artır!'' de.

115— And olsun ki bundan önce Âdem'e ahit **(emir ve nehiy)** verdik **(tavsiyede bulunduk)** fakat o unuttu. Biz onda, bir azim bulmadık.

116— Hatırla ki, bir vakitler meleklere, ''Âdem için secde edin!'' demiştik. Hemen secde ettiler, yalnız İblis dayattı.

117— Bunun üzerine biz de, ''Ey Âdem, muhakkak bu, sana ve eşine düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın, sonra mutsuz olursun.

118— Çünkü senin için orada acıkmamak ve çıplak kalmamak vardır.

119— Ve sen orada susamazsın; güneşte yanmazsın!'' dedik.

120— Derken şeytan ona vesvese verdi, ''Ey Âdem! Sana ebedîlik ağacını ve bir de tükenmez mülkü göstereyim mi?'' dedi.

121— Bunun üzerine Âdem'le Havvâ o ağaçtan yediler ve derhal ayıp yerleri açılıverdi. Üzerlerine cennet yapraklarından yapıştırmaya başladılar ve Âdem Rabbine âsi oldu da şaşırdı.

122— Sonra Rabbi, onu seçti; tevbesini kabul buyurdu ve ona yol gösterdi.

123— ''Oradan birbirinize düşman olmak üzere hep beraber inin! Şayet benden size bir hidâyetçi gelir de, her kim hidâyetçime uyarsa, işte o sapmaz ve sıkıntıya düşmez.

124— Her kim de benim zikrimden yüz çevirirse, ona dar bir geçim vardır. Ve onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz.'' buyurdu.

125— ''Ey Rabbim! Beni niçin kör haşrettin? Halbuki ben görüyor idim!'' der.

ḍ = ض	ṡ = ث
ṣ = ص	ḥ = ح
ḣ = خ	ẓ = ذ
ẕ = ظ	ṭ = ط
ḱ = ق	‘ = ع
' = ء	

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

Ṭâ-Hê

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Fete-‘âle-LLâhul-Melikül-Ḥaḱḱ! Ve lê te‘-cel bil-
Ḱur-'êni min-ḱabli 'eny-yuḱḍâ 'ileyke veḥyuh; ve ḱur-
Rabbi zidnî ‘ilmê (114) Ve leḱad ‘ahidnê 'ilê 'Êdeme
min-ḱablu fenesiye ve lem necid lehû ‘azmê (115) Ve
'iẓ ḱulnê lil-melê'iketis-cudû li-'Êdeme fesecedû;
'illê 'İblîse 'ebê (116) Feḱulnê Yê-'Êdemu 'inne hêẓê
‘adüvvul-leke ve li-zevcike felê yuḣri-cennekümê
minel-Cenneti feteşḱâ (117) 'İnne leke 'ellê tecû-‘a fîhê
ve lê te‘-râ (118) Ve 'enneke lê teẕme-'u fîhê ve lê teḍḥâ
(119) Fe-vesvese 'ileyhiş-Şeyṭânu ḱâle Yê-'Êdemu hel-
'edülluke ‘alê Şeceratil-ḣuldi ve mulkil-lê yeblê (120)
Fe-'ekelê minhê febedet lehumê sev-'êtuhumê ve
ṭafiḱâ yeḣṣıfêni ‘aleyhimê minv-veraḱil-Cenneh; ve
‘aṣâ 'Êdemu Rabbehû fegavê (121) Ṡümmec-tebêhu
Rabbuhû fetêbe ‘aleyhi ve hedê (122) Ḱâlehbiṭâ
minhê ce-mî‘am-be‘-ḍuküm li-be‘-ḍin ‘adüvv; fe-
'immê ye'ti-yennekümm-min-nî Huden-femenittebe-‘a
Hudêye felê ye-ḍillu ve lê yeşḱâ (123) Ve men 'e‘-
raḍa ‘an-Ẓik-rî fe-'inne lehû me-‘îşeten ḍankenv-
ve neḥşuruhû Yevmel-Ḱiyêmeti 'e‘-mê (124) Ḱâle
Rabbi lime ḥaşertenî 'e‘-mê ve ḱad küntu beşîrâ (125)

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيَاتُنَا فَنَسٖيتَهَا وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾
وَكَذٰلِكَ نَجْزٖى مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فٖى مَسَاكِنِهِمْ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُولِى النُّهٰى ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاَجَلٌ مُسَمًّى ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا
يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
وَمِنْ اٰنَاءِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ
عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فٖيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿١٣١﴾ وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ
وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ
لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتٖينَا بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّهٖ اَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ الْاُولٰى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ اَنَّا اَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ
مِنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ
مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ اَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

سُورَة

126— Rabbi, "İşte öyle! Sana âyetlerimiz geldi de onları unuttun. Bugün de öylece unutulacaksın!" buyurur.

127— Ve işte Rabbinin âyetlerine inanmayıp israf edeni biz böyle cezalandırırız. Muhakkak ki âhiret azabı, daha şiddetli ve daha devamlıdır.

128— Biz onlardan önce nice nesilleri helâk etmişizdir. Bu onları irşad etmedi mi? Halbuki kendileri de onların yurtlarında yürüyüp duruyorlar. Şüphesiz bunda, aklı başında olanlar için birçok ibretler vardır.

129— Eğer **(azabın sonraya bırakılması hususunda)** Rablerinden geçmiş bulunan bir söz ve belirtilmiş bir müddet olmasaydı, elbette ki onlara hemen azap gerekli olurdu .

130— O halde, onların dediklerine sabret. Güneş doğmadan önce de batmadan önce de Rabbine hamd ile tesbih et . Gecenin bazı saatlerinde ve gündüzün etrafında da tesbih et ki, rızaya erebilesin.

131— Sırf kendilerini imtihan için, bir kısım kâfirlere dünya hayatının ziyneti olarak **(verdiğimiz ve)** faydalandırdığımız şeylere sakın göz dikme. Rabbinin rızkı daha hayırlı, daha devamlıdır.

132— Hem ailene namazı emret, kendin de ona devam eyle! Biz senden rızık istemiyoruz. Biz senin rızkını veririz **(güzel)** akıbet takvâ **(yolu yolcuları)** nındır.

133— Bir de **(kâfirler),** "O, bize Rabbinden bir mûcize getirse ya!" dediler. Acaba bunlara evvelki kitaplarda bulunan beyyine gelmedi mi ki?

134— Eğer biz, onları bundan önce azapla helâk etmiş olsaydık, "Ey Rabbimiz! Ne olurdu, bize bir peygamber gönderseydin de, rezil rüsvay olmadan âyetlerine uysaydık!" derlerdi.

135— De ki: "Herkes beklemekte, siz de bekleyin bakalım. Doğru yolun sahipleri kimlermiş, hidâyete erenler kimlermiş yakında bileceksiniz!"

K̇âle keẓêlike 'etetke 'Êyêtunê fe-nesîtehê; ve
keẓêlikel-yevme tunsê (126) Ve keẓêlike neczî men
'esrafe ve lem yu'-mim-bi-'Êyêti-Rabbih; ve le-
ʻaẓêbul-'Êħirati 'eşeddü ve 'ebk̇â (127) 'Efelem yehdi
lehum kem 'ehleknê k̇ablehum-minel-k̇urûni yemşûne
fî mesêkinihim? 'İnne fî ẓêlike le 'Êyêtil-li-'ulinnuhê
(128) Ve lev lê Kelimetun-sebek̇at mir-Rabbike lekêne
lizêmenv-ve 'ecelum-müsemmê (129) Feṣbir ʻalê mê
ye-k̇ûlûne ve sebbiḥ bi-Ḥamdi Rabbike k̇able ṭulû-
ʻiş-şemsi ve k̇able gurû-bihê; ve min 'ênê'il-leyli
fesebbiḥ ve 'eṭrâfen-nehêri le-ʻalleke terḍâ (130) Ve lê
temuddenne ʻayneyke 'ilê mê metteʻ-nê bihî 'ezvêcem-
minhum zehratel-ḥayêtid-dünyê, lineftinehum fîh;
ve rizk̇u Rabbike ħayrunv-ve 'ebk̇â (131) Ve'-mur
'ehleke biṣ-Ṣalêti veṣṭabir ʻaleyhê. Lê nes'eluke rizk̇â;
Neḥnu ner-zuk̇uk. Vel-ʻÂk̇ibetu lit-Tek̇vê (132) Ve
k̇âlû levlê ye'-tînê bi-'Êyetim-mir-Rabbih? 'Evelem
te'-tihim-Beyyinetu mê fiṣ-Ṣuḥufil-'ûlê (133) Ve lev
'ennê 'ehleknêhum-bi-ʻaẓêbim-min-k̇ablihî le-k̇âlû
Rabbenê levlê 'erselte 'ileynê Rasûlen-fenettebi-
ʻa 'Êyêtike min-k̇abli 'en-neẓille ve neħzê (134) K̇ul
küllum-muterabbiṣun-feterabbeṣû; feseteʻ-lemûne
men 'Eṣ-ḥâbuṣ-Ṣırâṭis-seviyyi ve menihtedê (135)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

Ṭâ-Hê

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

سُورَةُ الْاَنْبِيَاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

اَلْجُزْءُ ١٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِمْ
مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً
قُلُوبُهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
اَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي
السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا اَضْغَاثُ
اَحْلَامٍ بَلِ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَا اُرْسِلَ
الْاَوَّلُونَ ﴿٥﴾ مَا اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا اَفَهُمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحِي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوا
اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا
لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ
فَاَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾ لَقَدْ
اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

(Sûre: 21)

ENBİYÂ SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 112 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— İnsanların hesapları yaklaştı. Onlarsa, hâlâ bundan gaflette yan çizip duruyorlar.

2— Rablerinden kendilerine gelen her yeni ihtarı, hep alay ederek dinliyorlar.

3— Kalbleri hep oyun ve eğlencede. O zulmedenler aralarında gizlice şöyle fısıldaştılar: "Bu, ancak sizin gibi bir insan. Artık görüp durduğunuz halde şimdi kalkıp büyüye mi kapılıyorsunuz?".

4— **(Peygamber s.a.v.),** "Rabbim gökte ve yerde söylenen her sözü bilir. Her şeyi hakkıyla işiten O'dur; hakkıyla bilen O'dur." dedi.

5— Onlar, "Hayır! Bu sözler, karışık rüyalardır. Yok onu kendisi uyduruyor; yok o bir şâirdir. **(Bunlar)** yoksa bize daha önceki **(peygamber)** lere gönderildiği gibi bir mûcize getirsin!..." dediler.

6— Onlardan önce helâk ettiğimiz hiçbir şehir **(halkı)** iman etmedi. Şimdi onlar mı iman edecekler?

7— Biz, senden önce de, ancak kendilerine vahy ettiğimiz birtakım adamlar gönderdik. Eğer bilmiyorsanız kitap ehline soruverin.

8— Biz, onları yemek yemeyen birer ceset yaratmadık. Dünyada ebedî kalıcı da değillerdi.

9— Sonra onlara olan va'dimizde durduk da hem kendilerini, hem dilediğimiz kimseleri kurtardık. Müsrifleri de helâk ettik.

10— And olsun ki! Size öyle bir kitap indirdik ki bütün zikriniz **(şanınız)** onda! Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ĥ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)

'ev = أو

'Embiyê'

ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'EMBİYÊ'

112 ÊYEH — № 21

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İkterabe linnêsi Ḥisêbuhum ve hum fî gaf-
letim-mu‘-riḍûn (1) Mê ye'-tîhim-min-Ẓikrim-
mir-Rabbihim-muḥdeṡin 'illes-teme-‘ûhu ve hum
yel-‘abûn (2) Lêhiyeten-k̇ulûbuhum. Ve 'eser-
run-necvelleẓîne z̤alemû hel hêẓê 'illê beşerum-
miṡluküm? 'Efe-te'tûnes-siḥra ve 'entum tubṣırûn
(3) K̇âle Rabbî ye‘-lemul-K̇avle fis-semê-'i
vel-'erḍ; ve Huves-Semî-‘ul-‘Alîm (4) Bel k̇âlû
'eḍgâṡü 'eḥlêmim-belif-terâhu bel huve şê-‘ir! fel-
ye'tinê bi-'Ê-yetin kemê 'ursilel-'evve-lûn (5) Mê
'êmenet k̇ablehum-min-k̇aryetin 'ehleknêhê; 'efehum
yu'-minûn (6) Ve mê 'erselnê k̇ableke 'illê ricêlen-
nûḥî 'ileyhim fes-'elû 'Ehleẓ-Ẓikri 'in-küntum lê
te‘-lemûn (7) Ve mê ce-‘alnêhum cese-del-lê ye'-
kü-lûneṭ-ṭa‘âme ve mê kênû ĥâlidîn (8) Ṡümme
ṣadek̇nêhumul-ve‘-de fe-'enceynêhum ve menneşê-
'u ve 'ehleknel-müsrifîn (9) Lek̇ad 'enzelnê 'iley-
küm Kitêben fîhi Ẓikruküm; 'efelê te‘-k̇ilûn (10)

Enbiyâ Sûresi

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِينَ
﴿١١﴾ فَلَمَّا اَحَسُّوا بَاْسَنَا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا تَرْكُضُوا
وَارْجِعُوا اِلٰى مَا اُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُونَ ﴿١٣﴾
قَالُوا يَا وَيْلَنَا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوٰيهُمْ
حَتّٰى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ اَرَدْنَا اَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا
لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا اِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى
الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذُوا اٰلِهَةً مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾
لَوْ كَانَ فِيهِمَا اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ﴿٢٣﴾ اَمِ اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِهِ اٰلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ
قَبْلِي بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَمَا اَرْسَلْنَا

11— Halbuki biz, zulmeden nice memleketler kırıp geçirmiş, onlardan sonra başka bir topluluk yaratmışızdır.

12— Helâkimizi sezdikleri zaman hemen oradan özengi tepiyorlardı **(kaçıyorlardı).**

13— **(Dedik ki):** "Kaçmayında de, içinde şımartıldığınız şeylere ve evlerinize dönün. Çünkü sorguya çekileceksiniz".

14— **(Onlar),** "Vay başımıza gelenlere! Biz gerçekten zalimler idik!" dediler.

15— Artık bütün dâvâları bu oldu. Nihayet onları biçilmiş ekin ve sönmüş **(kül yığını gibi bir)** hale getirdik.

16— Biz, o gökle yeri ve aralarındaki şeyleri oyuncular **(gibi)** olsun diye yaratmadık.

17— Eğer bir eğlence yapmak isteseydik, onu kendi tarafımızdan edinirdik. Ama biz böyle yapanlar değiliz.

18— Hayır! Biz hakkı bâtılın kafasına fırlatınz da beynini parçalar. Bir de bakarsın, o anda mahvoluvermiş! Allah'a nispet ettiğiniz vasıflardan dolayı sizlere de yazıklar olsun!..

19— Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanındakiler kendisine kulluk etmekten kibirlenmez ve bir yorgunluk duymazlar.

20— Gece gündüz, hep Allah'a tesbih ederler; usanmazlar.

21— Yoksa yerden birtakım ilâhlar edindiler de ölüleri onlar mı diriltecekler?

22— Eğer yerde, gökte Allah'dan başka ilâhlar olsaydı, ikisi de mutlaka fesada uğrarlardı. Arş'ın Rabbi **(olan Allah),** onların yakıştırdığı şeyden münezzehdir.

23— O, yaptığından sorumlu olmaz, ama onlar sorumludurlar.

24— Yoksa Allah'dan başka ilâhlar mı edindiler? De ki: "Delilinizi getirin! İşte benimle beraber olanların kitabı **(Kur'ân)** ve benden önceki ümmetlerin kitabı!.. **(Tevrât, İncil vesaire... Bunların hiç birinde Allah'ın ortağı olduğu bildirilmiş midir?).** Doğrusu onların çoğu hakkı bilmezler de, onun için yüz çevirirler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو

'Embiyê'
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve kem k̇aṣamnê min-k̇aryetin-kênet ẕâlimetenv-
ve 'enşe'-nê beʿ-dehê k̇avmen 'êḣarîn (11) Felemmê
'eḥassû be'senê 'iẕê hum-minhê yerküḍûn (12)
Lê terküḍû verci-ʿû 'ilê mê 'utriftum fîhi ve
mesêkiniküm le-ʿalleküm tus'elûn (13) K̇âlû yê-
veylenê 'innê künnê ẕâlimîn (14) Femê zêlet-tilke
deʿvêhum ḥattê ce-ʿalnêhum ḥaṣîden ḣâmidîn
(15) Ve mê ḣalek̇nes-semê'e vel-'erḍa ve mê bey-
nehumê lê-ʿibîn (16) Lev 'eradnê 'en-netteḣiẕe le-hvel-
letteḣaẕnêhu milledünnê 'in-künnê fê-ʿilîn (17) Bel
nek̇ẕifu bil-Ḥak̇k̇i ʿalelbêṭili fe-yedmeguhû fe-'iẕê
huve zêhik̇! Ve lekümul-veylu mimmê teṣıfûn
(18) Ve lehû men-fis-semêvêti vel-'erḍ; ve men
ʿindehû lê yestekbirûne ʿan ʿibêdetihî ve lê
yesteḥsi-rûn (19) Yusebbiḥûnel-leyle ven-nehêra
lê yefturûn (20) 'Emitteḣaẕû 'êlihetem-minel-
'erḍi hum yunşirûn (21) Lev kêne fîhimê 'êlihetun
'ille-LLâhu le-fesedetê! Fe-Sübḥâne-LLâhi Rab-
bil-ʿArşi ʿammê yeṣıfûn (22) Lê yus-'elu ʿammê
yefʿalu ve hum yus-'elûn (23) 'Emitteḣaẕû min-
dûnihî 'êliheh? K̇ul hêtû burhêneküm; hêẕê Ẕikru
memme-ʿiye ve Ẕikru men-k̇ablî. Bel 'ekṡeruhum
lê yeʿ-lemûnel-Ḥak̇k̇a fehum-muʿ-riḍûn (24)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Enbiyâ Sûresi

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا نُوحٓى اِلَيْهِ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ
اِلَّٓا اَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُۜ بَلْ
عِبَادٌ مُكْرَمُونَۙ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ
﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَۙ اِلَّا لِمَنِ
ارْتَضٰى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ اِنّٖٓي اِلٰهٌ
مِنْ دُونِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزٖيهِ جَهَنَّمَۜ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمٖينَ
﴿٢٩﴾ اَوَلَمْ يَرَ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَاۜ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَٓاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّۜ اَفَلَا يُؤْمِنُونَ
﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمٖيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فٖيهَا
فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَٓاءَ سَقْفًا
مَحْفُوظًاۚ وَهُمْ عَنْ اٰيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذٖي خَلَقَ
الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَۜ كُلٌّ فٖي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ
﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَۜ اَفَاِنْ مِتَّ فَهُمُ
الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِۜ وَنَبْلُوكُمْ
بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةًۜ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

25— Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki, ona, "Benden başka İlâh yoktur. Onun için bana kulluk edin!" diye vahy etmiş olmayalım.

26— Böyle iken, "Rahmân çocuk edindi!" dediler. O, bundan münezzehtir. Doğrusu melekler ikrama erdirilmiş kullardır.

27— Bunlar sözle aslâ O'nun önüne geçmezler, hep O'nun emriyle hareket ederler.

28— Allah, onların önlerindekini ve arkalarındakini bilir. Onlar ancak Allah'ın rıza gösterdiği kimseye şefaat ederler ve hepsi O'nun korkusundan titrerler.

29— İçlerinden her kim, "Ben, O'ndan başka bir ilâhım!" derse, böylesini cehennemle cezalandırırız **(nitekim İblis'e böyle ceza verdik).** Zalimleri, biz böyle cezalandırırız.

30— Küfredenler, görmediler mi ki, göklerle yer bitişik bir haldeydiler de, biz onları ayırdık ve her canlıyı sudan yarattık. Hâlâ inanmıyorlar mı?

31— Yeryüzünde, onları sallamasın diye sabit dağlar yarattık. Hem o dağlarda pek çok geçitler, yollar yaptık. Ta ki, doğru gidebilsinler!

32— Gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Onlarsa, bunun alâmetlerinden yüz çeviriyorlar.

33— O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ay'ı yaratandır. Onların her biri bir yörüngede dolaşıp durmaktadırlar

34— Biz, senden önce de hiçbir insana ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen vefat edersen, onlar ebedî mi kalacaklar?

35— Herkes ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak kötülükle ve iyilikle deneyeceğiz. Hepiniz de, sonunda bize döndürüleceksiniz.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو

'Embiyê'

ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mê 'erselnê min-ǩablike mir-rasûlin 'illê nûḥî
'ileyhi 'ennehû Lê-'ilêhe 'illê 'Ene feʿ-budûn (25) Ve
ǩâlut-teħazer-Raḥmênu veledeâ; Sübḥâneh! Bel
ʿibêdüm-mukramûn (26) Lê yesbiǩûnehû bilǩavli ve
hum-bi-'emrihî yeʿmelûn (27) Yeʿ-lemu mê beyne
'eydîhim ve mê ħalfehum ve lê yeşfe-ʿûne 'illê
limenirteḍâ ve hum-min ħaşyeti-hî muşfiǩûn (28) ۞
Ve meny-yeǩul minhum 'innî 'ilêhum-min-dûnihî
feẓêlike neczîhi Cehennem; Keẓêlike neczіẓ-ẓâlimîn
(29) 'Evelem yerallezîne keferû 'ennes-semê-vêti vel-
'erḍa kênetê ratǩan-fe-feteǩ-nêhumê? Ve ceʿalnê
minel-mê-'i külle şey'in ḥayy. 'Efelê yu'-minûn (30)
Ve ce-ʿalnê fil-'erḍi ravêsiye 'en-temîde bihim ve
ce-ʿalnê fîhê ficê-cen-sübulelle-ʿallehum yehtedûn
(31) Ve ce-ʿalnes- semê-'e seǩfem-meḥfûẓâ; ve hum
ʿan 'Eyêtihê muʿ-riḍûn (32) Ve Huvelleẓî ħaleǩal-
Leyle ven-Nehêra veş-şemse vel-ǩamer; küllun-fî
fel-akiny-yesbeḥûn (33) Ve mê ce-ʿalnê libeşerim-
min-ǩablikel-ħuld; 'efe'im-mitte fehumul-ħâlidûn
(34) Küllu nefsin-ẓê-'iǩatulmevt; ve neblûküm-
biş-şerri vel-ħayri fitneh. Ve 'ileynê turce-ʿûn (35)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Enbiyâ Sûresi

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوٓا اِنْ يَتَّخِذُونَكَ اِلَّا هُزُوًاۜ
اَهٰذَا الَّذ۪ي يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ
هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍۜ سَاُر۪يكُمْ
اٰيَات۪ي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ
كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ح۪ينَ لَا يَكُفُّونَ
عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ
﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْت۪يهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَط۪يعُونَ رَدَّهَا
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَحَاقَ بِالَّذ۪ينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ
﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَؤُ۬كُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِۜ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ
مِنْ دُونِنَاۜ لَا يَسْتَط۪يعُونَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا
يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى
طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۜ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَأْتِي الْاَرْضَ
نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَاۜ اَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

36— O küfredenler, seni gördükleri vakit de ancak seni alay **(konusu)** ediniyorlar, "Bu mu, o İlâhlarınızın lâfını eden?" diyorlar. Halbuki onlar, hep Rahmân'ın zikrini **(Kur'ân'ı)** inkâr ediyorlar.

37— İnsan **(sanki)** aceleden yaratıldı. Ben, size âyetlerimi göstereceğim. Acele etmeyin.

38— Bir de, "Doğru söylüyorsanız, bu tehdid ne zaman **(gerçekleşecek)**" diyorlar.

39— Küfredenler ne yüzlerinden, ne arkalarından **(kavrayan)** ateşi menedemeyecekleri ve yardım görmeyecekleri zamanı bir bilseler... **(Bunu söylemezlerdi)**.

40— Doğrusu **(kıyamet)**, onlara ansızın gelecek de kendilerini şaşırtacaktır. Artık onu ne geri çevirmeye güçleri yetecek, ne de kendilerine mühlet verilecektir.

41— Yemin olsun ki, senden önce de birçok peygamberlerle alay edildi. Ama alay edenleri, o alaya aldıkları şey kuşatıverdi.

42— De ki: "Sizi, gece ve gündüz Rahmân'dan kim koruyabilir?". Fakat onlar Rablerinin kitabından yüz çevirmişlerdir.

قُلْ

43— Yoksa onlar için, kendilerini bizden koruyacak ilâhlar mı var? Onlar kendi nefislerini bile kurtaramayacakları gibi, bizden kurtulmak için yardım da görmeyeceklerdir.

44— Doğrusu biz, onları ve atalarını yaşattık, hatta o ömür, onlara uzun geldi. Fakat şimdi görmüyorlar mı ki, biz yeryüzüne gelip **(kâfirlerin arazisini alıp Müslümanlara veriyor)** etrafından azaltıyoruz. O halde galip olan onlar mı?

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)

'ev = أو

'Embiyê'

ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẓê ra-'êkelleẓîne keferû 'iny-yette-ħiẓûneke
'illê huzuvê. 'Ehêẓelleẓî yeẓküru 'êlihetekûm? Ve
humbi-ẓikrir-Raḥmêni hum kêfirûn (36) Ḣulik̇al-
'in-sênu min ʻacel; se-'urîküm 'Êyêtî felê testeʻcilûn
(37) Ve yek̇ûlûne metê hêẓel-veʻ-dü 'in-küntum
ṣâdik̇în (38) Lev yeʻ-lemulleẓîne keferû ḥîne lê
yeküffûne ʻanv-vucûhihimun-Nêra ve lê ʻan-ẕuhûrihim
ve lê hum yunṣarûn (39) Bel te'tîhim-begteten-
feteb-hetu-hum felê yesteṭîʻûne raddehê ve lê
hum yunẕarûn (40) Ve lek̇adis-tuhzi-'e birusülim-
min-k̇ablike feḥâk̇a billeẓîne seħirû minhum-
mê kênû bihî yestehzi-'ûn (41) K̇ul meny-yekle-
'üküm-billeyli ven-nehêri miner-Raḥmên? Bel hum
ʻan-ẓikri Rabbihim-muʻriḍûn (42) 'Em lehum 'êli-
hetun-temne-ʻuhum-min-dûninê? Lê yesteṭîʻûne
neṣra 'enfusihim ve lê hum-minnê yuṣḥabûn (43)
Bel metteʻ-nê hê'ulê-'i ve 'êbê-'ehum ḥattê ṭâle
ʻaleyhimul-ʻumur; 'efelê yeravne 'ennê ne'-til-'erḍa
nenk̇uṣuhê min 'eṭrâfihê? 'Efehumul-gâlibûn (44)

4 elif uzatmak vâcib • 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz • İhfa ve Gunne yerleri • Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib • Bir elif uzatılır • İdgam ve okunmayan harfler • Kalkale

Enbiyâ Sûresi

قُلْ اِنَّمَٓا اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِۘ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَٓاءَ
اِذَا مَا يُنْذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمٖينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازٖينَ
الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔاۜ وَاِنْ كَانَ
مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَاۜ وَكَفٰى بِنَا حَاسِبٖينَ ﴿٤٧﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى وَهٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَٓاءً وَذِكْرًا
لِلْمُتَّقٖينَۙ ﴿٤٨﴾ اَلَّذٖينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ
مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهٰذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ اَنْزَلْنَاهُۜ اَفَاَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ
﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَٓا اِبْرٰهٖيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عَالِمٖينَۚ ﴿٥١﴾
اِذْ قَالَ لِاَبٖيهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثٖيلُ الَّتٖٓي اَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ
﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا لَهَا عَابِدٖينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ
وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ فٖي ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوٓا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ
مِنَ اللَّاعِبٖينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
الَّذٖي فَطَرَهُنَّۘ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدٖينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللّٰهِ
لَاَكٖيدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرٖينَ ﴿٥٧﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

حزب ٢

45— De ki: "Ben sizi ancak vahy ile **(Kur'ân'la)** uyarıyorum". **(Ama ne kadar uyarılsalar)** sağırlar daveti işitmezler.

46— Yemin olsun ki, onlara Rabbinin azabından bir soluk **(az bir şey)** dokunsa muhakkak, "Vay basımıza gelenler! Bizler cidden zalimlermişiz" diyeceklerdir.

47— Biz, kıyamet günü için adalet terazileri koyarız da hiçbir kimse en küçük bir şeyle haksızlığa uğratılmaz. Yapılan amel, hardal tanesi ağırlığında bile olsa, onu getirir **(tartıya koyarız)**. Hesapçı olarak da, biz yeteriz.

48— Yemin olsun ki, biz Mûsa ile Hârun'a bir ışık, takvâ sahipleri için bir nasihat olan Furkan'ı **(hakla bâtılı ayıran Tevrât'ı)** vermiştik.

49— O takvâ sahipleri için ki, yalnızken Rablerinden korkarlar, kıyametten de titrerler.

50— Bu **(Kur'ân)** da, bizim indirdiğimiz mübarek bir zikirdir. Şimdi siz, bunu mu inkâr ediyorsunuz?

51— Yemin olsun, biz bundan önce İbrâhim'e de hidâyetini vermiştik ve onu **(n buna ehil olduğunu)** biliyorduk.

52— O zaman, babasına ve kavmine, "Sizin bu taptığınız heykeller nedir?" demişti.

53— Onlar, "Biz, atalarımızı bunlara ibadet eder bulduk!" dediler.

54— İbrâhim, "Yemin ederim ki, siz de, atalarınız da açık sapkınlık içindesiniz!" dedi.

55— "Sen bize ciddi olarak hakikatı mı getirdin, yoksa şakacılardan mısın?" dediler.

56— İbrâhim, "Doğrusu sizin Rabbiniz, göklerle yerin Rabbidir ki, onları hep O yaratmıştır. Ben de size bunu söylediğime şahitlik edenlerdenim.

57— Allah'a yemin ediyorum! Siz dönüp gittikten sonra putlarınıza mutlaka bir tuzak kuracağım" dedi.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو

'Embiyê'

ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ḱul-'innemê 'unẓiruküm bil-veḥyi ve lê yesmeʻ-
uṣṣummud-dü-ʻâ-'e 'iẓê mê yunẓerûn (45) Ve le-
'im-messet-hum nefḥatum-min ʻAẓêbi Rabbi-
ke le-yeḱûlunne yê-veylenê 'innê künnê ẓâlimîn
(46) Ve neḍa-ʻul-mevêzînel-ḱisṭa li-Yevmil-Ḱi-
yêmeti felê tuẓlemu nefsün-şey-'ê. Ve 'in-kêne
miṡḱâle ḥabbe-tim-min ḣardelin 'eteynê bihê;
ve kefê binê ḥâsi-bîn (47) Ve leḱad 'êteynê Mûsê
ve Hêrûnel-Furḱâne ve Ḍiyê-'env-ve Ẓikral-lil-
Mut-teḱîn (48) 'Elleẓîne yeḣ-şevne Rabbehum-bil
gaybi ve hum-mines-Sê-ʻati muşfiḱûn (49) Ve
hêẓê Ẓikrum-Mubê-rakün 'enzelnêh; 'efe'entum
lehû munkirûn (50) ۞ Ve leḱad 'êteynê 'İbrâhîme
ruşdehû min-ḱablu ve künnê bihî ʻâlimîn
(51) 'İẓ ḱâle li-'ebîhi ve ḱavmihî mê hêẓihit-
temêṡîlul-letî 'entum lehê ʻâki-fûn (52) Ḱâlû
vecednê 'êbê-'enê lehê ʻâbidîn (53) Ḱâle leḱad
küntum 'entum ve 'êbê-'uküm fî ḍalêlim-mubîn
(54) Ḱâlû 'eci'-tenê bil-Ḥaḱḱi 'em 'ente minel-lê-
ʻibîn (55) Ḱâle ber-Rabbuküm Rabbus-semê-vêti
vel-'erḍil-leẓî feṭarahunn; ve 'ene ʻalê ẓêliküm-
mineş-şêhi-dîn (56) Ve ta-LLâhi le-'ekîdenne
'eṣnêmeküm beʻ-de 'en-tuvellû mudbirîn (57)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا اِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا اِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا
سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا
فَأْتُوا بِهِ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوٓا
ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يَٓا اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ
بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ
﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوٓا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظَّالِمُونَ
﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوا عَلٰى رُؤُ۫سِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ
يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ اَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا
وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ اُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ
﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُوٓا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ
﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَاَرَادُوا
بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا اِلَى
الْاَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ
اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَجَعَلْنَاهُمْ

58— Sonra onları paramparça etti. Yalnız bir büyüğünü bıraktı ki, belki ona baş vursunlar diye.

59— **(Bayram yerinden döndükten sonra)**, "Bunu, bizim ilâhlarımıza kim yapmış? Muhakkak o, zalimlerden biridir." dediler.

60— **(Bazıları)**, "Bir delikanlı işittik; onları diline dolamıştı. Adına İbrâhim denilirmiş!" dediler.

61— "Öyleyse, onu herkesin gözleri önüne getirin, belki şahitlik ederler." dediler.

62— **(Nemrûd ve yanındakiler)**, "Bunu bizim ilâhlarımıza sen mi yaptın, ey İbrâhim?" dediler.

63— İbrâhim, "Onu belki şu büyükleri yapmıştır. Eğer konuşursa, bir soruverseniz ya!" dedi.

64— Bunun üzerine kendilerine döndüler de **(içlerinden)**, "Doğrusu siz hakikaten zalimlerin tâ kendilerisiniz!" dediler.

65— Sonra yine **(eski)** kafalarına döndürüldüler. "Yemin olsun ki onların konuşamayacağını sen de bilirsin" dediler.

66— İbrâhim, "O halde Allah'ı bırakıp da size hiçbir fayda vermeyen, zarar da yapamayacak olan şeylere mi tapıyorsunuz?

67— Yuh olsun size ve Allah'dan başka taptıklarınıza! Hâlâ akıllanmayacak mısınız?" dedi.

68— Kâfirler **(birbirlerine)**, "Eğer bir iş yapacaksanız, onu yakın. Böylece ilâhlarınıza yardım edin!" dediler.

69— Biz, "Ey ateş! İbrâhim için serin ve selâmet ol!" dedik

70— Onlar İbrâhim'e tuzak kurmak istediler. Fakat biz, kendilerini daha çok hüsrana düşenler kıldık.

71— Böylece İbrâhim'i ve **(kardeşi oğlu)** Lût'u **(Nemrud'dan)** kurtarıp, içinde âlemlere bereketler verdiğimiz yere **(Şam diyârına)** getirdik.

72— İbrâhim'e İshak'ı, fazla olarak da Yâkub'u ihsan ettik ve her birini sâlih kimseler yaptık.

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ḣ	=	خ
ẓ	=	ذ
z̧	=	ظ
ṭ	=	ط
k̇	=	ق
ʻ	=	ع
'	=	ء

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê , â	=	ا

Harekeler

i, ı	=	ـِ (كسرة)
u, ü	=	ـُ (ضمة)
e, a	=	ـَ (فتحة)
'ev	=	أو

'Embiyê'

ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

Fece-ʻalehum cuẓêẓen 'illê kebîral-lehum le-ʻal-
lehum 'ileyhi yerci-ʻûn (58) K̇âlû men-fe-ʻale hêẓê bi-
'êlihetinê 'innehû le-mineẓ-ẓâlimîn (59) K̇âlû semiʻ-nê
feteny-yeẓküruhum yuk̇âlu lehû 'İbrâhîm (60) K̇âlû
fe'-tû bihî ʻalê 'eʻ-yunin-nêsi le-ʻallehum yeşhedûn
(61) K̇âlû 'e-'ente fe-ʻalte hêẓê bi-'êlihetinê yê 'İbrâhîm
(62) K̇âle bel fe-ʻalehû kebîruhum hêẓê fes-'elûhum
'in-kênû yenṭik̇ûn (63) Ferace-ʻû 'ilê 'enfusihim fek̇âlû
'in-neküm 'entumuẓ-ẓâlimûn (64) Sümme nukisû ʻalê
ru'ûsihim; lek̇ad ʻalimte mê hê-'ulê-'i yenṭik̇ûn (65)
K̇âle 'efe-teʻbudûne min-dûni-LLêhi mê lê yen-fe-
ʻuküm şey-'env-ve lê yeḍur-ruküm (66) 'Uffil-leküm
ve limê teʻbudûne min-dûni-LLêh! 'Efelê teʻk̇ilûn (67)
K̇âlû ḥarrik̇ûhu venṣurû 'êlihete-küm 'in-küntum fê-
ʻilîn (68) K̇ulnê yê-Nêru kûnî berdenv-ve selêmen ʻalê
'İbrâhîm (69) Ve 'erâ-dû bihî keyden-fece-ʻalnêhumul-
'eḣ-serîn (70) Ve neccey-nêhu ve Lûṭan 'ilel-'erḍilletî
bêraknê fîhê lil-ʻâlemîn (71) Ve vehebnê lehû 'İs-ḥâk̇;
ve Yeʻk̇ûbe nêfileh; ve küllen-ceʻalnê Ṣâliḥîn (72)

Enbiyâ Sûresi

وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيتَاءَ الزَّكٰوةِ وَكَانُوا لَنَا
عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ
الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَٓائِثَ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ
﴿٧٤﴾ وَاَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا اِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا
اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ
وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيهِ
غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا
سُلَيْمٰنَ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ
الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ
لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَاْسِكُمْ فَهَلْ اَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾
وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِاَمْرِهِ اِلَى الْاَرْضِ
الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

73— Hepsini de emrimizle yol gösteren imamlar yaptık. Kendilerine hayırlar işlemeyi, namazı dosdoğru kılmayı ve zekâtı vermeyi vahy eyledik. Hepsi de ancak bize ibadet ediyorlardı.

74— Lût'a da bir hüküm ve ilim verdik. Kendisini kötülükler işleyen o beldeden **(Sedûm halkından)** kurtardık. Gerçekten onlar kötü, fâsık bir topluluk idiler.

75— Biz Lût'u rahmetimizin içine aldık, çünkü o sâlihlerden idi.

76— Nûh'u da hatırla ki, daha önce dua etmiş; biz de duasını kabul buyurmuştuk. Kendisini ve yanındakileri o büyük belâdan **(tufandan)** kurtardık.

77— Ve âyetlerimizi yalanlayan kavimden biz öcünü aldık. Hakikaten onlar, kötü bir kavim idiler. Biz de onları toptan boğduk.

78— Dâvud'la Süleyman'ı da hatırla! Hani ekin hakkında hüküm veriyorlardı. Bir kavmin koyunları, **(gece vakti)** ekin tarlasına yayılmıştı. Biz de onların verdiği hükme şahit idik

79— Biz onu **(meselenin hükmünü)** Süleyman'a bildirdik. Bununla beraber herbirine bir hüküm ve ilim verdik. Dâvud'la birlikte tesbih etmek üzere, dağları ve kuşları onun emrine verdik. Bunları yapmış olanlar bizdik.

80— Bir de Dâvud'a, sizi harbin şiddetinden korumak için giyecek zırh sanatını öğrettik. Şimdi şükrediyor musunuz siz?

81— Süleyman'ın emrine de esen rüzgârı verdik ki, bu rüzgâr onun emriyle, içine bereketler verdiğimiz yere **(Filistin'e)** esiyordu. Biz her şeyi biliyorduk.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو

'Embiyê'

ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve ceʻalnêhum 'E-'immeteny-yehdûne bi-'Em-rinê
ve 'evḥaynê 'ileyhim fiʻlel-ḣayrâti ve 'iǩâ-meṣ-Ṣalêti
ve 'îtê-'ez-Zekêh; ve kênû lenê ʻâbidîn (73) Ve Lûṭan
'êteynêhu Ḥukmenv-ve ʻİlmenv-ve necceynêhu
minel-ǩaryetilletî kênet-teʻmelul-ḣabê-'iṡ, 'innehum
kênû ǩavme Sev'in-fêsiǩîn (74) Ve 'ed-ḣalnêhu fî
Raḥmetinê; 'in-nehû mineṣ-Ṣâliḥîn (75) Ve Nûḥan
'iẓ nêdê min-ǩablu festecebnê lehû feneccey-nêhu ve
'ehle-hû minel-kerbil-ʻaẕîm (76) Ve neṣarnêhu minel-
ǩav-milleẓîne keẓẓebû bi-'Êyêtinê; 'innehum kênû
ǩav-me Sev'in-fe'egraǩnêhum 'ecmeʻîn (77) Ve Dê-
vûde ve Süleymêne 'iẓ yeḥ-kümêni fil-ḥarṡi 'iẓ nefeşet
fîhi gane-mulǩavm; ve künnê li-ḥuk-mi-him Şê-hidîn
(78) Fefeh-hemnêhê Sü-leymên; ve küllen 'êteynê
Ḥukmenv-ve ʻİlmê; ve seḣ-ḣarnê me-ʻa Dê-vûdel-
cibêle yusebbiḥne veṭ-ṭayr; ve künnê fê-ʻilîn (79) Ve
ʻallemnêhu ṣan-ʻate lebûsil-leküm lituḥ-ṣıneküm-
mim-be'-siküm; fehel 'entum şêkirûn (80) Ve li-
Süleymêner-rîḥa ʻâṣıfeten-tecrî bi-'emrihî 'ilel-'erḍilletî
bêraknê fî-hê; ve künnê bi-külli şey-'in ʻâlimîn (81)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
دُونَ ذٰلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ
اَنّ۪ي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِم۪ينَ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
فَكَشَفْنَا مَا بِه۪ مِنْ ضُرٍّ وَاٰتَيْنَاهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ
مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعَابِد۪ينَ
﴿٨٤﴾ وَاِسْمٰع۪يلَ وَاِدْر۪يسَ وَذَا الْكِفْلِۜ كُلٌّ مِنَ
الصَّابِر۪ينَ ﴿٨٥﴾ وَاَدْخَلْنَاهُمْ ف۪ي رَحْمَتِنَاۜ اِنَّهُمْ مِنَ
الصَّالِح۪ينَ ﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنْتَ سُبْحَانَكَۗ اِنّ۪ي كُنْتُ مِنَ الظَّالِم۪ينَ
﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُۙ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّۜ وَكَذٰلِكَ
نُنْجِي الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّٓا اِذْ نَادٰى رَبَّهُ
رَبِّ لَا تَذَرْن۪ي فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِث۪ينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًاۜ وَكَانُوا لَنَا خَاشِع۪ينَ ﴿٩٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

وَالَّت۪ي

82— Şeytanlardan onun için dalgıçlık edenleri ve daha başka işte çalışanları da emrine verdik ve hep onları onun emrinde tutuyorduk

83— Eyyûb'u da hatırla! Hani Rabbine dua ederek, "Benim başıma **(bu)** dert geldi, sen merhametlilerin merhametisisin!" demişti

84— Biz de duasını kabul buyurarak, başındaki o zararı hemen gidermiştik. Ve tarafımızdan bir rahmet, ibadet edenlere de bir hatıra olmak üzere, ona, hem ailesini, hem de onlarla beraber daha bir katını verdik.

85— İsmâil'i, İdris'i ve Zülkifl'i de hatırla! Bunların her biri sabredenlerdendi.

86— Onları da rahmetimizin içine aldık, çünkü sâlihlerden idiler.

87— Zünnûn'u **(balık sahibi Yûnus'u)** da hatırla! Hani **(yola gelmeyen kavmine)** öfkelenerek gitmişti de, kendisini hiç sıkıştırmayacağımızı sanmıştı. Derken **(balığın karnında)** karanlıklar içinde, "Senden başka hiçbir İlâh yoktur. Seni noksanlıklardan tenzih ederim. Ben, gerçekten haksızlık edenlerden oldum!" diye dua etmişti.

88— Biz de duasını kabul ile kendisini o sıkıntıdan kurtardık. Böylece mü'minleri de kurtarırız.

89— Zekeriyyâ'yı da hatırla! Hani Rabbine, "Ey Rabbim, beni yalnız bırakma! Sen vârislerin en hayırlısısın!" diye dua etmişti.

90— Bunun üzerine biz de duasını kabul ettik ve kendisine Yahyâ'yı verdik. Zevcesini de **(doğum yapmaya)** elverişli kıldık. Gerçekten bütün bu peygamberler, hayırlara koşar, rahmetimizi umarak ve azabımızdan korkarak bize dua ederlerdi. Bize karşı itaatkâr idiler.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو

'Embiyê'

ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mineş-şeyêṭîni meny-yegûṣûne lehû ve yeʻmelûne
ʻamelen-dûne ẕêlik; ve künnê lehum Ḥâfiẓîn (82)
Ve 'Eyyûbe 'iẕ nêdê Rabbehû 'en-nî messeniyeḍḍurru
ve 'Ente 'Erḥamur-râḥimîn (83) Festecebnê lehû
fekeşefnê mê bihî min-ḍurrinv-ve 'êteynêhu 'ehlehû
ve miṡlehum-me-ʻahum Raḥmetem-min ʻİndinê ve
ẕikrâ lil-ʻâbi-dîn (84) Ve 'İsmê-ʻîle ve 'İdrîse ve Ẕel-
kifl; küllum-mineṣ-Ṣâbirîn (85) Ve 'ed-ḣalnêhum fî
Raḥmetinê; 'innehum-mineṣ-Ṣâliḥîn (86) Ve Ẕen-
Nûni 'iẕ-ẕehebe mugâḍiben-feẓanne 'ellennek-dira
ʻaleyhi fenêdê fiẓ-ẓulumêti 'el-Lê-'ilêhe 'illê 'Ente
Sübḥâneke 'in-nî küntu mineẓ-ẓâlimîn (87) Festecebnê
lehû ve necceynêhu minel-gamm; ve keẕêlike nuncil-
Mu'minîn (88) Ve Zekeriyyê 'iẕ nêdê Rabbehû Rabbi lê
teẕernî ferdenv-ve 'Ente Ḣayrul-vêriṡîn (89) Festecebnê
lehû ve veheb-nê lehû Yeḥyê ve 'eṣleḥnê lehû zevceh.
'İnne-hum kênû yusêri-ʻûne fil-ḣayrâti ve yed-
ʻûnenê ra-gabenv-ve rahebê; ve kênû lenê ḣâşi-ʻîn (90)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Enbiyâ Sûresi

وَالَّت۪ٓي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا ف۪يهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا
وَابْنَهَٓا اٰيَةً لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٩١﴾ اِنَّ هٰذِه۪ٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً
وَاحِدَةًۘ وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُٓوا اَمْرَهُمْ
بَيْنَهُمْۜ كُلٌّ اِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ
الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِه۪ۚ وَاِنَّا لَهُ
كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلٰى قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَٓا
اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ يَاْجُوجُ
وَمَاْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ
الَّذ۪ينَ كَفَرُواۜ يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا ف۪ي غَفْلَةٍ مِنْ
هٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَۜ اَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ
كَانَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اٰلِهَةً مَا وَرَدُوهَاۜ وَكُلٌّ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾
لَهُمْ ف۪يهَا زَف۪يرٌ وَهُمْ ف۪يهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰٓىۙ اُو۬لٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَۙ ﴿١٠١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

91— O kadını **(Meryem'i)** de hatırla ki, ırzını gerektiği gibi korumuş, biz de ona ruhumuzdan üflemiş, hem kendisini, hem oğlunu âlemlere ibret yapmıştık.

92— İşte bu sizin dininiz, tek bir dindir. Ben de Rabbinizim. O halde yalnız bana ibadet edin!

93— Onlar **(Yahûdilerle Hıristiyanlar din)** işlerinde aralarında ayrılığa düştüler fakat hepsi bize döneceklerdir.

94— Şimdi, her kim mü'min olarak yararlı amellerden birini yaparsa, onun çalışmasına nankörlük yoktur **(sevapsız bırakılmayacaktır).** Muhakkak biz, onun amelini yazarız.

95— Helâk ettiğimiz bir belde halkının dünyaya dönmeleri haramdır **(mümkün değildir).**

96— Nihayet Ye'cüc ve Me'cüc'ün seddi açılınca, her tepeden saldırırlar.

97— Hak olan va'd **(kıyamet)** yaklaşmıştır. Bir de bakarsın ki, küfredenlerin gözleri birden dönüp kalmıştır. "Vay başımıza gelenlere! Biz bundan gafil idik. Hayır! Biz kendimize zulmettik!" derler.

98— Muhakkak siz **(ey Mekkeliler)** ve Allah'ı bırakıp tapdıklarınız **(putlar)** hep cehennem odunusunuz. Siz oraya gireceksiniz!

99— Eğer bunlar ilâh olsalardı, cehenneme girmezlerdi. Halbuki **(tapanlarla tapılanların)** hepsi, orada ebedî kalacaklardır.

100— Orada onlar için yanık yanık inlemek vardır. Ama orada **(cehennemin şiddetle kaynamasından)** hiçbir şey işitmezler.

101— Kendilerine tarafımızdan en güzel **(saadet)** takdir edilmiş olanlar var ya! İşte onlar, cehennemden uzak tutulacaklardır.

ḍ = ض	
ṡ = ث	
ṣ = ص	
ḥ = ح	
ħ = خ	
ẕ = ذ	
ẓ = ظ	
ṭ = ط	
ǩ = ق	
' = ع	
' = ء	

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو

'Embiyê'

ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Velletî 'eḥ-ṣanet fercehê fenefeħnê fîhê mir-Rûḥinê
ve ce-'alnêhê vebnehê 'Êyetel-lil-'âle-mîn (91) 'İnne
hêẕihî 'ümmetuküm 'Ümmetenv-Vêḥidetenv-ve 'Ene
Rabbuküm fe'-budûn (92) Ve teǩaṭṭa-'û 'emrahum-
beynehum; küllun 'iley-nê râci-'ûn (93) Femeny-
ye'-mel mineṣ-Ṣâliḥâti ve huve Mu'-mi-nun felê
küfrâne li-se'-yih; ve 'İnnê lehû kêtibûn (94) Ve
ḥarâmun 'alê ǩaryetin 'ehleknêhê 'ennehum lê yerci-
'ûn (95) Ḥattê 'iẕê futiḥat Ye'cûcu ve Me'-cûcu ve
hum-minkülli ḥadebiny-yensi-lûn (96) Veǩterabel-
Ve'-dül-Ḥaǩǩu fe-'iẕê hiye şêħiṣatun 'ebṣârul-leẕîne
keferû; yê-veylenê ǩad-künnê fî gafletim-min hêẕê
bel-künnê ẓâlimîn (97) 'İnneküm ve mê te'-budûne
min-dûni-LLêhi ḥaṣabu Cehennem! 'Entum lehê
vêridûn (98) Lev kêne hê-'ulê'i 'êlihetem-mê veradûhê!
Ve küllun-fîhê ħâlidûn (99) Lehum fîhê zefîrunv-
ve hum fîhê lê yesme-'ûn (100) 'İnnelleẕîne sebeǩat
lehum-minnel-Ḥusnê 'ulê'ike 'anhê mub-'adûn (101)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Enbiyâ Sûresi

لَا يَسْمَعُونَ حَسٖيسَهَا وَهُمْ فٖي مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ
خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰيهُمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذٖي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ
نَطْوِي السَّمَٓاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَاْنَٓا اَوَّلَ خَلْقٍ
نُعٖيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا اِنَّا كُنَّا فَاعِلٖينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا
فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ
الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ فٖي هٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدٖينَ ﴿١٠٦﴾
وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمٖينَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ اِنَّمَا يُوحٰٓى اِلَيَّ
اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ
اٰذَنْتُكُمْ عَلٰى سَوَٓاءٍ وَاِنْ اَدْرٖٓي اَقَرٖيبٌ اَمْ بَعٖيدٌ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾
اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَاِنْ اَدْرٖي
لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰى حٖينٍ ﴿١١١﴾ قَالَ رَبِّ احْكُمْ
بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

سُورَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ

102— Onlar, cehennemin uğultusunu bile işitmeyecekler; canlarının istediği nimetler içinde ebedî kalacaklardır.

103— En büyük korku **(kulun cehenneme atılma emri)**, bunları üzmeyecek ve kendilerini melekler karşılayarak; "İşte bu, size **(dünyada)** va'd olunduğunuz mutlu gününüzdür", diyeceklerdir.

104— Düşün o günü ki biz, gökyüzünü, kitapların sahifelerini dürer gibi düreceğiz. İlk başladığımız gibi, yaratmayı tekrarlayacağız. Bunu, üzerimize aldığımız bir va'd olarak yapacağız. Şüphesiz biz **(va'dimizi)** yapanlarız.

105— Yemin olsun! Biz Tevrât'tan sonraki Zebûr'da **(İlâhi kitaplarda)**, "Yeryüzü, benim sâlih kullarım vâris olacaktır", diye yazdık.

106— Muhakkak bu **(Kur'ân)** da, Allah'a kulluk eden bir topluluk için **(amacına)** ulaşma **(mesajı)** vardır.

107— Ve biz seni ancak alemlere rahmet olarak göndermişizdir.

108— De ki: "Bana, ancak sizin ilâhınızın, bir tek İlâh olduğu vahy ediliyor. Müslüman oluyor musunuz siz?".

109— Bunun üzerine yine aldırmazlarsa, o halde de ki:"Ben, size düpedüz ilân ettim! Ama bu size vadedilen **(azap)** yakın mı, yoksa uzak mı bilemem!".

110— Şüphesiz Allah, söylenen sözün açığa vurulanını da bilir, gizli tuttuklarınızı da bilir.

111— Bilmiyorum! Belki bu **(mühlet)** sizin için bir imtihan, bir zamana kadar bir faydalanmadır.

112— **(Peygamber)**, "Ey Rabbim! **(Benimle düşmanlarım arasında)** adaletle hüküm ver. Bizim Rabbimiz O Rahmân'dır ki, sizin nitelendirmelerinize karşı yardımına sığınılan ancak O'dur." dedi.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو

'Embiyê'
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Lê yesme-ʿûne ḥasîsehê; ve hum fî meştehet
'enfusühum ḣâlidûn (102) Lê yeḥzunuhumul-Fe-
zeʿul-'Ekberu ve teteleḳḳâhumul-melê-'ikeh; hêẓê
Yevmukümul-leẓî küntum tûʿadûn (103) Yevme neṭvis-
semê-'e keṭayyis-sicilli lil-kütub; ke-mê bede'-nê
'evvele ḣal-ḳinnu-ʿîdüh; veʿ-den ʿaley-nê; 'İnnê künnê
fê-ʿilîn (104) Ve leḳad ketebnê fiz-Zebûri mim-beʿ-
diẓ-Ẓikri 'en-nel-'erḍa yeriṡühê ʿibêdiyeṣ-Ṣâliḥûn
(105) 'İnne fî hêẓê le-Belêgal-li-ḳavmin ʿÂbidîn (106)
Ve mê 'erselnêke 'illê Raḥmetel-lil-ʿâlemîn (107) Ḳul
'innemê yûḥâ 'ileyye 'ennemê 'İlêhuküm 'İlêhunv-
Vêḥid; fehel 'entum-Müslimûn (108) Fe-'in-tevellev
feḳul 'êẓentuküm ʿalê sevê'; ve 'in 'edrî 'eḳarîbun
'em-be-ʿîdüm-mê tû-ʿadûn (109) 'İnnehû yeʿ-lemul-
cehra minel-ḳavli ve yeʿ-lemu mê tektumûn (110)
Ve 'in 'edrî le-ʿallehû fitnetul-leküm ve metê-ʿun
'ilê ḥîn (111) Ḳâle Rabbiḥ-küm-bil-Ḥaḳḳ! Ve Rab-
buner-Raḥmênul-Müste-ʿânu ʿalê mê teṣıfûn (112)

78 ÊYEH — ḤACC — № 22

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظ۪يمٌ
﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّٓا اَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى
وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَد۪يدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ
مَر۪يدٍۙ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْد۪يهِ
اِلٰى عَذَابِ السَّع۪يرِ ﴿٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ ف۪ي رَيْبٍ مِنَ
الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْۜ وَنُقِرُّ فِي
الْاَرْحَامِ مَا نَشَٓاءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا
ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ مَنْ
يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔاۜ
وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَٓاءَ
اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَه۪يجٍ ﴿٥﴾

حزب ٣

(Sûre: 22)

HAC SÛRESİ

78 âyettir. 6 âyet müstesna. Diğerleri Mekke devrinde inmiştir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Ey insanlar! Rabbinizden korkun. Çünkü kıyamet sarsıntısı çok büyük bir şeydir.

2— Onu göreceğiniz gün, her emzikli **(kadın)** emzirdiğinden vaz geçecek ve her yüklü **(kadın)** çocuğunu düşürecek. İnsanları hep sarhoş **(gibi)** göreceksin, halbuki sarhoş değillerdir. fakat Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

3— İnsanlardan öyleleri vardır ki, Allah hakkında bir bilgisi olmadığı halde, mücadele eder de, her inatçı şeytanın ardına düşer.

4— **(O şeytan ki),** aleyhinde "Kim bunu dost edinirse, muhakkak bu, o kimseyi saptırır ve doğru cehennem azabına götürür", diye yazılmıştır.

5— Ey insanlar! Eğer öldükten sonra dirilmekten şüphede iseniz, düşünün ki biz, sizi topraktan, sonra bir meniden, sonra bir pıhtı kandan, sonra şekli belli belirsiz bir çiğnem etten yarattık. Size kudretimizin apaçık anlatalım diye. Dilediğimiz müddet rahimlerde bulunduruyoruz da, sonra sizi bir bebek olarak çıkarıyoruz. Sonra da olgunluk çağına ermeniz için **(ömür veriyoruz).** Bununla beraber, içinizden bazılarınız öldürülüyor, bazılarınız da ömrün en kötü çağına ulaştırılıyor ki, biraz ilimden sonra hiçbir şey bilmez olsun. Yeri kuru ve ölü bir halde görürsün. Ama, biz onun üzerine suyu indirdiğimiz vakit, harekete geçer; kabarır da her güzel çiftten bitkiler bitirir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ

Ḥacc

'ey = أي
yê = يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yê-'eyyuhen-nêsüt-tek̇û Rabbeküm! 'İnne zelzele-tes-
Sê-ʻati şey-'un ʻaẕîm (1) Yevme teravnehê teẕhelu
küllu murḍi-ʻatin ʻammê 'erḍa-ʻat ve teḍa-ʻu küllu
ẕêti ḥamlin ḥamlehê ve teran-nêse sükêrâ ve mê
hum-bi-sükêrâ ve lêkinne ʻaẕêbe-LLâhi şedîd (2)
Ve minen-nêsi meny-yucêdilu fi-LLêhi bi-gayri ʻil-
minv-ve yettebi-ʻu külle şey-ṭânim-merîd (3) Kütibe
ʻaleyhi 'ennehû men-tevellêhu fe-'en-nehû yuḍilluhû
ve yehdîhi 'ilê ʻAẕêbis-Se-ʻîr (4) Yê-'eyyuhen-nêsü 'in
küntum fî raybim-minel-Beʻ-ṡi fe-'innê ħalek̇nêküm-
min-turâbin-ṡümme min-nuṭfetin-ṡümme min
ʻalek̇atin-ṡümme mim-muḍgatim-muħallek̇atinv-
ve gayri muħallek̇atilli-nubeyyine leküm. Ve
nuk̇irru fil-'erḥâmi mê neşê-'u 'ilê 'ecelimmu-
semmen-ṡümme nuħricuküm ṭiflen-ṡümme li-
teblugû 'eşuddeküm; ve minkümmeny-yuteveffê ve
minkümmeny-yuraddü 'ilê 'erẕelil-ʻumuri li-key-lê
yeʻ-leme mimbeʻ-di ʻilmin-şey-'ê. Ve teral-'erḍa
hêmideten-fe-'iẕê 'enzelnê ʻaleyhel-mê-'ehtezzet
ve rabet ve 'embe-tet min-külli zevcim-behîc (5)

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهُ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَد۪يرٌۙ ﴿٦﴾ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ ف۪يهَاۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي
الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُن۪يرٍۙ ﴿٨﴾ ثَانِيَ عِطْفِه۪ لِيُضِلَّ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِۜ لَهُ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَنُذ۪يقُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَر۪يقِ ﴿٩﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
يَدَاكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍۚ فَاِنْ اَصَابَهُ خَيْرٌۨ اطْمَاَنَّ بِه۪ۚ وَاِنْ
اَصَابَتْهُ فِتْنَةٌۨ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِه۪ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَۜ ذٰلِكَ
هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُب۪ينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا
لَا يَنْفَعُهُۜ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَع۪يدُۚ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُٓ اَقْرَبُ
مِنْ نَفْعِه۪ۜ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَش۪يرُ ﴿١٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُۜ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُر۪يدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ
لَنْ يَنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَٓاءِ
ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغ۪يظُ ﴿١٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَكَذٰلِكَ

6, 7— İşte bunlar **(isbat ediyor ki),** Allah hiç şüphesiz haktır. Ölüleri O diriltir; O her şeye gücü yetendir. Kıyamet gelecektir, onda hiç şüphe yoktur. Allah kabirlerdeki insanları muhakkak diriltecektir.

8— İnsanlardan öylesi de vardır ki, hiçbir bilgiye, hiçbir rehbere ve hiçbir aydınlatıcı kitaba dayanmaksızın Allah hakkında mücadele eder

9— Allah'ın yolundan şaşırtmak için **(kibrinden)** yanını eğip büker, çevirir. Ona dünyada bir rezillik vardır **(Bedir harbinde öldürülmüştürler).** Kıyamet günü ise, ona yangın azabını tattıracağız.

10— **(Kendisine),** "Bunlar senin kazandığın günahlardan dolayıdır. Allah, kullarına zülmünden değildir" denilecek.

11— İnsanlardan bazısı da Allah'a yanlız bir yönden ibadet eder **(şüphe içindedir).** Eğer başına bir hayır gelirse ona gönlü yatışır. Ama bir belâ gelirse, yüzü üstü dönüverir **(kâfir olur).** Dünyası da, âhireti de hüsrân olmuştur. İşte apaçık ziyan budur.

12— Allah'ı bırakır da kendisine zararı, faydası olmayan şeylere ibadet eder. İşte, doğru yoldan uzak sapıklık budur.

13— Zararı faydasından daha yakın olana tapar. Ne fena yardımcı, ne kötü arkadaş!..

14— Şüphe yok ki Allah iman edip yararlı işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Şüphe yok ki Allah, dilediğini yapar.

15— Her kim dünyada ve âhirette ona **(peygambere)** Allah'ın aslâ yardım etmeyeceğini zannediyorsa, hemen göğe doğru **(evinin tavanına)** bir ip uzatsın! Sonra **(kendini boğarak)** nefesini kessin de baksın. Bu yaptığı öfkesini giderecek mi? **(Yani öfkesinden çatlasa, yine Allah peygamberine dünyada ve âhirette zafer verecektir).**

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̈	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ

Hacc

'ey	= أي
yê	= يا

Ẓêlike bi-'enne-LLâhe Huvel-Ḥaḳḳu ve 'ennehû
yuḥyil-mevtê ve 'ennehû ʻalê külli şey-'in-Ḳa-
dîr (6) Ve 'ennes-Sê-ʻate 'êtiye-tul-lê raybe fîhê
ve 'enne-LLâhe yeb-ʻaṡü men-filḳubûr (7) Ve
minennêsi meny-yucêdilu fi-LLêhi bi-gayri ʻil-
minv-ve lê Hudenv-ve lê Kitêbim-Munîr (8) Ṡêniye
ʻiṭfihî li-yuḍille ʻan Sebîli-LLêh; lehû fiddün-yê
ħizyunv-ve nuẓîḳuhû Yevmel-Ḳiyêmeti ʻAẓêbel-
Ḥarîḳ (9) Ẓêlike bimê ḳaddemet yedêke ve 'enne-
LLêhe leyse bi-ẓ̈allêmil-lil-ʻabîd (10) Ve minennêsi
meny-yeʻbudu-LLâhe ʻalê ḥarf; fe-'in 'eṣâbehû
ħayru-niṭme-'enne bih; ve 'in 'eṣâbet-hu fitnetu-
ninḳalebe ʻalê vechih; ħasirad-dün-yê vel-'Êħirah;
ẓêlike huvel-ħusrâ-nul-mubîn (11) Yed-ʻû min-dûni-
LLêhi mê lê yeḍurruhû ve mê lê yenfe-ʻuh; ẓêlike
huveḍḍalêlul-be-ʻîd (12) Yed-ʻû lemen-ḍarruhû
'eḳrabu min-nef-ʻih; lebi'-sel-mevlê ve lebi'-sel-ʻaşîr
(13) 'İnne-LLâhe yudħilul-leẓîne 'êmenû ve ʻamiluṣ-
Ṣâliḥâti Cennêtin-tecrî min-teḥ-tihel-'enhêr; 'inne-
LLêhe yef-ʻalu mê yurîd (14) Men kêne yeẓunnu
'elleny-yenṣurahu-LLâhu fiddünyê vel-'Êħirati
fel-yemdüd bisebebin 'iles-semê-'i ṡümme lyeḳṭaʻ
fel-yenẓur hel yuẓhibenne keydühû mê ye-gîẓ (15)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Hac Sûresi

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَهْدٖي مَنْ يُرٖيدُ ﴿١٦﴾
اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَالَّذٖينَ هَادُوا وَالصَّابِـٔينَ وَالنَّصَارٰى
وَالْمَجُوسَ وَالَّذٖينَ اَشْرَكُواۗ اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهٖيدٌ ﴿١٧﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي
السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثٖيرٌ مِنَ النَّاسِۜ
وَكَثٖيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُۜ وَمَنْ يُهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍۜ
اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا
فٖي رَبِّهِمْۘ فَالَّذٖينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍۜ يُصَبُّ
مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمٖيمُۚ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهٖ مَا فٖي بُطُونِهِمْ
وَالْجُلُودُۜ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدٖيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا اَرَادُوا اَنْ
يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعٖيدُوا فٖيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرٖيقِ ﴿٢٢﴾
اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فٖيهَا مِنْ اَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًاۜ وَلِبَاسُهُمْ فٖيهَا حَرٖيرٌ ﴿٢٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

16— İşte biz o Kur'ân'ı böyle apaçık âyetler halinde indirdik. Ve şüphesiz ki Allah, dilediğine hidâyet verir.

17— O iman edenler, o Yahûdi olanlar, o yıldızlara tapanlar, o Hıristiyanlar, o ateşe tapanlar ve o Allah'a ortak koşanlar var ya! Muhakkak Allah, kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir. Çünkü Allah her şeye şâhittir.

18— Görmedin mi, göklerde ve yerde olan herkes, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan bir çoğu hep Allah'a secde ediyor . Bir çoğunun da üzerine azap hak olmuş! Allah kimi aşağılık bırakırsa, artık ona ikram edecek yoktur. Şüphesiz Allah dilediğini yapar.

19— Şu iki sınıf **(mü'minlerle kâfirler),** Rableri hakkında birbirleriyle çekişmeye kalkışan iki hasımdır. Küfredenler için ateşten elbiseler biçilmiştir, başlarının üstünden kaynar su dökülür.

20— Bununla karınlarındaki ve derileri eritilir.

21— Bir de bunlara demirden kamçılar vardır.

22— Her ne zaman oradan **(ateşten),** onun bir ızdırabından **(dolayı),** çıkmak isteseler tekrar içine döndürülürler ve kendilerine, "Tadın bakalım yangın azabını!" **(denilir).**

23— Şüphesiz ki Allah, iman edip yararlı işler yapanları, altlarından ırmaklar akar cennetlere koyacaktır. Orada altın bilezikler ve incilerle süsleneceklerdir. Orada elbiseleri de ipek olacaktır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ

Ḥacc

'ey	= أي
yê	= يا

Ve keẓêlike 'enzelnêhu 'Êyêtim-Beyyinêtinv-ve
'enne-LLâhe yehdî meny-yu-rîd (16) 'İnnelleẓîne
'êmenû velleẓîne hêdû veş-Şâbi'îne ven-Neşârâ
vel-Mecûse velleẓîne 'eşrakû 'inne-LLâhe yefşılu
beynehum Yevmel-Ǩiyêmeh; 'inne-LLâhe 'alê külli
şey-'in-Şehîd (17) 'Elem tera 'enne-LLâhe yescudü
lehû men-fis-semêvêti ve men-fil-'erḍi veş-şemsü
vel-ǩameru ven-nucûmu vel-cibêlu veş-şeceru ved-
devêbbu ve keṡîrum-minennês? Ve keṡîrun ḥaǩǩa
'a-leyhil-'Aẓêb. Ve meny-yuhini-LLêhu femê le-
hû mimmukrim; 'inne-LLâhe yef-'alu mê yeşê'
(18) Hêẓêni ħaşmêniħteşamû fî Rabbihim;
felle-ẓîne keferû ǩuṭṭi-'at lehum ṡiyêbum-min-
Nêr; yuşabbu min-fevǩi ru-'ûsihimul-ḥamîm (19)
Yuş-heru bihî mê fî buṭûnihim vel-culûd (20) Ve
lehum-meǩâmi-'u min ḥadîd (21) Küllemê 'erâdû
'eny-yeħrucû minhê min gammin 'u-'îdû fîhê ve
ẓûǩû 'aẓêbel-Ḥarîk (22) 'İnne-LLâhe yudħilulleẓîne
'êmenû ve 'ami-luş-Şâliḥâti Cennêtin tecrî min-
teḥ-tihel-'enhêru yuḥallevne fîhê min 'esêvira min-
ẓehebinv-ve lu'-lu-'ê; ve libêsühum fîhê ḥarîr (23)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ

وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ

أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ

بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ

السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا

وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ

مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا

مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوا

تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ

الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ

لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ

فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

حُنَفَاءَ

24— Onlar, sözün en güzeline **(Lâilâhe illâllah demeye)** hidâyet edilmişlerdir. Evet onlar Allah'ın doğru yoluna hidâyet edilmişlerdir.

25— Küfredenlere, Allah'ın yolundan ve Mescid-i Haram'dan —ki biz onu yerli, yolcu-eşit olmak üzere bütün insanlar için ibadethane yapmışızdır— menedenlere gelince: Her kim orada haktan saparak bir zulüm yapmak isterse, biz ona acıklı azaptan taddırırız.

26— Hatırla ki, biz İbrâhim'e Kâbe'nin yerini beyan etmiş ve ona şöyle vahy buyurmuştuk: "Bana hiçbir şeyi ortak koşma! Beytimi; tavaf edenler için, orada oturanlar, rükû ve secde edenler için güzelce temizle!

27— İnsanlara haccı ilân et. Gerek yaya olarak, gerekse her uzak yoldan incelmiş binekler üzerinde sana gelsinler

28— Gelsinler de kendilerine ait faydalara şahid olsunlar ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği dört ayaklı hayvanlardan kurbanlıklar üzerine belirli günlerde Allah'ın adını ansınlar. Siz de bu kurbanlıklardan hem yeyin, hem de yoksulu, fakiri doyurun.

29— Sonra kirlerini atsınlar ve adaklarını yapsınlar da, o Beyt-i Atîk'i **(Kâbe'yi)** tavaf etsinler!"

30— **(Emir)** budur. Her kim de Allah'ın yasaklarına saygı gösterirse, bu Rabbi katında kendisi için daha hayırlıdır. Size **(Mâide sûresinde)** okunanlar müstesna olmak üzere, bütün hayvanlar helâl kılındı. O halde çirkef putlardan kaçının. Yalan sözden kaçının!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ

Hacc

'ey	= أي
yê	= يا

Ve hudû 'ileṭ-Ṭayyibi minel-Ḳavli ve hudû 'ilê Ṣırâṭil-
Ḥamîd (24) 'İnnellêẓîne keferû ve yeṣuddûne ʿan-
Sebîli-LLêhi vel-Mescidil-Ḥarâmilleẓî ceʿalnêhu
linnêsi sevê-'enil-ʿâkifu fîhi vel-bêd. Ve meny-yurid
fîhi bi-'ilḥâdim-biz̤ulmin-nuẓiḳhu min ʿAẓê-bin
'elîm (25) Ve 'iẓ bevve'-nê li-'İbrâhîme Mekênel-
Beyti 'el-lê tuşrik bî şey-'env-ve ṭah-hir Beytiye
liṭ-Ṭâ-'ifîne vel-Ḳâ'imîne ver-Rukke-ʿis-Sücûd (26)
Ve 'eẓẓin-finnêsi bil-Ḥacci ye'-tûke ricêlenv-ve ʿalê
külli ḍâmiriny-ye'tîne min-külli feccin ʿamîḳ (27)
Li-yeş-hedû menêfi-ʿa lehum ve yeẓkürus-me-LLâhi
fî 'Eyyêmim-Meʿ-lûmêtin ʿalê mê razeḳahum-
mim-behîmetil-'en-ʿâm; fekülû minhê ve 'eṭ-ʿimul-
bê-'isel-feḳîr (28) Ṡümmel-yeḳḍû tefeṡehum vel-
yûfû nuẓûrahum vel-yeṭ-ṭavvefû bil-Beytil-ʿAtîḳ
(29) Ẓêlik; ve meny-yu-ʿaẓẓim Ḥurumêti-LLêhi
fehuve ħayrul-lehû ʿinde Rabbih. Ve 'uḥillet le-
kümul-'en-ʿâmu 'illê mê yutlê ʿaleyküm fectenibur-
ricse minel-'evṡêni vectenibû ḳavlez-zûr (30)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

حُنَفَاۤءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِك۪ينَ بِه۪ۜ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا
خَرَّ مِنَ السَّمَاۤءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْو۪ي بِهِ الرّ۪يحُ ف۪ي
مَكَانٍ سَح۪يقٍ ﴿٣١﴾ ذٰلِكَۗ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَاۤئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ ف۪يهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَٓا
اِلَى الْبَيْتِ الْعَت۪يقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكاً لِيَذْكُرُوا
اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَه۪يمَةِ الْاَنْعَامِۜ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ
فَلَهُٓ اَسْلِمُواۜ وَبَشِّرِ الْمُخْبِت۪ينَۙ ﴿٣٤﴾ اَلَّذ۪ينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِر۪ينَ عَلٰى مَٓا اَصَابَهُمْ وَالْمُق۪يمِي الصَّلٰوةِۙ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَاۤئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ
ف۪يهَا خَيْرٌۗ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَاۤفَّۚ فَاِذَا وَجَبَتْ
جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّۜ كَذٰلِكَ
سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللّٰهَ لُحُومُهَا
وَلَا دِمَٓاؤُ۬هَا وَلٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْۜ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ
لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْۜ وَبَشِّرِ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدَافِعُ
عَنِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُواۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

حزب ٤

31— Allah için doğru **(Müslüman)** lar; O'na şirk koşmayanlar **(olun)!** Her kim Allah'a şirk koşarsa, sanki o gökten düşmüş de kendisini kuşlar kapıyor, yahut rüzgâr uzak bir yere sürüklüyor gibidir.

32— Bu böyledir! Her kim de Allah'ın şeâirine **(kurbanlıklarına)** tâzimde bulunursa, bilsin ki bu, kalblerin takvâsındandır.

33— Sizin için onlarda belirli bir vakte kadar **(kurban vaktine kadar yün ve sütlerinden),** birtakım faydalar vardır. Sonra da varacakları yer, Beyt-i Atîk'de **(Harem-i Şerif'te)** nihayet bulur.

34— Her ümmet için, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanların üzerine besmele çeksinler diye, bir kurban yeri yapmışızdır. şimdi sizin ilâhınız tek bir İlâhdır. O halde yalnız O'na teslim olan Müslümanlardan olun! **(Ey Habibim!)** O mütevazi olanları müjdele!

35— Onlar ki, Allah anıldığı vakit kalbleri titrer. Başlarına gelen musibetlere karşı sabırlıdırlar. Namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan bir kısmını **(hayıra)** sarfederler.

36— Biz, o kurbanlık **(deve ve sığır)** ları sizin için Allah'ın alâmetlerinden yaptık. Sizin icin onlarda hayır vardır. O halde onları **(develeri ayaklarından biri bağlı olarak)** ayakta boğazlarken üzerlerine besmele çekin. Yanları üstü yere yıkıldıkları vakit, onlardan yeyin. Kanaatkâra ve isteyene yedirin. İşte böyle, onları sizin emrinize verdik. Umulur ki şükredersiniz.

37— Elbette kurbanlıkların ne etleri, ne de kanları Allah'a erecek değildir. Ancak Allah'a, sizin takvânız erecektir. İşte O, kurbanlıkları böyle sizin emrinize verdi ki, size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı, tekbir ile yüceltesiniz. Güzel iş yapanları müjdele.

38— Muhakkak ki Allah, iman edenleri savunacaktır. Çünkü Allah hiçbir hâini, nankörü sevmez.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ȟ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ

Hacc
'ey = أي
yê = يا

Ḥunefê-'e li-LLêhi gayra muşrikîne bih; ve meny-
yuşrik bi-LLêhi feke-'enne-mê ȟarra mines-semê-'i
feteȟṭafuhuṭ-ṭayru 'ev teh-vî bihir-rîḥu fî mekênin-
seḥîk̇ (31) Ẓêlik; ve meny-yu-ʻaẓẓim Şe-ʻâ-'ira-
LLêhi fe-'innehê min-tek̇vel-k̇ulûb (32) Leküm
fîhê menêfi-ʻu 'ilê 'ecelim-müsemmen-ṡümme
meḥilluhê 'ilel-Beytil-ʻAtîk̇ (33) Ve li-kül-li 'ümmetin-
ceʻalnê mensekel-liyeẓkürusme-LLâhi ʻalê mê
razek̇ahum-mim-behîmetil'en-ʻâm. Fe-'İlêhuküm
'İlêhunv-Vêḥidün-felehû 'eslimû; ve beş-şiril-
Muȟbitîn (34) 'Elleẓîne 'iẓê ẓükira-LLâhu vecilet
k̇ulûbuhum veṣ-Ṣâbirîne ʻalê mê 'eṣâbehum vel-
muk̇îmiṣ-Ṣalêti ve mimmê razek̇nêhum yunfik̇ûn
(35) Vel-budne ce-ʻalnêhê leküm-min-Şe-ʻâ-'iri-
LLêhi leküm fîhê ȟayr; feẓkürusme-LLâhi ʻaleyhê
ṣavêff; fe'iẓê vecebet cunûbuhê fekülû minhê ve'eṭ-
ʻimul-k̇âni-ʻa vel-muʻ-terr; keẓêlike seȟ-ȟarnêhê
leküm leʻalleküm teşkürûn (36) Leny-yenêle-LLâhe
luḥûmuhê ve lê dimê-'uhê ve lêkiny-yenêluhut-Tek̇-
vê minküm; keẓêlike seȟ-ȟarahê leküm litukebbiru-
LLêhe ʻalê mê hedêküm; ve beşşiril-Muḥsinîn
(37) ۞ 'İnne-LLâhe yudêfi-ʻu ʻanilleẓîne 'êmenû;
'inne-LLâhe lê yuḥibbu külle ȟavvênin-kefûr (38)

Hac Sûresi

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ
لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا
رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ
لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا
اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ
﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ
مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا
وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ
وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ
قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى
الْأَبْصَارُ وَلَٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ

39— Kendilerine savaş açılan **(Müslüman)** lara, zulme uğramaları sebebiyle, **(dengi ile karşılık olarak savaşa)** izin verildi. Şüphesiz Allah, mü'minlere zafer vermeye güç yetirendir.

40— Onlar ki, "Rabbimiz bir Allah'dır" demelerinden başka bir sebep olmaksızın, yurdlarından **(Mekke'den)** haksız yere çıkarıldılar. Eğer Allah insanların bazısını bazısıyla defetmeseydi, içlerinde Allah'ın ismi çok anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler çoktan yıkılırdı. Elbette Allah, dinine yardım edeni, muzaffer kılacaktır. Şüphesiz Allah, çok kuvvetli, çok güçlüdür.

41— Onlar, o mü'minlerdir ki, kendilerine yeryüzünde iktidar verirsek namazı dosdoğru kılarlar; zekâtı verirler, iyiliği emir, kötülüğü yasak ederler. Bütün işlerin sonu Allah'a dönecektir.

42— **(Ey Habibim!)** Eğer seni **(müşrikler)** yalanlıyorlarsa, onlardan önce Nûh'un, Âd'ın ve Semud'un kavimleri de **(peygamberlerini)** yalanlamışlardı.

43— İbrâhim'in kavmi de, Lût'un kavmi de **(yalanlamışlardı)**.

44— **(Şuayb'ın kavmi)** Medyen halkı da öyle! Mûsa da **(Firavun tarafından)** yalanlandı. Ben de o kâfirlere mühlet verdim. Sonra onları azapla yakaladım. **(Görsünler)** beni inkâr nasıl olurmuş!..

45— Nice memleketler vardı ki, biz onları **(halkı)** zulüm yaparlarken helâk ettik de, şimdi o memleketler duvarları tavanların üstüne çökmüş, ıpıssız kalmışlardır. Hem nice kuyu **(lar)** muhteşem saray **(lar bomboş kalmıştır)!**

46— Yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki, bu sebeple düşünecek kalblere, işitecek kulaklara sahip olsunlar. Gerçek şu ki, gözler kör olmaz; lâkin sînelerdeki kalbler kör olur.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ

Hacc

'ey = أي
yê = يا

'Uẓine lilleẓîne yuḱâtelûne bi-'ennehum ẕulimû;
ve 'inne-LLâhe ʿalê neṣrihim le-Ḱadîr (39) 'Elleẓîne
'uḣricû min-diyêrihim-bi-gayri ḥaḱḱin 'illê 'eny-
yeḱûlû Rabbu-ne-LLâh. Ve lev lê def-ʿu-LLâhinnêse
beʿ-ḍahum-bi-beʿ-ḍil-lehud-dimet ṣavêmi-ʿu ve
biye-ʿunv-ve ṣalevêtunv-ve mesêcidü yuẓkeru
fîhes-mu-LLâhi keṡîrâ. Ve le-yenṣuranne-LLâhu
meny-yenṣuruh; 'inne-LLâhe le-Ḱaviyyun ʿAzîz
(40) 'Elleẓîne 'im-mekkennêhum fil-'erḍi 'eḱâmuṣ-
Ṣalête ve 'ête-vuz-Zekête ve 'eme-rû bil-meʿ-rûfi
venehev ʿanil-munker; veli-LLêhi ʿâ-ḱibetul-
'umûr (41) Ve 'iny-yukeẓẓibûke feḱad keẓẓebet
ḱablehum Ḱavmu Nûḥinv-ve ʿÂdünv-ve Ṡemûd
(42) Ve Ḱavmu 'İbrâhîme ve Ḱavmu Lûṭ (43) Ve
'Eṣ-ḥâbu Medyen; ve küẓẓibe Mûsê fe-'emley-tu
lilkêfirîne ṡümme 'eḣaẕ-tuhum; fe-keyfe kêne nekîr
(44) Feke-'eyyim-min-ḱaryetin 'ehleknêhê ve hiye
ẕâlimetun-fehiye ḣâ-viyetun ʿalê ʿurûşihê ve bi'-rim-
muʿaṭṭaletinv-ve ḱaṣrim-me-şîd (45) 'Efelem yesîrû
fil-'erḍi fetekûne lehum ḱulûbuny-yeʿḱilûne bihê 'ev
'êẓê-nuny-yesme-ʿûne bihê? Fe'innehê lê teʿ-mel-
'ebṣâru ve lêkin-teʿ-mel-ḱulûbul-letî fiṣ-ṣudûr (46)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَاِنَّ يَوْماً عِنْدَ
رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا وَاِلَيَّ الْمَص۪يرُ ﴿٤٨﴾ قُلْ
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَٓا اَنَا لَكُمْ نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ ﴿٥٠﴾ وَالَّذ۪ينَ
سَعَوْا ف۪ٓي اٰيَاتِنَا مُعَاجِز۪ينَ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَح۪يمِ ﴿٥١﴾ وَمَٓا
اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ اِلَّٓا اِذَا تَمَنّٰٓى اَلْقَى
الشَّيْطَانُ ف۪ٓي اُمْنِيَّتِه۪ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيَاتِه۪ۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْۜ وَاِنَّ الظَّالِم۪ينَ لَف۪ي شِقَاقٍ بَع۪يدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِه۪ فَتُخْبِتَ لَهُ
قُلُوبُهُمْۜ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ
﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ف۪ي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَق۪يمٍ ﴿٥٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

47— Bir de senden acele azap istiyorlar. Elbette Allah va'dinden caymaz **(Bu va'd Bedir harbinde yerini bulmuştur).** Bununla beraber Rabbinin katında bir gün, sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir.

48— Nice memleketler vardır ki, zulmederlerken ben onlara mühlet vermiş, sonra yakalayıvermişimdir. Sonunda dönüş ancak banadır.

49— De ki: "Ey insanlar! Ben size tehlikeyi açıkça anlatan bir uyarıcıyım!".

50— Fakat iman edip, yararlı işler görenler var ya! Onlar için bir mağfiret ve cömertçe bir rızık vardır.

51— Âyetlerimiz hakkında fesad **(bozguncular)** için koşuşanlar ise, cehennemliklerin tâ kendileridir.

52— Biz senden önce **(tebliğle görevli)** hiçbir resûl ve hiçbir nebî göndermedik ki, o bir şey temenni ettiği **(okumak istediği)** vakit, şeytan onun temenni ettiğine bir şey katmasını arzu etmesin. Ama Allah, derhal şeytanın kattığını giderir. Sonra âyetlerini muhkemleştirir. **(sağlamlaştırır)** Allah her şeyi bilendir; hikmet sahibidir.

53— Şunun için ki, şeytanın kattığı şeyi kalblerinde hastalık bulunanlar ve kalbleri katı olanlar için bir fitne yapacaktır ve çünkü zalimler **(hakdan)** uzak bir ayrılık içindedirler.

54— Bir de kendilerine ilim verilmiş olanlar, onun **(Kur'ân'ın)** Rabbinden gelen bir hak olduğunu bilsinler ve ona iman etsinler de, kalbleri ona saygı duysun. Çünkü Allah, iman edenleri, doğru bir yola hidâyet eder.

55— O küfredenler de, kıyamet kendilerine ansızın gelinceye veya kısır bir günün azabı çatıncaya kadar **(Kur'ân'dan)** yana bir şüphe içinde sürüp giderler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ

Ḥacc

'ey = أي
yê = يا

Ve yesteʻ-cilûneke bil-ʻAẓêbi ve leny-yuħlife-LLâhu
veʻ-deh. Ve 'inne Yevmen ʻinde Rabbike ke-'elfi
senetim-mimmê te-ʻuddûn (47) Ve ke-'eyyim-min-
k̇aryetin 'emleytu lehê ve hiye z̤âlimetun-ṡümme
'eħaẓtuhê. Ve 'ileyyel-meṣîr (48) K̇ul Yê-'eyyu-
hennêsü 'innemê 'ene leküm neẓîrum-mubîn (49)
Felleẓîne 'êmenû ve ʻamiluṣ-Ṣâliḥâti lehum-meg-
firatunv-ve rizk̇un-kerîm (50) Velleẓîne se-ʻav fî
'Eyêtinê mu-ʻâcizîne 'ulê'ike 'Eṣ-ḥâbul-Ceḥîm
(51) Ve mê 'erselnê mink̇ablike mir-rasûlinv-ve lê
nebiyyin 'illê 'iẓê temennê 'elk̇aş-Şeyṭânu fî 'üm-
niyyetih; feyense-ħu-LLâhu mê yulk̇iş-Şeyṭânu
ṡümme yuḥ-kimu-LLâhu 'Êyêtih; va-LLâhu ʻAlî-
mun Ḥakîm (52) Li-yec-ʻale mê yulk̇iş-Şeyṭânu
fitnetel-lilleẓîne fî k̇ulûbihim-meraḍunv-vel-k̇âsiyeti
k̇ulûbuhum; ve 'inneẓ-z̤âlimîne lefî şik̇âk̇im-be-
ʻîd (53) Ve liyeʻ-lemelleẓîne 'ûtul-ʻilme 'ennehul-
Ḥak̇k̇u mir-Rabbike feyu'- minû bihî fetuħbite lehû
k̇ulûbuhum; ve 'inne-LLâhe le-Hêdilleẓîne 'êmenû
'ilê Ṣırâṭim-Müstek̇îm (54) Ve lê yezê-lulleẓîne keferû
fî miryetim-minhu ḥattê te'-tiyehumüs-Sê-ʻatu beg-
teten 'ev ye'-tiyehum ʻaẓê-bu Yevmin ʻAk̇îm (55)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُٓوا اَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ
مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذٰلِكَ
وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ
لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ
الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ
مُخْضَرَّةً اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

اَلَمْ تَرَ

56— O gün, mülk Allah'ındır. **(Mü'minlerle kâfirlerin)** arasında hükmünü verir. Artık iman edip yararlı işler yapanlar, Naîm cennetlerindedir.

57— Küfredip âyetlerimizi yalanlayanlar var ya! İşte bunlar için aşağılayıcı bir azap vardır.

58— Allah yolunda hicret edip de, sonra öldürülmüş veya ölmüş olanlara gelince: Onları Allah elbette güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Çünkü Allah, gerçekten rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59— Onları, elbette hoşnud olacakları bir yere koyacaktır. Çünkü Allah, gayet iyi bilendir, gayet halîmdir.

60— İşte böyle! Bir de her kim kendine yapılan cezaya misliyle mukabele eder; sonra yine üzerine saldırırlarsa, Allah ona mutlaka yardım eder. Şüphesiz Allah çok affeden, çok bağışlayandır.

61— Bu yardım şundandır: Çünkü Allah, geceyi gündüzün içine sokar; gündüzü de gecenin içine sokar. Gerçekten Allah, her şeyi işiten; her şeyi görendir.

62— Yine bu yardım şundandır: Çünkü Allah, kendi haktır. Müşriklerin Allah'ı bırakıp da taptıkları putlarsa, bâtılın tâ kendisidir. Ve tek yüce, tek büyük olan yalnız Allah'dır.

63— Görmedin mi, Allah gökten bir su indirmekle yeryüzü yemyeşil oluveriyor. Gerçekten Allah çok lütûfkâr, her şeyden haberdardır.

64— Göklerde ve yerde ne varsa hep O'nundur. Ve Allah hamd olunacak yegâne ganîdir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ̈ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ

Hacc

'ey = أي
yê = يا

'El-Mulkü yevme-'iẓilli-LLêh; yeḥ-kümu beyne-hum;
felleẓîne 'êmenû veʻami-luṣ-Ṣâliḥâti fî Cen-nêtin-Ne-
ʻîm (56) Velleẓîne keferû ve keẓẓebû bi-'Êyêtinê fe'ulê-
'ike lehum ʻAẓêbum-muhîn (57) Velleẓîne hêcerû fî
Sebîli-LLêhi ṡümme k̇utilû 'ev mêtû leyerzu-k̇anne-
humu-LLâhu Rizk̇an ḥasenê; ve 'inne-LLâhe le-Huve
Ḣayrur-râzik̇în (58) Leyud-ḣilennehum-mudḣaleny-
yerḍavneh; ve 'inne-LLâhe le-ʻAlîmun Ḥalîm (59)
۞ Ẓêlik. Ve men ʻâk̇abe bi-miṡli mê ʻûk̇ibe bihî
ṡümme bugıye ʻaleyhi leyenṣurannehu-LLâh; 'inne-
LLêhe leʻAfuv-vun Gafûr (60) Ẓêlike bi-'enne-LLâhe
yûlicul-leyle finnehêri ve yûli-cun-nehêra fil-leyli
ve 'enne-LLâhe Semî-ʻum-Beṣîr (61) Ẓêlike bi-'enne-
LLêhe Huvel-Ḥak̇k̇u ve 'enne mê yedʻûne min-dûnihî
huvel-Bêṭilu ve 'enne-LLâhe Huvel-ʻAliyyul-Kebîr
(62) 'Elem tera 'enne-LLâhe 'enzele mines-semê-'i
mê-'en-fetuṣbiḥul-'erḍu muḣḍarrah? 'İnne-LLâhe
Leṭîfun Ḣabîr (63) Lehû mê fissemêvêti ve mê fil-
'erḍ; ve 'inne-LLâhe le-Huvel-Ganiyyul-Ḥamîd (64)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Hac Sûresi

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْر۪ي
فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِه۪ؕ وَيُمْسِكُ السَّمَٓاءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ
اِلَّا بِاِذْنِه۪ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذ۪ٓي اَحْيَاكُمْ
ثُمَّ يُم۪يتُكُمْ ثُمَّ يُحْي۪يكُمْؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ
اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكاً هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْاَمْرِ
وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَؕ اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى مُسْتَق۪يمٍ ﴿٦٧﴾ وَاِنْ جَادَلُوكَ
فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اَللّٰهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ف۪يمَا كُنْتُمْ ف۪يهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾
اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِؕ اِنَّ ذٰلِكَ ف۪ي كِتَابٍؕ
اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَمْ
يُنَزِّلْ بِه۪ سُلْطَاناً وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِه۪ عِلْمٌؕ وَمَا لِلظَّالِم۪ينَ مِنْ
نَص۪يرٍ ﴿٧١﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ ف۪ي وُجُوهِ
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَؕ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذ۪ينَ يَتْلُونَ
عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَاؕ قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكُمْؕ اَلنَّارُؕ
وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذ۪ينَ كَفَرُواؕ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٧٢﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

65— Görmedin mi ki Allah, bütün yerdekileri ve emriyle denizde akıp giden gemileri hep sizin emrinize vermiştir. Gökyüzünü de izni olmaksızın yere düşmekten O tutuyor. Doğrusu Allah insanlara çok şefkatli, çok merhametlidir.

66— Size hayat veren de O'dur. Sonra sizi öldürür; sonra yine diriltir. Hakikat insan çok nankördür.

67— Biz her ümmet için bir şeriat tayin etmişizdir ki, onunla amel ederler. O halde **(hayvan kesme işinde)** sana aslâ muhalefet etmesinler. Sen Rabbine davet et! Çünkü sen, gerçekten doğru bir hidâyet üzerindesin.

68— Eğer, seninle mücadele ederlerse "Allah, sizin yaptıklarınızı gayet iyi bilir", deyiver.

69— Ve **(ey mü'minlerle kâfirler!)** birbirinize muhalefet edip durduğunuz şeyler hakkında kıyamet günü, Allah aranızda hükmünü verecektir.

70— Bilmez misin ki Allah, gökte ve yerde ne varsa hepsini bilir. Onlar muhakkak bir kitaptadır **(Levh-i Mahfuz'da yazılıdır).** Şüphesiz ki bu, Allah'a göre kolaydır.

71— **(Müşrikler),** Allah'ı bırakıp kendisine bir delil indirilmeyen ve hakkında bilgileri olmayan şeylere **(putlara)** ibadet ediyorlar. Ama o zalimler için, hiçbir yardımcı yoktur.

72— Kendilerine karşı âyetlerimiz açıktan açığa okunduğu vakit, küfredenlerin yüzlerinde inkâr hallerini tanırsın. Neredeyse, kendilerine âyetlerimizi okuyanlara saldırıverecek gibi olurlar. De ki: "Ben size bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Ateş!.. Allah onu küfredenlere vadetti. O ne kötü bir sondur!...

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ȟ = خ
ẕ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ

Ḥacc

'ey = أي
yê = يا

'Elem tera 'enne-LLâhe seȟ-ȟara leküm-mê fil-'erḍi
vel-fulke tecrî fil-beḥri bi-'emrih? Ve yum-siküs-
semê-'e 'en-tek̇a-ʻa ʻalel-'erḍi 'illê bi-'iẕnih; 'inne-
LLêhe bin-nêsi le-Ra-'ûfur-Raḥîm (65) Ve Huvelleẕî
'eḥyêküm ṡümme yumîtuküm ṡümme yuḥyîküm;
'innel-'insêne lekefûr (66) Li-külli 'ümmetin-ce-
ʻalnê menseken hum nêsikûhu felê yunêzi-ʻunneke
fil-'emri ved-ʻu 'ilê Rabbik; 'inneke leʻalê Hudem-
Müstek̇îm (67) Ve 'in-cêdel-ûke fek̇uli-LLêhu 'Eʻ-
lemu bimê teʻ-melûn (68) 'E-LLâhu yeḥ-kümu
beynekum Yevmel-K̇iyêmeti fî mê küntum fîhi
teȟtelifûn (69) 'Elem teʻ-lem 'enne-LLâhe yeʻ-lemu
mê fissemê-'i vel-'erḍ? 'İnne ẕêlike fî Kitêb; 'inne
ẕêlike ʻale-LLâhi yesîr (70) Ve yeʻ-budûne min-dûni-
LLêhi mê lem yunez-zil bihî sulṭânenv-ve mê leyse
lehum-bihî ʻilm; ve mê lizz̤âlimîne min-neṣîr (71)
Ve 'iẕê tutlê ʻaleyhim 'Êyêtunê Beyyinêtin-teʻ-rifu
fî vucû-hilleẕîne keferul-munker! Yekêdûne yesṭûne
billeẕîne yetlûne ʻaleyhim 'Êyêtinê. K̇ul 'efe-'uneb-
bi-'uküm-bi-şerrim-min-ẕêliküm? 'En-Nêr! Ve-
ʻa-dehe-LLâhul-leẕîne keferû! Ve bi'sel-meṣîr (72)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Hac Sûresi

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُۜ اِنَّ الَّذٖينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُۜ وَاِنْ يَسْلُبْهُمُ
الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُۜ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾
مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۜ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزٖيزٌ ﴿٧٤﴾ اَللّٰهُ
يَصْطَفٖى مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِۜ اِنَّ اللّٰهَ
سَمٖيعٌ بَصٖيرٌۚ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْۜ وَاِلَى اللّٰهِ
تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا
وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾
وَجَاهِدُوا فِى اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖۜ هُوَ اجْتَبٰيكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ
فِى الدّٖينِ مِنْ حَرَجٍۜ مِلَّةَ اَبٖيكُمْ اِبْرٰهٖيمَۜ هُوَ سَمّٰيكُمُ الْمُسْلِمٖينَ
مِنْ قَبْلُ وَفٖى هٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهٖيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا
شُهَدَٓاءَ عَلَى النَّاسِۚ فَاَقٖيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَاعْتَصِمُوا بِاللّٰهِۜ هُوَ مَوْلٰيكُمْۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصٖيرُ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ

73— Ey insanlar! Bir misal verilmektedir, şimdi onu dinleyin! Şüphe yok ki sizin Allah'ı bırakıp taptığınız putlar, bir sinek bile yaratamazlar. isterse hepsi bunun için toplanmış olsunlar. Şayet sinek onlardan bir şey kaparsa, putlar onu sinekten kurtaramazlar. İsteyen de zayıf, kendinden istenende! **(Yani put da âciz, sinek de).**

74— Onlar, Allah'ın kadrini gereği gibi bilemediler. Muhakkak ki Allah çok kuvvetli, çok güçlüdür.

75— Allah, meleklerden de, insanlardan da peygamberler seçer. Gerçekten Allah her şeyi işitir, her şeyi görür.

76— Onların önlerindekini de arkalarındakini de bilir. Bütün işler ancak Allah'a döndürülür.

77— Ey iman edenler! Rükû edin, secde edin, Rabbinize ibadet edin ve hayır işleyin ki, felâh bulasınız!

78— Hem Allah uğrunda gerektiği gibi cihad edin! Sizi O seçti. Üzerinize dinde bir güçlük de yüklemedi, babanız İbrâhim'in dini gibi. Bundan önce de, bu kitapta **(Kur'ân'da)** da size Müslüman adını Allah taktı ki, peygamber, size karşı şahit olsun. Siz de bütün insanlara karşı şahitler olasınız. Artık namazı dosdoğru kılın. Zekâtı verin. Ve Allah'a sarılın ki, Mevlânız ancak O'dur. Ne güzel Mevlâ O!.. Ve ne güzel yardımcıdır O!..

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
‘	ع
'	ء
Med Harfleri	
î	ي
û	و
ê, â	ا
Harekeler	
i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
Hacc	
'ey	أي
yê	يا

Yê-'eyyuhennêsü ḍuribe meṡelun-festemi-‘û leh!
'İnnel-leẓîne ted-‘ûne mindûni-LLêhi leny-yeħluk̇û
ẓübê-benv-ve levicteme-‘û leh! Ve 'iny-yeslub-humuẓ-
ẓübêbu şey-'el-lê yestenk̇iẓûhu minh. Ḍa-‘ufeṭ-ṭâlibu
vel-meṭlûb (73) Mê k̇aderu-LLâhe hek̇k̇a k̇adrih;
'inne-LLâhe le-K̇aviy-yun ‘Azîz (74) 'E-LLâhu yeṣṭafî
minelmelê-'iketi Rusülenv-ve minennês; 'inne-LLâhe
Semî‘um-Beṣîr (75) Ye‘-lemu mê beyne 'eydîhim
ve mê ħalfehum; ve 'ile-LLâhi turce-‘ul-'umûr (76)
Yê 'eyyuhelleẓîne 'êmenur-ke-‘û vescudû ve‘budû
Rabbeküm vef‘alul-ħayra le-‘alleküm tufliḥûn (77)
Ve cêhidû fi-LLêhi ḥak̇k̇a cihêdih. Hu-vec-tebêküm
ve mê ce-‘ale ‘aleyküm fiddîni min ḥarac; Millete
'ebîküm 'İbrâhîm. Huve sem-mêkümul-Müslimîn.
Min-k̇ablu ve fî hêẓê li-yekû-ner-Rasûlu şehîden
‘aley-küm ve tek-ûnû şuhedê-'e ‘alennês! Fe-'ek̇îmuṣ-
Ṣalête ve 'êtuz-Zekête ve‘-teṣımû bi-LLêh! Huve
Mev-lêküm feni‘-mel-Mevlê ve ni‘-men-Neṣîr (78)

MU'-MİNÛN

118 'ÊYEH — № 23

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَلَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ
﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ
فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ اِلَّا
عَلٰى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَاءَ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ
هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ اُولٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ اَلَّذِينَ
يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
الْاِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ
مَكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ
مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا
ثُمَّ اَنْشَاْنَاهُ خَلْقًا اٰخَرَ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ
اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾
وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

(Sûre: 23)

MÜ'MİNÛN SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 118 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Mü'minler muhakkak felâh bulmuşlardır.

2— Onlar ki, namazlarında huşû sahibidirler.

3— Onlar ki, boş **(sözden)** ve faydasız işten yüz çevirirler.

4— Onlar ki, zekâtlarını verirler.

5— Onlar ki, ırzlarını korurlar.

6— Ancak eşlerine ve sahip oldukları cariyelerine karşı ilişkileri müstesnadır. Çünkü bunlar kınanmazlar.

7— Artık kim de bundan ötesini ararsa, işte onlar sınırı aşanların tâ kendileridir.

8— Onlar ki, emanetlerine ve verdikleri söze riayet ederler.

9— Onlar ki, namazlarına devam ederler.

10— İşte onlar, vârislerin tâ kendileridir.

11— Onlar Firdevs cennetine vâris olacaklar; onlar burada ebedî kalacaklardır.

12— Yemin olsun! Biz insanı çamurdan, bir özden yarattık.

13— Sonra onu **(Âdem'in neslini),** sağlam bir yerde **(rahimde)** bir nutfe **(sperm)** yaptık.

14— Sonra o nutfeyi kan pıhtısı haline getirdik. Sonra kan pıhtısını bir parça et yaptık. O et parçasını da birtakım kemikler haline getirdik. Derken kemiklere et giydirdik. Sonra ona başka bir yaratılış **(ruh)** verdik. **(Bak),** şekil verenlerin en güzeli olan Allah'ın şanı ne kadar yücedir!..

15— Sonra siz, bunun arkasından muhakkak öleceksiniz.

16— Sonra siz, kıyamet günü diriltileceksiniz.

17— Yemin olsun ki biz, sizin üzerinize yedi yol **(gökler)** yarattık. Ve yaratmaktan gafil olmadık **(onu korumaktayız; üstündeki düşüp de altındakini yok etmez).**

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḱ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Mu'-inûn

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ḱad 'efleḥal-mu'-minûn (1) 'Elleẓîne hum fî Ṣalêtihim
ħâşi-ʻûn (2) Velleẓîne hum ʻanil-legvi muʻri-ḍûn (3)
Velleẓîne hum liz-Ze-kêti fê-ʻilûn (4) Velleẓîne hum
li-furûcihim ḥâfiẕûn (5) 'İllê ʻalê 'ezvêcihim 'ev mê
meleket 'eymênu-hum fe-'innehum gayru me-lûmîn
(6) Femenib-tegâ verâ-'e ẓêlike fe-'ulê-'ike humul-
ʻâdûn (7) Velleẓîne hum li-'emênêtihim ve ʻah-dihim
râ-ʻûn (8) Velleẓîne hum ʻalê Ṣalevêtihim yuḥâfiẕûn
(9) Ulê-'ike humul-vêriṡûn (10) 'Elleẓ-îne yeriṡûnel-
Firdevs; hum fîhê ħâlidûn (11) Ve leḱad ħaleḱnel-
'insêne min-sülêletim-minṭîn (12) Ṡümme ce-ʻalnêhu
nuṭfeten-fî ḱarârim-me-kîn (13) Ṡümme ħaleḱnen-
nuṭfete ʻaleḱaten-fe-ħaleḱnel-ʻaleḱate muḍgaten-
fe-ħaleḱnel-muḍgate ʻiẕâmen-fe-kesevnel-ʻiẕâme
leḥmê; ṡümme 'enşe'- nêhu ħalḱan 'êħar. Feteberâke-
LLêhu 'Eḥsenul-ħâliḱîn (14) Ṡümme 'inneküm beʻ-de
ẓêlike le-meyyitûn (15) Ṡümme 'inneküm Yevmel-
Ḱiyêmeti tub-ʻaṡûn (16) Ve leḱad ħaleḱnê fevḱaküm
sebʻa ṭarâ-'iḱa ve mê künnê ʻanil-ħalḱi gâ-filîn (17)

Mü'minûn Sûresi

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍ فَاَسْكَنَّاهُ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّا
عَلٰى ذَهَابٍ بِه۪ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِه۪ جَنَّاتٍ مِنْ نَخ۪يلٍ وَاَعْنَابٍ
لَكُمْ ف۪يهَا فَوَاكِهُ كَث۪يرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ
مِنْ طُورِ سَيْنَٓاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْاٰكِل۪ينَ ﴿٢٠﴾ وَاِنَّ لَكُمْ
فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْق۪يكُمْ مِمَّا ف۪ي بُطُونِهَا وَلَكُمْ ف۪يهَا مَنَافِعُ
كَث۪يرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ
﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِه۪ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
مِنْ قَوْمِه۪ مَا هٰذَٓا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُر۪يدُ اَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ
لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا ف۪ٓي اٰبَٓائِنَا الْاَوَّل۪ينَ ﴿٢٤﴾ اِنْ هُوَ
اِلَّا رَجُلٌ بِه۪ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِه۪ حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ
انْصُرْن۪ي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَاَوْحَيْنَٓا اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ
بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَٓاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ ف۪يهَا
مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْن۪ي فِي الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فَاِذَا

18— Gökten de bir ölçü dairesinde bir su indirdik de onu yerde **durdurduk**. Şüphesiz biz, onu gidermeye de güç yetiririz.

19— İşte onunla sizin için hurma ve üzüm bağları yaptık ki, içlerinde size birçok yemişler var. Onlardan yer ve geçinirsiniz.

20— Ve bir ağaç yarattık ki, Tûr-i Sinâ **(dağın)**dan çıkar. Hem yağ bitirir, hem de yiyenlere katık olur **(Bu ağaç zeytindir).**

21— Hayvanlarda sizin için gerçekten bir ibret vardır. Karınlarındaki sütten size içiririz. Sizin için onlarda daha birçok faydalar vardır. Onların etlerinden de yersiniz.

22— (Karada) onların ve **(denizde)** gemilerin üzerinde taşınırsınız.

23— Yemin olsun ki, biz Nûh'u kavmine **(peygamber)** gönderdik de **(onlara)** şöyle dedi: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur. Korkmuyor musunuz siz?".

24— Bunun üzerine kavminden küfreden kodaman topluluğu şöyle dedi: "Bu, sizin gibi insandan başka bir şey değil! Size karşı üstünlük taslamak istiyor. Eğer Allah dileseydi, elbet melekler indirirdi. Biz, evvelki atalarımız içinde bunu işitmedik!

25— O, kendisinde cinnet bulunan bir adamdan başka bir şey değil! Onun için bir zamana kadar siz bunu gözetin!".

26— Nûh, "Ey Rabbim! Onların beni yalanlamalarına karşı bana yardım et!" dedi.

27— Biz de ona vahy ettik ki: "Bizim **gözetimimiz** altında ve bizim emrimizle bir gemi yap. Sonra emrimiz gelip kazan kaynayınca, hemen ona, her canlıdan birer çift erkek ve dişi yükle. Bir de üzerine **azap vacip** olanlardan başka **(yani eşinle oğlun Ken'an'dan geri kalan)** aile halkını al. Zulmedenler hakkında bana bir söz söyleme. Çünkü onlar boğulacaklardır".

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أَو
ve	= وَ
'ey	= أَي
yê	= يا

Mu'-inûn

Ve 'enzelnê mines-semê-'i mê-'em-bi-ḱaderin-fe'es-
kennêhu fil-'erḍi ve 'İnnê ʿalê ẕehêbim-bihî le-
Ḱâdirûn (18) Fe-'enşe'-nê leküm-bihî cennêtim-min-
neħîlinv-ve 'eʿnêb. Leküm fîhê fevêkihu keṡîratunv-ve
minhê te'külûn (19) Ve şeceraten-teħrucu min-Ṭûri
Seynê-'e tembutu bid-dühni ve ṣıbgıl-lil-'êkilîn (20) Ve
'inne leküm fil-'enʿâmi le-ʿibrah; nusḱîküm-mimmê
fî buṭûnihê ve leküm fîhê menêfiʿu keṡîra-tunv-ve
minhê te'külûn (21) Ve ʿaleyhê ve ʿalel-fulki tuḥmelûn
(22) Ve leḱad 'erselnê Nûḥan 'ilê ḱavmihî feḱâle yêḱa-
vmiʿ-budu-LLâhe mê leküm-min 'ilêhin gayruh.
'Efelê tetteḱûn (23) Feḱâlel-mele-'ulleẕîne keferû min
ḱavmihî mê hêẕê 'illê beşerum-miṡluküm yurîdü
'eny-yete-feḍḍale ʿaleyküm; ve lev şê-'e-LLâhu le-
'enzele melê-'ikeh; mê semiʿnê bihêẕê fî 'êbê-'inel-
'evvelîn (24) 'İn huve 'illê raculum-bi-hî cinnetun-
feterabbeṣû bihî ḥattê ḥîn (25) Ḱâle Rabbinṣurnî bimê
keẕẕebûn (26) Fe-'evḥaynê 'ileyhi 'eniṣne-ʿil-Fulke
bi'eʿ-yuni-nê ve veḥyinê fe-'iẕê cê-'e 'Emrunê ve fêrat-
ten-nûru fesluk fîhê min-küllin-zevceyniṡ-neyni ve
'ehleke 'illê men-sebeḱa ʿaleyhil-Ḱavlu minhum; ve lê
tu-ħâṭibnî filleẕîne ẓalemû; 'innehum-mugraḱûn (27)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذ۪ي نَجّٰينَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْن۪ي مُنْزَلًا
مُبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِل۪ينَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ وَاِنْ كُنَّا
لَمُبْتَل۪ينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَر۪ينَ ﴿٣١﴾
فَاَرْسَلْنَا ف۪يهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ
مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِلِقَٓاءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۙ مَا هٰذَٓا اِلَّا
بَشَرٌ مِثْلُكُمْۙ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ
بَشَرًا مِثْلَكُمْ اِنَّكُمْ اِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا
وَعِظَامًا اَنَّكُمْ مُخْرَجُونَۙ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَۙ ﴿٣٦﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا
حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوث۪ينَۘ ﴿٣٧﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْن۪ي
بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَل۪يلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِم۪ينَۚ ﴿٤٠﴾
فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَٓاءًۚ فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ
الظَّالِم۪ينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا اٰخَر۪ينَۜ ﴿٤٢﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

28— Sen ve beraberindekiler geminin üzerine çıktığında hemen şöyle de: "Hamdolsun O Allah'a ki, bizi zalim bir kavimden kurtardı".

29— Bir de de ki: "Ey Rabbim! Beni bereketli bir yere indir! Sen konuklayanların en hayırlısısın!".

30— Şüphesiz bunda birçok ibret alınacak alâmetler vardır. Doğrusu biz imtihan etmekteyiz.

31— Sonra arkalarından başka bir kuşak yarattık **(bu, Âd kavmidir).**

32— Onlara da içlerinden bir peygamber **(Hûd'u)** gönderdik. "Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur. **(Allah'dan)** korkmuyor musunuz siz?" **(dedi).**

33— Onun kavminden dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz halde, küfredip ahirete kavuşmayı yalanlayan kodamanlar şöyle dediler: "Bu, sizin gibi insandan başka bir şey değil. Sizin yediğinizden yiyor; içtiğinizden içiyor!

34— Vallâhi, eğer kendiniz gibi bir beşere itaat ederseniz, o halde siz muhakkak ziyan etmiş olursunuz.

35— Size, öldüğünüz, bir toprak ve bir yığın kemik olduğunuz vakit **(diriltilip)** çıkarılmış olacağınızı mı va'd ediyor?

36— O size va'd olunan ne kadar uzak!.. Ne kadar uzak!..

37— Hayat, bizim dünya hayatımızdan başkası değildir! Biz ölürüz, yaşarız. Ama öldükten sonra diriltilmeyiz.

38— O, Allah'a yalan iftira eden bir adamdan başkası değildir. Biz ona inanamayız!".

39— O peygamber, "Yâ Rab! Beni yalanlamalarına karşı Sen bana yardım et." dedi.

40— Allah Teâlâ, "Az bir **(vakit)** den **(sonra)** mutlaka pişman olacaklar!" buyurdu.

41— Derken onları helâk **(korkunç)** çığlığı, hakkıyla yakalayıverdi de kendilerini çörçöp **(yığını)** haline koyduk. lim kavim!..

42— Sonra onların arkasından başka nesiller yarattık.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Mu'-inûn

Fe-'iẓeste-veyte 'ente ve memme-ʿake ʿalel-Fulki
fek̇ulil-Ḥamdü li-LLêhilleẓî neccênê minel-k̇avmiẓ-
ẓâlimîn (28) Ve k̇ur-Rabbi 'enzilnî munzelem-
mubêrakenv-ve 'Ente Ħayrul-Munzilîn (29) 'İnne
fî ẓêlike le-'Êyêtinv-ve 'in-künnê le-mubte-lîn (30)
Ṡümme 'enşe'-nê mimbeʿ-dihim k̇arnen 'êħarîn (31)
Fe-'erselnê fîhim rasûlem-minhum 'eniʿ-budü-LLâhe
mê leküm-min 'ilêhin gayruh. 'Efelê tettek̇ûn (32) Ve
k̇âlel-mele-'u min-k̇avmihil-leẓîne keferû ve keẓẓebû
bi-Lik̇â-'il-'Êħirati ve 'etrafnêhum fil-ḥayêtid-dünyê
mê hêẓê 'illê beşerum-miṡluküm ye'külu mimmê
te'-külûne minhu ve yeşrabu mimmê teşrabûn (33)
Ve le-'in 'eṭaʿ-tum-beşeram-miṡleküm 'inneküm
'iẓel-leħâsirûn (34) 'E-ye-ʿidüküm 'enneküm 'iẓê
mittum ve küntum turâbenv-ve ʿiẓâmen 'enneküm-
muħracûn (35) ۞ Hey-hête hey-hête limê tû-ʿadûn
(36) 'İn hiye 'illê ḥayêtuned-dünyê nemûtu ve neḥyê
ve mê neḥnu bi-meb-ʿûṡîn (37) 'İn huve 'illê raculu-
nifterâ ʿale-LLâhi keẓibenv-ve mê neḥnu lehû bi-
mu'-minîn (38) K̇âle Rabbinṣurnî bimê keẓẓebûn
(39) K̇âle ʿammê k̇alîlil-leyuṣbiḥunne nêdimîn
(40) Fe-'eħaẓet-humuṣ-Ṣayḥatu bil-ḥak̇k̇i fece-
ʿalnêhum guṡê-'ê! Fe-buʿ-del-lil-k̇avmiẓ-ẓâlimîn (41)
Ṡümme 'enşe'-nê mimbeʿ-dihim k̇urûnen 'êħarîn (42)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ اُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا
مُوسٰى وَاَخَاهُ هٰرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا اَنُؤْمِنُ
لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا
مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾
وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ اٰيَةً وَاٰوَيْنَاهُمَا اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ
وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾ يَا اَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنّ۪ي
بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَاِنَّ هٰذِهِ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا
رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا
لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ ف۪ي غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٥٤﴾ اَيَحْسَبُونَ اَنَّمَا
نُمِدُّهُمْ بِه۪ مِنْ مَالٍ وَبَن۪ينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ بِاٰيَاتِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَالَّذِينَ

43— Hiçbir ümmet, ecelini ne geçebilir, ne de geriletebilir.

44— Sonra peygamberlerimizi peyderpey gönderdik. Her ümmete peygamberi geldikçe, onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardınca helâk ettik ve hepsini birer efsane yaptık. Artık iman etmeyen o halkın canı cehenneme.

45, 46— Sonra Mûsa ile kardeşi Hârun'u, mûcizelerimizle ve açık bir fermanla Firavun'a ve onun ileri gelen adamlarına gönderdik. Ama onlar, imanı kibirlerine yediremediler. Dik başlı bir kavim idiler.

47— Onun için, "Biz, kendimiz gibi iki insana mı inanacağız? Halbuki onların kavmi bize kulluk ediyor." dediler.

48— Böylece onları yalanladılar. Fakat arkasından helâk edilenlerden oldular.

49— Yemin olsun! Biz Mûsa'ya o kitabı verdik. Tâ ki kavmi hidayete ersinler!..

50— Meryem oğlu İsa'yı da annesiyle bir mûcize yaptık **(babasız olarak dünyaya geldi)**. Her ikisini düz ve suyu bulunan yüksek bir yerde barındırdık.

51— Ey peygamberler! Helâl, hoş şeylerden yeyin ve yararlı işler yapın. Çünkü ben, bütün yaptıklarınızı bilirim.

52— İşte **(halk)** bir tek ümmet halinde sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim.Benden korkun.

53— Derken **(milletler)**, dinleri hususunda aralarında parçalara bölündüler. Her topluluk kendi ellerindeki **(din)** ile böbürleniyor.

54— Şimdi **(ey Habibim!)** Sen onları bir zamana kadar şaşkınlıkları içinde bırak.

55, 56— Kendilerine verdiğimiz mal ve çoluk çocukla, biz onların hayırlarına mı acele ediyoruz sanıyorlar? Hayır! Anlamıyorlar **(ki, bu onlara bir istidractır, gösteriştir)**.

57— Gerçekten Rablerinin azabından korkarak titreyenler,

58— Ve Rablerinin âyetlerine iman edenler,

59— Rablerine şirk koşmayanlar!..

Mê tesbiḳu min 'ümmetin 'ecelehê ve mê yeste'-ḣi-
rûn (43) Sümme 'erselnê rusülenê tetrâ. Küllemê
cê-'e 'ümmeter-rasûluhê keẕẕebûhu fe-'etbe'-nê be'-
ḍahum-be'-ḍanv-ve ce-'alnêhum 'eḥâdîs; fe-bu'-
delli-ḳav-millê yu'-minûn (44) Sümme 'erselnê Mûsê
ve 'eḣâhu Hêrûne bi-'Êyêtinê ve sulṭânim-mubîn (45)
'İlê Fir-'avne ve mele'ihî festekberû ve kê-nû ḳavmen
'âlîn (46) Feḳâlû 'enu'-minu libeşe-rayni mislinê ve
ḳavmuhumê lenê 'âbidûn (47) Fekeẕẕebûhumê fekênû
minel-muhlekîn (48) Ve leḳad 'êteynê Mûsel-Kitêbe
le-'allehum yehtedûn (49) Vece-'alnebne Meryeme
ve 'ümmehû 'Êyetenv-ve 'êveynêhumê 'ilê rab-vetin-
ẕêti ḳarârinv-ve me-'în (50) Yê-'eyyuher-rusülu
külû mineṭ-ṭayyibêti ve'-melû ṣâliḥâ; 'innî bimê
te'-melûne 'Alîm (51) Ve 'inne hêẕihî 'ümmetuküm
'ümmetenv-Vêḥide-tenv-ve 'Ene Rabbuküm fette-
ḳûn (52) Feteḳaṭṭa-'û 'emrahum-beynehum zuburâ;
küllu ḥizbim-bimê ledey-him feriḥûn (53) Feẕerhum
fî gamrati-him ḥattê ḥîn (54) 'Eyeḥsebûne 'ennemê
numid-dühum-bihî mim-mêlinv-ve benîn (55)
Nusêri-'u lehum fil-ḣayrât? Bel-lê yeş-'urûn (56)
'İnnelleẕîne hum-min ḣaşyeti Rabbihim-muşfiḳûn
(57) Velleẕîne hum-bi-'Êyêti Rabbihim yu'-minûn
(58) Velleẕîne hum-bi-Rabbihim lê yuş-rikûn (59)

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
'	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeleri

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي

Mu'-inûn

yê	يا

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Mü'minûn Sûresi

وَالَّذٖينَ يُؤْتُونَ مَٓا اٰتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَۙ
﴿٦٠﴾ اُو۬لٰٓئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا
نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فٖي غَمْرَةٍ مِنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ مِنْ دُونِ
ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتّٰٓى اِذَٓا اَخَذْنَا مُتْرَفٖيهِمْ بِالْعَذَابِ
اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَۜ ﴿٦٤﴾ لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ ﴿٦٥﴾
قَدْ كَانَتْ اٰيَاتٖي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَۙ ﴿٦٦﴾
مُسْتَكْبِرٖينَ بِهٖ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ اَمْ جَٓاءَهُمْ
مَا لَمْ يَأْتِ اٰبَٓاءَهُمُ الْاَوَّلٖينَۘ ﴿٦٨﴾ اَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ
مُنْكِرُونَۘ ﴿٦٩﴾ اَمْ يَقُولُونَ بِهٖ جِنَّةٌۜ بَلْ جَٓاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَاَكْثَرُهُمْ
لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَٓاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُ وَمَنْ فٖيهِنَّۜ بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَۜ ﴿٧١﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌۗ وَهُوَ
خَيْرُ الرَّازِقٖينَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٧٣﴾
وَاِنَّ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ﴿٧٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

60— Ve Rablerinin huzuruna döneceklerinden yürekleri çarparak zekâtlarını verenler!..

61— İşte bunlar, hayırlarda sür'at yarışı yaparlar. Hem de **(Allah'ın ezelî ilminde)** öne geçmişlerdir.

62— Nitekim biz, kimseye gücünden fazla bir şey teklif etmeyiz. Bizim nezdimizde hakkı söyleyen bir kitap **(Levh-i Mahfûz)** vardır. Onlara hiçbir zulüm yapılmaz.

63— Fakat kâfirlerin kalbleri, bu **(Kur'ân)**dan bir gaflet içindedir. Hem onların bundan başka birtakım kötü işleri daha vardır ki, hep onlar için çalışırlar.

64— Nihayet refah ve bolluk içinde olanlarını azap ile yakaladığımız vakit, hemen feryada başlarlar.

65— **(Kendilerine şöyle denilir):** "Bugün feryad etmeyin. Çünkü bizden yardım olunmayacaksınız.

66— Karşınızda âyetlerim okunuyordu da, siz ardınıza dönüyordunuz.

67— Ona **(inanmayı)** kibrinize yediremiyor, gece takırtıları yaparak hezeyanlar savuruyordunuz.

68— Yâ hâlâ bu kelâmı **(Kur'ân'ı)** düşünmediler mi? Yoksa onlara önceki atalarına gelmemiş bir peygamber mi geldi?

69— Yoksa, peygamberlerini tanımadılar da, onun için mi inkâr ediyorlar?

70— Yoksa, onda bir cinnet mi var diyorlar? Hayır! O peygamber, onlara hakkı getirdi. Fakat onların çoğu haktan hoşlanmıyorlar.

71— Eğer hak, onların keyiflerine tâbi olsaydı, göklerle yer ve bunlarda bulunanlar muhakkak fesada uğrardı. Hayır! Biz onlara, zikirlerini **(Kur'ân'ı)** getirdik. Ama onlar, zikirlerinden yüz çeviriyorlar.

72— Yoksa, sen onlardan bir ücret mi istiyorsun? Rabbinin mükâfatı daha hayırlıdır. Hem O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73— Şüphesiz sen, onları dosdoğru bir yola çağırıyorsun.

74— Fakat âhirete inanmayanlar, bu yoldan sapmaktadırlar.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Mu'-inûn

Velleẓîne yu'-tûne mê 'êtev ve ǩulûbuhum ve-
ciletun 'ennehum 'ilê Rabbihim râci-ʿûn (60) 'Ulê-
'ike yusêri-ʿûne fil-ħayrâti ve hum lehê sêbiǩûn
(61) Ve lê nukellifu nefsen 'illê vus-ʿahê ve ledeynê
Kitêbuny-yenṭiǩu bil-ḥaǩǩi ve hum lê yuz̤lemûn
(62) Bel ǩulûbuhum fî gamratim-min hêẓê ve lehum
'eʿmêlum-min-dûni ẓêlike hum lehê ʿâmilûn (63)
Ḥattê 'iẓê 'eħaẕnê mutrafîhim-bil-ʿAẓêbi 'iẓê hum
yec-'erûn (64) Lê tec-'erul-yevm; 'innekûm-minnê
lê tunṣarûn (65) Ǩad kênet 'Êyêtî tutlê ʿaleyküm fe-
küntum ʿalê 'eʿ-ǩâbiküm tenkiṣûn (66) Müstek-bi-rîne
bihî sêmiran-tehcurûn (67) 'Efelem yeddebbe-rul-Ǩav-
le 'em cê-'ehum-mê lem ye'-ti 'êbê-'ehumul-'evvelîn
(68) 'Em lem yeʿ-rifû Rasûlehum fehum lehû munki-
rûn (69) 'Em yeǩûlûne bihî cinneh? Bel cê-'ehum-
bil-Ḥaǩǩi ve 'ekṡeruhum lil-Ḥaǩǩi kêrihûn (70)
Ve le-vittebe-ʿal-Ḥaǩǩu 'ehvê-'ehum lefesedetis-
semêvêtu vel-'erḍu ve menfîhinn! Bel 'eteynêhum-
biẓikrihim fehum ʿan-ẓikrihim-muʿriḍûn (71)
'Em tes-'eluhum ħarcen-fe-ħarâcu Rabbike ħayr;
ve Huve Ħayrur-râziǩîn (72) Ve 'inneke leted-
ʿûhum 'ilê Ṣırâṭım-Müsteǩîm (73) Ve 'innelleẓîne lê
yu'minûne bil-'Êħirati ʿaniṣ-Ṣırâṭi le-nêkibûn (74)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Mü'minûn Sûresi

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ
﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا
يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتّٰى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
اِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ
وَالْاَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ
وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُونَ
﴿٨١﴾ قَالُوا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَا اِلَّا
اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيهَا اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾
قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ
بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

بَلْ اَتَيْنَاهُمْ

حزب ٢

75— Şayet biz, onlara acıyıp da başlarındaki darlığı **(kıtlığı)** kaldırmış olsak, mutlaka yine serserice azgınlıklarında devam ve ısrar edeceklerdir.

76— And olsun ki, biz onları **(açlık)** azab **(ı)** ile tuttuk da, yine Rablerine karşı uslanmadılar ve yalvarmıyorlar.

77— Nihayet üzerlerine çok şiddetli bir azap kapısı açtığımız vakit, bakarsın hemen ümitsizliğe düşeceklerdir. **(Bu, Bedir'de olmuştur).**

78— Halbuki, sizin için kulakları, gözleri, kalbleri yaratan O'dur. Siz, pek az şükrediyorsunuz.

79— Yeryüzünde sizi yaratan da O'dur ve O'na haşrolunacaksınız.

80— O, dirilten ve öldürendir. Geceyle gündüzün değişmesi de hep O'na aittir. Daha akıllanmayacak mısınız siz?

81— Hayır! **(Mekke müşrikleri)**, daha öncekilerin dediği gibi dediler.

82— Evvelkiler, "Biz ölüp toprak ve bir yığın kemik olduğumuz vakit mi, evet biz mi diriltileceğiz?

83— Yemin ederiz ki, bu, bize de atalarımıza da bundan önce va'd olundu. Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir." demişlerdi.

84— De ki: "Kimin o yer ve ondaki bütün varlıklar, biliyor musunuz?".

85— "Allah'ın!" diyecekler."O halde hiç düşünmüyor musunuz siz?" de.

86— "Kim o yedi göğün Rabbi? Ve o büyük arşın Rabbi?" de.

87— "Allah'ın!" diyecekler."O halde Allah'dan **(başkasına kulluktan)** sakınmaz mısınız?" de.

88— "Kimdir o, her şeyin mülkü hakimiyeti **(ve idaresi)** elinde olan? Kim o koruyan, fakat kendisini koruyan bulunmayan? Eğer bilirseniz **(söyleyin)!**" de.

89— Yine "Allah'ındır!" diyecekler. "O halde nasıl olup da büyüleniyorsunuz?" de.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Mu'-inûn

Ve lev raḥimnêhum ve keşefnê mê bihim-min-
ḍurril-leleccû fî ṭugyênihim ye'mehûn (75) Ve leḳad
'eḣaẓnêhumbil-'Aẓêbi femestekênû li-Rab-bihim
ve mê yeteḍarra'ûn (76) Ḥattê 'iẓê feteḥnê 'aleyhim-
bêben-ẓê 'aẓêbin-şedîdin 'iẓê hum fîhi mublisûn
(77) Ve Huvelleẓî 'enşe-'e lekümüs-sem-'a vel-
'ebṣâra vel-'ef-'ideh; ḳalîlem-mêteş-kürûn (78) Ve
Huvelleẓî ẓera-'eküm fil-'erḍi ve 'ileyhi tuḥ-şerûn
(79) Ve Huvelleẓî yuḥyî ve yumîtu ve lehuḣ-tilêful-
leyli ven-nehêr; 'efelê te'-ḳilûn (80) Bel ḳâlû mişle
mê ḳâlel-'Ev-velûn (81) Ḳâlû 'e-'iẓê mitnê ve künnê
turâbenv-ve 'iẓâ-men 'e-'innê le-meb-'ûṡûn (82)
Leḳad vu-'idnê neḥnu ve 'êbê-'unê hêẓê min ḳablu
'in hêẓê 'illê 'esê-ṭîrul-'evvelîn (83) Ḳul-limenil-
'erḍu ve menfî-hê 'in-küntum te'-lemûn (84) Se-
yeḳûlûne li-LLêh! Ḳul 'efelê teẓekkerûn (85) Ḳul
mer-Rabbus-semêvêtis-seb'i ve Rabbul-'Arşil-'Aẓîm
(86) Se-yeḳûlûne li-LLêh. Ḳul 'efelê tetteḳûn (87)
Ḳul mem-biyedihî Melekûtu külli şey-'inv-ve Huve
yucîru ve lê yucêru 'aleyhi 'in-küntum te'-lemûn
(88) Se-yeḳûlûne li-LLêh. Ḳul fe-'ennê tus-ḥarûn (89)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Mü'minûn Sûresi

بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا
كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ اِمَّا تُرِيَنِّي
مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾
وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ اِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ
اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ
مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ
﴿٩٨﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾
لَعَلّٓي اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَٓائِلُهَا
وَمِنْ وَرَٓائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَاِذَا نُفِخَ
فِي الصُّورِ فَلَٓا اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ
ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ
مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ
﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

90— Hayır! Biz, onlara hakkı getirdik. Ama onlar cidden yalancıdırlar.

91— Allah, hiç evlât edinmiş değildir. Beraberinde bir ilâh da yoktur. **(Şayet olsaydı)** her ilâh kendi yarattığını götürür ve elbette biri diğerine üstün olmaya çalışırdı. Allah, onların isnat ettiği vasıflardan münezzehtir.

92— O, gizliyi, açığı bilendir. Allah, onların koştukları şirkten yücedir.

93— De ki: "Ey Rabbim! Eğer onlara va'd edilen azabı mutlaka bana göstereceksen;

94— Bâri beni o zalim kavim içinde bulundurma Rabbim!".

95— Onlara va'd ettiğimiz azabı sana göstermeye elbette kaadiriz.

96— Sen, kötülüğü en güzel davranışla **(af ve bağışlamakla)** defet. Biz onların ne vasıflar kullandıklarını daha iyi biliriz.

97— De ki: "Ey Rabbim! Şeytanların vesveselerinden sana sığınırım!

98— Ey Rabbim! Onların huzurumda olmalarından da sana sığınırım!".

99— Nihayet o müşriklerin birine ölüm geldiği vakit, "Ey Rabbim! Beni dünyaya döndür!

100— Tâ ki, o zayi ettiğim ömürde yararlı işler göreyim!" der. Hayır! Bu sadece onun söylediği boş bir kelimedir. Önlerinde ise tâ diriltilecekleri güne kadar bir perde vardır.

101— Sûr'a üfürüldü mü, artık o gün aralarında ne **(övünecekleri)** bir nesebleri vardır, ne de birbirlerine soruşurlar.

102— Kimin tartıları ağır gelirse, işte onlar felâh bulanların tâ kendileridir.

103— Kimin de tartıları hafif gelirse, onlar da kendilerine yazık edenlerin tâ kendileri olup, cehennemde ebedî kalacaklardır.

104— Ateş yüzlerine çalar, öyle ki, orada onlar **(etleri sıyrılmış olarak sırıtan)** dişleriyle kalırlar.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي

Mu'-inûn

yê = يا

Bel 'eteynêhum-bil-Ḥak̇k̇i ve 'innehum le-kêẓibûn (90)
Metteḣaẓe-LLâhu minv-veledinv-ve mê kêne meʿahû
min 'ilêhin 'iẓelleẓehebe küllu 'ilêhim-bimê ḣalek̇a ve
le-ʿalê beʿ-ḍuhum ʿalê beʿḍ! Sübḥâne-LLâhi ʿammê
yeṣıfûn (91) ʿÂlimil-gaybi veş-şehêdeti fe-te-ʿâlê
ʿammê yuşrikûn (92) K̇ur-Rabbi 'immê turiyennî mê
yû-ʿadûn (93) Rabbi felê tec-ʿalnî fil-k̇avmiẓ-ẓâlimîn
(94) Ve 'innê ʿalê 'en-nuriyeke mê ne-ʿidühum le-
K̇âdirûn (95) 'İdfeʿ billetî hiye 'eḥse-nusseyyi-'eh;
Neḥnu 'eʿ-lemu bimê yeṣıfûn (96) Vek̇ur-Rabbi 'e-
ʿûẓü bike min hemezêtiş-şeyêṭîni (97) Ve 'e-ʿûẓü bike
Rabbi 'eny-yeḥḍurûn (98) Ḥattê 'iẓê cê-'e 'eḥadehumul-
mevtu k̇âle Rabbir-ci-ʿûn (99) Le-ʿallî 'eʿ-melu ṣâli-
ḥan-fîmê teraktu kellê! 'İnnehê kelimetun huve
k̇â-'iluhê Ve minv-verâ-'ihim-Berzeḣun 'ilê Yevmi
yub-ʿaṡûn (100) Fe-'iẓê nufiḣa fiṣ-Ṣûri felê 'ensêbe
beynehum Yevme-'iẓinv-ve lê yetesê'elûn (101) Femen-
ṡek̇ulet mevêzînuhû fe-'ulê-'ike humul-Mufliḥûn (102)
Ve men ḣaffet mevêzînuhû fe-'ulê-'ikelleẓîne ḣasirû
'en-fusehum fî Cehenneme ḣâlidûn (103) Telfeḥu
vu-cûhehumun-Nêru ve hum fîhê kêli-ḥûn (104)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Mü'minûn Sûresi

اَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتٖى تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا
غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَٓالّٖينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا مِنْهَا
فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَؤُا فٖيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ
﴿١٠٨﴾ اِنَّهُ كَانَ فَرٖيقٌ مِنْ عِبَادٖى يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمٖينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰى
اَنْسَوْكُمْ ذِكْرٖى وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ اِنّٖى جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ
بِمَا صَبَرُٓوا اَنَّهُمْ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِى الْاَرْضِ
عَدَدَ سِنٖينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَٓادّٖينَ ﴿١١٣﴾
قَالَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلٖيلًا لَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ اَفَحَسِبْتُمْ
اَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللّٰهُ
الْمَلِكُ الْحَقُّ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرٖيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللّٰهِ
اِلٰهًا اٰخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهٖ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهٖ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمٖينَ ﴿١١٨﴾

سُورَةُ النُّورِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ

105— (Allah Teâlâ kendilerine), "Benim âyetlerim size okunurken, onları yalanlayanlar siz değil miydiniz?" **(der).**

106— "Ey Rabbimiz! Bizi kötü bahtlı oluşumuz mağlûb etti ve biz, sapık bir kavim idik!

107— Ey Rabbimiz! Bizi buradan çıkar! Eğer yine **(küfre)** dönersek, o takdirde zalimler biziz!" derler.

108— (Allah Teâlâ) buyurur ki:"kesin sesinizi,bana bir şey söylemeyin!

109— Çünkü kullarımdan bir fırka vardı: "Ey Rabbimiz! Biz iman ettik, artık bizi bağışla. Ve bize merhamet et! Sen merhametlilerin en hayırlısısın!" diyorlardı.

110— Siz, onları, maskara yerine tuttunuz. Hatta bu, size beni anmayı unutturdu. Onlara öyle gülüyordunuz.

111— İşte onlara bugün ben, sabretmelerine karşılık mükâfatlarını verdim. Onlar murada erenlerin tâ kendileridir!".

112— (Teâlâ Hazretleri), "Yerde seneler sayısınca ne kadar kaldınız?" buyurur.

113— Onlar, "Bir gün, yahut bir günden daha az kaldık. Sayanlara **(hesap tutan meleklere)** soruver!" derler.

114— Allah Teâlâ buyurur ki: "Bilmiş olsanız, hakikaten pek az kaldınız.

115— Yâ siz zannediyor musunuz ki, biz sizi boşuna yarattık da, bize döndürülmeyeceksiniz?

116— Demek ki Allah, o hak padişah çok yücedir. O'ndan başka İlâh yoktur. Kerîm olan Arş'ın sahibidir

117— Her kim, Allah'la beraber başka bir ilâha — onu isbat edecek bir delili olmamasına rağmen kulluk ederse, onun hesabı ancak Rabbinin katındadır. Şüphesiz ki, kâfirler felâh bulmazlar".

118— De ki: "Ey Rabbim! Bağışla! Merhamet et! Sen merhametlilerin en hayırlısısın!"

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي

Mu'-inûn

yê = يا

'Elem tekün 'Êyêtî tutlê ‘aleyküm feküntum-bi-
hê tukeẕẕibûn (105) K̇âlû Rabbenê galebet ‘aleynê
şik̇vetunê ve künnê k̇avmen-ḍâllîn (106) Rab-benê
'eḣricnê minhê fe-'in ‘udnê fe-'innê ẓâlimûn (107)
K̇âleḣ-se-'û fîhê ve lê tukellimûn (108) 'İnnehû kêne
ferîk̇um-min ‘ibêdî yek̇ûlûne Rabbenê 'êmennê fegfir
lenê verḥamnê ve 'Ente Ḣayrur-râḥimîn (109) Fetteḣaẕ-
tumûhum siḣriyyen ḥattê 'ensevküm Ẕikrî ve
küntum-mi-nhum teḍḥakûn (110) 'İnnî cezeytuhumul-
yevme bimê ṣaberû 'enne-hum humul-Fê-'izûn (111)
K̇âle kem lebiṡtum fil-'erḍi ‘adede sinîn (112) K̇âlû
lebiṡnê yevmen 'ev be‘ḍa yevmin-fes-'elil-‘âddîn (113)
K̇âle 'illebiṡtum 'illê k̇alîlel-lev 'enne-küm küntum
te‘lemûn (114) 'Efeḥasibtum 'ennemê ḣalek̇-nêküm
‘abeṡenv-ve 'enneküm 'ileynê lê turce-‘ûn (115) Fete-
‘âle-LLâhul-Melikül-Hak̇k̇; Lê 'ilêhe 'illê Hû; Rabbul-
‘Arşil-Kerîm (116) Ve meny-yed‘u me-‘a-LLâhi 'ilêhen
'êḣara lê burhêne lehû bihî fe-'innemê ḥisêbuhû ‘inde
Rabbih! 'İnnehû lê yufliḥul-Kêfirûn (117) Ve k̇ur-
Rab-big-fir verḥam ve 'Ente Ḣayrur-râḥimîn (118)

NÛR

64 'ÊYEH — No 24

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا ف۪يهَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾
اَلزَّانِيَةُ وَالزَّان۪ي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ
بِهِمَا رَأْفَةٌ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۚ وَلْيَشْهَدْ
عَذَابَهُمَا طَٓائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢﴾ اَلزَّان۪ي لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةًۘ
وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَٓا اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾
وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِاَرْبَعَةِ شُهَدَٓاءَ فَاجْلِدُوهُمْ
ثَمَان۪ينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًاۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَۙ ﴿٤﴾
اِلَّا الَّذ۪ينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُواۚ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥﴾
وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَٓاءُ اِلَّٓا اَنْفُسُهُمْ
فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ اِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٦﴾
وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٧﴾ وَيَدْرَؤُا عَنْهَا
الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ اِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِب۪ينَۙ ﴿٨﴾
وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَٓا اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٩﴾
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَك۪يمٌ ﴿١٠﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

(Sûre: 24)

NÛR SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir.
64 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— **(Bu),** bizim indirdiğimiz ve **(emirlerine uymayı)** farz kıldığımız bir sûredir. Biz onda açık birtakım deliller indirdik. **Belki düşünüp öğüt alırsınız.**

2— Zina eden **(bekâr)** erkek ve kadının her birine yüzer değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dininde bunlara bir acıyacağınız tutmasın. Mü'minlerden bir grupta bunların cezalarına şahid olsun.

3— Zina eden bir erkek, ancak zina eden bir kadınla veya müşrik bir kadınla evlenebilir. Zina eden bir kadını da, ancak zina eden bir erkek veya müşrik nikâh edebilir. Mü'minlere böyle bir evlenme haram kılınmıştır

4— İffetli kadınlara zina iftirasında bulunup da sonra dört şahid getiremeyenler olursa, bunlara da seksen değnek vurun! Ve şahidliklerini ebediyen kabul etmeyin. Bunlar, fâsıkların tâ kendileridir.

5— Ancak bu iftiradan sonra tevbe edip hallerini düzeltenler müstesna. Çünkü Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

6— Karılarına zina isnat eden ve kendilerinden başka şahidleri olmayan kimselerin her biri dört defa billâhi diyerek kendisinin karısına isnat ettiği sözde, muhakkak doğru söyleyenlerden olduğuna şehadet etmelidir.

7— Beşinci defasında da; eğer yalancılardansa, Allah'ın lâneti kendi üzerine **(olmasını söylemesi)**dir.

8— Kadından had vurulma cezasını dört defa, "Eşhedü billâh. Kocam muhakkak yalancılardandır." demesi kendisinden cezayı kaldırır.

9— Beşinci defasında, "Eğer kocası doğru söyleyenlerdense, Allah'ın gazabı kendisinin üzerine olmasını" söyler

10— Eğer Allah'ın lütuf ve rahmeti sizin üzerinizde olmasaydı ve Allah tevbeleri kabul eden hikmet sahibi olmasaydı **(cezayı hemen hak edene verirdi).**

ḍ = ض
ṡ = ث
ş = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ţ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Nûr

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Sûratun 'enzelnêhê ve feraḍnêhê ve 'enzelnê fîhê
'Êyêtim-Beyyinêtil-leʿallekûm teẓekkerûn (1)
'Ezzêniyetu vezzênî feclidû külle vêḥidim-min-
humê mi-'ete celdeh; ve lê te'ħuẓküm-bihimê ra'-
fe-tun-fî Dîni-LLêhi 'in-küntum tu'-minûne bi-
LLêhi vel-Yev-mil-'Êħir; velyeş-hed-ʿaẓêbehumê
ţâ'ifetum-minel-Mu'-minîn (2) 'Ezzênî lê yenkiḥu
'illê zêniyeten 'ev muşrikeh; vezzêniyetu lê yenkiḥuhê
'illê zênin 'ev muşrik; ve ḥurrime ẓêlike ʿalel-
Mu'-minîn (3) Velleẓîne yermûnelmuḥ-şanêti
ṡümme lem ye'tû bi-'erbe-ʿati şuhedê-'e fecli-dûhum
ṡemênîne celdetenv-ve lê tek̇be-lû lehum şehê-deten
'ebedê; ve'ulê-'ike humul-fêsik̇ûn (4) 'İllelleẓîne
têbû mimbeʿ-di ẓêlike ve 'eşleḥû; fe'inne-LLâhe
Gafûrur-Raḥîm (5) Velleẓîne yermûne 'ezvêcehum
ve lem yekül-lehum şuhedê-'u 'illê 'enfusühum fe-
şehêdetu 'eḥadihim 'erbe-ʿu şehêdêtim-bi-LLêhi
'innehû lemineş-şâdik̇în (6) Vel-ħâmisetu 'enne
leʿneta-LLâhi ʿaleyhi 'in-kêne minel-kêẓibîn (7)
Ve yedra-'u ʿanhel-ʿaẓêbe 'en-teş-hede 'erbe-ʿa
şehê-dêtim-bi-LLêhi 'innehû le-minel-kêẓibîn (8)
Vel-ħâmisete 'enne gaḍa-be-LLâhi ʿaleyhê 'inkêne
mineş-şâdik̇în (9) Ve lev lê feḍlu-LLâhi ʿaleyküm
ve raḥmetuhû ve 'enne-LLâhe Tevvêbun Ḥakîm (10)

Nûr Sûresi

إِنَّ الَّذِينَ جَاؤُ بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ
خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا جَاؤُ
عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ
اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ
بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ
هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ
مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ
اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ
أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

11— Haberiniz olsun ki, o iftira haberini getirenler, içinizden **(belirli)** bir topluluktur. Onu hakkınızda şer saymayın. Bilakis o, hakkınızda bir hayırdır. O iftiracılardan her birine kazandığı vebal **(kadar ceza)** vardır. Günahın büyüğünü yüklenene ise büyük bir azap vardır

12— Ne olurdu, onu işittiğiniz vakit, erkek ve kadın mü'minler, kendi vicdanlarında güzel zanda bulunsalar ve "Bu açık bir iftiradır", deselerdi ya!

13— Buna dört şahid getirselerdi ya! Madem ki şahid getiremediler, o halde onlar, Allah katında yalancıların tâ kendileridir.

14— Eğer dünya ve âhirette Allah'ın lütfü ve rahmeti üzerinizde olmasaydı, o daldığınız dedikodu sebebiyle size muhakkak büyük bir azap dokunurdu.

15— O sırada ki, siz iftirayı dillerinizle birbirinize anlatıyordunuz. Hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadığınız şeyi, ağızlarınızla söylüyor ve bunu kolay bir şey sanıyordunuz. Halbuki o, Allah katında büyük **(bir suç)** dür.

16— O iftirayı işittiğiniz vakit, "Bunu söylemek bize yakışmaz. Hâşâ! Bu büyük bir iftiradır!" deseydiniz ya!

17— Eğer mü'minler iseniz, böyle bir şeye bir daha ebediyyen dönmenizi Allah size yasaklıyor.

18— Allah size âyetleri beyan ediyor. Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

19— Bu kötü haberin iman edenler arasında yayılmasını arzu edenlere, dünya ve âhirette acıklı birazap vardır. Allah bilir; siz bilmezsiniz.

20— Eğer üzerinizde Allah'ın lütfü ve rahmeti olmasaydı ve Allah çok şefkatli, çok merhametli olmasaydı... **(cezanızı çoktan verirdi).**

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
‘	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Nûr

'İnnelleẓîne cê-'û bil-'ifki ‘uṣbetum-minküm; lê
teḥsebûhu şerral-leküm; bel huve ħayrul-leküm;
li-kül-lim-ri-'im-minhum-mektesebe minel-'iṡm,
velleẓî tevellê kibrahû minhum lehû ‘Aẕê-bun ‘aẕîm
(11) Lev lê 'iẓ semi‘-tumûhu ẕannel-Mu'-mi-nûne
vel-Mu'-minêtu bi-'enfusihim ħayranv-ve ǩâlû hêẓê
'ifküm-mubîn (12) Lev lê cê-'û ‘aleyhi bi-'erbe-‘ati
şuhedê'? Fe-'iẓ lem ye'tû biş-şuhe-dê-'i fe-'ulê'ike
‘inde-LLâhi humul-kêẓibûn (13) Ve lev lê feḍlu-
LLêhi ‘aleyküm ve raḥmetuhû fiddü-nyê vel-'Êħirati
lemesseküm fî mê 'efeḍtum fîhi ‘aẕêbun ‘aẕîm
(14) 'İẓ teleǩǩavnehû bi-'elsineti-küm ve teǩûlûne
bi'efvêhiküm-mê leyse leküm-bihî ‘ilmunv-ve
teḥsebûne-hû heyyinenv-ve huve ‘in-de-LLâhi
‘aẕîm (15) Ve lev lê 'iẓ semi‘- tumûhu ǩultum-mê
yekûnu lenê 'en-netekelleme bi-hêẓê; Sübḥâneke
ḥâẓê buhtênun ‘aẕîm (16) Ye-‘iẕukümu-LLâhu 'en-
te‘ûdû li-miṡlihî 'ebeden 'in-küntum-Mu'-minîn (17)
Ve yu-beyyinu-LLâhu lekümul-'Êyêt; va-LLâhu
‘Alîmun Ḥakîm (18) 'İnnelleẓîne yuḥibbûne 'en-teşî-
‘al-fêḥişetu filleẓîne 'êmenû lehum ‘aẕê-bun 'elîmun-
fiddü-nyê vel-'Êħirah; va-LLâhu ye‘-lemu ve 'entum
lê te‘-lemûn (19) Ve lev lê feḍlu-LLâhi ‘aleyküm
ve raḥmetuhû ve 'enne-LLâhe Ra-'ûfur-Raḥîm (20)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

حزب ٣

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ فَاِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِۜ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ اَبَدًاۙ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يُزَكّ۪ي مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ اُو۬لُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ
وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُٓوا اُو۬لِي الْقُرْبٰى وَالْمَسَاك۪ينَ وَالْمُهَاجِر۪ينَ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ
وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُواۜ اَلَا تُحِبُّونَ اَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌۙ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ
اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْد۪يهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾
يَوْمَئِذٍ يُوَفّ۪يهِمُ اللّٰهُ د۪ينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُب۪ينُ
﴿٢٥﴾ اَلْخَب۪يثَاتُ لِلْخَب۪يث۪ينَ وَالْخَب۪يثُونَ لِلْخَب۪يثَاتِۚ وَالطَّيِّبَاتُ
لِلطَّيِّب۪ينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِۚ اُو۬لٰٓئِكَ مُبَرَّؤُ۫نَ مِمَّا يَقُولُونَۜ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا
عَلٰٓى اَهْلِهَاۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

21— Ey iman edenler! Şeytanın adımlarına tâbi olmayın. Kim şeytanın izlerine uyarsa, **(bilsin ki),** o, fuhşu ve kötülüğü emreder. Eğer üzerinizde Allah'ın lütuf ve rahmeti olmasaydı, içinizden hiçbiri ebediyyen temize çıkamazdı. Lâkin Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah her şeyi işitendir, hakkıyla bilendir.

22— Bir de içinizden fazilet ve servet sahibi olanlar, akrabalara, yoksullara, Allah yolunda hicret edenlere bir şey vermelerinde kusur etmesinler. Affetsinler. Bağışlasınlar! Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir

23— Namuslu, **(fenalıklardan)** habersiz mü'min kadınlara **(zina)** iftirası atanlar, hakikaten dünyada ve âhirette lânete uğramışlardır. Onlara büyük bir azap vardır.

24— Kıyamet gününde onların aleyhine dilleri, elleri ve ayakları bütün yaptıklarına şahidlik edecektir.

25— O gün Allah, onlara hak ettikleri cezalarını tamamiyle verecek ve Allah'ın aşikâr hak olduğunu bilecekler-dir.

26— Kötü kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler de kötü kadınlara yaraşır. İyi kadınlar, iyi erkeklere; iyi erkekler de iyi kadınlara yaraşır. Bunlar, o iftiracıların söylediklerinden uzaktırlar. Onlar için bir mağfiret ve **(cennette)** cömertçe bir rızık vardır.

27— Ey iman edenler! Kendi evlerinizden başka evlere izin almadan ve selâm vermeden girmeyin. Bu, sizin için daha hayırlıdır. Umulur ki, düşünürsünüz.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Nûr

Yê-'eyyuhelleẓîne 'êmenû lê tettebi-ʿû ħu-ṭuvêtiş-
Şeyṭân; ve meny-yettebiʿ ħuṭuvêtiş-Şeyṭâni fe-
'innehû ye'-muru bil-feḥşê-'i velmunker; ve lev
lê feḍlu-LLâhi ʿaleyküm ve raḥmetuhû mê zekê
min-küm-min 'eḥadin 'ebedenv-ve lêkinne-LLâhe
yuzekkî meny-yeşê'; va-LLâhu Semî-ʿun ʿAlîm (21)
Ve lê ye'-teli 'ulul-feḍli minküm vesse-ʿati 'eny-
yu'-tû 'ulil-k̇urbê vel-mesê-kîne vel-Muhêcirîne fî
Se-bîli-LLêh; vel-yeʿfû vel-yeṣ-feḥû. 'Elê tuḥibbûne
'eny-yegfira-LLâhu leküm? Va-LLâhu Gafûrur-
Raḥîm (22) 'İnnelleẓ-îne yermûnel-muḥṣanêtil-
gâfilêtil-Mu'minêti lu-ʿinû fiddünyê vel-'Êħirah; ve
lehum ʿAẓêbun ʿaz̤îm (23) Yevme teş-hedü ʿaleyhim
'elsinetuhum ve 'eydîhim ve 'erculuhum-bimê kênû
yeʿ-melûn (24) Yevme-'iẓiny-yuveffîhimu-LLâhu
dînehumul-ḥak̇k̇a ve yeʿ-lemûne 'enne-LLâhe Huvel-
Ḥak̇k̇ul-Mubîn (25) 'El-ħabîṡêtu lil-ħabîṡîne vel-
ħabîṡûne lil-ħabîṡêt; veṭ-ṭayyibêtu liṭṭayyibîne veṭ-
ṭayyibûne liṭṭayyibêt; 'ulê-'ike mu-berra'ûne mimmê
yek̇û-lûn; lehum-megfi-ratunv-ve rizk̇un-kerîm (26)
Yê-'eyyuhelleẓîne 'êmenû lê tedħulû buyûten gayra
buyûti-küm ḥattê teste'-nisû ve tusellimû ʿalê 'ehlihê;
ẓêliküm ħayrulleküm le-ʿalleküm teẓekkerûn (27)

فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فٖيهَا اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَاِنْ قٖيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلٖيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فٖيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ
﴿٢٩﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنٖينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
فُرُوجَهُمْ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ خَبٖيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ
﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدٖينَ زٖينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ
عَلٰى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدٖينَ زٖينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَائِهِنَّ
اَوْ اٰبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَائِهِنَّ اَوْ اَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ
اَوْ بَنٖى اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنٖى اَخَوَاتِهِنَّ اَوْ نِسَائِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ
اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التَّابِعٖينَ غَيْرِ اُولِى الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ
الَّذٖينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلٰى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ
بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفٖينَ مِنْ زٖينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
اِلَى اللّٰهِ جَمٖيعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَاَنْكِحُوا

28 — Eğer evlerde kimse bulamazsanız, size izin verilmedikçe içeri girmeyin. Şayet size "Geri dönün!" denilirse hemen dönün. Bu sizin için daha temizdir ve Allah, bütün yaptıklarınızı bilendir.

29 — İçinde oturulmayan fakat **(ahır ve han gibi)** sizin menfaatiniz bulunan evlere **(izinsiz)** girmenizde bir günah yoktur. Allah, açıkladığınız ve gizlediğiniz her şeyi bilir.

30— **(Ey Habibim!)** Mü'min erkeklere söyle : Gözlerini haramdan sakınsınlar ve namuslarını korusunlar. Bu, kendileri için daha temizdir. Şüphesiz ki Allah, onların bütün yaptıklarından haberdardır.

31— Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar, ziynetlerini açmasınlar! **(Ziynetlerinin takıldığı boyun, baş, kol, bacak ve kulak gibi yerlerini göstermesinler).** Ancak bunlardan görünen kısımlar **(yüz ve el gibileri)** müstesnadır. Baş örtülerini yakalarının üzerine vursunlar. Ziynetlerini açmasınlar. Ancak kendi kocalarına, yahut kendi babalarına, yahut kocalarının babalarına, yahut kendi oğullarına, yahut kocalarının **(başka kadından olan)** oğullarına, yahut kendi erkek kardeşlerine, yahut erkek kardeşlerinin oğullarına, yahut kız kardeşlerinin oğullarına, yahut Müslüman kadınlarına, yahut ellerindeki cariyelere, yahut kadına ihtiyacı kalmamış uyuntu (arzusuz ve iktidarsız) erkeklere, yahut henüz kadınların gizli yerlerinin farkına varmamış çocuklara açabilirler. Gizledikleri ziynetleri bilinsin diye, ayaklarını da vurmasınlar. Toptan Allah'a tevbe edin ey Mü'minler. Tâ ki, felâh bulasınız!

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẓ̈	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِـ (كسرة)
u, ü	ـُـ (ضمة)
e, a	ـَـ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Fe-'illem tecidû fîhê 'eḥaden-felê tedħulûhê ḥattê yu'-
ẓene leküm; ve 'in-ǩîle lekümur-ci-ʿû ferci-ʿû huve
'ezkê leküm; va-LLâhu bimê teʿ- melûne ʿAlîm (28)
Leyse ʿaleyküm cunêḥun 'en tedħulû buyûten gayra
meskûnetin-fîhê metê-ʿulleküm; va-LLâhu yeʿ-lemu
mê tubdûne ve mê tektu-mûn (29) Ǩul-lil-Mu'-minîne
yeguḍḍû min 'ebṣârihim ve yeḥfeẓû furûcehum;
ẓêlike 'ezkê le-hum; 'inne-LLâhe ħabîrum-bimê
yeṣne-ʿûn (30) Ve ǩul-lil-Mu'-minêti yegḍuḍne min
'ebṣârihinne ve yeḥfeẓne furûcehunne ve lê yubdîne
zînetehunne 'illê mê ẓahera minhê vel-yeḍ-ribne
biħumurihinne ʿalê cuyûbihinn; ve lê yubdîne
zînetehunne 'illê libu-ʿûle-tihinne 'ev 'êbê-'ihinne 'ev
'êbê-'i buʿûletihinne 'ev 'ebnê-'ihinne 'ev 'eb-nê-'i bu-
ʿûletihinne 'ev 'iħvênihinne 'ev benî 'iħvênihinne 'ev
benî 'eħavêtihinne 'ev nisê-'ihinne 'ev mê meleket
'eymênu-hunne 'evittêbi-ʿîne gayri 'ulil-'irbeti miner-
ricêli 'eviṭṭiflillezîne lem yeẓherû ʿalê ʿavrâtin-
nisê'; ve lê yeḍribne bi-'erculihinne liyuʿ-leme mê
yuħfîne min-zînetihinn. Ve tûbû 'ile-LLâhi cemî-
ʿan 'eyyuhel-Mu'-minûne leʿalleküm tufliḥûn (31)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Nûr Sûresi

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصَّالِح۪ينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَائِكُمْۜ
اِنْ يَكُونُوا فُقَرَٓاءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَل۪يمٌ ﴿٣٢﴾
وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذ۪ينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحاً حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ
مِنْ فَضْلِه۪ۜ وَالَّذ۪ينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ
اِنْ عَلِمْتُمْ ف۪يهِمْ خَيْراًۗ وَاٰتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللّٰهِ الَّذ۪ٓي اٰتٰيكُمْۜ
وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَٓاءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّناً لِتَبْتَغُوا عَرَضَ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكُمْ اٰيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلاً مِنَ الَّذ۪ينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٣٤﴾ اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ
مَثَلُ نُورِه۪ كَمِشْكٰوةٍ ف۪يهَا مِصْبَاحٌۜ اَلْمِصْبَاحُ ف۪ي زُجَاجَةٍۜ اَلزُّجَاجَةُ
كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍۙ يَكَادُ زَيْتُهَا يُض۪ٓيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌۜ نُورٌ
عَلٰى نُورٍۜ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُورِه۪ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ
الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌۙ ﴿٣٥﴾ ف۪ي بُيُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ
اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ ف۪يهَا اسْمُهُۙ يُسَبِّحُ لَهُ ف۪يهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِۙ ﴿٣٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

32— Bir de sizden bekârları ve kölelerinizle cariyelerinizden iyi **(Müslüman)** olanları evlendirin. Eğer fakir iseler, Allah onları lutf-u kereminden zengin eder. Allah'ın ihsanı geniştir; O her şeyi bilicidir.

33— Evlenmeye **(servet)** bulamayanlar, Allah fazlından onları zengin edinceye kadar, iffetli kalmaya çalışsınlar. Sahip olduğunuz kölelerinizden mükâtebe (bedellerini ödeyip hür olmak) isteyenleri de, eğer kendilerinde bir hayır biliyorsanız hemen kitâbete bağlayın Onlara Allah'ın size verdiği maldan verin. Dünya hayatının geçici menfaatini kazanacağız diye cariyelerinizi, eğer onlar iffetli olmak isterlerse, kendilerini fuhşa zorlamayın! Kim onları zinaya zorlarsa, muhakkak ki Allah, onların bu zorlanışlarından sonra çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

34— Yemin olsun! Size açıklayıcı âyetler, sizden önce geçenlerden misaller ve takvâ sahiplerine bir nasihat indirdik.

35— Allah, göklerin ve yerin aydınlatıcısıdır. Onun nurunun temsili **(yani mü'minin kalbindeki sıfatı)** sanki bir kandil yuvasıdır ki, içinde bir lâmba var. Lâmba cam bir muhafaza içinde, o cam muhafaza sanki inci gibi bir yıldız. Bu lâmba, doğuya da batıya da nisbeti olmayan mübarek bir ağaçtan, zeytin **(ağacının yağın)** dan tutuşturulup yakılır. Onun yağı, kendisine ateş değmese de neredeyse aydınlık verecek. Nur üstüne nur! Allah, kimi dilerse onu nuruna eriştirir. Allah, insanlara böyle misaller verir **(ki, ibret alıp imana gelsinler).** Allah, her şeyi bilicidir.

36— Bu lâmba, öyle birtakım evlerde **(camilerde yakılır ki)** Allah, onların tâzim edilmesine ve içlerinde isminin anılmasına izin vermiştir. Buralarda sabah akşam Allah'ı tesbih ederler.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḱ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Nûr

Ve 'enkiḥul-'eyêmê minküm veṣṣâliḥîne min
ʿibêdiküm ve 'imê-'iküm; 'iny-yekûnû fuḱarâ-'e
yugnihimu-LLâhu min-feḍlih; va-LLâhu Vêsi-
ʿun ʿAlîm (32) Vel-yesteʿ-fifilleẓîne lê yecidûne
nikêḥan ḥattê yugniyehumu-LLâhu min-feḍlih.
Velleẓîne yebtegûnel-Kitêbe mimmê meleket
'ey-mênuküm fe-kêtibûhum 'in ʿalimtum fîhim
ħayranv-ve 'êtûhummim-mêli-LLêhil-leẓî 'êtêküm.
Velê tukri-hû feteyêtiküm ʿalel-bi-gâ-'i 'in 'eradne
teḥaṣṣunel-litebtegû ʿaraḍal-ḥayêtiddünyê. Ve
meny-yukrih-hunne fe-'inne-LLâhe mim-beʿ-di 'ik-
râhihinne Gafûrur-Raḥîm (33) Ve leḱad 'enzelnê
'ileyküm 'êyêtim-mubeyyinêtinv-ve meṡelem-
minelleẓîne ħalev min-ḱabliküm ve mevʿiẓatel-
lil-Muttekîn (34) 'E-LLâhu Nûrus-semêvêti vel-
'erḍ. Meṡelu Nû-rihî ke-Mişkêtin-fîhê Mişbêḥ;
'El-Mişbêḥu fî Zucê-ceh; 'ezzucêcetu ke-'ennehê
kevkebun-dür-riyyuny-yûḱadü min-Şeceratim-
mubêra-ketin-Zeytûnetil-lê Şerḱiy-yetinv-ve lê
Garbiyyetiny-yekêdü Zeytuhê yuḍî-'u ve lev lem
temses-hu nêr; Nû-run ʿalê Nûr! Yehdi-LLêhu li-
Nûrihî meny-yeşê'; ve yeḍribu-LLâhul-'emṡêle
linnês; va-LLâhu bikülli şey-'in ʿAlîm (35) Fî
buyûtin 'eẓine-LLâhu 'en-turfeʿa ve yuẓkera fîhes-
muhû yusebbiḥu lehû fîhê bilgudüvvi vel-'êşâl (36)

Nûr Sûresi

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيتَٓاءِ
الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ ﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيَهُمُ
اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُٓوا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ
يَحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَٓاءً حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَوَجَدَ
اللّٰهَ عِنْدَهُ فَوَفّٰيهُ حِسَابَهُ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ اَوْ كَظُلُمَاتٍ
فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشٰيهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهٖ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهٖ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ
بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَٓا اَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرٰيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ
اللّٰهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صَٓافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ
بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهٖ وَيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَٓاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَنْ مَنْ يَشَٓاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهٖ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

يُقَلِّبُ

37— **(Öyle)** adamlar vardır ki ne ticaret, ne alışveriş kendilerini Allah'ı anmaktan, namazı dosdoğru kılmaktan ve zekâtı vermekten alıkoymaz. Onlar öyle bir günden korkarlar ki, o günde kalblerle gözler **(dehşetden)** halden hâle değişir.

38— Çünkü Allah, kendilerine yaptıkları işin en güzeli ile mükâfat verecek, onlara fazlından ziyadesini de bahşedecektir. Allah, dilediğine rızkı hesapsız verir.

39— Küfredenlere gelince: Onların amelleri engin bir çöldeki serab gibidir. Susayan, onu su zanneder. Nihayet ona vardığı vakit, **(zannettiği gibi)** bir şey bulmaz yanında Allah'ı bulur. Allah da ona tamamiyle hesabını görüverir. Allah, çok çabuk hesap görendir.

40— Yahut derin bir denizdeki karanlıklar gibidir. O denizi bir dalga kaplar, üstünden bir dalga daha. Üstünden bir bulut... Bunlar, öyle birbiri üstüne yığılmış karanlıklardır ki, kendi elini çıkarsa, hemen hemen onu dahi göremez! Her kime de Allah nur vermemişse, artık onun için nur yoktur.

41— Görmedin mi, gökte olanlar, yerdekiler, havada kanat çırpıp süzülen kuşlar, hep Allah'ı tesbih ediyorlar? Her biri duasını ve tesbihini bilmiştir. Allah da onların bütün yaptıklarını bilendir.

42— Göklerle yerin mülkü Allah'ındır. Dönüş de ancak Allah'adır.

43— Görmedin mi ki, Allah bulutu sürüyor. Sonra aralarını birleştirip topluyor, sonra onu bir yığın haline getiriyor da, görüyorsun yağmur bunun arasından çıkıyor. Bir de gökten, ondaki dağ halinde birikintilerden dolu indiriyor da, dilediği kimseye bununla musibet veriyor. Dilediğinden de onu bertaraf ediyor. Şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri alacak!

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
z̤	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Nûr

Ricêlul-lê tulhîhim ticêratunv-ve lê bey'un 'an-
ẓikri-LLêhi ve 'ik̇âmiş-Ṣalêti ve 'îtê-'iz-Zekêti yeḣâ-
fûne Yevmen-tetek̇allebu fîhil-k̇ulûbu vel-'ebṣâru
(37) Liyecziye-humu-LLâhu 'eḥsene mê 'amilû ve
yezîdehum-min-feḍlih; va-LLâhu yerzuk̇u meny-
yeşê'u bigayri ḥisêb (38) Vellezîne keferû 'e'mêlu-hum
ke-serâbim-bi-k̇î'atiny-yeḥsebuhuz̤-z̤am-'ênu mê-'ê;
ḥattê 'iẓê cê'ehû lem yecidhu şey-'env-ve vecede-
LLêhe 'indehû feveffêhu ḥisêbeh; va-LLâhu Serî'ul-
ḥisêb (39) 'Ev keẓulumêtin-fî beḥrillucciyyiny-
yegşêhu mevcummin-fevk̇ihî mev-cum-min-fevk̇i-hî
seḥâb; ẓulumêtum-be'ḍuhê fevk̇a be'ḍ; 'iẓê 'eḣrace
yedehû lem yeked yerâ-hê! Ve mel-lem yec-'ali-
LLêhu lehû nû-ran-femê lehû min-nûr (40) 'Elem tera
'enne-LLâhe yusebbiḥu lehû menfissemê-vêti vel-
'erḍi veṭṭayru ṣâffêt? küllun-k̇ad 'alime ṣalêtehû ve
tesbîḥah. Va-LLâhu 'Alîmumbimê yef'alûn (41)
Veli-LLêhi mulküs-semêvêti vel-'erḍ! ve 'ile-LLâhil-
meṣîr (42) 'Elem tera 'enne-LLâhe yuzcî seḥâben-
ṡümme yu-'el-lifu beynehû ṡümme yec-'aluhû
rukêmen-feteral-vedk̇a yeḣrucu min ḣilêlih. Ve
yunezzilu mines-semê'i min-cibêlin-fîhê mim-beradin
feyuṣîbu bihî meny-yeşê'u ve yeṣrifuhû 'am-meny-
yeşê'. Yekêdü senê berk̇ihî yeẓhebu bil-'ebṣâr (43)

Nûr Sûresi

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِاُو۬لِي الْاَبْصَارِ
(٤٤) وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَٓابَّةٍ مِنْ مَٓاءٍۚ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشٖي عَلٰى بَطْنِهٖۚ
وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشٖي عَلٰى رِجْلَيْنِۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشٖي عَلٰٓى اَرْبَعٍۜ
يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ (٤٥) لَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ
مُبَيِّنَاتٍۜ وَاللّٰهُ يَهْدٖي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ (٤٦) وَيَقُولُونَ
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرٖيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَۜ
وَمَٓا اُو۬لٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنٖينَ (٤٧) وَاِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اِذَا فَرٖيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ (٤٨) وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُٓوا
اِلَيْهِ مُذْعِنٖينَۜ (٤٩) اَفٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُٓوا اَمْ يَخَافُونَ اَنْ
يَحٖيفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۜ بَلْ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (٥٠)
اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنٖينَ اِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (٥١) وَمَنْ
يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَٓائِزُونَ (٥٢)
وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّۜ قُلْ لَا تُقْسِمُوا
طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌۜ اِنَّ اللّٰهَ خَبٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (٥٣)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

44— Allah, gece ile gündüzü **(arka arkaya)** döndürüp duruyor. Şüphesiz, bunlarda akıl sahipleri için bir ibret vardır.

45— Hem Allah, her hayvanı sudan yarattı. Onlardan kimisi karnı üstü yürüyor, kimisi iki ayak üstünde yürüyor, kimisi de dört ayak üstünde yürüyor. Allah dilediğini yaratır. Çünkü Allah her şeye kaadirdir.

46— Yemin olsun ki biz, gerçekten açıklayıcı âyetler indirdik. Allah dilediğini doğru yola iletir.

47— Bir de **(münafıklar)**, "Allah'a ve Resûlüne inandık ve itaat ettik" diyorlar da sonra, bunun arkasından bir takımı yan çiziyorlar. Bunlar, mü'min değillerdir.

48— Aralarında hüküm vermesi için, Allah'a ve Resûlüne çağırıldıkları vakit bir de bakarsın, onlardan bir fırka yüz çevirmişlerdir.

49— Eğer hak kendilerinin olursa, koşarak peygambere gelirler.

50— Bunların kalblerinde bir hastalık mı var? Yoksa Allah ile peygamberinin kendilerine haksızlık edeceğinden mi şüphelendiler, veya korktular? Hayır! Onlar zalimlerin ta kendileridir.

51— Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve peygamberine çağrıldıkları vakit, mü'minlerin sözü ancak; "Dinledik ve itaat ettik." demek olmalıdır. Ve işte bunlar, kurtuluşa ereceklerin tâ kendileridir.

52— Her kim Allah'a ve peygamberine itaat eder; Allah'dan korkar, O'ndan sakınırsa, işte böyleleri de murada ereceklerin tâ kendileridir.

53— Bir de **(münafıklar)** var kuvvetleriyle Allah'a yemin ettiler. Kendilerine emredersen mutlaka savaşa çıkarlarmış. De ki: "Yemin etmeyin. Bu, âdet üzere bir itaattir. Şüphesiz, Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır".

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Nûr

Yuk̇allibu-LLâhul-leyle vennehêr; 'inne fî ẓêlike
le'ibratelli-'ulil-'ebṣâr (44) Va-LLâhu ħalek̇a külle
dêbbetim-mim-mê'; feminhum-meny-yemşî 'alê
beṭnih; ve minhum-meny-yemşî 'alê ricleyn; ve
minhum-meny-yemşî 'alê 'erbe'. Yeħluk̇u-LLâhu
mê yeşê'; 'inne-LLâhe 'alê külli şey-'in K̇adîr (45)
Lek̇ad 'enzelnê 'Êyêtim-mubeyyinêt; va-LLâhu yehdî
meny-yeşê'u 'ilê Şırâṭım-Müs-tek̇îm (46) Ve yek̇ûlûne
'êmennê bi-LLêhi ve bir-Rasûli ve 'eṭa'-nê ṡümme
yetevellê ferî-k̇um-minhum-mim-be'-di ẓêlik; ve mê
'ulê-'ike bil-Mu'-minîn (47) Ve 'iẓê dü-'û 'ile-LLâhi
ve Rasûlihî li-yeḥküme beynehum 'iẓê ferîk̇um-
mi-nhummu'-riḍûn (48) Ve 'iny-yekül-lehumul-
ḥak̇k̇u ye'-tû 'ileyhi muẓ'inîn (49) 'Efî k̇ulûbihim-m-
araḍun 'emirtêbû 'em yeħâfûne 'eny-yeḥîfe-LLâhu
'aleyhim ve Rasûluh? Bel 'ulê-'ike humuẕ-ẕâlimûn
(50) 'İnnemê kêne k̇avlel-Mu'-minîne 'iẓê dü-'û 'ile-
LLêhi ve Rasûlihî liyeḥküme beynehum 'eny-yek̇û-lû
Semi'-nê ve 'eṭa'-nê; ve 'ulê-'ike humul-Mufli-ḥûn
(51) Ve meny-yuṭi-'i-LLêhe ve Rasûlehû ve yeħşe-
LLêhe ve yettek̇hi fe-'ulê-'ike humul-Fê-'izûn (52)
۞ Ve 'ek̇semû bi-LLêhi cehde 'eymênihim le-'in
'emertehum leyeħrucunn. K̇ul lê tuk̇simû; ṭâ-'atum-
me'-rû-feh; 'inne-LLâhe ħabîrum-bimê te'-melûn (53)

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ
مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْۜ وَاِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُواۜ وَمَا عَلَى
الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْۖ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ
مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًاۜ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْـًٔاۜ وَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِۚ وَمَاْوٰيهُمُ النَّارُۜ وَلَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ
اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرَّاتٍۜ مِنْ قَبْلِ
صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ
صَلٰوةِ الْعِشَٓاءِۜ ثَلٰثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْۜ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ
جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّۜ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍۜ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَاِذَا بَلَغَ

54— De ki: "Allah'a itaat edin. Peygambere de itaat edin. Yine döneklik yaparsanız artık o peygambere düşen ancak ona yükletilen, size düşen de size yükletilendir. Eğer ona itaat ederseniz hidâyete erersiniz. Peygambere düşen açık bir tebliğden başka bir şey değildir".

55— Sizden iman edip yararlı işler görenlere Allah şöyle vadetti :"Yemin olsun ki; onlardan evvel gelenleri **(İsrâil oğullarını)** nasıl **(kâfirlerin)** yerine getirdiyse, onları da **(kâfirlerin)** yeryüzüne getirecek ve onlara, kendileri için seçtiği dinlerini **(İslâm'ı)** kuvvetle uygulayabilecekleri güç ve iktidarı imkânı verecek. Onları korkularının arkasından huzura kavuşturacak. Bana hiçbir şeyi ortak koşmayarak kulluk edecekler. Kim de bundan sonra nankörlük ederse, artık onlar fâsıkların tâ kendileridir!".

56— Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve peygambere itaat edin ki, merhamet olunasınız.

57— Sakın o küfredenleri, yerde **(bizi)** âciz bırakabilirler sanma! Onların varacakları yer ateştir. O ne kötü yerdir!..

58— Ey iman edenler! Sahip olduğunuz köleler ve sizden henüz büluğa **(ergenlik çağına)** ermeyen çocuklar, **(odalarınıza girmek için şu)** üç vakitte sizden izin istesinler: Sabah namazından evvel, öğle sıcağından elbisenizi çıkardığınız sırada; bir de yatsı namazından sonra ki, bunlar sizin açık bulunabileceğiniz üç vakittir. Bu vakitlerin dışında ne size, ne onlara bir günah yoktur. Yanınızda dolaşırlar, siz de biryanına girip çıkabilirsiniz. İşte Allah, âyetlerini size böyle açıklıyor. Allah her şeyi bilendir; hikmet sahibidir.

ḍ =	ض
ṡ =	ث
ṣ =	ص
ḥ =	ح
ħ =	خ
ẓ =	ذ
ẓ̈ =	ظ
ṭ =	ط
k̇ =	ق
ʿ =	ع
' =	ء

Med Harfleri

î =	ي
û =	و
ê, â =	ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev =	أو
ve =	وَ
'ey =	أي
yê =	يا

K̇ul 'eṭî-ʿu-LLâhe ve 'eṭîʿur-Rasûl; fe-'in-tevel-lev
fe'innemê ʿaleyhi mê ḥummile ve ʿaleyküm-mê
ḥummiltum. Ve 'in-tuṭî-ʿûhu tehtedû. Ve mê ʿaler-
Rasûli 'illel-Belêgul-mubîn (54) Ve-ʿade-LLâhulleẓîne
'êmenû minküm ve ʿamiluṣ-ṣâliḥâti leyesteħ-
lifennehum fil-'erḍi kemesteħ-lefel-leẓîne min
k̇ablihim; ve leyumekkinenne lehum dînehumulleẓir-
teḍâ lehum ve leyubeddi-lenne-hum-mim-beʿ-di
ħavfihim 'emnê; yeʿ-budûnenî lê yuşrikûne bî
şey-'ê. Ve men-kefera beʿ-de ẓêlike fe-'ulê-'ike
hu-mulfêsik̇ûn (55) Ve 'ek̇îmuṣ-Ṣalête ve 'êtuz-
Zekête ve 'eṭî-ʿur-Rasûle le-ʿal-leküm turḥamûn
(56) Lê teḥsebennelleẓîne keferû muʿ-cizîne fil-
'erḍ; ve me'-vêhumun-Nêr; ve le-bi'sel-meṣîr (57)
Yê-'eyyuhelleẓîne 'ême-nû liyeste'-ẓinkümulleẓîne
meleket 'eymênuküm velleẓîne lem yeblugul-ḥulume
minküm ṡelêṡe merrât; min-k̇abli Ṣalêtil-fecri ve ḥîne
teḍa-ʿûne ṡiyêbeküm-mineẓ̈-ẓ̈ahîrati ve mim-beʿ-di
ṣa-lêtil-ʿİşê'; ṡelêṡü ʿavrâtil-leküm; Leyse ʿaleyküm
ve lê ʿaleyhim cunêḥum-beʿ-dehunn; ṭavvêfûne
ʿaley-küm-beʿ-ḍuküm ʿalê beʿḍ; keẓêlike yubeyyinu-
LLêhu le-kümul-'Êyêt; va-LLâhu ʿAlîmun Ḥakîm (58)

Nûr

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوا كَمَا
اسْتَاْذَنَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمْ اٰيَاتِه۪ۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَٓاءِ
الّٰت۪ي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِز۪ينَةٍۜ وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّۜ وَاللّٰهُ
سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَر۪يضِ حَرَجٌ وَلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوا
مِنْ بُيُوتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اٰبَٓائِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اُمَّهَاتِكُمْ
اَوْ بُيُوتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَخَوَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَعْمَامِكُمْ
اَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهُٓ اَوْ صَد۪يقِكُمْۜ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوا جَم۪يعًا اَوْ اَشْتَاتًاۜ فَاِذَا دَخَلْتُمْ
بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُبَارَكَةً طَيِّبَةًۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾ ع

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

59— Sizden olan çocuklar [..]a, bülûğa **(ergenlik çağına)** [..]rdiklerinde kendilerinden [..]nceki **(büyük)** lerininizin [..]tedikleri gibi, izin istesinler. [..]şte Allah size âyetlerini, [..]öyle açıklıyor. Allah her şeyi [..]ilendir, hikmet sahibidir.

60— Nikâh ümidi kalmayan, **(hayızdan, çocuktan kesilmiş)** yaşlı kadınlar var ya! [..]ynetlerini erkeklere göstermemek şartı ile çarşaflarını bırakmalarında kendilerine bir günah yoktur. Bununla beraber iffetli davranıp sakınmaları onlar için daha hayırlıdır. Allah her şeyi işiten, hakkıyle bilendir.

61— Gözü görmeyene günah yok, topala günah yok, hastaya da günah yoktur **(Bunlar başkaları ile beraber yemek yiyebilirler).** Sizin de kendi **(çocuklarınıza ait)** evlerinizden, yahut babalarınızın evlerinden, yahut annelerinizin evlerinden, yahut erkek kardeşlerinizin evlerinden, yahut kız kardeşlerinizin evlerinden, yahut amcalarınızın evlerinden, yahut halalarınızın evlerinden, yahut dayılarınızın evlerinden, yahut teyzelerinizin evlerinden, yahut koruyucusu bulunduğunuz şeyden, yahut dostunuzun evinden yemenizde günah yoktur **(Yani bunlar evde olmasalar bile, razı oldukları bilinirse yemek câizdir).** Sizin topluca yahut dağınık yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından mübarek, hoş bir sağlık olmak üzere kendilerinize selâm verin. İşte böyle Allah size âyetlerini açıklıyor. Olur ki akıl edersiniz.

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ḣ	=	خ
ẓ	=	ذ
z̤	=	ظ
ṭ	=	ط
k̇	=	ق
ʿ	=	ع
'	=	ء

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Harekeler

i, ı	=	ـِ (كسرة)
u, ü	=	ـُ (ضمة)
e, a	=	ـَ (فتحة)

'ev	=	أو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

Ve 'iẓê belegal-'eṭfêlu min-kümul-ḥulume fel-
yeste'ẓinû kemeste'-ẓenelleẓîne min-k̇ablihim;
keẓêlike yubeyyi-nu-LLâhu leküm 'Êyêtihi; ve-
LLêhu ʿAlîmun Ḥakîm (59) Vel-k̇avê-ʿidü minen-nisê-
'illêtî lê yercûne nikêḥan-feleyse ʿaleyhinne cunêḥun
'eny-yeḍaʿne ṡiyê-behunne gayra muteberri-cê-tim-
bizîneh; ve 'eny-yesteʿ-fifne ḣayrullehunn; va-LLâhu
Semî-ʿun ʿAlîm (60) Leyse ʿalel-'eʿ-mê ḥaracunv-ve
lê ʿalel-'eʿ-raci ḥaracunv-ve lê ʿalel-merîḍi ḥaracunv-
ve lê ʿalê 'enfusiküm 'en-te'-külû mim-buyûtiküm
'ev buyûti 'êbê-'iküm 'ev buyûti 'ümmehêtiküm 'ev
buyûti 'iḣvêniküm 'ev buyûti 'eḣavêtiküm 'ev buyûti
'eʿ-mêmiküm 'ev buyûti ʿammêtiküm 'ev buyûti
'eḣvêliküm 'ev buyûti ḣâlêtiküm 'ev mê melektum-
mefêtiḥahû 'ev ṣadîk̇iküm; leyse ʿaleyküm cunêḥun
'en-te'-külû cemî-ʿan 'ev 'eştêtê. fe-'iẓê deḣaltum-
buyûten-feselli-mû ʿalê 'enfusiküm teḥiyyetem-min
ʿindi-LLêhi mubêraketen-ṭayyibeh. Keẓêlike yubeyy-
inu-LLâhu lekümul-'Êyêti leʿalleküm teʿ-k̇ilûn (61)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ
جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَنْ
لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٦٢
لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٦٣
أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٦٤

سُورَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
سَبْعٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا
١ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ٢

وَاتَّخَذُوا

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

62— Mü'minler, ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve peygamberine iman ederler ve **(cuma hutbesi gibi)** toplu bir işte, peygamberle beraber bulundukları vakit ondan izin almadıkça bırakıp gitmezler. Doğrusu o senden izin isteyenler var ya! İşte Allah'a ve Peygamberine iman edenler onlardır. Binaenaleyh bazı işleri için senden izin isterlerse, sen de onlardan dilediğine izin ver. Onlar için Allah'dan mağfiret dile. Şüphe yok ki Allah, çok bağışlayıcıdır; çok esirgeyicidir.

63— Peygamberi çağırırken aranızda birbirinizi çağırdığınız gibi çağırmayın! **(Yâ Muhammed demeyin! Yâ Resûlallah! Ya Nebiyyallah! deyin!).** İçinizden birbirini siper ederek sıvışanları Allah pekâlâ bilmektedir. Onun için, peygamberin emrine aykırı hareket edenler, başlarına bir belâ gelmesinden yahut kendilerine acıklı bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.

64— Dikkat edin! Hiç şüphe yok ki göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Sizin hangi inanç üzerinde olduğunuzu O bilir. Kendisine döndürülecekleri kıyamet gününde, Allah onlara **(dünyada yaptıklarını)** haber verecektir. Allah, her şeyi en iyi bilendir.

(Sûre: 25)

FURKAN SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 77 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Ne yücedir o Allah ki, bütün âlemlere bir uyarıcı olsun diye, kuluna bu Furkan'ı **(Kur'ân'ı)** indirmiştir.

2— O Allah ki, göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O, hiç çocuk edinmemiştir. Mülkünde O'na bir ortak da yoktur. Her şeyi O yaratmış ve bir ölçüye göre düzenlemiş, miktarını tayin etmiştir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
‘	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Nûr

'İnnemel-Mu'-minûnelleẕîne 'êmenû bi-LLêhi ve
Rasûlihî ve 'iẕê kênû me‘ahû ‘alê 'emrin-cêmi-
‘illem yeẕhebû ḥattê yeste'-ẕinûh; 'innelleẕîne yes-
te'-ẕinûneke 'ulê-'ikelleẕîne yu'minûne bi-LLêhi
ve Rasûlih; fe-'iẕeste'-ẕenûke libe‘ḍi şe'nihim
fe'ẕel-limen-şi'-te minhum vestegfir lehumu-LLâh;
'inne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm (62) Lê tec-‘alû dü-
‘â-'er-Rasûli beyneküm kedü‘â-'i be‘ḍiküm-be‘ḍâ;
ḱad ye‘lemu-LLâhul-leẕîne yetesellelûne min-
küm livê-ẕê; felyeḥẕerilleẕîne yuħâli-fûne ‘an
'emrihî 'en-tuṣîbehum fitnetun 'ev yuṣîbehum
‘aẕêbun 'elîm (63) 'Elê 'inne li-LLêhi mê fisse-
mêvêti vel-'erḍ. Ḱad ye‘lemu mê 'entum ‘aleyh;
ve yevme yurce-‘ûne 'ileyhi feyunebbi-'uhum-
bimê ‘amilû. Va-LLâhu bikülli şey-'in ‘Alîm (64)

77 ÊYEH

FURḰÂN

№ 25

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Tebêrakelleẕî nezzelel-Furḱâne ‘alê ‘Abdihî
liyekûne lil-‘âlemîne neẕîrâ (1) 'Elleẕî le-
hû mulküssemêvêti vel-'erḍi ve lem yatteħiẕ
veledenv-ve lem yeküllehû şerîkün-fil-mulki
ve ħaleḱa külle şey-'in-feḱadderahû teḱdîrâ (2)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

Furkan Sûresi

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اٰلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ
مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
اِنْ هٰذَا اِلَّا اِفْكٌ افْتَرٰيهُ وَاَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُونَ
فَقَدْ جَاؤُ ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ
اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ اَنْزَلَهُ
الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّهُ كَانَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا مَالِ هٰذَا الرَّسُولِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمْشِي فِي الْاَسْوَاقِ لَوْلَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ
نَذِيرًا ﴿٧﴾ اَوْ يُلْقٰى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَاْكُلُ
مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ اُنْظُرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾
تَبَارَكَ الَّذِي اِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذٰلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا
بِالسَّاعَةِ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

3— Böyle iken **(kâfirler),** O'ndan başka birtakım ilâhlar edindiler ki, onlar hiçbir şey yaratamazlar; kendileri yaratılmaktadırlar. Kendi kendilerine ne bir zarar, ne de bir faydaya malik değiller. Öldürmeye, diriltmeye ve öldükten sonra tekrar diriltmeye de güçleri yetmez.

4— Küfredenler, "Bu **(Kur'ân),** onun uydurduğu yalandan başka **(bir şey)** değildir. Bu hususta ona başka bir toplulukta yardım etti." dediler. Onlar bir zulüm ve yalan yaptılar.

5— **"(Kur'ân âyetleri),** eskilerin masallarıdır; onları **(Muhammed)** yazdırmış da, sabah akşam kendisine okunuyor." dediler.

6— De ki: "O **(Kur'ân)**ı, göklerde ve yerdeki bütün sırları bilen Allah indirdi". Gerçekten O, çok bağışlayıcıdır, esirgeyicidir.

7— Bir de, "Bu ne biçim peygamber ki, yemek yiyor; çarşılarda geziyor! Ona bir melek indirilse de, beraberinde o da uyarıcı olsa ya!

8— Yahut ona gökten bir hazine indirilse veya bir bahçesi olsa da, ondan yese ya!" dediler. O zalimler, **(mü'minlere),** "Siz, ancak büyülenmiş bir adama tâbi oluyorsunuz!" dediler.

9— Bak, senin hakkında ne benzetmeler yaptılar **(da çıkmaza)** saptılar. Artık hiçbir yol bulamazlar.

10— Öyle yücedir O **(Allah)** ki, dilerse sana, bu dediklerinden daha hayırlısını; altından ırmaklar akan cennetler verir, senin için köşkler de yapar.

11— Fakat onlar kıyameti yalan saydılar. Biz ise kıyameti yalanlayanlara çılgın bir ateş hazırladık.

ḍ = ض
ś = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Vetteḣaẓû min-dûnihî 'êlihetel-lê yeḣluḱûne şey'env-
ve hum yuḣleḱûne ve lê yemlikûne li'enfusihim
ḍarranv-ve lê nef-ʿanv-ve lê yemlikûne Mevtenv-
ve lê Ḥayêtenv-ve lê Nu-şûrâ (3) Ve ḱâlelleẕîne
keferû 'in hêẕê 'illê 'ifkü-nifterâhu ve 'e-ʿânehû
ʿaleyhi ḱavmun 'êḣarûne feḱad cê-'û ẓulmenv-
ve zûrâ (4) Ve ḱâlû 'esêṭîrul-'ev-ve-lînektetebe-hê
fehiye tum-lê ʿaleyhi bukratenv-ve 'eṣî-lê (5) Ḱul
'enzelehulleẕî yeʿlemüs-Sirra fis-semêvêti vel-
'erḍ; 'innehû kêne Gafûrar-Raḥîmê (6) Ve ḱâlû mê
lihêẕer-Rasûli ye'-küluṭ-ṭa-ʿâme ve yemşî fil-'esvêḱ?
Lev lê 'unzile 'ileyhi mel-akün-feyekûne me-ʿahû
neẕîrâ (7) 'Ev yulḱâ 'ileyhi kenzun 'ev tekûnu lehû
cennetuny-ye'-külu minhê? Ve ḱâleẓ-ẓâlimûne
'in-tettebi-ʿûne 'illê raculem-mes-ḥûrâ (8) 'Unẓur
keyfe ḍarabû lekel-'emśêle feḍallû felê yeste-ṭî-ʿûne
sebîlê (9) Tebêrakelleẕî 'in-şê'e ce-ʿale leke ḣayram-
min-ẕêlike Cennêtin-tecrî min-teḥtihel-'enhêru
ve yecʿal-leke Ḱuṣûrâ (10) Bel keẕẕebû bis-Sê-ʿati
ve 'eʿ-tednê limen-keẕẕebe bis-Sê-ʿati Se-ʿîrâ (11)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا

﴿١٢﴾ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا

هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا

ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَذٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي

وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ

فِيهَا مَا يَشَاؤُنَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْؤُلًا

﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ

أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا

سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ

وَلٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا

قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ

صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا

﴿١٩﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ

الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ

لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَقَالَ

12— Öyle ki, bu **(ateş)** onları bir yerden gördüğü vakit onlar bunun fokurtusunu ve uğultusunu işitirler.

13 — Ve elleri boyunlarına bağlı olarak, onun dar bir yerine atıldıkları vakit de orada, "Helâk! **(İmdadıma yetiş)**" diye haykırırlar.

14— Bugün bir **(defa)** helâk değil, birçok kere helâk **(olmayı)** çağırın.

15 — De ki: "Bu **(ateş)** mi daha hayırlıdır, yoksa takvâ sahiplerine va'd olunan ebedîlik cennet mi? O cennet ki, kendilerine bir mükâfat ve bir konak olarak sunulacaktır.

16— Orada, ebedî kalmak şartıyla onlar için, ne isterlerse vardır. Bu, Rabbinin üzerinde yerine getirilmesi istenen bir va'didir.

17— O kıyamet gününde **(Allah, müşrikleri)** Allah'dan başka taptıkları şeylerle bir araya toplayıp, "Bu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi yollarını şaşırdılar?" diyecektir.

18— **(Putlar)**, "Seni tenzih ederiz. Bize, senden başka veliler edinmek yaraşmazdı. Lâkin sen onları ve atalarını varlığa daldırdın. O derece ki, nihayet zikri unuttular ve helâke giden bir kavim oldular." derler.

19— İşte **(ey kâfirler!)** taptıklarınız, sizi sözünüzde yalancı çıkardılar! Artık ne azabı başımızdan savmaya, ne de bir yardım görmeye çare bulamayacaksınız. Ve sizden kim zulüm yaparsa, ona büyük bir azap tattıracağız.

20—Biz, senden önce peygamberleri başka şekilde göndermedik. Elbet onlar da yemek yiyorlar, çarşılarda geziniyorlardı. Bir de, bakalım sabredecek misiniz diye, bazınızı bazınıza fitne yaptık **(bazınız fakir, bazınız zengin oldu)**. Senin Rabbin çok iyi görendir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'İẕê ra-'et-hum-mim-mekênim-be-ʻîdin-semi-ʻû le-
hê tegayyuẓanv-ve zefîrâ (12) Ve 'iẕê 'ulḳû minhê
mekênen-ḍayyiḳam-muḳarranîne de-ʻav hunêlike
ṡübûrâ (13) Lê ted-ʻul-yevme ṡübûranv-vêḥidenv-
ved-ʻû ṡübûran-keṡîrâ (14) Ḳul 'eẕêlike ḣayrun 'em
Cennetul-ḣuldilletî vu-ʻidel-Mutteḳûn? Kênet lehum
cezê-'env-ve meṣîrâ (15) Lehum fîhê mê yeşê'ûne
ḣâlidîn; kêne ʻalê Rabbike veʻ-dem-mes-'ûlê (16)
Ve Yevme yeḥ-şuruhum ve mê yeʻ-budûne min-
dûni-LLêhi feyeḳûlu 'E-'entum 'eḍleltum ʻibêdî
hê'ulê-'i 'em hum ḍallus-Se-bîl (17) Ḳâlû Sübḥâneke
mê kêne yembegî lenê 'ennetteḣiẕe min-dûnike
min 'evliyê-'e ve lêkim-metteʻtehum ve 'êbê-'ehum
ḥattê nesüẕ-Ẕikr; ve kênû ḳav-mem-bûrâ (18) Feḳad
keẕẕebûküm-bimê teḳû-lûne femê testeṭîʻûne ṣarfenv-
ve lê neṣrâ. Ve meny-yeẓlim-minküm nu-ẕiḳhu
ʻAẕêben-kebîrâ (19) Ve mê 'erselnê ḳableke minel-
murselîne 'illê 'innehum leye'-külûneṭ-ṭa-ʻâme ve
yemşûne fil-'esvêḳ; ve ceʻalnê beʻ-ḍaküm li-beʻ-
ḍin-fit-neh; 'eteṣbirûn? Ve kê-ne Rabbuke Beṣîrâ (20)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَقَالَ الَّذٖينَ لَا يَرْجُونَ لِقَٓاءَنَا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ
اَوْ نَرٰى رَبَّنَاۜ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فٖٓي اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبٖيرًا
﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمٖينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَٓا اِلٰى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَٓاءً
مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَاَحْسَنُ
مَقٖيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَٓاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ
تَنْزٖيلًا ﴿٢٥﴾ اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِۜ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرٖينَ عَسٖيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُولُ
يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبٖيلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتٰى لَيْتَنٖي
لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلٖيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ اَضَلَّنٖي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ
اِذْ جَٓاءَنٖيۜ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْاِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ
الرَّسُولُ يَا رَبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمٖينَۜ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصٖيرًا ﴿٣١﴾
وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً
كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتٖيلًا ﴿٣٢﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

21— Bize kavuşacaklarını ummayanlar, "Melekler bizim üzerimize indirilse ya! Yahut biz Rabbimizi görsek ya!" dediler. Yemin olsun ki, onlar kendilerini büyük gördüler de, büyük bir azgınlık gösterdiler.

22— Melekleri görecekleri gün, o günahkarlara müjde yoktur. Melekler onlara, **"(Size)** müjde yasaklanmıştır, yasak!" diyeceklerdir.

23— Hem onlar, **(hayır namına)** ne yaptılarsa, biz onun önüne geçip saçılmış zerre haline getiririz **(dünyadaki hayırlarının hiçbir faydasını görmezler).**

24— O gün **(kıyamette)** cennetliklerin eğlendikleri yer pek hayırlı, dinlendikleri yer pek güzeldir.

25—O gün gökyüzü, bulutla yarılacak, melekler de peyderpey indirileceklerdir.

26—O gün, hak mülk **(ve saltanat)**, Rahmân'ındır. Kâfirlere ise, o gün çok çetin bir gün olacaktır.

27— Hem o gün zalim ellerini ısıracak, "Ah, keşke ben, peygamberle beraber bir yol tutaydım!

28— Vay başıma gelenler! Keşke falanı dost edinmeyeydim!

29— Yemin olsun bana **(Kur'ân)** gelmişken, beni ondan o saptırdı. Şeytan, insanı yardımcısız bırakıyor!" diyecektir.

30— Peygamber de, "Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'ân'ı terk edilmiş **(bir şey gibi)** tuttular" der.

31— İşte böyle, biz her peygambere suçlulardan bir düşman yaptık. Fakat doğru yolu gösterici olarak da, yardımcı olarak da Rabbin sana yeter!

32— Bir de kâfirler, "Bu Kur'ân, ona toptan indirilseydi ya!" dediler. Biz, onu senin kalbine iyice yerleştirelim diye böyle **(azar azar)** indirdik ve onu ağır ağır okuttuk **(ki, kolay bellensin).**

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

۞ Ve ḳalellezîne lê yercûne Liḳâ-'enê lev lê
'unzile ʻaleynel-melê-'iketu 'ev nerâ Rabbenê?
Leḳadistekberû fî 'enfusihim ve ʻatev ʻutuv-ven-kebî-
râ (21) Yevme yeravnel-melê'ikete lê buşrâ yevme-
'iẓillil-mucrimîne ve yeḳûlûne ḥicram-meḥcûrâ (22)
Ve ḳadimnê 'ilê mê ʻam-ilû min ʻamelin-fece-ʻalnêhu
hebê-'em-menṡûrâ (23) 'Eṣ-ḥâbul-Cenneti Yevme-
'iẓin ħayrum-müs-teḳarranv-ve 'eḥsenu meḳîlê
(24) Ve Yevme teşeḳḳaḳussemê-'u bil-gamêmi ve
nuzzilel-melê-'iketu tenzîlê (25) 'El-mulkü Yevme-'iẓi-
nilḥaḳḳu lir-Raḥmên; ve kê-ne Yevmen ʻalel-kêfirîne
ʻasîrâ (26) Ve Yevme ye-ʻaḍḍuẓ-ẓâlimu ʻalê ye-deyhi
yeḳûlu yêleytenit-teħaẓtu me-ʻar-Rasûli sebîlê (27)
Yê-veyletê leytenî lem 'etteħiẓ fulênen ħalîlê (28)
Leḳad 'eḍallenî ʻaniẓ-Ẓikri beʻ-de 'iẓ cê-'enî! Ve
kêneş-Şeyṭânu lil-'insêni ħaẓûlê (29) Ve ḳâler-Rasûlu
yê Rabbi 'inne ḳavmitteħaẓû hêẓel-Ḳur-'êne mehcûrâ
(30) Ve keẓêlike ce-ʻalnê likülli nebiyyin ʻadüvvem-
mi-nel-mucrimîn; ve kefê bi-Rabbike Hêdiyenv-
ve Neṣîrâ (31) Ve ḳâlellezîne keferû lev lê nuzz-ile
ʻaleyhil-Ḳur'ênu cumletenv-Vêḥideh? Keẓêlike
linuṡebbite bihî fu'êdeke ve rattelnêhu tertîlê (32)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْس۪يراً ﴿٣٣﴾
اَلَّذ۪ينَ يُحْشَرُونَ عَلٰى وُجُوهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَۙ اُو۬لٰٓئِكَ شَرٌّ
مَكَاناً وَاَضَلُّ سَب۪يلاً ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُٓ اَخَاهُ هٰرُونَ وَز۪يراًۚ ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا اذْهَبَٓا اِلَى
الْقَوْمِ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۜ فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْم۪يراًۜ ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ
نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
اٰيَةًۜ وَاَعْتَدْنَا لِلظَّالِم۪ينَ عَذَاباً اَل۪يماًۚ ﴿٣٧﴾ وَعَاداً وَثَمُودَا۬
وَاَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُوناً بَيْنَ ذٰلِكَ كَث۪يراً ﴿٣٨﴾ وَكُلاًّ
ضَرَبْنَا لَهُ الْاَمْثَالَۘ وَكُلاًّ تَبَّرْنَا تَتْب۪يراً ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى
الْقَرْيَةِ الَّت۪ٓي اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِۜ اَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَاۚ
بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُوراً ﴿٤٠﴾ وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَتَّخِذُونَكَ
اِلَّا هُزُواًۜ اَهٰذَا الَّذ۪ي بَعَثَ اللّٰهُ رَسُولاً ﴿٤١﴾ اِنْ كَادَ
لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَٓا اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَاۜ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
ح۪ينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَب۪يلاً ﴿٤٢﴾ اَرَاَيْتَ مَنِ
اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُۜ اَفَاَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَك۪يلاًۙ ﴿٤٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

اَمْ تَحْسَبُ

33— Hem onlar sana hiçbir mesel getirmezler ki, biz hakkı ve tefsirin daha güzelini getirmiş olmayalım.

34— O yüzleri üstü cehenneme sürülecek olanlar var ya! İşte onlar, mevkice en fena, yolca da en sapıktırlar.

35— And olsun ki, Mûsa'ya o kitabı **(Tevrât'ı)** verdik. Kardeşi Hârun'u da beraberinde vezir **(yardımcı)** yaptık.

36— Ve dedik ki: "Haydi âyetlerimizi yalanlayan o kavme gidin!" **(Onlar da gittiler, tebliğ ettiler. Fakat Fir'avn ve kavmi onlara inanmadılar).** Nihayet biz de onları, tamamen helâk ettik.

37— Nûh kavmini de, peygamberleri yalanladıkları vakit boğduk ve onları insanlara bir ibret yaptık. Biz, zalimlere acıklı bir azap hazırladık.

38— Âd ve Semûd kavimlerini, **(Şuayb'ın kavmi)** Ashab-ı Ress'i ve bunların arasında geçen birçok kavimleri de helâk ettik.

39— Bunların her birine nasihat olarak nice misaller anlatmıştık ve her birini tamamen helak ettik.

40— Yemin olsun ki, **(Kureyş kâfirleri)** o fenalık yağmuruna tutulan beldeye **(Lût kavminin yaşadığı Sedûm şehrine)** de uğramışlardı. Artık onu görmüyorlar mı idi? Ama onlar, öldükten sonra dirilmeyi ummuyorlardı.

41— Kâfirler seni gördükleri vakit, sırf bir eğlence yerine tutuyorlar, "Bu mu, o Allah'ın peygamber diye gönderdiği?

42— Gerçekten ! Eğer üzerinde sebat etmeseydik, nerdeyse bizi ilâhlarımızdan saptıracaktı!" diyorlar. Fakat ilerde azabı görecekleri gün, kimmiş o yolu daha sapık olan bileceklerdir.

43— Gördün mü, o hevasını ilâh edinen kimseyi? Artık ona, sen mi vekil olacaksın?

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̧	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve lê ye'-tûneke bimeṡelin 'illê ci'-nêke bil-Ḥak̇k̇i
ve 'eḥsene tefsîrâ (33) 'Elleẓîne yuḥ-şerûne ʿalê
vucûhihim 'ilê Cehen-neme 'ulê-'ike şerrum-me-
kênenv-ve 'eḍallu Sebîlê (34) Ve lek̇ad 'êteynê
Mûsel-Kitêbe ve ce-ʿalnê me-ʿahû 'eḣâhu Hêrûne
Vezîrâ (35) Fek̇ulneẓ-hebê 'ilel-k̇avmilleẓîne keẓẓebû
bi'Êyêtinê; fedem-mernêhum ted-mîrâ (36) Ve k̇avme
Nûḥil-lem-mê keẓẓebur-rusüle 'egrak̇nêhum ve ce-
ʿalnêhum linnêsi 'Êyeh; ve 'eʿ-tednê liẓ̧ẓâlimîne
ʿAẓêben 'elî-mê (37) Ve ʿÂdenv-ve Ṡemûde ve
'Eṣḥâber-Rassi ve k̇urûnem-beyne ẓêlike keṡîrâ
(38) Ve küllen-ḍarabnê lehul-'emṡêle ve küllen-
tebbernê tetbîrâ (39) Ve lek̇ad 'etev ʿalel-k̇aryetilletî
'ümṭirat meṭaras-sev'; 'efelem yekûnû yeravnehê?
Bel kênû lê yercûne Nuşûrâ (40) Ve 'iẓê ra-'evke 'iny-
yetteḣiẓûneke 'illê huzuvê; 'ehêẓelleẓî beʿaṡe-LLâhu
rasûlê (41) 'İn-kêde leyuḍillunê ʿan 'êlihetinê lev lê 'en-
ṣabernê ʿaleyhê! Ve sevfe yeʿlemûne ḥîne yeravnel-
ʿAẓêbe men 'eḍallu Sebîlê (42) 'Era-'eyte menitteḣaẓe
'ilêhehû hevêh? 'Efe-'ente tekûnu ʿaleyhi vekîlê (43)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

Furkan Sûresi

اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ اَوْ يَعْقِلُونَۜ اِنْ
هُمْ اِلَّا كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَب۪يلًا ﴿٤٤﴾ اَلَمْ تَرَ اِلٰى
رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّۚ وَلَوْ شَٓاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًاۚ ثُمَّ جَعَلْنَا
الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَل۪يلًاۙ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ اِلَيْنَا قَبْضًا يَس۪يرًا ﴿٤٦﴾
وَهُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ
نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذ۪ٓي اَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِه۪ۚ
وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً طَهُورًاۙ ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِه۪ بَلْدَةً مَيْتًا
وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَٓا اَنْعَامًا وَاَنَاسِيَّ كَث۪يرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ
بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُواۘ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَبَعَثْنَا ف۪ي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذ۪يرًاۘ ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِر۪ينَ وَجَاهِدْهُمْ
بِه۪ جِهَادًا كَب۪يرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾
وَهُوَ الَّذ۪ي خَلَقَ مِنَ الْمَٓاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًاۜ وَكَانَ
رَبُّكَ قَد۪يرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَا يَضُرُّهُمْۜ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّه۪ ظَه۪يرًا ﴿٥٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

44— Yoksa, sen onların çoğunu, hakkı işitiyor veya anlıyor mu sanıyorsun? Onlar, ancak hayvanlar gibidirler. Hatta gittikleri yol bakımından daha sapıktırlar.

45— Rabbinin **(işine)** bakmaz mısın? **(Fecirle güneşin doğuşu arasında)** gölgeyi nasıl yaymıştır? Dileseydi, elbet onu sabit yapardı. Sonra biz, güneşi, onun üzerine bir delil yaptık **(güneş olmasa gölge bilinmez)**.

46— Sonra **(güneş doğunca)** biz, onu azar azar kendimize doğru alırız.

47— O Allah'dır ki, geceyi size bir örtü, uykuyu bir istirahat, gündüzü de bir **(diriliş ve)** yayılma yaptı.

48— Yağmurunun önünde, rüzgârı bir müjdeci olarak gönderen O'dur. Biz gökten de çok temiz bir su indirdik.

49— Ki onunla, ölü bir yeri diriltelim ve yarattıklarımızdan nice hayvan sürülerini ve insan kalabalığını sulayalım!

50— Yemin olsun! Biz onu aranızda evirip çevirdik ki, düşünsünler, ibret alsınlar. Fakat yine de insanların çoğu dayatmakta, nankörlükten başka bir şeye yanaşmamaktadır.

51— Biz dileseydik, her beldeye bir uyarıcı gönderirdik **(Seni bütün memleketlere gönderdik ki, ecrin büyük olsun)**.

52— O halde, kâfirlere boyun eğme! Onlara karşı bu Kur'ân ile büyük bir cihad et.

53— O, iki denizi **(birbirine)** salıverendir. Şu tatlıdır, susuzluğu giderir, bu tuzludur, acıdır. **(Allah)**, aralarına da kudretinden bir engel ve birbirlerine karışmayı önleyen bir perde koymuştur.

54— Yine o Allah'dır ki, sudan insan yaratmış ve ona soysop vermiştir. Rabbin her şeye kaadirdir.

55— Böyle iken kâfirler, Allah'ı bırakıp kendilerine zararı ve faydası olmayan şeylere tapıyorlar. O kâfir de Rabbinin aleyhine **(şeytana)** yardımcı olmaktadır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ِ (كسرة)
u, ü	= ُ (ضمة)
e, a	= َ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Em teḥsebu 'enne 'ekṡerahum yesme-ʻûne 'ev
yeʻḱilûn? 'İn hum 'illê kel-'enʻâmi bel hum 'eḍallu
Se-bîlê (44) 'Elem tera 'ilê Rabbike keyfe meddeẕ-
Ẕill! Velev şê-'e lece-ʻalehû sêkinê ! Ṡümme ce-
ʻalneş-şemse ʻaleyhi delîlê (45) Ṡümme ḱabeḍnêhu
'ileynê ḱabḍany-yesîrâ (46) Ve Huvelleẕî ce-ʻale
lekümul-Leyle libêsenv-ven-Nevme sübêtenv-ve
ce-ʻalen-Nehêra Nuşûrâ (47) Ve Huvelleẕî 'erseler-
Riyêḥa buşram-beyne ye-dey Raḥmetih, ve 'enzelnê
minessemê-'i mê'en-ṭa-hûrâ (48) Linuḥyiye bihî
beldetem-meytenv-ve nusḱiyehû mimmê ḣaleḱnê 'en-
ʻâmenv-ve 'enêsiyye keṡîrâ (49) Ve leḱad ṣarrafnêhu
bey-nehum li-yeẕẕekkerû, fe-'ebê 'ekṡerun-nêsi 'illê
küfûrâ (50) Ve lev şi'-nê lebe-ʻaṡnê fî külli ḱaryetin-
neẕîrâ (51) Felê tuṭi-ʻil-kêfirîne ve cêhidhum-bihî
cihêden-kebîrâ (52) ۞ Ve Huvelleẕî meracel-beḥrayni
hêẕê ʻaẕbun-furâ-tunv-ve hêẕê milḥun 'ucêc; ve ce-
ʻale beynehumê Berzeḣanv-ve ḥicram-meḥcûrâ (53)
Ve Huvelleẕî ḣaleḱa minel-mê-'i beşeran-feceʻalehû
nesebenv-ve ṣıhrâ; ve kêne Rabbuke Ḱadîrâ (54) Ve
yeʻ- budûne min-dûni-LLêhi mê lê yenfe-ʻuhum ve lê
yeḍurruhum; ve kênel-kêfiru ʻalê Rabbihî ẕahîrâ (55)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذ۪يرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّه۪ سَب۪يلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَى الْحَيِّ الَّذ۪ي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِه۪ۜ وَكَفٰى بِه۪ بِذُنُوبِ
عِبَادِه۪ خَب۪يرًاۚۛ ﴿٥٨﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِۚۛ
اَلرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِه۪ خَب۪يرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اسْجُدُوا
لِلرَّحْمٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمٰنُۗ اَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ
نُفُورًا ۩ ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ الَّذ۪ي جَعَلَ فِي السَّمَٓاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ
ف۪يهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُن۪يرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
خِلْفَةً لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ
الرَّحْمٰنِ الَّذ۪ينَ يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ
قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذ۪ينَ يَب۪يتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾
وَالَّذ۪ينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَۗ اِنَّ عَذَابَهَا
كَانَ غَرَامًاۗ ﴿٦٥﴾ اِنَّهَا سَٓاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اِذَٓا
اَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَالَّذ۪ينَ

56— Halbuki biz, seni, ancak bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

57— De ki: "Ben bu yaptığım tebliğe karşı sizden bir ücret istemiyorum. Ancak Rabbine bir yol tutmak isteyen kimseler **(arıyorum)**".

58— Bir de, daima diri olup hiçbir zaman ölmeyen Allah'a tevekkül et. O'na hamdi ile tesbih eyle. Kullarının günahlarından haberdar olmaya O yeter.

59— Gökleri, yeri ve aralarında bulunanları altı günde yaratan O'dur. Sonra Arş'ın üzerine istivâ buyurdu **(Arş'a hükümran oldu)**. O Rahmân'dır. Bunu **(onun vasıflarını)** haberi olana sor!

60— Kâfirlere, "Rahmân'a secde edin!" denildiği vakit, "Rahmân neymiş? Biz senin emrettiğine mi secde edeceğiz?" dediler. Bu emir, onların iman konusunda nefretini artırdı.

61— Ne yücedir O Allah ki, gökte burçlar yaratmış ve içlerine bir kandil **(güneş)**, bir de nurlu ay koymuştur.

62— Düşünüp ibret almak veya şükretmek isteyenler için geceyle gündüzü birbiri ardınca getiren yine O'dur.

63— Rahmân'ın kulları o kimselerdir ki, yeryüzünde vakar ve tevazu ile yürürler. Cahiller kendilerine bir lâf attıkları zaman, "Selâmetle!" derler.

64— Onlar ki, Rablerine secde ediciler ve kaimler olarak **(namaz kılarak)** gecelerler.

65— Ve onlar ki, "Ey Rabbimiz! Bizden cehennem azabını sav! Çünkü onun azabı daimîdir!" derler.

66— Gerçekten o, ne kötü bir karargâh!.. Ne kötü bir yerdir!..

67— Onlar ki, harcadıkları zaman israf etmezler, cimrilik de yapmazlar, ikisinin arasında ortayı tutarlar.

Ve mê 'erselnêke 'illê mubeş-şiranv-ve neẓîrâ (56)
K̇ul mê 'es-'eluküm ‘aleyhi min 'ecrin 'illê men-şê-
'e 'eny-yetteḣiẓe 'ilê Rabbihî Sebîlê (57) Ve tevekkel
‘alel-Ḥayyilleẓî lê yemûtu ve sebbiḥ bi-Ḥamdih;
ve kefê bihî bi-ẓünûbi ‘ibêdihî ḣabîrâ (58) 'Elleẓî
ḣalek̇as-semêvêti vel-'erḍa ve mê beynehumê fî sitteti
'eyyêmin-ṡümmestevê ‘alel-‘Arş; 'Er-Raḥmênu fes-'el
bi-hî ḣabîrâ (59) Ve 'iẓê k̇île lehumüscudû lir-Raḥmêni
k̇âlû ve mer-Raḥmên? 'Enescudü limê te'-murunê ve
zêde-hum nufûrâ (60) Tebârakelleẓî ce-‘ale fissemê-
'i Burûcenv-ve ce-‘ale fîhê sirâcenv-ve k̇ameram-
munîrâ (61) Ve Huvelleẓî ce-‘alel-leyle ven-nehêra
ḣil-fetel-li-men 'erâde 'eny-yeẓẓekkera 'ev 'erâde
şukûrâ (62) Ve ‘ibêdür-Raḥmênilleẓîne yemşûne
‘alel-'erḍi hevnenv-ve 'iẓê ḣâṭabehumul-cêhilûne
k̇âlû Selêmê (63) Velleẓîne yebîtûne li-Rabbihim
süccedenv-ve k̇iyêmê (64) Velleẓîne yek̇ûlûne
Rabbeneṣrif ‘annê ‘Aẓêbe Cehenneme 'inne ‘Aẓêbehê
kêne garâmê (65) 'İnnehê sê-'et müstek̇arranv-ve
muk̇âmê (66) Velleẓîne 'iẓê 'enfek̇û lem yusrifû
ve lem yek̇turû ve kêne beyne ẓêlike k̇avêmê (67)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

وَالَّذ۪ينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهاً اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّت۪ي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَۚ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَاماًۙ ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ ف۪يه۪
مُهَاناًۗ ﴿٦٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلاً صَالِحاً فَاُو۬لٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ
سَيِّـَٔاتِهِمْ حَسَنَاتٍۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوراً رَح۪يماً ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ
صَالِحاً فَاِنَّهُ يَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ مَتَاباً ﴿٧١﴾ وَالَّذ۪ينَ لَا يَشْهَدُونَ
الزُّورَۙ وَاِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَاماً ﴿٧٢﴾ وَالَّذ۪ينَ
اِذَا ذُكِّرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمّاً وَعُمْيَاناً
﴿٧٣﴾ وَالَّذ۪ينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا
قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّق۪ينَ اِمَاماً ﴿٧٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ
الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ ف۪يهَا تَحِيَّةً وَسَلَاماًۙ ﴿٧٥﴾ خَالِد۪ينَ
ف۪يهَاۜ حَسُنَتْ مُسْتَقَرّاً وَمُقَاماً ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَؤُ۬ا بِكُمْ رَبّ۪ي
لَوْلَا دُعَٓاؤُ۬كُمْۚ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَاماً ﴿٧٧﴾

سُورَةُ الشُّعَرَٓاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَتَانِ وَسَبْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

68— Onlar ki, Allah'la beraber başka bir ilâha ibadet etmezler. Allah'ın haram kıldığı nefsi, haksız yere öldürmezler, zina da yapmazlar. Her kim de bunları yaparsa, ağır cezaya çarpar.

69— Kıyamet gününde azabı katlanır ve bu azapta aşağılanmış olarak ebedî kalır.

70— Ancak tevbe ve iman edip yararlı iş görenler müstesna. Çünkü böylelerin kötülüklerini Allah iyiliğe çevirir. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

71— Ve kim tevbe eder de yararlı iş görürse, muhakkak o, tevbesi makbûl olarak Allah'a döner.

72— Onlar ki, yalana şâhitlik etmezler ve boş söz konuşanlara rastladıkları vakit, efendice geçip giderler.

73— Onlar ki, Rablerinin âyetleriyle nasihat edildikleri vakit, onlara karşı sağır ve kör **(gibi)** yıkılıp yatmazlar **(anlayıp dinleyerek itaat ederler).**

74— Onlar ki, "Ey Rabbimiz! Bize eşlerimizden ve çocuklarımızdan gözlerimizin nuru **(mü'minler)** olacak iyi kimseler ihsan et! Ve bizi takvâ sahiplerine önder yap" derler.

75— İşte hep bu kimseler, sabırlarına karşılık cennetin yüksek dereceleriyle mükâfatlanacaklar ve orada sağlıkla, selâmla karşılanacaklardır.

76— Orada ebedî kalacaklardır. Ne güzel karargâh!.. Ne güzel makam!..

77— De ki: "Duanız olmasa, Rabbim size ne kıymet verirdi? Ama siz madem ki **(Allah'ı peygamberi)** yalanladınız, o halde azap çaresiz yakanızı bırakmayacaktır!.."

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ̧ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Velleẓîne lê yed-ʻûne me-ʻa-LLâhi 'ilêhen 'êḣara ve lê
yek̇tulûnen-nefselletî ḥarrame-LLâhu 'illê bil-ḥak̇k̇i
ve lê yeznûn; ve meny-yef-ʻal ẓêlike yelk̇a 'eṡême (68)
Yuḍâ-ʻaf lehul-ʻAẓêbu Yevmel-K̇iyêmeti ve yeḣ-lud
fîhî muhênê (69) 'İllê men têbe ve 'êmene ve ʻamile
ʻamelen-ṣâliḥan-fe-'ulê-'ike yubeddi-lu-LLâhu seyyi-
'êtihim ḥasenêt; ve kêne-LLâhu Gafûrar-Raḥîmê
(70) Ve men-têbe ve ʻamile ṣâliḥan-fe-'innehû yetûbu
'ile-LLâhi metêbê (71) Velleẓîne lê yeş-hedûnez-zûra
ve 'iẓê mer-rû billegvi merrû kirâmê (72) Velleẓîne
'iẓê ẓükkirû bi-'Êyêti Rabbihim lem yeḣirrû ʻaleyhê
ṣummenv-ve ʻumyênê (73) Velleẓîne yek̇ûlûne
Rabbenê heb lenê min 'ezvêcinê ve ẓürriyyêtinê
k̇ur-rate 'eʻ-yuninv-vec-ʻalnê lil-Muttek̇îne 'İmêmê
(74) 'Ulê-'ike yuczevnel-gurfete bimê ṣaberû ve
yulek̇k̇a-vne fîhê teḥiyyetenv-ve selêmê (75) Ḣâlidîne
fîhê; ḥasünet müstek̇arranv-ve muk̇âmê (76) K̇ul
mê yeʻ-be-'u biküm Rabbî lev lê dü-ʻâ-'uküm;
fek̇ad keẓẓebtum fe-sevfe yekûnu lizêmê (77)

ŞU-ʻARÂ'

227 ÊYEH — № 26

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ اَلَّا
يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ اِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَٓاءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ
اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا
كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوا
بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
﴿٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾ وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوسٰٓى اَنِ ائْتِ
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ اَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ اِنّٓي اَخَافُ
اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَاَرْسِلْ اِلٰى
هٰرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا
فَاذْهَبَا بِاٰيَاتِنَٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَٓا
اِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَنٖٓي اِسْرَٓائِيلَ ﴿١٧﴾
قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾
وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

قَالَ

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

(Sûre: 26)

ŞUARÂ SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
227 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

حزب ٣

1— Tâ, Sîn, Mîm.
2— Bunlar, **(hakkı)** açıklayan kitabın âyetleridir.
3— **(Mekkeliler iman etmeyecekler diye)** sen **(yâ Muhammed)** âdeta kendine kıyacaksın!
4— Biz dilersek, onların üzerine gökten bir âyet indiririz de, ona boyunları eğilekalır **(O zaman hemen iman ederler)**.
5— Kendilerine, Rahmân'dan yeni bir nasihat geldiği zaman muhakkak ondan yüz çevirirler!
6— Evet Kur'ân'ı yalanladılar. Ama onlara yakında o alay ettikleri şeyin haberleri gelecektir.
7— **(O kâfirler)**, yeryüzüne bakmadılar mı? Biz orada her çeşit iyi bitkiden nice çiftler bitirdik?..
8— Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Ama onların çoğu mü'min değildirler.
9— Muhakkak senin Rabbin, yegâne güçlü ve esirgeyici O'dur.
10, 11— Hatırla ki, bir vakitler Rabbin Mûsa'ya "O zalimler topluluğuna, Firavun'ın kavmine git. Hâlâ sakınmayacaklar mı?" diye nidâ etmişti.
12— Mûsa, "Ey Rabbim! Doğrusu korkarım, beni yalanlarlar.
13— Benim de bundan göğsüm daralır; dilim açılmaz. Onun için Hârun'a da peygamberlik ver!
14— Hem **(Kıbtî'yi öldürdüğüm için)** onların benim üzerimde bir suç **(dâvâsı)** var. Ondan dolayı korkarım, beni öldürürler!" dedi.
15— **(Allah Teâlâ buyurdu ki):** "Hayır! İkiniz de hemen mûcizelerimizle gidin! Muhakkak biz sizinle beraberiz; işitiyoruz."
16— Haydin Firavuna gidin de, deyin ki: "Biz âlemlerin Rabbinin elçisiyiz!
17— İsrâiloğullarını bizimle beraber gönder.
18— **(Fir'avn)**, "Biz seni yeni doğmuş **(çocuk)** iken aramızda büyütmedik mi? Sen, ömründen hayli seneler bizim aramızda kalmadın mı?
19— O yaptığın işi de yaptın **(Kıbtî'yi öldürdün)**. O halde sen, nankörlerdensin!" dedi.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
‘	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ṭâ-Sîm-Mîm (1) Tilke 'Êyêtul-Kitêbil-mubîn (2) Le-
‘alleke bêħi-‘un-nefseke 'ellê yekûnû Mu'minîn (3)
'İn-neşe' nunezzil ‘aleyhim-mines-semê-'i 'Êyeten-
fe-ẓallet 'e‘-nêḱuhum lehê ħâḍi-‘în (4) Ve mê ye'-
tîhim-min Ẓikrim-miner-Raḥmêni muḥdeṡin 'illê
kênû ‘anhu mu‘-riḍîn (5) Feḱad keẓẓebû feseye'tî-
him 'embê-'u mê kênû bihî yes-tehzi-'ûn (6) 'Eve
lem yerav 'ilel-'erḍi kem 'embetnê fîhê min-külli
zevcin-kerîm (7) 'İnne fî ẓêlike le-'Êyeh; ve mê
kêne 'ekṡeruhum-Mu'minîn (8) Ve 'inne Rabbeke le-
Huvel-‘Azîzur-Raḥîm (9) Ve 'iẓ nêdê Rabbuke Mûsê
'eni'-til-ḱavmeẓ-ẓâlimîn (10) Ḱavme Fir-‘avn; 'elê
yetteḱûn (11) Ḱâle Rabbi 'in-nî 'eħâfu 'eny-yukeẓẓibûn
(12) Ve yeḍîḱu ṣadrî ve lê yenṭaliḱu lisênî fe-'ersil 'ilê
Hêrûn (13) Ve lehum ‘aleyye ẓembun-fe-'eħâfu 'eny-
yeḱtulûn (14) Ḱâle kellê! feẓhebê bi'Êyêtinê 'innê
me-‘aküm-müs-temi-‘ûn (15) Fe'-tiyê Fir-‘avne feḱûlê
'innê Rasûlu Rabbil-‘âlemîn (16) 'En 'ersil me-‘ane
Benî 'İsrâ-'îl (17) Ḱâle 'elem nurabbike fînê velîdenv-
ve lebiṡte fî-nê min ‘umurike sinîn (18) Ve fe-‘alte
fe‘-letekelletî fe-‘alte ve 'ente minel-kê-firîn (19)

قَالَ فَعَلْتُهَٓا اِذًا وَاَنَا مِنَ الضَّٓالّ۪ينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا
خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ ل۪ي رَبّ۪ي حُكْمًا وَجَعَلَن۪ي مِنَ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ
نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ
الْعَالَم۪ينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاۜ اِنْ كُنْتُمْ
مُوقِن۪ينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُٓ اَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ
اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذ۪ٓي اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ
لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَاۜ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْر۪ي لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ
الْمَسْجُون۪ينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُب۪ينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَاْتِ بِه۪ٓ
اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٣١﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ
مُب۪ينٌۚ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَٓاءُ لِلنَّاظِر۪ينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَاِ
حَوْلَهُٓ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَل۪يمٌۙ ﴿٣٤﴾ يُر۪يدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ
بِسِحْرِه۪ۗ فَمَاذَا تَاْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِي
الْمَدَٓائِنِ حَاشِر۪ينَۙ ﴿٣٦﴾ يَاْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَل۪يمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
لِم۪يقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍۙ ﴿٣٨﴾ وَق۪يلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَۙ ﴿٣٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

20— **(Mûsa)** "O işi yaptım ama ben, o vakit cahillerden idim.

21— Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım. Nihayet Rabbim bana hüküm ihsan buyurdu ve beni peygamberlerden yaptı.

22— Başıma kakmakta olduğun o nimet de, İsrâiloğullarını kendine kul, **(köle)** edindiğin içindir." dedi.

23— Firavun, "Bu âlemlerin Rabbi de ne?" dedi.

24— **(Mûsa),** "Eğer gerçekten anlarsanız, göklerle yerin ve aralarında bulunan her şeyin Rabbidir." dedi.

25— **(Firavun)** etrafındakilere, "Duyuyor musunuz?" **(cevap** soruya **uymadı)** dedi.

26— **(Mûsa),** "O, sizin de Rabbiniz, daha önceki atalarınızın da Rabbidir," dedi.

27— **(Firavun),** "Herhalde bu size gönderilen peygamberiniz iyice deli olmalı!" dedi.

28— **(Mûsa),** "O, doğu ile batının ve aralarındaki her şeyin Rabbidir. Eğer aklınız varsa, **(anlarsınız!)**" dedi.

29— **(Firavun),** "Yemin olsun! Eğer benden başka bir İlâh tanırsan, seni mutlaka zindanlıklardan ederim!" dedi.

30— **(Mûsa),** "Sana, açıklayıcı bir delil **(mûcize)** getirirsem de mi?" dedi.

31— **(Firavun),** "Eğer doğru söyleyenlerden isen, hemen getir onu!" dedi.

32— Bunun üzerine **(Mûsa)** asâsını bıraktı. Bir de ne görsün! Asâ, açıkça bir ejderha oluverdi!

33— Bir de elini çıkardı, o da bakanlara bembeyaz **(nurânî bir el)** oluverdi.

34— **(Firavun),** etrafındaki topluluğa, "Bu, hakikaten bilgili bir büyücü imiş!

35— Sizi, büyüsü ile yerinizden çıkarmak istiyor. Şimdi ne emredersiniz?" dedi.

36— Onlar, "Onu ve kardeşini tut, **(eğle)**! Şehirlere de toplayıcılar gönder de,

37— Sana bütün bilgili sihirbazları getirsinler!" dediler.

38— Böylece belli bir günün tayin edilen vaktinde bütün sihirbazlar biraraya toplandı.

39— Halka da "Siz de toplanacak mısınız?" denildi.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِـ (كسرة)
u, ü = ـُـ (ضمة)
e, a = ـَـ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

K̇âle fe-ʿaltuhê 'iẓenv-ve 'ene mineḍ-ḍâllîn (20) Fe-
ferartu minküm lemmê ḣiftuküm fevehebe lî Rab-
bî ḥukmenv-ve ce-ʿalenî mi-nel-murselîn (21) Ve
tilke niʿ-metun-temunnuhê ʿaleyye 'en ʿabbette Benî
'İsrâ-'îl (22) K̇âle Fir-ʿavnu ve mê Rabbul-ʿâlemîn
(23) K̇âle Rabbus-semêvâti vel-'erḍi ve mê beyne-
humê, 'in-küntum-Mûk̇inîn (24) K̇âle limen ḥavlehû
'elê testemi-ʿûn (25) K̇âle Rabbuküm ve Rabbu 'êbê-
'ikümul-'evvelîn (26) K̇âle 'inne rasûlekümulleẓî
'ursile 'ileyküm lemec-nûn (27) K̇âle Rabbul-meşrik̇i
vel-megribi ve mê beynehumê! 'in-küntum teʿ-k̇ilûn
(28) K̇âle le-'initteḣaẓte 'ilêhen gayrî le-'ec-ʿalenneke
minel-mescûnîn (29) K̇âle 'eve-lev ci'-tuke bişey-'im-
mubîn (30) K̇âle fe'-ti bihî 'in-künte mineṣ-ṣâdik̇în
(31) Fe-'elk̇â ʿaṣâhu fe-'iẓê hiye ṡüʿ-bênum-mubîn (32)
Ve neze-ʿa yedehû fe'iẓê hiye beyḍâ-'u lin-nêẓirîn (33)
K̇âle lil-mele-'i ḥavlehû 'inne hêẓê leseḥirun ʿalîm
(34) Yurîdu 'eny-yuḣricekümmin 'erḍiküm-bisiḥrihî
femêẓê te'-murûn (35) K̇âlû 'ercih ve 'eḣâhu veb-ʿaṡ
fil-Medê-'ini ḥâşirîn (36) Ye'-tûke bi-külli seḥḥârin
ʿalîm (37) Fecumi-ʿas-seḥaratu limîk̇âti Yevmim-meʿ-
lûm (38) Ve k̇île linnêsi hel 'entum-muctemi-ʿûn (39)

Şuarâ Sûresi

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِب۪ينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَٓاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِب۪ينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَاِنَّكُمْ اِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّب۪ينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا مَٓا اَنْتُمْ مُلْقُونَ
﴿٤٣﴾ فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَاَلْقٰى مُوسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿٤٥﴾ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِد۪ينَ ﴿٤٦﴾ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٧﴾
رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ
لَكَب۪يرُكُمُ الَّذ۪ي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ اِنَّٓا اِلٰى
رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَٓا اَنْ
كُنَّٓا اَوَّلَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥١﴾ وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَاد۪ٓي اِنَّكُمْ
مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَٓائِنِ حَاشِر۪ينَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ
لَشِرْذِمَةٌ قَل۪يلُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَٓائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَاِنَّا لَجَم۪يعٌ حَاذِرُونَ
﴿٥٦﴾ فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍ ﴿٥٨﴾
كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ ﴿٥٩﴾ فَاَتْبَعُوهُمْ مُشْرِق۪ينَ ﴿٦٠﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

فَلَمَّا

40— "Eğer **(adamlarımız)** galip gelirlerse, umarız biz de **(kendi)** sihirbazlar**(ımız)**a tâbi oluruz." **(denildi).**

41— Büyücüler gelince, Firavun'a, "Eğer biz üstün gelirsek, bize muhakkak bir mükâfat var değil mi?" dediler.

42— **(Firavun)**, "Evet! Hem o vakit siz muhakkak gözdelerden olacaksınız!" dedi.

43— Mûsa büyücülere, "Atın ortaya, ne **(marifet)** atacaksanız!" dedi.

44— Onlar da hemen iplerini, sopalarını ortaya attılar ve "Firavun'ın ululuğu hakkı için bizler, hakikaten bizler galipleriz." dediler.

45— Bunun üzerine Mûsa asâsını bırakıverdi. Bir de ne görsünler! O bütün uydurduklarını yutuyor!..

46— Büyücüler hemen secdeye kapandılar.

47, 48— "Biz, âlemlerin Rabbine, Mûsa ile Hârun'un Rabbine iman ettik" dediler.

49— Firavun, "Ben size izin vermeden ona iman ettiniz hâ! Şüphe yok ki, size büyü öğreten ustanız o imiş. Ama yakında bileceksiniz. Çaresiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi mutlaka asacağım!.." dedi.

50— Büyücüler, "Bize zarar yok! Biz Rabbimize döneceğiz.

51— Biz, iman edenlerin ilki olduğumuzdan, Rabbimizin günahlarımızı bağışlayacağını ümit ederiz." dediler.

52— Mûsa'ya, "**(İman eden)** kullarımla geceleyin yürü. Çünkü takip edileceksiniz." diye vahyettik.

53— Firavun da, şehirlere **(asker)** toplayıcılar gönderdi.

54— "Bunlar **(Mûsa'ya iman eden İsrâil oğulları)**, gerçekten az bir topluluktur.

55— Fakat onlar bizi kızdırıyorlar.

56— Biz ise uyanık, ihtiyatlı bir topluluğuz." **(dedi).**

57— Böylece onları bahçelerden, pınarlardan;

58— Hazinelerden ve şerefli makamlardan çıkardık.

59— İşte böyle! Ve onlara İsrâiloğullarını mirasçı yaptık.

60— Nihayet güneş doğarken **(Firavun ve ordusu)**, arkalarına düştüler.

Le-ʻallenê nettebi-ʻusseḥarate 'in-kênû humul-gâlib-
în (40) Felemmê cê-'esseḥara-tu k̇âlû li-Fir-ʻavne
'e'inne lenê le-'ecran 'in-künnê neḥnul-gâlibîn (41)
K̇âle ne-ʻam ve 'inneküm 'iẓel-leminel-muk̇arrabîn
(42) K̇âle lehum-Mûsê 'elk̇û mê 'entum-mulk̇ûn
(43) Fe-'elk̇av ḥibêlehum ve ʻiṣıyyehum ve k̇âlû bi-
ʻizzeti Firʻavne 'innê leneḥnul-gâ-libûn (44) Fe-'elk̇â
Mûsê ʻaṣâhu fe-'iẓê hiye telk̇afu mê ye'fikûn (45)
Fe-'ulk̇iyes-seḥaratu sêcidîn (46) K̇âlû 'êmennê bi-
Rabbil-ʻâlemîn (47) Rabbi Mûsê ve Hêrûn (48) K̇âle
'êmentum lehû k̇able 'en 'êẓene leküm? 'İnnehû le-
kebîrukümul-leẓî ʻallemekümüs-siḥr! Felesevfe teʻ-
lemûn! Le'uk̇aṭṭi-ʻanne 'eydi-yeküm ve 'erculeküm-
min ħilêfinv-ve le'uṣallibenneküm 'ecme-ʻîn (49)
K̇âlû lê ḍayra 'innê 'ilê Rabbinê munk̇alibûn (50)
'İnnê neṭme-ʻu 'eny-yegfira lenê Rabbunê ħaṭâyênê
'en-künnê 'evvelel-Mu'-minîn (51) ۞ Ve 'evḥaynê 'ilê
Mûsê 'en-'esri bi-ʻibêdî 'inneküm-muttebe-ʻûn (52)
Fe-'ersele Fir-ʻavnu fil-Medê-'ini ḥâşirîn (53) 'İnne
hê-'ulê-'i leşirẓimetun-k̇alîlûn (54) Ve 'innehum lenê
legâ-'iẓûn (55) Ve 'innê lecemî-ʻun ḥâẓirûn (56) Fe-
'eħracnêhum-mincennêtinv-ve ʻuyûn (57) Ve künûz-
inv-ve mek̇âmin-kerîm (58) Keẓêlik; ve 'evraṡnêhê
Benî-'İsrâ-'îl (59) Fe-'etbe-ʻûhum-muşrik̇în (60)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

Şuarâ Sûresi

فَلَمَّا تَرَٰٓءَا ٱلْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَٰبُ مُوسَىٰٓ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّآ ۖ إِنَّ
مَعِىَ رَبِّى سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱضْرِب بِّعَصَاكَ
ٱلْبَحْرَ ۖ فَٱنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَٱلطَّوْدِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾ وَأَزْلَفْنَا
ثَمَّ ٱلْءَاخَرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا
ٱلْءَاخَرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾ وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَٰهِيمَ
﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا۟ نَعْبُدُ أَصْنَامًا
فَنَظَلُّ لَهَا عَٰكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ
﴿٧٢﴾ أَوْ يَنفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا۟ بَلْ وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا
كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَءَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ
﴿٧٥﴾ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمُ ٱلْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّىٓ
إِلَّا رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧٧﴾ ٱلَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَٱلَّذِى
هُوَ يُطْعِمُنِى وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَٱلَّذِى
يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَٱلَّذِىٓ أَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لِى خَطِيٓـَٔتِى يَوْمَ ٱلدِّينِ
﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِى حُكْمًا وَأَلْحِقْنِى بِٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٨٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

61— Ne zaman, iki taraf birbirini gördü. Mûsa'nın adamları, "Biz muhakkak yakalanıyoruz" dediler.

62— Mûsa, "Aslâ! Rabbim, benimle beraberdir. O, bana yol gösterecektir!" dedi.

63— Bunun üzerine Mûsa'ya, "Asân ile denize vur!" diye vahy ettik. **(Vurunca),** deniz yarılakaldı. Her parçası kocaman bir dağ gibi oluverdi.

64— Ötekileri de buraya yanaştırdık.

65— Mûsa'yı ve beraberindekilerin hepsini kurtardık.

66— Sonra ötekilerini boğduk.

67— Elbette bunda bir ibret vardır. Böyle iken çoğu imana gelmedi.

68— Hiç şüphesiz senin Rabbin güçlü, merhametlidir.

69— Sen **(o Mekke kâfirlerine)** İbrâhim'in haberini de oku!

70— Hani babasına ve kavmine, "Siz neye taparsınız?" demişti.

71— Onlar, "Birtakım putlara taparız. Bütün gün onlara ibadete devam ederiz." dediler.

72— İbrâhim, "Dua ettiğiniz vakit, onlar sizi işitirler mi?

73— Yahut size faydaları veya zararları olur mu?" dedi.

74— "Hayır! Ancak biz, babalarımızı böyle yaparlarken bulduk!" dediler.

75, 76— İbrâhim şöyle dedi: "Şimdi gördünüz mü? O sizin ve önceki atalarınızın taptıklarını?

77— Hep onlar benim düşmanım. Yalnız âlemlerin Rabbi müstesna.

78— O **(Allah)** ki, beni yaratmıştır. Bana doğru yolu O gösterir.

79— O **(Allah)** ki, beni O doyurur; sular.

80— Hastalandığım vakit, bana O şifa verir.

81— O **(Allah)** ki, beni öldürecek, sonra diriltecektir.

82— Ve O **(Allah)** ki, kıyamet gününde, günahımı bağışlayacağını umuyorum.

83— Ey Rabbim, bana bir hüküm ver ve beni sâlih kullarına kat!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Felemmê terâ-'elcem'âni ǩâle 'Eṣ-ḥâbu-Mûsê 'innê
le-mudrakûn (61) Ǩâle kellê! 'İnne me-'iye Rabbî se-
yehdîn (62) Fe-'evḥaynê 'ilê Mûsê 'eniḍrib-bi-'aṣâkel-
beḥr. Fenfeleǩa fekêne küllu firǩin-keṭṭavdil-'aẓîm
(63) Ve 'ezlefnê ṡemmel-'êħarîn (64) Ve 'enceynê Mûsê
ve mem-me-'ahû 'ecme-'în (65) Ṡümme 'egraǩnel-
'êħarîn (66) 'İnne fî ẕêlike le-'Êyeh; ve mê kêne
'ekṡeruhum-Mu'minîn (67) Ve 'inne Rab-beke le-
Huvel-'Azîzur-Raḥîm (68) Vetlu 'aleyhim nebe-'e
'İbrâhîm (69) 'İẕ ǩâle li-'ebîhi ve ǩavmihî mê te'-budûn
(70) Ǩâlû ne'-budü 'eṣnêmen-feneẓallu lehê 'âkifîn (71)
Ǩâle hel yesme-'ûneküm 'iẕ ted-'ûne (72) 'Ev yenfe-
'ûneküm 'ev yeḍurrûn (73) Ǩâlû bel-vecednê 'êbê-'enê
keẕêlike yef-'alûn (74) Ǩâle 'efera-'eytum-mê küntum
te'-budûn (75) 'Entum ve 'êbê'ukümul-'eǩdemûn (76)
Fe-'innehum 'adüv-vul-lî 'illê Rabbel-'âlemîn (77)
'Elleẕî ħaleǩanî fe-Huve yehdîn (78) Velleẕî Huve
yuṭ-'imunî ve yesǩîn (79) Ve 'iẕê meriḍtu fe-Huve
yeşfîn (80) Velleẕî yumîtunî ṡümme yuḥyîn (81)
Velleẕî 'eṭme'u 'eny-yegfira lî ħaṭî-'etî Yevmed-Dîn
(82) Rabbi heb lî ḥukmenv-ve 'elḥiǩnî biṣ-Ṣâliḥîn (83)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي
يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ
بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ
لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ
هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾
وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ
إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا
إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾
فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾
كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ
﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُونِ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

قَالَ

84— Sonra gelecek ümmetler içinde, beni hayırla alınacak dil sahibi eyle.

85— Beni Naîm cennetinin mirasçılarından yap.

86— Babamı da bağışla! Çünkü o yanlış yolda gidenlerden idi.

87— Kulların diriltilecekleri gün, beni rezil etme!..

88— O gün ki, ne mal fayda verir, ne oğullar!..

89— Ancak Allah'a temiz bir kalble varan başka!..

90— Cennet takvâ sahiplerine yaklaştırılmıştır.

91— Cehennem ise azgınlara apaçık seçik gösterilmiştir.

92, 93— Ve onlara, "Allah'ı bırakıp taptıklarınız nerede? Size yardım ediyorlar mı, yahut kendilerini kurtarıyorlar mı?" denilecektir.

94— Artık onlar da, o azgınlar da yüzüstü hep birden cehenneme atılırlar.

95— Ve İblis'in bütün askerleri de...

96— Orada **(cehennemde)** birbiri ile çekişirlerken şöyle derler:

97— Çünkü, sizi **(ey putlar)** âlemlerin Rabbiyle bir tutuyorduk.

98— "Vallâhi, biz açık bir sapıklık içindeydik!"

99— Bizi ancak mücrimler saptırdı. 100— Artık bizim için ne şefaatçilerden **(bir ferd)**,

101— Ne de yakın bir dost yoktur. 102— Bâri bizim için geriye bir dönüş olsa da, mü'minlerden olsak!".

103— Şüphesiz bu haberlerde bir ibret var. Öyleyken çoğu imana gelmediler.

104— Ve şüphesiz ki, Rabbin güçlüdür, merhametli ancak O'dur. 105— Nûh'un kavmi, peygamberleri yalanladı.

106— O vakit kardeşleri Nûh onlara, "Siz **(Allah'dan)** korkmaz mısınız?

107— Gerçekten ben, size gönderilmiş emin bir peygamberim.

108— Artık Allah'dan korkun ve bana itaat edin.

109— Buna karşı, ben sizden bir bedel de istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbine aittir.

110— O, şu halde Allah'dan korkun ve bana itaat edin!" demişti.

111— Onlar, "Arkana hep en düşük kimseler takılmışken, biz sana iman eder miyiz?" dediler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Vec-ʿal-lî lisêne ṣıdk̇in-fil-'êḣirîn (84) Vec-ʿalnî minv-
veraṡeti Cennetin-Ne-ʿîm (85) Vegfir-li-'ebî 'innehû
kêne mineḍ-ḍâllîn (86) Ve lê tuḣzinî Yevme yub-
ʿaṡûn (87) Yevme lê yenfeʿu mêlunv-ve lê benûn (88)
'İllê men 'eta-LLâhe bik̇albin-selîm (89) Ve 'uzlifetil-
Cennetu lil-Muttek̇în (90) Ve burrizetil-Ce-ḥîmu
lil-gâvîn (91) Ve k̇île lehum 'eynemê küntum teʿ-
budûne (92) Min-dûni-LLêh? Hel yenṣurûneküm 'ev
yenteṣırûn (93) Fe-kübkibû fîhê hum vel-gâvûn (94)
Ve cunûdü 'İblîse 'ecmeʿûn (95) K̇âlû ve hum fîhê
yeḣteṣımûn (96) Ta-LLâhi 'in-künnê lefî ḍalêlim-
mubîn (97) 'iẓ nusevvîküm-bi-Rabbil-ʿÂle-mîn (98)
Ve mê 'eḍallenê 'illelmucrimûn (99) Femê lenê min-
şêfiʿîn (100) Ve lê ṣadîk̇in ḥamîm (101) Fe-lev 'enne
lenê kerraten-fenekûne minel-Mu'minîn (102) 'İnne fî
ẓêlike le-'Êyeh; ve mê kêne 'ekṡeruhum-Mu'minîn
(103) Ve 'inne Rabbeke le-Huvel-ʿAzîzur-Raḥîm (104)
Keẓẓebet k̇avmu-Nûḥinil-murselîn (105) 'İẓ k̇âle
lehum 'eḣûhum Nûḥun 'elê tettek̇ûn (106) 'İn-nî leküm
rasûlun 'emîn (107) Fettek̇u-LLâhe ve 'eṭî-ʿûn (108) Ve
mê 'es-'eluküm ʿaleyhi min 'ecr; 'in 'ecriye 'illê ʿalê
Rabbil-ʿÂlemîn (109) Fettek̇u-LLâhe ve 'eṭî-ʿûn (110)
۞ K̇âlû 'enu'-minu leke vettebe-ʿakel-'erẓelûn (111)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

Şuarâ Sûresi

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي
لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ
﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ
إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ
مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ
﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾
كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ
آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾ وَإِذَا
بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي
أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾
قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

112— **(Nûh),** "Benim onların ne yaptıkları hakkında bilgim yoktur.

113— Eğer sizin şuurunuz olsa, onların hesabının ancak Rabbime ait olduğunu anlarsınız.

114— Hem ben iman edenleri kovacak değilim.

115— Ben ancak açık bir uyarıcıyım!" dedi.

116— Onlar, "Ey Nûh! And olsun! **(Eğer dediğinden)** vaz geçmezsen, muhakkak taşla öldürülenlerden olacaksın!" dediler.

117— Nûh, "Ey Rabbim! Gerçekten kavmim beni yalanladı.

118— Artık benimle onların arasındaki hükmü sen ver de, beni ve beraberimdeki mü'minleri kurtar!" dedi.

119— Bunun üzerine biz, onu ve beraberindekileri, o dolu geminin içinde kurtardık.

120— Sonra da geri kalanları boğduk.

121— Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Öyle iken yine çoğu imana gelmediler.

122— Ve şüphesiz Rabbin, O, tek güçlüdür, esirgeyicidir.

123— Âd **(kavmi de)** peygamberleri yalanladı.

124— Hani kardeşleri Hûd onlara şöyle demişti: "Siz Allah'dan korkmaz mısınız?

125— Gerçekten ben, size gönderilmiş emin bir peygamberim.

126— Artık Allah'dan korkun da, bana itaat edin. 127— Buna karşı ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbine aittir. 128— Siz, her tepeye bir alâmet bina eder; eğlenir misiniz? 129— Ve **(dünyada)** ebedî kalacakmışsınız gibi, sapasağlam binalar mı ediniyorsunuz? 130— Hem **(ceza için)** yakaladığınız vakit, zorbalar gibi yakalıyorsunuz.

131— Artık Allah'dan korkun da, bana itaat edin. 132— Size bildiğiniz şeylerle imdat eden, 133— Size hayvanlarla, oğullarla, 134— Bağlarla, pınarlarla yardım eden Allah'dan korkun! 135— Doğrusu ben, üstünüze gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum".

136— Onlar şöyle dediler: "Sen öğüt versen de, öğüt verenlerden olmasan da bizce birdir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ǩâle ve mê ʿilmî bi-mê kênû yeʿ-melûn (112) 'İn
ḥisêbuhum 'illê ʿalê Rabbî lev teş-ʿurûn (113) Ve mê
'ene biṭâridil-Mu'-minîn (114) 'İn 'ene 'illê neẓîrum-
mubîn (115) Ǩâlû le-'illem tentehi yê-Nûḥu letekû-
nenne minelmercûmîn (116) Ǩâle Rabbi 'inne ǩavmî
keẓẓebûn (117) Fef-teḥ beynî ve beynehum fet-ḥanv-ve
neccinî ve mem-me-ʿiye minel-Mu'minîn (118) Fe-
'enceynêhu ve memme-ʿahû fil-fulkil-meş-ḥûn (119)
Ṡümme 'egraǩnê beʿ-dül-bêǩîn (120)'İnne fî ẓêlike
le-'Êyeh; ve mê kêne 'ekṡeru-hum-Mu'minîn (121) Ve
'inne Rabbeke le-Huvel-ʿAzîzur-Raḥîm (122) Keẓẓebet
ʿÂdü-nil-murselîn (123) 'İẓ ǩâle lehum 'eħûhum Hû-
dün 'elê tetteǩûn (124) 'İnnî leküm rasûlun 'emîn (125)
Fetteǩu-LLâhe ve 'eṭî-ʿûn (126) Ve mê 'es-'eluküm
ʿaleyhi min 'ecr; 'in 'ecriye 'illê ʿalê Rabbil-ʿÂlemîn
(127) 'Etebnûne bi-külli rî-ʿin 'êyeten-teʿ-beṡûn (128)
Ve tetteħiẓûne meṣâni-ʿa le-ʿalleküm teħludûn (129)
Ve 'iẓê beṭaştum-beṭaştum cebbêrîn (130) Fetteǩu-
LLêhe ve 'eṭî-ʿûn (131) Vetteǩulleẓî 'emeddeküm-
bimê teʿ-lemûn (132) 'Emeddeküm-bi'en-ʿâminv-ve
benîn (133) Ve cennêtinv-ve ʿuyûn (134) 'İnnî 'eħâfu
ʿaleyküm ʿAẓêbe Yevmin ʿaẓîm (135) Ǩâlû sevê-'un
ʿaleynê 'eve-ʿaẓte 'em lem te-kümminel-vê-ʿiẓîn (136)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

إِنْ هٰذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾
فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾
كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا
هٰهُنَا آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ
مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا
أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ
﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ هٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا
شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ
فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا
نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

137— Bu **(bize getirdiğin)**, eskilerin âdetinden başka bir şey değildir.

138— Biz azap olunacaklar da değiliz!

139— Böylece onu yalanladılar. Biz de onları helâk ettik. Şüphesiz ki, bunda bir ibret vardır. Öyle iken çoğu imana gelmediler.

140— Ve şüphesiz ki Rabbin, mutlak güçlüdür, merhametlidir.

141— Semûd **(kavmi de)** peygamberleri yalanladı.

142— Hatırla ki, kardeşleri Sâlih onlara şöyle demişti: "Siz Allah'dan korkmaz mısınız?

143— Gerçekten ben, size gönderilmiş emin bir peygamberim.

144— Artık Allah'dan korkun da, bana itaat edin.

145— Buna karşı, ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbine aittir.

146— Siz, buradaki nimetler içerisinde emin olarak bırakılır mısınız?

147— O bahçelerin ve pınarların içinde,

148— O ekinlerin ve turfanda meyvesi hoş hurma ağaçlarının içinde ha?..

149— Bir de dağlardan keyfli olarak evler yontuyorsunuz. كَذَّبَتْ

150— Artık Allah'dan korkun da, bana itaat edin!

151— O müsriflerin **(kâfirlerin)** emrine itaat etmeyin. 152— Onlar ki, yeryüzün de bozgunculuk yaparlar da düzeltmezler.". 153— Kavmi, "Sen ancak büyülenmişlerdensin.

154— Sen bizim gibi insandan başka bir şey değilsin. Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bir mûcize getir!" dediler.

155— Sâlih dedi ki: "İşte bir dişi deve. Ona bir gün su hakkı, size de belli bir gün su hakkı var

156— Ona bir kötülük dokunmayın ki, bu yüzden sizi büyük bir günün azabı yakalar."

157— Derken , o deveyi kestiler, ama pişman oldular.

158— Çünkü o azap kendilerini yakalayıverdi. Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Öyleyken çoğu imana gelmedi.

159— Ve şüphesiz ki, Rabbin, O, yegâne güçlü, yegâne esirgeyicidir!

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِـ (كسرة)
u, ü = ـُـ (ضمة)
e, a = ـَـ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İn hêẓê 'illê ħulu-k̇ul-'evvelîn (137) Ve mê neḥnu
bi-mu‘aẓẓebîn (138) Fekeẓẓebûhu fe-'eh-leknê-hum.
'İnne fî ẓêlike le-'Êyeh; ve mê kêne 'ekṡeruhum-
Mu'minîn (139) Ve 'inne Rabbeke le-Huvel-‘Azîzur-
Raḥîm (140) Keẓẓebet ṡemûdül-murselîn (141) 'İẓ k̇âle
lehum 'eħûhum Ṣâliḥun 'elê tettek̇ûn (142) 'İnnî leküm
rasûlun 'emîn (143) Fettek̇u-LLâhe ve 'eṭî-‘ûn (144)
Ve mê 'es-'eluküm ‘aleyhi min 'ecr; 'in 'ecriye 'illê
‘alê Rabbil-‘Âlemîn (145) 'Etutrakûne fî mê hêhunê
'êminîn (146) Fî cennêtinv-ve ‘uyûn (147) Ve zurû-‘inv-
ve neħlin-ṭal-‘uhê heḍîm (148) Ve tenḥitûne minel-
cibêli buyûten-fêrihîn (149) Fet-tek̇u-LLâhe ve 'eṭî-
‘ûn (150) Ve lê tuṭî-‘û 'emral-müsrifîn (151) 'Elleẓîne
yufsidûne fil-'erḍi ve lê yuṣliḥûn (152) K̇âlû 'innemê
'ente minel-müseḥḥarîn (153) Mê 'ente 'illê beşerum-
miṡlunê; fe'-ti bi-'Êye-tin 'in-künte mineṣ-Ṣâdik̇în
(154) K̇âle hêẓihî nêk̇atul-lehê şirbunv-ve leküm şirbu
yevmim-me‘-lûm (155) Ve lê temessûhê bisû-'in-feye'-
ħuẓeküm ‘Aẓêbu yevmin ‘aẓîm (156) Fe-‘ak̇arûhê fe-
'eṣbeḥû nêdimîn (157) Fe-'eħaẓehumul-‘Aẓêb. 'İnne fî
ẓêlike le-'Êyeh; ve mê kêne 'ekṡeruhum-Mu'minîn
(158) Ve 'inne Rabbeke le-Huvel-‘Azîzur-Raḥîm (159)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Şuarâ Sûresi

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ اَلَا تَتَّقُونَ
﴿١٦١﴾ اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ﴿١٦٣﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٦٤﴾ اَتَاْتُونَ
الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَج۪ينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ اِنّ۪ي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَال۪ينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ
نَجِّن۪ي وَاَهْل۪ي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٧٠﴾
اِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِر۪ينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَر۪ينَ ﴿١٧٢﴾ وَاَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَٓاءَ مَطَرُ الْمُنْذَر۪ينَ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا
كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٧٤﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٧٥﴾
كَذَّبَ اَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿١٧٦﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُونَ
﴿١٧٧﴾ اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٨٠﴾ اَوْفُوا الْكَيْلَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِر۪ينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَق۪يمِ ﴿١٨٢﴾
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَٓاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِد۪ينَ ﴿١٨٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

160— Lût **(kavmi de)** peygamberleri yalanladı.

161— O zaman kardeşleri Lût, onlara şöyle demişti: "Siz Allah'dan korkmaz mısınız?

162— Gerçekten ben, size gönderilmiş Resûlüm, eminim.

163— Artık Allah'dan korkun da, bana itaat edin.

164— Buna karşı, ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbine aittir.

165— Siz insanların içinden erkeklere mi gidiyorsunuz?

166— Ve Rabbinizin, sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyor musunuz? Doğrusu siz tecavüzkâr bir kavimsiniz."

167— Onlar, "Ey Lût! Yemin olsun, eğer bu söylediklerinden vaz geçmezsen muhakkak, **(memleketimizden)** çıkarılanlardan olacaksın!" dediler.

168— Lût, "Doğrusu ben, sizin amelinize buğz edenlerdenim.

169— Ey Rabbim! Beni ve ailemi, bunların yapmakta oldukları kötülüğün vebalinden kurtar!" dedi.

170— Biz de onu ve ailesini toptan kurtardık.

171— Ancak bir kocakarı **(kendi karısı)** geride kalanlar içindeydi.

172— Sonra geride kalanları hep helâk ettik.

173— Üzerlerine **(taştan)** yağmur yağdırdık, inzâr olunanların yağmuru ne de kötû idi!..

174— Muhakkak ki bunda, bir ibret vardır! Öyle iken çoğu imana gelmedi.

175— Ve şüphesiz Rabbin, O mutlak güçlüdür, yegâne merhametlidir.

176— Eyke halkı da peygamberleri yalanladı.

177— O vakit, Şuayb onlara şöyle dedi: "Siz Allah'dan korkmaz mısınız?

178— Gerçekten ben, size gönderilmiş emin bir peygamberim.

179— Artık Allah'dan korkun da, bana itaat edin.

180— Buna karşı, ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbine aittir.

181— Ölçeği tam ölçün, eksiltenlerden olmayın.

182— Ve doğru terazi ile tartın.

183— Halkın eşyalarını değerinden düşürmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak azmayın.

ḍ = ض	ṡ = ث
ṣ = ص	ḥ = ح
ħ = خ	ẓ = ذ
ẕ = ظ	ṭ = ط
ḳ = ق	' = ع
' = ء	

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Keẕẕebet ḳavmu Lûṭi-nilmurselîn (160) 'İẕ ḳâle lehum
'eħûhum Lûṭun 'elê tetteḳûn (161) 'İnnî leküm rasû-lun
'emîn (162) Fetteḳu-LLâhe ve 'eṭî-'ûn (163) Ve mê 'es-
'eluküm 'aleyhi min 'ecr; 'in 'ecriye 'illê 'alê Rabbil-
'Âlemîn (164) 'Ete'-tûneẕ-ẕükrâne minel-'âlemîn
(165) Ve teẕerûne mê ħaleḳa leküm Rabbuküm-min
'ezvêci-küm? bel 'entum ḳavmun 'âdûn (166) Ḳâlû le-
'illem ten-tehi yê-Lûṭu letekûnenne minelmuħracîn
(167) Ḳâle 'innî li-'amelikümminel-ḳâlîn (168) Rabbi
neccinî ve 'ehlî mimmê ye'-melûn (169) Fenecceynêhu
ve 'ehlehû 'ecme-'în (170) 'İllê 'acûzen-fil-gâbi-rîn (171)
Ṡümme demmernel-'êħarîn (172) Ve 'emṭarnê 'aleyhim-
meṭarâ; fesê-'e meṭarul-munẕerîn (173) 'İnne fî ẕêlike
le-'Êyeh; ve mê kêne 'ekṡeru-hum-Mu'minîn (174) Ve
'inne Rabbeke le-Huvel-'Azîzur-Raḥîm (175) Keẕẕebe
'Eṣ-ḥâbul-'Eyketil-murselîn (176) 'İẕ ḳâle lehum Şu-
'aybun 'elê tetteḳûn (177) 'İnnî leküm rasûlun 'emîn
(178) Fet-teḳu-LLâhe ve 'eṭî-'ûn (179) Ve mê 'es-'eluküm
'aleyhi min 'ecr; 'in 'ecriye 'illê 'alê Rabbil-'Âlemîn
(180) 'Ev-ful-keyle ve lê tekûnû minel-muħsirîn (181)
Ve zinû bil-ḳisṭâsil-müsteḳîm (182) Ve lê tebħasünnêse
'eşyê-'ehum ve lê te'-ṡev fil-'erḍi mufsidîn (183)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Şuarâ Sûresi

وَاتَّقُوا الَّذٖى خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلٖينَۜ ﴿١٨٤﴾ قَالُٓوا اِنَّمَٓا اَنْتَ مِنَ
الْمُسَحَّرٖينَۙ ﴿١٨٥﴾ وَمَٓا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَاِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبٖينَۚ
﴿١٨٦﴾ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَٓاءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقٖينَۜ
﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبّٖٓى اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ
يَوْمِ الظُّلَّةِۜ اِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظٖيمٍ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ
وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿١٩٠﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزٖيزُ الرَّحٖيمُ ﴿١٩١﴾
وَاِنَّهُ لَتَنْزٖيلُ رَبِّ الْعَالَمٖينَۜ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْاَمٖينُۙ ﴿١٩٣﴾ عَلٰى
قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرٖينَۙ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِىٍّ مُبٖينٍۜ ﴿١٩٥﴾ وَاِنَّهُ
لَفٖى زُبُرِ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ اٰيَةً اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓؤُا
بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَۜ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلٰى بَعْضِ الْاَعْجَمٖينَۙ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَاَهُ
عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ مُؤْمِنٖينَۜ ﴿١٩٩﴾ كَذٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فٖى قُلُوبِ
الْمُجْرِمٖينَۜ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلٖيمَۙ ﴿٢٠١﴾
فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ
مُنْظَرُونَۜ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ اَفَرَاَيْتَ اِنْ
مَتَّعْنَاهُمْ سِنٖينَۙ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَٓاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَۙ ﴿٢٠٦﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

مَٓا اَغْنٰى

184— Sizi ve sizlerden önceki halkı yaratandan korkun.''

185— Onlar, ''Sen ancak ve ancak büyülenmişlerdensin.

186— Ve sen bizim gibi insandan başka bir şey değilsin. Biz, seni muhakkak yalancılardan sanıyoruz.

187— Eğer doğru söyleyenlerden sen, üzerimize gökten bir parça düşürüver **(bakalım)**'' dediler.

188— Şuayb, ''Rabbim sizin yaptıklarınızı daha iyi bilir.'' dedi

189—Sonunda Şuayb'ı yalanladılar. Kendilerini de o gölge gününün azabı yakalayıverdi. Gerçekten o, büyük bir günün azabı idi .

190— Şüphesiz bunda, bir ibret vardır. Öyle iken çoğu imana gelmediler.

191— Ve şüphesiz Rabbin, yegâne güçlüdür, yegâne merhametlidir.

192— Ve muhakkak bu Kur'ân, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedir.

193, 194, 195— Onu Rûh'ul-emin, uyarıcılardan olasın diye, senin kalbine açık Arabça bir dil ile indirmiştir.

196— Gerçekten o, **(Kur'ân'ın zikri)** önceki kavimlerin kitaplarında da vardır.

197— İsrâiloğulları âlimlerinin bunu bilmesi o kâfirlere bir delil olamıyor mu?

198— Eğer onu Arab olmayanlardan birine indirseydik,

199— O da onu Mekke kâfirlerine okusaydı, yine iman etmeyeceklerdi.

200— Biz, onu suçlu ve günahkarların kalblerine böyle sokmuşuzdur.

201— Acıklı azabı görecekleri âna kadar, Kur'ân'a inanmayacaklardır.

202— Ki o azap, kendilerine hiç farkına varmadan ansızın geliversin de,

203— ''Acaba bize biraz mühlet verilir mi?'' desinler.

204— Şimdi onlar bizim azabımıza mı acele ediyorlar?

205— Desene! Onlara senelerce nimetler vermiş olsak:

206— Sonra da, tehdit edildikleri azap başlarına gelip çatsa,

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ķ	ق
‘	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Vet-teķulleẓî ħaleķaküm vel-cibilletel-'evvelîn (184)
Ķâlû 'innemê 'ente minel-müseḥḥarîn (185) Ve mê
'ente 'illê beşerum-miṡlunê ve 'inneẓunnuke leminel-
kêẓibîn (186) Fe-'esķiṭ ‘aleynê kisefem-mines-semê-'i
'in-künte mineṣ-ṣâdiķîn (187) Ķâle Rabbî 'e‘-lemu bimê
te‘-melûn (188) Fekeẓẓebûhu fe-'eħaẓehum ‘aẓêbu
Yevmiẓ-ẓulleh; 'innehû kêne ‘aẓêbe Yevmin ‘Aẓîm
(189) 'İnne fî ẓêlike le-'Êyeh; ve mê kêne 'ekṡeru-hum-
Mu'-minîn (190) Ve 'inne Rabbeke le Huvel-‘Azîzur-
Raḥîm (191) Ve 'innehû le-Tenzî-lu Rabbil-‘Âlemîn (192)
Nezele bihir-Rûḥul-'Emîn (193) ‘Alê ķalbike litekûne
minel-munẓirîn (194) Bilisênin ‘Arabiyyim-mubîn
(195) Ve 'innehû lefî Zubu-ril-'evvelîn (196) 'Evelem
yeküllehum 'Êyeten 'eny-ye‘-lemehû ‘ulemê-'u Benî-
'İsrâ-'îl (197) Ve lev nezzelnêhu ‘alê be‘-ḍil-'e‘-cemîn
(198) Feķa-ra-'ehû ‘aleyhim-mê kênû bihî mu'-minîn
(199) Keẓêlike seleknêhu fî ķulûbil-mucrimîn (200)
Lê yu'-minûne bihî ḥattê yera-vul-‘aẓêbel-'elîm
(201) Feye'-tiyehum-begtetenv-ve hum lê yeş-‘urûn
(202) Feyeķûlû hel neḥnu munẓarûn (203) 'Efebi-
‘aẓêbinê yeste‘cilûn (204) 'Efera-'eyte 'immette‘nêhum
sinîn (205) Ṡümme cê-'ehum-mê kênû yû-‘adûn (206)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Şuarâ Sûresi

مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَۜ ﴿٢٠٧﴾ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا
لَهَا مُنْذِرُونَۗ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرٰىۜ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ
بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَۜ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ
عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَۜ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُونَ مِنَ
الْمُعَذَّبِينَۚ ﴿٢١٣﴾ وَاَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْاَقْرَبِينَۙ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ
لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَۚ ﴿٢١٥﴾ فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنّ۪ي بَرٓيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَۚ ﴿٢١٦﴾
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِۙ ﴿٢١٧﴾ اَلَّذِي يَرٰيكَ حِينَ تَقُومُۙ ﴿٢١٨﴾ وَتَقَلُّبَكَ
فِي السَّاجِدِينَ ﴿٢١٩﴾ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ
تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُۜ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَث۪يمٍۙ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ
وَاَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَۜ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعَرَٓاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُنَۜ ﴿٢٢٤﴾ اَلَمْ تَرَ
اَنَّهُمْ ف۪ي كُلِّ وَادٍ يَه۪يمُونَۙ ﴿٢٢٥﴾ وَاَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَۙ ﴿٢٢٦﴾
اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ كَث۪يرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
بَعْدِ مَا ظُلِمُواۜ وَسَيَعْلَمُ الَّذ۪ينَ ظَلَمُٓوا اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

سُورَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
ثَلَاثٌ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

207— O faydalanmış oldukla-n (seneler) onları kurtarabilir mi?
208— Ama biz hangi memleketi helâk ettikse, mutlaka onu uyaranlar olmuştur.
209— Nasihat **(edilmiştir)**. Ve biz zulmediciler değilizdir.
210— Bu Kur'ân'ı şeytanlar indirmedi .
211— Bu onlara hem yaraşmaz, hem de güçleri yetmez.
212— Onlar, işitmekten kesin olarak uzaklaştırılmışlardır.
213— O halde, Allah ile birlikte başka bir ilâha kulluk etme. Azap edilenlerden olursun.
214— Önce en yakın hısımlarını korkut.
215— Sana tâbi olan mü'minlere de kanadını indir **(tevâzu göster)**.
216— **(Buna rağmen)** sana isyan ederlerse, ''Ben sizin yaptıklarınızdan çok uzağım de .
217— Ve O güçlü, esirgeyici Allah'a tevekkül et.
218— O Allah ki, **(namaza)** kalktığın zaman seni görüyor.
219— Secde edenler içinde dolaşmanı da **(görüyor)**.
220— Çünkü hakkıyla işiten, hakkıyla bilen ancak O'dur.
221— **(Ey kâfirler!)** Şeytanların kimin üzerine indiğini size haber vereyim mi?
222— Onlar, her yalancı günahkârın üzerine inerler.
223— Onlar **(şeytanlara)** kulak verirler. Ama çoğu yalan söylerler.
224— Şairlere ise, sapıklar tâbi olur.
225— Görmez misin onlar, her vâdide şaşkın olarak dolaşırlar.
226— Ve onlar, yapmadıkları şeyleri söylerler.
227— Ancak iman edip yararlı işler görenler, Allah'ı çok ananlar ve zulmedildikten sonra öçlerini alanlar müstesnadır. Zulmedenler,nasıl bir inkılâp ile devrileceklerini yakında bileceklerdir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِـ (كسرة)
u, ü = ـُـ (ضمة)
e, a = ـَـ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Mê 'egnê ʿanhum-mê kênû yumette-ʿûn (207) Ve mê
'ehleknê min-ḳaryetin 'illê lehê munẕirûn (208) Ẕikrâ
ve mê künnê ẓâlimîn (209) Ve mê tenezzelet bihiş-
şeyêṭîn (210) Ve mê yembegî lehum ve mê yesteṭî-ʿûn
(211) 'İnnehum ʿanissemʿi lemeʿzûlûn (212) Felê ted-
ʿu me-ʿa-LLâhi 'ilêhen 'êḣara fetekûne minel-mu-
ʿaẕẕebîn (213) Ve 'enẕir ʿaşîratekel-'eḳrabîn (214) Veḣfiḍ
cenêḥake limenittebe-ʿake minel-Mu'-minîn (215) Fe-
'in ʿaṣavke feḳul 'innî berî-'üm-mimmê teʿ-melûn
(216) Ve tevekkel ʿalel-ʿAzî-zir-Raḥîm (217) 'Elleẕî
yerâke ḥîne teḳûm (218) Ve teḳallubeke fis-Sêcidîn (219)
'İnnehû Huves-Semî-ʿul-ʿAlîm (220) Hel 'unebbi-'uküm
ʿalê men-tenezzeluş-şeyêṭîn (221) Tenezzelu ʿalê külli
'effêkin 'eṡîm (222) Yulḳû-nes-sem-ʿa ve 'ekṡeruhum
kêẕibûn (223) Veş-şuʿarâ-'u yettebi-ʿuhumul-gâvûn (224)
'Elem tera 'en-nehum fî külli vêdiny-yehîmûn (225) Ve
'ennehum yeḳûlûne mê lê yef-ʿalûn (226) 'İllelleẕîne
'êmenû ve ʿamiluṣ-ṣâliḥâti ve ẕekeru-LLâhe keṡîranv-
ven-teṣarû mim-beʿ-di mê ẓulimû. Ve seyeʿ-
lemulleẕîne ẓalemû 'eyye munḳalebiny-yenḳalibûn (227)

NEML

93 'ÊYEH — № 27

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُب۪ينٍۙ (١) هُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِن۪ينَۙ
(٢) اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ
(٣) اِنَّ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَۜ
(٤) اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ لَهُمْ سُٓوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ
(٥) وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حَك۪يمٍ عَل۪يمٍ (٦) اِذْ قَالَ مُوسٰى
لِاَهْلِه۪ٓ اِنّ۪ٓي اٰنَسْتُ نَارًاۜ سَاٰت۪يكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰت۪يكُمْ بِشِهَابٍ
قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ (٧) فَلَمَّا جَٓاءَهَا نُودِيَ اَنْ بُورِكَ
مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ (٨)
يَا مُوسٰٓى اِنَّهُٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُۙ (٩) وَاَلْقِ عَصَاكَۜ فَلَمَّا
رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَٓانٌّ وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ اِنّ۪ي
لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَۗ (١٠) اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُٓوءٍ
فَاِنّ۪ي غَفُورٌ رَح۪يمٌ (١١) وَاَدْخِلْ يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ
غَيْرِ سُٓوءٍ ف۪ي تِسْعِ اٰيَاتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِه۪ۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِق۪ينَ
(١٢) فَلَمَّا جَٓاءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُب۪ينٌۚ (١٣)

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَجَحَدُوا

(Sûre: 27)
NEML SÛRESİ
Mekke devrinde inmiştir. 93 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Tâ, Sin. Bunlar, Kur'ân'ın ve **(hak ile bâtılı)** açıklayan bir kitabın âyetleridir.

2— **(Onlar)**, birer hidayet ve mü'minlere bir müjdedir.

3— **(O mü'minler)** ki, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler. Âhirete de yakînen onlar inanırlar.

4— Âhirete inanmayanların amellerini, kendilerine süsledik. Artık onlar bocalayıp kalırlar.

5— Bunlar o kimselerdir ki, azabın kötüsü kendilerinindir. Âhirette en ziyade hüsrana uğrayacak olanlar bunların tâ kendileridir.

6— Muhakkak ki bu Kur'ân, sana hikmet sahibi, her şeyi bilen **(Allah)** tarafından veriliyor.

7— Hatırla ki bir zamanlar Mûsa, **(Medyen'den Mısır'a giderken)** ailesine, "Ben hakikaten bir ateş gördüm. Size ondan ya bir haber getireceğim, yahut bir kor ateş alıp geleceğim. Umarım ısınırsınız." demişti.

8— Ateşin yanına varınca kendisine seslenildi: "Bu ateş yerindeki **(Mûsa)** ve etrafındakiler **(melekler)** mübarek kılınmıştır. Âlemlerin Rabbi olan Allah, her kusurdan münezzehtir.

9— Yâ Mûsa! Gerçek şu ki: Güçlü, hikmet sahibi olan Allah benim!

10— Asânı bırak! **(O da bıraktı).** Derken onu çevik bir yılan gibi hareket ettiğini görüverince, dönüp kaçtı ve geri Yâ Mûsa, korkma! Benim huzurumda peygamberler korkmaz!

11— Meğer ki zulmetmiş de sonra arkasından kötülüğü iyiliğe çevirmiş ola! Çünkü ben çok bağışlayıcı, çok esirgeyiciyim!

12— Bir de elini koynuna sok! Firavun'a ve kavmine gönderilen dokuz mûcize içinde **(onlardan biri olmak üzere)** bembeyaz, hiçbir kusursuz çıksın. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir kavimdirler".

13— Böylece mûcizelerimiz **(açık ve)** parlak olarak onlara geldi, "Bu, apaçık bir büyüdür!" dediler.

Neml

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ṭâ-Sîn. Tilke 'Êyêtul-K̇ur-'êni ve kitêbim-mubîn
(1) Hudenv-ve Buşrâ lil-Mu'-minîn (2) 'Elleẓîne
yuk̇îmûneṣ-Ṣalête ve yu'-tûnez-Zekête ve hum-bil-
'Êḣirati hum yûk̇inûn (3) 'İnnelleẓîne lê yu'minûne
bil-'Êḣirati zeyyennê lehum 'eʻ-mêlehum fehum yeʻ-
mehûn (4) 'Ulê-'ikelleẓîne lehum sû-'ul-ʻaẓêbi ve hum
fil-'Êḣirati humul-'eḣserûn (5) Ve 'inneke letulek̇k̇al-
K̇ur'êne milledün Ḥakîmin ʻAlîm (6) 'iẓ k̇âle Mûsê
li'ehlihî 'innî 'ênestu nêrâ; se-'êtîküm-minhê bi-
ḣaberin 'ev 'êtîküm-bişihêbin-k̇abesil-le-ʻalleküm
teṣṭalûn (7) Felemmê cê-'ehê nûdiye 'em-bûrike
men-fin-Nêri ve men ḥavlehê; ve Sübḥâne-LLâhi
Rabbil-ʻÂlemîn (8) Yê-Mûsê 'innehû 'Ene-LLâhul-
ʻAzîzul-Ḥakîm (9) Ve 'elk̇i ʻaṣâk! Felemmê ra-'êhê
tehtezzu ke-'ennehê cên-nunv-vellê mudbiranv-ve lem
yu-ʻak̇k̇ib yê-Mûsê lê teḣaf; 'innî lê yeḣâfu ledeyyel-
murselûn (10) 'İllê men-z̤aleme ṡümme beddele
ḥusnem-beʻ-de sû'in-fe-'innî Gafûrur-Raḥîm (11)
Ve'edḣil yedeke fî ceybike teḣruc beyḍâ-'e min gayri
sû'; fî tis-ʻi 'Êyêtin 'ilê Fir-ʻavne ve k̇avmih; 'innehum
kênû k̇avmen-fêsik̇în (12) Felemmê cê-'et-hum
'Êyêtunê mubṣıraten-k̇âlû hêẓê siḥrum-mubîn (13)

Neml Sûresi

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَٓا اَنْفُسُهُمْ ظُلْماً وَعُلُوّاًۜ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُ۫دَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْماًۚ
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي فَضَّلَنَا عَلٰى كَث۪يرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِن۪ينَ
﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُ۫دَ وَقَالَ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ
الطَّيْرِ وَاُو۫ت۪ينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍۜ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُب۪ينُ ﴿١٦﴾
وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتّٰٓى اِذَٓا اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ
يَٓا اَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ
وَجُنُودُهُۙ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكاً مِنْ
قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْن۪ٓي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحاً تَرْضٰيهُ وَاَدْخِلْن۪ي بِرَحْمَتِكَ
ف۪ي عِبَادِكَ الصَّالِح۪ينَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَٓا اَرَى
الْهُدْهُدَۘ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَٓائِب۪ينَ ﴿٢٠﴾ لَاُعَذِّبَنَّهُ عَذَاباً شَد۪يداً
اَوْ لَاَا۬ذْبَحَنَّهُٓ اَوْ لَيَأْتِيَنّ۪ي بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَع۪يدٍ
فَقَالَ اَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِه۪ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَق۪ينٍ ﴿٢٢﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

14— Kendileri de bunlara tam bir kanaat getirdiği halde, sırf zulüm ve kibirden onları inkâr ettiler. Ama bak, fesadçıların sonu nasıl oldu!..

15— **(Şanıma)** yemin olsun ki, biz Dâvud'la Süleyman'a bir ilim verdik **(Bu ilim hâkimlik, kuşların dilini anlamak vesaire idi).** Onlar şöyle dediler: "Bizi mü'min kullarının bir çoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun!".

16— Ve Süleyman, **(babası)** Dâvud'a mirasçı olup dedi ki: "Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi. Hem bize her şeyden verildi. Şüphesiz ki bu, apaçık lütfün tâ kendisidir!".

17— Bir de Süleyman'a cinlerden, insanlardan ve kuşlardan oluşan orduları toplandı. Bütün bunlar sevk ve idare olunuyordu.

18— Nihayet Karınca vâdisine vardıkları zaman, **(onların öncüsü)** bir karınca, "Ey karıncalar, yuvalarınıza girin! Süleyman ve ordusu sizi farkına varmadan ezip geçmesin!" dedi.

19— Süleyman karıncanın bu sözünden tebessüm edip güldü **(karınca üç mil uzakta idi).** Ve "Ey Rabbim! Bana ilham et de, gerek bana, gerekse anneme, babama ihsan buyurduğun nimetine şükredeyim ve senin razı olacağın bir iş yapayım. Beni rahmetinle sâlih kullarının arasına kat!" dedi.

20— Bir de kuşları teftiş etti ve "Acaba ben neden hüdhüdü göremiyorum, yoksa kayıp mı oldu?

21— Ona muhakkak ya şiddetli bir azap ederim, yahut boynunu keserim; veya bana açık bir delil getirir!" dedi.

22— Biraz bekledi, çok geçmeden hüdhüd gelip şunları söyledi: "Ben senin bilmediğin bir şey öğrendim. Sana Sebe'den sağlam bir haber getirdim.

Neml

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve ceḥadû bihê vesteyǩanet-hê 'enfusühum ẕulmenv-
ve-ʻuluvvê; fenẓur keyfe kêne ʻâǩi-betul-mufsidîn
14 Ve leǩad 'êteynê Dêvûde ve Süleymêne ʻilmê; ve
ǩâlel-Ḥamdü-li-LLêhilleẓî feḍḍalenê ʻalê keṡîrim-min
ʻibêdihil-Mu'-minîn 15 Ve veriṡe Süleymênu Dêvûde
ve ǩâle yê 'eyyuhennêsü ʻullimnê Menṭiǩaṭ-Ṭayri ve
'ûtînê min-külli şey'; 'inne hêẓê lehuvel-Feḍlul-mubîn
16 Ve ḥuşira li-Süleymêne cunûdühû minel-cinni
vel-'insi veṭ-ṭayri fehum yûze-ʻûn 17 Ḥattê 'iẓê 'etev
ʻalê Vêdin-Nemli ǩâlet nemletuny-yê-'eyyuhen-
nemludħulû mesêkineküm, lê yeḥṭimenneküm
Süleymênu ve cunûdühû ve hum lê yeş-ʻurûn
18 Fetebesseme ḍâḥikem-min-ǩavlihê ve ǩâle
Rabbi 'evziʻ-nî 'en 'eşküra niʻ-metekelletî 'en-ʻamte
ʻaleyye ve ʻalê vêli-deyye ve 'en 'eʻ-mele ṣâliḥan-
terḍâhu ve 'edħilnî bi-Raḥmetike fî ʻibêdikeṣ-
ṣâliḥîn 19 Ve te-feǩǩadeṭ-Ṭayra feǩâle mê liye
lê 'eral-Hud-hude 'em kêne minel-gâ-'ibîn 20 Le-
'uʻaẕẕibennehû ʻaẕêben-şedîden 'ev le-'eẕbeḥannehû
'ev leye'- tiyennî bisulṭânim-mubîn 21 Femekeṡe
gayra be-ʻîdin-feǩâle 'eḥaṭtu bimê lem tuḥiṭ bihî
ve ci'-tuke min Sebe-'im-binebe-'iny-yeǩîn 22

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Neml Sûresi

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ
لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ اَلَّا يَسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ
لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اِذْهَبْ بِكِتَابِي هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ
فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا اَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنّ۪ٓي اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتَابٌ
كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ اَلَّا
تَعْلُوا عَلَيَّ وَاْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا اَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُونِي فِي
اَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ
اُولُوا قُوَّةٍ وَاُولُوا بَاْسٍ شَدِيدٍ وَالْاَمْرُ اِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا
تَاْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوكَ اِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً اَفْسَدُوهَا
وَجَعَلُوا اَعِزَّةَ اَهْلِهَا اَذِلَّةً وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَاِنِّي
مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

سجدة

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

فَلَمَّا

23— Gerçekten ben bir kadın buldum. Sebe' halkına hükümdarlık yapıyor, kendisine her şeyden verilmiş. Onun büyük bir tahtı da var.

24— Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp, güneşe secde ediyorlarken buldum. Şeytan onlara amellerini süslü göstermiş de kendilerini doğru yoldan saptırmış. Artık onlar doğru yolu bulamıyorlar.

25— **(Evet süslü göstermiş ki),** göklerde ve yerde gizli olan şeyleri meydana çıkaran, gizledikleri ve açıkladıkları her şeyi bilen Allah'a secde etmesinler.

26— Allah, kendinden başka ilâh olmayan, ulu Arş'ın Rabbidir''.

27— **(Süleyman),** ''Doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan mısın? göreceğiz!

28— Bu mektubumu götür de onlara bırak. Sonra yanlarından çekilerek neye **(karara)** dönecekler bak!'' dedi.

29— **(Sebe' kraliçesi Belkıs),** ''Ey ileri gelenler! Bana kıymetli bir mektup bırakıldı.

30— O, Süleyman'dandır ve Rahmân, Rahîm olan Allah'ın adıyla **(başlamaktadır).**

31— Şunu diyor:''Bana karşı baş kaldırmayın. Ve Müslüman olarak bana gelin!..'' dedi.

32— **(Sözüne şöyle devam etti):** ''Ey ileri gelenler! Bana bu işim hakkında bir fetva verin. Sizin şahitliğiniz oluncaya kadar ben hiçbir işi kesip atmam.!''.

33— Onlar,''Biz, kuvvet sahibiyiz ve çok cesur savaşçılarız. Emir senindir. Bir bak, ne emir buyuracaksın.'' dediler.

34— Belkıs, ''Doğrusu krallar bir memlekete girdikleri vakit, onu perişan ederler ve ahalisinin şereflilerini aşağılık yaparlar. Bu mektubu gönderenler de böyle yaparlar.

35— Ben onlara hediye ile bir heyet göndereyim de bakayım, elçiler ne ile dönecekler!'' dedi.

Neml

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ̱ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnnî vecettumra-'eten-temlikühum ve 'ûtiyet min-
külli şey-'inv-ve lehê ʻarşun ʻaẕîm (23) Vecet-tuhê ve
ḱavmehê yescudûne liş-şemsi min-dûni-LLêhi ve
zeyyene lehumuş-Şeyṭânu 'eʻmêlehum feṣaddehum
ʻanis-Sebîli fe-hum lê yehtedûn (24) 'Ellê yescudû li-
LLêhilleẓî yuħricul-ħab-'e fissemêvêti vel-'erḍi ve
yeʻlemu mê tuħfûne ve mê tuʻ-linûn (25) 'E-LLâhu
lê 'ilêhe 'illê huve Rabbul-ʻArşil-ʻAẕîm (26)
Ḱâle senenẕ-uru 'eṣadeḱte 'em künte minel-kêẕibîn
(27) 'İẕheb-bi-Kitêbî hêẕê fe'elḱih 'ileyhim ṡümme
te-velle ʻanhum fenẕur mêẕê yerci-ʻûn (28) Ḱâlet
yê 'eyyuhel-mele-'u 'innî 'ulḱiye 'ileyye kitêbun-ke-
rîm (29) 'İnnehû min-Süleymêne ve 'innehû Bismi-
LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm (30) 'Ellê teʻ-lû ʻaleyye
ve'-tûnî Müslimîn (31) Ḱâlet yê-'eyyu-hel-mele'u
'eftûnî fî 'emrî; mê küntu ḱâṭiʻaten 'emran ḥattê teş-
hedûn (32) Ḱâlû neḥnu 'ul-û ḱuv-vetinv-ve 'ulû-be'-
sin-şedîd; vel-'emru 'ileyki fenẕurî mêẕê te'-murîn
(33) Ḱâlet 'innel-mulûke 'iẕê deħalû ḱaryeten 'efse-
dûhê ve ce-ʻalû 'e-ʻizzete 'ehlihê 'eẕilleh; ve keẕêlike
yef-ʻalûn (34) Ve 'innî mursiletun 'ileyhim-bihedi-
yyetin-fenêẕiratum-bime yerci-ʻul-murselûn (35)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Neml Sûresi

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا اٰتٰينِۦَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِمَّا اٰتٰيكُمْ
بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ
لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا اَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَا اَيُّهَا
الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَاْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَاْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ
مِنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَاِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ
اَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اَنَا اٰتِيكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ
يَرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي
لِيَبْلُوَنِي ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّي
غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِي اَمْ تَكُونُ
مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ
قَالَتْ كَاَنَّهُ هُوَ وَاُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾
وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ
قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ اِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ
اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

36— Bunun üzerine **(gönderilen elçi)** Süleyman'a gelince, Süleyman, "Siz, bana malla yardım mı ediyorsunuz? Bakın, Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır. Doğrusu siz hediyenizle övünüyorsunuz.

37— Onlara dön! Yemin olsun ki, karşı duramayacakları ordularla varırız da kendilerini aşağılık hal içinde, zelil olarak oradan çıkarırız" dedi.

38— **(Sonra adamlarına dönerek),** "Ey ileri gelenler! Kendileri Müslüman olarak gelmezden önce, o kadının tahtını bana hanginiz getirecek?" dedi.

39— Cinlerden bir ifrit "Ben onu sana yerinden kalkmadan getiririm. Benim buna gücüm yeter, eminim." dedi.

40— Kendinde kitaptan bir ilim bulunan zât ise, "Ben onu sana gözünü kırpmadan getiririm" dedi. Derken onu yanında duruyor görünce, Süleyman, "Bu Rabbimin fazlındandır. Beni imtihan için ki, bakalım şükür mü edeceğim, yoksa küfür mü? Kim şükür ederse, ancak kendi nefsi için şükür eder. Kim de nankörlük ederse, bilsin ki Rabbim onun şükrüne muhtaç değildir; kerimdir." dedi.

41— **(Sözüne devamla),** "Ona tahtını başkalaştırın, bakalım tanıyacak mı, yoksa tanıyamayanlardan mı olacak?" dedi.

42—(Belkıs) geldiğinde ona, "Senin tahtın böyle midir?" dediler. (Belkıs), "Sanki kendisidir. Bununla beraber bize bundan önce ilim verildi de, Müslüman olduk!" dedi.

43— Daha evvel, (Belkıs'ın) Allah'ı bırakıp da taptığı şeyler, Allah'a ibadetine engel olmuştu. Çünkü kâfir bir kavimden idi.

44— Ona, "Buyur köşke" dediler. Bunu görünce derin bir su zannetti ve baldırlarından eteğini açtı. Süleyman, "Bu sırçadan yapılma cilalı bir köşktür." dedi. (Belkıs), "Ey Rabbim! Ben hakikaten kendime, zulmetmişim. Şimdi, Süleyman'ın beraberinde, âlemlerin Rabbi Allah'a teslim oldum." dedi.

Neml

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ȟ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Felemmê cê-'e Süleymêne k̇âle 'etumiddûneni bimêl?
Femê 'êtêniye-LLâhu ȟayrum-mimmê 'êtêküm! Bel
'entum-bihediyyetiküm tefraḥûn (36) 'İrciʿ 'ileyhim
felene'-tiyennehum-bicunûdil-lê k̇ibele lehum-bihê
ve lenuȟricennehum-minhê 'eẓilletenv-ve hum
ṣâgırûn (37) K̇âle yê-'eyyuhel-mele'u 'eyyuküm
ye'-tînî bi-ʿarşihê k̇able 'eny-ye'-tûnî müslimîn (38)
K̇âle ʿİfrîtum-minel-cinni 'ene 'êtîke bihî k̇able 'en-
tek̇ûme mim-mek̇âmik; ve 'innî ʿaleyhi lek̇aviyyun
'emîn (39) K̇âlelleẓî ʿindehû ʿilmum-minel-Kitêbi
'ene 'êtîke bihî k̇able 'eny-yertedde 'ileyke ṭarfuk!
Felemmê ra'êhu müstek̇irran ʿindehû k̇âle hêẓê min-
feḍli Rab-bî liyebluvenî 'e-'eşküru 'em 'ekfur! Ve
men-şekera fe'innemê yeş-küru li-nefsih; ve men-
kefera fe-'inne Rabbî Ganiyyun-Kerîm (40) K̇âle
nekkirû lehê ʿarşehê nenẕur 'etehtedî 'em tekûnu
minelleẓîne lê yehtedûn (41) Felemmê cê-'et k̇île
'ehêkeẓê ʿarşuk? K̇âlet ke'ennehû hû; ve 'ûtînel-ʿilme
min-k̇ablihê ve künnê Müslimîn (42) Ve ṣaddehê
mê kênet-teʿ-budü min-dûni-LLêh; 'innehê kênet
min-k̇avmin-kê-firîn (43) K̇île lehed-ȟuliṣ-ṣarḥ;
felemmê ra-'et-hu ḥasibet-hu luccetenv-ve keşefet ʿan-
sêk̇ayhê. K̇âle 'innehû ṣarḥum-mumerradüm-min-
k̇a-vêrîr.K̇âlet Rabbi 'innî ẕalemtu nefsî ve 'eslem-
tu me-ʿa Süleymêne li-LLêhi Rabbil-ʿÂlemîn (44)

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَٓا اِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
فَاِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ
تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللّٰهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ
طَٓائِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ
فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾
قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَاَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ
مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهِ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا
مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ اَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ
اَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا اِنَّ
فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَنْجَيْنَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِٓ اَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَٓاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

فَمَا كَانَ

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

45 — Yemin olsun ki, biz Semûd kavmine de, "Allah'a ibadet edin!" diye kardeşleri Sâlih'i gönderdik. Bir de baktı ki onlar, iki grup olmuş çekişiyorlar!..

46— **(Sâlih),** "Ey kavmim! Niçin iyilikten önce çabucak kötülüğü **(rahmetten önce azabı)** istiyorsunuz? Allah'dan mağfiret dilemeli değil misiniz? Olur ki size merhamet edilir." dedi.

47— **(Onlar),** "Biz, seninle ve beraberindekilerle uğursuzluğa uğradık." dediler. **(Sâlih),** "Sizin uğursuzluğunuz **(un sebebi),** Allah katındadır. Doğrusu siz, imtihana çekilen bir kavimsiniz." dedi.

48— Şehirde dokuz erkek **(düşman)** vardı ki, bunlar yeryüzünde fesad çıkarıyorlar; iyiliğe yanaşmıyorlardı.

49— Allah **(adı)** ile yeminleşerek dediler ki: "Sâlih'e ve ailesine bir gece baskını yapalım. Sonra velisine yemin ederek, biz onun helâkine şahit olmadık. Bizim sözümüz sözdür, doğru söyleriz, deriz".

50— Onlar böyle bir hile kurdular. Halbuki onların haberi olmadan biz de onların hilelerine karşılık tuzak kurduk.

51— Şimdi bak! Onların hilelerinin akıbeti nasıl olmuş?.. Biz hem onları, hem de kavimlerini toptan yıktık, yok ettik!

52 — İşte zulümleri yüzünden çökmüş, bomboş kalan evleri. Şüphesiz bilen bir kavim için bunda ibret vardır.

53— Halbuki iman edip de küfürden korunanları kurtardık.

54— Lût'a da **(peygamberlik verdik).** Hatırla ki kavmine, "Siz, gözünüz göre göre hâlâ o fuhşu yapacak mısınız?

55 — Siz kadınları bırakıp şehvetle mutlaka erkeklere mi gideceksiniz? Doğrusu siz, ne yaptığını bilmez bir kavimsiniz!" dedi.

Neml	
ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= و
'ey	= أي
yê	= يا

Ve leǩad 'erselnê 'ilê Ṡemûde 'eħâhum Ṣâliḥan
'eniʻ-budu-LLâhe fe-'iẓê hum ferîǩâni yeħteṣımûn
(45) Ǩâle yê-ǩavmi lime testeʻ-cilûne bis-seyyi-
'eti ǩablel-ḥaseneh? Lev lê testeg-firûne-LLâhe
le-ʻalleküm turḥamûn (46) Ǩâluṭ-ṭayyernê bike ve
bimem-me-ʻak. Ǩâle ṭâ-'iruküm ʻinde-LLâhi bel-
'entum ǩavmun-tuftenûn (47) Ve kêne fil-medîneti
tisʻatu rahṭiny-yufsidûne fil-'erḍi ve lê yuṣliḥûn
(48) Ǩâlû teǩâsemû bi-LLêhi lenubeyyi-tennehû
ve 'ehlehû ṡümme leneǩûlenne li-veliyyihî mê
şehidnê mehlike 'ehlihî ve 'innê leṣâdiǩûn (49) Ve
mekerû mekranv-ve mekernê mekranv-ve hum lê
yeşʻurûn (50) Fenz̤ur keyfe kêne ʻâǩibetu mekrihim
'ennê demmernêhum ve ǩavmehum 'ecme-ʻîn (51)
Fetilke buyûtuhum ħâviyetem-bimê z̤alemû. 'İnne
fî ẓêlike le-'Êyetel-liǩavminy-yeʻ-lemûn (52) Ve
'enceynelleẓîne 'êmenû ve kênû yetteǩûn (53) Ve
Lûṭan 'iẓ ǩâle liǩavmihî 'ete'-tûnel-fê-ḥişete ve 'entum
tubṣırûn (54) 'E-'inneküm lete'-tûner-ricêle şehvetem-
min-đûnin-nisê'? Bel 'entum ǩavmun-techelûn (55)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُٓوا اٰلَ لُوطٍ
مِنْ قَرْيَتِكُمْۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ اِلَّا
امْرَاَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرٖينَ ﴿٥٧﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًاۚ
فَسَٓاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرٖينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰى عِبَادِهِ
الَّذٖينَ اصْطَفٰىۜ آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُونَۜ ﴿٥٩﴾ اَمَّنْ خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءًۚ فَاَنْبَتْنَا
بِهٖ حَدَٓائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍۚ مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَاۜ
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَۜ ﴿٦٠﴾ اَمَّنْ جَعَلَ
الْاَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَٓا اَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ
بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًاۜ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَۜ
﴿٦١﴾ اَمَّنْ يُجٖيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّٓوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَٓاءَ الْاَرْضِۜ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ قَلٖيلًا مَا تَذَكَّرُونَۜ
﴿٦٢﴾ اَمَّنْ يَهْدٖيكُمْ فٖي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖۜ
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ تَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَۜ ﴿٦٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

56— Buna kavminin cevabı sadece şu olmuştu: "Çıkarın şu Lût ailesini memleketinizden. Çünkü onlar çok temizlik taslayan insanlar!..".

57— Bunun üzerine biz de, onu ve ailesini kurtardık. Yalnız karısı müstesna! Onu geride kalanlardan takdir ettik.

58— Kalanların üzerine **(taştan ibaret)** bir yağmur yağdırdık. O uyarılanların yağmuru ne kötüdür!..

59— De ki: "Hamd olsun Allah'a! Ve selâm O'nun seçtiği **(peygamber)** kullarına! Allah mı daha hayırlıdır; yoksa onların ortak koştukları putlar mı?

60— Yahut, göklerle yeri yaratıp da, sizin için gökten su indiren mi? **(Bir su ki),** biz onunla sizin **(bir)** ağacını **(bile)** bitiremeyeceğiniz güzel manzaralı bağ, bahçeler bitirdik. Allah'la beraber bir ilâh mı var? Hayır! Onlar şirk koşan bir kavimdirler.

61— Yahut, yeri bir karargâh yapıp arasından ırmaklar akıtan, üzerinde sabit dağlar yaratan ve iki denizin arasına perde koyan mı? Allah'la beraber bir ilâh mı var? Hayır! Onların çoğu **(tevhidi)** bilmezler.

62— Yahut başı sıkılan kendisine dua ettiği zaman , onun duasını kabul edip, sıkıntıyı gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri yapan mı? Allah'la beraber bir ilâh mı var! Siz pek az düşünüyorsunuz!

63— Yahut karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren, yağmurunun önünde rüzgârları müjdeci olarak gönderen mi? Allah'la beraber bir ilâh mı var? Allah, onların ortak koştukları şeylerden çok yücedir.

Neml	
ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

۞ Femê kêne cevêbe k̇avmihî 'illê 'en-k̇âlû 'eħricû
'êle Lûṭim-min-k̇aryetiküm; 'innehum 'unê-süny-
yete-ṭahherûn (56) Fe-'enceynêhu ve 'ehlehû 'illemra-
'eteh; k̇addernêhê minel-gâbirîn (57) Ve 'emṭarnê
ʻaleyhim-meṭarâ; fesê-'e meṭarul-munẕerîn (58)
K̇ulil-Ḥamdü li-LLêhi ve Selêmun ʻalê ʻibêdihill
aẕîneṣṭafê. 'Ê-LLâhu ħayrun 'emmê yuşrikûn (59)
'Emmen ħalek̇as-semêvêti vel-'erḍa ve 'enzele leküm-
mines-semê-'i mê-'ê? Fe-'embetnê bihî ḥadê-'ik̇a
ẕête behceh; mê kêne leküm 'en-tumbitû şecerahê.
'E-'ilêhumme-ʻa-LLâh? Bel hum k̇av-muny-yeʻ-
dilûn (60) 'Emmen-ce-ʻalel-'erḍa k̇arâranv-ve ce-
ʻale ħilêle-hê 'enhêranv-ve ce-ʻale lehê ravêsiye ve
ce-ʻale beynel-beḥrayni ḥâcizê? 'E-'ilêhum-me-ʻa-
LLêh? Bel 'ekṡeruhum lê yeʻ-lemûn (61) 'Emmeny-
yucîbul-muḍṭar-ra 'iẕê de-ʻâhu ve yekşifus-sû-'e ve
yec-ʻaluküm ħulefê-'el-'erḍ? 'E-'ilêhum-me-ʻa-LLâh?
K̇alîlem-mê teẕekkerûn (62) 'Emmeny-yehdîküm fî
ẓulumêtil-berri vel-beḥri ve meny-yursilur-riyêḥa
buş-ram-beyne yedey Raḥmetih? 'E-'ilêhum-me-
ʻa-LLâh? Te-ʻâle-LLâhu ʻammê yuşri-kûn (63)

Neml Sûresi

أَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَمَا يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادَّارَكَ
عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا وَاٰبَاؤُنَا اَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ
﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَا اِلَّا
اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ
مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾
قُلْ عَسٰى اَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ
فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ
يَقُصُّ عَلٰى بَنِي اِسْرَائِيلَ اَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاِنَّهُ

64 — Yahut, evvelâ halkı yaratan, **(öldükten sonra da)** onu tekrar diriltecek olan ve size gökten ve yerden rızık veren mi? Allah'la beraber bir ilâh mı var? De ki: "Eğer doğru söyleyenlerden iseniz, getirin delilinizi bakalım".

65— De ki: "Göklerde ve yerde Allah'dan başka gaybı kimse bilmez". Onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

66— Hayır! Onların ilimleri âhiret hususunda **(bilgi edinecek seviyeye)** erişmemiştir! Doğrusu onlar, bundan şüphe içindedirler. Daha doğrusu onlar, âhiretten yana kördürler.

67— Küfredenler, "Biz ve babalarımız toprak olduğumuz vakit mi, biz mi **(kabirden)** çıkarılacağız?

68— Yemin olsun! Bu dirilme işi bize de, bizden önce atalarımıza da va'd olundu. Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değil!" dediler.

69— De ki: "Yeryüzünde dolaşın da bir bakın. Mücrimlerin akıbeti nasıl olmuş?..".

70— Onlara karşı üzülme. Ve yaptıkları tuzaklardan dolayı sıkıntıda olma.

71— Bir de, "Eğer doğru söyleyen kimselerseniz, bu tehdit ne zaman?" diyorlar.

72— De ki: "Acele ettiğiniz azabın bir kısmı ensenize binmiş bulunuyor." **(Yakındır. Bu, Bedir'de başlarına gelmiştir).**

73— Ve şüphesiz Rabbin, insanlara karşı ihsan sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmezler.

74— Halbuki Rabbin, onların göğüslerinin gizlediklerini de, açığa vurduklarını da pekâlâ biliyor.

75— Gökte ve yerde gizli hiçbir sır yoktur ki, açık bir kitapta **(Levh-i Mahfuz'da)** olmasın.

76— Gerçekten bu Kur'ân, İsrâiloğulları hakkında ihtilâf edip durdukları şeylerin çoğunu anlatıyor.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
‘	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Emmeny-yebde-'ul-ħalḳa ṡümme yu-‘îdühû ve meny-yerzuḳuküm-mines-semê-'i vel-'erḍ? 'E-'ilêhum-me-‘a-LLâh? Ḳul hêtû burhêne-küm 'in-küntum ṣadiḳîn (64) Ḳul-lê ye‘-lemu men-fis-semêvêti vel-'erḍil-gaybe 'ille-LLâh; ve mê yeş-‘urûne 'eyyêne yub-‘aṡûn (65) Beliddêrake ‘il-muhum fil-'Êħirah; bel hum fî şekkim-minhê; bel hum-minhê ‘amûn (66) Ve ḳâlelleẕîne keferû 'e-'iẕê künnê turâbenv-ve 'êbê-'unê 'e-'innê le-muħracûn (67) Leḳad vu-‘idnê hêẕê neḥnu ve 'êbê-'unê min-ḳablu 'in hêẕê 'illê 'esêṭîrul-'evvelîn (68) Ḳul sîrû fil-'erḍi fenẓurû keyfe kêne ‘âḳibetul-mucrimîn (69) Velê teḥzen ‘aleyhim ve lê tekün-fî ḍayḳim-mimmê yemkürûn (70) Ve yeḳûlûne metê hêẕel-ve‘-dü 'in-küntum ṣâ-diḳîn (71) Ḳul ‘asê 'eny-yekûne radife leküm be‘-ḍulleẕî teste‘-cilûn (72) Ve 'inne Rabbeke le-Ẕû feḍlin ‘alennêsi ve lêkinne 'ekṡerahum lê yeş-kürûn (73) Ve 'inne Rabbeke le-ye‘-lemu mê tukinnu ṣudûru-hum ve mê yu‘-linûn (74) Ve mê min gâ-'i-betin-fis-semê-'i vel-'erḍi 'illê fî kitêbim-mubîn (75) 'İnne hêẕel-Ḳur-'êne yeḳuṣṣu ‘alê Benî-'İsrâ-'île 'ekṡeralleẕî hum fîhi yeħtelifûn (76)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Neml Sûresi

وَاِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٧٧﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضٖى بَيْنَهُمْ
بِحُكْمِهٖۚ وَهُوَ الْعَزٖيزُ الْعَلٖيمُۚ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ
الْمُبٖينِ ﴿٧٩﴾ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَٓاءَ اِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرٖينَ ﴿٨٠﴾ وَمَٓا اَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْۜ اِنْ تُسْمِعُ
اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ
عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَٓابَّةً مِنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْۙ اَنَّ النَّاسَ
كَانُوا بِاٰيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ
يُكَذِّبُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ۫ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيَاتٖى
وَلَمْ تُحٖيطُوا بِهَا عِلْمًا اَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ
عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا
الَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فٖيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًاۜ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ
فِى السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اللّٰهُۜ وَكُلٌّ اَتَوْهُ
دَاخِرٖينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِىَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِۜ
صُنْعَ اللّٰهِ الَّذٖٓى اَتْقَنَ كُلَّ شَیْءٍۜ اِنَّهُ خَبٖيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

77— Ve hakikaten o **(Kur'ân, doğruyu gösteren)** bir hidayet ve mü'minler için bir rahmettir.

78— Elbette Rabbin onların arasında hükmünü verecektir. Güçlü ve her şeyi bilen ancak O'dur.

79— O halde, Allah'a tevekkül et! Şüphesiz sen apaçık bir hak üzerindesin.

80— Şüphesiz sen, ölülere işittiremezsin. Arkalarına dönmüş kaçarlarken, sağırlara da sesini duyuramazsın .

81— Sen o körleri sapıklıklarından uzaklaştırıp hidâyete erdirecek de değilsin. Sen, ancak bizim âyetlerimize iman edeceklere işittirirsin. İşte onlar Müslüman olanlardır.

82— Söylenen başlarına geleceği **(kıyamet yaklaştığı)** zaman da, onlar için yerden bir "Dâbbe" (Hayvan) çıkarırız. O hayvan, insanların âyetlerimize kesin olarak inanmadıklarını kendilerine söyler.

83— Hatırla ki, o kıyamet gününde her ümmetten âyetlerimizi yalanlayanları bir topluluk halinde toplayacağız. Onlar, kâfilelerinin ardı alınıncaya kadar bekletilip sonra İlâhî huzura sevk olunurlar.

84— Nihayet geldikleri vakit, Allah Teâlâ, "Siz benim âyetlerimi ilmen kavramadığınız halde yalanladınız mı? Yoksa ne idi o yaptığınız **(işler)**?" buyurur.

85— Yaptıkları zulüm yüzünden, söylenen başlarına gelmiştir. Artık onlar konuşamazlar.

86— Görmediler mi? Biz, içinde dinlensinler diye geceyi yarattık! Gündüzü de aydınlık yaptık. Şüphesiz bunda iman eden bir kavim için dersler vardır.

87— O **(kıyamet)** gününde Sûr'a üfürülür. Hemen göklerde, yerde kim varsa müthiş bir korkuya kapılmıştır. Yalnız Allah'ın diledikleri hariç! **(Bunlar dört büyük melektir).** Her biri, boyunlarını bükmüş olarak Allah'a gelirler.

88— Bir de sen dağları görür, onları hareketsiz sanırsın. Halbuki onlar bulut geçer gibi geçerler. Bu, her şeyi sapasağlam yaratan Allah'ın işidir. Şüphesiz ki, O sizin yaptıklarınızdan haberdardır.

Neml
ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'innehû le-Hudenv-ve Raḥmetul-lil-Mu'- minîn
(77) 'İnne Rabbeke yek̇ḍî bey-nehum-bi-Ḥukmih;
ve Huvel-ʻAzîzul-ʻAlîm (78) Fetevekkel ʻale-LLâh;
'inneke ʻalel-Ḥak̇k̇il-mubîn (79) 'İnneke lê tusmi-
ʻul-mev-tê ve lê tusmi-ʻuṣ-ṣummed-dü-ʻâ-'e 'iẓê
vellev mud-birîn (80) Ve mê 'ente bihêdil-ʻumyi
ʻan-ḍalêletihim; 'in-tusmi-ʻu 'illê meny-yu'-minu bi-
'Êyêtinê fehum-Müslimûn (81) ۞ Ve 'iẓê vek̇a-ʻal-
K̇a-vlu ʻaleyhim 'eḣracnê lehum Dêbbetem-minel-
'erḍi tu-kellimuhum 'ennennêse kênû bi-'Êyêtinê lê
yûk̇inûn (82) Ve Yevme neḥşuru min-külli 'ümme-
tin-fevcem-mim-meny-yukeẓẓibu bi-'Êyêtinê fehum
yûze-ʻûn (83) Ḥattê 'iẓê cê-'û k̇âle 'ekeẓẓebtum-bi-
'Êyêtî ve lem tuḥîṭû bihê ʻilmen 'emmêẓê küntum teʻ-
melûn (84) Ve vek̇a-ʻal-K̇avlu ʻaley-him-bimê ẓalemû
fehum lê yenṭik̇ûn (85) 'Elem yerav 'ennê ce-ʻalnel-
Leyle liyeskünû fîhi ven-Nehêra mubṣırâ? 'İnne fî
ẓêlike le-'Êyêtil-lik̇avminy-yu'-minûn (86) Ve Yevme
yunfeḣu fiş-Şûri fefezi-ʻa men-fis-semê-vêti ve
men-fil-'erḍi 'illê men-şê-'e-LLâh; ve küllun 'etevhu
dê-ḣirîn (87) Ve teral-cibêle teḥsebu-hê cêmidetenv-
ve hiye temurru merras-seḥâb; şun-ʻa-LLâhil-leẓî
'etk̇ane külle şey'; 'innehû ḣabîrum-bimê tef-ʻalûn (88)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ اٰمِنُونَ
﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ
هٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ
مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَا اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
سَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سُورَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَاِ
مُوسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ
وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَاءَهُمْ
وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ اِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ اَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَنُمَكِّنَ

89— Her kim iyilikle **(Lâilâhe illallâh diyerek)** gelirse, bundan ona bir hayır vardır. Onlar o günün korkusundan emin olurlar.

90— Her kim de kötülükle **(küfürle)** gelirse, hemen yüzleri üstü ateşe atılırlar. **(Kendilerine, melekler tarafından),** "Siz, yaptığınız amellerin karşılığından başkasıyla mı cezalandırılacaksınız" **(denilir).**

91— De ki: "Ben ancak Allah'ın haram kıldığı bu beldenin **(Mekke'nin)** Rabbine kulluk etmekle emir olundum. Her şey O'nundur. Hem ben hâlis Müslümanlardan olmakla emrolundum.

92— Ve Kur'ân okuyayım diye de **(emrolundum).** Artık kim hidayeti kabul ederse, ancak kendisi için kabul etmiştir. Kim de saparsa, "Ben ancak uyarıcılardanım." deyiver!

93— Ve de ki: "Allah'a hamdolsun! O, size yakında âyetlerini gösterecek; siz de onları tanıyacaksınız.". Senin Rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

(Sûre: 28)

KASAS SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir
88 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Tâ. Sîn. Mîm .

2— Bunlar açıklayıcı kitabın âyetleridir.

3— Biz, sana Mûsa ile Firavun'ın kıssasından birazını, iman edecek bir topluluk için, hak olarak okuyacağız.

4— Çünkü Firavun, o yerde **(Mısır'da)** baş kaldırmış ve ahalisini bölük bölük edip **(kendi hizmetine almıştı).** Onlardan bir gruba ezmek istiyor, oğullarını boğazlıyor, **(sadece)** kızlarını sağ bırakıyordu. Şüphesiz o fesadçılardandı.

5— Biz ise istiyorduk ki, o yerde ezilmekte olanlara lutfedelim, onları önderler yapalım. Kendilerini, **(Firavun'ın yerine)** mîrasçılar bırakalım.

Neml
ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Men-cê-'e bil-ḥaseneti felehû ħayrum-minhê; ve
hum-min-feze-ʿiny-yevme-'iẓin 'êminûn (89) Ve
men-cê-'e bis-seyyi-'eti fekübbet vucûhuhum fin-
Nêr; hel tuczevne 'illê mê küntum teʿ-melûn (90)
'İnnemê 'ümirtu 'en 'eʿ-bude Rabbe hêẓihil-Belde-
til-leẓî ḥarramehê ve lehû küllu şey-'inv-ve 'ümirtu
'en 'ek-ûne minel-Müslimîn (91) Ve 'en 'etluvel-Ḱur-
'ên; femenihtedê fe-'innemê yeh-tedî li-nefsih; ve
men-ḍalle feḱul 'innemê 'ene minel-munẓirîn (92) Ve
ḱulil-Ḥamdü li-LLêhi se-yurîküm 'Êyêtihî feteʿ-rifû-
nehê; ve mê Rabbuke bi-gâfilin ʿammê teʿ-melûn (93)

ḰAṢAṢ

88 'ÊYEH — No 28

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ṭâ-Sîm-Mîm (1) Tilke 'Êyêtul-Kitêbil-mubîn (2)
Netlû ʿaleyke min-nebe-'i Mûsê ve Fir-ʿavne bil-Ḥaḱḱi
li-ḱavminy-yu'-minûn (3) 'İn-ne Fir-ʿavne ʿalê fil-
'erḍi ve ce-ʿale 'ehlehê şiyeʿany-yesteḍ-ʿifu ṭâ-'ifetem-
minhum yuẓebbiḥu 'ebnê-'ehum ve yesteḥyî nisê-
'e-hum; 'innehû kêne minel-mufsidîn (4) Ve nurîdü
'en-ne-munne ʿalelleẓînes-tuḍ-ʿifû fil-'erḍi ve nec-
ʿalehum 'e-'immetenv-venec-ʿalehumul-vêrişîn (5)

Kasas Sûresi

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَاَوْحَيْنَا
اِلَى اُمِّ مُوسَى اَنْ اَرْضِعِيهِ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ
وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي اِنَّا رَادُّوهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهُ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا اِنَّ
فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ
امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى اَنْ يَنْفَعَنَا
اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَاَصْبَحَ فُؤَادُ
اُمِّ مُوسَى فَارِغًا اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا اَنْ رَبَطْنَا
عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ
لِاُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ
عَلَى اَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾
فَرَدَدْنَاهُ اِلَى اُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

حزب ٢

6— Ve yerde onlara kuvvet verelim de, Firavun'a, Hâmân'a ve or dularına, onlardan çekinmekte oldukları şeyi gösterelim.

7— Mûsa'nın annesine de şöyle ilham ettik: "Çocuğu emzir! **(Öldürülmesinden)** korktuğun vakit, onu denize **(Nil'e)** bırakıver. Hem korkma ve üzülme! Çünkü muhakkak biz onu sana geri vereceğiz ve kendisini peygamberlerden yapacağız" **(Bunun üzerine üç ay onu emzirdi. Fakat hayatını tehlikede görünce, onu ziftli bir sandığa koyarak geceleyin Nil'e bıraktı).**

8— Derken Firavun'ın adamları onu bulup aldı. Çünkü ilerde kendilerine bir düşman ve bir üzüntü olacaktı. Doğrusu Firavun, **(veziri)** Hâmân ve askerleri hep hata **(ve günah)** işleyicilerdi.

9— Firavun'ın karısı, "Bu çocuk benim ve senin için göz bebeği. Onu öldürmeyin! Belki bize faydası olur, yahut onu evlât ediniriz." dedi. Onlar farkında olmuyorlardı.

10— Mûsa'nın annesi, kalbi **(evlâdından başka her şeyden)** bomboş sabahladı. Eğer **(ilahi veda)** inananlardan olsun diye kalbine sabır vermeseydik, az kalsın onu açığa vuracaktı.

11— **(Annesi),** Mûsa'nın kız kardeşine **(Meryem'e),** "Onun izini takip etti!" demişti. Oda uzaktan gözetti. Ötekiler farkında değillerdi.

12— Biz daha önceden ona sütanaları **(emmesini)** haram etmiştik **(Hiç birinin südünü emmiyordu).** Kız kardeşi, Firavun ailesine, "Sizin hesabınıza onun bakımını yapacak ve ona samimâne bakacak bir ev halkı göstereyim mi size?" dedi.

13— Bu suretle onu annesine iade ettik ki, gözü aydın olsun da üzülmesin. Ve bilsin ki, Allah'ın va'di haktır. Lâkin bunu çokları bilmezler.

ḍ	= ض
Ḳaşaş	
ṡ	= ث
ş	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ِ (كسرة)
u, ü	= ُ (ضمة)
e, a	= َ (فتحة)
'ev	= أَو
ve	= وَ
'ey	= أَي
yê	= يا

Ve numekkine lehum fil-'erḍi ve nuriye Fir-ʻavne ve Hêmêne ve cunûdehumê minhum-mêkênû yeḥẕerûn (6) Ve 'evḥaynê 'ilê 'ümmi Mûsê 'en 'erḍi-ʻîh; fe-'iẓê, ħifti ʻaleyhi fe-'elḳîhi fil-yemmi ve lê teħâfî ve lê teḥzenî; 'innê râddûhu 'ileyki ve cê-ʻilûhu minel-murselîn (7) Feltekaṭahû 'êlu-Fir-ʻavne liyekûne lehum ʻadüv-venv-ve ḥazenê; 'İnne Fir-ʻavne ve Hêmêne ve cu-nû-dehumê kênû ħâṭi-'în (8) Ve ḳâletimra-'etu Fir-ʻavne ḳurratu ʻaynil-lî ve lek; lê teḳtulûhu ʻasê 'eny-yenfe-ʻanê 'ev netteħiẓe-hû veledenv-ve hum lê yeş-ʻurûn (9) Ve 'eşbeḥa fu-'êdü 'ümmi Mûsê fêrigâ; 'in-kêdet letubdî bihî levlê 'errabeṭnê ʻalê ḳalbihê lite-kûne minel-Mu'-minîn (10) Ve ḳâlet li-'uħtihî ḳuş-şîh. Febeşurat bihî ʻan-cunu-binv-ve hum lê yeş-ʻurûn (11) ۞ Ve ḥarramnê ʻaleyhil-merâḍi-ʻa min ḳablu feḳâlet hel 'edüllüküm ʻalê 'ehli-beytiny-yekfulûnehû leküm ve hum lehû nêṣıḥûn (12) Feradednêhu 'ilê 'ümmihî key teḳarra ʻaynuhê ve lê teḥzene ve li-teʻ-leme 'en-ne veʻ-de-LLâhi ḥaḳḳunv-ve lê-kinne 'ekṡerahum lê yeʻ-lemûn (13)

Kasas Sûresi

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًاۜ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلٰى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ اَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِۘ هٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهٰذَا
مِنْ عَدُوِّهِۚ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذٖى مِنْ شِيعَتِهٖ عَلَى الَّذٖى مِنْ عَدُوِّهٖۙ
فَوَكَزَهُ مُوسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِۘ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِۜ
اِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ اِنّٖى ظَلَمْتُ نَفْسٖى فَاغْفِرْ لٖى فَغَفَرَ لَهُۜ
اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَٓا اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُونَ ظَهٖيرًا
لِلْمُجْرِمٖينَ ﴿١٧﴾ فَاَصْبَحَ فِى الْمَدٖينَةِ خَٓائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذٖى
اسْتَنْصَرَهُ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُۜ قَالَ لَهُ مُوسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُبٖينٌ
﴿١٨﴾ فَلَمَّٓا اَنْ اَرَادَ اَنْ يَبْطِشَ بِالَّذٖى هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَاۙ قَالَ يَا مُوسٰٓى
اَتُرٖيدُ اَنْ تَقْتُلَنٖى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِۗ اِنْ تُرٖيدُ اِلَّٓا اَنْ
تَكُونَ جَبَّارًا فِى الْاَرْضِ وَمَا تُرٖيدُ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحٖينَ
﴿١٩﴾ وَجَٓاءَ رَجُلٌ مِنْ اَقْصَا الْمَدٖينَةِ يَسْعٰىۘ قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنَّ
الْمَلَاَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنّٖى لَكَ مِنَ النَّاصِحٖينَ ﴿٢٠﴾
فَخَرَجَ مِنْهَا خَٓائِفًا يَتَرَقَّبُۘ قَالَ رَبِّ نَجِّنٖى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿٢١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَلَمَّا

14— Ne zaman ki Mûsa, tam kemâl çağına **(kırk yaşına)** ulaştı, biz ona bir hüküm ve ilim verdik. İşte iyilik edenlere biz böyle mükâfat veririz.

15— **(Mûsa)** şehre, halkının meşgul bulunduğu bir sırada girdi ve orada dövüşen iki adam buldu. Şu, kendi taraftarlarından, diğeri düşmanından idi. Kendi taraftarlarından olan, düşmanına karşı Mûsa'dan yardım istedi. Bunun üzerine **(Mûsa)** da ona bir yumruk vurarak öldürdü: "Bu, şeytanın işindendir. O gerçekten şaşırtıcı, açık bir düşmandır", dedi.

16— Mûsa **(yaptığına pişman olarak)**, "Ey Rabbim! Doğrusu ben kendime yazık ettim, benim günahımı bağışla!" dedi. Allah da onu bağışladı. Çünkü O, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

17— Mûsa, "Yâ Rab! Bana olan bu nimetin hakkı için, artık suçlulara hiçbir zaman yardımcı olmayacağım." dedi.

18— Böylece şehirde korkarak **(ve etrafı)** gözetleyerek sabahladı. Bir de baktı ki, dün kendisinden yardım isteyen adam **(başka bir Kıbtiye karşı)** yine ona feryad ediyor **(ve imdat diliyor)** Mûsa ona, "Sen muhakkak apaçık bir azgınsın!" dedi.

19— Ve ikisinin de düşmanı olan o adamı yakalamak isteyince, **(yardım isteyen Yahûdi, kendisini yakalayacak zannederek)** "Yâ Mûsa! Dün bir adam öldürdüğün gibi, beni de mi öldürmek istiyorsun! Sen ancak bu yerde bir zorba olmak istiyorsun da, arabuluculardan olmak istemiyorsun!" dedi **(Kıbti bunu duyunca, dünkü katilin Mûsa olduğunu anlamış ve derhal giderek Firavun'a haber vermiş. Firavun da Mûsa'nın kesilmesi için ferman çıkarmış).**

20— Derken şehrin öbür ucundan koşarak bir adam geldi, "Yâ Mûsa! Şehrin ileri gelenleri seni öldürmek için hakkında müzakere ediyorlar. Hemen **(buradan)** çık **(git)!** Ben gerçekten senin iyiliğini isteyenlerdenim!" dedi.

21— Bunun üzerine Mûsa korkarak **(ve sağı solu)** gözetleyerek hemen şehirden çıktı, "Yâ Rab! Beni bu zalim kavimden kurtar!" dedi.

ḍ	ض
Ḳaṣaṣ	
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʻ	ع
'	ء
Med Harfleri	
î	ي
û	و
ê, â	ا
Harekeler	
i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve lemmê belega 'eşud-dehû vestevê 'êteynêhu
ḥukmenv-ve ʻilmê; ve keẕêlike neczil-Muḥsinîn (14)
Ve deḣalel-Medînete ʻalê ḥîni gafletim-min 'ehli-
hê fevecede fîhê raculeyni yeḳtetilêni hêẕê min
şîʻatihî ve hêẕê min ʻadüvvih. Festegâ-ṡehulleẕî
min-şî-ʻatihî ʻalelleẕî min ʻadüvvihî fevekezehû
Mûsê feḳaḍâ ʻaleyh. Ḳâle hêẕê min ʻameliş-Şeyṭân;
'innehû ʻadüvvum-muḍillum-mu-bîn (15) Ḳâle
Rabbi 'innî ẓalemtu nefsî fegfir lî fegafera leh;
'innehû Huvel-Gafûrur-Raḥîm (16) Ḳâle Rabbi
bimê 'en-ʻamte ʻaleyye felen 'ekûne ẓahîral-lil-
mucrimîn (17) Fe-'eṣbeḥa fil-Medîneti ḣâ-'ifeny-
yeteraḳḳabu fe-'iẕelleẕis-tenṣarahû bil-'emsi
yesteṣriḣuh. Ḳâle lehû Mûsê 'inneke le-gavi-yyum-
mubîn (18) Felemmê 'en 'erâde 'eny-yebṭişe billeẕî
huve ʻadüvvul-lehumê ḳâle yê-Mûsê 'eturîdü 'en-
teḳtulenî kemê ḳatelte nefsem-bil-'ems? 'İn turîdü 'illê
'en-tekûne cebbêran fil-'erḍi ve mê turîdü 'en-tekûne
minel-Muṣliḥîn (19) Ve cê-'e raculum-min 'eḳṣal-
Medîneti yes-ʻâ. Ḳâle yê-Mûsê 'innel-mele-'e ye'-
temirûne bike liyeḳ-tu-lûke feḣruc 'innî leke minen-
nêṣıḥîn (20) Feḣarace minhê ḣâ-'ifeny-yeteraḳḳab;
Ḳâle Rabbi neccinî minel-ḳavmiẓ-ẓâlimîn (21)

Kasas Sûresi

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبّ۪ٓي اَنْ يَهْدِيَن۪ي سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ
﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَٓاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا
قَالَتَا لَا نَسْق۪ي حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَٓاءُ وَاَبُونَا شَيْخٌ كَب۪يرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقٰى
لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنّ۪ي لِمَٓا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ
مِنْ خَيْرٍ فَق۪يرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَٓاءَتْهُ اِحْدٰيهُمَا تَمْش۪ي عَلَى اسْتِحْيَٓاءٍ
قَالَتْ اِنَّ اَب۪ي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا
فَلَمَّا جَٓاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ اِحْدٰيهُمَا يَٓا اَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ اِنَّ
خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَم۪ينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنّ۪ٓي اُر۪يدُ اَنْ
اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلٰٓى اَنْ تَأْجُرَن۪ي ثَمَانِيَ حِجَجٍ
فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَٓا اُر۪يدُ اَنْ اَشُقَّ
عَلَيْكَ سَتَجِدُن۪ٓي اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ
ذٰلِكَ بَيْن۪ي وَبَيْنَكَ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ
فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَك۪يلٌ ﴿٢٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

22— Medyen'e doğru yö-nelince, "Ola ki, Rabbim beni doğru yola çıkarır." dedi.

23— Medyen suyuna varın-ca, kuyunun başında hayvan-larını sulayan insanlardan bir topluluk buldu. Onların ilerisinde de, hayvanlarını alıkoyan iki kadın gördü. **(Onlara),** "Sizin haliniz nedir?" dedi. "Biz, ço-banlar çekip gitmeyince sula-mayız. Babamız da büyük bir ihtiyardır." dediler.

24— Bunun üzerine Mûsa, onların hayvanlarını suladı. Son-ra gölgeye çekilerek, "Ey Rabbim! Gerçekten ben, bana indirdiğin hayırdan dolayı muh-tacım." **(karnım aç)"** dedi.

25— Derken, o iki kadından biri utana utana yürüyerek ya-nına geldi, "Bize çektiğin su-yun ücretini vermek için, ba-bam seni çağırıyor." dedi. Bu-nun üzerine Mûsa ona varıp kıssayı anlatınca, "Korkma! O zalim kavimden kurtuldun!" dedi.

26— İki kadından biri, "Ba-bacığım, onu ücretle tut! Çün-kü tuttuğun ücretlilerin en ha-yırlısı bu güvenilir, kuvvetli **adamdır)"** dedi.

27— **(İhtiyar adam, Şuayb (a.s.) idi. Hz. Mûsa'ya),** "Ba-na sekiz sene ücretle çalış-man şartıyla, şu iki kızımın bi-rini sana nikâh etmek istiyo-rum. Eğer on seneyi tamamlarsan, o da senden. Bununla beraber seni zorlamak istemem. İnşaallah, beni iyilerden bulacaksın!" dedi.

28— **(Mûsa),** "Bu **(söylediğin)** benimle senin aramızda. Bu iki müddetin hangisini ödersem, demek ki aleyhime dâvâ yok. Allah, bu sözleşmemize vekildir." dedi.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve lemmê teveccehe til-k̇â-'e Medyene k̇âle ʻasê
Rabbî 'eny-yehdiyenî se-vê-'essebîl (22) Ve lemmê
verade mê-'e Medyene vecede ʻaleyhi 'üm-metem-
minen-nêsi yes-k̇ûne ve vecede min-dûni-himum-
ra-'eteyni teẕûdên. K̇âle mê ḣaṭbukümê? K̇âletê lê
nesk̇î ḥattê yuṣdirarri-ʻâ-'u ve 'ebûnê şeyḣun-kebîr
(23) Fesek̇â lehumê ṡümme tevel-lê 'ileẓ-ẓilli fek̇âle
Rabbi 'innî limê 'enzelte 'ileyye min ḣayrin-fek̇îr
(24) Fecê-'et-hu 'iḥdêhu-mê temşî ʻales-tiḥyê'. K̇âlet
'inne 'ebî yed-ʻûke li-yeczi-yeke 'ecra mê sek̇ayte
lenê. Felemmê cê-'ehû ve k̇aṣṣa ʻaleyhil-k̇aṣaṣa k̇âle
lê teḣaf; necevte minel-k̇avmiẓ-ẓâlimîn (25) K̇âlet
'iḥdêhumê yê-'ebetiste'-cirhu 'inne ḣayra meniste'-
certel-k̇avi-yyul-'emîn (26) K̇âle 'innî 'urîdü 'en
'unkiḥake 'iḥdeb-neteyye hê-teyni ʻalê 'en-te'-curanî
ṡemêniye ḥicec; fe-'in 'etmem-te ʻaşran-femin
ʻindik. Ve mê 'urîdü 'en 'eşuk̇k̇a ʻaleyk; setecidünî
'in-şê-'e-LLâhu mineṣ-Ṣâliḥîn (27) K̇âle ẕêlike
beynî ve beynek; 'eyyemel-'eceleyni k̇aḍaytu felê
ʻudvêne ʻaleyy. Va-LLâhu ʻalê mê nek̇ûlu Vekîl (28)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

فَلَمَّا قَضٰى مُوسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِه۪ٓ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
نَارًاۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُٓوا اِنّ۪ٓي اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ
مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾
فَلَمَّٓا اَتٰيهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يَا مُوسٰٓى اِنّ۪ٓي اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَم۪ينَۙ
﴿٣٠﴾ وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَۜ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَٓانٌّ وَلّٰى مُدْبِرًا
وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰٓى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِن۪ينَ ﴿٣١﴾ اُسْلُكْ
يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍۘ وَاضْمُمْ اِلَيْكَ
جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَا۬ئِه۪ۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِق۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي قَتَلْتُ
مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَاَخ۪ي هٰرُونُ هُوَ
اَفْصَحُ مِنّ۪ي لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُن۪ٓي اِنّ۪ٓي
اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ
بِاَخ۪يكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ اِلَيْكُمَاۚ
بِاٰيَاتِنَاۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

فَلَمَّا

Kasas Sûresi

29— Mûsa, hizmet müddetini bitirip ailesi ile **(Mısır'a doğru)** yola çıktığında, Tûr **(dağı)** tarafından bir ateş gördü. Ailesine, "Siz durun! Ben bir ateş gördüm. Umarım ki, oradan size bir haber yahut o ateşten bir ateş parçası getiririm de **(ateş yakar)** ısınırsınız." dedi **(zaten yollarını kaybetmişlerdi)**.

30— Oraya varınca, o mübarek yerdeki vâdinin sağ kıyısındaki ağaçtan, "Yâ Mûsa! Gerçekten ben, evet ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'ım!

31— Âsânı bırak!" diye ses geldi. Mûsa onu çevik bir yılan gibi hareket ediyor görünce, öyle bir dönüp kaçtı ki, arkasına bile dönmedi. "Yâ Mûsa! Geri dön. Ve korkma. Çünkü sen emin olanlardansın.

32— Elini koynuna sok. Hiç kusursuz bembeyaz çıkacaktır. Korkudan **(açılan)** ellerini koltuklarının altına koy **(ki eski hallerine dönsünler)**. İşte bunlar sana Rabbinden iki mûcize ki, Firavun'a ve kavmine **(götüreceksin)**. Çünkü onlar, yoldan çıkmış bir kavimdir." **(denildi)**.

33— Mûsa dedi ki: "Ey Rabbim! Ben onlardan bir adam öldürdüm. Onun için korkarım. Hemen beni öldürürler.

34— Kardeşim Harûn'un dili benimkinden daha düzgündür. Beni tasdik eder bir yardımcı olmak üzere, beraberimde ona da **(peygamberlik)** ver! Doğrusu ben, beni yalanlarlar diye korkuyorum!".

35— Allah Teâlâ, "Pazunu kardeşinle kuvvetlendireceğiz ve sizin için bir saltanat kuracağız ki, onlar size erişemeyecekler. Mûcizelerimizle gidin. Siz ve size bağlı olanlar galiplersiniz" buyurdu.

ḍ	= ض
Ḳaṣaṣ	
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̣	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Felemmê ḳaḍâ Mûsel-'ecele ve sêra bi-'ehlihî 'ê-
nese min-cênibiṭ-Ṭûri nêrâ. Ḳâle li-'ehlihim-küṡû
'innî 'ênestu nêral-le-ʿallî 'êtîküm-minhê bi-ħaberin
'ev ceẓvetim-minen-nêri le-ʿalleküm teṣṭalûn (29)
Felemmê 'etêhê nûdiye min şêṭi-'il-vêdil-'eymeni fil-
buḳ-ʿatil-mubêraketi mineş-şecerati 'eny-yê-Mûsê
'innî 'Ene-LLâhu Rab-bul-ʿÂlemîn (30) Ve 'en 'elḳi
ʿaṣâk! Felemmê ra-'êhê tehtezzu ke-'ennehê cên-
nunv-vellê mudbiranv-ve lem yu-ʿaḳḳib; yê-Mûsê
'eḳbil ve lê teħaf; 'inneke minel-'êminîn (31) 'Usluk
ye-deke fî ceybike teħruc beyḍâ-'e min gayri sû';
veḍmum 'ileyke cenêḥake miner-rahbi fe-ẓênike
burhênêni mir-Rabbike 'ilê Fir-ʿavne ve mele'ih;
'innehum kênû ḳavmen-fêsiḳîn (32) Ḳâle Rabbi 'innî
ḳateltu minhum nefsen-fe-'eħâfu 'eny-yeḳ-tulûn (33)
Ve 'eħî Hêrûnu huve 'efṣaḥu min-nî lisênen-fe-'er-
silhu me-ʿiye rid-'eny-yuṣaddi-ḳunî 'innî 'eħâfu 'eny-
yukeẓẓibûn (34) Ḳâle seneşuddü ʿaḍudeke bi-'eħîke ve
nec-ʿalu le-kümê sulṭânen-felê yeṣılûne 'ileykümê; bi-
'Êyêtinê 'entumê ve men-ittebe-ʿakümel-gâlibûn (35)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا
سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فٖٓي اٰبَٓائِنَا الْاَوَّلٖينَ
﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوسٰى رَبّٖٓي اَعْلَمُ بِمَنْ جَٓاءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ
وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾
وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرٖيۚ
فَاَوْقِدْ لٖي يَا هَامَانُ عَلَى الطّٖينِ فَاجْعَلْ لٖي صَرْحًا لَعَلّٖٓي
اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰىۙ وَاِنّٖي لَاَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبٖينَ ﴿٣٨﴾
وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّٓوا
اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ
فِي الْيَمِّۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمٖينَ ﴿٤٠﴾
وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَدْعُونَ اِلَى النَّارِۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
لَا يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاَتْبَعْنَاهُمْ فٖي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةًۚ
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحٖينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى
الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَٓا اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْاُولٰى بَصَٓائِرَ
لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	Idgam ve okunmayan harfler	Kalkale

36— **(Mûsa),** açık mûcizelerimizle onlara varınca, "Bu, uydurulmuş bir büyüden başka bir şey değildir. Biz evvelki atalarımızdan dahi bunu işitmedik!" dediler.

37— Mûsa, "Rabbim, kendi tarafından kimin hidâyet getirdiğini ve yurdun akıbeti **(cenneti),** kimin olacağını daha iyi bilicidir. Muhakkak ki zalimler, iflah olmazlar." dedi.

38— Firavun, "Ey ileri gelenler! Sizin için benden başka bir ilâh bilmiyorum. Haydi ey Hâmân! Benim için çamur üzerine ateş yak **(tuğla pişir)** de, bana bir kule yap. Ola ki Mûsa'nın tanrısına çıkarım. Doğrusu ben, Mûsa'yı cidden yalancılardan sanıyorum." dedi.

39— Böylece Firavun ve askerleri, o yerde **(Mısır'da)** haksız olarak büyüklendiler ve zannettiler ki, bize döndürülmeyecekler!

40— Biz de onu, askerleriyle beraber yakalayarak denize atıverdik. Bak, zalimlerin sonu nasıl olmuş!

41— Biz onları, ateşe çağıran öncüler yaptık. Kıyamet gününde de yardım olunmayacaklardır.

42— Bununla beraber, biz, bu dünyada onların arkalarına lâ'net takmışızdır. Kıyamet gününde ise onlar çok çirkinleştirilmiş olanlardandır.

43— Yemin olsun! Biz önceki nesilleri helâk ettikten sonra, insanların kalblerine bir hidâyet ve bir rahmet olmak üzere, Mûsa'ya o kitabı **(Tevrât'ı)** verdik. Olur ki, öğüt alırlar.

ḍ	= ض
Kaṣaṣ	
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Felemmê cê-'ehum-Mûsê bi-'Êyêtinê beyyi-nêtin-k̇âlû
mê hêẕê 'illê siḥrum-mufteranv-ve mê semiʻ-nê bihêẕê
fî 'êbê-'inel-'evvelîn (36) Ve k̇âle Mûsê Rabbî 'eʻ-lemu
bimen-cê-'e bil-Hudê min ʻindihî ve men-tekûnu lehû
ʻÂk̇ibetud-dêr; 'in-nehû lê yufliḥuẓ-ẓâlimûn (37) Ve
k̇âle Fir-ʻavnu yê-'eyyuhel-mele-'u mê ʻalimtu leküm-
min 'ilêhin gayrî; fe-'evk̇id lî yê-Hêmênu ʻaleṭṭîni
fec-ʻal-lî ṣarḥal-le-ʻallî 'eṭṭali-ʻu 'ilê 'ilêhi Mûsê ve
'innî le-'eẓunnuhû minel-kêẕibîn (38) Vestek-bera
huve ve cunûdühû fil-'erḍi bi-gayril-ḥak̇k̇i ve ẓannû
'ennehum 'ileynê lê yurce-ʻûn (39) Fe-'eḣaẕnêhu ve
cunûdehû fenebeẕnêhum fil-yemm; fenẓur keyfe
kêne ʻÂk̇ibetuẓ-ẓâlimîn (40) Ve ce-ʻalnêhum 'e-'im-
meteny-yed-ʻûne 'ilen-Nêr; ve Yevmel-K̇iyêmeti
lê yunṣarûn (41) Ve 'etbeʻ-nêhum fî hêẕihid-dünyê
Leʻ-neh; ve Yevmel-K̇iyêmeti hum-minel-mek̇bûḥîn
(42) Ve lek̇ad 'êteynê Mû-sel-Kitêbe mim-beʻ-di
mê 'ehleknel-k̇urûnel-'ûlê Beṣâ-'ira linnêsi ve Hu-
denv-ve Raḥmetel-le-ʻallehum ye-teẕekkerûn (43)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Kasas Sûresi

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَٓا اِلٰى مُوسَى الْاَمْرَ
وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدٖينَۙ ﴿٤٤﴾ وَلٰكِنَّٓا اَنْشَاْنَا قُرُونًا
فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فٖٓي اَهْلِ مَدْيَنَ
تَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَاۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلٖينَ ﴿٤٥﴾
وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ
رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَٓا اَتٰيهُمْ مِنْ نَذٖيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
﴿٤٦﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ تُصٖيبَهُمْ مُصٖيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ فَيَقُولُوا
رَبَّنَا لَوْلَٓا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ
﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَٓا اُوتِيَ مِثْلَ
مَٓا اُوتِيَ مُوسٰىۜ اَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَٓا اُوتِيَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُۚ قَالُوا سِحْرَانِ
تَظَاهَرَاۗ وَقَالُٓوا اِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَاْتُوا بِكِتَابٍ
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَٓا اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقٖينَ ﴿٤٩﴾ فَاِنْ لَمْ يَسْتَجٖيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا يَتَّبِعُونَ
اَهْوَٓاءَهُمْ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰيهُ بِغَيْرِ هُدًى
مِنَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ﴿٥٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَلَقَدْ

44— Biz Mûsa'ya o emri vahy ettiğimiz zaman, **(ey Habibim!)** sen **(Tûr dağının)** batı yakasında değildin. Şahitlerden de değildin.

45— Lâkin biz, **(Mûsa'dan sonra)** birçok ümmetler yarattık da, onların üzerinden uzun ömür geçti **(Vazifelerini unutular. İlimler kayboldu, vahy kesildi. Ondan sonra seni peygamber gönderdik)**. Sen Medyen halkı içinde bulunmuş ve âyetlerimizi onlardan okumuş da değilsin. Fakat seni peygamber gönderen biz olduk.

46— Mûsa'ya seslendiğimiz zaman da Tûr dağı tarafın da değildin. Lâkin Rabbinden bir rahmet olarak gönderildin ki, senden önce kendilerine peygamber gelmemiş olan bir kavmi uyarasın. Olur ki, akıllarını başlarına alırlar.

47— Elleriyle öne sürdükleri **(günahlar)** yüzünden başlarına bir belâ geldiğinde, "Ey Rabbimiz! Bize bir peygamber göndersen de âyetlerine uyup mü'minlerden olsaydık ya!" diyecek olmasalardı **(Biz onlara peygamber göndermezdik)**.

48— Fakat şimdi onlara tarafımızdan hak gelince, "Mûsa'ya verilenin misli ona da verilse ya!" dediler. Yâ bundan önce Mûsa'ya verilenleri inkâr etmediler mi? "İki sihir birbirine destek oldu. Biz hepsini de inkâr edenleriz" dediler.

49— De ki: "Eğer doğru söylüyorsanız, o halde hemen Allah tarafından bunların ikisinden **(Kur'ân'la Tevrât'tan)** daha doğru bir kitap getirin de, ben ona uyayım!".

50— Eğer sana icabet **(teklifini kabul)** etmezlerse bil ki onlar sırf kendi hevaları arkasından gidiyorlar. Halbuki Allah'dan doğru bir delil getirmeksizin sırf kendi hevası peşinde gidenden daha sapkın kim olabilir? Şüphesiz ki Allah, zalim bir kavme hidâyet vermez.

ḍ	= ض
K̇aṣaṣ	
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḧ	= خ
ẕ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve mê künte bicênibil-Garbiyyi 'iẕ k̇aḍaynê 'ilê
Mûsel-'Emra ve mê künte mineş-şêhidîn (44) Ve
lêkinnê 'enşe'-nê k̇urûnen-feteṭâvele ʻaley-himul-
ʻumur; ve mê künte ṡêviyen-fî 'ehli Med-yene
tetlû ʻaleyhim 'Êyêtinê ve lêkinnê künnê mursilîn
(45) Ve mê künte bicênibiṭ-Ṭûri 'iẕ nêdeynê ve
lêkir-Raḥmetem-mir-Rabbike litun-ẕira k̇avmem-
mê 'etêhum-min-neẕîrim-min-k̇ablike le-ʻallehum
yeteẕekkerûn (46) Ve lev lê 'en-tuṣîbe-hum-
muṣîbetum-bimê k̇ad-demet 'eydîhim feyek̇ûlû
Rabbenê lev lê 'erselte 'ileynê rasûlen-fenettebi-ʻa
'Êyêtike ve nekûne minel-Mu'-minîn (47) Felemmê
cê-'ehumul-Ḥak̇k̇u min ʻindinê k̇âlû lev lê 'ûtiye
miṡle mê 'ûtiye Mûsê? 'Evelem yekfurû bimê 'ûtiye
Mûsê min-k̇abl? K̇âlû siḥrâni teẕâherâ! Ve k̇âlû
'innê bikül-lin-kêfirûn (48) K̇ul fe'-tû bi-Kitêbim-
min ʻindi-LLêhi huve 'ehdê minhumê 'ettebiʻ-hu 'in-
küntum ṣâdik̇în (49) Fe-'illem yestecîbû leke feʻ-lem
'ennemê yettebi-ʻûne 'ehvê-'ehum; ve men 'eḍallu
mimmenittebe-ʻa hevêhu bi-gayri hudem-mine-
LLêh? 'İnne-LLâhe lê yehdil-k̇avmez̤-z̤âlimîn (50)

حزب ٣

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ اَلَّذ۪ينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِه۪ هُمْ بِه۪ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذَا
يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِه۪ٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَٓا اِنَّا كُنَّا
مِنْ قَبْلِه۪ مُسْلِم۪ينَ ﴿٥٣﴾ اُو۬لٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ
بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُ۫نَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَٓا
اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْۘ سَلَامٌ عَلَيْكُمْۘ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِل۪ينَ
﴿٥٥﴾ اِنَّكَ لَا تَهْد۪ي مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْد۪ي مَنْ
يَشَٓاءُۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَد۪ينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُٓوا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ
نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَاۜ اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ
كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا
مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَع۪يشَتَهَاۚ فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ
اِلَّا قَل۪يلًاۜ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِث۪ينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ ف۪ٓي اُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَاۚ
وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرٰٓى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

51— Yemin olsun! Onlar hakkında sözü ardarda yetiştirdik ki, düşünüp nasihat alsınlar.

52— Bundan önce kendilerine kitap verdiğimiz kimseler var ya, onlar, buna **(Kur'ân'a)** iman ediyorlar.

53— Onlara Kur'ân okununca, "Biz buna iman ettik. Şüphesiz bu, Rabbimiz tarafından indirilen hak **(kitab)** dır. Doğrusu biz, ondan önce de Müslümanlardık" dediler.

54— İşte bunlara, sabırlarından dolayı ecirleri iki kat verilecektir. **(Çünkü hem kendi kitablarına, hem Kur'ân'a iman etmişlerdir).** Bunlar kötülüğü iyilikle savarlar ve kendilerine uzaklaştırırlar rızıktan **(hayra)** harcarlar.

55— Çirkin bir söz işittiler mi, ondan yüz çevirirler. Ve "Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz sizedir. Kalın sağlıcakla. Biz cahilleri **(arayıp)** sormayız!" derler.

56— **(Habibim!)** Şüphesiz sen, sevdiğine hidâyet veremezsin. Ama Allah, dilediğine hidâyet verir. O, hidâyete lâyık olanları daha iyi bilir.

57— **(Mekkeliler),** "Biz o doğru yolu tutar, seninle beraber olursak yerimizden, yurdumuzdan hemen çıkarılırız." dediler. Yâ biz onları emin bir hareme yerleştirmedik mi? Ona tarafımızdan rızık olarak, her çeşit mahsüllerin meyvaları toplanıp geliyor. Fakat onların çoğu bilmezler.

58— Bununla beraber biz, geçimi ile şımarmış nice memleketler helâk ettik! İşte yurtları ki, kendilerinden sonra pek azında insan yaşamıştır. Mirasçıları biz olduk.

59— Hem Rabbin memleketlerin ana merkezlerine, kendilerine âyetlerimizi okur bir peygamber göndermedikçe memleketleri helâk etmiş değildir. Biz ahalisi zalim olan memleketlerden başkasını helâk etmeyiz.

ḍ	= ض
Ḳaşaş	
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve leḳad veṣṣalnê lehu-mul-Ḳavle le-'allehum
yete-ẓekkerûn (51) 'Elleẓîne 'êteynêhumul-Kitê-be
min-ḳablihî hum-bihî yu'-minûn (52) Ve 'iẓê yutlê
'aleyhim ḳâlû 'êmennê bihî 'innehul-Ḥaḳḳu mir-
Rabbinê 'innê künnê min-ḳablihî Müs-limîn (53)
'Ulê-'ike yu'-tevne 'ec-rahum-merrateyni bimê ṣaberû
ve yedra-'ûne bil-ḥasenetis-seyyi-'ete ve mimmê
razeḳnêhum yunfiḳûn (54) Ve 'iẓê semi-'ul-legve
'e'-raḍû 'anhu ve ḳâlû lenê 'e'-mêlunê ve leküm 'e'-
mêluküm; Selêmun 'aley-küm; lê nebtegıl-cêhilîn
(55) 'İnneke lê tehdî men 'eḥbebte ve lêkinne-LLâhe
yehdî meny-yeşê'; ve Huve 'e'-lemu bil-muhtedîn
(56) Ve ḳâlû 'innettebi-'ilhudê me-'ake nuteħaṭṭaf
min 'erḍinê. 'Evelem numekkil-lehum Ḥaramen
'êmineny-yucbê 'ileyhi ṡemerâtu külli şey-'ir-rizḳam-
mil-ledünnê ve lêkinne 'ekṡerahum lê ye'-lemûn
(57) Ve kem 'ehleknê min-ḳaryetim-baṭirat me-
'îşetehê! Fe-tilke mesêkinuhum lem tuskem-mim-
be'-dihim 'illê ḳalîlê! Ve künnê Neḥnul-vêriṡîn (58)
Ve mê kêne Rabbuke muhlikel-ḳurâ ḥattê yeb-'a-ṡe
fî 'ümmihê rasûleny-yetlû 'aleyhim 'Êyêtinê; ve mê
künnê muhlikil-ḳurâ 'illê ve 'ehluhê ẓâlimûn (59)

Kasas Sûresi

وَمَٓا اُو۫تٖيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزٖينَتُهَاۚ وَمَا عِنْدَ
اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰىۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ اَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا
حَسَنًا فَهُوَ لَاقٖيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرٖينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ
شُرَكَٓائِيَ الَّذٖينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذٖينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
رَبَّنَا هٰٓؤُلَٓاءِ الَّذٖينَ اَغْوَيْنَاۚ اَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَاۚ تَبَرَّأْنَٓا اِلَيْكَ
مَا كَانُٓوا اِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقٖيلَ ادْعُوا شُرَكَٓاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجٖيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَۚ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ
﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَٓا اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ
عَلَيْهِمُ الْاَنْبَٓاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَاَمَّا مَنْ تَابَ
وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحٖينَ ﴿٦٧﴾
وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ وَيَخْتَارُۜ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُۜ سُبْحَانَ
اللّٰهِ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ لَهُ
الْحَمْدُ فِي الْاُو۫لٰى وَالْاٰخِرَةِۘ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

قُلْ

60— Size ne şey verilmişse, sırf dünya hayatının geçici bir istifadesi ve süsüdür. Allah katındaki **(sevab)** ise, hem daha hayırlı, hem daha devamlıdır. Artık akıllanmayacak mısınız?

61—Ya şimdi kendisine güzel bir sözde bulunduğumuz ve ona kavuşacak kimse, kendisine dünya hayatının geçici zevkini yaşattığımız, sonra kıyamet gününde **(azap için)** huzurumuza getirilmişlerden olan kimse gibi olur mu?

62— O gün Allah Teâlâ, müşriklere seslenerek,''Bâtıl bir zanla iddia edip durduğunuz benim ortaklarım nerede?'' diyecektir.

63— Üzerlerine söz **(azap)** hak olanlar, ''Ey Rabbimiz! İşte bizim azdırdıklarımız bunlardır. Biz nasıl azdı isek, onları da öyle azdırdık. Onlardan sana uzak olduğumuzu sana arz ettik. Onlar bizlere tapmıyorlardı.' diyecekler.

64— Müşriklere, ''Yalvarın bakalım ortaklarınıza!'' denilecek. Onlar da yalvaracaklar fakat kendilerine karşılık vermeyecekler ve azabı göreceklerdir. Vaktiyle hidâyete erselerdi ya!..

65— O gün Allah onlara nida edip, ''Size gönderilen peygamberlere ne cevap verdiniz?'' diye soracaktır.

66— Artık o gün, onlara haber yolları kapanmıştır. Birbirlerine de bir şey soramazlar.

67— Fakat tevbe edip imana gelen ve yararlı iş yapan yok mu ? Onun kurtuluşa erenlerden olması umulur.

68— Rabbin dilediğini yaratır ve seçer, onlar için seçim hakkı yoktur. Allah, onların ortak koştukları şeylerden münezzeh ve yücedir.

69— Hem Rabbin onların sinelerinin ne sakladığını ve ne açıkladığını bilir.

70— O, Allah'dır ki, O'ndan başka ilâh yoktur. Önünde, sonunda hamd O'nadır. Hüküm de O'nundur ve nihayet O'na döndürülürsünüz.

ḍ = ض
Ḳaṣaṣ
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mê 'ûtîtum-min-şey-'in-femetê-ʿul-ḥayêtid-dü-nyê
ve zînetuhê; ve mê ʿinde-LLâhi ħayrunv-ve 'ebḳâ;
'efelê teʿ-ḳilûn (60) 'Efemenv-ve-ʿadnêhu veʿ-den
ḥasenen-fehuve lêḳîhi kemem-metteʿ-nêhu metê-ʿal-
ḥayêtid-dünyê ṡümme huve Yev-mel-Ḳiyêmeti minel-
muḥḍarîn (61) Ve Yevme yunêdîhim feyeḳûlu 'eyne
şurakê-'iyellezîne küntum tez-ʿumûn (62) Ḳâlellezîne
ḥaḳḳa ʿaley-himul-ḳavlu Rabbenê hê-'ulê-'illezîne
'egveynê; 'egveynêhum kemê gaveynê; teberra'-nê
'ileyke mê kênû 'iyyênê yeʿ-budûn (63) Ve ḳîled-ʿû
şurakê-'eküm fede-ʿavhum felem yestecîbû lehum
ve ra-'evul-ʿaẓêbe lev 'ennehum kênû yehtedûn (64)
Ve Yevme yunêdîhim feyeḳûlu mêẕê 'ecebtumul-
murselîn (65) Fe-ʿamiyet ʿaley-himul-'embê-'u Yevme-
'iẕin-fehum lê yetesê-'elûn (66) Fe-'emmê men-têbe ve
'êmene ve ʿamile ṣâliḥan-fe-ʿasê 'eny-yekûne minel-
Mufliḥîn (67) Ve Rabbuke yeħluḳu mê yeşê-'u ve
yeħtêr; mê kêne lehumul-ħiyerah; Sübḥâne-LLâhi
ve te-ʿâlê ʿammê yuşrikûn (68) Ve Rabbuke yeʿ-
lemu mê tukinnu ṣudûruhum ve mê yuʿ-linûn (69) Ve
Huva-LLâhu lê 'ilêhe 'illê Hû. Lehul-Ḥamdü fil-'ûlê
vel-'êħirah; ve lehul-Ḥukmu ve 'ileyhi turce-ʿûn (70)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَٓاءٍ اَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ اَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾
وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُٓوا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾
اِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ وَاٰتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَٓا اِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُٓوأُ بِالْعُصْبَةِ اُولِى الْقُوَّةِ اِذْ قَالَ
لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾
وَابْتَغِ فِيمَٓا اٰتٰيكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَٓا اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ
فِي الْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

71— De ki: "Söyleyin bana! Eğer Allah, üzerinizde geceyi kıyamet gününe kadar devam ettirse, Allah'dan başka, hangi ilah size aydınlık getirebilir? Hâlâ dinlemeyecek misiniz siz?".

72— De ki: "Söyleyin bana! Eğer Allah üzerinize gündüzü kıyamet gününe kadar devam ettirse, Allah'dan başka, hangi ilah size içinde istirahat edeceğiniz geceyi getirebilir? Hâlâ görmeyecek misiniz?".

73— Onun rahmetindendir, sizin için geceyi, gündüzü yaratmış ki hem içinde dinlenin, hem çalışıp onun fazlından **(rızkınızı)** isteyin. Olur ki şükür edersiniz.

74— O gün **(Allah),** onlara seslenip ,"Hani , bozuk bir inançla iddia ettiğiniz ortaklarım nerede?" diyecek.

75— **(O gün)** her ümmetten bir şahit çıkaracağız. **(Bu şahit, o ümmetin peygamberi olacaktır).** Ve "Delilinizi getirin!" diyeceğiz. O vakit anlayacaklar ki, hak Allah'ındır. Uydurdukları şeyler de kendilerinden kaybolacaklardır.

76— Gerçekten Karun, Mûsa'nın kavminden idi **(amcası oğlu idi)** ve onlara karşı azıttı. Ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarlarını güçlü kuvvetli bir topluluk zor taşırdı. O vakit kavmi, ona şöyle demişti: "Böbürlenme! Çünkü Allah böbürlenenleri sevmez!

77— Allah'ın sana verdiği mal ile âhiret yurdunu iste. Ama dünyadan nasibini de unutma. Allah, sana nasıl ihsan buyurdu ise, sen de **(insanlara)** öyle iyilik et. Yeryüzünde fesad çıkarma. Çünkü Allah bozguncuları sevmez".

ḍ = ض	
Ḳaşaş	
ṡ = ث	
ṣ = ص	
ḥ = ح	
ħ = خ	
ẓ = ذ	
ẓ = ظ	
ṭ = ط	
ḳ = ق	
ʿ = ع	
' = ء	
Med Harfleri	
î = ي	
û = و	
ê, â = ا	
Harekeler	
i, ı = (كسرة)	
u, ü = (ضمة)	
e, a = (فتحة)	
'ev = أو	
ve = وَ	
'ey = أي	
yê = يا	

Ḳul 'era-'eytum 'in-ce-ʿa-le-LLâhu ʿaleykümul-Leyle sermeden 'ilê Yevmil-Ḳiyêmeti men 'ilêhun gayru-LLâhi ye'-tîküm-bi-ḍiyê'? 'Efelê tesme-ʿûn (71) Ḳul 'era-'eytum 'in-ce-ʿa-le-LLâhu ʿaleykümun-Nehêra sermeden 'ilê Yevmil-Ḳiyêmeti men 'ilê-hun gayru-LLâhi ye'-tîküm-bi-Leylin-teskünûne fîh? 'Efelê tubṣırûn (72) Ve mir-Raḥmetihî ce-ʿale lekümul-Leyle ven-Nehêra liteskünû fîhi ve litebtegû min-Feḍlihî ve le-ʿalleküm teş-kürûn (73) Ve Yevme yunêdîhim feyeḳûlu 'eyne şurakê'i-yelleẓîne küntum tez-ʿumûn (74) Ve nezeʿ-nê min-külli 'ümmetin-şehîden-feḳulnê hê-tû burhêneküm fe-ʿalimû 'ennel-Ḥaḳḳa li-LLêhi ve ḍalle ʿanhum-mê kênû yefterûn (75) ۞ 'İnne Ḳârûne kêne min-ḳavmi Mûsê febegâ ʿaleyhim; ve 'êteynêhu minel-künûzi mê 'inne mefêtiḥahû letenû-'u bil-ʿuṣ-beti 'ulil-ḳuvveh. 'İẓ ḳâle lehû ḳavmuhû lê tefraḥ 'inne-LLâhe lê yuḥibbul-feriḥîn (76) Vebtegi fîmê 'êtêke-LLâhud-Dêral-'Êħirate ve lê tense neṣîbeke mined-dünyê ve 'eḥsin-kemê 'eḥsene-LLâhu 'ileyke ve lê tebgil-fesê-de fil-'erḍ; 'inne-LLâhe lê yuḥibbul-mufsidîn (77)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

قَالَ اِنَّمَٓا اُوتٖيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدٖىۜ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ
مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَاَكْثَرُ جَمْعًاۜ
وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ فٖى زٖينَتِهٖۜ
قَالَ الَّذٖينَ يُرٖيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَٓا اُوتِىَ
قَارُونُۙ اِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظٖيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ اُوتُوا الْعِلْمَ
وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًاۚ
وَلَا يُلَقّٰيهَٓا اِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ
فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِۗ وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُنْتَصِرٖينَ ﴿٨١﴾ وَاَصْبَحَ الَّذٖينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْاَمْسِ
يَقُولُونَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖ
وَيَقْدِرُۚ لَوْلَٓا اَنْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَاۜ وَيْكَاَنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذٖينَ لَا يُرٖيدُونَ
عُلُوًّا فِى الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًاۜ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٨٣﴾ مَنْ
جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَاۚ وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى
الَّذٖينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

اِنَّ الَّذٖى

78— Karun, "Ben bu mala, sırf bendeki bir ilim sayesinde sahip oldum." dedi. Bilmiyor mu idi ki, Allah ondan önceki devirler içinden, ondan daha kuvvetli ve daha çok mal toplayan nice kimseleri helâk etmiştir. Ama suçlular günahlarından sorulmaz **(Onları Allah bilir ve sormadan cehenneme atar).**

79— Derken Karun **(bir gün)** ziyneti içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını arzu edenler, "Keşke şu Karun'a verilen gibi, bizim de olsa. O, gerçekten büyük bir bahtiyar!" dediler.

80— Kendilerine ilim verilenler ise, "Yazıklar olsun size! İman edip yararlı iş gören için, Allah'ın sevabı daha hayırlıdır. Ona ise ancak sabredenler kavuşturulur." dediler.

81— Nihayet biz onu, hem de sarayı ile birlikte yere geçiriverdik. Artık Allah'a karşı yardımına gelecek taraftarları da yoktu. Hâsılı o, kendini kurtaranlardan değildi.

82— Dün onun yerinde olmak isteyenler, "Vay! Demek ki Allah, kullarından dilediğine rızkı bol verir ve **(yahut)** kısarmış! Eğer Allah bize lutfetmeseydi, mutlaka bizi de batırmıştı. Vay! Demek ki gerçekten kâfirler, felâh bulmayacaklar!" demeye başladılar.

83— İşte âhiret yurdu! Biz onu öyle kimselere veririz ki, onlar yeryüzünde kibir ve bozgunculuk istemezler. **(Güzel)** sonuç, müttekîlerindir.

84— Her kim bir iyilikle gelirse, ona bundan daha hayırlısı vardır. Kim de bir kötülükle gelirse, kötülükleri işleyenler sadece yaptıklarıyla cezalanırlar.

ḍ = ض

K̇aṣaṣ

ṡ = ث

ṣ = ص

ḥ = ح

ħ = خ

ẓ = ذ

z̤ = ظ

ṭ = ط

k̇ = ق

ʻ = ع

' = ء

Med Harfleri

î = ي

û = و

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

u, ü = ـُ (ضمة)

e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو

ve = وَ

'ey = أي

yê = يا

K̇âle 'innemê 'ûtîtuhû ʻalê ʻilmin ʻindî. 'Eve-lem
yeʻ-lem 'enne-LLâhe k̇ad 'ehleke min-k̇ablihî minel-
k̇urûni men huve 'eşeddü minhu k̇uv-vetenv-ve
'ekṡeru cem-ʻâ? Ve lê yus-'elu ʻan-ẓünûbihimul-
mucrimûn (78) Feħarace ʻalê k̇avmi-hî fî zînetih.
K̇âlelleẓîne yurîdûnel-Ḥayêted-Dünyê yê-leyte lenê
miṡle mê 'ûtiye K̇ârûnu 'innehû leẓû-ḥaz̤z̤in ʻaz̤îm
(79) Ve k̇âlelleẓîne 'ûtul-ʻilme veylekùm ṡevêbu-
LLêhi ħayrul-li-men 'êmene ve ʻamile ṣâliḥâ;
ve lê yulek̇-k̇âhê 'il-leṣ-Ṣâbirûn (80) Feħasefnê
bihî ve bidêrihil-'erḍ, femê kêne le-hû min-fi-
'etiny-yenṣurûnehû min-dûni-LLêhi ve mê kêne
minel-munteṣırîn (81) Ve 'eṣbeḥalleẓîne temen-nev
mekênehû bil-'emsi yek̇-ûlûne veyke-'enne-LLâhe
yeb-süṭur-rizk̇a limeny-ye-şê-'u min ʻibêdihî ve
yek̇dir! Lev lê 'em-menne-LLâhu ʻaleynê le-ħasefe
binê! Veyke-'ennehû lê yufliḥul-kêfirûn (82) Tilked-
Dêrul-'Êħiratu nec-ʻaluhê lilleẓîne lê yurîdûne
ʻuluvven-fil-'erḍi ve lê fesêdê; vel-ʻâk̇ibetu lil-Mut-
tek̇în (83) Men-cê-'e bil-ḥaseneti felehû ħayrum-
minhê; ve men-cê-'e bis-seyyi-'eti felê yuczelleẓîne
ʻamilus-seyyi-'êti 'illê mê kênû yeʻ-melûn (84)

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَى مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ
جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ
الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا
يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
تِسْعٌ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ
اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ
اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ
جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

85— Şüphesiz o Kur'ân'ı (**onun gerekleriyle amel etmeni**) senin üzerine farz kılan, seni dönülecek yere (**Mekke'ye**) döndürecektir. De ki: "Kimin hidâyetle geldiğini ve kimin açık bir sapıklık içinde olduğunu Rabbim bilir.

86— Sen bu kitabın sana verileceğini ummuyordun. Bu, ancak Rabbinden bir rahmettir. O halde sakın kâfirleri arkalayıcı olma!

87— Sana indirildikten sonra, sakın Allah'ın âyetlerinden seni çevirmesinler. Sen Rabbine davet et. Sakın müşriklerden olma.

حزب ٤

88— Allah'la beraber başka bir tanrıya ibadet etme. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Onun zatından başka her şey helâk olucudur. Hüküm onundur. Siz ancak O'na döndürüleceksiniz.

(Sûre : 29)
ANKEBÛT SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
69 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Elif, Lâm, Mîm .

2— İnsanlar sandı mı ki,"İman ettik" demeleriyle bırakılacaklar da, imtihana çekilmeyecekler?

3— Yemin olsun, biz, onlardan öncekileri de imtihan ettik. Yine Allah elbette doğru söyleyenleri bilir ve elbette yalancılarında bilmektedir.

4— Yoksa o kötülükleri işleyenler, bizden kurtulacaklarını mı sandılar? Ne de kötü hüküm veriyorlar.

5— Her kim Allah'a kavuşmayı arzu ederse, bilsin ki Allah'ın tâyin ettiği ölüm, mutlaka gelecektir. Hakkıyla işiten, hakkıyla bilen O'dur.

6— Her kim cihat ederse, ancak kendi hesabına cihat eder. Çünkü Allah, bütün âlemlerden zengindir.

ḍ = ض
K̇aṣaṣ
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnnelleẕî ferad̦a ‘aleykel-K̇ur-'êne lerâddüke 'ilê
Me-‘âd. K̇ur-Rabbî 'e‘-lemu men-cê-'e bil-hudê ve
men huve fî ḍalêlim-mubîn (85) Ve mê künte tercû
'eny-yulk̇â 'ileykel-Kitêbu 'illê Raḥmetem-mir-
Rabbike felê tekûnenne z̤ahîral-lil-kêfirîn (86) Ve lê
yeṣuddünneke ‘an 'Êyêti-LLêhi be‘-de 'iẕ 'unzilet
'ileyke ved-‘u 'ilê Rabbike ve lê tekûnenne minel-
muşrikîn (87) Ve lê ted-‘u me-‘a-LLâhi 'ilêhen
'êḣar. Lê 'ilêhe 'illê Hû. Küllu şey-'in hêlikün 'illê
Vecheh. Lehul-Ḥukmu ve 'ileyhi turce-‘ûn (88)

69 'ÊYEH ‘ANKEBÛT № 29

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif-Lêm-Mîm (1) 'Eḥasiben-nêsü 'eny-yut-
rakû 'eny-yek̇ûlû 'êmennê ve hum lê yuftenûn
(2) Ve lek̇ad fetennelleẕîne min-k̇ablihim
feleye‘- lemen-ne-LLâhulleẕîne ṣadek̇û ve
leye‘-le-mennel-kêẕibîn (3) 'Em ḥasibelleẕîne
ye‘- melûnes-seyyi-'êti 'eny-yesbik̇ûnê? Sê-'e mê
yeḥkümûn (4) Men-kêne yercû li-k̇â-'e-LLâhi
fe-'inne 'Ecele-LLâhi le-'êt; ve Huves-Semî-‘ul-
‘Alîm (5) Ve men-cêhede fe-'inne-mê yucêhidü
linefsih; 'inne-LLâhe le-Ganiyyun ‘anil-‘âlemîn (6)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Ankebût Sûresi

وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذٖى كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ
بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَاِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بٖى مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى الصَّالِحٖينَ
﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَٓا اُوذِىَ فِى اللّٰهِ
جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ وَلَئِنْ جَٓاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فٖى صُدُورِ
الْعَالَمٖينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْمُنَافِقٖينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوا
سَبٖيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلٖينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ
مِنْ شَىْءٍ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَعَ
اَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فٖيهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ
اِلَّا خَمْسٖينَ عَامًا فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

فَاَنْجَيْنَاهُ

7— İman edip yararlı işler yapanlara gelince: Onların günahlarını mutlaka örteriz ve yaptıkları işlerin daha güzeli ile onları mutlaka mükâfatlandırırız.

8— Biz, insana anne ve babasına iyilik **(yapmasını)** tavsiye ettik. Bununla beraber, eğer bilmediğin bir şeyi bana ortak koşman için uğraşırlarsa, o vakit onlara itaat etme. Dönüşünüz banadır. Ben de o vakit size yaptıklarınızı haber vereceğim **(dedik)**.

9— İman edip yararlı işler yapanları ise, mutlaka iyiler içine katacağız.

10— İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik!" der, ama Allah uğrunda bir eziyete uğratılırsa, insanların mihnetini Allah'ın azabı gibi tutar. Yemin olsun! Rabbinden bir zafer gelirse, onlar mutlaka, "Biz seninle beraberdik!" diyeceklerdir. Allah, bütün âlemlerin sinelerinde olanı en iyi bilen değil midir?

11— Elbette Allah, iman edenleri bilecek ve elbette münafıkları bilecektir.

12— Bir de küfredenler, iman edenlere, "Bizim yolumuza uyun, sizin günahlarınızı biz yüklenelim!" dediler. Halbuki onlar, bunların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir. Onlar muhakkak yalancılardır.

13— Onlar, muhakkak kendi yüklerini ve kendi yükleriyle birlikte daha birçok yükleri de elbette yüklenecekler ve yaptıkları iftiralardan kıyamet günü mutlaka sorulacaklardır.

14— Yemin olsun! Biz Nûh'u kavmine **(peygamber)** gönderdik de, içlerinde elli yıl müstesna bin sene **(950 yıl)** kalmıştır. Derken onları, zulmettikleri halde tufan yakalayıverdi.

ḍ = ض
ṡ = ث
‘ankebût
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Velleẓîne 'êmenû ve ‘amiluṣ-ṣâliḥâti lenukef-
firanne ‘anhum seyyi-'êtihim ve le-necziyennehum
'eḥsenelleẓî kênû ye‘-melûn (7) Ve veṣṣaynel-'insêne
bi-vêlideyhi ḥusnê; ve 'in-cêhedêke lituşrike bî mê
leyse leke bihî ‘ilmun-felê tuṭi‘-humê. 'İleyye merci-
‘uküm fe-'unebbi-'uküm-bimê küntum te‘-melûn
(8) Velleẓîne 'êmenû ve ‘amiluṣ-ṣâliḥâti lenud-
ḣilen-nehum fiṣ-Ṣâliḥîn (9) Ve minennêsi meny-
ye-k̇ûlu 'êmennê bi-LLêhi fe-'iẓê 'ûẓiye fi-LLêhi
ce-‘ale fitneten-nêsi ke-‘Aẓêbi-LLêh! Ve le-'in-cê-
'e neṣrum-mir-Rabbike leyek̇ûlunne 'innê künnê
me-‘aküm! 'Eve ley-se-LLâhu bi-'e‘-leme bimê
fî ṣudûril-‘âlemîn (10) Ve leye‘-lemenne-LLâhul-
leẓîne 'êmenû ve leye‘-le-mennel-Munê-fik̇în (11) Ve
k̇âlelleẓîne keferû lilleẓîne 'ême-nuttebi-‘û se-bîlenê
vel-neḥmil ḣaṭâ-yêküm. Ve mê hum-bi-ḥâmilîne
min ḣaṭâ-yê-hum-min-şey'; 'innehum le-kêẓibûn
(12) Ve leyeḥmilunne 'eṡk̇âlehum ve 'eṡk̇âlem-me-
‘a 'eṡ-k̇âlihim, ve le-yus-'elunne Yevmel-K̇iyêmeti
‘ammê kênû yef-terûn (13) Ve lek̇ad 'erselnê Nûḥan
'ilê k̇avmihî felebiṡe fî-him 'elfe senetin 'illê ḣamsîne
‘âmê; fe-'eḣaẓehu-muṭ-Ṭûfênu ve hum z̤âlimûn (14)

Ankebût Sûresi

فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَصْحَابَ السَّفٖينَةِ وَجَعَلْنَاهَٓا اٰيَةً لِلْعَالَمٖينَ ﴿١٥﴾
وَاِبْرٰهٖيمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ
اِفْكًاۜ اِنَّ الَّذٖينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُونَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
وَاشْكُرُوا لَهُۜ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ
كَذَّبَ اُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْۜ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبٖينُ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُۜ
اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسٖيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سٖيرُوا فِي الْاَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ
الْاٰخِرَةَۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌۚ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ
وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَٓاءُۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزٖينَ
فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِۘ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
نَصٖيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَلِقَٓائِهٖٓ اُولٰٓئِكَ
يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتٖي وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٢٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

15— Biz de onu ve gemi arkadaşlarını kurtardık ve gemiyi âlemlere bir ibret yaptık .

16— İbrâhim'i de hatırla! Hani kavmine şöyle demişti: "Allah'a ibadet edin ve O'ndan korkun! Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

17— Siz, Allah'ı bırakıp ancak birtakım putlara tapıyorsunuz ve yalan uyduruyorsunuz. Şüphesiz Allah'dan başka taptıklarınızın, size rızık vermeye güçleri yetmez. O halde, rızkı Allah katında arayın. O'na ibadet edin. O'na şükür eyleyin. Ancak O'na döndürüleceksiniz".

18— Eğer siz **(beni)** yalanlarsanız **(şunu bilmiş olun ki)**, sizden önce de birtakım ümmetler **(peygamberlerini)** yalanlamışlardı. Bir peygambere düşen görev ise, sadece açık bir tebliğdir".

19— Onlar görmediler mi, Allah yaratmaya nasıl başlıyor? Sonra onu tekrar iade edecek! Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

20— De ki: "Yeryüzünde dolaşın da bir bakın! Allah ilk baştan halkı nasıl yaratmıştır. Sonra da Allah, yeni bir âhiret hayatını da tekrar yaratacaktır. Muhakkak Allah her şeye gücü yetendir.

21— Dilediğine azap eder, dilediğine merhamet buyurur. Siz ancak O'na döndürüleceksiniz.

22— Siz ne yerde, ne gökte **(Rabbinizi)** âciz bırakıcı değilsiniz ve sizin için Allah'dan başka bir veli ve yardımcı yoktur.

23— Allah'ın âyetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr edenler yok mu? İşte onlar benim rahmetimden ümitlerini kesmiş olanlardır ve işte onlar için acıklı bir azap vardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
'ankebût
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
' = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Fe-'enceynêhu ve 'Eṣ-ḥâ-bes-Sefîneti ve ce-'al-
nêhê 'Êyetel-lil-'Âlemîn (15) Ve 'İbrâhîme 'iẓ ḱâle
liḱavmihi'-budu-LLâhe vette-ḱûh. Ẓêliküm ħayrul-
leküm 'in-küntum te'-lemûn (16) 'İnne mê te'-budûne
min-dûni-LLêhi 'evṡênenv-ve teħluḱûne 'ifkê.
'İnnelleẓîne te'-budûne min-dûni-LLêhi lê yemlikûne
leküm rizḱan-febte-gû 'inde-LLâhir-rizḱa ve'-budûhu
veş-kürû leh. 'İleyhi turce-'ûn (17) Ve 'in-tukeẓẓibû
feḱad keẓẓebe 'ümemum-min-ḱabli-küm. Ve mê
'aler-rasûli 'illel-belêgul-mubîn (18) 'Eve lem yerav
keyfe yubdi-'u-LLâhul-ħalḱa ṡümme yu-'îdüh? 'İnne
ẓêlike 'ale-LLâhi yesîr (19) Ḱul sîrû fil-'erḍi fenẓurû
keyfe bede-'el-ħalḱa ṡümme-LLâhu yunşi-'un-neş-
'etel-'Êħirah; 'İnne-LLâhe 'alê külli şey-'in-Ḱadîr (20)
Yu-'aẓẓibu meny-yeşê-'u ve yerḥamu meny-yeşê',
ve 'ileyhi tuḱlebûn (21) Ve mê 'entum-bimu'-cizîne
fil-'erḍi ve lê fis-semê-'i ve mê leküm-min-dûni-
LLêhi minv-veliyyinv-ve lê neşîr (22) Velleẓîne
keferû bi-'Êyêti-LLêhi ve Liḱâ-'ihî 'ulê-'ike ye-'isû
mirraḥmetî ve 'ulê-'ike lehum 'Aẓêbun 'elîm (23)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Ankebût Sûresi

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ
اَوْ حَرِّقُوهُ فَاَنْجٰيهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْثَانًا مَوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَاْوٰيكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرٖينَ ﴿٢٥﴾ فَاٰمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ
اِنّٖى مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبّٖى اِنَّهُ هُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٢٦﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فٖى ذُرِّيَّتِهِ
النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَاٰتَيْنَاهُ اَجْرَهُ فِى الدُّنْيَا وَاِنَّهُ
فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ
اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ
مِنَ الْعَالَمٖينَ ﴿٢٨﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبٖيلَ
وَتَاْتُونَ فٖى نَادٖيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ
قَوْمِهٖ اِلَّا اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنٖى عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدٖينَ ﴿٣٠﴾

وَلَمَّا

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

24— İbrâhim'e kavminin cevabı ancak şu oldu: "Onu öldürün, yahut cayır cayır yakın!". Allah da onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda iman eden bir kavim için ibretler vardır.

25— İbrâhim, "Siz, ancak dünya hayatında, aranızda sevgi bağı oluşturması için Allah'ı bırakıp birtakım putlara tutunmuşsunuz. Ama sonra, kıyamet günü birbirinize küfredecek; birbirinizi lânetleyeceksiniz. Barınağınız da ateş olacak, sizin için hiçbir yardımcı bulunmayacaktır." dedi.

26— Bunun üzerine ona **(kardeşi Hârân'ın oğlu)** Lût iman etti. İbrâhim, "Ben, Rabbime hicret ediyorum. Muhakkak güçlü ve hikmetli olan O'dur." dedi **(ve Irak'tan Şam'a gitti).**

27— Biz, ona İshak ile Yâkub'u da ihsan ettik. Ve hem peygamberliği, hem kitabı onun nesline verdik. Kendisine dünyada mükâfatını verdik. Şüphesiz ki o, âhirette de mutlaka iyilerdendir.

28— Lût'u da hatırla ki o, kavmine, "Gerçekten siz, öyle bir kötülük **(Lutilik)** yapıyorsunuz ki, sizden önce âlemlerden hiçbiri bu hayâsızlığı işlememiştir.

29—Hakikat siz hâlâ (kadınları bırakıp) erkeklere gidecek, yolu kesecek ve meclisinizde edebsizlik yapıp duracak mısınız?" demişti. Buna karşı kavminin cevabı, ancak şu oldu: "Doğru söyleyenlerdensen, haydi bize Allah'ın azabını getir!"

30— **(Lût),** "Ey Rabbim! Bu fesadçı bozguncu kavme karşı bana yardım et!" dedi.

Fe-mê kêne cevêbe k̇avmihî 'illê 'en-k̇âluk̇-tulûhu
'ev ḥarrik̇ûhu fe-'en-cê-hu-LLâhu minen-Nêr. 'İnne
fî ẓêlike le-'Êyêtil-lik̇av-miny-yu'-minûn (24) Ve
k̇âle 'innemette-ḣaẓtum-min-dûni-LLêhi 'evṡênem-
meveddete beyniküm fil-ḥayêtid-dünyê; ṡümme
Yevmel-K̇iyêmeti yekfuru be‘-ḍuküm-bibe‘-ḍinv-
ve yel-‘anu be‘-ḍuküm-be‘-ḍâ; ve me'-vêkümun-
Nêru ve mê le-küm-min-nêṣırîn (25) ۞ Fe-'êmene
lehû Lûṭ. Ve k̇âle 'innî muhêcirun 'ilê Rabbî; 'innehû
Huvel-‘Azîzul-Ḥakîm (26) Ve vehebnê lehû 'İs-ḥâk̇a
ve Ye‘-k̇ûbe ve ce-‘al-nê fî ẓürriyyetihin-Nubuvvete
vel-Kitêbe ve 'êteynêhu 'ecrahû fiddünyê; ve 'innehû
fil-'Êḣirati lemineṣ-Ṣâliḥîn (27) Ve Lûṭan 'iẓ k̇âle li-
k̇avmihî 'inneküm lete'-tûnel-fêḥiṣete mê sebek̇aküm-
bihê min 'eḥadim-minel-‘Âlemîn (28) 'E-'inneküm
lete'-tûner-ricêle ve tek̇ṭa-‘ûnes-sebîl? Ve te'-tûne fî
nêdîkümul-munker? Femê kêne cevêbe k̇avmihî 'illê
'en-k̇âlu'-tinê bi-‘Aẓêbi-LLêhi 'in-künte mineṣ-ṣâdik̇în
(29) K̇âle Rabbinṣurnî ‘alel-k̇avmil-mufsidîn (30)

ḍ = ض
ṡ = ث
‘ankebût
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̧ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● Idgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا إِنَّا
مُهْلِكُوا أَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ
﴿٣١﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا
لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾
وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ
إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ
عَلٰى أَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِلٰى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا وَقَدْ
تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

31—Ne zaman ki elçilerimiz (melekler), İbrâhim'e müjdeyi getirdiklerinde, "Biz bu memleketin halkını helâk edeceğiz. Çünkü onun halkı büsbütün zâlim oldu." dediler.

32—İbrâhim, "Ama orada Lût var!" dedi. Onlar, "Biz orada kimin bulunduğunu çok iyi biliyoruz. Onu ve ailesini mutlaka kurtaracağız. Yalnız karısı hariç O (azapta) kalanlardan olacak! dediler.

33— Elçilerimiz Lût'a gelince, onların yüzünden fenalaştı. Onlar sebebiyle **(eli)**, kolu daraldı. Ona, "Korkma ve üzülme! Biz seni ve aileni kurtaracağız. Yalnız geride kalanlardan olan karın müstesna!

34— Doğrusu biz, bu belde halkının yaptıkları, fısk sapıtmaları yüzünden, üzerlerine gökten bir azap indireceğiz." dediler.

35— Yemin olsun! Aklını kullanan bir kavme apaçık delil olması için, o beldeden açık bir alâmet bıraktık **(Harabeleri hâlâ duruyor)**.

36— Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Âhiret gününe ümit besleyin. Yeryüzünü fesadçılıkla berbat etmeyin.!"

37—Buna karşı, kavmi onu yalanladılar. Derken onları o şiddetli sarsıntı yakalayıverdi de, yurtlarında dizleri üstü çökekaldılar.

38—Âd ile Semûd **(kavimlerini)** de **(helâk ettik)**. Onlara ne yapıldığı, meskenlerin **(in harabelerin)** den size belli olmaktadır. Şeytan, onlara amellerini süslemiş; bu suretle onları yoldan sapıtmıştır. Halbuki onlar, açıkgöz adamlardı.

ḍ = ض
ṡ = ث
ʻankebût
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِـ (كسرة)
u, ü = ـُـ (ضمة)
e, a = ـَـ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve lemmê cê-'et Rusülunê 'İbrâhîme bil-buşrâ ḳâlû
'innê muhlikû 'ehli hêẓihil-ḳaryeh; 'inne 'ehlehê kênû
ẓâlimîn (31) Ḳâle 'inne fîhê Lûṭâ. Ḳâlû neḥnu 'eʻ-lemu
bimen-fîhê. Lenu-necciyen-nehû ve 'ehlehû 'illemra-
'etehû kênet minel-gâbirîn (32) Ve lemmê 'en-cê-'et
Rusülunê Lûṭan-sî-'e bihim ve ḍâḳa bihim ẕer-ʻanv-
ve ḳâlû lê teḣaf ve lê teḥzen; 'innê muneccûke ve
'ehleke 'illemra-'eteke kênet minel-gâbirîn (33) 'İnnê
munzilûne ʻalê 'ehli hêẓihil-ḳaryeti Riczem-mines-
semê-'i bimê kênû yefsüḳûn (34) Ve leḳat-teraknê
minhê 'Êyetem-beyyinetel-liḳavminy-yeʻ-ḳilûn (35)
Ve 'ilê Medyene 'eḣâhum Şu-ʻayben-feḳâle yê ḳavmiʻ-
budü-LLâhe vercul-Yevmel-'Êḣira ve lê teʻ-ṡev fil-'erḍi
mufsidîn (36) Fekeẓẓebûhu fe-'eḣaẕet-humur-racfetu
fe-'eṣbeḥû fî dêrihim cêṡimîn (37) Ve ʻÂdenv-ve
Ṡemûde veḳat-tebeyyene leküm-mim-mesêkinihim.
Ve zeyyene lehumuş-Şeyṭânu 'eʻ-mê-lehum
feṣaddeh-um ʻanis-Sebîli ve kênû Müstebṣırîn (38)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Ankebût Sûresi

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مُوسٰى
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقٖينَ ﴿٣٩﴾
فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْبِهٖ فَمِنْهُمْ مَنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ
وَمِنْهُمْ مَنْ اَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ
كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذٖينَ اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اِتَّخَذَتْ
بَيْتًا وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ
الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَٓا اِلَّا الْعَالِمُونَ
﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٤٤﴾ اُتْلُ مَٓا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَاَقِمِ
الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

وَلَا تُجَادِلُٓوا

39— Kaarûn'u, Firavun'u ve Hâmân'ı da helâk ettik. Yemin olsun! Onlara Mûsa, açık delillerle gelmişti de, onlar yeryüzünde kibirlenip kafa tuttular. Halbuki **(azabımızın)** önüne geçecek değillerdi.

40 — Biz de, her birini günahı sebebiyle yakaladık. Kiminin üzerine bir taş, yağdıran **(kasırga)** gönderdik, kimini çığlık yakaladı; kimini yere batırdık. Bazılarını da boğduk. Allah onlara zulüm edecek değildi, fakat onlar kendilerine zulüm ediyorlardı.

41—Allah'dan başka veliler edinenlerin hâli, örümcek gibidir ki, o bir ev yapmıştır. Ama bir bilseler, evlerin en çürüğü hiç şüphesiz örümcek yuvasıdır.

42— Şüphe yok ki, Allah, onların, kendini bırakıp da neye taptıklarını biliyor. O, güçlü ve hikmet sahibidir.

43— İşte bu misaller var ya! Biz onları insanlar için beyan ediyoruz. Ama onlara âlimlerden başkası akıl erdiremez.

44— Allah, gökleri ve yeri hak olarak yaratmıştır. Muhakkak bunda mü'minler için bir ibret vardır!

45— **(Habîbim!)** Sana vahy olunan kitabı **(güzel güzel)** oku. Ve namazı dosdoğru tam olarak kıl! Çünkü namaz, edebsizlikten ve uygunsuzluktan men eder. Allah'ı zikir ise, en büyük **(kulluk vazifesi)** dir. Allah, ne yaparsanız bilir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
'ankebût	
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
'	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve Ḳârûne ve Fir-'avne ve Hêmên; ve leḳad cê-
'ehum-Mûsê bil-Beyyinêti festekberû fil-'erḍi ve
mê kênû sêbiḳîn (39) Feküllen 'eħaznê bi-ẓembih;
feminhum-men 'erselnê 'aleyhi ḥâṣıbê; ve minhum-
men 'eħaẓet-huṣ-Ṣayḥah; ve minhum-men ħasefnê
bihil-'erḍ; ve min-hum-men 'egraḳnê; ve mê kêne-
LLêhu liyeẕlimehum ve lêkin-kênû 'en-fusehum
yeẕlimûn (40) Meṡelul-leẓînet-teħaẓû min-dûni-
LLêhi 'evliyê-'e kemeṡelil-'Ankebût; 'itteħaẓet
beytê! Ve 'inne 'evhenel-buyûti le-beytul-'Ankebût.
Lev kênû ye'-lemûn (41) 'İnne-LLâhe ye'-lemu mê
yed-'ûne min-dûni-hî min-şey'; ve Huvel-'Azîzul-
Ḥakîm (42) Ve tilkel-'Emṡêlu neḍri-buhê linnêsi ve
mê ye'-ḳi-luhê 'illel-'Âlimûn (43) Ħaleḳa-LLâhus-
semêvêti vel-'erḍa bil-ḥaḳḳ. 'İnne fî ẓêlike le-
'Êyetel-lil-Mu'-minîn (44) 'Utlu mê 'ûḥiye 'ileyke
minel-Kitêbi ve 'eḳimiṣ-Ṣalêh; 'inneṣ-Ṣalête ten-
hê 'anil-feḥşê-'i vel-munker; ve le-Ẓikru-LLâhi
'Ekber. Va-LLâhu ye'-lemu mê teṣne-'ûn (45)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

الجزء ٢١

وَلَا تُجَادِلُوٓا اَهْلَ الْكِتَابِ اِلَّا بِالَّت۪ي هِيَ اَحْسَنُۗ اِلَّا الَّذ۪ينَ
ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوٓا اٰمَنَّا بِالَّذ۪ٓي اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ
وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذٰلِكَ
اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَۜ فَالَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ
بِه۪ۚ وَمِنْ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِه۪ۜ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا
الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِه۪ مِنْ كِتَابٍ
وَلَا تَخُطُّهُ بِيَم۪ينِكَ اِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ اٰيَاتٌ
بَيِّنَاتٌ ف۪ي صُدُورِ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَۜ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا
اِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَاتٌ مِنْ رَبِّه۪ۜ
قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِۜ وَاِنَّمَٓا اَنَا۬ نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌ ﴿٥٠﴾
اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلٰى
عَلَيْهِمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرٰى لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْ شَه۪يدًاۚ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللّٰهِۙ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

46— Kitap ehli olanlarla en güzel suretten başkasıyla mücadele etmeyin! Ancak zulmedenler müstesna! Ve deyin ki: "Biz, hem bize indirilene, hem de size indirilene iman ettik. Bizim İlâhımız da sizin İlâhınız da birdir. Biz, ancak ona itaat ederiz".

47— **(Onlara indirdiğimiz gibi),** sana da kitap indirdik. Onun için kendilerine kitap verdiklerimiz **(Abdullah b. Selâm gibiler)** Kur'ân'a iman ederler. Bunlardan **(Mekkelilerden)** da ona iman edenler vardır. Bizim âyetlerimizi kâfirlerden başka kimse inkâr etmez.

48— Sen bundan önce kitap okur değildin. Hâlâ da elinle yazı yazmazsın. Öyle olsaydı, **(hakkı)** yok etmek **(için gayret)** edenler şüphelenirlerdi.

49— Hayır, o **(Kur'ân),** kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde **(parlayan)** açık âyetlerdir. Bizim âyetlerimizi zalimlerden başka kimse inkâr etmez.

50— **(Nitekim Mekke kâfirleri),** "Ona Rabbinden mûcizeler indirilse ya!" dediler. De ki: "Mûcizeler, ancak Allah'ın katındadır. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım!".

51— Bizim sana indirdiğimiz bu kitap, onlara yetmedi mi ki, karşılarında okunup duruyor? Şüphesiz ki onda, iman edecek bir topluluk için rahmet ve öğüt vardır.

52— De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini bilir. Bâtıla inanıp Allah'ı inkâr edenler yok mu? İşte onlar, hüsrana düşenlerin tâ kendileridir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
'ankebût	
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve lê tucêdilû 'Ehlel-Kitêbi 'illê billetî hiye
'eḥsenu 'illelleẓîne ẕalemû minhum ve k̇ûlû 'êmennê
billeẓî 'unzile 'ileynê ve 'unzile 'iley-küm ve 'İlêhunê
ve 'İlêhuküm Vêḥidünv-ve neḥnu lehû Müslimûn
(46) Ve keẓêlike 'enzelnê 'ileykel-Kitêb. Felleẓîne
'êteynêhumul-Kitêbe yu'minûne bihî ve min hê-'ulê-
'i meny-yu'-minu bih; ve mê yecḥadü bi-'Êyêtinê
'illel-kêfirûn (47) Ve mê künte tetlû min k̇ablihî
min kitêbinv-ve lê teḣuṭṭuhû biyemînike 'iẓel-
lertêbel-mubṭilûn (48) Bel huve 'Êyêtum-beyyinêtun
fî ṣudûrilleẓîne 'ûtul-'ilm; ve mê yecḥadü bi
'Êyêtinê 'illeẓ-ẕâlimûn (49) Ve k̇âlû lev lê 'unzile
'aleyhi 'Êyêtum-mir-Rabbih? K̇ul 'innemel-'Êyêtu
'inde-LLâh; ve 'innemê 'ene neẓîrum-mubîn (50)
'Eve lem yekfihim 'ennê 'enzelnê 'aleykel-Kitêbe
yutlê 'aleyhim? 'İnne fî ẓêlike le-Raḥmetenv-
veẓ-ikrâ lik̇avminy-yu'-minûn (51) K̇ul kefê bi-
LLêhi beynî ve beyneküm şehîdê; ye'-lemu mê
fis-semêvêti vel-'erḍ. Velleẓîne 'êmenû bil-bêṭili
ve keferû bi-LLêhi 'ulê-'ike humul-ḣâsirûn (52)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَٓا اَجَلٌ مُسَمًّى لَجَٓاءَهُمُ الْعَذَابُ
وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُح۪يطَةٌ بِالْكَافِر۪ينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشٰيهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّ اَرْض۪ي وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُونِ
﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ نِعْمَ اَجْرُ الْعَامِل۪ينَ ﴿٥٨﴾ اَلَّذ۪ينَ صَبَرُوا وَعَلٰى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ دَٓابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَاۗ
اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ
اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ مِنْ
عِبَادِه۪ وَيَقْدِرُ لَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ
اللّٰهُۜ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَمَا هٰذِهِ

53— Senden acele azap istiyorlar. Eğer tayin edilmiş bir müddet olmasaydı, o azap onlara muhakkak gelmişti bile. O, elbet onlara ansızın gelecek, onlar **(nasıl geldiğini bile)** anlayamayacaklar.

54— Senden acele azap istiyorlar. Halbuki cehennem, kâfirleri kuşatmış duruyor.

55— O gün azap, onları hem üstlerinden, hem ayaklarının altından kaplayacak, **(Allah onlara),** ''Tadın bakalım yaptıklarınızın cezasını!'' buyuracaktır.

56—Ey iman eden kullarım! Şüphesiz benim **(yarattığım yeryüzü)** geniştir. O halde yalnız bana kulluk edin. **(Bu âyet, başları sıkılan Mekke Müslümanları hakkında inmiştir ki, ibadetlerini serbestçe yapabilecekleri bir yere hicret etmelerine işaret buyurulmaktadır).**

57— Her nefis ölümü tadacaktır. Sonra bize döndürüleceksiniz.

58— İman edip yararlı işler görenler var ya! Onları mutlaka, cennetin yüksek yerlerine yerleştireceğiz. Altlarından ırmaklar akacak. Öyle ki, orada ebedî kalacaklardır. Şu iş çalışanların mükâfatı ne güzeldir!..

59— Onlar sabretmişlerdir ve yalnız Rablerine tevekkül etmektedirler.

60— Nice hayvanlar vardır ki, **(zayıflığından dolayı)** rızkını taşıyamaz. Allah onlara da rızık veriyor, size de. Hakkıyla işiten, hakkıyla bilen O'dur.

61— Yemin olsun ki onlara, ''Şu gökleri ve yeri yaratıp, güneşi ve ay'ı buyruğu altında kim tutuyor?'' diye sorsan, elbette, ''Allah!'' derler. O halde **(Allah birdir demekten)** nasıl döndürülüyorlar?

62— Allah, kullarından kimi dilerse onun rızkını genişletir ve onu daraltır da! Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilendir.

63— Yemin olsun ki, onlara ''Gökten su indirip de onunla yere, ölümünden sonra hayat veren kimdir?'' diye sorsan, mutlaka, ''Allah!'' derler. ''Allah'a hamd olsun.'' de. Fakat onların çoğu buna akıl erdirmezler.

ḍ = ض
ṡ = ث
'ankebût
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve yeste'-cilûneke bil-'Aẕêb; Ve lev lê 'ece-lum-
müsemmel-lecê-'ehumul-'Aẕêb; ve leye'-ti-yennehum-
begtetenv-vehum lê yeş-'urûn (53) Yeste'-cilûneke
bil-'Aẕêb; ve 'inne Cehenneme le-muḥî-ṭatum-bil-
kêfirîn (54) Yevme yegşêhumul-'aẕêbu min-fevḳihim
ve min teḥti 'erculihim ve yeḳûlu ẕûḳû mê küntum
te'-melûn (55) Yê-'ibêdiyelleẕîne 'ê-menû 'inne 'erḍî
vêsi-'atun-fe-'iyyêye fe'-budûn (56) Küllu nefsin-ẕê-
'iḳatul-Mevt; ṡümme 'ileynê turce-'ûn (57) Velleẕîne
'êmenû ve 'amiluṣ-Ṣâliḥâti le-nubevvi-'en-nehum-
minel-Cenneti gurafen-tecrî min-teḥtihel-'enhêru
ħâlidîne fîhê; ni'me 'ecrul-'âmilîn (58) 'Elleẕîne
ṣaberû ve 'alê Rabbihim yetevek-kelûn (59) Ve ke-
'eyyim-min-dêb-betil-lê teḥmilu rizḳahê? 'E-LLâhu
yerzuḳuhê ve 'iyyêküm ve Hu-ves-Semî-'ul-'Alîm
(60) Ve le-'in-se-'eltehum-men ħaleḳas-semêvêti vel-
'erḍa ve seħ-ħaraş-şemse vel-ḳamera le-yeḳûlunne-
LLêhu fe-'ennê yu'-fekûn (61) 'E-LLâhu yebsüṭur-
rizḳa limeny-yeşê-'u min 'ibêdihî ve yeḳdiru leh;
'inne-LLâhe bikülli şey-'in 'Alîm (62) Ve le-'in-se-
'eltehum-men-nezzele mines-semê-'i mê-'en-fe-'eḥyê
bihil-'erḍa mim-be'-di mevtihê leyeḳû-lunne-LLâh!
Ḳulil-Ḥamdü-li-LLêh! Bel 'ekṡeruhum lê ye'-ḳilûn (63)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَاِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا
اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾
لِيَكْفُرُوا بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا
حَرَمًا اٰمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ
اللّٰهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سُورَةُ الرُّومِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿٢﴾ فِٓي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾ فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ
وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ
اللّٰهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَٓاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

64— Bu dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan başka bir şey değildir. Âhiret yurdu ise, gerçek hayat odur. Ama bilselerdi!..

65— Gemiye bindikleri vakit, samimi olarak Allah'a dua ederler. Fakat onları karaya çıkardı mı, bakarsın müşrik oluvermişler!..

66— Verdiğimiz nimetlere nankörlük etsinler **(yaşamada)** zevke dalsınlar **(bakalım).** Yakında bilecekler.

67— Onlar görmediler mi ki, biz **(onların şehri Mekke'yi)** emniyet içinde bir harem yapmışız! Halbuki etrafında insanlar **(yakalanıp)** kapılıyor. Hâlâ bâtıla inanıp Allah'ın nimetini inkâr mı edecekler?

68— Allah'a karşı bir yalanı iftira eden yahut hak gelince yalan diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Cehennemde kâfirlere barınak mı bulunmaz?

69— Bizim uğrumuzda cihat edenlere gelince, elbette biz onlara yollarımızı gösteririz ve şüphesiz ki Allah, mutlaka iyilik yapanlarla beraberdir.

(Sûre: 30)

RÛM SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
60 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Elif, Lâm, Mîm.

2— Rum'lar **(İranlılara)** yenildi.

3— **(Arab ülkesine)** en yakın yerde. Ama onlar bu yenilgilerinden sonra galip geleceklerdir.

4— **(Bu iş)** birkaç yıl **(3-9 yıl)** içinde olacaktır. Önünde sonunda emir Allah'ındır. O gün mü'minler de sevinecektir.

5— **(Bu da),** Allah'ın Müslümanlara zafer vermesiyle olacaktır. O, dilediğine zafer verir, güçlü ve esirgeyici olan O'dur.

ḍ = ض
ṡ = ث
'ankebût
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mê hêẓihil-ḥayêtud-dünyê 'illê lehvunv-ve le-
'ib? Ve 'inned-Dêral-'Eħirate lehiyel-Ḥayevên.
Lev kênû ye'-lemûn (64) Fe-'iẓê rakibû fil-fulki
de-'a-vu-LLâhe muħlişîne le-huddîn; felemmê
neccêhum 'ilel-berri 'iẓê hum yuşri-kûn (65) Li-
yekfurû bimê 'êtey-nêhum, ve liyetemette-'û! Fe-
sevfe ye'-lemûn (66) 'Evelem yerav 'ennê ce'alnê
Ḥaramen 'êminenv-ve yuteħaṭṭafunnêsü min ḥavli-
him? 'Efe-bil-bêṭili yu'-minûne ve bi-ni'-meti-
LLêhi yekfurûn (67) Ve men 'eẓlemu mimme-
nifterâ 'ale-LLâhi keẓiben 'ev keẓẓebe bil-Ḥaǩǩi
lemmê cê-'eh? 'Eleyse fî Cehenneme meṡvel-lil-
kêfirîn (68) Velleẕîne cêhedû fînê leneh-diyennehum
Sübulenê; ve 'inne-LLâhe leme-'al-Muḥsinîn (69)

RÛM

60 'ÊYEH — № 30

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif-Lêm-Mîm (1) Gulibetir-Rûmu (2) Fî 'ednel-'erḍi
ve hummim-be'-di galebihim sey-aglibûne (3) Fî biḍ-
'i sinîn. Li-LLêhil-'Emru min-ǩablu ve mim-be'-d; Ve
yevme-'iẓiny-yefra-ḥul-Mu'-minûne (4) Bi-neṣri-LLêh.
Yenṣuru meny-yeşê'; ve Huvel-'Azîzur-Raḥîm (5)

وَعْدَ اللّٰهِۜ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَهُمْ عَنِ
الْاٰخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فٖٓي اَنْفُسِهِمْ مَا
خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّىۜ
وَاِنَّ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَٓائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ اَوَلَمْ يَسٖيرُوا فِي
الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ
كَانُٓوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوهَٓا اَكْثَرَ
مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِۜ فَمَا كَانَ اللّٰهُ
لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَۜ ﴿٩﴾ ثُمَّ
كَانَ عَاقِبَةَ الَّذٖينَ اَسَٓاؤُا السُّٓوٰٓاٰى اَنْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٠﴾ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ ثُمَّ
اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَٓائِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ كَافِرٖينَ
﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فٖي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَاَمَّا الَّذٖينَ

6— **(Bu zafer)** Allah'ın va'didir. Allah va'dinden caymaz. Lâkin insanların çoğu bunu bilmezler.

7— Onlar dünya hayatından bir dış görünüşü bilirler. Âhirettense, onlar gafil olanların tâ kendileridir.

8— Kendi aralarında bir düşünmediler mi? Allah, göklerle yeri ve aralarındaki şeyleri ancak hak ile ve belirli bir vakitle yaratmıştır. Bununla beraber, gerçekten insanlardan birçoğu Rablerine kavuşacaklarını inkâr ederler.

9— Onlar, yeryüzünde dolaşıp bir bakmadılar mı? Kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş?. O kavimler, kuvvetçe kendilerinden daha şiddetliydiler. Toprağı evirip çevirmişler ve onu bunların i'marından daha çok i'mar etmişlerdi. Peygamberleri de onlara nice açık deliller getirmişlerdi. Demek Allah onlara zulüm etmiyordu. Lâkin onlar kendilerine zulüm ediyorlardı.

10— Sonra kötülük yapanların sonu en kötü olan oldu. Çünkü Allah'ın âyetlerini yalanladılar ve onlarla eğleniyorlardı.

11— Allah, halkı ilkin yaratır, sonra onu **(ölümünün peşinden)** tekrarlar. Sonra hepiniz O'na döndürülürsünüz.

12— O gün, kıyamet kopar; suçlular **(ümitlerini keserek)** susacaktır.

13— Kendilerine şirk koştukları taraftan şefaatçılar yoktur. Ortakları da inkâr ederler.

14— O gün kıyamet kopacaktır. **(İşte)** o gün, **(mü'minlerle kâfirler)** ayrılırlar.

15— İman edip yararlı işler yapanlar var ya! Onlar bir bahçede **(cennette)** neşelenirler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص

Rûm

ḥ = ح
ħ = خ
z̤ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Veʻ-de-LLâh. Lê yuħlifu-LLâhu veʻ-dehû ve lêkinne
'ekṡeran-nêsi lê yeʻ-lemûn (6) Yeʻ-lemûne z̤âhiram-
minel-ḥayêtid-dünyê ve hum ʻanil-'Êħirati hum
gâfilûn (7) 'Evelem yetefekkerû fî 'enfusihim? Mê
ħalek̇a-LLâhus-semêvêti vel-'erḍa ve mê beynehumê
'illê bil-ḥak̇k̇i ve 'ecelim-müsemmê; ve 'inne keṡîram-
minennêsi bilik̇â-'i Rabbihim lekêfirûn (8) 'Evelem
yesîrû fil-'erḍi feyenẓurû keyfe kêne ʻÂk̇ibetul-leẓîne
min k̇a-blihim? Kênû 'eşedde minhum k̇uvvetenv-ve
'eṡêrul-'erde ve ʻamerûhê 'ekṡera mimmê ʻame-rûhê
ve cê-'et-hum rusüluhum-bil-Beyyinêt; femê kêne-
LLêhu liyez̤lime-hum ve lêkin-kênû 'enfuse-hum
yez̤limûn (9) Ṡümme kêne ʻÂk̇ibetel-leẓîne 'esê-'ussû-
'ê 'en kez̤z̤ebû bi 'Êyêti-LLêhi ve kênû bihê yestehzi-
'ûn (10) 'E-LLâhu yebde-'ul-ħalk̇a ṡümme yu-ʻîdühû
ṡümme 'ileyhi turce-ʻûn (11) Ve Yevme tek̇ûmüs-Sê-
ʻatu yublisül-mucri-mûn (12) Ve lem yekül-lehum-
min Şurakê-'ihim şufe-ʻâ-'u ve kênû bi-Şurakê-'ihim
kêfirîn (13) Ve Yevme tek̇ûmüs-Sê-ʻatu Yevme-
'iẓiny-yete-ferrak̇ûn (14) Fe-'emmelleẓîne 'êmenû ve
ʻami-luṣ-ṣâliḥâti fe-hum fî Ravḍatiny-yuḥberûn (15)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · Idgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Rûm Sûresi

وَاَمَّا الَّذٖينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَٓاءِ الْاٰخِرَةِ
فَاُو۬لٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حٖينَ تُمْسُونَ
وَحٖينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا
وَحٖينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ
﴿١٩﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَٓا اَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ
اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِتَسْكُنُٓوا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً وَرَحْمَةًۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٢١﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ
وَاَلْوَانِكُمْۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْعَالِمٖينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ
مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَٓاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهٖۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ يُرٖيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَيُحْيٖ بِهِ الْاَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَاۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

16— Küfredip âyetlerimizi ve âhiret kavuşmasını yalanlayanlara gelince, işte onlar, azap içinde hazır bulundurulacaklardır.

17— O halde, akşamladığınız ve sabahladığınız vakit, Allah'ı tesbih edin **(akşam, yatsı ve sabah namazlarını kılın).**

18— Göklerde ve yerde hamd O'nadır! İkindileyin ve öğle zamanında da tesbihinizi yapın! **(öğle ve ikindi namazlarını kılın).**

19— O, ölüden diriyi ve diriden ölüyü çıkarır. Toprağa da ölümünden sonra can verir **(ondan bitkiler çıkarır).** Siz de **(kabirlerinizden)** öyle çıkarılacaksınız.

20— Allah'ın âyetlerinden biri, sizi topraktan yaratmış olmasıdır. Sonra da siz, insan oluvermiş **(ve çoğalıp)** yayılmışsınızdır.

21— O'nun âyetlerinden biri de, onlara gönül veresiniz diye, sizin için kendinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve esirgeme yapmasıdır. Şüphesiz bunda, düşünecek bir kavim için ibretler vardır.

22— O'nun âyetlerinden biri de gökleri ve yeri yaratması, dillerinizin ve renklerinizin başka başka olmasıdır. Şüphesiz bunda, bilenler için ibretler vardır.

23— O'nun âyetlerinden biri de gecede, gündüzde uyumanız ve O'nun **lütfünden (rızık)** aramanızdır. Şüphesiz bunda, işiten bir kavim için ibretler vardır.

24— Yine O'nun âyetlerinden biridir ki; size hem korku ve hem ümit vermek için şimşeği gösteriyor. Gökten bir su indiriyor da, onunla yere ölümünden sonra can veriyor **(kuruduktan sonra yeşertiyor).** Şüphesiz bunda, aklını kullanan bir kavim için ibretler vardır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Rûm

ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̈	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'emmelleẓîne keferû ve keẓẓebû bi-'Êyêtinê ve
likâ-'il-'Êħirati fe-'u-lê-'ike fil-ʿaẓêbi muḥḍarûn (16)
Fe-Sübḥâne-LLâhi ḥîne tumsûne ve ḥîne tuṣbiḥûn (17)
Ve lehul-Ḥamdü fisse-mê-vêti vel-'erḍi ve ʿaşiyyenv-
ve ḥîne tuẓhirûn (18) Yuħricul-ḥayye minel-meyyiti
ve yuħricul-meyyi-te minel-ḥayyi ve yuḥyil-'erḍa beʿ-
de mevtihê; ve keẓê-like tuħracûn (19) Ve min 'Êyêtihî
'en ħalekaküm-min-turâbin-ṡümme 'iẓê 'entum-beşe-
run-tenteşirûn (20) Ve min 'Êyêtihî 'en ħaleka leküm-
min 'enfusiküm 'ezvêcel-lites-künû 'ileyhê ve ce-ʿale
beyneküm-meveddetenv-ve raḥmeh; 'inne fî ẓêlike
le-'Êyêtil-likavminy-yetefek-kerûn (21) Vemin 'Êyêtihî
ħalkus-semêvêti vel-'erḍi veħtilêfu 'elsinetiküm ve
'elvêniküm; 'inne fî ẓêlike le-'Êyêtil-lil-ʿâlimîn (22)
Ve min 'Êyêtihî menêmuküm-billeyli ven-nehêri
vebtigâ-'üküm-min-Feḍlih; 'inne fî ẓêlike le-'Êyêtil-
likavminy-yesme-ʿûn (23) Vemin 'Êyêtihî yurî-kümul-
berka ħavfenv-ve ṭame-ʿanv-ve yunezzilu mines-
semê-'i mê-'en-feyuḥyî bihil-'erḍa beʿ-de mevtihê;
'inne fî ẓêlike le-'Êyêtil-likavminy-yeʿ-kilûn (24)

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنْ تَقُومَ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِه۪ۜ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِنَ الْاَرْضِ اِذَٓا اَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ
يُع۪يدُهُ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِۜ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ
اَنْفُسِكُمْۜ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَٓاءَ
ف۪ي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَاَنْتُمْ ف۪يهِ سَوَٓاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخ۪يفَتِكُمْ
اَنْفُسَكُمْۜ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ
الَّذ۪ينَ ظَلَمُٓوا اَهْوَٓاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍۚ فَمَنْ يَهْد۪ي مَنْ اَضَلَّ
اللّٰهُۜ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدّ۪ينِ حَن۪يفًاۜ فِطْرَتَ
اللّٰهِ الَّت۪ي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَاۜ لَا تَبْد۪يلَ لِخَلْقِ
اللّٰهِۜ ذٰلِكَ الدّ۪ينُ الْقَيِّمُۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَۙ ﴿٣٠﴾ مُن۪يب۪ينَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۙ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذ۪ينَ فَرَّقُوا د۪ينَهُمْ
وَكَانُوا شِيَعًاۜ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَاِذَا مَسَّ

حزب ٢

25— O'nun âyetlerinden biri de göğün ve yerin O'nun emriyle durmasıdır. Sonra sizi öyle bir seslenişler çağırır ki, hemen yerden **(kabirlerden)** çıkıverirsiniz.

26— Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, hepsi O'na itaat edicidir.

27— Mahlûkatı ilkin yaratan, sonra tekrar diriltecek olan O'dur. Bu O'na daha kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce sıfat O'nundur. O, güçlü ve hikmet sahibidir.

28— Size kendinizden **(şöyle)** bir temsil yaptı: Hiç size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sahibi bulunduğunuz kölelerinizden ortaklarınız var mıdır ki, onlarla siz denk olup, birbirinizden korktuğunuz gibi, onlardan da korkasınız? **(O halde nasıl oluyor da, Allah'ın bazı kullarına O'na ortak diye ibadet ediyorsunuz?)**. İşte biz, akıl edecek bir kavim için, âyetlerimizi böylece açıklıyoruz.

29— Fakat zulmedenler hiçbir bilgisi olmaksızın hevâlarına uydular. Artık Allah'ın şaşırttığını kim yola getirebilir? Onlara hiçbir yardımcı da yoktur.

30— O halde, yüzünü bir hanîf olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir ki, O, insanları bu fıtrat üzerine yaratmıştır. **(O da İslâm'dır).** Allah'ın yaratışını değiştirmek olur şey değildir. İşte doğru din budur. Fakat insanlardan çoğu bilmezler.

31— Hep Allah'a dönüp itaat edin; O'ndan korkun ve namazı dosdoğru kılın, müşriklerden olmayın.

32— **(O müşriklerden)** ki, dinlerini parçalayıp fırka fırka olmuşlardır. Her fırka yanında olan ile sevinmektedir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Rûm

ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̣	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve min 'Êyêtihî 'en-tek̇ûmes-semê-'u vel-'erḍu bi-
'Emrih; ṡümme 'iẓê de-ʻâküm deʻ-vetem-minel-'erḍi
'iẓê 'entum teħrucûn (25) Velehû men-fissemêvêti
vel-'erḍ; küllul-lehû k̇ânitûn (26) Ve Huvelleẓî yebde-
'ul-ħalk̇a ṡümme yu-ʻîdühû ve huve 'eh-venu ʻaleyh.
Ve lehul-Meṡelul-'Eʻ-lê fissemêvêti vel-'erḍ; ve
Huvel-ʻAzîzul-Ḥakîm (27) Ḍarabe leküm-meṡelem-
min 'enfusiküm; hel-leküm-mim-mê meleket
'eymênuküm-min-şurakê-'e fî mê raze-k̇nêküm
fe-'entum fîhi sevê-'un-teħâfûnehum ke-ħîfetiküm
'enfuseküm? Keẓêlike nufeṣṣılul-'Êyêti lik̇avminy-
yeʻ-k̇ilûn (28) Belittebe-ʻalleẓîne ẓalemû 'ehvê-'ehum-
bigayri ʻilm. Femeny-yehdî men 'eḍalle-LLâh? Ve
mê le-hum-min-nêṣırîn (29) Fe-'ek̇im vecheke lid-
Dîni ḥanîfê; Fiṭrata-LLâhilletî feṭaran-nêse ʻaleyhê;
lê tebdîle li-ħalk̇i-LLêh; ẓêliked-Dînul-K̇ayy-imu ve
lê-kinne 'ekṡeran-nêsi lê-yeʻ-lemûn (30) ۞ Munîbîne
'ileyhi vettek̇ûhu ve 'ek̇îmuṣ-Ṣalête ve lê tekûnû
minel-muşrikîn (31) Minelleẓîne ferrak̇û Dînehum ve
kênû Şiyeʻâ,-küllu ḥizbim-bimê le-deyhim feriḥûn (32)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَٓا اَذَاقَهُمْ
مِنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا
بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهٖ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَاِذَٓا اَذَقْنَا النَّاسَ
رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ اِذَا هُمْ
يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ
وَيَقْدِرُ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى
حَقَّهُ وَالْمِسْكٖينَ وَابْنَ السَّبٖيلِ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذٖينَ يُرٖيدُونَ وَجْهَ
اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَٓا اٰتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَا فٖٓي
اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَٓا اٰتَيْتُمْ مِنْ زَكٰوةٍ تُرٖيدُونَ وَجْهَ
اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اَللّٰهُ الَّذٖي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ
ثُمَّ يُمٖيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيٖيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ
يَفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ
لِيُذٖيقَهُمْ بَعْضَ الَّذٖي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

33— İnsanlara bir zarar dokunduğu vakit, Rablerine, O'na dönüp yalvarırlar. Sonra tarafından bir rahmet taddırdı mı, bakarsın onlardan bir kısmı Rablerine ortak koşuyorlar.

34— Verdiğimiz nimetlere nankörlük etsinler bakalım!.. Haydi zevk içinde yaşayın!.. Sonra bileceksiniz!

35— Yoksa onlara bir delil indirdik de Allah'a şirk koşmalarını o mu söylüyor?

36— Bir de insanlara bir nimet taddırdık mı ona seviniyorlar. Ama kendi işledikleri günahlar yüzünden başlarına bir fenalık gelirse, hemen ümitlerini kesiyorlar.

37— Görmediler mi ki, Allah dilediğine rızkı hem genişletir, hem daraltır. Şüphesiz bunda, iman edecek bir kavim için ibretler vardır.

38— Öyle ise akrabaya, yoksula ve yolcuya hakkını ver. Bu, Allah'ın rızasını dileyenler için daha hayırlıdır ve böyleleri kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

39— İnsanlara mallarında artış olsun diye verdiğiniz faiz, Allah katında artmaz. Ama Allah'ın rızasını dileyerek verdiğiniz zekât **(yok mu?)** işte sevablarını **(ve mallarını)** kat kat artıranlar bunlar **(zekâtını dağıtanlar)** dır.

40— Allah sizi yaratan, sonra rızkınızı veren, sonra sizi öldürüp sonra diriltecek olandır. Sizin putlarınızdan, bunlardan birini yapacak var mı? Allah, onların işledikleri şirkten münezzehtir ve yücedir.

41— İnsanların ellerinin işledikleri günahlar sebebiyle, karada ve denizde fesad meydana çıktı ki, **(Allah)** yaptıklarının bir kısmını kendilerine taddırsın. Olur ki, dönerler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص

Rûm

ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẓê messen-nêse ḍurrun de-‘av Rabbehum-
mu-nîbîne 'ileyhi ṡümme 'iẓê 'eẓêk̇ahum-mi-nhu
Raḥmeten 'iẓê ferîk̇um-minhum-bi-Rab-bi-him
yuşrikûn (33) Liyekfurû bimê 'êteynêhum! Fetemette-
‘û; fe-sevfe te‘-lemûn (34) 'Em 'en-zelnê ‘aleyhim
Sulṭânen-fehuve yetekellemu bimê kênû bihî yuşrikûn
(35) Ve 'iẓê 'eẓek̇nennêse Raḥmeten-feriḥû bihê; ve
'in-tuşıbhum seyyi-'etum-bimê k̇addemet 'eydîhim
'iẓê hum yek̇neṭûn (36) 'Evelem yerav 'enne-LLâhe
yebsüṭur-rizk̇a limeny-ye-şê-'u ve yek̇dir? 'İnne fî
ẓêlike le-'Êyêtil-lik̇a-vminy-yu'-minûn (37) Fe-'êti
ẓel-k̇urbê ḥak̇k̇ahû vel-miskîne vebnes-sebîl. Ẓêlike
ḣayrul-lilleẓîne yurîdûne Veche-LLâhi ve 'ulê-'ike
hu-mul-Mufliḥûn (38) Vemê 'êteytum-mir-Ribel-
liyer-buve fî 'emvêlin-nêsi felê yerbû ‘inde-LLâh;
ve mê 'êteytum-min Zekêtin-turîdûne Veche-LLâhi
fe-'ulê-'ike humul-muḍ-‘ifûn (39) 'E-LLâhulleẓî
ḣalek̇aküm ṡümme razek̇aküm ṡümme yumîtu-
küm ṡümme yuḥyîküm. Hel min Şurakê'iküm-
meny-yef-‘alu min ẓêliküm-min-şey'? Sübḥânehû
ve te-‘âlê ‘ammê yuşrikûn (40) Z̤aheral-fesêdü fil-
berri vel-beḥri bimê kesebet 'eydin-nêsi liyuẓîk̇ah-
um be‘-ḍalleẓî ‘amilû le-‘allehum yerci‘ûn (41)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ
رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ
فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا
فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ
مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ
﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

وَلَئِنْ

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

42— De ki: "Yeryüzünde dolaşın da bir bakın. Bundan öncekilerin akıbeti nice olmuş?.. Onların çoğu müşrik idiler.

43— Allah tarafından geri çevrilmesi aslâ bulunmayan o gün gelmezden evvel, yüzünü o doğru ve sabit dine çevir. O gün onlar birbirlerinden hep ayrılırlar.

44— Her kim küfrederse, küfrü kendi aleyhinedir. Kim de yararlı iş yaparsa, kendileri için hazırlamış olurlar.

45— Çünkü, Allah, iman edip yararlı işler yapanları lütfünden mükâfatlandıracaktır. Elbette O, kâfirleri sevmez.

46— O'nun âyetlerinden biri de, rüzgârları müjdeciler olarak göndermesidir. Bu, hem nimetinden size taddırmak, hem emri ile gemilerin yüzmesi için, hem de Allah'ın fazlından kazanç arayasınız diyedir. Olur ki şükredersiniz.

47— Yemin olsun, biz senden önce birçok peygamberleri kavimlerine gönderdik de, onlara delillerle vardılar. Onun üzerine günah işleyenlerden intikam aldık. Mü'minlere yardım etmek ise, üzerimize bir hak oldu.

48— Allah O'dur ki, rüzgârları gönderir de bir bulut kaldırır. Sonra onu gökte dilediği gibi yayar ve parça parça yapar. Derken yağmuru görürsün, **(bulutların)** arasından çıkar. Nihayet onu kullarından dilediklerine isabet ettirdi mi, bakarsın hemen sevinirler.

49— Halbuki bunlar, üzerlerine yağmur indirilmezden önce ümitlerini kesmişlerdi.

50— Allah'ın rahmet eserlerine bir baksana! Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor? Şüphesiz ki O, ölüleri de diriltir. O her şeye gücü yetendir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص

Rûm

ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

K̇ul sîrû fil-'erḍi fenẓurû keyfe kêne ‘Âk̇ibetulleẓîne
min-k̇abl. Kêne 'ekṡeruhum-muşrikîn (42) Fe-'ek̇im
vechekelid-Dînil-K̇a-yyimi min-k̇abli 'eny-ye'-tiye
yevmul-lê merad-de lehû mine-LLâhi Yevme-
'iẓiny-yeṣ-ṣadde-‘ûn (43) Men-kefera fe-‘aleyhi
küfruh; ve men ‘amile ṣâliḥan-feli-'enfusihim
yemhedûn (44) Liyec-ziyelleẓîne 'êmenû ve-‘amiluṣ-
ṣâliḥâti min-Feḍlih. 'İnnehû lê yuḥibbul-kêfirîn
(45) Ve min 'Êyêtihî 'eny-yursiler-riyêḥa mubeş-
şirâtinv-ve liyuẓîk̇aküm-mir-Raḥmetihî ve litecriyel-
fulkü bi-'Emrihî ve litebtegû min-Feḍ-lihî ve le-
‘alleküm teşkürûn (46) Ve lek̇ad 'erselnê min-k̇ablike
rusülen 'ilê k̇avmihim fecê-'ûhum-bil-beyyinêti
fentek̇amnê minelleẓîne 'ecramû; ve kêne ḥak̇k̇an
‘aleynê neṣrul-Mu'-minîn (47) 'E-LLâhulleẓî yursilur-
riyêḥa fetuṡîru seḥâben fe-yebsüṭuhû fissemê-'i
keyfe yeşê-'u ve yec-‘aluhû kisefen feteral-vedk̇a
yeḣrucu min ḣilêlih; fe-'iẓê 'eṣâbe bihî meny-yeşê-
'u min ‘ibêdihî 'iẓê hum yestebşirûn (48) Ve 'in-kênû
min-k̇abli 'eny-yunezzele ‘aleyhim-min-k̇ablihî
le-mubli-sîn (49) Fenẓur 'ilê 'êṡêri Raḥmeti-LLêhi
keyfe yuḥyil-'erḍa be‘-de mevtihê! 'inne Ẓêlike le-
Muḥyil-mevtê; ve Huve ‘alê külli şey-'in-K̇adîr (50)

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا ر۪يحاً فَرَاَوْهُ مُصْفَرّاً لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِه۪ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾ فَاِنَّكَ
لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَٓاءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِر۪ينَ ﴿٥٢﴾ وَمَٓا اَنْتَ
بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْۜ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ
﴿٥٣﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفاً وَشَيْبَةًۜ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُۚ
وَهُوَ الْعَل۪يمُ الْقَد۪يرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ
الْمُجْرِمُونَۙ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍۜ كَذٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾
وَقَالَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ وَالْا۪يمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ ف۪ي
كِتَابِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِۘ فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ
كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا
مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ ف۪ي
هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍۜ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَيَقُولَنَّ
الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ
يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الَّذ۪ينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذ۪ينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

51— Yemin olsun ki biz, bir rüzgâr göndersek de, o nebâtı sararmış görseler, mutlaka arkasından nankörlük etmeye başlarlar.

52— Çünkü sen ölülere işittiremezsin. Arkalarını dönmüş giderken, dâveti sağırlara da duyuramazsın.

53— Sen, körleri de sapıklıklarından ayırıp yol gösterecek değilsin. Sen ancak bizim âyetlerimizi iman edip de Müslüman olanlara duyurabilirsin.

54— Allah O'dur ki, sizi za'f **(bir su)**dan yaratmış, sonra bu zâ'fın arkasından bir kuvvet vermiş; sonra bu kuvvetin arkasından yine bir zâ'f ve ihtiyarlık meydana getirmiştir. O, dilediğini yaratır. O, her şeyi bilen, kudretli olandır.

55— O gün, kıyamet kopar, suçlu günahkarlar **(dünyada)** bir saatten fazla durmadıklarına yemin ederler. Daha öncede **(haktan)** böyle çevriliyorlardı.

56— Kendilerine ilim ve iman verilenler ise, "Andolsun ki siz, Allah'ın kitabında diriliş gününe kadar durdunuz. İşte diriliş günü budur. Lâkin siz bunu bilmiyordunuz!" diyeceklerdir.

57— Artık o gün, zulmedenlere mazeretleri fayda vermez. Dertlerinin çaresine de bakılmaz.

58— Yemin olsun ki, biz bu Kur'ân'da insanlara her türlü meselden temsil getirdik. Yine yemin olsun ki, sen onlara başka bir âyet de getirsen, küfredenler mutlaka "Siz palavracılardan başkası değilsiniz." diyeceklerdir.

59— İşte bilmeyenlerin kalblerini Allah böyle mühürler.

60— Sen sabret **(Habibim)**! Zira Allah'ın va'di haktır. **(Bu hususa)** kesin iman etmeyenler sakın seni hafifliğe sürmesinler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
Rûm
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê , â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve le-'in 'erselnê rîḥan-fera-'evhu muṣferral-leẓallû
mim-beʻ-dihî yekfurûn (51) Fe-'inneke lê tusmi-
ʻul-mevtê ve lê tusmi-ʻuṣ-ṣum-med-dü-ʻâ-'e 'iẓê
vellev mudbirîn (52) Ve mê 'ente bihêdil-ʻumyi
ʻan-ḍalêletihim; 'in tusmi-ʻu 'illê meny-yu'-minu
bi-'Êyêtinê fehum-Müslimûn (53) ۞ 'E-LLâhulleẓî
ħalekaküm-min-ḍaʻ-fin-ṡümme ce-ʻale mim-beʻ-
di ḍaʻ-fin-ḱuvveten-ṡümme ce-ʻale mim-beʻ-di
ḱuvve-tin-ḍaʻ-fenv-ve şeybeh; yeħluḱu mê yeşê-'u
ve Huvel-ʻAlîmul-Ḱadîr (54) Ve Yevme teḱûmüs-Sê-
ʻatu yuḱsimul-mucrimûne mê lebiṡû gayra sê-ʻah;
keẓêlike kênû yu'-fekûn (55) Ve ḱâlelleẓîne 'ûtul-ʻilme
vel-'îmêne leḱad lebiṡtum fî Kitêbi-LLêhi 'ilê Yevmil-
Beʻ-ṡi, fehêẓê Yevmul-Beʻ-ṡi ve lê-kinneküm küntum
lê teʻ-lemûn (56) Fe-Yevme-'iẓil-lê yenfe-ʻulleẓîne
ẓalemû meʻ-ẕiratuhum ve lê hum yusteʻ-tebûn
(57) Ve leḱad ḍarabnê linnêsi fî hêẓel-ḰUR-'ÊNİ
min külli meṡel; ve le-'in-ci'-tehum-bi-'Êyetil-leye-
ḱû-len-nelleẓîne keferû 'in 'entum 'illê mubṭilûn
(58) Keẓêlike yeṭbe-ʻu-LLâhu ʻalê ḱulûbilleẓîne lê
yeʻ-lemûn (59) Feṣbir 'inne veʻ-de-LLâhi ḥaḱḱunv-
ve lê yeste-ħiffen-nekelleẓîne lê yûḱinûn (60)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

سُورَةُ لُقْمَانَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓمٓۚ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَك۪يمِۙ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِن۪ينَۙ ﴿٣﴾
اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَۜ ﴿٤﴾
اُو۬لٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَشْتَر۪ي لَهْوَ الْحَد۪يثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍۗ وَيَتَّخِذَهَا
هُزُواًۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُه۪ينٌ ﴿٦﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا وَلّٰى
مُسْتَكْبِراً كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ ف۪ٓي اُذُنَيْهِ وَقْراًۚ فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ
النَّع۪يمِۙ ﴿٨﴾ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ وَعْدَ اللّٰهِ حَقّاًۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ
الْحَك۪يمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ
رَوَاسِيَ اَنْ تَم۪يدَ بِكُمْ وَبَثَّ ف۪يهَا مِنْ كُلِّ دَٓابَّةٍۜ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً
فَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَر۪يمٍ ﴿١٠﴾ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُون۪ي مَاذَا خَلَقَ
الَّذ۪ينَ مِنْ دُونِه۪ۜ بَلِ الظَّالِمُونَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿١١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● Idgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَلَقَدْ

(Sûre: 31)

LOKMAN SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
34 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Elif, Lâm, Mîm.

2— Bunlar, şu hikmetli itabın âyetleridir.

3— Güzel **(iş)** yapanlara ir hidâyet ve rahmet **(olmak zere indirilmiş)** dir.

4— **(Güzel hareket eden-er)** o kimselerdir ki, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verir-er. Onlar, âhirete de kesin olarak inanırlar.

5— İşte onlar, Rablerinden bir hidâyet üzeredirler ve işte onlar kurtulanların tâ kendile-ridir.

6— İnsanlardan öylesi var-dır ki, Allah yolundan hiçbir il-mî delile dayanmadan saptır-mak ve onu eğlence yerine tutmak için lâf eğlencesi satın alır. İşte bunlara aşağılayıcı bir azap vardır.

7— Ona âyetlerimiz okun-duğu vakit, kibirlenerek sanki onları işitmemiş, sanki kulak-larında ağırlık varmış gibi sırt çevirir. Sen de onu acıklı bir azapla müjdele.

8— Fakat iman edip yararlı iş görenler var ya! Onlara Na-îm cennetleri vardır.

9— Orada ebedî kalıcıdırlar. Allah'ın hak va'di budur. O, güçlü ve hikmet sahibidir.

10— Gökleri direksiz yaratmıştır, onları görüyorsunuz. Yere de sizi sallamaması için ağır baskılar **(sabit dağlar)** koymuş; orada her türlü canlıyı yaymıştır. Hem biz, gökten su indirerek yeryüzünde her güzel çeşitten **bitkiler** bitirdik.

11— Işte Allah'ın yarattığı bu. Gösterin bana O'ndan başkaları ne yaratmış? Hayır! O zalimler, açık bir sapıklık içindedirler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
Lukmên
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

34 'ÊYEH

LUKMÊN

№ 31

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif-Lêm-Mîm (1) Tilke 'Êyêtul-Kitêbil-Ḥakîm
(2) Hudenv-ve Raḥmetel-lil-Muḥsinîn (3) 'Êlleẓîne
yuk̇îmûneṣ-Ṣalête ve yu'-tûnez-Zekête ve hum-bil-
'Êḣirati hum yûk̇inûn (4) 'Ulê-'ike ʻalê Hudem-
mir-Rabbihim ve 'ulê-'ike humul-Mufliḥûn (5)
Ve minennêsi meny-yeşterî lehvel-ḥadîṡi liyuḍille
ʻan Sebîli-LLêhi bigayri ʻilminv-ve yetteḣiẓehê
huzuvê; 'ulê-'ike lehum ʻAẓêbum-muhîn (6) Ve 'iẓê
tutlê ʻaleyhi 'Êyêtunê vellê müstekbiran ke-'ellem
yesmeʻ-hê ke-'enne fî 'uẓüneyhi vek̇râ; febeş-şirhu
bi-ʻAẓêbin 'elîm (7) 'İnnelleẓîne 'êmenû ve ʻamiluṣ-
ṣâliḥâti lehum Cen-nêtun-Ne-ʻîm (8) Ḣâlidîne fîhê.
Veʻ-de-LLâhi ḥak̇k̇â; ve Huvel-ʻAzîzul-Ḥakîm (9)
Ḣalek̇as-semêvêti bigayri ʻamedin-teravnehê ve
'elk̇â fil-'erḍi ravêsiye 'en temîde biküm ve beṡṡe
fîhê min külli dêbbeh. Ve 'enzelnê mines-semê-
'i mê-'en-fe-'embetnê fîhê min-külli zevcin-kerîm
(10) Hêẓê ḣalku-LLâhi fe-'erûnî mêẓê ḣalek̇alleẓîne
min-dûnih; beliẓ-ẓâlimûne fî ḍalêlim-mubîn (11)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Lokman Sûresi

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ يَشْكُرْ
فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِۜ
اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِۚ حَمَلَتْهُ
اُمُّهُ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَۜ
اِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ
بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًاۘ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ
مَنْ اَنَابَ اِلَيَّۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾
يَا بُنَيَّ اِنَّهَٓا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ
اَوْ فِي السَّمٰوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُۜ اِنَّ اللّٰهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَا بُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَٓا اَصَابَكَۜ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِۚ ﴿١٧﴾
وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًاۜ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍۚ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ
مِنْ صَوْتِكَۜ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

12— Yemin olsun ki, biz Lokman'a, "Allah'a şükret!" diye hikmeti verdik. Kim şükrederse, ancak kendisi için şükreder. Kim de nankörlük ederse, bilmelidir ki, Allah ganidir **(muhtaç değildir)**, övülmeye lâyıktır.

13— Hatırla ki, bir vakitler Lokman, oğluna nasihat ederken, "Yavrucuğum! Allah'a şirk **(ortak)** koşma. Çünkü şirk, çok büyük bir zulümdür." demişti.

14— Biz, insana, anababasını **(gözetmesini)** tavsiye ettik. Anası onu **(karnında)** za'f üstüne za'f ile taşıdı **(doğum sancıları ve doğum acısı çekti)**. Sütten kesilmesi de iki sene **(müddetli)** dir. **(Ve insana dedik ki)**: "Bana ve anana, babana şükret. Dönüşün ancak banadır.

15— Bununla beraber onlar, bilmediğin bir şeyi, bana ortak koşman için seni zorlarlarsa, onlara itaat etme. Ama onlarla dünyada iyi geçin. Bana yönelenin yolunu tut. Sonunda dönüşünüz yalnız banadır hâ! Ben de size yaptıklarınızı haber veririm."

16— Lokman **(nasihatına devamla şöyle demişti)**: "Yavrucuğum! Yaptığın **(kötülük)** bir hardal tanesi ağırlığında olsa da bir kaya içinde veya göklerde yahut yerin dibinde gizlense de Allah onu yine getirir **(meydana çıkarır)**. Çünkü Allah, lâtiftir **(onları çıkarmaya muktedirdir)**, her şeyden haberdardır.

17— Ey yavrucuğum! Namazı dosdoğru kıl. İyiliği emret. Kötülüğü yasakla. Başına gelen belâya sabret! Çünkü bunlar, kesin olarak farz kılınan işlerdendir.

18— Hem insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde çalımla yürüme. Çünkü Allah, her kendini beğenmişi ve övüneni sevmez.

19— Yürüyüşünde tabii ol. Sesini alçalt. Çünkü seslerin en çirkini, elbetteki eşeklerin sesidir.

ḍ = ض	
ṡ = ث	
ṣ = ص	
ḥ = ح	
Lukmên	
ḣ = خ	
ẓ = ذ	
z̤ = ظ	
ṭ = ط	
k̇ = ق	
‘ = ع	
' = ء	
Med Harfleri	
î = ي	
û = و	
ê, â = ا	
Harekeler	
i, ı = ـِ (كسرة)	
u, ü = ـُ (ضمة)	
e, a = ـَ (فتحة)	
'ev = أو	
ve = وَ	
'ey = أي	
yê = يا	

Ve lek̇ad 'êteynê Luk̇mênel-Ḥikmete 'eniş-kür li-
LLêh. Ve meny-yeşkür fe-'innemê yeşküru linefsih;
ve men-kefera fe-'inne-LLâhe Ganiyyun Ḥamîd (12)
Ve 'iẓ k̇âle Luk̇mênu libnihî ve huve ye-‘iẓuhû yê-
buneyye lê tuşrik bi-LLêh. 'İnneş-şirke le-z̤ulmun
‘az̤îm (13) Ve veṣ-ṣaynel-'insêne bivêlideyh; ḥamelet-
hu 'ümmuhû vehnen ‘alê vehninv-ve fiṣâluhû fî
‘âmeyni 'eniş-kür lî ve li-vêlideyk; 'ileyyel-Meṣîr
(14) Ve 'in-cêhedêke ‘alê 'en tuşrike bî mê leyse
leke bihî ‘ilmun felê tuṭi‘-humê ve ṣâḥibhumê fid-
dünyê me‘-rûfenv-vettebi‘ sebîle men 'enêbe 'ileyy;
ṡümme 'ileyye merci-‘uküm fe'unebbi-'uküm-
bimê küntum te‘-melûn (15) Yê-buneyye 'innehê
'in tekü miṡk̇âle ḥabbetim-min ḣardelin-fetekün
fî ṣaḣratin 'ev fis-semêvêti 'ev fil-'erḍi ye'-ti bihe-
LLêh; 'inne-LLâhe Leṭîfun Ḣabîr (16) Yê-buneyye
'ek̇imiṣ-Ṣalête ve'-mur-bil-me‘-rûfi venhe ‘anil-
munkeri veṣbir ‘alê mê 'eṣâbek; 'inne ẓêlike min
‘azmil-'umûr (17) Ve lê tuṣa‘-‘ir ḣaddeke linnêsi ve
lê temşi fil-'erḍi meraḥâ; 'inne-LLâhe lê yuḥibbu
külle muḣtêlin-feḣûr (18) Vek̇ṣıd fî meş-yike vegḍuḍ
min-ṣavtik; 'inne 'en-keral-'eṣvêti le-ṣavtul-ḥamîr (19)

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

Lokman Sûresi

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي
اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ
اتَّبِعُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَاءَنَا
اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسْلِمْ
وَجْهَهُ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَاِلَى
اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا
ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ
اَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ
كَلِمَاتُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلْقُكُمْ
وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

حزب ٣

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

الم تر

20— Görmediniz mi ki, Allah, göklerde ve yerde ne varsa sizin emrinize vermiş; görünür görünmez bütün nimetlerini üzerinize yığmıştır. Böyle iken, insanlardan bazısı, hiçbir bilgiye, delile ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında mücadele eder.

21— Onlara, "Allah'ın indirdiğine tâbi olun!" denildiği zaman "Hayır! Biz atalarımızı neyin üzerinde bulduk isek, ona tâbi oluruz!" derler. Yâ şeytan, onları cehennem azabına çağırıyor idiyse?

22— Her kim iyilik edici olarak yüzünü Allah'a tutarsa, o muhakkak en sağlam kulpa tutunmuştur. Bütün işlerin sonu Allah'a dayanır.

23— Kim de küfrederse, artık onun küfrü seni üzmesin. Onların dönüşü ancak bizedir. Biz de onlara bütün yaptıklarını haber vereceğiz. Çünkü Allah, kalblerde olanları hakkıyle bilendir.

24— Biz, onlara biraz zevk ettiririz de, sonra kendilerini ağır bir azaba mahkum ederiz.

25— Yemin olsun! Onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, mutlaka, "Allah!" diyeceklerdir. "Allah'a hamd olsun!" de. Fakat onların çoğu bilmezler.

26— Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Şüphesiz ki Allah zengindir ve övülmeye lâyıktır.

27— Yerdeki **(her bir)** ağaç kalemler, deniz de mürekkep olsa, arkasından ona yedi deniz daha katılsa yine Allah'ın kelimeleri **(yazmakla)** bitmez. Muhakkak Allah güçlüdür, hikmetlidir.

28— Sizin yaratılmanız da, **(öldükten sonra)** diriltilmeniz de, ancak tek bir kişi gibidir. Şüphesiz ki Allah, her şeyi işiten, her şeyi görendir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح

Luḱmên

ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'Elem terav 'enne-LLâhe seḣ-ḣara leküm-mê fis-
semêvêti ve mê fil-'erḍi ve 'esbega ʻaleyküm ni-ʻame-
hû ẓâhiratenv-ve bêṭineh? Ve minennê-si meny-
yucêdilu fi-LLêhi bi-gayri ʻilminv-ve lê hudenv-ve
lê kitêbim-munîr (20) Ve 'iẓê ḱîle lehumut-tebi-ʻû
mê 'enzele-LLâhu ḱâlû bel net-tebi-ʻu mê ve-cednê
ʻaleyhi 'êbê-'enê. 'Evelev kêneş-Şeyṭânu yed-ʻûhum
'ilê ʻaẕêbis-Se-ʻîr (21) ۞ Ve meny-yuslim ve-chehû
'ile-LLâhi ve huve Mu-ḥsinun-feḱadis-temseke
bil-ʻur-ve-til-vuṡḱâ; ve 'ile-LLâhi ʻÂḱibetul-'umûr
(22) Ve men-kefera felê yeḥ-zunke küfruh; 'ileynê
Merci-ʻuhum fenunebbi-'uhum-bimê ʻamilû; 'inne-
LLêhe ʻAlîmum-biẓêtiṣ-ṣudûr (23) Numetti-ʻuhum
ḱa-lîlen-ṡümme neḍṭarruhum 'ilê ʻaẕêbin galîẕ (24)
Ve le-'in-se-'eltehum-men-ḣaleḱas-semêvêti vel-
'erḍa leyeḱûlunne-LLâh. Ḱulil-Ḥamdü-li-LLêh! Bel
'ekṡeruhum lê yeʻ-lemûn (25) Li-LLêhi mê fissemêvêti
vel-'erḍ; 'inne-LLâhe Huvel-Gani-yyul-Ḥamîd (26) Ve
lev 'ennemê fil-'erḍi min-şeceratin 'eḱlêmunv-vel-
beḥru yemuddühû mimbeʻ-dihî seb-ʻatu 'ebḥurim-
mê nefidet Ke-limêtu-LLâh; 'inne-LLâhe ʻAzîzun
Ḥakîm (27) Mê ḣalḱuküm ve lê beʻ-ṡüküm 'illê ke-
nefsinv-vêḥideh; 'inne-LLâhe Semî-ʻum-Beṣîr (28)

Lokman Sûresi

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرٖٓي اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى وَاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿٢٩﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبٖيرُ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرٖي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ
لِيُرِيَكُمْ مِنْ اٰيَاتِهٖ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾
وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَ
فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا كُلُّ
خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا
لَا يَجْزٖي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهٖ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهٖ شَيْـًٔا
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ
وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ وَمَا تَدْرٖي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ
غَدًا وَمَا تَدْرٖي نَفْسٌ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوتُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ خَبٖيرٌ ﴿٣٤﴾

سُورَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
ثَلَاثُونَ اٰيَةً

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

29— Görmedin mi, Allah geceyi gündüze, gündüzü de geceye katıyor. Güneşi ve ay'ı musahhar kılmış **(emrine boyun eğdirmiş).** Her biri **belirli** bir vakte kadar akıp gidecek. Şüphesiz Allah, sizin yaptıklarınızdan haberdardır.

30— Bu şundandır: Çünkü Allah, hakkın tâ kendisidir. O'ndan başka taptıkları şeyler hep bâtıldır. Gerçekten Allah, yegâne yüce, yegâne büyük O'dur.

31— Baksana ! Size âyetlerinden bazılarını göstermek için, Allah'ın nimetiyle gemiler denizde akıp gidiyor! Şüphesiz bunda, her şükreden sabırlıya birçok ibretler vardır.

32— Onları **(kâfirleri)**, dağlar gibi dalga sardığı zaman, dini O'na tahsis etmek sûretiyle ihlaslı kullar olarak Allah'ı çağırırlar. Onları karaya çıkarıp kurtardığı vakit içlerinden bir kısmı orta yolu tutar. Bizim âyetlerimizi ancak gaddar, nankör olanlar inkâr eder.

33— Ey insanlar! Rabbinizden korkun. Ve öyle bir günün azabından sakının ki, baba çocuğu **için** bir şey yapamaz. Çocuk da babası **için** bir şey yapabilecek değildir. Hiç şüphe yok ki, Allah'ın **sözü** haktır. O halde sakın dünya hayatı sizi aldatmasın. O çok aldatıcı **(şeytan)** sakın sizi **(Allah'ın affedebileceğine güvendirerek) yoldan saptırmasın.**

34— Hiç şüphe yok ki, kıyametin ilmi Allah'ın katındadır. Yağmuru o indirir. Rahimlerdekini o bilir. Hiçbir kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiçbir kimse de nerede öleceğini bilmez. Muhakkak Allah, her şeyi bilendir, her şeyden haberdar olandır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ş	= ص
ḥ	= ح

Lukmên

ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Elem tera 'enne-LLâhe yûlicul-leyle finnehêri ve
yûlicun-nehêra fil-leyli ve seħ-ħaraş-şemse vel-
k̇amer; külluny-yecrî 'ilê 'ecelim-müsemmenv-ve
'enne-LLâhe bimê teʻ-melûne ħabîr (29) Ẓêlike bi-
'enne-LLâhe Huvel-Ḥak̇k̇u ve 'enne mê yed-ʻûne min-
dûnihil-Bêṭilu ve 'enne-LLâhe Huvel-ʻAliyyul-Kebîr
(30) 'Elem tera 'ennel-fulke tecrî fil-beḥri bi-niʻ-meti-
LLêhi liy-uri-yeküm-min 'Êyêtih? 'İnne fî ẓêlike le-
'Êyêtil-likülli şabbêrin-şekûr (31) Ve 'iẓê gaşiyehum-
mevcun-kez̤-z̤uleli de-ʻa-vu-LLâhe Muħlişîne
lehud-dîn. Felemmê neccêhum 'ilel-berri femi-nhum-
muk̇teşıd. Ve mê yecḥadü bi-'Êyêtinê 'illê küllu
ħattêrin-kefûr (32) Yê-'eyyuhen-nêsüt-tek̇û Rabbeküm
veħşev yevmel-lê yeczî vêlidün ʻanv-veledihî ve lê
mevlûdün huve cêzin ʻanv-vêlidihî şey-'ê. 'İnne veʻ-
de-LLâhi ḥak̇k̇un-felê tegurrannekümul-ḥayêtud-
dünyê; ve lê yegur-ranneküm-bi-LLêhil-Garûr (33)
'İnne-LLâhe ʻindehû ʻilmüs-Sê-ʻah. Ve yunezzilul-
gayṡe ve yeʻ-lemu mê fil-'erḥâm. Ve mê tedrî
nefsüm-mê-ẓê teksibu gadê; ve mê tedrî nefsüm-bi-
'eyyi 'erḍin-temût. 'İnne-LLâhe ʻAlîmun ħabîr (34)

30 ÊYEH — SECDEH — No 32

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ اَمْ
يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَٓا اَتٰيهُمْ
مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ
مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَٓاءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ
فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾
ذٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾
اَلَّذِٓي اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِينٍ
﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَٓاءٍ مَهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوّٰيهُ
وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ
قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُٓوا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا
لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفّٰيكُمْ
مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَلَوْ تَرٰى

(Sûre: 32)

ES-SECDE SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
30 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Elif, Lâm, Mîm.

2— Kendisinde şüphe olmayan bu kitabın indirilişi, âlemlerin Rabbindendir.

3— Yoksa **(kâfirler),** o bunu uydurdu mu diyorlar? Hayır! O hakdır. Kendilerine senden önce hiçbir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için Rabbin tarafından gönderilmiştir. Olur ki; hidâyeti kabul ederler.

4— Allah, gökleri, yeri ve aralarındaki şeyleri altı günde yaratandır. Sonra Arş'a istiva buyurmuştur **(ona hükümran olmuştur).** Sizin için, O'ndan başka hiçbir velî ve şefaatçı yoktur. Artık düşünmez misiniz siz?

5— Gökten yere kadar bütün işleri tedbir ve idare eder. Sonra **(bu işler)** sizin saydığınız **(bir hesap ile)** bin yıl tutan bir günde O'na yükselir.

6— İşte görüleni de görülmeyeni de bilen güçlü, esirgeyici olan O'dur.

7— O **(Allah)** ki, yarattığı her şeyi güzel yapan ve insanı yaratmaya da çamurdan başlayan O'dur.

8— Sonra insanın neslini hakir bir sudan teşekkül eden bir nutfeden yaratmıştır.

9— Sonra onu düzeltip tamamlamış ve ona kendi ruhundan üfürmüştür. Sizin için kulaklar, gözler ve kalbler yaratmıştır. Siz pek az şükrediyorsunuz.

10— Bir de **(dirilmeyi inkâr edenler),** "Biz yerin içinde kaybolduktan sonra mı, gerçek biz mi yeni bir yaradılışta olacağız?" dediler. Doğrusu onlar, Rablerinin huzuruna varacaklarını inkâr eden kâfirlerdi.

11— De ki: "Sizin canınızı almaya vekil edilen ölüm meleği **(Azrail),** canınızı alacak; sonra Rabbinize döndürüleceksiniz."

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ

Secdeh

ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḱ	ق
‘	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elif-Lêm-Mîm (1) Tenzîlul-Kitêbi lê raybe fîhi
mir-Rabbil-‘Âlemîn (2) 'Em yeḱûlû-nefterâh? Bel
huvel-Ḥaḱḱu mir-Rabbike litunẓira ḱavmem-mê 'etê-
hum-min-neẕîrim-min ḱablike le-‘allehum yehtedûn
(3) 'E-LLâhulleẓî ḣaleḱas-semêvêti vel-'erḍa ve mê
beynehumê fî sitteti 'Eyyê-min ṡümmes-tevê ‘alel-
‘Arş; mê leküm-min dûnihî minv-veliyyinv-ve lê şefî‘;
'efe-lê teteẓekkerûn (4) Yudebbirul-'emra mines-
semê-'i 'ilel-'erḍi ṡümme ye‘-rucu 'ileyhi fî yevmin-
kêne miḱdêruhû 'elfe senetim-mim-mê te-‘uddûn (5)
Ẕêlike ‘Âlimul-gaybi veş-şehêdetil-‘Âzîzur-Raḥîm
(6) 'Elleẓî 'eḥsene külle şey-'in ḣaleḱahû ve bede-'e
ḣalḱal-'insêni min-ṭîn (7) Ṡümme ce-‘ale neslehû
min-sülêle-tim-mim-mê-'im-mehîn (8) Ṡümme
sevvêhu ve nefeḣa fîhi mir-Rûḥihî ve ce‘ale lekümüs-
sem-‘a vel-'eb-ṣâra vel-'ef-'ideh; ḱalîlem-mê teşkürûn
(9) Ve ḱâlû 'e-'iẓê ḍalel-nê fil-'erḍi 'e-'innê lefî
ḣalḱin-cedîd? Bel hum-bi-Liḱâ-'i Rabbihim kêfirûn
(10) ۞ Ḱul yete-veffêküm-Mele-kül-Mevtilleẓî
vukkile biküm ṡümme 'ilê Rabbiküm turce‘ûn (11)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · Idgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Es-Secde Sûresi

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ
رَبَّنَٓا اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنّ۪ي لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا
بِمَا نَس۪يتُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَاۚ اِنَّا نَس۪ينَاكُمْ وَذُوقُوا
عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا
الَّذ۪ينَ اِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًاۘ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾
فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَٓا اُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍۚ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًاۜ لَا يَسْتَوُ۫نَ
﴿١٨﴾ اَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْمَأْوٰىۘ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ فَسَقُوا
فَمَأْوٰيهُمُ النَّارُۜ كُلَّمَٓا اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَٓا اُع۪يدُوا ف۪يهَا
وَق۪يلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

12— **(Ey Habibim! Kıyamette)** mücrimleri bir görsen! Rableri huzurunda başlarını eğerek, "Ey Rabbimiz! **(İnkârımızın doğru olmadığını)** gördük ve **(yalanladığımız peygamberlerin tasdikini)** işittik. Şimdi bizi geri çevir de, yararlı bir iş yapalım. Çünkü biz gerçekten inananlarız!" diyecekler.

13 — Eğer dileseydik, biz herkese hidâyetini verirdik. Lâkin benden şu hak söz sâdır olmuştur: Elbet ve elbet cehennemi cinlerden, insanlardan dolduracağım!".

14— **(Onlara melekler tarafından),** " O halde, bu gününüze kavuşmayı unuttuğunuz için tadın azabı! Biz de sizi unuttuk. Yaptıklarınız yüzünden tadın bakalım ebediyyet azabını!" **(denilecek).**

15—Bizim âyetlerimize ancak öyle kimseler iman ederler ki, o âyetlerle kendilerine nasihat edildiği vakit, secdelere kapanırlar ve Rablerini hamd ile tesbih ederler, hem onlar kibirlenmezler.

16— Yanları yataklardan uzaklaşır; korku ve ümit ile Rablerine dua ederler ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan **(hayra)** harcarlar.

17— Artık yaptıklarına mükâfat olarak kendilerine, gözlerin aydın olacağı **(cennete mahsus nimetlerin)** saklandığını kimse bilemez!

18— Öyle ya! Hiç mü'min olan bir kimse, fâsık gibi olur mu? Bunlar bir olmazlar.

19— İman edip yararlı işler görenler var ya! İşte onlara yaptıklarına karşılık, konak olarak Me'vâ cennetleri vardır.

20— Ama fâsıklık yapanların **(yoldan çıkanların)** yeri ateştir. Oradan çıkmak istedikçe geri döndürülecekler, kendilerine, "Haydi tadın yalanladığınız ateşin azabını!.." denilecektir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ş	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ

Secdeh

ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve lev terâ 'iẓil-mucri-mûne nêkisû ru-'ûsihim ʿinde Rabbihim; Rabbenê 'ebṣarnê ve semiʿ-nê ferciʿ-nê neʿ-mel ṣâliḥan 'innê mûḱinûn (12) Ve lev şi'-nê le-'êtey-nê külle nefsin hudêhê ve lêkin ḥaḱḱal-Ḱavlu minnî le-'emle-'enne Cehenneme minel-cinneti vennêsi 'ecme-ʿîn (13) Feẓûḱû bimê nesîtum Liḱâ-'e Yevmiküm hêẓê. 'İnnê nesînê-küm ve ẓûḱû ʿAẓêbel-ħuldi bimê küntum teʿ-melûn (14) 'İnnemê yu'-minu bi-'Êyêtinelleẓîne 'iẓê ẓükkirû bihê ħarrû süccedenv-ve sebbeḥû bi-Ḥamdi Rabbihim ve hum lê yestekbirûn (15) Tetecêfê cunûbuhum ʿanil-meḍâci-ʿi yed-ʿûne Rabbehum ħavfenv-ve ṭame-ʿâ; ve mimmê razeḱnêhum yunfiḱûn (16) Felê teʿ-lemu nefsüm-mê 'uħfiye lehum-min-ḱur-rati 'eʿ-yun; cezê-'em-bimê kênû yeʿ-melûn (17) 'Efemen kêne mu'-minen-kemen-kêne fêsiḱâ? Lê yestevûn (18) 'Emmelleẓîne 'êmenû ve ʿamiluṣ-ṣâliḥâti fele-hum Cennêtul-me'-vê, nuzulem-bimê kênû yeʿ-melûn (19) Ve 'emmelleẓîne feseḱû feme'-vêhumun-Nêr; küllemê 'erâdû 'eny-yeħrucû minhê 'u-ʿîdû fîhê ve ḱîle lehum ẓûḱû ʿAẓêben-Nêril-leẓî küntum-bihî tukeẓẓibûn (20)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Es-Secde Sûresi

وَلَنُذ۪يقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُونَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّه۪ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَاۜ
اِنَّا مِنَ الْمُجْرِم۪ينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
فَلَا تَكُنْ ف۪ي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَٓائِه۪ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَۚ
وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُواۜ ﴿٢٣﴾
وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ف۪يمَا كَانُوا ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ
اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ ف۪ي مَسَاكِنِهِمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍۜ اَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوقُ الْمَٓاءَ اِلَى الْاَرْضِ
الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِه۪ زَرْعاً تَأْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْۜ اَفَلَا
يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ
﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا ا۪يمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْاَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ

21— And olsun ki biz, en büyük azaptan önce onlara en yakın azaptan da taddıracağız. Olur ki dönerler.

22— Rabbinin âyetleriyle nasihat edilip de, sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Şüphesiz biz mücrimlerden intikam alıcıyız.

23— Yemin olsun! Biz Mûsa'ya kitabı **(Tevrât'ı)** verdik. Sen de ona kavuşacağından şüphe etme! **(Mirac gecesinde buluşmuşlardır).** Biz onu, İsrâiloğullarına bir hidâyet rehberi yaptık.

24— İsrâil oğullarından da, sabrettikleri için, emrimizle doğru yolu gösterecek önderler yetiştirdik. Onlar, **(Tevrât'taki)** âyetlerimizi kesin olarak biliyorlardı.

25— Şüphesiz, Rabbin kıyamet günü, aralarında ihtilâf edip durdukları şeylerde hükmünü verecektir.

26— Biz, onlardan önce nice nesiller helâk ettik. Kendileri de onların yurtlarında gezip dolaşıyorlar. Bu, onların akıllarını başlarına getirmedi mi? Şüphesiz bunda birçok ibretler vardır. Hâlâ dinlemeyecekler mi?

27— Görmediler mi ki, biz suyu çorak yere gönderiyoruz da onunla hayvanlarının ve kendilerinin yiyecekleri ekini bitiriyoruz. Hâlâ görmeyecekler mi?

28— Bir de, "Eğer doğru söylüyorsanız, bu fetih ne zaman?" diyorlar.

29— De ki: "Fetih gününde o küfredenlere imanları fayda vermeyecek; onlara mühlet süre de tanınmayacaktır."

30— Şimdi onlardan yüz çevir de **(onlara gelecek azabı)** bekle! Çünkü onlar **(sana bir felâket gelsin diye)** bekliyorlar.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ş	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ

Secdeh

ż	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve lenuẓîḳannehum-minel-ʻAẓêbil-'ednê dû-nel-
ʻAẓêbil-'ekberi le-ʻallehum yerci-ʻûn (21) Ve men
'eẓlemu mimmen-żükkira bi-'Êyêti Rabbihî ṡümme
'eʻ-raḍa ʻanhê? 'İnnê minel-mucrimîne munteḳimûn
(22) Ve leḳad 'êteynê Mûsel-Kitêbe felê tekün fî mir-
yetim-mil-liḳâ-'ihî ve ce-ʻal-nêhu hudel-li-Benî-'İsrâ-
'îl (23) Ve ce-ʻalnê minhum 'E-'immeteny-yehdûne
bi-'Emri-nê lemmê şaberû; ve kênû bi-'Êyêtinê
yûḳinûn (24) 'İnne Rabbeke Huve yefşılu beynehum
Yevmel-Ḳiyêmeti fîmê kênû fîhi yeḣtelifûn (25)
'Evelem yehdi lehum kem 'ehleknê min ḳablihim-
minel-ḳurûni yemşûne fî mesê-kinihim? 'İnne fî
żêlike le-'Êyêt; 'efelê yesme-ʻûn (26) 'Evelem yerav
'ennê nesûḳul-mê-'e 'ilel-'erḍil-curuzi fenuḣricu bihî
zer-ʻan te'-külu minhu 'en-ʻâmuhum ve 'enfusühum?
'Efelê yubşırûn (27) Ve yeḳû-lûne metê hêżel-Fet-ḥu
'in küntum şâdiḳîn (28) Ḳul Yevmel-Fet-ḥi lê yenfe-
ʻulleżîne keferû 'î-mênuhum ve lê hum yunẓarûn (29)
Fe-'eʻ-riḍ ʻanhum ventezir 'innehum-muntezirûn (30)

73 ÊYEH — 'EḤZÊB — № 33

حِزْبُ ٤

(Sûre: 33)

AHZAB SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir.
73 âyettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِر۪ينَ وَالْمُنَافِق۪ينَۜ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ عَل۪يمًا حَك۪يمًاۙ ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَۜ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرًاۙ ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَك۪يلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ ف۪ي جَوْفِه۪ۚ وَمَا جَعَلَ
اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـ۪ٔي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ اُمَّهَاتِكُمْۚ وَمَا جَعَلَ
اَدْعِيَٓاءَكُمْ اَبْنَٓاءَكُمْۜ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْۜ وَاللّٰهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّب۪يلَ ﴿٤﴾ اُدْعُوهُمْ لِاٰبَٓائِهِمْ
هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِۚ فَاِنْ لَمْ تَعْلَمُٓوا اٰبَٓاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ
فِي الدّ۪ينِ وَمَوَال۪يكُمْۜ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ ف۪يمَٓا اَخْطَأْتُمْ بِه۪ۙ
وَلٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿٥﴾
اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِن۪ينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهُٓ اُمَّهَاتُهُمْۜ
وَاُو۬لُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِ
مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُهَاجِر۪ينَ اِلَّٓا اَنْ تَفْعَلُٓوا اِلٰٓى اَوْلِيَٓائِكُمْ
مَعْرُوفًاۜ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Ey peygamber! Allah'dan kork. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

2— Rabbinden sana ne vahy olunuyorsa onun ardından git. Muhakkak ki Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

3— Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

4— Allah, bir insanın içinde iki kalb yaratmamıştır. Kendilerine zıhar yaptığınız karılarınızı da analarınız yapmamıştır. Evlâtlıklarınızı da oğullarınız yerine tutmamıştır. Bu, sizin ağızlarınızla söylediğiniz bir sözünüzdür. Allah ise, hakkı söyler ve doğru yola O hidâyet eder.

5— O **(çocuk)**ları, babalarının adlarıyla çağırın. Allah katında bu, daha doğrudur. Eğer babalarını bilmiyorsanız, dinde kardeşleriniz ve dostlarınızdırlar. Bununla beraber hata ettiklerinizde üzerinize bir günah yoktur. Fakat kalblerinizin kasdı olanda günah vardır. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

6— Peygamber, mü'minlere kendi nefislerinden daha üstündür. Eşleri de **(mü'minlerin)** anneleridir. Neseben yakın akraba olanlar da, Allah'ın kitabın da birbirlerine **(miras hususunda)** diğer mü'minlerle muhâcirlerden daha evlâdır. Ancak dostlarınıza bir iyilik **(vasiyet)** yapabilirsiniz. Bu, kitapta yazılıdır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ

'Eḥzêb

ẓ̈	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yê-'eyyuhen-Nebiyyut-tek̇i-LLêhe ve lê tuṭi-'il-
kêfirîne vel-Munêfik̇în; 'inne-LLâhe kêne 'Alîmen
Ḥakîmê (1) Vettebi' mê yûḥâ 'ileyke mir-Rabbik;
'inne-LLâhe kêne bimê te'-melûne ḣabîrâ (2) Ve
tevekkel 'ale-LLâh; ve kefê bi-LLêhi Vekîlê (3) Mê
ce-'ale-LLâhu li-raculim-min-k̇al-beyni fî cevfih; ve
mê ce-'ale 'ezvêcekü-mul-lê-'î tuẓâhirûne minhunne
'ümmehêtiküm; ve mê ce-'ale 'ed-'iyê-'eküm 'ebnê-
'eküm. Ẓêliküm k̇a-vluküm-bi-'efvêhiküm. Ve-
LLêhu yek̇ûlul-Ḥak̇k̇a ve Huve yehdis-Sebîl (4)
'Ud-'ûhum li-'êbê-'ihim huve 'ek̇seṭu 'inde-LLâh.
Fe-'illem te'-lemû 'êbê-'ehum fe-'iḣ-vênuküm fid-
dîni ve mevêlîküm. Ve leyse 'aleyküm cunêḥun-
fî-mê 'eḣṭa'-tum bihî ve lêkim-mê te-'ammedet
k̇ulûbuküm; ve kêne-LLâhu Gafûrar-Raḥîmê (5)
'En-Nebiyyu 'evlê bil-Mu'-minîne min 'enfusihim
ve 'ezvêcuhû 'ümmehêtuhum. Ve 'ulul-'erḥâmi be'-
ḍuhum 'ev-lê bi-be'-ḍin-fî Kitêbi-LLêhi mi-nel-Mu'-
minîne vel-Muhêcirîne 'illê 'entef-'alû 'ilê 'evl-iyê-
'iküm-me'-rûfê; kêne ẓê-like fil-Kitêbi mesṭûrâ (6)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مٖيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَاِبْرٰهٖيمَ
وَمُوسٰى وَعٖيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مٖيثَاقًا غَلٖيظًاۙ ﴿٧﴾
لِيَسْـَٔلَ الصَّادِقٖينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَاَعَدَّ لِلْكَافِرٖينَ عَذَابًا اَلٖيمًا
﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَٓاءَتْكُمْ
جُنُودٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رٖيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَاۜ وَكَانَ اللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرًاۚ ﴿٩﴾ اِذْ جَٓاؤُ۫كُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ
وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللّٰهِ
الظُّنُونَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدٖيدًا ﴿١١﴾
وَاِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذٖينَ فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ
وَرَسُولُهُٓ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ يَٓا اَهْلَ يَثْرِبَ
لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُواۚ وَيَسْتَأْذِنُ فَرٖيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ
بُيُوتَنَا عَوْرَةٌۜ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍۚ اِنْ يُرٖيدُونَ اِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ
دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا
وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَٓا اِلَّا يَسٖيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللّٰهَ
مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَۜ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْؤُ۫لًا ﴿١٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

قُلْ

7— Hatırla ki, bir zamanlar peygamberlerden misaklarını (söz) almıştık. Senden de, Nûh'dan, İbrâhim'den, Mûsa'dan ve Meryem oğlu İsâ'dan da... Onlardan sağlam bir söz almıştık.

8— Allah bunu, o doğru **söyleyen zat)** lara, doğruluklarından sormak için yapmıştır. Kâfirler için ise, acıklı bir azap hazırlamıştır.

9— Ey iman edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani **(Hendek** savaşında size ordular gelmişti. Biz de onların üzerine bir rüzgâr ve görmediğiniz **(meleklerden)** ordular göndermiştik. Allah sizin ne yaptığınızı, **(Hendek kazdığınızı)** çok iyi görendir.

10— O vakit kâfirler hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan **(yani doğudan ve batıdan)** size gelmişlerdi. Ve o vakit gözler kaymış; yürekler gırtlaklara dayanmıştı. Siz, Allah'a türlü türlü zanlarda bulunuyordunuz **(kiminiz zafer umuyor, kiminiz ümidinizi kesiyordunuz)**.

11— İşte burada mü'minler imtihan olunmuş ve şiddetli bir zaman sarsılmışlardı.

12— O, şekilde münafıklarla kalblerinde maraz **(şüphe)** olanlar, "Allah ve Resûlü, bize, aldatmaktan başka bir hastalık şey vaat etmedi!" diyorlardı.

13— Ve yine o vakit münafıklardan bir grup, "Ey Medine halkı! Burada sizin için duracak yer yok. Hemen dönün!" diyorlardı. Onlardan bir grup da peygamberden izin istiyor, "Hakikaten evlerimiz açık kalmıştır **(hırsızlardan korkuyoruz)**" diyorlardı. Halbuki evleri açık değildi. Onlar sırf kaçmak istiyorlardı.

14— Ve eğer **(Medine'nin)** her tarafından üzerlerine girilse de, sonra kendilerinden fitne **(şirk)** istenilse, derhal onu yapacaklardı ve burada pek az duraklayacaklardı.

15— And olsun ki, bundan önce, arkalarına dönmeyeceklerine dair Allah'a karşı söz de vermişlerdi. Allah'a verilen söz **(ü bozanlar)** mutlaka sorumludurlar.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẕ	ذ
'Eḣzêb	
ẓ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء
Med Harfleri	
î	ي
û	و
ê, â	ا
Harekeler	
i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve 'iẕ 'eḣaẕnê minen-Nebiyyîne Mîṡêk̇ahum ve
minke ve min-Nûḥinv-ve 'İbrâhîme ve Mûsê ve
ʻÎsebni-Meryem; ve 'eḣaẕnê minhum-Mîṡêk̇an galîẓâ
7 Liyes-'eleṣ-Ṣâdik̇îne ʻan Ṣıdk̇ihim; ve 'e-ʻadde
lil-kêfirîne ʻAẕêben 'el-îmê 8 Yê-'eyyuhelleẕîne
'êmenuẕ-kürû Niʻ-meta-LLâhi ʻaleyküm 'iẕ cê-
'etküm cunûdün-fe-'er-selnê ʻaleyhim rîḥanv-ve
cunûdel-lem teravhê; ve kêne-LLâhu bimê teʻ-
melûne Beṣîrâ 9 'İẕ cê-'ûküm-min-fevk̇iküm
ve min 'esfele minküm ve 'iẕ zêgatil-'ebṣâru ve
belegatil-k̇ulûbul-ḥanêcira ve teẓunnûne bi-LLêhiẓ-
ẓunûnê 10 Hunêlikeb-tuli-yel-Mu'-minûne ve zulzilû
zilzêlen ṣedîdê 11 Ve 'iẕ yek̇ûlul-Munêfik̇ûne
velleẕîne fî k̇ulû-bihim-meraḍum-mê ve-ʻadene-
LLêhu ve Rasû-luhû 'illê gurûrâ 12 Ve 'iẕ k̇âleṭ-
ṭâ-'ifetum-mi-nhum yê-'Ehle-Yeṡribe lê muk̇âme
leküm ferci-ʻû! Ve yeste'-ẕinu ferîk̇um-minhumun-
Nebiyye yek̇û-lûne 'inne buyûtenê ʻavrah. Ve mê
hiye bi-ʻavra-tin 'iny-yurîdûne 'illê firârâ 13 Ve
lev düḣilet ʻaleyhim-min 'ek̇ṭârihê ṡümme sü-'i-lul-
fitnete le-'êtevhê ve mê telebbeṡû bihê 'illê yesîrâ 14
Ve lek̇ad kênû ʻâhedü-LLâhe min-k̇ablu lê yuvel-
lûnel-'edbêr; ve kêne ʻahdu-LLâhi mes-'ûlê 15

Ahzab Sûresi

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا
لَا تُمَتَّعُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ
اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ
وَالْقَٓائِلِينَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ اِلَّا قَلِيلًا
﴿١٨﴾ اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَاِذَا جَٓاءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ
تَدُورُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ
سَلَقُوكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ اُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ
اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ
الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَاِنْ يَأْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُونَ
فِي الْاَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ اَنْبَٓائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُٓوا اِلَّا
قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا
اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَاَ
الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ
اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّا اِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

16— De ki: "Eğer ölümden eya öldürülmekten kaçıyorsanız, firar size aslâ fayda ermez. **(Verse bile)** pek az istifade ettirilirsiniz".

17— De ki: "Eğer size bir kötülük veya rahmet dilerse, si- Allah'dan kim koruyabilir?" Onlar kendilerine Allah'dan başka hiçbir dost ve yardımcı bulamazlar.

18— Allah, içinizden **(savaştan)** geri bırakanları ve kardeşlerine, "Bize gelin!" diyenleri pekâlâ biliyor. Bunlardan ancak pek azı **(riya için harbe)** geliyorlardı.

19— Size karşı çok cimri ve haristirler. Derken korku hali gelince, o **(münafık)**ları gördün ki, ölüm baygınlığı geçiren kimse gibi, gözleri dönerek sa- a bakıyorlardı. Nihayet korku gidince, hayra düşkün adamlarmışcasına sizi keskin dillerle incittiler. İşte bunlar iman etmediler. Allah da amellerini boşa çıkardı. Bu, Allah'a göre kolaydı.

20— **(Bu münafıklar)**, düşman birliklerinin gitmediğini sanıyorlardı. Eğer o birlikler bir daha gelecek olsa, arzu ederlerdi ki, çöllerdeki Bedevîler arasında bulunsunlar da, sizin haberlerinizi sorsunlar. İçinizde kalacak olsalar da pek azı harp ederlerdi.

21— Yemin olsun! Sizin için Allah'ı ve âhiret gününü arzu edenler ve Allah'ı çok ananlar için, Allah'ın peygamberinde pek güzel bir örnek vardır.

22— Mü'minler düşman birliklerini görünce, "İşte Allah'ın ve Resûlünün bize va'dettiği **(zafer)** budur. Allah ve peygamberi doğru söyler!" dediler. Bu, ancak onların imanlarını ve teslimiyetlerini artırdı.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ

'Eḥzêb

ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ḳul-leny-yenfe-ʿakümul-firâru 'in-ferartum-minel-
mevti 'evil-ḳatli ve 'iẓellê tumette-ʿûne 'illê ḳalîlê
16 Ḳul men-ẓelleẓî Yeʿ-şımuküm-mine-LLâhi 'in
'erâde biküm Sû-'en 'ev 'erâde biküm Raḥmeh? Ve
lê yecidûne lehum-min-dûni-LLêhi veliyyenv-ve lê
neṣîrâ 17 ۞ Ḳad yeʿ-lemu-LLâhul-mu-ʿavviḳîne
minküm vel-ḳâ-'ilîne li-'iḣvênihim helum-me 'ileynê,
ve lê ye'-tûnel-be'-se 'illê ḳalîlê 18 'Eşiḥ-ḥaten
ʿaleyküm. Fe-'iẓê cê-'el-ḣavfu ra-'eytehum yenẓurûne
'ileyke tedûru 'eʿ-yunuhum kelleẓî yugşê ʿaleyhi
minel-mevt; Fe-'iẓê ẓehebel-ḣavfu seleḳûküm-bi-
'elsinetin ḥidêdin 'eşiḥḥaten ʿalel-ḣayr. 'Ulê-'ike
lem-yu'-minû fe-'eḥbeṭa-LLâhu 'eʿ-mêlehum; ve
kêne ẓêlike ʿale-LLâhi yesîrâ 19 Yeḥsebûnel-
'EḤZÊBE lem yeẓhebû; ve 'iny-ye'-til-'Eḥzêbu
yeveddû lev 'ennehum-bêdûne fil-'Eʿ-râbi yes-'elûne
ʿan 'embê-'iküm; ve lev kênû fîküm-mê ḳâtelû
'illê ḳalîlê 20 Leḳad kêne leküm fî Rasûli-LLêhi
'Usvetun Ḥasenetul-limen-kêne yer-cu-LLâhe vel-
Yevmel-'Êḣira ve ẓekera-LLâhe keṡîrâ 21 Ve
lemmê ra-'el-Mu'-minûnel-'Eḥzêbe ḳâlû hêẓê mê ve-
ʿade-ne-LLâhu ve Rasûluhû ve ṣade-ḳa-LLâhu ve
Rasûluh. Ve mê zêdehum 'illê 'îmênenv-ve teslîmê 22

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضٰى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا
﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ اِنْ شَاءَ اَوْ يَتُوبَ
عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَاَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ
اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا
تَقْتُلُونَ وَتَاْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ
وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَمْ تَطَؤُهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ
الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَاْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا
الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

وَمَنْ

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

23— Müminlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri sözde doğru çıktılar. Kimi **(canıyla)** adağını ödemiş, kimi de **(şehitliği)** bekliyor!.. Onlar hiçbir şekilde verdikleri sözü değiştirmediler.

24— Çünkü Allah doğruları, doğrulukları sebebiyle mükâfatlandıracak; münafıkları da dilerse azap edecek, yahut tevbelerini kabul buyuracaktır. Muhakkak ki, Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

25— Allah o küfredenleri, hiçbir hayra elleri ermeden, öfkeleri ile geri defetti. Ve böylece Allah, mü'minlere harbin **kazanılmasın)**da yetti. Allah kavîdir; güçlüdür.

26— Kitap ehlinden olup onlara yardım edenleri **(yani Kureyza oğullarını),** Allah kalblerine korku düşürerek kalelerinden indirdi. Bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını da esir alıyordunuz.

27— Onların yerlerini, yurtlarını ve mallarını, bir de henüz ayak basmadığınız diğer yeri **(Hayber'i)** size miras verdi. Allah her şeye kadirdir.

28— Ey Peygamber! Kadınlarına de ki: "Eğer siz dünya hayatını ve dünya süsünü arzu ediyorsanız, haydi gelin size müt'a vereyim boşanma bedelinizi **(bağışta bulunayım)** ve sizi güzellikle salıvereyim.

29— Yok eğer Allah'ı, peygamberini ve âhiret yurdunu istiyorsanız, bilin ki Allah, içinizden iyilik edenlere pek büyük bir mükafat hazırlamıştır".

30— Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık bir terbiyesizlik ederse, onun azabı iki kat artırılır. Bu, Allah'a göre kolaydır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ

'Eḥzêb

ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Minel-Mu'-minîne ricêlun-ṣadeǩû mê ʿâhedü-
LLêhe ʿaleyh; fe-minhum-men-ǩaḍâ neḥbehû ve
minhum-meny-yenteẓir; ve mê beddelû tebdîlê (23)
Liyecziye-LLâhuṣ-Ṣâdiǩîne bi-Ṣıdǩihim ve yu-
ʿaẓẓibel-Munêfiǩîne 'in-şê-'e 'ev yetûbe ʿaley-him;
'inne-LLâhe kêne Gafû-rar-Raḥîmê (24) Ve radde-
LLêhullezîne keferû bi-gayẓihim lem yenêlû ḣayrâ;
ve kefe-LLâhul-Mu'-minînel-ǩitêl. Ve kêne-LLâhu
Ǩaviyyen ʿAzîzê (25) Ve 'enzelelleẓîne ẓâherû-
hum-min 'ehlil-Kitêbi min ṣayêṣîhim ve ǩaẓefe fî
ǩulû-bihimur-ruʿ-be ferîǩan teǩtulûne ve te'-sirûne
ferîǩâ (26) Ve 'evraṡeküm 'erḍahum ve diyêra-hum ve
'emvêle-hum ve 'erḍal-lem teṭa-'ûhê. Ve kêne-LLâhu
ʿalê külli şey-'in Ǩadîrâ (27) Yê-'eyyuhen-Nebiyyu
ǩul-li-'ezvêcike 'in-kün-tunne turidnel-ḥayêted-dünyê
ve zînetehê fete-ʿâleyne 'ümettiʿ-künne ve 'userriḥ-
künne serâḥan-cemîlê (28) Ve 'in-küntunne turidne-
LLêhe ve Rasûlehû ved-Dêral-'Êḣirate fe-'inne-
LLêhe 'e-ʿadde lil-Muḥsinêti minkünne 'ecran ʿaẓîmê
(29) Yê-Nisê-'en-Nebiyyi meny-ye'-ti minkünne
bifêḥ-işetim-mubeyyinetiny-yu-ḍâ-ʿaf lehel-ʿAẓêbu
ḍiʿ-feyn; ve kêne ẓêlike ʿale-LLâhi yesîrâ (30)

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِۙ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرٖيمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَٓاءَ النَّبِيِّ
لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِنَ النِّسَٓاءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
فَيَطْمَعَ الَّذٖي فٖي قَلْبِهٖ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًاۚ ﴿٣٢﴾
وَقَرْنَ فٖي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْاُو۫لٰى وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتٖينَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُۜ اِنَّمَا يُرٖيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ
الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهٖيرًاۚ ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فٖي
بُيُوتِكُنَّ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ لَطٖيفًا خَبٖيرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّ الْمُسْلِمٖينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنٖينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتٖينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقٖينَ وَالصَّادِقَاتِ
وَالصَّابِرٖينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعٖينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقٖينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّٓائِمٖينَ وَالصَّٓائِمَاتِ
وَالْحَافِظٖينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرٖينَ اللّٰهَ
كَثٖيرًا وَالذَّاكِرَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظٖيمًا ﴿٣٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

31— Sizden kim Allah'a ve peygamberine itaat eder; yararlı iş yaparsa, ona da mükâfatını iki kat veririz. Hem ona cömertçe bir rızık hazırlamışızdır.

32— Ey peygamber hanımları! Siz **(diğer)** kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer takvâca hareket istiyorsanız **(yabancı erkeklerle konuşurken)** yumuşak söylemeyin. Kalbinde maraz olan kimse kötü bir ümide kapılmasın. Sözü **(güzel)** bilinmiş şekli ile söyleyin.

33— Hem evlerinizde oturun. Ve daha önceki cahiliyet **(dönemi kadınların)** da olduğu gibi, açılıp saçılıp kırıtmayın. Namazı dosdoğru kılın. Zekâtı verin. Allah'a ve peygamberine itaat edin. Ey ehl-i beyt, Allah sizden sadece kiri gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.

34— Evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti düşünün. Hiç şüphe yok ki Allah, lâtiftir **(her sırrı bilir)**; her şeyden haberdardır.

35— Gerçekten erkek-kadın bütün Müslümanlar, erkek-kadın bütün mü'minler, erkek-kadın bütün itaatkârlar, erkek - kadın bütün doğru söyleyenler, erkek-kadın bütün sabredenler, erkek-kadın bütün tevazu sahipleri, erkek - kadın bütün sadaka verenler, erkek-kadın bütün oruç tutanlar, erkek - kadın namusunu koruyanlar ve erkek-kadın Allah'ı çok zikredenler var ya! Onlar, için Allah bir mağfiret ve büyük bir mükafat hazırlamıştır.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ

'Eḥzêb

z̤	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve meny-yeǩnut minkünne li-LLêhi ve Rasûli-hî
ve teʿ-mel ṣâliḥan-nu'-ti-hê 'ecrahê merrateyni ve 'eʿ-
tednê lehê Rizǩan-kerîmê (31) Yê-Nisê-'en-Nebiyyi
lestunne ke-'eḥadim-minennisê-'i 'inittеǩay-tunne
felê teħḍaʿ-ne bil-ǩavli feyeṭme-ʿalleẓî fî ǩalbihî
meraḍunv-ve ǩulne ǩavlem-meʿ-rûfê (32) Ve ǩarne
fî buyûti-künne ve lê teberra-cne teberrucel-Cêhi-
liyyetil-'ûlê ve 'eǩimneṣ-Ṣalête ve 'êtînez-Zekête
ve 'etiʿ-ne-LLâhe ve Rasû-leh. 'İnnemê yurîdu-
LLêhu liyuẓhibe ʿankümur-ricse 'Ehlel-Beyti ve
yuṭah-hiraküm teṭ-hîrâ (33) Veẓkürne mê yutlê fî
buyûtikünne min 'Êyêti-LLêhi vel-Ḥikmeh; 'inne-
LLêhe kêne Leṭîfen ħabîrâ (34) 'İnnel-Müslimîne
vel-Müs-limêti vel-mu'-minîne vel-mu'minêti vel-
ǩânitîne vel-ǩânitêti veṣ-ṣâdiǩîne veṣ-ṣâdiǩâti
veṣ-ṣâbirîne veṣ-ṣâbirâti vel-ħâşiʿîne vel-ħâşi-ʿâti
vel-muteṣaddiǩî-ne vel-muteṣaddiǩâti veṣ-ṣâ-'imîne
veṣ-ṣâ-'imêti vel-ḥâfiz̤îne furûcehum vel-ḥâfiz̤âti
veẓẓêkirîne-LLâhe keŝîranv-veẓẓêkirâti 'e-ʿad-de-
LLêhu lehum-megfiratenv-ve 'ecran ʿaz̤îmê (35)

Ahzab Sûresi

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُٓ اَمْرًا اَنْ
يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَاِذْ تَقُولُ لِلَّذِٓي اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ
عَلَيْهِ اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا
اللّٰهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰيهُ فَلَمَّا
قَضٰى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِٓي اَزْوَاجِ
اَدْعِيَٓائِهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ مَا
كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهُ سُنَّةَ اللّٰهِ
فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَقْدُورًا
﴿٣٨﴾ اَلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا
يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ
مُحَمَّدٌ اَبَٓا اَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَسُولَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ وَكَانَ
اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

تَحِيَّتُهُمْ

36— Allah ve Peygamberi bir işe hüküm verdiği zaman, erkek kadın hiçbir mü'min için kendi işlerinde seçme hakkı **(muhayyerlik)** olamaz. Kim Allah'a ve Peygamberine isyan ederse, muhakkak açıktan açığa sapıklık etmiş olur.

37— Hatırla ki, kendisine hem Allah'ın nimet verdiği, hem de senin nimet verdiğin zata **(Zeyd'e)** eşini nikâhında tut! Allah'dan kork!" diyordun. İçinden ise, Allah'ın açığa vuracağı şeyi **(sonunda kendisinin nikâhlaması hususundaki ilâhi emri)** gizliyordun ve insanlar **(ın dedikodu yapmaların)** dan sakınıyordun. Halbuki Allah, kendisinden korkmana daha lâyıktı. **(Zeyd ile Zeynep evlendiler ve geçinemeyip boşandılar).** Zeyd ondan ilişiğini kestiği zaman **(yani boşayıp iddesi bitince)** biz onu sana eş yaptık ki, oğullukların ilişkilerini kestikleri eşlerini almakta mü'minlere bir darlık olmasın. Allah'ın emri yerine getirildi.

38— Allah'ın takdir ettiği bir şeyde peygambere hiçbir güçlük yoktur. Bundan önce gelen bütün peygamberler hakkında Allah'ın sünneti **(kanunu)** böyledir. Allah'ın emri biçilmiş bir kaderdir.

39— O peygamberler ki, Allah'ın gönderdiklerini tebliğ ederler ve ondan korkarlar, Allah'tan başka kimseden korkmazlardı. Hesaba çekmek için de Allah yeter.

40— Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. **(Şu halde Zeyd'in de babası değildir. Zeyd'i evvelâ âzâd etmiş, sonra oğulluk edinmişti).** Fakat o, Allah'ın bir Resûlü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah, her şeyi en iyi bilendir.

41— Ey iman edenler, Allah'ı çok zikredin!

42— Ve ona sabah, akşam tesbih eyleyin!

43— Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için, melekleri ile birlikte üzerinize rahmet eden O' dur. O, mü'minleri çok esirgeyicidir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ

'Eḥzêb

ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mê kêne li-Mu'mi-ninv-ve lê Mu'-minetin 'iẓê
ḱaḍa-LLâhu ve Rasûluhû 'emran 'eny-yekûne
lehumul-ḣiyeratu min 'emrihim; ve meny-yeʻ-ṣı-
LLêhe ve Rasûlehû feḱad ḍalle ḍalêlem-mubînê
36 Ve 'iẓ teḱûlu lilleẓî 'enʻame-LLâhu ʻaleyhi ve
'en-ʻamte ʻaleyhi 'emsik ʻaleyke zev-ceke vetteḱi-
LLêhe ve tuḣfî fî nefsike me-LLâhu mubdîhi ve
teḣşennês. Va-LLâhu 'eḥaḱḱu 'en-teḣ-şêh. Felemmê
ḱaḍâ Zeydüm-minhê veṭaran-zevvecnêkehê likey
lê yekûne ʻalel-Mu'-minîne ḥaracun-fî 'ezvêci 'ed-
ʻiyê-'ihim 'iẓê ḱaḍav minhun-ne veṭarâ. Ve kêne
'emru-LLâhi mef-ʻûlê 37 Mê kêne ʻalen-Nebiyyi
min ḥaracin fîmê ferada-LLâhu leh. Sünnete-
LLêhi filleẓîne ḣalev min ḱabl. Ve kêne 'emru-
LLêhi ḱaderam-meḱdûrâ 38 'Elleẓîne yubelligûne
Risêlêti-LLêhi ve yeḣ-şevnehû ve lê yeḣşevne
'eḥaden 'ille-LLâh. Ve kefê bi-LLêhi Ḥasîbê 39 Mê
kêne Muḥammedün 'ebê 'eḥadim-mir-ricêliküm ve
lêkir-Rasûle-LLâhi ve Ḣâte-men-Nebiyyîn; vekêne-
LLêhu bi-külli şey-'in ʻAl-îmê 40 Yê-'eyyuhelleẓîne
'êmenuẓ-küru-LLâhe ẓikran-keśîrâ 41 Ve sebbiḥûhu
bukratenv-ve 'eṣîlê 42 Huvelleẓî yuṣallî ʻaley-küm
ve melê-'iketuhû liyuḣriceküm-mineẓ-Ẓulumêti
'ilen-Nûr; ve kêne bil-Mu'-minîne Raḥîmê 43

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَر۪يمًا ﴿٤٤﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذ۪يرًا ﴿٤٥﴾
وَدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِه۪ وَسِرَاجًا مُن۪يرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِن۪ينَ
بِاَنَّ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَب۪يرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِر۪ينَ
وَالْمُنَافِق۪ينَ وَدَعْ اَذٰيهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَك۪يلًا ﴿٤٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوٓا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ
طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ
تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَم۪يلًا ﴿٤٩﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ
اِنَّٓا اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰت۪ٓي اٰتَيْتَ اُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَم۪ينُكَ مِمَّٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ
وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الّٰت۪ي هَاجَرْنَ مَعَكَ
وَامْرَاَةً مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ
يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِن۪ينَ قَدْ عَلِمْنَا
مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ ف۪ٓي اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿٥٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

44— Ona (Allah'a) kavuşacakları gün mü'minlere sağlık dileği, **(meleklerin dilinden)** selâmdır ve onlar için cömertçe bir mükâfat hazırlamıştır.

45— Ey Peygamber! Biz seni bir şahit, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

46— Hem Allah'ın izniyle bir davetçi, hem de nur saçan bir kandil...

47— Mü'minlere müjdele! Kendilerine Allah'dan büyük bir mükâfat vardır.

48— Kâfirlere ve münafıklara boyun eğme. Onların işkencelerine **(şimdilik)** aldırış etme. Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

49— Ey iman edenler! Mü'min kadınları nikâh edip de, sonra onlara dokunmadan boşarsanız, sizin için onların üzerinde sayacağınız bir iddet yoktur. Bu takdirde onlara, hemen **biraz geçimlik** verip, onları güzel bir şekilde salıverin.

50— Ey Peygamber! Biz, sana mehirlerini verdiğin eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak ihsan buyurduklarından kendi mülkün olan cariyeleri, amcalarının kızlarından, halalarının kızlarından, dayılarının kızlarından, teyzelerinin kızlarından, seninle beraber hicret etmiş olanları helâl kıldık. Bir de mü'min bir kadın kendini peygambere hibe ederse, peygamber nikâh etmek istediği takdirde onu başka mü'minlere değil de, sadece sana mahsus olmak üzere helâl kıldık. Onlara eşleri ve cariyeleri hakkında neyi farz kıldığımızı biliyoruz. Bunlar sana hiçbir güçlük olmasın diyedir. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ

'Eḥzêb

z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Teḥiyyetuhum Yevme yelk̇avnehû Selêm; ve 'e-ʻadde
lehum 'Ecran-Kerîmê (44) Yê-'eyyuhen-Nebiyyu 'in-
nê 'erselnêke Şêhidenv-ve Mubeş-şiranv-ve Neẓîrâ
(45) Ve Dê-ʻiyen-'ile-LLâhi bi-'iẓnihî ve Sirâcem-
Munîrâ (46) Ve beşşiril-Mu'-minîne bi-'enne lehum-
mine-LLâhi Feḍlen-kebîrâ (47) Velê tuṭi-ʻil-kêfirîne
vel-Munê-fik̇îne ve deʻ-'eẓêhum ve tevekkel ʻale-
LLêh. Ve kefê bi-LLêhi Vekîlê (48) Yê-'eyyuhelleẓîne
'ê-menû 'iẓê nekeḥtumul-Mu'-minêti ṡümme ṭallek̇tu-
mû-hunne min k̇abli 'en-te-messû-hunne femê leküm
ʻaleyhinne min ʻİddetin teʻ-teddû-nehê femetti-
ʻûhunne ve serriḥû-hunne serâḥan cemîlê (49) Yê-
'eyyuhen-Nebiyyu 'innê 'eḥlelnê leke 'ezvê-cekellêtî
'êteyte 'ucûra-hunne ve mê meleket yemînuke mim-
mê 'efê-'e-LLâhu ʻaleyke ve benêti ʻammike ve benêti
ʻammêtike ve benêti ḣâlike ve benêti ḣâlêti-kellêtî
hêcerne meʻak; vemra-'etem-Mu'-mineten 'inv-
vehebet nefsehê lin-Nebiyyi 'in 'erâden-Nebiyyu 'eny-
yestenkiḥahê;-ḣâlişatel-leke min dûnil-Mu'-minîn;
k̇ad ʻalimnê mê feraḍnê ʻaleyhim fî 'ezvêcihim
ve mê meleket 'eymênuhum likeylê yekûne ʻaley-
ke ḥarac. Ve kêne-LLâhu Gafûrar-Raḥîmê (50)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Ahzab Sûresi

تُرْجِي مَنْ تَشَاۤءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِيۤ اِلَيْكَ مَنْ تَشَاۤءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ
عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ
وَيَرْضَيْنَ بِمَاۤ اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاۤءُ مِنْ بَعْدُ وَلَاۤ اَنْ
تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾ يَاۤ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ اِلَّاۤ اَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ
نَاظِرِينَ اِنٰيهُ وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَاِذَا طَعِمْتُمْ
فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي
النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَاِذَا
سَاَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِنْ وَرَاۤءِ حِجَابٍ ذٰلِكُمْ
اَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوا
رَسُولَ اللّٰهِ وَلَاۤ اَنْ تَنْكِحُوۤا اَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهٖۤ اَبَدًا
اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ اِنْ
تُبْدُوا شَيْـًٔا اَوْ تُخْفُوهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

لَا جُنَاحَ

51—Zevcelerinden dilediğini geri bırakır, dilediğini yanına alırsın. Sırasını geri bıraktığın kadınlardan dilediğini yanına almanda da sana bir vebal yoktur. Onların gözleri aydın olup üzülmemelerine ve kendilerine verdiğin ile hepsinin hoşnud olmalarına en elverişli olan budur. Allah kalblerinizdekini bilir. Allah **(her şeyi)** bilicidir, halîmdir **(ceza vermeye acele etmez).**

52— Bundan sonra kadınlar **(ı nikâhlaman)** sana helâl olmaz. Bunları başka eşlerle değişmek de olmaz. İsterse güzellikleri hoşuna gitsin. Ancak sahip olduğun cariye başka Allah her şeye gözcü bulunuyor.

53— Ey iman edenler, peygamberin evlerine vaktine bakmaksızın ve yemeğe izin verilmedikçe girmeyin. Fakat çağırıldığınız vakit girin. Yemeği yediğinizde de hemen dağılın. Sohbet etmek için dahi **(izinsiz)** girmeyin. Çünkü bu haliniz, peygambere eziyet vermekte, o sizden utanmaktadır. Ama Allah gerçeği söylemekten utanmaz. Hem onun eşlerinden bir hacet isteyeceğiniz vakit de, perde arkasından isteyin. Böyle yapmanız hem sizin kalbleriniz, hem de onların kalbleri için daha temizdir. Allah'ın peygamberine, sizin eziyet etmeye hakkınız yoktur. Ondan sonra, eşlerini de ebediyen nikâh edemezsiniz! Böyle yapmanız Allah katında çok büyük bir günah olur.

54— Siz bir şeyi açıklasanız da, gizleseniz de fark etmez. Çünkü Allah her şeyi bilendir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ

'Eḥzêb

ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

۞ Turcî men-teşê-'u minhunne ve tu'-vî 'ileyke men
teşê'; ve menibtegayte mimmen ʻazelte felê cunêḥa
ʻaleyk. Ẕêlike 'ednê 'en teǩarra 'eʻ-yunuhun-ne ve lê
yeḥzenne ve yerḍayne bimê 'êteytehunne külluhunn;
va-LLâhu yeʻ-lemu mê fî ǩulûbiküm; ve kêne-LLâhu
ʻAlîmen Ḥalîmê (51) Lê yeḥillu leken-nisê-'u mim-
beʻ-dü ve lê 'en-te-beddele bih-inne min 'ezvêcinv-ve
lev 'eʻ-cebeke ḥusnuhunne 'illê mê meleket yemînuk;
ve kêne-LLâhu ʻalê külli şey-'ir-Raǩîbê (52) Yê-
'eyyuhelleẕîne 'ê-menû lê ted-ħulû buyûten-Nebiyyi
'illê 'eny-yu'ẕene leküm 'ilê ṭa-ʻâmin gayra nêẓirîne
'inêhu ve lêkin 'iẕê dü-ʻîtum fedħulû fe-'iẕê ṭa-ʻim-tum
fenteşirû ve lê müste'-nisîne li-ḥadîṡ. 'İnne ẕêliküm
kêne yu'-ẕin-Nebiyye feyesteḥ-yî min-küm; ve-
LLêhu lê yes-teḥ-yî minel-ḥaǩǩ. Ve 'iẕê se-'eltumû-
hunne metê-ʻan fes-'elûhunne minv-verâ-'i ḥi-cêb;
ẕêliküm 'eṭ-heru li-ǩulû-biküm ve ǩulûbihinn. Ve mê
kêne leküm 'en-tu'-ẕû Ra-sûle-LLâhi ve lê 'en-tenkiḥû
'ezvêcehû mim-beʻ-dihî 'ebedê. 'İnne ẕêliküm kêne
ʻinde-LLâhi ʻaẓîmê (53) 'İn-tubdû şey-'en 'ev tuħfûhu
fe-'inne-LLâhe kêne bi-külli şey-'in ʻalîmê (54)

Ahzab Sûresi

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ ف۪ٓي اٰبَٓائِهِنَّ وَلَٓا اَبْنَٓائِهِنَّ وَلَٓا اِخْوَانِهِنَّ
وَلَٓا اَبْنَٓاءِ اِخْوَانِهِنَّ وَلَٓا اَبْنَٓاءِ اَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَٓائِهِنَّ
وَلَا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّۚ وَاتَّق۪ينَ اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى
النَّبِيِّۜ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْل۪يمًا
﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُه۪ينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذ۪ينَ يُؤْذُونَ
الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا
وَاِثْمًا مُب۪ينًا ﴿٥٨﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَٓاءِ
الْمُؤْمِن۪ينَ يُدْن۪ينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَاب۪يبِهِنَّۜ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ
يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَمْ
يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَد۪ينَةِ
لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ ف۪يهَٓا اِلَّا قَل۪يلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُون۪ينَۚ
اَيْنَمَا ثُقِفُٓوا اُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْت۪يلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ فِي
الَّذ۪ينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْد۪يلًا ﴿٦٢﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

55— Onlar **(peygamberin eşleri)** için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadın **(dost)**-ları ve sahip oldukları köleleri hakkında bir günah yoktur **(onlar evlerine girebilirler.)** Bununla beraber **(ey Peygamber zevceleri)** Allah'dan korkun. Çünkü Allah her şeye şahid bulunuyor.

56— Gerçekten Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler, siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin **(Allâhümme salli alâ Muhammed deyin).**

57— Şüphesiz ki Allah'a ve Resûlüne eziyet verenlere, Allah hem dünyada, hem âhirette lânet etmiştir onlara aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

58— O kimseler ki, erkek ve kadın mü'minlere yapmadıkları bir şeyden dolayı ezâ ederler, bunlar muhakkak bir yalan ve açık bir günah yüklenmişlerdir.

59— Ey Peygamber! Kadınlarına, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına söyle de dış örtülerini sımsıkı örtünsünler. Bu, onların tanınıp eziyet edilmemelerine en elverişli yoldur. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

60— Yemin olsun ki, eğer münafıklarla kalblerinde hastalık olanlar ve Medine'de dedikodu yapanlar bu yaptıklarından vazgeçmezlerse, mutlaka seni onlara musallat ederiz. Sonra seninle o şehirde az bir zamandan fazla komşu kalamazlar!

61— Lanetlenmiş olarak nerede bulunurlarsa yakalanırlar ve öldürülürler.

62— Allah'ın bundan evvel geçenler hakkındaki kanunu budur. Ve sen Allah'ın kanununu değiştirmeye aslâ çare bulamazsın.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ

'Eḥzêb

ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Lê cunêḥa 'aleyhinne fî 'êbê-'ihinne ve lê 'eb-nê-'ihinne ve lê 'iħvêni-hinne ve lê 'ebnê-'i 'iħ-vênihinne ve lê 'ebnê-'i 'eħavêtihinne ve lê nisê-'ihinne ve lê mê meleket 'eymênuhunn. Vet-tek̇îne-LLâh; 'inne-LLêhe kêne 'alê külli şey-'in-Şe-hîdê (55) 'İnne-LLêhe ve Melê-'i-kete-hû yuṣallûne 'alen-Nebiyy; Yê-'eyyuhelleẓîne 'êmenû ṣallû 'aleyhi ve sellimû teslîmê (56) 'İnnelleẓîne yu'-ẕûne-LLâhe ve Rasûlehû le-'ane-humu-LLâhu fiddünyê vel-'Êħirati ve 'e-'adde lehum 'Aẕêbem-muhînê (57) Velleẓîne yu'-ẕûnel-Mu'-minîne vel-Mu'minêti bi-gayri mektesebû fek̇adiḥ-temelû buhtênenv-ve 'iṡ-mem-mubînê (58) Yê-'eyyuhen-Nebiyyu k̇ul-li-'ezvêcike ve benêtike ve nisê-'il-Mu'-minîne yud-nîne 'aley-hinne min celêbîbihinn; ẕêlike 'ednê 'eny-yu'rafne fe-lê yu'-ẕeyn. Ve kêne-LLâhu Gafû-rar-Raḥîmê (59) Le-'illem yentehil-Munêfik̇ûne velleẓîne fî k̇ulûbi-him-meraḍunv-vel-murcif-ûne fil-Medîneti lenug-riyenneke bihim ṡümme lê yucêvirûneke fîhê 'illê k̇alîlê (60) Mel-'ûnîne 'eynemê ṡük̇ifû 'uħiẕû ve k̇uttilû tek̇tîlê (61) Sünneta-LLâhi filleẓîne ħalev min k̇abl; ve len tecide li-Sünneti-LLêhi tebdîlê (62)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللّٰهِ وَمَا يُدْر۪يكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَر۪يبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ
اللّٰهَ لَعَنَ الْكَافِر۪ينَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَع۪يرًا ﴿٦٤﴾ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًا لَا يَجِدُونَ
وَلِيًّا وَلَا نَص۪يرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَٓا اَطَعْنَا
اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَٓا اِنَّٓا اَطَعْنَا سَادَتَنَا
وَكُبَرَٓاءَنَا فَاَضَلُّونَا السَّب۪يلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَٓا اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ
الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَب۪يرًا ﴿٦٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
لَا تَكُونُوا كَالَّذ۪ينَ اٰذَوْا مُوسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُواۜ وَكَانَ عِنْدَ
اللّٰهِ وَج۪يهًا ﴿٦٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَد۪يدًا
﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْۜ وَمَنْ يُطِعِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظ۪يمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ
مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُۜ اِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ
اللّٰهُ الْمُنَافِق۪ينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِك۪ينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ
اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿٧٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سورة

63— İnsanlar, sana, kıyameti **(n ne zaman kopacağını)** soruyorlar. De ki: "Onun ilmi ancak Allah katındadır. Ne bilirsin belki kıyamet yakında olur".

64— Şu muhakkak ki, Allah kâfirleri lânetlemiş ve onlara çılgın bir ateş hazırlamıştır.

65— Onda ebedî kalırlar. Ne bir dost bulabilirler, ne de bir yardımcı!..

66— O gün, yüzleri ateş içinde çevrilirken, "Ah keşke Allah'a itaat etseydik, peygambere itaat etseydik!" derler.

67— Ve **(yine şöyle)** derler: "Ey Rabbimiz! Biz, beylerimize ve büyüklerimize itaat ettik. Onlar da bizi yanlış yola götürdüler.

68— Ey Rabbimiz! Onlara azabın iki katını ver ve kendilerini büyük bir lânetle lânetine uğrat".

69— Ey iman edenler! Sizler, Mûsa'ya eziyet edenler gibi olmayın. Sonunda Allah onu, onların söylediklerinden temize çıkardı. O, Allah katında mevki sahibi idi.

70— Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve sözü doğru söyleyin.

71— Ki **(Allah)** işlerinizi iyileştirsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve peygamberine itaat ederse, o muhakkak büyük bir zafere ulaşmıştır.

72— Biz, emaneti **(namaz ve diğer ibadetleri)** göklere, yere ve dağlara teklif ettik de, onlar bunu yüklenmekten çekindiler ve ondan korktular. İnsan ise onu yüklendi. Hakikaten o, çok zalim, çok cahildir.

73— Çünkü Allah, erkek - kadın bütün münafıklara, erkek-kadın bütün müşriklere azap edecek; erkek - kadın bütün mü'minlerin de tevbelerini kabul buyuracaktır. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ

'Eḥzêb

ẓ̈ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yes-'eluken-nêsü ʻanis-Sê-ʻah; k̇ul 'innemê ʻil-
muhê ʻinde-LLâh; ve mê yudrîke le-ʻalles-Sê-ʻate
tekûnu k̇arîbê (63) 'İnne-LLâhe le-ʻanel-Kêfirîne
ve 'e-ʻadde lehum Se-ʻîrâ (64) Ḣâlidîne fîhê 'ebedê;
lê yecidûne veliyyenv-ve lê neṣîrâ (65) Yevme
tuk̇allebu vucû-huhum fin-Nêri yek̇ûlûne yê-leytenê
'eṭaʻ-ne-LLâhe ve 'eṭaʻ-ner-Rasûlê (66) Ve k̇âlû
Rabbenê 'innê 'eṭaʻ-nê sêdetenê ve küberâ-'enê fe-
'eḍallûnes-sebîlê (67) Rabbenê 'êtihim ḍiʻ-feyni
minel-ʻAẓêbi vel-ʻanhum Leʻ-nen-kebîrâ (68) Yê-
'eyyuhelleẓîne 'êmenû lê tekûnû kelleẓîne 'êẓev
Mûsê feberra-'e-hu-LLâhu mimmê k̇âlû; ve kêne
ʻinde-LLâhi vecîhê (69) Yê-'eyyuhellêẓîne-'êmenut-
tek̇u-LLâhe ve k̇ûlû k̇avlen-sedîdê (70) Yuṣliḥ le-
küm 'eʻ-mêle-küm ve yegfir leküm ẓünû-beküm; ve
meny-yuṭi-ʻi-LLêhe ve Rasûlehû fek̇ad fêze fevzen
ʻazîmê (71) 'İnnê ʻaraḍnel-'Emêne-te ʻales-Semêvêti
vel-'Êrḍi vel-Cibêli fe-'ebeyne 'enyyeḥmilnehê
ve 'eṣfek̇ne minhê ve ḥamelehel-'İnsên; 'innehû
kêne ẓ̈alûmen-cehûlê (72) Li-yu-ʻaẓẓibe-LLâhul-
Mu-nêfik̇îne vel-Munêfik̇âti vel-Muṣrikîne vel-
Muṣrikêti ve yetûbe-LLâhu ʻalel-Mu'-minîne vel-
Mu'-minêt; ve kêne-LLâhu Gafûrar-Raḥîmê (73)

سُورَةُ سَبَإٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ الرَّحِيمُ
الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ ۖ قُلْ
بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي
السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا
مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

(Sûre: 34)

SEBE' SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
54 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Hamd o Allah'a mahsustur ki, göklerde ne var ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Âhirette de hamd O'nundur. O, hikmet sahibidir, **(her şeyden)** haberdardır.

2— Yere gireni, yerden çıkanı, gökten ineni ve göğe çıkanı hep bilir. O, çok esirgeyen, çok bağışlayandır.

3— Küfredenler, "Bize kıyamet gelmez!" dediler. **(Habibim sen onlara)** de ki: "Öyle değil. Gaybı bilen Rabbim hakkı için, kıyamet size mutlaka gelecektir. Onun ilminden göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey kaçmaz. Bundan daha küçük ve daha büyük ne varsa hepsi muhakkak açık bir kitapta **(Levh-i Mahfûz'da)** dır.

4— Çünkü Allah, iman edip yararlı işler görenleri mükâfatlandıracaktır. İşte bunlar için bir mağfiret ve cömertçe rızık vardır.

5— Âyetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışanlar var ya! Onlar için pek kötü ve acıklı bir azap vardır.

6— Kendilerine ilim verilmiş olanlar görüyorlar ki, Rabbinden sana indirilen Kur'ân, hakkın kendisidir ve **(onlar)** güçlü, her hamde lâyık **(Allah)**ın yolunu gösteriyorlar.

7— Böyle iken küfredenler, kendi aralarında şöyle dedi **(ler)**: "Siz öldükten sonra, didik didik parçalandığınız vakit, yeniden dirileceğinizi söyleyerek size birtakım haberler veren kişiyi gösterelim mi?".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ̧ = ظ

Sebe'

ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

SEBE'

54 'ÊYEH — № 34

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'El-Hemdü-li-LLêhilleẓî lehû mê fissemêvêti ve
mê fil-'erḍi ve lehul-Ḥamdü fil-'Êḣirah; ve Huvel-
Ḥakîmul-Ḣabîr (1) Yeʻ-lemu mê yelicu fil-'erḍi
ve mê yeḣrucu minhê ve mê yenzilu mines-semê-
'i ve mê yeʻ-rucu fîhê; ve Huver-Raḥîmul-Gafûr
(2) Ve k̇âlelleẓîne keferû lê te'-tînes-Sê-ʻah; k̇ul
belê ve Rabbî lete'-tiyenneküm ʻAlimil-gayb. Lê
yeʻ-zubu ʻanhu misk̇âlu ẓerratin-fissemêvêti ve lê
fil-'erḍi ve lê 'eṣgaru min ẓêlike ve lê 'ekberu 'illê
fî kitêbim-mubîn (3) Liyec-ziyelleẓîne 'êmenû ve
ʻamiluṣ-ṣâliḥât; 'ulê-'ike lehum-Megfiratunv-ve
Rizk̇un kerîm (4) Velleẓ-îne se-ʻav fî 'Êyêtinê mu-
ʻâcizîne 'ulê'ike lehum ʻaẓêbum-mir-riczin 'elîm (5)
Veyeralleẓîne 'ûtul-ʻilmelleẓî 'unzile 'ileyke mir-
Rabbike huvel-Ḥak̇k̇a ve yehdî 'ilê Ṣırâṭil-ʻAzîzil-
Ḥamîd (6) Ve k̇âlelleẓîne keferû hel nedülluküm
ʻalê raculiny-yunebbi-'uküm 'iẓê muzzik̇tum
külle mumezzek̇in 'inneküm lefî ḣalk̇in-cedîd (7)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri
● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın
● Kalkale

أَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِه۪ جِنَّةٌ بَلِ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَع۪يدِ ﴿٨﴾ اَفَلَمْ يَرَوْا
اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اِنْ
نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَٓاءِ
اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُن۪يبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُ۫دَ
مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ اَوِّب۪ي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَد۪يدَ
﴿١٠﴾ اَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
اِنّ۪ي بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرّ۪يحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ
وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَاَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّه۪ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ
السَّع۪يرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَٓاءُ مِنْ مَحَار۪يبَ وَتَمَاث۪يلَ وَجِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اِعْمَلُٓوا اٰلَ دَاوُ۫دَ شُكْرًا وَقَل۪يلٌ مِنْ
عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى
مَوْتِه۪ٓ اِلَّا دَٓابَّةُ الْاَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
اَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُه۪ينِ ﴿١٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

لَقَدْ

8— O, bir yalanı Allah'a iftira mı etti, yoksa kendisinde bir delilik mi var? Hayır! Doğrusu, âhirete inanmayanlar azapta **(hakdan)** uzak bir sapıklık içindedirler.

9— Onlar, gökten ve yerden önlerinde ne var arkalarında ne var hiç de görmediler mi? Dilersek kendilerini yere batırırız, yahut üzerlerine gökten parçalar düşürürüz! Şüphesiz bunda, Allah'a yönelen her kul için bir ibret vardır.

10 — Yemin olsun, biz Dâvud'a tarafımızdan bir fazilet verdik, "Ey dağlar! Onunla beraber tesbih edin" dedik. **(Bunu)** kuşlara da **(buyurduk)**. Ona demiri de yumuşattık **(elinde hamur gibi olurdu)**.

11— "Geniş zırhlar imâl et **(onları)** biçimlemede ölçüyü gözet" diye emrettik. Siz de **(ey Dâvud ailesi)**, iyi işler yapın. Çünkü ben bütün yaptıklarınızı görürüm.

12— Süleyman'ın emrine de rüzgârı verdik. Sabah gidişi bir aylık, akşam dönüşü bir aylık yol idi. Erimiş bakır ma'denini ona sel gibi akıttık. Hem Rabbinin izniyle elinin altında cinlerden de çalışan vardı. Onlardan kim emrimizden dışarı çıkarsa, ona ateş azabından taddırırdık.

13— Cinler ona **(yüksek)** kalelerden, heykellerden, havuz gibi **(büyük)** çanaklardan ve sabit kazanlardan her ne isterse yaparlardı. Çalışın ey Dâvud hanedanı! Şükür için çalışın. Nitekim kullarım içinde şükreden azdır.

14— Ne zaman ki Süleyman'a ölümü hükmettik. Cinlere onun ölümünü sezdiren olmadı. Yalnız bir ağaç kurdu, **(dayandığı)** asâsını yiyordu. Süleyman yere yıkılınca, cinler anladılar ki, gaybı bilmiş olsalar o zilletli azap içinde **(bir senedir)** bekleyip durmazlardı.

'Efterâ ʿale-LLâhi keẕiben 'em-bihî cinneh?
Belilleẕîne lê yu'-minûne bil-'Êḣirati fil-ʿAẕêbi
veḍ-Ḍalêlil-beʿîd (8) 'Efelem yerav 'ilê mê beyne
'eydîhim ve mê ḣalfehum-mines-semê-'i vel-'erḍ?
'İn-neşe' neḣsif bihimul-'erḍa 'ev nusk̇iṭ ʿaleyhim
kisefem-mines-semê'. 'İnne fî ẕêlike le-'Êyetelli-
külli ʿabdim-munîb (9) ۞ Ve lek̇ad 'êteynê Dêvûde
minnê Feḍlê; yê-Cibêlu 'evvibî me-ʿahû veṭ-ṭayr!
Ve 'elennê lehul-ḥadîd (10) 'Eniʿ-mel sêbigâtinv-ve
k̇addir fis-serdi veʿ-melû ṣâliḥâ; 'innî bimê teʿ-
melûne Beṣîr (11) Ve li-Sü-leymêner-rîḥa gudüvvuhê
şehrunv-ve ravêḥuhê şehr. Ve 'eselnê lehû ʿaynel-
k̇iṭr; ve minel-cin-ni meny-yeʿmelu beyne yedeyhi
bi-'iẕni Rabbih. Ve meny-yezig minhum ʿan 'emrinê
nuẕik̇hu min ʿAẕêbis-se-ʿîr (12) Yeʿ-melûne lehû
mê yeşê-'u mim-meḥârîbe ve temêŝîle ve cifênin-
kel-ce-vêbi ve k̇udûrir-râsiyêt. 'İʿ-melû 'Êle Dê-
vûde şukrâ! Ve k̇alîlum-min ʿibêdiyeş-şekûr (13)
Felemmê k̇aḍaynê ʿaleyhil-mevte mê dellehum ʿalê
mevtihî 'illê dêbbetul-'erḍi te'-külu minse-'eteh;
felemmê ḣarra tebeyyenetil-Cinnu 'el-lev kênû
yeʿ-lemûnel-gaybe mê lebiŝû fil-ʿaẕêbil-muhîn (14)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ

Sebe'

ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Sebe' Sûresi

لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فٖي مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمٖينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا
مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾
فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَاَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلٖيلٍ ﴿١٦﴾
ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازٖي اِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتٖي بَارَكْنَا فٖيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
وَقَدَّرْنَا فٖيهَا السَّيْرَ سٖيرُوا فٖيهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا اٰمِنٖينَ
﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
اَحَادٖيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلٖيسُ ظَنَّهُ
فَاتَّبَعُوهُ اِلَّا فَرٖيقًا مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ
مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا
فٖي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفٖيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذٖينَ زَعَمْتُمْ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي
الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فٖيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهٖيرٍ ﴿٢٢﴾

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

15— Yemin olsun ki **(Yemen'deki)** Sebe' kavmi için oturdukları yerde bir ibret vardı. Sağlı sollu iki bahçe!.. **(Onlara),** "Rabbinizin rızkından yeyin de, O'na şükredin. Ne güzel bir belde!... Ne de çok bağışlayıcı bir Rab!.." **(denildi)**.

16— Fakat onlar, **(şükürden)** yüz çevirdiler. Biz de üzerlerine Arim selini gönderiverdik ve o güzelim iki bahçeyi buruk yemişli, ılgınlık ve içinde biraz da sidr ağacı bulunan iki harap bahçeye çevirdik.

17— Bunu, nankörlüklerinin cezası yaptık. Nankör olmayana biz ceza verirmiyiz ya!

18—(Sebe'lilerle), o bereket verdiğimiz **(Şam gibi)** memleketler arasında sırt sırta şehirler meydana getirdik ve onlarda muntazam gidiş geliş düzenledik. **(Kendilerine),** "Buralarda gecelerce ve günlerce emniyet içinde yürüyün!" **(dedik)**.

19— Buna karşı onlar, "Ey Rabbimiz! Seferlerimizin arasını uzaklaştır!" dediler ve kendilerine zulmettiler. Biz de onları masallara çevirdik. Ve kendilerini darmadağın ettik. Şüphesiz ki bunda, çok şükreden her sabırlı için ibretler vardır.

20— Yine yemin ederim ki, İblis, onlar hakkındaki zannını gerçekleştirdi. **(Ben onları aldatırsam aldanırlar demişti).** Ve mü'minlerden bir grup müstesna olmak üzere, hemen ona uydular.

21— Halbuki İblis'in insanlar üzerinde hiçbir kuvveti yoktu. Lâkin biz âhirete imanı olanla, onda şüphe edeni ayırd etmek için **(ona müsaade verdik).** Senin Rabbin her şeyi gözetleyendir.

22— De ki: "Allah'ı bırakıp da ilah saydığınız putlarınıza yalvarın durun! Onların ne göklerde, ne de yerde zerre miktarı güçleri yetmez. Onların, bu göklerle yerde bir ortaklıkları yoktur. Allah'ın da onlardan bir yardımcısı yoktur!"

Lek̇ad kêne li-Sebe-'in-fî meskenihim 'Êyeh; Cen-
netêni ʿany-yemîninv-ve şimêl. Külû mir-Rizk̇i
Rabbiküm veş-kürû leh; Beldetun-ṭayyibetunv-ve
Rabbun Gafûr (15) Fe-'eʿ-raḍû fe-'erselnê ʿaleyhim
seylel-ʿArimi ve beddelnêhum-bi-cen-neteyhim
cenneteyni ẓevêtey 'ukülin ḣamṭinv-ve 'eṡlinv-ve
şey-'im-min-sidrin-k̇alîl (16) Ẓêlike cezeynêhum-
bimê keferû; ve hel nucêzî 'illel-ke-fûr (17) Ve ce-
ʿalnê beynehum ve beynel-K̇ural-letî bêraknê fîhê
k̇uran ẓâhiratenv-ve k̇addernê fîhes-seyr; sîrû fîhê
leyêliye ve 'eyyêmen 'êm-inîn (18) Fek̇âlû Rabbenê
bê-ʿid beyne 'esfêrinê ve ẓale-mû 'enfusehum
fece-ʿal-nêhum 'eḥâdîṡe ve mezze-k̇nêhum külle
mumezzek̇. 'İnne fî ẓêlike le-'Êyêtil-likülli Ṣab-
bêrin-Şekûr (19) Ve lek̇ad ṣaddek̇a ʿaleyhim 'İblîsü
ẓannehû fettebeʿûhu 'illê ferîk̇am-minel-Mu'-minîn
(20) Ve mê kêne lehû ʿaleyhim-min sulṭânin 'illê
li-neʿ-leme meny-yu'-minu bil-'Ê-ḣirati mimmen
huve minhê fî şekk; ve Rabbuke ʿalê külli şey-
'in Ḥafîẓ (21) K̇ulid-ʿulleẓîne ze-ʿamtum-min-
dûni-LLêh; lê yem-likûne mişk̇âle ẓerratin-
fis-semêvêti ve lê fil-'erḍi ve mê lehum fîhimê
min şir-kinv-ve mê lehû minhum-min-ẓahîr (22)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ

Sebe'

ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسره)
u, ü = ـُ (ضمه)
e, a = ـَ (فتحه)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهُۜ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ عَنْ
قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَاۙ قَالَ رَبُّكُمْۜ قَالُوا الْحَقَّۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ قُلِ
اللّٰهُۙ وَاِنَّٓا اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
﴿٢٤﴾ قُلْ لَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّٓا اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ
﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّۜ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ اَرُونِيَ الَّذِينَ اَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَٓاءَ كَلَّاۜ بَلْ هُوَ
اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا كَٓافَّةً
لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٢٩﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا
تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ
وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِۜ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
رَبِّهِمْۚ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍۨ الْقَوْلَۚ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَٓا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

قَالَ

23— Allah'ın huzurunda, O'nun izin verdiği müstesna, şefaat da fayda vermeyecektir. Nihayet kalblerinden dehşet giderildiği vakit **(birbirlerine),** "Rabbiniz ne buyurdu?" derler. Şefaat sahipleri de, "Hakkı söyledi." **(yani şefaata izin verdi.)** derler. O, her şeyden yüce ve büyüktür.

24— De ki:"Size göklerden ve yerden rızık veren kimdir?". **(Onlar cevap veremezse)** de ki: "Allah'dır. Herhalde ya biz, ya siz mutlak bir hidâyet üzerinde, yahut açık bir şaşkınlık içindeyiz!".

25— De ki: "Siz, bizim yaptığımız günahlardan sorunlu değilsiniz. Biz de sizin yaptıklarınızdan sorulmayız!".

26— De ki: "Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak; sonra da gerçek hükmü ile aramızı ayıracaktır. Asıl hüküm veren, her şeyi bilen O'dur!".

27— De ki: "O'na, ortak diye koştuklarınızı bana gösterin bakayım. Hayır! **(Öyle şey yoktur).** Bilâkis güçlü ve hikmet sahibi olan ancak Allah'dır".

28— **(Ey Habibim!)** Biz, seni ancak bütün insanlara bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak peygamber gönderdik. Lâkin insanların çoğu bilmezler.

29— Ve, "Eğer doğru iseniz, bu tehdit ettiğiniz(azap) ne zaman olacak?" diyorlar.

30— De ki: "Sizin için belirlenmiş gün öyle bir gündür ki, ondan ne bir an geri kalabilirsiniz, ne de ileri geçebilirsiniz".

31— Küfredenler, "Biz, ne bu Kur'ân'a inanırız, ne de ondan öncekine." dediler. Fakat bir görsen, o zalimler yakalanıp Rablerinin huzuruna durduruldukları vakit birbirlerine nasıl lâf **(kabahat)** atacaklar?.. Zayıf sayılanlar, büyüklük taslayanlara, "Siz olmasaydınız biz mutlaka mü'min olurduk!" diyecekler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ

Sebe'

ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِـ (كسرة)
u, ü = ـُـ (ضمة)
e, a = ـَـ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve lê tenfe-ʻuş-şefêʻatu ʻindehû 'illê limen 'eẓine leh.
Ḥattê 'iẓê fuzzi-ʻa ʻan-k̇ulûbihim k̇âlû mê-ẓê k̇âle
Rabbuküm?K̇âlûl-Ḥak̇k̇; ve Huvel-ʻAliyyul-Kebîr (23)
۞ K̇ul meny-yerzuk̇uküm-mines-semêvêti vel-'erḍ?
K̇uli-LLêhu ve 'innê 'ev 'iyyêküm le-ʻalê huden 'ev fî
ḍalêlim-mubîn (24) K̇ul-lê tus-'elûne ʻammê 'ecramnê
ve lê nus-'elu ʻammê teʻ-melûn (25) K̇ul yecme-ʻu
beynenê Rabbunê ṡümme yefteḥu beynenê bil-ḥak̇k̇;
ve Huvel-Fet-têḥul-ʻAlîm (26) K̇ul 'erûni-yelleẓîne
'el-ḥak̇tum-bihî şurakê-'e kel-lê. Bel Huva-LLâhul-
ʻAzîzul-Ḥakîm (27) Ve mê 'erselnêke 'il-lê kêff-atel-
linnêsi beşîranv-ve neẓîranv-ve lêkinne 'ekṡeran-nêsi
lê yeʻ-lemûn (28) Ve yek̇ûlûne metê hêẓel-veʻ-dü
'in-küntum ṣâdik̇în (29) K̇ul-leküm-mî-ʻâdü Yevmil-
lê teste'-ḣirûne ʻanhu sê-ʻatenv-ve lê testek̇-dimûn
(30) Ve k̇âlel-leẓîne keferû len-nu'-mine bihêẓel-K̇ur-
'êni ve lê billeẓî beyne yedeyh. Ve lev terâ 'iẓiẓ-
ẓâlimûne mevk̇û-fûne ʻinde Rabbihim yerci-ʻu beʻ-
ḍuhum 'ilê beʻ-ḍi-nil-k̇avl. Yek̇ûlul-leẓî-nestuḍ-ʻifû
lilleẓînes-tekberû lev lê 'entum lekünnê Mu'-minîn (31)

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَاْمُرُونَنَا
اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اَنْدَادًا وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا
رَاَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ فِي اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ
يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ
مِنْ نَذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا اِنَّا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾
وَقَالُوا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾
قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي
تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰئِكَ لَهُمْ
جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ اٰمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ
يَسْعَوْنَ فِي اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾
قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا
اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

32— Büyüklük taslayanlar da zayıf sayılanlara, "Ya size hidâyet geldikten sonra, sizi ondan biz mi çevirdik? Hayır! Siz kendiniz suçlu idiniz!" diyeceklerdir.

33— Yine zayıf sayılanlar büyüklük taslayanlara, "Hayır! Gece gündüz **(işiniz)** dolap çevirmekti. Çünkü bize Allah'ı inkâr etmemizi, O'na ortaklar koşmamızı emrediyordunuz." derler. **(Böyle atışırlarken)** azabı gördükleri anda içlerinden pişmanlık getirirler. Biz de o küfredenlerin boyunlarına demir halkalar geçiririz. Onlar ancak yaptıklarının cezasını çekerler.

34— Biz hiçbir beldeye bir uyarıcı göndermemişizdir ki, o beldenin refah sahipleri, "Biz, sizin gönderildiğiniz şeyleri inkârcılarız" demiş olmasınlar.

35— Bir de, "Biz malca ve evlâtça sizden fazlayız; biz azap olunmayız!" dediler.

36— De ki: "Hiç şüphesiz Rabbim dilediğine rızkı genişletir; dilediğine daraltır. Lâkin insanların çoğu bilmezler".

37— Sizi huzurumuza yaklaştıracak olan mallarınız ve çocuklarınız değildir. Ancak iman edip de yararlı iş görenler bize yaklaşır. İşte bunlar yok mu? Yaptıklarına karşılık onlara iki kat mükâfat vardır ve onlar cennetin yüksek makamlarında emniyet içinde olacaklardır.

38— Bizim âyetlerimizi hükümsüz bırakmak için koşanlar ise, azap içine getirileceklerdir.

39— De ki: "Gerçekten Rabbim kullarından dilediğine rızkı yayar; dilediğine de kısar. Hayır amacıyla ne verirseniz, onun karşılığını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ

Sebe'

ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

K̇âlel-leẓînes-tekberû lilleẓînes-tuḍ-ʻifû 'eneḥnu
ṣadednêküm ʻanil-Hudê beʻ-de 'iẓ cê-'eküm bel-
küntum-mucrimîn (32) Ve k̇âlel-leẓînes-tuḍʻifû
lilleẓînes-tekberû bel mekrul-leyli ven-nehêri 'iẓ
te'-murûnenê 'en-nekfura bi-LLêhi ve nec-ʻale
lehû 'endêdê! Ve 'eserrun-nedêmete lem-mê ra-
'evul-ʻAẓêb. Ve ce-ʻalnel-'eglêle fî 'eʻ-nêk̇il-leẓîne
keferû; hel yuczevne 'illê mê kênû yeʻ-melûn (33)
Ve mê 'erselnê fî k̇aryetim-min-Neẓîrin 'illê k̇âle
mutrafûhê 'innê bimê 'ursiltum bihî kêfirûn (34)
Ve k̇âlû neḥnu 'ekṡeru 'emvêlenv-ve 'evlêdenv-
ve mê neḥnu bimu-ʻaẓẓebîn (35) K̇ul 'inne Rabbî
yebsüṭur-Rizk̇a limeny-yeşê-'u ve yek̇diru ve lêkinne
'ekṡeran-nêsi lê yeʻ-le mûn (36) Ve mê 'emvêluküm
ve lê 'evlêdüküm billetî tuk̇arri-buküm ʻindenê
zulfê 'illê men 'ême-ne ve ʻamileṣâliḥâ. Fe-'ulê-'ike
lehum Cezê-'uḍ-ḍiʻ- fi bimê ʻamilû ve hum fil-
gurufêti 'êminûn (37) Velleẓîne yes-ʻavne fî 'Êyêtinê
mu-ʻâcizîne 'ulê-'ike fil-ʻAẓêbi muḥḍarûn (38) K̇ul
'inne Rab-bî yebsüṭur-Rizk̇a limeny-yeşê-'u min
ʻibêdihî ve yek̇diru leh. Ve mê 'enfek̇tum-min-şey-
'in-fe-Huve yuḣlifuh, ve Huve Ḣayrur-Râzik̇în (39)

Sebe' Sûresi

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَم۪يعاً ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِيَّاكُمْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ نَفْعاً وَلَا ضَرّاًۜ وَنَقُولُ لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ
الَّت۪ي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا
مَا هٰذَٓا اِلَّا رَجُلٌ يُر۪يدُ اَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُ۬كُمْۚ وَقَالُوا
مَا هٰذَٓا اِلَّٓا اِفْكٌ مُفْتَرًىۜ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْۙ اِنْ
هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَٓا اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَٓا
اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذ۪يرٍۜ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۙ
وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَٓا اٰتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُل۪ي فَكَيْفَ كَانَ نَك۪يرِ
﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍۚ اَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى
ثُمَّ تَتَفَكَّرُواۜ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍۜ اِنْ هُوَ اِلَّا
نَذ۪يرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَد۪يدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ
مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْۜ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبّ۪ي يَقْذِفُ بِالْحَقِّۚ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

قُلْ

40— O gün Allah onları hep bir araya toplayacak, sonra meleklere, "Bunlar mıydı size tapanlar?" diyecektir.

41— Melekler, "Seni tenzih ederiz! Bizim velîmiz onlar değil, sensin. Hayır! Onlar cinlere tapıyorlardı, çoğu onlara inanmışlardı" diyecekler.

42— İşte bugün birbirinize fayda veya zarar vermeye imkânınız olmayacak. Biz de o zulmedenlere, "Tadın bakalım yalanladığınız ateşin azabını!" diyeceğiz.

43— Karşılarında açık açık âyetlerimiz okunduğu vakit, "Bu, sizi, ancak atalarınızın taptıkları **(putlardan)** alıkoymak isteyen bir adamdır." dediler. **(Kur'ân hakkında da)**, "Bu, sırf uydurma bir iftiradan başka bir şey değil!" dediler. O küfredenlere hak **(Kur'ân)** gelince, "Bu, açık sihirden başka bir şey değil!" dediler.

44— Halbuki biz, onlara, kitap adına bir şey vermedik ki okusunlar; onlara senden önce bir uyarıcı da göndermedik.

45— Onlardan öncekiler de, **(peygamberlerini)** yalanlamışlardı. Hem de bunlar, onlara verdiklerimizin onda birine ermediler. Peygamberlerimizi yalanladılar, ama bak beni inkâr **(ın sonu)** nasıl oldu?

46— De ki: "Size sadece bir tek nasihat edeceğim; Allah için, ikişer ikişer ve teker teker kalkarsınız, sonra düşünürsünüz! **(Göreceksiniz ki)** arkadaşınızda delilikten eser yoktur. O, ancak şiddetli bir azaptan önce sizi uyaran **(bir peygamber)** dir".

47— De ki: "Ben sizden bir ücret istersem, o ücret sizin olsun! Benim mükâfatım ancak Allah'a aittir. O, her şeye şahiddir".

48— De ki: "Gerçekten benim Rabbim, **(peygamberlerine)** hakkı emreder. O, bütün gaybları bilir".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ

Sebe'

ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve Yevme yeḥ-şuruhum cemî-ʿan ṡümme Yek̇ûlu
lil-melê-'iketi 'e-hê-'ulê-'i 'iyyêküm kê-nû yeʿ-budûn
(40) K̇âlû Sübḥâneke 'Ente Veli-yyunê min-dûnihim.
Bel kênû yeʿ-budûnel-Cinn; 'ekṡeruhum-bihim-Mu'-
minûn (41) Fel-Yevme lê yemlikü beʿ-ḍuküm li-beʿ-
ḍin-nef-ʿanv-ve lê ḍarrâ; ve nek̇ûlu lilleẕîne ẓalemû
ẕûk̇û ʿAẕêben-Nêril-letî küntum bihê tukeẕẕibûn
(42) Ve 'iẕê tutlê ʿaleyhim 'Êyêtunê Beyyinêtin k̇âlû
mê hêẕê 'illê raculuny-yurîdü 'eny-yeṣuddeküm
ʿammê kêne yeʿ-budü 'êbê-'uküm. Ve k̇âlû mê hêẕê
'illê 'ifküm-mufterâ! Ve k̇âlel-leẕîne keferû lil-
Ḥak̇k̇i lemmê cê-'ehum 'in hêẕê 'illê siḥrum-mubîn
(43) Ve mê 'êtey-nêhum-min-Kütubiny-yedrusûnehê
ve mê 'erselnê 'ileyhim k̇ableke min-Neẕîr (44) Ve
keẕẕebelleẕîne min k̇ablihim ve mê belegû miʿ-şêra
mê 'êteynêhum fekeẕẕebû rusülî; fe-keyfe kêne nekîr
(45) ۞ K̇ul 'innemê 'e-ʿiẓuküm-bi-vêḥideh; 'en-
tek̇ûmû li-LLêhi meṡnê ve furâdê ṡümme tetefekkerû;
mê bi-Ṣâḥibiküm-min-cinneh, 'in huve 'illê Neẕîrul-
leküm-beyne yedey ʿAẕêbin şedîd (46) K̇ul mê se-
'eltuküm-min 'ecrin fe-huve leküm; 'in 'ecriye 'illê
ʿale-LLâhi, ve Huve ʿalê külli şey-'in-Şehîd (47) K̇ul
'inne Rabbî yek̇ẕifu bil-Ḥak̇k̇i ʿAllêmul-guyûb (48)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

قُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُع۪يدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَٓا
اَضِلُّ عَلٰى نَفْس۪يۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوح۪ٓي اِلَيَّ رَبّ۪يۜ اِنَّهُ سَم۪يعٌ قَر۪يبٌ ﴿٥٠﴾
وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَر۪يبٍۙ ﴿٥١﴾ وَقَالُٓوا
اٰمَنَّا بِه۪ۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍۚ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِه۪ مِنْ قَبْلُۚ
وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍ ﴿٥٣﴾ وَح۪يلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا ف۪ي شَكٍّ مُر۪يبٍ ﴿٥٤﴾

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُو۬ل۪ٓي اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى
وَثُلٰثَ وَرُبَاعَۜ يَز۪يدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١﴾
مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَاۚ وَمَا يُمْسِكْۙ فَلَا مُرْسِلَ
لَهُ مِنْ بَعْدِه۪ۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْۜ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ
السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِۜ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۘ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

49— De ki: "Hak geldi. Artık bâtıl, ne yeniden ne de geri getirmek sûretiyle **(bir şey yapmaya)** güçlü olamaz."

50— De ki: "Ben saparsam" ancak kendi adıma sapmış olurum. Doğru yolu bulursam bilmeli ki, bu Rabbimin bana vahyi sayesindedir. Çünkü o, hakkıyla işitendir, yakın olandır.

51— **(Habibim!)** Onları telaşa düştükleri vakit bir görsen!.. Artık kaçacak yerleri yoktur ve yakın bir yerden **(kabirden)** yakalanmışlardır.

52— "Ona iman ettik" dediler. Fakat onlar için **(dünyada)** uzak **(bulunan)** bir mahalden el uzatmak nerede? **(Orası âhirettir, imanın yeri ise dünya idi)**.

53— Halbuki daha önce ona küfretmişlerdi. Uzak yerden gayba taş atıyorlardı **(Peygambere sihirbaz, şair, kâhin diyorlardı)**.

54— Artık kendileriyle **(iman)** arzularının arasına sed çekilmiştir. Nitekim bundan önce benzerlerini de böyle yapılmıştı. Çünkü onlar kendilerini endişeye sürükleyen bir şüphe içinde idiler.

(Sûre: 35)

FÂTIR SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
45 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a hamd olsun. Yarattığı şeyleri dilediği kadar arttırır. Şüphesiz Allah, her şeye kadirdir **(gücü yetendir)**.

2— Allah'ın insanlara açacağı bir rahmeti tutacak yoktur. O'nun tuttuğunu da O'ndan başka koyuverecek yoktur. O, güçlüdür, hikmet sahibidir.

3— Ey insanlar! Allah'ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Size gökten ve yerden rızık verecek Allah'dan başka bir yaradan var mı? O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur. O halde **(nasıl olur da küfre)** döndürülüyorsunuz.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ̣ = ظ

Sebe'

ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

K̇ul cê-'el-Ḥak̇k̇u ve mê yubdi-'ul-Bêṭilu ve mê yuʻîd
(49) K̇ul 'in ḍaleltu fe-'inne-mê 'eḍillu ʻalê nefsî; ve-
'inih-tedeytu febimê yûḥî 'ileyye Rab-bî; 'innehû
Semîʻun-K̇arîb (50) Ve lev terâ 'iẓ fezi-ʻû felê fevte
ve 'uħiẓû mim-mekênin-k̇a-rîb (51) Ve k̇âlû 'êmennê
bih; ve 'ennê lehumut-tenê-vuşu mim-mekênim-be-
ʻîd (52) Ve k̇ad keferû bihî min k̇ablu ve yek̇ẓifûne
bil-gaybi mim-mekênim-be-ʻîd (53) Ve ḥîle beynehum
ve beyne mê yeş-tehûne kemê fu-ʻile bi-'eşyê-ʻihim-
min-k̇abl; 'innehum kênû fî şekkim-murîb (54)

45 ÊYEH — № 35

FÊṬİR

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'El-Ḥamdü li-LLêhi Fêṭiris-semêvêti vel-'erḍi cê-
ʻilil-melê-'iketi rusülen 'ulî-'ecniḥatim-meśnê ve
śülêśe ve rubêʻ; yezîdü fil-ħalk̇i mê yeşê'; 'inne-
LLêhe ʻalê külli şey'in-K̇adîr (1) Mê yefteḥi-
LLêhu linnêsi mir-Raḥmetin felê mumsike lehê;
ve mê yumsik felê mursile lehû mim-beʻ-dih; ve
Huvel-ʻAzîzul-Ḥakîm (2) Yê-'eyyuhen-nêsüẓ-
kürû niʻme-ta-LLâhi ʻaleyküm! Hel min Ħâlik̇in
gayru-LLâhi yerzuk̇uküm-mines-semê-'i vel-
'erḍ? Lê 'ilêhe 'illê Hû! Fe-'ennê tu'-fekûn (3)

وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٤﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ
بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٥﴾ اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا اِنَّمَا
يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ اَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ اَلَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ
كَبِيرٌ ﴿٧﴾ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُٓوءُ عَمَلِهِ فَرَاٰهُ حَسَنًا فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَٓاءُ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ اِنَّ
اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللّٰهُ الَّذِٓي اَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا
فَسُقْنَاهُ اِلٰى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذٰلِكَ
النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
يَمْكُرُونَ السَّيِّـَٔاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ اُولٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١٠﴾
وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا
يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ اِلَّا فِي كِتَابٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَمَا يَسْتَوِي

4— Eğer seni yalanlıyorlarsa üzülme!). Senden önceki eygamberler de yalanlandı. ütün işler ancak Allah'a öndürülür.

5— Ey insanlar! Muhakkak lah'ın va'di haktır. O halde, akın dünya hayatı sizi datmasın. Sakın çok aldatıcı şeytan) sizi Allah (ın affı) e aldatmasın.

6— Çünkü şeytan sizin üşmanınızdır. Siz de onu üşman tutun. Çünkü o, kendi raftarlarını ancak cehennem- olmaları için çağırır.

7— O küfredenler var ya! nlar için şiddetli bir azap rdır. İman edip salih amel apanlara gelince, onlara da r mağfiret ve büyük bir ecir rdır.

8— Ya kötü ameli kendisi- e süslenip de onu güzel gö- en kimse de mi? (Allah'ın hi- âyet verdiği kimse gibi ola- cak?) Şüphesiz ki, Allah dile- diğini şaşırtır, dilediğine de hi- dâyet verir. O halde (Resû- lüm) canın onlara karşı hasret- e (tükenip) gitmesin. Allah, nların bütün yaptıklarını çok yi bilicidir.

9— Allah, rüzgârları gönde- p bulutu harekete getirendir. erken, biz o bulutu (kuru- muş) ölü bir beldeye gönderi- z de, onunla yeri ölümünden sonra (yeşertip) diriltiriz. İşte (ölülerin) dirilme işi de böyledir.

10— Her kim izzet (şeref, haysiyet ve kuvvet) istiyorsa bilsin ki, izzet tamamıyla Allah'ındır. oş sözler O'na yükselir. Onu da yararlı amel yükseltir. Kötü hileler kuranlara gelince, onlara şiddetli r azap vardır. Bunların (düzenlediği) tuzağın kendisi mahvolur.

11— Hem Allah sizi bir topraktan, sonra bir nutfeden yaratmış; sonra sizi çiftler haline getirmiştir. nun ilmi olmaksızın ne bir dişi gebe kalır, ne de doğurur. Bir yaşlıya çok ömür verilmek de, ömründen ksiltilmek de mutlaka bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) yazılıdır. Şüphe yok ki, bu Allah'a göre kolaydır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط

Fêṭir

k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ِ (كسرة)
u, ü	= ُ (ضمة)
e, a	= َ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'iny-yukeẓẓibûke fek̇ad küẓẓibet rusülum-
min k̇ablik; ve 'ile-LLâhi turce-ʻul-'umûr (4) Yê
'eyyuhen-nêsü 'inne veʻ-de-LLâhi ḥak̇k̇un-felê
tegurrannekümul-ḥayêtud-dünyê, ve lê yegurran-
neküm-bi-LLêhil-Garûr (5) 'İnneş-Şeyṭâne leküm
ʻadüvvun-fetteḣiẓûhu ʻadüv-vê. 'İnnemê yed-ʻû
ḥizbehû liyekûnû min 'Eṣ-ḥâbis-Seʻîr (6) 'Elleẓîne
keferû lehum ʻAẓêbun-şedîd! Velleẓîne 'êmenû
veʻamiluṣ-ṣâliḥâti lehum-meg-firatunv-ve 'Ecrun
kebîr (7) 'Efemen zuyyine lehû sû-'u ʻamelihî fera-
'êhu ḥasenê? Fe-'inne-LLâhe yuḍillu meny-yeşê-'u
ve yehdî meny-yeşê'. Felê teẓheb nefsüke ʻaleyhim
ḥaserât. 'İnne-LLâhe ʻAl-îmum-bimê yeṣne-ʻûn
(8) Va-LLâhulleẓî 'erseler-riyêḥa fetuṡîru seḥâben-
fesük̇nêhu 'ilê beledim-meyyitin-fe-'eḥyeynê bihil-
'erḍa beʻ-de mevtihê. Keẓêliken-Nuşûr (9) Men
Kêne yurîdul-ʻizzete fe-li-LLêhil-ʻizzetu cemî-ʻâ.
'İleyhi yeṣ-ʻadül-Kelimuṭ-Ṭayyibu vel-ʻAmeluṣ-Ṣâliḥu
yer-fe-ʻuh. Velleẓîne yemkürûnes-seyyi-'êti lehum
ʻAẓêbun-şedîd; ve mekru 'ulê-'ike huve yebûr (10) Ve-
LLêhu ḣalek̇aküm-min-turâbin ṡümme min-nuṭfetin
ṡümme ce-ʻaleküm 'ezvêcê. Ve mê teḥmilu min
'unṡê ve lê teḍa-ʻu 'illê bi-ʻilmih. Ve mê yu-ʻammeru
mim-mu-ʻammerinv-ve lê yunk̇aṣu min ʻumurihî
'illê fî Kitêb. 'İnne ẓêlike ʻale-LLâhi yesîr (11)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَٓائِغٌ شَرَابُهُ وَهٰذَا
مِلْحٌ اُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَاْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً
تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِاَجَلٍ مُسَمًّى
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ اِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَٓاءَكُمْ
وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُونَ
بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَٓاءُ
اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ
وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ اِلٰى حِمْلِهَا
لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَمَنْ
تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهِ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

حزب ٤

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

12— Hem iki deniz bir olmaz. Şu çok tatlıdır, susuzluğu keser, içimi boğazdan kayar geçer; şu ise tuzludur, acıdır, **(yakar-kavurur).** Bununla beraber ikisinden de taze et **(balık)** yersiniz ve bir süs **(inci, mercan)** çıkarır, giyinirsiniz. O denizde gemileri de görürsün ki, suyu yara yara giderler. Bu, Allah'ın fazlından nasip aramanız içindir. Olur ki, şükredersiniz.

13— Geceyi gündüze, gündüzü de geceye katıyor. Güneşi ve ay'ı emri altına almıştır. Her biri belirli bir vakte kadar akıp gidiyor. İşte bunları yapan Allah, sizin Rabbinizdir. Mülk O'nundur. O'nu bırakıp da taptıklarınız **(putlar)**, bir hurma çekirdeğinin zarına bile sahip değillerdir.

14— Kendilerine dua etse nizde, duanızı işitmezler. İşitseler de size cevap veremezler. Kıyamet gününde de sizin şirkinizi **(kendilerine taptığınızı)** inkâr ederler. **(Hakkıyla)** haberdar olan **(Allah)** gibi, sana haber veren olmaz.

15— Ey insanlar! Siz, Allah'a muhtaç kimselersiniz. Allah ise **(muhtaç değil)** kendisi ganîdir; övülmeye lâyıktır.

16— Dilerse sizi giderir de, yeni bir halk getirir.

17— Bu, Allah'a göre güç bir iş değildir.

18— Günahkâr hiçbir nefs, başkasının günahını yüklenmez. Yükü ağır basan kimse, onun bir kısmının alınmasına çağırsa da kendisinden birşey alınmaz. İsterse çağıranın yakını olsun. Sen, ancak o kimseleri uyarırsın ki, gayb hakkında Rablerinden korkarlar. Namazı dosdoğru kılarlar. Her kim temizlenirse, ancak kendi nefsi için temizlenir. Sonunda dönüş Allah'adır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط

Fêṭir

ǩ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve mê yestevil-beḥrâni hêẓê ʻaẓbun-furâtun-
sê'igun-şerâbuhû ve hêẓê milḥun 'ucêc. Ve min
küllin te'-külûne leḥmen ṭariyyenv-ve testeħricûne
ḥilyeten telbes-ûnehê; ve teral-fulke fîhi mevêħira
li-tebtegû min Feḍ-lihî ve le-ʻalle-küm teş-kürûn (12)
Yûlicul-leyle finnehêri ve yûlicun-nehêra fil-leyli ve
seħħaraş-şemse vel-ǩamer; Kullun y-yecrî li-'ecelim-
müsem-mê. Ẓêlikümu-LLâhu Rabbuküm lehul-Mulk.
Velleẓîne ted-ʻûne min dûnihî mê yemlikûne min
ǩiṭmîr (13) 'İn ted-ʻûhum lê yesme-ʻû dü'â-'eküm. Ve
lev semi-ʻû mestecêbû leküm. Ve Yevmel-Ǩiyêmeti
yekfurûne bi-şirkiküm. Ve lê yunebbi-'uke mislu
ħabîr (14) ۞ Yê-'eyyuhen-nêsü 'entumul-fuǩarâ-'u
'ile-LLâh; va-LLâhu Huvel-Ganiyyul-Ḥamîd (15)
'İnyyeşe' yuẓhibküm ve ye'-ti bi-Ħalǩin-Cedîd (16)
Ve mê ẓêlike ʻale-LLâhi bi-ʻazîz (17) Ve lê teziru
vêziratunv-vizra 'uħrâ. Ve 'in ted-ʻu muṡǩaletun 'ilê
ḥimlihê lê yu-ḥmel minhu şey-'unv-ve lev kêne ẓê-
ǩurbê. 'İnnemê tun-ẓirulleẓîne yeħşevne Rab-behum-
bil-gaybi ve 'eǩâmuṣ-Ṣalêh. Ve men tezekkê fe-
'innemê yetezekkê linefsih; ve 'ile-LLâhil-meṣîr (18)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾
وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَٓاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ
اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَٓاءُ وَمَٓا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنْ
أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّٓا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ
مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ
وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ
وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
وَالدَّوَٓابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى
اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَٰٓؤُا إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ إِنَّ
الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَأَنْفَقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾
لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَالَّذٖى

19— Ne görenle görmeyen;

20— Ne karanlıklarla aydınlık;

21— Ne de gölgeyle sıcak bir olamaz. **(Yani kâfirle mü'min, bâtılla hak, cennetle cehennem bir değildir).**

22— Dirilerle ölüler de eşit olmaz. Doğrusu Allah dilediği kimseye işittirir, ama sen kabirdekilere işittirecek değilsin.

23— Sen, sadece bir uyarıcısın.

24— Muhakkak ki, biz seni hak ile müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet de yoktur ki, içlerinde bir uyarıcı geçmiş olmasın.

25— Seni yalanlıyorlarsa, onlardan öncekiler de **(peygamberlerini)** yalanlamışlardı. Onların peygamberleri kendilerine mûcizelerle, suhuflarla ve o nurlu kitapla **(Tevrât ve İncil'le)** gelmişlerdi.

26— Sonra ben o küfredenleri yakalayıp cezalandırdım. **(Bak)** benim inkârım nice olurmuş?..

27— Görmedin mi, Allah gökten bir su indirdi. Biz onunla renkleri başka başka birçok meyveler çıkardık. Dağlardan da kırmızı ve beyaz, muhtelif renkte yollar, hem de kuzgunî siyah yollar yaptık.

28— İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da böyle çeşitli renklileri var. Allah'dan, kulları içinde, sadece âlimler korkar. Şüphesiz ki, Allah güçlüdür; bağışlayıcıdır.

29— Gerçekten Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı dosdoğru kılanlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve aşikâr hak yolunda infak edenler, aslâ zarar etmeyecek bir ticaret umabilirler.

30— Çünkü Allah, onlara **mükafatlarını** tamamen verdikten başka, lütfundan ziyadesini de verir. Çünkü o, çok bağışlayıcıdır, şükür **(edene nimetle mukaabele)** edicidir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط

Fêṭir

ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve mê yestevil-'eʿ-mê vel-beşîr (19) Ve lez̤-z̤ulumêtu
ve len-nûr (20) Ve lez̤-z̤illu ve lel-ḥarûr (21) Ve mê
yestevil-'eḥyê-'u ve lel-'emvêt. 'İnne-LLâhe yusmi-ʿu
meny-yeşê'; ve mê 'ente bi-müsmi-ʿim-men-fil-ǩubûr
(22) 'İn 'ente 'illê neẕîr (23) 'İnnê 'erselnêke bilḥaǩǩi
beşîranv-ve neẕîrâ; ve 'immin 'ümmetin 'illê ħalê fîhê
neẕîr (24) Ve 'iny-yukeẕẕibûke feǩad keẕẕebelleẕîne
min-ǩablihim; cê-'et-hum rusüluhum-bil-Beyyinêti
ve biz-Zuburi ve bil-Kitêbil-Munîr (25) Ṡümme
'eħaẕtulleẕîne keferû fekeyfe kêne nekîr (26) 'Elem
tera 'enne-LLâhe 'en-zele mines-semê-'i mê-'ê? Fe-
'eħracnê bihî ṡemerâtim-muħtelifen 'elvênuhê. Ve
minel-cibêli cudedüm bîḍunv-ve ḥumrum-muħtelifun
'el-vênuhê ve garâbîbu sûd (27) Ve minennêsi ved-
de-vêbbi vel-'en-ʿâmi muħtelifun 'elvênuhû keẕêlik.
'İnnemê yeħ-şe-LLâhe min ʿİbêdihil-ʿulemê'; 'İnne-
LLêhe ʿAzîzun Gafûr (28) 'İnnelleẕîne yetlûne
Kitêbe-LLâhi ve 'eǩâmuṣ-Ṣalête ve 'enfeǩû mimmê
razeǩnêhum sirranv-ve ʿalêniyeteny-yercûne
Ticêratel-len-tebûr (29) Li-yuveffi-yehum 'ucûrahum
ve yezîdehum-min-Feḍlih; 'innehû Gafûrun-Şekûr (30)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَالَّذ۪ٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِه۪ لَخَب۪يرٌ بَص۪يرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَوْرَثْنَا
الْكِتَابَ الَّذ۪ينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَاۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِه۪ۚ
وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِاِذْنِ اللّٰهِۜ
ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَب۪يرُۜ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ
ف۪يهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًاۚ وَلِبَاسُهُمْ ف۪يهَا حَر۪يرٌ
﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ٓي اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَۜ اِنَّ رَبَّنَا
لَغَفُورٌ شَكُورٌۙ ﴿٣٤﴾ اَلَّذ۪ٓي اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِه۪ۚ
لَا يَمَسُّنَا ف۪يهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا ف۪يهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذ۪ينَ
كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَاۜ كَذٰلِكَ نَجْز۪ي كُلَّ كَفُورٍۚ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ
يَصْطَرِخُونَ ف۪يهَاۚ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذ۪ي كُنَّا
نَعْمَلُۜ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ ف۪يهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَٓاءَكُمُ
النَّذ۪يرُۜ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِم۪ينَ مِنْ نَص۪يرٍ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
عَالِمُ غَيْبِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır
İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

31— Sana vahyettiğimiz kitap da, öncekileri tasdik edecek gelen hak **(ve hakikat)**ın ta kendisidir şüphesiz. Allah, kullarının bütün hallerinden haberdardır, her şeyi görendir.

32— Sonra biz o kitabı **Kur'ân'ı)**, kullarımızdan seçtiklerimize **(senin ümmetine)** miras verdik. Onlardan da kendilerine zulmeden var; ortadan giden var; Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçen var. İşte büyük lütuf budur!

33— **(Mükâfatları)** Adn cennetleridir. Oraya girecekerdir. Orada altından bileziklerle, incilerle süslenecekler. Orada onların elbiseleri de ipek olacak.

34— "Bizden üzüntüyü gideren Allah'a hamd olsun! Gerçekten Rabbimiz çok bağışlayıcı, şükredici **(ve nimete mukaabele eden)**dir.

35— O Rab ki, lütfundan bizi bu yaşanacak yurda **(cennete)** koydu. Burada bize yorgunluk dokunmayacak; burada bize usanç değmeyecek" diyeceklerdir.

36— Küfredenlere gelince, onlara cehennem ateşi vardır. Aleyhlerine **(ölümle)** hüküm verilmez ki, ölsünler. Kendilerinden **(cehennemin)** azabından birazı bile hafifletilmez. İşte biz, her nankörü böyle cezalandırırız.

37— Orada onlar, "Ey Rabbimiz! Bizi çıkar da, eskiden yapageldiklerimizden başka yararlı bir iş yapalım!" diye feryad ederler. **(Kendilerine)**, "Size, düşünecek bir kimsenin düşüneceği kadar ömür vermedik mi? Hem size uyaran **(peygamber)** de geldi. O halde tadın **(azabı!)**. Çünkü zalimler için hiçbir kurtarıcı yoktur!" **(denilir)**.

38— Şüphesiz ki Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. Elbette o, göğüslerin içinde olanları da bilicidir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̈	= ظ
ṭ	= ط

Fêṭir

ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Vellezî 'evḥaynê 'ileyke minel-Kitêbi huvel-Ḥaǩǩu
muṣaddiǩal-limê beyne yedeyh; 'inne-LLâhe bi-
ʿİbêdihî le-Ħabîrum-Beṣîr (31) Ṡümme 'ev-raśnel-
Kitêbellezî-neṣṭafeynê min ʿibêdinê; fe-minhum
ẓâlimullinefsih; ve minhum-muǩteṣıd, ve minhum
sêbiǩum-bil-ħayrâti bi-'iẕni-LLêh; ẓêlike huvel-
Feḍlul-Kebîr (32) Cen-nêtu ʿAdniny-yedħulûnehê
yuḥallevne fîhê min 'esêvira min-ẓehebinv-ve lu'-
lu-'ê; ve libêsühum fîhê ḥarîr (33) Ve ǩâlul-Ḥamdüli-
LLêhil-lezî 'eẓhebe ʿannel-ḥazen; 'inne Rabbenê
le-Gafûrun-Şekûr (34) 'Ellezî 'eḥallenê Dêral-muǩâ-
meti min Feḍlih; lê yemessünê fîhê neṣabunv-ve lê
yemessünê fîhê lugûb (35) Vellezîne keferû lehum
Nêru Cehennem; lê yuǩḍâ ʿaleyhim feyemûtû ve lê
yuħaffefu ʿanhum-min ʿAẓêbihê. Keẓêlike neczî külle
kefûr (36) Ve hum yeṣṭariħûne fîhê; Rabbenê 'eħricnê
neʿ-mel ṣâliḥan gayrallezî künnê neʿ-mel! 'Evelem
nu-ʿammirküm-mê yeteẓekkeru fîhi men teẓekkera
ve cê-'ekümun-neẓîr. Feẓûǩû femê liẓ-ẓâlimîne
min-neṣîr (37) 'İnne-LLâhe ʿÂlimu gaybis-semêvê-
ti vel-'erḍ. 'İnnehû ʿAlîmum-bi-ẓêtiṣ-ṣudûr (38)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Fâtır Sûresi

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي
مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ
كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا
إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا
وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا
غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ
إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ
فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا
﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ
مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَلَوْ يُؤَاخِذُ

39— O, sizi yeryüzünde halifeler yapandır. Artık kim küfrederse, küfrü kendi aleyhinedir. Kâfirlerin küfrü, onlara, Rableri katında gazabdan başka bir şey artırmaz. Evet kâfirlerin küfrü, onlara helâktan başka bir şey artırmaz.

40— De ki: "Söyleyin bana! Allah'ı bırakıp da tapmakta olduğunuz ortaklarınız, yeryüzünde neyi yaratmışlardır? Gösterin bana!". Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa kendilerine bir kitap vermişiz de ondan bir delil üzerinde mi bulunuyorlar? Hayır! O zalimler birbirlerini aldatmadan başka bir vâ'dde bulunmuyorlar.

41— Hiç şüphe yok ki, gökleri ve yeri yok olması için Allah tutuyor. And olsun! yok olurlarsa , onları O'ndan başka kimse tutamaz. Gerçekten O, halîmdir **(vakarlıdır),** bağışlayıcıdır.

42— Var kuvvetleriyle Allah'a yemin ettiler ki, kendilerine bir uyarıcı gelirse, mutlaka herhangi bir ümmetten daha doğru yolda gideceklermiş!.. Fakat kendilerine uyarıcı **(peygamber)** gelince, onların nefretini artırmaktan başka bir şey olmadı.

43— Bu da, yeryüzünde kibirlenmeleri ve kötü hileleri yüzündendi. Halbuki kötü hile, ancak sahibinin başına dolanır. O halde bunlar evvelkilerin kanunundan **(başlarına gelen azaptan)** başka bir şey beklemiyorlar!.. Sen Allah'ın sünnetinde, aslâ bir tebdil bulamazsın! Sen Allah'ın sünnetinde, aslâ bir tahvil bulamazsın! **(Ne birinin yerine başkası azap edilir; ne de azap, müstahak olmayana çevrilir. Peygamberleri yalanlayanlar mutlaka azap görürler!)**

44— Yeryüzünde gezip bir bakmadılar mı, kendilerinden öncekilerin akıbetleri nice olmuş? Halbuki onlar, bunlardan daha kuvvetli idiler. Ne göklerde, ne yerde hiçbir şey Allah'ı âciz bırakamaz. Çünkü O, her şeyi bilendir; her şeye kadir olandır (gücü yetendir).

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ş	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ţ	= ط

Fêţir

ķ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Huvelleẓî ce-ʻaleküm ħalê-'ife fil-'erḍ; femen kefera
fe-ʻaleyhi küfruh; ve lê yezîdül-kêfirî-ne küfruhum
ʻinde Rabbihim 'illê mektê; ve lê yezîdül-kêfirîne
küfruhum 'illê ħasêrâ (39) Ķul 'era-'eytum şura-kê-
'ekümulleẓîne ted-ʻûne min dûni-LLêh? 'Erûnî mêẓê
ħaleķû minel-'erḍi 'em lehum şirkün-fis-semêvêt?
'Em 'êteynêhum Kitêben fehum ʻalê Beyyinetim-
minh?- Bel 'iny-ye-ʻidüẕ-ẕâlimûne beʻ-ḍuhum
beʻ-ḍan 'illê gurûrâ (40) 'İnne-LLâhe yumsiküs-
semêvêti vel-'erḍa 'en-tezûlê; ve le-'in zêletê 'in
'emsekehumê min 'eḥadim-mim-beʻ-dih, 'innehû
kêne Ḥalîmen Gafûrâ (41) Ve 'eķsemû bi-LLêhi cehde
'eymêni-him le-'in cê-'ehum neẕîrul-leyekûnunne
'ehdê min 'İḥdel-'Ümemi felemmê cê-'ehum neẕîrum-
mê zê-dehum 'illê nufûrâ (42) 'İstikbêran-fil-'erḍi ve
mekras-Seyyi'. Ve lê yeḥîķul-mekrus-Seyyi-'u 'illê
bi'ehlih. Fehel yenẓurûne 'illê sünnetel-'evvelîn?
Felen tecide li-Sünneti-LLêhi tebdîlê; ve len tecide
li-Sünneti-LLêhi teḥvîlê (43) 'Evelem yesîrû fil-
'erḍi feyenẓurû keyfe kêne ʻÂķibetul-leẓîne min
ķa-blihim ve kênû 'eşedde minhum ķuvveh? Ve mê
kêne-LLâhu liyuʻ-cizehû min şey-'in fis-semêvêti
ve lê fil-'erḍ. 'innehû kêne ʻAlîmen Ķadîrâ (44)

Fâtır Sûresi

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِه۪ بَصٖيرًا ﴿٤٥﴾

سُورَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكٖيمِۙ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلٖينَۙ ﴿٣﴾ عَلٰى
صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍۜ ﴿٤﴾ تَنْزٖيلَ الْعَزٖيزِ الرَّحٖيمِۙ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَٓا اُنْذِرَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا فٖٓي اَعْنَاقِهِمْ
اَغْلَالًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ
اَيْدٖيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ
لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِۚ
فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ كَرٖيمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ
مَا قَدَّمُوا وَاٰثَارَهُمْۜ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ فٖٓي اِمَامٍ مُبٖينٍ ﴿١٢﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

45— Eğer Allah, insanları, yaptıkları günahlar yüzünden hemen yakalayıverseydi, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Lâkin onları belli bir müddete kadar geciktirir, nihayet ecelleri geldi mi, **(yapacağını yapar!)** Çünkü Allah, kullarını görmektedir **(amellerine göre hak ettiklerini verir).**

(Sûre: 36)

YÂSÎN SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
83 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Yâsîn.

2— Hikmetli Kur'ân'ın hakkı için.

3— Muhakkak ki sen **(ey Habibim)**, gönderilen peygamberlerdensin.

4— Doğru bir yol üzerindesin.

5— **(Kur'ân)**, güçlü, esirgeyici Allah'ın indirdiği **(bir kitab)**'dır.

6— Sen, babaları uyarılmamış bir kavmi uyarasın diye gönderildin. Onlar, **(bir şeyden haberi olmayan)** gaafillerdir.

7— And olsun! Onların çoğunun üzerine azap hak olmuştur. Artık onlar iman etmezler.

8— Çünkü biz, onların boyunlarına kelepçeler geçirmişiz, bunlar çenelerine kadar dayanmıştır da başları yukarıya kalkıktır. **(Bu, onların imana gelmeyeceklerinin temsilidir).**

9— Hem önlerinden bir sed ve arkalarından bir sed çekmişiz, onları sarmışızdır. Artık onlar görmezler. **(Bu da iman yolunun onlara kapandığına ikinci bir temsildir).**

10— Ve kendilerini uyarsan da, uyarmasan da onlarca hep birdir; iman etmezler.

11— Sen ancak Kur'ân'a uyan ve görmeden Rahmân'dan **(Allah'dan)** korkan kimseyi uyarırsın. İşte onu hem bir mağfiretle, hem de cömertçe verilecek bir mükâfatla müjdele.

12— Gerçekten ölüleri biz, ancak biz diriltiriz. **(Ahirete)** gönderdikleri amellerini ve bıraktıkları eserleri biz yazarız. Zaten biz, her şeyi açık bir kütükte **(Levh-i Mahfûz'da)**, zabdetmişizdir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
Yê-sîn
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve lev yu-'êħiẓü-LLâhun-nêse bimê kesebû mê
terake ʻalê ẓahrihê min dêbbetinv-ve lêkiny-yu-'eħ
ħiruhum 'ilê 'ecelim-müsemmê, Fe-'iẓê cê-'e 'Ece-
luhum fe-'inne-LLâhe kêne bi-ʻibêdihî Beṣîrâ (45)

YÊ-SÎN

83 'ÊYEH — № 36

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yê-Sîn (1) Vel-K̇ur-'ênil-Ḥakîm (2) 'İnneke leminel-
murselîn (3) ʻAlê Ṣırâṭim-Müste-k̇îm (4) Tenzîlel-
ʻAzîzir-Raḥîm (5) Li-tunẓira k̇avmem-mê 'unẓira
'êbê-'uhum fehum gâfilûn (6) Lek̇ad ḥak̇k̇al-K̇avlu-
ʻalê 'ekṡerihim fehum lê yu'-minûn (7) 'İnnê ce-
ʻalnê fî 'eʻ-nêk̇ihim 'eglêlen fehiye 'ilel-'eẓk̇âni
fehum-muk̇meḥûn (8) Ve ce-ʻalnê mim beyni
'eydîhim seddenv-ve min ħalfihim sedden-fe-
'egşey-nêhum fehum lê yubṣırûn (9) Ve sevê-'un
ʻaleyhim 'e-'enẓertehum 'em lem tunẓir-hum lê
yu'-minûn (10) 'İnnemê tunẓiru menittebe-ʻaẓ-
Ẓikra ve ħaşiyer-Raḥmêne bil-gayb; febeş-şirhu
bi-Megfiratinv-ve 'Ecrin-Kerîm (11) 'İnnê Neḥnu
nuḥyil-mevtê ve nektubu mê k̇addemû ve 'êṡêrahum;
ve külle şey-'in 'eḥ-ṣaynêhu fî 'İmêmim-mubîn (12)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اَصْحَابَ الْقَرْيَةِ اِذْ جَٓاءَهَا الْمُرْسَلُونَۚ
﴿١٣﴾ اِذْ اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا
بِثَالِثٍ فَقَالُٓوا اِنَّٓا اِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَٓا اَنْتُمْ اِلَّا
بَشَرٌ مِثْلُنَاۙ وَمَٓا اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾
قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّٓا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَٓا اِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُٓوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْۚ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَٓائِرُكُمْ مَعَكُمْۜ
اَئِنْ ذُكِّرْتُمْۜ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَٓاءَ مِنْ
اَقْصَا الْمَد۪ينَةِ رَجُلٌ يَسْعٰى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَل۪ينَۙ
﴿٢٠﴾ اِتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾
وَمَا لِيَ لَٓا اَعْبُدُ الَّذ۪ي فَطَرَن۪ي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ ءَاَتَّخِذُ مِنْ
دُونِه۪ٓ اٰلِهَةً اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنّ۪ي شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا
وَلَا يُنْقِذُونِۚ ﴿٢٣﴾ اِنّ۪ٓي اِذًا لَف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٢٤﴾ اِنّ۪ٓي
اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِۜ ﴿٢٥﴾ ق۪يلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَۜ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْم۪ي
يَعْلَمُونَۙ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ ل۪ي رَبّ۪ي وَجَعَلَن۪ي مِنَ الْمُكْرَم۪ينَ ﴿٢٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَمَٓا اَنْزَلْنَا

13— Onlara, o şehir halkının **(Antakyalıların)** halini misal getir. Hani oraya **(İsa ' nın gönderdiği)** elçiler gelmişti.

14— Hani onlara iki elçi göndermiştik de ikisini de yalanlamışlardı. Bunun üzerine biz de bir üçüncü ile **(onları)** takviye etmiştik. **(Bu üç zat Antakyalılara),** "Gerçekten biz, size gönderilmiş elçileriz!" demişlerdi.

15— Onlar, "Siz, bizim gibi insandan başka **(şahıslar)** değilsiniz. Rahmân hiçbir şey indirmemiştir. Siz, sırf yalan söylüyorsunuz." dediler.

16 — Elçiler, " Rabbimiz biliyor ki, biz gerçekten size gönderilmiş elçileriz.

17— Bize düşen, ancak açık bir tebliğdir." dediler.

18— Onlar, "Biz, hakikaten sizin sebebinizle uğursuzlandık. **(Yağmurumuz kesildi)**. Yemin olsun! Eğer vaz geçmezseniz, sizi mutlaka taşlarla tepeleriz ve mutlaka bizden size acıklı bir azap dokunur." dediler.

19— Elçiler, "Uğursuzluğunuz sizinle beraberdir. Nasihat edilseniz de **(küfrünüzden vaz geçmeyeceksiniz)** öyle mi? Doğrusu siz, haddi aşmış bir kavimsiniz." dediler.

20— O esnada, şehrin tâ öbür ucundan bir adam koşarak geldi. Ve; "Ey kavmim! Uyun bu gönderilmiş **(elçi)**lere.

21— Uyun sizden hiçbir ücret istemeyen bu zatlara! Onlar, hidâyete ermişlerdir.

22— Hem ben, beni yaratana niye kulluk etmeyeyim. Hepiniz ancak O'na döndürüleceksiniz.

23— Hiç ben O'ndan başka tanrılar tanır mıyım? Eğer o Rahmân bana bir zarar vermek istese, onların şefaatı bana hiçbir fayda vermez. Onlar beni kurtaramazlar.

24— Şüphesiz o takdirde ben, açık bir sapıklık içinde olurum.

25— Haberiniz olsun. Ben Rabbinize iman ettim. Gelinbeni dinleyin." dedi. **(Onu hemen taşlarla öldürdüler ve ölürken kendisine).**

26— "Gir cennete!" denildi. O, "Keşke kavmim bilseydi!..

27— **(Evet)** Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikram görenlerden yaptığını bilselerdi!.." dedi.

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ħ	=	خ
ẓ	=	ذ
z̤	=	ظ
ṭ	=	ط
k̇	=	ق

Yê-sîn

ʻ	=	ع
'	=	ء

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Harekeler

i, ı	=	ـِ (كسرة)
u, ü	=	ـُ (ضمة)
e, a	=	ـَ (فتحة)
'ev	=	أو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

Veḍrib lehum-meṡelen 'Eṣ-ḥâbel-K̇aryeh. 'İẓ
cê'ehel-murselûn (13) 'İẓ 'erselnê 'ileyhimuṡ-neyni
fekeẓẓebûhumê fe-ʻazzeznê bi-ṡêliṡin-fek̇âlû 'innê
'ileyküm-murselûn (14) K̇âlû mê 'entum 'illê beşerum-
miṡlunê ve mê 'enzeler-Raḥmênu min-şey'in 'in
'entum 'illê tekẓibûn (15) K̇âlû Rabbunê yeʻ-lemu 'innê
'ileyküm le-murselûn (16) Ve mê ʻaleynê 'illel-Belêgul-
mubîn (17) K̇âlû 'innê teṭayyernê biküm; le-'illem
tentehû lener-cumennekûm ve leyemessen-neküm-
minnê ʻaẓêbun 'elîm (18) K̇âlû ṭâ-'iruküm-me-ʻaküm;
'e-'in ẓükkirtum? Bel 'entum k̇a-vmum-müsrifûn (19)
Ve cê-'e min 'ek̇ṣal-Medîneti raculuny-yes-ʻâ k̇âle
yê-k̇avmittebi-ʻul-murselîn (20) 'İttebi-ʻû mellê yes-
'eluküm 'ecranv-ve hum-muhtedûn (21) Ve mê liye
lê 'eʻ-budülleẓî feṭaranî ve 'ileyhi turce-ʻûn (22) 'E-
'etteħiẓü min-dûnihî 'êliheten 'iny-yuridnir-Raḥmênu
biḍurril-lê tugni ʻannî şefê-ʻatuhum şey-'env-ve lê
yunk̇iẓûn (23) 'İnnî 'iẓel-lefî Ḍalêlim-mubîn (24) 'İnnî
'êmentu bi-Rabbiküm fesme-ʻûn (25) K̇îled-ħulil-
Cenneh. K̇âle yê-leyte K̇avmî yeʻ-le-mûn (26) Bimê
gafera lî Rabbî ve ce-ʻalenî minel-mukramîn (27)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

الجزء ٢٣

وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِه۪ مِنْ بَعْدِه۪ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا
كُنَّا مُنْزِل۪ينَ ﴿٢٨﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ
خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِۚ مَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا
كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِنَ الْقُرُونِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ لَمَّا جَم۪يعٌ
لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُۚ اَحْيَيْنَاهَا وَاَخْرَجْنَا
مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا ف۪يهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخ۪يلٍ
وَاَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا ف۪يهَا مِنَ الْعُيُونِۙ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِه۪ۙ
وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْد۪يهِمْۜ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذ۪ي
خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الَّيْلُۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَۙ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْر۪ي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَاۜ ذٰلِكَ
تَقْد۪يرُ الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِۜ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتّٰى
عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَد۪يمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغ۪ي لَهَٓا اَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِۜ وَكُلٌّ ف۪ي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

28— Onun **(Habib-i Neccâr'ın)** arkasından ise kavminin üzerine **(helâk için)** gökten hiçbir ordu indirmedik. **(Bir kimseyi helâk için)** indirecek de değildik.

29— **(Onların cezası)** ancak bir çığlıktan ibaret oldu. **(Cebrâil'in bağırmasıyla)** hemen sönüverdiler.

30— Yazıklar olsun o kullara ki, ne zaman kendilerine bir peygamber gelse, muhakkak onunla alay ediyorlardı.

31— Görmediler mi ki, biz onlardan önce nice kuşaklar helâk etmişiz. Hiçbiri dönüp onlara gelmiyor?

32— Ve muhakkak hepsi toplanıp huzurumuza getirileceklerdir.

33— Onlara, ölü yer de bir alâmettir. Biz, onu dirilttik de ondan taneler çıkardık. Ondan yeyip duruyorlar.

34— Orada hurmalıklardan, üzümlerden bağlar yaptık. İçlerinden kaynaklar fışkırttık.

35— Bunu, her birinin mahsûlünden ve kendi ellerinin yetiştirdiklerinden yesinler diye yaptık. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

36—Yerin bitirdiği mahsûllerden, kendilerinden ve daha bilmedikleri şeylerden çiftler yaratan **(Allah)** her kusurdan münezzehtir.

37— Onlara, gece de bir delildir. Ondan gündüzü sıyırırız. Bir de bakarlar ki, karanlıklar içinde kalmışlar.

38— Güneş de kendine mahsus bir yörünge etrafında akıp gidiyor. Bu, güçlü ve herşeyi bilen Allah'ın takdiridir.

39—Ay'a da menziller takdir ettik. Nihayet **(son menziline)** döner, eski hurma salkımı gibi eğri olur!

40—Ne güneşin ay'a yetişmesi yaraşır, ne de gece gündüzü geçer. Her biri bir felekte yüzerler.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق

Yê-sîn

ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve mê 'enzelnê ʿalê Ǩavmihî mim-beʿ-dihî min
cundim-minessemê-'i ve mê künnê munzilîn (28) 'İn
kênet 'illê ṣayḥatenv-vêḥideten-fe-'iẓê hum ħâmidûn
(29) Yê-ḥasraten ʿalel-ʿibêd! Mê ye'-tîhim-mir-rasûlin
'illê kênû bihî yestehzi-'ûn (30) 'Elem yerav kem
'ehleknê ǩablehum-minel-ǩurûni 'ennehum 'ileyhim lê
yerci-ʿûn (31) Ve 'in-kül-lul-lemmê cemî-ʿul-ledeynê
muḥḍarûn (32) Ve 'Êyetul-lehumul-'erḍul-meyteh;
'eḥyeynêhê ve 'eħracnê minhê ḥabben feminhu ye'-
külûn (33) Ve ce-ʿalnê fîhê cennêtim-min-neħîlinv-ve
'eʿnê-binv-ve feccernê fîhê minel-ʿuyûn (34) Liye'-
külû min ṡemerihî, ve mê ʿamilet-hu 'eydîhim;
'efelê yeş-kürûn (35) Sübḥânelleẕî ħaleǩal-'ezvêce
küllehê mimmê tumbitul-'erḍu ve min 'enfusihim
ve mimmê lê yeʿ-lemûn (36) Ve 'Êyetul-lehumul-
Leylu nesleħu minhun-Nehêra fe-'iẓê hum-muẓlimûn
(37) Veş-Şemsü tecrî li-müste-ǩarril-lehê; ẕêlike
tekdîrul-ʿAzîzil-ʿAl-îm (38) Vel-Ǩamera ǩaddernêhu
menêzile ḥattê ʿâde kel-ʿurcûnil-ǩadîm (39) Leş-
Şemsü yembegî lehê 'en tudrikel-Ǩamera ve lel-Leylu
sêbiǩun-Nehêr; ve küllun-fî felekiny-yesbeḥûn (40)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَاٰيَةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِۙ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِنْ مِثْلِهٖ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَۙ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ
﴿٤٤﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَاْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ
رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ
اللّٰهُۙ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَٓاءُ
اللّٰهُ اَطْعَمَهُٓۗ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى
هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَٓا اِلٰٓى
اَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى
رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَاۜ هٰذَا مَا وَعَدَ
الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ
شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

اِنَّ اَصْحَابَ

41— Onlara **(kudretimizi gösteren)** bir alâmet de, zürriyetlerini o dolu gemide **(Nûh'un gemisi gibi)** taşımamız;

42— Ve kendilerine bunun gibi, binecek şeyleri yaratmamızdır.

43— Dilersek onları **(denizde)** boğarız da, o vakit kendilerine ne bir imdadına yetişen vardır, ne de kurtarılırlar.

44— Ancak tarafımızdan bir rahmet ve bir zamana kadar daha yaşatmak için **(kurtarılmış)** olur.

45— Onlara, "Önünüzdekinden **(âhiretten)** ve arkanızdakinden **(dünya felâketinden)** korkun ki, esirgenesiniz!" denildiği zaman **(yüz çevirdiler).**

46— Onlara Rablerinin âyetlerinden hiçbir âyet gelmiyordu ki, ondan yüz çevirmesinler.

47— Onlara, "Allah'ın size verdiği rızıklardan hayır için infak edin." denildiği vakit küfredenler, imana gelenlere, "Dilemiş olsa, Allah'ın doyuracağı bir kimseyi biz mi doyuracağız? Siz ancak açık bir şaşkınlık içindesiniz." dediler.

48— Bir de, "Eğer doğru söyleyenlerden iseniz, bu va'd ne zaman?" diyorlar.

49— Onların beklediği sadece bir nâradır. **(Birinci Sûr!)** onlar çekişip dururlarken kendilerini yakalayıverir.

50— O zaman bir vasiyyet bile yapamazlar, ailelerine de dönemezler.

51— Sûr'a **(ikinci defa)** üfürülür. Bir de bakarsın ki, kabirlerinden kalkmışlar. Rablerine akın ediyorlar.

52— "Eyvah başımıza gelenler! Kim kaldırdı bizi uyuduğumuz yerden? İşte Allah'ın vaddettiği bu imiş!.. O peygamberler doğru söylemiş!.." derler.

53— Sadece bir çığlıktan başkası değil!.. **(Üçüncü Sûr!)** bakarsın hepsi huzurumuza gelmişlerdir!..

54— Artık bugün hiçbir kimseye zerre kadar haksızlık edilmez. Sadece yaptıklarınızın cezasını çekersiniz.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẓ̧	ظ
ṭ	ط
k̇	ق

Yê-sîn

ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve 'Êyetul-lehum 'ennê ḥamelnê ẓürriyyetehum
fil-fulkil-meş-ḥûn (41) Ve ḣaleknê lehum-mim-
miṡlihî mê yerkebûn (42) Ve 'in-neşe' nugrikhum
felê ṣarîḣa lehum ve lê hum yunkaẓûn (43) 'İllê
Raḥmetem-minnê ve metê-ʻan 'ilê ḥîn (44) Ve 'iẓê Kîle
lehumuttekû mê beyne 'eydîküm ve mê ḣalfeküm le-
ʻalleküm turḥamûn (45) Ve mê te'-tîhim-min 'Êyetim-
min 'Êyêti Rabbihim 'illê kênû ʻanhê muʻ-riḍîn (46)
Ve 'iẓê kîle lehum 'enfikû mim-mê razekakümu-
LLêhu kâlelleẓîne keferû lilleẓîne 'êmenû 'enuṭ-ʻimu
mellev yeşê-'u-LLâhu 'eṭ-ʻameh?-'İn 'entum 'illê fî
ḍalêlim-mubîn (47) Ve yekûlûne metê hêẓel-veʻ-dü
'in-küntum ṣâdikîn (48) Mê yen-ẓurûne 'illê Ṣayḥa-
tenv-vêḥideten te'-ḣuẓühum ve hum yeḣiṣṣ-imûn
(49) Felê yesteṭî-ʻûne tevṣı-yetenv-ve lê 'ilê 'ehlihim
yerci-ʻûn (50) Ve nufiḣa fiṣ-Ṣûri fe-'iẓê hum-minel-
'ecdêṡi 'ilê Rabbihim yensilûn (51) Kâlû yê-veylenê
mem-be-ʻaṡenê mim-merkadi-nê-Hêẓê mê ve-ʻader-
Raḥmênu ve ṣadekal-murselûn (52) 'İn-kênet 'illê
Ṣayḥa-tenv-vêḥideten fe-'iẓê hum cemî-ʻul-ledeynê
muḥḍarûn (53) Fel-Yevme lê tuẓlemu nefsün şey
'env-ve lê tuc-zevne 'illê mê küntum teʻ-melûn (54)

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ
وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ
فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ
رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ
إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ
جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا
عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ
لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا
عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ
﴿٦٩﴾ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

55— Şüphesiz ki cennetlikler, bugün pek güzel bir eğlence içinde zevk etmektedirler.

56— Kendileri ve zevceleri, gölgelerdedirler. Tahtların üzerine yaslanmışlardır.

57— Onlar için orada meyve var. Hem orada ne isterlerse hepsi var.

58— Esirgeyen Rabden bir de "Selâm" vardır.

59— **(Buyurur ki:)** "Ayrılın bugün ey suçlu günahkar!

60— Ey Adem oğulları, Ben size "Şeytana kulluk etmeyin. Çünkü o, size açık bir düşmandır.

61— Bana kulluk edin. Doğru yol budur", demedim mi?

62— Böyle iken, yemin olsun ki o, sizin içinizden birçok kimseleri saptırdı. O vakit siz akıl kullanır olmadınız mı?

63— İşte va'd oluna geldiğiniz cehennem budur!

64— Küfrünüz sebebiyle, bugün oraya girip dağlanın.

65— O gün onların ağızları üzerine mühür basarız. Ne kazanıyor idiyseler elleri söyler ve ayakları şahidlik eder.

66— Eğer dileseydik, onların gözlerini üzerinden silme kör ederdik de yola dökülür kalırlardı. Fakat nereden görecekler!..

67— Yine dileseydik, kılıklarını oldukları yerde değiştirirdik **(domuz veya maymuna çevirirdik)** de, ne ileri gidebilirler, ne geri dönebilirlerdi.

68— Bununla beraber, biz kimin ömrünü uzatırsak, yaratılışta onu tersine çeviririz **(genç iken ihtiyar olur).** Akıl etmiyorlar mı?

69— Biz ona **(Muhammed'e)** şiir öğretmedik. Bu ona yaraşmaz da. Onun getirdiği sâde bir zikir ve parlak bir Kur'ân'dır.

70— Diriyi uyarmak, kafirlere de azabın hak olması

ḍ = ض
ṡ = ث
ş = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̈ = ق

Yê-sîn

ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnne 'Eṣ-ḥâbel-Cennetil-Yevme fî şugulin-fêki-
hûn (55) Hum ve 'ezvêcuhum fî z̤ilêlin ʻalel-'erâ-'iki
mutteki-'ûn (56) Lehum fîhê fêkihetunv-ve lehum-
mê yedde-ʻûn (57) Selêmun-K̈avlem-mir-Rabbir-
Raḥîm (58) Vemtêzul-Yevme 'eyyuhel-mucrimûn
(59) ۞ 'Elem 'eʻhed 'ileyküm yê-Benî-'Êdeme 'ellê
teʻbudüş-Şeyṭân; 'innehû leküm ʻadüvvum-mubîn
(60) Ve 'eniʻ-budûnî. Hêẓê Şırâṭum-Müstek̈îm (61)
Ve lek̈ad 'eḍalle minküm cibillen-keṡîrâ. 'Efelem
tekûnû teʻk̈ilûn (62) Hêẓihî Cehennemul-letî küntum
tû-ʻadûn (63) 'İşlev-hel-Yevme bimê küntum tekfurûn
(64) 'El-Yevme neḣtimu ʻalê 'efvêhihim ve tukellimunê
'eydîhim ve teş-hedü 'er-culu-hum-bimê kênû
yeksibûn (65) Ve lev neşê-'u leṭamesnê ʻalê 'eʻyunihim
festebek̈uş-Şırâṭa fe-'ennê yubşırûn (66) Ve lev neşê-
'u leme-seḣnêhum ʻalê mekêneti-him femeste-ṭâ-ʻû
muḍiyyenv-ve lê yerci-ʻûn (67) Ve men-nu-ʻammirhu
nunekkis-hu fil-ḣalk̈; 'efelê yeʻ-k̈ilûn (68) Ve mê
ʻallemnêhuş-Şiʻra ve mê yembegî leh; 'in huve 'illê
Ẓikrunv-ve K̈ur-'ênum-Mubîn (69) Liyunẓira men
kêne ḥayyenv-ve yeḥik̈k̈al-k̈avlu ʻalel-kêfirîn (70)

Yâsîn Sûresi

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ
وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ
مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ
نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ
قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ
الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ
الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
﴿٨٢﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

سُورَةُ الصَّافَّاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَاثْنَتَانِ وَثَمَانُونَ آيَةً

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

بِسْمِ اللَّهِ

71— Şunu da görmediler mi ki, biz onlar için kudretimizin meydana getirdiklerinden birtakım **hayvanlar** yaratmışız da, onlara sahip bulunuyorlar.

72— Ve onları kendilerine **boyun eğdirdik.** Onların bazısını binek olarak kullanırlar, bazısını da besin olarak yerler.

73— Bunlarda kendileri için daha birçok menfaatler ve türlü içecekler **(sütler)** vardır. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

74— Tuttular Allah' dan başka birtakım ilâhlar edindiler. Umuyorlar ki, **(onlar tarafından)** yardım olunacaklar.

75— Putların, onlara yardıma güçleri yetmez. Kendileri ise, o putlar için hazırlanmış askerlerdir.

76— Şu hâlde onların lâkırdıları seni üzmesin. Şüphesiz, biz onların neler gizlemekte olduklarını, neler açıklayıp durduklarını biliyoruz.

77— İnsan görmedi mi ki, biz kendisini bir nutfeden **(sperm)** yarattık. Şimdi açıkça bir düşman kesiliverdi.

78— Yaratılışını unuttu da bize bir de misal getirdi, "Bu kemikler çürümüşken onları kim diriltir?" dedi.

79— De ki: "Onları ilk defa yaratan diriltir ve O, her çeşit yaratmayı bilir.

80— O **(Allah)** ki, size yeşil ağaçtan ateş yaptı da, şimdi siz ondan yakıp duruyorsunuz.

81— Bu gökleri ve yeri yaratan, onların benzerini yaratmaya kaadir değil midir? Elbette **(kaadirdir).** Hem O, her şeyi yaratandır; her şeyi bilendir.

82— Onun işi, bir şeyin olmasını dilediği vakit, ona sadece "Ol!" demektir, o da oluverir.

83— O halde her şeyin mülkiyet ve tasarrufu **kendi elinde** olan **(Allah), (noksanlıktan)** münezzehdir. Siz ancak O'na döndürüleceksiniz.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق

Yê-sîn

ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'Evelem yerav 'ennê ħalek̇nê lehum-mimmê ʿamilet
'eydînê 'en-ʿâmen fehum lehê mêlikûn (71) Ve
ẓellelnêhê lehum feminhê rakûbuhum ve minhê ye'-
külûn (72) Ve lehum fîhê menêfiʿu ve meşêrib. 'Efelê
yeşkürûn (73) Vetteħaẓû min-dûni-LLêhi 'êlihetel-le-
ʿallehum yunṣarûn (74) Lê yesteṭî-ʿûne neṣra-hum ve
hum lehum cundüm-muḥḍarûn (75) Felê yeḥzunke
k̇avluhum. 'İnnê neʿ-lemu mê yusirrûne ve mê yuʿ-
linûn (76) 'Evelem yeral-'insênu 'ennê ħalek̇nêhu
min-nuṭfetin fe-'iẓê huve ħaṣîmum-mubîn (77) Ve
ḍarabe lenê meṡelenv-ve nesiye ħalk̇ah; k̇âle meny-
yuḥyil-ʿiẓâme ve hiye ramîm (78) K̇ul yuḥyîhelleẓî
'enşe-'ehê 'evvele merrah! Ve Huve bi-külli ħalk̇in
ʿAlîm (79) 'Elleẓî ce-ʿale leküm-mi-neş-şeceril-
'eħḍari nêran fe-'iẓê 'entum-minhu tûk̇idûn (80) 'Eve
leyselleẓî ħalek̇as-semêvêti vel-'erḍa bi-K̇âdirin ʿalê
'eny-yeħluk̇a miṡlehum? Belê! Ve Huvel-Ħallêk̇ul-
ʿAlîm (81) 'İnnemê 'Emruhû 'iẓê 'erâde şey-'en 'eny-
yek̇ûle lehû KÜN feyekûn (82) Fe-Sübḥânelleẓî bi-
yedihî Melekûtu külli şey-'inv-ve 'ileyhi turce-ʿûn (83)

ŞÂFFÊT

182 ÂYEH — № 37

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

وَالصَّٓافَّاتِ صَفًّاۙ ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْراًۙ ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْراًۙ ﴿٣﴾ اِنَّ
اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌۜ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشَارِقِۜ ﴿٥﴾ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِزٖينَةِ الْكَوَاكِبِۙ ﴿٦﴾ وَحِفْظاً
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍۚ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍۗ ﴿٨﴾ دُحُوراً وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌۙ ﴿٩﴾ اِلَّا مَنْ خَطِفَ
الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقاً
اَمْ مَنْ خَلَقْنَاۜ اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طٖينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ
﴿١٢﴾ وَاِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَۖ ﴿١٣﴾ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَسْتَسْخِرُونَۖ ﴿١٤﴾
وَقَالُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبٖينٌۚ ﴿١٥﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَاباً وَعِظَاماً
ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَۙ ﴿١٦﴾ اَوَاٰبَٓاؤُ۬نَا الْاَوَّلُونَۜ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُونَۚ
﴿١٨﴾ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا
هٰذَا يَوْمُ الدّٖينِ ﴿٢٠﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذٖي كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾
اُحْشُرُوا الَّذٖينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَۙ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
فَاهْدُوهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحٖيمِۚ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْؤُ۫لُونَۙ ﴿٢٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

(Sûre: 37)

SÂFFAT SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 182 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Andolsun, o saf bağlayıp duranlara **(meleklere)**,

2— O **(bulutları)** sevk ve idare edenlere;

3— Zikir **(Kur'ân)** okuyanlara,

4— Şüphesiz ki, sizin ilâhınız birdir.

5— O, göklerle yerin ve aralarındakilerin Rabbidir. Doğuların da Rabbidir.

6— Biz, dünya semasını yıldızlarla süsledik.

7— Hem onu her âsi şeytandan koruduk.

8— O şeytanlar, yüce dîvanı **(melekler divanını)** dinleyemezler; her taraftan atışa tutulurlar.

9— Bu, onları kovmak içindir. Hem onlara devamlı bir azap vardır.

10— Ancak bir kelimeyi kapan müstesna. Onu da delip geçen bir göktaşı kovalar.

11— Şimdi sor onlara **(Mekkelilere)**. Yaratılışca kendileri mi daha kuvvetli, yoksa bizim yarattıklarımız mı? Biz kendilerini yapışkan bir çamurdan yarattık.

12— Doğrusu **(Allah'ın kudretini ve öldükten sonra dirileceklerini inkâr etmelerine)** sen şaştın. Onlar ise seninle **(şaşırmanla)** alay ediyorlar.

13— Kendilerine **(Kur'anla)** öğüt verildiği vakit, nasihat kabul etmiyorlar.

14— Bir mûcize gördükleri vakit de eğlenceye alıyorlar.

15— ''Bu, açık bir sihirden başka bir şey değil!

16— Biz, öldüğümüz ve topraktan bir yığın kemik olduğumuz zaman mı? Biz mi diriltilecekmişiz?

17— Evvelki atalarımız da mı? dediler.

18— De ki, ''Evet! Hem hepiniz zelil ve hakir olarak **(diriltileceksiniz).**

19— O, bir nâradan ibarettir. Bir de bakarsın gözleri açılıvermiş.

20— Ve, ''Eyvah başımıza gelenlere! Bu, kıyamet günüdür'' derler.

21— **(Melekler);** ''Evet bu, sizin yalan dediğiniz ayırt edilme günüdür! **(derler).**

22— **(Allah meleklere şöyle buyurur):** ''O zulmedenleri, onlara eşlik edenleri, Allah'ı bırakıp taptıkları putları hep bir araya toplayın!

23— Toplayın da, onları cehennem yoluna götürün!

24— Ve kendilerini tutuklayın! Çünkü onlar sorguya çekileceklerdir!''

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḱ	ق
ʻ	ع

Şâffêt

'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Veṣ-ṣâffêti ṣaffê (1) Fez-zêcirâti zecrâ (2) Fet-
têliyêti Ẓikrâ (3) 'İnne 'ilêheküm le-Vêḥid (4) Rab-
bus-semêvêti vel-'erḍi ve mê beynehumê ve Rab-
bul-meşêriḱ (5) 'İnnê zeyyennes-semê-'eddünyê
bi-zîneti-nil-kevêkib (6) Ve ḥifẓam-min külli Şey-
ṭânim-mêrid (7) Lê yessemme-ʻûne 'ilel-Mele-'il-'Eʻ-
lê ve yuḱẕefûne min külli cênib (8) Düḥûranv-ve
lehum ʻaẕêbunv-vêṣıb (9) 'İllê men ħaṭifel-ħaṭfete
fe-'etbe-ʻahû şihêbun-ṡêḱib (10) Festeftihim 'ehum
'eşeddü ħalḱan 'emmen ħaleḱnê? 'İnnê ħaleḱnêhum-
min ṭînil-lêzib (11) Bel ʻacibte ve yes-ħarûn (12) Ve
'iẕê ẕükkirû lê yeẕ-kürûn (13) Ve 'iẕê ra-'ev 'Êyeteny-
yestes-ħirûn (14) Ve ḱâlû 'in hêẕê 'illê siḥrum-mubîn
(15) 'E-'iẕê mitnê ve künnê turâbenv-ve ʻiẓâmen
'e-'innê lemeb-ʻûṡûne (16) 'Eve 'êbê-'unel-'evvelûn
(17) Ḱul ne-ʻam ve 'entum dê-ħirûn (18) Fe-'innemê
hiye zecratunv-vêḥidetun fe-'iẕê hum yenẓurûn
(19) Ve ḱâlû yê-veylenê hêẕê Yevmud-Dîn (20) Hêẕê
Yevmul-Feṣlilleẕî küntum-bihî tukeẕẕibûn (21) ۞
'Uḥşurulleẕîne ẓalemû ve 'ezvêcehum ve mê kênû yeʻ-
budûne (22) Min-dûni-LLêhi fehdû-hum 'ilê Ṣırâṭil-
Ceḥîm (23) Ve ḱifûhum 'innehum-mes-'ûlûn (24)

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ
﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾
فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا
اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ
﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ
الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ
اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ
وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾
يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾
لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

يَقُولُ

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

25— **(Melekler onlara),** "Ne oldu size? Yardımlaşmıyorsunuz!" **(derler).**

26— Hayır, bugün onlar teslim olmuşlardır.

27— Ve birbirlerine yönelmiş soruşurlar.

28— **(Yardakçılar, öncülere),** "Siz, bize sağdan gelirdiniz. **(yemin ederek, iyilik seven bir sûrette gelirdiniz)** derler.

29— Onlar da, " Hayır ! Bilâkis siz **(Allah'a)** iman etmemiştiniz!

30— Bizim sizin üzerinizde bir hükmümüz geçmezdi. Fakat siz azmış bir kavimdiniz.

31— Onun için Rabbimizin **(azap)** sözü hepimizin üzerine hak oldu. Herhalde **(hepimiz)** tadacağız!

32— Çünkü biz, sizi yoldan çıkardık. Gerçekten biz de azgınlardık." derler.

33— Muhakkak, hepsi o gün azapta ortaktırlar.

34— İşte biz, suçlu günahkarları böyle yaparız.

35— Çünkü onlara, "Allah'dan başka hiçbir İlâh yoktur." denildiği vakit kibirlenirlerdi.

36— Ve, "Biz, bir mecnun şair için, ilâhlarımızı bırakır mıyız?" derlerdi.

37— Hayır! O, hakkı getirdi ve bütün peygamberleri tasdik etti.

38— Elbette siz o acıklı azabı tadacaksınız.

39— Ve **(dünyada)** yaptığınız amellerden başkasıyla cezalandırılmayacaksınız.

40— Ancak Allah'ın samimî kulları müstesnadır.

41— Bunlar için, **(cennette)** belli bir rızık vardır.

42— Türlü meyveler... Ve onlar hep ikram olunurlar.

43— Naîm cennetlerinde, 44— Karşılıklı tahtlar üzerinde.

45— kaynak şarabından bir kadeh ile başlarında dolaşılır.

46— Bembeyazdır, içenlere lezzet verir.

47— O şarabda başı sersemleten birşey yoktur; ondan sarhoş da olmazlar.

48— Yanlarında iri gözlü, bakışlarını sadece kocalarına yöneltmiş hurîler!..

49— Sanki saklanmış yumurtalar gibidir.

50— Derken birbirlerine dönerek **(dünyada geçirdiklerini)** soruştururlar.

51— İçlerinden bir sözcü şöyle der: "Benim bir dostum vardı.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع

Şâffêt

'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Mê leküm lê tenêṣarûn (25) Bel humul-yevme
müsteslimûn (26) Ve 'eḳbele beʿ-ḍuhum ʿalê beʿ-ḍiny-
yete-sê'elûn (27) Ḳâlû 'inneküm küntum te'-tûnenê
ʿanil-yemîn (28) Ḳâlû bel-lem tekûnû Mu'-minîn
(29) Ve mê kêne lenê ʿaleyküm-min sulṭân. Bel
küntum ḳavmen ṭâgîn (30) Feḥaḳḳa ʿaleynê Ḳavlu-
Rabbinê 'innê le-ẓê'iḳûn (31) Fe-'eg-veynêküm 'innê
künnê gâvîn (32) Fe-'innehum Yevme-'iẓin-fil-ʿAẓêbi
muşterikûn (33) 'İnnê keẓêlike nef-ʿalu bil-mucrimîn
(34) 'İnnehum kênû 'iẓê ḳîle lehum Lê 'ilêhe 'ille-
LLêhu yestekbirûn (35) Ve yeḳûlûne 'e-'innê letêriḳû
'êlihetinê li-şê-ʿirim-mecnûn (36) Bel cê-'e bil-Ḥaḳḳi
ve ṣaddeḳal-murselîn (37) İnneküm le-ẓê-'iḳul-ʿAẓêbil-
'Elîm (38) Ve mê tuczevne 'illê mê küntum teʿ-melûn
(39) 'İllê ʿibêde-LLâhil-muḣleṣîn (40) 'Ulê-'ike lehum
Rizḳum meʿ-lûm (41) Fevêkih; ve hum-muk-ramûne
(42) Fî Cennêtin-Ne-ʿîm (43) ʿAlê sürurim-muteḳâbilîn
(44) Yuṭâfu ʿaleyhim-bi-ke'-sim-mim-meʿîn (45)
Beyḍâ'e leẕẕetil-liş-şêribîn (46) Lê fîhê gavluny-ve
lê hum ʿanhê yunzefûn (47) Ve ʿindehum ḳâṣırâtuṭ-
ṭarfi-ʿîn (48) Ke-'ennehunne beyḍum-meknûn (49)
Fe-'eḳbele beʿ-ḍuhum ʿalê beʿ-ḍiny-yetesê-'elûn
(50) Ḳâle ḳâ-'ilum-minhum 'innî kêne lî ḳarîn (51)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri ● Idgam ve okunmayan harfler
● Kalın ● Kalkale

Sâffat Sûresi

يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّق۪ينَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
ءَاِنَّا لَمَد۪ينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ
ف۪ي سَوَٓاءِ الْجَح۪يمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْد۪ينِ
﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبّ۪ي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَر۪ينَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّت۪ينَ
﴿٥٨﴾ اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُو۫لٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّب۪ينَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ
الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ خَيْرٌ
نُزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِم۪ينَ ﴿٦٣﴾
اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ ف۪ٓي اَصْلِ الْجَح۪يمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَاَنَّهُ رُؤُ۫سُ
الشَّيَاط۪ينِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِؤُ۫نَ مِنْهَا الْبُطُونَ
﴿٦٦﴾ ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَم۪يمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ
لَاِلَى الْجَح۪يمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَٓاءَهُمْ ضَٓالّ۪ينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلٰٓى
اٰثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٧١﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا ف۪يهِمْ مُنْذِر۪ينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُنْذَر۪ينَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَص۪ينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادٰينَا
نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُج۪يبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظ۪يمِ ﴿٧٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

52— Bana derdi ki: "Sen hakikaten inananlardan mısın?

53— Biz öldüğümüz ve toprakla bir yığın kemik olduğumuz vakit, gerçekten biz cezalanacak mıyız?".

54— **(Yine o sözcü, arkadaşlarına cehennemde o dostunu göstermek için),** "Siz **(onun haline)** biliyor musunuz?" der.

55— Derken kendisi bakmış; onu cehennemin ortasında görmüştür.

56— **(Ona şöyle)**der: "Vallâhi, sen az daha beni de helâk edecektin!

57— Eğer Rabbimin nimeti olmasaydı, ben de burada hazır edilmişlerden olacaktım!".

58, 59— Biz, ilk ölümümüzden başka bir defa daha ölmeyecek, biz, azap da görmeyecek değil miymişiz?

60— İşte bu, hiç şüphe yok ki, büyük kurtuluşun tâ kendisidir.

61— Çalışanlar, böyle **bir murad için)** çalışsınlar.

62— Konukluk için bu mu daha hayırlı, yoksa **(cehennemdeki)** zakkûm ağacı mı?

63— Biz onu zalimler için bir fitne yapmışızdır. **(Çünkü, "Ağaç yanar, cehennemde nasıl biter" demişlerdi).**

64— O, bir ağaçtır ki cehennemin dibinde çıkar.

65— Tomurcukları, şeytanların başları gibidir.

66— Muhakkak onlar bundan yiyecekler de karınlarını bundan dolduracaklar!

67— Sonra üzerine onlar için kaynar su ile karıştırılmış bir içki vardır.

68— Sonra da dönecekleri yer, şüphesiz yine cehennemdir.

69— Çünkü onlar, babalarını sapık buldular da,

70— Kendileri de onların izleri üzerinde koşuyorlardı.

71— Yemin olsun! Onlardan önce geçen **(ümmetlerin)** çoğu dalâlette idi.

72— Ve yemin olsun! Biz onlara, uyarıcı peygamberler de gönderdik.

73— Şimdi bak, o uyarılanların akıbeti nice oldu!

74— Ancak Allah'ın samimî kulları müstesna. **(Onlar emre uydular).**

75— Yemin olsun! Nûh bize niyaz etmişti. Biz de hakikat ne güzel icabet ediciyiz!.. **(Kavmine beddua etti, biz de duasını kabul ile onları tufanda boğduk).**

76— Biz, hem onu, hem ehlini o büyük belâdan kurtardık.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḱ	ق
‘	ع

Şâffêt

'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Yeḱûlu 'e-'inneke leminel-muṣaddiḱîn (52) 'E-
'iẓê mitnê ve künnê turâbenv-ve ‘iẕâmen 'e-'innê
lemedînûn (53) Ḱâle hel 'entum-muṭṭali-‘ûn (54)
Feṭṭale-‘a fera-'êhu fî sevê-'il-Ceḥîm (55) Ḱâle te-
LLêhi 'in-kitte leturdîn (56) Ve lev lê Ni‘metu
Rabbî leküntu minel-muḥḍarîn (57) 'Efemê neḥnu
bimeyyitîn (58) 'İllê mevtetenel-'ûlê ve mê neḥnu
bimu ‘aẕẕebîn (59) 'İnne hêẕê lehuvel-fevzul-‘aẕîm
(60) Limiṡli hêẕê fel-ye‘-melil-‘âmilûn (61) 'Eẕêlike
ḣayrun-nuzulen 'em Şeceratuz-Zeḱḱûm (62) 'İnnê
ce-‘alnêhê fitnetel-liẕẕâlimîn (63) 'İnnehê şeceratun
teḣrucu fî 'eṣlil-Ceḥîm (64) Ṭal-‘uhê ke-'ennehû
ru'ûsüş-şeyêṭîn (65) Fe-'innehum le-'êkilûne minhê
femêli-'ûne minhel-buṭûn (66) Ṡümme 'inne lehum
‘aleyhê leşevbem-min ḥamîm (67) Ṡümme 'inne
merci-‘ahum le-'ilel-Ceḥîm (68) 'İnnehum 'elfev 'êbê-
'ehum ḍâllîn (69) Fehum ‘alê 'êṡêrihim yuhra-‘ûn (70)
Ve leḱad ḍalle ḱablehum 'ekṡerul-'evvelîn (71) Ve
leḱad 'erselnê fîhim-munẕirîn (72) Fenẓur keyfe kêne
‘Âḱi-betul-munẓerîn (73) 'İllê ‘ibêde-LLâhil-muḣleṣîn
(74) Ve leḱad nêdênê Nûḥun-feleni‘-mel-Mucîbûn (75)
Ve necceynêhu ve 'ehle-hû minel-Kerbil-‘Aẕîm (76)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Sâffat Sûresi

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿٧٨﴾
سَلَامٌ عَلٰى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّهُ
مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَاِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ
لَاِبْرٰهِيمَ ﴿٨٣﴾ اِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ
مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ اَئِفْكًا اٰلِهَةً دُونَ اللّٰهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ
بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ اِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾
فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ اِلٰى اٰلِهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾
مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَاَقْبَلُوا اِلَيْهِ
يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ اَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ
﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَاَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَاَرَادُوا
بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ اِنِّي ذَاهِبٌ اِلٰى
رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ
بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ اِنِّي
اَرٰى فِي الْمَنَامِ اَنِّي اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى قَالَ يَا اَبَتِ
افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

فَلَمَّا

77— Hem zürriyetini, bâkî kalanların tâ kendileri yaptık.

78— Nûh için, sonradan gelenler arasında **(iyi bir ad)** bıraktık.

79— Alemler içinde Nûh'a selâm olsun!

80— Biz, iyilik edenlere böyle mükâfat veririz.

81— Çünkü o, bizim mü'min kullarımızdan idi.

82— Sonunda, diğerlerini suda boğduk.

83— Şüphesiz İbrâhim de, onun yolunda olanlardandı.

84— Çünkü Rabbine hulûs-u kalble gelmişti.

85—O vakit babasına ve kavmine: "Siz nelere tapıyorsunuz?

86— Yalancılık etmek için mi Allah'dan başka ilâhlar istiyorsunuz?

87— Alemlerin Rabbine zannınız nedir?" demişti.

88— Derken yıldızlara bir bakış baktı da,

89— "Ben hastayım!" dedi.

90— O vakit hemen arkalarını dönüp başından savuştular.

91— Derken, bir kurnazlıkla onların ilâhlarına **(putlarına)** vararak **(alay yoluyla)**, **"(Bunları)** yemez misiniz?

92— Ne oldu size, niye konuşmuyorsunuz?" dedi.

93— Gizlice onlara **(vardı)** sağ eliyle kuvvetli bir darbe indirdi.

94— Bunun üzerine kavmi koşarak ona geldiler. **(Ve, "Biz bunlara tapıyoruz, sen kırıyorsun ha!" dediler.)**

95— İbrâhim, "Siz, kendi yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz!

96— Halbuki sizi de, yaptıklarınızı da Allah yaratmıştır" dedi.

97— Onlar, "İbrâhim için bir bina yapın da, onu ateşe atın!" dediler.

98— Böylece ona bir tuzak kurmak istediler. Biz kendilerini daha sefil vaziyete düşürdük.

99— Bir de İbrâhim. "Ben Rabbime gidiyorum. O bana yolunu gösterecektir.

100— Ey Rabbim! Bana iyilerden bir çocuk ihsân buyur!" dedi.

101— Biz de ona uysal bir oğul müjdeledik.

102— Ne zaman ki, yanında koşmak çağına erişti. İbrâhim, "Yavrucuğum! Ben, rüyamda seni kestiğimi görüyorum. Artık bak, sen ne diyeceksin?" dedi. Çocuk, "Babacığım! Sen ne emrolundunsa onu yap. İnşaallah beni sabredenlerden bulacaksın." dedi.

ḍ = ض	ṡ = ث
ṣ = ص	ḥ = ح
ḣ = خ	ẓ = ذ
ẕ = ظ	ṭ = ط
k̇ = ق	ʻ = ع

Şâffêt

' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Vece-ʻalnê ẓürriyyetehû humul-bêk̇în (77) Ve teraknê
ʻaleyhi fil-'êḣirîn (78) Selêmun ʻalê Nûḥin-fil-ʻâlemîn
(79) 'İnnê keẓêlike neczil-Muḥsinîn (80) 'İnnehû min
ʻibêdinel-Mu'-minîn (81) Ṡümme 'egrak̇nel-'êḣarîn
(82) ۞ Ve 'inne min-Şî-ʻatihî le-'İbrâhîm (83) 'İẓ cê-
'e Rabbehû bik̇al-bin selîm (84) 'İẓ k̇âle li-'ebîhi ve
k̇av-mihî mê ẓê teʻ-budûn (85) 'E-'ifken 'êliheten-dû-
ne-LLâhi turîdûn (86) Femê ẕannuküm-bi-Rabbil-
ʻÂlemîn (87) Feneẕara neẕraten-fin-Nucûm (88) Fek̇âle
'innî sek̇îm (89) Fetevellev ʻanhu mudbirîn (90) Ferâga
'ilê 'êlihetihim fek̇âle 'elê te'-külûn (91) Mê leküm lê
tenṭik̇ûn (92) Ferâga ʻaleyhim ḍarbem bil-yemîn (93)
Fe-'ek̇belû 'ileyhi yezif-fûn (94) K̇âle 'eteʻbudûne mê
tenḥitûn (95) Va-LLâhu ḣalek̇aküm ve mê teʻmelûn
(96) K̇âlubnû lehû bun-yênen fe-'elk̇ûhu fil-Ceḥîm
(97) Fe 'erâdû bihî keyden-fece-ʻalnêhumul-'esfelîn
(98) Ve k̇âle 'innî ẓêhibun 'ilê Rabbî seyehdîn (99)
Rabbi heb lî mineṣ-Ṣâliḥîn (100) Febeş-şernêhu
bi-gulêmin ḥalîm (101) Felemmê belega me-ʻahus-
seʻ-ye k̇âle yê-buneyye 'innî 'erâ fil-menêmi 'ennî
'eẓbeḥuke fenẓur mê-ẓê terâ! K̇âle yê 'ebetif-ʻal mê
tu'-mer; setecidünî 'in-şê-'e-LLâhu mineṣ-Ṣâbirîn (102)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Sâffat Sûresi

فَلَمَّٓا اَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَب۪ينِۚ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَٓا اِبْرٰه۪يمُۙ ﴿١٠٤﴾ قَدْ
صَدَّقْتَ الرُّءْيَاۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ
الْبَلٰٓؤُا الْمُب۪ينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي
الْاٰخِر۪ينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ
﴿١١٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِنَ
الصَّالِح۪ينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَۜ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا
مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِه۪ مُب۪ينٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوسٰى
وَهٰرُونَۚ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظ۪يمِۚ
﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِب۪ينَۚ ﴿١١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمَا
الْكِتَابَ الْمُسْتَب۪ينَۚ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَق۪يمَۚ
﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِر۪ينَ ﴿١١٩﴾ سَلَامٌ عَلٰى مُوسٰى
وَهٰرُونَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٢١﴾ اِنَّهُمَا مِنْ
عِبَادِنَا الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَۜ ﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ
لِقَوْمِه۪ٓ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ اَحْسَنَ
الْخَالِق۪ينَۙ ﴿١٢٥﴾ اَللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٢٦﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

103—Ne zaman ki, böylece ikisi de teslim oldular ve İbrâhim çocuğu şakağı üstü yıktı.

104— Biz de ona seslendik; "Ey İbrâhim!

105— Gerçekten rüyanı tasdik ettin. Şüphesiz iyi iş yapanları biz böyle mükâfatlandırırız!".

106— Muhakkak ki bu, açık bir imtihandı.

107— Ve **(oğlunun yerine)** ona büyük bir kurbanlık fidye verdik.

108— Ona sonradan gelenler arasında iyi bir ün bıraktık.

109— İbrâhim'e selâm olsun!..

110— Biz iyilik edenlere, böyle mükâfat veririz.

111— Çünkü o, bizim mü - min kullarımızdan idi.

112— Bir de ona sâlihlerden bir peygamber olmak üzere İshak'ı müjdeledik.

113— Ve hem İbrâhim'e, hem İshak'a bereketler verdik. Her ikisinin soyundan iyi de var, kendine açıkça zulmedeni de var.

114— And olsun! Biz, Mûsa ile Hârun'a da ihsanda bulunduk.

115— Ve hem kendilerini, hem kavimlerini o büyük felâketten **(Fir'avn'a köle olmaktan)** kurtardık.

116— Onlara yardım ettik. Bu suretle galip gelenler onlar oldu.

117— İkisine de o açıklayan kitabı **(Tevrât'ı)** verdik.

118— Kendilerini doğru yola ilettik.

119— Sonradan gelenler içinde onlara da **(iyi bir ün, isim)** bıraktık.

120— Mûsa ile Hârun'a selâm olsun!

121— Biz, iyilik edenlere böyle mükâfat veririz.

122— Çünkü onlar, bizim mü'min kullarımızdandı.

123— Hakikat, İlyas da peygamberlerden idi.

124— Hatırla ki, kavmine "Siz **(Allah'dan)** korkmaz mısınız?

125— O en güzel yaradanı bırakıp da Ba'l **(denilen puta)** mı tapıyorsunuz?

126— Allah, sizin de Rabbiniz, evvelki atalarınızın da Rabbidir!" demişti.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʻ	ع

Şâffêt

'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ِ (كسرة)
u, ü	ُ (ضمة)
e, a	َ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Felemmê 'eslemê ve tellehû lil-cebîni (103) Ve
nêdeynêhu 'eny-yê-'İbrâhîm (104) Ḳad ṣaddeḳter-
ru'-yê! 'İnnê keẓêlike neczil-Muḥsinîn (105) 'İnne
hêẓê lehuvel-belê-'ul-mubîn (106) Ve fedeynêhu
biẓibḥin ʻaẓîm (107) Ve teraknê ʻaleyhi fil-'êḣirîn
(108) Selêmun ʻalê 'İbrâhîm (109) Keẓêlike neczil-
Muḥsinîn (110) 'İnnehû min ʻibêdinel-Mu'-minîn
(111) Ve beş-şernêhu bi-'İs-ḥâḳa Nebiyyem-mineṣ-
Ṣâliḥîn (112) Ve bêraknê ʻaleyhi ve ʻalê 'İs-ḥâḳ;
ve min-ẓürriy-yeti-himê muḥsinunv-veẕâlimul-
linefsihî mubîn (113) Ve leḳad menennê ʻalê Mûsê ve
Hêrûn (114) Ve necceynêhumê ve ḳavmehumê minel-
Kerbil-ʻAẕîm (115) Ve neṣarnêhum fekênû humul-
gâlibîn (116) Ve 'êteynêhumel-kitêbel-müstebîn (117) Ve
hedeynêhumeṣ-Ṣırâṭal-Müs-teḳîm (118) Ve teraknê
ʻaleyhimê fil-'êḣirîn (119) Selêmun ʻalê Mûsê ve Hêrûn
(120) 'İnnê keẓêlike neczil-Muḥsinîn (121) 'İnnehumê
min ʻibêdinel-Mu'-minîn (122) Ve 'inne 'İlyêse leminel-
murselîn (123) 'İẓ ḳâle liḳavmihî 'elê tetteḳûn (124) 'Eted-
ʻûne Beʻ-lenv-ve teẕerûne 'Eḥsenel-Ḣâliḳîn (125) 'E-
LLêhe Rabbeküm ve Rabbe 'êbê-'ikümul-'evvelîn (126)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فَكَذَّبُوهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَۙ ﴿١٢٧﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ
﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِلْ يَاسِينَ
﴿١٣٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
﴿١٣٢﴾ وَاِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَۜ ﴿١٣٣﴾ اِذْ نَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ اَجْمَعِينَۙ
﴿١٣٤﴾ اِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِينَ
﴿١٣٦﴾ وَاِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَۙ ﴿١٣٧﴾ وَبِالَّيْلِۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ۟
﴿١٣٨﴾ وَاِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَۜ ﴿١٣٩﴾ اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِۙ
﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَۚ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ
﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَٓا اَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَۙ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِٓ اِلٰى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَٓاءِ وَهُوَ سَقِيمٌۚ ﴿١٤٥﴾ وَاَنْبَتْنَا عَلَيْهِ
شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍۚ ﴿١٤٦﴾ وَاَرْسَلْنَاهُ اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ اَوْ يَزِيدُونَۚ
﴿١٤٧﴾ فَاٰمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍۜ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ
وَلَهُمُ الْبَنُونَۙ ﴿١٤٩﴾ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ
﴿١٥٠﴾ اَلَٓا اِنَّهُمْ مِنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَۙ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ اللّٰهُۙ وَاِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ اَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَۜ ﴿١٥٣﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

مَا لَكُمْ

127— Fakat onlar **(İlyas'ı)** yalanladılar. Bundan dolayı onlar, **(cehenneme)** atılmak üzere hazır olarak getirilenlerdendir.

128— Ancak Allah'ın ihlâslı kılınmış kulları müstesnadır.

129— Biz ona da, sonradan gelenler içinde **(iyi bir şan)** bıraktık.

130— İlyas'a selâm olsun.

131— Biz, iyilik edenlere böyle mükâfat veririz.

132— Çünkü o, bizim mü'min kullarımızdandı.

133— Şüphesiz, Lût da peygamberlerdendi.

134— Hani onu ve ehlini toptan kurtarmıştık!

135— Yalnız bir kocakarı **(Lût'un karısı, azapta)** kalanlar arasındaydı.

136— Sonra diğerlerini helâk ettik.

137, 138— Ve siz elbette, sabah-akşam onların yurdlarına, uğrayıp duruyorsunuz. Hiç akıl edip düşünmüyor musunuz?

139— Gerçekten Yunus da peygamberlerdendi.

140 — Hani **(kavmine va'd ettiği azap gelmeyince)** yüklü gemiye kaçmıştı.

141— **(Gemi durdu. O zamanın inancına göre buna sebep, gemide bir kaçak kölenin bulunması idi. Kaçağı bulmak için aralarında kur'a çektiler. Gemicilerle)** kur'a çektiler de kaybedenlerden oldu. **(Onu Yunus'u denize attılar).**

142— Derken kendisini balık yuttu. O kendi kendini kınamakta idi.

143— Eğer çok tesbih edenlerden olmasaydı,

144— Balığın karnında muhakkak insanların dirilecekleri güne kadar kalacaktı.

145— Biz onu hemen sahile attık; o hasta haldeydi.

146— Ve üzerine kabak cinsinden bir ağaç bitirdik.

147— Biz onu **(bundan sonra Musul'daki Ninova şehrinde)** yüz bin kişiye hatta daha ziyadesine peygamber gönderdik.

148—Nihayet **(va'd edilen azap gelince)** ona iman ettiler. Biz de onları bir zamana kadar geçindirdik.

149— Şimdi **(o Mekkelilere)** sor bakalım: Kızlar Rabbinin de, oğullar onların öyle mi?

150— Yoksa biz, melekleri dişi yaratmışız da onlar şâhid mi bulunuyorlarmış?

151— **İyi bilin!** Hiç şüphesiz onlar **yalan** uydurarak,

152— "Allah doğurdu." derler ve hiç şüphesiz onlar yalancıdırlar.

153— Allah, kızları oğullara tercih mi etmiş?

Fe keẕẕebûhu fe-'innehum lemuḥḍarûne (127) 'İllê
'ibêde-LLâhil-muḣleşîn (128) Ve teraknê 'aleyhi fil-
'êḣirîn (129) Selêmun 'alê 'İlyêsîn (130) 'İnnê keẕêlike
neczil-Muḥsinîn (131) 'İnnehû min 'İbêdinel-Mu'-
minîn (132) Ve 'inne Lûṭal-leminel-murselîn (133) 'İẕ
necceynêhu ve 'ehlehû 'ecme-'îne (134) 'İllê 'acûzen-
fil-gâbirîn (135) Ṡümme demmernel-'ê-ḣarîn (136) Ve
'innekûm letemurrûne 'aleyhim-muşbiḥîne (137) Ve
billeyl; 'efelê te'-k̇ilûn (138) Ve 'inne Yûnuse leminel-
murselîn (139) 'İẕ 'ebek̇a 'ilel-fulkil-meşḥûn (140)
Fesêheme fekêne minel-mudḥaḍîn (141) Feltek̇amehul-
Ḥûtu ve huve mulîm (142) Felev lê 'ennehû kêne minel-
müsebbiḥîne (143) Lelebiṡe fî beṭnihî 'ilê Yevmi yub-
'aṡûn (144) ۞ Fenebeẕnêhu bil-'arâ-'i ve huve sek̇îm
(145) Ve 'embetnê 'aleyhi şeceratem-miny-yek̇ṭîn (146) Ve
'erselnêhu 'ilê mi-'eti 'elfin 'ev yezîdûn (147) Fe-'êmenû
femette'-nêhum 'ilê ḥîn (148) Festeftihim 'eli-Rabbikel-
benêtu ve lehumul-benûn (149) 'Em ḣalek̇nel-melê-
'ikete 'inêṡenv-ve hum şêhidûn (150) 'Elê 'innehum-
min 'ifkihim leyek̇ûlûne (151) Velede-LLâhu ve
'innehum lekêẕibûn (152) 'Eṣṭafel-benêti 'alel-benîn (153)

ḍ = ض
ṡ = ث
ş = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع

Şâffêt

' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Sâffat Sûresi

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ اَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾
فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا
وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾
اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَا اَنْتُمْ
عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا اِلَّا لَهُ مَقَامٌ
مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾
وَاِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾
لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ
سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَاِنَّ
جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَاَبْصِرْهُمْ
فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَاِذَا نَزَلَ
بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ
﴿١٧٨﴾ وَاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

سورة ص مكية وهي ثمان وثمانون آية

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

154— Ne oldu size? Nasıl **(böyle yanlış)** hüküm veriyorsunuz?

155— Hiç de mi düşünmüyorsunuz?

156— Yoksa, sizin açık bir hüccetiniz mi var?

157— O halde, doğru söyleyenlerdenseniz, getirin kitabınızı!

158— **(Müşrikler)** bir de Allah ile cinler **(melekler)** arasında soy uyduruyorlar. Yemin olsun! Cinler bilirler ki, bunu söyleyenler mutlaka cehennemde hazır edileceklerdir.

159— Allah, onların nitelendirdikleri şeylerden münezzehtir.

160— Lâkin Allah'ın samimî kulları müstesnadır **(bunlar gibi değil)**.

161— Çünkü siz ve taptıklarınız **(putlar)**,

162— Onun aleyhine **(kimseyi)** fitneye düşüremezsiniz

163— Ancak , **(Allah'ın ilminde)** cehenneme girecek kimse müstesna

164— **(Cebrâil, Peygamberimize)**, "Bizden herkes için belli bir makam vardır.

165— Ve biz, evet gerçekten biz, saf bağlayanlarız.

166— Ve biz, evet gerçekten biz, tesbih edenleriz." **(demiştir)**

167— Doğrusu **(Mekke müşrikleri)** diyorlardı ki:

168— "Eğer elimizde öncekilerin kitaplarından bir kitap olsaydı,

169— Biz, mutlaka Allah'ın samimî kullarından olurduk!"

170— Fakat şimdi ona küfrettiler. Ama ilerde bilecekler.

171— Yemin olsun ki, peygamber olarak gönderdiğimiz kullarımız hakkında şu sözümüz geçmiştir:

172— "Muhakkak onlar muzaffer **(ve galip)** olacakların tâ kendileridir!

173— Ve şüphesiz bizim askerlerimiz galip geleceklerin tâ kendileridir!"

174— Onun için bir zamana kadar onlardan yüz çevir.

175— **(Azap başlarına geldiği vakit)** onlara bak, onlar ilerde görecekler.

176— Şimdi acele azabımızı mı istiyorlar?

177— Ama onların sahasına indiği vakit, ne kötüdür o uyarılanların sabahı!..

178— Yine sen onlardan bir zamana kadar yüz çevir de:

179— Gör **(onları!)**. Onlar ilerde görecekler!..

180— İzzet sahibi Rabbin, onların vasfettiklerinden münezzehtir.

181— Ve peygamberlere selâm olsun.

182— Alemlerin Rabbi olan Allah'a da hamd olsun!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع

Şâffêt

'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ِ (كسرة)
u, ü	= ُ (ضمة)
e, a	= َ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Mê leküm? Keyfeteḥkümûn (154) 'Efelê teẓekkerûn (155)
'Em leküm sulṭânum-mubîn (156) Fe'-tû bi-Kitêbi-küm
'in-küntum ṣâdik̇în (157) Ve ce-ʻalû beynehû ve beynel-
Cinneti nesebê; ve lek̇ad ʻalimetil-Cinnetu 'innehum
lemuḥḍarûn (158) Sübḥâne-LLâhi ʻammê yeṣıfûn (159)
'İllê ʻibêde-LLâhil-muḣleṣîn (160) Fe-'in-neküm ve mê
teʻ-budûne (161) Mê 'entum ʻaleyhi bi-fêti-nîne (162)
'İllê men huve ṣâlil-Ceḥîm (163) Ve mê minnê 'illê lehû
mek̇âmum-meʻ-lûm (164) Ve 'innê leneḥnuṣ-ṣâffûn
(165) Ve 'innê leneḥnul-mu-sebbiḥûn (166) Ve 'in-kênû
le-yek̇û-lûne (167) Lev 'enne ʻindenê Ẓikram-minel-
'evvelîn (168) Lekünnê ʻibêde-LLâhil-muḣleṣîn (169)
Fekeferû bihî fesevfe yeʻ-lemûn (170) Ve lek̇ad sebek̇at
Kelimetunê li-ʻİbêdinel-murselîn (171) 'İnnehum
lehumul-menṣûrûn (172) Ve 'inne cundenê lehumul-
gâlibûn (173) Fetevelle ʻanhum ḥattê ḥîn (174) Ve
'ebṣırhum fesevfe yubṣırûn (175) 'Efebi-ʻaẕêbinê yesteʻ-
cilûn (176) Fe-'iẕê nezele bisêḥatihim fesê-'e ṣabêḥul-
munẕerîn (177) Ve tevelle ʻanhum ḥattê ḥîn (178) Ve
'ebṣır fesevfe yubṣırûn (179) Sübḥâne Rabbike Rab-
bil-ʻizzeti ʻammê yeṣıfûn (180) Ve Selêmun ʻalel-mur-
selîn (181) Vel-Ḥamdü li-LLêhi Rabbil-ʻÂlemîn (182)

ŞÂD

88 'ÊYEH — № 38

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ف۪ي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾
كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ ح۪ينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَعَجِبُٓوا
اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾
اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهاً وَاحِداً اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾ وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ
مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا
بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾ ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ
الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ ف۪ي شَكٍّ مِنْ ذِكْر۪ي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ﴿٨﴾
اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَٓائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَز۪يزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾ اَمْ لَهُمْ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُنْدٌ
مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْاَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ
وَاَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ اُو۬لٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ﴿١٣﴾ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ
فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَٓاءِ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا
مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri / Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler / Kalkale

اِصْبِرْ

(Sûre: 38)

SÂD SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
88 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Sâd. Şerefle dolu (öğüt veren) Kur'ân'a yemin olsun ki **(mesele kâfirlerin dediği gibi değildir).**

2— Doğrusu o küfredenler, bir onur ve ayrılık içindedirler.

3— Biz, onlardan önce nice kuşaklar helâk ettik. **(Azap gelince)** çağrıştılar; ama **(o vakit)** kurtuluş zamanı değildi.

4— İçlerinde kendilerine uyarıcı geldiğinde o kâfirler şaştılar da, "Bu bir sihirbazdır, bir yalancıdır.

5— İlâhları tek bir İlâh mı yapmış? Hakikat bu, şaşılacak bir şey!" dediler.

6— **(Kureyş'in)** ileri gelenleri ortaya atılarak, "Yürüyün ve ilâhlarınıza **(tapınmakta)** sabredin. Cidden **(sizden)** arzu olunan budur" deyip kalkıp gittiler.

7— "Biz bunu başka dinde işitmedik. Bu bir uydurmadan başka bir şey değildir.

8— Kur'ân, aramızdan ona mı indirilmiş?" dediler. Doğrusu onlar, benim zikrimden şüphe içindedirler. Doğrusu onlar, benim azâbımı henüz tatmadılar!..

9— Yoksa, sana onu veren güçlü, cömert Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mı?

10— Yoksa, göklerle yerin ve aralarındakilerin mülkü onların mı? Öyle ise, hemen çıkmanın çaresini arayarak, göğe çıksınlar.

11— Onlar çeşitli hiziblerin (partilerin) döküntüsü bozuk bir ordudur ki, işte şurada bozguna uğratılmış **(lar)**dır.

12— Onlardan önce Nûh kavmi ile Ad ve kazıklı Firavun.

13— Semûd, Lût kavmi ve Eykeliler yalanlamışlardı. İşte hizibler bunlardı.

14— O kavimlerin hepsi, peygamberleri yalanladılar da azabım onlara hak oldu.

15— Bunlar **(Mekke kâfirleri)** dahi ancak bir tek nâraya **(kıyametteki Sûrun üfürülüşüne)** bakıyorlar. Ama, onu geri çevirmek yok.

16— Bir de, "Ey Rabbimiz! Bizim pusulamızı **(hesap defterimizi)**, hesap gününden önce ver!" dediler.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
'	ع
'	ء

Şâd

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِـ (كسرة)
u, ü	ـُـ (ضمة)
e, a	ـَـ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

ṢÂD. Vel-Ǩur-'êni Ẓiẓ-Ẓikr (1) Belillezîne keferû fî
'izzetinv-ve şiǩâǩ (2) Kem 'ehleknê min-ǩablihim-
min-ǩarnin-fenêdev-ve lête ḥîne menêṣ (3) Ve 'acibû
'en cê-'ehum-Munẓirum-minhum. Ve ǩâlel-Kêfirûne
hêẓê sêḥirun-keẓẓêb (4) 'Ece-'alel-'êlihete 'İlêhenv-
Vêḥidê? 'İnne hêẓê leşey-'un 'ucêb (5) Venṭaleǩal-
mele-'u minhum 'enimşû veṣbirû 'alê 'êlihe-tiküm!
'İnne hêẓê leşey-'uny-yurâd (6) Mê semi'-nê bihêẓê
fil-milletil-'êħirah; 'in hêẓê 'illeħ-tilêǩ (7) 'E-'unzile
'aley-hiẓ-Ẓikru mim-beyninê? Bel hum fî şek-
kim-min-Ẓikrî! Bel-lem-mê yeẓûǩû 'Aẓêb (8) 'Em
'indehum ħazê-'inu Raḥmeti Rabbikel-'Azîzil-
Vehhêb (9) 'Em lehum-mulküs-semê-vêti vel-
'erḍi ve mê beyne-humê? Felyerteǩû fil-'esbêb (10)
Cundüm-mê hunêlike mehzûmum-minel-'eḥzêb
(11) Keẓẓebet ǩablehum Ǩavmu Nûḥinv-ve 'Âdünv-
ve Fir-'avnu Ẓül-'evtêd (12) Ve Ṡemûdü ve Ǩavmu
Lûṭinv-ve 'Eṣ-ḥâbul-'Eykeh;- 'ulê-'ikel-'Eḥ-zêb
(13) 'İn-küllun 'illê keẓẓeber-rusüle feḥaǩǩa 'iǩâb
(14) Ve mê yenẓuru hê-'ulê-'i 'illê Ṣayḥatenv-vê-
ḥidetem-mê lehê min-fevêǩ (15) Ve ǩâlû Rab-
benê 'accillenê ǩiṭṭanê ǩable Yevmil-Ḥisêb (16)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● Idgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Sâd Sûresi

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُ۫دَ ذَا الْاَيْدِۚ اِنَّهُٓ اَوَّابٌ
﴿١٧﴾ اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِۙ ﴿١٨﴾
وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةًۜ كُلٌّ لَهُٓ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاٰتَيْنَاهُ
الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ اَتٰيكَ نَبَؤُا الْخَصْمِۢ اِذْ تَسَوَّرُوا
الْمِحْرَابَۙ ﴿٢١﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوُ۫دَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْۚ خَصْمَانِ
بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَٓا
اِلٰى سَوَٓاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ هٰذَٓا اَخ۪ي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ
نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهِۜ وَاِنَّ كَث۪يرًا مِنَ الْخُلَطَٓاءِ لَيَبْغ۪ي
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَل۪يلٌ مَا هُمْۜ
وَظَنَّ دَاوُ۫دُ اَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَاَنَابَ ﴿٢٤﴾
فَغَفَرْنَا لَهُ ذٰلِكَۜ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٢٥﴾ يَا دَاوُ۫دُ
اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَل۪يفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَضِلُّونَ
عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَد۪يدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

17— Şimdi sen onların dediklerine sabret de kuvvetli kulumuz Dâvud'u hatırla. Çünkü o, daima Allah'a yönelen **(bir peygamber)**di.

18— Gerçekten biz, dağları onun emrine vermiştik. Akşamleyin ve kuşluk vakti onunla beraber tesbih ederlerdi.

19— Kuşları da toplu olarak onun emrine vermiştik. Her biri Allah'a yöneliyordu.

20— Biz onun saltanatını kuvvetlendirmiştik. Kendisine hikmeti **(peygamberliği)** ve fasl-ı hitab güzel konuşma yeteneği vermiştik.

21— Bir de dâvâcı kıssası geldi mi sana? Hani duvardan tırmanıp mescide girmişlerdi. **(Çünkü Dâvud (a.s.) namaz kıldığı için içeriye kabul edilmemişlerdi)**.

22— O vakit Dâvud'un yanına girdiler de, onlardan ürktü, "Korkma, (biz) iki dâvâcıyız. Birimiz diğerinin hakkına saldırdı. Şimdi sen aramızda adaletle hüküm ver. Aşırı gitme. Bizi doğru yolun ortasına çıkar." dediler.

23— **(Biri)**, "Şu benim kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu var, benimse bir tek dişi koyunum var. Böyle iken onu da bana ver dedi ve beni söz söylemekte yendi." dedi.

24— **(Dâvud)** dedi: "Yemin olsun ki, o senin dişi koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana zulmetmiştir. Hakikaten ortaklardan birçoğu birbirlerine haksızlık eder, yalnız iman edip yararlı işler yapanlar müstesna. Ama onlar da pek azdır!". Dâvud kendisini imtihan ettiğimizi sanmıştı. Hemen Rabbine istiğfar edip eğilerek yere kapandı ve tevbe ile Allah'a yöneldi.

25— Biz de onu bağışladık. Gerçekten onun, bizim nezdimizde bir yakınlığı ve güzel akıbeti vardır.

26— Ey Dâvud! Biz seni yer yüzünde halife yaptık. O halde insanlar arasında adaletle hüküm et. Hevaya uyma ki, seni Allah yolundan saptırmasın. Çünkü Allah yolundan sapanlar, hesap gününü unuttukları cihetle, kendilerine pek şiddetli bir azap vardır.

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ħ	=	خ
ẕ	=	ذ
ẓ	=	ظ
ṭ	=	ط
ǩ	=	ق
ʿ	=	ع
'	=	ء

Şâd

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Harekeler

i, ı	=	ـِ (كسرة)
u, ü	=	ـُ (ضمة)
e, a	=	ـَ (فتحة)
'ev	=	أَو
ve	=	وَ
'ey	=	أَي
yê	=	يا

'İṣbir ʿalê mê yeǩûlûne veẕkür ʿAbdenê Dêvûde Ẕel-
'eyd; 'innehû 'evvêb (17) 'İnnê seħ-ħarnel-cibêle me-
ʿahû yusebbiḥne bil-ʿaşiyyi vel-'işrâǩi (18) Veṭṭayra
meḥ-şûrah; küllul-lehû 'evvêb (19) Ve şedednê
mulkehû ve 'êteynêhul-ḥikmete ve feṣlel-ħiṭâb (20)
۞ Ve hel 'etêke nebe-'ul-ħaṣm? 'İẕ tesevverul-
miḥrâb (21) 'İẕ deħalû ʿalê Dêvûde fefezi-ʿa minhum,
ǩâlû lê teħaf; ħaṣmêni begâ beʿ-ḍunê ʿalê beʿ-ḍin-
feḥküm beynenê bil-ḥaǩǩi ve lê tuş-ṭiṭ vehdinê 'ilê
sevê-'iṣṣırâṭ (22) 'İnne hêẕê 'eħî; lehû tis-ʿunv-ve
tis-ʿûne neʿ-ce-tenv-ve liye neʿ-cetunv-vê-ḥideh;
feǩâle 'ekfilnîhê ve ʿaz-zenî fil-ħiṭâb (23) Ǩâle
leǩad ẓalemeke bisü-'êli neʿ-cetike 'ilê ni-ʿâcih; ve
'inne keṡîram-minel-ħu-leṭâ-'i leyebgî beʿ-ḍuhum
ʿalê beʿ-ḍin 'illelleẕîne 'êmenû ve ʿamiluṣ-ṣâliḥâti
ve ǩalîlum-mê hum! Ve ẓanne Dêvûdu 'ennemê
fetennêhu festeg-fera Rabbehû ve ħarra râki-ʿanv-
ve 'enêb ۩ (24) Fegafernê lehû ẕêlik; ve 'inne lehû
ʿindenê lezulfê ve ḥusne me-'êb (25) Yê-Dêvûdu 'innê
ce-ʿalnêke Ħalîfeten-fil-'erḍi feḥküm-beynennêsi bil-
ḥaǩǩi ve lê tettebi-ʿil-hevê feyu-ḍilleke ʿan Sebîli-
LLêh; 'innelleẕîne yeḍillûne ʿan Sebîli-LLêhi lehum
ʿaẕêbun şedîdüm-bimê nesû Yevmel-Ḥisêb (26)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Sâd Sûresi

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ اَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْاَرْضِ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾
كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا اٰيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا
الْاَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمٰنَ نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوَّابٌ ﴿٣٠﴾
اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ اِنِّي اَحْبَبْتُ
حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ
مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْاَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا عَلٰى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِاَحَدٍ
مِنْ بَعْدِي اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِاَمْرِهِ
رُخَاءً حَيْثُ اَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَاٰخَرِينَ
مُقَرَّنِينَ فِي الْاَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ
عَبْدَنَا اَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ اَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ
﴿٤١﴾ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَوَهَبْنَا

27— Biz, o gök ile yeri ve aralarındakileri boşuna yaratmadık. Bu, küfredenlerin zannıdır. Bu yüzden küfredenlerin vay ateşten başına geleceklere!

28— Yoksa iman edip yararlı işler yapanları biz, o yerdeki küfredenler **(müşrikler)** gibi yapar mıyız? Veya o takvâ sahiplerini kâfirler gibi yapar mıyız?

29— **(Sana indirdiğimiz)** bu Kur'ân, hayır ve bereketi çok bir kitaptır. Onu, sana, âyetlerini düşünsünler ve akıl sahipleri ibret alsınlar diye indirdik.

30— Bir de Dâvud'a Süleyman'ı ihsân ettik. **(Süleyman)** ne güzel kuldu. Çünkü o, daima Allah'a yönelikti.

31— Hani ona, öğleden sonra saf kan koşu atları, birer ayaklarını kasmış olarak arz olunmuşlardı!

32— "Gerçek ben, mal **(yani at)** sevgisine **(sırf)** Rabbimi zikretmek için düştüm" demişti. Nihayet **(bu atlar)** perdenin arkasına gizlenmiş**(ler)**di.

33— "Onları bana getirin!" **(dedi)** ve bacaklarını, boyunlarını silmeye başladı.

34— Yemin olsun! Biz Süleyman'ı imtihan ettik ve onun tahtına bir ceset koyduk. Bir müddet sonra Süleyman rücu etti **(tevbe ile Allah'a sığınıp tekrar tahtına döndü).**

35— Dedi ki: "Ey Rabbim, beni bağışla ve bana öyle bir mülk ver ki, benden sonra hiç kimsede bulunmasın. Muhakkak bütün dilekleri veren sensin!".

36— Bunun üzerine rüzgârı onun emrine verdik! Onun emri ile istediği yere yumuşakça akar giderdi.

37— Şeytanları da onun emrine verdik. Kimisi bina ustası, kimisi de dalgıç idi.

38— Diğerleri de zincirlere vurulmuştu.

39— **(Buyurduk ki):** "Bu bizim ihsânımızdır. Artık dilediğine hesapsız kerem et, dilersen verme!

40— Şüphesiz ki ona, bizim nezdimizde bir yakınlık ve güzel bir akıbet vardır".

41— Kulumuz Eyyûb'u da hatırla! Hani Rabbine seslenmişti: "Hakikat bana şeytan güçlük ve elemle dokundu" **(demişti).**

42— **(Kendisine),** "Ayağınla yere vur! İşte bu, hem yıkanacak, hem de içecek serin **(bir su!)"** **(dedik. Ondan yıkandı ve içti de hemen iyileşti.)**

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
ʿ	ع
'	ء

Şâd

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve mê ħaleǩnes-semê-'e vel-'erḍa ve mê beynehumê
bêṭilê! Ẓêlike ẕannulleẓîne keferû! Fe-veylullil-
leẓîne keferû minen-Nêr (27) 'Em nec-ʿalulleẓîne
'ê-menû veʿamiluṣ-ṣâliḥâti kel-mufsidîne fil-'erḍ?
'Em nec-ʿalul-mutteǩîne kel-fuccêr (28) Kitêbun
'enzelnêhu 'ileyke mubêrakül-liyeddebberû 'Êyêtihî
ve liyeteẓekkera 'ulul-'elbêb (29) Ve vehebnê li-Dê-
vûde Süleymên; niʿ-mel-ʿAbd! 'İnnehû 'evvêb (30)
'İẓ ʿuriḍa ʿaleyhi bil-ʿaşiyyiṣ-ṣâfinêtul-ciyêd (31)
Feǩâle 'innî 'eḥabebtu ḥubbel-ħayri ʿan ẓikri Rab-bî,-
ḥattê tevêrat bil-ḥicêb (32) Ruddûhê ʿaleyy. Feṭa-fiǩa
mes-ḥam-bissûǩi vel-'eʿ-nêǩ (33) Ve leǩad fetennê
Süley-mêne ve 'elǩaynê ʿalê kürsiyyihî cese-den
ṡümme 'enêb (34) Ǩâle Rabbigfir lî ve heb lî Mulkel-
lê yembegî li-'eḥadim-mim-beʿ-dî; 'in-neke 'Entel-
Vehhêb (35) Feseħ-ħarnê lehur-Rîḥa tecrî bi-'emrihî
ruħâ-'en ḥayṡü 'eṣâb (36) Veş-şeyêṭîne külle bennê-
'inv-ve gavvêṣ (37) Ve 'êħarîne muǩarranîne fil-'eṣfêd
(38) Hêẓê ʿAṭâ-'unê femnun 'ev 'emsik bigayri ḥisêb
(39) Ve 'inne lehû ʿindenê lezulfê ve ḥusne me-'êb
(40) Veẓkür ʿAbdenê 'Eyyûb. 'İẓ nêdê Rabbehû 'ennî
mes-seni-yeş-Şeyṭânu bi-nuṣbinv-ve ʿaẓêb (41) 'Urküḍ
biriclik; hêẓê mugteselum-bêridünv-ve şerâb (42)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

Sâd Sûresi

وَوَهَبْنَا لَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرٰى لِاُولِي
الْاَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ اِنَّا
وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا
اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ اُولِي الْاَيْدٖي وَالْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ
بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ
الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَاذْكُرْ اِسْمٰعٖيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ
الْاَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هٰذَا ذِكْرٌ وَاِنَّ لِلْمُتَّقٖينَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ
مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْاَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِـٖٔينَ فٖيهَا يَدْعُونَ فٖيهَا بِفَاكِهَةٍ
كَثٖيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾
هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٤﴾
هٰذَا وَاِنَّ لِلطَّاغٖينَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾
هٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمٖيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖ اَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾
هٰذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ
﴿٥٩﴾ قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ
﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

حزب ٤

43— Tarafımızdan bir rahmet ve akıl sahipleri için bir ibret olmak üzere, Eyyûb'a bütün ailesini ve beraberlerinde daha bir mislini O'nu bağışladık

44— "Eline **(yüz başaklı)** bir demet sap al da, onunla vur; yeminini bozma **(dedik).** Doğrusu biz, onu sabırlı bulduk. O ne güzel kuldu!.. O, gerçekten Allah'a yönelici idi...

45— **(Dinde)** kuvvet ve görüş sahibi olan kullarımız İbrâhim'i, İshâk'ı ve Yakûb'u da an.

46— Çünkü biz, onları, âhiret diyârını anmaktan ibret olan temiz bir özellikle, hâlis **(kullar)** yaptık.

47— Gerçekten onlar, bizim katımızda seçilmiş hayırlı kimselerdendi.

48— İsmâil'i, Elyesa'ı ve Zülkifl'i de hatırla! Bunların hepsi hayırlılardandı.

49— Bu, **(onları güzel)** bir anmadır. Elbette takvâ sahiplerinin dönüp varacağı yer elbette güzel **(bir yer)**dir.

50— **(Bu güzel yer),** bütün kapıları kendilerine açık olduğu halde ki Adn cennetleridir.

51— Orada yaslanarak oturacaklar. Orada birçok yemişler ve içecekler isteyeceklerdir.

52— Yanlarında da gözlerini kocalarından ayırmayan hep aynı yaşta **(güzeller)** bulunmaktadır.

53— İşte hesap günü için, size va'd olunanlar bunlardır.

54— İşte bu bizim rızkımız! Ona tükenmek yoktur.

55— Bu böyle! Azgınlar için de cidden kötü bir dönüş yeri vardır.

56— Cehennem! Onlar buraya gireceklerdir. O ne kötü döşektir!..

57— İşte bu azabı, **(evet)** onu tatsınlar. Kaynar bir su ve bir irin!..

58— O azap şeklinden başkası da var. Çifte çifte acılar!..

59— **(Cehennem'e girerken kendilerine şöyle denir):** "İşte şunlar, sizinle birlikte cehenneme giren bir grup !.. **(Elebaşları)** onlara rahatlık yok. Onlar ateşe gireceklerdir!"

60— **(Yardakçılar),** "Hayır! Asıl size rahatlık yok! Bu azabı bizim başımıza siz getirdiniz. Bakın ne kötü karargâh" **(derler).**

61— **(Sözlerine devamla);** "Ey Rabbimiz! Bu azabı bizim başımıza kim getirdi ise, onun cehennemdeki azabını iki kat arttır!" derler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Şâd

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسره)
u, ü = ـُ (ضمه)
e, a = ـَ (فتحه)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve vehebnê lehû 'ehlehû ve mişlehum-me-ʻahum
Raḥmetem-minnê ve ẓikrâ li-'Ulil-'elbêb (43) Ve
ḣuẓ biyedike ḍigṡen feḍrib-bihî ve lê teḥneṡ. 'İnnê
ve-cednêhu ṣâbirâ. Niʻ-mel-ʻAbd ! 'İnnehû 'evvêb
(44) Veẓkür ʻİbêdenê 'İbrâhîme ve 'İsḥâk̇a ve Yeʻ-
k̇ûbe 'Ulil-'Eydî vel-'Ebṣâr (45) 'İnnê 'eḣleṣnêhum-
bi-ḣâliṣatin Ẓikrad-Dêr (46) Ve'innehum ʻindenê
le-minel-Muṣṭafeynel-'eḣyêr (47) Veẓkür 'İsmê-ʻîle
vel-Yese-ʻa ve Ẓel-Kifl; ve küllum-minel-'Eḣyêr (48)
Hêẓê Ẓikr; ve 'inne lil-Muttek̇îne le-ḥusne me-'êb
(49) Cennêti ʻAdnim-mufette-ḥatel-lehumul-'ebvêb
(50) Mutteki-'îne fîhê yed-ʻûne fîhê bifêkihetin-
keṡîratinv-ve şerâb (51) ۞ Ve ʻindehum k̇âṣırâtuṭ-
ṭarfi 'etrâb (52) Hêẓê mê tû-ʻadûne li-Yevmil-Ḥisêb
(53) 'İnne hêẓê le-Rizk̇unê mê lehû min-nefêd (54)
Hêẓê! Ve 'inne liṭṭâgîne leşerra me-'êb (55) Cehennem!
Yeṣlevnehê, febi'-sel-mihêd (56) Hêẓê felyeẓûk̇ûhu
ḥamîmunv-ve gassêk̇ (57) Ve 'êḣaru min-şeklihî
'ezvêc (58) Hêẓê fevcum-muk̇teḥimum-me-ʻaküm! Lê
merḥabem-bihim! 'İnnehum ṣâlun-Nêr (59) K̇âlû bel
'en-tum lê merḥabem-biküm! 'Entum k̇addemtumûhu
lenê! Febi'-sel-k̇arâr (60) K̇âlû Rabbenê men-k̇ad-
deme lenê hêẓê fezidhu ʻAẓêben-ḍiʻ-fen-fin-Nêr (61)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Sâd Sûresi

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ﴿٦٢﴾
اَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ
تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ
﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ مِنْ
عِلْمٍ بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰى اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ اِنْ يُوحٰى اِلَيَّ اِلَّا اَنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٧٠﴾ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾
فَاِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ
الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا اِبْلِيسَ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ
﴿٧٤﴾ قَالَ يَا اِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ اَسْتَكْبَرْتَ
اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ
طِينٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي اِلٰى
يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ
فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

قَالَ

62— Bir de, "Biz o kötülerden saydığımız birtakım adamları niçin görmüyoruz?
63—Onları eğlenceye aldık. Yoksa gözlerimiz onlardan kaydı mı?" derler.
64—Hiç şüphesiz bu haktır. Cehennemliklerin birbiriyle çekişmesi, muhakkak olacaktır.
65— De ki: "Ben ancak bir uyarıcıyım. O, her şeye gücü yeten Allah'dan başka hiçbir İlâh yoktur".
66— O, göklerle yerin ve aralarındakilerin Rabbidir. Güçlüdür, esirgeyicidir.
67— De ki: "Bu **(Kur'ân)** büyük bir haberdir.
68— Siz ondan yüz çeviriyorsunuz.
69— Yüce divan **(melekler Âdem hakkında)** münakaşa ederlerken benim hiçbir ilmim yoktu.
70— Ben, apaçık bir uyarıcı olduğum içindir ki, **(o ilim)** bana vahy olunuyor".
71— O vakit Rabbin, meleklere şöyle demişti: "Ben çamurdan bir insan yaratacağım.
72— Onu düzelttiğimde ruhumdan ona üfürdüm mü, hemen ona secdeye kapanın!".
73— Bunun üzerine bütün melekler toptan secde ettiler.
74— Yalnız İblis müstesna. O kibirlendi ve kâfirlerden oldu.
75— **(Allah Teâlâ)**, "Yâ İblis! Benim kendi kudretimle yarattığıma secde etmene ne mâni oldu? Kibirlenmek mi istedin, yoksa yücelerden mi oldun?" dedi.
76— **(İblis)**, "Ben, ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." dedi.
77— Allah Teâlâ, "Öyle ise hemen çık oradan! Çünkü sen, artık taşlanmış **(rahmetimden uzaklaştırılmış)** sın.
78— Ve ceza gününe kadar lânetim senin üzerinde olsun!" buyurdu.
79— İblis, "Ey Rabbim! Öyle ise bana insanların diriltilecekleri güne kadar mühlet ver." dedi.
80— Allah Teâlâ, "İşte sen mühlet verilenlerdensin;
81— O belli olan vaktin gününe kadar," buyurdu.
82— İblis, "O halde senin izzet ve kudretine yemin ederim ki, onları toptan azdıracağım!.
83— Yalnız içlerinden ihlaslı kulların hariç !" dedi.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Şâd

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve k̇âlû mê lenê lê nerâ ricêlen-künnê ne-ʻud-dühum-
minel-'eşrâr (62) 'Etteḣaẓnêhum siḣriyyen 'em zêgat
ʻanhumul-'ebṣâr (63) 'İnne ẓêlike leḥak̇k̇un te-ḣâṣumu
'Ehlin-Nêr (64) K̇ul 'innemê 'ene Munẓir; ve mê min
'ilêhin 'ille-LLâhul-Vêḥidül-K̇ahhêr (65) Rabbusse-
mêvêti vel-'erḍi ve mê beynehumel-ʻAzîzul-Gaffêr
(66) K̇ul huve Nebe-'un ʻAz̤îm (67) 'Entum ʻanhu muʻ-
riḍûn (68) Mê kêne liye min ʻilmimbil-mele-'il-'eʻ-lê
'iẓ yeḣteṣımûn (69) 'İny-yûḥâ 'ileyye 'illê 'ennemê 'ene
Neẓîrum-mubîn (70) 'İẓ k̇âle Rabbuke lil-melê-'iketi
'innî ḣâlik̇um-beşeram-min-ṭîn (71) Fe-'iẓê sevvey-
tuhû ve nefeḣtu fîhi mir-Rûḥî fe-k̇a-ʻû lehû sêci-dîn
(72) Fesecedel-melê-'iketu külluhum 'ecme-ʻûn (73)
'İllê 'İblîs; 'istekbera ve kêne minel-kêfirîn (74) K̇âle
Yê-'İblîsü mê mene-ʻake 'en-tescude limê ḣalek̇tu
biye-deyy? 'Estekberte 'em künte minel-ʻâlîn (75)
K̇âle 'ene ḣayrum-minh; ḣalek̇tenî min-nêrinv-ve
ḣalek̇tehû min-ṭîn (76) K̇âle feḣruc minhê fe-'inneke
racîm (77) Ve 'inne ʻaleyke leʻ-netî 'ilê Yevmid-Dîn
(78) K̇âle Rabbi fe-'enz̤irnî 'ilê Yevmi yub-ʻaṡûn (79)
K̇âle fe-'inneke minelmunẓarîn (80) 'İlê Yevmil-Vek̇til-
Meʻ-lûm (81) K̇âle febi-ʻİzzetike le-'ugviyennehum
'ecme-ʻîn (82) 'İllê ʻİbêdeke minhumul-muḣleṣîn (83)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ
اَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَمَٓا اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
﴿٨٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا
اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ اَلَا
لِلّٰهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَٓاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ
اِلَّا لِيُقَرِّبُونَٓا اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ اَرَادَ
اللّٰهُ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ
اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ
الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلٌّ يَجْرِي لِاَجَلٍ مُسَمًّى اَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

84— Allah Teâlâ, "İşte hak! Ben hakkı söylerim.

85— **Andolsun** ki, cehennemi mutlaka senden ve onlar içinden sana uyanların hepsi ile tıka basa dolduracağım!" buyurdu.

86— De ki: "Ben **(tebliğime karşı)** sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben kendiliğimden teklif edenlerden de değilim.

87— O, bütün âlemlere sırf bir zikirdir.

88— Ve onun haberini bir zaman sonra, siz mutlaka bileceksiniz!".

(Sûre: 39)

ZÜMER SÛRESİ

Üç âyet müstesna, Mekke devrinde inmiştir.
75 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Bu kitabın indirilişi, güçlü, hikmet sahibi Allah'dandır.

2— Hiç şüphe yok ki, biz sana bu kitabı hak ile indirdik. O halde sen de, hâlisâne Allah'a kulluk et.

3— Dikkat et! Hâlis din ancak Allah'ındır. Onu bırakıp da başka veliler edinenler, "Biz onlara **(putlara)** ancak bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." diyorlar. Şüphesiz Allah, onların ihtilâf ettikleri şeylerde hükmünü verecektir. Şüphesiz yalancı, kâfir bir kimseyi Allah doğru yola iletmez.

4— Allah bir çocuk edinmek isteseydi, elbette yarattıklarından dilediğini seçerdi. O, münezehtir. O, Allah'dır ki birdir. kahretmeye gücü yetendir.

5— Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine sarıyor; gündüzü de gecenin üzerine sarıyor. Güneşi ve ay'ı emri altına almıştır. Her biri belli bir vakte kadar akıp gider. Bilmiş ol ki güçlü, esirgeyici O'dur.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
Zumer
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ḱâle felḥaḱḱu vel-ḥaḱḱa 'eḱûl (84) Le-'emle-'enne Ce-
henneme minke ve mimmen tebi-ʻake minhum 'ecme-
ʻîn (85) Ḱul mê 'es-'eluküm ʻaleyhi min 'ecrinv-ve mê
'ene minel-mutekellifîn (86) 'İn huve 'illê Ẓikrul-lil-
ʻâle-mîn (87) Ve leteʻ-lemunne nebe-'ehû beʻ-de ḥîn (88)

75 'ÊYEH **ZUMER** № 39

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Tenzîlul-Kitêbi mine-LLâhil-ʻAzîzil-Ḥakîm (1)
'İnnê 'enzelnê 'ileykel-Kitêbe bil-Ḥaḱḱi feʻ-budi-
LLêhe muḣliṣal-lehud-dîn (2) 'Elê li-LLêhid-dînul-
ḣâ-liṣ? Velleẓînet-teḣaẓû min dûnihî 'evliyê'. Mê
neʻ-budü-hum 'illê liyuḱarribû-nê 'ile-LLâhi zulfê.
'İnne-LLâhe yeḥkü-mu beynehum fî mê hum
fîhi yeḣtelifûn. 'İnne-LLâhe lê yehdî men huve
kêẓibun-keffêr (3) Lev 'erâde-LLâhu 'eny-yet-
teḣiẓe veledel-leṣṭafê mimmê yeḣluḱu mê yeşê-
'u Sübḥâneh! Huva-LLâhul-Vêḥidül-Ḱahhêr (4)
Ḣaleḱas-semêvêti vel-'erḍa bil-ḥaḱḱ; yukevvirul-
leyle ʻalen-nehêri ve yukevvirun-nehêra ʻalel-leyli
ve seḣ-ḣaraş-şemse vel-ḱamer; külluny-yecrî li-
'ecelim-müsemmê. 'Elê Huvel-ʻAzîzul-Gaffêr (5)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ
لَكُمْ مِنَ الْاَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ
اُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ
رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ اِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ
غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَاِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا
رَبَّهُ مُنِيبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُٓوا
اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ
بِكُفْرِكَ قَلِيلًا اِنَّكَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾ اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ
اٰنَٓاءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَقَٓائِمًا يَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ
رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ اِنَّمَا
يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا
رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَاَرْضُ اللّٰهِ
وَاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

قُلْ

6— Sizi bir kişiden **(Âdem'-den)** yarattı. Sonra ondan eşini **(Havva'yı)** yarattı. Sizin için davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi analarınızın karınlarında üç karanlık içinde **(karın, rahim ve zar içinde)** çeşitli safhalardan geçirerek yaratıp duruyor. İşte Rabbiniz Allah **(budur)**. Mülk O'nundur. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O halde siz **(O'na ibadet etmekten)** nasıl olup da döndürülüyorsunuz?

7— Eğer küfrederseniz, bilmiş olun ki Allah sizden müstağnidir. **(Size muhtaç değildir)**. Ama kulları için küfre razı olmaz. Eğer şükrederseniz, sizin hesabınıza ona razı olur. Hiçbir günahkâr, başkasının günahını taşımaz. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. O da size bütün yaptıklarınızı haber verir. Çünkü O, göğüsler için-de **(gizli)** olanı bilendir.

8— İnsana bir zarar dokun-duğu vakit, Rabbine **(bütün varlığı ile)** yönelerek dua eder. Sonra Allah kendi tarafından O'na bir nimet verdiği zaman, önceden Allah'a dua ettiği hali unutur da, Allah yolundan saptırmak için O'na ortaklar koşmaya başlar. De ki: "Küf-rünle biraz zevklen bakalım! Muhakkak ki sen cehennem-liklerdensin!".

9— Yoksa o gece saatlerinde kalkıp secdeye kapanan, kıyamda duran, daima vazifesini yapan, âhiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini uman kimse, **(âsi kâfir gibi)** olur mu? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak akıl sahipleri **(ibret alır, anlar)**... Ancak akıl sahipleri **(lâftan)** anlar".

10— **(Habîbim! Tarafımdan)** de ki: "Ey benim iman eden kullarım! Rabbinizden korkun! Bu dünyada iyi iş yapanlara **(âhirette)** güzel bir mükâfat **(cennet)** vardır. Allah'ın yeryüzü geniştir. Ancak sabredenlere mükâfatları hesapsız verilecektir".

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Zumer

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ħaleḱaküm-min-nefsinv-vêḥidetin ṡümme ceʿale
minhê zevcehê ve 'enzele leküm-minel-'enʿâmi ṡemê-
niyete 'ezvêc; yeħluḱuküm fî buṭûni 'ümmehêtiküm
ħalḱam-mim-beʿ-di ħalḱin fî ẓulumêtin ṡelêṡ. Ẓêlikü-
mu-LLâhu Rabbuküm lehul-mulk. Lê 'ilêhe 'illê Hû.
Fe-'ennê tuṣrafûn (6) 'İn-tekfurû fe-'inne-LLâhe
Ganiyyun ʿanküm; ve lê yerḍâ li-ʿibêdihil-küfr; ve
'in-teşkürû yerḍahu leküm. Ve lê teziru vêziratunv-
vizra 'uħrâ. Ṡümme 'ilê Rabbiküm-Merci-ʿuküm
feyunebbi'uküm-bimê küntum teʿ-melûn. 'İnnehû
ʿAlîmum-bi-ẓêtiṣ-ṣudûr (7) ۞ Ve 'iẓê messel-'insêne
ḍurrun-de-ʿâ Rabbehû munîben 'ileyhi ṡümme 'iẓê
ħavvelehû niʿ-metem-minhu nesiye mê kêne yed-ʿû
'ileyhi min ḱablu vece-ʿale li-LLêhi 'endêdel-liyuḍille
ʿan Sebîlih. Ḱul temetteʿ bi-küfrike ḱalîlen 'inneke
min 'Eṣ-ḥâbin-Nêr (8) 'Emmen huve ḱânitun 'ênê-
'elleyli sêcidenv-ve ḱâ-'imeny-yeḥẕerul-'Êħirate ve
yercû Raḥmete Rabbih? Ḱul hel yestevilleẓîne yeʿ-
lemûne velleẓîne lê yeʿ-lemûn? 'İnnemê yeteẓekkeru
'ulul-'elbêb (9) Ḱul yê-ʿibêdilleẓîne 'êmenut-
teḱû Rabbeküm. Lilleẓîne 'eḥsenû fî hêẓihid-
dünyê ḥaseneh. Ve 'erḍu-LLâhi vêsi-ʿah! 'İnnemê
yu-veffeṣ-ṣâbirûne 'ecrahum-bigayri ḥisêb (10)

قُلْ اِنّ۪ٓي اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصاً لَهُ الدّ۪ينَۙ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُونَ اَوَّلَ
الْمُسْلِم۪ينَ ﴿١٢﴾ قُلْ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ
اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصاً لَهُ د۪ين۪يۙ ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِه۪ۜ قُلْ
اِنَّ الْخَاسِر۪ينَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْل۪يهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اَلَا
ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُب۪ينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ
وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌۜ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِه۪ عِبَادَهُۜ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ
﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا وَاَنَابُٓوا اِلَى
اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰىۚ فَبَشِّرْ عِبَادِۙ ﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ
اَحْسَنَهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ هَدٰيهُمُ اللّٰهُ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمْ اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ
﴿١٨﴾ اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِۜ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِۚ ﴿١٩﴾
لٰكِنِ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌۙ تَجْر۪ي مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ وَعْدَ اللّٰهِۜ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْم۪يعَادَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ
اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَسَلَكَهُ يَنَاب۪يعَ فِي الْاَرْضِ ثُمَّ
يُخْرِجُ بِه۪ زَرْعاً مُخْتَلِفاً اَلْوَانُهُ ثُمَّ يَه۪يجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرّاً ثُمَّ
يَجْعَلُهُ حُطَاماًۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

11— De ki: "Ben, Allah'a hâlisâne ibadet etmekle emrolundum.

12— Hem Müslümanların ilki olayım diye de emrolundum".

13— De ki: 'Ben Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarım".

14— De ki: "Ben, dini bütün olarak Allah'a ibadet ederim.

15— Siz de O'ndan başka dilediklerinize tapın". De ki: "Asıl hüsrana düşenler, kıyamet günü kendilerine ve takipçilerine yazık edenlerdir". İyi bilin ki, açık ziyan işte budur!

16— Onlara üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında **(ateşten)** tabakalar vardır. İşte Allah, böyle **(bir azapla)** kullarını korkutuyor. Ey kullarım! O halde benden korkun!

17— Putlara ibadet etmekten sakınıp da Allah'a yönelenlere gelince, onlara müjde vardır. Hemen kullarımı müjdele!

18— O kullarım ki, sözü dinlerler. Sonra da onun en güzeline uyarlar. İşte Allah'ın hidâyet verdiği kimseler onlardır ve işte kâmil akıl sahipleri onların tâ kendileridir.

19— Yâ üzerine azap kelimesi hak olmuş kimseyi, **(bu sebepten)** o ateşteki kimseyi sen mi kurtaracaksın?

20— Lâkin Rablerinden korkanlar için yüksek konaklar vardır ki, üzerlerine de köşkler yapılmış; altlarından ırmaklar akmakta! Bu, Allah'ın va'didir. Allah va'dinden caymaz.

21— Görmedin mi ki, Allah gökten su indirdi de, onu yerde kaynaklara koydu. Sonra onunla çeşit çeşit renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra ekin kuruyor da onu sararmış görüyorsun. Sonra da Allah onu çöp haline getiriyor. Şüphesiz bunda, aklı başında olanlar için bir öğüt vardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي

Zumer

û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ḳul 'innî 'ümirtu 'en 'e‘-bude-LLâhe muḣliṣal-le-hud-
dîn (11) Ve 'ümirtu li-'en 'ekûne 'evvelel-Müslimîn
(12) Ḳul 'innî 'eḣâfu 'in ‘aṣaytu Rabbî ‘aẓêbe Yevmin
‘az̤îm (13) Ḳuli-LLêhe 'e‘-budü muḣ-liṣal-lehû dînî
(14) Fe‘-budû mê şi'-tum-min-dûnih. Ḳul 'innel-ḣâ-
sirînel-leẓîne ḣasirû 'en-fusehum ve 'ehlîhim Yevmel-
Ḳiyêmeh; 'elê ẓêlike huvel-ḣusrânul-mubîn (15)
Lehum-min-fevḳihim z̤ulelum-minen-Nêri ve min
teḥtihim z̤ulel. Ẓêlike yuḣavvifu-LLâhu bihî ‘İbêdeh;
yê ‘İbêdi fetteḳûn (16) Velleẓînec-tenebuṭ-Ṭâgûte
'eny-ye‘-bu-dûhê ve 'enêbû 'ile-LLâhi lehumul-Buşrâ;
febeş-şir ‘İbêd (17) 'Elleẓîne yestemi-‘ûnel-Ḳavle
feyettebi-‘ûne 'eḥseneh; 'ulê-'ikelleẓîne hedê-humu-
LLêhu ve 'ulê-'ike hum 'ulul-'elbêb (18) 'Efemen
ḥaḳḳa ‘aleyhi kelimetul-‘Aẓêb? 'Efe-'ente tunḳiẓü
men-fin-Nêr (19) Lêkinilleẓînetteḳav Rabbehum
lehum gurafum-min-fevḳihê gurafum-meb-niyyetun-
tecrî min teḥtihel-'enhêr; Ve‘-de-LLâh; lê yuḣlifu-
LLêhul-mî-‘âd (20) 'Elem tera 'enne-LLâhe 'enzele
mines-semê-'i mê'en-feselekehû yenêbî-‘a fil-'erḍi
ṡümme yuḣricu bihî zer-‘am-muḣtelifen 'elvênuhû
ṡümme yehîcu feterâhu muṣferran ṡümme yec-‘aluhû
ḥuṭâ-mê. 'İnne fî ẓêlike le-Ẓikrâ li-'ulil-'elbêb (21)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Zümer Sûresi

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّهٖ
فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ فٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٢٢﴾
اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدٖيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِىَ تَقْشَعِرُّ
مِنْهُ جُلُودُ الَّذٖينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلٖينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدٖى بِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ
اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ اَفَمَنْ يَتَّقٖى بِوَجْهِهٖ سُٓوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَقٖيلَ لِلظَّالِمٖينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذٖينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَاَذَاقَهُمُ
اللّٰهُ الْخِزْىَ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فٖى هٰذَا الْقُرْاٰنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذٖى عِوَجٍ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلًا فٖيهِ شُرَكَٓاءُ
مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَاِنَّهُمْ مَيِّتُونَ
﴿٣٠﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فَمَنْ

22— Allah'ın İslâm için kalbini açtığı ve Rabbinden bir nur üzerinde olan kimse, **(kalbi kararmış kimse)** gibi olur mu? O halde vay o Allah'ın zikrinden kalbleri katılaşmış olanlara! Onlar açık bir sapıklık içindedirler.

23— Allah, kelâmının en güzelini **-(âyetleri birbirine)** âhenkli, katmerli **(hakikatlerle dolu)** bir kitap halinde- indirdi. Öyle ki, Rablerinden korkanların derileri ondan ürperir. Sonra derileri de, kalbleri de Allah'ın zikrine **(alışıp)** yumuşar. İşte bu, Allah'ın hidâyetidir ki, onunla dilediğini doğru yola çıkarır. Kimi de Allah şaşırtırsa, artık ona hidâyet verecek yoktur.

24— Hiç kıyamet gününde, azabın şiddetinden yüzünü koruyan kimse, **(o azaptan emin olan)** gibi midir? Zalimlere, "Tadın bakalım kazandıklarınızı **(n cezasını)**!" denilir.

25— Onlardan öncekiler de peygamberlerini yalanladılar. Bunun üzerine ummadıkları bir yerden kendilerine azap geliverdi.

26— Böylece Allah onlara dünya hayatında zilleti tattırdı. Bilmiş olsalar, âhiret azabı elbet daha büyüktür.

27— Yemin olsun! Biz bu Kur'ân'da, insanlara her türlü misali temsil getirdik. Olur ki düşünürler.

28— **(Onu)** pürüzsüz ve dosdoğru Arabça bir Kur'ân olarak indirdik. Umulur ki korunurlar.

29— Allah şunu bir mesel yapmıştır: **(Köle)** bir adam ki, onda birtakım ortaklar var, çekişip duruyorlar. Başka bir **(köle)** adam da, hususi olarak bir adamın malı **(ortağı yok)**. Hiç bu ikisinin hali bir olur mu? **(İşte mü'minle müşrik de böyledir, bir değildirler)**. Hamd Allah'a mahsustur. Fakat kâfirlerin çoğu bilmezler.

30— Şüphesiz sen de öleceksin, **(Resûlüm)**. Muhakkak onlar da öleceklerdir.

31— Sonra kıyamet günü, sizler Rabbinizin huzurunda birbirinizden dâvâcı olacaksınız.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي

Zumer

û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'Efemen-şeraḥa-LLâhu ṣadrahû lil-'İslêmi fehuve 'alê
Nûrim-mir-Rabbih? Fe-veylul-lil-k̇âsiyeti k̇ulûbuhum-
min ẓikri-LLêh! 'Ulê-'ike fî ḍalêlim-mubîn (22) 'E-
LLêhu nezzele 'eḥsenel-Ḥadîṡi Kitêbem-muteşêbi-
hem-meṡêniye tek̇şe-'irru minhu culûdülleẓîne
yeḣşevne Rabbehum; ṡümme telînu culûdühum ve
k̇ulû-buhum 'ilê Ẓikri-LLêh. Ẓêlike hude-LLâhi
yehdî bihî meny-yeşê'; ve meny-yuḍlili-LLêhu femê
lehû min hêd (23) 'Efemeny-yettek̇î bivec-hihî sû-
'el-'aẓêbi Yevmel-K̇iyêmeh? Ve k̇île liz̤-z̤âlimîne
ẓûk̇û mê küntum teksibûn (24) Keẓẓebelleẓîne min-
k̇ablihim fe-'etêhumul-'Aẓêbu min ḥayṡü lê yeş-'urûn
(25) Fe-'eẓêk̇ahumu-LLâhul-ḣizye fil-ḥayêtid-dünyê
ve le-'Aẓêbul-'Êḣirati 'ekber. Lev kênû ye'-lemûn
(26) Ve lek̇ad ḍarabnê lin-nêsi fî hêẓel-K̇ur-'êni
min-külli Meṡelil-le-'al-lehum yete-ẓekkerûn (27)
K̇ur-'ênen 'Arabiyyen gayra ẓî 'ivecil-le-'allehum
yettek̇ûn (28) Ḍarabe-LLâhu Meṡeler-raculen-fîhi
şurakê-'u mute-şêkisûne ve raculen-selemel-liracul;
Hel yeste-vi-yêni meṡelê? 'El-Ḥamdü li-LLêh! Bel
'ekṡeruhum lê ye'-lemûn (29) 'İnneke meyyitunv-
ve 'inne-hum-meyyitûn (30) Ṡümme 'innekum
Yevmel-K̇iyêmeti 'inde Rabbiküm teḣte-ṣımûn (31)

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ
اِذْ جَٓاءَهُۜ اَلَيْسَ فٖى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرٖينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذٖى
جَٓاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾
لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُ۫نَ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِنٖينَۚ ﴿٣٤﴾
لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذٖى عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ
اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذٖى كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ
بِكَافٍ عَبْدَهُۜ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذٖينَ مِنْ دُونِهٖۜ وَمَنْ
يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍۚ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ
فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّۜ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزٖيزٍ ذِى انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾
وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُۜ
قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ
بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهٖٓ اَوْ اَرَادَنٖى بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ
مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهٖۜ قُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُۜ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ
﴿٣٨﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنّٖى عَامِلٌۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَۙ
﴿٣٩﴾ مَنْ يَأْتٖيهِ عَذَابٌ يُخْزٖيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقٖيمٌ ﴿٤٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	Idgam ve okunmayan harfler	Kalkale

32— Artık Allah üzerine yalan söyleyen, doğruyu da, kendisine geldiği vakit yalan sayan kimseden daha zalim kim olabilir? Cehennemde kâfirler için yer mi yoktur?

33— Doğruyu getiren **(Muhammed s.a.v.)** ve tasdik eden yok mu? İşte bunlar takvâ sahiplerinin tâ kendileridir.

34— Onlar için Rableri katında, ne dilerlerse var. İşte iyilik yapanların mükâfatı budur.

35— Çünkü Allah, onların önceden işledikleri amelin en kötüsünü bile keffaretle örtüp, yapmakta oldukları amellerin en güzeli ile mükâfatlarını verecektir.

36— Allah, kuluna kâfi değil midir? Seni Allah'dan başka şeylerle **(putlarla)** korkutuyorlar. Allah, kimi saptırırsa artık ona hidâyet verecek yoktur.

37— Kime de Allah hidâyet verirse, artık onu da şaşırtacak yoktur. Allah güçlü, intikam sahibi değil midir?

38— Yemin olsun ki onlara, "Bu gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan mutlaka, "Allah!" derler. De ki: "O halde söyleyin bakalım! Allah bana bir zarar dilerse, o sizin Allah'ı bırakıp tapdıklarınız O'nun zararını giderebilirler mi? Yahut Allah bana bir nimet dilerse, onlar O'nun nimetini tutabilirler mi?". De ki: "Bana Allah yeter. Tevekkül edenler, ancak O'na tevekkül ederler".

39— De ki: "Ey kavmim! Siz bulunduğunuz hal üzere çalışın. Elbette ben de çalışıyorum. Artık ilerde bileceksiniz.

40— Kimmiş kendisine rezil edecek bir azap gelecek olan ve kimmiş üzerine daimî bir azap inecek olan?.."

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḱ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î = ي

Zumer

û = و

ê, â = ا

Harekeler

ı, i = (كسرة)

u, ü = (ضمة)

e, a = (فتحة)

'ev = أو

ve = وَ

'ey = أي

yê = يا

Femen 'ezlemu mimmen-keẓebe ʿale-LLâhi ve
keẓẓebe biş-Ṣıdḱi 'iẓ cê-'eh? 'Eleyse fî Cehenneme
meṡvel-lil-kêfirîn (32) Velleẓî cê-'e biş-Ṣıdḱi ve
şaddeḱa bihî 'ulê-'ike humul-Mutteḱûn (33) Le-
hum-mê yeşê-'ûne ʿinde Rabbihim; ẓêlike cezê-
'ul-Muḥsinîne (34) Liyukeffira-LLâhu ʿanhum
'esve-'elleẓî ʿamilû ve yecziyehum 'ecrahum bi-
'eḥsenilleẓî kênû yeʿ-melûn (35) 'Eleyse-LLâhu bi-
Kêfin ʿabdeh? Ve yuḣavvi-fûneke billeẓîne min-
dûnih! Ve meny-yuḍli-li-LLêhu femê lehû min hêd
(36) Ve meny-yehdi-LLêhu femê lehû mim-muḍil.
'Eley-se-LLâhu bi-ʿAzîzin-Ẓintiḱâm (37) Ve le-
'in-se-'eltehum-men ḣaleḱas-semêvêti vel-'erḍa
leyeḱûlunne-LLâh. Ḱul 'efera-'eytum-mê ted-ʿûne
min dûni-LLêhi 'in 'erâdeni-ye-LLâhu biḍurrin hel
hunne kêşifêtu ḍurrihî 'ev 'erâdenî bi-Raḥmetin
hel hunne mumsikêtu Raḥmetih? Ḱul ḥasbiye-
LLêh! ʿAleyhi yetevekkelul-Mutevekkilûn (38)
Ḱul yê ḱavmiʿ-melû ʿalê mekênetiküm 'innî ʿâmil;
fe-sevfe teʿ-lemûne (39) Meny-ye'-tîhi ʿaẓêbuny-
yuḣzîhi ve yeḥillu ʿaleyhi ʿaẓêbum-muḱîm (40)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Zümer Sûresi

إِنَّآ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدٰى
فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَآ أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ
فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرٰٓى
إِلٰٓى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمِ اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَآءَ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا
وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾
وَإِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهٖٓ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿٤٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَبَدَا

41— Biz sana bu kitabı, insanlar için hakla indirdik. Artık kim doğru yola gelirse, kendi menfaatınadır. Kim de saparsa, ancak kendi zararına sapmış olur. Sen, onların üzerine vekil değilsin.

42— Allah, canları ölüm zamanı gelince ölmeyenin de uykusu sırasında alır. Böylece üzerine ölüm hükmünü verdiği ruhları tutar. Diğerini belirli bir vakte kadar salıverir. Şüphesiz ki bunda düşünen bir kavim için ibretler vardır.

43— Yoksa, **(o kâfirler)** Allah'dan başka şefaatçılar mı edindiler? De ki: "Yâ hiçbir şeye güç yetiremeseler ve akılları almasa da mı?".

44— De ki: "Bütün şefaat Allah'a mahsustur. Göklerle yerin mülkü O'nundur. Sonra hep O'na döndürüleceksiniz".

45— Allah, bir olarak anıldığı vakit, âhirete iman etmeyenlerin kalbleri tiksinir. Ama Allah değil de putlar anılırsa, hemen yüzleri güler.

46— De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan ve açığı ve gizliyi bilen Allah'ım! Kullarının arasında, ayrılığa düştükleri şeyler hakkında hükmü sen vereceksin!".

47— Eğer bütün yerdekiler, bir misli de beraber olmak üzere, o zulmedenlerin olsaydı kıyamet günü azabın kötülüğünden kurtulmak için onu mutlaka feda ederlerdi. Artık hesaba katmadıkları bir şey **(azap)**, Allah tarafından, onlar için açığa çıkmıştır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي

Zumer

û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnnê 'enzelnê ʻaleykel-Kitêbe linnêsi bil-Ḥak̇k̇.
Femenihtedê felinefsih; ve men ḍalle fe-'innemê
yeḍillu ʻaleyhê. Ve mê 'ente ʻaleyhim-bi-vekîl (41) 'E-
LLêhu yeteveffel-'enfuse ḥîne mevtihê vel-letî lem
temut fî menêmihê; fe-yumsikül-letî k̇aḍâ ʻaleyhel-
mevte ve yursilul-'uħrâ 'ilê 'ecelim-müsemmê.
'İnne fî ẓêlike le-'Êyêtil-li-k̇avminy-yetefekkerûn
(42) 'Emitteħaẓû min-dûni-LLêhi şufe-ʻâ'? K̇ul
'evelev kênû lê yemlikûne şey-'env-ve lê yeʻ-k̇ilûn
(43) K̇ul-li-LLêhiş-Şefê-ʻatu cemî-ʻâ; lehû mulküs-
semêvêti vel-'erḍ; ṡümme 'ileyhi turce-ʻûn (44) Ve
'iẓê ẓükira-LLâhu Veḥdehuşme-'ezzet k̇ulû-bulleẓîne
lê yu'-minûne bil-'Êħirah, ve 'iẓê ẓükiralleẓîne min-
dûnihî 'iẓê hum yestebşirûn (45) K̇uli-LLêhumme
Fêṭiras-semêvêti vel-'erḍi ʻÂlimel-gaybi veş-şehêdeti
'Ente teḥkümu beyne ʻibêdike fî mê kênû fîhi
yeħtelifûn (46) Ve lev 'enne lilleẓîne z̤alemû mê
fil-'erḍi cemî-ʻanv-ve mislehû me-ʻahû leftedev
bihî min-sû'il-ʻaẓêbi Yevmel-K̇iyêmeh; ve bedê
lehum-mine-LLâhi mê lem yekûnû yeḥtesibûn (47)

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ
﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً
مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾
أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ
أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾
وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً
وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَا عَلَى
مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ﴿٥٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

48— **(Dünyada)** yaptıkları işlerin kötülükleri, **(kıyamette)** açığa çıkmış ve alay ettikleri şey, kendilerini sarıp kuşatmıştır.

49— İnsana bir zarar dokundu mu, bize yalvarır. Sonra kendisine tarafımızdan bir nimet verdik mi, "Bu, bana, ancak bilgim sayesinde verildi." der. Hayır! Bu bir imtihandır. Lâkin onların çoğu bilmezler.

50— Onlardan öncekiler de bu **(sözü)** söylemişlerdi. Fakat kazandıkları kendilerine hiçbir fayda vermedi.

51— Sonunda, yaptıkları kötülükler başlarına geçti. Şu **(Mekkeli)** lerden zulmedenlerin de yaptıkları kötülükler başlarına geçecektir. Onlar **(Allah'ı)** âciz bırakamazlar.

52— Hâlâ bilmediler mi ki Allah, dilediğine rızkı yayar; dilediğine de kısar. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için ibretler vardır.

53— **(Benim tarafımdan kavmine)** de ki: "Ey kendileri aleyhine israf eden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Çünkü **(tevbe edenlere)** Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayanın, çok esirgeyenin tâ kendisidir

54— Onun için başınıza azap gelip çatmadan **(tevbe ile)** Rabbinize dönün, O'na teslim olun. Sonra yardım olunmazsınız.

55— Haberiniz olmayarak, ansızın azap gelmeden, Rabbinizden size indirilenin en güzeline **(Kur'ân'a)** uyun".

56— **(Acele edin ki sonra)** her nefis, "Allah yanında kusur olanı işlediğimden dolayı yazıklar olsun bana!. Ben hakikaten alay edenlerden idim." diyecektir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي

Zumer

û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve bedê lehum seyyi-'êtu mê kesebû ve ḥâk̇a bihim-
mê kênû bihî yes-tehzi-'ûn (48) Fe-'iẓê messel-'in-sêne
ḍurrun de-ʿânê; ṡümme 'iẓê ḣavvelnêhu niʿ-metem-
minnê k̇âle 'innemê 'ûtî-tuhû ʿalê ʿilm! Bel hiye fit-
netunv-ve lêkinne 'ekṡerahum lê yeʿ-lemûn (49) K̇ad
k̇âlehelleẓîne min k̇ablihim femê 'egnê ʿan-hum-
mê kênû yeksibûn (50) Fe-'eṣâbehum seyyi-'êtu mê
kesebû. Velleẓîne z̤alemû min hê-'ulê-'i sey-uṣîbuhum
seyyi-'êtu mê kesebû ve mê hum-bimuʿ-cizîn (51)
'Evelem yeʿ-lemû 'enne-LLâhe yebsüṭur-rizk̇a li-
meny-yeşê-'u ve yek̇dir? 'İnne fî ẓêlike le-'Êyêtil-
lik̇avminy-yu'-minûn (52) ۞ K̇ul yê-ʿİbêdiyelleẓîne
'esrafû ʿalê 'enfusihim lê tek̇neṭû mir-Raḥmeti-LLêh;
'inne-LLâhe yeg-firuẓ-ẓünûbe cemî-ʿâ. 'İnnehû
Huvel-Gafûrur-Raḥîm (53) Ve 'enîbû 'ilê Rabbiküm
ve 'eslimû lehû min-k̇abli 'eny-ye'-tiyekümul-ʿAẓêbu
ṡümme lê tunṣarûn (54) Vettebiʿû 'eḥsene mê 'unzile
'iley-küm-mir-Rabbiküm-min-k̇abli 'eny-ye'-tiye-
kümul-ʿaẓêbu begtetenv-ve 'entum lê teş-ʿurûn
(55) 'En tek̇ûle nefsüny-yê-ḥasratê ʿalê mê ferraṭtu
fî cembi-LLêhi ve 'in-küntu lemi-nes-sêḣirîn (56)

Zümer Sûresi

اَوْ تَقُولَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰينٖى لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقٖينَۙ ﴿٥٧﴾ اَوْ تَقُولَ
حٖينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لٖى كَرَّةً فَاَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنٖينَ
﴿٥٨﴾ بَلٰى قَدْ جَٓاءَتْكَ اٰيَاتٖى فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرٖينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذٖينَ كَذَبُوا عَلَى
اللّٰهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌۜ اَلَيْسَ فٖى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرٖينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّى
اللّٰهُ الَّذٖينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّٓوءُ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكٖيلٌ
﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالٖيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ
اللّٰهِ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ
تَأْمُرُٓونّٖٓى اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ اُوحِىَ
اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِكَۚ لَئِنْ اَشْرَكْتَ
لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللّٰهَ
فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ
حَقَّ قَدْرِهٖۗ وَالْاَرْضُ جَمٖيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمٖينِهٖۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

57— Yahut, "Eğer Allah bana hidâyet verseydi, elbet ben takvâ sahiplerinden olurdum." diyecektir.

58— Yahut, azabı gördüğü vakit, "Benim için **(dünyaya)** dönmek imkânı olsada, ben de güzel işler yapanlardan olsaydım" diyecektir. **(Fakat Allah tarafından kendisine):**

59— "Hayır! Sana benim âyetlerim gelmişti de sen onları yalanladın; kibirlendin ve kâfirlerden oldun!" denilecektir.

60— Kıyamet günü, Allah'a yalan iftira edenleri göreceksin, yüzleri simsiyah kesilecek! Büyüklenenlere cehennemde yer yok mudur?

61— Allah, takvâ sahiplerini, kurtuluşlarına sebep olan **(işleri)** ile selâmete ulaştırır. Onlara bir fenalık dokunmaz, onlar mahzun da olmazlar.

62— Allah her şeyin yaratanıdır ve O, her şey üzerine vekildir.

63— Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler var ya! İşte onlar kendilerine yazık edenlerdir.

64— De ki: "Ey cahiller, bana, Allah'dan başkasına mı ibadet etmemi emrediyorsunuz?

وَنُفِخَ

65— And olsun ki, sana ve senden öncekilere şöyle vahy olundu: "Eğer Allah'a ortak koşarsan, muhakkak amelin boşa gider ve muhakkak zarar edenlerden olursun!".

66— Bilâkis sen Allah'a ibadet et ve şükredenlerden ol!".

67— **(O kâfirler),** Allah'ı gerektiği gibi takdir edemediler. Halbuki kıyamet günü, yer tamamen O'nun tasarrufundadır. Gökler de O'nun sag elinde dürülmüşlerdir. Allah, onların koştukları şirkten münezzehtir, çok yücedir.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
'	ع
'	ء

Med Harfleri

î = ي

Zumer

û = و

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

u, ü = ـُ (ضمة)

e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو

ve = وَ

'ey = أي

yê = يا

'Ev teḳûle lev 'enne-LLâhe hedênî leküntu minel-
Mutteḳîn (57) 'Ev teḳûle ḥîne teral-'aẕêbe lev 'enne
lî kerraten fe-'ekûne minel-Muḥsinîn (58) Belê ḳad
cê-'etke 'Êyêtî fekeẕẕebte bihê vestekberte ve künte
minel-kêfirîn (59) Ve Yevmel-Ḳiyêmeti teralleẕîne
keẕebû 'ale-LLâhi vucûhuhum-müsveddeh;
'eleyse fî Cehenneme meṡvellil-mutekebbirîn (60)
Veyunecci-LLêhul-leẕînet-teḳav bimefêzetihim; lê
yemessühumüs-sû-'u ve lê hum yeḥzenûn (61) 'E-
LLêhu ħâliḳu külli şey', ve Huve 'alê külli şey-'inv-Ve-
kîl (62) Lehû meḳâlîdüs-semê-vêti vel-'erḍ; velleẕîne
keferû bi-'Êyêti-LLêhi 'ulê-'ike humul-ħâsirûn (63)
Ḳul 'efe-gayra-LLâhi te'-murûnnî 'e'-budü 'eyyuhel-
cêhilûn (64) Ve leḳad 'ûḥiye 'ileyke ve 'ilelleẕîne
min-ḳablik; le-'in 'eşrakte leyeḥbeṭanne 'ameluke
ve letekûnenne minel-ħâsirîn (65) Beli-LLêhe fe'-
bud ve küm-mineş-şêkirîn (66) Ve mê ḳaderu-
LLêhe ḥaḳḳa ḳadrihî vel-'erḍu cemî-'an-ḳabḍatuhû
Yevmel-Ḳiyêmeti ve-ssemê-vêtu meṭviy-yêtum-
biyemînih; Sübḥânehû ve Te-'âlê 'ammê yuşrikûn (67)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Zümer Sûresi

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ
اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ
يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ
الْكِتَابُ وَجِٓيءَ بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَٓاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ
اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اِلٰى جَهَنَّمَ
زُمَرًا حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ۫هَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَٓا
اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ
لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ
زُمَرًا حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ۫هَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ
نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَٓاءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

68— Sûr'a **(ilk defa)** üfürü-ecek, Allah'ın diledikleri hariç olmak üzere göklerde ve yer-de kim varsa hepsi düşüp öle-cektir **(ki, bunlar dört büyük melek ile hurîler vesairedir).** Sonra tekrar Sûr'a üfürülecek ve hemen **(bütün insanlar)** ka-birlerinden kalkıp bakınmaya başlayacaklardır.

69— Yer, Rabbinin nuru ile aydınlanmış, kitap **(amel def-terleri)** konmuş; peygamber-lerle şâhidler getirilmiş olacak-tır. Kullar arasında adaletle hü-küm verilecek; kimseye hak-sızlık edilmeyecektir.

70— Ve herkese yaptığının karşılığı tamamen ödenecektir. O **(Allah),** onların yaptıklarını en iyi bilendir.

71— Küfredenler bölük bö-lük cehenneme sürülecektir. Nihayet ona vardıklarında ka-pıları açılacak ve bekçileri on-lara şöyle diyeceklerdir: ''İçi-nizden peygamberler gelip de Rabbinizin âyetlerini size oku-madılar mı? Ve sizi, bu günü-nüze kavuşmakla korkutmadı-lar mı?''. Onlar, ''Evet, **(geldi).** Lâkin kâfirlerin üzerine azap kelimesi hak oldu.'' diyecek-lerdir.

72— **(Yine onlara melekler tarafından),** ''İçinde ebe-di kalmak üzere cehennemin kapılarından girin. Bak ki-birlenenlerin yeri ne kötüymüş !..'' denilecektir.

73— Rablerinden korkanlar da takım takım cennete sevk edilirler. O'na vardıklarında kapıları açılır, bekçileri onlara, ''Selâm size! Tertemizsiniz. Haydi ebedî kalmak üzere **(buyurun)** girin oraya!'' derler.

74— Cennetlikler de, ''Bize va'dinde sâdık olan Allah'a hamd olsun! Bizi bu yere mirasçı yaptı da cennetten itediğimiz yere konarız.'' derler. Bak güzel amel işleyenlerin ecri ne güzeldir!..

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Zumer

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve nufiħa fiṣ-Ṣûri feṣa-ʿiǩa men fissemêvêti ve
men fil-'erḍi 'illê men-şê-'e-LLâh. Ṡümme nufiħa
fîhi 'uħ-râ fe-'iẓê hum ǩiyêmuny-yenẓurûn (68)
Ve 'eş-raǩatil-'erḍu bi-nûri Rabbihê ve vuḍi-ʿal-
Kitêbu ve cî-'e binnebiy-yîne veş-şuhedê-'i ve
ǩuḍiye beynehum-bil-ḥaǩǩi vehum lê yuz̤lemûn
(69) Ve vuffiyet küllu nefsim-mê ʿamilet ve Huve
'eʿlemu bimê yef-ʿalûn (70) Ve sîǩalleẓîne keferû
'ilê Cehenneme zumerâ; Ḥattê 'iẓê cê-'ûhê futiḥat
'ebvêbuhê ve ǩâle lehum ħazenetuhê 'elem ye'-ti-
küm rusülum-minküm yetlûne ʿaleyküm 'Êyêti
Rabbiküm ve yunẓirûneküm Liǩâ-'e Yevmiküm
hêẓê? Ǩâlû belê ve lêkin ḥaǩǩat Kelimetul-ʿAẓêbi
ʿalel-kêfirîn (71) Ǩîled-ħulû 'ebvêbe Cehen-neme
ħâlidîne fîhê; febi'se meṡvel-mutekeb-birîn (72) Ve
sîǩalle-ẓînetteǩav Rabbehum 'ilel-Cenneti zumerâ;
ḥattê 'iẓê cê-'ûhê ve futiḥat 'ebvêbuhê ve ǩâle lehum
ħazenetuhê Selêmun ʿaleyküm ṭibtum fedħulûhê
ħâlidîn (73) Ve ǩâlul-Ḥamdü-li-LLêhil-leẓî ṣadeǩanê
Veʿ-dehû ve 'evraṡenel-'erḍa netebevve-'u minel-
Cenneti ḥayṡü neşê'; feniʿ-me 'ecrul-ʿâmilîn (74)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Zümer Sûresi

75— Melekleri de görürsün ki, Rablerine hamd-ü tesbîh ederek arşın etrafını kuşatırlar. Aralarında adaletle hüküm verilmiş ve, "Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun!" denilmektedir.

(Sûre: 40)

MÜ'MİN

(Gâfir) **SÛRESİ**

Mekke devrinde inmiştir. 85 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Hâ. Mîm.

2— Bu kitabın indirilişi güçlü ve her şeyi bilen,

3— Günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, azabı şiddetli, ihsan sahibi Allah tarafındandır ki, O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur. Dönüş de ancak O'nadır.

4— Allah'ın âyetleri hakkında, ancak küfredenler mücadelede bulunur. Şimdi onların beldelerde dönüp dolaşmaları seni aldatmasın! **(Sonları cehennemdir).**

5— Onlardan önce Nûh'un kavmi ve onlardan sonra da **(Âd'la Semûd gibi)** hizibler yalanlamışlardı. Ve her ümmet kendi peygamberini yakalayıp öldürmek girişimde bulundu. Hakkı bâtılla yok etmek için boşuna mücadele ettiler. Nihayet ben de onları yakalayıverdim. Bak nasıl oldu azabım!..

6— İşte peygamberleri yalanlayanlara, Rabbinin azap tehdidi böylece hak oldu. Onlar cehennem ehlidirler.

7— Arşı taşıyan **(melek)** ler ve onun etrafındakiler Rablerini hamd ile tesbihde bulunurlar ve O'na iman ederler. Hem de iman edenlere mağfiret dileyerek **(derler ki):** "Ey Rabbimiz! Senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. Tevbe edip senin yolunda gidenleri hemen bağışla ! Onları cehennem azabından koru!

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ
التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾
مَا يُجَادِلُ فِٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ
فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْاَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ
كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَاْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا
بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُٓوا اَنَّهُمْ اَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ اَلَّذِينَ يَحْمِلُونَ
الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

رَبَّنَا

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẑ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و

Gâfir

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve teral-melê-'ikete ḥâffîne min ḥavlil-ʻArşi yuseb-
biḥûne bi-Ḥamdi Rabbihim. Ve k̇uḍiye beynehum-
bil-ḥak̇k̇i ve k̇îlel-Ḥamdü li-LLêhi Rabbil-ʻÂlemîn 75

GÂFİR (MU'-MİN)

85 ÊYEH — № 40

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ḥâ-Mîm 1 Tenzîlul-Kitêbi mine-LLâhil-ʻAzîzil-
ʻAlîmi 2 Gâfiriẓ-Ẑembi ve K̇âbilit-Tevbi Şedîdil-
ʻİk̇âbi Ẑiṭ-Ṭavl. Lê 'ilêhe 'illê Hû; 'ileyhil-Meṣîr
3 Mê yucêdilu fî 'Êyêti-LLêhi 'illelleẑîne keferû
felê yegrurke tek̇allubuhum fil-bilêd 4 Keẑẑebet
k̇ablehum K̇avmu Nûḥinv-vel-'Eḥzêbu mimbeʻ-
dihim; ve hem-met küllu 'ümmetim-bi-rasûlihim
liye'-ħuẑûhu ve cêdelû bil-bêṭili liyudḥiḍû bihil-
Ḥak̇k̇a fe-'eħaẑtuhum! Fekeyfe kêne ʻİk̇âb 5
Ve keẑêlike ḥak̇k̇at Kelimetu Rabbike ʻalelleẑîne
keferû 'en-nehum 'Eṣ-ḥâbun-Nêr 6 'Elleẑîne
yeḥmilûnel-ʻArşe ve men ḥavlehû yusebbiḥûne bi-
Ḥamdi Rabbihim ve yu'-minûne bihî ve yestegfirûne
lilleẑîne 'êmenû; Rabbenê vesiʻ-te külle şey-'ir-
Raḥmetenv-ve ʻilmen-fegfir lilleẑîne têbû vet-
tebe-ʻû Sebîleke vek̇ihim ʻAẑêbel-Ceḥîm 7

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ اٰبَٓائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّـَٔاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّـَٔاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ اِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا
رَبَّنَٓا اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا
بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُٓ اِذَا دُعِيَ
اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَاِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ
لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
لَكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا
اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ
ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ اَمْرِهِ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهِ
لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفٰى عَلَى
اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

8— Ey Rabbimiz! Onları ve ...alariyle eşlerinden ve sü...elerinden elverişli olanları, ...endilerine va'd buyurduğun ...dn cennetlerine koy! Şüphe...z sen, güçlü ve hikmetli olan...n.

9— Onları kötülüklerden ...oru! O gün sen kimi kötülük...erden korursan, muhakkak ...nu rahmetine erdirmişsindir. ...şte büyük kurtuluş da bu...dur!".

10— O küfredenlere **(me...ekler tarafından),** "Allah'ın ...azabı, elbette sizin kendinize ...lan gazabınızdan daha bü...yüktür. Çünkü siz, imana da...vet olunuyordunuz da, küfre...diyordunuz!" diye seslenilecektir

11— **(Cehennemde kâfir...ler),** "Ey Rabbimiz! Bizi iki **(defa)** öldürdün, iki **(defa)** da ...dirittin. Şimdi günahlarımızı iti...raf ettik. Acaba çıkmaya bir ...yol var mı?" diyecekler. **(İki di...riltmeden birincisi nutfe (sperm) ...halindeyken ona can vermek, ...diğeri de öldükten sonra ...diriltmektir).**

12— Bu şundandır: Tek ...olan Allah'a davet edildiği va...kit, siz küfrettiniz. O'na şirk ...koşulunca inanırsınız. İşte hü...küm, O yüce, O büyük Allah'...ındır.

13— Size âyetlerini göste...ren O'dur. Gökten size rızk indirir. Fakat O'na yönelenden başkası anlamaz.

14— O halde siz, dini bütün olarak Allah'a ibadet edin. İsterse kâfirler hoşlanmasınlar.

15— O dereceleri yükselten, arşın sahibi **(Allah);** kavuşma gününün **(kıyametin)** dehşeti ile ...uyarmak için kullarından dilediğine vahy indirir.

16— O gün onlar **(kabirlerinden)** meydana çıkarlar. Onlardan hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. **(Allah Teâlâ),** "Bugün mülk kimin? diye sorar. **(Ve yine kendisi cevap verir)**: "Bir olan, her şeye gücü yeten Allah'ındır!".

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و

Gâfir

ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Rabbenê ve 'edḣil-hum Cennêti ʻAdni-nilletî ve-ʻat-
tehum ve men-ṣalehe min 'êbê-'ihim ve 'ezvêcihim
ve ẓürriyyêtihim! 'İnneke 'Entel-ʻAzîzul-Ḥakîm (8)
Veḳihimüs-seyyi-'êt; ve men teḳis-seyyi-'êti Yevme-
'iẓin-feḳad raḥimteh; ve ẓêlike huvel-Fevzul-ʻaẕîm
(9) 'İnnelleẕîne kef-arû yunêdevne lemeḳtu-LLâhi
'ekberu mim-meḳ-tiküm 'enfuseküm 'iẓ tud-ʻavne
'ilel-'îmêni fetek-furûn (10) Ḳâlû Rabbenê 'emet-teneṡ-
neteyni ve 'eḥyeyteneṡ-neteyni fe-ʻterafnê biẓünûbi-nê
fehel 'ilê ḣurûcim-min-sebîl (11) Ẓêliküm-bi-'ennehû
'iẓê dü-ʻiye-LLâhu veḥdehû kefertum, ve 'iny-
yuşrak bihî tu'-minû! Fel-Ḥukmu li-LLêhil-ʻAli-yyil-
Kebîr (12) Huvelleẕî yurîküm 'Êyêtihî ve yunezzilu
lekümmines-semê-'i Rizḳâ: ve mê yeteẓekkeru 'illê
meny-yunîb (13) Fedʻu-LLâhe muḣliṣîne lehud-dîne
ve lev kerihel-kêfir-ûn (14) Rafî-ʻud-deracêti Ẓül-
ʻArş; yulḳir-rûḥa min 'Emrihî ʻalê meny-yeşê-'u min
ʻibêdihî liyun-ẕira Yevmet-Telêḳ (15) Yevme hum-
bêr-izûn; lê yeḣfê ʻale-LLâhi minhum şey'. Lime-
nil-Mulkül-Yevm? Li-LLêhil-Vêḥidil-Ḳahhêr (16)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · Idgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْۜ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَۜ اِنَّ اللّٰهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ
لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَۜ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
يُطَاعُۜ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ
يَقْضِي بِالْحَقِّۜ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِه۪ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍۜ اِنَّ اللّٰهَ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَانُوا هُمْ
اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ
بِذُنُوبِهِمْۜ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُۜ
اِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى
بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍۙ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ
فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا اَبْنَاءَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
نِسَاءَهُمْۜ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

وَقَالَ

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

17 — Bugün herkes kazandığı ile cezalanacaktır. Bugün zulüm yoktur. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

18— **(Ey Habîbim!),** onlara yaklaşan kıyamet gününün tehlikesini anlat. O vakit yürekler, **(korkudan)** gırtlaklara dayanmış; yutkunur dururlar. Zalimler için ne bir dost vardır, ne de sözü geçecek bir şefaatçı!

19— **(Allah),** gözlerin hâin bakışını da kalblerin gizlediğini de bilir.

20— Allah, hak ile hükmeder. **(Kâfirlerin)** Allah'ı bırakıp da taptıkları **(putlar)** ise, hiçbir şeye hüküm edemezler. **O halde nasıl Allah'a ortak olurlar!)** Hiç şüphesiz Allah, her şeyi iyi işiten, ve iyi görendir.

21— Onlar yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı, baksalar ya! Onlardan öncekilerin akıbeti nice olmuş!.. Onlar gerek kuvvet ve gerekse yeryüzündeki eserleri itibariyle bunlardan daha üstün idiler. Böyle iken, Allah onları günahları yüzünden helâk ediverdi! Ve kendilerini Allah'dan **(gelen azaptan)** bir koruyan da olmadı.

22— Sebebi şu idi: Onlara peygamberleri mûcizelerle geliyorlardı da, yine küfrettiler. Allah da onları yakalayıverdi. Çünkü O, çok kuvvetli, azabı şiddetlidir.

23— Yemin olsun! Biz Mûsa'yı mûcizelerimizle ve açık bir delil ile,

24— Firavun'a, Hâmân'a ve Kaar'ûn'a gönderdik. Onlar **(Mûsa için),** "Bu bir sihirbaz, bir yalancı!" dediler.

25— Bunun üzerine Mûsa, onlara, tarafımızdan hakkı getirince, "Onunla beraber iman edenlerin oğullarını öldürün de, karılarını sağ bırakın!" dediler. Ama kâfirlerin hilesi ancak yok olmaya mahkûmdur.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ̱ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و

Gâfir

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'El-Yevme tuczê küllu nefsim-bimê kesebet; lê
ẕulmel-Yevm. 'İnne-LLâhe Serî-ʿul-Ḥisêb (17) Ve
'enẕirhum Yevmel-'Êzifeti 'iẕil-k̇ulûbu ledel-ḥanêciri
kêẕimîn; mê liẕ-ẕâlimîne min ḥamîminv-ve lê şefî-
ʿiny-yuṭâʿ (18) Yeʿ-lemu ḣâ-'inetel-'eʿ-yuni ve mê
tuḣfiş-ṣudûr (19) Va-LLâhu yek̇ḍî bil-Ḥak̇k̇; velleẕîne
yed-ʿûne min-dûnihî lê yek̇ḍûne bi-şey'. 'İnne-
LLêhe Huves-Semî-ʿul-Beşîr (20) ۞ 'Evelem yesîrû
fil-'erḍi feyenẓ̱urû keyfe kêne ʿÂk̇i-betul-leẕîne
kênû min-k̇ablihim? Kênû hum 'eşedde mi-nhum
k̇uvvetenv-ve 'ê-ṡêran-fil-'erḍi fe-'eḣaẕe-humu-
LLêhu biẕünûbihim; ve mê kêne lehum-mine-LLâhi
minv-vêk̇ (21) Ẕêlike bi-'ennehum kênet-te'-tîhim
rusülühum-bil-beyyinêti fekef-arû fe-'eḣaẕehumu-
LLêh; 'innehû K̇aviyyun-Şedîdül-ʿik̇âb (22) Ve lek̇ad
'erselnê Mû-sê bi-'Êyêtinê ve Sulṭâ-nim-mubîn (23)
'İlê Fir-ʿavne ve Hêmêne ve K̇ârûne fek̇âlû sêḥirun-
keẕẕêb (24) Felemmê cê-'ehum-bil-Ḥak̇k̇i min ʿindinê
k̇âluk̇-tulû 'ebnê-'elleẕîne 'êmenû me-ʿahû vesteḥyû
nisê-'ehum. Ve mê keydül-kêfirîne 'illê fî ḍalêl (25)

Mü'min Sûresi

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ
مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ
الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا
يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ
فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ
مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾
وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ
﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ
مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

26— Firavun, "Bırakın beni, Mûsa'yı öldüreyim. O Rabbine dua etsin. Çünkü ben, onun, dininizi değiştirmesinden yahut yeryüzünde fesad çıkarmasından korkuyorum!" dedi.

27— Mûsa da, "Ben hesap gününe inanmayan her kibirliden Rabbime ve Rabbinize sığındım." dedi.

28— Firavun hanedanından olup imanını gizleyen mü'min bir zat **(ki Firavun'un amcası oğlu olduğu söylenir),** "Siz, bir adamı Rabbim Allah'dır dediği için öldürecek misiniz? Hem o, size Rabbinizden mûcizeler de getirmiş! Eğer yalancıysa yalanı kendine, ama doğrucu ise sizi uyardığı azabın bir kısmı olsun başınıza gelir. Muhakkak ki Allah, aşırı giden, yalancı olan kimseyi hidâyete erdirmez.

29— Ey kavmim! Bugün mülk sizin, yeryüzünde yüze çıkmış bulunuyorsunuz! Fakat şayet Allah'ın azabı bize gelirse, kim bize yardım eder **(kurtarır)?**" dedi. Firavun, "Ben size ancak kendi görüşümü söylerim ve size ancak doğru yolu gösteririm." dedi.

30— İman etmiş olan **(zat)** da dedi ki: "Ey kavmim! Gerçekten ben size eski kavimlerin günleri gibi bir günün gelmesinden korkuyorum.

31— Nûh kavminin, Âd'ın, Semûd'un ve daha sonrakilerin başlarına gelenler gibi. Allah kullarına zulüm murad edecek değildir!

32— Ey kavmim! Gerçekten ben, sizin başınıza çağırışma gününden **(kıyametin gelmesinden)** korkuyorum.

33— Arkanızı dönüp **(hesap yerini)** geride bıraktığınız gün, sizi Allah'dan kurtaracak hiçbir kimse yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onu hidâyete erdirecek yoktur.

ḍ = ض	
ṡ = ث	
ṣ = ص	
ḥ = ح	
ħ = خ	
ẕ = ذ	
ẓ = ظ	
ṭ = ط	
k̇ = ق	
ʻ = ع	
' = ء	

Med Harfleri

î = ي	
û = و	

Gâfir

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve k̇âle Fir-ʻavnu ẕerûnî 'ek̇tul Mûsê vel-yed-ʻu
Rabbeh! 'İnnî 'eħâfu 'eny-yubeddile dînekûm 'ev 'eny-
yuẓhira fil-'erḍil-fesêd (26) Ve k̇âle Mûsê 'innî ʻuẕtu
bi-Rabbî ve Rabbiküm-min-külli mu-tekebbiril-lê
yu'-minu bi-Yevmil-Ḥisêb (27) Ve k̇âle raculum-
Mu'-minum-min 'Êli-Fir-ʻavne yektumu 'îmênehû
'etek̇-tulûne raculen 'eny-yek̇ûle Rab-bi-ye-LLâhu
ve k̇ad cê-'eküm-bil-Beyyinêti mir-Rab-biküm?
Ve 'iny-yekü kêẕiben-fe-ʻaleyhi keẕibuh; ve 'iny-
yekü ṣâdik̇any-yuṣıb-küm-beʻ-ḍulleẕî ye-ʻidüküm;
'inne-LLâhe lê yehdî men huve müsri-fun-keẕẕêb
(28) Yê-K̇avmi lekümul-mul-kül-yevme ẓâhirîne
fil-'erḍ; femeny-yenṣurunê mim-be'-si-LLêhi 'in-cê-
'enê? K̇âle Fir-ʻavnu mê 'urîküm 'illê mê 'erâ ve mê
'ehdîküm 'illê Sebîler-Raşêd (29) Ve k̇âlelleẕî 'êmene
yê K̇avmi 'innî 'eħâfu ʻaleyküm-miŝle Yevmil-
'Eḥzêb (30) Miŝle de'-bi K̇avmi Nûḥinv-ve ʻÂdinv-
ve Ŝemûde velleẕîne mim-beʻ-dihim; ve me-LLâhu
yurîdu ẓulmel-lil-ʻİbêd (31) Ve yê-K̇avmi 'innî
'eħâfu ʻaleyküm Yevmet-Tenêd (32) Yevme tuvellû-
ne mudbirîn; mê leküm-mine-LLâhi min ʻâṣım;
ve meny-yuḍli-li-LLêhu femê lehû min hêd (33)

Mü'min Sûresi

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ
مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ
رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ
يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا
عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي
صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ
إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ
لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ
فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ
اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَا قَوْمِ إِنَّمَا
هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَيَا قَوْمِ

34— And olsun ki, **(Mûsa'dan)** önce Yûsuf da size mûcizelerle gelmişti. Siz onun getirdiği şeyler hakkında şüphe edip durdunuz. Hattâ o vefat ettiğinde, "Bundan sonra Allah aslâ peygamber göndermez." dediniz. İşte Allah, haddi aşan her şüpheciyi böyle saptırır.

35— Onlar ki, kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın Allah'ın âyetleri hakkında mücadele ederler. Bu, hem Allah, hem iman edenler katında büyük nefrete **(mucib olur)**. İşte Allah her kibirlenen zorbanın kalbini böyle mühürler".

36— Firavun da, "Ey Hâmân! Bana bir kule yap. Belki yollara,

37— Göklerin yollarına ulaşırım da Mûsa'nın tanrısına görürüm. Muhakkak ben, onu yalancı sanıyorum!" dedi. İşte böylece Firavun'a kötü ameli süslü gösterildi de, yoldan saptırıldı. Firavun'un hilesi ancak helâke mahkûmdur.

38— İman etmiş olan zat dedi ki: "Ey kavmim! Bana uyun ki, size doğru yolu göstereyim.

39— Ey kavmim! Bu dünya hayatı ancak geçici menfaatten bir istifadeden ibarettir. Ahiret ise, **(devamlı)** durulacak karar yurdudur.

40— Kim bir kötülük işlerse, ancak onun misli ile cezalandırılır. Ve erkek kadın her kim mü'min olarak iyi bir amel işlerse, işte böyleleri cennete girerler, orada hesapsız olarak rızıklanırlar.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و

Gâfir

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve leḱad cê-'eküm Yûsufu min-ḱablu bil-Beyy-
inêti femê ziltum fî şekkim-mimmê cê-'eküm-bih;
ḥattê 'iẓê heleke ḱultum leny-yeb-'aṡe-LLâhu mim-
be'-dihî rasûlê. Keẓêlike yuḍil-lu-LLâhu men huve
müsrifum-murtêb (34) 'Elleẓîne yucêdilû-ne fî 'Êyê-
ti-LLêhi bigayri sulṭânin 'etêhum. Kebura mekten
'inde-LLâhi ve 'indelleẓîne 'êmenû. Keẓêlike yeṭbe-
'u-LLâhu 'alê külli ḱalbi mute-keb-birin-cebbêr (35)
Ve ḱâle Fir-'avnu yê-Hêmê-nubni lî ṣarḥal-le-'allî
'eblugul-'esbêb (36) 'Esbêbes-semêvêti fe-'eṭṭali-
'a 'ilê 'ilêhi Mûsê ve 'innî le-'eẕunnuhû kêẓibê!
Ve keẓêlike zuyyine li-Fir-'avne sû-'u 'amelihî ve
ṣudde 'anis-Sebîl; ve mê keydü Fir-'avne 'illê fî
tebêb (37) Ve ḱâlelleẓî 'êmene yê-Ḱavmittebi-'ûni
'ehdiküm Sebîler-Raşêd (38) Yê-Ḱavmi 'innemê
hêẓihil-ḥayêtud-dünyê metê'; ve 'innel-'Êħirate
hiye Dêrul-Ḱarâr (39) Men 'amile seyyi-'eten-felê
yuczê 'illê miṡlehê; ve men 'amile ṣâliḥam-min-
ẓekerin 'ev 'unṡê ve huve Mu'-minun fe-'ulê-'ike yed-
ħulûnel- Cennete yurzeḱûne fîhê bigayri ḥisêb (40)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

حِزْبٌ ٣

وَيَا قَوْمِ مَا لِٓي اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِٓي اِلَى النَّارِۜ
﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِه۪ مَا لَيْسَ ل۪ي بِه۪
عِلْمٌۘ وَاَنَا۬ اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَز۪يزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ
اَنَّمَا تَدْعُونَن۪ٓي اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي
الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَٓا اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِف۪ينَ هُمْ اَصْحَابُ
النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَٓا اَقُولُ لَكُمْۜ وَاُفَوِّضُ
اَمْر۪ٓي اِلَى اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بَص۪يرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقٰيهُ اللّٰهُ
سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُٓوءُ الْعَذَابِۚ
﴿٤٥﴾ اَلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّاۚ وَيَوْمَ تَقُومُ
السَّاعَةُ اَدْخِلُٓوا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَاِذْ يَتَحَٓاجُّونَ
فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذ۪ينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَص۪يبًا مِنَ
النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذ۪ينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا كُلٌّ ف۪يهَٓا اِنَّ اللّٰهَ
قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

41— Ey kavmim! Benim **(kardeşliğim)** bu hal nedir? Ben sizi kurtuluşa davet ediyorum, siz ise beni ateşe çağırıyorsunuz.

42— Siz beni, Allah'a küfretmeye ve hakkında hiçbir bilgim olmayan şeyi O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz? Ben ise, sizi güçlü, yarlıgayıcı olan (Allah)a davet ediyorum.

43— Hiç inkâr götürmez ki, sizin beni davet ettiğiniz şeyin ne dünyada, ne ahirette bir davete hakkı yoktur ve hep dönüşümüz Allah'adır. Bütün müsrifler **(müşrikler)** de cehennemliklerin tâ kendileridir.

44— Siz benim söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a ısmarlıyorum. Muhakkak ki Allah kullarını bütün yaptıklarını görendir".

45— Nihayet Allah, onların kurdukları hilelerin kötülüklerinden onu korudu. Firavun'un kavmini ise o kötü azap kuşatıverdi **(Denizde boğuldular, sonra da azaba tutuldular).**

46— Ateş! Sabah akşam ona arz olunur dururlar. Hele kıyamet koptuğu gün, "Firavun hanedanını azabın en şiddetlisine atın!" **(denilecektir).**

47— Hatırla o vakti ki, **(kâfirler)** cehennemde birbirleriyle çekişirlerken, zayıf olanlar, büyüklük taslayanlara; "Bizler size tâbi idik. Şimdi siz, bizden ateşin birazını olsun savabiliyor musunuz?" diyecekler.

48— Büyüklük taslayanlar da, "Biz hepimiz onun içindeyiz. Allah, kulları arasında hükmünü verdi." diyecekler.

49— Ateşte olanlar, cehennemin bekçilerine, "Rabbinize yalvarın da bizden bir gün olsun azabı hafifletsin!" derler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ķ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و

Gâfir

ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve yê-Ķavmi mêlî 'ed-ʿûküm 'ilen-Necêti ve ted-
ʿûnenî 'ilen-Nêr (41) Ted-ʿûnenî li-'ekfura bi-LLêhi ve
'uşrike bihî mê leyse lî bihî ʿilm; ve 'ene 'ed-ʿûküm
'ilel-ʿAzîzil-Gaffêr (42) Lê cerame 'ennemê ted-ʿûnenî
'ileyhi leyse lehû deʿ-vetun-fid-dünyê ve lê fil-'Êħirati
ve 'enne merad-denê 'ile-LLâhi ve 'ennel-müsrifîne
hum 'Eṣ-ḥâbun-Nêr (43) Feseteẓkürûne mê 'eķûlu
le-küm. Ve 'ufev-viḍu 'emrî 'ile-LLâh; 'inne-LLâhe
Beṣîrum bil-ʿibêd (44) Fe-veķâhu-LLâhu seyyi-'êti
mê mekerû ve ḥâķa bi-'Êli-Fir-ʿavne sû-'ul-ʿAẓêb
(45) 'En-Nêru yuʿ-raḍûne ʿaleyhê gudüv-venv-ve
ʿaşiyyê; ve Yevme teķû-müs-Sê-ʿah; 'edħilû 'Êle-
Fir-ʿavne 'eşeddel-ʿaẓêb (46) Ve 'iẓ yeteḥâccûne fin-
Nêri feyeķûluḍ-ḍu-ʿafê-'u lilleẓînestek-berû 'innê
künnê leküm tebe-ʿan-fehel-'entum-mugnûne ʿannê
neşîbem-minen-Nêr (47) Ķâlel-leẓînes-tekberû 'innê
küllun-fîhê 'inne-LLâhe ķad ḥakeme beynel-ʿibêd
(48) Veķâlel-leẓîne fin-Nêri liħazeneti Cehennemed-ʿû
Rab-beküm yuħaffif ʿannê yevmem-minel-ʿaẓêb (49)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Mü'min Sûresi

قَالُوا اَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلٰى
قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَٰٓؤُا الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾
اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
يَقُومُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُٓوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِٓي اِسْرَٓائِلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدًى
وَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ
وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ
سُلْطَانٍ اَتٰيهُمْ اِنْ فِي صُدُورِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ
بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾
لَخَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَمَا
يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِٓيءُ قَلِيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

إِنَّ السَّاعَةَ

50 — Onlar da, "Size peygamberleriniz mûcizelerle gelmiyorlar mıydı?" diye sorarlar. "Evet!" derler. (Bekçiler), "O halde (kendiniz) dua edin!" derler. Kâfirlerin duası ise hep çıkmazdadır.

51 — Şüphesiz ki biz, peygamberlerimize ve iman edenlere hem dünya hayatında, hem de şâhidlerin kıyâm duracağı gün (kıyamette) muhakkak yardım edeceğiz.

52—O gün, zalimlere özür dilemeleri fayda vermeyecektir. Onlara lânet vardır ve onlara yurdun kötüsü vardır.

53— And olsun ki, biz Mûsa'ya hidâyeti (Tevrât'la mûcizeleri) verdik ve İsrâiloğullarına da kitabı miras bıraktık.

54— Bunu, akıl sahiplerine bir hidâyet ve bir öğüt olsun diye yaptık.

55— O halde sen sabret! Çünkü Allah'ın va'di haktır. (Mü'minler âdet edinsinler diye) günahına mağfiret dile! Akşam - sabah hamd ile Rabbini tesbih eyle (Yani beş vakit namazı kıl).

56— Allah'ın âyetleri hakkında kendilerine bir delil gelmiş değilken mücadele edenler var ya! Onların kalblerinde yetişemeyecekleri bir kibirden başka bir şey yoktur. Sen (onların şerrinden) hemen Allah'a sığın. Çünkü O, her şeyi işitenin, her şeyi görenin tâ kendisidir.

57—Elbette gökleri ve yeri yaratmak,(öldükten sonra) insanları tekrar yaratmaktan daha büyüktür. Lâkin insanların çoğu bilmezler.

58— Görmeyenle gören, iman edip yararlı işler yapanla kötülük yapan bir olmaz. Siz pek az düşünüyorsunuz.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و

Gâfir

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِـ (كسرة)
u, ü = ـُـ (ضمة)
e, a = ـَـ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

K̇âlû 'evelem tekü te'-tîküm rusülüküm-bil-Beyy-
inêt? K̇âlû belê. K̇âlû fed-‘û! Ve mê dü-‘â-'ul-kêfirîne
'illê fî ḍalêl (50) 'İnnê lenenṣuru rusülenê velleẓîne
'êmenû fil-ḥayêtid-dünyê ve Yevme yek̇ûmul-'Eş-
hêd (51) Yevme lê yenfe-‘uz̤-z̤âlimîne me‘-ẓiratuhum
ve lehumul-Le‘-netu ve lehum Sû-'ud-Dêr (52)
Ve lek̇ad 'êteynê Mû-sel-Hudê ve 'evraṡnê Benî-
'İsrâ-'îlel-Kitêb (53) Hudenv-ve Ẓikra li-'ulil-'elbêb
(54) Feṣbir 'inne Ve‘-de-LLâhi ḥak̇k̇unv-vestegfir
liẓembike ves-abbiḥ bi-Ḥamdi Rabbike bil-‘aşiyyi
vel-'ibkêr (55) 'İnnelleẓîne yucêdilûne fî 'Êyêti-
LLêhi bigayri sulṭânin 'etêhum 'in-fî ṣudûrihim
'illê kibrum-mê hum-bibêligîh; feste-‘iẓ bi-LLêh;
'innehû Huves-Semî-‘ul-Beṣîr (56) Le-ħalk̇us-
semêvêti vel-'erḍi 'ekberu min ħalk̇in-nêsi ve lêkinne
'ekṡeran-nêsi lê ye‘-lemûn (57) Ve mê yestevil-
'e‘-mê vel-beṣîr; velleẓîne 'êmenû ve ‘amiluṣ-
ṣâliḥâti ve lel-müsî'. K̇alîlem-mê tete-ẓekkerûn (58)

Mü'min Sûresi

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ
﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ
﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذَٰلِكَ
يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ
﴿٦٣﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾
هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ
مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

59— Kıyamet muhakkak gelecektir, onda hiç şüphe yoktur. Lâkin insanların çoğu inanmazlar.

60— Rabbiniz, "Bana dua edin ki kabul edeyim! Çünkü bana kullukta büyüklenenler, yakında hakîr, zelîl olarak cehenneme gireceklerdir." buyurdu.

61— Allah O'dur ki, içinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi yaratmış; gündüzü de aydınlık yapmıştır. Gerçekten Allah insanlara karşı ihsan sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

62— İşte Rabbiniz bu Allah'dır! Her şeyi yaratandır. O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur. O halde nasıl oluyor da döndürülüyorsunuz?

63— Allah'ın âyetlerini inkâr edegelenler işte böyle çevrilirler.

64— Allah O'dur ki, sizin için yeri bir karargâh, göğü bir bina yapmıştır. Size şekil vermiş; sonra şekillerinizi güzelleştirmiş ve temiz nimetlerden size rızık da vermiştir. İşte Rabbiniz bu Allah'dır. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!..

65— Hayat sahibi ancak O'dur. O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur. Şu halde dini yanlız Allah'a has kılarak dua edin. Hamd âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

66— De ki: "Bana Rabbimden açık açık deliller geldiği vakit, ben, o sizin Allah'ı bırakıp taptıklarınıza kulluk etmekten kesin olarak menedildim ve âlemlerin Rabbine teslim olma emrini aldım"

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و

Gâfir

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnnes-Sê-ʻate le-'êtiyet-ul-lê raybe fîhê ve lêkinne
'ekṡeran-nêsi lê yu'-minûn (59) Ve ḱâle Rabbukü-
mud-ʻûnî 'estecib leküm. 'İnnel-leẕîne yestek-birûne
ʻan ʻibêdetî seyed-ħulûne Cehenneme dêħirîn
(60) 'E-LLâhulleẕî ce-ʻale lekümul-leyle liteskünû
fîhi vennehêra mubṣırâ. 'İnne-LLâhe le-Ẕû-Feḍlin
ʻalen-nêsi ve lêkinne 'ekṡeran-nêsi lê yeşkürûn (61)
Ẕêlikümu-LLâhu Rabbuküm ħâliḱu külli şey'. Lê
'ilêhe 'illê Hû; Fe-'ennê tu'-fekûn (62) Keẕêlike yu'-
feküllezîne kênû bi-'Êyêti-LLêhi yecḥadûn (63) 'E-
LLêhulleẕî ce-ʻale lekümul-'erḍa ḱarâranv-ves-semê-
'e binê-'env-ve-ṣavverakûm fe-'eḥsene ṣuve-raküm
ve razeḱaküm-mineṭ-ṭayyibêt;- ẕêlikümu-LLâhu
Rabbuküm. Fetebêra-ke-LLâhu Rabbul-ʻÂlemîn (64)
Huvel-Ḥayyu Lê 'ilêhe 'illê huve fed-ʻûhu muħliṣîne
lehud-dîn. 'El-Ḥamdü li-LLêhi Rabbil-ʻÂlemîn (65)
Ḱul 'innî nuhîtu 'en 'eʻ-budelleẕîne ted-ʻûne min
dûni-LLêhi lemmê cê-'eniyel-Beyyinêtu mir-Rab-
bî, ve 'ümirtu 'en 'uslime li-Rabbil-ʻÂlemîn (66)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Mü'min Sûresi

هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا
شُيُوخاًۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُٓوا اَجَلاً
مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذ۪ي يُحْي۪ وَيُم۪يتُۚ
فَاِذَا قَضٰٓى اَمْراً فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ اَلَمْ تَرَ
اِلَى الَّذ۪ينَ يُجَادِلُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِ اللّٰهِۜ اَنّٰى يُصْرَفُونَۚ ﴿٦٩﴾ اَلَّذ۪ينَ
كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَٓا اَرْسَلْنَا بِه۪ رُسُلَنَاۚ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَۙ ﴿٧٠﴾ اِذِ الْاَغْلَالُ ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُۜ يُسْحَبُونَۙ
﴿٧١﴾ فِي الْحَم۪يمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَۚ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ ق۪يلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا
كُنْتُمْ تُشْرِكُونَۙ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ
نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْـٔاًۜ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكَافِر۪ينَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَۚ
﴿٧٥﴾ اُدْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۚ فَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّر۪ينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ
الَّذ۪ي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

وَلَقَدْ

● 4 elif uzatmak vâcib ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

67— Sizi **(evvelâ)** topraktan, onra bir nutfeden, sonra r kan pıhtısından yaratan, onra sizi bir bebek olarak karan, sonra sizi güçlü uvvetli bir çağa erişmeniz in, sonra da ihtiyarlar manız için yaşatan O'dur. nizden kimi de daha evvel dürülmektedir. Bunları **aşayasınız ve)** belirli r vakte eresiniz diye yapıyor. ur ki akıl edersiniz.

68— O, hem diriltir, hem dürür. O, bir şey yaratmak tedi mi, ona sadece "Ol!" er, o da oluverir.

69— Bakmaz mısın Allah'ın yetleri hakkında mücadele edenlere, **(imandan)** nasıl dönüyorlar?..

70— Bu kitabı ve peygamerlerimizle gönderdiğimiz eyleri yalanlayanlar var ya! rtık onlar ilerde bilecekler!..

71— O zaman ki, boyunlarında halkalar ve zincirler olduğu alde sürükleneceklerdir.

72— **(Evvelâ)** kaynar suda, onra ateşte yakılacaklardır.

73, 74— Sonra onlara "Allah'ı bırakıp da **(O'na)** şirk oştuğunuz şeyler nerede?" denilecek. Onlar, "Bizden kayboldular; daha doğrusu biz, bundan önce hiçbir şeye apar değildik." diyecekler. Işte Allah kâfirleri böyle şaşırtır.

75— **(Onlara şöyle denilir, bu azap şundan):** Çünkü siz yeryüzünde haksızlıkla seviniyordunuz e çünkü siz şımarıyordunuz.

76— İçinde ebedî kalmak üzere cehennem kapılarından girin. Kibirlenenlerin yeri ne çirkindir!..

77— Onun için sen sabret. Elbette Allah'ın va'di haktır. Artık onlara va'dettiğimiz azabın bir kısmını a sana göstereceğiz yahut seni kendimize alacağız. Onlar ancak bize döndürülüp getirileceklerdir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
Gâfir
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Huvelleẓî ḣaleḳaküm-min-turâbin-ṡümme min-
nuṭfetin-ṡümme min ʿaleḳatin ṡümme yuḣricuküm
ṭiflen ṡümme liteblu-gû 'eşud-deküm ṡümme litek-
ûnû şuyûḣâ,-ve minküm-meny-yuteveffê min ḳablu
ve liteblugû 'ecelem-müsem-menv-ve le-ʿalleküm
teʿ-ḳilûn (67) Huvelleẓî yuḥyî ve yu-mît; fe-'iẓê ḳaḍâ
'emran fe-'innemê yeḳûlu lehû KÜN feyekûn (68)
'Elem tera 'ilelleẓîne yucêdilûne fî 'Êyêti-LLêh?
'Ennê yuṣrafûn (69) 'Elleẓîne keẓẓebû bil-Kitêbi ve
bimê 'erselnê bihî rusülenê fesevfe yeʿ-le-mûne (70)
'İẓil-'eglêlu fî 'eʿ-nêḳihim ves-selêsil; yus-ḥabûne
(71) Fil-ḥamîmi, ṡümme fin-Nêri yuscerûn (72)
Ṡümme ḳîle lehum 'eyne-mê küntum tuşrikûne (73)
Min dûni-LLêh? Ḳâlû ḍallû ʿannê bel-lem nekün-
ned-ʿû min-ḳablu şey-'ê. Keẓêlike yuḍillu-LLâhul-
kêfirîn (74) Ẓêliküm bimê küntum tefraḥûne fil-
'erḍi bigayril-Ḥaḳḳi ve bimê küntum tem-raḥûn (75)
'Udḣulû 'ebvêbe Cehenneme ḣâlidîne fîhê; febi'-se
meṡvel-mutekebbirîn (76) Feṣbir 'inne Veʿ-de-LLâhi
Ḥaḳḳ; fe-'immê nuriyenneke beʿ-ḍalleẓî ne-ʿidühum
'ev neteveffe-yenneke fe-'ileynê yurce-ʿûn (77)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● Idgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَاْتِيَ
بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ فَاِذَا جَٓاءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ
وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي جَعَلَ
لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ
ف۪يهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً ف۪ي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا
وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ
تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ اَفَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُٓوا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً
وَاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾
فَلَمَّا جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ
الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا
بَاْسَنَا قَالُٓوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِه۪ مُشْرِك۪ينَ
﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ ا۪يمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا سُنَّتَ اللّٰهِ
الَّت۪ي قَدْ خَلَتْ ف۪ي عِبَادِه۪ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

78— Yemin olsun! Biz senden önce birçok peygamberler gönderdik. Onlardan kiminin kıssasını sana haber verdik, kimini de anlatmadık. Allah'ın izni olmadıkça, hiçbir peygamber bir mûcize getiremez. Allah'ın **(azap)** emri gelince de, hak yerine getirilir. İşte bozguncular burada hüsrana uğrarlar.

79— Allah O'dur ki, sizin için davarları yarattı, bunu onlardan bir kısmına binesiniz, bir kısmını da yiyesiniz diye yaptı.

80— Sizin için onlarda daha birçok faydalar var, göğüslerinizdeki bir arzuya erebilmeniz için onlara binersiniz ve hem onların üzerinde hem gemilerin üzerinde taşınırsınız.

81— Size **(kudretine delâlet eden)** âyetlerini gösteriyor. Artık Allah'ın hangi âyetlerini inkâr edersiniz?

82— O kâfirler, yeryüzünde gezip de bakmadılar mı, onlardan öncekilerin sonu nasıl olmuş? Onlar, bunlardan sayıca daha çok, kuvvetçe daha metin ve yeryüzünde eserce daha üstün idiler. Öyle iken, kazandıkları şeyler kendilerini kurtaramadı.

83— Çünkü onlara, peygamberleri mûcizeler getirince, onlardaki ilimle **(alay ettiler ve)** sevindiler. Ama alay ettikleri şey **(tepelerine indi de)** kendilerini sarıverdi.

84— Azabımızı görünce, "Allah'ın birliğine iman ettik ve O'na ortak koştuğumuz şeyleri inkâr ettik!" dediler.

85— Fakat bizim azabımızı gördükleri vakit, iman etmeleri kendilerine bir fayda verecek değildi. Allah'ın, kulları hakkında sürüp gelen sünneti budur. İşte kâfirler burada hüsrana uğradılar.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و

Gâfir

ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve lek̇ad 'erselnê rusülem-min k̇ablike minhum-
men k̇aşaṣnê 'aleyke ve minhum-mellem nek̇ṣuṣ
'aleyk. Ve mê kêne li-rasûlin 'eny-ye'-tiye bi-'Êyetin
'illê bi-'iẓni-LLêh; fe-'iẓê cê-'e 'emru-LLâhi k̇uḍiye
bil-ḥak̇k̇i ve ħasira hunêlikel-mubṭilûn (78) 'E-
LLêhulleẓî ce-'ale lekümul-'en-'âme literke-bû
minhê ve minhê te'-külûn (79) Ve leküm fîhê menê-
fi-'u ve liteblugû 'aleyhê ḥâceten-fî ṣudûriküm
ve 'aleyhê ve 'alel-fulki tuḥmelûn (80) Veyurîküm
'Êyêtihî fe-'eyye 'Êyêti-LLêhi tunkirûn (81) 'Efelem
yesîrû fil-'erḍi feyenẓurû keyfe kêne 'Âk̇ibetulleẓîne
min-k̇ablihim? Kê-nû 'ekṡera minhum ve 'eşedde
k̇uvvetenv-ve 'êṡêran-fil-'erḍi femê 'egnê 'anhum-
mê kênû yeksi-bûn (82) Felemmê cê-'et-hum
rusüluhum-bil-Beyy-inêti feriḥû bimê 'indehum-
minel-'ilmi ve ḥâk̇a bihim-mê kênû bihî yestehzi-
'ûn (83) Felemme ra-'ev Be'-senê k̇âlû 'êmenne
bi-LLêhi Veḥdehû ve kefernê bimê künnê bihî
muşrikîn (84) Felem yekü yenfe-'uhum 'îmênuhum
lem-mê ra-'ev Be'-senê. Sünneta-LLâhilletî k̇ad
ħalet fî 'ibêdih. Ve ħasira hunêlikel-kêfirûn (85)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

سورة فصلت مكية
وهي أربع وخمسون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ۝١ تَنْز۪يلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ ۝٢ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝٣ بَش۪يرًا وَنَذ۪يرًا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ۝٤ وَقَالُوا قُلُوبُنَا ف۪ٓي اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ وَف۪ٓي
اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عَامِلُونَ ۝٥
قُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَق۪يمُٓوا
اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِك۪ينَ ۝٦ اَلَّذ۪ينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ
وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝٧ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٨ قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذ۪ي خَلَقَ الْاَرْضَ
ف۪ي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُٓ اَنْدَادًا ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَم۪ينَ ۝٩ وَجَعَلَ
ف۪يهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ ف۪يهَا وَقَدَّرَ ف۪يهَٓا اَقْوَاتَهَا ف۪ٓي اَرْبَعَةِ
اَيَّامٍ سَوَٓاءً لِلسَّٓائِل۪ينَ ۝١٠ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَٓا اَتَيْنَا طَٓائِع۪ينَ ۝١١

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

فَقَضٰيهُنَّ

(Sûre: 41)

FUSSİLET SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 54 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Hâ. Mîm.

2— **(Bu Kur'ân),** Rahmân ve Rahîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

3— **(Öyle bir kitap ki),** âyetleri Arabça bir Kur'ân olmak üzere anlayacak bir kavme açıklanmıştır.

4— Hem müjdeci, hem uyarıcı olmak üzere... Fakat kâfirlerin çoğu ondan yüz çevirdiler. Artık onlar hakkı dinleyip kabul etmezler.

5— Dediler ki: "Senin bizi davet ettiğin şeyden bizim kalblerimiz örtüler içindedir. Kulaklarımızda da bir ağırlık var ve bizimle senin aranda bir perde var. O halde sen yap (yapacağını)! Çünkü biz de yapıyoruz!".

6— De ki: "Ben ancak sizin gibi bir insanım, yalnız bana sizin ilâhınızın ancak bir İlâh olduğu vahyediliyor. Öyle ise hemen O'na yönelin. O'ndan mağfiret dileyin. Vay müşriklerin hâline!..".

7— Onlar ki, zekâtı vermezler. Hem onlar, âhireti de inkâr edenlerin tâ kendileridir.

8— Muhakkak ki, iman edip yararlı işler yapanlar için bitmez tükenmez bir mükafat vardır.

9— De ki: "Yeri iki günde yaratanı siz mi inkâr ediyorsunuz ve ona ortaklar koşuyorsunuz? O, bütün âlemlerin Rabbidir".

10— Hem yere üstünden sabit dağlar yarattı, bereketler meydana getirdi. Onda arayanlar için tam dört günde eşit gıdalar takdir eyledi.

11— Sonra Allah, buhar halindeki semayı yaratmayı diledi de, ona ve yere **(sizden istediğime);** "İkiniz de isteyerek veya istemeyerek gelin!" dedi. Onlar, "Biz isteyerek geldik!" dediler.

ḍ	=	ض	
ṡ	=	ث	
ṣ	=	ص	
ḥ	=	ح	
ħ	=	خ	
ẓ	=	ذ	
ẕ	=	ظ	
ṭ	=	ط	
ḱ	=	ق	
ʿ	=	ع	
'	=	ء	

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Fuşşilet

Harekeler

i, ı	=	ـِ (كسرة)
u, ü	=	ـُ (ضمة)
e, a	=	ـَ (فتحة)
'ev	=	أو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

FUŞŞILET (HÊ-MÎM SECDEH)

54 'ÊYEH — № 41

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ḥâ-Mîm (1) Tenzîlum-miner-Raḥmênir-Raḥîm
(2) Kitêbun-fuṣṣılet 'Êyêtuhû Ḱur-'ênen ʿarabiyyel-
liḱavminy-yeʿ-lemûn (3) Beşîranv-ve Neẓîrâ; fe-
'eʿ-raḍa 'ekṡeruhum fehum lê yesme-ʿûn (4) Ve
ḱâlû ḱulûbunê fî 'ekinnetim-mimmê ted-ʿû-nê
'ileyhi ve fî 'êẓêninê veḱrunv-ve mim-beyninê
vebeynike ḥicêbun-feʿ-mel 'innenê ʿâmilûn (5)
Ḱul 'innemê 'ene beşerum-miṡluküm yûḥâ 'ileyye
'ennemê 'ilêhuküm 'ilêhunv-Vêḥidün-festeḱîmû
'ileyhi vestegfirûh. Ve vey-lul-lil-Muşrikîn (6)
'Elleẓîne lê yu'-tûnez-Zekête ve hum-bil-'Êħirati
hum kêfirûn (7) 'İnnelleẓîne 'êmenû ve ʿamiluṣ-
ṣâliḥâti lehum 'ecrun gayru memnûn (8) ۞ Ḱul
'e-'inne-küm letekfurûne billeẓî ħaleḱal-'erḍa fî
Yevmeyni ve tec-ʿalûne le-hû 'endêdê? Ẓêlike
Rabbul-ʿÂlemîn (9) Vece-ʿale fîhê ravêsiye min-
fevḱihê ve bêrake fîhê ve ḱaddera fîhê 'eḱvêtehê fî
'erbe-ʿati 'Eyyêm; sevê-'el-lissê-'ilîn (10) Ṡümmestevê
'iles-semê-'i ve hiye düħânun-feḱâle lehê ve lil-'erḍi'-
tiyê ṭav-ʿan 'ev kerhê. Ḱâletê 'eteynê ṭâ-'i-ʿîn (11)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

فَقَضٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فٖي يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فٖي كُلِّ سَمَٓاءٍ اَمْرَهَاۜ
وَزَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابٖيحَۗ وَحِفْظاًۜ ذٰلِكَ تَقْدٖيرُ الْعَزٖيزِ
الْعَلٖيمِ ﴿١٢﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
عَادٍ وَثَمُودَۜ ﴿١٣﴾ اِذْ جَٓاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْدٖيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا
تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ قَالُوا لَوْ شَٓاءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا
بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا
فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًۜ اَوَلَمْ
يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذٖي خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةًۜ وَكَانُوا
بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رٖيحاً صَرْصَراً فٖٓي اَيَّامٍ
نَحِسَاتٍ لِنُذٖيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا
الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَۚ ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ
يُحْشَرُ اَعْدَٓاءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَٓاؤُ۫هَا شَهِدَ
عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

12— Bu sûretle onları, yedi gök olmak üzere, iki günde **(perşembe ve cuma günlerinde)** yarattı. **(Yeryüzünü iki günde, yerin içindekileri de iki günde yarattı).** Bir de her bir gökte oraya ait emrini vahy etti. Dünya semasını da kandillerle **(yıldızlarla)** süsledik ve onu koruduk. İşte bu, güçlü olan her şeyi bilen **(Allah)** ın takdiridir.

13— Bunun üzerine yüz çevirirlerse, "Ben sizi Âd ve Semûd'un başına gelen yıldırım gibi bir azapla uyardım." de.

14— Onlara, "Allah'dan başkasına ibadet etmeyin!" diye önlerinden ve arkalarından peygamberler geldiği zaman, "Eğer Rabbimiz dileseydi, melekler indirirdi. Onun için biz sizin gönderildiğiniz şeylere inanmayız!" dediler.

15— Sonra Âd kavmi, yeryüzünde haksız yere kibirlendiler ve "Bizden daha kuvvetli kim var?" dediler. Onlar görmediler mi ki, kendilerini yaratan Allah onlardan daha kuvvetlidir. Yine de bizim âyetlerimizi inkâr ediyorlardı.

16— Biz de, onlara rezillik azabını dünya hayatında tadduralım diye, uğursuz günlerde üzerlerine kavurucu soğuk bir rüzgâr gönderiverdik. Âhiret azabı ise elbette daha rezil edicidir. Onlar yardım da olunmayacaklardır.

17— Semûd'a gelince, biz onlara doğru yolu gösterdik de onlar körlüğü hidâyete tercih ettiler. Onun için, kazandıkları günahlar yüzünden kendilerini, o aşağılayıcı azap yıldırımı yakalayıverdi.

18— İman edenleri ise kurtardık: Onlar Allah'dan korkuyorlardı.

19— O gün **(kıyamette)** Allah'ın düşmanları **(evet onlar),** toplanıp ateşe götürülürler.

20— Ona vardıklarında, dünyada neler yapıyor idi iseler, kulakları, gözleri ve derileri hep aleyhlerine şâhidlik edecektir.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Fuṣṣılet

Harekeler

i, ı	ـِـ (كسرة)
u, ü	ـُـ (ضمة)
e, a	ـَـ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Feḳaḍâhunne seb-ʻa semêvêtin fî Yevmeyni ve
'evḥâ fî külli semê-'in 'em-rahê. Ve zeyyennes-
semê-'eddünyê bimeṣâbîḥa ve ḥifẓâ. Ẕêlike Teḳ-
dîrul-ʻAzîzil-ʻAlîm (12) Fe-'in 'eʻ-raḍû feḳul
'enẕertuküm Ṣâ-ʻiḳatem-mislе Ṣâ-ʻiḳati ʻÂdinv-
ve Ṡemûd (13) 'İẕ cê-'et-humur-rusülu mimbeyni
'eydîhim ve min ḣalfihim 'ellê teʻ-budû 'ille-LLâh.
Ḳâlû lev şê-'e Rabbunê le-'enzele melê-'i-keten-
fe-'innê bimê 'ursiltum-bihî kêfirûn (14) Fe-'emmê
ʻÂdün-festekberû fil-'erḍi bigayril-ḥaḳḳi ve ḳâlû
men 'eşeddü minnê ḳuvveh? 'Evelem yerav 'enne-
LLêhelleẕî ḣaleḳahum Huve 'eşeddü mi-nhum
ḳuvveh? Ve kênû bi-'Êyêtinê yecḥadûn (15) Fe-'erselnê
ʻaleyhim Rîḥan ṣarṣaran fî 'Eyyê-min-neḥisêtil-
linuẕîḳahum ʻaẕêbel-ḣiz-yi fil-ḥayêtid-dünyê; ve
le-ʻAẕêbul-'Êḣirati 'eḣzê ve hum lê yunṣarûn (16)
Ve 'emmê Ṡemûdü fehe-deynêhum festeḥabbul-
ʻamê ʻalel-Hudê fe-'eḣaẕet-hum Ṣâ-ʻiḳatul-ʻaẕêbil-
hûni bimê kênû yeksi-bûn (17) Ve neccey-nelleẕîne
'êmenû ve kênû yetteḳûn (18) Ve Yevme yuḥşeru
'eʻḍâ-'u-LLâhi 'ilen-Nêri fe-hum yûze-ʻûn (19) Ḥattê
'iẕê-mê cê-'ûhê şehide ʻaleyhim sem-ʻuhum ve
'ebṣâruhum ve culûdühum-bimê kênû yeʻ-melûn (20)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Fussilet Sûresi

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذٖى
اَنْطَقَ كُلَّ شَیْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ اَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَٓا
اَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ
كَثٖيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذٖى ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ
اَرْدٰيكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى
لَهُمْ وَاِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبٖينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَٓاءَ
فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فٖٓى
اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرٖينَ
﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا فٖيهِ لَعَلَّكُمْ
تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذٖيقَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدٖيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
اَسْوَاَ الَّذٖى كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَٓاءُ اَعْدَٓاءِ اللّٰهِ النَّارُ
لَهُمْ فٖيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾
وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا رَبَّنَٓا اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْاَسْفَلٖينَ ﴿٢٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

اِنَّ الَّذٖينَ

21— **(Kâfirler),** derilerine "Niçin aleyhimize şâhidlik et-tiniz?" derler. Onlar, "Her şeyi söyleten Allah, bizi de söyletti. Sizi ilk defa O yarattı ve yine O'na döndürüleceksiniz." diye cevap verirler.

22— Kulaklarınız, gözleriniz ve derileriniz aleyhinize şâhidlik eder diye sakınmıyordunuz. Lâkin zannetmiştiniz ki, Allah yaptıklarınızdan bir çoğunu bilmiyor.

23— İşte Rabbinize beslediğiniz bu zannınız, sizi helâke sürükledi ve ziyana uğrayanlardan oldunuz.

24— Şimdi eğer sabredebilirlerse, ateş onlara meskendir. Eğer tekrar dönmek dilerlerse, kendileri razı olunacak değildir.

25— Biz onlara, birtakım dostlar musallat etmiştik ki, onlar kendilerine hem önlerindeki **(âhiret işi)**ni, hem de arkalarındaki **(dünya işi)**ni süsleyivermişlerdi. Cin ve insanlardan onlardan önce geçmiş ümmetlerle beraber bunlara da azap tehdidi hak olmuştur. Çünkü onlar kendilerine zarar etmişlerdir.

26— Bir de o küfredenler, "Bu Kur'ân'ı dinlemeyin. Ve ona yaygara yapın! Umulur ki üstün gelirsiniz!" dediler.

27— İşte biz de onun için küfredenlere mutlaka şiddetli bir azap taddıracağız ve kendilerine yaptıkları amellerin en kötüsünün cezasını vereceğiz.

28— İşte bu, Allah'ın, düşmanlarına olan cezasıdır ki ateştir. Âyetlerimizi inkâr etmelerinin cezası olarak onlara, orada ebedîlik yurdu vardır.

29— Küfredenler, "Ey Rabbimiz! Cin ve insanlardan bizi yoldan çıkaranları göster de onları ayaklarımızın altına alalım. En aşağılıklardan olsunlar!" diyeceklerdir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẕ̈	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Fuşşılet

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve k̇âlû liculûdihim lime şehittum ʿaleynê? K̇alû
'enṭak̇ane-LLâhulleẕî 'enṭak̇a külle şey-'inv-ve
Huve ḣalek̇aküm 'evvele merratinv-ve 'ileyhi
turce-ʿûn (21) Ve mê küntum testetir-ûne 'eny-
yeş-hede ʿaleyküm sem-ʿuküm ve lê 'ebṣârukûm
ve lê culûdüküm ve lêkin-ẕ̈anentum 'enne-LLâhe
lê yeʿ-lemu keṡîram-mimmê teʿ-melûn (22) Ve
ẕêliküm ẕ̈annukümul-leẕî ẕ̈anentum-bi-Rabbiküm
'erdêküm fe-'eṣbeḥtum-minel-ḣâsirîn (23) Fe-'iny-
yeṣbirû fennêru meṡvel-lehum! Ve 'iny-yesteʿ-tibû
fe-mê hum-minel-muʿ-tebîn (24) ۞ Ve k̇ay-yeḍnê
lehum k̇uranê-'e fezeyyenû lehum-mê beyne 'eydî-
him ve mê ḣalfehum ve ḥak̇k̇a ʿaleyhimul-k̇avlu
fî 'ümemin-k̇ad ḣalet min k̇ablihim-minel-Cinni
vel-'İns; 'innehum kênû ḣâsirîn (25) Ve k̇âlelleẕîne
keferû lê tesme-ʿû lihêẕel-K̇ur-'êni velgav fîhi le-
ʿalleküm teglibûn (26) Felenuẕîk̇a-nnelleẕîne keferû
ʿaẕêben şedîdenv-ve leneczi-yennehum 'esve-'elleẕî
kênû yeʿ-melûn (27) Ẕêlike cezê-'u 'eʿdê-'i-LLêhin-
Nêr; lehum fîhê Dêrul-Ḣuld; cezê-'em-bimê kênû bi-
'Êyêtinê yecḥadûn (28) Ve k̇âlelleẕîne keferû Rabbenê
'erinelleẕeyni 'eḍallênê minel-cinni vel-'insi nec-
ʿalhumê teḥte 'ek̇dê-minê liyekûnê minel-'esfelîn (29)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ اَوْلِيَٓاؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِٓي اَنْفُسُكُمْ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ
اَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَٓا اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ اِنَّنِي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ اِدْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهُ وَلِيٌّ
حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقّٰيهَٓا اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقّٰيهَٓا
اِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ
اٰيَاتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ
اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَاِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
يُسَبِّحُونَ لَهُ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ ﴿٣٨﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

30— Gerçekten, "Rabbimiz Allah'dır." deyip sonra doğrulanlar var ya! Onların üzerine **(ölüm ânında)** melekler inecek, "Korkmayın! ...d olunduğunuz cennetle sevinin.

31— Biz, hem dünya hayatında, hem âhirette sizin dostlarınızız. Size, burada canınızın çektiği her şey var. Size burada ne isterseniz var.

32— Bu, çok bağışlayıcı, çok esirgeyici olan Allah tarafından konukluk **(olarak verilecek)** tir" diyeceklerdir.

33— "Ben gerçekten müslümanlardanım." deyip, sararlı iş yapan ve Allah'a davet eden kimseden daha güzel sözlü kim olabilir?.

34— Hem iyilikle kötülük bir olamaz. Sen kötülüğü, en güzel olan hareketle önle! O vakit göreceksin ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, yakın bir dost gibi olacaktır.

35— O rütbeye ise ancak sabredenler kavuşturulur. O rütbeye ancak büyük nasip sahibi kavuşturulur.

36— Eğer seni şeytandan bir dürtme dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

37— O'nun âyetlerinden bazıları, gece ile gündüz ve güneşle aydır. Siz güneşe de, aya da secde etmeyin; onları yaratana secde edin. Eğer yalnız O'na ibadet edecekseniz.

38— Eğer **(Allah'a ibadetten)** kibirlenirlerse, Rabbinin katında bulunanlar **(melekler)** gece gündüz O'na tesbih ederler, hem onlar hiç usanmazlar.

'İnnelleẓîne k̇âlû Rab-bune-LLâhu ṡümme-stek̇âmû
tetenezzelu ‘aleyhimul-melê-'iketu 'ellê teḣâfû ve
lê teḥzenû ve 'ebşirû bil-Cen-netil-letî küntum tû-
‘adûn (30) Neḥnu 'evliyê-'uküm fil-ḥayêtid-dünyê ve
fil-'Êḣirah; ve leküm fî-hê mê teştehî 'enfusüküm
ve leküm fîhê mê tedde-‘ûn (31) Nuzulem-min
Gafûrir-Raḥîm (32) Ve men 'eḥsenu k̇avlem-mimmen-
de-‘â 'ile-LLâhi ve ‘amile ṣâliḥanv-ve k̇âle 'innenî
minel-Müsli-mîn (33) Ve lê testevil-ḥasenetu ve
les-seyyi'eh. 'İdfe‘ billetî hiye 'eḥsenu fe-'iẓelleẓî
beyneke ve beynehû ‘adêvetun ke-'ennehû veliyyun
ḥamîm (34) Ve mê yulek̇k̇âhê 'illelleẓîne ṣaberû,-ve
mê yulek̇k̇âhê 'illê ẓû ḥaz̤z̤in ‘az̤îm (35) Ve 'immê
yenzeganneke mineş-Şeyṭâni nezgun-feste-‘iẓ bi-
LLêh. 'İnnehû Huves-Semî-‘ul-‘Alîm (36) Ve min
'Êyêtihil-leylu ven-nehêru veş-şemsü vel-k̇amer. Lê
tescudû liş-şemsi ve lê lil-k̇ameri vescudû li-LLêhil-
leẓî ḣalek̇ahunne 'in-küntum 'iyyêhu te‘-budûn (37)
Fe-'inistekberû felleẓîne ‘inde Rabbike yusebbiḥûne
lehû bil-leyli ven-nehêri ve hum lê yes-'emûn (38)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Fuşşılet

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Fussilet Sûresi

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَٓاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْۜ اِنَّ الَّذ۪ٓي اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰىۜ اِنَّهُ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُلْحِدُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَاۜ
اَفَمَنْ يُلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَنْ يَأْت۪ٓي اٰمِنًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِعْمَلُوا
مَا شِئْتُمْۙ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ
لَمَّا جَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ عَز۪يزٌۙ ﴿٤١﴾ لَا يَأْت۪يهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِه۪ۜ تَنْز۪يلٌ مِنْ حَك۪يمٍ حَم۪يدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ
اِلَّا مَا قَدْ ق۪يلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَۜ اِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو
عِقَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ
اٰيَاتُهُۜ ءَاَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّۜ قُلْ هُوَ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا هُدًى وَشِفَٓاءٌۜ
وَالَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ ف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًىۜ
اُو۬لٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ ف۪يهِۜ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۜ وَاِنَّهُمْ لَف۪ي شَكٍّ مِنْهُ مُر۪يبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلِنَفْسِه۪ وَمَنْ اَسَٓاءَ فَعَلَيْهَاۜ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٤٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

اِلَيْهِ

39— O'nun âyetlerinden … (yeryüzünün bitkilerini) bo-… bükmüş görmendir. … üzerine suyu indirdik … hareket eder ve kabarır. … hayat veren, elbette ölü-… de diriltir. Çünkü O, her … kaadirdir.

40— Âyetlerimiz hakkında … yapanlar, elbette … gizli kalmazlar. O halde … atılan mı daha hayırlı-… yoksa kıyamet günü … içinde gelecek olan … Dilediğinizi yapın! Çünkü … sizin bütün yaptıklarınızı …

41— Onlar ki, Kur'ân … geldiği vakit, onu … ettiler **(Cezalarını çeke-…)**. Hiç şüphe yoktur … pek yüce **(ve kıymetli)** bir …

42— Ona ne önünden, ne … bâtıl yaklaşamaz. … herkesce övülen, hikmet … Allah tarafından indiril-…

43— Sana, senden önceki … berlere söylenenler-… başka bir şey söylenmi-… Şüphesiz senin Rabbin … bağışlayıcıdır, hem de … azap sahibidir.

44— Eğer biz, onu, yaban-… **bir dilden)** Kur'ân yapsay-… mutlaka, "Âyetleri açıklan-… ya!" diyeceklerdi. Arab **(peygamber)**e yabancı **(dil)** öyle mi? De ki: "O, iman edenlere … hidâyet ve şifadır. İman etmeyenlerin ise, kulaklarında bir ağırlık vardır. O, **(Kur'ân)** onlara karşı … Onlar, **(sanki)** uzak bir yerden çağrılmaktadır **(yani uzaktan haykırılan gibi işitmez; …mazlar)**".

45— Yemin olsun ki, biz Mûsa'ya kitabı **(Tevrât'ı)** verdik de, onda ihtilâf edildi. Eğer Rabbinden … **ertelenmesine dair)** bir hüküm geçmiş olmasaydı, aralarında hüküm verilmiş, bitmişti **(helâk …)**. Muhakkak ki onlar, ondan **(Kur'ân'dan)** şüphe veren bir şekkin içindedirler.

46— Kim yararlı iş yaparsa kendine, kim de kötülük işlerse yine kendinedir. Yoksa Rabbin aslâ … zulüm edici değildir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ̈ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Fuşşılet

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أَو
ve = وَ
'ey = أَي
yê = يا

Ve min 'Êyêtihî 'enne-ke teral-'erḍa ḣâşi-ʻaten fe-'iẓê
'enzelnê ʻaleyhel-mê-'eh-tezzet ve rabet. 'İn-nel-leẓî
'eḥyêhê le-Muḥyil-mevtê. 'İnnehû ʻalê külli şey-
'in-K̇adîr (39) 'İnnelleẓîne yulḥidûne fî 'Êyêtinê lê
yeḣfevne ʻaleynê. 'Efemeny-yulk̇â finnêri ḣayrun
'emmeny-ye'-tî 'êmineny-yevmel-K̇iyêmeh? 'İʻ-
melû mê şi'-tum 'innehû bimê teʻ-melûne Beṣîr
(40) 'İnnelleẓîne keferû biẓ-Ẓikri lemmê cê-'ehum.
Ve 'innehû le-Kitêbun ʻAzîz (41) Lê ye'-tîhil-bêṭilu
mim-beyni yedeyhi ve lê min ḣalfih; Tenzîlum-
min-Ḥakî-min Ḥamîd (42) Mê yuk̇âlu leke 'illê mê
k̇ad k̇île lirrusüli min-k̇ablik; 'inne Rabbeke le-
Ẓû-megfiratinv-ve Ẓû-ʻİk̇âbin 'elîm (43) Ve lev ce-
ʻalnêhu K̇ur-'ênen 'Eʻ-cemiyyel-lek̇âlû lev lê fuṣṣılet
'Êyêtuh? 'E-'Eʻ-cemiyyunv-ve ʻArabiyy? K̇ul huve
lilleẓîne 'ême-nû hudenv-ve şifê'; velleẓîne lê yu'-
minûne fî 'êẓênihim vek̇runv-ve huve ʻaleyhim
ʻamê. 'Ulê-'ike yunê-devne mim-mekênim-be-ʻîd
(44) Ve lek̇ad 'êteynê Mûsel-Kitêbe feḣtulife fîh.
Ve lev lê Kelimetun-sebek̇at mir-Rabbike lek̇uḍiye
beyne-hum; ve 'innehum lefî şekkim-minhu murîb
(45) Men ʻamile ṣâlihen-feli-nefsihî ve men 'esê-'e
fe-ʻaleyhê; ve mê Rabbuke bi-ẓallêmil-lil-ʻabîd (46)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ اَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
اَيْنَ شُرَكَاۤئِى قَالُوۤا اٰذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ
﴿٤٨﴾ لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَاۤءِ الْخَيْرِ وَاِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَـُٔوسٌ
قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاۤءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هٰذَا لِى وَمَاۤ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَاۤئِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ اِلٰى
رَبِّۤى اِنَّ لِى عِنْدَهُ لَلْحُسْنٰى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَاِذَاۤ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ
اَعْرَضَ وَنَا بِجَانِبِهِ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاۤءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ
هُوَ فِى شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُرِيهِمْ اٰيَاتِنَا فِى الْاٰفَاقِ
وَفِۤى اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوَلَمْ يَكْفِ
بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ اَلَاۤ اِنَّهُمْ فِى
مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاۤءِ رَبِّهِمْ اَلَاۤ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ﴿٥٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

47— Kıyametin ilmi ancak O'na havale edilir. O'nun ilmi olmaksızın ne yemişlerden biri tomurcuklarından çıkar; ne bir dişi gebe kalır, ne de doğurur. O gün **(müşriklere)**, "Nerede benim ortaklarım?" diye haykırılacak onlar, "Sana arz ederiz ki, bizden hiçbir şâhid yoktur" diyeceklerdir.

48— Önceden tapıp durdukları putlar, kendilerinden kaybolup gitmişler ve onlar, kendilerine hiçbir kaçamak kalmadığını anlamışlardır.

49— İnsan, hayır istemekten usanmaz, ama kendisine bir kötülük dokundu mu hemen ümidini keser; umutsuz olur.

50— Yemin olsun! Eğer ona dokunan bir zarardan sonra, tarafımızdan kendisine bir rahmet tattırırsak, mutlaka "Bu benim hakkımdır, kıyametin kopacağını zannetmiyorum. Bilfarz Rabbime döndürülecek olsam, muhakkak O'nun katında benim için daha güzeli vardır" der. Fakat biz, o küfredenlere yaptıklarını mutlaka haber vereceğiz. Ve onlara şiddetli bir azaptan mutlaka tattıracağız.

51— İnsana nimet verdiğimiz vakit **(şükürden)** yüz çevirir ve yan çizip uzaklaşır. Ama kendisine fenalık dokunursa, hemen enine boyuna duaya dalar.

52— De ki: "Söyleyin bakalım! Eğer o Kur'ân, Allah tarafından olup da sonra siz onu inkâr etmişseniz, o haktan uzak bir muhalefete düşenden daha sapkın kim olabilir?

53— İlerde biz onlara, hem ufuklarda, hem kendi nefislerinde âyetlerimizi öyle göstereceğiz ki, nihayet onun **(Kur'ân'ın)** hak olduğunu anlayacaklardır. Rabbinin her şeye şâhid olması yetmez mi?

54— Dikkat et! Onlar, Rablerine kavuşmaktan şüphe içindedirler. Dikkat et! O **(Allah)**, her şeyi ilmiyle, kudretiyle kuşatmıştır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Fuşşılet

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İleyhi yuraddü 'ilmüs-Sê-'ah; ve mê teḣrucu
min-ṡemerâtim-min 'ekmêmihê ve mê teḥmilu
min 'unṡê ve lê teḍa-'u 'illê bi-'ilmih. Ve Yevme
yunêdîhim 'eyne şurakê-'î k̇âlû 'êẕennêke mê minnê
min-şehîd (47) Ve ḍalle 'anhum-mê kênû yed-'ûne
min-k̇ablu ve ẓannû mê lehum-mim-meḥîṣ (48) Lê
yes-'emul-'insênu min dü-'â-'ilḣayri ve 'im-messe-
huş-şerru fe-ye-'ûsün-k̇anûṭ (49) Ve le-'in 'eẕek̇nêhu
Raḥmetem-minnê mim-be'-di ḍarrâ-'e messet-hu
leyek̇û-lenne hêẕê lî ve mê 'eẓunnus-Sê-'ate k̇â-
'imetenv-ve le-'ir-ruci'-tu 'ilê Rabbî 'inne lî 'indehû
lelḥusnê! Felenunebbi-'ennel-leẕîne keferû bimê
'amilû, ve lenuẕîk̇an-nehum-min 'Aẕêbin galîẓ
(50) Ve 'iẕê 'en-'amnê 'alel-'insêni 'e'raḍa ve ne-
'ê bi-cênibih; ve'iẕê messehuş-şerru feẕû dü-'â-'in
'arîḍ (51) Kul 'era-'eytum 'in-kêne min 'indi-LLêhi
ṡümme kefertum-bihî men 'eḍallu mimmen huve fî
şik̇âk̇im-be-'îd (52) Se-nurîhim 'Êyêtinê fil-'efêk̇i ve fî
'enfusihim ḥattê yetebeyyene lehum 'enne-hul-Ḥak̇k̇.
'Evelem yekfi bi-Rabbike 'ennehû 'alê külli şey-'in-
Şehîd (53) 'Elê 'innehum fî mirye-tim-mil-Lik̇â-'i-
Rabbihim? 'Elê 'innehû bi-külli şey-'im-Muḥîṭ (54)

سورة الشورى مكية وهي
ثلاث وخمسون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذٰلِكَ يُوح۪ٓي اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِكَۙ اللّٰهُ
الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظ۪يمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿٥﴾ وَالَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَ اللّٰهُ
حَف۪يظٌ عَلَيْهِمْۘ وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَك۪يلٍ ﴿٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ قُرْاٰناً
عَرَبِياًّ لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ ف۪يهِۜ فَر۪يقٌ
فِي الْجَنَّةِ وَفَر۪يقٌ فِي السَّع۪يرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً
وَلٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَٓاءُ ف۪ي رَحْمَتِه۪ۜ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٨﴾ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰىۘ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ ف۪يهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُٓ اِلَى اللّٰهِۜ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبّ۪ي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُۗ وَاِلَيْهِ اُن۪يبُ ﴿١٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فاطر

(Sûre: 42)

ŞÛRA SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 53 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Hâ. Mîm.

2— Ayn. Sîn. Kaaf.

3— O, güçlü hikmet sahibi Allah,sana ve senden öncekilere böyle vahy ediyor.

4— Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. O, her şeyden yüce ve büyüktür.

5— **(O'nun azametinden),** nerde ise gökler üstlerinden çatlayacaklar. Melekler hamd ile Rablerine tesbih ediyorlar ve yeryüzünde bulunanlara mağfiret diliyorlar. Dikkat edin! Hiç şüphe yok ki Allah, çok bağışlayanın, çok esirgeyenin tâ kendisidir.

6— Allah'dan başka velîler edinenlere gelince, Allah onların üzerinde gözcüdür. Sen onların üzerine vekil değilsin.

7— Ve işte böyle, sana Arabça bir Kur'ân vahy ettik ki Mekke halkını ve etrafındakileri uyarasın ve hakkında hiçbir şüphe bulunmayan kıyamet gününün dehşetiyle korkutasın. Bir fırka cennette, bir fırka da cehennemdedir.

8— Eğer Allah dileseydi,bütün insanları tek bir ümmet yapardı. Lâkin O,dilediğini rahmetine koyuyor. Zalimlere ise, ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı!..

9— Yoksa O'ndan başka veliler mi edindiler! İşte Allah! **(Hakikî)** velî ancak O'dur; ölüleri O diriltir, O her şeye kadirdir (gücü yetendir).

10— **(Kâfirlerle)** anlaşamadığınız herhangi bir şey hakkında hüküm Allah'a aittir. ''İşte bu Allah, benim Rabbimdir. Ben ancak O'na tevekkül ettim ve yalnız O'na dönüş yaparım'' **(de).**

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

Şûrâ

i, ı = ـِ (كسره)
u, ü = ـُ (ضمه)
e, a = ـَ (فتحه)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

ŞÛRÂ

53 ÊYEH — № 42

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ḥâ-Mîm (1) ʿAyyn-Sîn-Ḳâf (2) Keẕêlike yûḥî
'ileyke ve 'ilelleẕîne min-ḳabli-ke-LLâhul-ʿAzîzul-
Ḥakîm (3) Lehû mê fissemêvêti ve mê fil-'erḍ;
ve Huvel-ʿAliyyul-ʿAẓîm (4) Tekêdüs-semêvêtu
yete-feṭṭarne min-fevḳihinne vel-melê-'iketu
yusebbiḥûne bi-Ḥamdi-Rabbihim ve yestegfirûne
limen fil-'erḍ; 'elê 'inne-LLâhe Huvel-Gafûrur-
Raḥîm (5) Velleẕî-netteħaẕû min dûnihî 'evliyê-'e-
LLêhu ḥafîẓun ʿaleyhim ve mê 'ente ʿaleyhim-bi-
vekîl (6) Ve keẕêlike 'ev-ḥaynê 'ileyke Ḳur-'ênen
ʿArabiyyel-litunẕira 'Ümmel-Ḳurâ ve men ḥavlehê
ve tunẕira Yevmel-Cem-ʿi lê raybe fîh; ferîḳun-
fil-Cenneti ve ferîḳun-fis-Se-ʿîr (7) Ve lev şê-
'e-LLâhu lece-ʿalehum 'Ümmetenv-Vêḥidetenv-
velêkiny-yudħilu meny-yeşê-'u fî Raḥmetih;
veẓ-ẓâlimûne mê lehum-minv-veliyyinv-ve lê
neṣîr (8) 'Emitteħaẕû min-dûnihî 'ev-liyê'? Fe-
LLêhu Hu-vel-Veliyyu ve Huve yuḥyil-mevtê, ve
Huve ʿalê külli şey-'in-Ḳadîr (9) Ve meħteleftum
fîhi min-şey-'in-feḥukmuhû 'ile-LLâh; ẕêlikümu-
LLêhu Rabbî ʿaleyhi tevekkeltu ve 'ileyhi 'unîb (10)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

فَاطِرُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِؕ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًاۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِؕ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌۚ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُؕ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصّٰى بِهِ نُوحًا وَالَّذٓي
اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٓ اِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى وَعِيسٰٓى
اَنْ اَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِؕ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ
مَا تَدْعُوهُمْ اِلَيْهِؕ اَللّٰهُ يَجْتَبٓي اِلَيْهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْدٓي اِلَيْهِ مَنْ
يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُٓوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْؕ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْؕ وَاِنَّ الَّذِينَ
اُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفٖي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ
فَادْعُۚ وَاسْتَقِمْ كَمَٓا اُمِرْتَۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْۚ وَقُلْ
اٰمَنْتُ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْؕ
اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْؕ لَنَٓا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْؕ لَا حُجَّةَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْؕ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَاۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُؕ ﴿١٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

11— O, göklerle yerin yaratanıdır. Size kendinizden çiftler **(eşler)** yaratmıştır. hayvanlardan da **(erkekli dişili)** çiftler... Sizi bu suretle çoğaltıp duruyor. Onun benzeri hiçbir şey yoktur. Her şeyi işiten, her şeyi gören O'dur.

12— Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Dilediğine rızkı bol verir. Dilediğinden de kısar. Çünkü O, her şeyi en iyi bilendir.

13— Sizin için dinden, Nûh'a tavsiye ettiğini; sana vahy buyurduğumuzu; İbrâhim'e, Mûsa'ya ve İsâ'ya tavsiye ettiğimizi size de şeriat yaptı. Şöyle ki: Dini doğru tutun. Onda ayrılığa düşmeyin. Müşriklere, kendilerini davet ettiğin din büyük **(ağır)** geldi. Allah bu dine, dilediklerini seçecek ve yönelenleri ona hidâyet edecektir.

14— Ayrılığa düşmeleri ise, kendilerine ilim geldikten sonra sırf aralarında **(hased ve)** ihtirastan dolayıdır. Eğer Rabbinden " belli bir süreye kadar" diye **(azabın gecikmesine dair)** bir söz geçmiş olmasaydı, aralarında **(azap edilmeleri için)** hüküm verilmiş bitmişti. Onların arkasından kitaba mirasçı yapılanlar **(Yahûdilerle Hıristiyanlar)** da ondan muhakkak şek verici bir şüphe içindedirler.

15— Onun için sen hemen onları dine davet et ve emrolunduğun gibi, dosdoğru ol! Onların hevalarına uyma ve de ki: "Ben Allah'ın indirdiği her kitaba iman ettim ve aranızda adaletle iş görmekle emrolundum. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz sizedir. Sizinle aramızda **(birbirimize delil göstermeye — veya düşmanlığa mahal— yer yoktur. Çünkü nasıl olsa)** Allah, hepimizi bir araya toplayacaktır. Dönüş ancak O'nadır".

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

Şûrâ

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Fêṭirus-semêvêti vel 'erḍ! Ce-ʿale leküm-min 'en-
fusiküm 'ezvêcenv-ve minel-'en-ʿâmi 'ezvêcê; yeẕra-
'ûküm fîh; Leyse kemiṡlihî şey'; ve Hu-ves-Semî-
ʿul-Beṣîr (11) Lehû mek̇âlîdüs-semê-vêti vel-'erḍ;
Yebsüṭur-Rizk̇a limeny-yeşê-'u ve yek̇dir; 'innehû
bikülli şey-'in ʿAlîm (12) ۞ Şera-ʿa leküm-mined-
Dîni mê veṣṣâ bihî Nûḥanv-velleẕî 'evḥaynê 'ileyke
ve mê veṣṣay-nê bihî 'İbrâhîme ve Mûsê ve ʿÎsê 'en
'ek̇îmud-Dîne ve lê tete-ferrak̇û fîh; kebura ʿalel-
muşrikîne mê ted-ʿûhum 'ileyh. 'E-LLâhu yectebî
'ileyhi meny-yeşê-'u ve yehdî 'ileyhi meny-yunîb (13)
Ve mê teferrak̇û 'illê mim-beʿ-di mê cê-'ehumul-
ʿilmu beg-yem-beynehum. Ve lev lê Kelimetun-
sebek̇at mir-Rabbike 'ilê 'ecelim-müsem-mel-lek̇uḍiye
beynehum; ve 'innelleẕîne 'ûriṡül-Kitêbe mim-beʿ-
dihim lefî şekkim-minhu murîb (14) Feliẕê-like fedʿ;
vestek̇im kemê 'ümirt. Ve lê tettebiʿ 'ehvê-'ehum;
ve k̇ul 'ê-men-tu bimê 'enzele-LLâhu min-Kitêb;
ve 'ümirtu li-'eʿ-dile beyneküm. 'E-LLâhu Rab-
bunê ve Rabbuküm. Lenê 'eʿ-mêlu-nê ve leküm
'eʿ-mêluküm. Lê ḥuccete beynenê ve beyneküm.
'E-LLâhu yec-me-ʿu beynenê, ve 'iley-hil-meṣîr (15)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Şûra Sûresi

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ
حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اَللّٰهُ الَّذِي اَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
وَالْمِيزَانَۜ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ
بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَاۚ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَاۙ
وَيَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّۜ اَلَاۤ اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ
لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاۤءُۚ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ
نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكٰۤؤُا شَرَعُوا لَهُمْ
مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُۜ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْۜ وَاِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْۜ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِۚ
لَهُمْ مَا يَشَاۤؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

ذٰلِكَ

16— Allah'ın davetine icabet olunduktan sonra, **(O' nun dini hakkında)** tartışmaya kalkışacakların delilleri , Rableri katında bâtıldır. Onların üzerlerine hem bir gazab, hem de şiddetli bir azap vardır.

17— Bu kitabı ve mizanı hakla indiren Allah'dır ve ne bilirsin, belki kıyamet yakındır.

18— Onu acele isteyenler, ona inanmayanlardır. İman edenler ise ondan korkarlar ve hak olduğunu bilirler. İyi bil ki, o kıyamet hakkında mücadele edenler, gerçek, **(haktan)** uzak bir şaşkınlık içindedirler.

19— Allah, kullarına çok lütûfkârdır. Kimi dilerse onu rızıklandırır. Kuvvetli, güçlü ancak O'dur.

20— Her kim âhiret sevabını isterse, onun sevabını artırırız. Ve her kim dünya menfaatını isterse, ona da dünyalık veririz. Fakat âhirette ona hiçbir nasip yoktur.

21— Yoksa onların birtakım ortakları var da, onlara, dinden Allah'ın izin vermediği şeyleri meşrû mu kıldılar? Eğer o fasıl kelimesi **(yani cezaların âhirete bırakılması)** olmasaydı, muhakkak aralarında **(helâk ile)** hüküm verilmiş bitmişti. Şüphesiz zalimler için acıklı bir azap vardır.

22— **(Kıyamette)** o zalimleri, kazandıkları **(günahları)** ndan dolayı, titrerlerken göreceksin. O ceza ise başlarına gelecektir. İman edip yararlı işler görenler ise, cennetlerin **(en güzel)** bahçelerindedirler. Onlara, Rableri katında ne isterlerse vardır. İşte büyük lütûf budur.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

Şûrâ

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Vellezîne yuḥâccûne fi-LLêhi mim-beʻ-di mes-
tucîbe lehû ḥuccetuhum dêḥiḍatun ʻinde Rabbi-him
ve ʻaleyhim gaḍabunv-ve lehum ʻAẓêbun-şedîd (16)
'E-LLâhulleẓî 'enzelel-Kitêbe bil-ḥak̇k̇i vel-Mîzên.
Ve mê yudrîke le-ʻalles-Sê-ʻate k̇arîb (17) Yesteʻ-
cilu bihelleẓîne lê yu'-minûne bihê; velleẓîne 'êmenû
muşfik̇ûne minhê ve yeʻ-lemûne 'ennehel-Ḥak̇k̇.
'Elê 'innelleẓîne yu-mêrûne fis-Sê-ʻati lefî ḍalêlim-
be-ʻîd (18) 'E-LLâhu Leṭîfum-bi-ʻibêdihî yer-zuk̇u
meny-yeşê'; ve Huvel-K̇aviyyul-ʻAzîz (19) Men-
kêne yurîdu ḥarṡel-'Êħirati nezid lehû fî ḥarṡih;
ve men kêne yurîdü ḥarṡed-dü-nyê nu'-tihî minhê
ve mê lehû fil-'Êħirati min-neṣîb (20) 'Em lehum
şurakê-'u şera-ʻû lehum-mined-Dîni mê lem ye'-
ẓem-bihi-LLêh? Ve lev-lê Kelimetul-Feṣli lek̇uḍiye
beynehum. Ve 'in-neẓ-ẓâlimîne lehum ʻAẓêbun
'elîm (21) Teraẓ-ẓâlimîne muşfik̇îne mimme kesebû
ve huve vêk̇i-ʻum-bihim. Vel-leẓîne 'êmenû ve
ʻamiluṣ-ṣâliḥâti fî ravḍâtil-Cennêt; lehum-mê yeşê-
'ûne ʻinde Rabbihim. Ẓêlike huvel-Feḍlul-Kebîr (22)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Şûra Sûresi

ذٰلِكَ الَّذ۪ي يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۜ قُلْ
لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰىۜ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً
نَزِدْ لَهُ ف۪يهَا حُسْنًاۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاۚ فَاِنْ يَشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَۜ
وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِه۪ۜ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِه۪ وَيَعْفُوا
عَنِ السَّيِّـَٔاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَۙ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَج۪يبُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَيَز۪يدُهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ۜ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَد۪يدٌ
﴿٢٦﴾ وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِه۪ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ وَلٰكِنْ
يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّهُ بِعِبَادِه۪ خَب۪يرٌ بَص۪يرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي
يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُۜ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَم۪يدُ
﴿٢٨﴾ وَمِنْ اٰيَاتِه۪ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ ف۪يهِمَا
مِنْ دَٓابَّةٍۜ وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَٓاءُ قَد۪يرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَٓا اَصَابَكُمْ
مِنْ مُص۪يبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْد۪يكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَث۪يرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِز۪ينَ
فِي الْاَرْضِۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٣١﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

23— İşte bu **(lütûfdur ki),** Allah onu, iman edip yararlı işler gören kullarına müjdeler. De ki: "Ben, bu tebliğimden dolayı, sizden akrabalıkta sevgiden başka bir ücret istemem". Kim güzel bir amel yaparsa, biz onun bu sahadaki güzelliğini ziyadeleştiririz. Çünkü Allah çok bağışlayıcı, **(güzel işlere)** mükâfat ile mukaabele edicidir.

24— Yoksa, "Allah'a bir yalan iftira etti" mi diyorlar? Allah dilerse, senin kalbini de mühürler. Allah **(onların söyledikleri)** bâtılı mahveder ve **(peygamberine indirdiği)** kelimeleriyle hakkı isbat eder. Çünkü O, kalblerdekileri bilendir.

25— O, kullarından tevbeyi kabul eder. Günahlardan **(tevbe edilenleri)** af buyurur ve bütün yaptıklarınızı bilir.

26— İman edip yararlı işler görenlere dilediklerini verir. Fazlından onlara ziyade de ihsan eder. Kâfirlere gelince, onlar için şiddetli bir azap vardır.

27— Eğer Allah, kullarına rızkı bol bol verseydi, mutlaka yeryüzünde azarlardı. Lâkin O, dilediği bir miktarla indiriyor. Şüphesiz ki O, kullarının bütün hallerinden haberdardır, her seyi görendir.

28— O, **(kullar)** ümidlerini kestikten sonra, yağmuru indiren ve rahmetini saçandır. Velî O, övülmeye lâyık da O'dur.

29— O'nun âyetlerinden biri de gökleri, yeri ve onlarda ürettiği her canlıyı yaratmasıdır. O, dilediği zaman onları toplamaya da kaadirdir.

30— Başınıza her ne belâ gelirse, hep kendi ellerinizin kazandığı **(günahlar)** yüzündendir. Böyle iken, **(Allah)** bir çoğunu da bağışlar.

31— **(Ey müşrikler!)** Siz, yeryüzünde Allah'ı âciz bırakacak değilsiniz ve sizin için Allah'dan başka hiçbir dost, hiçbir yardımcı yoktur.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẓ̧	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء
Med Harfleri	
î	ي
û	و
ê, â	ا
Harekeler	
i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Şûrâ

Ẓêlikelleẓî yubeşşiru-LLâhu ʻİbêdehulleẓîne 'êmenû
ve ʻamiluṣ-ṣâliḥât. K̇ul lê 'es-'elu-küm ʻaleyhi
'ecran 'illel-meveddete fil-k̇urbê. Ve meny-yek̇terif
ḥaseneten-nezid lehû fîhê ḥusnê; 'inne-LLâhe
Gafûrun-Şekûr (23) 'Em yek̇ûlû-nef-terâ ʻale-LLâhi
keẓibê? Fe-'iny-yeşe-'i-LLêhu yeḣtim ʻalê k̇albik.
Ve yemḥu-LLâhul-Bê-ṭile ve yuḥik̇k̇ul-Ḥak̇k̇a bi-
Kelimêtih. 'İnnehû ʻAlîmum-biẓêtiṣ-ṣudûr (24) Ve
Huvelleẓî yek̇belut-Tev-bete ʻan ʻİbêdihî ve yeʻ-
fû ʻanis-seyyi-'êti ve yeʻ-lemu mê tef-ʻalûn (25) Ve
yestecîbulleẓîne 'ê-menû ve ʻamiluṣ-ṣâliḥâti ve
yezîdühum-min-feḍlih; vel-kêfirûne lehum ʻAẓêbun-
şedîd (26) ۞ Ve lev beseṭa-LLâhur-Rizk̇a li-ʻİbêdihî
lebegav fil-'erḍi ve-lêkiny-yunezzilu bik̇aderim-mê
yeşê'. 'İnnehû bi-ʻİbêdihî Ḣabîrum-Beṣîr (27) Ve
Huvelleẓî yunezzilul-gayṡe mim-beʻ-di mê k̇aneṭû ve
yenşuru Raḥmeteh. Ve Huvel-Veli yyul-Ḥamîd (28)
Ve min 'Êyêtihî ḣalk̇us-semêvêti vel-'erḍi ve mê beṡṡe
fîhimê min-dê-bbeh; ve Huve ʻalê cem-ʻihim 'iẓê
yeşê-'u K̇adîr (29) Ve mê 'eṣâbeküm-mim-muṣîbetin-
febimê kesebet 'eydîküm ve yeʻ-fû 'en-keṡîr (30) Ve
mê 'en-tum bi-muʻ-cizîne fil-'erḍi ve mê leküm-
min-dûni-LLêhi minv-veliy-yinv-ve lê neṣîr (31)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

حزب ٢

وَمِنْ اٰيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ اِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرّ۪يحَ
فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِه۪ۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍۙ
﴿٣٣﴾ اَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَث۪يرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ الَّذ۪ينَ
يُجَادِلُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِنَاۜ مَا لَهُمْ مِنْ مَح۪يصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَٓا اُو۫ت۪يتُمْ مِنْ شَيْءٍ
فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰى لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَۚ ﴿٣٦﴾ وَالَّذ۪ينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٓائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ
وَاِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَۚ ﴿٣٧﴾ وَالَّذ۪ينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ
وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَۖ وَاَمْرُهُمْ شُورٰى بَيْنَهُمْۖ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَۚ
﴿٣٨﴾ وَالَّذ۪ينَ اِذَٓا اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ
مِثْلُهَاۚ فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِۜ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ
انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَب۪يلٍۜ ﴿٤١﴾ اِنَّمَا السَّب۪يلُ
عَلَى الَّذ۪ينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّۜ اُو۬لٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
الْاُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِه۪ۜ وَتَرَى
الظَّالِم۪ينَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِنْ سَب۪يلٍۚ ﴿٤٤﴾

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

وَتَرٰيهُمْ

32 — O'nun âyetlerinden biri de, denizde dağlar gibi akıp giden gemilerdir.

33— Dilerse rüzgârı durduruverir de, gemiler suyun üstünde durakalırlar. Şüphesiz bunda çok sabırlı, çok şükür eden herkes için birçok ibretler vardır.

34— Yahut, dilerse kazandıkları günahlar yüzünden onları helâk eder. Ama Allah, çoğunu bağışlar.

35— Hem âyetlerimize karşı mücadele edenler bilsinler ki, kendileri için kaçacak bir yer yoktur.

36— Hâsılı size verilen şeyler hep dünya hayatının geçici menfaatidir. Allah katındaki ise, iman edip, yalnız Rablerine tevekkül eyleyenler için daha hayırlı ve daha devamlıdır.

37— Onlar ki, büyük günahlardan ve açık rezaletlerden kaçınırlar. Öfkelendikleri vakit de, onlar kusur bağışlarlar.

38— Onlar ki, Rableri için davete icabet etmekte, namazı dosdoğru kılmaktadırlar. İşleri de hep aralarında danışmadır. Kendilerine verdiğimiz rızıktan **(hak yolunda)** sarfederler.

39— Onlar ki, kendi haklarına tecavüz olunduğu zaman yardımlaşırlar **(intikam almak için).**

40— Kötülüğün cezası da onun gibi kötülüktür. Fakat her kim bağışlar da uzlaşırsa, artık onun mükâfatı Allah'a kalmıştır. Şüphesiz O, zalimleri sevmez.

41— **(Ve elbette kim zulüm olunduktan sonra öcünü alırsa,)** artık böyleleri aleyhinde **(ceza vermek için)** yol yoktur.

42— Yol, ancak insanlara zulmedenler ve yeryüzünde haksızlıkla ileri gidenler üzerinedir. İşte onlar için acıklı bir azap vardır.

43— Her kim de sabreder ve suç bağışlarsa, işte bu, azmedilecek işlerdendir.

44— Kimi de Allah şaşırtırsa, artık bundan sonra onun için hiçbir velî yoktur. Zalimleri göreceksin ki, azabı görünce, ''Acaba geri dönmeye bir yol var mı?'' diyeceklerdir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

Şûrâ

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve min 'Êyêtihil-cevêri fil-beḥri kel-'e-ʻlêm (32) 'İny-
yeşe' yus-kinir-rîḥa feyeẓlelne ravêkide ʻalê ẕahrih.
'İnne fî ẓêlike le-'Êyêtil-likülli ṣabbêrin şekûr (33)
'Ev yûbiḱ-hunne bimê kesebû ve yeʻ-fu ʻan-keṡîr
(34) Ve yeʻ-lemelleẓîne yucê-dilûne fî 'Êyêtinê,
mêlehum-mim-meḥîṣ (35) Femê 'ûtîtum-min-şey-
'in-femetê-ʻul-ḥayêtid-dünyê; ve mê ʻinde-LLâhi
ħayrunv-ve 'ebḱâ lilleẓîne 'êmenû ve ʻalê Rabbihim
yetevekkelûn (36) Velleẓîne yectenibûne ke-bê-'iral-
'iṡmi vel-fevê-ḥişe ve 'iẓê mê gaḍibû hum yegfirûn
(37) Velleẓînes-tecê-bû li-Rabbihim ve 'eḱâmuṣ-
Ṣalêh; ve 'emruhum ŞÛRÂ beynehum; ve mimmê
razeḱnêhum yun-fiḱûn (38) Velleẓîne 'iẓê 'eṣâbe-
humul-begyu hum yenteṣırûn (39) Ve cezê-'u seyyi-
'etin-seyyi-'etum-miṡluhê; femen ʻafê ve 'eṣleḥa
fe-'ecruhû ʻale-LLâh; 'innehû lê yuḥibbuẕ-ẕâlimîn
(40) Ve lemeninteṣara beʻ-de ẕulmihî fe-'ulê-'ike mê
ʻaley-him-min-sebîl (41) 'İnnemes-sebîlu ʻalelleẓîne
yeẕlimûnen-nêse ve yebgûne fil-'erḍi bigayril-ḥaḱḱ;
'ulê-'ike lehum ʻAẓêbun 'elîm (42) Ve lemen-ṣabera
ve gafera 'inne ẓêlike lemin ʻazmil-'ümûr (43) Ve
meny-yuḍli-li-LLêhu femêlehû minv-veliyyim-
mim-beʻ-dih. Ve teraẕ-ẕâlimîne lemmê ra-'evul-
ʻaẓêbe yeḱûlûne hel 'ilê meraddim-min-sebîl (44)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَتَرٰيهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ
مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَا اِنَّ الظَّالِمِينَ
فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾
اِسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ
مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَاٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ
اَعْرَضُوا فَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلَاغُ
وَاِنَّا اِذَا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلّٰهِ
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ اِنَاثًا
وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاِنَاثًا
وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا اِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ
اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِيَ بِاِذْنِهِ مَا يَشَاءُ اِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

45— Onları göreceksin ki, ateşe atılırken zilletten boyunlarını bükerek göz ucuyla bakarlar. İman etmiş olanlar da, "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem ailelerini hüsrana düşürenlermiş!.." diyeceklerdir. Dikkat edin! Zalimler daimî bir azap içindedirler!

46— Onlara Allah'ın önünden kendilerini kurtaracak dostları da yoktur. Her kimi de Allah saptırırsa, artık onun için çıkar yol yoktur.

47— Allah'dan geri çevrilmesi mümkün olmayan bir gün **(kıyamet)** gelmezden önce, Rabbinizin davetine icabet edin. O gün size ne bir sığınacak yer vardır, ne de inkâra çare!..

48— Onlar yine yüz çevirirlerse, biz de seni onlara bekçi göndermedik ya!.. Sana düşen ancak tebliğdir. Bir de biz insana, tarafımızdan bir nimet tattırdığımız zaman ona sevinir. Fakat onlara kendi kazandıkları günahlar yüzünden bir felâket gelirse, o vakit insan bir nankör kesilir.

49— Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır; dilediğine kızlar, dilediğine de erkekler bahşeder.

50— Yahut da onları erkekli, dişili ikizler yaratır. Dilediğini de kısır bırakır. Çünkü O, her şeyi bilen, her şeye gücü yetendir.

51— Hiçbir insanla Allah **(doğrudan doğruya)** konuşacak değildir. Ancak vahy yoluyla, veya perde arkasından, yahut bir elçi göndererek, kendi izniyle dilediğini vahy buyurması suretiyle olur. Çünkü O, çok yüce, çok hikmetlidir.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

Şûrâ

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve terâhum yuʿ-raḍûne ʿaleyhê ħâşi-ʿîne mineẕ-
ẕülli yenẕurûne min-ṭarfin ħafiyy. Ve ǩâlelleẕîne
'êmenû 'innel-ħâsirînel-leẕîne ħasirû 'en-fusehum
ve 'ehlîhim Yevmel-Ǩiyêmeh. 'Elê 'in-neẓ-ẓâlimîne
fî ʿAẕêbim-muǩîm (45) Ve mê kêne lehum-min
'evliyê-'e yenṣurûnehum-min dûni-LLêh. Ve meny-
yuḍlili-LLêhu femêlehû min-sebîl (46) 'İstecîbû
li-Rabbiküm-min-ǩabli 'eny-ye'-tiye Yevmul-lê
meradde lehû mine-LLâh. Mê leküm-mim-melce-
'iny-yevme-'iẕinv-ve mê le-küm-min-nekîr (47) Fe-'in
'eʿ-raḍû femê 'erselnê-ke ʿaleyhim ḥafîẓâ. 'İn ʿaleyke
'illel-belêg. Ve 'innê 'iẕê 'eẕeǩnel-'insêne minnê
Raḥmeten-feriḥa bihê; ve 'in-tuṣıbhum seyyi-'etum-
bimê ǩaddemet 'eydî-him fe-'innel-'insêne kefûr
(48) Li-LLêhi mulküs-semê-vêti vel-'erḍ. Yeħluǩu
mê yeşê'. Yehebu limeny-yeşê-'u 'inêṡenv-ve yehebu
limeny-yeşê-'uẕ-ẕükûr (49) 'Ev yuzevvicuhum
ẕükrânenv-ve 'inêṡê; ve yec-ʿalu meny-yeşê-'u
ʿaǩîmê; 'innehû ʿAlîmun-Ǩadîr (50) ۞ Ve mê kêne
libeşerin 'eny-yukellimehu-LLâhu 'illê Vaḥyen 'ev
minv-verâ-'i ḥicêbin 'ev yursile rasûlen-feyûḥiye
bi-'iẕnihî mê yeşê'; 'innehû ʿAliyyun Ḥakîm (51)

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَاۜ مَا كُنْتَ تَدْر۪ي مَا الْكِتَابُ
وَلَا الْا۪يمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْد۪ي بِه۪ مَنْ نَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِنَاۜ وَاِنَّكَ
لَتَهْد۪ٓي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍۙ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذ۪ي لَهُ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِلَى اللّٰهِ تَص۪يرُ الْاُمُورُ ﴿٥٣﴾

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
تِسْعٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُب۪ينِۙ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّهُ ف۪ٓي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَك۪يمٌۜ ﴿٤﴾ اَفَنَضْرِبُ
عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِف۪ينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ اَرْسَلْنَا
مِنْ نَبِيٍّ فِي الْاَوَّل۪ينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا كَانُوا بِه۪
يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٧﴾ فَاَهْلَكْنَٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضٰى مَثَلُ
الْاَوَّل۪ينَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَز۪يزُ الْعَل۪يمُۙ ﴿٩﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ
مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ ف۪يهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۚ ﴿١٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَالَّذ۪ي

52— Ve işte sana böyle emrimizden bir ruh **(Kur'ân)** vahy ettik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Lâkin biz onu bir nur yaptık. Onunla kullarımızdan dilediklerimize hidâyet veriyoruz ve muhakkak ki sen, doğru bir yolu gösteriyorsun.

53— O Allah'ın yolunu ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Dikkat!.. Bütün işler Allah'a döner.

(Sûre: 43)

ZÜHRUF SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 89 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Hâ. Mîm.

2— Hak yolu açıklayan bu kitaba yemin olsun!

3— Biz onu anlayasınız diye, Arabça bir Kur'ân yaptık.

4— Gerçekten o, bizim katımızdaki ana kitapta **(Levh-i Mahfûz'da)** olup çok yüce, çok hikmetlidir.

5— Siz, haddi aşan bir kavim oldunuz diye sizden öğüdü kaldıracak mıyız?

6— Halbuki öncekiler arasında biz nice peygamberler gönderdik.

7— Onlara hiçbir peygamber gelmiyordu ki, onunla alay etmesinler.

8— Onun için biz, kuvvetçe onlardan daha şiddetlilerini helâk ettik. öncekilerin misali **(Kur'ân'da)** geçti.

9— Yemin olsun ki, onlara ''Gökleri ve yeri kim yarattı?'' diye sorsan, mutlaka ''Onları, güçlü ve her şeyi bilen **(Allah)** yarattı''. derler.

10— O Allah ki, size yeri bir beşik yaptı. Yolunuzu bulasınız diye, onda size yollar açtı.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̱	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

Zuḣruf

u, ü = ـُ (ضمة)

e, a = ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve keẓêlike 'evḥaynê 'ileyke Rûḥam-min 'em-
rinê; mê künte tedrî mel-kitêbu ve lel-'îmênu ve
lêkin-ce-ʻalnêhu Nûran-nehdî bihî men-neşê-'u
min ʻİbêdinê; ve 'inneke letehdî 'ilê Ṣırâṭım-Müs-
teḳîm (52) Ṣırâṭi-LLêhil-leẓî lehû mê fissemêvêti
ve mê fil-'erḍ. 'Elê 'ile-LLâhi teṣîrul-'umûr (53)

ZUḢRUF

89 'ÊYEH — № 43

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ḥâ-Mîm (1) Vel-Kitêbil-Mubîn (2) 'İnnê ce-ʻal-
nêhu Ḳur'ê-nen ʻArabiyyel-le-ʻalleküm teʻ-ḳilûn (3)
Ve 'innehû fî 'Ümmil-Kitêbi ledeynê le-ʻaliyyun
Ḥakîm (4) 'Efeneḍribu ʻankümuẓ-Ẓikra ṣafḥan
'en-küntum ḳavmem-müsrifîn (5) Ve kem 'erselnê
min-nebiyyin-fil-'evvelîn (6) Ve mê ye'tîhim-min-
nebiyyin 'illê kênû bihî yestehzi-'ûn (7) Fe-'ehleknê
'eşedde minhum-beṭşenv-ve meḍâ Meṡelul-'evve-
lîn (8) Ve le-'in-se-'eltehum-men ḣaleḳas-semêvêti
vel-'erḍa leyeḳûlunne ḣaleḳahunnel-ʻAzîzul-ʻAl-îm
(9) 'Elleẓî ce-ʻale lekümul-'erḍa mehdenv-vece-
ʻale leküm fîhê sübulel-le-ʻalleküm tehtedûn (10)

وَالَّذٖى نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًا
كَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذٖى خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُا عَلٰى ظُهُورِهٖ
ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا
سُبْحَانَ الَّذٖى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنٖينَ
﴿١٣﴾ وَاِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهٖ
جُزْءًا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبٖينٌ ﴿١٥﴾ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ
وَاَصْفٰيكُمْ بِالْبَنٖينَ ﴿١٦﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ
وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظٖيمٌ ﴿١٧﴾ اَوَمَنْ يُنَشَّؤُا فِى الْحِلْيَةِ
وَهُوَ فِى الْخِصَامِ غَيْرُ مُبٖينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ
الَّذٖينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا اَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ
شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَٓاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ
كِتَابًا مِنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُٓوا اِنَّا
وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

11— Ve **(O Allah ki),** gökten bir ölçü ile su indirdi. Biz onunla ölü bir beldeye hayat verdik. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.

12— **(O Allah ki),** bütün çiftleri yaratmış; sizin için gemilerden ve ev hayvanlarından bineceğiniz vasıtalar yapmıştır.

13— Ki, sırtlarına binin de sonra üzerlerine yerleşince Rabbinizin nimetini hatırlayarak, ''Bunları bizim emrimize veren Allah'ı tenzih ederiz. Yoksa bizim buna gücümüz yetmezdi.

14— Ve herhalde biz, dönüp Rabbimize varacağız!'' deyin.

15— Öyle iken, tuttular kullarından O'na bir parça isnat ettiler. **(Melekler, Allah'ın kızlarıdır dediler).** Gerçekten insan, küfrü meydanda **(açık bir nankör)**dür.

16— Yoksa O Allah, yarattığı varlıklardan kendine kızlar edindi de, oğullarla size mi imtiyaz verdi?

17— Halbuki onlardan biri Rahmân'a isnat ettiği misal ile kendisi müjdelense, yüzü simsiyah kesilir de kederinden yutkunup kalır.

18— Ziynet içinde yetiştirilen, halbuki dâvâda iddiasını isbat edemeyeni **(kızı)** mı **(O'na nisbet ediyorlar)**?

19— Rahmân'ın kulları olan melekleri dişi yaptılar. Yaratılışlarına şâhid mi idiler? Onların bu şâhidlikleri yazılacak ve kendilerine sorulacaktır.

20— Bir de, ''Eğer Rahmân dileseydi, biz o meleklere tapmazdık.'' dediler. Onların bu hususta hiçbir bilgisi yoktur. Onlar ancak yalan söylüyorlar.

21— Yoksa biz, onlara, bundan evvel bir kitap vermişiz de ona mı tutunuyorlar?

22— Hayır! Onlar şöyle dediler: ''Biz, atalarımızı bir din üzerinde bulduk. Biz de onların peşi sıra giderek yol buluruz!''.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

Zuḣruf

u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Velleẓî nezzele mines-semê-'i mê-'em-bik̇ader; fe-
'enşernê bihî beldetem-meytê; keẓêlike tuḣra-cûn (11)
Velleẓî ḣalek̇al-'ezvêce kül-lehê ve ce-ʿale leküm-
minel-fulki vel-'en-ʿâmi mê terkebûn (12) Liteste-vû
ʿalê z̤uhûrihî ṡümme teẓkürû niʿ-mete Rabbi-küm
'iẓes-tevey-tum ʿaleyhi ve tek̇ûlû Sübḥânelleẓî seḣḣara
lenê hêẓê ve mê künnê lehû muk̇rinîn (13) Ve 'innê
'ilê Rabbinê lemunk̇alibûn (14) Ve ce-ʿalû lehû min
ʿibêdihî cuz-'ê! 'İnnel-'insêne lekefû-rum-mubîn (15)
'Emitteḣaẓe mimmê yeḣluk̇u benêtinv-ve 'eṣfêküm
bil-benîn (16) Ve 'iẓê buşşira 'eḥadü-hum-bimê ḍarabe
lir-Raḥmêni meṡelen z̤alle vechuhû müsved-denv-ve
huve kez̤îm (17) 'Eve meny-yuneşşe-'u fil-ḥilyeti ve
huve fil-ḣiṣâmi gayru mubîn (18) Ve ce-ʿalul-melê-
'iketel-leẓîne hum ʿibêdür-Raḥmêni 'inêṡê. 'E-şehidû
ḣalk̇ahum? Setuktebu şehêdetuhum ve yus-'elûn (19)
Ve k̇âlû lev şê-'er-Raḥmênu mê ʿabednêhum! Mê
lehum-biẓêlike min ʿilm! 'İn hum 'illê yeḣruṣûn (20)
'Em 'êteynêhum Kitêbem-min-k̇ablihî fehum-bihî
müstemsikûn (21) Bel k̇âlû 'innê veced-nê 'êbê-'enê
ʿalê 'ümmet-inv-ve 'innê ʿalê 'ê-ṡêrihim-muhtedûn (22)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَكَذٰلِكَ مَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ف۪ي قَرْيَةٍ مِنْ نَذ۪يرٍ اِلَّا قَالَ
مُتْرَفُوهَٓا اِنَّا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ
٢٣ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَٓاءَكُمْ
قَالُٓوا اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِه۪ كَافِرُونَ ٢٤ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّب۪ينَ ٢٥ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ لِاَب۪يهِ
وَقَوْمِه۪ٓ اِنَّن۪ي بَرَٓاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَۙ ٢٦ اِلَّا الَّذ۪ي فَطَرَن۪ي فَاِنَّهُ
سَيَهْد۪ينِ ٢٧ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً ف۪ي عَقِبِه۪ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
٢٨ بَلْ مَتَّعْتُ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ
مُب۪ينٌ ٢٩ وَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَاِنَّا بِه۪ كَافِرُونَ
٣٠ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظ۪يمٍ
٣١ اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَۜ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَع۪يشَتَهُمْ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا سُخْرِيًّاۜ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ٣٢ وَلَوْلَٓا اَنْ
يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ
لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَۙ ٣٣

وَلِبُيُوتِهِمْ

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

23 — Yine böyle! Biz, senden önce hiçbir memlekete bir uyarıcı göndermedik ki, oranın servetle şımarmış kodamanları, "Biz, atalarımızı bir din üzerinde bulduk. Biz de onların izlerine uyarız!" demiş olmasınlar.

24 — Gönderilen uyarıcı, "Ben, atalarınızı, üzerinde bulduğunuzdan daha doğrusunu size getirdimse de mi?" dedi. Onlar, "Biz, hakikaten sizin getirmişsem şeylere küfrediyoruz." dediler.

25 — Bunun üzerine biz de onlardan intikam aldık. Şimdi bak! O yalanlayanların âkıbeti nice olmuş?..

26 — Hatırla ki bir vakitler İbrâhim, babasına ve kavmine "(Haberiniz olsun)! Ben, sizin taptıklarınızdan berîyim (uzağım)

27 — Ancak beni yaratan müstesna! Çünkü O, beni hidâyete erdirecektir." demişti.

28 — **(İbrâhim),** bu sözü, soyu , içinde bakî kalan bir kelime yaptı. Umulur ki dönerler.

29 — Doğrusu ben, bunları ve atalarını, kendilerine hak **(Kur'ân)** ve açıklayıcı bir peygamber gelinceye kadar faydalandırdım.

30 — Hak kendilerine geldiğinde ise, "Bu bir sihirdir, biz ona inanmayız." dediler.

31 — Şunu da söylediler: "Bu Kur'ân, şu iki şehirden **(Mekke ile Tâif'den)** bir büyük adama indirilseydi ya!.."

32 — Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? Onların bu dünya hayatındaki geçimlerini biz taksim ettik. Bir kısmını da derecelerle diğerlerinin üstüne çıkardık ki, bazısı bazısını eli altına alıp çalıştırsın. Rabbinin rahmeti ise, onların toplayıp durduklarından daha hayırlıdır.

33 — Eğer insanlar **(hep küfre sapan)** bir ümmet haline gelmeyecek olsalardı, biz O Rahmân'ı inkâr eden kimselerin evlerine; gümüşten tavanlar, üzerlerine çıkacakları merdivenler, yapardık.

ḍ = ض	ṡ = ث
ṣ = ص	ḥ = ح
ḣ = خ	ẓ = ذ
ẓ̱ = ظ	ṭ = ط
ḳ = ق	ʿ = ع
' = ء	

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)

Zuhruf

u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve keẓêlike mê 'ersel-nê min-ḳablike fî ḳaryetim-min-
Neẓîrin 'illê ḳâle mutrafûhê 'innê veced-nê 'êbê-'enê
ʿalê 'ümmetinv-ve 'innê ʿalê 'êṡêrihim-muḳtedûn (23)
۞ Ḳâle 'eve lev ci'-tuküm-bi-'ehdê mimmê vecettum
ʿaleyhi 'êbê-'eküm? Ḳâlû 'innê bimê 'ursiltum-bihî
kêfirûn (24) Fenteḳamnê mi-nhum fenẓur keyfe kêne
ʿâḳibetul-mukeẓẓibîn (25) Ve 'iẓ ḳâle 'İbrâhîmu li-
'ebîhi ve ḳavmihî 'in-nenî berâ-'üm-mimmê teʿ-budûn
(26) 'İllelleẓî feṭaranî fe-'innehû se-yehdîn (27) Ve ce-
ʿalehê Kelimetem bêḳiyeten-fî ʿaḳibihî le-ʿallehum
yerci-ʿûn (28) Bel metteʿ-tu hê-'ulê-'i ve 'êbê-'ehum
ḥattê cê-'ehumul-Ḥaḳḳu ve Rasûlum-mubîn (29)
Ve lemmê cê-'ehumul-Ḥaḳḳu ḳâlû hêẓê siḥrunv-ve
'innê bihî kêfirûn (30) Ve ḳâlû levlê nuzzile hêẓel-
Ḳur-'ênu ʿalê raculim-minel-ḳaryeteyni ʿaẓîm (31)
'Ehum yeḳsimûne Raḥmete Rabbik? Neḥnu ḳasemnê
beynehum-me-ʿîşetehum fil-ḥayêtid-dünyê ve rafeʿ-
nê beʿ-ḍahum fevḳa beʿ-ḍin-deracêtil-liyetteḣiẓe
beʿ-ḍuhum-beʿ-ḍan-süḣriyyê. Ve Raḥmetu Rabbike
ḣayrum-mimmê yecme-ʿûn (32) Ve levlê 'eny-
yekûnen-nêsü 'ümmetenv-vêḥidetel-lece-ʿalnê li-
meny-yekfuru bir-Raḥmêni li-buyûtihim süḳufem-
min-fiḍ-ḍatinv-ve me-ʿârice ʿaleyhê yeẓherûn (33)

حزب ٣

وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِؤُنَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا
وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ
رَبِّكَ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا
فَهُوَ لَهُ قَر۪ينٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّب۪يلِ وَيَحْسَبُونَ
اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰى اِذَا جَٓاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْن۪ي وَبَيْنَكَ
بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَر۪ينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
اِذْ ظَلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ
الصُّمَّ اَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٤٠﴾
فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذ۪ي
وَعَدْنَاهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذ۪ٓي
اُو۫حِيَ اِلَيْكَ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهُ لَذِكْرٌ
لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ
قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَٓا اَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِه۪ فَقَالَ اِنّ۪ي رَسُولُ
رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِاٰيَاتِنَٓا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

34—Odalarına da kapılar, üzerlerine yaslanacakları koltuklar,

35—Ve altın ziynetler yapardık. **(Mânâ şudur: Bunları kâfire vermekle mü'minin küfre dönmesinden korkulmasaydı, kâfirlere bunları verirdik. Çünkü dünyanın bizce kıymeti hiçtir).** Bütün bunlar, dünya hayatının geçici faydalarından başka bir şey değildir. Rabbin katında âhiret, takvâ sahipleri içindir.

36— Her kim Rahmân'ın zikrinden göz yumarsa biz ona bir şeytan musallat ederiz. Artık onun arkadaşı odur.

37— Ve şüphesiz ki bu **(şeytan)**lar onları yoldan çıkarırlar. Onlar da kendilerini hidâyete ermiş sanırlar.

38— Nihayet **(şeytanıyla birlikte kıyamet gününde)** bize geldiği vakit, **(şeytanına)**, "Keşke benimle senin aramızda doğu ile batı arası kadar mesafe olsaydı!.. Sen ne kötü arkadaşmışsın!.." der.

39— **(Allah Teâlâ şöyle buyurur)**: "Bugün, bu size aslâ fayda vermez. Çünkü zulmettiniz. Hepiniz azapta ortaksınız!"

40— O halde **(Habibim!)** sağırlara sen mi işittireceksin? Yahut körlere ve açık bir şaşkınlık içinde bulunanlara sen mi yol göstereceksin?

41— Şayet **(onlara azap gelmeden)** seni alır götürürsek, hiç şüphesiz biz onlardan **(âhirette)** intikam alırız.

42— Yahut onlara va'd ettiğimizi, **(hayatında)** sana mutlaka gösteririz. Biz elbette onlara azap etmeye kadiriz. **(güç sahibiyiz)**

43— Onun için sen, hemen sana vahy edilen Kur'ân'a sarıl. Çünkü sen, doğru bir yol üzerindesin.

44— Muhakkak ki o Kur'ân, hem senin için, hem kavmin için bir şereftir. İleride **(ondan)** sorulacaksınız.

45— Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimize sor. Biz Rahmân'dan başka ibadet edilecek ilâhlar yapmış mıyız?

46— Yemîn olsun! Biz Mûsa'yı mûcizelerimizle Firavun'a ve kavmine gönderdik. Vardı da, "Ben, âlemlerin Rabbinin peygaberiyim!" dedi.

47— Onlara mûcizelerimizle varınca, onlar hemen bu mûcizelere gülüverdiler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِـ (كسرة)
u, ü = ـُـ (ضمة)
e, a = ـَـ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Zuḣruf

Veli-buyûtihim 'ebvê-benv-ve süruran ʻaleyhê yet-
teki-'ûn (34) Ve ZUḢRUFÊ. Ve 'in-küllu ẓêlike
lemmê metê-ʻul-ḥayêtid-dünyê; vel-'Êḣiratu ʻinde
Rabbike lil-Muttek̇în (35) Ve meny-yeʻ-şu ʻan-ẓikrir-
Raḥmêni nuk̇ayyiḍ lehû Şeyṭânen-fehuve lehû k̇arîn
(36) Ve 'innehum leyeṣuddû-nehum ʻanis-sebîli ve
yeḥsebûne 'ennehum-muhtedûn (37) Ḥattê 'iẓê cê-'enê
k̇âle yê-leyte beynî ve beyneke buʻ-del-Meşrik̇ayni
febi'-sel-k̇arîn (38) Ve leny-yenfe-ʻakümul-yevme 'iẓ-
ẓalemtum 'enneküm fil-ʻaẓêbi muşterikûn (39) 'Efe-
'ente tusmi-ʻuṣ-ṣumme 'ev tehdil-ʻumye ve men kêne
fî ḍalêlim-mubîn (40) Fe-'immê neẓhebenne bike fe-
'innê minhum-muntek̇imûn (41) 'Ev nuri-yennekelleẓî
ve-ʻadnêhum fe-'innê ʻaleyhim-muk̇tedirûn (42)
Festemsik billeẓî 'ûḥiye 'ileyk; 'inneke ʻalê Ṣırâṭim-
Müstek̇îm (43) Ve 'innehû le-Ẓikrul-leke ve li-
k̇avmik; ve sevfe tus-'elûn (44) Ves-'el men 'erselnê
min-k̇ablike mir-rusulinê 'ece-ʻalnê min-dûnir-
Raḥmêni 'êliheteny-yuʻ-bedûn (45) Ve lek̇ad 'erselnê
Mûsê bi-'Êyêtinê 'ilê Fir-ʻavne ve mele-'ihî fek̇âle
'innî Rasûlu Rabbil-ʻÂlemîn (46) Felemmê cê-
'ehum-bi-'Êyêtinê 'iẓê hum-min-hê yeḍḥakûn (47)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Zühruf Sûresi

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَاۘ وَاَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَٓا اَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا
رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ
الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ
يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِيۚ
اَفَلَا تُبْصِرُونَۜ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا۬ خَيْرٌ مِنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌۙ
وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَٓا اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ
اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
فَاَطَاعُوهُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّٓا اٰسَفُونَا
انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَۙ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا
وَمَثَلًا لِلْاٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ
مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُٓوا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَۜ مَا ضَرَبُوهُ
لَكَ اِلَّا جَدَلًاۜ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ
اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِٓي اِسْرَٓائِيلَۜ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَٓاءُ
لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلٰٓئِكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاِنَّهُ

48— Onlara gösterdiğimiz her mûcize, mutlaka diğerinden daha büyüktü. **(Çekirge ve tufan gibi ki, evlerini su basmış, ye di gün su, oturanların boğazına çıkmıştı).** Belki inkârlarından dönerler diye, onları azap ile tuttuk.

49— **(Bu halde)** dediler ki: "Ey büyücü! Sana olan ahdi hürmetine bizim için Rabbine dua et. Çünkü biz, artık yola erdirilmiş olacağız!"

50— Bunun üzerine onlardan azabı kaldırınca derhal caydılar.

51— Firavun, kavminin içinde şöyle seslendi: "Ey kavmim! Mısır'ın saltanatı benim ve şu nehirler benim altımdan akıyor değil mi? Görmüyor musunuz?..

52—Yoksa ben, şu aşağılık ve nerde ise meramını anlatamayan adamdan hayırlı değil miyim? **(Hz. Mûsa küçüklüğünde ağzına bir kor aldığı için dilinde pelteklik kalmıştı. Firavun işte buna işaret ediyordu).**

53— **(Eğer dediği gibi ise)** üzerine altın bilezikler atılsa ya! Yahut beraberinde melekler dizilip gelse ya!.."

54— Böylece (Firavun) kavmini küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar **(dinden çıkmış)**, fâsık bir kavim idiler.

55— Ne zaman ki, bizi kızdırdılar biz de kendilerinden intikam aldık ve hepsini birden **(suda)** boğduk.

56— Bu suretle onları, sonrakilere **(ibret veren)** bir geçmiş ve örnek yaptık.

57— Meryem'in oğlu misal verilince, senin kavmin keyiflenip gülüyorlar. **("Siz ve Allah'ı bırakıp taptığınız putlar Cehennem odunusunuz!" âyeti inince, müşrikler, "Biz, ilâhlarımızın İsa ile beraber olmasına razıyız. Çünkü İsa da bir kuldur." diyerek gülmüşlerdi).**

58— Ve "Bizim ilâhlarımız mı daha hayırlı yoksa O mu?" dediler. Bunu sana sırf bir mücadele olması için misal verdiler. Doğrusu onlar çok tartışmacı ve düşman bir kavimdirler.

59— Hayır! İsâ ilâh değil, ancak bir kuldur. Biz ona nimet verdik ve kendisini **(babasız yaratmakla)** İsrâiloğulları için bir ibret yaptık.

60— Eğer dileseydik sizlerden melekler yaratırdık da yeryüzünde halife olurlardı.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Zuḣruf

Ve mê nurîhim-min 'ê-yetin 'illê hiye 'ekberu min
'uḣtihê, ve 'eḣaẓnêhum-bil-ʻaẓêbi le-ʻallehum yerci-
ʻûn (48) Ve k̇âlû yê-'eyyuhes-sêḥirud-ʻu lenê Rabbeke
bimê ʻahide ʻindek; 'innenê lemuhtedûn (49) Felemmê
keşefnê ʻanhumul-ʻaẓêbe 'iẓê hum yenküṡûn (50) Ve
nêdê Fir-ʻavnu fî k̇avmihî k̇âle yê-k̇avmi 'eleyse lî
mulkü Mişra ve hê-ẓihil-'en-hêru tecrî min-teḥtî?
'Efelê tubşırûn (51) 'Em 'ene ḣayrum-min hêẓelleẓî
huve mehînunv-ve lê yekêdü yubîn (52) Felev-lê
'ulk̇iye ʻaley-hi 'es-viratum-min-ẓehebin 'ev cê-
'e me-ʻahul-melê-'iketu muk̇terinîn (53) Festeḣaffe
k̇avmehû fe-'eṭâ-ʻûh; 'innehum kênû k̇avmen-fêsik̇în
(54) Felem-mê 'êsefûnen-tek̇amnê minhum fe-
'egrak̇nêhum 'ecme-ʻîn (55) Fece-ʻalnêhum Selefenv-
ve Meṡelel-lil-'êḣirîn (56) ۞ Ve lemmê ḍuribebnu-
Meryeme meṡelen 'iẓê k̇av-muke minhu yeṣıddûn (57)
Ve k̇âlû 'e-'êlihetunê ḣayrun 'em hû? Mê ḍarabûhu
leke 'illê cedelê; bel-hum k̇avmun ḣaṣımûn (58) 'İn
huve 'illê ʻabdün 'en-ʻamnê ʻaleyhi ve ce-ʻalnêhu
meṡelel-li-Benî-'İsrâ-'îl (59) Ve lev neşê-'u lece-
ʻal-nê minküm-melê-'iketen-fil-'erḍi yeḣlufûn (60)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Zühruf Sûresi

وَاِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقٖيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ اِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبٖينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عٖيسٰى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذٖى تَخْتَلِفُونَ فٖيهِ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُونِ ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبّٖى وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقٖيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ
مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذٖينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلٖيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ
يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾
اَلْاَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقٖينَ ﴿٦٧﴾
يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ اَلَّذٖينَ
اٰمَنُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمٖينَ ﴿٦٩﴾ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ
وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ
وَاَكْوَابٍ وَفٖيهَا مَا تَشْتَهٖيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ
فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتٖى اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فٖيهَا فَاكِهَةٌ كَثٖيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

61— Gerçekten o **(İsa'nın gökten inişi),** kıyametin bir alâmetidir. Onun için sakın kıyamet hakkında şüphe etmeyin de bana tâbi olun! Bu, doğru bir yoldur.

62— Sakın şeytan sizi çevirmesin. Muhakkak o, size apaçık bir düşmandır.

63— İsa da mûcizelerle geldiği vakit şöyle demişti: "Ben size hikmetle ve ihtilâfa düştüğünüz şeylerin bir kısmını açıklayayım diye geldim. Binaenaleyh Allah'dan korkun ve bana itaat edin.

64— Şüphe yok ki Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O halde O'na ibadet edin. Bu, doğru bir yoldur".

65—Sonra hizibler (partiler) kendi aralarında ihtilâf ettiler. Onun için acıklı bir günün azabından vay zulmedenlerin haline!..

66— Onlar, farkında değillerken ansızın **(başlarına)** geliversin diye, kıyametin kopmasını mı bekliyorlar?

67— Dostlar, o gün birbirlerine düşmandırlar. Yalnız takvâ sahipleri müstesnadır.

68— **(Kendilerine Allah tarafından şöyle denilir):** "Ey benim kullarım! Bugün size hiçbir korku yoktur, siz mahzun da olmayacaksınız."

69— Âyetlerimize iman edib de **(hâlis)** Müslüman olan **(kul)**lar**(ım)!**

70— Sevinç ve neşeler içinde siz ve eşleriniz cennete girin.

71— Altın testiler ve kadehlerle başlarında dönülür. Orada canların istediği, gözlerin lezzet alacağı her şey vardır. Hem siz orada ebedî kalacaksınız.

72— Ve işte yaptığınız ameller sebebiyle mirasçı kılındığınız cennet budur!

73— Sizin için orada birçok meyveler vardır, onlardan yiyeceksiniz.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

Zuħruf

u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'innehû le-ʿilmul-lis-Sê-ʿati felê temterunne
bihê vettebi-ʿûn; hêẓê Ṣırâṭum-Müstek̇îm 61
Ve lê yeṣuddenne-kümuş-Şeyṭân; 'innehû leküm
ʿadüvvum-mubîn 62 Ve lemmê cê-'e ʿÎsê bil-
Beyyinêti k̇âle k̇ad ci'-tu-küm-bil-Ḥikmeti ve li-
'ubeyyine leküm beʿ-ḍalleẓî teḣtelifûne fîh; fettek̇u-
LLêhe ve 'eṭî-ʿûn 63 'İnne-LLâhe Huve Rabbî ve
Rabbuküm feʿ-budûh; hêẓê Ṣırâṭum-Müstek̇îm 64
Feḣtelefel-'eḥzêbu mim-beynihim; fe-veylul-lilleẓîne
ẓalemû min ʿaẓêbi Yevmin 'Elîm 65 Hel yenẓurûne
'illes-Sê-ʿate 'en-te'-tiyehum-begtetenv-ve hum lê
yeş-ʿurûn 66 'El-'eḣillê-'u Yevme-'iẓim-beʿ-ḍuhum
libeʿ-ḍin ʿadüvvun 'illel-Muttek̇în 67 Yê-ʿibêdi lê
ḣavfun ʿaleykümul-Yevme ve lê 'entum teḥzenûn 68
'Elleẓîne 'êmenû bi-'Êy-âtinê ve kênû Müslimîn 69
'Udḣulul-Cennete 'entum ve 'ezvêcuküm tuḥberûn
70 Yuṭâfu ʿaley-him bişıḥâ-fim-min-ẓehebinv-
ve 'ekvêb; ve fîhê mê teştehîhil-'enfusü ve teleẓ-
ẓül-'eʿ-yun; ve 'entum fîhê ḣâlidûn 71 Ve tilkel-
Cennetulletî 'ûriṡtu-mûhê bimê küntum teʿ-melûn 72
Leküm fîhê fêkihetun-keṡîratum-minhê te'-külûn 73

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ
مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَنَادَوْا
يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ اِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ
بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ اَمْ اَبْرَمُوا اَمْرًا فَاِنَّا
مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ اَمْ يَحْسَبُونَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ بَلٰى
وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ فَاَنَا اَوَّلُ
الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
الَّذٖى يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذٖى فِى السَّمَٓاءِ اِلٰهٌ وَفِى الْاَرْضِ اِلٰهٌ
وَهُوَ الْحَكٖيمُ الْعَلٖيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذٖى لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذٖينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ
شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقٖيلِهٖ يَا رَبِّ اِنَّ هٰؤُلَٓاءِ قَوْمٌ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

سُورَةٌ

74— Muhakkak ki kâfirler, cehennem azabında ebedî kalacaklardır.

75— Kendilerinden azap hafifletilmeyecektir. Onlar, orada ümidi kesmişlerdir.

76— Biz, onlara zulüm etmedik. Lâkin onlar, zalimlerin kendileriydiler.

77— Şöyle çağrışacaklardır: "Ey Mâlik! Rabbin bizim **(ölüm)** işimizi bitiriversin **(Cehennemin bekçisi Mâlik, onlara)**, "Siz **(azapta)** kalacaksınız!" der.

78— **(Allah Teâlâ da buyurur ki)**: "Yemin olsun! Biz size hakkı getirdik. Lâkin çoğunuz haktan hoşlanmayanlardınız".

79— Yoksa onlar **(peygambere tuzak kurmak hususunda)** işi sıkı mı tuttular? İşte biz de **(onların helâkı hususunda)** sıkı tutuyoruz.

80— Yoksa biz, onların sırlarını ve fısıltılarını işitmez miyiz sanıyorlar? Hayır! **(İşitiyoruz)**. Hem de elçilerimiz yanlarındadır; yazıyorlar.

81— De ki: "Rahmân'ın çocuğu olsa, ben ona tapanların birincisi olurdum".

82— Göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın da Rabbi, onların söylediklerinden münezzehtir.

83— Şimdi bırak onları, tâ vadedilen günlerine kavuşuncaya kadar dalsınlar, oyalansınlar.

84— O, gökte ilâh, yerde de ilâhdır. O, hikmet sahibi ve her şeyi hakkıyla bilendir.

85— Göklerle yerin ve aralarındakilerin mülkü kendine ait olan **(Allah)** ne yücedir... Kıyametin ilmi de O'nun katındadır. Hepiniz ancak O'na döndürüleceksiniz.

86— O'nu bırakıp da yalvarıp durdukları şeyler, şefaate sahip değillerdir. Ancak bilerek Hakka şahâdet edenler hariç.

87— Yemin olsun ki, o **(müşrik)**lere kendilerini kimin yarattığını sorsan, mutlaka "Allah!" diyeceklerdir. Öyle ise, nasıl oluyor da dönüyorlar?

88— Onun **(peygamberin)**, "Ey Rabbim!" demesi hakkı için! Muhakkak ki onlar, iman etmez bir kavimdirler.

89— Şimdi sen onlardan vazgeç de, "Selâm" de. Onlar ileride bileceklerdir. **(Bu emir, Cihad âyetiyle nesh edilmiştir.)**

'İnnel-mucrimîne fî ‘aẓêbi Cehenneme ḣâlidûn
(74) Lê yufetteru ‘anhum ve hum fîhi mublisûn (75)
Ve mê ẓalemnêhum ve lêkin kênû humuẓ-ẓâlimîn
(76) Ve nêdev yê-Mêlikü liyeǩḍi ‘aleynê Rabbuk!
Ǩâle 'in-neküm-mêkiṡûn (77) Lekad ci'-nêküm-bil-
Ḥaǩǩi ve lêkinne 'ekṡeraküm lil-Ḥaǩǩi kêrihûn (78)
'Em 'ebramû 'emran-fe-'innê mubrimûn (79) 'Em
yeḥsebûne 'ennê lê nesme-‘u sirrahum ve necvêhum?
Belê ve Rusülunê le-deyhim yektubûn (80) Ǩul 'in-
kêne lir-Raḥmêni veledün-fe-'ene 'evvelul-‘âbidîn
(81) Sübḥâne Rabbis-semê-vêti vel-'erḍi Rabbil-
‘Arşi ‘ammê yeşıfûn (82) Feẓerhum yeḣûḍû ve yel-
‘abû ḥattê yulêǩû Yevmehumulleẓî yû-‘adûn (83)
Ve Huvelleẓî fissemê-'i ilêhunv-ve fil-'erḍi 'ilêh;
ve Huvel-Ḥakîmul-‘Alîm (84) Ve tebêrakelleẓî lehû
mulküs-semêvêti vel-'erḍi ve mê beynehumê, ve
‘indehû ‘ilmüs-Sê-‘ah; ve 'ileyhi turce-‘ûn (85) Ve
lê yemlikülleẓîne yed-‘ûne min-dûnihiş-Şe-fê-‘ate
'illê men-şehide bil-Ḥaǩǩi ve hum ye‘-lemûn (86)
Ve le-'in-se-'eltehum-men ḣaleǩahum leyeǩûlunne-
LLêhu fe-'ennê yu'-fekûn (87) Ve ǩîlihî yê-Rabbi
'inne hê-'ulê-'i ǩavmul-lê yu'-minûn (88) Feṣfeḥ
‘anhum ve ǩul Selêm! Fesevfe ye‘-lemûn (89)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

Zuḣruf

u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

سُورَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
تِسْعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ (١) وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ (٢) اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ اِنَّا
كُنَّا مُنْذِرِينَ (٣) فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيمٍ (٤) اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا
اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ (٥) رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
(٦) رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ (٧)
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّلِينَ (٨) بَلْ هُمْ
فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ (٩) فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَٓاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ (١٠)
يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيمٌ (١١) رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا
مُؤْمِنُونَ (١٢) اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ (١٣)
ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ (١٤) اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ
قَلِيلًا اِنَّكُمْ عَٓائِدُونَ (١٥) يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى اِنَّا
مُنْتَقِمُونَ (١٦) وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَٓاءَهُمْ رَسُولٌ
كَرِيمٌ (١٧) اَنْ اَدُّوٓا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ (١٨)

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

(Sûre: 44)

DUHAN SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
59 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Hâ. Mîm.

2— **(Haramı, helâlı)** açıklayan şu kitap hakkı için.

3— Biz onu, mübarek bir gecede **(Kadir gecesinde)** indirdik. Çünkü biz **(onunla)** uyarıcılarız.

4— Her hikmetli iş o gecede ayırt edilir.

5— Tarafımızdan bir emir olmak üzere. Çünkü biz **(peygamber)** göndericileriz.

6— Rabbinden bir rahmet olarak. Muhakkak her şeyi işiten, her şeyi bilen ancak O'dur.

7— Eğer gerçekten inanıyorsanız, göklerle yerin ve ikisi arasındaki şeylerin Rabbidir.

8— O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur. Hem diriltir, hem öldürür. Hem sizin, hem de evvelki atalarınızın Rabbidir.

9— Fakat onlar bir şüphe içinde oynuyorlar.

10— "O halde gökyüzünün açık bir duman getireceği günü gözet."

11— O duman insanları kaplayacaktır. **(Hakikat dehşetli bir kurak olmuş, insanlar açlıktan yerle gök arasını duman gibi görmüşlerdi ve)** "Bu acıklı bir azaptır.

12— Ey Rabbimız! Bizden bu azabı kaldır. Çünkü biz mü'minleriz!" **(demişlerdi).**

13— Onlar için düşünmek, ibret almak nerede? Kendilerine apaçık anlatan bir peygamber geldi de,

14— Sonra ondan yüz çevirdiler ve "Bu, öğretilmiş bir deli!" dediler.

15— Biz o azabı **(açlığı)** biraz kaldıracağız; fakat siz yine küfre döneceksiniz **(gerçekten bir zaman açlık kalkmış, onlar da küfre dönmüşlerdir).**

16— Hatırla ki o gün, **(yani Bedir Harbi'nde, onları)** büyük şiddetle yakalayacağız. Gerçekten intikam alacağız.

17— And olsun! Biz, onlardan önce Firavun kavmini imtihan ettik. Onlara da çok kıymetli bir peygamber gelmişti.

18— "Allah'ın kullarını bana teslim edin. Çünkü ben size gönderilmiş emin bir peygamberim.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

59 ÊYEH

DÜḢÂN

№ 44

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ḥâ-Mîm (1) Vel-Kitêbil-Mubîni (2) 'İnnê 'enzelnêhu
fî leyletim-mubêraketin 'innê künnê munẓirîn (3)
Fîhê yufraḱu küllu 'emrin ḥakîm (4) 'Emram-
min ʻindinê. 'İnnê künnê mursilîn (5) Raḥmetem-
mir-Rabbik; 'innehû Huves-Semî-ʻul-ʻAlîm (6)
Rabbis-semê-vêti vel-'erḍi ve mê beynehumê. 'İn
kün-tum-mûḱinîn (7) Lê 'ilêhe 'illê Huve yuḥyî
veyu-mît;- Rabbuküm ve Rabbu 'êbê-'ikümul-'evvelîn
(8) Bel hum fî şekkiny-yel-ʻabûn (9) Ferteḱib
Yevme te'-tis-semê-'u bi-DÜḢÂNİM-mubîn (10)
Yegşen-nês; hêẓê ʻAẓêbun 'elîm (11) Rabbenek-şif
ʻannel-ʻaẓêbe 'innê Mu'-minûn (12) 'Ennê lehumuẓ-
Ẓikrâ ve ḱad cê-'ehum Rasûlum-mubîn (13) Ṡümme
tevel-lev ʻanhu ve ḱâlû mu-ʻallemum-mecnûn (14)
'İnnê kêşiful-ʻaẓêbi ḱalîlen 'innekürn ʻâ-'idûn (15)
Yevme nebṭişul-beṭşe-tel-kübrâ; 'innê munteḱimûn
(16) ۞Ve leḱad fetennê ḱablehum ḱavme Fir-
ʻavne ve-cê-'ehum Rasûlun-Kerîm (17) 'En 'eddû
'ileyye ʻibêde-LLâh; 'innî leküm Rasûlun 'emîn (18)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Duhan Sûresi

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ اِنّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ﴿١٩﴾
وَاِنّ۪ي عُذْتُ بِرَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا ل۪ي
فَاعْتَزِلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهُٓ اَنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ
بِعِبَاد۪ي لَيْلًا اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًاۜ اِنَّهُمْ
جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ
وَمَقَامٍ كَر۪يمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَةٍ كَانُوا ف۪يهَا فَاكِه۪ينَ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ
وَاَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا اٰخَر۪ينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ
وَمَا كَانُوا مُنْظَر۪ينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُه۪ينِ
﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَۜ اِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِف۪ينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ
عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ مِنَ الْاٰيَاتِ مَا ف۪يهِ بَلٰٓؤٌا مُب۪ينٌ
﴿٣٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُو۫لٰى وَمَا نَحْنُ
بِمُنْشَر۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَاْتُوا بِاٰبَٓائِنَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣٦﴾ اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ
قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ اَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِم۪ينَ
﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِب۪ينَ ﴿٣٨﴾
مَا خَلَقْنَاهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

اِنَّ يَوْمَ

19— Allah'a karşı yücelik taslamayın. Çünkü ben size açık bir bürhan **(mûcize)** getiriyorum.

20— Hem ben, sizin beni taşlamanızdan dolayı, benim ve sizin Rabbiniz **(olan Allah)** a iltica ettim.

21— Eğer bana iman etmezseniz, yanımdan olsun ayrılıp uzaklaşın'' **(demişti. Çekilmediler).**

22 — Bunun üzerine o da Rabbine, '' Bunlar suçlu bir kavim!..'' diye dua etti.

23—**(Allah Teâlâ da),** '' Hemen kullarımı geceleyin götür. Çünkü siz takip edileceksiniz.

24 — **(Karşıya geçince)** denizi açık bırak! Çünkü onlar boğulacak bir ordudur. '' buyurdu. **(Gerçekten boğuldular).**

25— Geriye ne bahçeler, ne kaynaklar...

26— Ne çiftlikler, ne güzel konaklar!..

27— İçinde zevk-u safa sürdükleri ne nimetler bırakmışlardı.

28— Evet öyle! Biz hep onları başka bir kavme miras verdik.

29— Hâsılı üzerlerine ne gök ağladı, ne de yer! Kendilerine mühlet de verilmedi.

30— Andolsun ki biz İsrâiloğullarını o zelil edici azaptan kurtardık.

31—Firavun'dan **(kurtuluş verdik)** Çünkü o müsriflerden (aşırı gidenlerden) bir zorba idi.

32— And olsun, biz İsrâil oğullarını bile bile âlemlerin üzerine seçtik.

33—Ve onlara **(denizin açılması, bıldırcın kuşu ve kudret helvası gibi)** öyle âyetler verdik ki, bunlarda açık bir nimet ile imtihan vardı.

34— Gerçekten şu seninkiler diyorlar ki:

35— ''İlk ölümümüzden başka bir şey yoktur. Biz yeniden diriltilecek değiliz.

36— Eğer doğru iseniz, haydi babalarımızı getirin!''.

37— Yâ bunlar mı daha hayırlı, yoksa Tubba' kavmi ile onlardan öncekiler mi? Biz onları helâk ettik, çünkü suçlu idiler.

38— Biz göklerle yeri ve aralarındakileri oyuncular olarak yaratmadık.

39— Onları ancak hak ile yarattık. fakat onların çoğu bilmezler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ȟ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)

Düȟân

e, a = (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'ellê teʿ-lû ʿale-LLâh; 'innî 'êtîküm-bi-sulṭânim-
mubîn (19) Ve 'innî ʿuẓtu bi-Rabbî ve Rabbiküm 'en-
ter-cumûn (20) Ve 'illem tu'-minû lî feʿ-tezilûn (21)
Fede-ʿâ Rabbehû 'enne hê-'ulê-'i ǩavmum-mucrimûn
(22) Fe-'esri bi-ʿibêdî leylen 'inneküm-muttebe-ʿûn (23)
Vetrukil-beḥra rahvê; 'innehum cundüm-mugraǩûn
(24) Kem terakû min-cennê-tinv-ve ʿuyûn (25) Ve
zurû-ʿinv-ve meǩâ-min-ke-rîm (26) Ve neʿ-metin-kênû
fî-hê fêkihîn (27) Keẓêlik! Ve 'evraṡnêhê ǩavmen
'êȟarîn (28) Femê beket ʿaley-himüs-semê-'u vel-'erḍu
ve mê kênû munẓarîn (29) Ve leǩad necceynê Benî-
'İsrâ-'île minel-ʿaẓêbil-muhîni (30) Min-Fir-ʿavn;
'innehû kêne ʿâliyem-minel-müsri-fîn (31) Ve leǩadiȟ-
ternêhum ʿalê ʿilmin ʿalel-ʿâlemîn (32) Ve 'êteynêhum-
minel-'Êyêti mê fîhi belê-'üm-mubîn (33) 'inne hê-'ulê-
'i le-yeǩûlûne (34) 'İn hiye 'illê mevtetu-nel-'ûlê ve mê
neḥnu bimun-şerîn (35) Fe'-tû bi-'êbê-'inê 'in-küntum
ṣâdiǩîn (36) 'Ehum ȟayrun 'em ǩavmu Tubbe-ʿinv-
velleẓîne min ǩablihim? 'Ehleknêhum 'inne-hum kênû
mucrimîn (37) Ve mê ȟaleǩnes-semêvêti vel-'erḍa ve
mê beyne-humê lê-ʿibîn (38) Mê ȟaleǩnêhumê 'illê
bil-ḥaǩǩi ve lêkinne 'ekṡerahum lê yeʿ-lemûn (39)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ
الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾
خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ
مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾
إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ
﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ
فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا
الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

40— Hiç şüphe yok ki ayırt etme günü **(kıyamet)**, hepsinin toplanacağı **(va'd olunmuş)** vakitleridir.

41— O gün dostun, dosta hiçbir şeyle faydası olmaz ve onlar yardım da görmezler.

42— Ancak Allah'ın rahmeti ile acıdığı başka! Çünkü O, güçlünün, esirgeyicinin tâ kendisidir.

43— Şüphesiz Zakkûm ağacı,

44— Suçlu günahkarların **(Ebû Cehilile arkadaşlarının)** yemeğidir.

45— Erimişi maden tortusu gibidir. Karınlarda kaynar.

46— Sıcak suyun kaynaması gibi...

47— **(Allah Teâlâ cehennem zebânilerine yani meleklere buyurur ki):** "Şunu tutun da cehennemin ortasına sürükleyin, götürün.

48— Sonra, başının üstüne o kaynar su azabından dökün".

49— Sonra deyin ki: "Tad bakalım! Çünkü sen, **(zannınca)** çok güçlü, tek kendin şerefli idin!".

50— İşte sizin şüphe edip durduğunuz şey budur.

51— Muhakkak ki takvâ sahipleri emin bir makamdadırlar.

52— Bahçelerde ve pınar başlarında...

53— İnce ve kalın ipekten, elbiseler giyerek karşılıklı olarak **(otururlar)**.

54— İşte hüküm böyle! Onları ak tenli, iri gözlü hûrilerle eş yaptık.

55— Orada emniyetli **(hizmetkârlardan)** her türlü meyveyi ister **(ve getirtir)** ler.

56— Orada, ilk ölümden başka ölüm tadmazlar. Allah onları cehennem azabından korumuştur.

57— **(Bütün bunlar)** Rabbinden bir lütuf ve ihsan olarak **(verilmiştir)**. İşte büyük saâdet budur.

58— Biz Kur'ân'ı ancak senin dilinle **(indirip)** kolaylaştırdık. Olur ki akıllarını başlarına alırlar.

59— Artık **(sen onların helâkini)** gözetle! Çünkü onlar **(senin helâkini)** bekliyorlar.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Dühân

'İnne Yevmel-Feşli mî-k̇âtuhum 'ecme-ʿîn (40)
Yevme lê yugnî mevlen ʿam-mevlen şey-'env-
ve lê hum yunṣarûn (41) 'İllê mer-raḥime-LLâh;
'innehû Huvel-ʿAzîzur-Raḥîm (42) 'İnne şecera tez-
Zek̇k̇ûmi (43) Ṭa-ʿâmul-'eṡîm (44) Kel-muhli ye-glî
fil-buṭûn (45) Kegal-yil-ḥamîm (46) Ḣuẓû-hu feʿ-
tilûhu 'ilê sevê-'il-Ceḥîm (47) Ṡümme ṣubb-û fevk̇a
ra'-si-hî min ʿAẕêbil-Ḥamîm (48) Ẓük̇! 'inneke 'en-
tel-ʿazîzul-kerîm (49) 'İnne hêẕê mê küntum-bi-hî
temterûn (50) 'İnnel-Muttek̇îne fî mek̇âmin-'emîn
(51) Fî Cennêtinv-ve ʿuyûn (52) Yelbesûne min
sündüsinv-ve 'istebrak̇im-mutek̇âbilîn (53) Keẕêlik;
ve zevvecnê-hum-bi-ḥûrin ʿîn (54) Yed-ʿûne fîhê bi-
külli fêkihetin 'êminîn (55) Lê yeẕûk̇ûne fîhel-Mevte
'illel-mevtetel-'ûlê; ve vek̇âhum ʿaẕêbel-Ceḥîm (56)
Feḍlem-mir-Rabbik! Ẓêlike huvel-fevzul-ʿaẓîm
(57) Fe-'innemê yessernêhu bilisênike le-ʿallehum
yeteẕekkerûn (58) Fertek̇ib 'innehum-murtek̇ibûn (59)

37 ÊYEH — CÊSİYEH — № 45

(Sûre: 45)

CÂSİYE SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
37 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Hâ. Mîm.

2— Bu kitabın indirilişi, güçlü, hikmet sahibi Allah'dandır.

3— Muhakkak ki göklerde ve yerde mü'minler için âyetler **(ibretli deliller)** vardır.

4— Sizi yaratmasında da, üretip yaydığı hayvanlarda da, kesin inanan bir kavim için birçok âyetler **(ibret verici deliller)** vardır.

5— Gece ile gündüzün değişmesinde ve Allah'ın gökten bir rızık indirerek onunla ölümünden sonra yeri diriltmesinde ve rüzgârları estirmesinde de aklı eren bir kavim için birçok âyetler vardır.

6— İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Sana onları **(Cebrâil vasıtasıyae)** hak olarak okuyoruz. Artık, Allah'dan ve âyetlerinden sonra hangi söze inanırlar?

7— Vay her yalancının, her günah torbasının haline!..

8— Yüzüne karşı Allah'ın âyetleri okunurken işitir de, sonra kibrinden sanki onları hiç işitmemiş gibi **(küfürde)** ısrar eder. İşte onu acıklı bir azapla müjdele.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حمٓ ۝١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝٢ اِنَّ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝٣ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَٓابَّةٍ
اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝٤ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ السَّمَٓاءِ مِنْ رِزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ
الرِّيَاحِ اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝٥ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ
بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝٦ وَيْلٌ لِكُلِّ
اَفَّاكٍ اَثِيمٍ ۝٧ يَسْمَعُ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ
يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۝٨ وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيَاتِنَا شَيْـًٔا اتَّخَذَهَا هُزُوًا
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝٩ مِنْ وَرَٓائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا
شَيْـًٔا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝١٠ هٰذَا
هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَلِيمٌ ۝١١
اَللّٰهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِاَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝١٢ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝١٣

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

قُلْ

9— Âyetlerimizden bir şey öğrendiği vakit onu eğlenceye alır. İşte bunlar yok mu? Onlar için aşağılayıcı bir azap vardır.

10— Peşlerinde cehennem var. Ne kazandıklarının kendilerine bir faydası olur; ne de Allah'ı bırakıp velî edindikleri şeylerin! Onlar için büyük bir azap vardır.

11— Bu **(Kur'ân)**, bir hidâyettir. Rablerinin âyetlerini inkâr edenler var ya! Onlara çok şiddetli acıklı bir azap vardır.

12— Allah O'dur ki, denizi sizin emrinize vermiştir. Tâ ki O'nun emriyle denizde gemiler yüzüp gitmesi ve O'nun lütfundan rızık aramanız için! Umulur ki şükredersiniz.

13— Bir de göklerde ve yerde ne varsa, hepsini kendi tarafından hizmetinize boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda, düşünecek bir kavim için ibretler vardır.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِـ (كسرة)
u, ü	ـُـ (ضمة)
e, a	ـَـ (فتحة)

Cêŝiyeh

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ḥâ-Mîm (1) Tenzîlul-Kitêbi mine-LLâhil-ʻAzîzil-
Ḥakîm (2) 'İnne fissemêvêti vel-'erḍi le-'Êyêtil-lil-
Mu'-minîn (3) Ve fî ħalǩiküm ve mê yebuṡṡü min
dêbbetin 'Ê-yêtul-liǩavminy-yûǩinûn (4) Veħtilêfil-
Leyli ven-Nehêri ve mê 'enzele-LLâhu mines-semê-
'i mir-Rizǩin fe-'eḥyê bihil-'erḍa beʻ-de mevtihê ve
teṣrîfir-riyêḥi 'Êyêtul-liǩavminy-yeʻ-ǩilûn (5) Tilke
'Êyêtu-LLâhi netlûhê ʻaleyke bil-ḥaǩǩ; febi-'eyyi
ḥadîṡim-beʻ-de-LLâhi ve 'Êyêtihî yu'-minûn (6)
Veylul-likülli 'effêkin 'eṡîm (7) Yesme-ʻu 'Êyêti-
LLêhi tut-lê ʻaleyhi ṡümme yuṣırru müstekbiran
ke-'el-lem yesmeʻ-hê; febeş-şirhu bi-ʻAẓê-bin 'elîm
(8) Ve 'iẓê ʻalime min 'Ê-yêtinê şey-'enitteħaẓehê
huzuvê; 'ulê-'ike lehum ʻAẓêbum-muhîn (9) Minv-
verâ-'ihim Cehennem; ve lê yugnî ʻanhum-mê kesebû
şey-'env-ve lê metteħaẓû min-dûni-LLêhi 'evliyê'; ve
lehum ʻAẓêbun ʻaẕîm (10) Hêẓê Hudê; vellezîne ke-
ferû bi-'Êyêti-Rabbihim lehum ʻAẓêbum-mir-riczin
'elîm (11) 'E-LLâhullezî seħ-ħara lekümul-beḥra
litecriyel-fulkü fîhi bi-'Emrihî ve litebtegû min-
Feḍlihî ve le-ʻalleküm teşkürûn (12) Ve seħ-ħara
leküm-mê fissemêvêti ve mê fil-'erḍi cemî-ʻam-minh;
'inne fî ẓêlike le-'Êyêtil-liǩavminy-yetefekkerûn (13)

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

قُلْ لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذٖينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ اَسَٓاءَ
فَعَلَيْهَا ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنٖٓي اِسْرَٓائٖلَ
الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ
مِنَ الْاَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُٓوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضٖي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فٖيمَا كَانُوا فٖيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلٰى شَرٖيعَةٍ مِنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
اَهْوَٓاءَ الَّذٖينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ اِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا
وَاِنَّ الظَّالِمٖينَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقٖينَ ﴿١٩﴾
هٰذَا بَصَٓائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾ اَمْ
حَسِبَ الَّذٖينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذٖينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَٓاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ
سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● İdgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

14— İman edenlere söyle: Allah'ın günlerini ümit etmeyen kimseleri bağışlasınlar. Çünkü Allah her kavmi, yaptıkları ile cezalandıracaktır.

15— Kim yararlı bir iş yaparsa, kendine; kim de zararlı bir iş yaparsa, o da kendi aleyhinedir. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.

16— Yemin olsun! Biz, İsrâiloğullarına kitabı **(Tevrât'ı)**, hükmü ve peygamberliği verdik. Kendilerine pak rızıklardan verdik. Onları, âlemlere üstün kıldık.

17— Onlara **(bu din)** işinden açık delilller de vermiştik. Onların ayrılığa düşmeleri, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, azgınlık ve ihtirastan dolayı olmuştur. Muhakkak ki Rabbin, onların ihtilâf ettikleri şeyde, kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

18—Sonra seni **(dinden)** bir **şeriat (hukuk düzeni) ile görevlendirdik.** Onun için sen o şeriata uy! O bilmeyenlerin hevâlarına uyma!

19— Çünkü onlar, Allah'dan gelecek hiçbir şeyi senden defedemezler ve çünkü zalimler birbirlerinin velîleridir. Allah ise, takvâ sahiplerinin velîsidir.

20— Bu **(Kur'ân)**, insanların kalp gözleri için ve kesinlikle inanacak bir kavim için, bir hidâyet ve rahmettir.

21— Yoksa o kötülükleri işleyip duranlar, kendilerini, iman edip yararlı işler görenler gibi yapacağız; hayat ve ölümlerini bir tutacağız mı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar!..

22— Halbuki Allah göklerle yeri hak üzere yaratmıştır. **(Ki, birliğine ve kudretine delâlet etsin!)**. Bir de herkes kendi kazandığının karşılığını görecektir. Onlara haksızlık edilmez.

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ħ	=	خ
ẓ	=	ذ
ẓ	=	ظ
ṭ	=	ط
ḳ	=	ق
ʻ	=	ع
'	=	ء

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

Cêsiyeh

'ev	=	أو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

Kul-lillez̧îne 'êmenû yegfirû lillez̧îne lê yercû-
ne 'Eyyême-LLâhi liyecziye K̇avmem-bimê kênû
yeksibûn (14) Men ʻamile ṣâliḥan-felinefsih; ve men
'esê-'e fe-ʻaleyhê. Ṡümme 'ilê Rabbi-küm turce-ʻûn
(15) Ve lek̇ad 'êteynê Benî 'İsrâ-'îlel-Kitêbe vel-Ḥukme
ven-Nubuvvete ve razek̇nêhum-mineṭ-Ṭayyibêti
ve feḍḍalnêhum ʻalel-ʻâlemîn (16) Ve 'êteynêhum
Beyyinêtim-minel-'emr; femeħtelefû 'illê mim-
beʻ-di mê cê-'ehumul-ʻilmu begyem-bey-nehum.
'İnne Rabbeke yek̇ḍî beynehum Yevmel-K̇iyêmeti
fîmê kênû fîhi yeħtelifûn (17) Ṡümme ce-ʻalnêke
ʻalê Şerî-ʻatim-minel-'emri fettebiʻ-hê ve lê tettebiʻ
'ehvê-'ellez̧îne lê yeʻ-le-mûn (18) 'İnnehum leny-
yugnû ʻanke mine-LLâhi şey-'ê; ve 'innez̧-z̧âlimîne
beʻ-ḍuhum 'evliyê'u beʻ-ḍ; va-LLâhu Veliyyul-
Muttek̇în (19) Hêz̧ê Beṣâ-'iru linnêsi ve Hudenv-ve
Raḥmetul-lik̇a-vminy-yûk̇inûn (20) 'Em ḥasibel-
lez̧înect-araḥus-seyyi-'êti 'en-nec-ʻalehum kel-lez̧îne
'ême-nû ve ʻamiluş-ṣâliḥâti, sevê-'em-meḥ-yêhum
ve memêtuhum? Sê-'e mê yeḥ-kümûn (21) Ve ħalek̇a
LLêhus-semê-vêti vel-'erḍa bil-ḥak̇k̇i ve lituczê
küllu nefsim-bimê kesebet ve hum lê yuz̧lemûn (22)

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

Câsiye Sûresi

اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهِ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا
يُهْلِكُنَا اِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا ائْتُوا
بِاٰبَائِنَا اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلّٰهِ
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ
﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى كِتَابِهَا اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ
فِي رَحْمَتِهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا قِيلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا
قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ اِنْ نَظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

وَبَدَا لَهُمْ

23— Söylesene bana! Bir kimse hevâsını ilâh edinmiş, Allah da bir bilgi üzerinde kendisini şaşırtmış, kulağını ve kalbini mühürlemiş, gözüne de perde çekmiş ise, artık onu Allah'dan başka kim yola getirebilir? Hiç düşünmüyor musunuz siz?

24 — **(Dirilmeye inanmayanlar)**, '' Hayat, ancak bizim bu dünya hayatımızdır. Yaşarız ve ölürüz. Bizi ancak zaman helâk eder.'' dediler. Halbuki onların buna dair bir ilimleri de yoktur. Sadece zan yürütürler.

25— Kendilerine açık açık âyetlerimiz okunduğu vakit, delilleri, ancak ''Doğru söylüyorsanız getirin babalarımızı!'' demekten ibaret kalır.

26— De ki: ''Sizi Allah diriltiyor, sonra sizi öldürecek, sonra da şüphe götürmeyen kıyamet gününde bir araya toplayacaktır''. Lâkin insanların çoğu **(bu ciheti)** bilmezler.

27— Göklerle yerin mülkü Allah'ındır. Kıyametin kopacağı o gün, bozguncular hüsrana uğrayacaklardır.

28— Her ümmeti diz çökmüş halde göreceksin. Her ümmet kitabına çağrılacak. **(Ve onlara),** ''Bugün o yaptığınız amellerin cezası size verilecek.

29— İşte kitabımız! Yüzünüze karşı hakkı söylüyor. Çünkü sizin yaptıklarınızı biz hep yazdırıyorduk.'' denilecektir.

30— Fakat iman edip yararlı işler yapanlar yok mu? Rableri onları rahmetine koyacaktır. İşte açık zafer budur.

31— Küfredenlere gelince, **(şöyle denilir):** 'Benim âyetlerim size okunurken kibirlendiniz ve mücrim bir kavim oldunuz değil mi?''.

32— Hem, ''Allah'ın va'di haktır, kıyametin kopacağında şüphe yoktur.'' denildiği vakit, '' Biz kıyamet nedir bilmiyoruz, **(işimiz)** ancak bir zandan ibaret. Kesin olarak inanmış değiliz!'' dediniz.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِـ (كسرة)
u, ü	= ـُـ (ضمة)
e, a	= ـَـ (فتحة)

Cêşiyeh

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Efera-'eyte menitteħaẕe 'ilêhehû hevêhu ve 'eḍal-
lehu-LLâhu ʿalê ʿilminv-ve ħateme ʿalê sem-ʿihî ve
k̇albihî ve ce-ʿale ʿalê beṣarihî gışêveh. Femeny-
yehdîhi mim-beʿ-di-LLêh? 'Efelê teẕekkerûn (23) Ve
k̇âlû mê hiye 'illê ḥayêtuned-dünyê nemûtu ve neḥyê
ve mê yuhlikü-nê 'illed-Dehr. Ve mê lehum-biẕêlike
min ʿilm; 'in hum 'illê yeẓun-nûn (24) Ve 'iẕê tutlê
ʿaley-him 'Êyêtunê Beyyinêtim-mê kêne ḥuccetehum
'illê 'en-k̇âlu'-tû bi-'êbê-'inê 'in-küntum ṣâdik̇în (25)
K̇uli-LLêhu yuḥyîküm ṡümme yumîtuküm ṡümme
yecme-ʿuküm 'ilê Yevmil-K̇iyêmeti lê raybe fîhi ve
lêkinne 'ekṡeran-nêsi lê yeʿ-lemûn (26) Ve li-LLêhi
Mulküs-semêvêti vel-'erḍ. Ve Yevme tek̇ûmüs-Sê-
ʿatu Yevme-'iẕiny-yeħserul-mubṭilûn (27) Ve terâ
külle 'ümmetin-CÊŞİYEH. Küllu 'ümmetin-tud-
ʿâ 'ilê Kitêbihê; 'el-Yevme tuczevne mê küntum
teʿ-melûn (28) Hêẕê Kitêbunê yenṭik̇u ʿaleyküm-
bil-ḥak̇k̇; 'innê künnê nes-tensiħu mê küntum teʿ-
melûn (29) Fe-'emmelleẕîne 'êmenû ve ʿamiluṣ-
ṣâliḥâti fe-yud-ħiluhum Rabbuhum fî Raḥmetih.
Ẕêlike huvel-Fevzul-mubîn (30) Ve 'emmelleẕîne
keferû; 'efelem tekün 'Êyêtî tutlê ʿaleyküm fes-tek-
bertum ve küntum k̇avmem-mucrimîn (31) Ve 'iẕê
k̇île 'inne veʿ-de-LLâhi ḥak̇k̇unv-ves-Sê-ʿatu lê
raybe fîhê k̇ultum-mê nedrî mes-Sê-ʿatu 'in-neẓun-
nu 'illê ẓannenv-ve mê neḥnu bimüs-teyk̇inîn (32)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

الْجُزْءُ ٢٦

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ
الْيَوْمَ نَنْسٰيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ
مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾ فَلِلّٰهِ
الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ
الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْاَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا اُنْذِرُوا
مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا
مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوَاتِ اِيتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اَثَارَةٍ
مِنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

33— Derken yaptıkları amellerin kötülükleri meydana çıkmış ve alay edip durdukları şeyin cezası onları kaplayıp sarıvermiştir.

34— Onlara, "Siz bu gününüze kavuşacağınızı nasıl unuttuysanız, biz de bugün sizi unutacağız. Sizin yeriniz ateştir ve size yardımcılardan hiçbir kimse yoktur.

35— Bunun sebebi şu: Çünkü siz Allah'ın âyetlerini eğlenceye aldınız ve sizi dünya hayatı aldattı." **(denilecektir).** Onun için bugün onlar ateşten çıkarılmayacaklar ve kendilerinden özür dileme de kabul edilmeyecektir.

36—Demek ki hamd; göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

37— Göklerde ve yerde büyüklük de O'na mahsustur. O, güçlü, hikmet sahibidir.

(Sûre: 46)

AHKÂF SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
35 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Hâ. Mîm.

2— Bu kitabın **(âyet âyet)** indirilmesi, güçlü ve hikmet sahibi olan Allah'dandır.

3— Biz, göklerle yeri ve aralarındakileri ancak hakla ve belli bir **süre için** yarattık. Küfredenlerse, uyarıldıkları şeylerden yüz çeviricidirler.

4— De ki: "Allah'ı bırakıp yalvardığınız şeyler yerden neyi yaratmışlardır bana gösterin. Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Doğru söylüyorsanız, bu **(Kur'ân)** dan önce indirilmiş bir kitap veya ilimden bir eser getirin bana!"

5— Allah'ı bırakıp da, kendisine kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek olan **(putlar)**a tapan kimseden daha şaşkın kim olabilir? Onlarsa, bunların tapmalarından habersizdirler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو

'Eḥǩâf

ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve bedê lehum seyyi-'êtu mê ʿamilû ve ḥâǩa bihim-
mê kênû bihî yes-tehzi-'ûn (33) Ve ǩîlel-Yevme
nensê-küm kemê nesîtum Liǩâ-'e Yevmiküm hêẓê
ve me'-vê-kümun-Nêru ve mê leküm-min-nêṣırîn
(34) Ẓêliküm-bi-'ennekü-mut-teħaẓtum 'Êyêti-LLêhi
hu-zuvenv-ve garrat-kümul-ḥayêtud-dünyê; fel-
Yevme lê yuħracûne min-hê ve lê hum yusteʿ-
tebûn (35) Fe-li-LLêhil-Ḥamdü Rabbis-semêvêti ve
Rabbil-'erḍi Rabbil-ʿÂlemîn (36) Ve lehul-Kibriyê-'u
fis-semêvêti vel-'erḍ; ve Huvel-ʿAzîzul-Ḥakîm (37)

'EḤǨÂF

35 'ÊYEH — № 46

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ḥâ-Mîm (1) Tenzîlul-Kitêbi mine-LLâhil-ʿAzîzil-
Ḥakîm (2) Mê ħaleǩnes-semêvêti vel-'erḍa ve mê
beynehumê 'illê bil-ḥaǩǩi ve 'ecelim-müsemmê;
vellezîne keferû ʿammê 'unẓirû muʿ-riḍûn (3)
Ǩul 'era-'eytum-mê ted-ʿûne min-dûni-LLêhi
'erûnî mê-ẓê ħaleǩû minel-'erḍi 'em lehum şirkün-
fis-semê-vêt? 'Îtûnî bi-Kitêbim-minǩabli hêẓê
'ev 'eṡêratim-min ʿilmin 'in-küntum ṣâdiǩîn
(4) Ve men 'eḍallu mimmeny-yed-ʿû min-
dûni-LLêhi mel-lê yestecîbu lehû 'ilê Yevmil-
Ǩiyêmeti ve hum ʿan-dü-ʿâ-'ihim gâfilûn (5)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ
﴿٦﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْۙ هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌۜ ﴿٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُۜ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهُ
فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔاۜ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِۜ كَفٰى
بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْۜ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ
بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا اَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْۜ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا
يُوحٰى اِلَيَّ وَمَا اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي اِسْرَاۤئِيلَ عَلٰى مِثْلِهِ
فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا اِلَيْهِۜ وَاِذْ
لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هٰذَا اِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ
كِتَابُ مُوسٰى اِمَامًا وَرَحْمَةًۜ وَهٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا
لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُواۗ وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ قَالُوا
رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
اُولٰۤئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَاۚ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَوَصَّيْنَا

6— **(Kıyamette)** insanlar bir araya toplandığı vakit bunlar, onlara, **(tapanlarına)** düşman olurlar ve taptıklarını inkâr ederler.

7—Karşılarında âyetlerimiz açık açık okunurken o küfredenler, kendilerine hak geldiğinde, "Bu açık bir sihirdir." dediler.

8—Yoksa, "Onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer onu ben uydurdumsa, siz Allah'dan bana **(gelecek cezayı uzaklaştırmaya)** güçlü değilsiniz ve O, sizin neye yaygara edip durduğunuzu pekâlâ bilir. Benimle sizin aranızda şâhid olarak O yeter! Çok bağışlayan, çok esirgeyen ancak O'dur".

9— De ki: "Ben peygamberlerden ilk **(defa gelen de)** değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Ben ancak bana vahy olunana uyuyorum. Ben apaçık bir uyarıcıdan başka bir kişi değilim!".

10— De ki: "Söyleyin bana! Eğer **(bu Kur'ân)** Allah tarafından **(gönderilmiş)** de, siz onu inkâr ettiyseniz ve İsrâiloğullarından bir şâhid **(Abdullah b. Selâm),** onun misline **(Tevrât'a)** şâhidlik edip iman getirdi de, siz kibirlendiyseniz **(artık zalimler değil de nesiniz?).**" Şüphesiz ki Allah, zalim bir kavme hidâyet vermez.

11— Bir de küfredenler, imana gelenler hakkında, "Eğer bu **(iman)** hayır olsaydı, bizden evvel bunlar ona koşmazlardı." dediler. Bununla maksatlarına eremeyince de, "Bu eski bir yalan!" diyeceklerdir.

12— Kur'ân'dan önce de, bir rehber ve bir rahmet olmak üzere Mûsa'nın kitabı **(Tevrât)** vardı. Bu **(Kur'ân)**da zulmedenleri uyarmak ve mü'minleri müjdelemek için Arabca bir dille **(gönderilen) (Tevrât'ı)** tasdikleyici bir kitapdır.

13— O kimseler ki, "Rabbimiz Allah'dır." deyip, sonra istikamet üzere doğru olanlar. Onlara hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

14— Onlar cennetliklerdir. Yaptıklarına mükâfat olarak orada ebedî kalacaklardır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسره)
u, ü	= (ضمه)
e, a	= (فتحه)

'ev	= أو

'Eḥk̇âf

ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'iẓê ḥuşiran-nêsü kênû lehum 'eʿ-dê-'env-ve
kênû bi-ʿibêdetihim kêfirîn (6) Ve 'iẓê tutlê ʿaley-
him 'Êyêtunê Beyyinêtin-k̇âlelleẓîne keferû lil-
Ḥak̇k̇i lemmê cê-'ehum hêẓê siḥrum-mubîn (7)
'Em yek̇ûlûnef-terâh? K̇ul 'inif-teraytuhû felê
tem-likûne lî mine-LLâhi şey-'ê. Huve 'eʿ-lemu
bimê tufî-ḍûne fîh! Kefê bihî Şehîdem-beynî ve
beyneküm! Ve Huvel-Gafûrur-Raḥîm (8) K̇ul mê
küntu bid-ʿam-miner-rusuli ve mê 'edrî mê yuf-
ʿalu bî ve lê biküm. 'İn 'ettebi-ʿu 'illê mê yû-ḥâ
'ileyye ve mê 'ene 'illê Neẓîrum-mubîn (9) K̇ul
'era-'eytum 'in-kêne min ʿindi-LLêhi ve kefertum-
bihî ve şehide şêhidüm-mim-Benî-'İsrâ-'île ʿalê
misṡlihî fe-'êmene vestekber-tum? 'İnne-LLâhe lê
yehdil-k̇avmeẕ-ẕâlimîn (10) Ve k̇âlelleẓîne keferû
lilleẓîne 'êmenû lev kêne ħay-ram-mê sebek̇ûnê
'ileyh! Ve 'iẓ lem yehtedû bihî fese-yek̇ûlûne hêẓê
'ifkün-k̇adîm (11) Ve min-k̇ablihî Kitêbu Mûsê
'imêmenv-ve raḥmeh; ve hêẓê Kitêbum-muṣaddik̇ul-
lisênen ʿArabiyyel-li-yunẓirallezîne ẕalemû, ve
Buşrâ lil-Muḥsinîn (12) 'İnnelleẓîne k̇âlû Rabbu-ne-
LLêhu ṡümmes-tek̇âmû felê ħavfun ʿaleyhim ve
lê hum yeḥzenûn (13) 'Ulê-'ike 'Eṣ-ḥâbul-Cenneti
ħâlidîne fîhê; cezê-'em-bimê kênû yeʿ-melûn (14)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا حَمَلَتْهُ اُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلٰثُونَ شَهْرًا حَتّٰى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ
سَنَةً قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِى اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِى اَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلٰى
وَالِدَىَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَصْلِحْ لِى فِى ذُرِّيَّتِى اِنِّى
تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّى مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ اُولٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ
اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّاٰتِهِمْ فِى اَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ
الصِّدْقِ الَّذِى كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِى قَالَ لِوَالِدَيْهِ
اُفٍّ لَكُمَا اَتَعِدَانِنِى اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِى وَهُمَا
يَسْتَغِيثَانِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هٰذَا
اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ اُولٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِى اُمَمٍ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلٍّ
دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ
يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ اَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِى حَيَاتِكُمُ
الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ
تَسْتَكْبِرُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

15— Biz insana, anne babasına iyilik etmesini tavsiye ettik. Anası onu zahmetle **(karnında)** taşımış ve zahmetle doğurmuştur. **(Ana karnında)** taşınmasiyle sütten kesilme **(müddeti)** otuz aydır. Nihayet olgunluk çağına erdiği ve kırk yaşına girdiği vakit, ''Ey Rabbim! Bana ilham buyur ki, hem bana, hem anneme, babama ihsan buyurduğun nimetine şükredeyim ve razı olacağın Salih amel göreyim. Zürriyetim hakkında da benim için salâh hâli nasip eyle! Çünkü ben sana tevbe ettim. Ben gerçek Müslümanlardanım.'' dedi.

16— İşte bunlar o kimselerdir ki, cennetlikler içinde biz onların amellerinden en güzelini kabul edeceğiz ve günahlarını bağışlayacağız. Bu, onlara va'd oluna geldikleri dosdoğru bir sözdür.

17— **(Bir de öylesi var ki, imana gel diyen)** anasına, babasına, ''Uf size! Benden evvel nice nesiller gelip geçtiği **(ve hiçbiri dirilmediği)** halde beni kabirden çıkarılmakla mı tehdit ediyorsunuz?'' dedi. Annesi, babası ise Allah'dan yardım niyaz ediyor ve ''Yazık sana, imana gel. Muhakkak ki Allah'ın va'di haktır'' **(diyorlar da),** o yine, ''Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir.'' diyordu.

18— İşte bunlar insan ve cinden, kendilerinden önce geçen ümmetler içinde üzerlerine azap hak olmuş kimselerdir. Çünkü bunlar, hep hüsrana mahkûm olmuşlardır.

19— Her biri için yaptıkları amellerden dereceler vardır. Bu da, hiç hakları yenmeyerek bütün amellerini kendilerine tamamen ödemek içindir.

20— Ve küfredenler, o gün ateşe arz olunurlar. Kendilerine, ''Siz, dünya hayatında bütün hayırlarınızı yitirdiniz, onlardan faydalandınız. Artık bugün aşağılık azabı ile cezalanacaksınız. Çünkü yeryüzünde haksız yere kibirleniyordunuz ve dinden çıkıp fâsıklık ediyordunuz.'' denilir.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẓ̈	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)

'ev	أو

'Eḥk̇âf

ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve veş-şay-nel-'insêne bi-vêlideyhi 'iḥsênê; ḥamelet-hu 'ümmuhû kürhenv-ve veḍa-ʻat-hu kürhê. Ve ḥamluhû ve fiṣâluhû ṡelê-ṡûne şehrâ. Ḥattê 'iẓê belega 'eşuddehû ve belega 'erbe-ʻîne sene-ten-k̇âle Rabbi 'evziʻ-nî 'en 'eşküra niʻ-metekelletî 'en-ʻamte ʻaleyye ve ʻalê vêlideyye ve 'en 'eʻ-mele ṣâliḥan-terḍâhu ve 'eṣliḥ lî fî ẓürriyyetî. 'İnnî tubtu 'ileyke ve 'innî minel-Müslimîn (15) 'Ulê-'ikelleẓîne netek̇abbelu ʻanhum 'eḥsene mê ʻamilû ve netecêvezu ʻan-seyyi-'êtihim fî 'eṣ-ḥâbil-Cenneh; veʻ-deṣ-ṣıdk̇illeẓî kênû yû-ʻadûn (16) Velleẓî k̇âle li-vêlideyhi 'uffil-lekümê 'ete-ʻidêninî 'en 'uħrace ve k̇ad ħaletil-k̇urûnu min-k̇ablî? Ve humê yestegîṡêni-LLêhe vey-leke 'êmin! 'İnne veʻ-de-LLâhi ḥak̇k̇. Feyek̇ûlu mê hêẓê 'illê 'esêṭîrul-'evvelîn (17) 'Ulê-'ikelleẓîne ḥak̇k̇a ʻaleyhimul-K̇avlu fî 'ümemin-k̇ad ħalet min-k̇ab-lihim-minel-cinni vel-'ins; 'innehum Kênû ħâsirîn (18) Ve likküllin-deracêtum-mimmê ʻam-ilû, ve liyu-veffiyehum 'eʻ-mêlehum ve hum lê yuẓlemûn (19) Ve Yevme yuʻ-raḍulleẓîne keferû ʻalen-Nêr. 'Eẓhebtum ṭayyibêtiküm fî ḥayêtikü-mud-dünyê vestem-teʻ-tum-bihê; fel-Yevme tuc-ze-vne ʻaẓêbel-hûni bimê küntum testekbirûne fil-'erḍi bi-gayril-ḥak̇k̇i ve bimê küntum tefsük̇ûn (20)

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍۜ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ
النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِه۪ٓ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ اِنّ۪ٓي اَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿٢١﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَاۚ فَأْتِنَا بِمَا
تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِۘ وَاُبَلِّغُكُمْ
مَٓا اُرْسِلْتُ بِه۪ وَلٰكِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا
مُسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْۙ قَالُوا هٰذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَاۜ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ
بِه۪ۜ ر۪يحٌ ف۪يهَا عَذَابٌ اَل۪يمٌۙ ﴿٢٤﴾ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوا
لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسَاكِنُهُمْۜ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٢٥﴾
وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ ف۪يمَٓا اِنْ مَكَّنَّاكُمْ ف۪يهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا
وَاَبْصَارًا وَاَفْـِٔدَةًۘ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَٓا اَبْصَارُهُمْ
وَلَٓا اَفْـِٔدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ
مِنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا
نَصَرَهُمُ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُرْبَانًا اٰلِهَةًۜ
بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَاِذْ صَرَفْنَٓا

21—Bir de Âd'ın kardeşini, **(Hûd a.s'u)** hatırla. Hani bir vakitler Ahkaaf **(denilen yer)** da kavmini uyarmıştı — ki ondan evvel ve sonra birçok uyarıcılar **(peygamberler)** geçmiştir —, "Allah'dan başkasına ibadet etmeyin! Çünkü ben size büyük bir günün azabının gelmesinden korkuyorum" demişti.

22— Onlar, "Sen bizi, ilâhlarımızdan çevirmek için mi geldin? Doğru söyleyenlerden isen, haydi o tehdit ettiğin azabı getir!" dediler.

23— **(Hûd)**, "O ilim ancak Allah'ın nezdindedir. Ben size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum. Lâkin ben sizi cahil bir kavim olarak görüyorum" dedi.

24—Ne zaman ki o azabı, vâdilerine karşı gelmekte olan bir bulut halinde gördüler, "Bu, ufukta bir bulut. Bize yağmur yağdıracak!" dediler. **(Hûd a.s.)**, "Hayır! O, sizin acele istediğiniz şeydir. Bir rüzgâr ki, içinde acıklı bir azap vardır.

25— Rabbinin emriyle her şeyi târumâr eder" dedi. **(Hakikaten o müthiş kasırga onların büyüğünü, küçüğünü ve bütün mallarını havaya savurdu, parça parça oldular. Yalnız Hûd (a.s.) ile ona iman edenler kaldı).** Ve o hale geldiler ki, meskenlerinden başka bir şey görünmez oldu. İşte biz, mücrim suçlu bir kavme böyle ceza veririz.

26— And olsun! Biz onlara öyle imkânlar vermiştik ki, size o kudreti vermemişizdir. Onlara kulak ve gözler, kalbler vermiştik. Fakat ne kulakları, ne gözleri, ne de kalbleri kendilerine bir fayda vermedi. Zira Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlardı. O alay ettikleri şey, kendilerini sarıp kaplayıverdi.

27— Yemin olsun! Biz, sizin etrafınızdaki memleketleri helâk etmişizdir. Olur ki dönerler diye delilleri tekrarlayıp durmuşuzdur.

28— O vakit Allah'dan başka, yaklaşmak için ilâh edindikleri putlar, onları kurtarsalardı ya!.. Bilâkis onlar dan kayboldular. İşte bu, onların yalanı ve daima uydurdukları iftiralarıdır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẕ̤	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو

'Eḥḱâf

ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Vezkür 'Êħâ ʿÂd; 'iẕ 'enẕera ḱavmehû bil-'EḤḰÂFİ ve ḱad ħaletin-nuẕüru mim-beyni yedeyhi ve min ħalfihî 'ellê teʿ-budû 'ille-LLâh; 'innî 'eħâfu ʿaleyküm ʿaẕêbe Yevmin ʿaẕîm (21) Ḱâlû 'eci'-tenê lite'-fikenê ʿan 'êlihetinê? Fe'-tinê bimê te-ʿidünê 'in-künte mineṣ-ṣâdiḱîn (22) Ḱâle 'in-nemel-ʿilmu ʿinde-LLâh; ve 'ubelligukümmê 'ursil-tu bihî ve lêkin-nî 'erâküm ḱavmen-techelûn (23) Felemmê ra-'evhu ʿâriḍam-müsteḱbile 'evdiyetihim ḱâlû hêẕê ʿâriḍum-mum-ṭirunê! Bel huve mes-teʿ-celtum-bih! Rîḥun-fîhê ʿAẕêbun 'elîm (24) Tudemmiru külle şey-'im-bi-'emri Rabbihê fe-'eṣbeḥû lê yurâ 'illê mesêkinuhum! Keẕêlike neczil-ḱavmel-mucrimîn (25) Ve leḱad mekkennêhum fîmê 'immekkennêküm fîhi vece-ʿalnê lehum sem-ʿanv-ve 'ebṣâranv-ve 'ef-'ideh; femê 'egnê ʿanhum sem-ʿuhum ve lê 'ebṣâruhum ve lê 'ef-'idetuhum-min-şey-'in 'iẕ kênû yecḥadûne bi-'Êyêti-LLêhi ve ḥâḱa bihim-mê kênû bihî yestehzi-'ûn (26) Ve leḱad 'ehleknê mê ḥavleküm-minel-ḱurâ ve ṣarrafnel-'Êyêti le-ʿallehum yerci-ʿûn (27) Felev lê neṣara-humul-leẕînet-teħaẕû min-dûni-LLêhi ḱurbênen 'êliheh? Bel ḍallû ʿanhum; ve ẕêlike 'if-kühum ve mê kênû yefterûn (28)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَاِذْ صَرَفْنَٓا اِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْاٰنَۚ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُٓوا اَنْصِتُواۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُنْذِر۪ينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَٓا
اِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْد۪ٓي اِلَى
الْحَقِّ وَاِلٰى طَر۪يقٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَٓا اَج۪يبُوا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوا بِه۪
يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٣١﴾
وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِه۪ٓ
اَوْلِيَٓاءُۜ اُو۬لٰٓئِكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذ۪ي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰىۜ بَلٰٓى اِنَّهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِۜ اَلَيْسَ هٰذَا
بِالْحَقِّۜ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَاۜ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُو۬لُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْۜ
كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَۙ لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا سَاعَةً
مِنْ نَهَارٍۜ بَلَاغٌۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

سُورَةُ مُحَمَّدٍ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانٍ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

29— Bir de hatırla ki, cinlerden birtakımını, Kur'ân dinlemek üzere sana yöneltmiştik. Ne zaman ki onlar, bunun huzuruna, vardılar. **(Birbirlerine),** "Susun, dinleyin!" dediler. Sonra **(Peygamber tarafından okunmakta olan Kur'ân)** bitirilince **(iman ederek)** uyarmak için kavimlerine dönüp vardılar.

30— Dediler ki: "Ey kavmimiz! Biz bir kitap dinledik. Mûsa'dan sonra indirilmiş olup önceki kitapları tasdik ediyor. Hakka ve doğru bir yola hidâyet ediyor.

31— Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine icabet edin. Ve O'na iman getirin ki, günahlarınızdan bazısını bağışlasın ve sizi acıklı bir azaptan korusun".

32— Kim Allah'ın davetçisine uymazsa, yeryüzünde **(Allah'ı)** âciz bırakacak değildir. Ona **(Allah'dan)** başka sahip çıkacak velîler de yoktur. Böyleleri, açık bir sapkınlık içindedirler.

33— Görmediler mi ki, gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmakla yorulmayan Allah, ölüleri diriltmeye de gücü yetendir. Evet, hiç şüphe yok ki O, her şeye kadirdir.

34— O gün küfredenler, ateşe arz olunacak **(kendilerine),** "Nasıl bu azap hak değil mi imiş?" denilecek. Onlar, "Hay hay! Rabbimize yemin ederiz ki haktır!" diyecekler. "Öyle ise, ettiğiniz küfürden dolayı tadın azabı bakalım!" buyuracak.

35— Binaenaleyh peygamberlerden azim sahibi olan zatlar gibi sen de sabret. Ve o **(kâfirler)** hakkında **(azap için)** acele etme. Onlar, va'd oldukları azabı görecekleri gün, sanki günün bir saatinden başka **(dünyada)** durmamışa döneceklerdir. **(Bu, yeterli)** bir tebliğdir. Hiç (Allah'a) itaatten yüz çevirmiş **bir** topluluktan başkası helâk edilir mi?

Ve 'iẓ ṣarafnê 'ileyke neferam-minel-Cinni yes-
temi-‘ûnel-Ḱur-'ên. Felemmê ḥaḍarûhu ḱâlû 'enṣıtû!
Felemmê ḱuḍiye vellev 'ilê ḱavmihim-munẓirîn (29)
Ḱâlû yê-ḱavmenê 'innê semi‘-nê Kitêben 'unzile
mim-be‘-di Mûsê muṣaddiḱal-limê beyne yedeyhi
yehdî 'ilel-Ḥaḱḱi ve 'ilê Ṭarîḱim-Müsteḱîm (30)
Yê-ḱavmenê 'ecîbû Dê-‘iye-LLâhi ve 'êminû bihî
yegfir leküm-min-ẓünûbiküm ve yucirküm-min
‘Aẓêbin 'elîm (31) Ve mellê yucib Dê-‘iye-LLâhi
feleyse bimu‘-cizin-fil-'erḍi ve leyse lehû min-dûnihî
'evliyê'; 'ulê-'ike fî ḍalêlim-mubîn (32) 'Evelem yerav
'enne-LLâhelleẓî ḣaleḱas-semê-vêti vel-'erḍa ve
lem ye‘-ye bi-ḣalḱihinne bi-ḱâdirin ‘alê 'eny-yuḥ-
yi-yel-mevtê? Belê 'innehû ‘alê külli şey-'in-Ḱadîr
(33) Ve Yevme yu‘-raḍul-leẓîne keferû ‘alen-Nêr;
'e-leyse hêẓê bil-Ḥaḱḱ? Ḱâlû belê ve Rabbinê!
Ḱâle feẓûḱul-‘aẓêbe bimê küntum tekfurûn (34)
Feṣbir kemê ṣabera 'ulul-‘azmi miner-rusüli ve lê
teste‘cil-lehum. Ke-'ennehum Yevme yeravne mê
yû-‘adûne lem yelbeṡû 'illê sê-‘atem-min-nehêr.
Belêg; fehel yuh-lekü 'illel-ḱavmul-fêsiḱûn (35)

38 ÊYEH MUḤAMMED № 47

ḍ = ض	ṡ = ث	ṣ = ص
ḥ = ح	ḣ = خ	ẓ = ذ
ẕ = ظ	ṭ = ط	ḱ = ق
‘ = ع	' = ء	

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)

'ev = أو

Eḥḱâf

ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

حزب ٢

(Sûre: 47)

KITAL yahut
MUHAMMED
(s.a.v.) **SÛRESİ**

Medine devrinde inmiştir. 38 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾
فَاِذَا لَق۪يتُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتّٰٓى اِذَٓا اَثْخَنْتُمُوهُمْ
فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَٓاءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ
اَوْزَارَهَا ذٰلِكَ وَلَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ
بِبَعْضٍ وَالَّذ۪ينَ قُتِلُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾ سَيَهْد۪يهِمْ
وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾
وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
كَرِهُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِر۪ينَ اَمْثَالُهَا
﴿١٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَاَنَّ الْكَافِر۪ينَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

اِنَّ اللّٰهَ

1— Küfredenlerin ve Allah yolundan yüz çevirenlerin amellerini, **(Allah)** boşa çıkarmıştır.

2— İman edip yararlı işler yapanların ve Muhammed'e indirilene—ki o Rableri tarafından gelen haktır — iman edenlerin günahlarını Allah örtmüş ve hallerini düzeltmiştir.

3— Bunun sebebi şudur: Çünkü küfredenler bâtıla uymuşlar; imana gelenler ise Rablerinden inen hakka uymuşlardır. Allah insanlara misallerini böyle tanıtır.

4— Onun için, küfredenlerle savaşta karşılaştığınız vakit, hemen boyunlarını vurun! Nihayet onları mağlûp ve perişan bir hale getirdiğiniz vakit bağı sıkı bağlayın **(esir alın)**. Sonra da ya lütfedin **(esirleri salıverin)**, yahut fidye **(alırsınız)**. Harp ağırlıklarını bırakıncaya kadar yapılacak iş budur. Allah dileseydi, elbet onlardan intikam alırdı. Lâkin sizi birbirinizle imtihan etmek için **(savaşı emir buyurmuştur)**. Allah yolunda öldürülenlere gelince, onların amellerini aslâ boşa çıkarmaz.

5— Onları hidâyete erdirecek ve hallerini düzeltecektir.

6— Onları, kendilerine tanıttığı cennete koyacaktır.

7— Ey iman edenler! Eğer siz Allah **(ın dinin)**e yardım ederseniz O da size yardım eder ve **(**cihatta**)** ayaklarınızı sabit tutar.

8— Küfredenler ise, yüzüstü yıkılsınlar! Onların amellerini Allah, boşa çıkarmıştır.

9— Bunun sebebi şudur: Çünkü onlar Allah'ın indirdiği kitaptan hoşlanmamışlardır. O da onların amellerini heder etmiştir.

10— Onlar yeryüzünde bir gezip dolaşmadılar mı? Baksalar ya! Kendilerinden öncekilerin akıbeti nice olmuş? Allah onların kökünü kazımıştır. Bu kâfirler için de benzerleri yaraşır.

11— Sebebi şu: Çünkü Allah, iman edenlerin yardımcısıdır. Kâfirlerin ise yardımcısı yoktur.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ

Muhammed

'ey	= أي
yê	= يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elleẓîne keferû ve ṣaddû ʻan-Sebîli-LLêhi 'eḍalle 'eʻ-mêlehum (1) Velleẓîne 'êmenû ve ʻamiluṣ-ṣâliḥâti ve 'êmenû bimê nuzzile ʻalê MUḤAMMEDİNV-ve huvel-Ḥaḱḱu mir-Rabbihim keffera ʻanhum seyyi'êtihim ve 'eṣleḥa bêlehum (2) Ẓêlike bi-'ennelleẓîne keferut-tebe-ʻul-bêṭile ve 'ennelleẓîne 'êmenut-tebe-ʻul-Ḥaḱḱa mir-Rabbihim; keẓêlike yeḍribu-LLâhu linnêsi 'emṡêlehum (3) Fe-'iẓê leḱî-tu-mulleẓîne keferû feḍarber-riḱâb; ḥattê 'iẓê 'eṡ-ḣan-tumûhum feşuddül-veṡêḱa fe-'immê mennem-beʻ-dü ve 'immê fidê-'en ḥattê teḍa-ʻal-ḥarbu 'evzêrahê. Ẓêlike velev yeşê-'u-LLâhu lenteṣara minhum velêkil-liyeb-luve beʻ-ḍaküm-bibeʻ-ḍ. Velleẓîne ḱutilû fî Sebîli-LLêhi feleny-yuḍille 'eʻ-mêlehum (4) Seyeh-dîhim ve yuṣliḥu bêlehum (5) Ve yud-ḣiluhumul-Cennete ʻarrafehê lehum (6) Yê-'eyyuhelleẓîne 'ê-menû 'in-tenṣuru-LLâhe yen-ṣurküm ve yu-ṡebbit 'eḱdê-meküm (7) Velleẓîne keferû feteʻ-sel-lehum ve 'eḍalle 'eʻ-mêlehum (8) Ẓêlike bi-'ennehum kerihû mê 'enzele-LLâhu fe-'eḥbeṭa 'eʻ-mêlehum (9) ۞ 'Efelem yesîrû fil-'erḍi fe-yenẓurû keyfe kêne ʻÂḱibetulleẓîne min-ḱablihim? Demmera-LLâhu ʻaleyhim, ve lil-kêfirîne 'emṡêluhê (10) Ẓêlike bi-'enne-LLâhe Mevlel-leẓîne 'êmenû ve 'ennel-kêfirîne lê mevlê lehum (11)

● 4 elif uzatmak vâcib	● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	● İhfa ve Gunne yerleri	● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib	● Bir elif uzatılır	● Idgam ve okunmayan harfler	● Kalkale

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْاَنْعَامُ
وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِي اَخْرَجَتْكَ اَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا اَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ
الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا اَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ وَاَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ
يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَاَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَاَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى
وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ اَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ
حَتّٰى اِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ
اٰنِفًا اُولٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا اَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾
وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاٰتٰيهُمْ تَقْوٰيهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ
اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ اَشْرَاطُهَا فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا
جَاءَتْهُمْ ذِكْرٰيهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰيكُمْ ﴿١٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

12— Muhakkak ki Allah, iman edip yararlı işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Küfredenler ise **(dünyada)** zevk etmeye bakarlar. Hayvanların yediği gibi yerler **(içerler)**. Ama onların yeri ateştir.

13— Seni, yurdundan çıkaran şehirden daha kuvvetli nice şehirler vardı ki, biz onları helâk ettik de kendilerine hiçbir yardımcı da yoktu.

14— Şimdi Rabbinden bir apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, hiç o kötü ameli kendisine süslü gösterilmiş de hevâ ve hevesleri peşine düşmüş kimseler gibi olur mu?

15— Takvâ sahiplerine söz verilen cennetin temsili şudur: Orada bozulmamış sudan ırmaklar var. Tadı değişmemiş sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şarabdan ırmaklar, saf süzme baldan ırmaklar var. Hem orada onlara meyvelerin her çeşidinden var. Bir de, Rablerinden mağfiret!.. Hiç bunlar, o ateşte ebedî kalacak ve kaynar sudan sulanıp bağırsakları parça parça olacak kimselere benzer mi?

16— Onlardan seni dinlemeye gelen de var. Hatta senin yanından çıktıkları vakit, kendilerine ilim verilmiş olanlara **(Ashabdan İbni Mesûd ve İbni Abbas gibilere alay yoluyla)**, "O **(Muhammed)** demin ne söyledi?" derler. Bunlar öyle kimselerdir ki, Allah kalbleri üzerine mühür basmıştır. Onlar, hevâları pesine düşmüşlerdir.

17— Hidâyeti kabul edenlere gelince, Allah onların hidâyetini artırmakta ve takvâlarını vermektedir.

18— Artık onlar, yalnız kıyametin ansızın başlarına gelivermesine bakıyorlar! İşte onun alâmetleri geldi. Fakat o başlarına geldiği vakit, anlamaları kendilerine ne fayda verir?

19— Şimdi şunu bil ki, Allah'dan başka hiçbir İlâh yoktur. Hem kendi günahına hem de erkek - kadın bütün mü'minlere mağfiret dile! Allah dolaştığınız yeri de bilir; duracağınız yeri de...

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِـ (كسرة)
u, ü = ـُـ (ضمة)
e, a = ـَـ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ

Muḥammed

'ey = أي
yê = يا

'İnne-LLâhe yud-ḣilul-leẓîne 'êmenû ve ‘amiluṣ-
ṣâliḥâti Cennêtin-tecrî min-teḥtihel-'enhêr; velleẓîne
keferû yete-mette-‘ûne ve ye'-külûne ke-mê te'-
külul-'en-‘âmu ven-Nêru meṡvel-lehum (12) Ve
ke-'eyyim-min-k̇aryetin hiye 'eşeddü k̇uvvetem-
min-k̇aryetikelletî 'eḣracetk; 'Eh-leknêhum felê
nêṣıra lehum (13) 'Efemen-kêne ‘alê Beyyi-netim-
mir-Rab-bihî kemen-zuyyine lehû sû-'u ‘amelihî
vettebe-‘û 'ehvê-'ehum (14) Meṡelul-Cennetilletî vu-
‘idel-Muttek̇ûn; fîhê 'en-hêrum-mim-mê-'in gayri
'ê-sin; ve 'enhêrum-mil-lebenil-lem yete-gayyer ṭa‘-
muh; ve 'enhêrum-min ḣamril-lezẓetil-liş-şêribîn;
ve 'enhêrum-min ‘aselim-muṣaffê. Ve lehum fîhê
min-külliṡ-ṡemerâti ve megfiratum-mir-Rabbihim;
Kemen huve ḣâlidün-fin-Nêri ve sük̇û mê-'en
ḥamîmen-fek̇aṭṭa-‘a 'em-‘â-'ehum (15) Ve minhum-
meny-yestemi-‘u 'ileyke ḥattê 'iẓê ḣaracû min ‘in-
dike k̇âlû lilleẓîne 'ûtul-‘ilme mê-ẓê k̇âle 'ênifê?
'Ulê-'ikelleẓîne ṭabe-‘a-LLâhu ‘alê k̇ulûbihim vet-
tebe-‘û 'ehvê-'ehum (16) Velleẓîneh-tedev zêdehum
hudenv-ve 'êtêhum tek̇vêhum (17) Fehel yenẓurûne
'illes-Sê-‘ate 'en-te'-tiyehum-begteh? Fek̇ad cê-'e
'eşrâ-ṭuhê. Fe-'ennê lehum 'iẓê cê-'et-hum ẓikrâhum
(18) Fe‘-lem 'ennehû Lê 'ilêhe 'ille-LLâhu vestegfir
li-ẓembike ve lil-Mu'-minîne vel-Mu'-minêt; ve-
LLêhu ye‘-lemu mutek̇allebeküm ve meṡ-vêküm (19)

وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَاِذَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ
وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَاَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ
نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاَوْلٰى لَهُمْ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ
مَعْرُوفٌ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُٓوا
اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى
اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوبٍ اَقْفَالُهَا
﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
لَهُمُ الْهُدٰى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٥﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ
سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْاَمْرِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ
﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَٓا اَسْخَطَ اللّٰهَ
وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَلَوْ نَشَاءُ

20— İman edenler **(cihad hakkında).** "Bir sûre indirilse ya!" diyorlar. Bir de hükmü açık bir sûre indirilip onda savaş zikredilince, kalblerinde hastalık bulunanları görüyorsun. Sana ölümden baygınlık geçiren kimsenin bakışı gibi bakıyorlar. Korktukları başlarına onların.

21— Fakat **(yapacakları)** bir taat (boyun eğme) ve bir güzel sözdü. Sonra iş kesinleşince Allah'a sadakat gösterselerdi, elbette haklarında daha iyi olurdu.

22— Demek siz iş başına gelecek olursanız, yerde fesad çıkaracak ve akrabalık bağlarını parçalayacaksınız öyle mi?

23— Onlar öyle kimselerdir ki, Allah onları lânetlemiş; **(kulaklarını)** sağır, gözlerini kör etmiştir.

24— Bunlar Kur'ân'ı hiç düşünmezler mi, yoksa kalbleri üzerinde kilitler mi var?

25— Şüphesiz ki, kendilerine hak belli olduktan sonra arkalarına dönenlere **(irtidad edenlere),** şeytan onlara fitne vermiş ve kendilerini uzun uzun emellere düşürmüştür.

26— Bunun sebebi şu: Çünkü onlar Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara **(müşriklere),** "Biz size **(peygambere düşmanlık ve harbe gitmemek gibi)** bazı işlerde itaat edeceğiz!" demişlerdi. **(Bunu gizlice söylemişler, fakat Allah Teâlâ meydana çıkarmıştı).** Allah ise onların gizli konuşmalarını biliyordu.

27— Acaba melekler, onların yüzlerine ve arkalarına vura vura, canlarını alırken halleri nice olacak?

28— Bunun sebebi şu: Çünkü onlar Allah'ın gazabına sebep olacak şeylere uydular da, O'nun rızasını hoşlanmadılar. Allah da onların amellerini heder etti.

29— Yoksa o kalblerinde hastalık **(münâfıklık)** bulunanlar, Allah onların kinlerini hiç meydana çıkarmaz mı sandılar?

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= و

Muhammed

'ey	= أي
yê	= يا

Ve yeḱûlullezîne 'êmenû lev lê nuzzilet Sûrah? Fe-
'izê 'unzilet Sûratum-Muḥ-kemetunv-ve ẓükira
fîhel-ḱitêlu ra-'eytellezîne fî ḱulûbihim-meraḍuny-
yenẕurûne 'ileyke neẕaral-meg-şiyyi ʻaley-hi minel-
mevt. Fe-'evlê lehum (20) Ṭâ-ʻatunv-ve ḱavlum-meʻ-
rûf. Fe-'iẓê ʻazemel-'emr. Felev ṣadeḱu-LLâhe lekêne
ħayral-lehum (21) Fehel ʻasey-tum 'in-tevelley-tum
'en-tufsidû fil-'erḍi ve tuḱaṭṭi-ʻû 'erḥâmeküm (22)
'Ulê-'ikellezîne le-ʻanehumu-LLâhu fe-'eṣammehum
ve 'eʻ-mê 'ebṣârahum (23) 'Efelê yetedebbe-rûnel-
Ḱur-'êne 'em ʻalê ḱulûbin 'eḱfêluhê (24) 'İnnellezîner-
teddû ʻalê 'edbêri-him-mim-beʻ-di mê tebeyyene
lehumul-Hudeş-Şeyṭânu sevvele lehum, ve 'emlê
lehum (25) Ẓêlike bi-'ennehum ḱâlû lillezîne kerihû
mê nez-zele-LLâhu senuṭî-ʻuküm fî beʻ-ḍil-'emr;
va-LLâhu yeʻ-lemu 'isrâ-rahum (26) Fekeyfe 'iẓê
tevef-fet-humul-melê-'iketu yeḍri-bûne vucûhehum
ve 'ed-bêrahum (27) Ẓêlike bi-'ennehumut-tebe-ʻû
mê 'es-ħaṭa-LLâhe ve kerihû riḍvênehû fe-'eḥ-beṭa
'eʻ-mêlehum (28) 'Em ḥasibel-lezîne fî ḱulûbihim-
meraḍun 'elleny-yuħrice-LLâhu 'eḍgânehum (29)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَلَوْ نَشَٓاءُ لَاَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسٖيمٰيهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فٖي لَحْنِ
الْقَوْلِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدٖينَ
مِنْكُمْ وَالصَّابِرٖينَ وَنَبْلُوَا اَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا
عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ وَشَٓاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى
لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا
اَطٖيعُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُٓوا اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ اِنَّ
الَّذٖينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُٓوا اِلَى السَّلْمِ وَاَنْتُمُ
الْاَعْلَوْنَ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ اُجُورَكُمْ
وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ اِنْ يَسْـَٔلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا
وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا
فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ
عَنْ نَفْسِهٖ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَٓاءُ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ
قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُٓوا اَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

30— Dilesek, biz onları sana gösterirdik. Sen de onları bütün sîmaları ile tanırdın. Ama herhalde sen onları, konuşma tarzlarından tanırsın. Allah ise bütün amellerinizi bilir.

31— Yemin olsun! Sizi imtihana çekeceğiz. Tâ ki içinizden mücahidleri ve sabredenleri meydana çıkaralım ve haberlerinizi açıklayalım.

32— Muhakkak ki küfredenler ve Allah'ın yolundan çevirenler, hak kendilerine belli olduktan sonra peygambere karşı gelenler, Allah'a hiçbir zarar getirecek değillerdir. O, onların amellerini heder edecektir.

33— Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygambere de itaat edin! Ve amellerinizi boşuna çıkarmayın.

34— Şüphesiz küfredip Allah'ın yolundan çevirenleri ve sonra kâfir olarak ölenleri, Allah hiçbir zaman affetmeyecektir.

35— öyleyse gevşeklik etmeyin de, sizler daha üstün **(gâlib)** iken barışa davet etmeyin. Allah, sizinledir ve sizin âmellerinizi aslâ azaltmaz.

36— Dünya hayatı ancak bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Eğer siz iman eder ve korunursanız, size mükafatlarınızı verir. Sizden bütün mallarınızı da istemez.

37— Eğer sizden onların hepsini ister de sizi zorlarsa, cimrilik eder, dayatırdınız. Bu ise bütün kinlerinizi meydana çıkarır.

38— İşte siz **(ey Müslümanlar)!** Allah yolunda infak etmeye (harcamaya) çağrılıyorsunuz. Öyle iken yine bazınız cimrilik ediyor. Ama kim cimrilik ederse, ancak kendi adına cimrilik etmiş olur. Allah zengin, siz ise fakirsiniz. Eğer Allah'a ibadetten yüz çevirirseniz, yerinize başka bir kavim getirir de, sonra onlar sizin gibi olmazlar.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̤	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ

Muḥammed

'ey	= أي
yê	= يا

Ve lev neşê-'u le-'eray-nê-kehum fele-ʻarafte-hum-
bisîmêhum; ve leteʻ-rifen-nehum fî leḥnilḱavl!
Va-LLâhu yeʻ-lemu 'eʻ-mêleküm (30) Ve leneb-
luvennekûm ḥattê neʻ-lemel-mucêhidîne minküm
veṣ-ṣâbirîne ve nebluve 'eħbêraküm (31) 'İnnelleẓîne
keferû ve ṣaddû ʻan-Sebîli-LLêhi ve şêḱḱur-Rasûle
mim-beʻ-di mê tebeyyene le-humul-Hudê leny-
yeḍurru-LLâhe şey-'ê; ve seyuḥ-biṭu 'eʻ-mêle-hum
(32) ۞ Yê-'eyyuhelleẓîne 'ê-menû 'eṭî-ʻu-LLâhe
ve 'eṭî-ʻur-Rasûle ve lê tubṭilû 'eʻ-mêleküm (33)
'İnnelleẓîne keferû ve ṣaddû ʻan-Sebîli-LLêhi ṡümme
mêtû ve hum küffêrun-feleny-yegfira-LLâhu lehum
(34) Felê tehinû ve ted-ʻû 'iles-selmi ve 'entumul-'eʻ-
levne va-LLâhu me-ʻaküm ve leny-yetiraküm 'eʻ-
mêle-küm (35) 'İnnemel-ḥayêtud-dünyê le-ʻibunv-ve
lehv; ve 'in-tu'-minû ve tetteḱû yu'- tiküm 'ucûraküm
ve lê yes-'elküm 'emvêleküm (36) 'İny-yes-'elkümûhê
fe-yuḥfiküm tebħalû ve yuħric 'eḍgâneküm (37)
Hê-'entum hê-'ulê-'i tudʻ-avne litunfiḱû fî Sebîli-
LLêh; femin-küm-meny-yebħal. Ve meny-yebħal
fe-'innemê yebħalu ʻan-nefsih. Va-LLâhul-Ganiyyu
ve 'entu-mul-Fuḱarâ'. Ve 'in-tetevellev yestebdil
ḱavmen gayraküm ṡümme lê yekûnû 'emṡêleküm (38)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

(Sûre: 48)

FETİH SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir. 29 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Muhakkak ki biz sana apaçık bir fetih verdik. **(Cihad suretiyle Mekke'nin ve çevresinin fethini takdir buyurduk).**

2— Ki **(bu yüzden)** Allah, senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlayıp üzerindeki nimetini tamamlayacak ve seni dosdoğru bir yola çıkaracaktır.

3— Ve eşsiz bir zaferle Allah sana yardım edecektir.

4— İmanlarının kat kat artması için mü'minlerin kalblerine huzur ve sükûneti indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah her şeyi bilendir; hikmet sahibidir.

5— **(Bu cihadı emretmesi),** erkek ve kadın bütün mü'minleri, ebedî kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennetlere koymak ve günahlarını örtmek içindir. Bu, Allah katında büyük bir zaferdir.

سُورَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا
﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَكَانَ ذَٰلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ
السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

إِنَّ الَّذِينَ

6— Bir de Allah'a kötü zan besleyen erkek ve kadın münafıklarla, erkek ve kadın müşrikleri, o kötülük girdabı başlarına dönesileri azap etmek için ki, Allah onlara gazab etmiş, lânetlemiş ve kendilerine cehennemi hazırlamıştır. O, ne kötü dönüş yeridir!..

7— Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah güçlüdür; hikmet sahibidir.

8— Gerçekten biz seni, bir şâhid, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

9— Ki, sizler Allah'a ve Peygamberine iman edesiniz. O'na yardım ve O'na ta' zimde (saygıda) bulunasınız. Sabah Akşam O'nu tesbih edesiniz.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي

Fet-ḥ

yê = يا

29 ÊYEH

FET-Ḥ

№ 48

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İnnê feteḥnê leke Fet-ḥam-Mubînê (1) Liyeg-fira
leke-LLâhu mê teḳaddeme min-ẓembike ve mê te-'eħ-
ħara ve yutimme niʿ-metehû ʿaley-ke ve yehdi-yeke
Ṣırâṭam-Müsteḳîmê (2) Ve yenṣurake-LLâhu Neṣran
ʿAzîzê (3) Huvelleẓî 'enzeles-Sekînete fî ḳulûbil-
Mu'-minîne li-yezdêdû 'îmênem-me-ʿa 'îmênihim; ve
li-LLêhi Cunûdüs-semêvêti vel-'erḍ; ve kêne-LLâhu
ʿAl-îmen Ḥakîmê (4) Li-yud-ħilel-Mu'-minîne vel-
Mu'-minêti Cennêtin-tecrî min-teḥtihel-'enhêru
ħâlidîne fîhê ve yukeffira ʿan-hum seyyi-'êti-him;
ve kêne ẓêlike ʿinde-LLâhi fevzen ʿaẕîmê (5) Ve yu-
ʿaẕẕibel-Munêfiḳîne vel-Munêfiḳâti vel-Muşrikîne
vel-Muşrikêtiẕ-ẕân-nîne bi-LLêhi ẕannes-sev'.
ʿAley-him dê-'iratus-sev'; ve gaḍibe-LLâhu ʿaley-
him ve le-ʿanehum ve 'e-ʿadde lehum Cehennem; ve
sê-'et meṣîrâ (6) Ve li-LLêhi Cu-nûdüs-semê-vêti
vel-'erḍ; ve kêne-LLâhu ʿAzî-zen Ḥakîmê (7) 'İnnê
'erselnêke Şêhidenv-ve Mubeş-şiranv-ve Neẕîrâ (8)
Litu'-minû bi-LLêhi ve Rasûlihî ve tu-ʿazzirûhu ve
tuveḳḳirûh, ve tusebbiḥûhu bukratenv-ve 'eṣîlê (9)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Fetih Sûresi

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ
فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي
قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾
بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا
وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ
قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا
ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ
قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ
تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

10— Şüphesiz sana bey'at edenler **(Hudeybiye'de sana ölünceye kadar bağlı kalacaklarına söz verip el sıkışanlar)**, ancak Allah'a bey'at etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üstündedir. Onun için kim ahdini bozarsa ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği sözü yerine getirirse, Allah ona büyük mükafat verecektir.

11— Bedevîlerden geri bırakılanlar sana, ''Bizi, mallarımız ve ailelerimiz alıkoydu. Onun için bize mağfiret dile!'' diyecekler. Onlar, kalblerinde olmayan şeyi dilleriyle söyleyeceklerdir. De ki: ''Eğer Allah size bir zarar dilerse, yahut size bir fayda murad ederse, sizin için Allah'dan kim bir şeye engel olur?''. Doğrusu Allah sizin yaptıklarınızdan haberdardır.

12— Doğrusu siz zannettiniz ki, peygamber ve mü'minler bir daha hiç ailelerine dönmeyecekler. Bu, kalblerinizde süslenildi de, kötü zanda bulundunuz ve helâke düşen bir kavim oldunuz.

13— Kim Allah'a ve peygamberine iman etmezse, bilsin ki biz, kâfirler için çılgın bir ateş hazırlamışızdır.

14— Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

15— Siz almak için birtakım ganimetlere gittiğiniz vakit, geri bırakılanlar ''Bırakın bizi arkanızdan gelelim!'' diyecekler. Allah'ın kelâmını değiştirmek isteyeceklerdir. De ki: ''Siz, bizim arkamızdan aslâ gelemeyeceksiniz. Allah, bundan önce hakkınızda böyle buyurdu''. Bu söze de, ''Hayır! Siz bizi kıskanıyorsunuz'' diyecekler. Doğrusu pek azı hariç, onlar anlamıyorlardı.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê , â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
Fet-ḥ
yê = يا

'İnnelleẓîne yubê-yi-ʿû-neke 'innemê yubêyi-ʿûne-
LLêh; Yedu-LLâhi fevḱa 'eydîhim; femen-nekeṡe
fe-'inne-mê yenküṡü ʿalê nefsih; ve men 'evfê
bimê ʿâhede ʿaley-hu-LLâhe feseyu'-tîhi 'ecran
ʿaẓîmê (10) Seyeḱûlu lekel-muħallefûne minel-'Eʿ-
râbi şegaletnê 'emvêlunê ve 'ehlûnê festegfir lenê.
Yeḱûlûne bi-'elsinetihim-mê leyse fî ḱulûbihim. Ḱul
femeny-yemlikü leküm-mine-LLâhi şey-'en 'in 'erâde
biküm ḍarran 'ev 'erâde biküm nef-ʿâ? Bel kêne-
LLêhu bimê teʿ-melûne ħabîrâ (11) Bel ẓanentum
'elleny-yen-ḱaliber-Rasûlu vel-Mu'-minûne 'ilê
'ehlîhim 'ebedenv-ve zuyyine ẓêlike fî ḱulûbiküm ve
ẓanentum ẓannes-sev-'i ve küntum ḱavmem-bûrâ (12)
Ve mel-lem yu'mim-bi-LLêhi ve Rasûlihî fe-'innê 'eʿ-
tednê lil-Kêfirîne Se-ʿî-râ (13) Ve li-LLêhi Mulküs-
semêvêti vel-'erḍ; yegfiru limeny-yeşê'u ve yu-ʿaẓẓibu
meny-yeşê', ve kêne-LLâhu Gafûrar-Raḥîmê (14)
Seyeḱûlul-muħallefûne 'İẓen-ṭaleḱtum 'ilê megânime
lite'-ħuẓûhê ẓerûnê nettebiʿ-küm; yurî-dûne 'eny-
yubeddilû Kelême-LLâh. Ḱul-len-tettebi-ʿûnê
keẓêliküm ḱâle-LLâhu min-ḱabl; feseyeḱûlûne bel
teḥsüdûnenê. Bel kênû lê yef-ḱah-ûne 'illê ḱalîlê (15)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

قُلْ لِلْمُخَلَّفٖينَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُو۬لٖى بَأْسٍ شَدٖيدٍ
تُقَاتِلُونَهُمْ اَوْ يُسْلِمُونَۚ فَاِنْ تُطٖيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًاۚ وَاِنْ
تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرٖيضِ حَرَجٌۜ وَمَنْ يُطِعِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ وَمَنْ
يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنٖينَ
اِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فٖي قُلُوبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكٖينَةَ
عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرٖيبًاۙ ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثٖيرَةً يَاْخُذُونَهَاۜ وَكَانَ
اللّٰهُ عَزٖيزًا حَكٖيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثٖيرَةً
تَاْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْۚ
وَلِتَكُونَ اٰيَةً لِلْمُؤْمِنٖينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقٖيمًاۙ
﴿٢٠﴾ وَاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَاۜ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذٖينَ كَفَرُوا
لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصٖيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
اللّٰهِ الَّتٖي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدٖيلًا ﴿٢٣﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَهُوَ

16— Geri bırakılan o bedevîlere **(imtihan için)** de ki, "Siz ileride çok kuvvetli, savaşçı bir kavme çağrılacaksınız. Onlarla savaşırsınız yahut onlar **(savaşmadan)** Müslüman olurlar. Eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükafat verir. Şayet bundan önce döndüğünüz gibi yüz çevirir **(cihattan)** dönerseniz, sizi acıklı bir azapla azaplandırır".

17— **(Cihadı terk etme konusunda)** gözleri görmeyene günah yok, topala günah yok, hastaya günah yoktur. Kim Allah'a ve peygamberine itaat ederse, Allah onu **(ağaçları)** altından ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim de yüz çevirirse, onu acıklı bir azapla azaplandırır.

18— And olsun ki, Allah, **(Hudeybiye'de)** ağacın altında sana bey'at ettikleri vakit, mü'minlerden razı oldu. Onların kalblerindeki sadakâtı bildi de, üzerlerine huzur ve sükûnet indirdi ve kendilerine yakın bir zafer bahşetti. **(Bu zafer Hayber'in fethidir).**

19— Bir de **(Hayber'den)** alacakları birçok ganimetleri mükâfat verdi. Allah güçlüdür; hikmet sahibidir.

20— Allah, size alacağınız daha pek çok ganimetler vadetmiştir. Şimdilik bunu size peşin vermiş ve sizden insanların ellerini çekmiştir ki, mü'minlere bir ibret olsun ve sizi doğru bir yola çıkarsın.

21— Size, henüz elinize geçmemiş Allah'ın bildiği diğer birtakım ganimetler de verecektir **(bunlar İran ve Romalılardan alınacaktır).** Allah, onları **(kudretiyle)** kuşatmıştır. Allah her şey üzerine kadirdir.

22— Eğer o küfredenler, **(Hudeybiye'de)** sizinle savaşsalardı, mutlaka arkalarını dönerlerdi. Sonra da ne bir velî bulabilirlerdi, ne de bir yardımcı!

23— Allah'ın ötedenberi süregelen sünneti böyledir. Sen, Allah'ın sünnetinde aslâ bir değişiklik bulamazsın.

ḍ = ض	ṡ = ث
ṣ = ص	ḥ = ح
ḣ = خ	ẓ = ذ
ẓ = ظ	ṭ = ط
ḱ = ق	ʿ = ع
' = ء	

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي

Fet-ḥ
yê = يا

Kul-lil-muḣallefîne minel-'Eʿ-râbi setud-ʿavne
'ilê ḱavmin 'ulî be'-sin-şedîdin-tuḱâtilûnehum 'ev
yuslimûn. Fe-'in-tuṭî-ʿû yu'ti-kümu-LLâhu 'ecran
ḥasenê; ve 'in-tetevellev kemê tevelley-tum-min-ḱablu
yu-ʿaẓẓibküm ʿaẓêben 'elîmê (16) Leyse ʿalel-'eʿ-mê
ḥaracunv-ve lê ʿalel-'eʿ-raci ḥara-cunv-ve lê ʿalel-
merîḍi ḥarac. Ve meny-yuṭi-ʿi-LLêhe ve Rasûlehû
yudḣilhu Cennê-tin-tecrî min-teḥtihel-'enhêr; ve
meny-yetevelle yu-ʿaẓẓibhu ʿaẓêben 'elîmê (17) ۞
Leḱad raḍi-ye-LLâhu ʿanil-Mu'-minîne 'iẓ yubê-yi-
ʿû-neke teḥteş-Şecerati fe-ʿalime mê fî ḱulûbihim
fe-'enzeles-Sekînete ʿaleyhim ve 'eṡêbehum Fet-ḥan-
ḱarîbê (18) Ve megânime keṡîrateny-ye'-ḣuẓûnehê;
ve kêne-LLâhu ʿAzîzen Ḥakîmê (19) Ve-ʿadekümu-
LLêhu megânime keṡîraten-te'-ḣuẓûnehê fe-ʿaccele
leküm hêẓihî ve keffe 'eydiyen-nêsi ʿan-küm; ve
litekûne 'Êyetel-lil-Mu'minîne ve yehdiyeküm
Şırâṭam-Müsteḱîmê (20) Ve 'uḣrâ lem teḱdirû ʿaleyhê
ḱad 'eḥâṭa-LLâhu bi-hê; ve kêne-LLâhu ʿalê külli
şey-'in-Ḱadîrâ (21) Ve lev ḱâteleküm ullezîne keferû
levelle-vul-'edbêra ṡümme lê yecidûne veliyy-anv-
ve lê neṣîrâ (22) Sünneta-LLâhilletî ḱad ḣalet min-
ḱablu ve len-tecide li-Sünneti-LLêhi tebdîlê (23)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ
مَكَّةَ مِن بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ
مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم مَّعَرَّةٌ
بِغَيْرِ عِلْمٍ لِّيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ
وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا
﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِن دُونِ ذَٰلِكَ فَتْحًا
قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

24— Mekke vâdisinde **(Hudeybiye'de)** kâfirlere karşı size zafer verdikten sonra, onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çeken O Allah'dır. Allah, bütün yaptıklarınızı görendir.

25— Mekkeliler, o kimselerdir ki, küfredip sizi Mescid-i Haram'dan ve bekletilmekte olan hediye kurbanlarını yerine ulaşmaktan menettiler. Eğer **(kâfirlerin arasında)** tanımadığınız birtakım erkek ve kadın mü'minleri bilmeyerek çiğneyip de şanınıza o yüzden bir leke gelecek olmasaydı, **(Allah size Mekke'nin fethi için izin verirdi. Bu izni vermemesi)**, Allah dilediğini rahmetine koyacağı içindir. Eğer onlar **(kâfirlerden)** ayrılabilselerdi, elbette içlerinden küfredenleri acıklı bir azaba çarptırırdık.

26— Hatırla ki o küfredenler, kalblerine o taassubu, **(yani)** cahiliyyet taassubunu ve gayretini kaynattığı sırada Allah, peygamberinin ve mü'minlerin üzerine huzur ve sükûnetini indirmiş; onlara takvâ kelimesini **(kelime-i şehâdeti)** gerekli kıldı. **(Bu sebeple kâfirleri saran hamiyyet ve taassup onlara gelmemiş; savaşa kalkışmamışlardı)**. Onlar da buna lâyık ve ehil idiler. Allah, her şeyi en iyi bilendir.

27— Yemin olsun ki Allah, peygamberine o rüyayı doğru gösterdi. Yemin olsun ki Allah dilerse Mescid-i Haram'a mutlaka emniyet içinde, başlarınızı kazıtarak kısaltmış olarak korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah sizin bilmediğiniz şeyleri bildi de Mekke'nin fethinden önce yakın bir fetih yaptı.

28— O, O'dur ki, peygamberini hidâyet ve hak dinle gönderdi. Tâ ki onu bütün dinlere üstün kılsın. Şâhid olarak da Allah yeter.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = و
'ey = أي
yê = يا

Fet-ḥ

Ve Huvelleẕî keffe 'eydi-yehum ʻanküm ve 'eydiyeküm ʻanhum-bi-beṭni Mekkete mim-beʻ-di 'en 'eẕferaküm ʻaley-him. Ve kêne-LLâhu bimê teʻ-melûne Beṣîrâ (24) Humulleẕîne keferû ve ṣaddûküm ʻanil-Mescidil-Ḥarâmi vel-hedye meʻ-kûfen 'eny-yebluga meḥilleh. Ve lev lê ri-cêlum-Mu'-minûne ve nisê-'üm-Mu'-minêtul-lem teʻ-lemûhum 'en-teṭa-'ûhum fetuṣîbeküm-mi-nhum-me-ʻarratum-bi-gayri ʻilm, li-yudħile-LLâhu fî Raḥmetihî meny-yeṣê'. Lev tezeyyelû le-ʻaẕẕebnelleẕîne keferû minhum ʻaẕêben 'el-îmê (25) 'İẕ ce-ʻalelleẕîne keferû fî ǩulû-bihimul-ḥamiyyete Ḥamiyyetel-Cêhi-liyyeti fe-'enzele-LLâhu Sekînetehû ʻalê Rasûlihî ve ʻalel-Mu'-minîne ve 'elzemehum kelimetet-teǩvê ve kênû 'eḥaǩǩa bihê ve 'ehlehê. Ve kêne-LLâhu bi-külli ṣey-'in ʻAlîmê (26) Leǩad ṣadeǩa-LLâhu Rasûlehur-ru'-yê bil-ḥaǩǩ; leted-ħulunnel-Mes-cidel-Ḥarâme 'in-ṣê-'e-LLâhu 'êminîne muḥalliǩîne ru-'ûseküm ve muǩaṣṣırîne lê teħâfûn. Fe-ʻalime mê lem teʻ-lemû fece-ʻale min-dûni ẕêlike fet-ḥan-ǩarîbê (27) Huvelleẕî 'ersele Ra-sûlehû bil-Hudê ve Dînil-Ḥaǩǩi liyuẓhirahû ʻaled-dîni küllih; ve kefê bi-LLêhi Ṣehîdê (28)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرٰيهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى
عَلٰى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ
اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ
أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ
اللّٰهِ أُولٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ
﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَلَوْ أَنَّهُمْ

29— Muhammed (s.a.v.) Allah'ın Resûlüdür. Onun beraberinde olanlar **(ashab)**, kâfirlere karşı çok şiddetli, kendi aralarında gâyet merhametlidirler.Onları görürsün ki rükû ederler, secdeye varırlar **(namaz kılarlar)**, Allah'dan sevab ve rıza isterler. Onların nişaneleri secde eserinden yüzlerindedir **(Bu, bir nurdur ki, kıyamette de bununla tanınacaklardır)**. Bu onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da **(şudur: Onlar)** bir ekine benzerler ki, filizlerini çıkarmış ve kuvvetlendirmiştir. Sonra kalınlaşmış, derken gövdesi üzerinde doğrulmuş; çiftçilerin hoşuna gider... **(İşte ashab-ı kiram da böyle idiler. Başlangıçta azlardı, sonra çoğalıp kuvvetlendiler. Bu benzetme)** kâfirleri **(ashabla)** kızdırmak içindir. Onlardan iman edip yararlı işler görenlere, Allah mağfiret ve büyük bir mükafat vaat etmiştir.

(Sûre: 49)

HUCURÂT SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir.
18 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Ey iman edenler! Allah'ın ve peygamberin huzurunda öne geçmeyin. Allah'dan korkun. Çünkü Allah her şeyi işitendir, her şeyi bilendir.

2— Ey iman edenler! Seslerinizi peygamberin sesinden yüksek kaldırmayın. Ve onunla konuşurken birbirinize bağırır gibi, çok bağırmayın. Yoksa Haberiniz olmadan amelleriniz boşa gider.

3— Resûlullah'ın yanında seslerini kısanlar var ya! İşte onlar, Allah'ın takvâ için kalblerini imtihan ettiği kimselerdir. Onlara bir mağfiret ve büyük bir mükafat vardır.

4— Sana hücrelerin arkasından haykıranlar yok mu? Onların çoğu aklı ermeyenlerdir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِـ (كسرة)
u, ü = ـُـ (ضمة)
e, a = ـَـ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Muḥammedür-Rasûlu-LLâh; velleẓîne me-ʿahû
'e-şid-dê-'u ʿalel-küffêri ruḥamê-'u beynehum
terâhum rukke-ʿan-süccedeny-yebtegûne Feḍlem-
mine-LLâhi ve Riḍvênê. Sîmêhum fî vucûhi-
him-min 'eṡeris-sücûd. Ẓêlike meṡeluhum fit-
Tevrâti ve meṡeluhum fil-'İncîl; kezer-ʿin 'eħrace
şeṭ-'ehû fe-'êzerahû festegleẓa festevê ʿalê sûk̇ihî
yuʿ-cibuz-zurrâ-ʿa li-yegîẓa bihimul-küffêr. Ve-
ʿade-LLâhulleẓîne 'êmenû ve ʿamiluṣ-ṣâliḥâti
minhum-Megfiratenv-ve 'Ecran ʿaẓîmê (29)

ḤUCURÂT

18 'ÊYEH — № 49

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yê-'eyyuhel-leẓîne 'êmenû lê tuk̇addimû beyne
yede-yi-LLêhi ve Rasûlihî vettek̇u-LLâh; 'inne-
LLêhe Semî-ʿun ʿAlîm (1) Yê-'eyyu-helleẓîne
'ê-menû lê terfe-ʿû 'eṣvête-küm fevk̇a ṣavtin-Nebi-
yyi ve lê techerû lehû bil-k̇avli kecehri beʿ-ḍiküm
li-beʿ-ḍin 'en-teḥbeṭa 'eʿ-mêluküm ve 'en-tum lê
teş-ʿurûn (2) 'İnnelleẓîne yeguḍḍûne 'eṣvêtehum
ʿinde Rasûli-LLêhi 'ulê-'ikelleẓînem-teḥane-
LLêhu k̇ulûbehum littek̇vê; lehum-Megfiratunv-ve
'Ecrun ʿaẓîm (3) 'İnnelleẓîne yunêdûneke minv-
verâ-'il-ḤUCURÂTİ 'ekṡeruhum lê yeʿ-k̇ilûn (4)

Ḥucurât

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْۜ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ جَٓاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ
فَتَبَيَّنُٓوا اَنْ تُص۪يبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِم۪ينَ
﴿٦﴾ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ ف۪يكُمْ رَسُولَ اللّٰهِۜ لَوْ يُط۪يعُكُمْ ف۪ي كَث۪يرٍ
مِنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْا۪يمَانَ وَزَيَّنَهُ ف۪ي قُلُوبِكُمْ
وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَۙ
﴿٧﴾ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةًۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٨﴾ وَاِنْ طَٓائِفَتَانِ
مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَاۚ فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰيهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى
فَقَاتِلُوا الَّت۪ي تَبْغ۪ي حَتّٰى تَف۪ٓيءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِۚ فَاِنْ فَٓاءَتْ فَاَصْلِحُوا
بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُواۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِط۪ينَ ﴿٩﴾
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰٓى
اَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَٓاءٌ مِنْ نِسَٓاءٍ عَسٰٓى اَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّۚ
وَلَا تَلْمِزُٓوا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْاَلْقَابِۜ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ
بَعْدَ الْا۪يمَانِۚ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

5— Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi, elbette haklarında hayırlı olurdu. Bununla beraber Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

6— Ey iman edenler! Eğer size bir fâsık bir haber getirirse, onu araştırın. Yoksa bilmeyerek bir kavme sataşırsınız da, sonra yaptığınıza pişman olursunuz.

7— Bilin ki, aranızda Allah'ın Peygamberi vardır. Eğer o, birçok işlerde size uysaydı, muhakkak siz sıkıntıya girerdiniz. Lâkin Allah size imanı sevdirdi ve onu kalblerinizde güzelleştirdi. Küfrü, nifakı ve isyanı ise, size iğrenç gösterdi. İşte bu kişiler, kemâle erenlerin tâ kendileridir.

8— Bu, Allah'dan bir lütuf ve nimettir. Allah her şeyi bilir; hikmet sahibidir.

9— Eğer mü'minlerden iki topluluk çatışırlarsa, hemen aralarını bulun. Şayet biri diğerine saldırırsa, Allah'ın emrine dönünceye kadar, o saldıran tarafla savaşın. Dönerse, yine adâletle aralarını bulun. Ve hep adâletle iş görün. Çünkü Allah adâlet yapanları sever.

10— Mü'minler ancak kardeştirler. Şu halde iki kardeşinizin arasını düzeltin ve Allah'dan korkun ki, merhamet olunasınız.

11— Ey iman edenler! Hiçbir topluluk, diğer bir toplulukla alay etmesin. Olur ki alay edilenler, kendilerinden daha hayırlıdırlar. Birtakım kadınlar da diğer kadınlarla alay etmesinler. Olur ki alay edilenler, kendilerinden daha hayırlı bulunurlar. Hem birbirinizi ayıplamayın. Ve kötü lâkablarla atışmayın. İmandan sonra fâsıklıkla adlanmak ne kötü bir isimdir! Kim de tevbe etmezse, işte onlar zalimlerin tâ kendileridir.

ḍ = ض	ṡ = ث
ṣ = ص	ḥ = ح
ħ = خ	ẓ = ذ
ẕ = ظ	ṭ = ط
ǩ = ق	ʻ = ع
' = ء	

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve lev 'ennehum ṣaberû ḥattê teħruce 'iley-him lekêne
ħayrallehum; va-LLâhu Gafûrur-Raḥîm (5) Yê-
'eyyu-hellezîne 'ê-menû 'in-cê-'eküm fêsiǩum-binebe-
'in-fetebeyyenû 'en-tuṣîbû ǩavmem-bicehê-letin-
fetuṣbiḥû ʻalê mê fe-ʻaltum nêdimîn (6) Veʻ-lemû
'enne fîküm Rasûle-LLâh; lev yuṭî-ʻuküm fî keṡîrim-
minel-'emri le-ʻanittum ve lêkinne-LLâhe ḥabbebe
'ileykümul-'Îmêne ve zeyyenehû fî ǩulûbiküm ve ker-
rahe 'ileykümul-küfra vel-fusûǩa vel-ʻiṣyên; 'ulê-'ike
humur-râşi-dûn (7) Feḍlem-mine-LLâhi ve niʻ-meh;
va-LLâhu ʻAlîmun Ḥakîm (8) Ve 'in-ṭâ-'ifetêni minel-
Mu'-minîneǩ-tetelû fe-'eṣliḥû beynehumê; fe-'im-begat
'iḥdêhumê ʻalel-'uħrâ feǩâti-lulletî tebgî ḥattê tefî-'e
'ilê 'emri-LLêh; fe-'in-fê-'et fe-'eṣliḥû bey-nehumê
bil-ʻadli ve 'eǩsiṭû; 'inne-LLâhe yuḥibbul-Muǩsiṭîn
(9) 'İnnemel-Mu'-minûne 'İħvetun-fe-'eṣliḥû beyne
'eħaveyküm vetteǩu-LLâhe le-ʻalleküm turḥamûn
(10) Yê-'eyyuhellezîne 'ê-menû lê yes-ħar ǩavmum-
min-ǩavmin ʻasê 'eny-yekûnû ħayram-minhum ve
lê nisê-'üm-min-nisê-'in ʻasê 'eny-yekünne ħayram-
min-hunn; ve lê telmizû 'enfuseküm ve lê tenêbezû
bil-'elǩâb; bi'-se-lismul-fusûǩu beʻ-del-'îmên; ve
mel-lem yetub fe-'ulê-'ike humuẓ-ẓâlimûn (11)

Hucurât

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

Hucurât Sûresi

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَث۪يرًا مِنَ الظَّنِّۘ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ
وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًاۜ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ
اَخ۪يهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَح۪يمٌ
﴿١٢﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثٰى وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَٓائِلَ لِتَعَارَفُواۜ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰيكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ
عَل۪يمٌ خَب۪يرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّاۜ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلٰكِنْ قُولُٓوا
اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْا۪يمَانُ ف۪ي قُلُوبِكُمْۜ وَاِنْ تُط۪يعُوا اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ
﴿١٤﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ ثُمَّ لَمْ
يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۜ
اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِد۪ينِكُمْۜ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ
﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُواۜ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْۚ بَلِ اللّٰهُ
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰيكُمْ لِلْا۪يمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بَص۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

12— Ey iman edenler! Zandan çok sakının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurlarını araştırmayın. Birbirinizi gıybet de etmeyin. Hiç sizden biriniz ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? Tabiî bundan tiksinirsiniz. O halde Allah'dan korkun. Çünkü Allah tevbeleri kabul edicidir; esirgeyicidir.

13— Ey insanlar! Biz sizi, bir erkekle bir kadından **(Âdem ile Havvâ ' dan)** yarattık. Hem de sizi oymaklara ve kabilelere ayırdık ki, birbirinizi tanıyasınız. Bilin ki, Allah katında en iyiniz, takvâca en ileride olanınızdır. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilendir; her şeyden haberdar olandır.

14— Bedevîler, "İman ettik!" dediler. De ki: "Siz iman etmediniz, fakat İslâm olduk deyin. İman sizin kalblerinize hiç girmedi. Eğer Allah'a ve peygamberine itaat ederseniz, sizin amellerinizden hiçbir şey eksiltmez. Çünkü Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

15— Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve peygamberine iman ettikten sonra şüpheye düşmemişler ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda mücahede etmişlerdir. İşte bunlar, **(imanlarında)** sadık olanların tâ kendileridir.

16— De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz? Halbuki Allah, göklerde ve yerde ne varsa hepsini bilir. Allah her şeyi en iyi bilendir."

17— İslâm'a girdiklerini senin başına kakıyorlar. De ki: "Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın. Eğer doğru kimselerseniz, bilâkis sizi İslâm'a hidâyet buyurduğu için Allah size minnet eder".

18— Muhakkak Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, bütün yaptıklarınızı görendir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Hucurât

Yê-'eyyuhelleẓîne 'ê-menuc-tenibû keṡîram-minez̤-
z̤ann; 'inne beʻ-ḍaz̤-z̤anni 'iṡmunv-ve lê te-cessesû ve
lê yegteb-beʻ-ḍuküm-beʻ-ḍâ. 'Eyuḥibbu 'eḥadüküm
'eny-ye'-küle leḥme 'eḣîhi mey-ten-fekerihtumûh?
Vettek̇u-LLâh; 'inne-LLâhe Tevvêbur-Raḥîm (12) Yê-
'eyyuhen-nêsü 'in-nê ḣalek̇nêküm-min-ẓekerinv-ve
'unṡê ve ce-ʻalnê-küm şu-ʻûbenv-ve k̇abê-'ile lite-
ʻârafû. 'İnne 'ekra-meküm ʻinde-LLâhi 'etk̇âküm.
'İnne-LLâhe ʻAlîmun Ḣabîr (13) ۞ K̇âletil-'Eʻ-râbu
'êmen-nê. K̇ul lem tu'-minû ve lêkin-k̇ûlû 'eslemnê
ve lemmê yedḣulil-'îmênu fî k̇ulûbiküm. Ve 'in-tuṭî-
ʻu-LLâhe ve Rasûlehû lê yelit-küm-min 'eʻ-mêliküm
şey-'ê; 'inne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm (14) 'İnnemel-Mu'-
minûnel-leẓîne 'êmenû bi-LLêhi ve Rasûlihî ṡümme
lem yertêbû ve cêhedû bi-'emvêlihim ve 'enfusihim fî
Sebîli-LLêh; 'ulê-'ike humuṣ-Ṣâdi-k̇ûn (15) K̇ul 'etu-
ʻallimûne-LLâhe bi-dîniküm? Va-LLâhu yeʻ-lemu
mê fis-semêvêti ve mê fil-'erḍ; va-LLâhu bikülli
şey-'in ʻAlîm (16) Yemunnûne ʻaleyke 'en 'eslemû.
K̇ul lê temunnû ʻaleyye 'İslêmeküm. Beli-LLêhu ye-
munnu ʻaleyküm 'en hedêküm lil-'îmêni 'in-küntum
ṣâdik̇în (17) 'İnne-LLâhe yeʻ-lemu gaybes-semêvêti
vel-'erḍ; va-LLâhu beṣîrum-bimê teʻ-melûn (18)

سُورَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَج۪يدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُٓوا اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ
هٰذَا شَيْءٌ عَج۪يبٌ ﴿٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَاباً ذٰلِكَ رَجْعٌ بَع۪يدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا
مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَف۪يظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
لَمَّا جَٓاءَهُمْ فَهُمْ ف۪ٓي اَمْرٍ مَر۪يجٍ ﴿٥﴾ اَفَلَمْ يَنْظُرُٓوا اِلَى السَّمَٓاءِ فَوْقَهُمْ
كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا
وَاَلْقَيْنَا ف۪يهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَه۪يجٍ ﴿٧﴾ تَبْصِرَةً
وَذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُن۪يبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً مُبَارَكاً فَاَنْبَتْنَا
بِه۪ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَص۪يدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَض۪يدٌ ﴿١٠﴾
رِزْقاً لِلْعِبَادِ وَاَحْيَيْنَا بِه۪ بَلْدَةً مَيْتاً كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَاَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ
لُوطٍ ﴿١٣﴾ وَاَصْحَابُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
وَع۪يدِ ﴿١٤﴾ اَفَعَي۪ينَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ ف۪ي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَد۪يدٍ ﴿١٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

(Sûre: 50)

KAF SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
45 âyettir.

حزب ٤

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Kaaf. Şanlı Kur'ân hakkı için! **(Mekke kâfirleri peygambere iman etmediler).**

2— Doğrusu onlara, kendilerinden bir uyarıcı geldiğine şaştılar da kâfirler, "Bu acâyip bir şey!

3— Biz ölüp toprak olduğumuz vakit mi **(dirilecekmişiz)**? Bu, **(akıldan)** uzak bir dönüş!.." dediler.

4— Muhakkak ki biz, toprağın onların bedenlerinden neyi eksilttiğini biliyoruz. Yanımızda her şeyi tesbit eden bir kitap **(Levh-i Mahfûz)** da var.

5— Doğrusu onlar, hak kendilerine geldiği vakit yalanladılar. Binaenaleyh karmakarışık bir ızdırab içindedirler.

6— Üstlerindeki semaya bir baksalar ya! Biz onu nasıl bina etmişiz ve süslemişiz? Onun hiçbir çatlağı yok.

7— Yeri de döşemişiz ve oraya sabit dağlar yerleştirmişiz. Orada manzarası güzel her çeşit bitkiden çiftler bitirmişiz!

8— Bütün bunları, hakikaten hakka dönen her kulun kalb gözünü açmak ve bir ibret dersi vermek için yaptık.

9— Gökten de mübarek bir su indirerek onunla bahçeler ve biçilecek ekinler bitirdik.

10— Bir de tomurcukları biribiri üzerine dizilmiş, uzamış gitmiş hurma ağaçları;

11— Bunlar, kullara rızık içindir. O yağmurla biz, ölü bir beldeye hayat verdik. **(Öldükten sonra dirilip kabirden)** çıkış da böyledir.

12— onlardan önce Nûh'un kavmi Resliler ve Semûd hep yalanlamışlardı.

13— Âd, Firavun kavmi ve Lût'un yakınları da...

14— Eykeliler de, Tubba' kavmi de!.. Bunların hepsi peygamberleri yalanladılar da benim azabım hak oldu.

15— Ya biz birinci yaratış ile yorulduk mu ki? Doğrusu onlar, yeni bir yaratıştan şüphe içindedirler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

45 'ÊYEH

K̇ÂF

№ 50

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

K̇ÂF; Vel-K̇ur-'ênil-Mecîd (1) Bel ʿacibû 'en-cê-
'ehum-Munẕirum-minhum fek̇âlel-kêfirûne hêẕê
şey-'un ʿacîb (2) 'E-'iẕê mitnê ve künnê turâbê?
Ẕêlike Rac-ʿum-be-ʿîd (3) K̇ad ʿalimnê mê tenk̇uṣul-
'erḍu mi-nhum; ve ʿindenê Kitêbun Ḥafîẓ (4)
Bel keẕẕebû bil-Ḥak̇k̇i lem-mê cê-'ehum fehum
fî 'em-rim-merîc (5) 'Efelem yenẓurû 'iles-semê-
'i fevk̇ahum keyfe beney-nêhê ve zeyyen-nê-hê ve
mê lehê min-furûc (6) Vel-'erḍa medednêhê ve
'elk̇aynê fîhê ravêsiye ve 'embetnê fîhê min-külli
zev-cim-behîc (7) Tebṣıratenv-ve ẕikrâ li-külli
ʿabdim-munîb (8) Ve nezzelnê mines-semê-'i mê-
'em-mubêraken fe-'embetnê bihî cennêtinv-ve ḥabbel-
ḥaṣîd (9) Ven-neḣle bêsik̇âtil-lehê ṭal-ʿun-neḍîd
(10) Rizk̇allil-ʿibêdi ve 'eḥ-yey-nê bihî beldetem-
meytê. Keẕêlikel-ḣurûc (11) Keẕẕebet k̇ablehum
K̇avmu Nûḥinv-ve 'Eṣ-ḥâbur-Rassi ve Ṡemûd (12)
Ve ʿÂdünv-ve Fir-ʿavnu ve 'İḣvênu Lûṭ (13) Ve 'Eṣ-
ḥâbul-'eyketi ve K̇avmu Tubbeʿ; küllun-keẕẕeber-
rusüle fe-ḥak̇k̇a Ve-ʿîd (14) 'Efe-ʿa-yînê bil-ḣalk̇il-
'evvel; bel hum fî lebsim-min ḣalk̇in-cedîd (15)

Kaf Sûresi

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهُ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذٰلِكَ يَوْمُ
الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ
فِي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ
قَرِينُهُ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾ اَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾
مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ﴿٢٥﴾ اَلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ
فَاَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا اَطْغَيْتُهُ
وَلٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
اِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا اَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ
﴿٢٩﴾ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ
الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾
مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ
ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاؤُنَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

وَكَمْ

16— And olsun! İnsanı biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler verdiğini de biliriz. Biz ona şah damarından daha yakınız.

17— Hatırla ki, biri **(insanın)** sağında, biri solunda oturmuş iki melek, işlediklerini tesbit ederler.

18— Ağzından bir söz atmaz ki, yanında hazır bir gözcü bulunmasın.

19— Ve ölüm sarhoşluğu hak ile gelmiştir. İşte senin kaçıp durduğun şey **(bu idi denilmiştir)**.

20— Sûr'a da üfürülür. İşte tehdidin günü budur.

21— Herkes beraberinde bir sürücü **(melek)**, bir de şâhid **(eller, ayaklar vesaire...)** olduğu halde gelmişlerdir.

22— **(Kâfire denilir ki):** "Yemin olsun! Sen bu günden gaflette idin. Şimdi senden perdeni açtık. Artık bugün gözün keskindir".

23— Beraberindeki **(melek)**, "Bu yanımdaki şey hazırdır!" der.

24— **(Allah Teâlâ)**, "Atın cehenneme her inkârcı kâfiri!

25— Hayra engel olan işkilci zalimi!

26— Ki, Allah'la beraber başka bir ilâh tutmuştu. İkiniz birden onu şiddetli azabın içine atın!" **(der)**.

27— Arkadaşı **(şeytan)**, "Ey Rabbimiz! Onu ben azdırmadım, lâkin kendisi **(hakdan)** uzak bir şaşkınlık içinde idi" der.

28— **(Allah Teâlâ buyurur ki):** "Benim huzurumda çekişmeyin! Ben size önceden azap **(haberini)** göndermiştim.

29— Benim katımda söz değiştirilmez ve ben kullara zulmedici değilim!"

30— O gün cehenneme, "Doldun mu?" diyeceğiz. O, "Daha var mı?" diye soracak.

31— Cennet de takvâ sahiplerine uzak olmayarak yaklaştırılmış bulunacak.

32— "İşte bu, o size va'd olunan. Her tevbekâr **ve görevini yerine getiren.**

33— Gaybda, **(görmediği halde)** Rahmân'dan korkan ve Allah'a yönelmiş bir kalble gelen için!..

34— Selâmetle girin oraya! Bu ebedîlik günüdür!" **(buyurulacak)**.

35— Orada onlara her istedikleri var. Katımızda daha ziyadesi de vardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve lek̇ad ḣalek̇nel-'insêne ve neʻ-lemu mê tuves-visü
bihî nefsüh; ve Neḥnu 'ek̇rabu 'ileyhi min ḥablil-
verîd (16) 'İẓ yetelek̇k̇al-mutelek̇k̇iyêni ʻanil-yemîni
ve ʻanişşimêli k̇a-ʻîd (17) Mê yelfiẕu min-k̇avlin 'illê
ledey-hi rak̇îbun ʻatîd (18) Vecê-'et sekratul-mev-ti
bilḥak̇k̇; ẓêlike mê künte minhu teḥîd (19) Ve nufiḣa
fiṣ-Ṣûr; ẓê-like Yevmul-Ve-ʻîd (20) Ve cê-'et küllu
nefsim-me-ʻahê sê-'ik̇unv-ve şehîd (21) Lek̇ad künte
fî gaflatim-min hêẓê fe-keşefnê ʻanke gıṭâ-'eke fe-
beṣarukel-Yevme ḥadîd (22) Ve k̇âle K̇arînuhû hêẓê
mê ledeyye ʻatîd (23) 'El-k̇iyê fî Cehenneme külle
keffêrin ʻanîd (24) Mennê-ʻil-lil-ḣayri muʻ-tedim-
murîb (25) 'Elleẓî ce-ʻale me-ʻa-LLâhi 'ilêhen 'êḣara
fe-'elk̇iyêhu fil-ʻAẕêbiş-şedîd (26) K̇âle K̇arînuhû
Rabbenê mê 'eṭgaytuhû ve lê-kin-kêne fî ḍalêlim-
beʻîd (27) K̇âle lê teḣteṣımû ledeyye ve k̇ad k̇a-ddemtu
'ileyküm-bil-ve-ʻîd (28) Mê yubeddelul-K̇avlu le-deyye
ve mê 'ene biẕal-lêmil-lil-ʻAbîd (29) Yevme nek̇ûlu li-
Cehen-neme helimtele'-ti ve tek̇ûlu hel mim-mezîd
(30) Ve 'uzlifetil-Cennetu lil-Muttek̇îne gayra be-ʻîd
(31) Hêẓê mê tû-ʻadûne likülli 'evvêbin ḥafîẓ (32)
Men ḣaşiyer-Raḥmêne bil-gaybi ve cê-'e bi-k̇albim-
munîb (33) 'Udḣulûhê bi-Selêm; ẓêlike Yevmul-Ḣulûd
(34) Lehum-mê yeşê-'ûne fîhê ve Ledeynê mezîd (35)

4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا
فِي الْبِلَادِۜ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ
قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍۗ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾
فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
وَقَبْلَ الْغُرُوبِۚ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ
يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍۙ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّۜ ذٰلِكَ
يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُۙ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ
الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًاۜ ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا
يَقُولُونَ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًاۙ ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًاۙ ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًاۙ ﴿٣﴾
فَالْمُقَسِّمَاتِ اَمْرًاۙ ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌۙ ﴿٥﴾ وَاِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌۜ ﴿٦﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

36— Onlardan **(Kureyş'ten)** önce biz nice kuşaklar helâk ettik ki, daha kuvvetli idiler ve kaçacak bir yer var mı diye memleketlerde delik aradılar.

37— Şüphesiz ki bunda aklı olan yahut huzurlu bir kalble nasihat dinleyen kimse için bir ibret vardır.

38— And olsun! Biz göklerle yeri ve aralarındakileri altı günde yarattık. Bize bir yorgunluk da dokunmadı.

39— O halde onların lâflarına karşı sabret de, güneş doğmadan ve batmadan önce Rabbini hamd ile tesbih et! **(Sabah, öğle ve ikindi namazlarını kıl!).**

40— Bir de gecenin bir kısmında ve secdelerin arkasında onu tesbih eyle.

41— Dinle! O gün seslenen **(İsrâfil a.s.)** yakın bir yerden çağıracaktır. **(Beyt-i Makdis'deki kayadan: Ey çürümüş kemikler! diye hitab edecek, ölüler dirilecektir).**

42— O gün halk, o hak çağrıyı işitirler. İşte bu, çıkış günüdür.

43— Elbette biz, hem diriltir, hem öldürürüz. Dönüş de ancak bizedir.

44— O gün yer onlara yarılıp sür'atle çıkarlar. İşte bu bize kolaydır.

45— Biz, onların ne söylediklerini pekâlâ biliyoruz. Sen de onlara karşı zor kullanan değilsin. O halde benim tehditlerimden korkanlara Kur'ân'la nasihat ediver.

(Sûre: 51)

ZÂRİYÂT SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 60 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— O tozutup savuran **(rüzgâr)** lara, 2— Sonra **(yağmur)** yüklü bulutlara,

3— Sonra kolaylıkla akıp giden **(gemilere, rüzgârlara, yörüngelerinde dönüp seyreden gezen)** lere,

4— Sonra iş taksim eden meleklere yemin olsun ki,

5— Size va'd olunanlar **(dirilme vs)** hakikaten doğrudur.

6— Ve muhakkak ceza günü şüphesiz olacaktır.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve kem 'ehleknê ḳablehum-min-ḳarnin hum 'eşeddü
minhum beṭşen-feneḳḳabû fil-bilêd? Hel mim-
meḥîṣ (36) 'İnne fî ẓêlike le-Ẓikrâ limen-kêne lehû
ḳalbun 'ev 'elḳas-sem-ʿa ve huve şehîd (37) Ve leḳad
ḣaleḳnes-semê-vêti vel-'erḍa ve mê beyne-humê fî
Sitteti 'Eyyêm; ve mê messenê mil-lugûb (38) Feṣbir
ʿalê mê yeḳû-lûne ve sebbiḥ bi-Ḥamdi Rabbike
ḳable ṭulû-ʿiş-şemsi ve ḳablel-gurûb (39) Ve minel-
leyli fesebbiḥ-hu ve 'edbêras-sücûd (40) Veste-
miʿ Yevme yunêdil-Munêdi mim-mekênin-ḳarîb
(41) Yevme yesme-ʿûneṣ-Ṣayḥate bil-ḥaḳḳ; ẓêlike
Yevmul-Ḣurûc (42) 'İnnê Neḥnu nuḥyî ve numîtu ve
'iley-nel-Meṣîr (43) Yevme teşeḳḳakül-'erḍu ʿanhum
sirâʿâ; ẓêlike ḥaşrun ʿaleynê yesîr (44) Neḥnu 'eʿ-
lemu bimê ye-ḳûlûne ve mê 'ente ʿaleyhim-bi-cebbêr;
Fe-ẓekkir bil-Ḳur-'êni meny-yeḣâfu Ve-ʿîd (45)

ẒÊRİYÊT

60 ÊYEH — № 51

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Veẓ-Ẓêriyêti ẓervê (1) Fel-ḥâmilêti vikrâ (2) Fel-
cêriyêti yusrâ (3) Fel-muḳassimêti 'Emrâ (4) 'İnnemê
tû-ʿadûne le-ṣâdiḳ (5) Ve 'inned-Dîne levêḳiʿ (6)

Zâriyât Sûresi

وَالسَّمَٓاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ اِنَّكُمْ لَفٖى قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ
مَنْ اُفِكَ ﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾ اَلَّذٖينَ هُمْ فٖى غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾
يَسْـَٔلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ الدّٖينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا
فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذٖى كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقٖينَ
فٖى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ اٰخِذٖينَ مَٓا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ
مُحْسِنٖينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلٖيلًا مِنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ
يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفٖٓى اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّٓائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾
وَفِى الْاَرْضِ اٰيَاتٌ لِلْمُوقِنٖينَ ﴿٢٠﴾ وَفٖٓى اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾
وَفِى السَّمَٓاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهُ لَحَقٌّ
مِثْلَ مَٓا اَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ اَتٰيكَ حَدٖيثُ ضَيْفِ اِبْرٰهٖيمَ الْمُكْرَمٖينَ
﴿٢٤﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ
﴿٢٥﴾ فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَٓاءَ بِعِجْلٍ سَمٖينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُٓ اِلَيْهِمْ قَالَ اَلَا
تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خٖيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ
عَلٖيمٍ ﴿٢٨﴾ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهُ فٖى صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ
عَقٖيمٌ ﴿٢٩﴾ قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ اِنَّهُ هُوَ الْحَكٖيمُ الْعَلٖيمُ ﴿٣٠﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

قَالَ

7— O düzgün yollara sahip gökyüzüne yemin ederim ki,

8— Muhakkak siz, ihtilâflı bir sözde bulunuyorsunuz.

9— Ondan **(Peygamber ve Kur'ân'dan)** döndürülen döndürülür.

10— Kahrolsun yalancılar!

11— O cehalet içinde bulunan gaafillerdir.

12— "O ceza günü ne zaman?" diye soruyorlar.

13— O, onların ateş üzerinde azap görecekleri gündür.

14— **(Kendilerine),** " Tadın bakalım azabınızı! Sizin acele istediğiniz işte budur!"**(denilecek).**

15— Şüphesiz ki takvâ sahipleri, cennetlerde ve pınarlarda olacaklardır.

16— Hem de Rablerinin kendilerine verdiğini **(sevabı)** almış oldukları halde... Çünkü onlar, bundan önce iyi işler yapanlardı.

17— Onlar, gecenin pek azında uyurlardı.

18— Sabahın erken saatlerinde onlar istiğfar ederlerdi.

19— Onların mallarında dilenenle mahrum için bir hak vardır.

20— Yerde de kesin inananlar için ibretler vardır.

21— Nefislerinizde de birçok âyetler vardır; görmüyor musunuz?

22— Gökyüzünde de rızkınız **(yağmur)** ve o va'd olunduğunuz **(sevab, günah)** var.

23— İşte o gökyüzünün ve yerin Rabbine yemîn olsun ki, bu va'd olunan, sizin konuşmanız gibi bir gerçektir.

24— Sana, İbrâhim'in şerefli misafirlerinin kıssası geldi mi?

25— Hani İbrâhim'in yanına girmişler de selâm vermişlerdi. İbrâhim, "Selâm olsun! **(İçinden de)** tanımadık bir kavim!" demişti. **(Bunlar, içlerinde Cebrâil (a.s.) de bulunan birkaç melek idi).**

26— Hemen gizlice ailesine giderek semiz bir dana **(eti)** getirdi.

27— Onu önlerine koyarak, "Buyurmaz mısınız?" dedi. **(Fakat onlar yemediler).**

28— Ozaman onlardan içine bir korku düştü. "Korkma!" dediler ve onu bilgin bir oğul ile müjdelediler.

29— Derken karısı **(Sâre)** çığlık kopararak yöneldi ve yüzüne vurarak, "Ben kısır bir kocakarıyım!" dedi.

30— Onlar, "Bu böyle. Rabbin buyurdu. Şüphesiz O yegâne hikmet sahibi, yegâne bilendir." dediler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ves-semê-'i ẓêtil-Ḥu-buk (7) 'İnneküm lefî ḳavlim-
muħtelif (8) Yu'-fekü ʻanhu men 'ufik (9) Ḳutilel-
ħarrâṣûn (10) 'Elleẓîne hum fî gamratin-sêhûn (11)
Yes-'elûne 'eyyêne Yevmud-Dîn (12) Yevme hum
ʻalen-Nêri yuftenûn (13) Ẓûḳû fitneteküm! Hê-
ẓelleẓî küntum-bihî teste'-cilûn (14) 'İnnel-Mutteḳîne
fî Cennêtinv-ve ʻuyûn (15) 'Êħiẓîne mê 'êtê-hum
Rab-buhum; 'innehum kênû ḳable ẓêlike Muḥsinîn
(16) Kênû ḳalîlem-minel-leyli mê yehce-ʻûn (17) Ve
bil'es-ḥâri hum yes-tegfirûn (18) Ve fî 'emvêlihim
ḥaḳ-ḳul-lis-sê-'ili vel-meḥrûm (19) Ve fil-'erḍi 'Êyêtul-
lil-Mûḳinîn (20) Ve fî 'enfusiküm 'efelê tubṣırûn (21)
Ve fis-semê-'i Rizḳuküm ve mê tû-ʻadûn (22) Feve-
Rabbis-semê-'i vel-'erḍi 'innehû le-Ḥaḳḳum-mişlemê
'enneküm tenṭiḳûn (23) Hel 'etêke ḥadîṡü ḍayfi
'İbrâhîmel-mukramîn (24) 'İẓ deħalû ʻaleyhi feḳâlû
Selêmê! Ḳâle Selêm! Ḳavmum-munkerûn (25) Ferâga
'ilê 'ehlihî fe-cê-'e bi-ʻiclin-semîn (26) Feḳarrabehû
'ileyhim Ḳâle 'elê te'-külûn (27) Fe-'evcese minhum
ħîfeh. Ḳâlû lê teħaf! Ve beş-şerûhu bi-gulêmin
ʻalîm (28) Fe-'eḳbeletim-ra-'etuhû fî ṣarratin-feṣakket
vechehê ve ḳâlet ʻacûzun ʻaḳîm (29) Ḳâlû keẓêliki
ḳâle Rabbuk; 'innehû Huvel-Ḥakîmul-ʻAlîm (30)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلٰى قَوْمٍ
مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا
غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا اٰيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ
الْاَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسٰى اِذْ اَرْسَلْنَاهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾
فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾
وَفِي ثَمُودَ اِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ
فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ
وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْاَرْضَ فَرَشْنَاهَا
فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوا اِلَى اللّٰهِ اِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾
وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

31— **(İbrâhim),** "O halde vazifeniz nedir ey elçiler?" dedi.

32— "Biz mücrim bir (suçlu) kavme gönderildik.

33— Ki, üzerlerine çamurdan **(pişmiş)** taşlar atacağız.

34— **(Bu taşlar),** Rabbinin katında, müsrifler için damgalanmıştır." dediler.

35— Neticede o beldedeki mü'minleri çıkardık.

36— Fakat orada bir evden başka Müslüman da bulmadık.

37— Ve öyle acıklı azaptan korkacaklar için orada bir ibret nişânesi bıraktık.

38— Mûsa'da da ibret vardır. Hani onu açık bir mûcize ile Firavun'a göndermiştik!

39— O **(Firavun'un)** ise, bütün ordusu ile imandan yüz çevirdi ve "O, bir sihirbaz yahut bir delidir." dedi.

40— Bunun üzerine nâmerdlik ederken biz de onu ordularıyle birlikte yakalayarak denize atıverdik.

41— Âd kavminde de ibret vardır. Hani onların üzerine o köklerini kurutan rüzgarı göndermiştik!

42— Öyle bir rüzgar ki, üzerine uğradığı bir şeyi mutlaka kül gibi savuruyordu.

43— Semûd kavminde de ibret vardır. Hani onlara, "Bir zamana kadar faydalanın." denilmişti.

44— Onlarsa Rablerinin emrine karşı kibirlenmişlerdi. Bu yüzden bakıp dururlarken onları yıldırım çarpıverdi.

45— Ne ayağa kalkabildiler, ne de yardım gördüler.

46— Daha önce de Nûh kavmini helâk ettik. Çünkü onlar fâsık bir kavim idiler.

47— Bir de gökyüzüne bakın! Biz onu kuvvetle bina ettik. Muhakkak ki biz kaadiriz.

48— Yeri de döşedik. Bak biz ne güzel döşeyicileriz!

49— Her şeyden çift çift yarattık, olur ki düşünürsünüz.

50— **(De ki:)** "O halde hemen Allah'a kaçın. Gerçekten ben size, O'nun tarafından gönderilmiş açık bir uyarıcıyım.

51— Ve Allah'la beraber başka bir ilâh uydurmayın. Gerçekten ben size, O'nun tarafından gönderilmiş bir uyarıcıyım!".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

K̇âle femê ḣaṭ-buküm 'eyyuhel-Murselûn (31) K̇âlû
'innê 'ursilnê 'ilê k̇avmim-mucrimîn (32) Linursile
ʻaleyhim ḥicêratem-min-ṭîn (33) Müsevve-meten
ʻinde Rabbike lil-müsrifîn (34) Fe-'eḣracnê men-
kêne fîhê minel-Mu'minîn (35) Femê vecednê fîhê
gayra bey-tim-minel-Müslimîn (36) Ve teraknê fîhê
'Êyetel-lil-leẓîne yeḣâfûnel-ʻAẓêbel-'elîm (37) Ve fî
Mûsê 'iẓ 'erselnêhu 'ilê Fir-ʻavne bi-sulṭâ-nim-mubîn
(38) Fe-tevellê bi-ruknihî ve k̇âle sêḥirun 'ev mec-
nûn (39) Fe-'eḣaẓnêhu ve cunûdehû fenebeẓnêhum
fil-yemmi ve huve mulîm (40) Ve fî ʻÂdin 'iẓ 'erselnê
ʻaley-himur-Rîḥal-ʻak̇îm (41) Mê teẓeru min-şey-
'in 'etet ʻaleyhi 'illê ce-ʻalet-hu ker-ramîm (42) Ve
fî Ṡemûde 'iẓ k̇île lehum temette-ʻû ḥattê ḥîn (43)
Fe-ʻatev ʻan 'Emri Rabbi-him fe-'eḣaẓet-humuṣ-
ṣâ-ʻik̇atu ve hum yenẓurûn (44) Femesteṭâ-ʻû min-
k̇iyê-minv-ve mê kênû munteṣırîn (45) Ve K̇avme
Nûḥim-min-k̇abl; 'innehum kênû k̇avmen-fêsik̇în (46)
Ves-Semê-'e beneynêhê bi-'eydinv-ve 'İnnê lemûsi-
ʻûn (47) Vel-'erḍa fe-raşnêhê fe-niʻ-mel-mêhidûn (48)
Ve min-külli şey-'in ḣalek̇nê zev-ceyni le-ʻallekküm
teẓekkerûn (49) Fe-firrû 'ile-LLâh; 'innî leküm-mi-
nhu Neẓîrum-mubîn (50) Ve lê tec-ʻalû me-ʻa-LLâhi
'ilêhen 'êḣar; 'innî leküm-minhu Neẓîrum-mubîn (51)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

كَذٰلِكَ مَٓا اَتَى الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ اَوْ
مَجْنُونٌۚ ﴿٥٢﴾ اَتَوَاصَوْا بِه۪ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَۚ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ
فَمَٓا اَنْتَ بِمَلُومٍۘ ﴿٥٤﴾ وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٥﴾
وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَٓا اُر۪يدُ مِنْهُمْ
مِنْ رِزْقٍ وَمَٓا اُر۪يدُ اَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ
ذُو الْقُوَّةِ الْمَت۪ينُ ﴿٥٨﴾ فَاِنَّ لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ اَصْحَابِهِمْ فَلَا
يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذ۪ي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
تِسْعٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالطُّورِۙ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍۙ ﴿٢﴾ ف۪ي رَقٍّ مَنْشُورٍۙ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِۙ ﴿٤﴾
وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِۙ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِۙ ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌۙ ﴿٧﴾ مَا لَهُ
مِنْ دَافِعٍۙ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَٓاءُ مَوْرًاۙ ﴿٩﴾ وَتَس۪يرُ الْجِبَالُ سَيْرًاۜ ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّب۪ينَۙ ﴿١١﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ ف۪ي خَوْضٍ يَلْعَبُونَۢ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدَعُّونَ
اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّاۜ ﴿١٣﴾ هٰذِهِ النَّارُ الَّت۪ي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

52— Bunun gibi, bunlardan öncekilere de hiçbir peygamber gelmemişti ki, "Bir sihirbaz!" yahut "Bir deli!" demesinler.

53— Bu sözü birbirlerine vasiyet mi ettiler! Doğrusu onlar hep azgın bir kavim idiler.

54— Onun için onlardan yüz çevir. Artık sen kınanacak değilsin.

55— Sen **(Kur'ân'la)** öğüt ver. Çünkü öğüt mü'minlere fayda verir.

56— Ben, insanları ve cinleri, ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.

57— Onlardan bir rızık istemiyorum, bana **yemek** yedirmelerini de istemiyorum.

58— Şüphesiz ki Allah, rızık veren, O metin kuvvet sahibidir.

59— Hiç şüphe yok ki zulmedenlere, arkadaşlarının payı gibi dolgun bir pay vardır. Şimdi acele etmesinler.

60— Vay küfredenlerin haline! O tehdit edildikleri günden!..

(Sûre: 52)

TÛR SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
49 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Tûr **(dağın)** a,

2,3— Açılmış sahifelere yazılan kitaba **(Kur'ân'a),**

4— **(Gökte meleklerin tavaf ettikleri)** Beyt-i Ma'mur'a,

5— Yüksek tavana **(gökyüzüne),** 6— Ve kızdırılmış denize yemin ederim ki,

7— Rabbinin azabı muhakkak gerçekleşecektir.

8— Onu geri çevirecek bir şey yoktur.

9— O gün gökyüzü bir çalkanış çalkanır!

10— Dağlar da bir yürüyüş yürür!

11— Vay o gün, o yalanlayanların haline!

12— Ki onlar, daldıkları bir batakta oynayıp dururlar.

13— O gün, onlar cehennem ateşine itilip kakılacaklardır.

14— **(Kendilerine),** "İşte yalan saymakta olduğunuz ateş budur!" **(denilecektir).**

Ṭûr

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Keẓêlike mê 'etelleẓîne min-k̇ablihim-mir-Rasûlin
'illê k̇âlû sêḥirun 'ev mecnûn (52) 'Etevêṣav bih?
Bel hum k̇avmun-ṭâgûn (53) Fetevelle ʿanhum
fe-mê 'ente bi-melûm (54) Ve ẓekkir fe-'inneẓ-
Ẓikrâ tenfe-ʿul-Mu'-minîn (55) Ve mê ḣalek̇tul-
Cinne vel-'inse 'illê liyeʿ-budûn (56) Mê 'urîdü
minhum-mir-Rizk̇inv-ve mê 'urîdü 'eny-yuṭ-ʿimûn
(57) 'İnne-LLâhe Huver-Razzêk̇u ẓül-K̇uvvetil-
Metîn (58) Fe-'inne lilleẓîne ẕalemû ẓenûbem-mişle
ẓenûbi 'eṣḥâbihim felê yesteʿ-cilûn (59) Fe-vey-lul-
lilleẓîne keferû miny-yevmihimulleẓî yû-ʿadûn (60)

ṬÛR

49 'ÊYEH — No 52

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Veṭ-Ṭûr (1) Ve Kitêbim-mesṭûr (2) Fî Rak̇k̇im-
menşûr (3) Vel-Beytil-meʿ-mûr (4) Ves-Sek̇-
fil-merfûʿ (5) Vel-Beḥril-mescûr (6) 'İnne ʿAẓ-
âbe Rabbike le-vêk̇iʿ (7) Mê lehû min-dêfiʿ (8)
Yevme temûrus-semê-'u mevrâ (9) Ve tesîrul-
cibêlu seyrâ (10) Fe-vey-luny-yevme-'iẓil-lil-
mukeẓẓibîn (11) 'Elleẓîne hum fî ḣavḍiny-yel-ʿabûn
(12) Yevme yudeʿ-ʿûne 'ilê Nêri Cehenneme deʿ-ʿâ
(13) Hêẓihin-nêrulletî küntum-bihê tukeẓẓibûn (14)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

أَفَسِحْرٌ هٰذَٓا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوٓا
أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَٓاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَاكِهِينَ بِمَٓا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ
وَوَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓئًا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِئِينَ عَلٰى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ
﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَٓا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ
رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾
يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ
غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُٓوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِٓي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ
﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰينَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَٓا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ
بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

15— Bu da mı sihir? Yoksa siz mi görmüyorsunuz?

16— Girin oraya! Artık ister sabredin, ister etmeyin, hepsi bir. Siz ancak yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

17— Muhakkak ki takvâ sahipleri, cennetler ve nimetler içindedirler.

18— Onlar Rablerinin verdiği şeylerle zevk ederler. Rableri de onları cehennem azabından korumuştur.

19— **(Kendilerine),** "Amellerinize karşılık afiyetle yeyin, için!" **(denilir).**

20— Sıra sıra dizilmiş koltuklara yaslanırlar. Biz onları, iri gözlü hûrilerle eş ederiz.

21— İman edenlere ve zürriyetleri de iman edip kendilerine uyanlara, **(âhirette)** zürriyetlerini kavuşturacağız. Hem onların amellerinden hiçbir şey eksiltmeyeceğiz. Herkes kazancına bağlı olacak.

22— Onlara **(cennette)** canlarının çektiğinden meyve ve et verdik.

23— Orada birbirleri ile kadeh çekişirler. Onda ne bir saçmalama vardır, ne de günaha sokma!

24— Hizmetçileri etraflarında döner. Bunlar, sanki **sedef içinde** saklı incilerdir.

25— Ve birbirlerine dönüp soruştururlar.

26— Derler ki: "Biz, bundan önce ailelerimiz içinde korkuyorduk!

27— Şimdi Allah bize ihsan buyurdu ve bizleri o ateşin azabından korudu.

28— Biz, bundan önce O'na ibadet ediyorduk. Gerçekten kerem sahibi, esirgeyici O'dur.

29— O halde sen nasihata devam et. Sen, Rabbinin nimeti sayesinde ne kâhinsin, ne de mecnûn!".

30— Yoksa, "O bir şairdir, biz onun felâketini gözetliyoruz" mu diyorlar?

31— De ki: "Bekleyin! Çünkü ben de sizinle beraber **(başınıza gelecek azabı)** bekleyenlerdenim!".

Ṭûr	
ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
'	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= (كسرة)
u, ü	= (ضمة)
e, a	= (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Efe-siḥrun hêẕê 'em 'entum lê tubṣırûn (15) 'İṣ-levhê
feṣbirû 'ev lê teṣbirû; sevê-'un ʿaleyküm; 'innemê tuc-
zevne mê küntum teʿ-melûn (16) 'İnnel-Mut-teḱîne
fî Cennêtinv-ve Ne-ʿîm (17) Fêkihîne bimê 'êtêhum
Rabbuhum, ve veḱâhum Rabbuhum ʿAẕêbel-Ceḥîm
(18) Külû veşrabû henî-'em-bimê küntum teʿ-melûn
(19) Mutteki-'îne ʿalê sürurim-meṣfûfeh; ve zevvec-
nêhum-bi-ḥûrin ʿîn (20) Velleẕîne 'ême-nû vettebe-
ʿat-hum ẕürriyyetuhum-bi-'îmênin 'elḥaḱnê bihim
ẕürriyyetehum ve mê 'eletnêhum-min ʿamelihim-
min-şey'; küllumri-'im-bimê kesebe rahîn (21) Ve
'emdednêhum-bi-fêkihetinv-ve leḥmim-mim-mê
yeştehûn (22) Yetenêze-ʿûne fîhê ke'-sel-lê leg-vun-
fîhê ve lê te'-ṡîm (23) ۞ Ve yeṭûfu ʿaleyhim gılmênul-
lehum ke-'ennehum Lu'-lu-'üm-meknûn (24) Ve
'eḱbele beʿ-ḍuhum ʿalê beʿ-ḍiny-yetesê-'elûn (25) Ḱâlû
'innê künnê ḱablu fî 'ehlinê muşfiḱîn (26) Fe-menne-
LLêhu ʿaleynê ve veḱânê ʿAẕêbes-Semûm (27) 'İnnê
künnê min-ḱablu ned-ʿûh; 'innehû Huvel-Berrur-
Raḥîm (28) Feẕekkir femê 'ente bi-Niʿ-meti Rab-
bike bi-kê-hininv-ve lê mecnûn (29) 'Em yeḱûlûne
Şê-ʿirun-neterabbeṣu bihî raybel-menûn (30) Ḱul
terabbeṣû fe-'innî me-ʿaküm-minel-muterabbiṣîn (31)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Tûr Sûresi

اَمْ تَأْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَٓا اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَۚ ﴿٣٢﴾ اَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۚ
بَلْ لَا يُؤْمِنُونَۚ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوا صَادِقِينَۜ ﴿٣٤﴾ اَمْ خُلِقُوا
مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخَالِقُونَۜ ﴿٣٥﴾ اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَۚ بَلْ
لَا يُوقِنُونَۜ ﴿٣٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَٓائِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَۜ ﴿٣٧﴾ اَمْ لَهُمْ
سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِۚ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍۜ ﴿٣٨﴾ اَمْ لَهُ الْبَنَاتُ
وَلَكُمُ الْبَنُونَۜ ﴿٣٩﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَۜ ﴿٤٠﴾ اَمْ
عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَۜ ﴿٤١﴾ اَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًاۜ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ
الْمَكِيدُونَۜ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿٤٣﴾ وَاِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَٓاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾
فَذَرْهُمْ حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذ۪ي فِيهِ يُصْعَقُونَۙ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْن۪ي
عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَۜ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ
ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ ح۪ينَ تَقُومُۙ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اِثْنَتَانِ وَسِتُّونَ آيَةً

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ

32— Yoksa, onlara bunu **(şair, mecnûn demeyi)** akılları mı emrediyor, yoksa onlar azgın bir kavim midirler?

33— Yoksa " O Kur'ân'ı kendisi uydurup söyledi " mi diyorlar? Hayır! Kendileri inanmazlar.

34—Eğer doğru söylüyorlarsa, haydi onun gibi bir söz getirsinler.

35— Yoksa, kendileri bir şeysiz olarak mı yaratıldılar? Yoksa onlar mı yaratandırlar?

36— Yoksa, gökleri ve yeri mi yarattılar? Hayır! Onlar iyi anlamazlar.

37— Yoksa, Rabbinin hazineleri onların yanında mı? Yoksa, onlar mı her şeye hâkim olmuşlar?

38— Yoksa, onların bir merdiveni var da ondan mı dinliyorlar? Öyleyse dinleyicileri açık bir delil getirsin.

39— Yoksa, kızlar Allah'ın, oğullar sizin mi?

40— Yoksa, **(Habibim)** onlardan bir ücret istiyorsun da onlar, borçtan ağırlık altında ezilmedeler mi?

41— Yoksa, gayb **(ilmi)** onların yanında da bunu onlar mı yazıyorlar?

42— Yoksa, bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Fakat o küfredenler tuzağa kendileri düşecektir. **(Nitekim öyle olmuş, Bedir'de belâlarını bulmuşlardır).**

43— Yoksa onların Allah'dan başka bir ilâhları mı var? Allah, onların koştukları ortaklardan çok şükür uzaktır.

44— Eğer gökten bir parça düşerken görseler, "Birbiri üzerine yığılmış bir bulut." derler.

45— O halde bırak onları. çarpılacakları güne kavuşsunlar.

46— O gün, tedbirlerinin hiçbiri onlara bir fayda vermeyecek ve kendilerine yardım edilmeyecektir.

47— Şüphesiz ki, o zulmedenlere bundan önce de bir azap var. Lâkin onların çoğu bilmezler. **(Gerçekten yedi sene kıtlıkla, bir de Bedir Harbi'yle azap olunmuşlardır).**

48— Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen, bizim gözetimimiz altındasın. Kalktığın vakit Rabbine hamd ile tesbih et.

49— Gecenin bir kısmında ve yıldızların battığı sırada dahi tesbih eyle.

'Em te'-muruhum 'eḥlê-muhum-bi-hêẓê 'em hum
k̇av- mun-ṭâgûn (32) 'Em yek̇ûlûne tek̇av-veleh?
Bel-lê yu'-minûn (33) Fel-ye'-tû bi-ḥadîs̊im-mis̊lihî
'in-kênû Ṣâdik̇în (34) 'Em ħulik̇û min gayri şey-'in
'em humul-ħâli-k̇ûn (35) 'Em ħalk̇us-semêvêti vel-
'erḍ? Bel-lê yûk̇inûn (36) 'Em ʿindehum ħazê-'inu
Rabbike 'em humul-muṣayṭi-rûn (37) 'Em lehum
süllemuny-yes-temi-ʿûne fîh? Felye'-ti müs-temi-
ʿuhum-bi-sulṭânim-mubîn (38) 'Em lehul-benêtu ve
lekümul-benûn (39) 'Em tes-'eluhum 'ecran-fehum-
mim-megramim-muşk̇alûn (40) 'Em ʿindehumul-
Gaybu fehum yektubûn (41) 'Em yurîdûne key-
dê? Felleẓîne keferû humul-me-kîdûn (42) 'Em
lehum 'ilêhun gayru-LLâh? Sübḥâne-LLâhi ʿammê
yuşrikûn (43) Ve 'iny-yerav kisfem-mines-semê-'i
sêk̇iṭany-yek̇ûlû seḥâbum-merkûm (44) Feẓerhum
ḥattê yulêk̇û Yevme-humulleẓî fîhi yuṣ-ʿak̇ûn (45)
Yevme lê yugnî ʿanhum key-dühum şey-'env-ve lê
hum yunṣarûn (46) Ve 'inne lilleẓîne ẕalemû ʿaẓêben-
dûne ẓêlike ve lêkinne 'eks̊erahum lê yeʿ-lemûn (47)
Veṣbir li-ḥukmi Rabbike fe-'inneke bi-'eʿ-yuninê
ve sebbiḥ bi-Ḥamdi Rabbike ḥîne tek̇ûm (48) Ve
minel-ley-li fesebbiḥ-hu ve 'idbêran-nucûm (49)

NECM

62 ÂYEH — № 53

Ṭûr

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ħ	=	خ
ẓ	=	ذ
ẕ	=	ظ
ṭ	=	ط
k̇	=	ق
ʿ	=	ع
'	=	ء

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Harekeler

i, ı	=	ـِ (كسرة)
u, ü	=	ـُ (ضمة)
e, a	=	ـَ (فتحة)

'ev	=	أو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

4 elif uzatmak vâcib; 2 veya 4 elif uzatmak vâcib; 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz; Bir elif uzatılır; İhfa ve Gunne yerleri; İdgam ve okunmayan harfler; Kalın; Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰىۙ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰىۚ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ
عَنِ الْهَوٰىۜ ﴿٣﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰىۙ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَد۪يدُ الْقُوٰىۙ ﴿٥﴾ ذُو مِرَّةٍۜ
فَاسْتَوٰىۙ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰىۜ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰىۙ ﴿٨﴾ فَكَانَ
قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰىۚ ﴿٩﴾ فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِه۪ مَٓا اَوْحٰىۜ ﴿١٠﴾ مَا كَذَبَ
الْفُؤٰادُ مَا رَاٰى ﴿١١﴾ اَفَتُمَارُونَهُ عَلٰى مَا يَرٰى ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً
اُخْرٰىۙ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوٰىۜ ﴿١٥﴾ اِذْ يَغْشَى
السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰىۙ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَاٰى
مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٨﴾ اَفَرَاَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزّٰىۙ ﴿١٩﴾ وَمَنٰوةَ
الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿٢٠﴾ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢١﴾ تِلْكَ اِذًا
قِسْمَةٌ ض۪يزٰى ﴿٢٢﴾ اِنْ هِيَ اِلَّٓا اَسْمَٓاءٌ سَمَّيْتُمُوهَٓا اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ مَٓا
اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍۜ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى
الْاَنْفُسُۚ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰىۜ ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰىۘ
﴿٢٤﴾ فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْن۪ي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

(Sûre: 53)

NECM SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
62 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Battığı zaman yıldıza yemin olsun ki,

2— Arkadaşınız **(Muhammed s.a.v.)** şaşırmadı, azıtmadı da,

3— O hevâdan söylemiyor.

4— Söylediği şey, bildirilen bir vahiyden başka bir şey değildir.

5— Ona, kuvvetleri şiddetli olan **(Cebrâil)** öğretti.

6— Üstün akla sahip **(olan melek)** doğruldu **(gerçek meleklik şeklinde göründü).**

7— Kendisi en yüksek ufukta idi .

8— Sonra yaklaştı ve sarktı.

9— O derece ki **(Peygambere)** iki yay arası kadar yahut daha az kaldı **(ve Peygamberimiz ayıldı, heyecanı geçti).**

10— Ve Allah kuluna vahy edeceğini etti **(Cebrâil aleyhisselâm da Peygamberimize bildirdi).**

11— **(Gözü ile)** gördüğünü kalb yalanlamadı.

12— Şimdi siz **(ey kâfirler),** o gördüğüne karşı onunla mücadele mi ediyorsunuz?

13— Yemin olsun! Onu **(Cebrâil'i kendi şekliyle)** bir daha gördü.

14— Sidre-i Müntehâ'nın yanında.

15— Ki Cennetü'l-Me'vâ onun yanındadır.

16— O dem ki, Sidre'yi bürüyen bürüyordu! **(Üzerine melekler ve kuşlar konuyordu).**

17— Göz ne şaştı, ne de haddini aştı.

18— Yemin olsun **(Peygamber)** Rabbinin en büyük âyetlerinden bazılarını gördü.

19— Söyleyin bana Lât ile Uzzâ'yı!

20— Diğer üçüncüsü Menât'ı! **(Bunların ne kudreti var?).**

21— Erkek sizin de, dişi onun öyle mi?

22— Öyle ise, bu çok insafsız bir taksim!

23— O putlar, sizin ve babalarınızın taktığı isimlerden başka bir şey değildir. Allah onlara hiçbir saltanat indirmemiştir. Kâfirler ancak zanna ve nefislerinin arzusuna tâbi oluyorlar. Halbuki Rablerinden kendilerine doğru yolu gösteren Resûl geldi.

24— Yoksa insana her arzû ettiği mi var?

25— Fakat âhiret ve dünya ancak Allah'ındır.

26— Göklerde nice melekler vardır ki, şefaatleri hiçbir işe yaramaz. Meğer ki Allah dilediğine izin vermiş ve razı olmuş ola.

ḍ	=	ض
Necm		
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ḣ	=	خ
ẓ	=	ذ
ẓ̈	=	ظ
ṭ	=	ط
ḱ	=	ق
ʻ	=	ع
'	=	ء
Med Harfleri		
î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا
Harekeler		
i, ı	=	ـِ (كسرة)
u, ü	=	ـُ (ضمة)
e, a	=	ـَ (فتحة)
'ev	=	أو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ven-NECMİ 'iẓê hevê (1) Mê ḍalle Ṣâḥibuküm ve
mê gavê (2) Ve mê yenṭiḱu ʻanil-hevê (3) 'İn huve
'illê Veḥyuny-yûḥa (4) ʻAllemehû Şedîdül-Ḱuvê
(5) Ẓû-Mirrah; festevê (6) Vehuve bil-'ufuḱil-'eʻlê
(7) Ṡümme denê fetedellê (8) Fekêne Ḱâbe-ḱavsey-
ni 'ev 'ednê (9) Fe-'evḥâ 'ilê ʻAbdihî mê 'evḥâ (10)
Mê keẓebel-fu-'êdü mê ra-'ê (11) 'Efetumê-rûnehû
ʻalê mê yerâ (12) Ve leḱad ra-'êhu nezleten 'uḣrâ
(13) ʻİnde Sidratil-muntehê (14) ʻİndehê Cennetul-
Me'-vê (15) 'İẓ yegşes-Sidrate mê yegşê (16) Mê
zêgal-beṣaru ve mê ṭagâ (17) Leḱad ra-'ê min 'Êyêti
Rabbihil-Kübrâ (18) 'Efera-'ey-tumul-Lête vel-ʻuzzê
(19) Ve Menêteṡ-ṡêliṡetel-'uḣrâ (20) 'Elekümuẓ-
ẓekeru ve lehul-'unṡê (21) Tilke 'iẓen-ḱismetun-
ḍîzê (22) 'İn hiye 'illê 'esmê-'un-semmey-tumûhê
'entum ve 'êbê-'uküm-mê 'enzele-LLâhu bihê min-
sulṭân. 'İny-yettebi-ʻûne 'illeẓ-ẓ̈anne ve mê tehvel-
'enfus!- Ve leḱad cê-'ehum-mir-Rabbihimul-Hudê
(23) 'Em lil-'insêni mê temennê (24) Fe-li-LLêhil-
'Êḣiratu vel-'ûlê (25) ۞ Ve kem-mim-mele-kin-fis-
semêvêti lê tugnî şefêʻatuhum şey-'en 'illê mim-beʻ-
di 'eny-ye'-ẓene-LLâhu limeny-yeşê-'u ve yerḍâ (26)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى
﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍۜ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّۚ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنٖي
مِنَ الْحَقِّ شَيْـٔاًۚ ﴿٢٨﴾ فَاَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلّٰى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۜ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِۜ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبٖيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣٠﴾ وَلِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۙ لِيَجْزِيَ الَّذٖينَ اَسَٓاؤُ۫ا بِمَا
عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذٖينَ اَحْسَنُوا بِالْحُسْنٰىۚ ﴿٣١﴾ اَلَّذٖينَ يَجْتَنِبُونَ
كَبَٓائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَۜ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِۜ
هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فٖي بُطُونِ
اُمَّهَاتِكُمْۚ فَلَا تُزَكُّٓوا اَنْفُسَكُمْۜ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ﴿٣٢﴾ اَفَرَاَيْتَ
الَّذٖي تَوَلّٰىۙ ﴿٣٣﴾ وَاَعْطٰى قَلٖيلاً وَاَكْدٰى ﴿٣٤﴾ اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى
﴿٣٥﴾ اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ بِمَا فٖي صُحُفِ مُوسٰىۙ ﴿٣٦﴾ وَاِبْرٰهٖيمَ الَّذٖي وَفّٰىۙ ﴿٣٧﴾ اَلَّا
تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰىۙ ﴿٣٨﴾ وَاَنْ لَيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰىۙ ﴿٣٩﴾ وَاَنَّ
سَعْيَهُ سَوْفَ يُرٰى ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزٰيهُ الْجَزَٓاءَ الْاَوْفٰىۙ ﴿٤١﴾ وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ
الْمُنْتَهٰىۙ ﴿٤٢﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰىۙ ﴿٤٣﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَاۙ ﴿٤٤﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

وَاَنَّهُ

Necm Sûresi

27— Âhirete iman etmeyenler, meleklere dişi ismi takıyorlar.

28— Halbuki onların buna dair bir bilgileri yok, sırf zanna tâbi oluyorlar. Zan ise, hak namına hiçbir şey ifade etmez.

29— O halde sen, bizim zikrimizden **(Kur'ân'dan)** yüz çevirip yalnız dünya hayatını isteyen kimselerden yüz çevir.

30 — Onların ilimden varabildikleri **(gaye)** işte budur. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapanı en iyi bilendir. Hidâyete ereni en iyi bilen de o'dur.

31— Göklerde ve yerdeki her şey Allah'ındır. Sonuçta kötülük edenleri, yaptıklarıyla cezalandıracak; iyilik yapanları da daha güzeliyle mükâfatlandıracaktır.

32— Onlar ki, küçük hatalar müstesna! Günahların büyüklerinden ve fuhşiyattan kaçınırlar. Muhakkak Rabbin, geniş mağfiretlidir. O, sizi gerek topraktan yarattığı sıra, gerekse annelerinizin karnında ceninler iken **(bütün hallerinizi)** en iyi bilendir. O halde, kendinizi temize çıkarmayın. O, takvâ sahiplerini en iyi bilendir.

33— Şimdi **(imandan)** yüz çevireni,

34— Ve malından pek az verip de **(geri kalanda kaya gibi)** direteni gördün mü?

35— Gaybın ilmi onun yanında da o mu görüyor?

36, 37—Yoksa Mûsa'nın sahifelerindeki ile, **(Allah'dan gelen vahyi)** tam olarak ifa eden **(vefakâr)** İbrâhim'in sahifelerindeki şu gerçekler ona haber mi verilmedi.

38— Ki: "Hiçbir kimse başkasının vebalini yüklenmez"

39— Ve insan için kendi çalıştığından başkası yoktur.

40— Ve onun çalıştığı yarın **(kıyamette)** görülecektir.

41— Sonra ona en değerli mükâfat verilecektir.

42— Şüphesiz ki, en nihayet dönüş yeri Rabbinedir.

43— Güldüren de O'dur, ağlatan da O!

44— Öldüren de O'dur, dirilten de O!

ḍ = ض	
Necm	
ṡ = ث	
ṣ = ص	
ḥ = ح	
ħ = خ	
ẓ = ذ	
z̤ = ظ	
ṭ = ط	
k̇ = ق	
ʻ = ع	
' = ء	
Med Harfleri	
î = ي	
û = و	
ê, â = ا	
Harekeler	
i, ı = ـِ (كسرة)	
u, ü = ـُ (ضمة)	
e, a = ـَ (فتحة)	
'ev = أو	
ve = وَ	
'ey = أي	
yê = يا	

'İnnelleẓîne lê yu'minûne bil-'Êħirati leyusem-
mûnel-melê-'ikete tesmi-yetel-'unṡê (27) Ve mê le-
hum-bihî min ʻilm. 'İny-yettebi-ʻûne 'illeẓ-ẓann;
ve 'inneẓ-ẓanne lê yugnî minel-Ḥak̇k̇i şey-'ê (28)
Fe-'eʻ-riḍ ʻammen-tevellê ʻan-ẓikrinê ve lem yuriḍ
'illel-ḥayêted-dünyê (29) Ẓêlike meb-leguhum-minel-
ʻilm. 'İnne Rabbeke Huve 'eʻ-lemu bimen-ḍalle
ʻan-sebî-lihî ve Huve 'eʻ-lemu bimenih-tedê (30)
Ve li-LLêhi mê fis-semê-vêti ve mê fil-'erḍi liyec-
ziyelleẓîne 'esê-'û bimê ʻamilû ve yec-ziyel-leẓîne
'eḥ-senû bil-ḥusnê (31) 'Elleẓîne yec-tenibûne kebê-
'iral-'iṡmi vel-fevê-ḥişe 'illel-lemem. 'inne Rabbeke
Vê-si-ʻul-Megfirah. Huve 'eʻ-lemu bi-küm 'iẓ 'enşe-
'eküm-minel-'erḍi ve 'iẓ 'en-tum 'ecinnetun-fî buṭû-
ni 'ümmehêtiküm. Felê tuze-kkû 'enfuseküm; Huve
'eʻ-lemu bimenittek̇â (32) 'Efera-'ey-telleẓî tevel-lê
(33) Ve 'eʻ-ṭâ k̇alîlenv-ve 'ekdê (34) 'E-ʻindehû ʻilmul-
gaybi fehuve yerâ (35) 'Em lem yunebbe' bimê fî
Ṣuḥufi Mûsê (36) Ve 'İbrâhîmelleẓî veffê (37) 'Ellê
teziru vêziratunv-vizra 'uħrâ (38) Ve 'el-leyse lil-
'insêni 'illê mê se-ʻâ (39) Ve 'enne seʻ-yehû sevfe yurâ
(40) Sümme yuczêhul-cezê-'el-'evfê (41) Ve'enne 'ilê
Rabbikel-Muntehê (42) Ve 'ennehû Huve 'eḍḥake
ve 'ebkê (43) Ve 'ennehû Huve 'emête ve 'eḥyê (44)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Necm Sûresi

وَاَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰىۙ ﴿٤٥﴾ مِنْ نُطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰىۖ ﴿٤٦﴾
وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰىۙ ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰىۙ ﴿٤٨﴾ وَاَنَّهُ هُوَ
رَبُّ الشِّعْرٰىۙ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّهُ اَهْلَكَ عَادًا الْاُو۬لٰىۙ ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَا۬ فَمَٓا اَبْقٰىۙ ﴿٥١﴾
وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰىۜ ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ
اَهْوٰىۙ ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰيهَا مَا غَشّٰىۚ ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾ هٰذَا
نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْاُو۬لٰى ﴿٥٦﴾ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُۚ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ
اللّٰهِ كَاشِفَةٌۜ ﴿٥٨﴾ اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَۙ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ
وَلَا تَبْكُونَۙ ﴿٦٠﴾ وَاَنْتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا
سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا اَهْوَٓاءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾
وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَٓاءِ مَا ف۪يهِ مُزْدَجَرٌۙ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا
تُغْنِ النُّذُرُۙ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْۢ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُكُرٍۙ ﴿٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

45,46— **(Rahime)** döküldüğü zaman, erkek ve dişi **(olarak)** iki çifti O yarattı.

47— Tekrar diriltmek de O'na aittir.

48— Zengin eden de O'dur, sermaye veren de O.

49— Şi'râ yıldızının Rabbi de O...

50— Evvelki Âd'ı **(Hûd kavmini)** O helâk etti.

51— Semûd 'u da helâk etti, hiç bırakmadı.

52— Daha önce Nûh'un kavmini de O helâk etti. Çünkü onlar daha zalim ve daha azgındılar.

53— Mü'tefike'yi **(Lût kavminin şehirlerini)** de üstünü altına getirdi.

54— Ve onları ne örttüyse örttü **(taş yığınları altında kaldılar)**.

55— Artık Rabbinin hangi nimetine karşı şüphe edersin **(ey insan!)**.

56— Bu **(Peygamber)** evvelki uyarıcılardan bir uyarıcıdır.

57— Yaklaşan **(kıyamet)** yaklaştı.

58— Onun vaktini, Allah'dan başka açıklayacak yoktur.

59— Şimdi siz, bu kelâma **(Kur'ân'a)** mı şaşıyorsunuz?

60— Ve gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz?

61— Halbuki siz gaafil ve oyuna düşkünsünüz.

62— Haydi Allah'a secde edin!. Kulluk edin!

(Sûre: 54)

KAMER SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 55 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı.

2— Onlar bir mûcize görürlerse yüz çevirip, "Bu, sürüp gelen bir sihirdir." derler.

3— **(Peygamberi)** yalanladılar ve hevâlarına uydular. Halbuki **(iyi - kötü)** her iş için bir yer var.

4— And olsun! Onlara **(ibret alınacak kıssalardan öyleleri geldi ki, onlarda)** inkârdan alıkoyacak haberler gelmiştir.

5— Tam bir hikmet!.. Fakat uyarmalar fayda vermiyor.

6— O halde onlardan yüz çevir! O gün çağırıcı **(İsrâfil)** tanınmayan bir şeye çağıracaktır.

ḍ	ض
ṡ	ث

Ḱamer

ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḱ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve 'ennehû ħaleḱaz-zevceyniẓ-ẓekera vel-'unṡê (45)
Min-nuṭfetin 'iẓê tumnê (46) Ve 'enne ʻaley-hin-
Neş-'etel 'Uħrâ (47) Ve 'ennehû Huve 'egnê ve 'eḱnê
(48) Ve 'ennehû Huve Rabbuş-Şiʻ-râ (49) Ve'ennehû
'ehleke ʻÂde-nil-'Ûlê (50) Ve Ṡemûde femê 'ebḱâ
(51) Ve ḱavme Nûḥim-min-ḱablu 'innehum kênû
hum 'eẓleme ve 'eṭgâ (52) Vel-mu'-tefikete 'ehvê (53)
Fegaş-şêhê mê gaşşê (54) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbike
tetemêrâ (55) Hêẕê Neẕ-îrum-minen-nuẕüril-'ûlê
(56) 'Ezifetil-'Êzifeh (57) Ley-se lehê min-dûni-
LLêhi kêşifeh (58) 'Efemin hêẕel-ḥadîṡi teʻ-cebûn
(59) Ve teḍḥakûne ve lê tebkûn (60) Ve 'entum
sêmidûn (61) Fes-cudû li-LLêhi veʻ-budû (62)

ḰAMER

55 'ÊYEH — № 54

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İḱterabetis-Sê-ʻatu venşeḱḱal-ḰAMER (1) Ve
'iny-yerav 'êyeteny-yuʻ-riḍû ve yeḱûlû siḥrum-
müstemirr (2) Ve keẕẕebû vettebe-ʻû 'ehvê-'ehum
veküllu 'em-rim-müsteḱirr (3) Ve leḱad cê-
'ehum-minel-'embê-'i mê fîhi muzdecer (4) Ḥik-
metum-bêligatun-femê tugnin-Nuẕür (5) Fetevelle
ʻanhum. Yevme yed-ʻud-Dê-ʻi 'ilê şey-'in-nukür (6)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Kamer Sûresi

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾
مُهْطِع۪ينَ اِلَى الدَّاعِۜ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾
فَدَعَا رَبَّهُٓ اَنّ۪ي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَٓا اَبْوَابَ السَّمَٓاءِ بِمَٓاءٍ
مُنْهَمِرٍ ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَٓاءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ
﴿١٢﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجْر۪ي بِاَعْيُنِنَاۚ جَزَٓاءً
لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَٓا اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٥﴾
فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ
﴿١٧﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ ر۪يحًا
صَرْصَرًا ف۪ي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾
فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ
﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُٓوا اَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُٓ اِنَّٓا اِذًا
لَف۪ي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ
اَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْاَشِرُ ﴿٢٦﴾ اِنَّا
مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

وَنَبِّئْهُمْ

7— Gözleri korkmuş, dağılmış çekirgeler gibi kabirlerden çıkarlar.

8— Çağırana koşarlar. Kâfirler, "Bu çok zorlu bir gün!" derler.

9—Onlardan **(Kureyş'den)** önce Nûh kavmi yalanladılar. Kulumuzu **(Nûh'u)** yalanladılar da, 'Deli!' dediler ve onu tebliğden men ettiler.

10—Nihayet o da, Rabbine dua ederek, "Ben yenik düştüm bana yardım et!" dedi.

11— Bunun üzerine, biz de bardaktan boşanırcasına bir yağmurla gök kapılarını açtık.

12— Yerden de kaynaklar fışkırttık. Derken **(iki su)** takdir edilmiş bir iş üzerinde karışıverdi.

13— Biz, Nûh'u tahtalardan yapılmış ve mıhlarla çakılmış gemiye yükledik.

14— Bizim nezaretimizle akar giderdi. Bunu, inkâr edilene **(Nuh'a)** bir mükâfat olarak yaptık.

15— Yemin olsun! Biz onu, bir ibret olarak bıraktık. Ama düşünen mi var?

16— Bak benim azabım ve tehdidlerim nasıl olurmuş?..

17— Yemin olsun! Bu Kur'ân'ı düşünmek için kolaylaştırdık. Fakat düşünen var mı?

18— Âd kavmi de **(Hûd'u)** yalanladı. Ama bak, nasıl oldu azabım ve tehdidlerim?..

19— Gerçekten biz, üzerlerine uğursuzluğu dâim bir günde, uğultulu bir rüzgâr gönderdik.

20— İnsanları kökünden sökülmüş hurma kütükleri gibi söküp atıyordu.

21— Bak nasıl oldu azabım ve tehdidlerim?..

22— Yemin olsun! Bu Kur'ân'ı düşünmek için kolaylaştırdık. Ama düşünen mi var?

23— Semûd kavmi uyarıları tekzib ettiler.

24— "İçimizden bir insana mı uyacağız? O takdirde biz, mutlaka şaşkınlık ve delilik içinde oluruz.

25— O kitap aramızdan ona mı verildi? Hayır! O, yalancı bir şımarıktır." dediler.

26— Yarın bilecekler, yalancı şımarık kimmiş!

27— İşte biz, onlara bir imtihan olmak üzere o dişi deveyi gönderiyoruz. Şimdi onları gözet ve sabret **(ey Sâlih)**!

ḍ	= ض
ṡ	= ث

Kamer

ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ــِـ (كسرة)
u, ü	= ــُـ (ضمة)
e, a	= ــَـ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ḣuş-şe-ʻan 'ebṣâruhum yeħru-cûne minel-'ecdêṡi ke-
'ennehum cerâdüm-mun-teşir (7) Muh-ṭi-ʻîne 'iled-
Dêʻ! Yek̇û-lul-kêfirûne Hêẕê Yevmun ʻasir (8)
Keẕẕebet k̇ablehum K̇avmu Nûḥin-fekeẕẕebû ʻAb-
denê ve k̇âlû mecnûnunv-vezdücir (9) Fede-ʻâ Rab-
behû 'ennî meglûbun-fenteṣır (10) Fefeteḥnê 'ebvê-bes-
semê-'i bimê-'im-munhemir (11) Ve feccernel-'erḍa
ʻuyû-nen-feltek̇al-mê-'u ʻalê 'emrin-k̇ad k̇udir (12) Ve
ḥamelnêhu ʻalê ẕêti 'elvêḥinv-ve düsür (13) Tecrî bi-
'eʻ-yuninê; ce-zê-'el-limen-kêne küfir (14) Ve lek̇at-
teraknêhê 'Êyeten-fehel mim-muddekir (15) Fekeyfe
kêne ʻAẕêbî ve Nuẕür (16) Ve lek̇ad yessernel-K̇ur-'êne
liẓ-Ẕikri fehel mim-muddekir (17) Keẕẕebet ʻÂdün-
fekeyfe kêne ʻAẕêbî ve Nuẕür (18) 'İnnê 'erselnê
ʻaleyhim rîḥan-ṣarṣaran-fî Yevmi neḥsim-müstemirr
(19) Tenzi-ʻunnêse ke-'enne-hum 'eʻ-cêzu neħlim-
munk̇a-ʻir (20) Fekeyfe kêne ʻaẕêbî ve nuẕür (21) Ve
lek̇ad yessernel-K̇ur-'êne liẓ-Ẕikri fehel mim-mud-
dekir (22) Keẕẕebet Ṡemûdü bin-Nuẕür (23) Fek̇âlû
'ebeşeram-minnê vêḥiden-nettebi-ʻuhû 'innê 'iẕel-lefî
ḍalê-linv-ve sü-ʻur (24) 'E-'ulk̇iyeẓ-Ẕikru ʻaleyhi mim-
bey-ninê bel huve keẕẕêbun 'eşir (25) Seyeʻ-lemûne
gadem-menil-keẕẕêbul-'eşir (26) 'İnnê mursilun-
nêk̇ati fitnetel-lehum fertek̇ibhum veṣṭabir (27)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَٓاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْۚ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا
صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابٖي وَنُذُرِ
﴿٣٠﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشٖيمِ الْمُحْتَظِرِ
﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ
﴿٣٣﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّٓا اٰلَ لُوطٍۜ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً
مِنْ عِنْدِنَاۜ كَذٰلِكَ نَجْزٖي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَٓا اَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابٖي
وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّۚ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا عَذَابٖي وَنُذُرِ
﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ
النُّذُرُۚ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنَاهُمْ اَخْذَ عَزٖيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾
اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ اُو۬لٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَٓاءَةٌ فِي الزُّبُرِۚ ﴿٤٣﴾ اَمْ
يَقُولُونَ نَحْنُ جَمٖيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾
بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٦﴾ اِنَّ الْمُجْرِمٖينَ
فٖي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوهِهِمْۜ
ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

28— Hem onlara haber ver ki, su **(deve ile)** aralarında nevsırayladır **(bir gün onlara, bir gün deveye)**. Her su sırasında **(sahibi)** hazır bulunmuş olsun **(dedik)**.

29— **(Bir müddet böyle devam ettiler, sonra bıktılar ve deveyi öldürmeye karar verdiler)**. Nihayet **(Kudar namındaki)** arkadaşlarını çağırdılar. O da **(kılıca)** sarılarak **(deveyi)** kesti.

30— Fakat bak, azabım ve tehdidlerim nasıl oldu?..

31— Biz, onların üzerine bir sayha **(korkunç bir ses)** gönderdik. Neticede kuru ot ve ağıl çırpısı gibi oluverdiler.

32— And olsun! Biz bu Kur'ân'ı düşünmek için müyesser kıldık. Ama düşünen mi var?

33— Lût kavmi uyarıları tekzib ettiler.

34— Biz, onların üzerine taş yağdıran bir rüzgâr gönderdik. Yalnız Lût ailesini bir seher vakti kurtardık.

35— Tarafımızdan bir nimet olarak! İşte şükredeni biz böyle mükâfatlandırırız.

36— And olsun! **(Lût)** onları azabımızla korkutmuştu. Fakat o ihtarları, **kuşkuyla** karşıladılar.

37— Ve and olsun! Onun misafirlerine tecavüze kalkıştılar. Biz de onların gözlerini silme kör ediverdik, "Tadın bakalım azabımı ve tehdidlerimi!" dedik.

38— And olsun! Bir sabah vakti onları devamlı bir azap bastırıverdi.

39— 'Tadın bakalım azabımı ve tehdidlerimi!" dedik.

40— Yemin olsun! Biz bu Kur'ân'ı düşünmek için **kolaylaştırdık**. Ama düşünen mi var?

41— Yemin olsun! Firavun hanedanına da uyarıcılar geldi.

42— Onlar, bütün mûcizelerimizi yalanladılar. Biz de onları güçlü, muktedire yaraşır bir şekilde yakalayıverdik.

43— **(Ey Kureyş!)** Sizin kâfirleriniz onlardan daha mı hayırlı? Yoksa sizin için ilâhi kitaplar da bir berâet-**(sorumsuzluk)** mi var?

44— Yoksa onlar, "Biz muzaffer **(yenilmez)** bir topluluğuz mu diyorlar?

45— **(Ebû Cehil Bedir'de, "Biz muzaffer bir orduyuz!" dediği vakit şu âyet indi)**: Yakında o ordu bozulacak ve arkalarına dönüp kaçacaklar.

46— Daha doğrusu onların asıl va'd edildikleri azap vakti kıyamettir. Kıyamet, daha şiddetli ve daha acıdır.

47— Muhakkak ki mücrimler **(suçlular)** sapıklık ve ateş içindedirler.

48— O gün onlar, yüzleri üstü ateşte sürünecekler. **(Kendilerine)**, "Tadın bakalım ne imiş cehennemin dokunması!" denilecektir.

49— Gerçekten biz, her şeyi bir takdir ile yaratmışızdır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث

Kamer

ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve nebbi'-hum 'ennel-mê-'e k̇ismetum-beynehum;
küllu şirbim-muḥteḍar (28) Fenêdev ṣâḥibehum fete-
ʿâṭâ fe-ʿak̇ar (29) Fekeyfe kêne ʿAẓêbî ve Nuẓür (30)
'İnnê 'erselnê ʿaleyhim Şayḥatenv-vêḥideten-fekênû
keheşîmil-muḥteẕir (31) Ve lek̇ad yessernel-K̇ur-'êne
liẓ-Ẓikri fehel mim-mud-dekir (32) Keẓẓebet K̇avmu
Lûṭim-bin-Nuẓür (33) 'İnnê 'erselnê ʿaleyhim ḥâṣıben
'illê 'êle Lûṭ; necceynêhum-biseḥar (34) Niʿ-metem-
min ʿindinê, keẓêlike neczî men-şeker (35) Ve lek̇ad
'enẓerahum-beṭşetenê fe-temêrav bin-Nuẓür (36) Ve
lek̇ad râvedûhu ʿan-ḍayfihî feṭamesnê 'eʿ-yunehum
feẓûk̇û ʿAẓêbî ve nuẓür (37) Ve lek̇ad ṣabbeḥahum-
bukraten ʿAẓêbum-müstek̇irr (38) Feẓûk̇û ʿAẓêbî ve
Nuẓür (39) Ve lek̇ad yessernel-K̇ur-'êne liẓ-Ẓikri fehel
mim-mud-dekir (40) Ve lek̇ad cê-'e 'Êle-Fir-ʿavnen-
nuẓür (41) Keẓẓebû bi-'Êyêtinê küllihê fe-'eħaẓnêhum
'eħẓe ʿAzîzim-Muk̇tedir (42) 'E-küfferüküm ħayrum-
min 'ulê-'iküm 'em leküm-berâ-'etun-fiz-Zubur (43)
'Em yek̇ûlûne neḥnu cemî-ʿum-munteṣır (44) Se-
yuhzemul-cem-ʿu ve yuvellûned-dü-bur (45) Belis-
Sê-ʿatu mev-ʿidü-hum ves-Sê-ʿatu 'edhê ve 'emerr (46)
'İnnel-mucrimîne fî ḍalê-linv-ve sü-ʿur (47) Yevme
yus-ḥabûne fin-Nêri ʿalê vucûhihim; ẓûk̇û messe-
Sek̇ar (48) 'İnnê külle şey-'in ħalek̇nêhu bi-k̇ader (49)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَمَا اَمْرُنَا اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا
اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ مَكِّيَّةٌ اَوْ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ
﴿٤﴾ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾
وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾
وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ
وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾
وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ
الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

رَبُّ

Kamer Sûresi

50— Bizim emrimiz ancak birdir, bir göz kırpması gibidir.

51— And olsun! Biz sizin benzerlerinizi helâk ettik. Düşünüp ibret alan yok mu?

52— Bununla beraber onların yaptıkları her şey defterlerdedir.

53— Ve küçük büyük hepsi **(Levh-i Mahfûz'da)** yazılıdır.

حزب ٣

54— Muhakkak takvâ sahipleri cennetlerde ve ırmaklar **(başın)** da...

55— Hak meclisinde... Muktedir bir Melik'in **(Allah Teâlâ'nın)** huzurunda olacaklardır.

(Sûre: 55)

RAHMÂN SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 78 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Rahmân **(olan Allah)**.
2— Kur'ân'ı öğretti.
3— İnsanı yarattı.
4— Ona konuşmayı öğretti.
5— Güneş ve ay hesapla hareket ederler.
6— Bitkiler ve ağaçlar da secde ederler **(onlardan bekleneni yaparlar)**.
7— Göğü yükseltti ve mizânı koydu.
8— Ki, tartıda haddi aşmayın.
9— Ve tartıyı adâletle tutun da teraziyi eksik bırakmayın.
10— Yeri de bütün mahlûkat için koydu **(ve yaydı)**.
11— Orada çeşitli meyveler, tomurcuklu hurma ağaçları...
12— Samanlı hububat ve hoş kokulu çiçekler var.
13— O halde **(ey insanlarla cinler!)** Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
14— İnsanı pişmiş çanak çömlek gibi kuru bir çamurdan yarattı.
15— Cânnı **(İblis'i)** da dumansız bir alevden yarattı.
16— O halde **(ey insanlarla cinler!)** Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
Raḥmen
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ̣ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mê 'Emrunê 'illê vêḥidetun-kelemḥim-bil-
beşar (50) Ve lek̇ad 'ehleknê 'eş-yê-ʻaküm fehel
mim-muddekir (51) Ve küllu şey-'in-fe-ʻalûhu fiz-
Zubur (52) Veküllu şagîrinv-ve kebîrim-müsteṭar
(53) 'İnnel-Muttek̇îne fî Cennêtinv-ve neher (54)
Fî Mek̇-ʻadi Şıdk̇in ʻinde Melîkim-Muk̇tedir (55)

RAḤMÊN

78 'ÊYEH — № 55

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'ER-RAḤMÊNU (1) ʻAllemel-K̇ur-'ên (2)
Ḣalek̇al-'insêne- (3) ʻAllemehul-beyên (4) 'Eş-
şemsü vel-k̇ameru biḥusbên (5) Ven-necmu veş-
şeceru yescudên (6) Ves-Semê-'e rafe-ʻahê ve
veḍa-ʻal-Mîzêne (7) 'Ellê teṭ-gav fil-mîzên (8)
Ve 'ek̇îmul-vezne bil-k̇isṭi ve lê tuħ-sirul-mîzên
(9) Vel-'erḍa veḍa-ʻahê lil-'enêm (10) Fîhê fêkihe-
tunv-ven-neħlu ẓêtul-'ekmêm (11) Vel-ḥabbu ẓül-
ʻaşfi ver-rayḥân (12) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê
tukeẓẓibên (13) Ḣalek̇al-'insêne min-şalşâlin-kelfeħ-
ħâr (14) Ve ħalek̇al-cênne mim-mêricim-min-Nêr
(15) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẓẓibên (16)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Rahmân Sûresi

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِۙ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِۚ ﴿٢٠﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُۚ ﴿٢٢﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِۚ ﴿٢٤﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍۚ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقٰى وَجْهُ
رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِۚ ﴿٢٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾
يَسْـَٔلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاْنٍۚ ﴿٢٩﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلَانِۚ ﴿٣١﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ
اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُواۜ لَا تَنْفُذُونَ اِلَّا بِسُلْطَانٍۚ ﴿٣٣﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ
مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِۚ ﴿٣٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾
فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَٓاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِۚ ﴿٣٧﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْـَٔلُ
عَنْ ذَنْبِه۪ٓ اِنْسٌ وَلَا جَٓانٌّۚ ﴿٣٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

17— O, hem iki doğunun, hem de iki batının Rabbidir.

18— O halde **(ey insanlarla cinler!)** Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

19— **(Acı, tatlı)** iki deryayı salmış, birbirlerine kavuşurlar.

20— Fakat aralarında bir perde var; birbirine karışmazlar.

21— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

22— Onlardan inci ile mercan çıkar.

23— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

24— Denizdeki yüce dağlar gibi gemiler O'nundur.

25— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

26— Yeryüzünde olan her canlı yok olacaktır.

27— Yalnız azamet ve ikrâm sahibi Rabbinin zatı bâkîdir.

28— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

29— Göklerde ve yerde kim varsa **(ihtiyacını)** O'ndan ister. O, her gün bir iştedir **(öldürür, diriltir, zengin eder, fakir düşürür ilâh...)**.

30— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

31— Ey insan ve cin, yakında sizin hesabınıza bakacağız.

32— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

33— Ey cinler ve insanlar topluluğu Eğer göklerin ve yerin çevresini aşıp geçmeye gücünüz yeterse hemen geçin! Geçemezsiniz, ancak **(Rabbiniz tarafından)** bir kuvvet ile geçebilirsiniz.

34— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

35— Üzerinize ateşten bir yalın, **(siyah)** bir duman gönderilir de kurtulamazsınız.

36— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz?

37— Gök yarılıp da, kızarmış yağ rengide bir gül haline geldiği vakit! **(Ne dehşetli olacaktır)**.

38— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz?

39— O gün ne bir insana, ne de bir cine günahı sorulmayacak **(başka vakit sorulacaktır)**.

40— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Raḥmen

ḥ	= ح
ȟ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Rabbul-Meşri-k̇ayni ve Rabbul-Megribeyn (17) Febi-
'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên (18) Meracel-
beḥ-rayni yel-tek̇iyên (19) Beynehumê Berzeȟullê
yebgı-yên (20) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên
(21) Yeȟrucu minhumel-Lu'-lu-'u vel-Mercên (22)
Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên (23) Ve
lehul-Cevêril-munşe-'êtu fil-beḥri kel-'eʻ-lêm (24)
Febi-'eyyi 'êlê-'i Rab-bikümê tukeẕẕibên (25) Küllu
men ʻaley-hê fên (26) Ve yebk̇â Vechu Rabbike Ẕül-
Celêli vel-'İkrâm (27) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê
tukeẕẕibên (28) Yes-'eluhû men-fis-semê-vêti vel-
'erḍ; külle Yevmin Huve fî şe'-n (29) Febi-'eyyi 'êlê-
'i Rabbikümê tukeẕẕibên (30) Senefrugu leküm
'eyyuheṡ-ṡek̇alên (31) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê
tukeẕẕibên (32) Yê-Meʻ-şeral-cinni vel-'insi 'inisteṭaʻ-
tum 'en-tenfuẕû min 'ek̇ṭâris-semêvêti vel-'erḍi
fenfuẕû! Lê tenfuẕûne 'illê bisul-ṭân (33) Febi-'eyyi
'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên (34) Yurselu ʻaleykümê
şu-vêẓum-min-nêrinv-ve nuḥâsün-felê tenteṣırân
(35) Fe-bi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên (36) Fe-
'iẕen-şek̇k̇atis-semê-'u fekênet verdeten-ked-dihên
(37) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên (38)
Fey-avme-'iẕil-lê yus-'elu ʻan-ẕembihî 'insünv-velê
cênn (39) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên (40)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Rahmân Sûresi

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمٰيهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْاَقْدَامِ ﴿٤١﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ
﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ اٰنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾
وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾
ذَوَاتَٓا اَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾
فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾
فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾
مُتَّكِئِينَ عَلٰى فُرُشٍ بَطَٓائِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ
يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَٓانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾
كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾
هَلْ جَزَٓاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾
وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾
مُدْهَٓامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾
فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فِيهِمَا

41— Mücrimler (suçlular) sîmalarından tanınır da alınlarından saçlarından ve ayaklarından yakalanırlar.

42—O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

43— İşte bu, mücrimlerin yalan saydıkları cehennem!.. (günahkarların)

44— Onlar bununla kaynar su arasında dolaşırlar.

45—O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

46— Rabbinin huzurunda durmaktan korkan için iki cennet var.

47— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalan layabilirsiniz?

48— **(Her iki cennet de)** dallı ağaçlarla dolu.

49— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

50— O iki cennette iki akar kaynak var.

51— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

52— O iki cennette her meyveden çifte çifte vardır.

53— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

54— Astarları kalın ipekten yaygılar üzerinde yan gelip zevk ederler. Her iki cennetin meyvelerinin erişilmesi de yakındır.

55— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

56— O cennetlerde, gözlerini kocalarından ayırmayan kadınlar vardır ki, kocalarından önce onlara ne bir insan dokunmuştur, ne de cin!

57— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

58— O kadınlar, sanki yakut ve mercandırlar.

59— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

60— İyiliğin karşılığı ancak iyiliktir.

61— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

62— Bu iki cennetten başka iki cennet daha var.

63— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

64— Her ikisi koyu yeşildir onlar...

65— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

66— Her iki cennette fışkıran iki pınar var.

67— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص

Raḥmen

ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
‘	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِـ (كسرة)
u, ü	= ـُـ (ضمة)
e, a	= ـَـ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Yu‘-raful-mucrimûne bi-sîmêhum fe-yu'-ħaẕü bin-
nevêṣî vel-'ek̇dêm (41) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê
tukeẕẕibên (42) Hêẕihî Cehennemulletî yukeẕẕibu
bihel-mucrimûn (43) Yeṭûfûne beynehê ve beyne
ḥamîmin 'ên (44) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rab-bi-kümê
tukeẕẕibên (45) Ve limen ħâfe mek̇âme Rabbihî
Cennetên (46) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên
(47) Ẕevâtê 'efnên (48) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê
tukeẕẕibên (49) Fîhimê ‘aynêni tecri-yên (50) Febi-
'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên (51) Fîhimê
min-külli fêkihetin-zevcên (52) Febi-'eyyi 'êlê-'i
Rabbikümê tukeẕẕibên (53) Mutteki-'îne ‘alê furuşim-
beṭâ-'inuhê min 'istebrak̇; ve cenel-cennetey-ni dên
(54) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên (55)
Fîhinne k̇âṣırâtuṭ-ṭarfi lem yeṭmiṡ-hunne 'insün-
k̇ablehum ve lê cênn (56) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê
tukeẕẕibên (57) Ke-'enne-hunnel-yêk̇ûtu vel-mer-
cên (58) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên
(59) Hel-Cezê-'ul-'İḥsêni 'illel-'İḥsên (60) Febi-
'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên (61) Ve min-
dûnihimê Cen-netên (62) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê
tukeẕẕibên (63) Mud-hêm-metên (64) Febi-'eyyi 'êlê-'i
Rabbikümê tukeẕẕibên (65) Fîhimê ‘aynêni neḍḍâ-
ħatên (66) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẕẕibên (67)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾
فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾
حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾
مُتَّكِئِينَ عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾
تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
سِتٌّ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ
﴿٣﴾ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاۤءً
مُنْبَثًّا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ﴿٧﴾ فَاَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَاۤ اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾
وَاَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ مَاۤ اَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾
اُولٰۤئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ
مِنَ الْاٰخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلٰى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

Rahmân Sûresi

68— O iki cennette çeşitli meyveler, hurmalar ve nar var.
69— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

70— İçlerinde huyları güzel, yüzleri güzel kadınlar var.
71— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

72— Çadırlarda **(gözleri)** kocalarına hasredilmiş hûrîler var.
73— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

74— Onlara, kocalarından önce ne bir insan dokunmuştur, ne de bir cinni!
75— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

76— **(Kocaları)** yeşil yastıklara ve güzel yaygılara yaslanarak **(zevk ederler).**
77— O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

78— Azamet ve ikram sahibi olan Rabbinin ismi ne yücedir!..

(Sûre: 56)

VÂKIA SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
96 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Kıyamet koptuğu vakit,
2— Onun kopmasını yalanlayacak yoktur.
3— O, indirici, bindiricidir **(kimini cehenneme yuvarlar, kimini cennete gönderir).**
4— Yer, şiddetle sarsıldığı,
5— Dağlar didik didik parçalandığı vakit,
6— Artık her şey saçılmış, toz olmuştur.
7— Siz de kıyamette üç sınıf olacaksınız.
8— **(Birincisi)** sağcılar **(amel defterleri sağ taraflarından verilenler).** Hem de ne sağcılar!..
9— **(İkincisi)** solcular **(amel defterleri sol tarafından verilenler).** Hem de ne solcular!..
10— **(Üçüncüsü)** hayır işlemekte öncüler, onlar **(orada da)** öncüdürler **(peygamberler).**
11— İşte yakınlık mertebesine ulaştırılanlar bunlardır.
12— Ki, Naîm cennetlerindedirler.
13— Geçmiş ümmetlerden bir topluluk,
14— Sonrakilerden **(Muhammed ümmetinden)** de biraz! **(İşte öncüler bunlardır).**
15— Mücevheratla işlenmiş tahtlar üzerinde,
16— Üzerlerinde yaslanarak karşı karşıya oturacaklardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح

Vêk̇i-‘ah

ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
‘ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Fîhimê fêkihetunv-ve neḣlunv-ve rummên (68) Febi-
'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẓẓibên (69) Fîhinne
ḣayrâtun ḥisên (70) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê
tukeẓẓibên (71) Ḥûrum-mek̇-ṣûrâtun-fil-ḣiyêm (72)
Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẓẓibên (73) Lem
yeṭmiṡ-hunne 'insün-k̇ablehum ve lê cênn (74) Febi-
'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẓẓibên (75) Mutteki-
'îne ‘alê raf-rafin ḣuḍrinv-ve ‘ab-k̇ariy-yin ḥisên
(76) Febi-'eyyi 'êlê-'i Rabbikümê tukeẓẓibên (77)
Tebêrakes-mu Rabbike Ẓil-Celêli vel-'İkrâm (78)

VÊK̇İ-‘AH

96 ÊYEH — № 56

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İẓê vek̇a-‘atil-VÊK̇İ-‘AH (1) Leyse li-vek̇-‘atihê
kêẓibeh (2) Ḣâfiḍatur-Râfi-‘ah (3) 'İẓê rucce-
til-'erḍu raccê (4) Ve bussetil-cibêlu bessê (5)
Fekênet hebê-'em-mum-beṡṡê (6) Ve kün-tum
'ezvêcen-ṡelêṡeh (7) Fe-'Eṣ-ḥâbul-Mey-meneh;
Mê 'Eṣ-ḥâbul-Mey-meneh (8) Ve 'Eṣ-hêbul-meş-
'emeh,-Mê 'Eṣ-ḥâbul-Meş-'emeh (9) Ves-Sêbik̇û-
nes-Sêbik̇ûn (10) 'Ulê-'ikel-Muk̇arrabûn (11) Fî
Cen-nêtin-Ne-‘îm (12) Ṡülletum-minel-'evvelîn (13)
Ve k̇alîlum-minel-'ê-ḣirîn (14) ‘Alê sürurim-mev-
ḍûneh (15) Mutteki-'îne ‘aleyhê mutek̇âbilîn (16)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Vâkıa Sûresi

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِاَكْوَابٍ وَاَبَارِيقَ وَكَاْسٍ مِنْ مَعِينٍ
﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾
وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَاَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ
﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَاْثِيمًا ﴿٢٥﴾
اِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَاَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا اَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾
فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ
مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ
﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ اِنَّا اَنْشَاْنَاهُنَّ اِنْشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ
اَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا اَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِاَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ
﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْاٰخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَاَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا اَصْحَابُ الشِّمَالِ
﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ
﴿٤٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ
عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ اَوَاٰبَاؤُنَا الْاَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ اِنَّ
الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ اِلٰى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

ثُمَّ

17— Etraflarında ebedi **(genç)**liğe erdirilmiş hizmetçiler dolaşır

18— Sürahilerle, ibriklerle, kaynak şarabından dolu kadehlerle...

19— Ondan başları ağrımaz, serhoş da olmazlar.

20— Beğendiklerinden meyveler.

21— Canlarının istediğinden kuş eti...

22— Bir de iri gözlü hûriler...

23— Saklı inciler gibi...

24— Bütün bunlar, yaptıkları amellere mükâfat içindir.

25— Onlar cennette ne bir boş lâf işitirler, ne de günaha iten **(saçmalıklar)**.

26— Yalnız bir söz **(işitirler ki o da)** "Selâm, selâm'dır.

27— Sağcılar da ne sağcılar ya!..

28— Dalbastı **(düzgün)** kirazlar...

29— Sıvama muzlar...

30— Uzun bir gölge içindeler...

31— Çağlayan bir su başında...

32, 33— Bitip tükenmeyen ve yasaklanmayan çok meyveler arasında.

34— Ve yüksek karyolalar üzerinde **(hûrilerle)**dirler.

35— Biz, o hûrileri yepyeni yaratmışızdır.

36— Onları hep bâkire,

37— Kocalarına âşık, hep bir yaşta,

38— Sağcılar için **(ayırmışız-dır)**.

39— Bir **bölümü önceki** ümmetlerden,

40— Bir **bölümü** de sonraki ümmetlerden.

41— Solcular da ne solculardır!..

42— İçlerine işleyen bir alev ve kaynar su ile,

43— Simsiyah bir dumandan gölge içindeler.

44— Serin de değil, faydalı da değil.

45— Çünkü onlar, bundan önce keyiflerine düşkün idiler.

46— Ve en büyük günah **(olan şirk)** üzerinde ısrar ediyorlardı.

47— "Biz öldüğümüz, bir toprak ve bir yığın kemik olduğumuz vakit mi? Hakikaten biz mi dirilecek mişiz?

48— Evvelki atalarımız da mı?" diyorlardı.

49— De ki: "Hiç şüphesiz hem öncekiler, hem sonrakiler!..

50— Belirli bir günün **belli bir** vaktinde mutlaka toplanacaklardır".

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح

Vêki-'ah

ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Yeṭûfu 'aley-him vildênum-muħalle-dûn (17) Bi-
'ekvêbinv-ve 'ebê-rîk̇a, ve ke'-sim-mim-me-'în (18)
Lê yuṣadde-'ûne 'anhê ve lê yunzifûn (19) Ve fêki-
hetim-mimmê yete-ħayyerûn (20) Ve leḥmi ṭayrim-
mimmê yeşte-hûn (21) Ve ḥûrun 'în (22) Ke-'emṡêlil-
lu'-lu-'il-meknûn (23) Cezê-'em-bimê kênû ye'-melûn
(24) Lê yesme-'ûne fîhê leg-venv-ve lê te'-ṡîmê
(25) 'İllê k̇îlen-Selêmen-Selêmê (26) Ve 'Eṣ-ḥâbul-
Yemîn,- mê 'Eṣ-ḥâbul-yemîn (27) Fî sidrim-meħḍûd
(28) Ve ṭalḥim-menḍûd (29) Ve ẓillim-memdûd (30)
Ve mê-'im-meskûb (31) Ve fêkihetin-keṡîrah (32) Lê
mek̇-ṭû-'a-tinv-ve lê memnû-'ah (33) Ve furuşim-
merfû-'ah (34) 'İnnê 'enşe'-nêhunne 'inşê-'ê (35)
Fece-'alnê-hunne 'ebkê-râ (36) 'Uruben 'etrâbê (37)
Li-'Eṣ-ḥâbil-Yemîn (38) Ṡülletum-minel-'evvelîn (39)
Ve ṡülletum-minel-'êħirîn (40) Ve 'Eṣ-ḥâbuş-Şimêl,-
mê 'Eṣ-ḥâbuş-Şimêl (41) Fî semûminv-ve ḥamîm
(42) Ve ẓillim-miny-yeḥmûm (43) Lê bêridinv-ve
lê kerîm (44) 'İnnehum kênû k̇able ẓêlike mutrafîn
(45) Ve kênû yuṣırrûne 'alel-ḥinṡil-'aẓîm (46) Ve kê-
nû yek̇ûlûne, 'e-'iẓê mitnê ve künnê turâbenv-ve
'iẓâmen 'e-'innê lemeb-'ûṡûn (47) 'Eve 'êbê-'unel-
'evve-lûn (48) K̇ul 'innel-'evvelîne vel-'êħirîne- (49)
Lemec-mû-'ûne 'ilê mîk̇âti Yevmim-me'-lûm (50)

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

Vâkıa Sûresi

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّٓالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ (٥١) لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ
مِنْ زَقُّومٍ (٥٢) فَمَالِؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونَ (٥٣) فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ
مِنَ الْحَمِيمِ (٥٤) فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ (٥٥) هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ
(٥٦) نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ (٥٧) اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ (٥٨)
ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ (٥٩) نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ (٦٠) عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ
فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ (٦١) وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُولٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ
(٦٢) اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ (٦٣) ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ
(٦٤) لَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ (٦٥) اِنَّا لَمُغْرَمُونَ
(٦٦) بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (٦٧) اَفَرَاَيْتُمُ الْمَٓاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ (٦٨)
ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ (٦٩) لَوْ نَشَٓاءُ جَعَلْنَاهُ
اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ (٧٠) اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ (٧١)
ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَٓا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُنَ (٧٢) نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ (٧٣) فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (٧٤) فَلَٓا
اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ (٧٥) وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ (٧٦)

51— Sonra siz, ey sapkınlar, yalancılar!
52— Elbette bir ağaçtan, zakkûmdan yiyeceksiniz.
53— Ve ondan karınlarınızı dolduracaksınız.
54— Üstüne de o kaynar sudan içeceksiniz.
55— Hem de susuz develer içişi gibi içeceksiniz.
56— İşte ceza günü onlara konukluk budur!
57— Sizi, biz yarattık! Hâlâ tasdik etmeyecek misiniz?
58— Söyleyin bakayım döktüğünüz meni nedir?
59— Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratan biz miyiz?
60— Aranızda ölümü biz takdir ettik ve bizim önümüze geçilmez.
61— Kılıklarınızı değiştirmekten ve sizi bilemeyeceğiniz bir şekilde yaratmaktan âciz değiliz.
62— Herhalde ilk yaratılışınızı bildiniz. O halde düşünsenize.
63— Söyleyin bakayım ektiğiniz tohumu,
64— Onu yerden siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?
65— Dilese idik o ekini çerçöp haline getirirdik de, şaşar kalırdınız.
66— " Doğrusu biz **(attığımız tohumu)** borçlandırılmışızdır.
67— Daha doğrusu biz büsbütün mahrum kaldık!" **(derdiniz).**
68— Şimdi söyleyin bakalım! İçtiğiniz suyu,
69— Onu buluttan siz mi indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?
70— Dilese idik onu tuzlu yapardık. O halde şükretsenize!
71— Söyleyin bakalım yaktığınız ateşi,
72— Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?
73— Biz o ateşi, **(cehennem ateşine)** bir **ihtar** ve ovadaki yolculara bir menfaat yaptık.
74— O halde yüce Rabbinin ismi ile tesbîh et.
75— Peyderpey inen Kur'ân'a yemin ederim!.
76— Eğer bilirseniz bu yemin, gerçekten büyük bir yemindir.

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
Vêki-ʿah
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Sümme 'inneküm 'eyyu-heḍ-ḍâllûnel-mukeẕẕibûn
(51) Le-'êkilûne min-Şecerim-min-Zek̇k̇ûm (52)
Femêli-'ûne minhel-buṭûn (53) Feşêribûne ʿaleyhi
minel-Ḥamîm (54) Feşêribûne şurbel-hîm (55) Hêẕê
nuzuluhum Yevmed-Dîn (56) Neḥnu ḣalek̇nêküm
felev-lê tuṣaddik̇ûn (57) 'Efera-'ey-tum-mê tum-nûn
(58) 'E-'entum teḣluk̇ûnehû 'em Neḥnul-Ḣâlik̇ûn
(59) Neḥnu k̇adderné bey-ne-kümul-Mevte ve mê
Neḥnu bimesbûk̇îne - (60) ʿAlê 'en-nubeddile 'Em-
ṡêleküm ve nunşi-'eküm fî mê lê teʿ-lemûn (61)
Ve lek̇ad ʿalimtumun-neş-'etel-'ûlê felev lê teẕek-
kerûn (62) 'Efera-'eytum-mê teḥruṡûn (63) 'E-'en-tum
tezra-ʿûnehû 'em Neḥnuz-zêri-ʿûn (64) Lev neşê-'u
lece-ʿal-nêhu ḥuṭâmen-feẓal-tum tefekkehûn (65)
'İnnê lemugramûn (66) Bel neḥnu meḥrûmûn (67)
'Efera-'ey-tumul-mê-'el-leẕî teşrabûn (68) 'E-'entum
'enzel-tumûhu minel-muzni 'em Neḥnul-mun-
zilûn (69) Lev neşê-'u ce-ʿalnêhu 'ucêcen-felevlê
teş-kürûn (70) 'Efera-'ey-tumun-nêral-letî tûrûn
(71) 'E-'entum 'enşe'-tum şeceratehê 'em Neḥnul-
mun-şi-'ûn (72) Neḥnu ce-ʿalnêhê teẕkiratenv-ve
metê-ʿal-lil-muk̇-vîn (73) Fesebbiḥ bismi-Rabbikel-
ʿAẓîm (74) ۞ Felê 'uk̇simu bimevêk̇i-ʿin-Nucûm
(75) Ve 'innehû lek̇asemul-lev teʿ-lemûne ʿaẓîm (76)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ
رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ
حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا
إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ
مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ
مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ
مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ
﴿٩٤﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ
مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

هُوَ

Vâkıa Sûresi

77— Muhakkak ki o, bir Kur'ân-ı Kerim'dir.

78— Bir kitapta **(Levh-i Mahfuz'da)** saklıdır.

79— Ona tertemiz olanlardan başkası el süremez.

80— Âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.

81— Şimdi siz, bu kelâmı mı hor görüyorsunuz?

82— Ve rızkınızı, yalanlamanızdan ibaret mi yapacaksınız? **(Yani yağmuru Allah'ın verdiğini inkâr edip, falanca yıldızın doğması yağmuru verdi mi diyeceksiniz?).**

83— **(Görelim sizi),** can boğaza dayandığı vakit,

84— Ki o vakit sizler, bakar durursunuz.

85— Halbuki biz o kişiye, sizden daha yakınız. Lâkin siz görmezsiniz.

86— Evet görelim sizi! Ceza çekmeyecekseniz,

87— O ruhu geri döndürseniz ya! İddianızda doğruysanız!

88— **(Ölen kimse),** eğer Allah'ın yakın **(kul)**larından ise.

89— Artık ona rahatlık, güzel bir rızık ve Naîm Cenneti var.

90— Ama sağcılardan ise,

91— Sana sağcılardan selâm olsun!

92— Fakat o inkârcı sapkınlardan ise,

93— Ona da kaynar sudan bir konukluk!..

94— Bir de cehenneme atılış!..

95— İşte kesin gerçek budur!

96— O halde Rabbini o büyük ismi ile tesbîh et!

(Sûre: 57)

HADÎD SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir. 29 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'ı tesbîh etmektedir. O, gûçlü, hikmet sahibidir.

2— Göklerin ve yerin mülkü O'nundur, diriltir ve öldürür. O, her şeye kaadirdir.

3— O, hem evveldir **(ilktir)**, hem âhirdir **(sondur)**, hem zâhirdir **(görünen)**, hem bâtındır **(görünmeyendir)**. O, her şeyi hakkıyle **bilendir**

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

Ḥadîd

ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnnehû le-Ḳur-'ênun-Kerîm (77) Fî Kitêbim-mek-nûn (78) Lê yemessühû 'illel-muṭahherûn (79) Tenzîlum-mir-Rabbil-'Âlemîn (80) 'Efe-bi-hêẓel-Ḥadîsi 'entum-mud-hinûn (81) Ve tec-'alûne rizḳa-küm 'enneküm tukeẓẓibûn (82) Felev lê 'iẓê belegatil-ḥulḳûm (83) Ve'entum ḥîne-'iẓin-ten-ẓurûn (84) Ve Neḥnu 'eḳrabu 'ileyhi minküm ve lêkillê tubṣırûn (85) Felev lê 'in-küntum gayra medînîn (86) Terci-'ûnehê 'in-küntum ṣâdiḳîn (87) Fe-'emmê 'in-kêne minel-Muḳarrabîne- (88) Fe-Ravḥunv-ve Rayḥâ-nunv-ve Cennetu Ne-'îm (89) Ve 'emmê 'in-kêne min 'Eṣ-ḥâbil-yemîn (90) Fe-Selêmul-leke min 'Eṣ-ḥâbil-yemîn (91) Ve 'emmê 'in-kêne minel-Mukeẓẓibîne-ḍḍâllîn (92) Fenuzulum-min ḥamîm (93) Ve teṣ-liyetu Ceḥîm (94) 'İnne hêẓê lehuve Ḥaḳḳul-Yeḳîn (95) Fesebbiḥ bismi Rabbikel-'Aẓîm (96)

29 'ÊYEH

ḤADÎD

No 57

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Sebbeḥa li-LLêhi mê fis-semêvêti vel-'erḍ; ve Hu-vel-'Azîzul-Ḥakîm (1) Lehû Mulküs-semêvêti vel-'erḍ; yuḥ-yî ve yumît; ve Huve 'alê külli şey-'in-Ḳadîr (2) Huvel-'Evvelu vel-'Êḣiru veẓ-Ẓâhiru vel-Bêṭin; ve Huve bi-külli şey-'in 'Alîm (3)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Hadîd Sûresi

هُوَ الَّذٖى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فٖى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ
يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فٖيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ
وَيُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَهُوَ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرَسُولِهٖ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفٖينَ فٖيهِ فَالَّذٖينَ اٰمَنُوا
مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَبٖيرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ مٖيثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنٖينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذٖى يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهٖٓ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَؤُفٌ رَحٖيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا
لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوا فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مٖيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
لَا يَسْتَوٖى مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ
دَرَجَةً مِنَ الَّذٖينَ اَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ
الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا الَّذٖى يُقْرِضُ اللّٰهَ
قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُٓ اَجْرٌ كَرٖيمٌ ﴿١١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

4— Gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Sonra Arş üzerine istivâ buyurdu **(kudret ve saltanatı Arş'ı kapladı).** Yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı hep bilir. Nerede olsanız O sizinle beraberdir. Allah bütün yaptıklarınızı görendir.

5— Göklerin ve yerin mülkü O'nundur ve bütün işler ancak Allah'a döndürülür.

6— Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar. Hem O, bütün göğüsler-dekileri en iyi bilendir.

7— Allah'a ve Peygamberine iman edin ve sizi halife kılıp **(kullanmaya yetkili)** kıldığı mallardan **(Hak yolunda)** harcayın. Sizden iman edip **(Hak yolunda mal) infak** ederler var ya! Onlar için büyük bir ecir vardır.

8— Size ne oluyor ki, peygamber sizi Rabbinize imana davet edip dururken Allah'a iman etmiyorsunuz. Halbuki eğer mü'min kimselerseniz, O sizden kesin söz de almıştı.

9— Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna **(Hz. Peygambere)** açık âyetler indiren O'dur. Muhakkak ki Allah, size çok şefkatli, çok esirgeyicidir.

10— Hem Allah yolunda niçin harcamayasınız ki, göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır **(hepsi O'na kalacaktır).** Fetihten önce Allah yolunda harcayıp savaşanlarınız, başkaları ile bir olamaz. Onlar, derece itibariyle sonradan harcayıp savaşanlardan daha büyüktürler. Bununla beraber Allah, hepsine hüsnâyı **(cenneti)** vâ'd buyurmuştur. Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

11— Kimdir o? Allah'a karz-ı hasenle ödünç verecek **(malını Allah yolunda sarfedecek)** kimse ki, Allah o verdiğini ona katlayıversin! Hem onun için çok cömertçe bir mükafat vardır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ

Ḥadîd

ẓ	= ذ
ẓ̣	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
‘	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Huvelleẓî ħalek̇as-semê-vêti vel-'erḍa fî Sit-teti
'Eyyêmin-ṡümmes-tevê ‘alel-‘Arş. Ye‘-lemu mê
yelicu fil-'erḍi ve mê yeħrucu minhê ve mê yenzilu
mines-semê-'i ve mê ye‘-rucu fîhê. Ve Huve me-
‘aküm 'eyne-mê küntum. Va-LLâhu bi-mê te‘-
melûne beṣîr (4) Lehû Mulküs-semêvêti vel-'erḍ;
ve 'ile-LLâhi turce-‘ul-'umûr (5) Yûlicul-Leyle
fin-Nehêri veyûlicun-Nehêra fil-Leyl; ve Huve
‘Alîmum-bi-ẓêtiṣ-ṣudûr (6) 'Êminû bi-LLêhi ve
Rasûlihî ve 'enfik̇û mimmê ce-‘aleküm-müsteħ-
lefîne fîh. Felleẓîne 'êmenû minküm ve 'enfek̇û
lehum 'Ec-run-kebîr (7) Ve mê leküm lê tu'-minûne
bi-LLêhi?- Ver-Rasûlu yed-‘ûküm li-tu'-minû bi-
Rabbiküm ve k̇ad 'eħaẓe Mîṡêk̇aküm 'in-küntum-
Mu'-minîn (8) Huvelleẓî yunezzilu ‘alê ‘Abdihî
'Êyêtim-Beyy-inê-til-liyuħricekü m-mineẓ-Ẓulu-
mêti 'ilen-Nûr. Ve 'inne-LLâhe biküm le-Ra-'ûfur-
Raḥîm (9) Ve mê leküm 'ellê tun-fik̇û fî Sebîli-
LLêhi ve li-LLêhi mîrâṡüs-semêvêti vel-'erḍ. Lê
yestevî minküm-men 'enfek̇a min-k̇ablil-Fet-ḥi ve
k̇âtel. 'Ulê-'ike 'e‘-ẓamu dera-cetem-minelleẓîne
'enfek̇û mim-be‘-dü ve k̇âtelû. Ve küllenv-ve-
‘ade-LLâhul-ḥusnê. Va-LLâhu bimê te‘-melûne
Ħabîr (10) Men-ẓelleẓî yuk̇riḍu-LLâhe K̇arḍan-
Ḥasenen-feyuḍâ-‘ifehû lehû ve lehû 'ecrun-kerîm (11)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Hadîd Sûresi

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعٰى نُورُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ
بُشْرٰيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
لِلَّذِينَ اٰمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ
فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ
مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ
فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ حَتّٰى
جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ
مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَاْوٰيكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلٰيكُمْ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ
لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ اُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ اِعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ
وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَالَّذِينَ

12— Hatırla o günü ki, erkek ve kadın mü'minleri, nurları, önlerinde ve sağlarında koşarken göreceksin. **(Kendilerine),** "Bugün sizin müjdeniz, altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. İçlerinde ebedî kalacaksınız. İşte büyük saâdet budur!" **(denilir).**

13—O gün, erkek ve kadın münafıklar, iman edenlere, "Bize bakın da, nurunuzdan bir parçacık alalım!" diyecekler. Kendilerine **(alay yoluyla),** "Arkanıza dönün de, nur arayın!" denilecek ve hemen aralarına bir duvar çekilecek ki, kapısı vardır **(Bu A'raf duvarıdır denilmiştir).** Duvarın iç tarafında rahmet, dış **(yani münafıklar)** tarafında azap vardır.

14— Mü'minlere bağırırlar: "Biz sizinle beraber değil mi idik?". Mü'minler, "Evet beraberdiniz. Lâkin siz kendinizi **(nifaka)** düşürdünüz. Mü'minlere **(felâket)** gözettiniz; şüphe ettiniz. Kuruntular sizi aldattı. Nihayet Allah'ın emri geldi **(öldünüz).** Bir de sizi o çok aldatıcı **(şeytan)** Allah'a karşı bile aldattı.

15— Artık bugün ne sizden fidye alınır, ne de küfredenlerden. Yeriniz ateştir, size yaraşan odur. O ne kötü yerdir!.." diye cevap verirler.

16— İman edenlere, vakti gelmedi mi ki, kalbleri Allah'ın zikrine ve inen Kur'ân aşkına coşsun; ve bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçip de kalbleri katılaşmış ve çoğu fâsık olmuş kimseler gibi olmasınlar.

17— Bilmiş olun ki Allah, yeri ölümünden sonra diriltir. Biz size âyetleri açıkladık. Umulur ki akıl edersiniz.

18— Hiç şüphe yok ki, erkek ve kadın sadaka verenler ve Allah'a karz-ı hasen **(güzel borç)** verenler **(O'nun yolunda mal sarfedenler)** için mükâfatları katlanır. Ve kendilerine cömertçe bir mükafat vardır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ

Ḥadîd

ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Yevme teral-Mu'-minîne vel-Mu'-minêti yes-ʿâ
Nû-ruhum-bey-ne 'eydîhim vebi-'eymênihim.
Buşrâkümul-Yevme Cennêtun-tecrî min-teḥtihel-
'enhêru ḣâlidîne fîhê! Ẕêlike huvel-Fevzul-ʿaẓîm
12 Yevme yeḳûlul-Mu-nêfiḳûne vel-Munêfiḳâtu
lil-leẕîne 'êmenun-ẓurûnê neḳ-tebis min-Nûriküm!
Ḳîler-ci-ʿû verâ-'eküm fel-temisû nûrâ! Feḍuribe
beyne-hum-bi-sûril-lehû bêb. Bêṭinuhû fîhir-Raḥmetu
ve ẓâhiruhû min-ḳibelihil-ʿaẕêb 13 Yunêdûnehum
'elem neküm-me-ʿaküm? Ḳâlû belê ve-lêkinneküm
fe-tentum 'enfuseküm ve terabbeṣtum vertebtum ve
gar-rat-kümul-'emêniyyu ḥattê cê-'e 'Emru-LLâhi
ve gar-raküm-bi-LLêhil-Garûr 14 Fel-Yevme lê yu'-
ḣaẕü minküm fidyetunv-ve lê mi-nelleẕîne keferû.
Me'-vê-kümun-Nêr; hiye mevlêküm; ve bi'-sel-Meṣîr
15 ۞ 'Elem ye'-ni lilleẕîne 'ê-menû 'en-teḣ-şe-ʿa
ḳulû-buhum liẕikri-LLêhi ve mê nezele minel-Ḥaḳḳi
ve lê yekûnû kelleẕîne 'ûtul-Kitêbe min-ḳablu feṭâle
ʿaley-himul-'emedü feḳaset ḳulûbuhum; Ve keŝîrum-
minhum fêsiḳûn 16 'Îʿ-lemû 'enne-LLâhe yuḥyil-
'erḍa beʿ-de mevtihê! Ḳad beyyennê lekümul-'Ê-
yêti le-ʿalleküm teʿ-ḳilûn 17 'Înnel-Muṣṣaddiḳîne
vel-Muṣṣaddiḳâti ve 'eḳraḍu-LLâhe Ḳarḍan ḥasen-
any-yuḍâ-ʿafu lehum ve lehum 'ecrun-kerîm 18

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · Idgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ٓ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصِّدّ۪يقُونَ
وَالشُّهَدَٓاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْۜ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَح۪يمِ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُٓوا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَز۪ينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ
فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِۜ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَه۪يجُ
فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًاۜ وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَد۪يدٌۙ
وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌۜ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا مَتَاعُ
الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُٓوا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِۙ اُعِدَّتْ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ۜ
ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظ۪يمِ ﴿٢١﴾ مَٓا اَصَابَ مِنْ مُص۪يبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا ف۪ٓي اَنْفُسِكُمْ اِلَّا
ف۪ي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَبْرَاَهَاۜ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرٌۚ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا
عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَٓا اٰتٰيكُمْۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍۙ ﴿٢٣﴾ اَلَّذ۪ينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِۜ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَم۪يدُ ﴿٢٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

19— Allah'a ve peygamberlerine iman edenler yok mu? Onlar, Rableri katında çok doğru olanlar, ve **(kıyametin gerçekleşeceğini dair)** şâhidlerdir. Onların hem sevapları, hem nurları vardır. Küfredip âyetlerimizi yalanlayanlar var ya! Onlar da cehennemliklerdir.

20— Bilmiş olun ki, bu dünya hayatı ancak bir oyun ve bir eğlence, bir süs ve aranızda bir övünme, mal ve evlâtta üreme yarışından ibarettir. Bir yağmur gibi ki, onun bitirdiği bitki çiftçilerin hoşuna gider, sonra kurur. Onu sararmış görürsün, sonra da çerçöp olur. Âhirette ise, şiddetli bir azap ve Allah'dan bir mağfiret, bir rıza vardır. Dünya hayatı ancak bir aldanış metâından başka bir şey değildir.

21— Rabbinizden bir mağfirete ve genişliği, yerle göğün genişliği gibi olan bir cennete doğru yarış edin ki, o cennet, Allah'a ve peygamberine iman edenler için hazırlanmıştır. Bu, Allah'ın lütuf ve ihsânıdır ki, onu dilediklerine verir. Allah büyük ihsân sahibidir.

22—Yerde ve nefislerinizde hiçbir musibet gerçekleşmez ki, bizim onu yaratmamızdan önce bir kitapta **(Levh-i Mahfûz'da)** yazılmış olmasın. Şüphesiz ki, bu Allah'a göre kolaydır.

23— **(Bunu Allah haber veriyor ki),** elden yitirdiklerinize yanmayın. Size verdikleriyle de şımarmayın. Allah çok övünen, çok kendini beğenip övünen hiçbir kimseyi sevmez.

24— O kimseler ki, hem cimrilik ederler, hem de insanlara cimriliği emrederler. Her kim de arkasını dönerse bilsin ki Allah, zengin hamde lâyık olanın tâ kendisidir.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ

Ḥadîd

ẓ	ذ
ẓ̣	ظ
ṭ	ط
ǩ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Velleẓîne 'êmenû bi-LLêhi ve rusulihî 'ulê-'ike humuṣ-Ṣıddîǩûne veş-Şuhedê-'u ʿinde Rabbi-him; lehum 'Ecruhum ve Nûru-hum. Velleẓîne keferû ve keẓẓebû bi-'Êyêtinê 'ulê-'ike 'Eṣḥâbul-Ceḥîm (19) 'Iʿ-lemû 'ennemel-ḥayêtud-dünyê le-ʿibunv-ve leh-vunv-ve zînetunv-ve tefê-ħurum-beyneküm ve tekêṡürun-fil-'emvêli vel-'evlêd; Kemeṡeli gayṡin 'eʿ-cebel-küf-fêra nebêtuhû ṡümme yehîcu feterâhu muṣferran-ṡümme yekûnu ḥuṭâmê. Ve fil-'Êħirati ʿAẓêbun-şedî-dünv-ve Megfiratum-mine-LLâhi ve Riḍvên. Ve mel-ḥayêtud-dünyê 'illê metê-ʿul-gurûr (20) Sêbiǩû 'ilê Megfiratim-mir-Rabbiküm ve Cennetin ʿarḍuhê ke-ʿarḍis-semê-'i vel-'erḍi 'u-ʿid-det lilleẓîne 'êmenû bi-LLêhi ve rusulih; ẓêlike Feḍlu-LLêhi yu'-tîhi meny-yeşê'; va-LLâhu Ẓül-Feḍlil-ʿAẓ̣îm (21) Mê 'eṣâbe mim-muṣîbetin-fil-'erḍi ve lê fî 'enfusiküm 'illê fî kitêbim-min-ǩabli 'en-nebra-'ehê; 'inne ẓêlike ʿale-LLâhi yes-îr (22) Li-key lê te'-sev ʿalê mê fêteküm ve lê tefraḥû bimê 'êtêküm. Ve-LLêhu lê yuḥibbu külle muħtêlin-feħûr (23) 'Elleẓîne yeb-ħalûne ve ye'-murûnennêse bil-buħl. Ve meny-yetevelle fe-'inne-LLâhe Huvel-Ganiyyul-Ḥamîd (24)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Hadid Sûresi

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْم۪يزَانَ
لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَد۪يدَ ف۪يهِ بَاْسٌ شَد۪يدٌ
وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِۜ اِنَّ
اللّٰهَ قَوِيٌّ عَز۪يزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا وَاِبْرٰه۪يمَ وَجَعَلْنَا
ف۪ي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍۚ وَكَث۪يرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِع۪يسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْج۪يلَ وَجَعَلْنَا ف۪ي قُلُوبِ الَّذ۪ينَ
اتَّبَعُوهُ رَاْفَةً وَرَحْمَةًۜ وَرَهْبَانِيَّةًۨ ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا
عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَاۚ
فَاٰتَيْنَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْۚ وَكَث۪يرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوا بِرَسُولِه۪ يُؤْتِكُمْ
كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِه۪ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِه۪ وَيَغْفِرْ لَكُمْۜ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌۙ ﴿٢٨﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتَابِ اَلَّا
يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ
اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿٢٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

سُورَةٌ

25— And olsun ki, biz peygamberlerimizi mûcizelerle gönderdik. Hem onlarla birlikte kitabı ve adalet terazisini de indirdik ki, insanlar adâleti ayakta tutsunlar. Bir de demiri indirdik. Onda hem aşırı bir sertlik, hem de insanlara birçok faydalar vardır. Çünkü Allah, kendisine ve peygamberlerine, görmeden kimlerin yardım edeceğini belli edecektir. Şüphesiz, Allah, kuvvetlidir, güçlüdür.

26— Yemin olsun ki, biz Nûh'u ve İbrâhim'i peygamber gönderdik. soylarına da peygamberliği ve kitabı verdik. İçlerinden bazıları hidâyete erdi, çokları ise fâsıklardır.

27— Sonra onların izlerinden peygamberlerimizi ard arda gönderdik. Bir de arkalarından Meryem oğlu İsâ'yı gönderdik ve ona İncil'i verdik. Kendisine tâbi olanların kalblerine bir şefkat ve bir merhamet ihsan ettik. Bir de Ruhbâniyyet **(yani dünyadan el çekip âhiret için çalışmak)** ki, bunu onlar icat ettiler. Biz onu, üzerlerine farz kılmamıştık. Ancak Allah'ın rızasını aramak için yaptılar, sonra da gereği gibi riayet etmediler. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara mükâfatlarını verdik. Çokları ise yoldan çıkmış fâsıklardır.

28— Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve peygamberine iman edin ki, size rahmetinden iki kat nasîb versin. Ve size bir nur ihsan buyursun ki, onunla yürürsünüz. Hem de sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

29— Böylece ehl-i kitab bilsinler ki, Allah'ın fazlından (lütfünden) hiçbir şeye güç yetiremezler ve muhakkak lütuf ve kudret Allah'ın kudret elindedir. Allah çok büyük lütuf ve ihsan sahibidir .

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ

Ḥadîd

ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Leḳad 'erselnê rusulenê bil-Beyyinêti ve 'enzelnê me-ʿahumul-Kitêbe vel-Mîzêne liyeḳûmen-nêsü bil-ḳisṭ; ve 'enzelnel-ḤADÎDE fîhi be'-sün-şedîdünv-ve menêfi-ʿu linnêsi ve liyeʿ-leme-LLâhu meny-yenṣuruhû ve rusulehû bil-Gayb; 'inne-LLâhe Ḳaviyyun ʿAzîz (25) Ve leḳad 'erselnê Nûḥanv-ve 'İbrâhîme ve ce-ʿalnê fî ẕürriyye-tihimen-Nubuvvete vel-kitêbe fe-minhum-muhted, ve keṡîrum-minhum fêsiḳûn (26) Ṡümme ḳaffey-nê ʿalê 'êṡêrihim-bi-rusulinê ve ḳaffey-nê bi-ʿÎsebni-Meryeme ve 'êtey-nê-hul-'İncîl; ve ce-ʿalnê fî ḳulûbil-leẕînet-tebe-ʿûhu Ra'-fetenv-ve Raḥmeh. Ve Rahbêniyyetenibtede-ʿûhê mê ketebnêhê ʿaleyhim 'illebtigâ-'e Riḍvêni-LLêhi femê ra-ʿavhê ḥaḳḳa ri-ʿâyetihê. Fe 'êtey-nelleẕîne 'êmenû minhum 'ecrahum, ve keṡîrum-minhum fêsiḳûn (27) Yê-'eyyuhelleẕîne 'êmenutteḳu-LLâhe ve 'êminû bi-Rasûlihî yu'-tiküm kif-leyni mir-Raḥmetihî ve yecʿal-leküm Nûran-temşûne bihî ve yegfir leküm; va-LLâhu Gafûrur-Raḥîm (28) Li-'ellê yeʿ-leme 'Ehlul-Kitêbi 'ellê yeḳdirûne ʿalê şey-'im-minfeḍli-LLêhi ve 'ennel-Feḍle bi-yedi-LLêhi yu'-tîhi meny-yeşê'. Va-LLâhu Ẕül-Feḍlil-ʿAẕîm (29)

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	Idgam ve okunmayan harfler	Kalkale

سورة المجادلة مدنية
وهي اثنتان وعشرون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّت۪ي تُجَادِلُكَ ف۪ي زَوْجِهَا وَتَشْتَك۪ٓي اِلَى اللّٰهِ
وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا اِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ بَص۪يرٌ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ
مِنْكُمْ مِنْ نِسَٓائِهِمْ مَا هُنَّ اُمَّهَاتِهِمْ اِنْ اُمَّهَاتُهُمْ اِلَّا الّٰٓـئ۪ي وَلَدْنَهُمْ
وَاِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾
وَالَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَٓائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْر۪يرُ رَقَبَةٍ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّا ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِه۪ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿٣﴾
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّا فَمَنْ لَمْ
يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتّ۪ينَ مِسْك۪ينًا ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَتِلْكَ حُدُودُ
اللّٰهِ وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا
كُبِتَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِر۪ينَ
عَذَابٌ مُه۪ينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَم۪يعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
اَحْصٰيهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٦﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

(Sûre: 58)

MÜCÂDELE SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir 22 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Kocası hakkında seninle mücadele eden ve Allah'a şikâyette bulunan kadının sözünü Allah işitti. Zaten Allah konuşmanızı dinliyordu. Çünkü Allah, her şeyi işiten, her şeyi görendir.

2— İçinizden zıhar yaparak karılarından ayrılmaya kalkışan kimseler **(bilmelidirler ki),** o kadınlar onların anaları değillerdir. Anaları ancak onları doğuranlardır. Onlar, gerçekten çirkin ve asılsız bir söz söylüyorlar. Ama muhakkak Allah çok affeden, çok bağışlayandır.

3— Karılarına zıhar yapıp da, sonra sözlerini geri almak için dönecek olanlar **(bilsinler ki),** birbirlerine temas etmeden **(cinsî münasebette bulunmadan)** önce, koca üzerine bir köle azat etmek lâzım gelir. İşte **(duydunuz ya)** Size verilen nasihat budur. Allah, sizin bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

4— Fakat kim **(köle)** bulamazsa, cinsî münasebette bulunmadan, arka arkaya iki ay oruç tutsun. Ona da gücü yetmeyen **(sabah akşam)** altmış yoksulu doyursun. **(Hafifletme),** Allah'a ve peygamberlerine iman edesiniz diyedir. Bu hükümler Allah'ın hudûdudur. **(Bunlara uymayan)** kâfirler için ise acıklı bir azap vardır.

5— Şüphesiz ki, Allah'a ve peygamberlerine muhalefet edenler tepelendiler. Nitekim, onlardan öncekiler de tepelenmişlerdi. Halbuki biz açık açık âyetler de indirmiştik. Kâfirler için aşağılayıcı bir azap vardır.

6— O gün Allah onları toptan diriltecek de, bütün yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, bunu bir bir saymış, onlarsa unutmuşlardır. Allah, her şeye şâhiddir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ

Mucêdileh

ẕ̣ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

MUCÊDİLEH

22 ÊYEH — № 58

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ǩad semiʻa-LLâhu ǩavlelletî tucêdiluke fî ze-
vcihê ve teştekî 'ile-LLâh; va-LLâhu yesme-ʻu
teḥâ-vurakümê; 'inne-LLâhe Semî-ʻum-Beşîr (1)
'Ellezîne yuzâhirûne minküm-min-nisê-'ihim-mê
hunne 'ümmehêtihim; 'in 'ümmehêtuhum 'illel-lê-'î
veled-nehum. Ve 'innehum le-yeǩûlûne munkeram-
mi-nel-ǩavli ve zûrâ; ve 'inne-LLâhe le-ʻAfuvvun
Gafûr (2) Vellezîne yuzâhirûne min-nisê-'ihim
ṡümme ye-ʻûdûne limê ǩâlû fe-teḥ-rîru raǩabetim-
min-ǩabli 'eny-yetemês-sê; zêliküm tû-ʻazûne bih;
va-LLâhu bimê te-ʻmelû-ne ħabîr (3) Femellem
yecid fe-şıyêmu şeh-rayni mutetêbi-ʻayni min-ǩabli
'eny-yetemês-sê. Femellem-yesteṭiʻ fe-'iṭ-ʻâmu sittîne
miskînê. Zêlike litu'-mi-nû bi-LLêhi ve Rasûlih. Ve
tilke Ḥudûdu-LLâh. Ve lil-kêfirîne ʻAzêbun 'elîm
(4) 'İnnellezîne yuḥâd-dû-ne-LLâhe ve Rasûlehû
kübitû kemê kübitellezîne min-ǩablihim ve ǩad
'enzelnê 'Êyê-tim-Beyyinêt. Ve lil-kêfirîne ʻAzêbum-
muhîn (5) Yevme yeb-ʻaṡühumu-LLâhu cemî-ʻan-
feyuneb-bi-'uhum-bi-mê ʻamilû. 'Eḥṣâ-hu-LLâhu
ve ne-sûh; va-LLâhu ʻalê külli şey-'in-Şehîd (6)

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
مِنْ نَجْوٰى ثَلٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
وَلَا أَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا
ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ
يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُولُ
حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْـًٔا إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا
يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

يَا أَيُّهَا

7— Görmedin mi Allah, göklerde ve, yerde ne varsa hepsini biliyor! Üç kişinin bir sır konuştuğu yerde, dördüncüsü mutlak O; beş gizlice konuştuğu yerde, altıncısı mutlak O' dur. Bunlardan daha az veya, daha çok olsunlar, nerde bulunurlarsa bulunsunlar, mutlaka O yanlarındadır. Sonra bütün yaptıklarını, kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Haberiniz olsun ki, Allah her şeyi en iyi bilendir.

8— Görmedin mi şunları! Gizli konuşmak kendilerine yasak edildi de, sonra dönüp yasak edildikleri şeyi yapmakta ve günahı, düşmanlığı ve Peygambere isyanı fısıldaşmaktalar. Senin yanına geldikleri vakit de, seni Allah'ın selâmlamadığı bir şeyle selâmlıyorlar. **(Selâm sana diyecekleri yerde, sâm sana diyorlar. Halbuki bunun mânâsı ölüm sana demektir).** Kendi aralarında ise, "Bu söylediğimizden dolayı Allah bizi azaplandırsa ya!" diyorlar. Onlara cehennem yeter. Oraya gireceklerdir. O ne kötü dönüş yeridir!

9— Ey iman edenler! Fısıldaştığınız vakit yalanı, düşmanlığı ve Peygambere isyanı fısıldaşmayın. İyiliği ve takvâyı fısıldaşın. Allah'dan korkun ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.

10— Gizli konuşma ancak şeytandandır. Bu, iman edenleri üzmek içindir. Ama bu, Allah'ın izni olmaksızın, onlara hiçbir zarar verecek değildir. Bu nedenle mü'minler de yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

11— Ey iman edenler! Size meclislerde, "Yer açın!" denildiği vakit, hemen yer açın ki, Allah da size genişlik versin. "Kalkın!" denilince de kalkıverin ki, Allah iman edenlerinizi yükseltsin. Kendilerine ilim verilenler için ise, dereceler vardır. Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
z̧	= ذ
Mucêdileh	
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̈	= ق
'	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسره)
u, ü	= ـُ (ضمه)
e, a	= ـَ (فتحه)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Elem tera 'enne-LLâhe ye'-lemu mê fis-semêvêti ve
mê fil-'erḍ? Mê yekûnu min-necvê ṡelêṡetin 'illê Huve
râbi-'uhum ve lê ħamsetin 'illê Huve sêdisühum ve lê
'ednê min-z̧êlike ve lê 'ekṡera 'illê Huve me-'ahum
'eynemê kênû; ṡümme yunebbi-'uhum-bimê 'amilû
Yevmel-K̈iyêmeh. 'İnne-LLâhe bikülli şey-'in 'Alîm
(7) 'Elem tera 'ilellez̧îne nuhû 'anin-necvê ṡümme
ye-'ûdûne limê nuhû 'anhu ve yetenêcevne bil-'iṡmi
vel-'udvêni ve me'-ṣıyetir-Rasûl. Ve 'iz̧ê cê'ûke ḥay-
yevke bimê lem yuḥayyike bihi-LLêhu ve yek̈ûlûne
fî 'enfusihim lev lê yu-'az̧z̧ibune-LLâhu bimê nek̈ûl?
Ḥas-buhum Cehennem; yeṣlevnehê, febi'-sel-meṣîr
(8) Yê-'eyyuhellez̧îne 'ême-nû 'iz̧ê tenêcey-tum felê
tetenêcev bil-'iṡmi vel-'udvêni ve me'-ṣıyetir-Rasûli
ve tenêcev bil-birri vet-tek̈vê; vettek̈u-LLâhellez̧î
'iley-hi tuḥ-şerûn (9) 'İnnemen-necvê mineş-Şeyṭâni
liyeḥzunel-lez̧îne 'êmenû ve leyse biḍârri-him şey-
'en 'illê bi-'iz̧ni-LLêh; ve 'ale-LLâhi fel-yetevekkelil-
Mu'-minûn (10) Yê-'eyyuhellez̧îne 'ê-menû 'iz̧ê
k̈île leküm tefesseḥû fil-mecêlisi fefse-ḥû yefseḥi-
LLêhu leküm. Ve 'iz̧ê k̈îlenşuzû fenşuzû yerfe-'-i-
LLêhullez̧îne 'ême-nû minküm vellez̧îne 'ûtul-'ilme
deracêt. Va-LLâhu bi-mê te'-melûne ħabîr (11)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ
صَدَقَةًۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاَطْهَرُۜ فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٢﴾
ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ صَدَقَاتٍۜ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللّٰهُ
عَلَيْكُمْ فَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ وَاللّٰهُ
خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْۜ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْۙ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَد۪يدًاۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿١٥﴾ اِتَّخَذُٓوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ
مُه۪ينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ
شَيْـًٔاۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۜ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ
جَم۪يعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍۜ
اَلَٓا اِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ
فَاَنْسٰيهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِۜ اُو۬لٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِۜ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُٓ اُو۬لٰٓئِكَ فِي
الْاَذَلّ۪ينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُل۪يۜ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَز۪يزٌ ﴿٢١﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

12— Ey iman edenler! Peygambere gizli ma'ruzatta bulunmak istediğiniz vakit, gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Fakat bulamazsanız, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir. **(Sonra bu hüküm şu âyetle neshedilmiştir):**

13— Gizli bir şey konuşmanızdan önce sadakalar vermekten **(fakir düşeriz diye)** korktunuz mu? Mademki yapmadınız, Allah da sizin kusurunuzu bağışladı. O halde namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah'a ve Peygamberine itaat edin. Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

14— Görmedin mi o münafıkları ki, Allah'ın gazab ettiği bir kavmi dost edindiler. Onlar ne sizdendirler, ne de onlardan. Hem bilip dururlarken, yalan yere yemin ederler.

15— Allah onlar için şiddetli bir azap hazırladı. Gerçekten onların yaptıkları işler çok kötüdür.

16— Yeminlerini bir kalkan yaptılar da, Allah'ın yolundan çevirdiler. Onun için onlara aşağılayıcı bir azap vardır.

17— Onları ne malları, ne de evlâtları hiçbir şekilde Allah'dan kurtaramaz. Onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

18— O gün **(kıyamette)** Allah, onları toptan diriltecek, size yemin ettikleri gibi ona da yemin edecekler ve bir şey yapıyoruz sanacaklar. Dikkat!.. Onlar yalancıların tâ kendileridir.

19— Üzerlerini şeytan istilâ etmiş de Allah'ı hatırlamayı kendilerine unutturmuştur. Bunlar şeytanın fırkasıdırlar. Dikkat edin! Hiç şüphe yok ki şeytanın hizbi (partisi), hüsrana uğrayanların tâ kendileridir.

20— Allah'a ve Peygamberine muhalefet edenler var ya! Onlar, en alçaklar arasındadırlar.

21— Allah **(Levh-i Mahfuz'da şöyle)** yazmıştır: ''Yemin olsun! Mutlaka hem ben gâlib geleceğim, hem peygamberlerim!''. Çünkü Allah çok kavîdir; güçlüdür.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ

Mucêdileh

z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yê-'eyyuhelleẓîne 'ê-menû 'iẓê nêcey-tumur-Rasû-le
fek̇addimû beyne yedey necvêküm ṣadek̇ah. Ẓêlike
ḣayrul-leküm ve 'eṭ-her. Fe-'illem tecidû fe-'inne-
LLêhe Gafûrur-Raḥîm (12) 'E-'eşfek̇tum 'en-tuk̇ad-
dimû beyne yedey-necvêküm ṣadek̇ât? Fe-'iẓ lem
tef-ʻalû ve têbe-LLâhu ʻaleyküm fe-'ek̇îmuṣ-Ṣalête
ve 'êtuz-Zekête ve 'eṭî-ʻu-LLâhe ve Rasûleh. Ve
LLêhu ḣabî-rum-bimê teʻ-melûn (13) ۞ 'Elem tera
'ilelleẓîne tevellev k̇avmen gaḍibe-LLâhu ʻaley-
him? Mê hum-minküm ve lê minhum ve yeḥlifûne
ʻalel-keẓibi ve hum yeʻ-lemûn (14) 'E-ʻadde-LLâhu
lehum ʻaẓêben-şedîdê; 'innehum sê-'e mê kênû yeʻ-
melûn (15) 'İtteḣaẓû 'eymênehum cunneten-feṣaddû
ʻan-Sebîli-LLêhi felehum ʻAẓêbum-muhîn (16) Len-
tugniye ʻanhum 'em-vêluhum ve lê 'evlêdühum-
mine-LLâhi şey-'ê; 'ulê-'ike 'Eṣ-ḥâbun-Nêr; hum
fîhê ḣâlidûn (17) Yevme yeb-ʻaṡühumu-LLâhu
cemî-ʻan-feyeḥlifûne lehû kemê yeḥlifûne leküm
ve yeḥsebûne 'ennehum ʻalê şey'. 'Elê 'innehum hu-
mul-kêẓibûn (18) 'İs-teḥveẓe ʻaley-himuş-Şeyṭânu
fe-'ensêhum ẓikra-LLâh. 'Ulê-'ike Ḥizbuş-Şeyṭân.
'Elê 'inne Ḥizbeş-Şeyṭâni humul-ḣâsirûn (19)
'İnnelleẓîne yuḥâddû-ne-LLâhe ve Rasûlehû 'ulê-
'ike fil-'eẓellîn (20) Ketebe-LLâhu le-'eglibenne
'ene ve rusulî; 'inne-LLâhe K̇aviyyun ʻAzîz (21)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَٓادُّونَ مَنْ حَٓادَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
وَلَوْ كَانُٓوا اٰبَٓاءَهُمْ اَوْ اَبْنَٓاءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشٖيرَتَهُمْۜ
اُو۬لٰٓئِكَ كَتَبَ فٖي قُلُوبِهِمُ الْاٖيمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُۜ وَيُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَاۜ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِۜ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
اَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿١﴾ هُوَ
الَّذٖٓي اَخْرَجَ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ
الْحَشْرِۜ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ
مِنَ اللّٰهِ فَاَتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فٖي
قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِاَيْدٖيهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِنٖينَ
فَاعْتَبِرُوا يَٓا اُو۬لِي الْاَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَٓاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَاۜ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

ذٰلِكَ

22— Allah'a ve âhiret gününe iman eden hiçbir topluluk bulamazsın ki, Allah'a ve peygamberine düşman olanlarla edenlerle dost olsunlar. Velev ki o muhalifler, babaları veya oğulları veya kardeşleri yahut hısımları, hemşehrileri olsun!.. İşte Allah bunların kalblerine imanı yazmış; ve kendilerini, tarafından bir ruh **(nur)** ile kuvvetlendirmiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacak; orada ebedî olarak kalacaklardır. Öyle ki, Allah onlardan razı, onlar da Allah'dan razıdırlar. İşte bunlar, Allah'ın hizbidir (partisi). Dikkat edin! Hiç şüphesiz Allah'ın hizbi (partisi) zafer bulanların tâkendisidir.

(Sûre: 59)

HAŞR SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir.
24 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Göklerde ve yerde olanlar, hep Allah'ı tesbîh etmektedir. O, güçlüdür, hikmet sahibidir.

2— Ehl-i kitaptan küfredenleri **(Yahûdilerden Benî Nadir kabilesini)** ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Siz, çıkacaklarını sanmıştınız. Onlar da kalelerinin, kendilerini Allah 'dan koruyacağını sanmışlardı. Fakat Allah onları, hesap etmedikleri taraftan bastırıverdi ve kalblerine korku düşürdü. Öyle ki evlerini hem kendi elleriyle, hem mü'minlerin elleriyle harap ediyorlardı. Artık siz **(düşünün de)** ibret alın ey akıl sahipleri!..

3— Eğer Allah onlara sürgünü yazmamış olsaydı, kendilerini mutlaka dünyada azap ederdi. Âhirette ise, onlara ateş azabı vardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
Ḥaşr
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Lê tecidü ǩavmeny-yu'-minûne bil-LLâhi vel-
Yevmil-'Êħiri yuvêd-dûne men ḥâdde-LLâhe
ve Rasûlehû ve lev kênû 'êbê-'ehum 'ev 'ebnê-
'ehum 'ev 'iħ-vênehum 'ev ʻaşîratehum. 'Ulê-'ike
ketebe fî ǩulûbi-himul-'îmêne ve 'eyyedehum-
bi-rûḥim-minh. Ve yud-ħiluhum Cen-nêtin-tecrî
min-teḥtihel-'enhêru ħâlidîne fîhê. Raḍi-ya-LLâhu
ʻanhum ve raḍû ʻanh. 'Ulê-'ike Ḥizbu-LLâh.
'Elê 'inne Ḥizbe-LLâhi humul-Mufliḥûn (22)

ḤAŞR

24 'ÊYEH — № 59

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Sebbeḥa li-LLêhi mê fis-semêvêti ve mê fil-'erḍ;
ve Huvel-ʻAzîzul-Ḥakîm (1) Huvel-leẓî 'eħracel-
leẓîne keferû min 'Ehlil-Kitêbi min-diyêrihim
li-'evvelil-ḤAŞR. Mê ẓanentum 'eny-yeħrucû ve
ẓannû 'en-nehum-mêni-ʻatuhum ḥuṣûnuhum-
mine-LLâhi fe-'etêhu-mu-LLâhu min ḥayṡü lem
yeḥte-sibû, ve ǩaẓefe fî ǩulûbi-himur-ruʻ-be yuħ-
ribûne buyûtehum-bi-'eydîhim ve 'eydil-Mu'-
minîn. Feʻ-tebirû yê-'ulil-'ebṣâr (2) Ve lev lê 'en-
ketebe-LLâhu ʻaley-himul-celê-'e le-ʻaẓẓebehum
fiddünyê; ve lehum fil-'Êħirati ʻAẓêbun-Nêr (3)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَٓاقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ
شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ ل۪ينَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَٓائِمَةً
عَلٰٓى اُصُولِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٥﴾ وَمَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ
عَلٰى رَسُولِه۪ مِنْهُمْ فَمَٓا اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَد۪يرٌ ﴿٦﴾ مَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِه۪ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاك۪ينِ وَابْنِ السَّب۪يلِ
كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَٓاءِ مِنْكُمْ وَمَٓا اٰتٰيكُمُ الرَّسُولُ
فَخُذُوهُ وَمَا نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ
شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَٓاءِ الْمُهَاجِر۪ينَ الَّذ۪ينَ اُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذ۪ينَ تَبَوَّؤُ
الدَّارَ وَالْا۪يمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ
ف۪ي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّٓا اُو۫تُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ
بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

4— Bunun sebebi şu: Çünkü onlar, Allah'a ve Peygamberine muhalefet ettiler. Kim Allah'a muhalefette bulunursa, bilsin ki Allah, şiddetli azap sahibidir.

5— Herhangi bir hurma ağacını kestinizse veya kökleri üzerinde dikili bıraktınızsa, hep Allah'ın izniyledir ve o fâsıkları perişan edeceği için **(bu müsaade verilmiş)**tir.

6— Allah'ın onların mallarından peygamberine vereceği ganimete gelince, siz ona ne at koşturdunuz, ne de deve!.. Lâkin Allah peygamberlerini, dilediği kimselere musallat eder. Allah her şeye kaadirdir.

7— Allah'ın **(feth edilen)** beldeler halkından peygamberine verdiği ganimet Allah'ın, peygamberin, akrabasının, yetimlerin, yoksulların ve yolda kalmış kimselerindir. Tâ ki o mal, sizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir devlet olmasın. Bir de peygamber size ne verdi ise onu alın, neyi yasak etti ise ondan vazgeçin. Allah'dan korkun. Çünkü Allah şiddetli azap sâhibidir.

8— **(İmrenin)** O fakir muhacirlere ki, yurtlarından ve mallarından çıkarılmışlardır. Allah'dan bir lütuf ihsan ve rıza ararlar. Allah'a ve Peygamberine yardım ederler. İşte bunlar, sâdıkların tâ kendileridir.

9— Onlardan önce, yurdu **(Medine'yi)** hazırlayıp iman sahibi olanlar **(yani Ensâr)**, kendilerine hicret edip gelenleri severler. Onlara verilen ganimetten dolayı nefislerinde bir kıskançlık duymazlar, onları kendi nefislerine tercih ederler. Velev ki, kendilerinde ihtiyaç hali olsa bile! Kim de nefsinin **(mala olan)** hırsından korunursa, işte onlar felâha erenlerin tâ kendileridir.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
z̤	ظ

Ḥaşr

ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ẓêlike bi-'ennehum şêk̇-k̇u-LLâhe ve Rasûleh. Ve
meny-yuşêk̇k̇i-LLêhe fe-'in-ne-LLâhe Şedîdül-ʻİk̇âb
4 Mê k̇aṭaʻ-tum-millînetin 'ev teraktu-mûhê k̇â-
'imeten ʻalê 'uşûlihê febi-'iẓni-LLêhi ve liyuḣzi-
yel-fêsik̇în 5 Ve mê 'efê-'e-LLâhu ʻalê Rasûlihî
minhum fe-mê 'evceftum ʻaley-hi min ḣay-linv-ve lê
rikêbinv-ve lêkin-ne-LLâhe yuselliṭu rusulehû ʻalê
meny-yeşê'. Va-LLâhu ʻalê külli şey'in-K̇adîr 6 Mê
'efê-'e-LLâhu ʻalê Rasûlihî min 'ehlil-K̇urâ fe-li-LLêhi
ve lir-rasûli ve liẓil-k̇urbê vel-yetêmê vel-mesêkîni
vebnis-sebîli key lê yekûne dûletem-beynel-'egniyê-'i
minküm. Ve mê 'êtêkümur-Rasûlu fe-ḣuẓûhu ve mê
nehêküm ʻanhu fentehû. Vetteḱu-LLâh; 'inne-LLâhe
Şedîdül-ʻİk̇âb 7 Lil-fuk̇arâ-'il-Muhêcirî-nelleẓîne
'uḣricû min-diyê-rihim ve 'emvêlihim yeb-tegûne
Feḍlem-mine-LLâhi ve Riḍvênenv-ve yenṣurûne-
LLêhe ve Rasûleh; 'ulê-'ike humuṣ-Ṣâdik̇ûn 8
Velleẓîne tebevve 'ud-dêra vel-'îmêne min-k̇ablihim
yuḥibbûne men hêcera 'iley-him ve lê yecidûne fî
ṣudûrihim ḥâcetem-mim-mê 'ûtû ve yu'-ṡirûne ʻalê
'enfusi-ḥim ve lev kêne bihim ḣaṣâṣah. Ve meny-
yûk̇a şuḥ-ḥa nefsihî fe-'ulê-'ike humul-Mufliḥûn 9

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Haşr Sûresi

حزب ٢

وَالَّذِينَ جَاؤُ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
اٰمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا
يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ
أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا
وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ
أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُحَصَّنَةٍ
أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا
وَقُلُوبُهُمْ شَتّٰى ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

فَكَانَ

10— Onlardan **(muhacirlerle ensârdan)** sonra gelenler, "Ey Rabbimiz! Bizi ve imanda bizi geçmiş olan kardeşlerimizi bağışla. İman etmiş olanlar için kalblerimizde bir kin bırakma. Ey Rabbimiz! Muhakkak ki sen, çok şefkatli, çok esirgeyicisin!" derler.

11— Münafıklık yapanları görmedin mi? Ehl-i kitaptan küfreden kardeşlerine, "Yemin ederiz ki, eğer siz yurdunuzdan çıkarılırsanız, muhakkak biz de sizinle beraber çıkarız ve sizin aleyhinizde ebediyyen kimseye itaat etmeyiz. Size savaş açılırsa, mutlaka size yardım ederiz." diyorlar. Halbuki Allah şâhidlik eder ki onlar muhakkak yalancıdırlar.

12— Yemin olsun, onlar çıkarılırlarsa, onlarla beraber çıkmazlar. Ve yemin olsun, onlara savaş açılırsa yardım etmezler. **(Şayet)** yardım etseler, mutlaka arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra da yardım olunmazlar.

13— Muhakkak onların yüreklerindeki sizin korkunuz, Allah korkusundan daha fazladır. Bu, onların anlayışsız bir kavim olmalarındandır.

14— Onlar toplu bir halde size karşı savaşmazlar. Ancak sağlamlaştırılmış yerlerde veya duvarlar arkasından harp ederler. Kendi aralarında çekişmeleri ise şiddetlidir. Sen onları toplu sanırsın, halbuki kalbleri dağınıktır. Bu, onların akılları ermez bir kavim olmalarındandır.

15— **(Onların)** hali, kendilerinden az önce geçenlerin hali gibidir ki, yaptıklarının cezasını taddılar. Onlara acıklı bir azap da vardır.

16— **(Münafıkların sözünü dinlemeleri hususundaki halleri de)** şeytanın hali gibidir. Hani insana, "Küfür et!" demişti. Küfür edince de, "Ben senden berîyim. Çünkü ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'dan korkarım!" demişti.

Vellezîne cê-'û mim-be'-dihim yek̇ûlûne Rabbe-neg-
fir lenê ve li-'iḣvêninel-leẓîne sebek̇ûnê bil-'Îmêni ve
lê tec-'al fî k̇ulû-binê gıllel-lilleẓîne 'êmenû Rabbenê
'inneke Ra-'ûfur-Raḥîm (10) ۞ 'Elem tera 'ilelleẓîne
nêfek̇û yek̇ûlûne li-'iḣvênihimul-leẓîne keferû min
'Ehlil-Kitêbi le-'in 'uḣ-ric-tum leneḣ-rucenne me-
'aküm ve lê nuṭî-'u fîküm 'eḥaden 'ebedenv-ve 'in-
k̇ûtiltum lenen-ṣurannekûm. Va-LLâhu yeş-hedü
'innehum lekêẓibûn (11) Le-'in 'uḣricû lê yeḣ-rucûne
me-'ahum; ve le-'in-k̇ûtilû lê yenṣurûnehum; ve le-'in-
neṣarûhum leyu-vellunnel-'edbêr; ṡümme lê yunṣarûn
(12) Le-'entum 'eşeddü rahbeten-fî ṣudûrihim-mine-
LLêh. Ẓêlike bi-'ennehum k̇avmul-lê yefk̇ahûn (13)
Lê yuk̇âtilûneküm ce-mî-'an 'illê fî k̇uram-muḥaṣ-
ṣanetin 'ev minv-verâ-'i cudür. Be'-sühum-beynehum
şedîd; teḥsebuhum cemî-'anv-ve k̇ulûbuhum şettê;
ẓêlike bi-'ennehum k̇avmul-lê ye'-k̇ilûn (14) Kemeṡe-
lilleẓîne min-k̇ablihim k̇arîben-ẓêk̇û vebêle 'emrihim;
ve lehum 'aẓêbun 'elîm (15) Kemeṡeliş-Şeyṭâni 'iẓ
k̇âle lil-'insênik-fur felem-mê kefera k̇âle 'innî berî-
'üm-minke 'innî 'eḣâfu-LLâhe Rabbel-'Âlemîn (16)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ

Ḥaşr

ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ِ (كسرة)
u, ü = ُ (ضمة)
e, a = َ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

17— Sonra ikisinin de sonu ebedî olarak cehennemde kalmak olmuştu. İşte zalimlerin cezası budur.

18— Ey iman edenler! Allah'dan korkun. Ve herkes yarın için önden ne gönderdiğine baksın. Hem Allah'dan korkun. Çünkü Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

19— Ve o kimseler gibi olmayın ki, Allah'ı unutmuşlar, hem **(Allah)** da onlara kendilerini unutturmuştur. İşte bunlar fâsıkların tâ kendileridir.

20— Cehennemliklerle cennetlikler bir değildir. Cennetlikler isteklerine erenlerdir.

21— Biz, bu Kur'ân'ı bir dağın üzerine indirseydik, mutlaka onu Allah korkusundan baş eğmiş, paramparça olmuş görürdün. Bu temsiller var ya, biz onları insanlara getiriyoruz. Olur ki düşünürler.

22— O, öyle Allah'dır ki, O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Gizliyi de bilendir, açığa da. O, Rahmân **(ve)** Rahîmdir.

23— O, öyle Allah'dır ki, O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Melik'tir **(padişahtır).** Kuddüs'dür **(noksanlıklardan berîdir).** Selâm'dır. **(bütün âfetlerden, belâlardan sâlimdir).** Mü'min'dir **(emniyet verendir).** Müheymin'dir **(her şeyi görüp gözetir).** Azîz'dir **(güçlüdür).** Cebbâr'dır **(kulların hallerini düzeltir).** Mütekebbir'dir **(Azâmet ve ululuk sahibidir).** Allah, o müşriklerin koştukları ortaklardan münezzehtir.

24— O öyle Allah'dır ki, Hâlik'dir **(her şeyi yaratandır).** Bârî'dir **(yoktan var edendir).** Musavvir'dir **(bütün yaratıklara şekil verir).** Esma-i hüsna **(en güzel isimler)** O'nundur. Bütün göklerde ve yerde olanlar, hep O'nu tesbîh eder. O, güçlü, hikmet sahibi olandır.

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَٓا اَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ ف۪يهَاۜ وَذٰلِكَ
جَزٰٓؤُا الظَّالِم۪ينَ ﴿١٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ
نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ خَب۪يرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذ۪ينَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰيهُمْ
اَنْفُسَهُمْۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَو۪ٓي اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ
الْجَنَّةِۜ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ
عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِۜ وَتِلْكَ
الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذ۪ي
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّح۪يمُ ﴿٢٢﴾
هُوَ اللّٰهُ الَّذ۪ي لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ
الْعَز۪يزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾
هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰىۜ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ اٰيَةً

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

ḍ	ض
ṡ	ث
ş	ص
ḥ	ح
ћ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ

Ḥaşr

ṭ	ط
ḳ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	(كسرة)
u, ü	(ضمة)
e, a	(فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Fekêne ʻâḳibete-humê 'enne-humê fin-Nêri ћâlideyni fîhê. Ve ẓêlike cezê-'uẕ-ẕâlimîn (17) Yê-'eyyuhelleẓîne 'ê-menut-teḳu-LLâhe. Vel-tenẕur nefsüm-mê ḳaddemet ligad. Vetteḳu-LLâh; 'inne-LLêhe ћabîrum-bimê teʻ-melûn (18) Ve le tekûnû kelleẓîne nesü-LLâhe fe-'en-sêhum 'en-fusehum! 'Ulê-'ike humul-fêsiḳûn (19) Lê yestevî 'Eş-ḥâbun-Nêri ve 'Eş-ḥâbul-Cen-neh; 'Eş-ḥâbul-Cenneti humul-Fê-'izûn (20) Lev 'enzelnê hêẓel-Ḳur-'êne ʻalê cebelil-lera-'eytehû ћâşi-ʻam-muteşad-di-ʻam-min ћaş-yeti-LLêh. Ve tilkel-'emṡêlu neḍribuhê linnêsi le-ʻallehum yetefek-kerûn (21) Huva-LLâhulleẓî Lê-'ilêhe 'illê Hû ; ʻÂlimul-gaybi veş-şehêdeh; Huver-Raḥmênur-Raḥîm (22) Huva-LLâhulleẓî Lê-'ilêhe 'illê Hû; 'El-Melikül-Ḳuddûsüs-Selêmul-Mu'-minul-Muhey-minul-ʻAzîzul-Cebbêrul-Mu-tekebbir; Süb-ḥâne-LLâhi ʻammê yuşrikûn (23) Huva-LLâhul-Ḣâliḳul-Bêri-'ul-Muṣavviru lehul-'Esmê-'ul-Ḥusnê; yusebbiḥu lehû mê fis-semêvêti vel-'erḍ; ve Huvel-ʻAzîzul-Ḥakîm (24)

13 ÊYEH MUMTEḤANEH № 60

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوّ۪ي وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَٓاءَ
تُلْقُونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَٓاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّۚ
يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْۜ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ
جِهَادًا ف۪ي سَب۪يل۪ي وَابْتِغَٓاءَ مَرْضَات۪ي تُسِرُّونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَاَنَا۬ اَعْلَمُ
بِمَٓا اَخْفَيْتُمْ وَمَٓا اَعْلَنْتُمْۜ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١﴾
اِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ اَعْدَٓاءً وَيَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّٓوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَۜ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ
وَلَٓا اَوْلَادُكُمْۚ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۚ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٣﴾
قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ف۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُۚ اِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
اِنَّا بُرَءٰٓؤُ۬ا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِۘ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَٓاءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهُٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰه۪يمَ
لِاَب۪يهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَٓا اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ رَبَّنَا عَلَيْكَ
تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَص۪يرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً
لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَاۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

(Sûre: 60)

MÜMTEHİNE SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir.
13 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Ey imân edenler! Düşmanlarımı ve düşmanlarınızı dostlar edinmeyin. Siz onlara sevgi gösteriyorsunuz. Halbuki onlar Hak'tan size geleni **(Kur'ân'ı)** inkâr ettiler. Rabbiniz Allah'a iman ediyorsunuz diye sizi ve Peygamberi **(Mekke'den)** çıkarıyorlardı. Eğer sizler, benim yolumda ve rızâm uğrunda cihad için çıktınızsa **(düşmanlarımı dost edinmeyin!)**. Siz onlara sevgi göstererek sır veriyorsunuz. Halbuki ben, sizin gizlediklerinizi de, açıkladıklarınızı da hep bilirim. Sizden kim bunu yaparsa, artık hak yolun ortasından sapmıştır.

2— Eğer onlar size üstün gelirlerse, hepinize düşman kesilirler ve size ellerini, dillerini kötülükle uzatırlar, küfretmenizi arzu ederler.

3— Ne yakınlarınız, ne de evlâtlarınız size aslâ fayda vermez. Allah, kıyamet gününde aranızı ayıracaktır. Allah, bütün yaptıklarınızı en iyi görendir.

4— Gerçekten sizin için İbrâhim'de ve beraberindekilerde güzel bir örnek vardı. Hani kavimlerine şöyle demişlerdi: ''Biz sizlerden ve Allah'dan başka taptıklarınızdan uzağız. Siz bir olan Allah'a iman edinceye kadar sizi tanımıyoruz. Sizinle aramızda ebedî düşmanlık ve kin baş gösterdi.'' Ancak İbrâhim'in babasına, ''Senin için mutlaka mağfiret dileyeceğim. Ama senin için Allah'ın azabından hiçbir şey gidermeye gücüm yetmez'' demesi müstesnadır. **(İbrâhim ve beraberindekiler)**, ''Ey Rabbimiz! Biz ancak sana tevekkül ettik ve ancak sana yöneldik. Dönüş yalnız sanadır.

لَقَدْ

5— Ey Rabbimiz! Bizi, o küfredenlere fitne yapma **(ezdirme!)** Bizi bağışla Ey Rabbimiz! Çünkü sen yegâne güçlü, hikmet sahibisin dediler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط

Mumteḥaneh

ḳ	= ق
‘	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yê-'eyyu-hellezîne 'ê-menû lê tetteħiẓû ‘adüvvî ve ‘adüvveküm 'evli-yê-'e tulḳûne 'iley-him-bil-meveddeti veḳad keferû bimê cê-'eküm-minel-Ḥaḳḳ, yuħricûner-Rasûle ve 'iyyêküm 'en-tu'-minû bi-LLêhi Rabbiküm! 'İn-küntum ħaractum cihêden-fî Sebîlî vebtigâ-'e Merḍâtî tusirrûne 'iley-him-bil-meveddeti ve 'ene 'e‘-lemu bimê 'eħ-feytum ve mê 'e‘-lentum. Ve meny-yef-‘alhu minküm feḳad ḍalle Sevê-'es-Sebîl (1) 'İny-yeṡḳafûküm yekûnû leküm 'e‘-dê-'env-ve yeb-süṭû 'iley-küm 'ey-diye-hum ve 'el-sinetehum-bissû-'i ve veddû lev tekfu-rûn (2) Len-tenfe-‘aküm 'erḥâmuküm ve lê 'evlêdü-küm Yevmel-Ḳiyêmeh; yefṣılu beyneküm; va-LLâhu bimê te‘-melûne Beṣîr (3) Ḳad kênet leküm 'usve-tun ḥasenetun-fî 'İbrâhîme vel-leẓîne me-‘ahû 'iẓ ḳâlû li-ḳavmihim 'innê bura-'ê-'u minküm ve mimmê te‘-budûne min-dûni-LLêh; kefernê biküm ve bedê bey-nenê ve bey-nekümul-‘adêvetu vel-begḍâ-'u 'ebeden ḥattê tu'-minû bi-LLêhi Veḥdehû 'illê ḳa-vle 'İbrâhîme li-'ebîhi le-'esteg-firanne leke ve mê 'emlikü leke mine-LLâhi min-şey'. Rabbenê ‘aleyke tevekkelnê ve 'ileyke 'enebnê ve 'ileykel-Meṣîr (4) Rabbenê lê tec-‘alnê fitnetel-lilleẓîne keferû veg-fir lenê Rabbenê! 'İnneke 'En-tel-‘Azîzul-Ḥakîm (5)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ ف۪يهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَۜ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَم۪يدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَ الَّذ۪ينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةًۜ وَاللّٰهُ قَد۪يرٌۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌ
﴿٧﴾ لَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذ۪ينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدّ۪ينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُٓوا اِلَيْهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِط۪ينَ
﴿٨﴾ اِنَّمَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذ۪ينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدّ۪ينِ وَاَخْرَجُوكُمْ مِنْ
دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا جَٓاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ
فَامْتَحِنُوهُنَّۜ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِا۪يمَانِهِنَّۚ فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِۜ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّۜ وَاٰتُوهُمْ
مَٓا اَنْفَقُواۜ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّۜ
وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا مَٓا اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا مَٓا اَنْفَقُواۜ
ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِۜ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿١٠﴾ وَاِنْ فَاتَكُمْ
شَيْءٌ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذ۪ينَ ذَهَبَتْ
اَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَٓا اَنْفَقُواۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذ۪ٓي اَنْتُمْ بِه۪ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

6— Andolsun ki onlarda sizin için, Allah **(ın rızasını)** ve âhiret gününü umanlar için güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse, bilsin ki, Allah, yegâne ganîdir **(hiçbir şeye muhtaç değildir)**, övülmeye lâyıktır.

7— Umulur ki Allah, sizinle onlardan olan düşmanlarınız arasında bir sevgi meydana getire. Allah kaadirdir. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

8— Allah, din hususunda sizinle savaşmamış ve sizi yurtlarınızdan çıkarmamış olan kâfirlere iyilik etmenizden, adâlet göstermenizden sizi men etmez. Çünkü Allah, adâlet gösterenleri sever.

9— Allah, sizi ancak din hususunda sizinle savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanıza yardım eden kimseler ile, dost olmanızdan men eder. Kim de onlarla dost olursa, işte onlar zalimlerin tâ kendileridir.

10— Ey iman edenler! Size, mü'min kadınlar muhacir olarak gelirlerse onları imtihan edin. Allah onların imanlarını pekâlâ bilir. Bu imtihan üzerine, onların mü'min olduklarını anlarsanız, kendilerini kâfirlere geri vermeyin. Onlar, kâfirlere helâl değildir. Kâfirler de onlara helâl değildir. Bununla beraber sarfettikleri mehirleri, o kâfirlere verin. Mehirlerini verdiğiniz takdirde, o kadınları nikâh etmenizde size bir günah yoktur. Kâfir kadınları **(nızı nikâhınız altında)** tutmayın. Siz,verdiğiniz mehirleri **(onların vardıkları kâfir kocalarından)** isteyin. Kâfirler de **(sizinle evlenen mü'min kadınlarına)** sarf ettikleri mehirleri **(sizden)** istesinler. İşte size Allah'ın hükmü budur. Aranızda O hüküm veriyor. Allah her şeyi bilen, hikmet sahibi olandır.

11— Eğer eşlerinizden biri **(dinden çıkarak)** kâfirlere kaçar da, siz de savaşta ganimet alırsanız, eşleri **(kâfire)** gitmiş olanlara **(ganîmetten)**, sarf ettikleri mehir kadar verin ve ancak kendisine iman ettiğiniz Allah'dan korkun.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط

Mumteḥaneh

k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Lek̇ad kêne leküm fîhim 'usvetun ḥasenetul-limen-
kêne yercu-LLâhe vel-Yevmel-'Êħir. Ve meny-
yetevelle fe'-inne-LLâhe Huvel-Ganiyyul-Ḥamîd
(6) ۞ ʿAse-LLâhu 'eny-yec-ʿale beyneküm ve
beynelleẓîne ʿâdey-tum-minhum-meveddeh. Ve-
LLêhu K̇adîr; va-LLâhu Gafûrur-Raḥîm (7) Lê
yenhê-kümu-LLâhu ʿanilleẓîne lem yuk̇â-tilûküm
fid-Dîni ve lem yuħricû-küm-min-diyêriküm 'en-
teber-rûhum ve tuk̇siṭû 'iley-him; 'inne-LLâhe
yuḥib-bul-Muk̇siṭîn (8) 'İnnemê yenhê-kümu-LLâhu
ʿanilleẓîne k̇âtelûküm fid-Dîni ve 'eħracûküm-min
diyêriküm ve ẓâherû ʿalê 'iħrâciküm 'en-tevellevhum.
Ve meny-yetevellehum fe-'ul-â-'ike humuẕ-ẕâlimûn
(9) Yê-'eyyuhelleẓîne 'ê-menû 'iẓê cê-'ekümul-Mu'-
minêtu Muhêcirâtin-femteḥinû-hunn; 'E-LLâhu
'eʿ-lemu bi-'îmênihinn; fe-'in ʿalim-tumûhunne Mu'-
minêtin-felê terci-ʿûhunne 'ilel-küffêr. Lê hunne
ḥillul-lehum ve lê hum yeḥillûne lehunn. Ve 'êtûhum-
mê 'enfek̇û. Ve lê cunêḥa ʿaley-küm 'en-tenkiḥûhunne
'iẓê 'êtey-tumûhunne 'ucûrahunn. Ve lê tumsikû bi-
ʿiṣamil-kevêfiri ves-'elû mê 'enfek̇tum vel-yes-'elû mê
'enfek̇û. Ẓêliküm ḥukmu-LLâh. Yeḥkümu beyneküm.
Va-LLâhu ʿAlîmun Ḥakîm (10) Ve 'in-fêteküm şey-
'üm-min 'ezvêciküm 'ilel-küffêri fe-ʿâk̇abtum fe-
'êtulleẓîne ẓehebet 'ezvêcuhum-misle mê 'enfek̇û.
Vetteku-LLâhelleẓî 'entum-bihî Mu'-minûn (11)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَٓاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ
لَا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْن۪ينَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ
وَلَا يَأْت۪ينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَر۪ينَهُ بَيْنَ اَيْد۪يهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْص۪ينَكَ ف۪ي
مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٢﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ
الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
اَرْبَعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿١﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا
عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذ۪ينَ يُقَاتِلُونَ
ف۪ي سَب۪يلِه۪ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِه۪
يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَن۪ي وَقَدْ تَعْلَمُونَ اَنّ۪ي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْۜ فَلَمَّا زَاغُٓوا
اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

وَاِذْ قَالَ

12— Ey Peygamber! Mü'min kadınlar sana gelerek, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, evlâtlarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek (gayri meşrû bir çocuk doğurup onu kocasına nisbet etmemek), bir iyilik **(işlemek)** te sana isyan etmemek şartiyle bey'at ederlerse **(söz verirlerse)**, bey'atlarını kabul ediver. Ve onlar için Allah'dan mağfiret dile. Çünkü Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

13— Ey iman edenler! Allah'ın gazab ettiği bir kavimle **(Yahûdilerle)** dost olmayın ki, onlar âhiretten ümidlerini kesmişlerdir. Kabirlerde yatan kâfirlerin umutsuz olmaları gibi, ümitsizliğe düşmüşlerdir.

(Sûre: 61)

SAF SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir. 14 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'ı tesbîh etmektedir. O güçlü, hikmet sahibi olandır.

2— Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyi niçin söylersiniz? **(Cihad istersiniz, Uhud'da bozguna uğrarsınız).**

3— Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah indinde gazap **(a sebep olma)** yönünden büyüdü.

4— Muhakkak ki Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir bina gibi saf olarak çarpışanları sever.

5— Hatırla ki bir zamanlar Mûsa kavmine, "Ey kavmim! Bana niçin eziyet ediyorsunuz? Pekâlâ biliyorsunuz ki ben, size Allah'ın peygamberiyim!" demişti. Ne zaman ki, haktan sapıp eğildiler, Allah da kalblerini saptırdı. Allah fâsık bir kavme hidâyet vermez.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق

Şaff

ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Yê-'eyyuhen-Nebiyyu 'iẓê cê-'ekel-Mu'-minêtu yubê-yiʻ-neke ʻalê 'ellê yuşrikne bi-LLêhi şey-'env-ve lê yesrikne ve lê yeznîne ve lê yeǩtulne 'evlê-dehunne ve lê ye'-tîne bi-buhtêniny-yef-terîne-hû bey-ne 'eydîhinne ve 'erculihinne ve lê yeʻ-şîneke fî meʻ-rûfin-febê-yiʻ-hunne vestegfir le-hunne-LLâh; 'inne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm (12)
Yê-'eyyu-hellezîne 'ê-menû lê tetevellev ǩavmen gaḍibe-LLâhu ʻaley-him ǩad ye-'isû minel-'Êħirati kemê ye-'isel-küffêru min 'eṣ-ḥâ-bil-ǩubûr (13)

ŞAFF

14 'ÊYEH — № 61

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Sebbeḥa li-LLêhi mê fis-semêvêti ve mê fil-'erḍ;
ve Huvel-ʻAzîzul-Ḥakîm (1) Yê-'eyyuhellezîne
'ê-menû lime teǩûlûne mê lê tef-ʻalûn (2) Kebura
mekten ʻinde-LLâhi 'en-teǩûlû mê lê tef-ʻalûn (3)
'İnne-LLâhe yuḥibbul-lezîne yuǩâtilûne fî Sebî-
lihî ŞAFFEN-ke-'ennehum-bun-yênum-merṣûṣ
(4) Ve 'iẓ ǩâle Mûsê li-ǩav-mihî yê ǩavmi lime
tu'-ẓûnenî ve ǩatteʻ-lemûne 'ennî rasûlu-LLâhi
'ileyküm? Felemme zêgû 'ezêga-LLâhu ǩulû-
behum. Va-LLâhu lê yehdil-ǩavmel-fêsiǩîn (5)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

وَاِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي اِسْرَائِلَ اِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ
مِنَ التَّوْرٰيةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَاْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ اَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰى اِلَى
الْاِسْلَامِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ
بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي اَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
﴿٩﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿١٠﴾
تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي
جَنَّاتِ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَاُخْرٰى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللّٰهِ
وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا اَنْصَارَ اللّٰهِ
كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ اَنْصَارِي اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي اِسْرَائِلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ
فَاَيَّدْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfâ ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

6— Hani Meryem'in oğlu İsa, "Ey İsrâiloğulları! Ben, size Allah'ın peygamberiyim. Benden önceki Tevrat'ı tasdik edici ve benden sonra gelecek Ahmed isimli bir peygamberi müjdeleyici olarak **(geldim)**" demişti. Sonra onlara mûcizelerle gelince, "Bu açık bir sihirdir" dediler.

7— İslâm'a çağırıldığı halde, Allah'a karşı yalan uyduran kimseden daha zalim kim olabilir? Allah, zalim bir kavme hidâyet vermez.

8—Allah'ın nurunu **(İslâm'ı)** ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Allah ise, nurunu tamamlayacaktır. İsterse kâfirler hoşlanmasınlar.

9— Dinini, her dinin üstüne çıkarmak için, peygamberini hidâyet ve hak dinle gönderen O'dur. İsterse müşrikler hoşlanmasınlar.

10— Ey iman edenler! Sizi, acıklı bir azaptan kurtaracak bir kazanç **(yolunu)** size göstereyim mi?

11— Allah'a ve Peygamberine iman edip mallarınızla, canlarınızla Allah yolunda cihat edersiniz. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

12— Günahlarınızı bağışlar ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koyar. İşte büyük saâdet budur.

13— Başka bir kazanç daha var ki, onu seveceksiniz. Allah'dan bir zafer ve yakın bir fetih **(dir)**. **(Mekke'nin fethini)** sen mü'minlere müjdele.

14— Ey iman edenler! Allah'ın yardımcıları olun. Nitekim Meryem'in oğlu İsa, havârilere "Allah'ın zaferine kavuşmak için, bana kim yardımcı olacak?" demişti. Havâriler, "Biz Allah'ın yardımcılarıyız!" dediler. Bunun üzerine İsrâiloğullarından bir fırka İsa'ya iman etti, bir fırka da kâfir oldu. Biz de iman edenleri, düşmanlarına karşı destekledik. Bu suretle onlara üstün geldiler.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق

Şaff

‘	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve 'iẕ ḳâle ‘Îsebnu-Meryeme yê-Benî-'İsrâ-'île 'innî
rasûlu-LLâhi 'iley-küm-muṣaddiḳallimê beyne
yedeyye minet-Tevrâti ve Mubeş-şiram-bi-Rasûliny-
ye'-tî mim-be‘-dis-muhû 'Eḥmed. Felemmê cê-
'ehum-bil-Beyyinêti ḳâlû Hêẕê Siḥrum-mubîn (6)
Ve men 'eẕlemu mim-menif-terâ ‘ale-LLâhil-keẕibe
ve huve yud-‘â 'ilel-'İslêm? Va-LLâhu lê yehdil-
ḳavmeẓ-ẓâlimîn (7) Yurîdûne li-yuṭfi-'û Nûra-LLâhi
bi-'efvêhihim va-LLâhu mutimmu Nûrihî ve lev
kerihel-kê-firûn (8) Huvelleẕî 'ersele Rasûlehû bil-
Hudê ve Dînil-Ḥaḳḳi liyuẓhirahû ‘aled-dîni küllihî
ve lev kerihel-Muşrikûn (9) Yê-'eyyuhel-leẕîne 'ê-
menû hel 'edüllukûm ‘alê ticêratin-tuncîküm-min
‘Aẕêbin 'elîm (10) Tu'-minûne bi-LLêhi ve Rasûli-
hî ve tucêhidûne fî Sebîli-LLêhi bi-'emvêliküm
ve 'enfusiküm; ẕêliküm ḣay-rulleküm 'in-küntum
te‘-lemûn (11) Yegfir leküm ẕünûbeküm veyud-
ḣil-küm Cennêtin-tecrî min-teḥtihel-'enhêru ve
mesêkine ṭayyibeten-fî Cennêti ‘Adn; ẕêlikel-
Fevzul-‘aẓîm (12) Ve 'uḣrâ tuḥibbûnehê,- neṣrum-
mine-LLâhi ve fet-ḥun-ḳarîb. Ve beşşiril-Mu'minîn
(13) Yê-'eyyuhel-leẕîne 'ê-menû kûnû 'enṣâra-
LLêhi kemê ḳâle ‘Îsebnu-Meryeme lil-Ḥavêriyyîne
men 'enṣârî 'ile-LLâh? Ḳâ-lel-Ḥavêriyyûne neḥnu
'enṣâru-LLâhi fe-'êmeneṭ-ṭâ-'ifetum-mim-Benî-
'İsrâ-'île ve keferaṭ-ṭâ-'ifeh. Fe-'eyy-adnel-leẕîne
'êmenû ‘alê ‘adüvvihim fe-'eṣbeḥû ẓâhirîn (14)

- 4 elif uzatmak vâcib
- 2 veya 4 elif uzatmak vâcib
- 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz
- Bir elif uzatılır
- İhfa ve Gunne yerleri
- İdgam ve okunmayan harfler
- Kalın
- Kalkale

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَز۪يزِ
الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي بَعَثَ فِي الْاُمِّيّ۪نَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِه۪
وَيُزَكّ۪يهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَف۪ي ضَلَالٍ
مُب۪ينٍ ﴿٢﴾ وَاٰخَر۪ينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٣﴾ ذٰلِكَ
فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ
﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذ۪ينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰيةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا
بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِم۪ينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ هَادُوا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ
اَوْلِيَٓاءُ لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٦﴾
وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُٓ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْد۪يهِمْ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ بِالظَّالِم۪ينَ
﴿٧﴾ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذ۪ي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاق۪يكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

يَٓا اَيُّهَا

(Sûre: 62)

CUMUA SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir.
11 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Göklerde ve yerde ne varsa **(hepsi)** mülkün sahibi **(noksanlıklardan)** münezzeh, yegâne, güçlü ve hikmet sahibi Allah'ı tesbih eder.

2— Okuma yazma bilmeyen **(Arab)** lar içinde kendilerinden bir peygamber gönderen O'dur. **(Bu peygamber),** onlara Allah'ın âyetlerini okuyor; onları, **(şirkten)** temizliyor; onlara kitabı ve hikmeti öğretiyor. Halbuki bundan önce açık bir sapkınlık içinde idiler.

3— Ve daha onlardan başkalarına ki, henüz onlara yetişmemişlerdir **(bunlar ashabdan sonra gelen tâbiindir).** O, güçlü, hikmet sahibidir.

4— Bu Allah'ın lûtfudur, onu dilediğine verir. Allah, büyük lütuf ve ihsan sahibidir.

5— Kendilerine Tevrât yükletilen, sonra da onu taşımayan **(onunla amel etmeyen)** kimselerin hali, ciltlerle kitap taşıyan eşeğin hali gibidir. Allah'ın âyetlerini yalanlayan kavmin hali ne çirkindir! Allah, zalim kavme hidâyet vermez.

6— De ki: "Ey Yahûdiler! Eğer siz kendinizi başka insanlardan ayrı olarak Allah'ın dostları sanıyor, doğru da söylüyorsanız, haydi ölümü isteyin!"

7— Halbuki onlar, kendi yaptıkları **(günahlar)** yüzünden ölümü hiçbir zaman istemezler. Allah zalimleri çok iyi bilir.

8— De ki: "Haberiniz olsun! O sizin kaçıp durduğunuz ölüm, mutlaka başınıza gelecektir. Sonra gizliyi, aşikârı bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O, size neler yapar olduğunuzu haber verecektir".

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẕ̤ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
‘ = ع

Cumu-‘ah

' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

CUMU-‘AH

11 'ÊYEH — № 62

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yusebbiḥu li-LLêhi mê fis-semêvêti ve mê fil-'erḍil-
Melikil-Ḱuddûsil-‘Azîzil-Ḥakîm (1) Huvelleẕî
be-‘aṡe fil-'Ümmiyyîne Rasûlem-minhum yetlû
‘aleyhim 'Êyêtihî ve yuzekkîhim ve yu-‘allimu-
humul-Kitêbe vel-Ḥikmeh,- ve 'in-kênû min-ḱablu
lefî ḍalêlim-mubîn (2) Ve 'êḣarîne minhum lemmê
yel-ḥaḱû bihim; ve Hu-vel-‘Azîzul-Ḥakîm (3)
Ẕêlike Feḍlu-LLâhi yu'-tîhi meny-yeşê'; va-LLâhu
Ẕül-Feḍlil-‘aẕ̤îm (4) Meṡelul-leẕîne ḥummilut-
Tevrâte ṡümme lem yeḥ-milûhê kemeṡelil-ḥimêri
yeḥmilu 'esfêrâ. Bi'-se meṡe-lul-ḱavmil-leẕîne
keẕẕebû bi-'Êyêti-LLêh. Va-LLâhu lê yehdil-ḱavmeẕ̤-
ẕ̤âlimîn (5) Ḱul yê-'eyyuhel-leẕîne hêdû 'in-ze-
‘amtum 'ennekûm 'evliyê-'u li-LLêhi min-dûnin-nêsi
fetemennevul-Mevte 'in-küntum ṣâdikîn (6) Ve lê
yetemennev-nehû 'ebedem-bimê ḱaddemet 'eydîhim!
Va-LLâhu ‘Alîmum-biẕ̤-ẕ̤âlimîn (7) Ḱul 'innel-
Mevtelleẕî tefir-rûne minhu fe-'innehû mulêḱîküm
ṡümme turaddûne 'ilê ‘Âlimil-gaybi veş-şehêdeti
fe-yunebbi-'uküm-bimê küntum te‘-melûn (8)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

Cumua Sûresi

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوٓا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ
وَذَرُوا الْبَيْعَۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ
الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ
كَث۪يرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوًا انْفَضُّٓوا اِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَٓائِمًاۜ
قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِۜ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِق۪ينَ ﴿١١﴾

9— Ey iman edenler! Cuma günü, namaz için **(ezanla)** çağrıldığınız vakit, hemen Allah'ın zikrine koşun. Alışverişi bırakın. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

10— Namaz kılındığı vakit, yeryüzüne dağılın da Allah'ın fazlından rızık arayın. Allah'ı çok zikredin ki, felâh bulasınız.

11— Böyle iken, bir ticaret veya eğlence gördüklerinde ona **(doğru)** gittiler de seni ayakta bıraktılar. De ki: ''Allah'ın yanındaki **(sevab)**, eğlenceden de, ticaretten de daha hayırlıdır. Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır''.

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

(Sûre: 63)

MÜNAFİKÛN SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir.
11 âyettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

اِذَا جَٓاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِۢ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ
لَرَسُولُهُۜ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ لَكَاذِبُونَۚ ﴿١﴾ اِتَّخَذُٓوا
اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْۜ وَاِنْ يَقُولُوا
تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْۜ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌۜ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْۜ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْۜ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُۘ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

1— Münafıklar sana geldiği vakit, ''Şehâdet ederiz ki sen, hakikaten Allah'ın peygamberisin!'' dediler. Allah da biliyor ki sen, hakikaten O'nun peygamberisin. Ama Allah şâhid ki, hakikaten münafıklar yalancılardır.

2— Yeminlerini bir kalkan yaptılar da Allah'ın yolundan saptılar. Gerçekten onlar ne kötü yapıyorlar!..

3— Bu, şundandır: Çünkü onlar iman ettiler,sonra kâfir oldular.Bu yüzden kalbleri mühürlendi. Artık onlar anlamazlar.

4— Onları gördüğün vakit, cüsseli bedenler hoşuna gider. Konuşurlarsa sözlerini dinlersin. Sanki onlar dayanmış keresteler gibidirler. Her gürültüyü, kendi aleyhlerinde sanırlar. Düşman, işte bunlardır. Onlardan korunuver. Allah kahretsin onları! **(Haktan)** nasıl dönüyorlar?.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Munêfi-ḳûn

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Yê-'eyyuhel-leẕîne 'ê-menû 'iẓê nûdiye liṣ-Ṣalêti miny-yevmil-CUMU-ʿATİ fes-ʿav 'ilê Ẓikri-LLêhi ve ẓerul-beyʿ; ẓêliküm ħay-rul-leküm 'in-küntum teʿ-lemûn (9) Fe-'iẓê ḳuḍiyetiṣ-Ṣalêtu fente-şirû fil-'erdi vebtegû min-Feḍli-LLêhi veẓküru-LLâhe keŝîral-le-ʿalleküm tufliḥûn (10) Ve 'iẓê ra-'ev ti-cêraten 'ev lehve-ninfeḍḍû 'iley-hê ve terakûke ḳâ-'imê; Ḳul mê ʿinde-LLâhi ħayrum-minel-lehvi ve minet-ticêrah! Va-LLâhu Ħay-rur-Râziḳîn (11)

MUNÊFİ-ḲÛN

11 ÊYEH — № 63

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İẓê cê-'ekel-MUNÊFİ-ḲÛNE ḳâlû neş-hedü 'inneke le-Rasûlu-LLâh. Va-LLâhu yeʿ-lemu 'inneke le-Rasûluh; va-LLâhu yeş-hedü 'innel-Munêfiḳîne lekêẓibûn (1) 'İtteħaẓû 'eymênehum cunneten-feṣaddû ʿan-Sebî-li-LLêh; 'innehum sê-'e mê kênû yeʿ-melûn (2) Ẓêlike bi-'ennehum 'ê-menû ŝümme keferû fe-ṭubi-ʿa ʿalê ḳulûbihim fehum lê yef-ḳahûn (3) ۞ Ve 'iẓê ra-'eyte-hum tuʿ-cibuke 'ec-sêmuhum; ve 'iny-yeḳûlû tesmeʿ liḳavlihim; Ke-'ennehum ħuşubum-müsennedeh. Yeḥsebûne külle şay-ḥatin ʿaleyhim. Humul-ʿadüvvu feḥẓerhum. Ḳâtelehumu-LLâh! 'Ennê yu'-fekûn (4)

Münafikûn Sûresi

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُؤُ۫سَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ
يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ
تَسْتَغْفِرْ لَهُمْۜ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ
اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّواۜ وَلِلّٰهِ خَزَٓائِنُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَٓا اِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ
الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّۜ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
اَمْوَالُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ
فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَاَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ
قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَٓا اَخَّرْتَن۪ٓي اِلٰٓى اَجَلٍ
قَر۪يبٍۙ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ
اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَٓاءَ اَجَلُهَاۜ وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانِيَ عَشْرَةَ اٰيَةً

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ

5— Onlara, ''Gelin, Allah'ın Resûlü sizin için mağfiret dilesin!'' denildiği vakit, başlarını çevirirler ve görürsün ki, kibirlenerek yan çizerler.

6— Onlar için mağfiret dilesen de, dilemesen de hep birdir. Allah onları aslâ bağışlayacak değildir. Çünkü Allah, fâsık bir topluluğa hidâyet vermez.

7— Onlar öyle kimselerdir ki, ''Resûlullah'ın yanındakilere **(muhacirlere)** bir şey vermeyin ki dağılsınlar.'' diyorlar. Halbuki göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Lâkin münafıklar anlamazlar.

8— Onlar, ''Eğer Medine'ye bir dönersek yemin olsun, bizden en güçlü ve şerefli olan, en zayıfı mutlaka oradan çıkaracaktır'' diyorlar. Halbuki güç, kuvvet Allah'ın, Peygamberinin ve mü'minlerindir. Lâkin münafıklar bilmezler.

9— Ey iman edenler! Sizi, mallarınız ve çocuklarınız Allah'ı anmaktan alıkoymasın. Her kim bunu yaparsa, işte onlar hüsrâna uğrayanların tâ kendileridir.

10— Sizden birinize ölüm gelip de, ''Ey Rabbim! Beni yakın bir zamana kadar geciktirsen de, sadaka versem ve sâlihlerden olsam!... '' demezden önce, size verdiğimiz rızıklardan **(Hak yolunda)** harcayın!

11— Halbuki bir kimseyi eceli gelince, Allah aslâ geciktirmez. Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع
' = ء

Munêfi-ḱûn

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve 'iẕê ḱîle lehum te-ʻâ-lev yesteg-fir leküm Ra-sûlu-
LLêhi levvev ru-'ûsehum ve ra-'eytehum yeṣuddûne
ve hum-müstek-birûn (5) Sevê-'un ʻaley-him 'esteg-
ferte lehum 'em lem testeg-fir le-hum. Leny-yeg-fira-
LLêhu lehum. 'İnne-LLâhe lê yehdil-ḱavmel-fêsiḱîn
(6) Humulleẕîne yeḱû-lûne lê tunfiḱû ʻalê men ʻinde
Rasûli-LLêhi ḥattê yenfeḍḍû. Ve li-LLêhi ħazê-
'inus-semêvêti vel-'erḍi velêkinnel-Munêfiḱîne lê
yef-ḱahûn (7) Yeḱûlûne le-'ir-raceʻ-nê 'ilel-Medîneti
leyuħ-ricennel-'e-ʻazzu minhel-'eẕell. Ve li-LLêhil-
ʻizzetu ve li-Rasûlihî ve lil-Mu'-minîne ve lêkin-
nel-Munêfiḱîne lê yeʻ-lemûn (8) Yê-'eyyuhelleẕîne
'êmenû lê tul-hiküm 'emvê-luküm ve lê 'evlêdü-
küm ʻan-Ẕikri-LLêh. Ve meny-yef-ʻal ẕêlike fe-
'ulê-'ike humul-ħâsirûn (9) Ve 'enfiḱû mimmê
raze-ḱnêküm-min-ḱabli 'eny-ye'-tiye 'eḥadekümul-
Mevtu fe-yeḱûle Rabbi lev lê 'eħ-ħartenî 'ilê 'ecelin-
ḱa-rîbin-fe-'eṣṣaddeḱa ve 'eküm-mineṣ-Ṣâliḥîn
(10) Ve leny-yu-'eħħira-LLâhu nefsen 'iẕê cê-'e
'ece-luhê; Va-LLâhu ħabî-rum-bimê teʻ-melûn (11)

TEGÂBUN

18 'ÊYEH — № 64

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

(Sûre: 64)

TEĞÂBÜN SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir.
18 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

بسم الله الرحمن الرحيم
يسبح لله ما في السموات وما في الارض له الملك وله الحمد وهو
على كل شيء قدير ﴿١﴾ هو الذي خلقكم فمنكم كافر ومنكم
مؤمن والله بما تعملون بصير ﴿٢﴾ خلق السموات والارض بالحق
وصوركم فاحسن صوركم واليه المصير ﴿٣﴾ يعلم ما في السموات
والارض ويعلم ما تسرون وما تعلنون والله عليم بذات الصدور
﴿٤﴾ الم ياتكم نبؤا الذين كفروا من قبل فذاقوا وبال امرهم
ولهم عذاب اليم ﴿٥﴾ ذلك بانه كانت تاتيهم رسلهم
بالبينات فقالوا ابشر يهدوننا فكفروا وتولوا واستغنى
الله والله غني حميد ﴿٦﴾ زعم الذين كفروا ان لن يبعثوا قل بلى
وربي لتبعثن ثم لتنبؤن بما عملتم وذلك على الله يسير ﴿٧﴾ فامنوا
بالله ورسوله والنور الذي انزلنا والله بما تعملون خبير
﴿٨﴾ يوم يجمعكم ليوم الجمع ذلك يوم التغابن ومن يؤمن
بالله ويعمل صالحا يكفر عنه سياته ويدخله جنات تجري من
تحتها الانهار خالدين فيها ابدا ذلك الفوز العظيم ﴿٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

1— Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'ı tesbîh eder. Mülk O'nundur; hamd O'nundur; O, her şeye kaadirdir.

2— O, sizi yaratandır. Öyle iken kiminiz kâfir, kiminiz mü'mindir. Allah bütün yaptıklarınızı lâyıkıyla görendir.

3— Gökleri ve yeri hak ile yaratmış, size şekil vermiş, şekillerinize de güzellik bahşetmiştir. Nihayet dönüş de ancak O'nadır.

4— Göklerde ve yerde olan her şeyi bilir. Sizin bütün gizlediklerinizi ve açıkça yaptıklarınızı da bilir. Allah, göğüslerin içinde gizli olanı en iyi bilendir.

5— Bundan önce küfredenlerin haberi gelmedi mi size? Onlar yaptıklarının cezasını taddılar. Daha onlara da acıklı bir azap vardır.

6— Bu, şundandır: Çünkü, onlara peygamberleri mûcizelerle geliyorlardı da onlar, ''Bizi insanlar mı yola getirecekler?'' deyip küfretmişler ve aksine gitmişlerdi. Allah da hiçbir şeye muhtaç olmadığını gösterdi. Allah ganîdir, övülmeye lâyıktır.

7— Küfredenler, öldükten sonra diriltilmeyeceklerini sandılar. De ki: ''Hayır! Rabbime yemin ederim ki, mutlaka diriltileceksiniz. Sonra da mutlaka yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu da, Allah'a göre kolaydır.''

8— Onun için siz, Allah'a, Peygamberine ve indirdiğimiz nûra **(Kur'ân'a)** iman edin. Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

9— O günde ki, **(Allah)**, o topluma **(kıyamet)** günü için sizi bir araya getirecek. İşte bu, aldanma günüdür **(mü'minler cennetteki yerlerini alarak kâfirleri aldatırlar)**. Kim Allah'a iman eder de yararlı iş yaparsa, Allah onun günahlarını örter ve onu, altından ırmaklar akan cennetlere koyar. Artık ebedî olarak orada kalırlar. İşte büyük saâdet budur.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Tegâbun

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yusebbiḥu li-LLêhi mê fis-semêvêti ve mê fil-'erḍ.
Lehul-Mulkü ve lehul-Ḥamd; ve Huve ʻalê külli
şey-'in-K̇adîr (1) Huvelleẓî ḣalek̇aküm fe-min-küm
kêfirunv-ve minküm-Mu'-min. Va-LLâhu bimê
teʻ-melûne Beṣîr (2) Ḣalek̇as-semêvêti vel-'erḍa
bil-ḥak̇k̇i ve ṣavveraküm fe-'eḥsene ṣuveraküm, ve
'iley-hil-Meṣîr (3) Yeʻ-lemu mê fis-semêvêti vel-'erḍi
ve yeʻlemu mê tusirrûne ve mê tuʻ-linûn; va-LLâhu
ʻAlîmum-biẓêtiṣ-ṣudûr (4) 'Elem ye'-tiküm nebe-'ul-
leẓîne keferû min-k̇abl? Feẓêk̇û vebêle 'emrihim ve
lehum ʻaẓêbun 'elîm (5) Ẓêlike bi-'ennehû kênet-te'-
tî-him rusülühum-bil-Beyyi-nêti fek̇âlû 'e-beşeruny-
yeh-dûnenê? Fekeferû ve tevellev-ves-tegne-LLâh;
va-LLâhu Ganiyyun Ḥamîd (6) Ze-ʻamelleẓîne
keferû 'elleny-yub-ʻaṡû. K̇ul belê ve Rabbî letub-
ʻaṡünne ṡümme letunebbe-'unne bimê ʻamiltum. Ve
ẓêlike ʻale-LLâhi yesîr (7) Fe-'êminû bi-LLêhi ve
Rasûlihî ven-Nûrilleẓî 'enzelnê. Va-LLâhu bimê teʻ-
melûne ḣabîr (8) Yevme yecme-ʻuküm li-Yevmil-
Cem-ʻi ẓêlike Yevmut-TEGÂBUN. Ve meny-yu'-
mim-bi-LLêhi ve yeʻ-mel ṣâliḥany-yukeffir ʻanhu
seyyi-'êtihî ve yud-ḣilhu Cennê-tin-tecrî min-teḥtihel-
'enhêru ḣâlidîne fîhê 'ebedê; ẓêlikel-fevzul-ʻaẓîm (9)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَٓا اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ
اللّٰهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
﴿١١﴾ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلَى
اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِنَّ مِنْ
اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَاِنْ
تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾
اِنَّمَٓا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللّٰهُ عِنْدَهُٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ
﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَاَطِيعُوا وَاَنْفِقُوا
خَيْرًا لِاَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾
اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
وَاللّٰهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ

10— Küfredip âyetlerimizi yalanlayanlar yok mu? İşte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalacaklardır. O ne kötü varılacak yerdir.

11—Allah'ın izni olmadıkça, hiçbir musibet başa gelmez. Kim de Allah'a iman ederse, Allah onun kalbine hidâyet verir. Allah her şeyi en iyi bilendir.

12— Allah'a itaat edin, Peygambere de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz **(bilin ki)** Peygamberimize düşen sadece açık bir tebliğdir.

13— Allah, kendinden başka hiçbir ilâh olmayandır. Mü'minler ancak Allah'a tevekkül etmelidirler.

14— Ey iman edenler! **(Haberiniz olsun ki),** eşlerinizle evlâtlarınızdan bir kısmı size düşmandır. Onun için onlardan sakının. Ama affeder, kusurlarına bakmaz ve bağışlarsanız, hiç şüphe yok ki, Allah da çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

15— Mallarınız ve evlâtlarınız ancak ve ancak bir fitnedir **(bir imtihandır).** Allah ise, büyük mükafat O'nun katındadır.

16— O halde gücünüzün yettiği kadar Allah'dan korkun!.. Dinleyin, itaat edin. Kendinizin iyiliği için Hak yolunda **(para)** harcayın.Kim nefsinin cimriliğinden kurtarılırsa, işte onlar kurtuluşa erenlerin tâ kendileridir.

17— Eğer Allah'a karz-ı hasenle (güzel borç) ödünç verirseniz **(meselâ gözünüz kalmamak şartıyla sadaka verirseniz),** Allah onu size katlar. Hem de günahlarınızı bağışlar. Allah **(hayra)** çok mükâfat verendir. Halîmdir **(azabı vermekte acele etmez).**

18— Gizliyi ve âşikârı bilen; açığı , hikmet sahibi olandır.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḱ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î = ي

Tegâbun

û = و

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)

u, ü = (ضمة)

e, a = (فتحة)

'ev = أو

ve = وَ

'ey = أي

yê = يا

Vellezîne keferû ve kezzebû bi-'Êyêtinê 'ulê-'ike
'Eṣ-ḥâbun-Nêri ħâlidîne fîhê; ve bi'-sel-Meṣîr (10)
Mê 'eṣâbe mim-muṣîbetin 'illê bi-'izni-LLêh. Ve
meny-yu'-mim-bi-LLêhi yehdi ḱalbeh; va-LLâhu
bikülli şey-'in ʻAlîm (11) Ve 'eṭî-ʻu-LLâhe ve 'eṭî-ʻur-
Rasûl; fe-'in-tevelley-tum fe-'in-nemê ʻalê Rasûlinel-
Belêgul-mubîn (12) 'E-LLâhu Lê 'ilêhe 'illê Hû!
Ve ʻale-LLâhi fel-yete-vekkelil-Mu'-minûn (13)
Yê-'eyyuhellezîne 'êmenû 'inne min 'ezvêciküm
ve 'evlêdiküm ʻadüvvel-le-küm feḥẓerûhum! Ve
'in-teʻ-fû ve teṣ-feḥû ve teg-firû fe-'inne-LLâhe
Gafûrur-Raḥîm (14) 'İnnemê 'emvêluküm ve
'evlêdüküm fitneh; va-LLâhu ʻindehû 'Ecrun ʻaẓîm
(15) Fetteḱu-LLâhe meste-ṭaʻ-tum vesme-ʻû ve 'eṭî-
ʻû ve 'enfiḱû ħay-ral-li-'enfusi-küm. Ve meny-yûḱa
şuḥḥa nefsihî fe-'ulê-'ike humul-Mufliḥûn (16) 'İn-
tuḱriḍu-LLâhe Ḱarḍan Ḥaseneny-yuḍâ-ʻifhu leküm
ve yeg-fir le-küm; va-LLâhu Şekûrun Ḥalîm (17)
ʻÂlimul-gaybi veş-şehêdetil-ʻAzîzul-Ḥakîm (18)

ṬALÊḰ

12 'ÊYEH — № 65

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ
وَاَحْصُوا الْعِدَّةَۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْۚ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ
وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّٓا اَنْ يَأْت۪ينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍۜ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِۜ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۜ لَا تَدْر۪ي لَعَلَّ اللّٰهَ
يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ﴿١﴾ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ اَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَاَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ
وَاَق۪يمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِۜ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِه۪ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًاۙ ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ
حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُۜ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُۜ اِنَّ اللّٰهَ
بَالِغُ اَمْرِه۪ۜ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالّٰ۪ٓـي يَئِسْنَ
مِنَ الْمَح۪يضِ مِنْ نِسَٓائِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ
اَشْهُرٍۙ وَالّٰ۪ٓـي لَمْ يَحِضْنَۜ وَاُو۬لَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَضَعْنَ
حَمْلَهُنَّۜ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ اَمْرِه۪ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ
اَنْزَلَهُٓ اِلَيْكُمْۜ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِه۪ وَيُعْظِمْ لَهُٓ اَجْرًا ﴿٥﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

(Sûre: 65)

TALÂK SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir. 12 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Ey Peygamber!. Kadınları boşayacağınız zaman, iddetleri vaktinde **(âdetten temizlendikten sonra)** boşayın. Ve o iddeti sayın. Rabbiniz Allah'dan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın. Kendileri de çıkmasınlar, Ancak ki açık bir edebsizlik yapmaları hariç. Bu hükümler, Allah'ın tayin ettiği huduttur. Kim Allah'ın hududunu aşarsa, muhakkak nefsine zulmetmiş olur. Bilmezsin belki Allah, onun **(talâkın)** arkasından bir iş ortaya çıkarır **(kocası pişman olup dönüverir).**

2— Kadınlar iddetlerinin sonuna yaklaştıkları vakit, onları ya güzellikle tutun **(ric'at edin),** yahut güzellikle onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki erkeği de şâhid getirin. **(Siz de ey şâhidler!)** Şâhidliği Allah için **(doğru)** yapın. Bu söylenenler var ya, bununla, Allah'a ve âhiret gününe iman edenlere nasihat verilir. Kim de Allah'dan korkarsa, **(Allah),** ona bir çıkış yolu ihsan eder.

3— Ve ona ummadığı bir yerden rızık verir. Kim Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Muhakkak ki Allah, emrini yerine getirir. Allah her şey için bir miktar **(ölçü)** tayin buyurmuştur.

4— Kadınlarınızdan hayzdan kesilenler hakkında şüphelendinizse, onların iddeti üç aydır. Henüz hayz görmeyenler de öyle. Gebe kadınların iddetleri ise, çocuklarını doğurmaları ile biter. Kim Allah'dan korkarsa, Allah onun işine bir kolaylık verir.

5— İşte bu, Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'dan korkarsa, Allah onun günahlarını örter ve sevabını büyütür.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و

Ṭalêǩ

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yê-'eyyuhen-Nebiyyu 'iẓê ṭalleǩ-tumun-nisê-'e fe-ṭalliǩûhunne li-ʿiddetihinne ve 'eḥṣul-ʿiddeh; vet-teǩu-LLâhe Rabbeküm; lê tuḣricûhunne mim-buyûtihinne ve lê yeḣrucne 'illê 'eny-ye'-tîne bi-fêḥişetim-mu-beyyineh. Ve tilke ḥudûdu-LLâh; ve meny-yete-ʿadde ḥudûde-LLâhi feǩad ẕaleme nefseh; lê tedrî le-ʿalle-LLâhe yuḥdiṡü beʿ-de ẓêlike 'emrâ (1) Fe-'iẓê belegne 'ecelehun-ne fe-'emsi-kûhunne bi-meʿ-rû-fin 'ev fêriǩû-hunne bi-meʿ-rûfinv-ve 'eş-hidû ẓevey-ʿadlim-min-küm ve 'eǩî-muş-şehêdete li-LLêh. Ẓêli-küm yû-ʿaẕu bihî men kêne yu'-minu bi-LLêhi vel-Yevmil-'Êḣir. Ve meny-yetteǩi-LLêhe yec-ʿal-lehû meḣracê (2) Ve yerzuǩ-hu min ḥayṡü lê yeḥtesib. Ve meny-yete-vekkel ʿale-LLâhi fe-Huve ḥasbuh. 'İnne-LLâhe bêligu 'emrih; ǩad ce-ʿale-LLâhu li-külli şey-'in-ǩadrâ (3) Vellê-'î ye-'isne minel-meḥîḍi min-nisê-'iküm 'inir-tebtum fe-ʿid-detuhunne ṡelêṡetu 'eş-hurinv-vellê-'î lem yeḥiḍn; ve 'ulêtul-'eḥ-mêli 'eceluhunne 'eny-yeḍaʿ-ne ḥamlehunn; ve meny-yetteǩi-LLêhe yec-ʿal-lehû min 'emrihî yusrâ (4) Ẓêlike 'Emru-LLêhi 'enze-lehû 'iley-küm; ve meny-yetteǩi-LLêhe yukef-fir ʿanhu seyyi-'êtihî ve yuʿ-ẕim lehû 'ecrâ (5)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ
وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ
سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ
نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا
نُكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾ أَعَدَّ اللَّهُ
لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ
وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ
سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سُورَةُ

6—**(Boşadığınız)** o kadınları, gücünüzün yettiği kadar kendi oturduğunuz yerde oturtun. Bir de üzerlerine baskı yapmak için onlara zarar vermeye kalkışmayın. Eğer gebe iseler, çocuklarını doğuruncaya kadar nafakalarını verin. Sonra sizin hesabınıza çocuklarınızı emzirirlerse, o vakit de onlara ücretlerini verin. Ve aranızda iyilikle **(ücret işini)** konuşup anlaşın. Eğer güçlüğe uğrarsanız, o takdirde baba hesabına çocuğu başka bir kadın emzirecektir.

7— Vakti hali olan, haline göre nafaka versin. Rızkı dar olan da Allah'ın kendisine verdiğinden sarf etsin. Allah hiçbir kimseyi, verdiğinden fazlası ile mükellef tutmaz. Allah, güçlükten sonra bir kolaylık ihsan edecektir.

8— Nice memleketler **(halkı)** Rablerinin ve peygamberlerinin emrine isyan etti de, biz onları şiddetli bir hesaba çektik ve görülmedik bir azapla azaplandırdık.

9— Böylece yaptıklarının cezasını taddılar ve işlerinin sonu hüsran oldu.

10— Allah onlara **(âhirette)** şiddetli bir azap hazırladı. O halde ey iman eden akıl sahipleri, Allah'dan korkun. İşte Allah size bir zikr **(Kur'ân)** indirdi,

11— Bir peygamber gönderdi; Allah'ın yasaklarını açıklıyor, âyetlerini size okuyor ki, iman edip yararlı işler yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarsın. Kim Allah'a iman edip yararlı iş görürse, Allah onu altlarından,ırmaklar akan cennetlere,içlerinde ebedî kalmak üzere koyacaktır. Muhakkak ki Allah, ona güzel bir rızık ihsan etmiştir.

12— O Allah'dır ki, yedi **(kat)** gök yaratmış; yerden de onların mislini **(yedi kat)** yaratmıştır. Allah'ın emri **(vahy),** bunların aralarında inip duruyor. Şunu bilesiniz diye ki, Allah her şeye **kadir(gücü yeten)** ve Allah her şeyi ilmiyle kuşatmıştır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Ṭalêḱ

Harekeler

i, ı = ــِـ (كسرة)
u, ü = ــُـ (ضمة)
e, a = ــَـ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Eskinûhunne min ḥayṡü seken-tum-minv-vucdiküm
ve lê tuḍârrû-hunne litu-ḍayyiḱû ʻaley-hinn. Ve
'in-künne 'ulêti-ḥamlin-fe-'enfiḱû ʻaley-hinne ḥattê
yeḍaʻ-ne ḥamlehunn. Fe-'in 'erḍaʻ-ne leküm fe-
'êtû-hunne 'ucû-rahunn; ve'-temirû beyne-küm-
bi-meʻ-rûf. Ve 'in-te-ʻâsertum feseturḍi-ʻu lehû
'uħrâ (6) Liyunfiḱ ẕû-se-ʻatim-min-se-ʻatih, ve
men-ḱudira ʻaleyhi rizḱuhû fel-yunfiḱ mimmê
'êtêhu-LLâh. Lê yukellifu-LLâhu nefsen 'illê mê
'êtê-hê. Seyec-ʻalu-LLâhu beʻ-de ʻusriny-yusrâ
(7) Ve ke-'eyyim-min-ḱaryetin ʻatet ʻan 'Emri
Rabbihê ve rusülihî fe-ḥâsebnêhê ḥisêben-şedîdenv-
ve ʻaẓẓebnêhê ʻAẓêben-nukrâ (8) Feẓêḱat vebêle
'emrihê ve kêne ʻÂḱibetu 'emrihê ħusrâ (9) 'E-
ʻadde-LLâhu lehum ʻAẓêben-şedîden-fetteḱu-LLâhe
yê-'ulil-'elbêbilleẕîne 'êmenû!- Ḱad 'enzele-LLâhu
'ileyküm Ẕikrâ (10) Rasûleny-yetlû ʻaley-küm 'Êyêti-
LLêhi mubeyyi-nêtil-liyuħricelleẕîne 'ê-me-nû
veʻamiluṣ-ṣâliḥâti mineẓ-ẓulumêti 'ilen-Nûr. Ve
meny-yu'-mim-bi-LLêhi ve yeʻ-mel ṣâliḥany-yud-
ħilhu Cennêtin-tecrî min-teḥtihel-'enhêru ħâlidîne
fîhê 'ebedê; ḱad 'eḥsene-LLâhu lehû rizḱâ (11) 'E-
LLêhulleẕî ħaleḱa seb-ʻa Semêvêtinv-ve minel-
'erḍi miṡlehunn. Yetenez-zelul-'Emru beynehunne
li-teʻ-lemû 'enne-LLâhe ʻalê külli şey-'in-Ḱadîr; ve
'enne-LLâhe ḱad 'eḥâṭa bi-külli şey-'in ʻilmê (12)

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ
بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ
قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَٰذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾ إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ
فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ
وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ
أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ
عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ
وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

(Sûre: 66)

TAHRÎM SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir. 12 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Ey Peygamber! Niçin eşlerinin gönül rızasını arayarak Allah'ın sana helâl kıldığını **(şahsına)** haram ediyorsun? Bununla beraber Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

2— Allah, yeminlerinizin **(keffaret vermekle)** çözülmesini size farz kılmıştır. Allah sizin Mevlânızdır, her şeyi bilen hikmet sahibi O'dur.

3— Hani Peygamber, hanımlarından birine **(Hafsa'ya)** gizli bir söz söylemişti. Vaktâ ki o, bunu **(Âişe'ye)** haber verdi. Allah da onu Peygambere acıkladı. Peygamber de **(onun Aişe'ye haber verdiklerinin)** bir kısmını bildirmiş; bir kısmından bahsetmemişti. **(Hafsa'ya)** bu şekilde anlatınca, "Bunu sana kim haber verdi?" dedi. O da, "Bana, her şeyi bilen haberci **(Allah haber verdi)**" dedi.

4— **(Ey Hafsa ve Âişe!)** Eğer Allah'a tevbe ederseniz ne âlâ!.. Çünkü kalbleriniz **(Mâriye'nin haram olmasına)** meyletti **(Peygamberin üzüldüğü bir şeye sevindiğiniz için tevbe etmeniz gerekir).** Yok eğer Peygamberin aleyhinde birbirinizle yardımlaşırsanız, bilin ki onun yardımcısı Allah'dır. Cebrâil de, mü'minlerin sâlih olanları da öyle. Bunların arkasından bütün melekler de **(ona)** yardımcıdırlar.

5— Eğer o sizi boşarsa, umulur ki Rabbi yerinize sizden daha hayırlı eşler verir. Öyle ki, Müslüman, hâlis mü'min, itaatkâr, tevbekâr, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bekâr kadınlar olabilirler.

6— Ey iman edenler! Kendinizi ve aile halkınızı öyle bir ateşten koruyun ki, yakacağı, insanlarla taşlardır. Üzerinde çok sert, çok şiddetli melekler vardır. Allah kendilerine ne emrettiyse, ona isyan etmezler. Emredildikleri şeyi yaparlar.

7— **(Kâfirlere de şöyle denilir):** "Ey küfredenler! Bugün **(boşuna)** özür dilemeyin. Siz, ancak yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz."

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Tehrîm

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

12 ÂYET

TEḤRÎM

№ 66

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yê-'eyyuhen-Nebiyyu lime tuḥarrimu mê 'eḥalle-
LLêhu lek? Tebtegî merḍâte 'ezvêcik. Va-LLâhu
Gafûrur-Raḥîm (1) Ǩad ferada-LLâhu leküm
teḥillete 'eymêni-küm; va-LLâhu Mevlêküm, ve
Huvel-ʿAlîmul-Ḥakîm (2) Ve 'iẕ 'eserran-Nebiyyu
'ilê beʿ-ḍi 'ezvêci-hî ḥadîṡê, felemmê nebbe-'et bihî
ve 'eẓherahu-LLâhu ʿaleyhi ʿarrafe beʿ-ḍahû ve 'eʿ-
raḍa ʿam-beʿḍ. Felemmê nebbe-'ehê bihî ǩâlet men
'embe-'eke hêẕê? Ǩâle nebbe-'eniyel-ʿAlîmul-Ħabîr
(3) 'İn-tetûbê 'ile-LLâhi fe-ǩad ṣagat ǩulûbukümê; ve
'in-teẓâherâ ʿaleyhi fe-'inne-LLâhe Huve Mevlêhu ve
Cibrîlu ve Ṣâliḥul-Mu'-minîn, vel-melê-'iketu beʿ-de
ẕêlike ẓahîr (4) ʿAsê Rabbuhû 'in-ṭal-leǩakünne 'eny-
yubdi-lehû 'ezvêcen ħayram-minkünne Müslimêtim-
Mu'- minêtin-ǩânitêtin-tê-'ibêtin ʿâbi-dêtin-sê-'iḥâtin-
ṡeyyibêtinv-ve 'ebkêrâ (5) Yê-'eyyuhelleẕîne 'êmenû
ǩû 'enfuseküm ve 'ehlîküm Nêranv-veǩûdü-hen-Nêsü
vel-Ḥicêratu ʿaleyhê melê-'iketun gılêẓun-şidêdül-lê
yeʿ-şûne-LLâhe mê 'emerahum veyef-ʿalûne mê yu'-
merûn (6) Yê-'eyyuhelleẕîne keferû lê teʿ-teẕirul-
Yevm! 'İnnemê tuczevne mê küntum teʿ-melûn (7)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Tahrim Sûresi

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا تُوبُٓوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًاۜ عَسٰى رَبُّكُمْ
اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُۚ
نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا
اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَاۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا
النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِق۪ينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْۜ وَمَأْوٰيهُمْ
جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا
امْرَاَتَ نُوحٍ وَامْرَاَتَ لُوطٍۜ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ
عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ
شَيْـًٔا وَق۪يلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِل۪ينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ
مَثَلًا لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَۢ اِذْ قَالَتْ رَبِّ
ابْنِ ل۪ي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّن۪ي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِه۪
وَنَجِّن۪ي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَۙ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرٰنَ الَّت۪ٓي
اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا ف۪يهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ
بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِه۪ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِت۪ينَ ﴿١٢﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سُورَةُ

8— Ey iman edenler! Allah'a samimî olarak tevbe edin! Umulur ki Rabbiniz kötülüklerinizi örter de, sizleri altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. O gün Allah, Peygamberini ve onunla beraber iman edenleri utandırmayacaktır. Nurları önlerinde ve sağlarında koşacak, "Ey Rabbimiz! Bizlere nurumuzu tamamla. Bizi bağışla. Çünkü sen, her şeye gücü yetensin!" yecekler.

9— Ey Peygamber! Kâfirlerle ve münafıklarla savaş. Onlara karşı sert davran. Onların barınakları cehennemdir. O ne kötü yerdir!

10— Allah, küfredenlere Nûh'un karısı ile Lût'un karısını misal verdi. Bu iki kadın, kullarımızdan sâlih iki zatın **(nikâhları)** altında idiler. Böyle iken kocalarına hainlik ettiler. Onun için kocaları da onları Allah**(ın azabın)**dan zerrece kurtaramadılar. **(Kendilerine),** "Ateşe girenlerle beraber siz de girin" denildi.

11— Allah, iman edenlere de Firavun'un karısını **(Âsiye'yi)** misal verdi. O kadın, "Ey Rabbim! Senin katında benim için cennette bir ev yap. Beni Firavun'dan ve yaptığı **(fena)** işinden kurtar. Beni bu zalim kavimden kurtar!" demişti.

12— Bir de İmrân'ın kızı Meryem'i de **(misal verdi)** ki, ırzını pek sağlam korumuştu. Biz de ona ruhumuzdan üfürdük. O, Rabbinin kelimelerini **(şeriatlerini)** ve kitaplarını tasdik etti. Hem o itaatkârlardandı.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḳ	ق
ʿ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Tehrîm

Harekeler

i, ı	ــِـ (كسرة)
u, ü	ــُـ (ضمة)
e, a	ــَـ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Yê-'eyyuhelleẓîne 'ê-menû tûbû 'ile-LLâhi Tev-beten-
Neṣûḥâ; ʿasê Rabbuküm 'eny-yukeffira ʿanküm
seyyi-'êtiküm ve yud-ḣile-küm Cennêtin-tecrî
min-teḥtihel-'enhêru Yevme lê yuḣzi-LLêhu-n-
Nebiyye velleẓîne 'êmenû me-ʿah. Nûruhum yes-
ʿâ beyne 'eydîhim ve bi-'eymênihim yeḳû-lûne
Rabbenê 'etmim lenê Nûranê veg-fir lenê; 'inneke
ʿalê külli şey-'in-Ḳadîr (8) Yê-'eyyuhen-Nebiyyu
cê-hidil-küffêra vel-Munêfiḳîne veg-luẕ ʿaleyhim.
Ve me'-vêhum Cehennem,- ve bi'-sel-meṣîr (9)
Ḍarabe-LLâhu meṡelel-lilleẓîne kefer-umra-'ete
Nûḥinv-ve mra-'ete Lûṭ. Kênetê teḥte ʿAbdeyni min
ʿibêdinê ṣâliḥayni fe-ḣânetêhumê felem yugniyê
ʿanhumê mine-LLâhi şey-'env-ve ḳîled-ḣulen-Nêra
me-ʿaddêḣilîn (10) Ve ḍarabe-LLâhu meṡelel-lil-
leẓîne 'êmenumra-'ete Fir-ʿavn. 'İẓ ḳâlet Rabbibni lî
ʿindeke beyten-fil-Cenneti ve neccinî min-Fir-ʿavne
ve ʿamelihî ve neccinî minel-ḳavmiẓ-ẕâlimîn (11)
Ve Meryem-ab-nete ʿİm-rânelletî 'eḥṣanet fercehê
fenefeḣnê fîhi mir-rûḥinê ve ṣaddeḳat bi-Kelimêti
Rab-bihê ve Kütubihî ve kênet minel-Ḳânitîn (12)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سُورَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ
وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ
سَمٰوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى
مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ
حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ
وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا
بَلٰى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي
أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ
﴿١١﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

(Sûre: 67)

MÜLK SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 30 âyettir.

الجزء ٢٩

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Bütün mülk kudret elinde **(tasarrufunda)** olan Allah, ne yücedir. O her şeye kaadirdir.

2— O Allah ki, amelce hanginiz daha güzeldir diye, sizi imtihan etmek için ölümü ve hayatı yaratmıştır. O güçlüdür, bağışlayıcıdır.

3— O **(Allah)** ki, yedi kat gökleri yaratmıştır. O Rahmân'ın yarattıklarında hiçbir düzensizlik göremezsin. Haydi çevir gözü**(nü semaya)** bir çatlak görebilir misin?

4— Sonra gözü**(nü)** iki defa daha çevir. O göz sana, zelîl ve hakîr olarak dönecektir.

5— Yemin olsun ki, en yakın semayı kandillerle **(yıldızlarla)** süsledik ve onları, şeytanlar için atılacak taşlar yaptık. **(Bu taşlar, meleklerden sır çalmaya gelen şeytanları öldürür veya sakatlar).** Ve o şeytanlara çılgın ateş azabı hazırladık.

6— Rablerini inkâr edenlere de cehennem azabı vardır. O ne bir kötü yerdir!..

7— İçine atıldıkları vakit, onun öyle bir fena solumasını işitirler ki, o kaynıyordur.

8— Nerde ise öfkesinden çatlayacaktır. İçine bir bölük atıldıkça, her defasında cehennemin bekçileri onlara, "Size uyarıcı gelmedi mi?" diye sorarlar.

9— Onlar derler ki: "Evet, bize uyarıcı geldi. Ama biz onu yalanladık ve Allah hiçbir şey indirmemiştir. Siz, olsa olsa, bir şaşkınlık içindesiniz, dedik".

10— Bir de şöyle derler: "Biz işitir veya akıl eder kimseler olsaydık, bu azgın ateşe atılanlar arasında bulunmazdık!".

11— İşte günahlarını itiraf ettiler. Öyle ise, uzak olsun o cehennemlikler!..

12— Doğrusu daha görmeden Rablerinden korkanlar yok mu? Onlar için bir mağfiret ve büyük bir ecir vardır.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ķ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

Mulk

i, ı	(كسره)
u, ü	(ضمه)
e, a	(فتحه)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

30 'ÊYEH

MÜLK

№ 67

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Tebêrakelleẓî bi-Yedihil-MÜLK; ve Huve ʻalê külli şey-'in-Ķadîr (1) 'Elleẓî ħaleķal-Mevte vel-Ḥayête li-yebluveküm 'eyyuküm 'eḥsenu ʻamelê; ve Huvel-ʻAzîzul-Gafûr (2) 'Elleẓî ħaleķa seb-ʻa semêvêtin-ṭibêķâ; mê terâ fî Ħalķir-Raḥmêni min-tefê-vut. Ferci-ʻil-beṣara hel terâ min-fuṭûr (3) Ṡümmer-ci-ʻil-beṣara ker-rateyni yenķalib 'ileykel-beṣaru ħâsi-'env-ve huve ḥasîr (4) Ve leķad ze-yyennes-semê-'eddünyê bimeṣâbîḥa ve ce-ʻalnêhê rucûmel-liş-şeyêṭîni ve 'eʻ-tednê le-hum ʻaẓêbes-Se-ʻîr (5) Ve lilleẓîne keferû bi-Rabbihim ʻAẓêbu Cehennem; ve bi'-sel-meṣîr (6) 'Iẓê 'ulķû fîhê semi-ʻû lehê şehîķanv-ve hiye tefûr (7) Tekêdü temey-yezu minel-gayẓ; küllemê 'ulķiye fîhê fevcun-se-'elehum ħazenetuhê 'elem ye'-tiküm Neẓîr (8) Ķâlû belê ķad cê-'enê Neẓîrun-fekeẓẓebnê ve ķulnê mê nezzele-LLâhu min-şey'; 'in 'entum 'illê fî ḍalêlin-kebîr (9) Ve ķâlû lev künnê nesme-ʻu 'ev neʻ-ķilu mê künnê fî 'Eṣ-ḥâbis-Se-ʻîr (10) Feʻ-terafû bi-ẓembihim; fesüḥ-ķal-li-'Eṣ-ḥâbis-Se-ʻîr (11) 'İnnelleẓîne yeħ-şevne Rabbehum-bil-gaybi lehum-Megfiratunv-ve 'Ecrun-kebîr (12)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهٖ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾
اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطٖيفُ الْخَبٖيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذٖى جَعَلَ لَكُمُ
الْاَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فٖى مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهٖ وَاِلَيْهِ
النُّشُورُ ﴿١٥﴾ ءَاَمِنْتُمْ مَنْ فِى السَّمَاۤءِ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا
هِىَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ مَنْ فِى السَّمَاۤءِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذٖيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَكَيْفَ كَانَ نَكٖيرِ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَۤافَّاتٍ
وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا الرَّحْمٰنُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَیْءٍ بَصٖيرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖى
هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اِنِ الْكَافِرُونَ اِلَّا فٖى غُرُورٍ ﴿٢٠﴾
اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖى يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فٖى عُتُوٍّ وَنُفُورٍ
﴿٢١﴾ اَفَمَنْ يَمْشٖى مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖ اَهْدٰۤى اَمَّنْ يَمْشٖى سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذٖۤى اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ
وَالْاَفْئِدَةَ قَلٖيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذٖى ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ
وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ
﴿٢٥﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاِنَّمَا اَنَا نَذٖيرٌ مُبٖينٌ ﴿٢٦﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

قُلْ

13— Sözünüzü ister gizli tutun, ister açığa vurun **(fark etmez).** Çünkü O, bütün kalplerde olanı bilir.

14—Hiç O yaratan bilmez mi ki O, lâtiftir, her şeyden haberdardır.

15— O **(Allah'dır)** ki, sizin için yeri uysal kılmıştır. O halde haydi onun omuzlarında **(üzerinde)** yürüyün de Allah'ın rızkından yeyin. Fakat sonunda dönüş O'nadır.

16— **(Kudret ve sultası)** gökte olan **(Allah)**'ın sizi yerin dibine geçirmesinden emniyette mi oldunuz? Bir de bakarsınız ki yer çalkalanıp duruyor.

17— Yoksa **(kudret ve sultası)** gökte olan Allah'ın üzerinize taş yağdıran bir rüzgâr göndermesinden emniyette mi oldunuz? Benim uyarmam nice olurmuş, ilerde **(azabımı görünce)** anlayacaksınız.

18— Yemin olsun! Onlardan evvelkiler de **(peygamberlerini)** yalanlamışlardı. Ama bak beni inkâr nice olurmuş?..

19— Onlar, üstlerinde uçan kuşları görmediler mi? Nasıl kanat açıp kapıyorlar? Onları tutan ancak Rahmân'dır. Şüphesiz O, her şeyi görendir.

20— Yahut, kimdir o ki, size asker olup Rahmân'dan sizi kurtarır? Kâfirler, sadece bir aldanış içindedirler.

21— Yahut O, rızkını keserse, size kim rızık verir? Hayır! Onlar bir büyüklenme ve nefret içinde direnmektedirler.

22—Şimdi yüzüstü sürünen mi daha doğrudur, yoksa dosdoğru bir yolda düpe düz yürüyen mi?

23—De ki:''Sizi yaratan, size kulak gözler ve kalbler veren O'dur. Siz, pek az düşünüyorsunuz.''

24— De ki: ''O, yeryüzünde sizi yaratandır ve nihayet hep O'na toplanacaksınız.''

25—**(Kâfirler),** ''Eğer doğru söylüyorsanız, bu va'd **(ve tehdid)** ne zaman **(olacak)?**'' diyorlar.

26— De ki:''onun ilmi, ancak Allah'ın indindedir. Ben, sadece apaçık anlatan bir uyarıcıyım!''.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẕ	ظ
ṭ	ط
ḱ	ق
‘	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

Mulk

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Ve 'esirrû ḱavleküm 'evic-herû bih; 'innehû ‘Alî-
mum-biẓêtiş-ṣudûr (13) 'Elê ye‘-lemu men ḣaleḱ?
Ve Huvel-Leṭîful-Ḣabîr (14) Huvelleẓî ce-‘ale lekü-
mul-'erḍa ẓelûlen-femşû fî menêkibihê ve külû mir-
Rizḱih; ve 'iley-hin-Nuşûr (15) 'E-'emintum-men-
fis-Semê-'i 'eny-yeḣ-sife bi-kümul-'erḍa fe-'iẓê hiye
temûr (16) 'Em-'emintum-men-fis-Semê-'i 'eny-yursile
‘aleyküm ḥâṣıbê? Fesete‘-lemûne keyfe neẓîr (17) Ve
leḱad keẓẓebelleẓîne min-ḱablihim fe-key-fe kêne ne-
kîr (18) 'Evelem yerav 'ileṭ-ṭayri fevḱahum ṣâffêtinv-
ve yeḱ-biḍn? Mê yumsikü-hunne 'iller-Raḥmên;
'in-nehû bi-külli şey-'im-Beṣîr (19) 'Emmen hêẓelleẓî
huve cundül-leküm yenṣuruküm-min-dûnir-Raḥmên?
'İnil-kêfi-rûne 'illê fî gurûr (20) 'Emmen hêẓelleẓî
yer-zuḱuküm 'in 'emseke Rizḱah? Bel-leccû fî ‘utu-
vvinv-ve nufûr (21) 'Efemeny-yemşî mukibben ‘alê
vechihî 'ehdê 'emmeny-yemşî se-viyyen ‘alê Ṣırâṭım-
Müsteḱîm (22) Ḱul Huvelleẓî 'enşe-'eküm ve ce-‘ale
lekümüs-sem-‘a vel-'ebṣâra vel-'ef-'ideh; ḱalîlem-
mê teş-kürûn (23) Ḱul Huvelleẓî ẓera-'eküm fil-'erḍi
ve 'ileyhi tuḥ-şerûn (24) Ve yeḱûlûne metê hêẓel-
ve‘-dü 'in-küntum ṣâdiḱîn (25) Ḱul 'innemel-‘ilmu
‘inde-LLâh; ve 'innemê 'ene Neẓîrum-mubîn (26)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Mülk sûresi

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِي
كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِيَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِيَ اَوْ رَحِمَنَا
فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهِ
وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اِثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَاِنَّ لَكَ
لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ
وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا
لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ
بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ اَنْ
كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

27— Nihayet o azabı yakından gördükleri vakit, küfredenlerin yüzleri fenalaşacak ve onlara, ''İşte sizin davet edip durduğunuz **(azap)** budur!'' denilecektir.

28— De ki: ''Söyleyin bana! Eğer Allah beni ve beraberimdekileri helâk ederse, yahut bize merhamet buyurursa, kâfirleri acıklı bir azaptan kim kurtarır?''

29— De ki: ''O Rahmân'dır. Biz O'na iman ettik ve ancak O'na tevekkül eyledik. Artık siz, kimin açık bir sapkınlık içinde olduğunu yakında öğreneceksiniz.''

30— De ki: ''Söyleyin bana! Eğer suyunuz yerin derinliğine çekilir giderse, size kim bir akar su getirir?''.

(Sûre: 68)

KALEM veya **NÛN SÛRESİ**

Mekke devrinde inmiştir. 52 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Nûn. Kaleme **(ve Kalem-sahiplerinin** dizip yazdıklarına yemin olsun ki,

2— Sen Rabbinin **(ihsan buyurduğu peygamberlik)** nimeti ile deli değilsin.

3— Ve muhakkak sana bitmez tükenmez bir **mükafat** vardır.

4— Gerçekten sen, büyük bir ahlâk üzerindesin.

5— Yakında göreceksin; onlar da görecekler,

6— Hanginizde imiş o delilik!

7— Hiç şüphe yok ki, Rabbin, O, yolundan sapanı bilendir. Hidâyete erenleri de bilendir.

8— Şu halde sen, o yalanlayanlara uyma.

9— Onlar arzu ettiler ki, sen **(onlara)** yumuşak davranasın. Onlar da **(sana)** yumuşak davransınlar.

10— Bir de çok yemin edene, değersize,

11— Gıybetçiye, koğuculuk peşinde gezene.

12— Hayıra engel olana, mütecavize, günahkâra,

13— Zorbaya... Bunlarla beraber bir de soysuz olan yardakçıya...

14— Mal sahibi olmuş, oğulları var diye ilgi duyma.

15— Ona âyetlerimiz okunduğu vakit, ''Eskilerin masalları'' dedi.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẓ	ذ
ẓ̈	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
'	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı = ـِـ (كسرة)

u, ü = ـُـ (ضمة)

e, a = ـَـ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Kalem

Felemmê ra-'evhu zul-feten-sî-'et vucûhullezîne
keferû ve k̇île hêẓelleẓî küntum-bihî tedde-'ûn (27)
K̇ul 'era-'eytum 'in 'eh-lekeni-ye-LLâhu ve memme-
'iye 'ev raḥimenê femeny-yucîrul-kêfirîne min
'Aẓêbin 'elîm (28) K̇ul Huver-Raḥmênu 'êmennê bihî
ve 'aley-hi te-vekkel-nê; fesete'-lemûne men huve fî
ḍalêlim-mubîn (29) K̇ul 'era-'eytum 'in 'eṣbeḥa mê-
'uküm gav-ran-femeny-ye'-tîküm-bi-mê-'imme-'în (30)

52 'ÊYEH

K̇ALEM

№ 68

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Nûn. Vel-k̇alemi ve mê yesṭurûn (1) Mê 'ente bi-ni'-
meti Rabbike bi-mecnûn (2) Ve 'inne leke le-'Ecran
gayra memnûn (3) Ve 'inneke le-'alê ḣuluk̇in 'aẓîm
(4) Fesetubṣıru ve yubṣırûn (5) Bi-'eyyikü-mul-
meftûn (6) 'İnne Rabbeke Huve 'e'-lemu bimen-
ḍalle 'an-Sebîlih; ve Huve 'E'-lemu bil-Muhtedîn
(7) Felê tuṭi-'il-mukeẓẓibîn (8) Veddû lev tudhinu
fe-yud-hinûn (9) Ve lê tuṭi' külle ḥallê-fim-mehîn
(10) Hemmêzim-meş-şê-'im-binemîm (11) Men-nê-
'il-lil-ḣayri mu'-tedin 'eṡîm (12) 'Utullim-be'-de
ẓêlike zenîm (13) 'En-kêne ẓê-mêlinv-ve benîn (14)
'İẓê tut-lê 'aleyhi 'Ê-yêtunê k̇âle 'Esêṭîrul-'Evvelîn (15)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Kalem Sûresi

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ اِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اِذْ اَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ
وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ اَنِ اغْدُوا
عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ﴿٢٣﴾ اَنْ
لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَاَوْهَا
قَالُوا اِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ
لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا اِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾ عَسٰى رَبُّنَا
اَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
﴿٣٦﴾ اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ اَمْ لَكُمْ
اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ اَيُّهُمْ
بِذٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ اِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

خَاشِعَةً

16— Yakında onun burnuna nişan vuracağız!.

17— Gerçekten biz, o bahçe sahiplerini imtihan ettiğimiz gibi, bunları da imtihana çektik. Hani o bahçe sahipleri yemin etmişlerdi, sabah olunca bahçenin meyvelerini mutlaka devşireceklerdi **(bunu fakirler duymasın diye yapacaklardı. Çünkü babaları fakirlere meyve veriyordu. Onların ise bir şey vermeye niyetleri yoktu).**

18— İnşaallah da demiyorlardı.

19— Halbuki onlar uyurken, Rabbin tarafından bir dolaşan onu dolaşıverdi **(Allah tarafından bir ateş gelip bahçeyi yaktı).**

20— Bahçe, gece karanlığına dönüverdi **(yandı, kül oldu).**

21— Sabahleyin birbirlerine seslendiler.

22— "Haydin devşirecekseniz, bahçenize erken gidin!" dediler.

23— Hemen gittiler, aralarında mırıldanıyorlardı:

24— "Bugün yanınıza bahçeye sakın bir yoksul girmesin." diyorlardı.

25— Zanlarınca, fakirleri mahrum etmeye kaadir olarak erkenden gittiler.

26— Bahçeyi **(kapkara olmuş)** görünce; "Biz, herhalde yanlış gelmişiz!" dediler.

27— **(Sonra kendi bahçeleri olduğunu anlayınca),** "Hayır! Biz mahrum olmuşuz!" dediler.

28— En insaflıları, "Ben size demedim mi? Tesbîh etseydiniz!" dedi.

29— "Ey Rabbimiz! Seni tenzîh ederiz. Doğrusu biz zalimler imişiz!" dediler.

30— Sonra, birbirlerini suçlamaya başladılar.

31— Dediler ki: "Yazıklar olsun bizlere! Biz gerçekten azgınlarmışız!

32— Umulur ki Rabbimiz bize, onun yerine daha hayırlısını verir. Herhalde biz Rabbimize yöneliyoruz".

33— İşte azap böyledir. Bilmiş olsalar, âhiret azabı elbette daha büyüktür.

34— Muhakkak ki takvâ sahipleri için, Rableri katında Naîm cennetleri vardır.

35— Hiç biz Müslümanları, kâfirler gibi tutar mıyız?

36— Ne oluyor size? Nasıl **(böyle saçma)** hüküm veriyorsunuz?

37— Yoksa sizin bir kitabınız var da, onda mı okuyorsunuz?

38— "Siz her neyi arzu ederseniz, o muhakkak sizin **(olacak)**" mı diyor?

39— Yoksa size karşı, üzerinizde kıyamet gününe kadar sürecek yeminler mi var da, "Siz ne hükmederseniz, mutlaka öyle olacak." mı diyor?

40— Onlara sor! Buna **(yani, bize âhirette mü'minlerden daha çok mükâfat verilecek şeklinde verdikleri hükme)** içlerinden hangisi kefil olacak?

41— Yoksa onların **(bu sözde)** ortakları mı var? Eğer doğru söylüyorlarsa, hemen ortaklarını getirsinler.

42— O gün **(kıyamette)** paçalar sıvanır **(iş kızışır, imanlarını denemek için)** secdeye davet olunurlar, fakat güçleri yetmez.

Senesimuhû ʻalel-ħur-ṭûm (16) 'İnnê belevnêhum
kemê belevnê 'Eṣ-ḥâbel-Cenneh, 'iẓ 'ekksemû leyeṣ-
ri-munnehê muṣbiḥîn (17) Ve lê yesteṡ-nûn (18) Feṭâfe
ʻaleyhê ṭâ-'ifum-mir-Rabbike ve hum nê-'imûn (19) Fe-
'eṣbeḥat keṣ-ṣarîm (20) Fetenêdev muṣbiḥîn (21) 'Enig-
dû ʻalê ḥarṡiküm 'in-küntum ṣârimîn (22) Fenṭalekû
ve hum ye-teħâfetûn (23) 'Ellê yed-ħulennehel-yevme
ʻaleyküm-miskîn (24) Ve gadev ʻalê ḥardin-kâdirîn
(25) Felemmê ra-'evhê kâ-lû 'innê leḍâllûn (26) Bel
neḥnu meḥrûmûn (27) Kâle 'evseṭuhum 'elem 'ekul-
leküm lev lê tusebbiḥûn (28) Kâlû Sübḥâne Rabbinê
'innê künnê ẓâlimîn (29) Fe-'ekbele beʻ-ḍuhum ʻalê
beʻ-ḍiny-yetelêvemûn (30) Kâlû yê-veylenê 'innê
künnê ṭâgîn (31) ʻAsê Rabbunê 'eny-yubdilenê ħay-
ram-minhê 'innê 'ilê Rabbinê râgı-bûn (32) Keẓêlikel-
ʻAẓêb; ve le-ʻAẓêbul-'Êħirati 'ek-ber. Lev kênû
yeʻ-lemûn (33) 'İnne lil-Muttekîne ʻinde Rabbihim
Cennêtin-Ne-ʻîm (34) 'Efenec-ʻalul-Müslimîne kel-
mucrimîn (35) Mê leküm? Keyfe teḥkümûn (36) 'Em
leküm Kitêbun-fîhi tedrusûn (37) 'İnne leküm fîhi
lemê teħayyerûn (38) 'Em leküm 'Eymênun ʻaleynê
bêligatun 'ilê Yev-mil-Kiyêmeti 'inne leküm lemê
teḥkümûn (39) Sel-hum 'eyyuhum-bi-ẓêlike ze-ʻîm
(40) 'Em lehum ṣurakê-'u fel-ye'-tû bi-ṣurakê-'ihim-
'in-kênû ṣâdikîn (41) Yevme yuk-ṣefu ʻan-sêkinv-
ve yud-ʻavne 'iles-sücûdi felê yeste-ṭî-ʻûn (42)

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
k	ق
ʻ	ع
'	ء
Med Harfleri	
î	ي
û	و
ê, â	ا
Harekeler	
i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Kalem

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Kalem Sûresi

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَاُمْلِي لَهُمْ اِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ
﴿٤٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ
كَصَاحِبِ الْحُوتِ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا اَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ
مِنْ رَبِّه۪ لَنُبِذَ بِالْعَرَاۤءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبٰيهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ
مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنْ يَكَادُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا
الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ اِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اِثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَاَمَّا ثَمُودُ فَاُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوا بِر۪يحٍ
صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ اَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ
ف۪يهَا صَرْعٰى كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

43— Gözleri öne düşmüş, kendilerini bir zillet sarmıştır. Halbuki o secdeye, onlar sapa-sağlam iken davet olunuyorlardı.

44— O halde bu sözü **(Kur'ân'ı)** yalan sayanları bana bırak. Biz onları, bilemeyecekleri yönden derece derece azaba yaklaştıracağız.

45— Ben onlara mühlet veririm. Çünkü benim tedbirim sağlamdır.

46— Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da, borçtan mı eziliyorlar?

47— Yoksa gayb **(Levh-i Mahfûz)** yanlarında da, onlar **(oradan)** mı yazıyorlar?

48— O halde Rabbinin **(onlar hakkındaki)** hükmüne sabret de, balığın sahibi **(Yûnus a.s.)** gibi **(aceleci)** olma! Hani **(balığın karnında)** kederle dolu olduğu halde dua etmişti.

49—Eğer Rabbinden ona bir rahmet yetişmeseydi, kınanmış bir şekilde alana atılacaktı.

50— Fakat Rabbi onu seçti de, sâlihlerden **(peygamberlerden)** yaptı.

51— Hakikaten o küfredenler zikri **(Kur'ân'ı)** işittikleri vakit, az kalsın gözleriyle seni yıkacaklardı. **(Nazardan çatlatacaklardı)** ve **(hasedlerinden)**, "O, gerçekten bir delidir!" diyorlardı.

52— Halbuki o **(Kur'ân)**, bu âlemler için bir öğütten başka bir şey değildir.

(Sûre: 69)

HÂKKA SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 52 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Kıyamet!

2— O kıyamet nedir?

3— Kıyameti sana hangi şey bildirdi?

4— Semûd ve Âd kavimleri kıyameti yalanladılar.

5— Ama Semûd, korkunç bir nâra ile helâk ediliverdiler.

6— Âd kavmi ise, azgın bir fırtına ile helâk edildiler.

7— Allah o fırtınayı, üzerlerine yedi gece, sekiz gün arka arkaya musallat etti.Bir de bakarsın bu müddet içinde o kavim, sanki içleri kof hurma kütükleri gibi yıkılıp kalıvermişler.

8— Bak şimdi onlardan **geriye kalmış bir şey** görüyor musun?

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)

Ḥâk̇k̇ah

e, a = ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ḣâşi-ʿaten 'ebṣâruhum terhek̇uhum ẕilleh; ve k̇ad kênû yud-ʿavne 'iles-sücûdi ve hum sêlimûn (43) Feẓernî ve meny-yukeẓ-ẓibu bi-hêẓel-Ḥadîṡ; senes-tedricuhum-min ḥayṡü lê yeʿ-lemûn (44) Ve 'ümlî lehum; 'inne keydî metîn (45) 'Em tes-'eluhum 'ecran-fe-hum-mim-megramim-muṡk̇alûn (46) 'Em ʿindehumul-Gaybu fehum yektubûn (47) Feṣbir li-Ḥukmi Rabbike ve lê tekün-ke-Ṣâḥibil-Ḥût. 'İẓ nêdê ve huve mek-ẕûm (48) Lev lê 'en-tedêrakehû Niʿ-metum-mir-Rabbihî lenubiẓe bil-ʿarâ-'i ve huve meẓmûm (49) Fectebêhu Rabbuhû fe-ce-ʿalehû mineṣ-Ṣâliḥîn (50) Ve 'iny-yekêdülleẓîne keferû leyuz-lik̇ûneke bi-'ebṣârihim lemmê semi-ʿuẓ-Ẓikra ve yek̇ûlûne 'innehû le-mec-nûn (51) Ve mê huve 'illê Ẓikrul-lil-ʿÂlemîn (52)

ḤÂK̇K̇AH

52 ÊYEH — № 69

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'EL-ḤÂK̇K̇ATU (1) Mel-Ḥâk̇k̇ah (2) Vemê 'edrâke mel-Ḥâk̇k̇ah (3) Keẓẓebet Ṡemûdü ve ʿÂdüm-bil-K̇âri-ʿah (4) Fe-'emmê Ṡemûdü fe-'uhlikû biṭ-Ṭâgıyeh (5) Ve 'emmê ʿÂdün-fe-'uh-likû bi-Rîḥin-ṣarṣarin ʿâtiyeh (6) Seħ-ħarahê ʿaleyhim seb-ʿa leyêlinv-ve ṡemê-niyete 'eyyêmin ḥusûmen-feteral-k̇avme fîhê ṣar-ʿâ ke-'ennehum 'eʿ-cêzu neħlin ħâviyeh (7) Fehel terâ lehum-mim-bêk̇iyeh (8)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Hâkka Sûresi

وَجَٓاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا
رَسُولَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَٓاءُ حَمَلْنَاكُمْ
فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَٓا اُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾
فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ
فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ
السَّمَٓاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَٓائِهَا وَيَحْمِلُ
عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ
خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَٓاؤُمُ اقْرَؤُا كِتَابِيَهْ
﴿١٩﴾ اِنّ۪ي ظَنَنْتُ اَنّ۪ي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ ف۪ي ع۪يشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ ف۪ي جَنَّةٍ
عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَن۪ٓيـًٔا بِمَٓا اَسْلَفْتُمْ فِي الْاَيَّامِ
الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِه۪ فَيَقُولُ يَا لَيْتَن۪ي لَمْ اُوتَ كِتَابِيَهْ
﴿٢٥﴾ وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَٓا اَغْنٰى عَنّ۪ي
مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنّ۪ي سُلْطَانِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَح۪يمَ صَلُّوهُ
﴿٣١﴾ ثُمَّ ف۪ي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ اِنَّهُ كَانَ
لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظ۪يمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِ ﴿٣٤﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

فَلَيْسَ

9— Firavun da, ondan öncekiler de, mü'tefikeler **(Lût kavminin kasabaları)** de hep o suçu **(işleyip meydana)** getirdiler.

10— Ve Rabbinin peygamberine isyan ettiler. Bunun üzerine Allah onları şiddetli bir azapla yakalayıverdi.

11— Gerçekten biz **(tûfan zamanında)**, su taştığı vakit sizi gemide taşıdık.

12— Bunu **(yani mü'minleri kurtarıp kâfirleri boğma işini)** size bir ibret olsun ve belleyen kulaklar bellesin diye yaptık.

13— Sûra bir kere üfürüldü mü,

14— Ve yerle dağlar kaldırılıp da bir çarpılış çarpıldığı ve darmadağın edildiği **(vakit)**,

15— İşte o gün kıyamet kopacaktır.

16— Gök yarılmıştır. O gün o çürüktür.

17— Melekler onun etrafındadırlar. Rabbinin arşını, üstlerinde sekiz melek taşır.

18— O gün siz **(hesab için)** arz olunursunuz. Öyle ki hiçbir gizli haliniz kalmaz.

19— O vakit kitabı sağından verilen kimse **(sevinerek)**, ''Buyurun kitabımı okuyun!

20— Çünkü ben, hesabıma kavuşacağımı bilmiştim.'' der.

21— Artık o hoşnud bir hayatta,

22— Yüksek bir cennettedir.

23— Meyveleri yakındır **(oturan bile erişebilir)**.

24— **(Kendilerine)** ''Geçmiş günlerde yaptığınız amellere karşılık olarak yeyin için! Afiyet olsun!'' **(denilir)**.

25— Kitabı solundan verilene gelince, o da, ''Ah keşke bana kitabım verilmeseydi,

26— Hesabım nedir bilmeseydim!

27— Keşki, ölüm iş bitiren bir şey olsaydı! **(Ve bir daha dirilmeseydim)**.

28— Malım bana hiçbir fayda vermedi.

29— Bütün saltanatım benden mahvoldu!'' diyecektir.

30— **(Allah Teâlâ cehennem bekçilerine şöyle buyurur):** ''Tutun onu! Ve hemen bağlayın!

31— Sonra cehenneme atın!

32— Sonra onu, boyu yetmiş arşın bir zincirde oraya sürükleyin!

33— Çünkü o, yüce Allah'a iman etmiyordu.

34— Yoksulu doyurmaya da teşvik etmiyordu.

Ve cê-'e Fir-ʿavnu ve men-k̈ablehû vel-mu'-tefikê-
tu bil-ḧâṭi-'eh (9) Fe-ʿaṣav rasûle Rabbihim fe-
'eḧaẓehum 'eḧẓeter-râ-biyeh (10) 'İnnê lemmê ṭagal-
mê-'u ḥamelnêküm fil-cêriyeh (11) Linec-ʿalehê
leküm Teẓ-kiratenv-ve te-ʿiyehê 'uẓü-nunv-vê-ʿiyeh
(12) Fe-'iẓê nufiḧa fiṣ-Ṣûri nef-ḧatunv-vêḥideh (13)
Ve ḥumiletil-'erḍu vel-cibêlu fedükketê dekketenv-
vêḥideh (14) Fe-yevme-'iẓinv-vek̈a-ʿatil-Vêk̈i-ʿah (15)
Ven-şek̈k̈atis-semê-'u fehiye Yevme-'iẓinv-vê-hiyeh
(16) Vel-melekü ʿalê 'ercê-'ihê, ve yeḥmilu ʿArşe
Rabbike fevk̈ahum Yevme-'iẓin-ṡemêniyeh (17)
Yevme-'iẓin-tuʿ-raḍûne lê teḧfê minküm ḧâfiyeh (18)
Fe-'emmê men 'ûtiye Kitêbehû bi-yemînihî fe-yek̈ûlu
hê-'u-muk̈-ra-'û Kitêbi-yeh (19) 'İnnî ẓanentu 'ennî
mulêk̈in Ḥisêbiyeh (20) Fe-huve fî ʿîşetir-râ-ḍiyeh
(21) Fî Cennetin ʿâli-yeh (22) K̈uṭûfuhê dêniyeh (23)
Külû veş-rabû he-nî-'em-bimê 'esleftum fil-'eyyêmil-
ḧâliyeh (24) Ve 'emmê men 'ûtiye Kitêbehû bi-şimêlihî
fe-yek̈ûlu yê-leytenî lem 'ûte Kitêbiyeh (25) Ve lem
'edri mê ḥisê-biyeh (26) Yê-leytehê kênetil-k̈âḍiyeh
(27) Mê 'egnê ʿannî mê-liyeh (28) Heleke ʿannî sul-
ṭâniyeh (29) Ḣuẓûhu fegullûh (30) Sümmel-Ceḥîme
ṣallûh (31) Ṡümme fî sil-siletin-ẓer-ʿuhê seb-ʿûne ẓirâ-
ʿan-feslu-kûh (32) 'İnnehû kêne lê yu'-minu bi-LLêhil-
ʿAẓîmi- (33) Ve lê yeḥuḍḍu ʿalê ṭa-ʿâmil-miskîn (34)

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḧ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̈ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)

Ḥâk̈k̈ah

e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فليس له اليوم ههنا حميم ﴿٣٥﴾ ولا طعام الا من غسلين ﴿٣٦﴾ لا يأكله
الا الخاطؤن ﴿٣٧﴾ فلا اقسم بما تبصرون ﴿٣٨﴾ وما لا تبصرون ﴿٣٩﴾ انه
لقول رسول كريم ﴿٤٠﴾ وما هو بقول شاعر قليلا ما تؤمنون ﴿٤١﴾
ولا بقول كاهن قليلا ما تذكرون ﴿٤٢﴾ تنزيل من رب العالمين ﴿٤٣﴾ ولو
تقول علينا بعض الاقاويل ﴿٤٤﴾ لاخذنا منه باليمين ﴿٤٥﴾ ثم لقطعنا
منه الوتين ﴿٤٦﴾ فما منكم من احد عنه حاجزين ﴿٤٧﴾ وانه لتذكرة
للمتقين ﴿٤٨﴾ وانا لنعلم ان منكم مكذبين ﴿٤٩﴾ وانه لحسرة
على الكافرين ﴿٥٠﴾ وانه لحق اليقين ﴿٥١﴾ فسبح باسم ربك العظيم ﴿٥٢﴾

سورة المعارج مكية
وهي اربع واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

سال سائل بعذاب واقع ﴿١﴾ للكافرين ليس له دافع ﴿٢﴾ من الله ذي المعارج ﴿٣﴾ تعرج
الملئكة والروح اليه في يوم كان مقداره خمسين الف سنة ﴿٤﴾ فاصبر
صبرا جميلا ﴿٥﴾ انهم يرونه بعيدا ﴿٦﴾ ونريه قريبا ﴿٧﴾ يوم تكون السماء
كالمهل ﴿٨﴾ وتكون الجبال كالعهن ﴿٩﴾ ولا يسئل حميم حميما ﴿١٠﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Hâkka Sûresi

35— Bugün de ona, burada **(yardım edecek)** bir yakın yok!
36— Cehennemliklerin irininden başka bir yiyecekleri de yok!
37— Onu ancak günahkâr **(kâfir)**ler yer.
38— Yemin ederim gördüklerinize,
39— Ve görmediklerinize!
40— Ki O, Kur'ân, şerefli bir peygamberin **(Allah'dan)** getirdiği sözdür.
41— O, bir şâir sözü değildir. Siz pek az inanıyorsunuz.
42— Bir kâhin sözü de değildir. Siz pek az düşünüyorsunuz.
43— O, âlemlerin Rabbinden indirilmedir.
44— Eğer o peygamber, bazı sözler uydurup bize isnat etmeye kalkışsaydı,
45— Biz onu mutlaka kuvvetle yakalar **(intikamımızı alırdık)**.
46— Sonra da muhakkak onun kalb damarını keserdik **(öldürürdük)**.
47— Sizden hiç biriniz ona siper de olamazdınız.
48— Gerçekten o Kur'ân, takvâ sahipleri için bir öğüttür.
49— Biz de pekâlâ biliyoruz ki, sizden yalan sayanlar var.
50— Muhakkak Kur'ân, kâfirler için bir pişmanlıktır. **(Kıyamette inananların sevabını, inanmayanlar görünce pişman olacaklardır).**
51— Ve muhakkak o, kesin gerçektir.
52— O halde sen de yüce Rabbini ismi ile tesbîh et.

(Sûre: 70)

MEÂRİC SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
44 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Bir isteyici, gerçekleşecek bir azabı istedi.
2— Kâfirler için onu engelleyecek bulunmayacaktır.
3— O azap, basamaklar **(yani gökler)** sahibi Allah'dandır.
4— Ona meleklerle Rûh **(Cebrâil)** elli bin sene tutarında bir günde çıkarlar.
5— O halde sen güzel güzel sabret.
6— Çünkü onlar, onu **(azabı)** uzak görüyorlar.
7— Biz ise, onu yakın görüyoruz.
8— O gün gökyüzü, erimiş maden gibi olacak.
9— Dağlar da, atılmış yün gibi.
10— Hiçbir dost, bir dostun halini sormayacak.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

Me-ʿâric

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Feleyse lehul-Yevme hê-hunê ḥamîm (35) Ve lê-ṭa-
ʿâmun 'illê min gıslîn (36) Lê ye'-külühû 'illel-ħâṭi-
'ûn (37) Felê 'uǩsimu bimê tubṣırûn (38) Ve mê lê
tubṣırûn (39) 'İnnehû le-ǩavlu Rasûlin-Kerîm (40) Ve
mê huve bi-ǩavli şê-ʿir; ǩalîlemmê tu'-minûn (41)
Ve lê bi-ǩavli-kêhin; ǩalîlem-mê teẕekkerûn (42)
Tenzîlum-mir-Rabbil-ʿÂlemîn (43) Ve lev teǩavvele
ʿaleynê beʿ-ḍal-'eǩâvîl (44) Le-'eħaẕnê minhu bil-
yemîn (45) Ṡümme leǩaṭaʿ-nê minhul-vetîn (46)
Femê minküm-min 'eḥadin ʿanhu ḥâcizîn (47) Ve
'innehû le-Teẕkiratul-lil-Mutteǩîn (48) Ve 'innê leneʿ-
lemu 'enne minküm-mukeẕẕibîn (49) Ve 'innehû
le-ḥasratun ʿalel-kêfirîn (50) Ve 'innehû le Ḥaǩǩul-
yeǩîn (51) Fesebbiḥ bismi Rabbikel-ʿAẕîm (52)

ME-ʿÂRİC

44 ÊYEH — No 70

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Se-'ele sê-'ilum-bi-ʿAẕêbinv-vêǩiʿ (1) Lil-
kêfirîne leyse lehû dêfiʿ (2) Mine-LLâhi Ẕil-
ME-ʿÂRİC (3) Teʿ-rucul-melê-'iketu ver-Rûḥu
'ileyhi fî Yevmin-kêne miǩ-dêruhû ħamsîne 'elfe
seneh (4) Feṣbir Ṣabran-cemîlê (5) 'İn-nehum
yeravnehû be-ʿîdê (6) Ve nerâhu ǩarîbê (7) Yevme
tekûnus-semê-'u kel-muhl (8) Ve tekûnul-cibê-lu
kel-ʿihn (9) Ve lê yes-'elu ḥamîmun ḥamîmê (10)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

Meâric Sûresi

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِى مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَاحِبَتِهِ وَاَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِى تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا اِنَّهَا لَظٰى ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوٰى ﴿١٦﴾ تَدْعُوا
مَنْ اَدْبَرَ وَتَوَلّٰى ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَاَوْعٰى ﴿١٨﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ اِذَا
مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَاِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ اِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ اَلَّذِينَ
هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِى اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾
لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ
هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَاْمُونٍ ﴿٢٨﴾
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ اِلَّا عَلٰى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ
اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَاءَ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ
هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ
هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾
اُولٰئِكَ فِى جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ
﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ اَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ
اَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

فَلَا

11—**(Hısımlar)** birbirlerine gösterilecekler **(birbirlerini tanıyacaklar, fakat konuşmayacaklar.)** Kâfir, o günün azabından kurtulmak için oğullarını,

12— Karısını, kardeşini,

13— Kendisini barındıran kabilesini,

14— Ve yeryüzünde ne varsa hepsini fidye vermeyi, sonra bu fidyenin kendisini kurtarmasını isteyecek.

15—Hayır **(olamaz)**! Çünkü bu **(ateş)** alevlenen "lezâ" dır.

16—Başın derisini yüzer.

17— İmana sırt çevirip tersine gideni,

18— Bir de mal biriktirip depo edeni çağırır.

19— Gerçekten insan cimri ve harîs yaratılmıştır.

20— Kendisine bir zarar dokundu mu feryadı basar.

21— Kendisine hayır dokununca cimrileşir.

22— Yalnız namaz kılanlar müstesnadır.

23— Onlar ki, namazlarını daima kılanlardır.

24— Onlar ki, mallarında belli bir hak vardır,

25— Hem dilenen, hem de dilenmeyen yoksul için.

26— Onlar ki, hesap gününü **(kıyameti)** tasdik ederler.

27— Onlar ki, Rablerinin azabından korkarlar.

28— Çünkü Rablerinin azabından emin olunmaz.

29— Onlar ki, ırzlarını korurlar.

30— Yalnız eşlerine ve cariyelerine karşı müstesna! Çünkü onlar kınanmazlar.

31— Fakat bundan ötesini arayanlar, haddi aşanların tâ kendileridir.

32— Onlar ki, emanetlerine ve verdikleri söze riayetkârdırlar.

33— Onlar ki, şâhidliklerinde dürüstlük gösterirler.

34— Onlar ki, namazlarına devam ederler.

35— İşte bunlar, cennetlerde ikram olunurlar.

36— Küfredenlere ne oluyor ki, sana doğru koşuyorlar?

37— Sağdan ve soldan bölükler halinde geliyorlar.

38— Onlardan her biri Naîm cennetine konulacağını mı ümit ediyor?

39— Aslâ! Biz onları, bildikleri şeyden **(meniden)** yarattık.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

Me-ʻâric

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yubeṣṣarûnehum; yeveddül-mucrimu lev yeftedî
min ʻAẕêbi Yev-mi-'iẕim-bi-benîh (11) Ve ṣâḥibetihî
ve 'eħîh (12) Ve feṣîletihilletî tu'-vîh (13) Ve men-fil-
'erḍi cemî-ʻan-ṡümme yuncîh (14) Kellê! 'İn-nehê leẓâ
(15) Nezzê-ʻatel-liş-şevê (16) Ted-ʻû men 'edbera ve
tevellê (17) Ve ceme-ʻa fe-'ev-ʻâ (18) ۞ 'İn-nel-'insêne
ħulik̇a helû-ʻâ (19) 'İẕê messehuş-şerru cezû-ʻâ (20) Ve
'iẕê messehul-ħayru menû-ʻâ (21) 'İllel-Muṣallîn (22)
'Elleẕîne hum ʻalê Ṣalêtihim dê-'imûn (23) Velleẕîne
fî 'emvêlihim ḥak̇k̇um-meʻ-lûm (24) Lis-sê-'ili vel-
meḥrûm (25) Velleẕîne yuṣad-dik̇ûne bi-Yevmid-Dîn
(26) Velleẕîne-hum-min ʻaẕêbi Rabbihim-muşfik̇ûn
(27) 'İnne ʻaẕêbe Rabbihim gayru me'-mûn (28)
Velleẕîne hum li-furûcihim ḥâfiẓûn (29) 'İllê ʻalê
'ezvêcihim 'ev mê meleket 'eymênuhum fe-'in-nehum
gayru melûmîn (30) Femenibtegâ verâ-'e ẕêlike fe-
'ulê-'ike humul-ʻâdûn (31) Velleẕîne hum li-'emê-nêti-
him ve ʻahdihim râ-ʻûn (32) Velleẕîne hum-bi-şehê-
dêtihim k̇â-'imûn (33) Velleẕîne hum ʻalê Ṣalêtihim
yuḥâfiẓûn (34) 'Ulê-'ike fî Cennêtim-mukramûn (35)
Femê lilleẕîne keferû k̇ibeleke muhṭi-ʻîn (36) ʻAnil-
yemîni ve ʻaniş-şimêli ʻizîn (37) 'E-yeṭme-ʻu kül-
lumri-'im-minhum 'eny-yud-ħale Cennete Ne-ʻîm
(38) Kellê! 'İnnê ħalek̇nê-hum-mimmê yeʻ-lemûn (39)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فَلَٓا اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ اِنَّا لَقَادِرُونَۙ ﴿٤٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا
مِنْهُمْۙ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوق۪ينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
الَّذ۪ي يُوعَدُونَۙ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُوفِضُونَۙ
﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌۜ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذ۪ي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ نُوحٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِنَّٓا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِه۪ٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١﴾
قَالَ يَا قَوْمِ اِنّ۪ي لَكُمْ نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌۙ ﴿٢﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ وَاَط۪يعُونِۙ
﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۜ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ
اِذَا جَٓاءَ لَا يُؤَخَّرُۢ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي دَعَوْتُ قَوْم۪ي لَيْلًا
وَنَهَارًاۙ ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَٓاء۪ٓي اِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَاِنّ۪ي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ
لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُٓوا اَصَابِعَهُمْ ف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوا
وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًاۚ ﴿٧﴾ ثُمَّ اِنّ۪ي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًاۙ ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنّ۪ٓي اَعْلَنْتُ لَهُمْ
وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًاۙ ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهُ كَانَ غَفَّارًاۙ ﴿١٠﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

40— Doğuların, batıların Rabbine yemin olsun ki, biz gerçekten güç sahibiyiz.

41— Onların yerine, kendilerinden daha hayırlısını getirmeye gücümüz yeter. Hem bizim önümüze geçilmez.

42— O halde bırak onları tehdit olundukları güne kavuşuncaya kadar dalsınlar ve oynayadursunlar.

43— O gün kabirlerinden sür'atle çıkarlar. Sanki dikili şeye **(putlara)** koşarlar.

44— Gözleri zelil bir halde, kendilerini bir horluk kaplar. İşte bu, onlara tehdit olunan gündür.

(Sûre: 71)

NÛH SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 28 âyettir

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Gerçekten biz Nûh'u kavmine, "Acıklı bir azap gelmezden önce kavmini uyar!" diye gönderdik.

2— Dedi ki: "Ey kavmim! Gerçekten ben size apaçık bir uyarıcıyım. **(Şöyle ki):**

3— Allah'a ibadet edin! O'ndan korkun Ve bana itaat edin!

4— Tâ ki **(Allah)** günahlarınızı bağışlasın ve sizi, muayyen bir vakte **(ölüme)** kadar, **(azapsız)** geri bıraksın. Çünkü **(iman etmezseniz, azabınız için)** Allah'ın takdir buyurduğu ecel gelince geri bırakılmaz. Eğer bilmiş olsaydınız **(iman ederdiniz)**".

5— Nûh dedi ki: Ey Rabbim! Ben kavmimi gece gündüz **(imana)** davet ettim.

6— Fakat benim davetim, ancak onların **(imandan)** kaçışını artırdı.

7— Ve ben, onları mağfiret buyurman için her davet ettiğimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar ve elbiselerine büründüler, ısrar ettiler, kibirlendikçe kibirlendiler.

8— Sonra ben, onları açıkça davet ettim.

9— Sonra ben, onlara hem ilân ederek söyledim, hem de gizli gizli!..

10— Dedim ki: "Gelin, Rabbinizden mağfiret dileyin. Çünkü O, çok bağışlayıcıdır.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ħ	خ
ẓ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʿ	ع
'	ء
Med Harfleri	
î	ي
û	و
ê, â	ا
Harekeler	
i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
Nûḥ	
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Felê 'uk̇simu bi-Rabbil-Meşêrik̇i vel-Megâribi
'innê le-K̇âdirûn (40) ʿAlê 'en-nubeddile ħayram-
minhum ve mê Neḥnu bi-mesbûk̇în (41) Feẓerhum
yeħûḍû ve yel-ʿabû ḥattê yulêk̇û Yevmehumul-
leẓî yûʿadûn (42) Yevme yeħrucûne minel-
'ecdêṡi sirâʿan-ke-'ennehum 'ilê nuṣubiny-yûfiḍ-
ûn (43) Ḣâşi-ʿaten 'ebṣâruhum terhek̇uhum
Ẓilleh! Ẓêlikel-Yevmulleẓî kênû yû-ʿadûn (44)

28 ÊYEH — **NÛḤ** — № 71

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İnnê 'erselnê Nûḥan 'ilê K̇avmihî 'en 'enẓir K̇avmeke
min-k̇abli 'eny-ye'-tiyehum ʿAẓêbun 'elîm (1) K̇âle
yê-K̇avmi 'innî leküm Neẓîrum-mubîn (2) 'Eniʿ-
budu-LLâhe vettek̇ûhu ve 'eṭî-ʿûn (3) Yegfir le-
küm-min-ẓünûbi-küm ve yu-'eħħirküm 'ilê 'Ecelim-
Müsemmê; 'inne 'Ecele-LLâhi 'iẓê cê-'e lê yu-'eħħar.
Lev küntum teʿ-lemûn (4) K̇âle Rabbi 'innî de-ʿavtu
K̇avmî ley-lenv-ve nehêrâ (5) Felem yezid-hum dü-
ʿâ-'î 'illê firârâ (6) Ve 'innî küllemê de-ʿavtuhum li-
tegfira lehum ce-ʿalû 'eṣâbi-ʿahum fî 'êẓênihim ves-
teg-şev ṡiyêbehum ve 'eṣarrû ves-tekberus-tikbêrâ (7)
Ṡümme 'innî de-ʿavtuhum cihêrâ (8) Ṡümme 'in-nî
'eʿ-lentu lehum ve 'esrartu lehum 'isrârâ (9) Fek̇ul-
tus-tegfirû Rabbeküm; 'innehû kêne Gaffêrâ (10)

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ
لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ
اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾
وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا
﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ
إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ
آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا
﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا
خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سُورَةُ

11— Üzerinize gökten bol bol yağmur göndersin.

12— Ve size mallarla, oğullarla yardım eylesin. Size bahçeler ihsan etsin. Size ırmaklar akıtsın.

13— Size ne oluyor ki, Allah için bir vakar ummazsınız?

14— Halbuki O, sizi, çeşitli hallerle yaratmıştır.

15— Görmediniz mi, Allah yedi göğü nasıl kat kat yaratmıştır.

16— Onların içinde ay'ı bir nur yapmış; güneşi de bir kandil yapmıştır.

17— Allah sizi yerden yetişen nebat tarzında bitirdi **(Çünkü babanız Âdem, topraktan yaratıldı).**

18— Sonra sizi oraya döndürecek ve **(yine oradan)** çıkaracaktır.

19— Allah sizin için yeri bir yaygı yapmıştır.

20— Tâ ki O'nun geniş yollarında gezersiniz."

21— Nûh dedi ki: "Ey Rabbim! Onlar, bana isyan ettiler de, malı ve çocuğu kendisine hüsrandan başka bir şey artırmayan kimselere **(başkanlarına)** uydular.

22— Ve **(o başkanlar)** çok büyük bir hile yaptılar.

23— **(Aşağı tabakaya),** "Sakın ilâhlarınızı bırakmayın! Sakın **(büyük putlardan)** Vedd'i, Süvâ'ı, Yeğûs'ü, Ye'ûk'u ve Nesr'i bırakmayın." dediler.

24— Gerçekten bunlar **(başkanlar)**, çok kimseleri yoldan çıkardılar. **(Allahım),** Sen de zalimlerin ancak şaşkınlığını artır!".

25— Onlar, günahları yüzünden suda boğuldular. Ardından ateşe atıldılar ve kendilerine Allah'dan başka yardımcılar da bulamadılar.

26— Nûh şöyle dedi: "Ey Rabbim! Yeryüzünde kâfirlerden hiç kimse bırakma.

27— Çünkü sen, onları bırakırsan, kullarını saptırırlar. Hem de kâfirden fâcirden başkasını doğurmazlar.

28— Ey Rabbim! Beni, anamı, babamı, evime mü'min olarak gireni, erkek ve kadın mü'minleri bağışla! Zalimlerin ise, ancak helâkini artır".

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẕ	= ذ
ẕ̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو

Nûḥ

ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Yursilis-semê-'e ʻaley-küm-midrârâ (11) Ve yumdid-
küm-bi-'emvê-linv-ve benîne ve yec-ʻal-leküm
Cennêtinv-ve yec-ʻal-leküm 'enhêrâ (12) Mê leküm lê
tercûne li-LLêhi vek̇ârâ (13) Ve k̇ad ħalek̇aküm 'eṭvârâ
(14) 'Elem terav keyfe ħalek̇a-LLâhu seb-ʻa semêvêtin-
ṭibêk̇â (15) Vece-ʻalel-k̇amera fîhinne nûranv-ve
ce-ʻaleş-şemse Sirâcê (16) Va-LLâhu 'embeteküm-
minel-'erḍi nebêtê (17) Ṡümme yu-ʻîdü-küm fîhê ve
yuħricuküm 'iħrâcê (18) Va-LLâhu ce-ʻale lekümul-
'erḍa bisêṭâ (19) Liteslukû minhê sübu-len-ficêcê
(20) K̇âle Nûḥur-Rabbi 'innehum ʻaṣavnî vettebe-ʻû
mellem yezidhu mêluhû ve veledühû 'illê ħasêrâ (21)
Ve mekerû Mekran-kübbêrâ (22) Ve k̇âlû lê teẕerunne
'êliheteküm ve lê teẕerunne Ved-denv-ve lê Süvê-ʻâ,
ve lê Yegûṡe ve Ye-ʻûk̇a ve Nesrâ (23) Ve k̇ad 'eḍallû
keṡîrâ; ve lê te-zidiẕ̤-ẕ̤âlimîne 'illê ḍalêlê (24) Mimmê
ħaṭî-'êtihim 'ugrik̇û fe-'ud-ħilû Nêrâ; felem yecidû
lehum-min-dû-ni-LLêhi 'enṣârâ (25) Ve k̇âle Nûḥur-
Rabbi lê teẕer ʻalel-'erḍi minel-kêfirîne deyyêrâ (26)
'İnneke 'in-teẕerhum yuḍillû ʻibêdeke ve lê yelidû 'illê
fêci-ran-keffêrâ (27) Rabbig-fir lî ve livêlideyye ve
li-men-deħale beytiye Mu'-minenv-ve lil-Mu'-minîne
vel-Mu'-minêt; ve lê tezidiẕ̤-ẕ̤âlimîne 'illê tebêrâ (28)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

سُورَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اُو۫حِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُٓوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰناً عَجَباًۙ
﴿١﴾ يَهْد۪ٓي اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِه۪ۜ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَٓا اَحَداًۙ ﴿٢﴾ وَاَنَّهُ تَعَالٰى جَدُّ
رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَداًۙ ﴿٣﴾ وَاَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَف۪يهُنَا عَلَى اللّٰهِ
شَطَطاًۙ ﴿٤﴾ وَاَنَّا ظَنَنَّٓا اَنْ لَنْ تَقُولَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ
كَذِباًۙ ﴿٥﴾ وَاَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْاِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقاًۙ ﴿٦﴾ وَاَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ
اَحَداًۙ ﴿٧﴾ وَاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَٓاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَساً شَد۪يداً وَشُهُباًۙ
﴿٨﴾ وَاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِۜ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهُ
شِهَاباً رَصَداًۙ ﴿٩﴾ وَاَنَّا لَا نَدْر۪ٓي اَشَرٌّ اُر۪يدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ
رَبُّهُمْ رَشَداًۙ ﴿١٠﴾ وَاَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَۜ كُنَّا طَرَٓائِقَ قِدَداًۙ
﴿١١﴾ وَاَنَّا ظَنَنَّٓا اَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَباًۙ ﴿١٢﴾ وَاَنَّا لَمَّا
سَمِعْنَا الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِه۪ۜ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّه۪ فَلَا يَخَافُ بَخْساً وَلَا رَهَقاًۙ ﴿١٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

حزب ٣

(Sûre: 72)

CİN SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 28 âyettir

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— **(Habibim),** de ki: ''Bana vahy olunduğuna göre, cinlerden bir topluluk **(Kur'ân)** dinlemişler de **(şöyle)** demişler: ''Gerçekten biz şaşılacak bir Kur'ân dinledik.

2— Doğruya götürüyor, biz de iman ettik. Bundan böyle Rabbimize aslâ bir kimseyi şerik koşmayacağız.

3— Ve doğrusu Rabbimizin şanı çok yüksek; O ne bir eş edinmiş, ne de çocuk.

4— Gerçekten bizim beyınsiz **(İblis)**imiz, Allah'a karşı saçma söylüyormuş.

5— Doğrusu biz insanlarla cinler, Allah'a karşı yalan söylemezler sanmıştık.

6— Doğrusu insanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınıyorlardı da, cinlerin azgınlıklarını artırıyorlardı.

7— Ve doğrusu o insanlar, sizin zannettiğiniz gibi, Allah hiçbir kimseyi öldükten sonra diriltmeyecek sanmışlardı.

8— Doğrusu biz **(cinler)**, semayı yokladık da, onu kuvvetli bekçiler ve gök taşlarıyla doldurulmuş bulduk.

9— Halbuki biz **(Peygamberin gönderilmesinden önce)** haber dinlemek için gökyüzünün bazı yerlerine otururduk. Fakat şimdi kim dinleyecek olursa, kendisini gözetleyen bir alevli ateş buluyor.

10— Doğrusu biz bilmiyoruz; yerdeki kimselere bir fenalık mı istenmiştir, yoksa Rableri onlara bir iyilik mi dilemiştir?

11— Doğrusu bizlerden yararlı kimseler de var, olmayanlar da var. Değişik yollar **(a gider)** olmuşuz.

12— Ve doğrusu biz anladık ki, Allah'ı yerde acze düşürmemize imkân yoktur. Kaçmakla da hiçbir zaman O'nu âciz bırakamayız.

13— Doğrusu biz, o hidâyeti **(Kur'ân'ı)** dinlediğimizde ona iman ettik. Her kim Rabbine iman ederse, artık o, ne **(hakkında)** bir noksanlıktan korkar, ne de zulme uğramaktan.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
z̧ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ

Cinn
'ey = أي
yê = يا

28 ÂYEH

CİNN

№ 72

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

K̇ul 'ûḥiye 'ileyye 'enne-husteme-ʿa neferum-minel-
Cinni fek̇âlû 'innê semiʿ-nê K̇ur-'ênen ʿacebê (1)
Yeh-dî 'iler-Ruşdi fe-'ê-mennê bih; ve len-nuşrike
bi-Rabbinê 'eḥadê (2) Ve 'ennehû Te-ʿâlê Ceddü
Rab-binê metteħaz̧e ṣâḥibetenv-ve lê veledê (3) Ve
'en-nehû kêne yek̇ûlu sefîhunê ʿale-LLâhi şeṭaṭâ (4)
Ve 'ennê z̤anennê 'ellen-tek̇ûlel-'insü vel-cinnu ʿale-
LLêhi kez̧ibê (5) Ve 'ennehû kêne ricêlum-minel-'insi
ye-ʿûz̧ûne bi-ricêlim-minel-Cinni fezêdû-hum rahek̇â
(6) Ve 'ennehum z̤annû kemê z̤anentum 'el-leny-yeb-
ʿaṡe-LLâhu 'eḥadê (7) Ve 'ennê lemesnes-semê-'e
fevecednêhê muli-'et ḥarasen-şedîdenv-ve şuhubê (8)
Ve 'ennê künnê nek̇-ʿudü minhê mek̇â-ʿide lis-semʿ;
femeny-yestemi-ʿil-'êne yecid lehû şihêber-raṣadê (9)
Ve 'ennê lê nedrî 'e-şerrun 'urîde bimen-fil-'erḍi 'em
'erâde bihim Rab-buhum raşedê (10) Ve 'ennê minneṣ-
ṣâliḥûne ve minnê dûne z̧êlik; künnê ṭarâ-'ik̇a k̇idedê
(11) Ve 'ennê z̤anennê 'ellen-nuʿ-cize-LLâhe fil-
'erḍi ve len-nuʿ-cizehû herabê (12) Ve 'ennê lemmê
semiʿ-nel-Hudê 'êmennê bih. Femeny-yu'-mim-
bi-Rabbihî felê yeħâfu beħ-senv-ve lê rahek̇â (13)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Cin Sûresi

وَاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُو۬لٰٓئِكَ تَحَرَّوْا
رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَاَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَاَنْ لَوِ
اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرٖيقَةِ لَاَسْقَيْنَاهُمْ مَٓاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْتِنَهُمْ
فٖيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَاَنَّ الْمَسَاجِدَ
لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿١٨﴾ وَاَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ
اللّٰهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَدْعُوا
رَبّٖي وَلَٓا اُشْرِكُ بِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ اِنّٖي لَٓا اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا
﴿٢١﴾ قُلْ اِنّٖي لَنْ يُجٖيرَنٖي مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِهٖ
مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ اِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللّٰهِ وَرِسَالَاتِهٖ وَمَنْ يَعْصِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدٖينَ فٖيهَٓا اَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا
مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ اِنْ اَدْرٖٓي
اَقَرٖيبٌ مَا تُوعَدُونَ اَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبّٖٓي اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ
عَلٰى غَيْبِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ فَاِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوا رِسَالَاتِ
رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سُورَةُ

14— Doğrusu içimizden Müslüman olanlar da var, zalimler de var. Kim Müslüman olduysa, işte onlar hidâyeti aramışlardır.

15— Zalimlere gelince, onlar cehenneme odun olmuşlardır."

16—Eğer onlar İslâm yolunda dosdoğru gitselerdi, elbette biz onlara bol bol su verirdik.

17—Ki kendilerini onun içinde imtihan edelim. Kim de Rabbine ibadetten yüz çevirirse, Allah onu şiddetli bir azaba, sokar.

18— Ve gerçekten bütün mescidler, hep Allah'ındır. O halde, Allah'la beraber başka birine **kulluk** etmeyin.

19— Şu da var ki: Allah'ın kulu **(Hz. Peygamber)** kalkıp O'na ibadet ettiği vakit, nerde ise cinler **(Kur'ân dinlemek için)** üzerine keçeleneceklerdi **(birbiri üzerine yığılacaklardı).**

20— De ki: "Ben, ancak Rabbime ibadet ederim ve O'na hiçbir kimseyi ortak koşmam!".

21— De ki: "Ben size, kendiliğimden ne bir zarar, ne de bir hayır yapmaya **sahip** değilim."

22— De ki: "Doğrusu beni, Allah'dan hiç kimse kurtaramaz ve O'ndan başka bir sığınak da bulamam.

23— **(Benim işim),** ancak Allah'dan ve gönderdiklerinden bir tebliğdir. Kim de Allah'a ve peygamberine isyan ederse, ona muhakkak cehennem ateşi vardır. Orada ebedî olarak kalırlar.

24— Nihayet o tehdit olundukları azabı gördükleri vakit, yardımcısı en zayıf, sayıca en az olan kimmiş bileceklerdir".

25— De ki: "Bilmiyorum o tehdit olunduğunuz **(azap)** yakın mı, yoksa Rabbim ona uzun bir müddet mi tâyin eder!.."

26— O, bütün gaybı bilendir. Fakat gayba dair ilmini hiç kimseye açmaz.

27— Ancak peygamber olarak seçtiği müstesnadır. Çünkü onun önünden, ardından gözcüler **(melekler)** dizer.

28— Ki, peygamberlerin Rablerinden aldıkları risâletleri tamamiyle tebliğ ettiklerini meydana çıkarsın. O, peygamberlerin yanındaki ilmi kuşatmış; ve her şeyi sayısıyla sıralamıştır.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẓ̣	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ

Cinn

'ey	= أي
yê	= يا

Ve 'ennê minnel-Müslimûne ve minnel-Ḱâsiṭûn.
Femen 'esleme fe-'ulê-'ike teḥarrav raşedê (14) Ve
'emmel-Ḱâsiṭûne fekênû li-Cehenneme ḥaṭabê (15)
Ve 'elle-vis-teḱâmû ʻaleṭ-Ṭarîḱati le-'esḱaynê-hum-
mê-'en gadeḱâ (16) Lineftinehum fîh. Ve meny-yuʻ-
riḍ ʻan-Ẓikri Rabbihî yesluk-hu ʻAẓêben-ṣa-ʻadê (17)
Ve 'ennel-Mesêcide li-LLêhi felê ted-ʻû me-ʻa-LLâhi
'eḥadê (18) Ve 'ennehû lemmê ḱâme ʻAbdu-LLâhi
yed-ʻûhu kêdû yekûnûne ʻaley-hi libedê (19) Ḱul
'innemê 'ed-ʻû Rabbî ve lê 'uşrikü bihî 'eḥadê (20) Ḱul
'innî lê 'emlikü leküm ḍarranv-ve lê raşedê (21) Ḱul
'innî leny-yucîranî mine-LLâhi 'eḥad, ve len 'ecide
min-dûnihî mul-teḥadê (22) 'İllê belêgam-mine-LLâhi
ve Risêlêtih; ve meny-yeʻ-ṣı-LLâhe ve Rasûlehû fe-
'inne lehû Nêra Cehen-neme ħâlidîne fîhê 'ebedê (23)
Ḥattê 'iẓê ra-'ev mê yû-ʻadûne feseyeʻ-lemûne men
'eḍ-ʻafu nêṣıranv-ve 'eḱallu ʻadedê (24) Ḱul 'in 'edrî
'e-ḱarîbum-mê tû-ʻadûne 'em yec-ʻalu lehû Rabbî
'emedê (25) ʻÂlimul-Gaybi felê yuẓ̣hiru ʻalê Gaybihî
'eḥadê (26) 'İllê menirteḍâ mir-rasûlin-fe-'innehû
yes-lukü mim-beyni yedeyhi ve min ħalfihî raṣadê
(27) Liyeʻ-leme 'en-ḱad 'eblegû Risêlêti Rabbihim ve
'eḥâṭa bimê ledeyhim ve 'eḥṣâ külle şey-'in ʻadedê (28)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ عِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُۙ ﴿١﴾ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَل۪يلًاۙ ﴿٢﴾ نِصْفَهُٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَل۪يلًاۙ ﴿٣﴾
اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْت۪يلًاۜ ﴿٤﴾ اِنَّا سَنُلْق۪ي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَق۪يلًا ﴿٥﴾ اِنَّ
نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْـًٔا وَاَقْوَمُ ق۪يلًاۜ ﴿٦﴾ اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَو۪يلًاۜ
﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْت۪يلًاۜ ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَك۪يلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ
هَجْرًا جَم۪يلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْن۪ي وَالْمُكَذِّب۪ينَ اُو۬لِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَل۪يلًا
﴿١١﴾ اِنَّ لَدَيْنَٓا اَنْكَالًا وَجَح۪يمًاۙ ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا اَل۪يمًا
﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَث۪يبًا مَه۪يلًا ﴿١٤﴾
اِنَّٓا اَرْسَلْنَٓا اِلَيْكُمْ رَسُولًاۙ شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُولًا
﴿١٥﴾ فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَاَخَذْنَاهُ اَخْذًا وَب۪يلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ
اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ ش۪يبًاۗ ﴿١٧﴾ اَلسَّمَٓاءُ مُنْفَطِرٌ بِه۪ۜ كَانَ وَعْدُهُ
مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ اِنَّ هٰذِه۪ تَذْكِرَةٌۚ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّه۪ سَب۪يلًا ﴿١٩﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

(Sûre: 73)

MÜZZEMMİL SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
20 âyettir

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Ey **(elbisesine)** bürünen **(Peygamber)!**

2— Geceleyin kalk **(namaz kıl).** Ancak birazı hariç.

3— Yarısını yahut ondan biraz eksilt.

4— Yahut o yarının üzerine biraz ilâve et. Kur'ân'ı da yavaş yavaş, tane tane oku.

5— Çünkü biz sana, ağır bir söz **(Kur'ân)** vahy edeceğiz.

6— Muhakkak ki geceleyin uykudan kalkan, te'sir yönünden daha kuvvetli, okumak yönünden daha sağlamdır.

7— Çünkü, gündüz sana uzun bir meşguliyet var.

8— Hem Rabbinin ismini an. Ve her şeyden uzaklaşarak O'na yönel.

9— O, doğunun ve batının Rabbidir. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O halde yalnız O'nu vekil edin.

10— Kâfirlerin söylediklerine sabret. Ve onları güzellikle terk et! **(Bu hüküm, cihat âyetiyle nesh edilmiştir).**

11— Yalanlayıcı o refah sahiplerini bana bırak ve onlara biraz mühlet ver.

12— Zira bizim yanımızda bukağılar ve bir ateş var.

13— Bir de boğaza duran bir yiyecek ve acıklı bir azap var.

14— O gün yer ve dağlar sarsılacak, dağlar göçen kum yığınına dönecekler...

15— Biz, Firavun'a bir peygamber gönderdiğimiz gibi, size de **(ey Mekkeliler! Kıyamette)** şâhidlik edecek bir peygamber gönderdik.

16— Fakat Firavun, o peygambere isyan etti. Biz de onu şiddetli bir azapla yakalayıverdik.

17— Eğer siz küfrederseniz, çocukları ihtiyarlatan bir günün **(kıyametin)** azabından kendinizi nasıl koruyacaksınız?

18— Gök, o gün şiddetinden çatlayacak, Allah'ın va'di yerine getirilecektir.

19— İşte bu âyetler bir nasihattır. Artık isteyen Rabbine **(giden)** bir yol tutar.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي

Muzzemmil

yê = يا

MUZZEMMİL

20 'ÊYEH — № 73

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yê-'eyyuhel-MUZZEMMİL (1) Ḳumil-leyle 'illê
ḳalîlê (2) Nişfehû 'e-vinḳuş minhu ḳalîlê (3) 'Ev zid
ʻaleyhi ve rattilil-Ḳur-'êne tertîlê (4) 'İnnê senul-ḳî
ʻaleyke Ḳavlen-ṡeḳîlê (5) 'İnne nêşi-'etel-leyli hiye
'eşeddü veṭ-'env-ve 'eḳvemu Ḳîlê (6) 'İnne leke fin-
nehêri sebḥan-ṭavîlê (7) Veẕkürisme Rab-bike ve
tebettel 'ileyhi tebtîlê (8) Rabbul-Meşriḳi vel-Megribi
Lê 'ilêhe 'illê Huve fetteḣiẕ-hu Ve-kîlê (9) Veṣbir
ʻalê mê yeḳûlûne veh-curhum hecran-cemîlê (10) Ve
ẕernî vel-mukeẕẕi-bîne 'ulin-neʻ-meti ve mehhil-
hum ḳalîlê (11) 'İnne ledeynê 'enkêlenv-ve Ceḥîmê
(12) Ve Ṭa-ʻâmen-ẕê guṣṣa-tinv-ve ʻAẕêben 'elîmê
(13) Yevme tercuful-'erḍu vel-cibêlu ve kênetil-cibêlu
keŝîbem-mehîlê (14) 'İnnê 'erselnê 'ileyküm Rasûlen-
şêhiden ʻaleyküm kemê 'erselnê 'ilê Fir-ʻavne Rasûlê
(15) Fe-ʻaṣâ Fir-ʻavnur-Rasûle fe-'eḣaẕnêhu 'eḣẕenv-
vebîlê (16) Fekey-fe tetteḳûne 'in-kefertum Yevmeny-
yec-ʻalul-vildêne şîbê (17) 'Es-semê-'u munfeṭirum-
bih? Kêne veʻ-dühû mef-ʻûlê (18) 'İnne hêẕihî
Teẕkirah; femen-şê-'etteḣaẕe 'ilê Rabbihî Sebîlê (19)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Müzzemmil Sûresi

20— Şüphesiz Rabbin biliyor ki, sen, gecenin üçte ikisine yakın, yarısında ve üçte birinde **(namaza)** kalkıyorsun. Beraberindekilerden bir toplulukta kalkıyorlar. Geceyi gündüzü Allah takdir eder. O bildi ki bundan öte siz, onu başaramazsınız **(bütün gece namaz kılamazsınız).** Onun için işinizi hafifliğe çevirdi. Artık Kur'ân'dan kolayınıza geleni okuyun. Allah bilmiştir ki, aranızdan hastalar olacak, bir kısmı Allah'ın fazlından rızık aramak için yeryüzünde yol tepecekler, diğer bir kısmı da Allah yolunda çarpışacaklardır. O halde **(Kur'ân'dan)** kolayınıza geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın. Zekâtı verin. Allah'a karz-ı hasen **(ödünç)** verin **(hayırlı işlere mal sarf edin).** Kendiniz için hayır adına ne takdim ederseniz, onu Allah katında daha hayırlı ve mükafatı daha büyük bulursunuz. Hem de Allah'dan mağfiret dileyin. Çünkü Allah, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ
الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ
فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَى وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ
فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٠

(Sûre: 74)

MÜDDESSİR SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
56 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ١ قُمْ فَأَنْذِرْ ٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ٣ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ٤ وَالرُّجْزَ
فَاهْجُرْ ٥ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٧ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ٨
فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ٩ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ١٠ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ
وَحِيدًا ١١ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ١٢ وَبَنِينَ شُهُودًا ١٣ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا
١٤ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ١٥ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ١٦ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ١٧

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

إِنَّهُ

1— Ey örtünen peygamber!.
2— Kalk da **(halkı)** uyar.
3— Rabbini artık büyükle.
4— Ve elbiseni temizle.
5— Ve o pislikleri **(putları)** artık terkeyle.
6— Verdiğini çok görerek başa kakma.
7— Rabbin için sabret.
8— Sûr'a üfürüldüğü vakit,
9— İşte o gün pek zorlu bir gündür.
10— Kâfirlere hiç kolay değildir.
11— Tek başıma yarattığım o kâfiri **(Velid b. Muğire'yi)** bana bırak.
12— Hem ona uzun uzadıya mal verdim.
13— Hem göz önünde oğullar...
14— Ona nimetlerimi döşedikçe döşedim!..
15— Sonra da daha artırmamı ister.
16— Aslâ! Çünkü o, âyetlerimize karşı inatçı idi.
17— Ben onu sarp bir yokuşa sürdüreceğiz.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê , â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'İnne Rabbeke ye'-lemu 'enneke teḱûmu 'ednê
min-ṡüluṡeyil-leyli ve nişfehû ve ṡüluṡehû ve ṭâ-'ife-
tum-minelleẓîne me-ʻak. Va-LLâhu yuḱaddirul-
leyle ven-nehêr. ʻAlime 'ellen-tuḥṣûhu fetêbe ʻaley-
küm feḱra-'û mê te-yessera minel-Ḱur-'ên.ʻAlime
'en-seyekûnu minküm-merḍâ ve 'êħarûne
yeḍribûne fil-'erḍi yebtegûne min-Feḍli-LLêhi
ve 'êħarûne yuḱâtilûne fî Sebîli-LLêh. Feḱra-'û
mê teyessera minhu ve 'eḱî-muṣ-Ṣalête ve 'êtuz-
Zekête ve 'eḱriḍu-LLâhe Ḱarḍan Ḥasenê. Ve mê
tuḱaddimû li-'enfusiküm-min ħay-rin-tecidûhu
ʻinde-LLâhi huve ħay-ranv-ve 'Eʻ-ẕame 'Ecrâ.
Vestegfiru-LLâh; 'inne-LLâhe Gafûrur-Raḥîm (20)

MUDDEṠṠİR

56 'ÊYEH — № 74

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Yê-'eyyuhel-Muddeṡṡir (1) Ḱum fe-'enẓir (2) Ve
Rabbeke fe-kebbir (3) Ve ṡiyêbeke feṭahhir (4)
Verru-cze fehcur (5) Ve lê temnun-testekṡir (6)
Ve li-Rab-bike feṣbir (7) Fe-'iẓê nuḱira fin-nêḱûr
(8) Fe-ẓêlike Yevme-'iẓiny-yevmun ʻAsîr (9) ʻAlel-
kêfirîne gayru yesîr (10) Ẓernî ve men ħaleḱtu
veḥîdê (11) Ve ce-ʻaltu lehû mêlem-memdûdê (12)
Ve benîne ṣuhûdê (13) Ve mehhettu lehû temhîdê
(14) Ṡümme yeṭme-ʻu 'en 'ezîd (15) Kellê! 'İnnehû
kêne li-'Êyêtinê ʻanîdê (16) Se-'urhiḱuhû ṣa-ʻûdê (17)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır
● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler
● Kalın ● Kalkale

Müddessir Sûresi

إنه فكر وقدر ﴿١٨﴾ فقتل كيف قدر ﴿١٩﴾ ثم قتل كيف قدر ﴿٢٠﴾ ثم نظر
﴿٢١﴾ ثم عبس وبسر ﴿٢٢﴾ ثم أدبر واستكبر ﴿٢٣﴾ فقال إن هذا إلا سحر يؤثر
﴿٢٤﴾ إن هذا إلا قول البشر ﴿٢٥﴾ سأصليه سقر ﴿٢٦﴾ وما أدراك ما سقر
﴿٢٧﴾ لا تبقي ولا تذر ﴿٢٨﴾ لواحة للبشر ﴿٢٩﴾ عليها تسعة عشر ﴿٣٠﴾
وما جعلنا أصحاب النار إلا ملائكة وما جعلنا عدتهم إلا فتنة للذين
كفروا ليستيقن الذين أوتوا الكتاب ويزداد الذين آمنوا إيمانا
ولا يرتاب الذين أوتوا الكتاب والمؤمنون وليقول الذين في قلوبهم مرض
والكافرون ماذا أراد الله بهذا مثلا كذلك يضل الله من يشاء
ويهدي من يشاء وما يعلم جنود ربك إلا هو وما هي إلا ذكرى
للبشر ﴿٣١﴾ كلا والقمر ﴿٣٢﴾ والليل إذ أدبر ﴿٣٣﴾ والصبح إذا أسفر ﴿٣٤﴾
إنها لإحدى الكبر ﴿٣٥﴾ نذيرا للبشر ﴿٣٦﴾ لمن شاء منكم أن يتقدم
أو يتأخر ﴿٣٧﴾ كل نفس بما كسبت رهينة ﴿٣٨﴾ إلا أصحاب اليمين ﴿٣٩﴾
في جنات يتساءلون ﴿٤٠﴾ عن المجرمين ﴿٤١﴾ ما سلككم في سقر ﴿٤٢﴾ قالوا
لم نك من المصلين ﴿٤٣﴾ ولم نك نطعم المسكين ﴿٤٤﴾ وكنا نخوض مع
الخائضين ﴿٤٥﴾ وكنا نكذب بيوم الدين ﴿٤٦﴾ حتى أتانا اليقين ﴿٤٧﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

18— Çünkü o **(Kur'ân hakkında ne diyeceğini)** bir düşündü ve ölçtü, biçti.
19— Kahrolası nasıl biçti?
20— Sonra yine kahrolası nasıl biçti?
21— Sonra **(kavminin ileri gelenlerine)** baktı.
22— Sonra kaşlarını çattı ve suratını astı.
23— Sonra ardına dönüp büyüklendi.
24— Ve "Bu, başkasından nakledilen bir sihirden başka bir şey değil.
25— Bu, ancak bir insan sözüdür." dedi.
26— Ben onu **(Velid b. Muğire'yi)** Sakar'a **(cehenneme)** sokacağım.
27— Sen biliyor musun Sakar nedir?
28— O ne **(et)** bırakır, ne **(sinir)** kor!
29— Derileri yakan, kavuran.
30— Üzerinde on dokuz **(bekçi melek)** var.
31— Biz o ateşin bekçilerini ancak meleklerden yaptık. Sayılarını da ancak küfredenler için bir fitne kıldık ki, kendilerine kitap verilmiş olanlar da yakinen inansınlar; iman edenlerin imanı artsın; ehl-i kitap ile mü'minler şüpheye düşmesinler. Bir de kalblerinde maraz **(münafıklık)** bulunanlarla kâfirler, "Allah bu **(sayı)** ile örnek olarak neyi murad etmiş?" desinler. İşte Allah dilediğini böyle şaşırtır, dilediğini de yola getirir. Rabbinin ordularını **(melekleri)** ancak kendisi bilir. O **(cehennem)** de insanlar için ancak bir öğüttür.
32— Hayır! Ay'a yemin olsun **(ki, onlar öğüt almazlar)**.
33— Dönüp geldiği zaman, geceye yemin olsun!
34— Ağardığı zaman sabaha yemin olsun ki,
35— O cehennem, büyük belâlardan biridir.
36— İnsanları uyarmak için,
37— Sizden **(hayırda)** ileri gitmek yahut **(şerde)** geri kalmak isteyenleri korkutmak için.
38— Herkes kazandığına karşılık bir rehinedir.
39— Yalnız sağcılar hariç!
40— Onlar cennetlerdedir, soruşur dururlar.
41— Mücrimlerden, suçlu günahkarlardan.
42— "Sizi cehenneme sokan nedir?" derler.
43— **(Onlar da cevap verirler):** "Biz namaz kılanlardan değildik,
44— Yoksulu doyurmazdık,
45— **(Bâtıla)** dalanlarla beraber dalardık.
46— Hesap gününü de yalan sayardık.
47— Nihayet bize ölüm gelip çattı".

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ḣ	=	خ
ẓ	=	ذ
ẓ̣	=	ظ
ṭ	=	ط
ḳ	=	ق
‘	=	ع
'	=	ء

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	=	أو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

'İnnehû fekkera ve ḳadder (18) Feḳutile keyfe ḳadder
(19) Sümme ḳutile keyfe ḳadder (20) Sümme neẓar (21)
Sümme ‘abese ve beser (22) Sümme 'edbera vestek-ber
(23) Feḳâle 'in hêẓê 'illê siḥruny-yu'-ṡer (24) 'İn hêẓê
'illê ḳavlul-beşer (25) Se-'uṣlîhi Seḳar (26) Ve mê 'edrâ-
ke mê Seḳar (27) Lê tubḳî ve lê teẓer (28) Levvêḥatul-
lil-beşer (29) ‘Aleyhê tis-‘ate ‘aşer (30) Ve mê ce-‘alnê
'Eṣ-ḥâbennêri 'illê melê-'iketenv-Ve mê ce-‘alnê
‘iddete-hum 'illê fitnetel-lilleẓîne keferû li-yestey-
ḳinelleẓîne 'ûtul-Kitêbe ve yezdêdel-leẓîne 'êmenû
'îmênenv-ve lê yertêbelleẓîne 'ûtul-Kitêbe vel-Mu'-
minûne ve li-yeḳûlelleẓîne fî ḳulûbi-him-meraḍunv-
vel-kêfirûne mê-ẓê 'erâde-LLâhu bihêẓê meṡelê?
Keẓêlike yuḍillu-LLâhu meny-yeşê-'u ve yehdî meny-
yeşê'. Ve mê ye‘-lemu cunûde Rabbike 'illê Hû. Ve
mê hiye 'illê ẓikrâ lil-beşer (31) Kellê vel-Ḳamer (32)
Velleyli 'iẓ 'edber (33) Veṣ-Ṣubḥi 'iẓê 'esfer (34) 'İnnehê
le-'iḥdel-küber (35) Neẓîral-lil-beşer (36) Limen-şê-'e
minküm 'eny-yete-ḳaddeme 'ev yete-'eḣ-ḣar (37) Küllu
nefsim-bimê kesebet rahîneh (38) 'İllê 'Eṣ-ḥâbel-yemîn
(39) Fî Cennêtiny-yetesê-'elûn (40) ‘Anil-mucrimîn
(41) Mê selekeküm fî Seḳar (42) Ḳâlû lem nekü
minel-Muṣallîn (43) Ve lem nekü nuṭ-‘imul-Miskîn
(44) Ve künnê neḣûḍu me-‘al-ḣâ-'iḍîn (45) Ve künnê
nukeẓẓibu bi-Yevmid-Dîn (46) Ḥattê 'etênel-yeḳîn (47)

Muddeśśir

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِع۪ينَۜ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِض۪ينَۙ ﴿٤٩﴾ كَاَنَّهُمْ
حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌۙ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍۜ ﴿٥١﴾ بَلْ يُر۪يدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ اَنْ يُؤْتٰى صُحُفًا
مُنَشَّرَةًۙ ﴿٥٢﴾ كَلَّاۜ بَلْ لَا يَخَافُونَ الْاٰخِرَةَۜ ﴿٥٣﴾ كَلَّٓا اِنَّهُ تَذْكِرَةٌۚ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَٓاءَ ذَكَرَهُۜ
﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُۜ هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيٰمَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ اَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

لَٓا اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِۙ ﴿١﴾ وَلَٓا اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ
اَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُۜ ﴿٣﴾ بَلٰى قَادِر۪ينَ عَلٰٓى اَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُر۪يدُ الْاِنْسَانُ
لِيَفْجُرَ اَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِۜ ﴿٦﴾ فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُۙ ﴿٧﴾
وَخَسَفَ الْقَمَرُۙ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُۙ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ
الْمَفَرُّۚ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَۜ ﴿١١﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّۜ ﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ
يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَۜ ﴿١٣﴾ بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِه۪ بَص۪يرَةٌۙ ﴿١٤﴾ وَلَوْ اَلْقٰى
مَعَاذ۪يرَهُۜ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِه۪ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِه۪ۜ ﴿١٦﴾ اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْاٰنَهُۚ
﴿١٧﴾ فَاِذَا قَرَاْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهُۚ ﴿١٨﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُۜ ﴿١٩﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

حزب ٤

كَلَّا

48— Fakat **(o vakit)** onlara şefaatçıların şefaatı fayda vermeyecektir.

49—Ya şimdi onlara ne oluyor ki, nasihattan yüz çeviriyorlar?

50,51— Sanki onlar, arslandan ürküp kaçan yaban eşekleridir.

52—Yok! Onlardan her biri kendisine açılmış sahifeler gelmesini istiyor **(ki ondan okuyarak iman etsin).**

53— Hayır! **(Bu istedikleri olamaz.)** Doğrusu onlar âhiretten korkmuyorlar.

54— Hayır hayır! Muhakkak o **(Kur'ân)** bir öğüttür.

55— Artık kim dilerse ondan öğüt alır.

56— Bununla beraber Allah dilemeyince öğüt alamaz. Korumaya ehil olan da O'dur, bağışlayacak olan da!

(Sûre: 75)

KIYÂMET SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
40 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Kıyamet gününe yemin ederim!

2— Kınayıcı nefse de yemin ederim **(ki öldükten sonra dirileceksiniz!).**

3— İnsan, aslâ kemiklerini toplayamayacağız mı sanıyor?

4— Yok **(toplarız)!** Hatta onun parmak uçlarını düzeltmeye de gücümüz yeter.

5— Fakat insan, önündekini **(kıyameti)** yalanlamak ister.

6— "Kıyamet ne zaman?" diye sorar.

7— Ne zaman göz dehşet içinde kalır,

8— Ay tutulur,

9— Güneşle ay bir araya toplanırsa **(o zaman kopar!),**

10—O gün insan, "Kaçacak yer neresi?" der.

11— Hayır hayır! Hiçbir sığınak yok!

12— O gün durak yeri ancak Rabbinindir.

13— O gün insan gelmiş geçmiş bütün yaptıklarından haberdar edilir.

14— Doğrusu insan, nefsine karşı şâhiddir.

15— Bütün mazeretlerini ortaya atsa da **(kabul edilmez).**

16—**(Cebrâil bitirmeden, Kur'ân'ı)** acele okumak için dilini oynatma.

17— Çünkü onu **(kalbinde)** toplamak ve **(dilinde)** okutmak bize aittir.

18— Biz onu okuduk mu, sen de okunuşunu takip et.

19— Sonra onu açıklamak da muhakkak bize aittir.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Femê tenfe-ʿuhum şefê-ʿatuş-şêfi-ʿîn (48) Femê lehum ʿanit-teẕki-rati muʿ-riḍîn (49) Ke-'en-ne-hum ḥumurum-müstenfirah (50) Ferrat min-ḳas-verah (51) Bel yurîdu küllum-ri-'im-minhum 'eny-yu'tê şuḥufem-muneş-şerah (52) Kellê! Bel-lê yeḣâ-fû-nel-'Êḣirah (53) Kellê 'innehû teẕkirah (54) Femen-şê-'e ẕekerah (55) Vemê yeẕkürûne 'illê 'eny-yeşê-'e-LLâh; Huve 'Ehlut-teḳvê ve 'Ehlul-Megfirah (56)

ḲİYÊMEH

40 'ÊYEH — No 75

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Lê 'uḳsimu bi-Yevmil-Ḳiyêmeh (1) Ve lê 'uḳsimu bin-nefsil-levvêmeh (2) 'Eyeḥsebul-'insênu 'ellen-necme-ʿa ʿiẓâmeh (3) Belê Ḳâdirîne ʿalê 'en-nu-sevviye benêneh (4) Bel yurîdul-'İnsênu li-yef-cura 'emêmeh (5) Yes-'elu 'eyyêne Yevmul-ḲİYÊMEH (6) Fe-'iẕê berikal-beṣar (7) Ve ḣasefel-Ḳamer (8) Vecumi-ʿaş-şemsü vel-ḳamer (9) Yeḳûlul-'insênu Yevme-'iẕin 'eynel-meferr (10) Kellê lê vezer (11) 'İlê Rabbike Yevme-'iẕinil-müsteḳarr (12) Yunebbe-'ul-'insênu Yevme-'iẕim-bimê ḳaddeme ve 'eḣ-ḣar (13) Belil-'insênu ʿalê nefsihî beṣîrah (14) Ve lev 'elḳâ me-ʿâẕîrah (15) Lê tuḥarrik bihî lisêneke li-teʿ-cele bih (16) 'İnne ʿaleynê cem-ʿahû ve Ḳur-'êneh (17) Fe-'iẕê ḳara'-nêhu fet-tebiʿ Ḳur-'êneh (18) Sümme 'inne ʿaleynê beyêneh (19)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْاٰخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ
﴿٢٢﴾ اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ اَنْ يُفْعَلَ
بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَق۪يلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ اَنَّهُ
الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾
فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ﴿٣١﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰى اَهْلِه۪ يَتَمَطّٰى ﴿٣٣﴾
اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلٰى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الْاِنْسَانِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
اِحْدٰى وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ ح۪ينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَذْكُورًا ﴿١﴾ اِنَّا خَلَقْنَا
الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَبْتَل۪يهِ فَجَعَلْنَاهُ سَم۪يعًا بَص۪يرًا ﴿٢﴾ اِنَّا هَدَيْنَاهُ
السَّب۪يلَ اِمَّا شَاكِرًا وَاِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِر۪ينَ سَلَاسِلَا۬ وَاَغْلَالًا
وَسَع۪يرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

20— Hayır hayır! Siz, peşini **(dünya hayatını)** seviyorsunuz.

21— Ve âhireti bırakıyorsunuz.

22— Nice yüzler o gün parlayacak.

23— Rablerine bakacaklar.

24— Nice yüzler de o gün somurtup kararacak.

25— Anlayacak ki, başına bel kıran bir belâ yapılacağını onlar.

26— Hayır hayır! Ne zaman ki **(can)** köprücük kemiklerine dayanır,

27— Ve "Bir hasta okuyacak kim **(var)**?" denilir.

28— O zaman anlar ki, bu ayrılıktır.

29— Bacak, bacağa dolaşır.

30— O gün sevk, ancak Rabbinedir.

31— Fakat o ne sadaka verdi; ne namaz kıldı.

32— Fakat yalanladı ve yüz çevirdi,

33— Sonra da salına salına ailesine gitti **(Bu âyetler Ebû Cehil hakkındadır)**.

34— Hak etmiştin sen bu belâyı, oh olsun!

35— Evet hak etmiştin sen bu belâyı, oh olsun!

36— İnsan, başı boş bırakılacağını mı sanıyor?

37— Kendisi dökülen meniden bir nutfe (sperm) değil mi idi?

38— Sonra bir kan pıhtısı oldu, derken Allah onu yarattı da biçimine koydu.

39— Ve ondan erkek dişi iki eş yarattı.

40— Bunları yaratan, ölüleri diriltmeye kaadir değil midir? **(Peygamber (s.a.v.) bu âyeti okuyunca "Hay hay, kaadirdir" demişti)**.

(Sûre: 76)

İNSAN yahut **DEHR SÛRESİ**

Medine devrinde inmiştir. 31 âyetir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Gerçekten insan üzerine dehrden öyle bir zaman geldi ki, o zaman insan anılmaya değer bir şey değildi.

2— Çünkü biz insanı, **(erkek ve kadın menileriyle)** karışık bir nutfeden (sperm) yarattık. Onu **(mükellef kılıp)** deneyeceğiz. Onun için onu işitir, görür yaptık.

3— Biz ona yolu gösterdik. İster şükreden **(mü'min)** olsun, ister nankör **(kâfir)**!

4— Çünkü biz, kâfirler için zincirler, bukağılar ve bir kızgın ateş hazırladık.

5— Muhakkak ki iyi insanlar, **(cennette)** kâfûr katılmış bir kadehten içerler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أَو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Kellê bel tuḥibbûnel-'â-cileh (20) Ve teẕerûnel-
'Êḣirah (21) Vucûhuny-yevme-'iẓin-nêḍirah (22) 'İlê
Rabbihê nêẕirah (23) Ve vucûhuny-yevme-'iẓim-bê-
sirah (24) Teẕunnu 'eny-yuf-'ale bi-hê fêḱirah (25)
Kellê 'iẓê belegatit-terâḱî (26) Ve ḱîle men râḱ (27)
Veẕanne 'ennehul-firâḱ (28) Vel-teffetis-sêḱu bis-
sêḱ (29) 'İlê Rab-bike Yevme-'iẓinil-mesêḱ (30) Felê
ṣaddeḱa ve lê ṣallê (31) Ve lêkin-keẓẓebe ve tevellê
(32) Sümme ẓehebe 'ilê 'ehlihî yetemeṭṭâ (33) 'Evlê
leke fe-'evlê (34) Sümme 'evlê leke fe-'evlê (35) 'E-
yeḥsebul-'insênu 'eny-yutrake südê (36) 'Elem yekü
nuṭfetem-mim-meniy-yiny-yum-nê (37) Sümme
kêne 'aleḱaten-fe-ḣaleḱa fesevvê (38) Fece-'ale
minhuz-zevcey-niẓ-ẓekera vel-'unṡê (39) 'Eleyse
ẓêlike bi-ḱâdirin 'alê 'eny-yuḥ-yiyel-mevtê (40)

'İNSÊN (DEHR)

31 'ÊYEH — № 76

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Hel 'etê 'alel-'İNSÊNİ ḥînum-mined-DEHRİ lem
yekün-şey-'em-meẓkûrâ (1) 'İnnê ḣaleḱnel-'in-sêne
min-nuṭfetin 'emşêcin-nebtelîhi fece-'alnêhu se-
mî-'am-beṣîrâ (2) 'İnnê hedey-nêhus-sebîle 'immê
şêkiranv-ve 'immê kefûrâ (3) 'İnnê 'e'-tednê lil-kê-
firîne selêsile ve 'eglêlenv-ve Se-'îrâ (4) 'İnnel-'ebrâra
yeşrabûne min-ke'-sin-kêne mizêcuhê kêfûrâ (5)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

İnsan Sûresi

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْج۪يرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَط۪يرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّه۪ مِسْك۪ينًا وَيَت۪يمًا وَاَس۪يرًا
﴿٨﴾ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُر۪يدُ مِنْكُمْ جَزَٓاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ اِنَّا نَخَافُ مِنْ
رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَر۪يرًا ﴿١٠﴾ فَوَقٰيهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰيهُمْ
نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزٰيهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَر۪يرًا ﴿١٢﴾ مُتَّكِـ۪ٔينَ
ف۪يهَا عَلَى الْاَرَٓائِكِ لَا يَرَوْنَ ف۪يهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَر۪يرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ
ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْل۪يلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ
وَاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَار۪يرَا۟ ﴿١٥﴾ قَوَار۪يرَا۟ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْد۪يرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ ف۪يهَا كَاْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَب۪يلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا ف۪يهَا تُسَمّٰى سَلْسَب۪يلًا
﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ اِذَا رَاَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا
﴿١٩﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ نَع۪يمًا وَمُلْكًا كَب۪يرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ
خُضْرٌ وَاِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّٓوا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا
﴿٢١﴾ اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَٓاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ اِنَّا نَحْنُ
نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْز۪يلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
مِنْهُمْ اٰثِمًا اَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَاَص۪يلًا ﴿٢٥﴾

وَمِنَ

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

6— **(O kâfûr)** bir kaynaktır ki, ondan Allah'ın kulları içerler. Onu **(istedikleri yere)** akıtırlar.

7—Adaklarını yerine getirirler ve şerri salgın olan bir günden korkarlar.

8— Yemeği, kendi ihtiyaçları varken yoksula, yetime ve esire yedirirler.

9— **(Ve onlara)**, "Biz size ancak Allah rızası için yemek yediriyoruz. Sizden ne bir karşılık isteriz, ne de teşekkür!..

10—Çünkü biz Rabbimizden, kötü çehreli, asık suratlı bir günün azabından korkarız." **(derler)**.

11— Allah da onları, o günün azabından korur, **(yüzlerine)** bir güzellik ve sevinç verir.

12— Sabırlarına karşılık da cennet ve ipek ihsan eder.

13— Orada koltuklar üzerine yaslanırlar. Orada ne güneş görürler, ne de zemheri **(soğuğu)**.

14— Üzerlerine cennet gölgeleri sarkmış; meyveleri de adamakıllı yaklaştırılmıştır **(insan oturduğu yerden derebilir)**.

15— Üzerlerine gümüşten kaplar ve sürahilerle dolaşılır ki, billûrdandırlar.

16— Gümüşten billûrlar ki miktarını **(su dağıtanlar)** takdir etmişlerdir **(ziyadesi, noksanı yoktur)**.

17— Orada kendilerine, zencefil katılmış bir kadehte içirilir.

18— Bir kaynaktan ki, adı "Selsebîl"dir.

19— Etraflarında **(hizmet için)** ebedî olarak taze kalan çocuklar dolaşır. Onları gördüğün vakit saçılmış inci sanırsın.

20— Orada her nereye baksan, bir bolluk ve büyük bir mülk görürsün.

21— Üstlerinde ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler vardır ve gümüşten bileziklerle süslenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab sunmaktadır.

22— **(Kendilerine şöyle denilir):** "İşte bu, sizin mükâfatınız idi. Ameliniz makbul oldu".

23— Gerçekten biz, Kur'ân'ı sana âyet âyet biz indirdik.

24— O halde Rabbinin hükmüne sabret. O kâfirlerden hiçbir suçluya veya nankôre boyun eğme.

25— Sabah akşam Rabbinin adını an **(sabah, öğle ve ikindi namazlarını kıl)**.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

ʻAyneny-yeş-rabu bihê ʻİbêdu-LLâhi yufecci-
rûnehê tef-cîrâ (6) Yûfûne binnez̤ri ve ye-ḣâfûne
yevmen-kêne şerruhû müste-ṭîrâ (7) Ve yuṭ-ʻimûneṭ-
ṭa-ʻâme ʻalê ḥubbihî miskînenv-ve yetîmenv-ve
'esîrâ (8) 'İnnemê nuṭ-ʻimuküm li-vec-hi-LLêhi lê
nurîdü minküm cezê-'env-ve lê şukûrâ (9) 'İnnê
neḣâfu mir-Rabbinê Yevmen ʻabûsen-k̇am-ṭarîrâ (10)
Fevek̇âhumu-LLâhu şerra z̤êlikel-Yevmi ve lek̇k̇âhum
neḍratenv-ve sür-ûrâ (11) Ve cezêhum-bimê ṣaberû
Cennetenv-ve ḥarîrâ (12) Mutteki-'îne fîhê ʻalel-'erâ-
'ik, lê yeravne fîhê şemsenv-ve lê zem-herîrâ (13) Ve
dêniyeten ʻaley-him z̤ilêluhê ve z̤ülli-let k̇uṭû-fuhê
tez̤-lîlê (14) Ve yuṭâfu ʻaley-him-bi-'êniyetim-min-
fiḍḍatinv-ve 'ek-vêbin-kênet k̇avêrîrâ (15) K̇avêrîra
min-fiḍḍatin-k̇adderûhê tek̇dîrâ (16) Ve yus-k̇avne
fîhê ke'-sen-kêne mizêcuhê zence-bîlê (17) ʻAy-
nen-fîhê tusemmê Selsebîlê (18) ۞ Ve yeṭûfu
ʻaleyhim vildênum-muḣalledûn; 'iz̤ê ra-'eytehum
ḥasibtehum lu'-lu-'em-menṡûrâ (19) Ve 'iz̤ê ra-'eyte
ṡemme ra-'eyte Ne-ʻîmenv-ve Mul-ken-Kebîrâ (20)
ʻÂliyehum ṡiyêbu sündüsin ḣuḍrunv-ve 'is-tebrak̇; ve
ḥullû 'esêvira min-fiḍḍah; ve sek̇âhum Rabbuhum
Şerâben-Ṭahûrâ (21) 'İnne hêz̤ê kêne le-küm cezê-
'env-ve kêne se'-yu-küm-meş-kûrâ (22) 'İnnê Neḥnu
nezzelnê ʻaley-kel-K̇ur-'êne tenzîlê (23) Feṣ-bir li-
Ḥukmi Rabbike ve lê tuṭiʻ minhum 'êṡimen 'ev kef-
ûrâ (24) Vez̤-kürisme Rabbike bukratenv-ve 'eṣîlê (25)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰؤُلَٓاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ
وَرَٓاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَٓا اَسْرَهُمْۚ وَاِذَا شِئْنَا
بَدَّلْنَٓا اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌۚ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا
﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَٓاؤُ۫نَ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًاۗ ﴿٣٠﴾
يُدْخِلُ مَنْ يَشَٓاءُ فٖى رَحْمَتِهٖۜ وَالظَّالِمٖينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًاۙ ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًاۙ ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًاۙ ﴿٣﴾
فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًاۙ ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًاۙ ﴿٥﴾ عُذْرًا اَوْ نُذْرًاۙ ﴿٦﴾ اِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌۜ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْۙ ﴿٨﴾ وَاِذَا السَّمَٓاءُ فُرِجَتْۙ ﴿٩﴾ وَاِذَا
الْجِبَالُ نُسِفَتْۙ ﴿١٠﴾ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْۜ ﴿١١﴾ لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْۜ ﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِۚ
﴿١٣﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِۜ ﴿١٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿١٥﴾
اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلٖينَۜ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرٖينَ ﴿١٧﴾
كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمٖينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿١٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

26— Gecenin bir kısmında da O'na secde et **(akşamla yatsı namazlarını kıl).** Bir de O'nu geceleyin uzun boylu tesbih et **(teheccüd namazı kıl).**

27— Şüphesiz bunlar **(Mekke müşrikleri),** dünyayı severler ve önlerindeki ağır bir günü **(kıyameti)** bırakırlar.

28— Onları biz yarattık ve mafsallarını biz bağladık. Dilediğimiz zaman da **(onları helâk eder)** yerlerine benzerlerini getiririz.

29— Muhakkak ki bu sûre, bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine doğru bir yol tutar.

30— Mamafih Allah dilemeyince siz dileyemezsiniz. Çünkü Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

31— Dilediğini rahmetine koyar. Zalimlere ise acıklı bir azap hazırlamıştır.

(Sûre: 77)

MÜRSELÂT SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
50 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— **(At yelesi gibi)** birbiri ardından gönderilenlere **(rüzgârlara),**

2— Sonra estikçe esenlere

3— **(Yağmuru)** yaydıkça yayanlara,

4— Sonra hakla bâtılı ayırdıkça ayıranlara **(Kur'ân'ın âyetlerine),**

5,6— Gerek özür için, gerekse uyarı için vahy bırakanlara **(meleklere)** yemin ederim ki,

7— Size va'd olunan **(kıyamet)** muhakkak, vukubulacaktır.

8— Yıldızlar **(ın aydınlığı)** söndürüldüğü vakit,

9— Gök yarıldığı vakit,

10— Dağlar savrulduğu vakit,

11— Peygamberler belirli bir zamanda toplandıkları vakit,

12— Hangi güne ertelenmişler,

13— **(Haklı ile haksızın ayrılacağı)** fasıl gününe.

14— Bu fasıl gününü sana bildiren nedir?

15— Vay o gün yalanlayanların haline!..

16— Biz, öncekileri helâk etmedik mi?

17— Sonra arkadan gelenleri onlara ekleyeceğiz.

18— Biz, suçlu günahkarlara böyle yaparız.

19— Vay o gün yalanlayanların haline!..

Murselêt
ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler
i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve minel-ley-li fes-cud lehû ve sebbiḥ-hu ley-len-
ṭavîlê (26) 'İnne hê-'ulê-'i yuḥib-bûnel-ʻâcilete ve
yeẓerûne verâ-'ehum Yevmen-ṡeǩîlê (27) Neḥnu
ħaleǩ-nêhum ve şedednê 'esrahum; ve 'iẓê şi'-nê bed-
delnê 'emṡêlehum tebdîlê (28) 'İnne hêẓihî teẓ-kirah;
fe-men-şê-'etteħaẓe 'ilê Rabbihî sebîlê (29) Ve mê teşê-
'ûne 'illê 'eny-yeşê-'e-LLâh; 'inne-LLâhe kêne ʻAlîmen
Ḥakîmê (30) Yud-ħilu meny-ye-şê-'u fî Raḥmetih,
veẕ-ẕâlimîne 'e-ʻadde lehum ʻAẓêben 'elîmê (31)

MURSELÊT

50 'ÊYEH — № 77

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Vel-MURSELÊTİ ʻurfê (1) Fel-ʻâṣıfêti ʻaṣfê (2)
Ven-nêşirâti neşrâ (3) Fel-fêriǩâti ferǩâ (4) Fel-
mul-ǩiyêti ẓikrâ (5) ʻuẓran 'ev nuẓrâ (6) 'İnnemê
tû-ʻadûne levêǩiʻ (7) Fe-'iẓen-nucûmu ṭumiset (8)
Ve'iẓes-semê-'u furicet (9) Ve'iẓel-cibêlu nusifet
(10) Ve 'iẓer-rusulu 'uǩǩitet (11) Li-'eyyi Yevmin
'uccilet (12) Li-Yevmil-Feṣl (13) Ve mê 'edrâke mê
Yevmul-Feṣl (14) Vey-luny-yevme-'iẓil-lil-mukeẓẓibîn
(15) 'Elem nuh-likil-'evvelîn (16) Ṡümme nutbi-
ʻuhu-mul-'ê-ħirîn (17) Keẓêlike nef-ʻalu bil-muc-
rimîn (18) Vey-luny-yevme-'iẓil-lil-mukeẓẓibîn (19)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

Mürselât Sûresi

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ
مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ انْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ
شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ
﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا
وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سورة

20— Biz sizi, adi bir sudan yaratmadık mı?

21— Sonra o suyu, sağlam bir yerde **(rahimde)** tutmadık mı?

22— Belirli bir vakte kadar...

23— İşte biz takdir ettik. Biz ne güzel takdir ediciyiz!

24— Vay o gün yalanlayanların haline!..

25— Biz yeri, bir toplantı mahalli yapmadık mı?

26— **Hem diriler, hem ölüler** için!

27— Orada ulu dağlar yerleştirip size tatlı bir su içirmedik mi?

28— Vay o gün yalanlayanların haline!..

29— **(Kıyameti yalanlayanlara o gün şöyle denilir):** Haydi yalan saydığınız **(azab)** a gidin!

30— Haydi cehennemin üç çatallı gölgesine buyurun!

31— Ne gölgelendirir, ne de alevden korur **(Bu bir duman olup, yükseldiği vakit azâmetinden üç kola ayrılacakmış).**

32— O **(ateş),** saray gibi **(büyük)** kıvılcım atacaktır.

33— Ki, sanki sarı deve sürüleridir.

34— Vay o gün yalanlayanların haline!..

35— Bugün, onların konuşamayacakları gündür.

36— Kendilerine izin de verilmez ki, özür dilesinler.

37— Vay o gün yalanlayanların haline!..

38— Bu **(haklı ile haksızın ayrılacağı)** ayrılma günüdür. Sizi ve evvelki ümmetleri topladık.

39— Eğer bir hileniz varsa, bana yapın. 40— Vay o gün yalanlayanların haline!..

41— Şüphesiz takvâ sahipleri gölgelerde, kaynak başlarında...

42— Ve canlarının istediği meyvelerin içindedirler.

43— **(Onlara),** "Yaptıklarınıza karşılık, yeyin için âfiyet olsun!" **(denilir).**

44— İşte biz, güzel amel sahiplerini böyle mükâfatlandırırız.

45— Vay o gün yalanlayanların haline!..

46— **(Ey inkâr edenler! Siz dünyada)** biraz yeyin, zevk edin! Çünkü siz mücrimlersiniz **(âhirette yeriniz cehennemdir).**

47— Vay o gün yalanlayanların haline!.. 48— Onlara, "Rükû edin" denildiği vakit, rükû etmezler.

49— Vay o gün yalan diyenlerin haline!

50— Artık bundan **(Kur'ân'dan)** sonra hangi söze inanacaklar?

Murselêt

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = (كسرة)
u, ü = (ضمة)
e, a = (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'Elem neħ-lukküm-mimmê-'im-mehîn (20) Fece-ʿal-
nêhu fî ǩarârim-mekîn (21) 'İlê ǩaderim-meʿ-lûm
(22) Feǩadernê feniʿ-mel-Ǩâdirûn (23) Vey-luny-
yevme-'iẓil-lil-mukeẓẓibîn (24) 'Elem necʿalil-'erḍa
kifâtê (25) 'Eḥ-yê-'env-ve 'emvêtê (26) Ve ce-ʿalnê
fîhê ravêsi-ye şêmi-ħâtinv-ve 'es-ǩaynêküm-mê-
'en-furâtê (27) Vey-luny-yevme-'iẓil-lil-mukeẓẓibîn
(28) 'İnṭaliǩû 'ilê mê küntum-bihî tukeẓẓibûn (29)
'İnṭaliǩû 'ilê ẕillin-ẕî ṡelêṡi şu-ʿab (30) Lê ẕalîlinv-ve
lê yugnî minel-leheb (31) 'İnnehê termî bi-şerarin-
kel-ǩaṣr (32) Ke-'ennehû cimêletun-ṣufr (33) Vey-
luny-yevme-'iẓil-lil-mukeẓẓibîn (34) Ḥâẓê Yevmu lê
yen-ṭiǩûn (35) Ve lê yu'-ẓenu lehum fe-yeʿ-teẓirûn
(36) Vey-luny-yevme-'iẓil-lil-mukeẓẓibîn (37) Hêẓê
Yevmul-Feṣl! Cemeʿ-nêküm vel-'ev-velîn (38) Fe-
'in-kêne leküm key-dün-fe-kîdûn (39) Vey-luny-
yevme-'iẓil-lil-mu-keẓẓibîn (40) 'İnnel-Mutteǩîne fî
ẕilê-linv-ve ʿuy-ûn (41) Ve fevêkihe mimmê yeştehûn
(42) Külû veş-rabû henî-'em-bimê küntum teʿ-melûn
(43) 'İnnê keẓêlike neczil-Muḥsi-nîn (44) Vey-luny-
yevme-'iẓil-lil-Mukeẓẓibîn (45) Külû ve temette-ʿû
ǩalîlen 'innekum-mucrimûn (46) Vey-luny-yevme-
'iẓil-lil-Mukeẓẓibîn (47) Ve 'iẓê ǩîle lehumur-ke-ʿû lê
yerke-ʿûn (48) Vey-luny-yevme-'iẓil-lil-Mukeẓẓibîn
(49) Febi-'eyyi Ḥadîsim-beʿ-de-hû yu'-minûn (50)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سُورَةُ النَّبَإِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَإِ الْعَظ۪يمِ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ي هُمْ ف۪يهِ مُخْتَلِفُونَ
﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ
مِهَادًا ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا
نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾
وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَاَنْزَلْنَا
مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِه۪ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ اَلْفَافًا
﴿١٦﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ م۪يقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًا ﴿١٨﴾
وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ اِنَّ
جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّاغ۪ينَ مَاٰبًا ﴿٢٢﴾ لَابِث۪ينَ ف۪يهَا اَحْقَابًا ﴿٢٣﴾
لَا يَذُوقُونَ ف۪يهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ اِلَّا حَم۪يمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وِفَاقًا
﴿٢٦﴾ اِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ
شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَز۪يدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

(Sûre: 78)

NEBE' SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 40 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— **(Kureyş kâfirleri)** birbirlerine neyi sorup duruyorlar?
2— O büyük haberi **(Peygamberin getirdiği Kur'ân'ı)** mı?
3— Ki onlar onda ihtilâfa düşüyorlar.
4— Hayır! **(İhtilâfa lüzum yok!)** İlerde bilecekler.
5— Hayır hayır! İlerde bilecekler.
6— Biz yeri bir döşek yapmadık mı?
7— Dağları da birer kazık?..
8— Sizleri de **(erkek dişi)** çift çift yarattık.
9— Uykunuzu da bir dinlenme yaptık.
10— Geceyi bir örtü yaptık.
11— Gündüzü ise, geçim zamanı yaptık.
12— Ve üstünüze, yedi sağlam **(gök)** binâ ettik.
13— Yakıcı parlak bir kandil, **(güneş)** yarattık.
14— Sıkıcı **(bulut)** larından şarıl şarıl su indirdik.
15— Ki onunla daneler ve otlar,
16— Sarmaş dolaş bahçeler çıkaralım diye.
17— Şüphesiz ki **(haklı ile haksızın ayırt edileceği)** fasıl günü **(kıyamet)** bir zamandır.
18— O gün Sûr'a üfürülücek. Siz de hemen bölük bölük geleceksiniz.
19— Gök açılacak da kapı kapı olacaktır.
20— Dağlar yürütülecek ve bir serap **(gibi)** olacaktır.
21— Muhakkak ki cehennem, bir gözetleme yeridir.
22— Azgın kâfirler için bir dönüş yeridir.
23— Orada nice devirler boyunca kalacaklardır.
24— Orada ne bir serinlik tadacaklar, ne de içilecek bir şey!..
25— Sadece bir kaynamış su ve irin **(içecekler).**
26— **(İşlediklerine)** uygun bir ceza!..
27— Çünkü onlar, hesaba çekileceklerini hiç ummuyorlardı.
28— Âyetlerimizi de alabildiklerine yalanlamışlardı.
29— Biz ise, her şeyi bir kitapta **(Levh-i Mahfuz'da)** yazıp tesbit ettik.
30— **(Onlara),** "Artık tadın **(cezanızı)!** Artık size azap artırmaktan başka bir şey yapacak değiliz!" **(denilecek).**

ḍ = ض

Nebe'

ṡ = ث

ş = ص

ḥ = ح

ħ = خ

ẓ = ذ

z̤ = ظ

ṭ = ط

k̇ = ق

ʻ = ع

' = ء

Med Harfleri

î = ي

û = و

ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)

u, ü = ـُ (ضمة)

e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو

ve = وَ

'ey = أي

yê = يا

40 ÂYEH — **NEBE'** — № 78

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

ʻAmme yetesê-'elûn (1) ʻAnin-Nebe-'il-ʻAz̤îm (2)
'Elleẓî hum fîhi muħtelifûn (3) Kellê se-yeʻ-lemûn
(4) Ṡümme kellê se-yeʻ-le-mûn (5) 'Elem nec-
ʻalil-'erḍa mihêdê (6) Vel-cibêle 'evtêdê (7) Ve
ħalek̇nêküm 'ezvêcê (8) Ve ce-ʻalnê nevmeküm
sübêtê (9) Ve ce-ʻalnel-leyle libêsê (10) Ve ce-ʻal-
nen-nehêra me-ʻâşê (11) Ve beneynê fevk̇aküm seb-
ʻan-şidêdê (12) Ve ce-ʻalnê Sirâcenv-vehhêcê (13)
Ve 'enzelnê minel-muʻ-şırâti mê-'en-ṡeccêcê (14)
Li-nuħrice bihî ḥabbenv-ve nebêtê (15) Ve Cennêtin
'elfêfê (16) 'İnne Yevmel-Feşli kêne mîk̇âtê (17) Yevme
yunfeħu fiş-Şûri fe-te'-tûne 'efvêcê (18) Ve futiḥatis-
semê-'u fe-kênet 'ebvêbê (19) Ve süyyiratil-cibêlu
fe-kênet serâbê (20) 'İnne Cehenneme kênet mirşâdê
(21) Liṭṭâgîne me-'êbê (22) Lêbiṡîne fîhê 'eḥk̇âbê
(23) Lê yeẓûk̇ûne fîhê berdenv-ve lê şerâbê (24) 'İllê
ḥamîmenv-ve gassêk̇â (25) Cezê-'env-vifêk̇â (26)
'İnnehum Kênû lê yercûne ḥisêbê (27) Ve keẓẓebû
bi-'Êyê-tinê kiẓẓêbê (28) Ve külle şey-'in 'eḥşay-nêhu
Kitêbê (29) Fe-ẓûk̇û felen-nezîde-küm 'illê ʻaẓêbê (30)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأْسًا دِهَاقًا
﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً
حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ
مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا
مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ
اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتٌّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا
الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَإِنَّا
لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ
خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

هَلْ أَتَيكَ

Nebe' Sûresi

31— Şüphesiz ki takvâ sahiplerine **(cennette)** korkulardan halâs ve zafer vardır.

32— Bahçeler, üzümler...

33— Aynı yaşta, göğüsleri tomurcuklanmış genç kızlar...

34— Hem dolu kadehler...

35— Orada ne boş bir lâf işitirler, ne de bir yalan söyleme.

36— Bir karşılık ki, Rabbinden bir ihsandır; yeter mi yeter...

37— Göklerle yerin ve aralarındaki her şeyin Rabbinden. O Rahmân'dan ki, O'na hiç söz söyleyemezler.

38— O gün Cebrâil ve bütün melekler saf olup dururlar. **(Halk)** konuşamazlar. Yalnız Rahmân'ın izin verdiği ve doğruyu söyleyen kimseler müstesna **(bunlar, şefaat eden mü'minlerle meleklerdir)**.

39— İşte bugün haktır. Artık dileyen, Rabbine varacak bir yol tutsun.

40— **(Ey Mekke müşrikleri!)** Biz size, yakın bir azabı haber verdik. O gün kişi, **(hayır veya şer)** iki elinin önden ne gönderdiğine bakacak, kâfir, ''Ah keşke toprak olaydım!'' diyecektir.

(Sûre: 79)

NÂZİÂT SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
46 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— O **(kâfirlerin canlarını)** şiddetle söküp çıkaran **(melek)** lere,

2— **(Mü'minlerin ruhlarını)** usulcacık çekenlere,

3— Ve yüzüp yüzüp gidenlere,

4— Sonra yarış edip geçenlere,

5— Sonra bir iş çevirenlere yemin ederim ki, **(dirileceksiniz ey Mekke müşrikleri!)**.

6— O gün ilk sarsıntı **(Sûr'a ilk üfürülüş)** sarsar.

7— Onun peşinde olan da ardından gelecek.

8— O gün, birtakım yürekler yerinden hoplar.

9— Gözleri korkudan öne düşer.

10— **(Bunlar vaktiyle)**, ''Biz mi, gerçek evvelki hale döndürülecekmişiz?

11— Ya ufalanmış kemikler olduğumuz vakit mi?'' **(demişlerdi)**.

12— ''O halde bu hüsranlı bir dönüş!'' diyorlardı.

13— **(Allah Teâlâ buyurur ki):** ''Fakat o zorlu bir kumandadır.

14— O zaman onlar, **(bakarsın)** hemen **(canlanmış olarak)** yerin yüzündedirler.

ḍ	= ض
ṡ	= ث

Nêzi-'ât

ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
z̤	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
'	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'İnne lil-Muttek̇îne mefêzê (31) Ḥadê-'ik̇a ve 'e'-
nêbê (32) Ve kevê-'ibe 'etrâbê (33) Ve ke'-sen-dihêk̇â
(34) Lê yesme-'ûne fîhê legvenv-ve lê kiẓẓêbê (35)
Cezê'em-mir-Rabbike 'aṭâ-'en ḥisêbê (36) Rabbis-
semêvêti vel-'erḍi ve mê beynehumer-Raḥmêni lê
yemlikûne minhu ḣiṭâbê (37) Yevme yek̇ûmur-Rûḥu
vel-melê-'iketu ṣaffê, lê yetekellemûne 'illê men
'eẓine lehur-Raḥmênu ve k̇âle ṣavêbê (38) Ẓêlikel-
Yevmul-Ḥak̇k̇; femen-şê-'etteḣaẓe 'ilê Rabbihî
me-'êbê (39) 'İnnê 'enẓernêküm 'Aẓêben-k̇arîbê,-
Yevme yenz̤urul-mer-'u mê k̇addemet yedêhu
ve yek̇ûlul-kêfiru yê-leytenî küntü türâbê (40)

NÂZİ'ÂT

46 'ÊYEH — № 79

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ven-NÊZİ-'ÂTİ garḱâ (1) Ven-nêşiṭâti neşṭâ
(2) Ves-sêbiḥâti sebḥâ (3) Fes-sêbik̇âti sebk̇â
(4) Fel-mudebbirâti 'emrâ (5) Yevme tercufur-
râcifeh (6) Tetbe'u-her-Râdifeh (7) K̇ulûbuny-
yevme-'iẓinv-vêcifetun- (8) 'Ebṣâruhê ḣâşi-'ah
(9) Yek̇ûlûne 'e-'innê le-merdûdûne fil-ḥâfirah
(10) 'E-'iẓê künnê 'iz̤âmenneḣirah (11) K̇âlû tilke
'iẓen-kerratun ḣâsirah (12) Fe-'innemê hiye zec-
ratunv-vêḥidetun (13) Fe-'iẓê hum-bis-sêhirah (14)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · Idgam ve okunmayan harfler · Kalkale

Nâziât Sûresi

هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ مُوسٰى ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰيهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾
اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿١٨﴾ وَاَهْدِيَكَ اِلٰى
رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿١٩﴾ فَاَرٰيهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصٰى ﴿٢١﴾ ثُمَّ
اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ
اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰى ﴿٢٥﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشٰى ﴿٢٦﴾
ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَٓاءُ بَنٰيهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰيهَا ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ
لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰيهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰيهَا ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا
مَٓاءَهَا وَمَرْعٰيهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ اَرْسٰيهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ
﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الطَّٓامَّةُ الْكُبْرٰى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى
﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرٰى ﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوٰى ﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ
رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤٠﴾ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى ﴿٤١﴾
يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰيهَا ﴿٤٣﴾ اِلٰى
رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَا ﴿٤٤﴾ اِنَّمَٓا اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشٰيهَا ﴿٤٥﴾
كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا ﴿٤٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

15— Sana Mûsa'nın haberi geldi mi?

16— Hani Rabbi ona, mukaddes Tuvâ vâdîsinde şöyle nida etmişti:

17— "Firavun'a git! Çünkü o pek azdı.

18— De ki: Temizlenmeye isteğin var mı?

19— Seni Rabbine irşad edeyim mi **(O'na saygı duyup)** korkasın!".

20— Bunun üzerine ona en büyük mûcizeyi gösterdi.

21— Fakat o, **(Mûsa'yı)** yalanladı ve isyan etti.

22— Sonra **(imandan)** yüz çevirerek **(fesad peşinde)** koştu.

23— Sonra **(sihirbazları ve ya ordusunu)** toplayarak bağırdı:

24— "Ben, sizin en yüce Rabbinizim" dedi.

25— Allah da onu dünya ve âhiret azabıyla yakalayıverdi.

26— Muhakkak ki Allah'dan korkanlar için, bunda bir ibret vardır.

27— **(Ey inkâr edenler!)** Sizi **(tekrar)** yaratmak mı daha çetin, yoksa gökyüzünü mü? **(Allah onu)** bina etmiştir.

28— Tavanını yükseltmiş de, onu nizama koymuştur.

29— Gecesini karanlık yaptı, gündüzünü **(aydınlığa)** çıkardı.

30— Ondan sonra yeri döşemiştir.

31— Ondan suyunu ve otlağını çıkarmıştır.

32— Dağlarını oturtmuştur,

33— Sizin ve hayvanlarınızın istifadesi için.

34— Fakat o en büyük felâket **(kıyamet)** geldiği vakit,

35— O gün insan, **(dünyada)** neye çalıştığını hatırlayacaktır.

36— Bir de cehennem, görenlere gösterilir.

37— Artık her kim azgınlık edip kâfir olmuş;

39— Muhakkak cehennem, onun varacağı yerdir.

38— Ve dünya hayatını tercih etmişse,

40— Kim de Rabbinin makamından korkmuş ve nefsini, hevâdan men etmişse,

41— Muhakkak cennet onun varacağı yerdir.

42— Sana kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar.

43— Sen onu nereden bileceksin?

44— Onun ilmi Allah'a mahsustur.

45— Sen, ancak kıyametten korkanlara bir uyarıcısın.

46— Onlar kıyameti görecekleri gün, sanki **(günün)** bir akşamından veya kuşluğundan başka durmamışlardır.

ḍ = ض	
ṡ = ث	
Nêzi-'ât	
ṣ = ص	
ḥ = ح	
ħ = خ	
ẓ = ذ	
ẓ = ظ	
ṭ = ط	
ḱ = ق	
' = ع	
' = ء	
Med Harfleri	
î = ي	
û = و	
ê, â = ا	
Harekeler	
i, ı = (كسرة)	
u, ü = (ضمة)	
e, a = (فتحة)	
'ev = أو	
ve = وَ	
'ey = أي	
yê = يا	

Hel 'etêke ḥadîsü Mûsê (15) 'İẓ nêdêhu Rabbuhû
bil-vêdil-mukaddesi Ṭuvê (16) 'İẓheb 'ilê Fir-'avne
'innehû ṭagâ (17) Fekul hel-leke 'ilê 'en tezekkê (18)
Ve 'ehdiyeke 'ilê Rabbike fetehşê (19) Fe-'erâhul-
'Êyetel-Kübrâ (20) Fe-keẓẓebe ve 'aṣâ (21) Ṡümme
'edbera yes-'â (22) Fe-ḥaşera fe-nêdê (23) Fe-kâle 'ene
Rabbukümul-'e'-lê (24) Fe-'ehaẓe-hu-LLâhu nekêlel-
'Êhirati vel-'ûlê (25) 'İnne fî ẓêlike le-'ibratellimeny-
yeh-şê (26) 'E-'entum 'eşeddü halkan 'emissemê'?
Benêhê (27) Rafe-'a semkehê fe-sevvêhê (28) Ve
'egṭaşe leylehê ve 'ehrace ḍuḥâhê (29) Vel-'erḍa be'-
de ẓêlike deḥâhê (30) 'Ehrace minhê mê-'ehê ve
mer-'âhê (31) Vel-cibêle 'ersêhê (32) Metê-'al-leküm
ve li-'en'âmiküm (33) Fe-'iẓê cê-'etiṭ-ṭâm-metul-
Kübrâ (34) Yevme yeteẓekkerul-'in-sênu mê se-'â
(35) Ve burrizetil-Ceḥîmu li-meny-yerâ (36) Fe-
'emmê men-ṭagâ (37) Ve 'êṡeral-ḥayêted-dünyê (38)
Fe 'innel-Ceḥîme hiyel-me'-vê (39) Ve 'emmê men
hâfe Mekâme Rabbihî ve nehen-nefse 'anil-hevê
(40) Fe-'innel-Cennete hiyel-me'-vê (41) Yes-'elûneke
'anis-Sê-'ati 'eyyêne mürsêhê (42) Fîme 'ente min-
ẓikrâhê (43) 'İlê Rabbike Muntehê-hê (44) 'İnnemê
'ente munẓiru meny-yehşêhê (45) Ke-'ennehum Yevme
yeravnehê lem yelbeşû 'illê 'aşiyyeten 'ev ḍuḥâhê (46)

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اِثْنَتَانِ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
عَبَسَ وَتَوَلّٰىۙ ﴿١﴾ اَنْ جَٓاءَهُ الْاَعْمٰىۜ ﴿٢﴾ وَمَا يُدْر۪يكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰىۙ ﴿٣﴾
اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰىۜ ﴿٤﴾ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰىۙ ﴿٥﴾ فَاَنْتَ لَهُ
تَصَدّٰىۜ ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰىۜ ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ جَٓاءَكَ يَسْعٰىۙ ﴿٨﴾
وَهُوَ يَخْشٰىۙ ﴿٩﴾ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰىۚ ﴿١٠﴾ كَلَّٓا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌۚ ﴿١١﴾ فَمَنْ
شَٓاءَ ذَكَرَهُۢ ﴿١٢﴾ ف۪ي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍۙ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍۙ ﴿١٤﴾
بِاَيْد۪ي سَفَرَةٍۙ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍۜ ﴿١٦﴾ قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَٓا اَكْفَرَهُۜ ﴿١٧﴾
مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُۜ ﴿١٨﴾ مِنْ نُطْفَةٍۜ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُۙ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّب۪يلَ
يَسَّرَهُۙ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَهُۙ ﴿٢١﴾ ثُمَّ اِذَا شَٓاءَ اَنْشَرَهُۜ ﴿٢٢﴾ كَلَّا
لَمَّا يَقْضِ مَٓا اَمَرَهُۜ ﴿٢٣﴾ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِه۪ۙ ﴿٢٤﴾ اَنَّا صَبَبْنَا
الْمَٓاءَ صَبًّاۙ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّاۙ ﴿٢٦﴾ فَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا حَبًّاۙ ﴿٢٧﴾
وَعِنَبًا وَقَضْبًاۙ ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًاۙ ﴿٢٩﴾ وَحَدَٓائِقَ غُلْبًاۙ ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً
وَاَبًّاۙ ﴿٣١﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْۜ ﴿٣٢﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الصَّٓاخَّةُۘ ﴿٣٣﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

يَوْمَ

(Sûre: 80)
ABESE SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
42 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— **(Peygamber)** yüzünü ekşitti ve döndü.
2— Çünkü kendisine âmâ gelmişti.
3— Ne bilirsin belki o temizlenecekti.
4— Yahut öğüt bekleyecekti de, öğüt kendisine fayda verecekti.
5— Ama ihtiyaçsız görünene gelince;
6— Sen ona yöneliyor, **(kurtarmaya)** özeniyorsun.
7— Onun **(Müslüman olmayıp)** temizlenmemesinden sana ne?
8— Fakat sana koşarak gelen yok mu?
9— O Allah'dan korktuğu halde;
10— Sen ondan **(yüz çevirip, başkası ile)** oyalanıyorsun.
11— Hayır, hayır, sakın ha! **(bir daha böyle yapma!)** Çünkü bu âyetler bir öğüttür.
12— İsteyen ondan öğüt alır.
13— O Kur'ân **(Levh-i Mahfuz'da)** çok muteber sahifelerdedir.
14— Ki **(semâya)** kaldırılmış, tertemizdirler.
15— Kâtiplerin elleriyle **(yazılmıştır)**.
16— Ki o kâtipler, makbul, itaatli **(melekler)**dir.
17— Kahrolası **(kâfir)** insan! Ne nankör şeymiş!
18— Onu yaratan hangi şeyden yarattı?
19— Bir nutfeden! Onu yarattı da biçimine koydu.
20— Sonra **(ana rahminden çıkması için)** ona yolunu kolaylaştırdı.
21— Sonra onu öldürüp kabre gömdürdü.
22— Sonra dilediği vakit, onu tekrar diriltecek.
23— Hayır! Doğrusu o, hiç O'nun emrini tam eda etmedi.
24— İnsan bir kere yiyeceğine baksın!
25— Biz suyu **(buluttan)** nasıl yağdırmışız?
26— Sonra yeri nasıl yarmışız da,
27— Orada dâneler bitirmişiz!
28— Üzümler, yoncalar...
29— Zeytinlikler, hurmalıklar...
30— Ağaçları birbirine girmiş bahçeler...
31— Nice meyveler ve çayırlar!..
32— **(Bütün bunlar)** sizin ve davarlarınızın menfaati için.
33— Ama kıyamet geldiği vakit **(ne olacak)**!

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
'Abese
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ķ = ق
' = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = (كسره)
u, ü = (ضمه)
e, a = (فتحه)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'ABESE

42 'ÊYEH — № 80

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'ABESE ve tevellê (1) 'En-cê-'ehul-'e'-mê (2) Ve
mê yudrîke le-'allehû yezzekkê (3) 'Ev yezẓekkeru
fetenfe-'ahuẓ-Ẓikrâ (4) 'Emmê menis-tegnê (5) Fe-
'ente lehû teṣaddê (6) Ve mê 'aleyke 'ellê yezzekkê
(7) Ve 'emmê men-cê-'eke yes-'â (8) Ve huve yeħşê
(9) Fe-'ente 'anhu telehhê (10) Kellê 'innehê Teẓkirah
(11) Femen-şê-'e ẓekerah (12) Fî ṣuḥufim-mukerrameh
(13) Merfû-'atim-muṭahherah (14) Bi-'eydî seferah (15)
Kirâmim-berarah (16) Ḳutilel-'insênu mê 'ekferah
(17) Min 'eyyi şey-'in ħalekah (18) Min-nuṭfeh; ħalek-
ahû fekadderah (19) Ṡümmes-sebîle yesserah (20)
Ṡümme 'emêtehû fe-'ekberah (21) Ṡümme 'iẓê şê-'e
'en-şerah (22) Kellê lemmê yekḍi mê 'emerah (23) Fel-
yenẓuril-'insênu 'ilê Ṭa-'âmih (24) 'Ennê ṣabebnel-
mê-'e ṣabbê (25) Ṡümme şekaknel-'erḍa şekkâ
(26) Fe-'em-betnê fîhê Ḥabbê (27) Ve 'inebenv-ve
ķaḍbê (28) Ve zey-tûnenv-ve neħlê (29) Ve ḥadê-'ika
gulbê (30) Ve fêkihetenv-ve 'ebbê (31) Metê-'al-leküm
ve li-'en-'âmiküm (32) Fe-'iẓê cê-'etiṣ-Ṣâħħah- (33)

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخ۪يهِۙ ﴿٣٤﴾ وَاُمِّه۪ وَاَب۪يهِۙ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِه۪ وَبَن۪يهِۜ
﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُغْن۪يهِۜ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
مُسْفِرَةٌۙ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌۚ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌۙ
﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌۜ ﴿٤١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

سُورَةُ التَّكْوِيرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
تِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْۙ ﴿١﴾ وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْۙ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْۙ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْۙ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْۙ ﴿٥﴾
وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْۙ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْۙ ﴿٧﴾ وَاِذَا الْمَوْؤُ۫دَةُ
سُئِلَتْۙ ﴿٨﴾ بِاَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْۚ ﴿٩﴾ وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْۙ ﴿١٠﴾
وَاِذَا السَّمَٓاءُ كُشِطَتْۙ ﴿١١﴾ وَاِذَا الْجَح۪يمُ سُعِّرَتْۙ ﴿١٢﴾ وَاِذَا الْجَنَّةُ
اُزْلِفَتْۙ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَٓا اَحْضَرَتْۜ ﴿١٤﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِۙ ﴿١٥﴾
الْجَوَارِ الْكُنَّسِۙ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَۙ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَۙ ﴿١٨﴾
اِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَر۪يمٍۙ ﴿١٩﴾ ذ۪ي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَك۪ينٍۙ ﴿٢٠﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

34— O gün kişi kardeşinden,
35— Anasından, babasından,
36— Karısından ve çocuklarından kaçacak.
37— O gün, onlardan herkesin başından aşar işi vardır.
38— O gün yüzler vardır, parıldar,
39— Güler, sevinir!
40— Yüzler de vardır, o gün üzerleri tozlanmıştır.
41— Onları bir karanlık kaplar.
42— İşte kâfirler, fâcirler bunlardır.

(Sûre: 81)

TEKVÎR SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
29 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Güneş dürüldüğü **(ve nuru söndürüldüğü)** vakit,
2— Yıldızlar düşüp saçıldığı,
3— Dağlar yerlerinden yürütüldüğü,
4— Kıyılmaz mal terk edildiği,
5— Bütün yabanî hayvanlar bir araya toplandığı,
6— Denizler kaynayıp ateş kesildiği,
7— Ruhlar **(bedenlerle)** çiftleştirildiği,
8— Ve diri diriye mezara gömülen kız çocuğuna,
9— Hangi günahtan dolayı öldürüldüğü sorulduğu vakit,
10— Amel defterleri açıldığı;
11— Gökyüzü **(bu görünen şeklinden ve halinden)** soyulduğu,
12— Cehennem kızıştırıldığı vakit,
13— Cennet yaklaştırıldığı vakit,
14— Herkes **(iyi, kötü)** ne hazırladığını anlar.
15— Şimdi gece **(görünüp)** gündüz sinen yıldızlara,
16— Dolaşıp dolaşıp yuvasına giren gezegenlere,
17— Karanlığı bastığı vakit geceye,
18— Ağardığı vakit, sabaha yemin ederim ki,
19— Muhakkak o Kur'ân, şerefli bir elçinin **(Cebrâîl'in)** getirdiği kelâmdır.
20— Bir elçi ki, pek kuvvetlidir; Arş sahibinin katında yüksek bir itibar sahibidir.

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح

Tekvîr

ḣ	خ
ẓ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
ḱ	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي
û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)

'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Yevme yefirrulmer-'u min 'eḣîhi- (34) Ve 'ümmihî ve 'ebîhi (35) Ve ṣâḥibetihî ve benîh (36) Li-küllimri-'im-minhum Yevme-'iẓin-şe'-nuny-yugnîh (37) Vucûhuny-yevme-'iẓim-müsfirah (38) Ḍâḥiketum-müstebşirah (39) Ve vucûhuny-yevme-'iẓin ʻaleyhê gaberah (40) Terheḱuhê ḱaterah (41) 'Ulê-'ike humul-kefera-tul-Fecerah (42)

TEKVİR

29 ÂYEH — № 81

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İẓeş-Şemsu kuvvirat (1) Ve 'iẓen-nucû-munkederat (2) Ve 'iẓel-cibêlu süyyirat (3) Ve 'iẓel-ʻişêru ʻuṭṭilet (4) Ve 'iẓel-vuḥûşu ḥuşirat (5) Ve 'iẓel-biḥâru süccirat (6) Ve 'iẓen-nufûsu zuvvicet (7) Ve 'iẓel-mev-'ûdetu sü-'ilet (8) Bi-'eyyi ẓembin-ḱutilet (9) Ve 'iẓeṣ-ṣuḥufu nuşirat (10) Ve 'iẓes-semê-'u küşiṭat (11) Ve 'iẓel-Ceḥîmu süʻ-ʻirat (12) Ve 'iẓel-Cennetu 'uzlifet (13) ʻAlimet nefsüm-mê-'eḥḍarat (14) Fe-lê 'uḱsimu bil-ḣunnes (15) 'El-cevêril-künnes (16) Vel-Leyli 'iẓê ʻas-ʻas (17) Veṣ-ṣubḥi 'iẓê teneffes (18) 'İnnehû le-ḱavlu Rasûlin-Kerîm (19) Ẓî-ḱuv-vetin ʻinde Ẓil-ʻArşi mekîn (20)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · Idgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

مُطَاعٍ ثَمَّ اَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ الْمُبِينِ
﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾
فَاَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَٓاءَ مِنْكُمْ
اَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَٓاؤُنَ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا السَّمَٓاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ
﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ﴿٥﴾
يَٓا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَكَ فَسَوّٰيكَ فَعَدَلَكَ
﴿٧﴾ ف۪ٓي اَيِّ صُورَةٍ مَا شَٓاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدّ۪ينِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ
عَلَيْكُمْ لَحَافِظ۪ينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِب۪ينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ
لَف۪ي نَع۪يمٍ ﴿١٣﴾ وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَف۪ي جَح۪يمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدّ۪ينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ
عَنْهَا بِغَٓائِب۪ينَ ﴿١٦﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدّ۪ينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَٓا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ
الدّ۪ينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْـًٔا وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ﴿١٩﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

سُورَةُ

21— Orada kendisine **(melekler arasında)** itaat olunur. **(Vahy için)** emîndir.

22— Yoksa sahibiniz **(Muhammed s.a.v.)**, deli değildir.

23— Yemin ederim! O, **(Cebrail'i)** açık ufukta gördü.

24— O, gayb üzerine cimri değildir **(ki ondan bir şey eksik bıraksın)**.

25— Kur'ân da, kovulmuş bir şeytan sözü değildir.

26— O halde siz nereye gidiyorsunuz?

27— O Kur'ân, ancak bütün âlemlere bir öğüttür.

28— Tabii, içinizden dürüst olmak isteyenler için.

29— Bilhassa âlemlerin Rabbi **(sizin dürüst olmanızı)** dilemedikçe, siz dilemezsiniz.

(Sûre: 82)

İNFİTÂR SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
19 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Gökyüzü yarıldığı vakit,

2— Yıldızlar dökülüp saçıldığı zaman,

3— Denizler akıtıldığı vakit,

4— Ve kabirler deşildiği vakit,

5— Her nefis neyi öne aldığını geriye ne bıraktığını bilmiştir.

6— Ey insan! O kerîm Rabbine karşı seni ne aldattı?

7— O Rabbin ki, seni yarattı ve düzenine koydu. Sana uygun bir biçim verdi.

8— Seni muhtelif şekillerden dilediği bir şekilde meydana getirdi.

9— Hayır! Doğrusu siz, ceza gününü inkâr ediyorsunuz.

10— Halbuki üzerinizde gözcü melekler var.

11— Kıymetli kâtipler var.

12— Her ne yaparsanız biliyorlar.

13— Muhakkak ki iyiler, **(cennette)** refah içindedirler.

14— Ve muhakkak ki kötüler, cehennemdedirler.

15— Ceza günü oraya gireceklerdir.

16— Hem oradan kaybolacak değillerdir.

17— Sana ne bildirdi, nedir o din günü?

18— Evet! Sana ne bildirdi, nedir o din günü?

19— O öyle bir gündür ki, kimse kimse namına bir şey yapmaya muktedir olamaz. O gün emir, yalnız Allah'ındır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ

'İnfiṭâr

ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Muṭâ-ʿin-ṡemme 'Emîn (21) Ve mê Ṣâḥibuküm-bi-
mecnûn (22) Ve leḱad ra-'êhu bil-'ufuḱil-mubîn (23)
Ve mê huve ʿalel-gaybi bi-ḍanîn (24) Ve mê huve
bi-ḱavli-Şeyṭânir-racîm (25) Fe-'eyne teẓhebûn
(26) 'İn huve 'illê Ẓikrul-lil-ʿâlemîn (27) Limen-
şê'e minküm 'eny-yesteḱîm (28) Ve mê teşê-'ûne
'illê 'eny-yeşê-'e-LLâhu Rabbul-ʿÂlemîn (29)

'İNFİṬÂR

19 ÊYEH — № 82

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İẓes-Semê-'unfeṭarat (1) Ve 'iẓel-kevêkibunteṡerat (2)
Ve 'iẓel-biḥâru fuccirat (3) Ve 'iẓel-ḱubûru buʿṡirat
(4) ʿAlimet nefsüm-mê ḱaddemet ve 'eḣ-ḣarat (5)
Yê 'eyyuhel-'insênu mê garrake bi-Rab-bikel-Kerîm
(6) 'Elleẓî ḣaleḱake fesevvêke feʿadelek (7) Fî 'eyyi
ṣûratim-mê şê'e rakkebek (8) Kellê bel tukeẓẓibûne
biddîn (9) Ve 'inne ʿaleyküm leḥâ-fiẓîn (10) Kirâmen
Kêtibîn (11) Yeʿlemûne mê tefʿalûn (12) 'İnnel-'ebrâra
lefî neʿîm (13) Ve 'innel-fuccêra lefî Ceḥîm (14)
Yeṣlevnehê yevmeddîn (15) Ve mê hum ʿanhê bigâ'ibîn
(16) Ve mê 'edrâke mê yevmuddîn (17) Ṡümme mê
'edrâke mê Yevmuddîn (18) Yevme lê temlikü nefsül-
linefsin-şey'ê; vel-'emru yevme'iẓilli-LLêh (19)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتٌّ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفٖينَ ﴿١﴾ اَلَّذٖينَ اِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾
وَاِذَا كَالُوهُمْ اَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ
مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظٖيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٦﴾ كَلَّٓا اِنَّ
كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفٖى سِجّٖينٍ ﴿٧﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا سِجّٖينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿١٠﴾ اَلَّذٖينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدّٖينِ ﴿١١﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ
مُعْتَدٍ اَثٖيمٍ ﴿١٢﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ
عَلٰى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّٓا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾
ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحٖيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذٖى كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾
كَلَّٓا اِنَّ كِتَابَ الْاَبْرَارِ لَفٖى عِلِّيّٖينَ ﴿١٨﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾
كِتَابٌ مَرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفٖى نَعٖيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى
الْاَرَٓائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فٖى وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعٖيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ
رَحٖيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفٖى ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

(Sûre: 83)
MUTAFFİFÎN SÛRESİ

حزب ٢

Mekke veya Medine devrinde inmiştir. 36 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Vay o eksik ölçüp tartan hilecilerin haline!

2— Ki başkalarından aldıkları vakit, tam ölçüp alırlar.

3— Fakat başkalarına ölçtükleri veya tarttıkları vakit eksik verirler.

4, 5— Acaba bunlar, öldükten sonra büyük bir gün için diriltileceklerini zannetmiyorlar mı?

6— O gün insanlar, âlemlerin Rabbi için **(kabirlerinden)** kalkacaklardır.

7— Sakın hâ **(hileye sapmayın)!** Çünkü kâfirlerin amel defterleri Siccîn'dedir.

8— Siccîn'in ne olduğunu sana ne bildirdi?

9— O, yazılmış bir kitaptır.

10— Vay o gün yalanlayanların,

11— "Kıyamet günü yalandır." diyenlerin haline!

12— Ama onu, ancak bir azgın ve günaha düşkün kimse yalanlar.

13— Ona âyetlerimiz okununca, "Evvelkilerin masalları!" demiştir.

14— Hayır hayır! Doğrusu onların kazandıkları günahlar, kalblerinin üzerine pas bağlamıştır

15— Hayır! Muhakkak ki onlar, o gün Rablerinden perde arkasında kalacaklardır **(O'nu göremeyeceklerdir)**.

16— Sonra muhakkak onlar ateşe atılacaklardır.

17— Sonra **(kendilerine)**, "İşte o sizin yalanlayıp durduğunuz budur!" denilecektir.

18— Hayır! Hiç şüphe yok ki iyilerin **amel defterleri** İlliyyûn'dedir.

19— İlliyyûn'un ne olduğunu sen nereden bileceksin?

20— O, yazılmış bir kitaptır.

21— Ki ona, mukarrabûn **(denilen melekler)** şâhid olurlar.

22— Şüphesiz ki iyiler, **(cennette)** refah içindedirler.

23— Koltuklar üzerinde **(kendilerine verilen nimetlere)** bakarlar.

24— Yüzlerinde refahın parıltısını tanırsın.

25— Onlara mühürlü, hâlis bir şarab sunulur.

26— Onun sonu misktendir. Artık buna imrensin imrenenler!..

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
Muṭaffifîn
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê , â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

36 ÊYEH — MUṬAFFİFÎN — № 83

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Veylul-lil-muṭaffifîn (1) 'Elleẓîne 'iẓek-têlû ʻalen-
nêsi yestevfûn (2) Ve 'iẓê kêlûhum 'evvezenûhum
yuḣsirûn (3) 'Elê yeẓunnu 'ulê-'ike 'ennehum-meb-
ʻûṡûne (4) Li-Yevmin ʻAz̤îm (5) Yevme yek̇ûmun-
nêsü li-Rabbil-ʻÂlemîn (6) Kellê 'inne Kitêbel-
fuccêri lefî Siccîn (7) Ve mê 'edrâke mê Siccîn
(8) Kitêbum-merk̇ûm (9) Veyluny-yevme-'iẓil-lil-
mukeẓẓibîn (10) 'Elleẓîne yukeẓẓibûne bi-Yevmid-
Dîn (11) Ve mê yukeẓẓibu bihî 'illê küllu muʻ-tedin
'eṡîm (12) 'iẓê tutlê ʻaleyhi 'Êyêtunê k̇âle 'Eseṭîrul-
'Evvelîn (13) Kellê bel; râne ʻalê k̇ulûbihimmê
kênû yeksibûn (14) Kellê 'innehum ʻar-Rabbihim
Yevme-'iẓil-le-meḥ-cûbûn (15) Ṡümme 'innehum leṣâ-
lul-Ceḥîm (16) Ṡümme yuk̇âlu hêẓel-leẓî küntum-
bihî tukeẓẓibûn (17) Kellê 'inne Kitêbel-'Ebrâri
lefî ʻİlliyyîn (18) Ve mê 'edrâke mê ʻİlliy-yûn (19)
Kitêbum-merk̇ûm (20) Yeş-hedü-hul-Muk̇arrabûn (21)
'İnnel-'Ebrâra lefî Ne-ʻîm (22) ʻAlel-'erâ-'iki yenẓurûn
(23) Teʻ-rifu fî vucûhi-him neḍraten-Ne-ʻîm (24)
Yusk̇avne mir-raḥîk̇im-meḣtûm (25) Ḣitêmuhû
misk; ve fî ẓêlike fel-yetenêfesil-mute-nêfisûn (26)

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْن۪يمٍۙ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَۜ ﴿٢٨﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ
اَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا يَضْحَكُونَۘ ﴿٢٩﴾ وَاِذَا مَرُّوا بِهِمْ
يَتَغَامَزُونَۘ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِه۪ينَۘ ﴿٣١﴾ وَاِذَا
رَاَوْهُمْ قَالُٓوا اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَضَٓالُّونَۙ ﴿٣٢﴾ وَمَٓا اُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ
حَافِظ۪ينَۜ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَۙ ﴿٣٤﴾ عَلَى
الْاَرَٓائِكِۙ يَنْظُرُونَۜ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا السَّمَٓاءُ انْشَقَّتْۙ ﴿١﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْۙ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْۙ
﴿٣﴾ وَاَلْقَتْ مَا ف۪يهَا وَتَخَلَّتْۙ ﴿٤﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْۜ ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا
الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاق۪يهِۚ ﴿٦﴾ فَاَمَّا مَنْ اُو۫تِيَ
كِتَابَهُ بِيَم۪ينِه۪ۙ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَس۪يرًاۙ ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ اِلٰٓى اَهْلِه۪
مَسْرُورًاۜ ﴿٩﴾ وَاَمَّا مَنْ اُو۫تِيَ كِتَابَهُ وَرَٓاءَ ظَهْرِه۪ۙ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا
ثُبُورًاۙ ﴿١١﴾ وَيَصْلٰى سَع۪يرًاۜ ﴿١٢﴾ اِنَّهُ كَانَ ف۪ٓي اَهْلِه۪ مَسْرُورًاۜ ﴿١٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

اِنَّهُ

27— **(O şarabın)** katığı "tesnîm" dendir.

28— Bir çeşme ki, Allah'ın yakın kulları içer ondan.

29— Gerçek, o mücrim kâfirler, iman edenlere gülüyorlardı.

30— **(Mü'minler)**, yanlarından geçtikleri vakit, birbirlerine göz kırpıyorlardı.

31— Evlerine döndükleri vakit,**(mü'minleri anmaktan)** zevk duyarak dönerlerdi.

32—Onları gördüklerinde, "İşte bunlar, hiç şüphesiz şaşkınlardır." diyorlardı.

33— Halbuki onların üzerine gözcüler olarak gönderilmemişlerdi.

34— İşte bugün iman edenler de, kâfirlere gülecekler.

35— **(Cennette)** koltuklar üzerinde **(kâfirlerin azabına)** bakacaklar.

36— Nasıl, kâfirlere yaptıklarının cezası verildi mi? **(Evet!).**

(Sûre: 84)

İNŞİKAK SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
25 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Gök yarıldığı,

2— Ve Rabbinin emrine itaat ettiği vakit, ki gök buna lâyık kılınmıştır.

3— Yer, uzatıldığı,

4— Ve içindekileri atıp boşaldığı,

5— Ve Rabbinin emrine itaat ettiği zaman, ki yer buna lâyık kılınmıştır **(insan yaptıklarını görecektir).**

6— Ey insan! Sen, Rabbine kavuşuncaya kadar çabalar da çabalarsın. Nihayet O'na kavuşursun.

7— O vakit, kitabı sağından verilen,

8— Kolaycacık bir hesap ile sorguya çekilir.

9— Ve **(cennetteki)** ailesine sevinçli dönecektir.

10— Fakat kitabı arka tarafından verilen kimse,

11— Hemen "Helâk **(neredesin?)**" diye çağırır.

12— Ve cehenneme girer.

13— Çünkü o, **(dünyadaki)** ehli içinde sevinçli idi.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ

'İnşik̇âk̇

ṭ = ط
k̇ = ق
' = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Ve mizêcuhû min-Tesnîm (27) 'Ayneny-yeşrabu
bihel-Muk̇arrabûn (28) 'İnnelleẓîne 'ecramû kênû
minelleẓîne 'êmenû yeḍḥakûn (29) Ve 'iẓê merrû
bihim yetegâmezûn (30) Ve 'iẓen-k̇alebû 'ilê
'ehlihimun-k̇alebû fekihîn (31) Ve 'iẓê ra-'evhum
k̇âlû 'inne hê-'ulê-'i le-ḍâllûn (32) Ve mê 'ursilû
'aleyhim Ḥâfiz̤în (33) Fel-Yevmelleẓîne 'êmenû
minel-küffêri yeḍḥakûn (34) 'Alel-'erâ-'iki yenz̤urûn
(35) Hel-ṡüvvibel-küffêru mê kênû yef-'alûn (36)

'İNŞİKÂK

25 ÊYEH — № 84

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İẓes-Semê-'unşek̇k̇at (1) Ve 'eẓinet li-Rabbihê
ve ḥuk̇k̇at (2) Ve 'iẓel-'erḍu muddet (3) Ve 'elk̇at
mê fîhê ve teḣallet (4) Ve 'eẓinet li-Rabbihê ve
ḥuk̇k̇at (5) Yê-'eyyuhel-'insênu 'inneke kêdiḥun
'ilê Rabbike kedḥan-fe-mulêk̇îh (6) Fe-'emmê men
'ûtiye Kitêbehû biyemînih (7) Fesevfe yuḥâsebu
ḥisêbeny-yesîrâ (8) Ve yenk̇alibu 'ilê 'ehlihî
mesrûrâ (9) Ve 'emmê men 'ûtiye Kitêbehû verâ-
'e z̤ahrih (10) Fesevfe yed-'û ṡübûrâ (11) Ve yeṣlê
Se-'îrâ (12) 'İnnehû kêne fî 'ehlihî mesrûrâ (13)

4 elif uzatmak vâcib — 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

اِنَّهُ ظَنَّ اَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلٰٓى اِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِه۪ بَص۪يرًا ﴿١٥﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ
بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا
عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ لَا يَسْجُدُونَ
﴿٢١﴾ بَلِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٢٤﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

سُورَةُ الْبُرُوجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اِثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالسَّمَٓاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾ قُتِلَ
اَصْحَابُ الْاُخْدُودِ ﴿٤﴾ اَلنَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ
عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِن۪ينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ اِلَّٓا اَنْ يُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ
الْعَز۪يزِ الْحَم۪يدِ ﴿٨﴾ اَلَّذ۪ي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ
﴿٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ
جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَر۪يقِ ﴿١٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَب۪يرُ ﴿١١﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

14— Çünkü o, Rabbine aslâ dönmeyeceğini sanmıştı.

15— Hayır! Hiç şüphesiz Rabbi onu görüyordu.

16—Şimdi şafağa yemin ederim!

17— Geceye ve onun topladıklarına,

18— Ve derlendiği zaman ay'a da yemin ederim ki,

19— Sizler, mutlaka halden hale bineceksiniz.

20— O halde, bu kâfirlere ne oluyor ki, iman etmiyorlar?

21— Ve karşılarında Kur'ân okunduğu vakit secde etmiyorlar.

22— Hatta o küfredenler **(öldükten sonra dirilmeyi vesaireyi)** yalanlarlar.

23— Ama Allah, onların içlerinde ne sakladıklarını pekâlâ biliyor.

24— Onun için sen onları acıklı bir azapla müjdele.

25— Yalnız iman edip yararlı işler görenler müstesnâ. Onlar için, bitmez tükenmez bir ecir vardır.

(Sûre: 85)

BÜRÛC SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
22 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— O burclu semaya yemin olsun,

2— Va'd olunan güne **(kıyamete)**,

3— Şâhidle meşhûde **(cum'a ile arefeye)** de yemin olsun.

4— Ki, hendek sahipleri lânetlenmiştir.

5— Hendekleri, çıralı ateşti.

6— O vakit onlar, ateşin etrafında oturmuşlardı.

7— Ve mü'minlere yapacaklarına şâhid oluyorlardı.

8— Mü'minlerden kızdıkları şey de, yalnız azîz ve hamîd olan Allah'a iman ettikleri idi.

9— O Allah ki, göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Allah her şeye şâhiddir.

10— Hiç şüphe yok ki, erkek ve kadın mü'minlere işkence yapıp, sonra tevbe etmeyenler için cehennem azabı var. Onlara yangın azabı da vardır.

11— İman edip de yararlı işler görenler var ya! Onlara, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük saadet budur.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẕ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
Burûc
k̇ = ق
ʻ = ع
' = ء
Med Harfleri
î = ي
û = و
ê, â = ا
Harekeler
i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)
'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İnnehû ẕanne 'elleny-yeḥûr (14) Belê 'inne Rabbehû
kêne bihî Beṣîrâ (15) Felê 'uk̇simu biş-Şefek̇ (16)
Velleyli ve mê vesek̇ (17) Vel-K̇ameri 'iẕet-tesek̇
(18) Le-terkebunne ṭabek̇an ʻan-ṭabek̇ (19) Femê
lehum lê yu'-minûn (20) Ve 'iẕê k̇uri-'e ʻaleyhi-mul-
K̇ur-'ênu lê yescudûn (21) Belil-leẕîne keferû
yukeẕẕibûn (22) Va-LLâhu 'Eʻ-lemu bimê yû-ʻûn (23)
Fe-beşşirhum-bi-ʻAẕêbin 'elîm (24) 'İllelleẕîne 'êmenû
ve ʻamiluṣ-ṣâliḥâti lehum 'Ecrun gayru memnûn (25)

BURÛC

22 ÊYEH — № 85

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ves-Semê-'i ẕêtil-BURÛC (1) Vel-Yevmil-Mev-
ʻûd (2) Ve Şêhidinv-ve Meş-hûd (3) K̇utile 'eṣ-
ḥâbul-'uḣdûd (4) 'Ennêri ẕêtil-Vek̇ûd (5) 'İẕ-hum
ʻaleyhê k̇u-ʻûd (6) Ve hum ʻalê mê yef-ʻalûne bil-
mu'-minîne şuhûd (7) Ve mê nek̇amû minhum 'illê
'eny-yu'-minû bi-LLêhil-ʻAzîzil-Ḥamîd (8) 'Elleẕî
lehû mulküs-semêvêti vel-'erḍ; Va-LLâhu ʻalê külli
şey-'in-Şehîd (9) 'İnnel-leẕîne fetenul-Mü'-minîne
vel-mü'-minêti ṡümme lem yetûbû felehum ʻaẕêbu
Cehenneme ve lehum ʻAẕêbul-ḥarîk̇ (10) 'İnnel-
leẕîne 'êmenû veʻamiluṣ-ṣâliḥâti lehum Cennêtun-
tecrî min-teḥtihel-'enhêr; ẕêlikel-Fevzul-kebîr (11)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ
الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ
﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ
مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
سَبْعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾
إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ
مَاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ
﴿٨﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ
﴿١١﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾
إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

سُورَةُ الْأَعْلَىٰ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

بِسْمِ اللَّهِ

12— Gerçekten Rabbinin yakalayışı pek şiddetlidir.

13— Çünkü O, hem **(yoktan)** yaratır, hem de tekrar diriltir.

14— Çok bağışlayan, çok sevilen O'dur.

15—Arşın sahibidir;uludur.

16— Dilediğini yapandır.

17,18 — Sana orduların, Firavun ve Semûd'un haberi geldi ya. **(Bunlarla, iman etmedikleri için, milletleri helâk ettiler. Ey Habibim, sana iman etmeyenler de düşünsünler!..).**

19— Fakat o küfredenler, hâlâ inkârdadırlar.

20— Halbuki Allah onları, arkalarından kuşatıcıdır.

21— Doğrusu o, şanlı bir Kur'ân'dır.

22— Ki, Levh-i Mahfûz'dadır.

(Sûre: 86)

TÂRIK SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
17 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Gök **(yüzün)**e ve târıka yemin olsun!

2— Târıkın ne olduğunu, sana ne bildirdi?

3— **(Işığıyla ile zifiri karanlığı)** delen yıldızdır.

4— Hiçbir insan yoktur ki, üzerinde bir gözetleyici **(melek)** olmasın.

5— İnsan bir baksın, neden yaratılmıştır?

6— Bir atımlık sudan yaratılmıştır.

7— **(Erkekte)** bel kemiği ile **(kadında)** kaburgalar arasından çıkar o.

8— Şüphesiz ki **(Allah)**, onu **(öldürdükten sonra)** tekrar diriltmeye kaadirdir.

9— O gün bütün sırlar meydana çıkar.

10— Artık insan için ne bir kuvvet vardır, ne de bir yardımcı!

11— O yağmurlu semâya,

12— Ve yarılan yere and olsun ki,

13— O Kur'ân, şüphesiz **(hakla bâtılı)** ayıran kesin bir sözdür.

14— O, şaka değildir.

15— Doğrusu onlar, hep hile kuruyorlar.

16— Ben de **(onların hilelerine)** hile **(cezası ile)** karşı koyarım.

17— O halde kâfirlere mühlet ver! Onlara biraz mühlet ver!

'İnne Beṭşe Rabbike le-şedîd (12) 'İnne-Hû
Huve yubdi-'u ve yu-ʻîd (13) Ve Huvel-Gafûrul-
Vedûd (14) Ẕül-ʻArşil-Mecîd (15) Feʻ-ʻâlul-limê
yurîd (16) Hel 'etêke ḥadîsül-Cunûd (17) Fir-ʻavne
ve Ṡemûd (18) Belil-leẓîne keferû fî tekẓîb (19)
Va-LLâhu minv-verâ-'ihim-Muḥîṭ (20) Bel huve
K̇ur-'ênum-Mecîd (21) Fî Levḥim-Meḥfûz̤ (22)

ṬÂRİK̇

17 'ÊYEH — № 86

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ves-Semê-'i veṭ-ṬÂRİK̇ (1) Ve mê 'edrâke meṭṭârik̇
(2) 'En-Necmuṡ-ṡêk̇ib (3) 'İn-küllu nefsillemmê
ʻaleyhê ḥâfiz̤ (4) Fel-yenz̤uril-'insênu-mimme
ḣulik̇ (5) Ḣulik̇a mimmê-'in-dê-fik̇ (6) Yeḣrucu
mim-beyniṣ-ṣulbi vet-terâ-'ib (7) 'İnne-Hû ʻalê
racʻihî le-k̇âdir (8) Yevme tubles-serâ-'ir (9)
Femê lehû min-k̇uv-vetinv-ve lê nêṣir (10) Ves-
Semê-'i ẓêtir-racʻ (11) Vel-'erḍi ẓêtiṣ-ṣadʻ- (12)
'İnnehû lek̇avlun-feṣl (13) Ve mê huve bil-hezl (14)
'İnnehum yekîdûne keydê (15) Ve 'ekîdü keydê (16)
Fe-mehhilil-kêfirîne 'emhilhum rü-veydê (17)

'E'LÊ

19 'ÊYEH — № 87

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̤ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق

Ṭârik̇

ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَىۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ فَسَوّٰىۙ ﴿٢﴾ وَالَّذ۪ي قَدَّرَ فَهَدٰىۙ ﴿٣﴾
وَالَّذ۪ٓي اَخْرَجَ الْمَرْعٰىۙ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَٓاءً اَحْوٰىۜ ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰىۙ ﴿٦﴾
اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰىۜ ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰىۚ ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ
اِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرٰىۜ ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشٰىۙ ﴿١٠﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَىۙ ﴿١١﴾ اَلَّذ۪ي
يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰىۚ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ ف۪يهَا وَلَا يَحْيٰىۜ ﴿١٣﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰىۙ ﴿١٤﴾
وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّه۪ فَصَلّٰىۜ ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۘ ﴿١٦﴾ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ
وَاَبْقٰىۜ ﴿١٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُولٰىۙ ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰه۪يمَ وَمُوسٰى ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتٌّ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

هَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ الْغَاشِيَةِۜ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌۙ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌۙ
﴿٣﴾ تَصْلٰى نَاراً حَامِيَةًۙ ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍۜ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا
مِنْ ضَر۪يعٍۙ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْن۪ي مِنْ جُوعٍۜ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌۙ ﴿٨﴾
لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌۙ ﴿٩﴾ ف۪ي جَنَّةٍ عَالِيَةٍۙ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ ف۪يهَا لَاغِيَةًۜ ﴿١١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

(Sûre: 87)
A'LÂ SÛRESİ
Mekke devrinde inmiştir.
19 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— **(Habîbim!)** Rabbinin yüce adını tesbîh et.
2— O Rabbin, ki, **(her şeyi)** yaratmış da düzenine koymuştur.
3— Ve O Rabbin ki, takdir buyurmuş ve doğru yolu göstermiştir.
4— O Rabbin ki, 'Yemyeşil-otlağı' çıkarmış:
5— Sonra onu, kapkara sel çöpüne çevirmiştir.
6— Sana **(Kur'ân)** okutacağız da unutmayacaksın.
7— Ancak Allah'ın **(unutturmayı)** dilediği müstesna! Çünkü O, aşikârı da bilir; gizliyi de...
8— Hem seni, en kolay yola **(İslâm'a)** muvaffak kılacağız.
9— O halde fayda verirse **(veya vermese de)** sen Kur'ân ile öğüt ver.
10— **(Allah'dan)** korkan öğüt alacaktır.
11— Pek bedbaht olan da ondan kaçınacaktır.
12— Ki o, en büyük ateşe atılacaktır.
13— Sonra orada ne ölecek, ne de dirilecektir.
14— Gerçekten **(küfürden)** temizlenen,
15— Ve Rabbinin ismini anıp namaz kılan kurtulmuştur.
16— Fakat siz **(ey kâfirler!)** dünya hayatını tercih ediyorsunuz.
17— Halbuki âhiret, daha hayırlı ve devamlıdır.
18— Bu **(temizlenenin kurtulması ve âhiretin daha hayırlı olması)**, evvelkilerin kitaplarında,
19— İbrâhim ile Musâ'nın sahifelerinde de vardır.

(Sûre: 88)
GÂŞİYE SÛRESİ
Mekke devrinde inmiştir. 26 âyettir.
Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— **(Her şeyi kaplayacak)** kıyametin haberi sana geldi mi?
2— Birtakım yüzler, o gün zillete düşmüşlerdir.
3— Çalışmış, fakat boşuna yorulmuşlardır.
4— Onlar, kızgın ateşe gireceklerdir.
5— Kızgın bir menbadan sulanacaklardır.
6— Ağıza alınmayan acı bir dikenden başka yiyecekleri yoktur.
7— O, ne besler, ne de açlıktan kurtarır.
8— Birtakım yüzler, o gün mutludur.
9— Çalıştıklarından memnundur.
10— Yüksek bir cennettedirler.
11— Orada boş lâf işitmezler.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḱ = ق
ʻ = ع

'Eʻ-lê
Gâşiyeh

' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Sebbiḥisme Rabbikel-'Eʻ-lê (1) 'Elleẓî ħaleḱa fesevvê
(2) Velleẓî ḱaddera fehedê (3) Velleẓî 'eħracel-mer-ʻâ
(4) Fe-ce-ʻalehû guṡê-'en 'eḥvê (5) Senuḱri-'uke felê
tensê (6) 'İllê mê şê-'e-LLâh; 'inneHû yeʻ-lemul-
cehra ve mê yeħfê (7) Ve nuyes-siruke lil-Yusrâ (8)
Fe-ẓekkir 'in-nefe-ʻatiẓ-ẓikrâ (9) Se-yeẓẓekkeru
meny-yeħ-şê (10) Ve yetecennebuhel-'eşḱâ (11) 'Elleẓî
yeṣlen-Nêral-kübrâ (12) Ṡümme lê yemûtu fîhê ve lê
yeḥyê (13) Ḱad 'eflaḥa men-tezekkê (14) Ve ẓekerasme
Rabbihî feṣallê (15) Bel tu'-ṡirûnel-ḥayêted-dünyê
(16) Vel-'Êħiratu ħayrunv-ve 'ebḱâ (17) 'İnne hêẓê
lefiṣ-Ṣuḥufil-'ûlê (18) Ṣuḥufi 'İbrâhîme ve Mûsê (19)

26 ÊYEH — **GAŞİYEH** — No 88

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Hel 'etêke ḥadîṡül-gâ-şiyeh (1) Vucû-huny-
yevme-'iẓin ħâşi-ʻah (2) ʻÂmiletun-nêṣıbeh (3)
Teṣlê Nêran ḥâmiyeh (4) Tusḱâ min ʻaynin 'êni-
yeh (5) Leyse lehum ṭa-ʻâmun 'illê min-Ḍarîʻ (6)
Lê yusminu ve lê yugnî min-cûʻ (7) Vucûhuny-
yevme-'iẓin-nê-ʻimeh (8) Li-seʻ-yihê râḍiyeh (9) Fî
Cennetin ʻâliyeh (10) Lê tesme-ʻu fîhê lêgıyeh (11)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ
مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ
خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾
وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ
بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ
﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾
هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾ إِرَمَ
ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ
جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ
طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ
عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

12— Orada akan bir kaynak var.
13— Orada yüksek tahtlar...
14— **(Pınarların etrafına)** konulmuş kadehler
15— Dizilmiş yastıklar...
16— Serilmiş nefis halılar var.
17— Deveye bakmazlar mı, o nasıl yaratılmış?
18— O göğe baksalar ya! Nasıl yükseltilmiş!
19— O dağlara baksalar ya! Nasıl dikilmiş?
20 — O yere baksalar ya! Nasıl döşenmiş?
21—Sen hemen öğüt ver Sen ancak bir öğütçüsün.
22— Onların üzerine musallat edilmiş **(bir kimse)** değilsin.

حزب ٣

23 — Yalnız **(imandan)** yüz çeviren ve küfreden başka.
24— Böylesini Allah, en büyük azapla azaplandıracaktır.
25— Muhakkak onların dönüşleri ancak bizedir.
26— Sonra onların hesapları da yalnız bize aittir.

(Sûre: 89)
FECR SÛRESİ
Mekke devrinde inmiştir.
30 âyettir.

فَأَمَّا

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Sabaha yemin ederim.
2— Ve **(Zilhicce ayından ilk)** on geceye,
3— Çifte ve teke,
4— Geçtiği vakit geceye de yemin olsun!
5— Nasıl bunlarda akıl sahibi için bir yemin **(değeri)** var değil mi? **(Ey Mekke müşrikleri! Mutlaka azabı göreceksiniz!).**
6— Görmedin mi, Rabbin ne yaptı **(Hûd kavmi)** Âd'a?
7— O direkli İrem'e?
8— Ki, o beldeler içinde, misli yaratılmamıştı.
9— Vadilerde kayaları oyan Semûd'a,
10— Ve kazıklı Fir'avn'a **(nasıl azap etti)!**
11— Ki bunlar, memleketlerde azgınlık etmişlerdi.
12— Böylece oralarda fesadı çoğaltmışlardı.
13— Bunun üzerine Rabbin de onlara azap kırbacını indiriverdi.
14— Şüphesiz ki Rabbin, hep gözetme yerindedir.

ḍ	=	ض
ṡ	=	ث
ṣ	=	ص
ḥ	=	ح
ħ	=	خ
ẕ	=	ذ
ẓ	=	ظ
ṭ	=	ط
k̇	=	ق
‘	=	ع
'	=	ء

Fecr

Med Harfleri

î	=	ي
û	=	و
ê, â	=	ا

Harekeler

i, ı	=	ـِ (كسرة)
u, ü	=	ـُ (ضمة)
e, a	=	ـَ (فتحة)
'ev	=	أو
ve	=	وَ
'ey	=	أي
yê	=	يا

Fîhê ‘aynun-cêriyeh (12) Fîhê Sürurum-merfû-
‘ah (13) Ve 'ekvêbum-mevḍû-‘ah (14) Ve nemêriku
meşfûfeh (15) Ve zerâbiyyu mebṡûṡeh (16) 'Efelê
yenẕurûne 'ilel-'ibili keyfe ħulik̇at (17) Ve 'iles-
Semê-'i keyfe rufi-‘at (18) Ve 'ilel-Cibêli keyfe
nuşıbet (19) Ve 'ilel-'Erḍi keyfe süṭiḥat (20)
Feẕekkir, 'innemê 'ente muẕekkir (21) Leste ‘aleyhim-
bi-muṣayṭir (22) 'İllê men-tevellê ve kefer (23) Feyu-
‘aẕẕibu-hu-LLâhul-‘Aẕêbel-'ekber (24) 'İnne 'ileynê
'İyêbehum (25) Ṡümme 'inne ‘aleynê ḥisêbehum (26)

30 ÂYEH

FECR

№ 89

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Vel-Fecri (1) Ve Le-yêlin ‘aşr (2) Veş-Şef-‘i vel-vetr
(3) Vel-leyli 'iẕê yesr (4) Hel fî ẕêlike k̇asemul-liẕî
ḥicr (5) 'Elem tera keyfe fe-‘ale Rabbuke bi-‘Âd (6)
'İrame Ẕêtil-‘imêd (7) 'Elletî lem yuħlek̇ misluhê fil-
bilêd (8) Ve Ṡemûdel-leẕîne cêbuṣ-ṣaħra bil-vêd (9)
Ve Fir-‘avne ẕil-'evtêd (10) 'Elleẕîne ṭagav fil-bilêd (11)
Fe-'ekṡerû fîhel-fesêd (12) Feṣabbe ‘aleyhim Rabbuke
sevṭa ‘aẕêb (13) 'İnne Rabbeke le-bil-mirṣâd (14)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ رَبُّهُ فَاَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبّٖٓي
اَكْرَمَنِۜ ﴿١٥﴾ وَاَمَّٓا اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبّٖٓي
اَهَانَنِۚ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَت۪يمَۙ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَٓاضُّونَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِۙ
﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَمًّاۙ ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّاۜ ﴿٢٠﴾ كَلَّٓا اِذَا
دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّاۙ ﴿٢١﴾ وَجَٓاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّاۚ ﴿٢٢﴾ وَج۪ٓيءَ يَوْمَئِذٍ
بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰىۜ ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَن۪ي
قَدَّمْتُ لِحَيَات۪يۚ ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُٓ اَحَدٌۙ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ
وَثَاقَهُٓ اَحَدٌۜ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُۗ ﴿٢٧﴾ اِرْجِع۪ٓي اِلٰى رَبِّكِ
رَاضِيَةً مَرْضِيَّةًۚ ﴿٢٨﴾ فَادْخُل۪ي ف۪ي عِبَاد۪يۙ ﴿٢٩﴾ وَادْخُل۪ي جَنَّت۪ي ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ عِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

لَٓا اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِۙ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِۙ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَۙ
﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ف۪ي كَبَدٍۜ ﴿٤﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌۢ
﴿٥﴾ يَقُولُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًاۜ ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَمْ يَرَهُٓ اَحَدٌۜ ﴿٧﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

15— Fakat insan, ne zaman Rabbi kendisini imtihan edip ikramda bulunur ve nimet verirse, "Rabbim bana ikram etti." der.

16— Ama ne zaman, onu imtihan edip de rızkını kısarsa, o vakit de, "Rabbim bana ihânet etti." der.

17— Hayır hayır! Siz, yetime ikram etmiyorsunuz.

18— Yoksulu doyurmaya birbirinizi teşvikte bulunmuyorsunuz.

19— Mirası, habire yiyorsunuz.

20— Malı da pek çok seviyorsunuz.

21— Hayır! Ne zaman ki yer, parça parça edilir.

22— Rabbinin emri gelip melekler saf saf dizilirse,

23— O gün cehennem de getirilir. O gün insanın aklı başına gelir. Fakat bu düşünmenin ona ne faydası olur?

24— "Ah keşke **(ebedî)** hayatım için, sağlığımda yararlı işler yapmış olaydım!" der.

25— Artık o gün, Allah'ın azabı gibi hiçbir kimse azap edemez.

26— O'nun vurduğu bağ gibi kimse bağ vuramaz.

27— **(Sonra Allah, mü'min kullarına şöyle buyurur:)** "Ey huzurlu nefis!

28— Sen Rabbinden, Rabbin de senden razı olarak, Rabbine dön!

29— Haydi kullarımın arasına gir!

30— Cennetime buyur!".

(Sûre: 90)

BELED SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 20 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Şu beldeye **(Mekke'ye)** yemîn ederim!

2—Ki sen,bu beldede helâl iken**(bulunacaksın)**.

3— Babaya da doğan çocuğa da **(yemin ederim)**.

4— Biz insanı, hakikaten meşakkat içinde yarattık.

5— O, kendisine kimsenin hiç gücü yetmeyeceğini mi sanıyor?

6—"Ben,yığın yığın mal telef ettim." diyor.

7— Onu, kimsenin görmediğini mi sanıyor?

ḍ	ض
ṡ	ث
ṣ	ص
ḥ	ح
ḣ	خ
ẕ	ذ
ẓ	ظ
ṭ	ط
k̇	ق
ʻ	ع
'	ء

Med Harfleri

î	ي

Beled

û	و
ê, â	ا

Harekeler

i, ı	ـِ (كسرة)
u, ü	ـُ (ضمة)
e, a	ـَ (فتحة)
'ev	أو
ve	وَ
'ey	أي
yê	يا

Fe-'emmel-'insênu 'iẕê mebtelêhu Rabbuhû fe-'ek-
ramehû ve neʻ-ʻameh, fe-yek̇ûlu Rabbî 'ekramen (15)
Ve 'emmê 'iẕê mebte-lêhu fek̇adera ʻaleyhi
rizk̇ah, fe-yek̇ûlu Rabbî 'ehênen (16) Kellê bel-
lê tukrimûnel-yetîme (17) Ve lê teḥâḍḍûne ʻalê
ṭa-ʻâmil-miskîn (18) Ve te'-külûnet-Turâṡe 'eklel-
lemmê (19) Ve tuḥibbûnel-mêle ḥubben-cemmê (20)
Kellê 'iẕê dükketil-'erḍu dekken-dekkê (21) Ve
cê-'e Rabbuke vel-melekü ṣaffen-ṣaffê (22) Ve
cî-'e Yevme-'iẕim-bi-Cehennem,- Yevme-'iẕiny-
yeteẕekkerul-'insênu ve 'ennê lehuẕ-ẕikrâ (23) Yek̇ûlu
yêleytenî k̇addemtu li-Ḥayêtî (24) Fe Yevme-'iẕil-lê
yu-ʻaẕ-ẕibu ʻAẕêbehû 'eḥad (25) Ve lê yûṡik̇u veṡêk̇a-
hû 'eḥad (26) Yê-'eyyetuhen-Nefsül-muṭme'inneh
(27) 'İrci-ʻî 'ilê Rabbiki râ-ḍiyetem-merḍiyyeh (28)
Fedḣulî fî ʻibêdî (29) Vedḣulî Cennetî (30)

20 'ÊYEH

BELED

№ 90

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Lê 'uk̇simu bi-hêẕel-Beled (1) Ve 'ente ḥillum-
bihêẕel-Beled (2) Ve Vêlidinv-ve mê Veled (3)
Lek̇ad ḣalek̇nel-'insêne fî kebed (4) 'Eyeḥsebu
'el-leny-yek̇-dira ʻaleyhi 'eḥad (5) Yek̇ûlu 'ehlektu
mêlel-lubedê (6) 'Eyeḥsebu 'ellem yerahû 'eḥad (7)

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾
فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾
أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ أَوْ مِسْكِينًا
ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا
بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ
إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا
سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ
مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ
لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

سُورَةُ

8— Biz, ona iki göz vermedik mi?

9— Bir dil ile iki dudak,

10— Bir de ona, **(hayır ve şer)** iki yol göstermedik mi?

11— Ama o, sarp yokuşa göğüs geremedi.

12— O sarp yokuşun ne olduğunu sen nereden bileceksin?

13— Bir köle âzâd etmektir.

14— Yahut bir açlık gününde yemek yedirmektir.

15—Akrabalığı olan bir yetime.

16— Yahut topraklı **(tozlu)** bir yoksula.

17— Bütün bunlardan sonra iman edip birbirlerine sabrı tavsiye edenlerden ve merhameti tavsiye edenlerden olmaktır.

18— İşte bunlar, sağcılardır.

19— Âyetlerimize küfredenler ise, solcuların tâ kendileridir.

20— Onların üzerinde kapıları kapalı bir ateş olacaktır.

(Sûre: 91)

ŞEMS SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
15 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Güneşe ve onun aydınlığına,

2— Ve onun arkasında olduğu zaman ay'a,

3— Güneşi açtığı vakit gündüze,

4— Ve güneşi örttüğü vakit geceye,

5— Gökyüzüne ve onu bina edene,

6— Yere ve onu döşeyene.

7— Nefse ve onu düzenleyene.

8— Sonra da ona, kötülüğü ve ondan sakınmayı bildirene yemin ederim ki;

9— Muhakkak o nefsi temizleyen felâha ermiştir.

10— Onu kirletip örten ise, hüsrana uğramıştır.

11— Semûd kavmi, azgınlığı sebebiyle inkâr etti.

12— O vakit en azılısı, **(deveyi boğazlamaya)** fırlayınca;

13— Allah'ın peygamberi onlara, ''Allah'ın dişi devesine ve onun sulama; işine aslâ dokunmayın'' dedi.

14— Fakat onlar onu yalanladılar da, deveyi öldürdüler. Bunun üzerine Rableri, günahları sebebiyle azabı başlarına geçiriverdi ve hepsini **(yerle)** bir etti.

15— O, bu işin sonundan korkacak değildir.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḱ	= ق
‘	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و

Şems

ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'Elem nec-‘al-lehû ‘ay-neyn (8) Ve lisênenv-ve şefe-
teyn (9) Ve hedeynêhun-necdeyn (10) Feleḱteḥamel-
‘aḱabeh (11) Ve mê 'edrâke mel-‘aḱabeh (12) Fekkü
raḱabeh (13) 'Ev 'iṭ-‘âmun-fî yevmin-ẓî mesgabeh (14)
Yetîmen-ẓê meḱrabeh (15) 'Ev miskînen-ẓê metrabeh
(16) Ṡümme kêne minelleẓîne 'êmenû ve tevêṣav biṣ-
Ṣabri ve tevêṣav bil-Merḥameh (17) 'Ulê-'ike 'Eṣ-ḥâbul-
Meymeneh (18) Velleẓîne keferû bi-'Êyêtinê hum 'Eṣ-
ḥâbul-meş-'emeh (19) ‘Aleyhim Nêrum-mu'-ṣadeh (20)

ŞEMS

15 'ÊYEH — № 91

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Veş-Şemsi veḍuḥâhê (1) Vel-Ḱameri 'iẓê
telêhê (2) Ven-Nehêri 'iẓê cellêhê (3) Vel-Leyli
'iẓê yegşêhê (4) Ves-semê-'i ve mê benêhê (5)
Vel-'Erḍi ve mê ṭaḥâhê (6) Ve nefsinv-ve mê
sevvêhê (7) Fe-'elhemehê fucûrahê; ve teḱvêhê
(8) Ḱad 'eflaḥa men-zekkêhê (9) Ve ḱad ħâbe
men-dessêhê (10) Keẕẕebet Ṡemûdü biṭagvêhê (11)
'İẕimbe-‘aṡe 'eşḱâhê (12) Fe-ḱâle lehum Rasûlu-LLâhi
Nêḱata-LLâhi ve süḱyêhê (13) Fe-keẕẕebûhu fe-
‘aḱarûhê. Fedem-deme ‘aleyhim Rabbuhum-
biẕembihim fesev-vêhê (14) Ve lê yeħâfu ‘uḱbêhê (15)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

سورة الليل مكية وهي
إحدى وعشرون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰىۙ ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰىۙ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰىۙ
﴿٣﴾ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰىۜ ﴿٤﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰىۙ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰىۙ
﴿٦﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰىۜ ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰىۙ ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰىۙ
﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰىۜ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْن۪ي عَنْهُ مَالُهُ اِذَا تَرَدّٰىۜ ﴿١١﴾ اِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدٰىۘ ﴿١٢﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُو۫لٰى ﴿١٣﴾ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَاراً تَلَظّٰىۚ ﴿١٤﴾
لَا يَصْلٰيهَٓا اِلَّا الْاَشْقٰىۙ ﴿١٥﴾ اَلَّذ۪ي كَذَّبَ وَتَوَلّٰىۜ ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقٰىۙ
﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ي يُؤْت۪ي مَالَهُ يَتَزَكّٰىۚ ﴿١٨﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزٰىۙ
﴿١٩﴾ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰىۚ ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿٢١﴾

سورة الضحى مكية وهي
إحدى عشرة آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالضُّحٰىۙ ﴿١﴾ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰىۙ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰىۜ ﴿٣﴾

4 elif uzatmak vâcib — 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz — İhfa ve Gunne yerleri — Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib — Bir elif uzatılır — İdgam ve okunmayan harfler — Kalkale

(Sûre: 92)

LEYL SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
21 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Kaplayıp örttüğü zaman geceye,
2— Açıldığı zaman gündüze,
3— Erkekle dişiyi yaratana yemin ederim ki,
4— Sizin amelleriniz çeşit çeşittir.
5— Ama kim Allah yolunda verir ve Allah'dan korkarsa,
6— O en güzeli **(Lâ ilâhe illâllah'ı)** tasdik ederse,
7— Biz onu, en kolayına müyesser kılacağız.
8— Fakat kim **(Allah'ın hakkına)** cimrilik eder de, **(sevabına)** ihtiyaç göstermez.
9— Ve en güzeli **(tevhidi)** inkâr ederse,
10— Biz ona, en zor olanı kolaylaştırırız.
11— Cehenneme yuvarlandığı vakit, onu malı kurtaramaz.
12— Şüphesiz ki bize düşen, doğru yolu göstermektir.
13— Ve şüphesiz ki âhiret de bizim, dünya da bizimdir.
14— İşte ben sizi, köpüren bir ateşle uyardım.
15— Ona ancak en azgın olanlar girer.
16— Öyle ki **(Peygamberi)** yalanlamış; **(imandan)** yüz çevirmiştir!
17— Takvâ sahibi, ondan uzaklaştırılır.
18— O takvâ sahibi ki, malını Allah yolunda verip temizlenir.
19— Onun yanında hiç kimsenin mükâfatlandırılacak bir nimeti yoktur.
20— O, ancak yüce Rabbinin rızasını kazanmak için verir.
21— Ve ilerde muhakkak razı olacaktır.

(Sûre: 93)

DUHÂ SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
11 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Kuşluğa,
2— Sâkinliği çöktüğü zaman geceye yemin ederim ki,
3— Rabbin seni terk etmedi, darılmadı da.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ̣ = ظ
ṭ = ط
ǩ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Leyl
Duḥa

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

LEYL

21 ÂYEH — № 92

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Vel-Leyli 'iẓê yegşê (1) Ven-Nehêri 'iẓê tecellê (2)
Ve mê ħaleǩaẓ-ẓekera vel-'unṡê (3) 'İnne seʻ-yeküm
le-şettê (4) Fe-'emmê men 'eʻ-ṭâ vet-teǩâ (5) Ve
ṣaddeǩa bil-Ḥusnê (6) Fese-nuyes-siruhû lil-Yusrâ
(7) Ve 'emmê mem-beħile vestegnê (8) Ve keẓẓebe
bil-Ḥusnê (9) Fese-nuyes-siruhû lil-ʻusrâ (10) Ve mê
yugnî ʻanhu mêluhû 'iẓê teraddê (11) 'İnne ʻaleynê
lel-hudê (12) Ve 'inne lenê lel-'Êħirate vel-'ûlê (13) Fe-
'enẓertuküm Nêran-teleẓẓâ (14) Lê yeṣlêhê 'illel-'eşǩâ
(15) 'Elleẓî keẓẓebe ve tevellê (16) Ve se-yucennebuhel-
'etǩâ (17) 'Elleẓî yu'-tî mêlehû yetezekkê (18) Ve mê li-
'eḥadin ʻindehû min-niʻ-metin-tuczê (19) 'İllebtigâ-'e
Vechi Rabbihil-'Eʻ-lê (20) Ve le-sevfe yerḍâ (21)

DUḤÂ

11 ÂYEH — № 93

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Veḍ-Ḍuḥê (1) Vel-Leyli 'iẓê secê (2)
Mê veddeʻake Rabbüke ve mê ǩalê (3)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْاُو۫لٰىۜ ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْط۪يكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰىۜ ﴿٥﴾
اَلَمْ يَجِدْكَ يَت۪يماً فَاٰوٰىۖ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَٓالاًّ فَهَدٰىۖ ﴿٧﴾
وَوَجَدَكَ عَٓائِلاً فَاَغْنٰىۜ ﴿٨﴾ فَاَمَّا الْيَت۪يمَ فَلَا تَقْهَرْۜ ﴿٩﴾
وَاَمَّا السَّٓائِلَ فَلَا تَنْهَرْۜ ﴿١٠﴾ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَۙ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَۙ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ٓي اَنْقَضَ
ظَهْرَكَۙ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَۜ ﴿٤﴾ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْراًۙ ﴿٥﴾ اِنَّ مَعَ
الْعُسْرِ يُسْراًۜ ﴿٦﴾ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْۙ ﴿٧﴾ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

سُورَةُ التّ۪ينِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالتّ۪ينِ وَالزَّيْتُونِۙ ﴿١﴾ وَطُورِ س۪ين۪ينَۙ ﴿٢﴾ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَم۪ينِۙ ﴿٣﴾ لَقَدْ
خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ف۪ٓي اَحْسَنِ تَقْو۪يمٍۘ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِل۪ينَۙ ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

اِلَّا

4— Muhakkak âhiret, senin için dünyadan hayırlıdır.

5— Ve ileride Rabbin sana öyle ihsanda bulunacak ki, sen de razı olacaksın. **(Peygamber Efendimiz, "Öyleyse ümmetimden bir kişi cehennemde kaldıkça, ben de razı olmam!" demiştir).**

6— O seni yetim bulup **(amcan Ebû Tâlib'in yanında)** barındırmadı mı?

7— Seni **(çocuk iken)** kaybolmuş bulup da yolunu doğrultmadı mı?

8— Ve seni, bir yoksul bulup **(Hatice'nin malı ile)** zengin etmedi mi?

9—Öyle ise,yetime kahretme.

10— Dilenciyi azarlama.

11— Rabbinin nimetine gelince, onu anlat da anlat.

(Sûre: 94)

İNŞİRÂH SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
8 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Biz senin **(istifaden)** için göğsünü **(peygamberlik vesaire ile)** açıp genişletmedik mi?

2— Ve senden yükünü indirmedik mi?

3— Ki, o yük senin belini bükmüştü.

4— Senin **(ismini ezan ve ikametlerde, ismimle beraber okutmak suretiyle)** şânını yükselttik.

5— Demek ki, bir zorlukla beraber bir kolaylık var.

6— Evet, o zorlukla beraber muhakkak bir kolaylık vardır.

7— O halde **(bir işten)** boşaldın mı, yine kalk yorul!

8— Ve ancak Rabbine rağbet et**(ona yönel)**.

(Sûre: 95)

TÎN SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 8 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— İncire, zeytine,

2— Sîna dağına,

3— Bir de şu emîn beldeye **(Mekke'ye),** yemîn ederim ki,

4— Gerçekten biz insanı, en güzel bir biçimde yarattık.

5— Sonra onu **(n bazı fertlerini),** aşağıların en aşağısına çevirdik.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

Şerḥ Tîn

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

Ve lel-'Êħiratü ħayrul-leke minel-'ûlê (4) Vele-
sevfe yuʻ-ṭîke Rabbuke fe-terḍâ (5) 'Elem yecidke
yetîmen-fe-'êvê (6) Ve vecedeke ḍâllen-fehedê
(7) Ve vecedeke ʻâ-'ilen-fe-'egnê (8) Fe-'emmel-
yetîme felê tek̇her (9) Ve 'emmes-sê-'ile felê ten-
her (10) Ve 'emmê bi-niʻ-meti Rabbike feḥaddiṡ (11)

8 ÊYEH — Nº 94

'İNŞİRÂḤ

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elem neşraḥ leke ṣadrak (1) Ve veḍaʻnê ʻanke
vizrak (2) 'Elleẕî 'enk̇aḍa ẓahrak (3) Ve rafeʻ-
nê leke ẓikrak (4) Fe-'inne me-ʻal-ʻusri yüsrâ
(5) 'İnne me-ʻal-ʻusri yüsrâ (6) Fe 'iẓê feragte
fenṣab (7) Ve 'ilê Rabbike fergab (8)

8 ÊYEH — Nº 95

TİN

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Vet-Tîni vez-Zeytûni (1) Ve Ṭûri Sînîne
(2) Ve hêẓel-Beledil-'emîn (3) Lek̇ad
ħalek̇nel'insêne fî 'eḥseni tek̇vîm (4)
Ṡümme radednêhu 'esfele sêfilîn (5)

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ
﴿٢﴾ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ
مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَىٰ ﴿٦﴾ أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَىٰ
﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا
إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾
أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ لَمْ
يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ
نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسُ آيَاتٍ

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

6— Ancak iman edip yararlı işler yapanlar müstesnâ! Onlar için bitip tükenmeyen bir ecir var.

7— O halde **(ey kâfir! Bütün bunlardan sonra)**, sana hesab gününü inkâr ettiren nedir?

8— Allah, hâkimlerin hâkimi değil midir?

(Sûre: 96)

ALÂK SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
19 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— **(Ey Habibim!)** Yaratan Rabbinin adı ile oku!

2— İnsanı bir kan pıhtısından yarattı.

3— Oku! Ki, senin Rabbin sonsuz kerem sahibidir.

4— O, kalemle **(yazı yazmayı)** öğretmiştir.

5— İnsana bilmediği şeyleri öğretmiştir.

6— Sakın **(okumamak etme)**. Zira insan muhakkak azar.

7— Bu, kendisini müstağni **(yeterli)** görmesindendir.

8— Hiç şüphe yok ki, dönüş Rabbinedir.

9,10— Baksana! O kimseye **(Ebu Cehil'e)** ki bir kulu **(Muhammed s.a.v.'i)** namaz kıldığında engelliyor!.

11— Gördün mü? Hidâyet üzere olsa da.

12— Yahut takvâ ile emretse de mi? **(men edecek)**.

13— Söyle bakayım! Bu adam **(Peygamberi)** yalanlasa da **(imandan)** yüz çevirse de mi? **(Şaşılmaz)**.

14— Bilmedi mi ki, Allah her şeyi görür.

15— Hayır hayır! Yemin olsun ki, eğer bundan vazgeçmezse, mutlaka onu alnından yakalayıp **(cehenneme)** sürükleyeceğiz.

16— O yalancı, o günahkâr alnın**(ın saçın)**dan.

17— O vakit çağırsın meclisini.

18— Biz, zebânileri **(müthiş cehennem meleklerini)** çağıracağız.

19— Hayır! Sen ona itaat etme. Secde et ve **(Allah'a)** yaklaş.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê, â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

'İllel-lezîne 'êmenû ve ʻamiluṣ-ṣâliḥâti felehum 'ecrun
gayru memnûn (6) Femê yükeẕẕibuke beʻ-du bid-
Dîn (7) 'Eley-se-LLâhu bi-'Eḥkemil-ḥâkimîn (8)

ʻALEḲ

19 ÊYEH — № 96

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İḳra' bismi Rabbikelleẕî ḣaleḳ (1) Ḣaleḳal-'insêne
min ʻaleḳ (2) 'İḳra' ve Rabbukel-'Ekram (3) 'Elleẕî
ʻalleme bil-Ḳalem (4) ʻAllemel-'insêne mê lem
yeʻ-lem (5) Kellê 'innel-'insêne le-yeṭgâ (6) 'Er-ra-
'êhus-tegnê (7) 'İnne 'ilê Rabbiker-rucʻâ (8) 'Era-
'eytelleẕî yenhê (9) ʻAbden 'iẕê ṣallê (10) 'Era-'eyte
'in-kêne ʻalel-Hüdê (11) 'Ev 'emera bit-Teḳvê (12)
'Era-'eyte 'in-keẕẕebe ve tevellê (13) 'Elem yeʻ-lem-
bi-'enne-LLâhe yerâ (14) Kellê le-'illem yentehi,
lenesfe-ʻam-bin-nêṣıyeh (15) Nêṣıyetin-kêẕibetin
ḣâṭi-'eh (16) Fel-yed-ʻu nêdiyeh (17) Sened-ʻuz-
zebêniyeh (18) Kellê; lê tüṭiʻ-hu vescud veḳterib (19)

ḲADİR

5 ÊYEH — № 97

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ ف۪ي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ
ف۪يهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
لَمْ يَكُنِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِك۪ينَ مُنْفَكّ۪ينَ حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ
﴿١﴾ رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾ ف۪يهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ
الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَٓا اُمِرُٓوا اِلَّا لِيَعْبُدُوا
اللّٰهَ مُخْلِص۪ينَ لَهُ الدّ۪ينَ حُنَفَٓاءَ وَيُق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ د۪ينُ الْقَيِّمَةِ
﴿٥﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِك۪ينَ ف۪ي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمْ
شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُو۬لٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾
جَزَٓاؤُ۬هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا
اَبَدًاۜ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُۜ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

(Sûre: 97)

KADİR SÛRESİ

Nerede indiği ihtilâflıdır.
5 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Hakikat biz onu **(Kur'ân'ı)**, kadir gecesinde indirdik.

2— Kadir gecesinin ne olduğunu, sana ne bildirdi?

حزب ٤

3— Kadir gecesi, bin aydan hayırlıdır.

4— O gece melekler ve ruh **(Cebrâil)**, Rablerinin izniyle **(o sene takdir edilen)** herbir iş için peyderpey inerler.

5— O gece, tâ fecrin doğuşuna kadar selâm **(ve selâmet)** dir.

(Sûre: 98)

BEYYİNE SÛRESİ

Bunun da nerede indiği ihtilâflıdır. 8 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Ehl-i kitaptan ve müşriklerden küfredenler, kendilerine açık bir huccet **(peygamber)** gelinceye kadar **(bulundukları dinden)** ayrılacak değillerdi.

2— (Bu huccet), Allah'dan bir peygamberdir ki, tertemiz birtakım sahifeler okur.

3— O sahifelerde, dosdoğru **(ve sabit)** hükümler vardır.

4— Böyle iken, ehl-i kitap olanlar, ancak kendilerine o delil geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5— Halbuki onlara **(Tevrât ve İncil'de)** dini bir uğruna muvahhidler olarak ancak Allah'a ibadet etmeleri **(Muhammed (a.s.) geldiği vakit, onun dinine girmeleri)**, namazı dosdoğru kılmaları, zekâtı vermeleri emrolunmuştu. İşte doğru din budur.

6— Hiç şüphe yok ki, ehl-i kitaptan küfredenlerle müşrikler, ebedî kalmak üzere cehennem ateşinde olacaklardır. İşte bütün mahlûkatın en kötüsü bunlardır.

7— Hiç şüphe yoktur ki, iman edip yararlı işler görenler de, bütün mahlûkatın en hayırlısıdırlar.

8— Rableri katında onların mükâfatı, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Orada ebedî olarak kalacaklardır. Allah onlardan razı, onlar da Allah'dan razı olacaklardır. İşte bu, Rabbinden korkanlara mahsustur.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ħ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)

Ḳadr Beyyineh

e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İnnê 'enzelnêhu fî Leyletil-ḲADR (1) Ve mê
'edrâke mê Leyletül-Ḳadr (2) Leyletül-Ḳadri
ħayrum-min 'elfi Şehr (3) Tenezzelül-melê-'ike-
tu ver-Rûḥu fîhê bi-'iẕni Rabbihim-min-külli
'emrin (4) Selêm. Hiye ḥattê maṭle-ʿil-Fecr (5)

BEYYİNEH

8 ÊYEH — № 98

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Lem yekünil-leẕîne keferû min 'Ehlil-Kitêbi vel-
Müşrikîne munfekkîne ḥattê te'-tiye-hümül-Beyyineh
(1) Rasûlüm-mine-LLâhi yetlû ṣuḥufemmuṭahherah
(2) Fîhê kütübun-ḳayyimeh (3) Ve mê teferra-
ḳalleẕîne 'ûtul-Kitêbe 'illê mim-beʿ-di mê cê-
'et-humul-Beyyineh (4) Ve mê 'ümirû 'illê liyeʿ-
budü-LLâhe muħliṣîne lehüd-Dîn; ḥunefê-'e ve
yuḳîmuş-Ṣalête ve yu'-tüz-Zekête ve ẕêlike Dînül-
Ḳayyimeh (5) 'İnnelleẕîne keferû min 'Ehlil-Kitêbi
vel-Müşrikîne fî nêri Cehenneme ħâlidîne fîhê. 'Ulê-
'ike hum şerrul-beriyyeh (6) 'İnnelleẕîne 'êmenû ve
ʿamiluṣ-ṣâliḥâti 'ulê-'ike hum ħayrül-beriyyeh (7)
Cezê-'uhum ʿinde Rabbihim Cennêtu ʿadnin-tecrî min-
teḥtihel-'enhêru ħâlidîne fîhê 'ebedê; raḍiye-LLâhu
ʿanhum ve raḍû ʿanh; ẕêlike limen ħaşiye Rabbeh (8)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سُورَةُ الزَّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَاۙ ﴿١﴾ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَاۙ ﴿٢﴾
وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَاۚ ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَاۙ ﴿٤﴾ بِاَنَّ رَبَّكَ
اَوْحٰى لَهَاۜ ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتاً لِيُرَوْا اَعْمَالَهُمْۜ ﴿٦﴾ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْراً يَرَهُۜ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَراًّ يَرَهُ ﴿٨﴾

(Sûre: 99)

ZİLZÂL SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir.
8 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Yer, şiddetli sarsıntısı ile sarsıldığı vakit,

2— Ve yer, içindeki ağırlıkları **(define ve ölüleri)** çıkardığı,

3— İnsan, "Buna ne oluyor?" dediği vakit,

4— O gün **(yer)**, bütün haberlerini anlatır.

5— Çünkü Rabbin ona vahy etmiştir **(bunu emir buyurmuştur)**.

6— O gün insanlar, amellerinin karşılığı kendilerine gösterilmek için dağınık bir şekilde **(hesap yerinden)** dönerler. **(Kimi cennetin yolunu, kimi de cehennemin yolunu tutar.)**

7— Zira kim zerre kadar bir hayır işlediyse onu **(n mükâfatını)** görecek;

8— Kim de, zerre kadar bir kötülük işlediyse onu **(n cezasını)** görecektir.

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحاًۙ ﴿١﴾ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحاًۙ ﴿٢﴾ فَالْمُغ۪يرَاتِ صُبْحاًۙ
﴿٣﴾ فَاَثَرْنَ بِه۪ نَقْعاًۙ ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِه۪ جَمْعاًۙ ﴿٥﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّه۪
لَكَنُودٌۚ ﴿٦﴾ وَاِنَّهُ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَه۪يدٌۚ ﴿٧﴾ وَاِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ
لَشَد۪يدٌ ﴿٨﴾ اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِۙ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ
مَا فِي الصُّدُورِۙ ﴿١٠﴾ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَب۪يرٌ ﴿١١﴾

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

(Sûre: 100)

ÂDİYÂT SÛRESİ

Nerede indiği ihtilâflıdır.
11 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— O harıl harıl koşan **(at)** lara,

2— O **(tırnakları ile)** ateş çakanlara,

3— Sonra sabah vakti baskın yapanlara,

4— Derken tozu dumana katanlara,

5— Ve böylece bir topluluğun ortasına girenlere yemin ederim ki;

6— Muhakkak insan Rabbine karşı pek nankördür.

7— Buna, kendisi de şâhiddir.

8— Gerçekten o, mal sevgisinden dolayı pek şiddetlidir.

9— Fakat bilmez mi ki, kabirlerin içindekiler **(deşilip)** çıkarıldığı zaman,

10— Göğüslerdeki **(gizli sır)** lar derlenip çıkarıldığı vakit,

11— Rableri o gün, onlardan pekâlâ haberdardır.

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
z̧ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê , â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

Zelzeleh ʿâdi-yêt

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

ZELZELEH

8 ÊYEH — № 99

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İẓê zülziletil-'Erḍu zilzê-lehê (1) Ve 'eḣracetil-
'Erḍu 'eṡ-k̇âlehê (2) Ve k̇âlel-'insênü mê lehê (3)
Yevme-'iẓin-tuḥaddiṡü 'eḣbêrahê (4) Bi-'enne
Rabbeke 'evḥâ lehê (5) Yevme-'iẓiny-yeṣdürunnêsü
'eṣtêtel-liyurav 'eʿ-mêlehum (6) Femeny-yeʿ-mel
misk̇âle ẓerratin ḣayrany-yerah (7) Ve meny-
yeʿ-mel misk̇âle ẓerratin-şerrany-yerah (8)

ʿÂDİYÊT

11 ÊYEH — № 100

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Vel-ʿÂDİ-YÊTİ ḍabḥê (1) Fel-mûri-yêti k̇adḥê (2)
Fel-mugîrâti ṣubḥê (3) Fe-'eṡerne bihî nek̇-ʿâ (4)
Fe-veseṭne bihî cem-ʿâ (5) 'İnnel-'İnsêne li-Rabbihî
le-kenûd (6) Ve 'innehû ʿalê ẓêlike le-şehîd (7) Ve
'innehû li-ḥubbil-ḣayri le-şedîd (8) ۞ 'Efelê yeʿ-lemu
'iẓê buʿ-ṡira mê fil-k̇ubûr (9) Ve ḥuṣṣıle mêfiṣ-ṣudûr
(10) 'İnne Rab-behum-bihim Yevme-'iẓil-le-Ḣabîr (11)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● İhfa ve Gunne yerleri ● Kalın
● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalkale

سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ
النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾
فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ
مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ ﴿١٠﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ﴿١﴾ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ
كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾
ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

● 4 elif uzatmak vâcib ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

(Sûre: 101)

KAARİÂ SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 11 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Kaariâ **(çarpacak belâ yani kıyamet),**

2— Nedir o kaariâ?

3—Kaariânın ne olduğunu, sana ne bildirdi?

4— O gün insanlar, yayılmış pervaneler gibi,

5— Dağlar da didilmiş yün gibi olacak.

6— Ama o vakit, kimin tartıları ağır gelirse,

7— O, mutlu bir hayattadır.

8— Fakat kimin de tartıları hafif gelirse,

9— Artık onun anası Hâviye'dir.

10— Onun ne olduğunu, sana ne bildirdi?

11— O, kızışmış bir ateştir!

(Sûre: 102)

TEKÂSÜR SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 8 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

بِسْمِ اللّٰهِ

1— Çoklukla öğünmek, sizi oyaladı.

2— Tâ kabirlere varıncaya kadar ziyaret ettiniz.

3— Hayır **(öyle değil)!** İlerde bileceksiniz.

4— Sonra yine hayır! İlerde bileceksiniz.

5— Hayır hayır! Eğer siz kesin bir ilimle bilseniz **(böyle çokluğunuzla övünmezdiniz),**

6— And olsun! Kızgın ateşi muhakkak göreceksiniz.

7— Sonra yine and olsun! Onu, gözünüzle muhakkak göreceksiniz.

8— Sonra mutlaka o gün, nimetlerden sorulacaksınız.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ǩ	= ق
ʿ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو

'El-ǩâri-ʿah Tekêśür

ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

11 ÊYEH — ǨÂRİʿAH — № 101

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'EL-ǨÂRİ-ʿATU (1) Mel-Ǩâri-ʿah (2) Ve mê 'edrâke mel-Ǩâri-ʿah (3) Yevme yekûnun-nêsü kel-ferâşil-mebśûś (4) Ve tekûnul-cibêlu kel-ʿihnil-menfûş (5) Fe-'emmê men-śekulet mevêzînuh (6) Fe-hüve fî ʿÎşetir-râḍiyeh (7) Ve 'emmê men ħaffet mevêzînuh (8) Fe-'ümmuhû Hêviyeh (9) Ve mê 'edrâke mê hiyeh (10) Nêrun ḥâmiyeh (11)

8 ÊYEH — TEKÊŚÜR — № 102

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elhêkümut-TEKÊŚÜR (1) Ḥattê zürtümül-mekâbir (2) Kellê sevfe teʿ-lemûn (3) Śümme kellê sevfe teʿ-lemûn (4) Kellê lev teʿ-lemûne ʿilmel-yeǩîn (5) Letera-vunnel-Ceḥîm (6) Śümme letera-vunnehê ʿaynel-yeǩîn (7) Śümme le-tüs-'elünne Yevme-'iẕin ʿanin-ne-ʿîm (8)

3 ÊYEH — ʿAṢR — № 103

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالْعَصْرِۙ ﴿١﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَف۪ي خُسْرٍۙ ﴿٢﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُۙ ﴿٢﴾ يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهُٓ اَخْلَدَهُۚ ﴿٣﴾ كَلَّا
لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِۘ ﴿٤﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْحُطَمَةُۜ ﴿٥﴾ نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُۙ ﴿٦﴾ اَلَّت۪ي
تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٔدَةِۜ ﴿٧﴾ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌۙ ﴿٨﴾ ف۪ي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

سُورَةُ الْف۪يلِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْف۪يلِۜ ﴿١﴾ اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ
ف۪ي تَضْل۪يلٍۙ ﴿٢﴾ وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَاب۪يلَۙ ﴿٣﴾ تَرْم۪يهِمْ
بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجّ۪يلٍۙ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib	1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

(Sûre: 103)

ASR SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
3 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Asra **(ikindi zamanına yahut devre)** yemin ederim ki,
2— İnsan, muhakkak ziyandadır.
3— Yalnız iman edip yararlı işler görenler; birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesnadır.

(Sûre: 104)

HÜMEZE SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
9 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Vay haline her gıybetçinin **(kaşıyla, gözüyle işaret edip)** yüze karşı eğlenenin,
2— Ki, mal toplamış ve onu saymıştır.
3— Zanneder ki malı, kendisini ebedî yaşatacaktır.
4— Hayır! Yemin olsun Hutame'ye atılacaktır.
5— Hutame'nin ne olduğunu sana ne bildirdi?
6— O, Allah'ın yakılmış ateşidir.
7— Ki, tâ kalblere ulaşır.
8— Hiç şüphe yok ki o ateş, onların üzerine kapatılacaktır.
9— Uzatılmış sütun **(lar içinde olacak)** dır.

(Sûre: 105)

FİL SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 5 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Görmedin mi Rabbin fil sahiplerine ne yaptı?.
2— Onların tedbirlerini boşa çıkarmadı mı?
3— Üzerlerine sürü sürü kuşlar gönderdi.
4— Onlara pişmiş çamurdan taşlar atıyorlardı.
5— Neticede Rabbin, onları yenmiş hasıl gibi yapıverdi.

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ḣ	= خ
ẕ	= ذ
ẓ	= ظ
ṭ	= ط
k̇	= ق
ʿ	= ع
'	= ء
Med Harfleri	
î	= ي
û	= و
ê , â	= ا
Harekeler	
i, ı	= ـِـ (كسرة)
u, ü	= ـُـ (ضمة)
e, a	= ـَـ (فتحة)
'ev	= أو
ve	= وَ
ʿAṣr Hümezeh Fîl	
'ey	= أي
yê	= يا

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Vel-ʿAṢRİ (1) 'İnnel-'İnsêne lefî ḣusrin (2)
'İlle-lleẕîne 'êmenû ve ʿamilüṣ-ṣâliḥâti ve
tevêṣav bil-Ḥak̇k̇i ve tevêṣav-biṣ-Ṣabr (3)

HÜMEZEH

9 ÊYEH — № 104

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Veylul-likülli HUMEZETİL-lumezeh (1) 'Elleẕî
ceme-ʿa mêlenv-ve ʿaddedeh (2) Yeḥsebu 'enne mêle-
hû 'eḣledeh (3) Kellê le-yumbeẕenne fil-Ḥüṭameh (4)
Ve mê 'edrâke mel-Ḥüṭameh (5) Nêru-LLâhil-mûka-
deh (6) 'Elletî teṭṭali-ʿu ʿalel-'ef-'ideh (7) 'İnnehê
ʿaleyhim-mu'-ṣadeh (8) Fî ʿamedim-mumeddedeh (9)

FÎL

5 ÊYEH — № 105

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Elem tera keyfe fe-ʿale Rabbuke bi-'Eṣ-ḥâbil-FÎL
(1) 'Elem yec-ʿal keydehum fî teḍlîl (2) Ve 'ersele
ʿaleyhim ṭayran 'ebêbîl (3) Termîhim-bi-ḥicêratimmin-
siccîl (4) Fece-ʿalehum ke-ʿaṣfim-me'-kûl (5)

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ اَرْبَعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍۙ ﴿١﴾ اِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَٓاءِ وَالصَّيْفِۚ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا
رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِۙ ﴿٣﴾ اَلَّذ۪ٓي اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَاٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

(Sûre: 106)

KUREYŞ SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
4 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Kureyş'in alışkanlığı için,

2—Kış ve yaz yolculuklarına alışkanlıkları için **(kışın Yemen'e, yazın Şam'a giderlerdi).**

3— Bu Beyt'in **(Kâbe'nin)** Rabbine ibadet etsinler.

4— Ki, onları açlıktan doyurmuş; korkudan emin kılmıştır.

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سَبْعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَرَاَيْتَ الَّذ۪ي يُكَذِّبُ بِالدّ۪ينِۜ ﴿١﴾ فَذٰلِكَ الَّذ۪ي يَدُعُّ الْيَت۪يمَۙ ﴿٢﴾ وَلَا
يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِۜ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلّ۪ينَۙ ﴿٤﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ عَنْ
صَلَاتِهِمْ سَاهُونَۙ ﴿٥﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ يُرَٓاؤُ۫نَۙ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

(Sûre: 107)

MÂÛN SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
7 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Gördün mü, o din gününü **(kıyameti)** yalanlayanı,

2— Yetimi itip kakan işte odur,

3— Yoksulu doyurmaya da teşvik etmez.

4— Vay o namaz kılanların haline ki,

5— Namazlarından gaafildirler **(namazı vaktinde kılmazlar).**

6— Onlar ki gösteriş yaparlar.

7—Zekâtı **(ve çanak, çömlek, iğne ve balta gibi emanet verilen şeyleri)** men ederler onlar.

سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَلَاثُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِنَّٓا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَۜ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْۜ ﴿٢﴾ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾

4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	İhfa ve Gunne yerleri	Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib	Bir elif uzatılır	İdgam ve okunmayan harfler	Kalkale

(Sûre: 108)

KEVSER SÛRESİ

Nerede indiği ihtilâflıdır. 3 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Gerçekten biz sana kevseri verdik.

2— O halde, hemen Rabbin için namaz **(Kurban bayramı namazını)** kıl ve kurban kes!

3— Doğrusu sana **(ebter diyerek)** düşmanlık eden, kendisi ebterdir **(nesli kesilmiştir).**

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẓ = ظ
ṭ = ط
k̇ = ق
ʿ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

Kuraîş Mê-ʿûn Kevŝer

4 'ÊYEH — K̇UREYŞ — № 106

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Li-'îlêfi K̇URAYŞİN (1) 'Îlêfihim riḥleteş-
şitê-'i veṣ-ṣayf (2) Fel-yeʿ-budû Rabbe
hêẓel-Beyt (3) 'Elleẓî 'eṭ-ʿamehum-min-
cû-ʿinv-ve 'êmenehum-min ḣavf (4)

7 'ÊYEH — MÂʿÛN — № 107

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'Era-'eytelleẓî yükeẓẓibu bid-Dîn (1) Feẓêlikel-
leẓî yeduʿ-ʿul-yetîm (2) Ve lê yeḥuḍḍu ʿalê ṭa-
ʿâmil-miskîn (3) Fe-veylul-lil-muṣallîn (4)
'Elleẓîne hum ʿan-ṣalêti-him sêhûn (5) 'Elleẓîne
hum yurâ-'ûne (6) Ve yemne-ʿûnel-MÊ-ʿÛN (7)

3 'ÊYEH — KEVṠER — № 108

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İnnê 'eʿ-ṭaynêkel-KEVṠER (1) Fe-ṣalli li-Rab-
bike venḥar (2) 'İnne şêni-'eke huvel-'ebter (3)

4 elif uzatmak vâcib · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ يَٓا اَيُّهَا الْكَافِرُونَۙ ﴿١﴾ لَٓا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَۙ ﴿٢﴾ وَلَٓا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُۚ ﴿٣﴾
وَلَٓا اَنَا۬ عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْۙ ﴿٤﴾ وَلَٓا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُۜ ﴿٥﴾ لَكُمْ د۪ينُكُمْ وَلِيَ د۪ينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَلَاثُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا جَٓاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُۙ ﴿١﴾ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ ف۪ي د۪ينِ
اللّٰهِ اَفْوَاجًاۙ ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُۜ اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سُورَةُ تَبَّتْ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

تَبَّتْ يَدَٓا اَب۪ي لَهَبٍ وَتَبَّۜ ﴿١﴾ مَٓا اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَۜ ﴿٢﴾ سَيَصْلٰى نَارًا
ذَاتَ لَهَبٍۚ ﴿٣﴾ وَامْرَاَتُهُۜ حَمَّالَةَ الْحَطَبِۚ ﴿٤﴾ ف۪ي ج۪يدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ﴿٥﴾

4 elif uzatmak vâcib | 1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz | İhfa ve Gunne yerleri | Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib | Bir elif uzatılır | İdgam ve okunmayan harfler | Kalkale

(Sûre: 109)

KÂFİRÛN SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 6 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— De ki: "Ey kâfirler!
2— Ben, sizin tapmakta olduğunuz şeylere **(putlara)** tapmıyorum.
3— Siz de, benim ibadet etmekte olduğuma **(Allah'a)** ibadet ediciler değilsiniz.
4— Ne ben sizin taptıklarınıza taparım,
5— Ne de siz benim mabûduma taparsınız.
6— Sizin dininiz size; benim dinim banadır!".

(Sûre: 110)

NASR SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir. 3 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Allah'ın zaferi ve fetih **(Mekke'nin fethi)** geldiğinde,
2— Ve insanları bölük bölük Allah'ın dinine girerken gördüğünde,
3— Artık Rabbini hamd ile tesbîh et! Ve O'ndan mağfiret dile! Muhakkak O, tevbeleri çok kabul edendir.

(Sûre: 111)

LEHEB SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir. 5 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— Ebû Leheb'in elleri kurusun! Hem de kurudu **(mahvoldu)**.
2— Ne malı fayda verdi ona, ne kazancı!
3— O, bir alevli ateşe girecek.
4— Karısı da odun hammalı olarak.
5— Boynunda liften bir ip **(olduğu halde beraberinde olacak)**!

ḍ	= ض
ṡ	= ث
ṣ	= ص
ḥ	= ح
ħ	= خ
ẓ	= ذ
ẕ	= ظ
ṭ	= ط
ḳ	= ق
ʻ	= ع
'	= ء

Med Harfleri

î	= ي
û	= و
ê, â	= ا

Harekeler

i, ı	= ـِ (كسرة)
u, ü	= ـُ (ضمة)
e, a	= ـَ (فتحة)

'ev	= أو
ve	= وَ
'ey	= أي
yê	= يا

KÊFİRÛN

6 'ÊYEH — № 109

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Kul yê-'eyyühel-KÊFİRÛN (1) Lê 'eʻ-budu mê teʻ-
bu-dûn (2) Velê 'entum ʻâbidûne mê 'eʻ-bud (3) Ve
lê 'ene ʻâbidum-mê ʻabettum (4) Ve lê 'entum ʻâbidû-
ne mê 'eʻ-bud (5) Lekum Dînukum veli-ye Dîn (6)

NEṢR

3 'ÊYEH — № 110

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

'İẓê cê-'e NEṢRU-LLÂHİ vel-Fet-ḥu (1) Ve ra-'ey-
ten-nêse, yedħulûne fî Dîni-LLêhi
'efvêcê (2) Fe-sebbiḥ bi-Ḥamdi Rabbike
vestegfirh. 'İnne-Hû kêne Tevvêbê (3)

LEHEB

5 'ÊYEH — № 111

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Tebbet yedê 'Ebî Lehebinv-ve tebb (1) Mê
'egnê ʻanhu mêluhû ve mê keseb (2) Se-yaṣlê
Nêran-ẕête LEHEB (3) Vemra-'etuh; ḥammê-le-
tel-ḥaṭab (4) Fî cîdihê ḥablum-mim-mesed (5)

Kêfirûn Neşr. Leheb

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · 2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İhfa ve Gunne yerleri · İdgam ve okunmayan harfler · Kalın · Kalkale

(Sûre: 112)

İHLÂS SÛRESİ

Mekke devrinde inmiştir.
4 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— De ki, "O, Allah'dır, bir tektir.

2— Allah Samed'dir **(her muhtacın maksûdu O'dur)**.

3— Doğurmamış ve doğurulmamıştır.

4— Hiçbir kimse de, O'na denk olmamıştır".

(Sûre: 113)

FELÂK SÛRESİ

Nerede indiği ihtilâflıdır,
5 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1, 5— De ki: "Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı bastığı vakit gecenin şerrinden, düğümlere üfleyen **(büyücü)** kadınların şerrinden; bir de hased ettiği **(hasedinin gereğini yaptığı)** vakit, kıskancın şerrinden sabahın Rabbine sığınırım".

(Sûre: 114)

NÂS SÛRESİ

Medine devrinde inmiştir.
6 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1— De ki: "Ben, insanların Rabbine sığınırım.
2— İnsanların hükümdarına;
3— İnsanların İlâh'ına,
4— O sinsi şeytanın şerrinden sığınırım ki,
5— İnsanların kalblerine vesvese verir.
6— Cinlerden de **(olur)**, insanlardan da".

سُورَةُ الإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سُورَةُ النَّاسِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ سِتُّ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ
شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ اَلَّذ۪ي يُوَسْوِسُ ف۪ي صُدُورِ النَّاسِ
﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

4 elif uzatmak vâcib · 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz · İhfa ve Gunne yerleri · Kalın
2 veya 4 elif uzatmak vâcib · Bir elif uzatılır · İdgam ve okunmayan harfler · Kalkale

ḍ = ض
ṡ = ث
ṣ = ص
ḥ = ح
ḣ = خ
ẓ = ذ
ẕ = ظ
ṭ = ط
ḳ = ق
ʻ = ع
' = ء

Med Harfleri

î = ي
û = و
ê, â = ا

Harekeler

i, ı = ـِ (كسرة)
u, ü = ـُ (ضمة)
e, a = ـَ (فتحة)

'ev = أو
ve = وَ
'ey = أي
yê = يا

'İḢLÂṢ

4 ÊYEH — № 112

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ḳul Hu-ve-LLâhu 'Eḥed (1) 'E-LLâhuṣ-Ṣamed (2) Lem yelid, ve lem yûled (3) Velem yekül-le-Hû küfuven 'eḥed (4)

FELEḲ

5 ÊYEH — № 113

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ḳul 'e-ʻûẕü bi-Rabbil-Felaḳ (1) Min-şerri mê ḣaleḳ (2) Ve min-şerri gâsiḳin 'iẕê veḳab (3) Vemin-şerrin-Neffêṡêti fil-ʻuḳad (4) Ve min-şerri ḥâsidin 'iẕê ḥased (5)

NÊS

6 ÊYEH — № 114

Bismi-LLêhir-Raḥmênir-Raḥîm

Ḳul 'e-ʻûẕü bi-Rabbin-NÊS (1) Melikin-Nês (2) 'İlêhin-Nês (3) Min-şerril-Vesvêsil-ḣan-Nês (4) 'Elleẕî yuves-visü fî ṣudûrin-Nês (5) Minel-Cinneti ven-Nês (6)

● 4 elif uzatmak vâcib ● 1,2,3 veya 4 elif uzatmak caiz ● 2 veya 4 elif uzatmak vâcib ● Bir elif uzatılır ● İhfa ve Gunne yerleri ● İdgam ve okunmayan harfler ● Kalın ● Kalkale

HATİM DUASI

دُعَاءُ خَتْمِ الْقُرْاٰنِ الْكَرِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ * وَلَا عُدْوَانَ
اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ * وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
وَصَحْبِهِ اَجْمَعِينَ * اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا يَا رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ
اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ * وَتُبْ عَلَيْنَا يَا مَوْلٰينَا اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ * وَاهْدِنَا وَوَفِّقْنَا اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ
بِبَرَكَةِ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ * وَبِحُرْمَةِ مَنْ اَرْسَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ
وَاعْفُ عَنَّا يَا كَرِيمُ وَاعْفُ عَنَّا يَا رَحِيمُ وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
بِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ * اَللّٰهُمَّ زَيِّنَّا
بِزِينَةِ الْقُرْاٰنِ وَاَكْرِمْنَا بِكَرَامَةِ الْقُرْاٰنِ وَشَرِّفْنَا
بِشَرَافَةِ الْقُرْاٰنِ وَاَلْبِسْنَا بِخِلْعَةِ الْقُرْاٰنِ * وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ
بِشَفَاعَةِ الْقُرْاٰنِ * وَعَافِنَا مِنْ كُلِّ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ
بِحُرْمَةِ الْقُرْاٰنِ * وَارْحَمْ اُسْتَاذَنَا وَوَالِدَيْهِ وَكَافَّةَ

طلابه * وجميع أمة محمد يا رحيم يا رحمن * اللهم اجعل
القرآن لنا في الدنيا قرينا وفي القبر مونسا وفي القيمة شفيعا
وعلى الصراط نورا وفي الجنة رفيقا ومن النار سترا وحجابا *
والى الخيرات كلها دليلا وإماما * بفضلك وجودك
وكرمك يا كريم * اللهم اهدنا بهداية القرآن ونجنا
من النيران بكرامة القرآن وارفع درجاتنا بفضيلة القرآن
وكفر عنا سيآتنا بتلاوة القرآن يا ذا الفضل والاحسان
اللهم طهر قلوبنا واستر عيوبنا واشف مرضينا واقض
ديوننا وبيض وجوهنا وارفع درجاتنا وارحم آبائنا
واغفر أمهاتنا واصلح ديننا ودنيانا وشتت شمل أعدائنا
واحفظ أهلنا وأموالنا وبلادنا من جميع الآفات و
الأمراض والبلايا وثبت أقدامنا وانصرنا على القوم
الكافرين بحرمة القرآن العظيم * اللهم بلغ واوصل
ثواب ما قرأناه ونور ما تلوناه بعد القبول منا هدية الى

رُوحِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاِلٰى اَرْوَاحِ
جَمِيعِ اِخْوَانِهِ مِنَ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ * صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ
عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ * وَاِلٰى اَرْوَاحِ اٰلِهِ وَاَوْلَادِهِ وَاَزْوَاجِهِ وَ
اَصْحَابِهِ وَاَتْبَاعِهِ وَجَمِيعِ ذُرِّيَّاتِهِ رِضْوَانُ اللّٰهِ تَعَالٰى
عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ * وَاِلٰى رُوحِ اُسْتَاذِنَا وَاَرْوَاحِ جَمِيعِ
طُلَّابِهِ وَاِخْوَانِهِ * وَاِلٰى اَرْوَاحِ اٰبَائِنَا وَاُمَّهَاتِنَا وَاِخْوَانِنَا
وَاَخَوَاتِنَا وَاَوْلَادِنَا وَاَقْرِبَائِنَا وَاَحِبَّائِنَا وَاَصْدِقَائِنَا وَ
اَسَاتِيذِنَا وَمَشَايِخِنَا وَلِمَنْ كَانَ لَهُ حَقٌّ عَلَيْنَا * وَاِلٰى اَرْوَاحِ
جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ
وَالْاَمْوَاتِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ وَيَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ اِسْتَجِبْ دُعَائَنَا
بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

م

SÛRELER VE SAYFA NUMARASI

SÛRELER	RAKAM	SAYFA	SÛRELER	RAKAM	SAYFA
FATİHA	1	1	RUM	30	404
BAKARA	2	2	LOKMAN	31	411
ÂL-İ İMRAN	3	50	SECDE	32	415
NİSÂ	4	77	AHZAP	33	418
MAİDE	5	106	SEBE'	34	428
EN'AM	6	128	FÂTIR	35	434
A'RÂF	7	151	YÂSİN	36	440
ENFAL	8	177	SÂFFÂT	37	446
TEVBE	9	187	SÂD	38	453
YUNUS	10	208	ZÜMER	39	458
HUD	11	221	MÜ'MİN	40	467
YUSUF	12	235	FUSSİLAT	41	477
RA'D	13	249	ŞÛRÂ	42	483
İBRÂHİM	14	255	ZUHRUF	43	489
HİCR	15	262	DUHÂN	44	496
NAHL	16	267	CÂSİYE	45	499
İSRA	17	282	AHKAF	46	502
KEHF	18	293	MUHAMMED	47	507
MERYEM	19	305	FETİH	48	511
TAHA	20	312	HUCURÂT	49	515
ENBİYÂ	21	322	KÂF	50	518
HAC	22	332	ZÂRİYÂT	51	520
MÜ'MİNUN	23	342	TÛR	52	523
NUR	24	350	NECM	53	526
FURKAN	25	359	KAMER	54	528
ŞUARA	26	376	RAHMAN	55	531
NEML	27	377	VÂKIA	56	534
KASAS	28	385	HADÎD	57	537
ANKEBUT	29	396	MÜCÂDELE	58	542

SÛRELER	RAKAM	SAYFA	SÛRELER	RAKAM	SAYFA
HAŞR	59	545	A'LA	87	592
MÜMTEHİNE	60	548	ĞAŞİYE	88	592
SAF	61	551	FECR	89	593
CUM'A	62	553	BELED	90	594
MÜNÂFİKUN	63	554	ŞEMS	91	595
TEĞABUN	64	556	LEYL	92	596
TALÂK	65	558	DUHÂ	93	596
TAHRÎM	66	560	İNŞİRAH	94	597
MÜLK	67	562	TİN	95	597
KALEM	68	564	ALÂK	96	598
HÂKKA	69	566	KADİR	97	599
MEÂRİC	70	568	BEYYİNE	98	599
NÛH	71	570	ZELZELE	99	600
CİN	72	572	ÂDİYÂT	100	600
MÜZZEMMİL	73	574	KÂRİ'A	101	601
MÜDDESSİR	74	575	TEKASÜR	102	601
KIYÂMET	75	577	ASR	103	602
İNSAN	76	578	HÜMEZE	104	602
MÜRSELÂT	77	580	FÎL	105	602
NEBE'	78	582	KUREYŞ	106	603
NÂZİ'ÂT	79	583	MÂ'ÛN	107	603
ABESE	80	585	KEVSER	108	603
TEKVİR	81	586	KÊFİRÛN	109	604
İNFİTÂR	82	587	NASR	110	604
MUTAFFİFÎN	83	588	MESED	111	604
İNŞİKÂK	84	589	İHLAS	112	605
BURÛC	85	590	FELÂK	113	605
TÂRIK	86	591	NÂS	114	605

KUR'AN'I KERİM FİHRİSTİ

SAYFA NO	KONU
6	**İSLAM'IN RÜKÜNLERİ**
6	TEVHİD
16	MUHAMMED
18	DİN
19	NAMAZ
	ZEKÂT VE SADAKA
20	ORUC
20	HAC VE UMRE
20	DEGİŞİK İBADET KONULARI
21	**İMAN**
21	PEYGAMBER VE PEYGAMBERLER
21	ALLAH'A İMAN
22	GAYB
25	SEMAVİ KİTAPLAR
26	ALLAH (c.c)
26	MÜ'MİNLER
28	MELEKLER
28	AHİRET
30	**ALLAH'A DAVET**
30	ALLAH'A DAVETİN SINIRLARI
30	DAVETTEKİ HİKMET
31	ŞARTLARI

SAYFA NO	KONU
31	**KUR'AN-I KERİM**
32	**CİHAD**
33	**AMEL**
37	**İNSAN VE AHLAKİ İLİŞKİLER**
37	GÜZEL AHLAK
38	KÖTÜ AHLAK
40	**İNSAN VE TOPLUMSAL İLİŞKİLER**
43	**İKTİSADİ İLİŞKİLER SİSTEMİ**
44	**TİCARET, ZİRAAT VE SANAYİ**
44	**HUKUKİ İLİŞKİLER**
44	KANUNİ HÜKÜMLER.
45	HUKUKİ DÜZENLEMELER.
45	ANAYASAL VE KANUNİ İLİŞKİLER.
46	**SİYASİ VE GENEL İLİŞKİLER**
46	**İLİM VE SANAT**
51	**DİNLER**
52	**TARİH VE KISSALAR**

KUR'AN FİHRİSTİNDEKİ KIRMIZI RENK SÛRE, SİYAH RENK İSE AYET NUMARALARIDIR

(بإذن خاص من الدكتور مروان عطية).

İSLAMIN RÜKÜMLERİ

1-TEVHİT

1-Allah'u Teâla

İradesi : 2 117 - 185 - 253، 4 26 → 28، 5 6 - 18 - 52، 6 73 - 125، 8 7 - 67، 9 55 - 85، 10 107، 11 34 - 107، 16 40، 17 16، 22 14 - 16، 28 5، 33 17 - 33، 36 82، 48 11، 54 50

Esmâ'ul Hüsna :

7 180، 17 110، 20 8، 59 24

İşler Allah'a döner :

2 28 - 46 - 156 - 210 - 245 - 281، 3 55 - 83 - 109، 5 48 - 105، 6 36 - 60 - 108 - 164، 8 44، 10 4 - 23 - 46 - 56، 11 4 - 34 - 123، 19 40، 21 93، 22 41 - 76، 23 60، 24 64، 28 70 - 88، 29 8 - 17 - 57، 30 11، 31 15 - 23، 32 4 - 5 - 11، 35 4، 36 83، 39 7 - 44، 41 21، 43 85، 45 15، 53 42، 57 5، 85 13، 96 8

Allah'ın birliğini itiraf etmeyenin intikam ile uyarılması :

2 114 - 206، 3 25، 4 14 - 41 - 45 → 52 - 62 - 63 - 115 - 116 - 119، 5 5، 6 30 - 65، 7 97 → 99، 8 50 → 54، 9 24 - 52 - 55، 10 54، 11 121 - 122، 12 107، 14 44، 15 90 → 93، 16 45 → 47 - 106، 17 68 - 69 - 72، 19 39، 21 29، 23 95 - 100، 25 23، 27 90، 28 50، 34 9 - 42 → 49، 37 177، 38 15، 39 47 - 48، 42 44، 43 41 - 42، 44 10 - 14 - 59، 46 22 - 23 - 32 - 34، 52 45، 53 56 → 58، 54 45، 59 4، 67 16 - 17، 70 42، 73 18، 77 16 → 18، 86 17، 92 11 - 14

Emir ve Hükmünde tekliği :

2 113 - 210، 3 109 - 128 - 154، 6 57 - 62، 8 44، 11 123، 13 33، 16 92 - 124، 19 64، 21 23، 22 17 - 69 - 76، 27 78، 28 68 - 70 - 88، 30 4، 32 25، 34 26، 35 4، 39 46، 42 10، 82 19

İnsanların inanç ve hevâları :

2 9 → 13 - 165 - 200 → 207، 6 25 → 30، 9 49 - 50 - 58 → 61 - 75 → 77 - 98 → 102 - 106 - 124 → 127، 10 40 → 43، 21 3 - 4 - 8 - 10 - 11 → 13، 29 10 - 11، 31 6 - 7، 42 48، 47 16 → 18

Allah'ın emirleri :

2 83 - 113 - 210، 3 109 - 128 - 154، 6 57 - 62 - 151 → 153، 7 33، 8 44، 11 123، 12 67، 13 31، 16 92 - 124، 19 64، 21 22، 22 17 - 30 - 69 - 77 - 78، 23 96، 27 78، 28 68 - 70 - 88، 30 4، 31 14، 32 25، 34 26، 39 46، 41 34، 42 10 - 38 → 43، 49 9 → 12، 58 9، 74 3 → 7، 82 19

Allah'ın, kendi vahdaniyetini kabul etmeyeni azarlaması :

27 59 → 64، 28 71 - 72، 34 24 - 27، 67 16 → 22 - 28 - 30

Allah'ın zulmetmemesi :

2 272 - 281 - 286، 3 25 - 108 - 117 - 161 - 181، 4 40 - 49 - 124، 6 131 - 152 - 160، 8 60، 9 70، 10 44 - 47 - 54، 11 101 - 117، 16 33 - 111 - 118، 17 71، 18 49، 19 60، 20 112، 21 47، 22 10، 23 62، 26 209، 28 59، 29 40، 30 9، 36 54، 40 17، 41 46، 43 76، 45 22، 46 19، 50 29، 65 7

Allah'ın mutlak birliği :

2 255، 3 2 - 26، 6 18 - 56 - 161 - 163 - 164 - 165، 10 32 - 104 - 105، 16 51، 20 28، 27 26، 30 30،

37 4، 43 82 - 84، 64 13، 109 1 → 6، 112 1 → 4

Allah'a tevekkül : 26 217 → 220، 33 3، 64 13، 65 3

Allah sevgisi : 2 165 - 177 - 195 - 222، 3 31 - 76 - 134 - 146 - 148 - 159، 5 13 - 42 - 54 - 93، 9 4 - 7 - 108، 49 7 - 9، 60 8، 61 4، 76 8

Allah'ın halim olması : 10 11، 16 61، 18 58، 35 45، 43 5، 89 14

Allah'a hamd tesbih ve övgü : 1 1→ 4، 3 191، 5 116، 6 1 - 45، 7 54 - 143، 8 40، 10 10 - 18، 12 108، 15 98، 16 1، 17 1 - 43 - 44 - 111، 18 1، 20 114 - 130، 22 37 - 78، 23 14 - 116، 25 1 - 10 - 58 - 61، 27 59 - 93، 28 68 - 70، 29 63، 30 17 - 18 - 40، 31 25، 33 42، 34 1، 35 1، 36 36 - 83، 37 180 - 182، 39 4 - 67 - 74 - 75، 40 55 - 64 - 65، 43 82 - 85، 45 36 - 37، 48 9، 50 39 - 40، 52 48 - 49، 55 27 - 78، 56 74 - 96، 57 1، 59 1 - 24، 62 1، 64 1، 67 1، 68 28 - 29، 69 52، 74 3، 76 26، 87 1، 110 3

Allah korkusu ve ondan sakınma : 2 74 - 150 - 194 - 212، 3 102 - 200، 4 25 - 77، 5 93، 6 72، 7 35، 8 2، 10 31، 13 21، 15 45، 16 30 - 51، 21 49، 22 34 - 35، 23 57، 33 70، 35 18 - 28، 36 71، 39 61، 50 33، 59 18 - 21، 64 16، 65 5، 67 12، 74 56، 98 8

Allah'ın vahdaniyetini kabul etmeyenleri kendilerinden öncekileri düşünmeye davet : 6 6، 9 70، 10 13 - 14 - 20، 14 9 → 17، 20 128، 22 45 → 48، 27 51، 29 40، 30 9، 32 26، 35 43 - 44، 37 136، 47 13، 51 59، 64 5 - 6

Allah'ın rububiyyeti : 2 21 - 258، 3 51، 4 1، 5 72 - 117، 6 54 - 71 - 80 - 83 - 102 - 106 - 133 - 147 - 162 - 164، 7 44 - 54 - 121 - 122 - 172 - 173، 9 129، 10 3 - 32 - 40، 11 23 - 56 - 57 - 61 - 90 - 107، 12 6 - 39 - 53 - 100، 13 6 - 16 - 30، 14 39، 15 25 - 86، 16 7 - 47 - 125، 17 23 - 25 - 30 - 54 - 55 - 65 - 66 - 84 - 108، 18 14 - 48 - 58 - 109 - 110، 19 36 - 65، 20 70، 21 4 - 22 - 56 - 92، 23 52 - 86 - 116، 25 31 - 45 - 54، 26 9 - 24 - 26 - 28 - 47 - 48 - 68 - 104 - 122 - 140 - 159 - 175 - 191، 27 26 - 73 - 74 - 78 - 91 - 93، 28 30 - 37 - 68 - 69 - 85، 29 34 - 36 - 39 - 48، 32 25، 34 21، 35 13، 37 5 - 126 - 180، 38 16 - 66، 39 6 - 69، 40 62 - 64 - 66، 41 9 - 43 - 46 - 53، 42 10، 43 64 - 82، 44 7 - 8، 45 17 - 36، 53 30 - 32 - 42، 55 17 - 18 - 27 - 78، 68 7، 70 4، 73 9، 74 3، 75 12 - 30، 78 37، 85 12، 89 14، 96 3 - 8، 108 2

Allah'ın rahmeti : 2 64 - 105، 3 74، 4 83 - 96 - 113، 6 12 - 54 - 133 - 147، 7 56 - 156، 9 61، 11 9، 15 56، 18 10 - 58، 24 10 - 14 - 20 - 21، 39 53، 40 7

Allah rızası : 2 207 - 265، 4 114، 5 119، 9 62 - 96 - 100، 20 84 - 109، 39 7، 48 18، 58 22، 98 8

Allah'ın sıfatları :

Allah : 1 1

İlah : 2 133

el-Âhir : 57 3

el-Ahedu : 112 1

En yüce olması : 79 24، 87 1، 92 20

En iyi bilmesi :
3 36 - 167، 4 25 - 45، 5 61، 6 53 - 58 - 117 - 119 - 124، 10 40، 11 31، 12 77، 16 101 - 125، 17 25 - 47 - 54 - 55 - 84، 18 19 - 21 - 22 - 26، 19 70، 20 104، 22 68، 23 96، 26 188، 28 37 - 56 - 85، 29 10 - 32، 39 70، 46 8، 50 45، 53 30 - 32، 60 1 - 10، 68 7، 84 23

el-Evvel : 57 3

el-Bâri' : 59 24

el-Bâtın : 57 3

el-Berr : 52 28

el-Basîr : 2 96 - 110 - 233 - 237 - 265، 3 15 - 20 - 156 - 163، 5 71، 8 39 - 72، 11 112، 17 1، 22 61 - 75، 31 28، 34 11، 35 31، 40 20 - 44 - 56، 41 40، 42 11 - 27، 49 18، 57 4، 58 1، 60 3، 64 2، 67 19

Her şeyi görmesi : 4 58 - 134، 17 17 - 30 - 96، 20 35، 25 20، 33 9، 35 45، 48 24، 76 2، 84 15

et-Tevvâb : 2 37 - 54 - 128 - 160، 9 104 - 118، 24 10، 49 12

Tövbeleri kabul etmesi : 4 16 - 64، 110 3

el-Câmi' : 3 9، 4 140

el-Cebbâr : 59 23

el-Hasîb : 4 6 - 86، 33 39

el-Hafîz : 11 57، 34 21، 42 6

el-Hak : 6 62، 10 30 - 32، 18 44، 20 114، 22 6 - 62، 23 116، 24 25، 31 30، 41 53

el-Hakîm : 2 32

el-Halîm : 2 225 - 235 - 263، 3 155، 4 12، 5 101، 22 59، 64 17

Çok yumuşak olması :
17 44، 33 51، 35 41

el-Hamîd : 2 267، 11 73، 14 1 - 8، 22 24 - 64، 31 12 - 26، 34 6، 35 15، 41 42، 42 28، 57 24، 60 6، 64 6، 85 8

Çok övülen : 4 131

el-Hayy : 2 255، 3 2، 25 58، 40 65

el-Hâlık : 59 24

el-Habîr : 2 234

el-Hallak : 15 86، 36 81

er-Raûf : 2 143 - 207، 3 30، 9 117 - 128، 16 7 - 47، 22 65، 24 20، 57 9، 59 10

er-Rahmân : 1 1، 55 1

er-Rahîm : 1 1 - 3

er-Rezzâk : 51 58

er-Rakîb : 4 1، 5 117، 33 52

es-Selâm : 59 23

es-Semi' : 2 127

eş-Şekir : 2 158، 4 147

eş-Şekûr : 35 30 - 34، 42 23 - 33، 64 17

eş-Şehit : 3 98، 4 79 - 166، 6 19، 10 29 - 46، 13 43، 17 96، 29 52، 33 55، 46 8، 48 28

es-Sâdık : 6 146

es-Sâmit : 112 2

ed-Dârr : 58 10

ez-Zâhir : 57 3

el-Azîz : 2 129

el-Azîm : 2 255، 42 4، 56 74 - 96، 69 33 - 52

el-Afüvv :
4 43 - 99 - 149، 22 60، 58 2

el-Aliyy : 2 255، 22 62، 31 30، 34 23، 40 12، 42 4 - 51، 43 4

el-Alîm : 2 29

el-Gaffâr : 20 82، 38 66، 39 5، 40 42، 71 10
el-Gafûr : 2 173
el-Ganiyy : 2 263 - 267، 3 97، 6 133، 10 68، 14 8، 22 64، 27 40، 29 6، 31 12 - 26، 35 15، 39 7، 47 38، 57 24، 60 6، 64 6
Zengin olmak : 4 131
el-Fettâh : 34 26
el-Kâdir : 6 37 - 65، 17 99، 23 95، 36 81، 46 33، 70 40، 75 4 - 40، 77 23، 86 8
el-Kâhir : 6 18 - 61
el-Kuddûs : 59 23، 62 1
el-Kadîr : 2 20 - 106 - 109 - 148 - 259 - 284، 3 26 - 29 - 165 - 189، 5 17 - 19 - 40 - 120، 6 17، 8 41، 9 39، 11 4، 16 70 - 77، 22 6 - 39، 24 45، 29 20، 30 50 - 54، 35 1، 41 39، 42 9 - 29 - 50، 46 33، 57 2، 59 6، 60 7، 64 1، 65 12، 66 8، 67 1
Her şeye gücünün yetmesi : 4 133 - 149، 25 54، 33 27، 35 44، 48 21
el-Karib : 2 186، 11 61، 34 50
el-Kahhâr : 12 39، 13 16، 14 48، 38 65، 39 4، 40 16
el-Kaviyy : 8 52، 11 66، 22 40 - 74، 33 25، 40 22، 42 19، 57 25، 58 21
el-Kayyûm : 2 255، 3 2، 20 111
el-Kâfi : 39 36
el-Kebir : 4 34، 13 9، 22 62، 31 30، 34 23، 40 12
el-Kerîm : 27 40، 82 6
el-Lâtîf : 6 103، 12 100، 22 63، 31 16، 33 34، 42 19، 67 14
el-Mü'min : 59 23
el-Müteâlî : 13 9
el-Mütekebbir : 59 23
el-Metîn : 51 58
el-Mucib : 11 61
el-Mecid : 11 73، 85 15
el-Muhsîî : 58 6
el-Muhît : 2 19، 3 120، 8 47، 11 92، 41 54، 85 20
Her şeyi kuşatan : 4 108 - 126
el-Muhyî : 30 50، 41 39
el-Müzill : 3 26
el-Müstean : 12 18، 21 112
el-Mûsâvvir : 59 24
el-Muiz : 3 26
el-Muîd : 85 13
el-Mugni : 53 48
el-Muktedir : 18 45، 54 42 - 55
el-Mukanni : 53 48
el-Mukît : 4 85
el-Melik : 20 114، 23 116
el-Melîk : 54 55
el-Müntakim : 32 22، 43 41، 44 16
el-Müheymin : 59 23
el-Mevla : 2 286، 3 150، 6 62، 8 40، 9 51، 10 30، 22 78، 47 11، 66 2
en-Nasır : 4 45 - 75، 8 40، 17 80، 22 78، 25 31
en-Nûr : 24 35
el-Hâdi : 25 31
el-Vâhid : 12 39، 13 16، 14 48، 38 65، 39 4، 40 16
el-Vâris : 15 23، 21 89، 28 58
el-Vasi' : 2 115 - 247 - 261 - 268، 3 73، 5 54، 24 32، 53 32
el-Vâli : 13 11

el-Vedûd : 11 90، 85 14
el-Vekîl : 3 173، 4 81 - 132 - 171، 6 102، 11 12، 12 66، 17 65، 28 28، 33 3 - 48، 39 62، 73 9
el-Veli : 2 107 - 120 - 257، 3 68، 4 45 - 75، 5 55، 7 155، 34 41، 42 7 - 28
el- Vehhâb : 3 8، 38 9 - 35
Ahkam'ul- Hâkimîn : 11 45، 95 8
Erham'ur- Râhimîn :
7 151، 12 64 - 92 21 83
Esra`'ul- Hâsibîn : 6 62
İlâh'in- Nâs : 114 3
Ehl'ut- Takvâ : 74 56
Ehl'ul- Mağfiret : 74 56
Bed`i'us- Semâvât ve'l- Ard : 2 117، 6 101
Hayrun Hâfidan : 12 64
Hayr'ul- Hâkimîn :
7 87، 10 109، 12 80
Hayr'ur- Râhimîn : 23 109 - 118
Hayr'ur- Râzikîn :
5 114، 22 58، 23 72، 34 39، 62 11
Hayr'ul- Ğâfirîn : 7 155
Hayr'ul- Fâtihîn : 7 89
Hayr'ul- Fâsilîn : 6 57
Hayr'ul- Mekirîn : 3 54، 8 30
Hayr'ul- Menzilîn : 23 29
Hayr'un- Nâsirîn : 3 150
Hayr'ul- Vârisîn : 21 89
Zû İntikâm : 3 4، 5 95، 14 47
Zû Rahmet : 6 147
Zû'r- Rahmet : 6 133، 18 58
Zû'r- Rahmetin Vâsi'a : 6 147
Zû'l- Arş : 40 15، 85 15
Zû İkâbin Elîm : 41 43

Zû Fadl : 2 243 - 251، 3 152 - 174، 10 60، 27 73، 40 61
Zû'l Fadl'il Azîm :
2 105، 3 74، 8 29، 57 21 - 29، 62 4
Zû'l- Kuvvet : 51 58
Zû'l- Celâl Ve'l- İkrâm : 55 27
Zû Mirrat : 53 6
Zû Mağfirat : 13 6، 41 43
Zî İntikâm : 39 37
Zî'l- Celâlve'l- İkrâm : 55 78
Zî't- Tavl : 40 3
Zî'l- Arş : 81 20
Zî'l- Me'âric : 70 3
Rabbu Êbâikum'ul- Evvelîn :
26 26، 37 126، 44 8
Rabb'ul- Ard : 45 36
Rabb'us- Semâ ve'l Ard : 51 23
Rabb'us- Semâvât es- Seb`a : 23 86
Rabb'us- Semâvât : 45 36
Rabb'us- Semâvât ve'l- Ard :
13 16، 17 102، 18 14، 19 65، 21 56، 26 24، 37 5، 38 66، 43 82، 44 7، 78 37
Rabb'uş- Şi'arâ : 53 49
Rabb'ul-Âlemîn :
1 2، 2 131، 5 28، 6 45 - 71 - 162، 7 54 - 61 - 67 - 104 - 121، 10 10 - 37، 26 16 - 23 - 47 - 77 - 98 - 109 - 127 - 145 - 164 - 180 - 192، 27 8 - 44، 28 30، 32 2، 37 87 - 182، 39 75، 40 64 - 65 - 66، 41 9، 43 46، 45 36، 56 80، 59 16، 69 43، 81 29، 83 6
Rabb'ul-Arş : 9 129، 21 22، 23 86 - 116، 27 26، 43 82
Rabb'ul- İzzet : 37 180
Rabb'ul- Felak : 113 1

Rabbu Külli Şey : 6 164
Rabb'ul- Meşârik : 37 5، 70 40
Rabb'ul- Meşrik ve'l- Mağrib : 26 28، 73 9
Rabb'ul- Meşrikîn : 55 17
Rabb'ul- Mağribîn : 55 17
Rabbu Mûsa ve Hârun : 7 122 ، 26 48
Rabb'un- Nâs : 114 1
Rabbu Hârun ve Mûsa : 20 70
Rabbu Hâze'l- Beyt : 106 3
Rabbu Hâzihi'l- Belde : 27 91
Refî`u't- Derecât : 40 15
Serî`u'l- Hisâb : 2 202، 3 19 - 199، 5 4، 13 41، 14 51، 24 39، 40 17
Serî`u'l- İkâb : 6 165 ، 7 167
Semî`u'd- Duâ : 3 38، 14 39
Şedîd'ul- Azâb : 2 165
Şedîd'ul- İkâb : 2 196 - 211، 3 11، 5 2 - 98، 8 13 - 25 - 48 - 52، 13 6، 40 3 - 22، 59 4 - 7
Şedîd'ul- Kuvâ : 53 5
Şedîd'ul- Mihâl : 13 13
Âlim'ul- Ğayb : 34 3، 72 26
Âlimu Ğayb'is- Semâvât ve'l- Ard : 35 38
Âlim'ul- Ğayb ve'ş- Şehâdet : 6 73، 9 94 - 105، 13 9، 23 92، 32 6، 39 46، 59 22، 62 8، 64 18
Allâm'ul- Ğuyûb : 5 109 - 116، 9 78، 34 48
Ğâfir'uz- Zenb : 40 3
Fâtır'us- Semâvât ve'l- Ard : 6 14، 12 101، 14 10، 35 1، 39 46، 42 11
Fâlik'ul- İsbâh : 6 96
Fâlik'ul- Habbi ve'n- Neve : 6 95
Fa'â'l Limâ Yurîd : 11 107، 85 16
Kâbil'ut- Tevb : 40 3
Mâlik'ul- Mülk : 3 26
Mâliki Yevm'id- Dîn : 1 4
El- Melik'ul- Hak : 20 114 ، 23 116
Melik'un- Nâs : 114 2
Nûr'us- Semâvâti ve'l- Ard : 24 35
Vâsi'u'l- Mağfiret : 53 32
Yuhyi'l- Mevtâ : 30 50، 41 39
Allâh'ın ilmi : 2 30 - 77 - 197 - 216 - 255، 3 29 - 119، 4 45 - 70 - 108، 5 7 - 99 - 104 - 116 - 117، 6 3 - 53 - 59 - 60 - 117 - 119 - 124، 7 7 - 52 - 89، 10 36 - 61، 11 5 - 6، 13 9 → 11 - 37 - 43، 15 24، 16 19 - 23 - 28 - 125، 17 25 - 47 - 54، 19 84 - 94 - 95، 20 7 - 98 - 110، 21 4 - 28 - 81 - 110، 22 70 - 76، 23 56 - 96، 24 64، 25 6، 26 218 → 220، 27 25 - 74 - 75، 28 69 - 85، 29 10 - 11 - 42 - 45 - 52 - 62، 31 16 - 23، 33 54، 34 2 - 3، 35 11 - 38، 36 12 - 76 - 79، 39 7 - 70، 40 16 - 19، 41 40 - 47 - 50 - 54، 42 24 - 25 - 50، 43 80، 47 19 - 30، 49 16 - 18، 50 4 - 16 - 45، 53 5 - 32، 57 4 - 6 - 22، 58 7، 60 1، 64 4، 65 12، 66 3، 67 13 - 14، 72 28، 74 31، 75 13 ، 85 20، 87 7، 100 11
Gazâbı : 2 61، 3 112 - 162، 4 93، 5 60 - 80، 7 152 ، 8 16 ، 16 106 ، 40 10 ، 48 6 ، 58 14
Muhtaç olmayıp, insanların kendisine muhtaç olması: 2 267 - 284، 3 97 - 109 - 129 - 180 - 181، 14 8، 16 96، 29 6، 35 15، 39 7، 51 57، 55 29
Dilemesi : 2 20 - 90 - 105 - 142 - 212 - - 213 - 220 - 247 - 251 - 253 - 255 - 261 - 269 - 272 - 284 3 6 - 13 - 26 - 37 - 40 - 47 - 73 - 74 - 129 - 179، 4 48 - 49 - 116 - 133، 5 17 - 18 - 20 - 40 - 48 - 54 - 64، 6 39 - 41 - 107 - 111 - 133 - 137 - 149، 7 89 - 175

- 176 - 188، 10 25 - 49 - 99 - 100 - 107، 11 118، 13 27 - 31 - 39، 16 93، 17 54 - 86، 22 18، 24 35 - 43 - 45، 25 10 - 51، 26 4، 28 56 - 68 - 82، 29 21، 30 54، 32 13، 34 9، 35 1 - 8 - 16 - 22، 36 43 - 44 - 66 - 67، 42 8 - 13 - 27 - 29 - 49 - 50 - 51 - 52، 47 4 - 30، 48 14، 57 21 - 29، 62 4، 74 31 - 56، 76 28 - 30 - 31، 81 29، 87 7

Allâh'ın kullarına olan nimetleri ve kulların bu nimetleri hatırlamaları ile emir olunmaları :

1 6 - 7، 2 211، 4 69، 5 3 - 6 - 7 - 11، 6 141 → 144، 7 10 - 26، 8 26 - 53 - 62 - 63، 14 28، 16 18 - 71 - 83 - 114، 17 66 - 70 - 83، 19 58، 21 42 - 80، 27 73، 31 20، 33 37 - 43، 41 51، 49 7 - 8 - 17، 80 32، 89 15، 93 11، 96 4 - 5

Var olması : 2 28 - 29 - 164، 3 18 - 190 - 191، 6 73 - 80، 7 185، 10 6، 11 7، 13 2 → 4، 16 48 - 81 17 12، 20 54 - 128، 21 33، 22 18، 24 45، 25 54 - 59، 27 59 - 60، 29 44 - 61 - 63، 30 20 → 27 - 46، 31 11 - 25 - 31، 36 33 → 44، 39 38، 40 13، 41 37 - 38 - 39 - 40 - 53، 42 29 - 32، 43 9 - 81، 45 3 → 5، 50 6 → 11، 64 1 → 4، 67 3 - 19 - 30، 71 15، 87 2 → 5

Vahdâniyeti :

2 21 - 22 - 28 - 29 - 107 - 115 - 117 - 133 - 163 - 165 - 255، 3 5 - 6 - 18 - 27 - 62 - 83 - 109 - 129 - 189، 4 1 - 87 - 126 - 131 - 132، 5 17 - 72 → 77 - 120، 6 1 - 2 - 12 - 14 - 17 → 24 - 46 - 47 - 59 → 61 - 95 → 103 - 161 → 165، 7 54 - 158 - 185 - 189، 9 116، 10 3 - 5 - 18 - 22 - 28 → 36 - 55 - 56 - 66 → 70 - 101، 11 7، 13 12 → 17، 14 19 - 20 - 32 → 34، 15 16 → 27، 16 2 → 23 - 36 - 48 - 49 - 51 - 52 - 65 → 73 - 78 → 81، 17 12 - 40 - 42 → 44 - 111، 19 35 - 88 → 91، 21 19 → 33، 22 31 - 34 - 61 → 66 - 71، 23 17 → 23 - 78 → 80 - 84 → 92، 24 41 → 45، 25 1 → 3 - 45 → 50 - 53 - 54 - 59 - 61، 26 7 → 9، 27 25 - 26 - 59 → 65 - 86 - 88 - 93، 28 62 → 75، 29 19، 30 8 → 11 - 40 - 48 → 50 - 54، 31 10 - 11 - 25 - 26 - 29 → 31، 32 6 → 9 - 27، 35 3 - 9 - 11 → 13 - 27 - 28 - 41، 36 12 - 71 → 73 - 77 → 83، 37 4 → 11 - 149 → 159، 38 65 - 66، 39 4 → 6 - 8 - 21 - 29 - 42 - 43 - 46 - 62 → 67، 40 3 - 13 - 15 - 57 - 61 → 65 - 67 → 69 - 79 → 84، 41 6 - 9 → 12 - 37 → 39 - 53 - 54، 42 4 → 5 - 9 - 11 → 12 - 28 - 29 - 32 → 35 - 49 - 50، 43 9 → 16 - 81 → 87، 44 6 → 8، 45 12 - 13، 46 5 - 6 47 19، 48 4 → 7، 50 38، 51 20 → 23 - 47 → 51، 53 42 → 55، 55 1 → 28، 57 2 → 6 - 17، 59 22 → 24، 63 7، 64 18، 65 12، 67 1 → 5 - 15 → 17 - 23 - 24، 71 13 → 20، 72 3، 73 9، 76 1 → 3 - 28 - 29، 77 20 → 26، 78 37، 80 24، 82 6 → 8، 88 17 → 20، 112 1 → 4

El- Va'd ve'l- Va'îd :

2 24 - 25، 3 56 → 58، 4 114 - 115 - 173 → 175، 5 98، 6 133 - 134 - 147، 7 94 - 95 - 179، 8 23 - 25 - 59، 9 17 - 82 - 88 - 89 - 98 → 100 - 124 - 125، 10 26 - 27، 11 107 - 108، 13 18، 15 43 - 44 - 50، 16 22 - 23 - 38 → 40 - 106 → 110، 17 60 - 97 - 98، 18 88 → 102، 19 68 → 78، 21 1 → 4 - 10 →

16 - 39 - 40، 22 19 → 25 - 50 - 51 - 56 - 57، 23 82 - 83 - 93 → 95 24 64، 26 198 → 209، 28 67، 29 65 - 66، 30 14 → 16 - 33 - 34 - 45، 32 12 → 14 - 28 → 30، 33 8 - 73، 34 4 - 5 - 29 - 30 - 35 → 38 - 51 → 54، 35 7 - 32 - 33 - 36 - 37 - 42 - 43، 36 53 → 64، 40 3، 45 30 - 31، 51 1 → 12، 52 1 → 16، 55 31 → 58 - 60 - 62 - 64 - 66 - 68 - 72 - 74 - 76، 56 8 → 57 - 83 → 96، 69 19 → 42 - 48 → 52، 70 41، 74 32 → 56، 75 1 → 15، 77 1 → 15، 79 1 → 14، 85 1 → 9، 86 1 → 17، 89 1 → 14، 91 1 → 15، 92 1 → 21، 95 1 → 5، 98 1 - 6 - 7

El- Va'îd : 2 159 → 162 - 174 → 176، 3 10 - 31 - 77 - 90 - 91 - 177 - 178، 4 10 - 36 - 37 - 56 - 97 - 137 → 139 - 150 - 151 - 159 - 167 - 168، 8 39، 10 8، 18 29، 22 17 - 25، 24 39 - 40، 27 4 - 5، 33 58، 38 26، 40 10 → 12 - 56، 41 40 → 42، 42 16، 43 74 - 75، 47 32 → 34، 53 27→30، 58 5 - 20 - 21، 76 4، 98 6

Öldürür ve diriltir : 2 28 - 73 - 258 - 260، 3 27 - 156، 6 95، 7 158، 9 116، 10 31 - 56، 22 6 - 66، 23 80، 30 19 - 40 - 50، 36 79، 40 68، 42 9، 44 8، 45 26، 46 33، 57 2 - 17، 75 40

2- Dini Bilmeyenler: :

Onlardan yüz çevirmek : 7 199

Tevbelerinin kabul edilmesi 6 54، 16 119

3- Dinden Dönenlerin Cezaları:

2 217، 4 137، 5 54، 16 112، 47 25 → 32

4- Şirk ve Müşrikler: :

Putları ve puta tapmalarıyla alay edilmesi : 4 51 → 53 - 117 - 118، 6 71 - 136 → 140، 7 37 - 190 → 198، 10 18 - 28، 14 30، 16 57 - 86 - 87، 17 56 - 57، 19 81 - 82، 22 13 - 73، 25 3، 29 25، 34 22، 35 13 - 14 - 40، 36 74 - 75، 37 125، 53 19 → 23، 71 23

Müşriklerden ve alay edenlerden yüz çevirmek : 4 140، 6 68 → 70 - 106، 7 199، 15 94، 53 29

Allâh ve Resûlü'nün müşriklerden uzak olması : 9 1 → 16 - 28 - 36

Allâh'ın (c.c) şirkten uzak olması : 2 116، 4 171، 5 79، 6 14 - 101 - 150، 7 189 → 195، 10 68، 12 39 - 40 - 108 - 109 13 16 - 17 - 18 - 36، 16 71 → 76، 17 40 - 42 - 43 - 56 - 57 - 111، 18 26، 19 35 - 88 → 94، 21 21 → 28 - 43، 22 12 - 13 - 62 - 71 - 73، 23 92 - 93 - 117، 25 2 - 3 - 55، 29 17 - 41، 30 28 - 40، 31 11 - 30، 34 22 - 27، 35 13 - 40، 36 22 → 24 - 71 - 73 - 74 - 75، 37 150 → 152 - 158 - 159، 39 4 - 29 - 38 - 43، 40 20، 43 45 - 81 - 82، 46 4 → 6، 52 43، 72 1 → 3 - 20، 112 3

Müşriklerin delil olarak sundukları şüpheleri : 6 148 - 149، 16 35، 43 15 - 22

Allah'tan başkasına kulluk: 10 18 - 28، 19 82 - 83 - 89 → 94، 34 43، 37 35 - 36، 38 4 → 9، 41 5 - 6

Şirkten sakındırma ve Müşrikleri tehdit : 2 22 - 165، 3 64، 4 36 - 48 - 155، 5 75 - 76، 6 14 - 19 - 40 - 41 - 56 - 71 - 82 - 88 - 106 - 151 - 163 - 164، 7 3 - 30 - 33، 10 66 - 105 - 106، 12 38 - 106 - 108، 14 30، 16 27 - 51، 17 22 - 23 - 39، 18 4 - 52 - 110، 19 81 - 88، 21 29 - 98 - 99، 22 30 - 31 26 213، 28 87، 29

8، 30 31 → 33، 31 13 - 15، 37 38 - 39 - 161 - 162، 38 9 → 11، 39 3 - 8 - 17 - 64، 40 66، 46 27 - 28، 51 51، 60 12، 72 18

5- Kâfirler :

Allah'a iftira atmaları, onu yalanlamaları ve Allah'ın ayetlerine karşı mücadele etmeleri : 2 79 → 81، 3 78، 4 51، 5 104، 6 21 - 93 - 94 - 137 → 140 - 143 - 144 - 157، 7 32 - 35 - 36 → 40 - 174 → 176 - 181 - 182، 8 31 - 55، 10 17 - 39 - 59 - 60 - 69 - 70 - 95، 11 18 → 22، 16 116 - 117، 18 15، 27 83 → 85، 29 68، 39 32 - 60، 40 35 - 56 - 63 - 69 → 76، 41 40، 42 35، 45 6 → 9، 61 7 - 8، 62 5، 68 15 - 16

Allah'ın ayetlerinden yüz çevirmeleri : 6 4 - 5 - 10 - 46، 12 105، 20 124، 21 1 → 3 - 24 - 36، 26 5 - 6، 32 22، 34 5، 36 30 - 45 - 46، 37 12 → 14، 41 4 - 5، 45 31، 46 3، 53 33→35 - 59→61، 54 2→5، 75 31→33

Kalplerine korku salınması : 3 151، 8 12

İman etmekten kaçınmaları ve (son andaki) imanlarının onlara fayda vermemesi: 2 210، 4 135 - 158، 10 50 - 51 - 101 - 102، 11 121 - 122، 20 135، 32 28→30، 34 52 → 54، 36 49 - 50، 39 39 - 40، 40 84 - 85، 43 66، 44 59، 47 18

Kâfirlere meydan okunması : 2 23 - 24، 10 38، 11 13، 17 88، 28 49، 52 33 - 34

Kendilerine uyulanların, kendilerine uyanlardan uzaklaşmaları : 2 166 - 167، 10 28→30، 14 21 - 22، 16 86 - 87، 25 17 - 18، 28 62 → 64، 29 25، 30 12، 34 31→33 - 40 - 41، 37 27→33، 38 59→64، 40 47 -48، 50 27

Kâfirlerin ölü, sağır, dilsiz ve körlere benzetilmesi : 2 7 - 18، 6 36 - 39 - 50 - 104 - 122، 7 178، 8 22 - 23 - 55، 10 42 - 43، 11 24، 13 16 - 19، 17 72، 18 57، 21 45، 22 46، 25 44 - 73، 27 80 - 81، 30 52 - 53، 31 7، 35 19 → 22، 36 9، 40 58، 41 44، 43 40، 47 23 - 24

Onlara (Kâfirlere) karşı daha güçlü olmak : 2 193، 3 85، 4 89، 5 33 - 34، 8 55 → 57، 9 5 - 23 - 24 - 29 - 73 - 113 - 114 - 123، 28 86، 47 4 - 8، 58 5 - 22، 60 1 - 2 - 4 - 13، 66 9، 68 8 - 9، 71 26 - 27

Kâfirlerin inatçılığı ve azabı acele istemeleri : 2 108 - 118، 4 153، 6 37 - 57 - 58، 7 203، 8 32، 10 20 - 50 - 51، 13 6 - 7 - 27، 17 59 - 90 → 96، 20 133 → 135، 21 37 → 40، 22 47، 25 7 → 9، 26 204 - 207، 27 71 - 72، 28 57، 29 12 - 13 - 50 - 53 → 55، 30 58 - 59، 36 48 → 50، 37 176 → 179، 38 16، 42 17 - 18، 43 30 → 32، 46 7، 67 25 - 26، 70 1 → 7، 74 52

Kâfirlerle alay etmek : 4 53، 37 149 → 157، 43 15 → 21، 52 30→46، 68 35→ 47، 70 36 → 39

Kâfirlerin nankörlüğü : 3 12 - 176، 6 12، 8 55، 10 7 - 8، 11 18→ 22، 16 104 - 105، 18 55، 19 73→80، 24 39 - 40، 26 3 →8 - 200→207، 27 4 - 5، 29 12 - 13 - 23، 31 23، 34 38، 35 7 - 39، 36 45 - 46، 38 27 - 28، 41 41، 47 8 → 11، 57 8 - 9، 64 5 - 6 - 10، 67 6 - 7، 88 17 → 26

Kâfirlerin hilelerinin cezası : 3 54، 6 123 - 135، 8 30، 10 21، 13 35 - 42، 14 46، 16 45 → 47، 27 50 - 51، 34 33، 35 10 - 43

Kâfirlerin şüpheleri ve inkârlarını kader olarak delillendirmeleri : 6 148 - 149، 16 35، 43 20

Allah'ın yolunu tıkamaları : 2 217، 3 99، 7 85، 8 34 - 48، 9 35، 11 18 → 22، 14 3، 22 25، 31 6، 47 1 - 32 - 34

Kâfirlerin sıfatları :

2 6 - 7 - 26 - 39 - 98 - 104 - 105 - 114 - 121 - 126 - 161 - 162 - 171 - 210 - 217 - 257، 3 4 - 10 → 12 - 19 - 21 - 22 - 32 - 56 - 86 → 91 - 105 - 106 - 111 - 112 - 116 → 120 - 149 - 151 - 176 → 178 - 181 → 183 - 196 - 197، 4 18 - 36 → 39 - 42 - 56 - 76 - 102 - 137 - 150 - 151 - 167 → 170 - 173، 5 5 - 10 - 36 - 37 - 41 - 44 - 45 - 57 - 58 - 60 → 63 - 67 - 73 - 78 - 80 - 104، 6 1 - 4 - 7 - 8 - 25 - 26 → 31 - 33 - 37 - 70 - 129 - 130، 7 50، 8 13 - 14 - 18 - 30 → 39 - 50 → 59 - 73، 9 73 → 87، 10 2 - 4 - 27 - 54، 11 106 - 107، 13 18 - 31 - 35 - 42 - 43، 14 2 - 3 - 27 → 30، 15 2 - 3 - 90 → 93، 16 27 → 29 - 33 - 36 - 83 → 85 - 88 - 104 → 109 - 112 - 113، 17 10 - 45 → 48 - 97 - 98، 18 29 - 52 - 53 - 100 → 106، 19 37 → 39 - 72 → 75 - 83 → 87، 20 74 - 124 → 127 - 134 - 135، 21 97 → 100، 22 19 - 22 - 38 - 51 - 55 - 57 - 71 - 72، 23 53 → 56 - 63 → 77 - 93 → 96، 24 57، 25 34 - 40 - 43 - 44 - 55، 26 227، 29 23 - 41 → 43 - 52 → 55، 30 16 - 44 - 45، 31 23، 32 10 - 21، 33 8 - 64 → 68، 34 5 - 38، 35 7 - 10 - 36 - 37 - 39، 36 59 → 65، 37 22 - 26 - 62 → 73، 38 1 - 2 - 55 → 58، 39 47 - 48 - 63 - 71 - 72، 40 4 - 6 - 10 → 12، 41 19 → 28، 42 26، 44 9 → 16 - 43 → 49، 45 3 → 11 - 31 → 35، 46 20 - 34 - 35، 47 1 - 3 - 4 - 8 - 9 - 11 - 12 - 18 - 29 - 30 - 32 - 34، 48 13، 50 24 → 26، 51 52 - 53 - 59 - 60، 52 45 → 47، 53 28، 54 6 → 8 - 43 → 48، 55 41، 56 41، 57 19، 59 14 → 17، 64 10، 66 9، 67 6 → 10 - 20 → 22 - 27 - 28، 68 35 → 47 - 51، 69 25 → 37، 70 36 → 44، 72 23، 74 8 → 26 - 31 - 40 → 53، 75 25 → 35، 76 4 - 27، 77 29، 79 37 → 39، 80 40 → 42، 82 14 → 16، 83 7 → 17 - 29 → 36، 84 24، 85 10 - 19، 86 15 → 17، 87 11 → 13، 88 2 → 7 - 23 - 24، 89 24 → 26، 90 19 - 20، 91 10، 92 8 → 11، 98 1 - 4 - 6، 101 8 → 11، 109 1 → 6

Kâfirlerin düşmanlıkları :

2 105 - 109، 3 119 - 120، 4 51 - 101، 5 82، 9 8 - 10، 17 53، 20 39، 47 25، 60 2

Kâfirlerin amelleri kıyamet günü onlara fayda vermez : 3 117، 8 36، 9 55 - 56، 14 18، 18 104 → 106، 24 39 - 40، 25 23، 47 1 - 8 - 9 - 28 - 32

Küfür karanlıklardandır : 2 257، 5 16، 13 16، 57 9 - 28، 61 8، 65 11

Küfre uymak / Küfrü izlemek : 2 120، 3 100 - 149، 5 77، 6 121 - 153، 10 89، 18 28، 25 52، 33 48، 42 15

İnkâr örnekleri: Nuh (a.s)'ın ve Lut (a.s) 'ın hanımları : 66 10

Allah'ın davetine kulak vermeyenlerin örneği : 2 7 - 18، 6 36 - 39 - 50 - 104 - 122، 7 179، 8 22 - 23 - 55، 10 42، 11 24، 13 16 - 19، 17 72، 18 57، 21 45، 22 46، 25 44 - 72، 27 80، 30 52 - 53، 31 7، 35 19 → 22، 36 9، 40 58، 41 44، 43 40، 47 23 - 24

Mü'minle kâfir arsındaki karşılaştırma : 3 162، 22 19 → 24 - 28، 30 14 → 16، 32 18 → 21، 35 8، 38 28،

39 9 - 22 - 24 ، 40 58 ، 41 40 ، 45 21 ،
47 14 ، 59 20 ، 67 22 ، 68 35

Kâfirlerin amellerinin sonucu :
3 117 ، 8 35 ، 9 54 - 55 ،
14 18 ، 18 104 → 106 ، 24 39 - 40 ،
25 23 ، 47 1 - 8 - 9 - 28 - 32

Kâfirlerin pişmanlığı :
6 27 → 30 ، 7 36 →
38 - 52 ، 10 54 ، 20 103 - 104 ، 21 46
- 97 - 98 ، 23 100 - 101 - 106 → 116 ، 25
27 → 29 ، 26 96 → 102 - 203 ، 28
64 ، 32 12 ، 33 66 → 68 ، 35 37 ، 37
20 ، 39 56 → 59 ، 40 10 - 49 - 50 ، 41
29 ، 42 44 → 46 ، 57 13 → 15 ، 66 7 ،
67 8 → 11 ، 74 42 → 47 ، 78 40 ، 89 24

Kâfirleri velî (dost) edinmeyi yasaklamak :
3 28 - 118 → 120 - 149 ، 4 137 - 138
- 143 ، 5 54 - 55 - 60 - 83 - 84 ، 9 17
- 24 ، 58 14 → 19 - 22 ، 60 1 → 9 - 13

Kâfirlere yardım etmekten sakındırmak :
28 86

Kâfirlerden yüz çevirmenin şart oluşu :
4 139 ، 6 68 → 70 - 106 ، 7 198 ، 11
110 ، 15 94 ، 25 52 ، 30 60 ، 33 1 - 48 ،
42 15 ، 45 17 ، 76 24 ، 96 19

Onları tehdit :
4 114 ، 5 36 ، 8 12 → 14 ، 9 64 ، 33 57 -
58 ، 42 16 ، 47 32 ، 58 5 - 6 - 20 ، 59 2 → 4

6- Zalim Yalancılar:

Onlardan yüz çevirmek :
4 140 ، 6 68 ، 7 199 ، 11 113 ، 68 8

Özellikleri : 2 39 - 105 ، 5 10 - 51 ، 6 4 - 5
- 27 - 28 - 39 → 49 - 57 - 58 - 129 -
130 ، 7 36 - 40 - 44 - 45 ، 9 77 ، 10 52 ،
11 107 ، 13 18 ، 14 27 - 42 → 44 ، 15
90 → 93 ، 16 85 - 104 - 105 - 113 ،
17 10 - 45 → 48 ، 19 38 - 39 - 72 ، 21
97 ، 22 51 - 53 - 57 - 71 ، 26 227 ، 32
20 ، 34 42 ، 37 22 ، 39 47 ، 40 18 - 52
- 69 → 76 ، 41 19 ، 42 21 - 44 ، 43 74 →
78 ، 44 47 ، 45 19 ، 50 14 - 29 ، 51 8 →
14 ، 52 11 → 16 ، 56 92 → 94 ، 57 19 ،
68 44 - 45 ، 72 15 - 23 ، 73 11 ، 74
46 ، 75 24 → 35 ، 76 31 ، 77 46 → 50 ،
78 21 → 29 ، 83 10 → 17 ، 84 22 → 24 ،
92 16

Kalplerinin katı oluşu : 6 43 → 45 ،
7 182 - 183 ، 15 3 ، 21 44 ، 23 55 → 57

7- Diriliş Gününü İnkâr Eden İnkârcılar:

6 29 ، 10 7 - 15 - 18 - 45 ، 11 7 ، 13 5
→ 7 ، 16 22 → 25 - 38 - 39 ، 17 49 →
52 - 98 ، 18 48 ، 19 44 → 70 ، 22 5 →
7 ، 23 74 - 81 → 89 - 115 ، 25 11 ، 27
4 - 5 - 65 → 68 ، 29 23 ، 30 16 ، 31
32 ، 32 10 - 11 ، 34 3 - 7 → 9 ، 36 78 ،
37 15 → 19 - 50 → 58 ، 41 6 - 7 - 54 ،
44 34 → 37 ، 45 24 → 26 - 32 ، 46 17
- 18 - 33 ، 50 3 - 11 - 15 ، 51 8 ، 56 47
→ 56 - 74 ، 64 7 ، 72 7 ، 74 46 - 47
- 53 ، 75 3 - 13 - 36 → 40 ، 77 29 →
34 ، 79 10 → 14 ، 82 9 ، 83 10 → 17 ،
84 14 - 15 ، 95 7 - 8 ، 107 1 → 3

8- Bozgunculuk Yapan Suçlu, Günahkâr ve Fâsıkları Tehdit:

2 11 - 12 - 26 - 27 - 99 - 204 → 206 ،
3 63 - 82 - 110 ، 5 36 - 50 - 52 - 67
- 86 ، 6 49 ، 7 39 - 40 - 56 - 84 ، 9
24 ، 10 33 ، 28 77 - 83 ، 30 12 - 13
- 55 ، 32 20 - 21 ، 59 19

2- MUHAMMED (S.A.V)

Mü'minin Hz. Peygambere yönelik ahlakı :
24 62 - 63 ، 33 53 ، 49 1 → 5 - 7

Hz. Muhammed (s.a.v)'in ahlakı ve özellikleri :
3 159 ، 4 113 ، 6 50 ، 7 157 - 158 -
184 ، 8 33 ، 9 61 - 128 ، 10 16 ، 11 2 ،
12 103 ، 18 6 - 110 ، 21 107 ، 22 67 ،
24 35 ، 25

1 - 56، 26 218 - 219، 27 79، 33 6 - 28 → 30 - 40 → 53 34 46، 38 86، 42 52، 43 29 - 41 → 43، 46 9، 48 1 - 2 - 8 - 29، 50 45، 52 29 - 48، 53 2 - 3 - 56، 62 2، 66 1 → 5 68 2 → 6، 69 40 → 42، 72 23، 73 1 - 15، 74 1، 81 24، 85 3، 87 6 - 8، 90 1 - 2، 93 3 → 8، 94 1 → 4، 108 1 → 3

Hanımları ve Kızları :

33 6 - 28 → 34 - 50 - 59، 66 1 → 5

İsrâ'sı ve MÎrac'ı :

17 1، 53 5 → 18

Kâfirlerin onunla ilgili sözleri :

9 61، 10 2، 11 5 - 7 - 12، 13 5 - 7، 15 6 → 15، 16 101 - 103، 17 46 → 49 - 76 → 90 - 94، 20 133، 21 3 → 5 - 38، 23 69 → 72، 24 11 - 63، 25 4 → 9 - 41 - 42، 26 204، 28 48 - 49 - 57، 34 7 - 8 - 43 → 45، 37 15 - 36 - 63، 38 4 → 7، 41 5، 44 13 - 14، 46 7 - 8، 52 29 → 33، 108 3

Peygamberliği : 2 119 - 129 - 151 - 152 - 252، 3 62 - 79 - 81 - 144 - 159، 4 105 - 106 - 170 - 172، 5 67 - 99، 6 14 - 19، 7 158، 9 33، 23 68 - 69، 27 91 - 92 - 93، 35 24 - 42، 36 13، 48 28، 61 6، 62 2 → 4، 94 1 → 8، 98 1 → 4

Ona uyma : 33 21

Risâletinin pekiştirilmesi : 2 119 - 120 - 151 - 252، 3 61 - 63 - 81 - 108 - 164 - 183 - 184، 4 79 - 80 - 113 - 166 - 170، 5 15 - 19 - 22، 6 8 → 11 - 26 - 35 - 51 - 66 - 67 - 92، 7 158 - 184 → 188 - 203، 9 33 - 128 - 129، 10 15 - 41 → 43 - 104 - 108، 11 2 - 12 → 14 - 35 - 101 - 120، 12 108، 13 7 - 27 - 30 - 36 - 38 - 40 - 43، 14 1، 15 89 - 94، 16 2 - 43 - 44 - 64 - 82 - 89 - 103، 17 46 - 47 - 105، 18 110، 19 97، 21 3 → 5 - 7 - 16 - 17 - 107، 22 49، 23 70 - 73، 25 1 - 7 → 10 - 56 - 57، 26 193 - 194، 28 44 → 46 - 85 → 87، 29 18، 30 52 - 53، 33 40 - 45 - 46 - 48، 34 28 - 46 - 47 - 50، 35 22 → 26 - 31، 36 3 → 6، 38 65 → 70 - 86، 40 78، 42 7 - 51، 43 43 - 88 - 89، 45 18، 46 9، 47 2، 48 8 - 28 - 29، 51 50، 52 29 → 31، 53 1 → 18، 57 9، 61 6 - 9، 62 3، 63 1، 65 10 - 11، 67 26، 68 47 → 52، 73 15، 74 1 - 2، 79 45، 96 1→5، 98 2 - 3

Sahabelerini ve ümmetini arındırması :

2 143، 3 110، 7 181، 8 72 - 74 - 75

Teselli edilip, yolunun sabitleştirilmesi :

3 176، 5 41 - 48، 6 10 - 33 → 35، 10 65، 11 12 - 120، 12 110، 13 19 - 32، 15 88 - 97 → 99، 16 127 - 128، 18 6، 20 130، 21 21 - 109، 22 42 → 44، 25 31، 26 3، 27 70، 28 85، 30 60، 31 23، 34 43 → 50، 35 4 - 8 - 25، 36 7 → 11 - 76، 37 171 → 175 - 178 - 179، 38 17، 39 36، 40 55 - 77، 41 43، 43 6 - 43 - 45 - 83، 44 59، 46 35، 51 52 → 55، 52 48، 68 48، 70 5، 73 10

Onun (getirdiklerinin) şiirden uzak olduğunun ifade edilmesi :

36 69، 37 36 - 37، 69 40 - 41

Peygambere karşı gelmenin cezası :

4 115، 8 13، 47 32، 59 4

Rasullullah (s.a.v)'in mü'minlere kanat germesi : 15 88، 26 215

Kişiliği : 3 159، 7 157 - 188، 9 128، 29 48، 41 6، 42 15، 48 29، 62 2، 72 19، 88 21 - 22

Ümmetinin insanlar üzerinde, onunda (s.a.v) ümmeti üzerinde şahit olması :

2 143، 4 41، 16 84 - 89، 22 78، 28 75، 33 45، 48 8، 73 15

Doğruluğu ve Allah'a atfen bazı sözler uydurmasının imkânsızlığı: 69 44 → 47

Onun (s.a.v), Tevrat ve İncil'deki özellikleri : 7 157 ، 61 6

Risâletinin yapısı : 2 119-252 ، 3 79 - 97 - 144 - 159 ، 4 105 ، 5 67 - 99 ، 6 14 - 19 - 48 ، 7 158 ، 11 2 ، 13 7 ، 16 64 - 89 ، 17 54 ، 18 110 ، 21 107 ، 22 49 ، 25 56 ، 27 81 → 93 ، 33 40 - 45 → 47 ، 34 28 ، 35 24 ، 38 65 → 70 ، 42 6 ، 46 9 ، 48 8 - 9 ، 94 1 → 8

Onun (s.a.v) korutulması ve savunulması :

2 137 ، 5 70 ، 9 74 ، 15 95 ، 17 60 - 73 ، 39 36 ، 52 48

Onun (s.a.v) yetkisi / otoritesi ve başarıları :

5 11 ، 8 1 - 5 → 8 - 30 - 41 ، 9 40 - 61 ، 15 87 → 99 ، 17 1 - 90→96 ، 22 15 - 52 - 53 ، 24 11→16 - 63 ، 25 52 ، 27 79 → 81 ، 33 6 - 28 →34 - 38 - 39 - 50 → 53 - 56 - 59 → 62 ، 40 77 - 78 ، 48 28 - 29 ، 49 1→5 ، 59 6 - 7 ، 66 1 → 5 ، 73 1 →9 - 20

Allâh'ın ona (s.a.v) hitap etmesi :

3 31 - 32 ، 4 65 - 80 - 113 ، 5 41 - 49 - 67 ، 6 33 - 35 - 107 ، 7 2 - 188 ، 9 43 ، 10 65 ، 11 12 ، 12 103 - 104 ، 13 30 → 32 - 40 ، 15 3 - 6 - 8 → 88 - 94 - 95 - 97 ، 16 37 - 125 → 128 ، 17 54 - 73 → 76 - 86 - 87 ، 18 6 - 28 ، 20 1 - 3 - 114 - 130 - 131 ، 21 36 - 41 → 46 - 107 ، 22 42 ، 23 93 → 98 ، 24 54 ، 25 10 - 31 → 33 - 43 - 44 - 51 - 52 ، 26 1 → 4 - 213 - 215 - 216 - 219 ، 27 6 - 70 ، 28 44 → 47 - 56 - 86 → 88 ، 29 28 ، 32 30 ، 33 1 → 3 - 45 → 48 ، 34 28 - 47 ، 35 4 - 23 → 25 ، 36 1 → 6 - 76 ، 37 35 → 39 - 174 → 179 ، 38 17 - 76 ، 39 14 ، 40 77 ، 41 6 - 43 ، 42 52 ، 43 83 - 88 - 89 ، 46 9 - 35 ، 51 54 ، 52 31 - 48 ، 54 2 → 6 ، 60 12 ، 68 1 → 7 - 48 - 51 ، 93 1 → 11 ، 94 1 → 8

Allâh'ın ona (s.a.v) sitem etmesi :

8 67 - 68 ، 9 43 - 113 - 114 ، 33 37 ، 66 1 ، 80 1 → 11

Ehl'i- Kitab'ın onu bilmesi :

2 89 - 146 ، 6 20

Hicretin ve Muhacirlerin konumu :

2 218 ، 3 195 ، 4 97→100 ، 8 72→ 75 ، 9 20 - 100 - 117 ، 16 41 - 110 ، 22 58→60 ، 24 22 ، 29 56 ، 33 6 ، 39 10 ، 47 13 ، 59 8 → 10 ، 60 10

Vahiy : 2 118 ، 3 44 ، 4 163 →165 ، 6 7→9 - 19 - 50 - 91 - 93 ، 10 15 - 20 - 109 ، 11 49 ، 12 102 - 109 ، 13 32 ، 16 123 ، 17 39 ، 21 45 - 108 ، 29 45 ، 33 2 ، 35 31 ، 38 70 ، 39 55 ، 41 6 ، 42 3 - 51 - 52 ، 53 4 - 10 - 11 ، 72 1

Allâh'ın ona olan va'di :

2 137 ، 5 67 ، 9 74 ، 15 95 ، 17 60 - 73 - 74 ، 39 36 ، 52 48

3- DİN:

Dinde ihlâs :

10 22 - 105 ، 29 65 ، 31 32 ، 39 2 - 3 - 11 ، 40 14 - 65 ، 98 5

Cahiliye : 3 154 ، 5 50 ، 6 28 - 136 - 140 ، 33 33 ، 48 26

İslam Gerçeği : 1 6 - 7 ، 2 112 - 131 - 132 - 135 - 142 - 208 ، 3 19 - 20 - 51 - 67 - 85 - 101 ، 4 125 ، 5 16 ، 6 136 - 153 - 161 ، 7 29 ، 9 33 ، 10 25 ، 11 56 ، 12 40 ، 16 76 ، 19 36 ، 21 92 ، 22 54 - 78 ، 23 52 - 73 ، 24 46 ، 30 30 - 43 ، 31 22 ، 36 4 - 61 ، 39 54 ، 41 33 ، 42 13 - 53 ، 43 43 - 61 - 63 ، 48 2 - 20 - 28 ، 61 9 ، 67 22 ، 72 13 ، 98 5

Kulları İslam'a davet : 2 211 - 285 ، 5 3 ، 6 70 ، 21 92 ، 23 52 ، 28 61 ، 32 18 ، 39 11 - 12 - 13 - 14 ، 57 16 ، 87 14 ، 98 5

Allah katında din :

2 112 - 213 ، 3 19 - 83 - 85 - 102 ، 4 125 ، 5 3 ، 6 14 - 70 - 125 - 161 - 162 ، 27 91 ، 33 35 ، 39 11→12 - 22 ، 40 66 ، 41 33 ، 42 13 ، 45 18 - 19 ، 61 9 ، 72 14 ، 98 4 - 5 ، 110 1 - 2

Dinde zorlama yoktur :

2 256 ، 10 99 ، 18 29 ، 22 78 ، 42 8

Müslümanlar : 2 132 - 136 ، 3 52 - 64 - 84 - 102 ، 5 11 ، 6 163 ، 10 72 ، 16 89 - 102 ، 21 108 ، 22 78 ، 23 52 ، 27 81 - 91 ، 29 46 ، 30 53 ، 33 35 ، 39 12 ، 41 33 ، 43 69 ، 46 15 ، 48 29

4- NAMAZ:

1- Namazın Edası:

Teheccüd ve Gece Kalkılması :

17 78 - 79 ، 50 40 ، 51 17 - 18 ، 52 48 - 49 ، 73 1 → 7 - 20 ، 76 26

Namazda (sûreleri) açıktan okumak :
17 110

Namaz kılmaya teşvik : 2 3 - 37 - 43→46 - 83 - 110 - 115 - 142→145 - 148 - 153 - 177 - 186 - 238 - 239 - 277 ، 4 43 - 77 - 101 - 102 - 103 - 162 ، 5 6 - 12 - 55 - 58 - 91 - 106 ، 6 72 - 92 ، 7 55 - 170 - 205 ، 8 2 → 4 ، 9 5 - 11 - 18 - 54 - 71 ، 10 87 ، 11 114 ، 13 22 ، 14 31 - 37 - 40 ، 17 78 - 79 - 110 ، 19 31 - 55 - 59 ، 20 7 - 14 - 130 - 132 ، 21 73 ، 22 34 - 35 - 41 - 77 - 78 ، 23 1 - 2 - 9 ، 27 3 ، 29 45 ، 30 17 - 18 - 31 ، 31 4 - 5 - 17 ، 33 33 - 41 - 42 ، 35 18 - 29 - 30 ، 42 38 ، 50 39 - 40 ، 51 15 → 18 ، 52 48 - 49 ، 58 13 ، 62 9 - 10 ، 70 22→ 24 - 34 ، 73 20 ، 74 42 ، 75 31 ، 76 25 - 26 ، 87 15 ، 96 9 - 10 ، 98 5 ، 107 4→ 6 ، 108 2

Rukû' : 2 43 - 125 ، 5 55 ، 9 112 ، 22 26 - 77 48 29

Tilâvet secdeleri :

7 206 ، 13 15 ، 16 49 ، 17 107→109 ، 19 58 ، 22 18 - 77 ، 25 60 ، 27 25 ، 32 15 ، 38 24 ، 41 37 ، 53 62 ، 84 21 ، 96 19

Secdeler : 2 125 ، 3 113 ، 7 206 ، 9 112 ، 13 15 ، 16 49 ، 22 18 - 26 - 77 ، 25 64 ، 27 25 ، 32 15 ، 39 9 ، 41 37 ، 48 29 ، 53 62 ، 55 6 ، 68 42 - 43 ، 76 26 ، 96 19

Namaz kılanların özellikleri :

23 2 - 9 ، 70 22 - 23 - 34 - 35

Cuma namazı : 62 9

Korku namazı : 4 101 - 102

Yolcu namazı : 4 101

Peygamberlerin istediği namaz : 14 37 - 40

Namazı kısaltmak : 4 101 - 103

2- Dua :

Dua'ya teşvik : 2 186 ، 4 32 ، 5 35 ، 6 40→43 - 52 - 63 ، 7 29 - 55 - 56 - 180 ، 17 110 ، 25 77 ، 27 62 ، 32 16 ، 35 10 ، 40 14→60 - 65 ، 52 28

Dua'nın keyfiyeti : 7 55 - 205 ، 17 110

Kur'an'da geçen dualar :

1 5 → 7 ، 2 127 - 128 - 201 - 250 - 255 - 285 - 286 ، 3 8 - 9 - 16 - 26 - 38 - 53 - 147 - 173 - 191 → 194 ، 4 32 - 75 ، 7 23 - 47 - 89 - 126 - 151 - 155 ، 10 85 - 86 ، 12 101 ، 14 40 - 41 ، 17 24 - 80 - 81 ، 18 10 ، 20 25 - 26 - 114 ، 21 83 - 87 - 89 ، 23 29 - 98 - 109 - 118 ، 25 65 - 74 ، 26 83 → 85 - 87 → 89 ، 27 19 - 62 ، 28 16 ، 40 7 → 9 - 44 ، 44 12 ، 46 15 ، 59 10 ، 60 4 - 5 ، 66 8 - 11 ، 71 28 ، 113 1 → 5 ، 114 1 → 6

3- Tahâret (Temizlik) :

Temizlenmek :

2 222 ، 3 42 ، 5 6 ، 8 11 ، 56 79 ، 74 4

Teyemmüm : 4 43 ، 5 6

Gusül : 2 222 ، 4 43 ، 5 6

Abdest : 4 43, 5 6 - 7

4- Kıble:

2 115 - 143 → 145 - 148 → 150

5- Mescitler:

Mescid'i- Harâm : 2 144 - 149 - 150 - 191 - 196 - 217, 5 2, 8 34, 9 7 - 10 - 28, 17 1, 22 25, 48 25 - 27

Mescidin konumu ve kutsallığı :

2 114 - 187, 7 29 - 31, 9 17 - 18 - 107 - 108, 18 21, 22 40, 24 36 - 37, 72 18

5- ZEKÂT VE SADAKALAR:

2 43 - 83 - 110 - 177 - 215 - 254 - 263 - 265 - 267 - 270 → 274 - 277, 3 92 - 134, 4 38 - 77 - 162, 5 12 - 55, 6 141, 7 156, 8 3, 9 5 - 11 - 18 - 58 - 60 - 67 - 71 - 75 - 79 - 99 - 103 - 104, 13 22 - 23, 14 31, 17 28, 18 81, 19 13 - 31 - 55, 21 73, 22 35 - 41 - 78, 23 4, 24 37 - 56, 25 67, 27 3, 30 39, 31 4, 32 16, 33 33, 34 39, 35 29, 36 47, 41 7, 51 19, 57 7 - 18, 58 13, 63 10 - 11, 64 16 → 18, 69 30 → 34, 70 24 - 25, 73 20, 93 10 - 11, 98 5, 107 7

6- ORUÇ:

1- Yemek ve Gıdalar:

2 168 - 172 - 173, 3 93 - 94, 4 160, 5 1 - 3 → 5 - 87 - 88 - 93 - 96, 6 118 - 119 - 121 - 140 - 142 → 146 - 150, 10 59, 16 66 - 67 - 114 - 115, 22 28 - 30

2- Oruç'un Farz Oluşu ve Allah'ın Oruçlular İçin Hazırladığı Sevaplar:

2 183 → 185 - 187 - 196, 4 92, 5 89, 19 26, 33 35, 58 4

7- HAC VE UMRE:

Arafat'tan inmek : 2 198

Umre : 2 158 - 196

Haccın farz oluşu ve edepleri :

2 158 - 189 - 196 → 203, 3 96 - 97, 5 1 - 2 - 94 → 97, 9 19, 22 25 → 37, 27 91, 28 57, 29 67, 42 7, 48 27, 90 1 - 2, 95 3, 106 3, 108 2

Kâbe : 2 125, 3 96 - 97, 5 95 - 97, 22 26

Mekke : 2 126, 3 96, 6 92, 8 35, 22 25 → 27, 27 91, 28 57 → 59, 29 67, 42 7, 48 24, 90 1, 95 3

Görevler : 2 128 - 196 - 200, 6 162, 22 28 - 34 - 67

Kurban kesmek :

5 2 - 97, 22 32 - 36 - 37, 108 1 - 2

8- DEĞİŞİK İBADET KONULARI:

1- Allah'a Kulluk :

1 4, 2 21, 7 29 - 128, 10 104, 11 2 - 123, 13 15, 15 99, 17 23, 19 36 - 65, 20 14, 21 25 - 92 - 112, 22 77, 24 55, 27 91, 29 56, 30 30 - 43, 31 22, 36 61, 39 2 - 3 - 11 - 14 - 66, 40 14 - 60 - 65 - 66, 51 56, 53 62, 71 3, 73 8, 74 7, 94 7, 98 5, 106 3, 109 1 → 6

2- Adaklar:

2 270, 3 35, 19 26, 22 29, 76 7

İMAN

1- NEBİLER VE RASULLER:

Onlardan söz alınması :
3 81، 33 7

Hatırlatmakla emredilmeleri :
6 70، 51 55، 52 29، 80 4 - 11، 87 9، 88 21

Onlara iman : 2 177 - 285، 3 84 - 179، 4 136 - 152، 29 46، 57 7 - 8 - 19 - 28، 61 11، 64 8

Nebi ve Resuller Allâh'ın selamı hepsinin üzerine olsun:
Âdem, İdris, Nuh, Hud, Salih, İbrahim, Lut, İsmail, İshak, Yakup, Yusuf, Şuayp, Eyyüp, Zülkifl, Musa, Harun, Davut, Süleyman, İlyas, Yunus, Zekeriya, Yahya, İsa, Muhammed (s.a.v) nebi ve resullerin sonuncusu. Allah'ın salat ve selamı hepsinin üzerine olsun.

Kavimlerinin dilleriyle gönderilmeleri : 14 4

Bazılarının bazısına üstün olması :
2 253، 17 55

Davette hikmetli oluşları : 3 104، 10 4، 16 125، 20 43، 21 109، 22 67، 26 216، 28 55، 29 46، 41 33 - 34، 42 15، 61 14، 79 17 → 19

İnsanlar arasında hüküm vermeleri :
2 213، 4 104، 16 64، 57 25

Ümmetlerine şahit olmaları : 2 143، 4 41، 16 84 - 89، 22 78، 28 75، 73 15

Tebliğlerinden dolayı bir ücret almamaları :
6 90، 23 72، 25 57، 26 109 - 127 - 145 - 164 - 180، 34 47، 36 21، 38 86، 42 23، 52 40

Her ümmet için bir uyarıcının olması :
35 24

Her peygamberin düşmanının olması :
6 112، 25 31

Ümmetleri içinden seçilmiş olmaları :
2 130 - 147، 3 33 - 34 - 42، 7 144، 22 75، 27 59، 35 32 → 35، 38 45

Tebliğdeki görevleri : 4 79، 5 15 - 19، 6 48 - 67 - 110 - 116، 10 47، 13 43، 16 82، 17 54، 22 49، 24 54، 27 80 - 81 - 92، 29 18، 40 78، 42 6 - 48، 43 41 - 42، 50 45، 64 12، 72 23، 88 21

Onların emanete hıyanet etmekten uzak olmaları : 3 161

Onlar insandır. Kendilerine vahiy edilmektedir : 21 7 - 8

2- ALLAH'A İMAN:

Mü'min'in imanını imtihan için belâ ve fitneler : 2 155 - 214، 3 152 - 154 - 179 - 186، 5 51، 6 165، 11 7، 21 35، 29 2، 47 31، 67 2

İstiğfar : 3 17 - 135، 4 64 - 106 - 110، 5 74، 9 80 - 114، 11 52 - 90 - 114، 22 50، 40 55، 42 5، 47 19، 51 18، 60 4، 63 5 - 6، 71 10، 73 20، 110 3

İman ve amel : 2 25 - 62 - 82 - 277، 3 57، 4 57 - 122 - 173، 5 9 - 69 - 93، 7 42، 10 4 - 9، 11 11 - 23، 13 29، 14 23، 18 30 - 88 - 107، 19 60 - 96، 20 75 - 82 - 112، 21 94، 22 14 - 23 - 50 - 56، 24 55، 25 70 - 71، 26 227، 28 67 - 80، 29 7 - 9 - 58، 30 15 - 45، 31 8، 32 19، 34 4 - 37، 35 7، 38 24 - 28، 40 40 - 58، 41 8، 42 22 - 23 - 26، 45 21 - 30، 47 2 - 12، 48 29، 64 9، 65 11، 84 25، 85 11، 95 6، 98 7، 103 3

İmanı nura benzetme : 2 257، 5 15 - 16، 13 16، 24 40، 33 43، 39 22، 42 52، 57 9 - 28، 61 8، 65 11

İman'ın, Hacılara su dağıtmak ve Mescid'i- Harâm'ı imar etmekten daha üstün olması : 9 19

Tevbe : 2 160، 3 86 → 90 - 135 - 136، 4 17 - 18 - 26 - 110، 5 39، 7 153، 9 104 - 112، 11 3 → 5، 17 25، 19 60، 25 70 - 71، 39 53 - 54، 42 25، 66 8، 85 10

Ceza / Karşılık : 6 160 - 164 ، 20 74 →76 ، 22 50 - 51 ، 40 60 ، 90 18 - 19 ، 91 1 → 10

İman gerçeği : 2 2 →20 - 82 - 108 - 136 - 153 ، 3 193 ، 4 57 - 136 -173 -175 ، 5 6 ، 6 158 - 159 ، 10 63 → 65 - 105 - 106 ، 11 23 - 24 ، 13 28 - 29 ، 14 18 - 23 ، 16 97 ، 18 30 → 44 - 103 →108 ، 19 60 - 96 ، 20 112 ، 21 94 ، 30 15 - 43 → 45 ، 32 15 - 16 - 19 ، 33 70 ، 34 37 ، 35 7 ، 39 10 - 17 - 18 ، 40 84 - 85 ، 41 8 ، 47 1 → 3 ، 49 15 →18 ، 62 1 → 4 ، 64 8 ، 98 1 → 7

İman'a davet : 2 177 - 186 - 256 - 285 ، 3 84 - 110 - 179 - 193 ، 4 135 - 162 ، 9 20 ، 27 3 ، 29 46 ، 34 21 ، 57 7 - 8 - 19 - 28 ، 61 10 - 11 ، 64 8 - 11 ، 67 26 ، 72 13 ، 75 31

Şek ve Şüphe : 2 147 ، 10 94 - 95 ، 22 11 ، 34 51 → 54

Şefâat : 2 255 ، 4 85 ، 10 3 ، 19 85→87 ، 20 109 ، 21 28 ، 34 23 ، 40 18 ، 43 86 ، 82 19

Fitne : 6 11 -112 -131 ، 8 25 - 28 ، 23 97 - 98 ، 41 36

İman ve İslam arasındaki fark : 49 14

İman'ın örneği : 66 11 - 12

Mü'min ile Kâfir arasındaki karşılaştırma : 3 162 ، 22 19→24 ، 28 61 ، 30 14→ 16 ، 32 18 → 21 ، 35 8 ، 38 28 ، 39 9 - 22 - 24 ، 40 58 ، 41 40 ، 45 21 ، 47 14 ، 59 20 ، 67 22 ، 68 35

Nifak : 2 8 → 20 - 76 - 204 → 206 ، 3 71 - 72 - 118→ 120 ، 4 60 → 62 - 71 - 72 - 81 - 88 - 90 - 138 → 146 ، 5 44 - 55 - 56 - 64 - 65 ، 8 49 ، 9 43 → 59 - 64 → 78 - 95 - 97 - 101 - 108 - 125 → 128 ، 11 5 ، 24 47 → 50 - 53 - 63 ، 29 10 - 11 ، 33 12 → 20 - 24 - 48 - 60 - 73 ، 47 16 - 18 - 20 → 30 ، 48 6 ، 57 13 → 15 ، 58 14 → 19 ، 59 11 → 17 ، 63 1 → 8 ، 66 9 ، 74 31

İman'a ermek : 2 5→ 7 - 10 - 120 - 213 - 272 ، 3 73 ، 4 175 ، 5 16 - 67 ، 6 25 - 35 - 39 - 71 - 88 - 111 - 125 - 149 ، 7 30 - 43 - 178 - 186 ، 9 24 - 28 - 37 - 115 ، 10 25 - 35 - 57 - 100 - 108 ، 12 111 ، 13 33 ، 14 4 ، 16 9 ، 17 15 - 19 - 84 - 97 ، 18 13 - 17 - 57 ، 19 74 → 76 ، 20 123 ، 22 16 ، 24 40 - 46 ، 27 36 - 92 ، 28 56 ، 29 6 - 62 - 69 ، 30 29 ، 34 50 ، 35 8 ، 39 18 - 23 - 36 - 37 ، 40 33 ، 42 13 - 44 - 46 ، 45 23 ، 47 17 ، 64 11 ، 68 7 ، 76 3 ، 80 20 ، 90 10 ، 91 8 ، 92 12

Yakîn : 2 4 - 118 ، 5 50 ، 6 75 ، 13 2 ، 15 99 ، 27 3 - 82 ، 32 24 ، 44 7 ، 45 4 - 20 - 32 ، 49 15 ، 51 20 ، 52 36 ، 56 95 ، 102 5 → 7

3- ĞAYB:

A'raf : 7 46 → 50

Ğayba îmân : 2 3 - 33 ، 3 179 ، 19 61 ، 21 49 ، 35 18 ، 36 11 ، 39 7 ، 50 33 ، 67 12 - 25

Cin : 6 100 - 112 - 128 → 130 ، 7 38 - 179 - 184 ، 11 119 ، 15 27 ، 17 88 ، 18 50 ، 27 17 - 39 ، 32 13 ، 34 12 → 14 - 41 ، 37 158 ، 41 25 - 29 ، 46 18 - 29 → 32 ، 51 56 ، 55 15 - 33 - 39 - 56 - 74 ، 72 1 →19 ، 114 6

Cennet:

A) İsimleri:

Ahiret : 2 102 ، 43 35

Adn Cennetleri : 9 72 ، 13 23 ، 16 31

18 31، 19 61، 20 76، 35 33، 38 50، 40 8، 61 12، 98 8

Firdevs Cennetleri : 18 107

Me've Cennetleri : 32 19

Naim Cennetleri : 5 65، 10 9، 22 56، 31 8، 37 43، 56 12، 68 34

Hulud Cenneti : 25 15

Âliye Cenneti : 69 22، 88 10

Me've Cenneti : 53 15

Naim Cenneti : 56 89، 70 38

Hüsnâ : 4 95، 10 26، 13 18، 16 62، 18 88، 21 101، 41 50، 57 10، 92 6 - 9

Ahiret Yurdu : 28 83

Selam Yurdu : 6 127، 10 25

Karar Yeri : 40 39

Muttakîlerin Yeri : 16 30

İkâmet Yeri : 35 35

Cennet Bahçeleri : 42 22

Bahçe : 30 15

Tûba : 13 29

İlliyyûn : 83 19

Firdevs : 23 11

Fazl : 33 47

Yemin : 56 27 - 38 - 90 - 91

B- Cennet Ashabı / Cennetlikler :

2 5 - 25 - 82، 3 15 - 136 - 195 - 198، 4 13 - 57 - 122، 5 12 - 65 - 85 - 119، 7 42 → 53، 8 4، 9 21 - 72 - 89 - 100، 10 26، 11 23 - 108، 13 20 → 24، 14 23، 15 25 → 50، 16 30 → 32، 18 31 - 107، 19 60 → 65، 21 101 → 103، 22 14 - 23 - 24 - 56، 23 8 → 11، 25 15 - 16 - 24، 26 90، 29 58، 30 15، 31 8، 32 19، 36 55 → 58، 37 40 → 61، 38 49 → 55، 39 20 - 73 - 75، 40 40، 41 30 → 32، 42 7 - 22 - 43، 43 69 → 73، 44 51 - 57، 46 14 - 16، 47 6 - 12، 48 5 - 17، 50 31، 51 15، 52 17 → 28، 54 54، 55 46 → 78، 56 10 → 40، 57 12، 58 22، 59 20، 61 12، 64 9، 65 11، 66 8، 68 17 - 34، 70 35، 74 40، 76 5 → 31، 79 41، 83 22 → 36، 85 11، 88 1 →16، 98 8

C- Cennetin Özellikleri:

2 5 - 25، 3 15 - 136 - 195 - 198، 4 13 - 57 - 122، 5 12 - 85 - 119، 9 72 - 89 - 100، 10 9 - 10، 13 35، 14 23، 15 45، 16 31، 18 31، 22 14 - 23، 25 10، 30 15، 31 8 - 9، 35 33 → 35، 37 40 → 61، 38 49 → 55، 39 20 - 73 → 75، 43 70 → 73، 44 51 → 57، 47 12 - 14 → 16، 48 5 - 17، 50 31 → 35، 51 15، 52 17 → 28، 54 54 - 55، 55 46 → 78، 56 10 → 40، 57 12، 58 22، 61 12، 64 9، 65 11، 66 8، 76 5 → 31، 83 22 → 36، 85 11، 88 1 →16، 98 8

Ebedilik: :

a) Azapta ebedi kalmak

2 39 - 81 - 162 - 217 - 257 - 275، 3 88 - 116، 4 14 - 93 - 169، 5 80، 6 128، 7 18 - 36، 9 17 - 63 - 68، 10 27 - 52، 11 107، 13 5، 16 29، 20 101، 23 103، 25 69، 32 14، 33 65، 39 72، 40 76، 41 28، 43 74، 47 15، 50 34، 56 17، 58 17، 59 17، 64 10، 72 23، 76 19، 98 6

b) Nimet içinde ebedi kalmak

2 25 - 82، 3 15 - 107 - 136 - 198، 4 13 - 57 - 122، 5 85 - 119، 7 42، 9 22 - 72 - 89 - 100، 10 26، 11 23 - 108، 14 23، 18 108، 20 76، 23 11، 25 15

- 76 ، 29 58 ، 31 9 ، 39 73 ، 46 14 ، 48
5 ، 57 12 ، 58 22 ، 64 9 ، 65 11 ، 98 8

Sihir : 2 102 - 103 ، 7 116 ، 10 77
- 81 ، 20 69 - 71 - 73 ، 113 4

Şeytan :

a) Şeytan'a tabi olanlar :
2 168 - 169 - 268 ، 4 119 → 121 ، 5
91 - 92 ، 7 27 ، 14 22 ، 43 36

b) Şeytanî davranışlar :
2 102 ، 4 118 → 120 ، 7 12 → 18 ، 15
15 → 18 ، 16 98 → 100 ، 17 27 - 53
18 ، 50 - 51 ، 19 68 → 72 ، 25 29 ، 26
62 ، 35 6 ، 36 60 ، 37 7 → 10 ، 41 25 ،
43 37 → 39 ، 58 10 ، 59 15 - 16 ، 67 5

c) Şeytanın Âdem ve oğullarına olan şeytanlığı : 2 168 - 169 - 268 ، 4 119 → 121 ، 5 91 - 92 ، 7 27 ، 14 22 ، 43 36

d) Vesvesesi :
2 34 - 36 - 168 - 208 - 268 ، 4 38 - 60
- 76 - 117 → 120 ، 5 90 - 91 ، 6 43
- 112 - 121 - 142 ، 7 11 → 23 - 27
- 200 → 202 ، 8 48 ، 12 5 ، 15 30 →
42 ، 16 63 - 98 → 100 ، 17 53 - 61 →
65 ، 18 50 - 51 ، 20 116 - 120 ، 22 52
- 53 ، 23 97 ، 24 21 ، 25 29 ، 26 221 →
223 ، 28 15 ، 29 38 ، 34 10 - 21 ، 35 6 ،
36 60 → 62 ، 38 73 → 82 ، 41 36 ، 43
62 ، 47 25 ، 58 10 - 19 ، 59 16 - 17 ،
114 1 → 6

Nefsî Ğayb: :

a) Ruh :
17 85 ، 32 9 ، 70 4 ، 78 38 ، 97 4

b) Kalb :
6 152 ، 7 200 → 202 ، 50 16

c) Gönül :
6 110 - 113 ، 11 120 ، 14 37 - 43 ، 16
78 ، 23 78 ، 25 32 ، 28 10 ، 32 9 ، 46
26 ، 53 11 ، 67 23 ، 104 7

d) Fıtrat veya Arzular : 3 30 ، 16 68

e) Nefis :
3 145 - 161 ، 6 70 ، 7 189 ، 10 30
- 54 ، 11 105 ، 12 53 - 68 ، 13 33 ، 14
51 ، 16 111 ، 20 15 ، 21 35 ، 29 57 ، 31
34 ، 39 6 ، 75 2 ، 79 40 ، 82 5 ، 89 27 ،
91 7 → 10

f) Hevâ : 4 135 ، 28 50 ، 30 29 ، 38 26

Kaza ve Kader :

3 145 - 154 ، 6 2 - 35 - 57
- 96 ، 7 34 ، 9 51 ، 10 3 - 49 - 99 - 100
11 6 ، 13 39 ، 15 4 - 5 - 21 ، 17 58 ، 23
43 ، 25 2 ، 27 74 - 75 ، 34 3 ، 35 11 ، 44
4 ، 54 51 → 53 ، 57 22 ، 59 3 ، 64 11 ،
65 3 - 12 ، 71 4 ، 72 25 → 28

Cehennem:

A- İsimleri :

Ahiret : 39 9

Bi'su'l- Karar : 14 29 ، 38 60

Bi'su'l- Masir : 2 126 ، 3 162 ، 8 16 ،
9 73 ، 22 72 ، 24 57 ، 57 15 ،
58 8 ، 64 10 ، 66 9 ، 67 6

Bi'su'l- Mihed : 2 206 ، 3 12 - 197 ، 13
18 ، 38 56

Bi'su'l- Virdu'l- Mevrud : 11 98

Cehim : 2 119 ، 5 10 - 86 ، 9 113 ،
22 51 ، 26 91 ، 37 23 - 55 - 64
- 68 - 97 - 163 ، 40 7 ، 44 47 - 56 ،
52 18 ، 56 94 ، 57 19 ، 69 31 ، 73
12 ، 79 36 - 39 ، 81 12 ، 82 14 ، 83
16 102 6

Cehennem : 2 206

Hâfira : 79 10

Hutame : 104 4 - 5

Dar'ul- Bevâr : 14 28

Dar'ul- Hulud : 41 28

Dar'ul- Fasikîn : 7 145

Zakkum : 37 62، 44 43، 56 52

Sâhira : 79 14

Sa'îr : 4 10 - 55، 22 4، 25 11، 31 21، 33 64، 35 6، 42 7، 48 13، 54 24 - 47، 67 5 - 10 - 11، 76 4، 84 12

Sakr : 54 48، 74 26 - 27 - 42

Semum : 52 27

Su'ud- Dar : 13 25، 40 52

Suvâ : 30 10

Lazâ : 70 15

Nâr : 2 24

Hâviye : 101 9

B- Cehennemlikler :

2 7 - 24 - 39 - 81 - 126 - 127 - 174 - 217 - 257 - 275، 3 10 - 12 - 23 - 24 - 116 - 151 - 181 - 188 - 196 - 197، 4 14 - 30 - 37 - 55 - 115 - 121 - 145 - 151 - 161، 5 29 - 33 - 37 - 72 - 86، 6 27 - 128، 7 18 - 36 - 38 → 41 - 44 - 50 - 179، 8 16 - 36 - 37، 9 17 - 34 - 35 - 49 - 63 - 68 - 73، 10 8 - 27، 11 16 - 17 - 106، 13 5 - 35، 14 26 → 30 - 50، 15 43، 16 62، 17 97، 20 127، 21 98 → 100، 22 19 → 22 - 57 - 72، 23 103 → 108، 24 57، 25 11 → 15 - 34 - 65 - 66، 27 90، 28 41، 29 25 - 68، 31 24، 32 20، 33 8 - 64 → 68، 34 32، 35 36 - 37، 37 60 → 70، 38 27 - 55 → 64، 39 8 - 16 - 24 - 25 - 32 - 40 - 47 - 48 - 60 - 71، 40 6 - 43 - 46 → 50 - 70 - 72، 41 19 - 24، 42 44 - 45، 43 74 → 78، 44 43 → 50، 45 34، 46 20 - 34، 47 12 - 15، 51 13 - 14، 52 11 - 12، 54 28، 55 37 - 44، 56 41 → 56، 57 15، 58 17، 59 3 - 17 - 20، 64 10، 66 6 - 7 - 10، 67 8 → 11، 72 23، 74 26 → 37، 76 4، 78 21 → 30، 83 1 - 16 - 17، 84 11 - 12، 90 20، 98 6، 101 11، 104 1 → 9، 111 1 → 3

C- Özellikleri :

2 24، 3 106 - 131، 4 56، 7 38 → 41، 9 35 - 81، 14 16 - 17، 15 43 - 44، 17 60 - 97، 18 29، 20 48، 22 19 → 22، 25 11 → 14، 32 20، 37 62 - 70، 38 55 → 64، 39 16 - 60 - 71 - 72، 40 49 - 50 - 70 → 76، 42 44 - 45، 44 47، 47 15، 50 30، 52 11 → 16، 56 41 → 56، 66 6 - 7، 67 7، 69 30 → 37، 70 15 → 18، 73 12 - 13، 74 26 → 37، 76 4، 77 29 → 33، 78 21 → 30، 88 4 → 7، 89 23، 92 14 - 17، 101 11، 102 6 - 7، 104 1 → 9

4- DİĞER SEMAVÎ KİTAPLAR:

İncil : 3 3 - 48 - 65، 5 46 - 47 - 66 - 68 - 110، 7 157، 9 111، 48 29، 57 27

Tevrat : 3 3 - 48 - 50 - 65 - 93، 5 43 - 44 - 46 - 66 - 68 - 110، 7 157، 9 111، 48 29، 61 6، 62 5

Zebur :

3 184، 4 163، 16 44، 17 55، 21 105، 23 53، 26 196، 35 25، 54 43 - 52

İbrahim'in Sahifeleri : 87 19

Musa'nın Sahifeleri : 53 36، 87 19

Mukaddes Kitaplar : 2 53 - 87 - 113 - 146 - 174 - 176، 3 23 - 48 - 78 - 79 - 81 - 184، 4 54 - 136 - 140، 5 15 - 43 → 48 - 110، 6 20 - 91 - 114 - 154، 10 94، 11 17 - 110، 15 4، 17 2 - 4، 19 12 - 30، 22 8، 23 49، 25 35، 28 43، 29 27، 31 20

32 23، 37 117، 40 53، 41 45، 45 16، 46 12، 57 16 - 26، 62 2

5- ALLAH (c.c) :

Allah'ın emirlerine boyun eğmek :
2 112 - 155 - 156، 3 26، 4 65 - 125، 6 79 - 162 - 163، 13 18 - 22 - 23 - 24، 21 108، 31 22، 33 22، 39 12 - 54، 41 33

Allah'a teslim olmak / Allah'ı vekil edinmek :
3 173، 7 188، 8 64، 9 129، 10 49، 12 64، 18 23 - 24، 39 36 - 38، 40 44

Allah'a tevekkül : 3 101 - 103 - 122 - 159 - 160 - 173، 4 81 - 146 - 171 - 175، 5 11 - 23، 6 102، 7 89، 8 2 - 49 - 61، 9 51 - 129، 10 84 - 108، 11 123، 12 67، 13 30، 14 11 - 12، 16 42، 17 2 - 65، 22 78، 25 58، 26 217، 27 79، 29 59، 33 3 - 48، 39 38، 42 10 - 36، 51 50، 58 10، 60 4، 64 13، 65 3، 67 29، 73 9

Allah sevgisi : 2 165 - 186، 3 31 - 32

Allah huzurunda huşu :
2 45 - 46، 6 63، 7 55 - 205 - 206، 11 23، 17 107 → 109، 21 90، 22 34 - 35 - 54، 23 1 - 2، 24 30، 28 83، 31 18 - 19، 33 35

Allah korkusu : 2 2 - 3 - 74 - 150، 4 9 - 77، 5 3 - 31 - 46 - 100، 6 15 - 51، 8 2، 9 13 - 19، 13 13، 16 50، 21 49 - 90، 22 34 - 35، 23 57 - 60، 24 37 - 52، 33 - 35 - 37 - 39، 35 18 - 28، 36 11، 39 16 - 23، 50 33 - 45، 52 26، 55 46، 57 16 - 25، 59 21، 67 12، 70 27، 71 13، 76 10، 79 40، 87 10، 98 8

Allah'ı zikir : 2 152 - 203، 3 135 - 191، 4 103 - 147، 5 4 - 11، 7 205، 8 2، 13 28، 14 7، 18 24، 20 14 - 124، 24 37، 26 227، 29 45، 33 21 - 35 - 41، 39 23 - 45، 43 26، 53 29، 62 9، 63 9، 68 17 - 18، 73 8، 76 25، 87 14 - 15

Allah'a sığınmak : 2 218، 4 104، 10 7 - 11 - 15، 12 83، 17 57، 18 110، 25 21، 29 5، 33 21، 39 9، 60 6

Allah'a şükür : 2 152 - 172، 3 145، 4 147، 14 7، 27 40، 28 73، 29 17، 30 49، 31 12 - 14 - 31، 35 12، 39 7 - 66، 42 33، 67 23

Allah'ın lütfü : 2 5 - 64 - 105 - 213 - 243 - 268 - 272، 3 73 - 74 - 129، 4 83 - 175، 6 83 - 88 - 125 - 126 - 148، 7 30 - 178 - 186، 9 28، 10 25 - 49 - 100، 13 26 - 33، 14 4، 16 9، 17 20 - 30 - 87، 19 76، 21 9، 22 16، 24 21 - 38 - 46، 28 56، 29 62، 30 37، 34 39، 35 8، 39 23، 42 13 - 27، 47 17، 49 7 - 8، 57 21 - 28 - 29، 62 4، 64 11، 76 31

6- MÜ'MİNLER:

İmtihanları : 2 155 - 214، 3 152 - 154 - 179 - 186، 5 48، 6 165، 11 7، 21 35، 29 2، 47 31، 67 2

Allah ve Resulüne uymaları :
2 186، 3 172، 6 36، 8 24، 13 18، 28 50، 42 26 - 47

Dünya ve Ahiret hayatları : 2 25 - 82، 3 56، 4 57 - 122 - 173 - 175، 5 9، 10 4، 13 29، 14 23 - 27، 18 30 - 107، 22 14 - 23 - 50 - 56، 24 55، 29 7 - 9 - 58، 30 15 - 45، 31 8، 32 19، 34 4، 35 7، 40 51، 41 8، 42 22 - 26، 45 30، 47 12، 48 29، 57 12، 84 25، 85 11، 95 6، 98 7 - 8، 103 3

Mü'minlerin, Allah'ı sevmesi; Allah'ın da onları sevmesi :
2 165 - 186، 3 31 - 32 - 92، 5 54، 9 24

Dünya ve Ahiretteki mutlulukları :

2 201 ، 4 79 ، 7 156 ، 10 26 ، 13 18 - 22 ، 16 30 - 97 - 122 ، 18 88 ، 20 75 ، 27 89 ، 28 84 ، 39 10 ، 53 31 ، 57 10 - 28

Mü'minlerin Özellikleri :

2 285 ، 6 122 ، 8 74 ، 9 44 - 71 - 88 ، 11 17 ، 23 1 → 9 ، 24 62 ، 25 63 → 68 ، 27 3 ، 32 18 ، 48 29 ، 49 15 ، 57 12 - 16 - 19 ، 58 2 ، 87 14 - 15 ، 98 7 - 8

Onlara korku yoktur :

2 38 - 62 - 112 - 262 - 274 - 277 ، 5 69 ، 6 48 ، 7 35 ، 10 62 ، 43 68

Allah'ın, onlar için hazırladıkları :

2 25 - 82 - 112 - 218 - 227 ، 3 57 - 107 - 179 ، 4 57 - 122 - 146 - 152 - 162 - 173 - 175 ، 5 9 ، 7 42 - 44 ، 8 2 → 4 ، 9 71 - 72 - 100 ، 10 2 - 4 - 9 - 103 ، 11 23 - 109 ، 13 19 → 24 - 27 → 29 ، 14 23 - 27 ، 17 9 ، 18 2 - 3 - 30 - 31 - 107 ، 19 60 - 96 ، 20 75 - 76 - 112 ، 21 94- 101 → 103 ، 22 14 - 23 - 24 - 50 - 56 ، 23 1 → 11 - 57 → 61 ، 24 38 - 52 ، 25 24 - 63 → 76 ، 27 2 ، 28 67 ، 29 7 - 58 ، 30 15 - 44 - 45 ، 31 8 ، 32 15 → 19 ، 33 23 - 24 - 35 - 44 - 47 ، 34 4 - 37 ، 35 7 - 32 → 35 ، 36 11 ، 37 40 → 49 ، 39 17 - 18 ، 40 7 → 9 ، 41 8 ، 42 22 - 23 - 26 - 36 → 40 ، 43 68 → 73 ، 45 30 ، 46 13 - 14 ، 47 2 -12 ، 48 4 - 5 - 29 ، 49 7 - 15 ، 52 21 - 28 ، 53 31 - 32 ، 55 46 → 74 ، 56 10 → 40 - 88 → 91 ، 57 12 - 21 ، 58 22 ، 64 9 ، 65 10 - 11 ، 66 8 ، 69 19 → 24 ، 70 22→ 35 ، 74 40 ، 75 22 - 23 ، 76 5 ، 80 38 - 39 ، 83 34 - 35 ، 84 7 → 9 - 25 ، 85 11 ، 87 14 - 15 ، 88 8 → 16 ، 90 17 - 18 ، 91 9 ، 92 5 → 7 ، 95 6 ، 98 7 - 8 ، 101 6 - 7 ، 103 2 - 3

Mü'min ve Kâfir :

3 162 ، 22 19→24 ، 28 61 ، 30 14→16 ، 32 18 → 21 ، 35 8 ، 38 28 ، 39 9 - 22 - 24 ، 40 58 ، 41 40 ، 45 21 ، 47 14 ، 59 20 ، 67 22 ، 68 35 - 36

Allah'ın onlara olan va'di :

2 82 - 112 - 218 - 277 ، 3 57 - 107 - 179 ، 4 57 - 122 - 146 - 152 - 162 - 173 - 175 ، 5 9 ، 7 42 - 44 ، 8 2 →4 ، 9 71 - 72 - 100 ، 10 2 - 4 - 9 - 103 ، 11 23 - 109 ، 13 19 → 24 - 27 → 29 ، 14 23 - 27 ، 17 9 ، 18 2 - 3 - 30 - 31 - 107 ، 19 60 - 96 ، 20 75 - 76 - 112 ، 21 94 - 101 → 103 ، 22 14 - 23 - 24 - 50 - 56 ، 23 1 → 11 - 57 → 61 ، 24 38 - 52 ، 25 24 - 63 → 76 ، 27 2 ، 28 67 ، 29 7 - 58 ، 30 15 - 44 - 45 ، 31 8 ، 32 15 → 19 ، 33 23 - 24 - 35 - 44 - 47 ، 34 4 - 37 ، 35 7 - 32 → 35 ، 36 11 ، 37 40 → 49 ، 39 17 - 18 ، 40 7→ 9 ، 41 8 ، 42 22 - 23 - 26 - 36 → 40 ، 43 68 → 73 ، 45 30 ، 46 13 - 14 ، 47 2 - 12 ، 48 4 - 5 - 29 ، 49 7 - 15 ، 52 21 → 28 ، 53 31 - 32 ، 55 46 → 76 ، 56 10 → 40 - 88 → 91 ، 57 12 - 21 ، 58 22 ، 64 9 ، 65 10 - 11 ، 66 8 ، 69 19 → 24 ، 70 22 → 35 ، 74 40 ، 75 22 - 23 ، 76 5 ، 80 38 - 39 ، 83 34 - 35 ، 84 7 → 9 - 25 ، 85 11 ، 87 14 - 15 ، 88 8→ 16 ، 90 17 - 18 ، 91 9 ، 92 5 → 7 ، 95 6 ، 98 7 - 8 ، 101 6 - 7 ، 103 2 - 3

Allah'ın, onlara yeryüzünün varisleri olmayı vadetmesi :

3 139 ، 6 135 ، 21 105 - 106 ، 24 55 ، 37 171→ 173 ، 40 51 ، 47 35

Allah'ın mü'minler için velâyeti :

2 257 ، 5 55 - 56 ، 6 127 ، 7 196 ، 8 4 ، 9 52 ، 10 62→ 64 ، 22 38 - 78 ، 47 11

7- MELEKLER

Meleklere iman : 2 30→34 - 98 - 161- 177 - 210 - 285، 3 18 - 80 - 123 - 124 ، 4 97 - 136 - 172 ، 6 8 - 9 - 61 - 93 ، 7 11 - 12 ، 8 9 - 12 - 50 ، 13 11 - 13 - 23 - 24 ، 15 28 → 43 ، 16 2 - 28 - 32 - 33 ، 17 40 - 61 - 65 ، 20 116 - 117 ، 21 19 - 20 - 26 → 29 ، 22 75 ، 32 11 ، 33 43 ، 34 40 - 41 ، 35 1 ، 37 1 → 4 - 9 - 50 - 149 → 157 - 164 → 166 ، 38 70 → 85 ، 39 75 ، 40 7 ، 41 30 → 32 - 37 ، 42 5 ، 43 16 → 22 - 60 - 73 ، 47 27 ، 50 17 →19 ، 51 4 ، 53 26 → 28 ، 69 17 ، 70 1 → 4 ، 74 28 → 31 ، 77 1 → 6 ، 79 1 → 5 ، 86 4 ، 89 22 - 23 ، 97 4

Rablerinin emriyle inmeleri : 6 8 - 9 ، 16 2 ، 41 30 → 32 ، 97 4

Özellikleri : 26 193 ، 35 1 ، 82 10 → 12

Allah'a ibadetleri : 7 206 ، 21 19 - 20 ، 37 164 → 166 ، 39 75 ، 40 7 ، 41 38 ، 42 5

Yükselme dereceleri : 70 4

Rablerinin emrini yerine getirmeleri : :

- Mü'minlere yardımları : 3 124 ، 8 9 - 12 - 50
- İnsanların canını almaları : 4 97 ، 6 61 - 93 ، 7 37 ، 8 50 ، 16 28 - 32 ، 32 11 ، 47 27 ، 50 21
- Korumaları : 6 61 ، 13 11 ، 82 10 ، 86 4
- Arşı taşımaları : 40 7 ، 69 17
- Duaları : 33 43 ، 42 5
- Şefaatleri : 53 26
- İnsanoğlunun amellerini yazmaları : 10 21 ، 43 80 ، 50 17 - 18 - 21 ، 72 27 ، 82 11
- Rahmet melekleri : 13 23 - 24
- Azap melekleri : 2 210 ، 37 2 ، 43 77 ، 74 28→31
- Sura üfürmeleri : 6 73 ، 18 99 ، 20 102 ، 23 101 ، 27 87 ، 36 49 → 53 ، 39 68 ، 50 20 - 42 ، 69 13 - 14 ، 74 8 ، 78 18

Meleklerden ismi geçenler :

- Cibril : 2 97 - 98 ، 26 193 ، 66 4 ، 81 20
- Mârut : 2 102
- Mâlik : 43 77
- Melek'ül- Mevt (Ölüm Meleği) : 32 11
- Mikâil : 2 98
- Hârut : 2 102

8- KIYAMET GÜNÜ:

Kıyamet gününe iman : 2 4 - 117 ، 4 162 ، 9 19 - 20 ، 27 3 ، 34 21

Kıyamet gününün delili : 2 232 ، 3 9 - 25 ، 6 134 ، 11 53 ، 13 2 ، 15 85 ، 16 1 - 77 ، 18 21 ، 20 15 - 16 - 55 ، 21 103 ، 22 7 ، 25 11 ، 29 5 ، 30 55 ، 34 3 - 29 - 30 ، 40 59 ، 42 7 -17 - 18 - 47 ، 43 66 - 83 ، 45 26 - 32 ، 46 34 - 35 ، 51 5 - 6 - 23 ، 52 7 ، 53 42 - 57 - 58 ، 55 31 ، 56 1 - 2 ، 70 42 ، 72 24 ، 77 7 ، 78 1 → 5 - 17

Kıyamet öncesi görülecek olan olağan üstü durumlar : 2 210 ، 6 73 - 158 ، 18 48 - 49 - 100 ، 20 105 → 107 ، 21 96 - 104 ، 27 82 ، 34 51 → 54 ، 44 10 - 11 ، 50 20 - 41 - 42 ، 52 9 - 10 ، 54 1 ، 55 37 ، 56 4 → 6 ، 69 13 → 17 ، 70 8 - 9 ، 73 14 ، 74 8 ، 75 7 → 9 ، 77 8 → 11 ، 78 18 → 20 ، 79 6 - 7 ، 81 1 → 7 - 11 → 13 ، 82 1 → 3 ، 84 1 → 5 ، 89 21 ، 99 1 → 5

İsimleri: :

- Ahiret : 2 4
- Hâkka : 69 1
- Saat : 6 31
- Sâha (Kulakları patlatan gürültü) : 80 33
- Tammet'ül- Kübra : 79 34

- Ğâşiye : 88 1
- Kâria : 69 4، 101 1 → 3
- Mi'âd: 28 85
- Vâkıa : 56 1
- Diriliş Günü: 30 56
- Teğâbun Günü : 64 9
- Buluşma Günü : 40 15
- Toplanma Günü : 42 7
- Hasret Günü : 19 39
- Din Günü : 1 3
- Ayrılık Günü : 37 21
- Kıyamet Günü : 3 55 ، 75 1
- Va'îd Günü : 50 20

O gün soylar : 23 101 ، 31 33 ، 60 3

Korkunçlukları :

2 48 - 123 - 254 ، 3 106 ، 4 42 ، 5 115 ، 6 15 ، 7 53 ، 10 54 ، 11 3 - 104 → 106 ، 14 31 - 42 → 44 - 48 ، 19 37 ، 22 1 - 2 - 55 ، 24 37 ، 25 25 ، 26 88 - 135 ، 30 43 - 57 ، 31 33 ، 34 42 ، 40 18 - 32 - 33 - 51 - 52 ، 43 67 ، 44 16 - 40 → 42 ، 45 26 → 28 ، 50 30 ، 56 3 ، 60 3 ، 68 42 ، 70 10 → 14 ، 73 17 ، 74 9 - 10 ، 75 10 → 13 ، 76 7 - 10 - 27 ، 77 13 → 15 - 35 - 38 ، 78 38 → 40 ، 79 8 - 34 → 36 80 33 → 37 ، 82 17 → 19 ، 83 5 ، 86 9 - 10 ، 89 22 → 26 ، 101 4 - 5

Dirilme : 2 28 - 56 - 243 - 259 - 260 ، 6 36 ، 7 14 - 57 - 167 ، 11 7 ، 13 5 ، 15 36 ، 16 21 - 38 ، 17 49 → 51 - 98 ، 18 19 ، 19 15 - 33 - 66 ، 20 55 ، 22 5 - 7 ، 23 16 - 37 - 82 - 100 ، 26 87 ، 30 56 ، 31 28 ، 35 9 ، 36 33 - 79 → 83 ، 37 16 - 144 ، 38 39 ، 41 39 ، 42 9 - 29 ، 50 15 ، 56 47 → 72 ، 58 6 - 18 ، 64 7 ، 72 7 ، 75 3 - 4 - 36 → 40 ، 83 4

Ahiretin dünyadan üstün olması :

3 14 - 15 - 185 ، 4 76 ، 6 32 ، 10 23 - 24 ، 13 26 ، 18 7 - 8 - 45 - 47 ، 28 60 - 61 - 77 - 79 - 80 ، 29 64 ، 31 33 ، 40 39 ، 42 36 ، 43 32 → 35 ، 47 36 ، 57 20 ، 62 11 ، 75 20 - 21 ، 76 27 ، 79 37 → 41 ، 87 16 - 17 ، 89 20 ، 102 1

Dünya ve Ahiret sevabı :

3 145 - 148 - 195 ، 4 134 ، 18 45 ، 19 76 ، 28 80 ، 42 20

Amel ile karşılık / Amellerinin karşılığını görmeleri : 2 90 - 134 - 139 - 281 - 286 ، 3 25 - 30 - 115 - 195 ، 4 85 - 111 - 123 ، 5 105 ، 6 70 - 132 - 164 ، 7 147 - 180 ، 9 82 - 95 - 105 ، 10 30 - 41 - 52 - 108 ، 11 111 ، 16 111 ، 17 13 - 15 → 17 - 84 ، 21 94 ، 24 54 ، 27 90 ، 28 84 ، 30 44 ، 31 33 ، 32 17 ، 34 25 - 32 ، 35 18 ، 36 45 ، 37 39 ، 39 70 ، 40 17 - 40 ، 41 46 ، 42 15 ، 45 14 - 15 - 22 - 28 ، 46 19 ، 52 16 - 21 ، 53 31 - 39 → 41 ، 56 24 ، 65 7 ، 66 7 ، 73 20 ، 74 38 ، 99 7 - 8 ، 101 6 → 9

Güzel amelin mükâfatı :

3 136 - 144 - 145 ، 5 85 ، 6 84 ، 9 121 ، 10 4 ، 12 88 ، 16 31 - 96 - 97 ، 18 88 ، 20 76 ، 23 111 ، 24 38 ، 25 15 ، 29 7 ، 30 45 ، 33 24 ، 34 4 - 37 ، 37 80 - 105 - 110 - 121 - 131 ، 39 34 - 35 ، 46 14 ، 76 12 - 22 ، 77 44 ، 78 36 ، 98 8

Kötü amelin cezası :

2 48 - 123 ، 3 86 - 87 ، 4 123 ، 5 29 ، 6 110 - 146 ، 7 40 - 41 - 152 ، 9 26 - 95 ، 10 13 ، 17 98 ، 18 106 ، 20 127 ، 21 29 ، 34 17 ، 41 27 - 28 ، 46 25 ، 54 36 ، 59 17

Tekrar dirilme :

2 203 - 281 ، 3 158 ، 4 87 ، 5 48 - 105 - 109 ، 6 12 - 22 - 36 - 60 - 62 - 72 - 108 - 128 - 164 ، 7 29 - 57 ، 8 24 ، 9 94 - 105 ، 10 23 - 27

- 30 - 34 - 45 - 46 - 56 - 70، 11 4 ، 14 21 - 48 ، 15 25 ، 16 38 ، 17 52 - 71 - 97 ، 18 47 - 99 ، 19 40 - 85 - 86 - 95 ، 20 108 - 111 - 124 ، 21 35 - 93 - 104 ، 22 7 ، 23 16 - 60 - 100 ، 24 64 ، 25 17 ، 26 87 ، 27 83 - 87 ، 28 70 - 85 - 88 ، 29 8 - 17 - 19 - 20 - 57 ، 30 21 - 25 - 56 ، 31 23 ، 32 11 ، 34 26 - 40 ، 35 18 ، 36 22 - 32 - 51 - 53 - 83 ، 37 19 - 22 → 24 ، 39 7 - 31 - 68 ، 40 16 ، 41 19 ، 42 15 - 29 ، 43 14 - 85 ، 45 15 ، 50 44 ، 56 49 - 50 ، 58 6 ، 62 8 ، 64 9 ، 67 24 ، 70 43 ، 71 18 ، 75 3 ، 77 38 ، 83 4 → 6 ، 84 6 ، 86 8 ، 88 25 ، 96 8 ، 99 6 ، 100 9

Organların şahitliği :

24 24 ، 36 65 ، 41 20 → 23

Amellerin tartılması ve (amellerin yazılı olduğu) kitabın (kullara) dağıtılması :

3 25 - 30 ، 7 6 → 9 ، 11 18 ، 15 92 - 93 ، 17 13 - 14 ، 18 48 - 49 ، 21 1 - 47 ، 23 63 ، 24 39 ، 29 13 ، 34 3 ، 37 24 ، 39 69 ، 45 28 ، 58 6 - 7 - 18 ، 69 18 ، 75 13 ، 81 8 → 10 - 14 82 5 ، 88 26 ، 99 6 → 8 ، 100 10 ، 102 8

O gün, insan sınıfları :

56 7 - 41 → 55 - 88 → 95 ، 90 17 → 20

Mal ve çocuk fitnesi :

8 28 ، 64 15 ، 68 10 → 14

Ölüm: :

- Belalar : 67 2
- Can çekişme anı : 50 19 ، 56 83 → 87 75 26 → 30
- Değişmez son : 3 144 - 145 - 154 - 185 ، 4 78 ، 21 34 - 35 ، 23 15 ، 29 57 ، 32 11 ، 39 30 ، 50 19 ، 55 26 ، 56 60 ، 62 8 ، 63 11
- Her ümmet için kesin bir süre vardır : 7 34 ، 10 49 ، 15 5 ، 16 61 ، 17 58 ، 35 45 ، 36 44 ، 69 8 ، 71 4

ALLAH'A DAVET

1- SINIRLARI:

İnanç nedeniyle baskı yapmak zulümdür :

2 114 ، 3 186 - 195 ، 4 69 - 97 - 98 ، 16 41 - 42 ، 22 38 → 40 - 58 - 59 ، 29 56 ، 85 1 → 10 ، 96 9 → 19

Anlaşmalı olanlara kolaylık :

2 62 - 82 - 109 - 139 - 256 ، 3 20 - 64 - 73 - 113 - 114 - 199 ، 4 162 ، 5 44 → 48 - 69 ، 6 52 - 53 - 68 - 108 ، 7 87 ، 10 99 - 100 ، 20 130 ، 22 40 - 67 → 69 ، 29 46 ، 33 48 ، 39 3 ، 42 15 ، 45 14 ، 46 13 - 14 ، 73 10 ، 109 1 → 6

Savaşan Kâfirlere karşı şiddetli olmak :

2 193 ، 4 89 ، 5 33 - 34 - 51 ، 8 55 → 57 ، 9 5 - 23 - 24 - 29 - 73 - 113 - 123 ، 28 86 ، 47 4 - 8 ، 58 5 - 22 ، 60 1 - 2 - 13 ، 66 9 ، 68 8 - 9 ، 71 26 - 27

Dinde zorlama yoktur :

2 256 ، 10 99 ، 18 29 ، 22 78

Kavmiyetçilik yoktur. Çünkü kavmiyetçilik Kâfirlerin ahlakıdır : 3 73

Dinde aşırılık yoktur : 4 171 ، 5 77

2- DAVETTE HİKMET:

Karşıdakini öfkelendirmekten sakınmak : 6 108

Toplumlara kendi dilleriyle ve anlayacakları şekilde davet : 14 4 ، 41 44

Kötülüğü iyilikle gidermek : 13 22 - 23 ، 23 96 ، 25 63 ، 28 54 ، 41 34 - 35

Örnekleme :

2 26 ، 14 25 ، 25 33 ، 39 27

En güzel şekilde mücadele : 16 125 ، 17 53 ، 18 54 ، 29 46 ، 43 57 → 59

Hikmeti kuşanmanın gerekliliği : 2 151 - 231 - 269 ، 3 48 - 164 ، 4 113 ، 16 125 ، 17 39 ، 33 34 ، 43 63 ، 54 5

3- ŞARTLARI:

Allah'a davette hata yapmaktan korkutma : 2 174 ، 3 187 ، 16 44 ، 33 34

Resullerin görevleri : 4 79 ، 5 92 - 101 ، 6 48 - 66 - 107 - 159 ، 10 46 ، 13 43 ، 16 82 ، 17 54 ، 18 57 ، 22 49 ، 24 54 ، 27 80 - 81 - 92 ، 29 18 ، 40 77 ، 42 6 - 48 ، 43 41 - 42 ، 50 45 ، 64 12 ، 72 23 ، 80 3 - 4 ، 88 21 - 22

Davetin, her Müslüman'a şart olması : 3 21 - 104 - 110 - 114 ، 4 114 ، 5 63 - 78 - 79 ، 6 69 ، 7 157 - 165 - 199 ، 9 67 - 71 - 112 ، 11 116 ، 16 90 ، 19 55 ، 22 41 - 77 ، 24 21 ، 31 17 ، 51 55 ، 87 9

KUR'ÂN-I KERİM:

Kur'ân'ın bölümleri : 15 72 ، 36 2 ، 37 1 ، 38 1 - 2 - 3 ، 43 2 ، 44 2 ، 50 1 ، 51 1 - 2 - 3 - 4 - 7 - 23 ، 52 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 ، 53 1 ، 56 75 - 76 ، 68 1 ، 69 38 - 39 ، 70 40 ، 74 32 - 33 - 34 ، 75 1 - 2 ، 77 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 79 ، 1 - 2 - 3 - 4 - 5 ، 81 15 - 16 - 17 - 18 ، 84 16 - 17 - 18 ، 85 1 - 2 - 3 ، 86 1 - 2 - 3 - 11 - 12 ، 89 1 - 2 - 3 - 4 - 5 ، 90 1 - 2 - 3 ، 91 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 ، 92 1 - 2 - 3 ، 93 1 - 2 ، 95 1 → 3 ، 100 1 → 5 ، 103 1

Kur'ân'daki örnekler :

- **Allah'a örnek vermekten sakınma :** 16 74
- **Allah'ın, insanlara örnek vermesi :** 14 25 ، 25 33 ، 39 27
- **Örnek vermekten utanmamak :** 2 26 ، 33 53

Kadir Gecesi'nde inmesi : 2 184 ، 44 3 → 5 ، 97 1 → 5

Te'vilcilerin yorumları ve tahrifatları : : 2 75 - 79 ، 3 7 - 78 ، 4 46 ، 5 13 - 41 ، 12 6 ، 15 91 ، 18 27

Kur'ân'nın hükmünü değiştirmeleri : 5 87 - 103 ، 6 140 ، 7 162 ، 9 37 ، 10 15 - 74 ، 13 41 ، 16 101 ، 33 62 ، 35 43

Kur'ân'nın okunması: :

- Okumadan önce istiâze : 16 98
- Okunurken dinlemek : 7 203 46 29
- Kur'ân'ı okumakla emredilmek : 2 121 ، 3 101 - 113 ، 7 204 ، 8 2 - 31 ، 16 98 ، 17 45 - 46 - 107 ، 19 58 - 73 ، 22 72 ، 25 73 ، 27 92 ، 29 45 ، 31 7 ، 35 29 ، 37 3 ، 73 4 - 20 ، 84 21 ، 96 1 - 3

Şiirden uzak olması : 36 69 ، 37 36 - 37 ، 69 40 - 41

Gerçekliği ve önceki Kitapları onaylaması : 2 2 → 5 - 23 - 24 - 38 - 39 - 89 - 91 - 97 - 105 - 106 - 151 - 185 ، 3 3 - 4 - 7 - 23 - 78 - 138 - 164 ، 4 82 ، 5 68 ، 6 7 - 25 → 28 - 90 → 92 - 114 → 117 - 155 → 157 ، 7 2 → 5 - 203 - 204 ، 9 124 → 127 ، 10 1 - 37 → 39 - 57 - 58 ، 11 1 - 13 ، 12 1 - 2 - 111 ، 13 1 - 37 → 39 ، 14 1 - 2 ، 15 1 - 87 ، 16 101 → 103 ، 17 9 - 41 - 45 - 46 - 82 - 88 - 89 - 105 → 109 ، 18 1 → 5 - 27 - 54 ، 19 64 - 97 ، 20 2 → 5 - 113 - 114 ، 21 4 → 8 - 10 → 15 ، 22 16 ، 24 1 - 34 ، 25 4 → 6 - 30 → 32 ، 26 1 - 2 - 192 → 199 - 201 → 212 ، 27 1 → 3 - 6 - 76 → 79 ، 28 2 - 3

- 48 → 51 - 86، 29 47 → 50، 31 6 - 7، 32 2، 35 29 → 32، 37 167 → 170، 38 1 → 14 - 87 - 88، 39 1 → 3 - 23 - 27 - 28 - 40 - 41، 41 2 → 5 - 27 - 30 - 41 → 44 - 52 → 54، 42 17، 43 2 → 4 - 44، 44 2 → 5 - 58 - 59، 45 2 - 20، 46 2 - 4 - 7 → 12 - 29 - 31، 52 33 - 34، 53 2 → 18، 54 17، 56 75 → 87، 59 21، 68 44 - 45 - 51 - 52، 69 38 → 52، 72 1 - 2، 73 1 → 4 - 20، 74 31 - 54 → 56، 75 16 → 20، 76 23، 80 11 → 16، 81 19 → 29، 84 21، 85 21 - 22، 86 13 - 14، 87 18 - 19 97 1 → 5

Tilâvet Secdesi
(Namaz bölümüne bakınız.)

İnkârcılarla ve Kâfirlerle tartışması :
2 23 - 24 - 91 → 95، 3 67 - 70 - 71 - 79 - 80 - 86 - 93 - 98 - 99 - 183، 5 18 - 43 - 59، 6 8 - 9 - 148 → 150 - 156 - 157، 7 172، 10 16 → 18 - 31 → 35 - 38 - 68، 11 13 - 14، 13 16، 16 35 - 103، 17 42 - 49 → 51، 19 66 - 67، 20 133، 21 22، 23 71 - 91، 26 197، 28 44 → 50، 29 48 - 61، 39 55 → 59، 43 33 → 43 - 52 - 87، 62 6 → 8

Kur'ân'da Muhkem ve Müteşâbih :
3 7، 11 1

Nesih : 2 106، 16 101

Kur'ân'dan uzaklaşmak :
25 30، 43 88 - 89

Kur'ân'la hükmetmenin şart olması :
5 44 - 45 - 47 - 50

Özellikleri ve ona imanın şart oluşu :
2 3 - 99 - 121 - 136 - 174 - 176 - 213، 4 47 - 82 - 105 - 113 - 116 - 174، 5 15 - 16 - 48 - 49 - 67 - 68، 6 19 - 50 - 66 - 155 → 157، 7 2 - 3 - 52 - 170 - 203 - 204، 10 108، 11 17، 12 102 - 104، 13 1 - 30 - 31 - 37، 14 52، 15 9، 16 43 - 44 - 64 - 89، 17 9، 20 99 - 100، 21 50، 25 1 - 33، 26 2 - 192 - 210، 27 1 - 92 - 93، 28 51 → 53 - 85، 29 45، 30 58، 31 2، 34 6، 38 29، 39 55، 40 2، 41 2 → 4 - 41 - 42 - 44 - 52، 42 3 - 7 - 17 - 52، 43 3 - 4 - 43، 44 3 - 58، 45 2، 46 2 - 12 - 29 → 31، 47 2 - 24، 54 17 - 22 - 32 - 40، 56 77 → 80، 59 21، 64 8، 65 10 - 11، 68 52، 69 40 → 43 - 48 - 50 - 51، 72 1 - 2، 73 4 - 20، 74 54 - 55، 75 16 → 19، 76 23، 80 11 → 16، 81 19 - 25 - 27، 85 21 - 22، 96 1، 98 2 - 3

CİHAD

1- CİHAD MALZEMELERİ:

Demir : 57 25

At : 3 14، 8 60، 16 8، 17 64، 59 6

2- ŞAVAŞ SIRLARI:

Haber taşıma :
4 83، 33 60 → 62، 49 6

Haberleri gizlemenin şart oluşu : 4 83

3- ESİRLER VE KÖLELER:

Köleliği kaldırmak için atılan önceki adımlar ve köleliğin kaldırılması:

- Hürleştirme / Özgürleştirme
2 177، 4 91 - 92، 5 89، 9 60، 24 33، 58 3، 90 12 - 13
- Köle ilişkilerini insanî esaslar üzerine kurmak:
4 35 - 36
- Köleleri mal karşılığı özgürleştirmek devletin görevidir : 9 60
- Kölelikten kurtulmaları için, efendilerinin mâlî yardımda bulunmaları şarttır :
24 33

Köle olarak almadan onları kurtarmaya çalışmak : 8 70 - 71، 47 4

Ne zaman esir alınır? 8 67 - 68

4- SAVAŞ TALİMATLARI:

Özel hükümleri :

Kör, topal ve hasta : 9 91، 48 16-17

Biat : 9 111، 48 10-18، 60 12

Savaş anında namaz : 4 101 → 103

Haram aylarda savaş :
2 194 - 217، 5 97، 9 36 - 38

Kâbe'de savaş : 2 191، 29 67

Silahı bırakanla savaş : 4 93

Öldürmekten daha şiddetli olan şey nedir?
2 191 - 217، 8 25 - 39، 29 10

Cihad sistemi ve kanunları :
4 71 - 94، 5 33 - 34، 8 15 → 18 - 58 - 61 → 64 - 67 - 68، 16 92 - 94

Orta yolu tutma ve savaşta ıslah :
49 9 - 10

5- İNTİKAM: 16 126

6- İSLAM'DA CİHAD:

Askerlerin kötüleri : 4 72 - 73 - 88 → 91، 9 38 → 57 - 81 → 96 - 111، 33 9 → 21

Ordunun hazırlanması : 8 60

Mücahitlerin üstünlükleri :
4 95 - 100، 8 74 - 75، 9 122، 78 17

Barışa yönelmek : 8 61

İslam'da savaş : 47 4 → 6

Cihada çağrı : 2 190 → 195 - 216 218 - 244 - 246 → 252 - 261، 3 139 - 142 - 146 - 154 → 158 - 200، 4 71 → 77 - 84 - 93 - 102، 5 35 - 54، 8 15 - 16 - 20 → 26 - 39 - 40 - 46 → 48 - 57 → 66، 9 7 → 16 - 20 → 22 - 24 - 29 - 38 → 41 - 73 - 111 - 120 → 123، 16 110، 22 39 - 40 - 58 - 78، 29 67، 33 16 - 17 - 21 - 22 - 25، 47 4 → 7 - 20 → 24 - 31 - 35، 48 4 - 7 - 18 → 27، 57 10 - 25، 59 2 → 5 - 11 → 14، 60 1، 61 4 - 10 → 13

Cihattan geri kalanları kötülemek :
4 72 - 73 - 88 → 91، 9 38 → 57 - 81 → 96 - 111، 33 9 → 21

Savaş meydanından kaçmak : 8 15، 33 16 - 17

İslam'da, Allah yolunda cihattan başka bir savaş yoktur. (Saldırıyı önlemek veya asi güçleri çökertmek de cihad türüdür.) :
2 19 - 256، 8 39

Cihadı övmek : 2 190 - 191 - 216 → 218 - 244، 3 139 - 142 - 146 - 154 → 158 - 200، 4 71 → 77 - 84 - 95 - 96 - 104، 5 2 - 35 - 54، 8 15 - 16 - 24 - 39 - 45 → 47 - 57 → 66 - 72 → 75، 9 14 → 16 - 19 - 24 - 36 - 38 → 41 - 44 - 45 - 73 - 111 - 120 → 123، 22 39، 33 16 - 17، 47 4 → 7 - 31 - 35، 57 10، 60 1، 61 4 - 10 → 13، 66 9

Aynı şekilde muamele : 2 194

Saldırganlığı nehyetmek : 2 190، 5 2، 22 39

7- RABAT: (Cihad için gerekli hazırlığı yapmak ve tedbirli olmak) : 3 200

8- ŞEHİTLER:

Allah katındaki hayatları : 2 154، 3 169 → 171

Konumları ve Allah'ın onlar için hazırladığı :
3 157 - 158 - 174 - 195، 4 68 - 73، 9 112، 22 58 - 59، 47 4 → 6

9- SAVAŞLAR:

Uhut Savaşı : 3 121 → 128 - 152 → 171

Bedir Savaşı :
8 5 → 19 - 41 → 45 - 49 - 50 - 67

Benî Nadir Savaşı : 59 2 → 6

Tebük Savaşı : 9 42 → 60 - 62 → 98 - 118 - 119

Hudeybiye ve Rıdvan Biati : 48 1 → 27

Hamr'ul Eses gazvesi: 3 172 → 175

Huneyn Savaşı : 9 26 → 28

Hendek Savaşı : 33 9 → 27

Mekke'nin Fethi : 110 1 → 3

10- SAVAŞ SONUÇLARI :

Ganimetler ve mallar : 8 1 - 41 - 69، 48 19 → 21، 59 6 → 10، 60 11

Zaferin sebepleri :

- İlahi lütuf : 8 5→12 ، 9 25→27
- İlahi yardım : 3 124 - 125 ، 8 9 - 12 ، 9 27 - 41 ، 16 33 ، 33 9 ، 48 4 - 7 ، 71 12 ، 74 31

Zafer mazlumundur : 22 39 - 60

Zafer Allah katındandır : 2 249 ، 3 13 - 110 - 111 - 121 → 128 - 160 ، 8 10 - 19 - 42 → 45 - 62 ، 9 25 - 26 ، 10 103 ، 30 4 - 5 - 47 ، 33 26 - 27 - 47 - 57

Yenilgi : 3 139→141-165→175-195→197

11- HİCRET:

Muhacirlerin mükâfatları : 2 218 ، 3 195 ، 8 72→75 ، 9 20→22- 101 - 117 ، 16 41 - 42 ، 22 58→ 60 ، 39 10 ، 59 8 → 10

Ensar'ın hicreti : 9 117 ، 59 9

Hz. Peygamberin hicreti : 9 41

Hicretin şart oluşu :

4 89 - 96→99 ، 8 72 ، 16 110 ، 29 56

AMEL

1- GÜÇ YETİREBİLDİĞİNİ YAPMAKLA SORUMLU OLMA:

2 233 - 286 ، 4 84 ، 6 152 ، 7 42 ، 23 62 ، 65 7

2- KARŞILIK VERME:

Amelin karşılığı : 4 123 - 124 ، 5 33 ، 6 120 - 146 - 160 ، 7 170 - 180 ، 8 50 - 51 ، 9 22 ، 12 22 ، 20 15 ، 24 38 ، 35 30 ، 39 34 - 35 ، 41 8 - 27 ، 42 20 - 23 - 26 ، 53 31

Kötülüğün cezası misliyledir :

2 194 ، 10 27 ، 16 126 ، 22 60 ، 27 90 ، 28 84 ، 40 40 ، 42 40

3- AMELE DAVET:

3 146 ، 4 104 ، 6 135 ، 9 117 ، 17 19 ، 20 42 ، 39 39 ، 53 39 - 40 ، 67 15 ، 76 22 ، 92 4

4- SALİH AMEL:

İhsan : 2 83 - 112 - 177 - 195 ، 3 134 - 148 ، 4 125 - 128 ، 5 85 - 93 ، 7 56 ، 9 100 - 120 ، 10 26 ، 11 115 ، 12 22 ، 16 30 - 90 - 128 ، 17 7 ، 18 30 ، 22 37 ، 28 77 ، 29 69 ، 31 3 - 4 - 5 - 22 ، 37 80 - 105 - 110 ، 39 10 - 34 ، 46 12 ، 53 31 ، 55 60 ، 58 9 ، 77 44

Amelde dosdoğru olmak :

3 139 - 140 - 146 - 147 - 152 ، 4 81 ، 8 11 - 12 - 45 ، 10 2 - 89 ، 11 112 ، 14 27 ، 16 102 ، 17 74 ، 18 13 ، 19 31 ، 20 32 ، 33 70 ، 41 6 - 30 - 31 - 32 ، 42 15 ، 46 13 - 14 ، 47 7 - 35 ، 81 28

Allah'a, Resulüne ve Müslüman yöneticilere itaat : 3 32 - 132 ، 4 59 - 64 - 68 - 69 - 80 ، 5 95 ، 8 1 - 20 - 46 ، 9 71 ، 24 52 - 54 - 56 ، 33 36 - 71 ، 47 33 ، 48 17 ، 49 14 ، 59 7 ، 60 12 ، 64 12 - 16

Güler yüzlülük : 28 ، 8 63 ، 17 53 ، 26 130 - 131 ، 30 21 ، 33 48

Söz ve amel uyumu :

2 44 ، 3 188 ، 61 2

Başkalarıyla yardımlaşmak :

5 2 ، 8 74 ، 9 71

Takva : 2 2 → 5 - 103 - 177 - 197 - 203 - 212 - 237 ، 3 15 → 17 - 28 - 102 - 120 - 123 - 125 - 130 - 133 → 136 - 138 - 179 - 186 - 198 - 200 ، 4 1 - 128 → 131 ، 5 2 - 4

Tevâzu : 15 88 ، 17 37 ، 24 30 ، 25 63 ، 26 215 ، 31 18 - 19

Amelde orta yol :

17 29 - 110 ، 25 67 ، 31 32 ، 35 32

Tevekkül :

3 159 - 160 - 173 ، 4 81 ، 5 11 - 23 ، 6 102 ، 7 89 ، 8 2 - 49 - 61 ، 9 51 - 129 ، 10 84 - 107 ، 11 123 ، 12 67 ، 13 30 ، 14 11 - 12 ، 16 42 - 99 ، 17 2 - 65 ، 18 24 ، 25 58 ، 26 217 ، 29 59 ، 33 48 ، 39 38 ، 42 10 - 36 ، 64 13 ، 65 3 ، 73 9

Güzel ahlak :

2 104 ، 4 86 ، 17 53 ، 19 42 → 48 ، 23 96 ، 24 27 - 28 - 58 - 59 - 61 - 62 ، 25 63 ، 41 34 - 35 ، 52 26 - 27 ، 58 11

Salih amele davet : 2 25 - 44 - 82 - 128 - 144 - 158 - 277 ، 3 57 - 188 ، 4 34 - 40 - 57 - 112 - 114 - 122 - 124 - 173 ، 5 9 - 48 - 93 ، 6 70 ، 7 42 ، 10 4 - 9 ، 11 11 - 23 ، 13 22 - 23 - 29 ، 14 23 ، 16 97 ، 17 9 ، 18 2 - 30 - 46 - 103 → 107 ، 19 76 - 96 ، 20 75 - 112 ، 21 94 ، 22 14 - 23 - 41 - 50 - 56 ، 24 55 ، 26 227 ، 28 84 ، 29 7 - 9 - 58 ، 30 15 - 45 ، 31 8 ، 32 17 - 19 ، 34 4 ، 35 7 - 32 - 39 ، 38 24 - 28 ، 40 58 ، 41 8 ، 42 22 - 23 - 26 ، 45 21 - 30 ، 47 2 - 12 ، 48 29 ، 65 11 ، 84 25 ، 85 11 ، 95 6 ، 98 7 ، 103 1 - 3

İyiliğe götüren amel :

2 177 - 189 ، 3 92 ، 76 5 → 22

Başarıya götüren amel : 2 2 → 6 - 197 - 212 ، 3 15 → 18 - 76 - 120 - 125 - 130 - 133 → 136 - 179 - 198 - 200 ، 5 9 - 38 - 103 ، 6 155 ، 7 25 - 34 - 137 - 155 ، 8 29 ، 12 109 ، 15 45 → 48 ، 16 30 → 32 ، 19 63 - 72 - 86 ، 20 132 ، 21 48 ، 24 52 ، 25 15 - 16 ، 26 90 ، 28 83 ، 33 70 ، 38 49 → 54 ، 39 10 - 20 - 33 → 35 - 61 - 73 - 74 ، 44 51 → 57 ، 47 15 - 36 ، 49 13 ، 50 31 → 35 ، 51 15 → 19 ، 52 17 → 20 ، 54 54 ، 57 28 ، 65 1 → 5 ، 68 34 ، 71 3 ، 77 41 → 44 ، 78 31 → 36 ، 82 13 ، 83 18 → 28 ، 92 4 → 6 - 17 → 21

En güzel söz :

2 83 - 263 ، 17 53 ، 41 33

Hayırda yarışma : 2 110 - 148 ، 3 114 - 133 ، 5 48 ، 9 100 ، 21 90 ، 23 56 - 61 ، 35 32 ، 56 10 → 15

5- KÖTÜ AMEL:

Amelin geçersiz olması :

2 217 - 264 - 266 ، 3 21 - 22 ، 5 5 - 53 ، 6 88 ، 7 147 ، 9 17 - 69 ، 11 15 - 16 ، 18 103 → 105 ، 33 18 - 19 ، 39 65 ، 47 1 - 3 - 8 - 9 - 28 - 32 ، 49 2

Haram ameller: :

- Ölü eti, kan ve domuz eti yemek :

2 173 ، 5 3 ، 6 121 - 145 ، 16 115

- İçki ve sarhoş edici şeyleri içmek :

2 219 ، 4 43 ، 5 90 - 91 ، 47 15

Günah işlemek : 2 81 - 209 - 286 ، 3 11 - 16 - 31 - 135 - 147 - 193 ، 4 31 ، 5 49 ، 6 6 - 120 ، 7 100 ، 8 52 - 54 ، 14 10 ، 17 17 ، 25 58 ، 28 78 ، 33 71 ، 39 53 ، 40 2 - 3 - 21 - 55 ، 42 37 ، 46 31 ، 48 1 → 5 ، 53 32 ، 57 28 ، 61 12 ، 71 4 ، 85 10

Taşkınlık yapmak : 7 33 ، 10 23 ، 13 25 ، 16 90 ، 42 27 - 39

Amelde taklit :

2 170 ، 5 104 ، 7 28 ، 26 74 - 136 → 139 ، 31 21 ، 34 43 ، 37 69 - 70 ، 43 22 → 25

Ameli kolaylaştırmak :

2 185 ، 12 110 ، 65 7 ، 94 5 - 6

Amelde hata : 33 5

İnsanların amelleri, yeryüzünde fesadın ortaya çıkmasının sebebidir : 30 41

Günah kazandıran amel :

2 206 - 219 ، 3 178 ، 4 48

- 111 - 112, 5 2 - 3 - 62, 6 120, 7 33, 32 17, 45 7, 49 12, 53 32, 58 8 - 9, 83 12

Amel, imanın gereklerindendir.
(İmanla ilgili kısma bakınız.)

Zulüm : 2 229, 5 39, 6 82, 20 111, 51 59

Fal ve sanş okları ve dikili taşlara (putlara) ibadet : 5 3 - 90 - 91

Fuhuş ve zina :

- Kadına hatalı yerden yaklaşmak : 2 223
- Fahişelik : 2 268, 3 135, 4 15 - 16 -19 - 25, 6 151, 7 28 - 33, 16 90, 17 32, 24 2 - 3 - 19 - 21 - 33, 33 30, 42 37, 53 32, 60 12
- Hayız döneminde nikâh : 2 222 - 223
- Lut (a.s) kavminin nikâhı 4 16, 7 80 → 82
- Haram nikâh : 4 22 → 25, 5 5, 33 50
- Müşrik kadınla ve müşrik erkekle nikâh: 2 221

Kurtuluş ve saadet : 2 5 - 189, 3 104 - 130 - 200, 5 35 - 90 - 100, 6 21 - 135, 7 8 - 69 - 157, 8 45, 9 88, 10 17 - 69 - 77, 12 23, 16 116, 20 69, 22 77, 23 1 - 102 - 117, 24 31 - 51, 28 37 - 67 - 82, 30 38, 31 5, 58 22, 59 9, 62 10, 64 16, 87 14, 91 9

Söz hakkında :

- Helal ve haram : 16 116 - 117
- Günah işlemeye yemin etme : 2 224 - 225, 5 89, 68 10
- Gıybet : 4 148, 49 12, 104 1
- Şahitliği gizlemek : 2 140 - 146 - 283, 5 106, 6 33
- Günah olan, incitici ve gizli konuşmak : 2 104, 4 46, 58 8
- Kışkırtmak ve ayıplamak : 23 97, 49 11, 104 1 - 2

Mal hakkında:

- Haksız yolla mal yemek : 2 188, 4 2 - 29 - 30 - 161, 5 42 - 62, 9 34
- Ölçüde hile : 83 1 → 3
- Faiz : 2 275 → 279, 3 130, 4 161, 30 39
- Hırsızlık : 5 38 - 39, 60 12
- Altın ve gümüş yığmak : 9 34 - 35, 70 15 → 18
- Kumar : 2 219, 4 29, 5 90 - 91

Öldürme ve savaş :

- İntihar : 2 195, 4 29 - 30
- Haram aylarda ve Kâbe'de savaşmak : 2 191 - 194 - 217, 5 2 - 97, 9 36 - 37
- Çocukları öldürmek : 6 137 - 140 - 151, 17 31, 60 12
- Allah'ın haram kıldığı kişiyi öldürmek : 2 178, 4 1 - 29 - 89 → 93, 5 32 - 45, 6 140 - 151, 9 5 17 31 - 33, 25 68, 60 12
- Kızları diri diri toprağa gömmek : 16 58 - 59, 43 17, 81 8 - 9

Allah'a karşı gelmek : 2 114, 5 33, 8 12 → 14, 9 63, 33 57 - 58, 42 16, 47 32, 58 5 - 6 - 20, 59 2 → 4

Amelde başarı : 6 135, 14 24, 15 24, 39 39 - 40

Bozgunculara tehdit : 2 11 - 26 - 27 - 99 - 204 → 206, 3 63 - 82 - 110, 5 36 - 49 - 52 - 67 - 84, 6 49, 7 39 - 40 - 55 - 84, 9 24, 10 33, 28 77 - 83, 30 12 - 13 - 55, 59 19

Keder ve ümitsizlik : 11 9, 12 87, 13 31, 15 55 - 56, 17 83, 29 23, 30 36, 39 53, 41 49, 60 13

6- SORUMLULUK:

Kişi, başkasının amelinden sorumlu değildir : 6 164, 10 41,

24 54، 31 23، 34 25، 36 54، 37 39، 42 15، 53 39

Kişinin kendi amelinden sorumlu olması : 2 134 - 139 - 141 - 281، 3 15 - 30 - 115 - 195، 4 84 - 110 - 122، 6 132 - 164، 9 105، 10 30 - 41 - 52، 11 112، 16 111، 17 13، 21 94، 24 54، 30 44، 36 54، 37 39، 39 70، 40 17 - 40، 41 46، 42 15، 45 15 - 21 - 28، 46 19، 52 16 - 21، 53 31 - 39، 66 7، 73 15، 74 38، 99 7 - 8، 101 6 → 9

İNSAN VE AHLAKÎ İLİŞKİLER

1- ÖVÜLEN AHLAK:

İhsan : 2 83 - 112 - 177 - 195، 3 134 - 148، 4 125 - 128، 5 85 - 93، 7 56، 9 100 - 120، 10 26، 11 115، 12 22، 16 30 - 90 - 128، 17 7، 18 30، 22 37، 28 77، 29 69، 31 3 → 5 - 22، 37 80 - 105 - 110، 39 10 - 34، 46 12، 53 31، 55 60، 58 9، 77 44

Kardeşlik
(İnsan ve sosyal ilişkiler bölümüne bakınız.)

İstikamet (Dosdoğru olmak) : 3 139 - 140 - 146 - 147 - 152، 4 81، 8 11 - 12 - 45، 10 2 - 89، 11 112، 14 27، 16 102، 17 74، 18 13، 19 31، 20 32، 33 70، 41 6 - 30 → 32، 42 15، 46 13 - 14، 47 7 - 35، 81 28

İnsanların arasını düzeltmek : 4 114، 49 9 - 10

İşlerde itidalli olmak : 17 29 - 110، 25 67، 31 32، 35 32

Aşırıya gitmekten kaçınmak : 23 3، 25 72، 28 55

Adaletli olmak : 7 29، 60 8

İsâr (Kendisi muhtaçken başkasının ihtiyaçlarını giderme. Başkasını kendine tercih etme hali.) 4 135، 20 72، 33 23، 59 9، 90 14

Güler yüzlü ve sevimli olmak : 4 28، 8 63، 17 53، 26 130 - 131، 30 21، 33 48

Yardımlaşmak (İnsan ve sosyal ilişkiler bölümüne bakınız)

Alçak gönüllü olmak : 15 88، 17 37، 24 30، 26 215، 31 18 - 19

Hikmetli olmak : 2 129 - 151 - 231 - 251 - 269، 3 48 - 164، 4 54 - 113، 16 125، 17 39، 33 34، 43 63، 54 5

Kötülüğü iyilikle gidermek : 13 22 - 23، 23 96، 25 63، 28 54، 41 34 - 35

Merhametli olmak : 48 29، 90 17، 103 3

Barışçı ruh : 6 127، 8 61، 10 9 - 10، 13 24، 19 62، 21 102، 25 63، 33 44، 39 73، 56 26

Sükûnet : 9 26، 13 28، 48 4 - 18 - 26

Kalp sağlamlığı : 6 127، 8 61، 10 9 - 10، 13 24، 19 62، 21 102، 25 63، 33 44، 39 73، 56 26

İyi davranış: 2 104، 4 86، 17 53، 19 42 → 48، 23 96، 24 27 - 28 - 58 - 59 - 61 - 62، 25 63، 41 34 - 35، 52 26 - 27، 58 11

Nimete şükür : 2 40 - 47 - 122 - 231، 3 103، 5 7 - 11 - 20، 7 69 - 74، 8 26، 33 9، 35 3، 43 13، 93 11

Sabır : 2 45 - 153 - 155 - 156 - 157 - 177 - 214 - 249، 3 15 → 17 - 120 - 125 - 139 - 146 - 186 - 200، 4 25، 6 34، 7 126، 8 46 - 65 - 66، 10 109، 11 11 - 49 - 115، 13 22 - 24، 16 42 - 96 - 110 - 126 - 127، 18 28، 20 130، 21 83 - 85، 22 34 - 35، 23 111، 25 75 - 76، 28 54 - 79 - 80، 29 58 - 59، 30 60، 31 17، 33 35، 38

44 ، 39 10 ، 40 55 - 77 ، 41 34 - 35 ، 42 43 ، 46 35 ، 47 31 ، 50 39 ، 52 48 ، 68 48 ، 70 5 ، 73 10 ، 74 7 ، 76 24 ، 90 17 ، 103 3

Doğruluk : 2 177 ، 3 17 ، 5 119 ، 9 119 ، 33 8 - 23 - 24 - 35 ، 39 33 → 35 ، 47 21 ، 49 15

İffet : 2 273 ، 4 6 - 25 ، 5 5 ، 24 30 - 33 - 60 ، 70 29 → 31 - 35

İnsanları affetmek : 2 237 - 263 ، 3 133 - 134 ، 4 149 ، 16 126 ، 24 22 ، 42 36 - 37 - 40 - 43 ، 64 14

Affetmek bağışlamayla beraberdir : 2 109 ، 5 13 ، 15 85 ، 24 22 ، 43 89 ، 64 14

Gözü sakınma ve Namusu koruma : 23 5 → 7 ، 24 30 - 31 ، 33 35 ، 70 29

Hayırlı amel : 2 44 - 148 - 195 ، 3 115 ، 7 58 ، 10 26 ، 16 30 ، 20 112 ، 23 96 ، 28 54 ، 41 34 - 35 - 46 ، 98 7 - 8

Misafire ikramda bulunmak : 2 177 - 215 ، 9 6 - 60 ، 11 69 - 78 ، 12 59 ، 69 34 ، 74 44 ، 76 8 - 9 ، 89 18 ، 90 14 → 16

Yürürken normal bir yürüyüşle yürümek ve konuşurken alçak sesle konuşmak: 31 19

En güzel söz : 2 83 - 263 ، 17 53 ، 41 33

Öfkeyi yatıştırmak : 3 134 ، 16 126 ، 42 37 ، 64 16

Hayırlı işte acele etmek : 2 110 - 148 ، 3 114 - 133 ، 5 48 ، 9 100 ، 21 90 ، 23 56 - 61 ، 35 32 ، 56 10 → 15

Muhabbet (İnsan ve sosyal ilişkiler bölümüne bakınız)

Temizlik : 22 29 ، 48 27 ، 74 1 → 4

Sözde durmak : 2 26 - 27 - 40 - 80 - 100 - 177 ، 3 76 - 77 ، 5 1 - 7 - 12 ، 6 152 ، 8 42 ، 9 4 - 7 - 12 ، 13 20 - 25 ، 16 91 - 92 - 94 - 95 ، 17 34 ، 23 8 ، 33 7 - 15 - 23 ، 70 32

2- KÖTÜ AHLAK

Arzulara uymak : 3 14

Bencillik : 5 105 ، 17 100

Kendini beğenmek ve kibirlenmek : 4 36 - 49 ، 31 18 ، 57 23

Kulak misafiri olmak : 5 41 ، 15 18

Büyüklenmek : 4 36 - 172 - 173 ، 16 29 ، 17 37 - 38 ، 32 15 ، 39 60 - 72 ، 40 35 - 76

İsraf : 3 147 ، 4 6 ، 5 32 ، 6 141 ، 7 31 - 81 ، 10 12 - 83 ، 20 127 ، 21 9 ، 25 67 ، 26 151 ، 36 19 ، 39 53 ، 40 28 - 34 - 43 ، 43 5 ، 44 31 ، 51 34

Geçmişe üzülmek: 3 153 ، 57 23

İsrafçılara uymak : 26 151

Allah ve Resulüne iftirada bulunmak : 3 94 ، 4 50 ، 5 103 ، 6 21 - 93 - 112 - 137 → 140 - 144 ، 7 37 - 72 - 152 ، 10 13 - 17 - 37 - 38 - 50 - 59 - 60 - 69 ، 11 13 - 18 - 35 ، 16 56 - 105 - 116 ، 18 15 ، 20 61 ، 21 5 ، 25 4 ، 29 13 - 68 ، 32 3 ، 34 8 ، 42 24 ، 46 8 - 28 ، 61 7

İfsat / Bozgunculuk : 2 27 - 60 ، 5 33 - 64 ، 7 56 - 74 - 85 ، 26 151 - 152 ، 47 22

Cimrilik : 3 180 ، 4 37 - 128 ، 9 34 - 35 - 76 ، 17 29 - 100 ، 25 67 ، 47 36 → 38 ، 53 32 → 41 ، 57 23 - 24 ، 59 9 ، 64 16 ، 70 15→18 ، 92 8→11 ، 104 1→4

Çalım satmak : 8 47

Fuhuş : 24 33

Kin gütmek : 5 8 ، 108 3

Taşkınlık yapmak : 7 33 ، 10 22 - 23 ، 13 25 ، 16 90 ، 26 227 ، 42 42

İftira atmak : 4 20 - 112 - 156 ، 24 4 - 5 - 16

- 19 - 23 → 25، 33 58، 49 6، 68 10 → 16، 104 1

Tebzîr / Saçıp savurmak: 6 141، 17 26 - 27 - 29، 25 67

Casusluk : 17 36، 49 12

Yalan haber yaymak : 7 86، 33 60 - 62

Kibir : 2 34، 4 36 - 172 - 173، 7 13 - 36 - 40 - 133 - 146 - 206، 16 23 → 29، 17 37 - 38، 25 21 - 63، 28 83، 31 18، 32 15، 38 74 - 75، 39 59 - 60 - 72، 40 35 - 60 - 76، 46 20، 57 23

Kötü lakaplarla çağırmak : 49 11

Korkaklık : 3 156 - 158، 4 72 - 73، 8 15 - 16، 9 44 - 49 - 56 - 57

Kötülüğü açıktan yapmak : 4 148، 24 19

Kötü sözü açıktan söylemek : 4 148

Haset : 2 109، 4 54، 48 15، 113 1 → 5

Kötülük : 2 27، 4 30، 6 135، 45 19، 49 11

Hıyanet : 2 187، 3 161، 4 105 → 109، 8 27 - 58 - 71، 12 52، 16 92 → 94، 22 38

Bilgisine tam olarak sahip olunmayan şey hakkında görüş bildirmek : 17 36

Faiz (Amel-kötü amel bölümüne bakınız)

Riya/Gösteriş : 2 264، 4 38 - 142، 8 47، 107 6

Alay etmek : 2 14 - 15 - 67 - 212، 4 140، 5 57 - 58، 6 5 - 10، 9 64 - 65 - 79، 11 8 - 38، 13 32، 15 11 - 95، 16 34، 18 56 - 106، 21 36 - 41، 26 6، 30 10، 31 6، 36 30، 37 12 - 14، 39 48 - 56، 40 83، 43 32، 45 9 - 33 - 35، 46 26، 49 11

Hırsızlık : (Amel-kötü amel bölümüne bakınız)

Sarhoşluk : (Amel-kötü amel bölümüne bakınız)

Kötü zan : 3 154، 6 116 - 148، 10 36 - 60 - 66، 49 12، 53 28

Yalancı şahitlik
(Hukukî ilişkiler bölümüne bakınız.)

Tamahkâr olmak : 2 168، 4 32، 15 88، 20 131

Lut kavminin ameli
(Amel bölümündeki Haram Ameller başlığı altına bakınız.)

Fahişe : 24 26

Gurur : 3 185، 4 120، 6 70 - 130، 7 51، 17 64، 31 33، 35 5، 45 35، 57 14 - 20، 67 20، 82 6

Ölçü ve tartıda hile yapmak : 83 1 → 3

Kızgınlık : 3 133 - 134، 9 15، 42 36 - 37، 111 1 → 5

Gaflet : 6 131، 7 136 - 146 - 172 - 179 - 205، 10 7 - 92، 16 108، 19 39، 21 1 - 97، 30 7، 36 6، 46 5، 50 22

Garez / Nefret : 3 161، 15 47، 50 24، 59 10

Gıybet : 49 12، 104 1

Kıskançlık : 2 90

Ahlaksızlık / Günahkârlık : 4 15 - 16، 6 151، 80 40 → 42، 82 14

Fesat : 2 11 - 12 - 27 - 30 - 60 - 205، 5 32 - 33 - 64، 7 56 - 74 - 85 - 86 - 103 - 142، 8 73، 10 81 - 91، 11 85 - 116، 12 73، 13 25، 16 88، 26 152 - 183، 27 14 - 34، 28 77، 29 36، 30 41، 47 22، 89 12

Fısk : 2 26 - 59، 3 82، 5 3 - 25 - 26 - 47 - 49 - 59 - 108، 6 49 - 121، 7 163 - 165، 9 24 - 53 - 67 - 80 - 84 - 96، 17 16، 18 50، 24 4 - 55، 29 34، 32 18 - 20، 46 20، 59 5 - 19، 61 5، 63 6

Yersiz merak : 5 101، 49 12

Rezalet : 4 148

Söylediğinin aksini yapmak : 2 44، 61 2

Kötülükler : 6 151، 7 28، 16 90

Merhametsizlik : 2 74, 5 13, 6 43, 22 53, 39 22, 57 16

Yalan : 2 10, 6 24, 9 77, 16 105, 22 30, 39 3, 61 2 - 3

Nankörlük : 8 55, 10 12 - 22 - 23, 11 9 - 10, 16 53 → 55, 17 67 - 83, 29 65, 31 32, 39 7 - 8 - 49 → 51, 41 49 → 51

Sözde aşırılık : 2 225, 5 89, 23 1→3, 25 72, 28 55

Kusur arama / Ayıplama : 9 79, 49 11, 104 1 - 2

Oyun ve eğlence : 5 57 - 58, 6 32 - 70, 7 51, 21 17, 29 64, 35 5, 47 36, 57 20, 62 11

Düşmanlık ve çekişmek: 2 188, 3 152, 4 29 - 59, 8 43 - 46

Gizli dost tutmak / Nikâhsız ilişki : 4 24 - 25, 5 5

Kötü ahlak : 4 123, 5 100, 6 135, 10 27, 36 10

Hilekârlık : 3 54, 6 123 - 124, 7 99, 8 30, 10 21, 13 33 - 42, 14 46, 16 26 - 45 - 46 - 47, 27 50 - 51, 34 33, 35 10 - 43 40 45, 71 22

İyiliği engellemek : 50 25, 68 1 → 13, 70 21, 107 7

Sadakaları başa kalkmak ve eziyet etmek: 2 262 → 264, 74 6

Anlaşmayı bozmak : 2 27, 3 77, 8 55 → 58, 9 1, 13 25, 16 95

Karalamak : 5 41, 9 47, 68 11

Alay etmek : 23 97, 68 11, 104 1

İNSAN VE SOSYAL İLİŞKİLERİ:

1- AİLE:

Halvet vakitlerinde izin istemek : 24 58 → 60

Bekâr kızları fuhşa zorlamak : 24 33

Evlenemeyen kişiyi iffetli olmaya davet : 24 33

Bekâr kölelerin nikâhı : 24 32

Çocuklar : 2 233, 3 10, 6 140 - 151, 8 28, 17 31, 18 46, 34 37, 42 49 - 50, 52 21, 57 20, 60 12, 63 9, 64 14 - 15, 65 6

Kadına yaklaşmamaya yemin etmek : 2 226 - 227

Boşanma öncesi mahkeme : 4 35

Çok eşlilik ve şartları : 4 3

Ailenin oluşumu : 13 38, 25 54, 64 14

Kocası ölen kadının mirası : 4 12

Anne ve babanın hakları : 2 83 - 215, 4 36, 6 151, 17 23 → 25, 29 8, 31 14 - 15, 46 15 → 18

Hamilelik ve emzirme : 2 233, 31 14, 46 15, 65 6

İddet anında kadının nişanlanması : 2 235

Mihir : 2 235, 4 - 20 - 21 - 24, 5 5, 60 10 - 11

Boşanma :

- Boşanma sonrası uyulması gereken hükümler: 2 228 - 230 - 231 - 232 - 236 - 237 - 241 - 242, 33 49, 65 4 → 7
- Boşanma öncesi bulunması gereken şartlar : 4 34, 65 1 - 2
- Boşama sayısı : 2 229

Zıhar : 33 4, 58 1 → 4

Eş ve çocukların düşmanlığı : 64 14

Kocası ölen kadının iddeti : 2 234

Bekârlık : 4 25, 24 33

Kadına zulmetmek : 4 19

Çocukları öldürmek : 6 137 - 140 - 151, 17 31, 60 12

Yöneticilik ve koruyuculuk : 4 34

Lanetleşmek : 24 6 → 9 - 13

Nikâhlanması helal ve haram olanlar : 4 21 → 24, 5 6, 33 50

Kadının kocasına karşı gelmesi : 4 34 - 128 → 130

Nikâh : 2 102 - 187 - 197 - 221 - 223 - 228 - 235, 4 3 - 4 - 20 → 25 - 27, 5 5, 7 189 - 190, 24 3 - 26 - 32 - 33, 30 21, 33 37, 60 10 → 12

Müşrik erkeklerle ve müşrik kadınlarla nikâhlanmak: 2 221

Kız çocuklarını diri diri toprağa gömmek: 16 58, 43 17, 81 8

2- İNSAN:

İnsan Halleri ve özellikleri : 4 28, 14 34, 17 11 - 13 - 83 - 100, 18 54, 21 37, 22 66, 36 77, 41 49 → 51, 42 48, 43 15, 70 19, 75 5 - 6 - 14 - 36, 76 1, 80 17 - 24, 90 4, 96 6 - 7, 100 6 → 8, 103 2

Hayvanların, insanlara boyun eğdirilmesi : 6 142, 16 5 → 8 - 66 - 69 - 79 - 80, 22 28, 23 21 - 22, 36 71 → 73, 40 79, 43 12 - 13

Allah'ın insana olan ikramı : 17 70, 89 15

İnsanların çoğunun durumu : 2 243, 6 116, 7 187, 10 55 - 60, 11 17, 12 21 - 103 → 106, 13 1, 16 38, 26 8 - 67 - 103 - 121 - 139 - 158 - 174 - 190, 27 73, 28 13, 30 6 - 30, 34 28, 40 57 - 61, 45 26

Emaneti yüklenmesi : 33 72

Yaratılışı : 4 1, 6 2 - 98, 7 189, 22 5, 23 12 → 14, 30 20 - 21 - 54, 32 7 → 9, 35 11, 39 6, 40 67, 41 21, 42 11, 53 45 - 46, 71 14, 75 36 → 39, 76 2, 77 20 → 23, 80 18 - 19, 82 7 - 8, 86 5 → 7, 95 4 - 5, 96 2

Şerefi ve alçaklığı : 2 28 → 33 - 213, 4 1 - 28, 6 98, 7 29 - 30 - 189, 10 19, 15 26 → 35, 16 4 → 18 - 65 → 67 - 78 → 81, 17 11 - 67 → 70 - 83, 18 54, 20 123, 21 37, 22 5 - 11, 23 12 → 14 - 17 → 22, 27 62, 29 65, 30 36 - 41 - 54, 31 20 - 29, 32 7 → 9, 33 72, 35 11 → 15 - 27 - 28, 36 77, 38 71 → 74, 39 6 - 49, 40 64 → 67, 42 48, 45 12 - 13, 49 13, 70 19 → 21, 76 1 → 4, 78 8 → 16, 79 27 → 33, 80 17 → 22, 86 5 → 10, 89 15 - 16, 90 1 → 11, 95 1 → 8, 100 6 - 7

Sıkıntı halinde Allah'ı hatırlaması, rahatladığında ise Allah'a şükretmeyi unutması : 10 12 - 21 → 23, 11 9, 16 53 - 54, 17 67 - 83, 29 65, 30 33 - 36, 31 32, 39 8 - 49, 41 49, 42 48, 70 19 → 22, 89 15 - 16

Ömrünün uzatılması, zayıf ve aciz bırakılması : 16 70, 22 5, 30 54, 35 11, 36 68, 95 5

Kalbinde olanlar : 7 43, 10 57, 13 27 - 28, 23 78, 32 9, 33 4

Allah'a sadece bir yönden ibadet edenler 22 11

Kendini temize çıkarmayı yasaklaması : 4 48 - 49, 53 32

3- EVLAT EDİNMEK:

Yasak oluşu : 33 4 - 5 - 40

Evlatlığın boşanmış hanımıyla evlenmek: 33 37

4- KÖLEYLE İLİŞKİYE GİRMEK: 5 5

5- HADIM: 4 118 - 119 24 31

6- ERKEKLER: 2 30 - 31 → 33 - 223 - 228 - 282, 4 32 - 34 - 128 - 129, 7 189, 13 23, 15 28 → 35, 16 80, 24 32, 38 71 → 74

7- KADIN VE ERKEK:

2 28 - 213, 3 195, 4 1 - 28 - 98 - 99 - 124, 6 98, 7 29, 9 72, 10 19, 13 23, 15 26, 16 4 → 18 - 65 →

67 - 78 - 81 - 97، 17 11 - 67 → 70 - 83، 18 54، 20 123، 21 37، 22 5 - 11، 23 12 → 14 - 17 → 22، 27 62، 29 65، 30 21 - 36 - 41 - 45 - 55، 31 20، 32 7 → 9، 33 72، 35 11 → 15، 36 55 - 56 - 77، 38 71، 39 6 - 49، 40 40 - 64 - 67، 42 48، 43 69 - 70، 45 13، 47 19، 48 6، 49 13، 57 18، 64 14، 70 19، 78 8 → 16، 79 27 → 33، 80 17 → 22، 86 5 → 10، 89 15 - 16، 90 4، 95 1 → 8، 100 6 - 7

8- ESİR VE KÖLE:

(Cihat bölümüne bakınız)

9- YAKIN AKRABA İLİŞKİSİ:

2 27 - 83 - 177 - 215، 4 1 - 8 - 36، 8 41 - 75، 9 113، 13 21 - 25، 16 90، 17 26، 24 22، 30 38، 33 6، 42 23، 47 22، 51 19، 58 22، 59 7، 60 3، 70 24 - 25، 90 17، 93 9

10- TOPLUM:

Oturma adabı : 58 9 - 11 - 12

İzin isteme adabı : 2 189، 24 27→ 29 - 58 → 62، 33 53، 58 11، 80 1→10

Yolda kalmışlar : 2 177 - 215، 4 36، 8 41، 9 60، 17 26، 30 38، 59 7

Doğru yolu takip etme ve doğru yolda birleşme : 3 103 - 105، 6 159، 8 46، 30 31 - 32

Kardeşlik : 2 83، 3 103، 4 35، 5 32، 9 11، 15 47، 49 10 - 12

İnsanların arasını düzeltmek : 2 224، 4 114 - 128 - 129، 8 1، 49 9 - 10

İyiliği emretmek :
(Allah'a davet bölümüne bakınız)

Selamlaşma ve misafir ağırlama adabı : 4 86، 6 54 10 10، 13 24، 14 23، 15 46 - 52، 16 32، 19 15 - 33 - 47 - 62، 20 47، 24 27→29 - 58 - 61، 25 63 - 75، 28 55، 33 44، 43 89

Yardımlaşmak : 5 2، 8 74، 9 71

Toplumun değişimi : 8 54، 13 11، 16 112

Körü körüne taklit : 2 170، 5 104، 7 27، 26 74 - 137 31 21، 34 43، 37 69، 43 22 → 25

Oturma : 4 69 - 140، 6 52 - 68 - 70، 18 28، 80 1 → 10

Cemaat : 2 43، 4 71، 37 1

Affetmek, bağışlamak, öfkeyi yatıştırmak: 2 109 - 237، 3 159، 4 149، 5 13 - 48، 15 85، 16 126، 24 22، 25 63، 42 37 - 40 - 43، 45 14، 64 14

Yapmadıkları şeylerle övülmeyi sevenler : 3 188

Muhabbet : 3 28 - 118، 4 33 - 144، 5 51 5 51 - 55 → 58، 9 71، 33 6، 60 1 - 7→ 9

Komşu, arkadaş ve köleye vasiyet : 4 36

11- TOPLUMLAR:

İnsanların farklılığı : 2 113 - 176 - 213 - 253، 3 19 - 55 - 105، 4 157، 5 48، 6 164، 8 42، 10 19 - 93، 16 39 - 64 - 92 - 124، 19 37، 22 69، 27 76، 32 25، 39 3 - 46، 42 10، 43 63 - 65، 45 17

Bedevîler : 9 90 - 97→110 - 120، 48 11 - 12 - 15 - 16، 49 14 - 17

Ehl'i- Kitap, Sabiîler ve Mecusîler
(Eski Dinler bölümüne bakınız.)

İnsanlar arasındaki üstünlükler : 4 95 - 96، 5 48، 6 23 - 129 - 165، 16 75 - 76، 17 21، 33 66→ 68، 34 31 → 35، 49 13

İnsanların halifeler kılınması : 6 165، 7 69 - 74، 10 14 - 73، 27 62، 35 39، 43 32

İnsanların bir nefisten yaratılması : 4 1، 6 98، 7 189، 22 5، 23 12 → 14، 30 20 - 21 - 54، 32 7 → 9، 35 11، 39 6، 40 67، 42 11، 53 45 - 46، 71 15، 75 36 → 39، 76 2 77 20 → 23، 80 18 - 19، 82 7 - 8، 86 5 → 7، 95 4 - 5، 96 2

Halklar, kabileler ve gruplar : 2 253 , 3 7 - 19 - 20 - 73 - 78 - 105 , 4 89 - 90 - 150 - 151 , 5 48 , 6 112 - 113 - 159 , 22 34 - 67 , 23 53 → 61 , 30 22 - 32 , 42 13 - 14 , 49 13 , 98 4

Halklar ve kabileler : 5 15 , 22 34 - 67 49 13

Arap : 2 143 , 3 103 - 104 - 110 , 5 15 , 16 82 - 83 , 19 98 , 22 34 - 67 - 78 , 43 5 - 29 → 32 , 49 13

Her ümmete belli bir süre verilmiştir : 7 34 , 10 49 , 15 5 , 16 61 , 17 58 , 35 45 , 36 43 , 71 4

Muhâcir ve Ensâr
(Hicret bölümüne bakınız.)

12- KADINLAR:

Hicap : 24 30 - 31 - 60 , 33 53 - 55 - 59

Kadın : 2 221 - 223 - 228 - 234 - 235 - 240 - 282 , 4 25 - 32 - 34 - 36 - 127 → 129 , 7 189 , 12 33 , 16 57 → 59 , 23 6 , 24 31 → 33 - 60 , 33 4 - 51 - 55 - 59 , 35 11 , 43 16 - 17 , 58 1 - 2 , 66 10 → 12 , 70 30 , 81 7 → 9 - 14

13- YETİMLER:

Yetimlere ikram :
2 83 - 177 - 215 - 220 , 4 2 - 3 - 6 - 8 - 10 - 36 - 127 , 6 152 , 8 41 , 17 34 , 59 7 , 76 8 , 89 17 → 20 , 90 14 - 15 , 93 6 - 9 - 10 , 107 1 → 3

Yetimlere vasiyet : 4 5

İKTİSADÎ İLİŞKİLERİN DÜZENLENMESİ:

Alışveriş ve rehin almada şahitlik etmek :
2 282 - 283

Köleyi özgürleştirme
(Cihad bölümündeki, Esirler ve köleler ile ilgili üçüncü kısma bakınız.)

Mal kazanmak:
2 198 - 275 , 4 29 , 9 111 , 24 37 , 35 29 , 61 10 - 11 , 62 10 - 11 , 83 1 → 3

Haksız yolla mal yemek :
(Kötü amel araştırma bölümüne bakınız)

Emanet : 2 178 - 283 , 3 75 - 76 , 4 58 , 8 27 , 23 8 , 33 72 - 73 , 70 32 - 35

Mallar : 2 155 - 188 - 279 , 3 186 , 4 24 , 8 28 , 9 24 - 41 - 69 - 103 - 111 , 10 88 , 11 29 - 87 , 17 6 - 64 , 18 34 - 39 - 46 , 23 55 , 34 35 - 37 , 47 36 , 48 11 , 57 20 , 61 11 , 63 9 , 64 15 , 69 28 , 71 12 - 21 , 89 20 , 90 6 , 92 18

Akılsızların malları : 4 5

Kâfirlerin malları : 3 10 - 116 , 8 36 9 55 - 81 - 85 , 18 34 , 58 17 , 68 14 , 74 12 , 92 11 , 104 2 - 3 , 111 2

İnsanların malları : 2 188 , 4 161 , 9 34 , 30 39

Kadınların malları : 4 4 - 7 - 11 - 19 - 32

Yetimlerin malları :
4 2 - 6 - 10 , 6 152 , 17 34

Malı infak etme :
2 3 - 177 - 195 - 212 - 219 - 254 - 261 → 267 - 270 → 274 , 3 92 - 117 - 134 , 4 34 - 38 - 39 - 95 , 5 64 , 8 3 - 36 - 60 - 72 , 9 20 - 34 - 44 - 53 - 54 - 88 - 91 - 92 - 98 - 99 , 13 22 , 14 31 , 16 75 , 22 35 , 24 33 , 25 67 , 26 88 - 89 , 28 54 , 32 16 , 34 39 , 35 29 , 36 47 , 42 38 , 47 38 , 51 19 , 57 7 - 10 , 59 8 , 60 10 - 11 , 63 7 - 10 , 64 16 , 65 7 , 70 24

Satış : 2 275 , 24 37

Mal mülkiyeti / Mala sahip olma :
2 29 - 107 - 251 - 258 , 3 26 - 189 , 5 17 - 18 - 40 - 120 , 6 73 , 7 158 , 8 1 - 41 , 9 111 - 116 , 10 55 - 66 , 17 111 , 24 29 - 42 , 25 2 - 26 , 40 16 - 29 , 42 49 , 43 85 , 45 27 , 48 14 , 57 2 - 5 , 64 1 , 67 1 , 85 9

Haciz / El koyma : 4 5

Akraba, yetim, fakir ve yolda kalmışların hakları: 2 177 ، 8 41 ، 9 60 ، 17 26

Faiz : 2 275 - 276 - 278 → 280 ، 3 130 ، 30 39

Zekât: (Zekât bölümüne bakınız)

Hırsızlık : 5 38 ، 60 12

Sadaka : 2 196 - 263 - 264 - 271 - 276 - 280 ، 4 114 ، 5 45 ، 9 60 - 79 - 103 - 104 ، 12 88 ، 33 35 ، 58 12 - 13 (İhsan kısmına bakınız.):

Vergiler : 6 141 ، 8 41 ، 9 29 ، 58 13

Anlaşmalar : 2 282

Zenginlik: :

- Zenginlikler : 3 10 - 181 ، 8 36 ، 24 22 ، 73 11 ، 80 5
- Zengin olma isteği : 2 200 → 202 ، 9 74 ، 16 71 ، 18 46 ، 74 6 ، 89 20
- Mal fitnesi : 8 28 ، 17 83 ، 28 76 → 82 ، 42 27 ، 57 20 ، 64 15 ، 71 21 ، 92 8 → 11 ، 96 6 - 7 ، 102 1 → 8 ، 104 1 → 4
- Aşırı bolluk içinde yaşayanlar : 9 85 ، 11 116 ، 17 16 ، 34 34 → 37 ، 43 23 - 24 ، 56 45

Fakirlik : 2 83 - 155 - 156 - 177 - 271 → 273 ، 4 8 - 36 ، 6 52 ، 9 91 ، 11 29 → 31 ، 17 28 → 31 ، 18 28 ، 22 28 - 36 ، 24 22 ، 26 114 ، 30 38 ، 35 15 ، 47 38 ، 51 19 ، 70 25 ، 80 1 → 12 ، 93 10

Ölçü ve tartı : 3 75 ، 6 152 ، 7 85 ، 8 27 ، 11 85 ، 17 35 ، 26 181 → 183 ، 42 17 ، 55 7 → 9 ، 83 1 → 5

Borçlanmak : 2 245 - 280 - 282 - 283 ، 4 11 - 12 ، 9 60 ، 57 11 - 12 - 18 ، 64 17 ، 73 20

Ortaklık : 24 61 ، 38 21 → 24

Köleyle anlaşma yapmak ve onlara yardım etmek (Cihad bölümündeki Esirler ve kölelerle ilgili kısma bakınız.)

Miras : 4 6 → 13 - 19 - 33 - 127 - 176 ، 8 72 - 75 ، 89 19

Kumar : 2 219 ، 5 90 - 91

Vasiyet :

- Aşırıya gitmekten sakındırmak : 4 11 → 13
- Değiştirmekten sakındırmak : 2 181
- Şartları : 2 180 ، 5 109 → 111

TİCARET, ZİRAAT VE SANAYİ

1- TİCARET:

Helal olması : 2 198 ، 4 29 ، 62 10 - 11

Borç : 2 282 → 283

Rehin : 2 283

Anlaşmalar : 2 282

2- ZİRAAT:

6 99 - 141 ، 13 4 ، 16 10 - 11 - 13 - 67 ، 22 5 ، 23 18 → 20 ، 32 27 ، 80 24 → 32

3- SANAYİ: 57 25

4- AVLANMA: 5 1 - 94 → 96

HUKUKÎ İLİŞKİLER

1- KANUNÎ HÜKÜMLER:

Genel hükümler:

- Süslenmenin ve helal olan şeylerin yenilmesinin helal olması : 2 168 - 172 ، 5 5 - 6 - 96 ، 7 31 ، 16 114 ، 23 51
- Sorumluluk yaşı (Buluğ / Ergenlik) : 4 6 ، 24 58 - 59
- Büyük günahlar : 4 31 ، 42 37 ، 53 31 - 32

- Sözleşmelere, anlaşmalara ve yeminlere bağlılık : 2 37 - 40 - 100 - 177، 3 76، 5 1 - 7، 6 152، 13 20 - 25، 16 91 - 92 - 94 - 95، 17 34، 23 8، 70 32
- Adağı yerine getirme : 22 29

Mükâfat ve ceza:

- Kötü ceza : 5 45، 10 27، 28 84، 40 40، 42 40
- Kâbe'de avlanmanın cezası : 5 95
- Öldürenin cezası : 4 92 - 93، 5 32 - 45، 17 33
- İntihar edenin cezası (Amel – Haram ameller kısmına bakınız.)
- Kâfirlerin cezası : 2 191
- Eşlerine iftira edenlerin cezası : 24 6→10

2 178 - 179 - 194، 4 92، 5 45، 16 126، 22 60، 42 40

Hadler:

- Zina haddi : 24 2
- Zina yapan kölenin haddi : 4 25
- Hırsızlık haddi : 5 38 - 39
- Namus iftirasının haddi : 24 4 - 5
- Savaş haddi : 5 33

Cezalandırmanın kaldırılması:

- İstisna : 4 3 - 98 - 99، 5 3، 16 106
- Zorluk : 2 173، 6 119 - 145، 16 115، 27 62
- Bağışlamak : 2 178، 5 45
- Ruhsat : 2 185 - 196، 4 43 - 102، 5 6، 9 92 - 93، 24 60 - 61، 70 20
- Örtmek : 2 184 - 271، 4 31 - 92، 5 89 - 95، 29 7، 39 35، 58 3 - 4، 64 9، 66 2

Sürgün : 2 84 - 85، 4 66، 5 33، 8 30، 9 13، 22 40، 60 8 - 9

2- HUKUKÎ DÜZENLEMELER:

Haberi araştırmak : 49 6

Adaletle hükmetmek : 2 286، 4 58 - 59 - 135، 5 8 - 42 - 48 - 49، 6 152، 7 29، 16 90 - 126، 20 113، 22 60، 35 18، 39 9 - 46، 42 15 - 17، 46 19، 49 9، 53 39 - 40، 57 25، 65 7

Zan, haktan bir şey barındırmaz : 6 116، 10 36

Adalet : 2 282، 3 21، 4 3 - 58 - 135، 5 8 - 42 - 95، 6 70 - 152، 7 29، 10 4 - 47، 16 76 - 90، 33 5، 42 15، 49 9، 60 8

Şahitlik:

- Yalancı şahitlik : 22 30، 25 72
- Şahitliği gizlemek : 2 283، 70 33
- Olduğu şekliyle yapılmasının şartları / gerekliliği : 2 181 - 282 - 283، 4 135، 5 8، 70 33 → 35

Hüküm : 3 55، 4 58 - 105، 5 42 10 35، 37 154، 39 46، 40 48، 68 36 - 39

3- KANUNÎ VE ANAYASAL DÜZENLEMELER

Milletlerin, büyük günahları sebebiyle helak edilmesi: 17 16، 34 34

Âdemoğlunun üstünlüğü : 17 70

Mükellef olma (Sorumluluk) : 2 233 - 286، 4 84، 6 152، 7 42، 23 62، 65 7

Milletlerin dininin bir olması : 19 36، 21 92، 23 52

Davranışların karşılığı (Amel bölümüne bakınız.)

Hak : : 2 42 - 147، 3 60 - 71، 6 57، 8 7 - 8، 9 29 - 40 - 48، 10 32 - 33 - 35 - 36 - 82، 11 16، 13 17، 17 81، 18 29، 21 18، 22 62، 28 75، 31 30، 33 53، 34 48 - 49، 42 24، 47 3، 53 28، 61 8 - 9، 103 2 - 3

Hak, batılı yok eder : 17 81، 21 18

Kötülükler misliyledir : 2 194، 6 160، 10 27، 16 126، 22 60، 27 90، 28 84، 40 40، 42 40

Haramlar (Amel bölümüne bakınız.)

Kişisel sorumluluklar : 5 105، 6 104 - 164

17 15 - 36 ، 27 74 - 75 ، 29 6 ، 34 25 - 42 39 7

SİYASÎ VE GENEL İLİŞKİLER:

Gizli hareketler : 58 8 - 10

Hüküm : 2 113 - 213 ، 3 23 - 26 ، 4 141 ، 5 1 - 42- 44 → 49 ، 7 87 ، 10 109 ، 13 41 ، 16 124 ، 21 112 ، 22 56 - 69 ، 24 48 - 51 ، 38 26 ، 39 3 ، 60 10

Otorite Allah'ındır, onu dilediğine verir : 2 247 ، 3 26 ، 4 59 - 83

Barış : 2 208 ، 8 61 ، 47 35

Şûra (Danışma Kurulu) : 3 159 ، 42 38

Gizli oyunlar : 35 10 ، 58 9

Yönetici:

- Yönetimi altındakilere yumuşak davranması şarttır: 15 88 ، 26 215
- Yöneticiye itaatin şart olması : 4 58 ، 64 16

İLİM VE SANAT

1- BELÂGAT: 6 112 ، 55 1 → 4

2- TAKVİM:

- Haram aylar : 2 194 - 217 ، 5 2 - 97 ، 9 36 - 37
- Meşhur / Bilinen aylar : 2 197
- Haram ay : 2 194 - 217 ، 5 2 - 97
- Ramazan ayı : 2 185
- Ayların sayısı : 9 36
- Allah katında gün : 22 47 ، 32 5 ، 70 4

3- DİNÎ (İLİMLERDE) DERİNLEŞMEYE TEŞVİK ETMEK:

9 122 ، 16 43 ، 21 7

4- DÜŞÜNMEYE VE AKLI KULLANMAYA TEŞVİK ETMEK:

2 44 - 73 - 171 - 242 - 269 ، 3 7 - 190 ، 5 58 - 103 ، 8 22 ، 12 111 ، 13 4 - 19 → 24 ، 14 52 ، 15 75 ، 20 128 ، 22 46 ، 30 24 ، 38 29 - 43 ، 39 9 - 18 ، 45 5 ، 59 14

5- İLMİ YAYMAYA VE GİZLEMEMEYE TEŞVİK ETMEK: 2 146 - 159 - 174 ، 3 187 ، 4 37 - 44 ، 7 169

6- BİLİMSEL GERÇEKLER VE BİLİMSEL KEŞİFLERİN ONAYLADIĞI GERÇEKLERE İŞARET:

Tekrar dirilmek : 3 6 ، 10 4 ، 21 30 ، 30 27 ، 50 38

Maddenin çift oluşuna işaret : 20 53 ، 51 49 ، 55 52

Yerçekimine işaret : 13 2 ، 22 65 ، 30 25 ، 31 10 ، 35 41

Ses titreşimine işaret : 23 41 ، 29 37 - 40 ، 30 25 ، 36 28 - 29 - 49 - 53 ، 50 41 - 42 ، 54 31

Atom'a işaret : 4 40 ، 10 61 ، 15 19 ، 99 7 - 8

Yeryüzü katmanlarına işaret : 13 3 ، 15 19 ، 16 15 - 81 ، 20 53 - 105 → 107 ، 21 30 - 31 ، 26 63 ، 27 61 - 88 ، 29 40 ، 34 2 - 9 ، 35 27 ، 50 7 - 44 ، 99 1 - 2

Göğe yükselişe işaret : 17 1 ، 53 13 - 14

Maddenin yok olmadığına işaret : 6 59 ، 20 55 ، 50 3 - 4

Kimya'ya işaret : 17 50 ، 18 96 - 97

Var olan her şeyin gizli bir şekilde elektromanyetik kaydının yapıldığının bilgisine işaret : 17 13 - 14 - 36 ، 36 65 ، 41 20 - 21 ، 43 80 ، 45 29 ، 75 13

(Gökyüzünde/Uzayda) Patlamaların olabilmesinin mümkün olmasına işaret : 44 10 - 11 ، 77 8 → 10 ، 89 21

Kâinatta insan : 2 223 ، 3 190 - 191 ، 21 30 ، 23 14 ، 27 64 ، 39 6 ، 52 35 - 36 ، 58 6 ، 75 37 ، 76 2 ، 77 20

İnsan ve yaratılışı : 2 28-30-36-213، 3 154، 4 1-28-56، 6 98، 7 172، 11 7، 15 26، 16 4-70-78، 17 70، 18 37-51، 22 5، 23 12 → 14، 24 45، 29 19، 30 11-19 → 21-54، 32 7 → 9، 35 11-36، 37 77، 39 6، 40 57-67-68، 43 12، 49 13، 53 45-46، 70 19 → 21، 71 17-18، 75 36 → 39، 76 2، 77 20 → 22، 78 8، 80 17 → 19، 86 5 → 7

Deniz : 2 50-164، 5 96، 6 59-63-97، 7 138-163، 10 22-90، 14 32، 16 14، 17 66-67-70، 18 61 → 63-79-109، 20 77، 22 65، 24 40، 25 53، 26 63، 27 61 → 63، 30 41، 31 27-31، 35 12، 42 32 → 34، 44 24، 45 12، 52 6، 55 19-20-24، 81 6، 82 3

Parmak izleri : 75 3-4

Dağlar : 7 74، 11 43، 15 19-82، 16 15، 18 47، 19 90، 20 105 → 107، 21 31-79، 22 18، 26 149-150، 27 61، 31 10، 33 72، 34 10، 35 27، 38 18-19، 41 10، 52 10، 56 5-6، 69 14، 70 9، 73 14، 77 10-27، 78 7-20، 79 32، 81 3، 88 19، 101 5

Yeryüzü hareketi : 10 24، 25 62، 27 88، 28 71-72، 36 37-40، 37 5، 70 40

Kâinattaki gerçekler : 2 29-255، 7 185، 10 101، 12 105، 17 70-85، 18 109، 21 30، 29 19-20، 35 27-28، 36 40، 40 81 → 85، 51 21، 54 49

Evrimle ilgili iddia edilen şeyler : 2 29-30-259، 6 38، 7 11، 22 7، 71 14، 75 37 → 40، 76 6، 86 5 → 8

Hayvanlar ve böcekler : 4 119، 5 3، 6 38-95-142، 16 5 → 8-68-69-79-80، 21 30، 22 28-73، 23 21 → 22، 24 45، 27 16 → 19، 29 41، 36 71 → 73، 40 79-80، 43 12-13، 67 19، 88 17

İnsanı, bilimsel gerçekleri incelemeye teşvik etmek: 5 75، 10 101، 20 114، 22 46، 30 50، 67 3-4، 96 1 → 5

Uzaktakini görmek (Televizyon ve benzeri şeyler) : 42 53، 50 22

Rüzgâr : 2 164-266، 7 57، 10 22، 14 18، 15 22، 17 68-69، 18 45، 21 81، 22 31، 24 43، 25 48، 27 63، 30 46 → 51، 32 27، 33 9، 34 12، 35 9، 42 33، 45 5، 46 24-25، 51 41-42، 54 19-20، 69 6-7

Ziraat : 6 99-141، 13 4، 16 10-11-13-67، 22 5، 23 18 → 20، 32 27، 80 24 → 32

Bulut : 2 164، 7 57، 13 12، 24 40-43، 27 88، 30 48، 35 9، 52 44، 56 68-69

Işık hızı : 2 28-114-154، 7 143، 9 26-51، 17 1، 56 85

Sağlık : 2 173، 5 3-6-31، 6 145، 7 31، 16 69، 19 25، 22 29

Hava basıncı : 6 125، 22 31، 74 17

Uzay savaşları : 6 35-125، 10 101، 15 14-15، 41 53، 55 33 → 35

Atmosfer : 21 104، 36 37، 51 7-47، 53 1، 71 15، 72 8، 86 1 → 4-11

Yağmur : 7 57، 13 17، 16 10، 21 30، 22 63، 23 18، 25 53، 27 58، 31 34، 35 12، 39 21، 42 28، 43 11، 50 9، 55 19، 57 20

Hayvan dili : 6 38، 27 18 → 24

Gece ve gündüz : 22 61، 31 29، 35 13، 36 37-40، 57 6

Füzeye benzer şeyler : 84 19

Su ve hayatın oluşumu : 3 59، 18 51، 29 19-20، 30 19، 40 64، 95 4

Bitkiler : 10 24، 13 3 - 35، 15 19، 20 53، 22 5، 26 7، 27 60، 50 7- 8-10

7- CEHALET VE CAHİLLERİ YERME: 7 199، 11 46، 16 119، 25 63

8- ŞİİR VE ŞAİRLER:

21 5، 26 224 → 227، 36 69، 37 35 - 36، 52 30، 69 41

9- SAĞLIK: 7 31

10- İLMİN VE ÂLİMLERİN FAZİLETİ:

3 7 - 18، 4 83، 11 24، 13 16، 29 43، 35 19 - 28، 39 9، 58 11

11- YÖRÜNGE:

2 29 - 189، 10 5، 15 16 -17، 17 12، 21 33، 23 17، 36 37 → 40، 37 6→8، 67 5، 79 27 - 28، 86 1 → 3 - 11

12- SANATLAR: 34 10 → 13

13- YILDIZLAR: 15 16 → 18، 26 210 → 212 37 6 → 10 67 5، 72 8 - 9

14- İLMİ OLMAYANLA TARTIŞMAYA GİRMEK: 22 3 - 8، 31 20

15- DENİZCİLİK:

10 22، 17 66، 31 31، 43 12

16- TIP:

Abras hastalığı : 3 49، 5 110

Ceninler : 22 5، 53 32

Kulak : 2 19، 6 25، 7 179، 9 61، 17 46، 69 12

Eziyet :

2 196 - 222 - 262 → 264، 3 186 - 195، 4 16 - 102، 6 34، 9 61، 14 12، 29 10، 33 48 - 53 - 57 - 69

Rahim : 2 228، 3 6، 6 98 - 139 - 143 - 144، 13 8، 22 5، 23 13، 31 34

Topal : 24 61، 48 17

Kör : 3 49، 5 110

Tohum, Hücre : 76 2

Bağırsak : 47 15

İnsan : 4 28، 10 12، 12 5، 14 34، 15 26، 16 4، 17 3 - 11- 13- 53- 67- 83، 18 54، 19 67، 21 37، 22 66، 23 12، 29 48، 31 14، 33 72، 36 77، 39 8- 49، 41 51، 42 48، 43 15، 46 15، 50 16، 53 39، 55 3-14، 70 19، 75 3- 5- 13- 14- 36، 76 1 - 2 79 35، 80 17 - 24، 82 6، 84 6، 86 5، 89 15 - 23، 90 4، 96 2- 5 - 6، 99 3، 100 6، 103 2

Burun : 5 45، 47 16

Göz : 6 103، 7 195- 198، 16 77، 17 36، 22 46، 27 54، 29 38، 33 10، 37 175، 41 20، 50 8، 51 21، 54 50، 70 11

Karın : 2 174، 3 35، 6 139، 16 66- 69- 78، 22 20، 23 21، 24 45، 37 66- 144، 39 6، 44 45، 48 24، 53 32، 56 53

Sağır : 2 18 - 171، 6 39، 8 22، 16 76، 17 97

Parmaklar : 8 12 ، 75 4

Göğüs (Bel maddesine bakınız.): 86 5→ 7

Köprücük kemiği : 56 83 ، 75 26

Şekil (İnsan) : 95 4

Yara : 5 45 ، 6 60 ، 45 21

Deri / Cilt : 4 56 ، 16 80 ، 22 19 - 20 ، 39 23 ، 41 20 - 21 - 22

Cenin (Ceninler maddesine bakınız.)

Hamile kalmak : 7 189 ، 13 8 ، 19 22 ، 22 2 ، 31 14 ، 35 11 ، 41 47 ، 46 15 ، 65 4 - 6

Boğaz (Boğazlar) : 33 10 ، 40 18

Hayat : 2 28 - 86 - 96 - 164 - 179 ، 3 27 ، 4 74 ، 6 29 ، 9 38 ، 16 97 ، 17 75 ، 20 97 ، 21 30 ، 22 66 23 37 ، 30 19 - 24 - 50 ، 35 9 ، 36 33 - 78 ، 40 11 ، 45 24 ، 57 17 ، 67 2 ، 89 24

Kan : 2 30 - 84 - 173 ، 5 3 ، 6 145 ، 7 133 ، 12 18 ، 16 66 - 115 ، 22 37

Gözyaşı : 5 83 ، 9 92

Kafa : 2 196 ، 5 6 ، 12 36 - 41 ، 14 43 ، 17 51 ، 19 4 ، 20 94 ، 21 65 ، 22 19 ، 32 12 ، 44 48 ، 48 27 ، 63 5

Ayak : 7 195 ، 24 45

Emzirmek :

2 233 ، 4 23 ، 22 2 ، 28 7→13 ، 65 6

Boyun - Boyunlar :

2 177 ، 4 92 ، 5 89 ، 9 60 ، 47 4 ، 58 3

Bacak : 27 44 ، 38 33 ، 48 29

68 42 ، 75 29

İşitme : 17 36 ، 18 101 ، 39 18 ، 41 20 46 26 ، 50 37

Dudak - İki dudak : 90 8 - 9

Saç ağarması : 19 4 ، 30 54 ، 73 17

Yaşlı - Yaşlılar : 11 72 ، 12 78 ، 17 23 - 24 ، 22 5 ، 28 23

Sîne / Göğüs : 10 57 ، 11 5 ، 22 46 ، 50 37

İrin : 14 16

Bel : 4 23 ، 7 172 ، 86 5 - 6 - 7

Sağırlık : 2 18 - 171 ، 5 71 ، 6 39 ، 8 22 ، 10 42 ، 11 24 ، 17 97 ، 21 45 ، 25 73 ، 27 80 ، 30 52 ، 43 40 ، 47 23

Üç karanlık : 39 6

Sırt : 2 101 - 189 ، 3 187 ، 6 94 - 138 - 146 ، 7 172 ، 35 45 ، 42 33 ، 43 13 ، 84 10

Pazu : 18 51 ، 28 35

Kemik - Kemikler : 2 259 ، 6 146 ، 17 49 - 98 ، 19 4 ، 23 14 - 35 - 82 ، 36 78 ، 37 16 - 53 ، 56 47 ، 75 3 ، 79 11

Ökçe : 2 143 ، 3 144 - 149 ، 6 71 ، 8 48 ، 23 66 ، 43 28

Kısır : 22 55 ، 42 49 - 50 ، 51 29 - 41 - 42

Pıhtılaşmış kan : 22 5 ، 23 12→14 ، 40 67 ، 75 36→39 ، 96 1→5

Şaşkın : 2 15 ، 6 110 ، 7 186 ، 10 11 ، 15 72 ، 23 75 ، 27 4

Kör : 5 71، 6 104، 13 16، 22 46، 24 61،
25 73، 30 53، 48 17، 80 2

Boyun - Boyunlar : 8 12، 13 5، 17 13-29، 26 4، 34 33، 36 8، 38 33، 40 71-72

Göz : 11 31-37، 18 28، 19 26، 20 39-40، 23 27، 25 74، 28 9-13، 32 17، 33 51، 43 71، 52 48، 54 14، 102 7

Giderek azalmak / Çekilmek : 11 44، 13 8

Gönül : 11 120، 14 43، 16 78، 17 36، 28 10، 32 9، 46 26، 67 23

Kadın organı : 21 91، 23 5، 24 30-31، 33 35، 50 6، 66 12، 70 29، 77 9

Sütten kesmek : 2 233، 31 14، 46 15

Ayak : 2 250، 3 147، 10 2، 41 29، 55 41

Sağlam yer (Rahim) : 23 13

Yara : 3 140-172

Kalp (Kur'an'da tekil, ikil ve çoğul olarak 132 defa geçer.)

Topuk : 5 6

Dil : 3 78، 4 46، 5 78، 14 4، 16 62-116، 19 50-97، 20 27، 24 15-24، 26 13-84-195، 28 34، 30 22، 33 19، 44 58، 46 12، 48 11، 60 2، 90 9

Adet görmek : 2 222، 55 56-74، 65 4

Doğum sancısı : 19 23

Hastalık : 2 10-184-185-196، 4 43-102، 5 6-52، 8 49، 9 91-125، 22 53، 24 50-61، 26 80، 33 12-32-60، 47 20-29، 48 17، 73 20، 74 31

Dirsek : 5 6

Kalma yeri ve emanet olarak konulacak yer : 6 98

Yürümek : 2 20، 6 122، 7 195، 17 37-95، 20 128، 24 45، 25 7-63، 28 25، 31 18-19، 32 26، 38 6، 57 28، 67 15-22، 68 11

Et parçası : 22 5 23 14

Meni : 75 37

Ölüm : 2 54-56-67→73-132-154-180-217-243-258-259-260، 3 49-91-102-144-145-156-157-168-169-185، 4 15-18-78-97-100، 5 110، 6 60-61-93-122-162-163، 7 25-37-158، 8 50، 9 116، 10 56، 11 7، 14 17، 15 23، 16 28-32-38-65، 19 23-66، 20 74، 21 34-35، 22 58، 23 35-37-80-82، 25 58، 26 81، 27 80، 29 57-63، 30 24-50-52، 31 34، 32 11، 33 16، 34 14، 35 9-36، 39 30-42، 40 68، 44 8-35، 45 5-21-24، 47 27-34، 50 3-43، 56 47-60، 57 2-17، 62 8، 63 10-11، 67 2، 87 13

Alın : 11 56، 55 41، 96 15-16

Sperm : 22 5، 23 13-14، 36 77، 40 67، 53 46، 75 37

Çöküş : 21 65 , 32 12 , 36 68

Can damarı : 69 46

Şah damarı : 50 16

Vefat : 2 234 - 240 , 3 55- 193 , 4 15 - 97 , 5 117 , 6 60 - 61 , 7 37 - 126 , 8 50 , 10 46- 104 , 12 101 , 13 40 , 16 28 - 32 - 70 , 22 5 , 32 11 , 39 42 , 40 67 - 77

Sağırlık : 6 25 , 17 46 , 18 57 , 31 7 , 41 5 - 44

Ümit kesmek : 5 3 , 11 9 , 12 87 , 13 31 , 17 83 , 41 49 , 60 13 , 65 4

El : 2 66 - 79 - 95 - 97 - 195 - 249 - 255 , 3 3 - 26 - 50 - 73 , 4 43 - 62 , 5 6 - 28 - 33 - 38 - 46 - 48 - 64 - 94 , 6 7 - 92 , 7 17 - 108 - 124 - 149 - 182 - 195 , 8 51 , 9 29 , 10 37 , 11 70 , 12 50 - 31 - 111 , 13 11 , 17 29 , 18 57 , 20 22 - 71 - 110 , 21 28 , 22 10 , 23 88 , 24 24 - 40 , 25 27 , 26 33 - 49 , 27 12 - 63 , 28 32- 47 , 30 36- 48 , 34 9- 12 , 35 31 , 36 9- 35 - 45 - 65 - 71- 83 , 38 44- 75 , 42 30- 48 , 46 21- 30 , 48 10 , 49 1 , 57 29 , 61 6 , 62 7 , 67 1 , 78 40

İki ayak üzere yürümek : 24 45

DİNLER

1- EHL'İ- KİTAP (YAHUDİ VE HRİSTİYANLAR) :

Mü'minlere haset etmeleri : 2 109 , 3 69 , 4 54

Mü'minlerle olan ilişkileri : 2 105 - 109 , 3 64 - 65 - 69 - 72 - 75 - 98 - 99 - 110 - 113 - 119 , 4 123 -153 -159 -171 , 5 15 -19 - 59 - 65 - 68 - 77 , 29 46 , 33 26 , 57 29 , 59 2 - 11 , 98 1 - 6

Onlara karşı müsamahakâr olmak (Savaşmayanlara karşı) : 2 62 - 109 - 139 - 256 , 3 20 - 64 - 73 - 113 - 114 - 199 , 4 162 , 5 44 → 48 - 69 , 6 52 - 53 - 68 - 69 - 108 , 7 87 , 10 99 - 100 , 20 130 , 22 67 → 69 , 25 63 , 29 46 , 31 15 , 33 48 , 39 3 , 42 15 , 45 14 , 46 13 - 14 , 57 13 - 14 , 73 10 , 109 1 → 6

Aralarında inananların olması : 3 113 - 114 - 115 - 199 , 4 159 - 162 , 7 159 , 17 107 → 109 , 28 52 → 55 , 29 47 , 32 24 , 57 27

2- İSRAİL OĞULLARI:

Bilginleri (Hahamları) : 5 44 - 63 , 9 31 - 34

Onlardan söz alınması : 2 63 - 83 - 93 , 3 187 , 4 154 , 5 12 - 70

Cumartesi halkı : 2 65 - 66 , 4 47 - 154 , 7 163 , 16 124

Yeryüzünde iki defa bozgunculuk çıkarmaları : 17 4 → 8

Allah'a ve Peygamberlere karşı söyledikleri sözleri ve cüretkârlıkları: 5 64 , 9 30 → 32 , 44 34 → 36

Kendi Aralarında düşmanlığın olması : 5 64 - 82

Allah'ın onlara yönelik emirleri : 2 40→48 - 63 - 122 - 123 , 7 161 , 14 6 , 20 81

Allah'ın kelamını tahrif etmeleri : 2 75 , 4 46 , 5 13 - 18 - 41 , 6 91

İman etselerdi kazanacakları mükâfatlar : 2 103 , 3 110 , 4 46 - 64 - 66 - 68 , 5 12 - 65 - 66

Durumları : 2 40 - 41 - 62 - 63 - 66 - 85 - 92 - 96 - 100 - 102 - 113 - 135 - 174 - 176 , 3 23 - 24 - 98 - 99 - 110 - 112 - 187 - 199 , 4 44 → 47 - 155 , 5 13 - 15 - 16 - 18 - 41 - 44 - 51 - 55 - 57 - 64 - 68 - 70 - 71 - 77 → 82 - 116 , 7 159 - 161 - 177 , 16 118

17 2→8 ، 58 14 → 19

Hayata karşı aşırı düşkünlükleri :
2 94→96 ، 62 6→8

Allah'a, meleklere ve mü'minlere karşı düşmanlıkları : 2 97، 5 82

Kendi milletlerine uymayanlardan razı olmamaları : 2 120

Gururları ve iddiaları : 2 111 - 135 ، 3 24 - 74 ، 4 122 ، 5 20 ، 16 62

Allah'ın onlar hakkındaki hükmü : 17 4 → 8

Azgınlıkları sebebiyle onlara haram kılınan şeyler : 6 146

Peygamberlerle inatlaşmaları, peygamberleri yalanlamaları ve öldürmeleri : 2 59 - 61 - 65 - 66 - 75 → 81 - 85 - 92 - 99 → 103 - 119 - 140 - 145 - 146 - 211 - 246 ، 3 19 - 23 - 24 - 110 → 112 - 181 → 183 ، 4 51 - 52 - 60 - 61 - 66 - 153 → 157 - 159 - 160 ، 5 21 - 32 - 41 - 43 - 59 → 64 - 70 - 71 - 110 ، 7 162 - 163 ، 45 17 ، 61 5

Allah'ın onlara verdiği nimetleri : 2 40 → 58 - 63 - 64 - 122 - 123 ، 5 20 ، 7 137 - 141 - 160 ، 10 93 ، 14 6 ، 20 80 ، 28 5 ، 44 30 → 33 ، 45 16 - 17

3- SABİÎLER: 2 62 ، 5 69 ، 22 17

4- MECUSÎLER: 22 17

5- HRİSTİYANLAR :

(Ehl'i- Kitap bölümüne bakınız.)

Hıristiyanlardan iman edenlerin mükâfatları :
2 62 ، 3 199 ، 5 69

İman etselerdi kazanacakları mükâfatlar :
3 110 ، 4 64 - 66 - 68 ، 5 65

Allah'a karşı söyledikleri sözleri ve cüretkârlıkları :
2 111 - 113 - 135 - 140 ، 5 17 - 18 ، 9 30 - 31

Teslis (Üçleme) : 4 171 ، 5 72 - 73 - 116

Havariler : 3 52 ، 5 111 - 112 ، 61 14

Ruhbanlar : 5 82 ، 9 31 - 34 ، 57 27

Kendi milletlerine uymayanlardan razı olmamaları : 2 120

Hıristiyanların gururları, kuruntuları ve Yahudilere karsı suçlamaları : 2 111 - 135 3 24 - 75 ، 4 123 ، 5 19 ، 16 62

Keşişler : 5 63 - 82 ، 9 34 ، 32 24

İnatları ve onlardan intikam alınması : 2 140

Konumları : 1 7 ، 3 75 ، 5 47 - 66 - 68 - 82 - 85 ، 22 17 ، 30 2→5 ، 57 27

Verdikleri sözü unutmaları ve kendi aralarındaki düşmanlıkları : 5 14

KISSALAR VE TARİH

İbrahim (a.s) : - Sâra : 11 71 ، 51 29
- İbrahim (a.s)'ın kavmi :
3 33 ، 4 54 ، 9 70 ، 22 43

Şuayb'ın iki kızı : 28 23 → 27

Âdem (a.s)'ın iki oğlu : (Hâbil ve Kâbil) :
5 27→32

Ebu Leheb ve karısı : 111 1 → 5

Torunlar : 2 136 - 140 ، 3 84 ، 4 163 ، 7 160

Ashâb'ul- Uhdud (Hendeğe atılanlar): 85 1 → 8

Ashâb'ur- Ress : 25 38 ، 50 12

Ashâb'ur- Rakîm : 18 9

Ashâb'ul- Fil (Fil sahibleri) : 105 1 → 5

Ashâb'ul-Karye : 36 13

Ashâb'ul- Kehf (Mağara arkadaşları) :
18 9 → 26

Ashâb'u- Medyen (Şuayb (a.s)'ın kavmi) :
7 85 ، 9 70 ، 11 84 - 95 ، 15 78 ، 20 40 ، 22 44 ، 23 45 ، 26 176 ، 28 22 ، 29 36 ، 38 13 ، 50 14

Aziz'in hanımı : 12 21 - 30 - 51

Semud (Salih (a.s)'ın kavmi) :
7 73 ، 9 70 ، 11 61 - 68 - 89 ، 14 9 ، 15 80 ، 17 59 ، 22 42 ، 25 38 ، 26 141 ، 27 45 ، 29 38 ، 38 13 ، 40 31 ، 41 13 - 17 ، 50 12 ، 51 43 ، 53 51 ، 54 23 ، 69 4 - 5 ، 85 18 ، 89 9 ، 91 11

Havariler : 3 52 ، 5 111 - 112 ، 61 14

Zü'l- Karneyn : 18 83 → 98

Rumlar : 30 2 → 5

Sebe' : (Sebe' Kralicesi) 27 23

Sebe' kavmi: 27 22 - 44 ، 34 15 → 19

Geçmiş milletlerin akıbetlerini / sonlarını görmek ve seyretmek 3 137 - 191 ، 6 6 - 11 ، 10 24 - 101 ، 12 109 ، 13 3 ، 16 36 - 48 ، 21 30 ، 22 46 ، 27 14 - 69 ، 29 20 ، 30 8 → 10 - 21 - 42 ، 32 27 ، 35 44 ، 39 42 ، 40 21 - 22 - 82 → 84 ، 47 10

Âd (Hud (a.s)'ın kavmi) : 7 65 → 72 ، 9 70 ، 11 50 → 60 - 89 ، 14 9 ، 22 42 ، 25 38 - 39 ، 26 123 → 140 ، 29 38 ، 38 12 ، 40 31 ، 41 13 → 16 ، 46 21 → 26 ، 50 13 ، 51 41 - 42 - 53 ، 54 18 → 22 ، 69 4 → 8 ، 89 6 → 8

Sunulan / Belirtilen önemli haberlerdeki tarihÎ ibretler : 3 13 ، 6 6 - 42 → 45 ، 7 4 - 5 - 94 → 102 ، 8 52 - 54 ، 9 69 - 70 ، 10 13 ، 11 100 → 102 ، 14 9 → 17 ، 15 10 - 11 ، 16 26 - 63 ، 17 17 ، 18 32 → 43 - 60 ، 19 74 - 98 ، 20 128 ، 21 11 → 15 - 95 ، 22 45 - 48 ، 23 42 → 44 ، 24 34 ، 25 38 → 40 ، 28 58 ، 29 38 → 40 ، 32 26 ، 34 45 ، 36 13 → 21 ، 37 71 → 73 ، 38 3 ، 39 25 - 26 ، 40 5 ، 41 13 ، 43 6 → 8 ، 44 37 ، 46 27 - 28 ، 47 13 ، 50 36 - 37 ، 53 50 → 54 ، 54 4 - 5 - 51 ، 64 5 ، 65 8 - 9 ، 67 18 ، 68 17 → 33 ، 69 4 → 12

İmrân:

- Âl'i- İmran (İmran'ın ailesi) : 3 33
- İmran'ın hanımı (Hz. Meryem'in annesi) : 3 35 ، 19 28
- İmran'ın kızı Meryem: 3 33 → 37 - 42 → 47 ، 4 156 ، 19 16 → 34 ، 21 91 ، 66 12

Firavun:

- Firavun'un hanımı (Asiye) : 28 9 ، 66 11
- Firavun : 2 49 - 50 ، 3 11 ، 7 103 - 113 - 123 - 141 ، 8 52 - 54 ، 10 75 - 90 ، 11 97 ، 14 6 ، 17 101 → 104 ، 20 24 - 43 - 79 ، 23 46 ، 26 11 - 53 ، 27 12 ، 28 3 - 38 ، 29 39 ، 38 12 ، 40 23 - 24 - 46 ، 43 46 → 51 ، 44 17 → 31 ، 50 13 ، 51 38 → 40 ، 54 41 - 42 ، 66 11 ، 69 9 ، 73 15 - 16 ، 79 17 ، 85 18 ، 89 10
- Firavun'un kavmi : 2 49 - 50 ، 3 11 ، 7 103 - 109 - 127 - 141 ، 8 52 ، 14 6 ، 26 11 ، 28 8 ، 40 28 - 45 - 46 ، 44 17 ، 54 41

Kârun : 28 76 - 79 ، 29 39 - 40 ، 40 24

Tubba' kavmi : 44 37 ، 50 14

Lut (a.s)'ın kavmi :

- Lut (a.s)'ın Ailesi ve kardeşleri: 7 80 - 81 ، 11 70 - 74 - 89 ، 15 59 - 61 ، 22 43 ، 26 160 ، 27 56 ، 38 13 ، 54 33 - 34
- Lut (a.s)'ın hanımı: 7 83 ، 11 81 ، 15 60 ، 27 57 ، 29 32 - 33 ، 66 10

Yüz sene sonra tekrar diriltilen : 2 259

Ölüm korkusundan dolayı yurtlarından çıkıp gidenler: 2 243

Lokman (a.s) ve hikmeti : 31 12 - 13 - 16 - 19

(Şuayb ve Lut (a.s)'ın kavimleri üzerine) Ters dönen şehirler : 9 70 ، 69 9

Musa (a.s) :

- Gemi halkı : 29 15
- Musa'nın Esi : 28 23 → 30
- Musa'nın annesi : 28 7 - 10
- Tabut : 2 248
- Musa'nın kavmi : 2 248 ، 4 47 ، 7 148 - 159 ، 26 61 ، 28 76
- Harun (a.s) : 2 248

Nuh (a.s) :

- Nuh'un esi : 66 10
- Tufan : 6 6 ، 7 133 ، 29 14
- Nuh'un kavmi : 7 69 ، 9 70 ، 11 89 ، 14 9 ، 22 42 ، 25 37 ، 26 105 ، 38 12 ، 40 5 - 31 ، 50 12 ، 51 46 ، 53 52 ، 54 9

Ye'cüc ve Me'cüc : 18 94 ، 21 96

Yakup (a.s) : 12 6 ، 19 6

عَلَامَاتُ الوَقْفِ وَمُصْطَلَحَاتُ الضَّبْطِ :

مـ تُفِيدُ لزُومَ الوَقْفِ

لا تُفِيدُ النَّهْيَ عَنِ الوَقْفِ

صلى تُفِيدُ بِأَنَّ الوَصْلَ أَوْلَىٰ مَعَ جَوَازِ الوَقْفِ

قلى تُفِيدُ بِأَنَّ الوَقْفَ أَوْلَىٰ مَعَ جَوَازِ الوَصْلِ

ج تُفِيدُ جَوَازَ الوَقْفِ

∴ ∴ تُفِيدُ جَوَازَ الوَقْفِ بِأَحَدِ المَوْضِعَيْنِ وَلَيْسَ فِي كِلَيْهِمَا

ه لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ زِيَادَةِ الحَرْفِ وَعَدَمِ النُّطْقِ بِهِ

ه لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ زِيَادَةِ الحَرْفِ حِينَ الوَصْلِ

ـه لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ سُكُونِ الحَرْفِ

م لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ وُجُودِ الإِقْلَابِ

= لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ إِظْهَارِ التَّنْوِينِ

ـ لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ الإِدْغَامِ

ـ لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ الإِخْفَاءِ

و ى ن لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ وُجُوبِ النُّطْقِ بِالحُرُوفِ المَتْرُوكَةِ

س لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ وُجُوبِ النُّطْقِ بِالسِّينِ بَدَلَ الصَّادِ وَإِذَا وُضِعَتْ بِالأَسْفَلِ فَالنُّطْقُ بِالصَّادِ أَشْهَرُ

~ لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ لُزُومِ المَدِّ الزَّائِدِ

Secde yerleri — لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ مَوْضِعِ السُّجُودِ ، أَمَّا كَلِمَةُ وُجُوبِ السُّجُودِ فَقَدْ وُضِعَ فَوْقَهَا خَطٌّ

Cüz ve hizip başlangıcı — لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ بِدَايَةِ الأَجْزَاءِ وَالأَحْزَابِ وَأَنْصَافِهَا وَأَرْبَاعِهَا

Ayet sonu — لِلدِّلَالَةِ عَلَىٰ نِهَايَةِ الآيَةِ وَرَقْمِهَا

Burada ğunnenin kendi üzerinde gerçekleştiği, içinde İdğam olan harfi renklendirdik.

- ihva: Örnek: اَنْتَ - عَلِيمًا قَدِيرًا

Burada ise (ن)nun harfi ile tenvini renklendirdik. Çünkü ğunne her ikisinde de vardır.

- iklab: Örnek: مِنْ بَعْدِ - سَمِيعًا بَصِيرًا

İklab olan harfin üzerine (م)mim yazdık ve renklendirdik. Çünkü ğunne harfin kendisinde gerçekleşmektedir.

- Şeddeli (ن)nun ve (م)mim: Örnek: اِنَّ - ثُمَّ

Gri renk ● : Kur'an'ı Kerim'de okunmayan bazı harfleri gösterir. Bu harfler iki kısma ayrılır:

A- Kesin okunmayanlar:

1-Lâm-ı Şemsiyye اَلشَّمْسَ - اللَّغْوِ

2-Ayırıcı elif اُذْكُرُوا

3-Kelime içindeki vasıl hemzesi وَالْمُرْسَلَاتِ

4-Kelime içindeki İklab فَاَنْبَتْنَا

B- İdğam ve İklab harflerinden okunmayanlar:

1- İdğamlı (ن) nun ve tenvin وَمَنْ يَعْمَلْ - عَذَابًا مُهِينًا

2- (م)Mim'e dönüşen(ن) nun مِنْ بَعْدِ

3- İdğam-ı Mütecaniseyn اَثْقَلَتْ دَعَوَا - لَقَدْ تَقَطَّعَ

4- İdğam-ı Mütekaribeyn قُلْ رَبِّ - نَخْلُقْكُمْ

Yalnız vasıl ve fasıl durumunda okunuşu aynı olan harfleri ise olduğu gibi bıraktık.

Koyu Mavi ● : Harflerin kalın okunduğu yerleri gösterir: örnek: قُرَيْشٍ - قَدِيرًا - وَالْمُرْسَلَاتِ - رُسُلًا

Mavi Renk ● : Sakin د . ج . ب . ط . ق. harflerinde ortaya çıkan kalkalenin olduğu yerleri gösterir. Örnek: اَوِ ادْعُوا

Yine ayetin başında bulunan harekeli kalkaleyi de gösterir. Örnek: بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾

Mushaf'a Uygulanan Tecvit'in Açıklaması

Bu Mushaf-ı şerif, Kur'an-ı Kerim okuyucusuna Kur'an okuma esnasında tecvit hükümlerini uygulamada yardımcı olması amacıyla, yıllarca süren yoğun caba sonunda ve Allah'ın yardımıyla hazırlandı.

Bu Mushaf'ta kıraat imamlarından Hafs b. Süleyman el-Mugire el-Esedi el-Küfi'nin rivayetiyle, tabiinden olan Âsım b. Behdele Ebi'n-Necûd el-Küfi'nin Ebi Abdurrahman Abdullah bin Habib es-Sülemi'den, onunda Osman ibn Affan, Ali ibn Ebi Talip, Zeyt ibn Sabit ve Ubey bin Ka'b'ın –Allah onlardan razı olsun- Hz. Muhammed'den (s.a.v) rivayet ettikleri kıraâtı esas aldık.

Kur'an'a uygulanan yeni tecvit yönteminin açıklaması:

Koyu Kırmızı renk ● : Meddi Lâzım olan yerleri gösterir. 4 elif miktarı uzatmak vaciptir. Bir elif miktarı uzatma süresi bir parmak kaldıracak kadardır. Örnek: الٓمٓ - حَآجَّكَ

Kan Kırmızı ● uzatılması vacip olan med yerlerini gösterir. 2 veya 4 elif miktarı uzatılır. Bu renk meddi muttasıl ve meddi munfasılı kapsar. Örnek: مَالَهُۥٓ أَخْلَدَهُۥ - يَٰٓأَيُّهَا - ٱلْمَآءُ

Turuncu ● Uzatılması caiz olan med yerlerini gösterir. 1, 2, 3 veya 4 elif miktarı uzatmak caizdir. Bu renk meddi arız (sükûn'u arız) ve meddi lin'i kapsar. Örnek: عَظِيمٌ - لَيَقُولُونَ - خَوْف

Kimyon Rengi ● : Bazı meddi tabii ve zamir yerlerini gösterir. Örnek: لَهُۥ تَصَدَّىٰ - دُونِهِۦ بِلِ

Yeşil Renk ● : Ğunne yerlerini gösterir. Ğunne genizden gelen sestir. Suresi iki elif miktarıdır. Bu renk şu tecvit hükümlerini kapsar:

- İdğamı Maal Ğunne: Örnek: وَمَنْ يَعْمَلْ - عَذَابًا مُهِينًا

تعريف بهذا المصحف الشريف

بعون الله تعالى ، وبعد سنوات من الجهد المتواصل ، أُنجز هذا المصحف الشريف ليعين قارىء القرآن الكريم في التزامه بأحكام التجويد أثناء التلاوة ، على مايوافق رواية حفص بن سليمان بن المغيرة الأسديّ الكوفيّ لقراءة عاصم بن أبي النّجود الكوفيّ التابعي عن أبي عبد الرحمن عبد الله بن حبيب السُّلميّ عن عثمان بن عفّان وعليّ بن أبي طالب وزيد بن ثابت وأبيّ بن كَعْب عن النبي محمد عليه أفضل الصلاة وأزكى السلام .

وفيما يلي تعريف بالمنهج الذي اعتمدناه :

اللون الأحمر الغامق●: يرمز إلى مواضع المدّ اللازم ، ويُمد ست حركات لزوماً ، ومقدار كل حركة نصف ثانية تقريباً . مثل : حَآجَّكَ - الٓمٓ .

اللون الأحمر القاني●: يرمز إلى مواضع المدّ الواجب ، ويُمَد أربع أو خمس حركات ويشمل المد المتصل والمنفصل والصلة الكبرى(على طريقة الشاطبية).

مثل : الْمَآءُ - يَٰٓأَيُّهَا - مَالَهُۥٓ أَخْلَدَهُۥ .

اللون الأحمر البرتقالي●: يرمز إلى مواضع المدّ الجائز ، ويُمَد ٢ أو ٤ أو ٦ حركات جوازاً ، ويشمل المد العارض للسكون والمد اللين ، (راجع التفصيل على الصفحة بعد التالية) .

مثل : عَظِيمٌ - لَيَقُولُونَ - خَوْفٌ .

اللون الأحمر الكموني ●: يرمز إلى مدّ الصِّلَة الصغرى، وقد ميّزناها بهذا اللون إشارة إلى وجوب مدّها حركتين .

مثل : لَهُۥ تَصَدَّىٰ - دُونِهِۦ بَلْ .

اللون الأخضر ● : يرمز إلى موضع الغُنّة ، والغُنّة صوت يخرج من الأنف ، ومقدارها حركتان . ويشتمل هذا اللون على :

- الإدغام بغُنّة، مثل: وَمَن يَعْمَلْ - عَذَابًا مُهِينًا. وقد لَونَّا الحرف المُدْغَم فيه لأن الغُنَّة عليه.
- الإخفاء، مثل: أَنتَ - عَلِيمًا قَدِيرًا. وقد لَونَّا هنا النون والتنوين لأن الغُنَّة عندهما.
- الإقلاب، مثل: مِنۢ بَعْدِ - سَمِيعًۢا بَصِيرًا. وقد لَونَّا الميم المرسومة فوقه لأن الغُنَّة عليها.
- النون والميم المشددتان، مثل: إِنَّ - ثُمَّ.

ونشير إلى أن الغُنَّة مطلوبة دوماً إن كانت في كلمة مستقلة، أما إن كانت مرتبطة بما قبلها أو بعدها فهي مطلوبة حال الوصل فقط، على تفصيلٍ يُعْلَم من فن التجويد.

اللون الرمادي ● : يرمز إلى بعض ما لا يُلفظ من حروف القرآن الكريم، وهو نوعان:

أولاً: ما لا يُلفَظ مُطلَقاً: ١ ـ اللام الشمسية: ٱلشَّمْسَ ـ ٱللَّغْوِ.

٢ ـ ألف التفريق: اذْكُرُوا.

٣ ـ همزة الوصل داخل الكلمة: وَٱلْمُرْسَلَاتِ.

٤ ـ الإقلاب داخل الكلمة: فَأَنۢبَتْنَا.

ثانياً: ما لا يُلفظ من الأحرف المُدغمة والمُنقلبة:

١ ـ النون والتنوين المُدْغَمان: وَمَن يَعْمَلْ - عَذَابًا مُهِينًا.

٢ ـ النون المُنقلبة ميماً: مِنۢ بَعْدِ.

٣ ـ الحرف المُدْغَم إدغاماً متجانساً: أَثْقَلَت دَّعَوَا ـ لَقَد تَّقَطَّعَ.

٤ ـ الحرف المُدْغَم إدغاماً متقارباً: قُل رَّبِّ ـ نَخْلُقكُّم.

وأما ما يجوز لفظه حال الوصل أو الفصل مما سوى هذا فقد تركناه على حاله.

اللون الأزرق الغامق ● : يرمز إلى التفخيم، مثل:

قُرَيْش - قَدِيرًا - وَٱلْمُرْسَلَاتِ - رُسُلًا

اللون الأزرق الفاتح ● : يرمز إلى موضع القلقلة على حروف: (ق، ط، ب، ج، د) الساكنة: اُدْعُوا.

أو المتحركة التي يوقف عليها عند رأس الآي: بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ﴿١﴾

أمثلة على الأحكام المطبقة في هذا المصحف الشريف

BU MUSHAF'TA UYGULANAN TECVİT HÜKÜMLERİ ÖRNEKLERİ

الحروف ذات اللون الرمادي: تُكتب ولاتُلفظ

Gri renkli harfler: Yazılır ama okunmaz

1-Lâm-ı Şemsiyye	ٱلشَّمْسَ	١-اللام الشمسية
2- Ayırıcı elif	قَالُوا	٢- ألف التفريق (الجماعة)
3- Kelime içindeki vasıl hemzesi	وَٱلْقَمَرَ	٣- همزة الوصل داخل الكلمة
4- Tam İdğam (İdğam -I Bilağunne)	كَانَ لَمْ - مُصَدِّقًا لِمَا عَدُوٌّ لِي - فَيَوْمَئِذٍ لَا	٤- الإدغام الكامل (بلاغنّه)
5- İdğam-ı Mütecaniseyn	أَثْقَلَت دَّعَوَا - لَقَد تَّقَطَّعَ	٥- الإدغام المتجانس
6- İdğam-ı Mütekaribeyn	بَل رَّبُّكُمْ - نَخْلُقكُّمْ	٦- الإدغام المتقارب

الحروف ذات اللون الأحمر (بتدرّجاته): تُمد مدّاً زائداً

Tonlarıyla beraber kırmızı harfler; Fazlaca uzatılır.

7- Meddi Lâzım (Kelime-i Musakkale) 4 elif miktarı	دَآبَّةٍ	٧- المدّ اللازم (الكلمي المثقّل) ٦ حركات
8- Meddi Lazım (Harfi Musakkele ve Muhaffefe) 4 elif miktarı	الٓمٓ	٨ - المدّ اللازم (الحرفي) ٦ حركات
9- Ayırıcı elif 4 elif miktarı	ءَآللَّهُ أَذِنَ	٩ - (مدّ الفرق) ٦ حركات
10- Meddi Muttasıl 2 veya 4 elif miktarı uzatmak vacip	جَآءَهُمْ	١٠- المدّ الواجب (المتصل) ٤ أو ٥ حركات
11- Meddi Munfasıl 2 veya 4 elif miktarı uzatmak vacip	حَتَّىٰٓ إِذَا	١١- المدّ الواجب (المنفصل) ٤ أو ٥ حركات (اختيار الشاطبي)
12- Zamir med(uzatılan zamir)	تَأْوِيلَهُۥٓ إِلَّا	١٢- مدّ (الصلة الكبرى) ٤ أو ٥ حركات
13- Meddi Arız (sükûn'u arız) 1, 2, 3 veya 4 elif miktarı uzatmak caizdir.	ٱلْمِيزَانَ ﴿٩﴾ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ حَكِيمٌ ﴿٤﴾	١٣- المدّ العارض للسكون ٢ أو ٤ أو ٦ حركات
14- Meddi Lîn'i 1, 2, 3 veya 4 elif miktarı uzatmak caizdir.	ٱلْبَيْتِ ﴿٣﴾ خَوْفٍ ﴿٤﴾	١٤- مدّ اللين ٢ أو ٤ أو ٦ حركات
15- Zamir kasr (uzatılmayan zamir)	لَهُۥ يَوْمَ - نُؤْتِهِۦ مِنْهَا	١٥- مدّ (الصّلة الصغرى) حركتان
16- Yerini tutan Med (durulduğunda mansub olan tenvinin yerine siyah elif kalır ve bir elif miktarı uzatılır.)	وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ	١٦- مدّ العِوَض (تبقى الألف سوداء وتُمدّ بحركتين عند الوقف عوضاً عن التنوين المنصوب)

الحروف ذات اللون الأخضر: تخرج بغنّة من الخيشوم (الأنف)، حركتان.
Yeşil renkli Harfler: Genizden ğunneli olarak çıkarılır. 2 elif miktarı uzatılır.

17- (Gunneli İhva)	مِنْ كُلِّ رَسُولًا فَتَتَّبِعَ خَيْرٌ فَاعِينُونِي عَمَدٍ تَرَوْنَهَا	١٧- (غنّة الإخفاء)
(Dudak ihvası)	وَهُم بِالْآخِرَةِ	(إخفاء شفوي)
18- Şeddeli (ن)nun (şeddeli gunne)	فَإِنَّهُمْ	١٨- النون المشدّدة (غنة مع الشدة)
19-Şeddeli (م)mim (şeddeli gunne)	ثُمَّ	١٩- الميم المشدّدة (غنة مع الشدة)
20-İklâb (gunne küçük (م)mim yapılır)	مِنْ بَعْدِ - أَمْوَاتًا بَلْ - تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ - آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ	٢٠- الإقلاب (غنة على الميم الصغيرة)
21- İdgamı Maal Gunne: (Gunne kendinde İdgam olan harftedir)	مَنْ يَشْتَرِي - غَدًا يَرْتَعْ - عِجَافٌ وَسَبْعَ - حَبَّةٍ مِنْ	٢١- الإدغام بغنة (الغنة على الحرف المدغم فيه)
22- İdgami misleyn maal gunne	رَبِّهِمْ مُنِيبِينَ - لَنْ نُؤْمِنَ رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ	٢٢- الإدغام المتماثل

الحروف ذات اللون الأزرق لصفات القلقلة والتفخيم:
Mavi renkli harfler Kalkale ve kalın Ra

23- Kalkale	قَبْلَهُمْ - تَجْعَلُوا - وَادْعُوا - شَطْرَهُ - الْفَلَقِ ﴿١﴾	٢٣- القلقلة (أزرق فاتح)
24- Kalın	الرَّسُولُ - يَرْتَعْ - بِالْآخِرَةِ - خَيْرٌ - وَقَالَ صَوَابًا	٢٤- تفخيم (أزرق غامق)

علماً أنَّ تفخيم حروف (خ،ص،ض،غ،ط،ق،ظ) يكون في أعلى درجاته مع الفتحة، وفي أدنى درجاته مع الكسرة.

25- İnce RA (Ra siyah olarak bırakılmıştır)	الْبَرِيَّةِ - أَمْ مَرِيجٍ ﴿٥﴾	٢٥- الترقيق (تبقى الراء بالأسود)
26- İzhâr ((ن)nun ve tenvin siyah siyah olarak bırakılmıştır)	مَنْ أَحْبَبْتَ - سَيِّئًا عَسَى - نَفْسٌ إِلَّا - آيَةٍ حَتَّى	٢٦- الإظهار (تبقى النون والتنوين بلون أسود)

Not: Okuyucu vakıf işaretlerinden herhangi birinde durduğunda, renkli esas hükmü terk edip sanki normal siyah renkmiş gibi siyah harf hükmünü uygulamalıdır.
Yine vakıf (durma) halinde: Medd harfiyle ilgili uygulama (kelimenin son harfinden önce var olan) hükmü caiz olan meddi arız'ın (sükûn'u arız) hükmü gibi olmalıdır. Kalkale harfleride ق. ط . ب . ج . د Aynı şekilde olup kelimenin sonundaki harekesi kaldırılır.
Bilinmelidir ki harflerin sıfatlarını ve mahreçlerini doğru bir şekilde okuyabilmek için kesinlikle bu ilmi bilen bir kişiden işiterek öğrenmek gerekir. Çünkü bu Mushaf'ı Şerif, bilen bir kişiden öğrenmeden asla öğrenilemez.

ملاحظة: عند توقف القارئ عند أي من إشارات الوقف، يتعطل أداء الحكم الأصلي الملوّن، ويتم التعامل مع الحرف وكأنه أسود عادي.
كما أنه عند الوقوف: يجب أن يُعامَل حرف المد (الموجود قبل الحرف الأخير من الكلمة) معاملة المد الجائز العارض للسكون، ويتم كذلك قلقلة حروف: (ق،ط،ب،ج،د) وإلغاء حركتها من آخر الكلمة.
عـلماً أن صفات الحروف ومخارجها، لابد من سماعها لتأديتها بشكل صحيح من خلال التلقّي ...
لأن هذا المصحف الشريف لايُغني عن التلقّي.

جميع حقوق الطبع محفوظة لدار المعرفة التي حازت شرف السبق:
❖ لفكرة الترميز الزمني واللوني وتنفيذها في تدوين ترتيل الأحرف الخاضعة لأحكام التجويد، لجميع قياسات وأشكال المصاحف، ولقراءة حفص عن عاصم وغيرها من القراءات المعتمدة.
❖ للترجمة اللفظية للغات الأجنبية، مرمزة زمنياً ولونياً.
❖ لفكرة وتنفيذ مصحف التجويد (الواضح).

المنهج المستعمل

المصطلح	مد ٦ حركات لزوماً	مد واجب ٤ أو ٥ حركات	مد ٢ أو ٤ أو ٦ جوازاً	مد ، حركتان	غُنّة ، حركتان	لايُلفَظ	تفخيم	القلقلة
إنكليزي	Necessary prolongation 6 vowels	Obligatory prolongation 4 or 5 vowels	Permissible prolongation 2,4,6 vowels	Normal prolongation 2 vowels	Nazalization (ghunnah) 2vowels	Un announced (silent)	Emphatic pronunciation	Unrest letters (Echoing Sound)
إفرنسي	Prolongation necessaire de 6 voyelles	Prolongation obligatoire de 4 ou 5 voyelles	Prolongation permise de 2,4 ou 6 voyelles	Prolongation normale de 2 voyelles	Nasalisation (ghunnah) de 2voyelles	Non prononcées	Emphase	Consonnes Emphatiques
روسي	ДОЛГОТА ПРОИЗНОШЕНИЯ 6 ЗВУКОВ НЕОБХОДИМО	ДОЛГОТА ПРОИЗНОШЕНИЯ 4 ИЛИ 5 ЗВУКОВ ОБЯЗАТЕЛЬНО	ДОЛГОТА ПРОИЗНОШЕНИЯ 2 ИЛИ 4 ИЛИ 6 ЗВУКОВ ВОЗМОЖНО	ДОЛГОТА ПРОИЗНОШЕНИЯ 2 ЗВУКА	ГОВОРИТЬ В НОС ДОЛГОТА ПРОИЗНОШЕНИЯ 2 ЗВУКА	НЕ ПРОИЗ - НОСИТСЯ	Эмфатическое произношение	ЭМФАТИЧЕСКИЕ СОГЛАСНЫЕ
إسباني	Prolongación necesaria 6 movimientos	Prolongación obligatoria 4-5 movimientos	Prolongación permitida 2, 4, 6 movimientos	Prolongación normal 2 movimientos	'Ijfa' con Ghunnah	Un silencio	fuerte	Ọalọala
ألماني	6 Vokale langziehen , erforderlich	4 oder 5 Vokale lang- ziehen , obligatorisch	2,4, oder 6 vokale langziehen,zulässig	2 Vokale langziehen	2 Vokale näselnde Aussprache (durch die Nase sprechen)	Es wird nicht ausgesprochen	hervorhebende Aussprache	unruhender Buchstabe (Echo Klang)
أردو	٦ حرکتوں والی مدِلازم	۴ یا ۵ حرکتوں والی مدِواجب	۲-۴ یا ۶ حرکتوں والی اختیاری مد	۲ حرکتوں والی مد	اخفاءاور غنہ کی جگہ (۲-حرکتیں)	ادغام اور نا قابل تلفظ	تفخیم	قلقلہ
فارسي	مد لازم ٦ حرکت	مد واجب ٤ یا ٥ حرکت	مد اختیاری ٢ یا ٤ یا ٦ حرکت	دو حرکت	اخفاء، غنّه دو حرکت	ادغام وغیر ملفوظ	تفخیم	قلقله
تركي	4 elif uzatmak vâcib	2 veya 4 elif uzatmak vâcib	1, 2, 3 veya 4 elif uzatmak caiz	Bir elif uzatıfır	İhfa ve Gunne yerleri	İdgam ve okunmayan harfler	Kalın	Kalkale
أندونيسي / ماليزي	MAD PANJANGNYA 6 HARAKAT (LAZIM)	MAD PANJANGNYA 4 – 5 HARAKAT (WAJIB)	MAD BOLEH MEMILIH ANTARA 2/4/6 HARAKAT	MAD 2 HARAKAT	MENDENGUNG (DUA HARAKAT)	TIDAK DI BACA	dibuca tebal	Qalqalah
صيني	必须拉长六拍	应该拉长四或五拍	可以拉长两拍或四拍或六拍	自然拉长两拍	鼻音、隐读（两拍）	并读、不发音的字母。	重读“拉吾”	爆破音

وصدرت موافقة وزارة الأوقاف – إدارة الإفتاء العام في الجمهورية العربية السورية – على طبع وتداول وتصدير هذا المصحف الشريف برقم ١٦٩(١٥/٤) تاريخ ٢٠٠٤/٩/١٦ م ، وكانت وزارة الإعلام قد وافقت على نشر وتداول مصحف التجويد برقم ١٨٩٥٢ تاريخ ١٩٩٤/٩/١٤ م وذلك بموجب كتاب المفتي العام جواباً لكتاب وزارة الإعلام رقم ١١٣٩ تاريخ ١٩٩٤/٤/٢٦ م وطلب المهندس صبحي طه المسجل برقم ٢٩٠ تاريخ ١٩٩٤/٦/٢٨ م.

وكذلك صدرت موافقة وزارة الأوقاف – إدارة الافتاء العام والتدريس الديني – المفتي العام في الجمهورية العربية السورية برقم ١٥/٤/٤٤٢ تاريخ ٢٠٠٧/١٢/١٢ على مصحف التجويد (الواضح) وكذلك الموافقة برقم ١٢٨(١٥/٤) تاريخ ٢٠٠٨/٤/٢ للترجمة اللفظية (Transliteration) لمصحف التجويد إلى اللغات الأجنبية المختلفة.

وتجزي دار المعرفة تقديرها للدكتور محمد حبش الذي قام بتنفيذ هذا العمل الجليل، والشكر كذلك لفضيلة الشيخ كريم راجح ولفضيلة الشيخ محي الدين الكردي، وللأساتذة الدكاترة: محمد سعيد رمضان البوطي - وهبة الزحيلي - محمد عبد اللطيف الفرفور - محمد الزحيلي ، الذين دعموا العمل وتبنّوا فكرته وشجعوا تنفيذها .

والشكر الخالص من القلب للعلماء الأفاضل على مستوى العالم الإسلامي الذين باركوا العمل ورحّبوا به ، تسهيلاً لتلاوة القرآن الكريم كما أمر بها الله تعالى ﴿ ورتل القرآن ترتيلاً ﴾ .

والشكر الأسمى من قبل ذلك كله ومن بعده ، لله تعالى عزَّ وجَل الهادي والموفق في إنجاز هذا العمل المبارك .

والصلاة والسلام على أفضل خلق الله ، النبي الأمي محمد عليه أفضل الصلاة وأزكى السلام ، وعلى آله وصحبه الأخيار ، وعلى من اتبع هدى القرآن الى يوم يبعثون .

دار المعرفة – دمشق

بسم الله الرحمن الرحيم

AL-AZHAR
ISLAMIC RESEARCH ACADEMY
GENERAL DEPARTMENT
For Research, Writing & Translation

الأزهر
مجمع البحوث الاسلامية
الادارة العامة
للبحوث والتأليف والترجمة

السيد/ صبحي طه - المدير العام - لدار المعرفة
سورية - دمشق
السلام عليكم ورحمة الله وبركاته ..... وبعد :

فإشارة إلى الطلب المقدم من سيادتكم بشأن فحص ومراجعة مصحف التجويد (دار المعرفة " ورتل القرآن ترتيلا " وبعرض المصحف المذكور على لجنة مراجعة المصاحف ..

افادت الآتي :

- بفحص ومراجعة مصحف التجويد " ورتل القرآن ترتيلا " والخاص بدار المعرفة تبين أنه صحيح في جوهر الرسم العثماني وأن المنهج الذي اعتمدته الدار الناشرة قد طبق تطبيقا صحيحا وذلك بعد التثبت من الفقرات المدونة في آخر المصحف والذي يبين فيها الناشر كل مايتعلق بتطبيق فكرة التلوين .

- لذا ترى اللجنة السماح بنشر مصحف التجويد " ورتل القرآن ترتيلا " الخاص بدار المعرفة وتداوله على ان تراع الدقة التامة في عمليات الطبع والنشر حفاظا على كتاب الله من التحريف كما جاء بتقريرها بتاريخ ١/٩/١٩٩٩م والمعتمد من فضيلة الامين العام لمجمع البحوث الاسلامية بتاريخ ٦/٩/١٩٩٩م .

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

١٤٢٠/٥/٢٨هـ
١٩٩٩/٩/٨م

مدير عام
البحوث والتأليف والترجمة

الجمهورية العربية السورية
وزارة الأوقاف
إدارة الإفتاء العام
والتدريس الديني

بسم الله الرحمن الرحيم

الرقم ١٨٢ (١٥/٩)

السيد المهندس صبحي طه / مدير عام دار المعرفة بدمشق

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته ،

جوابا لكتابكم المسجل لدينا برقم ٤٩٢/و تاريخ ١٠/١٢/٢٠٠٢م.

نفيدكم بأنه من الخير العميم أن ينتفع المسلمون من غير العرب بما يوفره استخدام اللون المرمز لمواقع الأحكام التجويدية في النص العربي المقروء بالحروف الانكليزية جنبا إلى جنب مع الصفحات العربية للقرآن الكريم مع ترجمة المعاني الى اللغة الانكليزية على هامش الصفحات في مصحف التجويد (ورتل القرآن ترتيلا) الذي حاز على موافقة سماحة المفتي العام جواباً على كتابكم المسجل برقم ٢٩٠ تاريخ ٢٨/٦/١٩٩٤ وبالتالي موافقة وزارة الاعلام رقم ١٨٩٥٢ تاريخ ١٤/٩/١٩٩٤ وكذلك على موافقة الأزهر الشريف بتاريخ ٨/٩/١٩٩٩

لذا فإننا نبارك لكم هذا العمل المجيد في خدمة كتاب الله تعالى لغير الناطقين باللغة العربية طالما أنكم تقيدتم بقواعد النطق الصحيح للقرآن الكريم وأحكام تجويده ومواقع الوقف فيه ، جعلنا الله وإياكم من الذين ينتفعون من التفقه فيه والعمل بهداه .

والله ولي التوفيق .

دمشق ٦ / ١٠ / ١٤٢٣ هـ و ١٠ / ١٢ / ٢٠٠٢م

مدير ادارة الإفتاء العام والتدريس الديني

بسم الله الرحمن الرحيم

الجمهورية العربية السورية
وزارة الأوقاف
إدارة الإفتاء العام
والتدريس الديني
المفتي العام
الرقم: ٤٤٢/٤/١٥

إلى دار المعرفة بدمشق

إشارة لطلبكم المسجل لدينا تحت رقم /٢٣٢/و تاريخ ٢٠٠٧/٥/٣١م، والمتضمن بيان الرأي في مصحف التجويد (الواضح)، تمَّ عرضه على اللجنة المختصة وتبيَّن أن خير ما يُقدِّم الإنسان من عمل في دنياه خدمة كتاب الله تعالى، وإنَّ عملكم هذا يستحقُّ الثناء والشكر، ولا يسعنا إلا الدعاء للقائمين على هذه الدار بالتوفيق والنجاح في أعمالهم، والله نسأل أن يجعل أعمالنا خالصة لوجهه الكريم.

دمشق في ٣/١٢/١٤٢٨هـ الموافق لـ ١٢/١٢/٢٠٠٧م

المفتي العام
رئيس مجلس الإفتاء الأعلى
في الجمهورية العربية السورية

الدكتور أحمد بدر الدين حسون

رسم توضيحي لمخارج الحروف

Haflerin mahreçlerini açıklayan resim

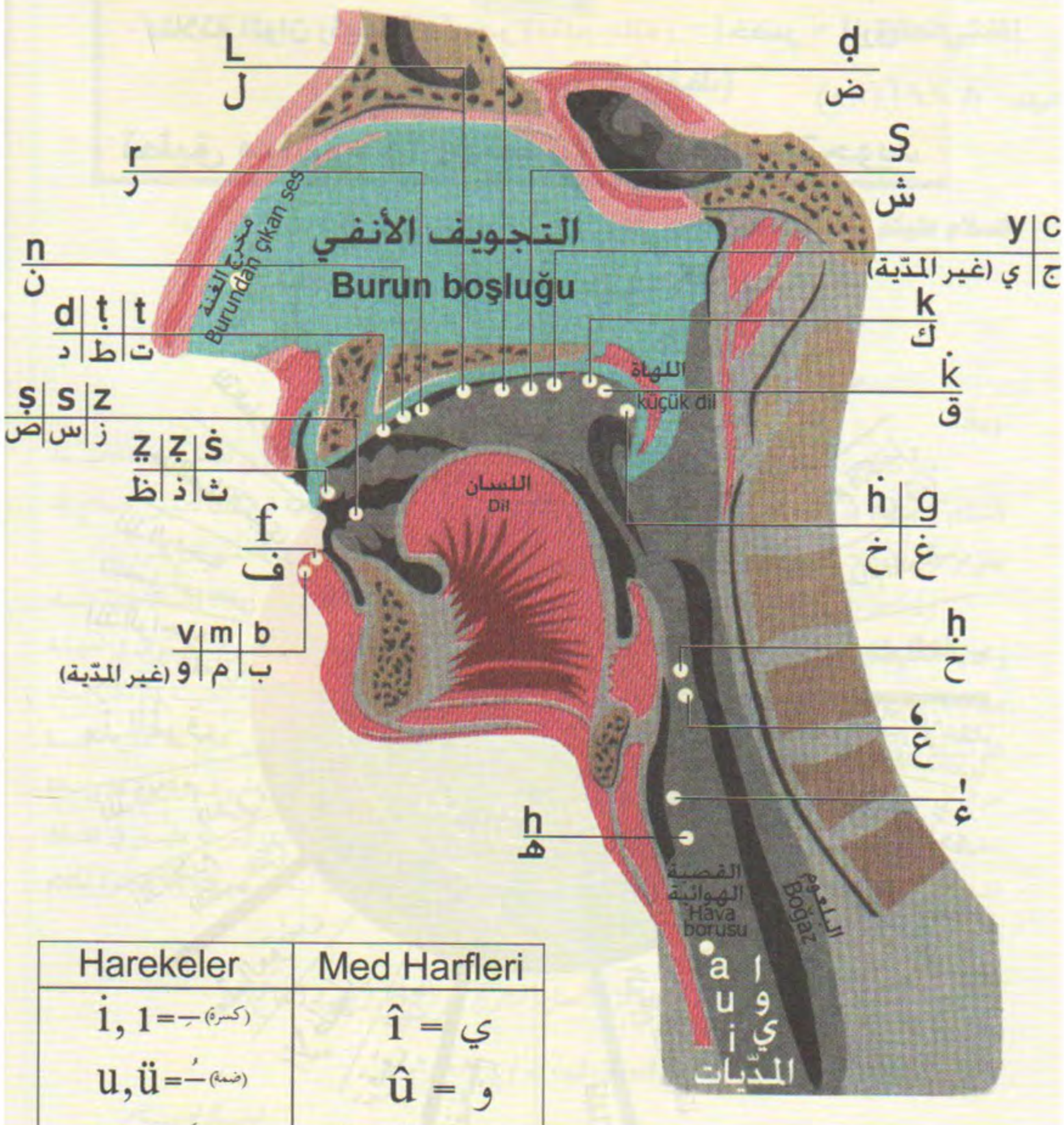

Harekeler	Med Harfleri
i, ı = ـِـ (كسرة)	î = ي
u, ü = ـُـ (ضمة)	û = و
e, a = ـَـ (فتحة)	ê , â = ا

'ey = أي	'ev = أو
yê = يا	ve = وَ

بثلاثة ألوان رئيسية : أحمر (بتدرّجاته) - أخضر - أزرق
(بينما اللون الرمادي لا يُلفَظ)

نطبق مباشرة ٢٨ حكماً في مصحف التجويد

الجمهورية العربية السورية
وزارة الأوقاف
إدارة الإفتاء العام
والتدريس الديني
المفتي العام

بسم الله الرحمن الرحيم

الرقم: ١٢٨ (١٥/٤)

الدكتور المهندس صبحي طه

مدير عام دار المعرفة

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته:

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على المبعوث رحمة للعالمين
وعلى آله وصحبه أجمعين

وبعد:

فإنّ ما قامت به دار المعرفة بإصدارها مصحف التجويد المطبوع بترميز زمني ولوني للأحرف الخاضعة لأحكام التجويد، قد اعتُبر بحق مفصلاً هاماً في تدوين التجويد يستكمل المفاصل التاريخية التي تمّت لتدوين كلام الله تعالى رسماً وتشكيلاً وتنقيطاً، ليقوم قارئ كتاب الله بتنفيذ أمره تعالى ﴿ورتل القرآن ترتيلا﴾ بسهولة ويسر.

ولما كان المسلمون من غير العرب بأمسّ الحاجة للتمكّن من قراءة كتاب الله بمجرّد إعلان إسلامهم، فقد وجدوا ضالّتهم في النسخ التي أصدرتها دار المعرفة بحجمٍ مضاعَف من الصفحات للقرآن الكريم، حوى في جهة صفحاته اليمنى على النص العربي لمصحف التجويد، وعلى هامشها ترجمة المعاني باللغة الأجنبية المعنية (الإنكليزية، الفرنسية، الألمانية، التركية، الإسبانية، الروسية،....) وذلك ليستوعب القارئ الأجنبي معاني كلام الله تعالى؛ كما حوى في جهة صفحاته اليسرى على الترجمة اللفظية للُغة الأجنبية المعنية، وذلك باستخدام الحروف الخاصة بها (إضافة لتنقيط الحرف الأجنبي ذي الصوت القريب منه، وذلك لتمييز كتابة الحرف الأبجدي الذي ليس له مثيل في تلك اللغة)، بغية دلالة القارئ الأجنبي وتذكيره بخصوصية هذا الحرف عند سماعه، وذلك ليتمكن من التلاوة المباشرة لكلام الله، وبما يؤهّله مستقبلاً لتعلّم العربية ونطقها على الشكل الصحيح.

فجزى الله القائمين على هذا العمل المبارك خير الجزاء، ونفع به العالم أجمع.

دمشق في ٢٦/٢/١٤٢٩هـ الموافق لـ ٧/٤/٢٠٠٨م

المفتي العام
رئيس مجلس الإفتاء الأعلى
في الجمهورية العربية السورية

الدكتور أحمد بدر الدين حسون

Süriye Arap Cumhuriyeti
Evkaf Bakanlığı
Genel Fatva İdaresi
ve Dini Öğretim Genel İdaresi
Genel Müftü
128 (4/15)

Yeminli Tercüman
M.Turhan Akad
Tel: 444 50 65
Şam - Süriye

Doktor Mühendis Suphi Taha

Dar El Marife Genel Müdürü

Selamı Aleyküm ve Rahmetüllah ve Berkatu

Dar El Marife tecvit Müshafını matbü renkli harflerle tecvit ahkamını bağlı olarak hazırlmamıştır .

Ülü Allahın Kelamını yazarak teşkil ve noktalı olarak okuyana kolaylık vermek için .

Arap olmayan müslümanlar Allahın kitabını okümak için böyle bir kitaba ihtiyacları vardır , İslamlıklarını ilan edince , Dar El Marife'nin çıkartmış olduyu bu nüshada istediklerini bülmüşlardır , kitabın sağ tarafında arapca ve solünda manaların tercümesi yabancı dillerle (İngilizce - Fransızca - Almanca - Türkçe - İspanyolca _ Rusca) Böylece yabancı oküyan Ülu Allahın kelamını anlamış olür ve sol tarafta tercümesi vardır ebcedi harfleri temyiz etmek için , Ulü Allahın kelamını okümak için ve arapça öğrenebilirler ve doğru konuşabilirler .

Şam 02/04/2008

Genel Müftü

Süriye Arap Cumhuriyetinde
Yüksek Fetva Meclisi Başkanı
Dr. Ahmet Bedrettin Hassun
imza- mühür

Aslına uygun çeviridir

الجمهورية العربية السورية
المفتي العام

بسم الله الرحمن الرحيم

الرقم : ٥٤ /م ص

الدكتور المهندس صبحي طه... حفظه الله تعالى
مدير عام دار المعرفة

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته، وبعد:

فإننا نحمد الباري سبحانه وتعالى أن تعهَّد بحفظ كتابه العزيز الذي لا يأتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد.

ونصلِّي ونسلِّم على المبعوث رحمةً وهدايةً للعالمين، الذي ترجم القرآن الكريم؛ بسلوكه، وأخلاقه، وأقواله، وأفعاله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن سار على منهجه واتبع سنته إلى يوم الدين.

فإنَّ من هدي الرحمن في القرآن قوله: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ﴾، وإنَّ من وسائل حفظه والعناية به ما قامت به دار المعرفة عبر إصدارها الجديد (مصحف التّجويد مع قلمه الالكتروني قارئ القرآن)، ليتأكد للعالم أن خدمة كتاب الله مستمرة، لتنهل من تقنيات كل عصر ما يخدم تلاوة القرآن على الشكل الصحيح وصولاً لفهمه وتدبُّره، والعمل بما فيه، لسعادة الإنسان في الدنيا والآخرة.

وإن الفائدة تُستَكْمَلُ بالنظر إلى حروف القرآن المسطورة، وسماع صوت القارئ، للمساعدة في حسن القراءة وحفظ الآيات والسور، دون أن يُغني ذلك عن التلقي من أفواه المشايخ والقُرَّاء.

جزى الله خيراً دار المعرفة والقائمين عليها خير الجزاء، ونفع بالقرآن كل قارئ، وجعل الأعمال خالصة لوجهه الكريم.

والحمد لله رب العالمين

دمشق / / ١٤٣١هـ الموافق لـ ٢ /٥/ ٢٠١٠م

المفتي العام
رئيس مجلس الإفتاء الأعلى
في الجمهورية العربية السورية

الدكتور أحمد بدر الدين حسون